

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 39. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 460/4/ - vrácený Senátem
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 454/ - druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 546/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 571/ - druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 612/ - druhé čtení

7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 583/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 304/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 458/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., a zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 497/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 575/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech) /sněmovní tisk 589/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - druhé čtení

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 611/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 473/ - druhé čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu), a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 547/ - druhé čtení
20. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomocí v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - druhé čtení
21. Senátní návrh zákona o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ - druhé čtení
22. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 489/ - druhé čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - druhé čtení
25. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - druhé čtení

26. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení
27. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánekové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení
28. Návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 393/ - druhé čtení
29. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb. /sněmovní tisk 425/ - druhé čtení
30. Návrh poslanců Augustina Karla Andrleho Sylora, Pavla Bělobrádky, Daniela Hermana, Heleny Válkové, Leoše Hegera, Marka Černocha, Jiřího Koskuby a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 450/ - druhé čtení
31. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 543/ - druhé čtení
32. Vládní návrh zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 637/ - druhé čtení
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 638/ - druhé čtení
34. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení

35. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - druhé čtení
36. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 587/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákonní opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí /sněmovní tisk 639/ - první čtení
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 651/ - první čtení podle § 90 odst. 2
41. Vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 679/ - první čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 680/ - první čtení
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2011 Sb., o účastnících odboje a odporu proti komunismu, ve znění zákona č. 250/2014 Sb. /sněmovní tisk 570/ - první čtení podle § 90 odst. 2
44. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - první čtení
45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - první čtení
46. Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 646/ - první čtení

47. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /snémovní tisk 647/ - prvé čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /snémovní tisk 677/ - prvé čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /snémovní tisk 681/ - prvé čtení
50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ostatní volební zákony /snémovní tisk 682/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 83/2013 Sb., o označování a sledovatelnosti výbušnin pro civilní použití /snémovní tisk 653/ - prvé čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnétí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů /snémovní tisk 588/ - prvé čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony /snémovní tisk 642/ - prvé čtení
54. Vládní návrh zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů /snémovní tisk 650/ - prvé čtení
55. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestních činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestních činů), ve znění zákona č. 77/2015 Sb., a další související zákony /snémovní tisk 658/ - prvé čtení

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 654/ - první čtení
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb. /sněmovní tisk 689/ - první čtení
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 608/ - první čtení
59. Vládní návrh zákona o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře /sněmovní tisk 609/ - první čtení
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 683/ - první čtení
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 616/ - první čtení
62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ - první čtení
63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 687/ - první čtení
64. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 597/ - první čtení

65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - prvné čtení
66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 574/ - prvné čtení
67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 678/ - prvné čtení
68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 685/ - prvné čtení podle § 90 odst. 2
69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 686/ - prvné čtení
70. Vládní návrh zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu) /sněmovní tisk 666/ - prvné čtení
71. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 506/ - prvné čtení
72. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se změnou Ústavy České republiky /sněmovní tisk 507/ - prvné čtení
73. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 559/ - prvné čtení
74. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 688/ - prvné čtení
75. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - prvné čtení

76. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky při řízení společností ovládaných státem /sněmovní tisk 167/ - první čtení
77. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Petra Adama, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Karla Pražáka, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Martina Lanka a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - první čtení
78. Návrh poslanců Michala Kučery, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 220/ - první čtení
79. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Alexandra Černého, Miloslavy Vostré a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 225/ - první čtení
80. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Karla Šidla, René Čípa a Václava Snopka na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 226/ - první čtení
81. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojký, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - první čtení
82. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - první čtení
83. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré, Josefa Vondráška, René Čípa, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika a Alexandra Černého na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 235/ - první čtení

84. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - první čtení
85. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - první čtení
86. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrlého Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - první čtení
87. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Věry Kovářové, Jana Farského, Jiřího Skalického a Františka Váchy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 282/ - první čtení
88. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaštíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocha, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - první čtení
89. Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocha a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - první čtení

90. Návrh poslance Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 335/ - prvé čtení
91. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Marka Černocha, Augustina Karla Andrlého Sylora, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanka, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - prvé čtení
92. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Marka Bendy, Ninu Novákové, Augustina Karla Andrlého Sylora, Vítu Kaňkovského a Martina Komárka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 371/ - prvé čtení
93. Návrh poslanců Antonína Sedí, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - prvé čtení
94. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci /sněmovní tisk 390/ - prvé čtení
95. Návrh poslanců Miroslava Opálky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvků na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 392/ - prvé čtení
96. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Ivo Pojezného, Květy Matušovské, Jana Klána a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - prvé čtení

97. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
98. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ - prvé čtení
99. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím rádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím rádu Senátu a zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů /sněmovní tisk 421/ - prvé čtení
100. Návrh poslankyně Olgy Havlové na vydání zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 432/ - prvé čtení
101. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Miroslava Kalouska, Ninu Novákové, Františka Laudáta, Marku Ženíšku, Zdeňka Bezcenného, Jiřího Skalického, Daniela Korteho, Karla Schwarzenberga, Jiřího Koubku, Michala Kučery a Petru Gazdíku na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání a některé další zákony /sněmovní tisk 433/ - prvé čtení
102. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 478/ - prvé čtení
103. Návrh poslance Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /sněmovní tisk 487/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

104. Návrh poslanců Marka Černocha, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Martina Lanka, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení podle § 90 odst. 2
105. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Františka Váchy, Jana Farského, Věry Kovářové, Marka Ženíška, Leoše Hegera, Herberta Pavery, Jiřího Skalického, Ninu Novákové, Roma Kostřici, Gabriely Peckové, Václava Horáčka, Anny Putnové, Markéty Adamové a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - první čtení
106. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Miroslava Janulíka, Marka Černocha, Petra Adama, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny, Jaroslava Holíka, Stanislava Berkovce a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 525/ - první čtení
107. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocha, Miroslavy Strnadlové, Radky Maxové, Vítu Kaňkovského, Hany Aulické Jirovcové, Adolfa Beznosky, Karla Fiedlera, Zdeňka Soukupa, Marty Semelové a Aleny Nohavové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 533/ - první čtení
108. Návrh poslankyně Markéty Adamové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 535/ - první čtení
109. Návrh poslanců Bronislava Schwarze, Václava Horáčka, Štěpána Stupčuka, Zdeňka Ondráčka, Jana Chvojky, Stanislava Pflégera, Vlastimila Vozky, Marka Černocha, Lukáše Pletichy, Pavla Ploce, Stanislava Humila, Martina Komárka, Jany Pastuchové a Radima Holečka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, předsedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 539/ - první čtení

110. Návrh poslanců Ninu Novákové, Martina Plíška, Jitky Chalánkové, Jaroslava Lobkowicze, Markety Adamové, Anny Putnové, Václava Horáčka, Zdeňka Bezcenného, Gabriely Peckové, Karla Schwarzenberga, Herberta Pavery, Věry Kovářové, Heleny Langšádlové, Leoše Hegera, Jana Farského a Michala Kučery na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 541/ - první čtení
111. Návrh poslankyně Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 548/ - první čtení podle § 90 odst. 2
112. Návrh poslance Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 549/ - první čtení
113. Návrh poslankyně Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 556/ - první čtení podle § 90 odst. 2
114. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/ - první čtení
115. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 558/ - první čtení
116. Návrh poslanců Jaroslava Zavadila, Romana Sklenáka, Bohuslava Sobotky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 592/ - první čtení
117. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnara, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 593/ - první čtení
118. Návrh poslanců Jiřího Dolejše a Gabriely Hubáčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 596/ - první čtení podle § 90 odst. 2

119. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - první čtení
120. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 599/ - první čtení
121. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 620/ - první čtení
122. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o referendu k imigračním kvótám Evropské unie /sněmovní tisk 621/ - první čtení
123. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Marty Semelové, Ivo Pojezného, Vojtěcha Filipa, Karla Šídla, Miroslava Opálky a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona o úředním jazyce České republiky /sněmovní tisk 629/ - první čtení
124. Návrh poslanců Marka Černocha, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 630/ - první čtení
125. Návrh poslanců Daniela Korteho, Martina Novotného, Lukáše Pletichy, Petry Adama, Václava Klučky, Miloslava Janulíka, Ivana Gabala a dalších na vydání zákona o ochraně práv osob při nakládání s genetickými vzorky a profily v souvislosti s prováděním forenzní analýzy DNA (zákon o DNA) /sněmovní tisk 635/ - první čtení
126. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona o Horské službě České republiky /sněmovní tisk 636/ - první čtení
127. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Miroslavy Němcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 649/ - první čtení podle § 90 odst. 2

128. Návrh poslanců Marka Černocha, Martina Lanká, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona o detenčních centrech pro nelegální migranti v cizích státech /sněmovní tisk 657/ - prvé čtení
129. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Soni Markové, Stanislava Mackovíka, Pavla Kováčika a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 660/ - prvé čtení
130. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 499/ - prvé čtení
131. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 601/ - prvé čtení
132. Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 91/477/EHS o kontrole nabývání a držení zbraní /kód dokumentu 14422/15, KOM(2015) 750 v konečném znění /sněmovní tisk 668-E/
133. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení
134. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Astaně dne 24. listopadu 2014 /sněmovní tisk 389/ - druhé čtení
135. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 482/ - druhé čtení
136. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014 /sněmovní tisk 584/ - druhé čtení

137. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení
138. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Prozatímní dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé /sněmovní tisk 656/ - první čtení
139. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o programu pracovní dovolené, podepsaná dne 7. října 2015 v Praze /sněmovní tisk 659/ - první čtení
140. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Tuniskou republikou, podepsaná v Praze 20. listopadu 2015 /sněmovní tisk 690/ - první čtení
141. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Albánskou republikou o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 13. října 2015 /sněmovní tisk 691/ - první čtení
142. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 462/ - třetí čtení
143. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 464/ - třetí čtení
144. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 500/ - třetí čtení

145. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 538/ - třetí čtení
146. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 545/ - třetí čtení
147. Vládní návrh zákona o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh /sněmovní tisk 565/ - třetí čtení
148. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 566/ - třetí čtení
149. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 585/ - třetí čtení
150. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 454/ - třetí čtení
151. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - třetí čtení
152. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 546/ - třetí čtení
153. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 571/ - třetí čtení

154. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 612/ - třetí čtení
155. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - třetí čtení
156. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - třetí čtení
157. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 583/ - třetí čtení
158. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 304/ - třetí čtení
159. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 458/ - třetí čtení
160. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., a zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 497/ - třetí čtení
161. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - třetí čtení
162. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 575/ - třetí čtení
163. Vládní návrh zákona o biocidních přípravcích a účinných látkách a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o biocidech) /sněmovní tisk 589/ - třetí čtení

164. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - třetí čtení
165. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 611/ - třetí čtení
166. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 473/ - třetí čtení
167. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi), a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 547/ - třetí čtení
168. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomocí v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 156/ - třetí čtení
169. Senátní návrh zákona o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 275/ - třetí čtení
170. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - třetí čtení
171. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovaci z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 489/ - třetí čtení
172. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - třetí čtení

173. Návrh poslanců Františka Adámka, Štěpána Stupčuka, Jiřího Koskuby, Jaroslava Zavadila a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 124/ - třetí čtení
174. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení
175. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Zdeňka Soukupa, Romana Procházky, Josefa Novotného, Jitky Chalánkové, Františka Váchy, Václava Horáčka, Herberta Pavery, Roma Kostřici, Jiřího Koubka a Daniela Korteho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - třetí čtení
176. Návrh poslanců Soni Markové, Stanislava Grospiče, Stanislava Mackovíka, Miroslava Opálky a Josefa Šenfelda na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 393/ - třetí čtení
177. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb. /sněmovní tisk 425/ - třetí čtení
178. Návrh poslanců Augustina Karla Andrleho Sylora, Pavla Bělobrádku, Daniela Hermana, Heleny Válkové, Leoše Hegera, Marka Černocha, Jiřího Koskuby a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 450/ - třetí čtení
179. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 543/ - třetí čtení

180. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení
181. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - třetí čtení
182. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - třetí čtení
183. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
184. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
185. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2014 /sněmovní tisk 441/
186. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2014 /sněmovní tisk 577/
187. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2014 /sněmovní tisk 582/
188. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2014 /sněmovní tisk 542/
189. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2014 /sněmovní tisk 475/
190. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2015 /sněmovní tisk 644/
191. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2014 /sněmovní tisk 515/
192. Informace o podpořeném financování za rok 2014 /sněmovní tisk 534/
193. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2014 /sněmovní tisk 553/
194. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2014 /sněmovní tisk 595/

195. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2015 do 30. 6. 2015 /sněmovní tisk 607/
196. Zpráva o činnosti Kontrolní rady Grantové agentury České republiky za období od října 2014 do září 2015 /sněmovní tisk 634/
197. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2014 /sněmovní tisk 640/
198. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2014 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2014 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 643/
199. Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2014 /sněmovní tisk 667/
200. Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy
201. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
202. Ústní interpelace
203. Informace vlády České republiky o migrační krizi
204. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 30. dubna 2015 /sněmovní tisk 484/ - druhé čtení
205. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2016 /sněmovní dokument 3624/
992. Sloučená rozprava k bodům č. 46 a 47 /sněmovní tisk 646 a 647/
993. Sloučená rozprava k bodům č. 32 a 33 /sněmovní tisk 637 a 638/

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2016
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 39. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 19. ledna až 12. února 2016

Obsah:

19. ledna 2016

Schůzí zahájil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Slib poslance

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 69

Usnesení schváleno (č. 1036).

Řeč poslance Karla Fiedlera	71
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	72
Řeč poslance Marka Černocha	73
Řeč poslance Davida Kádnera	76
Řeč poslankyně Jany Hnykové	78
Řeč poslance Martina Lanka	79
Řeč poslankyně Olgy Havlové	82
Řeč poslance Jiřího Miholy	85
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	86
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	86
Řeč poslance Karla Fiedlera	86
Řeč poslance Tomia Okamury	87
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	89
Řeč poslance Miroslava Kalouska	89
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	90
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	92
Řeč poslance Jiřího Miholy	93
Řeč poslance Pavla Kováčika	93
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	93
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	94

Řeč poslance Marka Černocha	94
Řeč poslance Miroslava Kalouska	94
Řeč poslance Michala Kučery	95
Řeč poslance Jiřího Miholy	95
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	96
Řeč poslance Pavla Kováčika	96

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jiřího Miholy	97
Řeč poslance Miroslava Kalouska	98
Řeč poslance Marka Černocha	98
Řeč poslance Michala Kučery	98
Řeč poslance Pavla Kováčika	99
Řeč poslance Tomia Okamury	100

Schválen pořad schůze.

Řeč poslance Jiřího Miholy	100
----------------------------------	-----

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 460/4/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	101
Řeč poslance Zdeňka Syblíka	102
Řeč senátora Libora Michálka	102

Usnesení schváleno (č. 1037).

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 454/ - druhé čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	103
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Markové	105
Řeč poslance Jiřího Petru	105
Řeč poslance Martina Kolovratníka	106

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jiřího Petru	107
---------------------------------	-----

Řeč poslance Radka Vondráčka	107
Řeč poslance Michala Kučery	107
Řeč poslance Karla Fiedlera	108
Řeč poslance Jiřího Petrů	109
Řeč poslance Martina Kolovratníka	109
Řeč poslankyně Jany Černochové	109
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	110
Řeč poslance Karla Fiedlera	111
Řeč poslance Radka Vondráčka	112
 3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - druhé čtení	
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	112
Řeč poslance Františka Váchy	113
Řeč poslance Jaroslava Krákory	114
Řeč poslance Marka Černocha	114
 4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 546/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	115
Řeč poslance Romana Kubíčka	116
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	116
Řeč poslance Romana Kubíčka	117
Řeč poslance Vladislava Vilímce	117
Řeč poslance Michala Kučery	120
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	120
Řeč poslance Leoše Hegera	122
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	123
Řeč poslankyně Soni Markové	124
Řeč poslance Ivana Adamce	124
Řeč poslance Jana Volného	125
Řeč poslance Leoše Hegera	125
Řeč poslankyně Soni Markové	125
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	126
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	126
Řeč poslankyně Soni Markové	127
Řeč poslance Jana Volného	127

Řeč poslance Ivana Adamce	127
Řeč poslance Petra Bendla	128
Řeč poslankyně Soni Markové	128
Řeč poslance Jiřího Skalického	128
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	129
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	130
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	130
Řeč poslance Michala Kučery	131
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	131
Řeč poslance Romana Kubíčka	132
Řeč poslance Vladislava Vilímce	132
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	132
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	133
 5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 571/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	134
Řeč poslance Romana Kubíčka	134
Řeč poslance Jiřího Holečka	135
 6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 612/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	135
Řeč poslance Karla Raise	136
Řeč poslance Petra Fialy	137
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	138
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	140
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	140
Řeč poslance Michala Kučery	141
Řeč poslance Petra Fialy	142
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	143
 7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 610/ - druhé čtení	

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	143
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	144
Řeč poslance Jana Chvojky	145
Řeč poslance Jiřího Petrů	145
Řeč poslance Romana Kubička	146
Řeč poslance Ivana Adamce	146
Řeč poslance Petra Bendla	148
Řeč poslankyně Jany Fischerové	150
Řeč poslance Vladislava Vilímce	150
Řeč poslance Ivana Adamce	153
Řeč poslance Václava Horáčka	153
Řeč poslance Petra Bendla	154
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	156
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	157
Řeč poslance Romana Kubička	158
Řeč poslance Václava Klučky	159
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	159
Řeč poslance Petra Bendla	159

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

127. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Miroslavy Němcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 649/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč poslance Petra Fialy	161
Řeč poslance Václava Votavy	162
Řeč poslance Miroslava Kalouska	163
Řeč poslance Michala Kučery	166
Řeč poslance Jeronýma Tejce	168
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	169
Řeč poslance Miroslava Kalouska	169
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	170
Řeč poslance Jeronýma Tejce	170
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	171
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	171
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	171
Řeč poslance Petra Fialy	172
Řeč poslance Michala Kučery	173
Řeč poslance Miroslava Kalouska	173
Řeč poslankyně Zuzany Šánové	174

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše 175

Projednávání bodu bylo přerušeno.

20. ledna 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jana Farského 176

Řeč poslance Marka Černocha 177

Řeč poslance Jaroslava Zavadila 178

142. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 462/ - třetí čtení

Řeč ministrně práce a sociálních věcí ČR Michäely Markové 179

Řeč poslankyně Radky Maxové 180

Řeč poslance Bohuslava Chalupy 181

Řeč poslankyně Radky Maxové 182

Usnesení schváleno (č. 1038).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 183

144. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 500/ - třetí čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka 183

Řeč poslance Michala Kučery 184

Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové 187

Řeč poslance Herberta Pavery 187

Řeč poslance Bronislava Schwarze 188

Řeč poslance Jaroslava Foldyny 188

Řeč poslance Michala Kučery 189

Řeč poslance Josefa Novotného 189

Řeč poslance Petra Kudely 189

Řeč poslance Michala Kučery 190

Řeč poslance Františka Laudáta	191
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	191
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	192
Řeč poslance Bronislava Schwarze	192
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	193
Řeč poslance Michala Kučery	193
Řeč poslance Františka Laudáta	194
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	194
Řeč poslance Petra Kudely	194
Řeč poslance Petra Bendla	195
Řeč poslance Ondřeje Beneška	197
Řeč poslance Michala Kučery	197
Řeč poslance Milana Urbana	198
Řeč poslance Petra Bendla	198
Řeč poslance Miroslava Kalouska	199
Řeč poslance Milana Urbana	199
Řeč poslance Pavla Plzáka	199
Řeč poslance Michala Kučery	200

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Pavla Plzáka	200
Řeč poslance Petra Bendla	200
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	201
Řeč poslance Ivana Pilného	201
Řeč poslance Františka Laudáta	201
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	202
Řeč poslance Miroslava Kalouska	204
Řeč poslance Milana Urbana	204
Řeč poslance Michala Kučery	205
Řeč poslance Milana Urbana	206

Usnesení schváleno (č. 1039).

Řeč poslance Romana Sklenáka	209
Řeč poslance Lukáše Pletichy	209
Řeč poslance Františka Laudáta	209
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	210
Řeč poslance Lukáše Pletichy	210
Řeč poslance Miroslava Kalouska	210
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	210
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	211

145. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy

v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 538/ - třetí čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	212
Řeč poslance Milana Urbana	213
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	213
Řeč poslance Františka Laudáta	214
Řeč poslance Pavla Blažka	215
Řeč poslance Marka Černocha	215
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	215
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	216
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	217
Řeč poslance Petra Bendla	218
Řeč poslance Michala Kučery	218
Řeč poslance Milana Urbana	219
Řeč poslance Martina Lanka	220
Řeč poslance Jana Klána	220
Řeč poslance Karla Šídla	221
Řeč poslance Marka Černocha	221
Řeč poslance Michala Kučery	222
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	222
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	223
Řeč poslance Františka Laudáta	224
Řeč poslance Václava Zemka	224
Řeč poslance Milana Urbana	225

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Karla Fiedlera	225
Řeč poslance Robina Böhnsche	226
Řeč poslance Ivana Pilného	226
Řeč poslance Petra Bendla	226
Řeč poslance Marka Černocha	227
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	227
Řeč poslance Karla Šídla	228
Řeč poslance Pavla Blažka	228
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	229
Řeč poslance Karla Fiedlera	229
Řeč poslance Jana Klána	230
Řeč poslankyně Jany Hnykové	230
Řeč poslance Martina Lanka	231
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	231
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	231
Řeč poslance Marka Černocha	233
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	234

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	234
Řeč poslance Marka Černocha	236
Řeč poslance Karla Fiedlera	236
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	237
Řeč poslance Františka Laudáta	238
Řeč poslance Milana Urbana	238
Usnesení schváleno (č. 1040).	
 18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 473/ - druhé čtení	
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	239
Řeč poslankyně Martiny Berdychové	240
 19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizi), a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 547/ - druhé čtení	
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	240
Řeč poslance Romana Procházky	241
Řeč poslance Martina Komárka	242
Řeč poslance Romana Procházky	242
 65. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/ - prvé čtení	
Řeč poslance Jana Zahradníka	244
Řeč poslance Františka Laudáta	251
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	252
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Karla Šídla	254
Řeč poslance Michala Kučery	257
Řeč poslance Václava Zemka	258
Řeč poslance Josefa Nekla	258
Řeč poslance Karla Šídla	258
Řeč poslance Jiřího Junka	259
Řeč poslance Igora Jakubčíka	261
Řeč poslance Michala Kučery	265

Řeč poslance Pavla Plzáka	265
Řeč poslance Jana Zahradníka	265
Řeč poslance Václava Votavy	266
Řeč poslance Václava Zemka	268
Řeč poslance Igora Jakubčíka	270
Řeč poslance Vladislava Vilímce	270
Řeč poslance Michala Kučery	272

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Františka Váchy	275
Řeč poslance Jana Zahradníka	276
Řeč poslance Jiřího Junka	277
Řeč poslance Františka Laudáta	278
Řeč poslance Robina Böhnische	279
Řeč poslance Karla Šidla	282
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	282
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	282
Řeč poslance Robina Böhnische	285
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	286

Usnesení schváleno (č. 1041).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

66. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 574/ - první čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	288
Řeč poslance Martina Sedláře	289

Usnesení schváleno (č. 1042).

50. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ostatní volební zákony /sněmovní tisk 682/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	290
Řeč poslance Jaroslava Borky	291

Usnesení schváleno (č. 1043).

46.	Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 646/ - první čtení	
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	292
	Řeč poslance Martina Plíška	293
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
47.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 647/ - první čtení	
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	294
	Řeč poslance Martina Plíška	294
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Sloučená rozprava k bodům č. 46 a 47 /sněmovní tisk č. 646 a 647/	
	Řeč poslance Jana Chvojky	296
	Řeč poslance Leoše Hegera	296
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	297
	Řeč poslance Martina Plíška	298
	Pokračování v projednávání bodu	
46.	Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 646/ - první čtení	
	Usnesení schváleno (č. 1044).	
	Pokračování v projednávání bodu	
47.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlašovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv (zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv) /sněmovní tisk 647/ - první čtení	
	Usnesení schváleno (č. 1045).	

56. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 654/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Markové	299
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	300
Řeč poslance Františka Laudáta	302
Řeč poslance Karla Fiedlera	302
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	302
Řeč poslance Petra Bendla	304
Řeč poslance Milana Urbana	304
Řeč poslance Ladislava Šincla	304
Řeč poslankyně Markéty Adamové	305
Řeč poslance Františka Adámka	306
Řeč poslance Josefa Hájka	306
Řeč poslankyně Markéty Adamové	308
Řeč poslankyně Radky Maxové	308
Řeč poslance Michala Kučery	309
Řeč poslance Františka Adámka	309
Řeč poslance Milana Urbana	310
Řeč poslankyně Marty Semelové	310
Řeč poslankyně Markéty Adamové	310
Řeč poslance Michala Kučery	311
Řeč poslankyně Radky Maxové	311
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	312
Řeč poslance Lea Luzara	312
Řeč poslankyně Jany Černochové	313
Řeč poslance Miroslava Opálky	314
Řeč poslance Michala Kučery	315
Řeč poslance Petra Kudely	315

Usnesení schváleno (č. 1046).

Řeč poslance Františka Laudáta	316
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	316

21. ledna 2016

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

201. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	319
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	320
Řeč poslance Karla Fiedlera	322

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	323
Řeč poslance Karla Fiedlera	328
Řeč poslance Vladimíra Konička	328
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	329
Řeč poslance Karla Fiedlera	330
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	330
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	332
Řeč poslance Františka Laudáta	332
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	333
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	334
Řeč poslance Vladimíra Konička	335
Řeč poslance Michala Kučery	335
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	336
Řeč poslance Františka Laudáta	336
Řeč poslance Vladimíra Konička	337
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	337
Řeč poslankyně Jany Fischerové	337

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Jany Fischerové	340
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	340
Řeč poslankyně Jany Fischerové	341
Řeč poslance Michala Kučery	343
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	344
Řeč poslance Michala Kučery	345
Řeč poslance Romana Sklenáka	346

203. Informace vlády České republiky o migrační krizi

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	347
Řeč poslance Jiřího Miholy	356
Řeč poslance Tomia Okamury	357
Řeč poslance Karla Fiedlera	358
Řeč poslance Marka Černocha	358
Řeč poslance Jaroslava Holíka	359
Řeč poslance Milana Šarapatky	359

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	360
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	361
Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	361
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	362
Řeč poslance Marka Černocha	363

Řeč poslance Tomia Okamury	363
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	364
Řeč poslance Jaroslava Holíka	364
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	365
Řeč poslance Pavla Blažka	365
Řeč poslance Petra Fialy	366
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	367
Řeč poslance Marka Černocha	367
Řeč poslance Martina Lanka	368
Řeč poslance Tomia Okamury	368
Řeč poslance Františka Váchy	369
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	369
Řeč poslance Karla Fiedlera	370
Řeč poslance Pavla Plzáka	371
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	371
Řeč poslance Ondřeje Beneška	372
Řeč poslance Marka Černocha	372
Řeč poslance Karla Fiedlera	373
Řeč poslance Romana Sklenáka	373
Řeč poslance Marka Černocha	373
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	374
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	376

Projednávání bodu bylo přerušeno.

202. Ústní interpelace

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	378
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	379
Řeč poslance Tomia Okamury	381
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	382
Řeč poslance Václava Klučky	384
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	385
Řeč poslance Ladislava Velebného	387
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	388
Řeč poslance Petra Fialy	389
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	390
Řeč poslankyně Věry Kovářové	392
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	392
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	394
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	395
Řeč poslankyně Jany Hnykové	397
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	397
Řeč poslance Martina Kolovratníka	399
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	400

Řeč poslance Karla Fiedlera	401
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	402
Řeč poslance Karla Fiedlera	403
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	403
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	404
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	405
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	405
Řeč poslance Petra Bendla	406
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	406
Řeč poslance Petra Bendla	407
Řeč poslance Daniela Korteho	407
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	408
Řeč poslance Jana Farského	409
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	410
Řeč poslance Romana Procházky	411
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	411
Řeč poslance Marka Ženíška	412
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	412
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	413
Řeč poslance Martina Lanku	415
Řeč poslance Ladislava Velebného	416
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	416
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	417
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	418
Řeč poslance Jiřího Petru	419
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	420
Řeč poslankyně Věry Kovářové	421
Řeč poslance Václava Klučky	422
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	422
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	424
Řeč poslance Karla Raise	425
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	426
Řeč poslankyně Jany Černochové	428
Řeč poslankyně Jany Hnykové	429
Řeč poslankyně Niny Novákové	430
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	431
Řeč poslance Josefa Šenfelda	431
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka	432
Řeč poslance Martina Plíška	433
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	433
Řeč poslance Petra Kudely	435

26. ledna 2016

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Vladislava Vilímce	437
Řeč poslance Marka Černocha	437
Řeč poslance Karla Fiedlera	440
Řeč poslance Miroslava Kalouska	441
Řeč poslance Marka Bendy	441
Řeč poslance Davida Kádnera	442
Řeč poslance Martina Lanka	443
Řeč poslankyně Olgy Havlové	445
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	446
Řeč poslance Romana Sklenáka	446

57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb. /sněmovní tisk 689/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaeley Markové	449
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	450
Řeč poslankyně Jany Hnykové	451
Řeč poslankyně Markéty Adamové	453
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	454
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	455
Řeč poslance Vladislava Vilímce	456
Řeč poslance Marka Černocha	456
Řeč poslance Roma Kostřici	457
Řeč poslance Romana Sklenáka	457
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	457
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	458

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

203. Informace vlády České republiky o migrační krizi

Řeč poslance Jiřího Miholy	458
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	459
Řeč poslance Miroslava Kalouska	459

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	460
Řeč poslance Petra Fialy	461
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	462
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	463
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	
Řeč poslance Romana Sklenáka	463
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	463
Řeč poslance Marka Černocha	464
Řeč poslance Jiřího Miholy	465
Řeč poslance Miroslava Kalouska	465
Řeč poslance Petra Fialy	466
Řeč poslance Františka Laudáta	467
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	467
Řeč poslance Miroslava Kalouska	468
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Františka Laudáta	469
Pokračování v projednávání bodu	
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb. /sněmovní tisk 689/ - prvé čtení	
Řeč poslankyně Marty Semelové	470
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	470
Usnesení schváленo (č. 1048).	
Řeč poslance Marka Černocha	472
Řeč poslance Romana Sklenáka	472
Řeč poslance Marka Černocha	473
Řeč poslankyně Jany Černochové	473
Řeč poslance Romana Sklenáka	473
Řeč poslance Marka Černocha	474
Řeč poslance Pavla Kováčika	474
Řeč poslance Marka Černocha	475

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	476
Řeč poslance Františka Laudáta	476
204. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 30. dubna 2015 /sněmovní tisk 484/ - druhé čtení	
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	476
Řeč poslance Karla Raise	477
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	478
Usnesení schváleno (č. 1049).	
63. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 687/ - první čtení	
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	479
Řeč poslance Pavla Kováčika	481
Řeč poslance Herberta Pavery	481
Řeč poslance Petra Bendla	482
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	483
Řeč poslance Jiřího Koskuby	484
Usnesení schváleno (č. 1050).	
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - druhé čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	486
Řeč poslance Pavla Antonína	487
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	488
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	488
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Františka Laudáta	495
Projednávání bodu bylo přerušeno.	

27. ledna 2016

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	497
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	498
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	500
Řeč poslance Marka Bendy	500
Řeč poslance Františka Laudáta	501
Řeč poslance Miroslava Kalouska	502
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	502
Řeč poslance Miroslava Kalouska	502

143. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 464/ - třetí čtení

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	504
Řeč poslance Simeona Karamazova	505
Řeč poslance Pavla Plzáka	508
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	509
Řeč poslance Antonína Sedí	512
Řeč poslance Karla Raise	513
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	515
Řeč poslance Ivana Pilného	515
Řeč poslankyně Heleny Válkové	516
Řeč poslance Jeronýma Tejce	516
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	517
Řeč poslance Karla Raise	517
Řeč poslance Jiřího Štětiny	517
Řeč poslankyně Anny Putnové	518
Řeč poslance Jana Zahradníka	520
Řeč poslankyně Heleny Válkové	521

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Milana Šarapatky	523
Řeč poslance Simeona Karamazova	523
Řeč poslankyně Anny Putnové	523
Řeč poslance Karla Raise	524
Řeč poslance Bohuslava Svobody	524
Řeč poslankyně Anny Putnové	526
Řeč poslance Františka Váchy	526
Řeč poslance Lea Luzara	528

Řeč poslankyně Marty Semelové	529
Řeč poslance Pavla Plzáka	529
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	529
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	531
Řeč poslance Jiřího Miholy	532
Řeč poslance Miroslava Kalouska	536
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	536
Řeč poslance Jiřího Miholy	537
Řeč poslance Miroslava Kalouska	537
Řeč poslance Jiřího Miholy	538
Řeč poslance Miroslava Kalouska	539
Řeč poslance Jiřího Miholy	539
 Usnesení schváleno (č. 1051).	
Řeč poslance Romana Sklenáka	546
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
 146. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 545/ - třetí čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	547
Řeč poslance Ivana Adamce	547
Řeč poslance Jana Klána	548
Řeč poslance Michala Kučery	548
Řeč poslance Jana Klána	549
 Projednávání bodu bylo přerušeno.	
 183. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	550
 Usnesení schváleno (č. 1052 - 1. část).	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	551
 Usnesení schváleno (č. 1052 - 2. část).	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	551

184. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	551
Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	553
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
32. Vládní návrh zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 637/ - druhé čtení	
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	554
Řeč poslance Lukáše Pletichy	557
Řeč poslance Ivana Pilného	558
Řeč poslance Lukáše Pletichy	560
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 638/ - druhé čtení	
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	561
Řeč poslance Lukáše Pletichy	561
Řeč poslance Ivana Pilného	561
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Sloučená rozprava k bodům 32 a 33 /sněmovní tisk 637 a 638/	
Řeč poslankyně Milady Halíkové	562
Řeč poslance Ivana Adamce	564
Řeč poslance Martina Plíška	567
Řeč poslankyně Soni Markové	568
Řeč poslance Jana Klána	569
Řeč poslance Ivana Adamce	571
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	572
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	573
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	

Řeč poslance Herberta Pavery	576
Řeč poslance Jana Volného	578
Řeč poslance Michala Kučery	579
Řeč poslance Herberta Pavery	579
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	579
Řeč poslankyně Věry Kovářové	580
Řeč poslance Jana Chvojky	580
Řeč poslance Petra Bendla	581
Řeč poslance Jana Zahradníka	585
Řeč poslance Lea Luzara	587
Řeč poslance Jiřího Koubka	592
Řeč poslance Jiřího Petru	593
Řeč poslance Jiřího Štětiny	594
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	595
Řeč poslance Petra Kudely	596
Řeč poslance Michala Kučery	597

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	598
Řeč poslance Lukáše Pletichy	601

Pokračování v projednávání bodu

32. Vládní návrh zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 637/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Jany Černochové	601
Řeč poslance Ivana Adamce	604
Řeč poslankyně Soni Markové	605
Řeč poslance Jana Klána	605
Řeč poslance Jana Chvojky	605
Řeč poslance Antonína Sedi	605
Řeč poslance Lukáše Pletichy	606
Řeč poslance Martina Kolovratníka	606
Řeč poslankyně Martiny Berdychové	607
Řeč poslance Jaroslava Klašky	608
Řeč poslance Lea Luzara	609
Řeč poslance Jiřího Petru	610
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	610
Řeč poslance Petra Kudely	612
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	612
Řeč poslankyně Milady Halíkové	612
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	613
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	613

Řeč poslance Lukáše Pletichy	614
------------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 638/ - druhé čtení

Řeč poslance Ladislava Okleštěka	615
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	615
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	615

37. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - první čtení

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	616
Řeč poslance Františka Laudáta	617
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	617

Projednávání bodu bylo přerušeno.

45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - první čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka	618
------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

37. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - první čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové	619
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Martina Plíška	619
Řeč poslance Jiřího Dolejše	621
Řeč poslance Václava Votavy	623

Usnesení schváленo (č. 1053 - 1. část).

Řeč poslance Martina Plíška	623
Usnesení schváleno (č. 1053 - 2. část).	
Pokračování v projednávání bodu	
45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - první čtení	
Řeč poslance Marka Bendy	624
Řeč poslance Martina Plíška	625
Řeč poslankyně Jany Černochové	625
Řeč poslance Vlastimila Vozky	626
Usnesení schváleno (č. 1054).	
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 677/ - první čtení	
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	627
Řeč poslance Romana Váni	628
Řeč poslance Antonína Sedi	629
Řeč poslankyně Jany Černochové	630
Řeč poslance Jaroslava Holíka	632
Řeč poslance Jeronýma Tejce	632
Řeč poslance Tomia Okamury	633
Řeč poslance Ivana Gabala	634
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	
Řeč poslankyně Jany Černochové	634
Řeč poslance Jeronýma Tejce	635
Řeč poslance Martina Lanka	636
Řeč poslance Lea Luzara	636
Řeč poslance Pavla Plzáka	637
Řeč poslance Jaroslava Holíka	637
Řeč poslance Václava Klučky	638
Řeč poslankyně Jany Černochové	638
Řeč poslance Jiřího Koskuby	639
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádky	642
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	642
Řeč poslance Romana Váni	644

Usnesení schváleno (č. 1055 - 1. část).	
Řeč poslance Bronislava Schwarze	645
Řeč poslance Antonína Sedi	645
Usnesení schváleno (č. 1055 - 2. část).	
68. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 685/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	646
Řeč poslance Františka Laudáta	646
Řeč poslance Josefa Hájka	647
Řeč poslance Jana Zahradníka	647
Řeč poslance Františka Laudáta	648
Řeč poslance Jiřího Petrů	648
Řeč poslance Jana Zahradníka	649
Řeč poslance Františka Laudáta	649
Řeč poslance Josefa Hájka	649
Usnesení schváleno (č. 1056).	
28. ledna 2016	
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.	
Řeč poslance Romana Sklenáka	651
147. Vládní návrh zákona o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh /sněmovní tisk 565/ - třetí čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka	652
Řeč poslance Milana Urbana	652
Usnesení schváleno (č. 1058).	
148. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 566/ - třetí čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka	654
Řeč poslance Františka Laudáta	654

Řeč poslance Leoše Hegera	654
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	655
Řeč poslance Františka Laudáta	656
Řeč poslankyně Anny Putnové	656
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	657
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	657
Řeč poslance Karla Fiedlera	658
Řeč poslance Martina Novotného	658
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	659
Řeč poslance Milana Urbana	659
 Usnesení schváleno (č. 1059).	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	660
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Františka Laudáta	660
 29. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb. /sněmovní tisk 425/ - druhé čtení	
Řeč poslance Petra Fialy	661
Řeč poslance Vlastimila Vozky	662
Řeč poslance Jeronýma Tejce	663
Řeč poslance Václava Votavy	664
Řeč poslance Radka Vondráčka	665
Řeč poslance Miroslava Opálky	666
Řeč poslance Pavla Blažka	667
Řeč poslance Marka Bendy	667
Řeč poslance Vlastimila Vozky	668
 Usnesení schváleno (č. 1060).	
 133. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	669
Řeč poslance Karla Raise	669

Řeč poslance Adolfa Beznosky	670
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	670
Řeč poslance Romana Sklenáka	671

Projednávání bodu bylo přerušeno.

134. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Astaně dne 24. listopadu 2014 /sněmovní tisk 389/ - druhé čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	672
Řeč poslance Lea Luzara	673
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	673

Usnesení schváleno (č. 1061).

135. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 482/ - druhé čtení

Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	674
Řeč poslance Roma Kostřici	674

Usnesení schváleno (č. 1062).

136. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014 /sněmovní tisk 584/ - druhé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	675
Řeč poslance Roma Kostřici	676
Řeč poslance Romana Váni	676
Řeč poslance Petra Kudely	677
Řeč poslance Josefa Nekla	677

Usnesení schváleno (č. 1063).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

202. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	678
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	678
Řeč poslance Robina Böhnische	680
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	680
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	682
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	683
Řeč poslance Jiřího Valentý	685
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	686
Řeč poslance Herberta Pavery	688
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	688
Řeč poslance Petra Fialy	691
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	691
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	693
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	694
Řeč poslance Ladislava Velebného	697
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	697
Řeč poslance Ladislava Šincla	698
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	699
Řeč poslance Vladimíra Konička	700
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	700
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	701
Řeč poslance Ladislava Velebného	702
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	702
Řeč poslankyně Niny Novákové	703

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	704
Řeč poslankyně Niny Novákové	705
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	705
Řeč poslance Jana Chvojky	706
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	706
Řeč poslankyně Markéty Adamové	708
Řeč ministrně práce a sociálních věcí ČR Michaeley Markové	709
Řeč poslance Petra Kudely	710
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	711
Řeč poslankyně Zuzany Kailové	712
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	712
Řeč poslance Petra Bendla	713
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	714
Řeč poslance Radima Holečka	715
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	716
Řeč poslance Jiřího Petru	717
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	718

Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	719
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	720
Řeč poslance Karla Šídla	722
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	722
Řeč poslance Leoše Hegera	723
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	724
Řeč poslance Jiřího Valentý	725
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	725
Řeč poslance Jiřího Valentý	726
Řeč poslance Josefa Nekla	727
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	727
Řeč poslankyně Anny Putnové	729
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	730
Řeč poslankyně Anny Putnové	731
Řeč poslance Jaroslava Krákory	731
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	731
Řeč poslankyně Věry Kovářové	732
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	733
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čehové	733

9. února 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Tomia Okamury	737
Řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Jermanové	739
Řeč poslankyně Jany Černochové	739
Řeč poslance Marka Černocha	741
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	742
Řeč poslance Miroslava Kalouska	742
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	746
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	748
Řeč poslance Petra Fialy	749
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	751
Řeč poslance Miroslava Kalouska	753
Řeč poslance Pavla Kováčika	755
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	756
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	757

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Pokračování v projednávání bodu

16.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - druhé čtení	
	Řeč poslankyně Soni Markové	758
	Řeč poslance Rostislava Vyzuly	759
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	761
	Řeč poslance Radima Holečka	763
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	764
	Řeč poslance Rostislava Vyzuly	769
	Řeč poslance Pavla Antonína	770
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	770
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	770
	Řeč poslance Rostislava Vyzuly	771
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	771
	Řeč poslance Františka Laudáta	772
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	772
	Řeč poslance Jiřího Běhounka	773
	Řeč poslance Pavla Antonína	773
	Řeč poslance Jiřího Štětiny	773
	Řeč poslankyně Gabriely Peckové	773
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	774
	Řeč poslance Miroslava Opálky	775
	Řeč poslance Milana Brázdila	775
	Řeč poslance Jiřího Běhounka	776
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	777
	Řeč poslankyně Jany Pastuchové	779
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
	Řeč poslance Ludvíka Hovorky	779
	Řeč poslance Milana Brázdila	780
	Řeč poslance Pavla Antonína	780
83.	Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré, Josefa Vondráška, Reného Čípa, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika a Alexandra Černého na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daných z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání) /sněmovní tisk 235/ - první čtení	
	Řeč poslance Jiřího Dolejše	781
	Řeč poslance Romana Procházky	783
	Řeč poslance Pavla Kováčika	783

Usnesení schváleno (č. 1064).

76.	Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky při řízení společností ovládaných státem /sněmovní tisk 167/ - prvé čtení	
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	785
	Řeč poslance Ivana Pilného	785
	Řeč poslance Václava Snopka	785
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	786
	Řeč poslance Milana Urbana	787
	Řeč poslance Františka Laudáta	788
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	789
	Řeč poslance Ivana Pilného	790
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	790
	Usnesení schváleno (č. 1065).	
115.	Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 558/ - prvé čtení	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	792
	Řeč poslance Václava Votavy	795
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	796
	Řeč poslance Jiřího Dolejše	797
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	797
	Řeč poslance Václava Votavy	799
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	800
	Řeč poslance Karla Fiedlera	800
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	801
	Řeč poslance Jaroslava Klašky	801
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	802
	Řeč poslance Jaroslava Klašky	803
	Řeč poslance Václava Votavy	803
	Řeč poslance Stanislava Humla	803
	Řeč poslance Ivana Gabala	804
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	804
	Usnesení schváleno (č. 1066).	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	806

119.	Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - prvé čtení	
	Řeč poslance Marka Černocha	807
	Řeč poslance Stanislava Humla	808
	Řeč poslance Martina Lanka	808
	Usnesení schváleno (č. 1067 - 1. část).	
	Řeč poslance Jeronýma Tejce	810
	Usnesení schváleno (č. 1067 - 2. část).	
<i>10. února 2016</i>		
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Václava Votavy	811
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	811
	Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	812
	Řeč poslance Romana Sklenáka	814
149.	Návrh poslanců Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 585/ - třetí čtení	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	815
	Řeč poslance Petra Bendla	815
	Řeč poslance Pavla Kováčika	816
	Řeč poslance Vlastimila Vozky	816
	Řeč poslance Petra Bendla	817
	Řeč poslance Vlastimila Vozky	817
	Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádky	818
	Řeč poslance Vlastimila Vozky	818
	Usnesení schváleno (č. 1070).	

150. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 454/ - třetí čtení

Řeč poslance Jana Sedláčka	820
Řeč poslance Jiřího Koubka	820
Řeč poslance Jiřího Petrů	822
Řeč poslance Martina Kolovratníka	822
Řeč poslance Josefa Hájka	822
Řeč poslance Petra Bendla	823
Řeč poslance Michala Kučery	823
Řeč poslance Martina Novotného	824
Řeč poslance Jiřího Koubka	824
Řeč poslance Jana Birkeho	825
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	825
Řeč poslance Josefa Hájka	825
Řeč poslankyně Jany Fischerové	826
Řeč poslance Pavla Blažka	826
Řeč poslance Jeronýma Tejce	827
Řeč poslance Petra Bendla	827
Řeč poslance Bronislava Schwarze	827
Řeč poslance Jiřího Petrů	828

Usnesení schváleno (č. 1071).

177. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb. /sněmovní tisk 425/ - třetí čtení

Řeč poslance Petra Fialy	832
Řeč poslance Vlastimila Vozky	833

Usnesení schváleno (č. 1072).

152. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 546/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	834
Řeč poslance Vladislava Vilímce	836
Řeč poslankyně Soni Markové	838
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Řeč poslance Martina Komárka	839
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 304/ - druhé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	840
Usnesení schváleno (č. 1073).	
Řeč poslankyně Marie Benešové	841
Řeč poslance Františka Laudáta	842
Řeč poslankyně Heleny Válkové	843
Řeč poslance Františka Laudáta	844
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 458/ - druhé čtení	
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	845
Řeč poslankyně Heleny Válkové	846
Řeč poslance Františka Laudáta	848
Řeč poslance Miroslava Kalouska	849
Řeč poslance Františka Laudáta	849
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	850
Řeč poslance Ivana Pilného	850
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	851
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	852
Řeč poslankyně Jany Černochové	852
Řeč poslance Ivana Gabala	853
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	853
Řeč poslankyně Jany Černochové	854
Řeč poslance Františka Laudáta	854
Řeč poslance Marka Bendy	854

12.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., a zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém /sněmovní tisk 497/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	855
	Řeč poslance Radka Vondráčka	856
13.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - druhé čtení	
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	857
	Řeč poslankyně Marie Benešové	858
	Řeč poslance Václava Klučky	858
	Řeč poslankyně Zuzky Bebarové-Rujbrové	859
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	859
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	861
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	862
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	862
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	863
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	864
	Řeč poslance Bohuslava Chalupy	864
	Řeč poslance Ivana Gabala	865
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	865
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	866
	Řeč poslankyně Jany Černochové	866
	Řeč poslankyně Marie Benešové	867
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	867
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	867
	Řeč poslance Radka Vondráčka	868
38.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 587/ - prvé čtení	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	868
	Řeč poslance Adolfa Beznosky	869

Usnesení schváleno (č. 1074).

39.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabýtí nemovitých věcí /sněmovní tisk 639/ - první čtení	
	Usnesení schváleno (č. 1075 - 1. část).	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	870
	Řeč poslance Jana Volného	871
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	871
	Usnesení schváleno (č. 1075 - 2. část).	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
40.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 651/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	873
	Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	874
	Usnesení schváleno (č. 1076 - 1. část).	
	Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	874
	Usnesení schváleno (č. 1076 - 2. část).	
41.	Vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 679/ - první čtení	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	875
	Řeč poslance Jaroslava Klašky	876
	Řeč poslance Karla Fiedlera	878
	Řeč poslance Václava Votavy	878
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
17.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 611/ - druhé čtení	
	Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	880
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	881
	Řeč poslankyně Ninu Novákovou	881
	Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	884

Řeč poslankyně Anny Putnové	884
Řeč poslance Herberta Pavery	885
Řeč poslance Františka Váchy	885
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	885
Řeč poslankyně Jany Černochové	886

Projednávání bodu bylo přerušeno.

11. února 2016

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

201. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Jany Fischerové	895
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	898
Řeč poslance Michala Kučery	902
Řeč poslance Františka Váhy	903
Řeč poslance Petra Bendla	903
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	904
Řeč poslance Michala Kučery	906
Řeč poslance Jana Klána	906
Řeč poslankyně Jany Fischerové	907
Řeč poslance Petra Bendla	908
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	909
Řeč poslankyně Jany Fischerové	911
Řeč poslance Michala Kučery	911

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Františka Váhy	913
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	914
Řeč poslance Marka Černocha	915
Řeč poslance Františka Laudáta	916
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	916
Řeč poslance Romana Sklenáka	916
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	916
Řeč poslance Romana Sklenáka	917
Řeč poslance Františka Laudáta	918

205. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2016 /sněmovní dokument 3624/

Řeč poslance Václava Votavy	919
Usnesení schváleno (č. 1077).	
 103. Návrh poslance Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /sněmovní tisk 487/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	920
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	922
Usnesení schváleno (č. 1078 - 1. část).	
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	923
Usnesení schváleno (č. 1078 - 2. část).	
 9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 583/ - druhé čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	924
Řeč poslance Martina Kolovratníka	925
Řeč poslance Stanislava Berkovce	926
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	926
Řeč poslance Jiřího Junka	928
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	928
Řeč poslance Martina Kolovratníka	929
Řeč poslance Michala Kučery	930
Řeč poslance Jiřího Junka	931
Řeč poslance Antonína Sedi	931
Řeč poslance Marka Černocha	931
Řeč poslance Martina Kolovratníka	932
Řeč poslance Antonína Sedi	932
Řeč poslance Jaroslava Klašky	932
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	933
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
 30. Návrh poslanců Augustina Karla Andrleho Sylora, Pavla Bělobrádky, Daniela Hermana, Heleny Válkové, Leoše Hegera, Marka Černocha, Jiřího Koskuby a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních	

svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 450/ - druhé čtení

Řeč poslance Augustina Karla Andrleho Sylora	934
Řeč poslance Františka Váchy	934
Řeč poslance Miroslava Grebenička	934
Řeč poslankyně Heleny Válkové	937
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	937
Řeč poslance Petra Bendla	938
Řeč poslance Františka Vácha	938
Řeč poslance Romana Sklenáka	939
Řeč poslankyně Heleny Válkové	939
Řeč poslance Petra Bendla	939
Řeč poslance Augustina Karla Andrleho Sylora	940

31. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 543/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové	940
Řeč poslance Miloše Babiše	941
Řeč poslance Václava Zemka	942
Řeč poslance Petra Bendla	943
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	943
Řeč poslance Petra Bendla	944

Pokračování v projednávání bodu

184. Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Řeč poslance Martina Kolovratníka	944
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	945

202. Ústní interpelace

Řeč poslance Tomia Okamury	946
Řeč poslance Antonína Sedi	947
Řeč poslankyně Jany Hnykové	947
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	948

Řeč poslance Adolfa Beznosky	949
Řeč poslance Martina Novotného	949
Řeč poslankyně Věry Kovářové	949
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	950
Řeč poslankyně Jany Fischerové	950
Řeč poslance Antonína Sedi	951
Řeč poslance Tomia Okamury	951
Řeč poslankyně Jany Fischerové	952
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	952
Řeč poslance Tomia Okamury	953
Řeč poslance Marka Ženíška	954
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	954
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	955
Řeč poslance Františka Laudáta	956
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	957
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazzíka	957
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	958
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	959
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	959
Řeč poslance Jana Zahradníka	960
Řeč poslance Karla Raise	960
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	961
Řeč poslance Petra Bendla	962
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	962
Řeč poslance Petra Bendla	964
Řeč poslankyně Věry Kovářové	964
Řeč poslance Martina Novotného	965
Řeč poslance Antonína Sedi	965
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	966
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	967
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	968
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	968
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	969
Řeč poslance Petra Kudely	969
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	970

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Petra Kudely	970
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	971
Řeč poslance Daniela Korteho	971
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	971
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	973
Řeč poslance Vladislava Vilímce	974
Řeč poslance Radima Holečka	975
Řeč poslankyně Jany Hnykové	975

Řeč poslankyně Věry Kovářové	976
Řeč poslance Martina Novotného	976
Řeč poslance Antonína Sedi	977
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	977
Řeč poslance Petra Bendla	979
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	979
Řeč poslance Františka Laudáta	981
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	981
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	983
Řeč poslance Jana Zahradníka	984
Řeč poslankyně Jany Hnykové	985
Řeč poslance Radima Holečka	985
Řeč poslankyně Věry Kovářové	985
Řeč poslance Petra Bendla	986
Řeč poslance Františka Laudáta	986
Řeč poslance Antonína Sedi	987
Řeč poslance Petra Bendla	987
Řeč poslance Antonína Sedi	987
Řeč poslankyně Věry Kovářové	988
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	988
Řeč poslance Radima Holečka	989

Pokračování v projednávání bodu

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 611/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Marty Semelové	990
Řeč poslance Simeona Karamazova	994
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	996
Řeč poslankyně Gabriely Hubáčkové	998
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	999

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Františka Laudáta	1001
Řeč poslance Milana Brázdila	1003
Řeč poslankyně Jany Černochové	1003
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	1004
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	1005
Řeč poslankyně Marty Semelové	1007
Řeč poslance Karla Fiedlera	1007
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	1008

Řeč poslankyně Marty Semelové	1009
Řeč poslance Simeona Karamazova	1009
Řeč poslankyně Jany Černochové	1009
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	1010
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	1010
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	1010
Řeč poslance Josefa Novotného	1010
Řeč poslance Františka Laudáta	1011
Řeč poslance Petra Kudely	1011
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	1011
Řeč poslance Karla Fiedlera	1012
Řeč poslance Matěje Fichtnera	1012
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové ..	1012

12. února 2016

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Pokračování v projednávání bodu

203. Informace vlády České republiky o migrační krizi

Řeč poslance Jiřího Miholy	1014
Řeč poslance Tomia Okamury	1016
Řeč poslance Milana Šarapatky	1017
Řeč poslance Igora Jakubčíka	1017
Řeč poslance Milana Šarapatky	1017
Řeč poslance Pavla Kováčika	1018
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	1018
Řeč poslance Tomia Okamury	1021
Řeč poslance Petra Fialy	1022
Řeč poslance Tomia Okamury	1027
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	1027
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	1028

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Petra Fialy	1036
Řeč poslance Radima Fialy	1037
Řeč poslankyně Jany Lorencové	1038
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	1038
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	1039
Řeč poslance Marka Černocha	1039

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Marka Černocha	1040
Řeč poslance Tomia Okamury	1040
Řeč poslance Stanislava Grospiče	1041
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	1042
Řeč poslance Milana Šrapatky	1044
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	1044
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	1045
Řeč poslance Tomia Okamury	1046
Řeč poslankyně Jany Hnykové	1046
Řeč poslance Michala Kučery	1047
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	1047
Řeč poslance Martina Novotného	1047
Řeč poslance Tomia Okamury	1048
Řeč poslance Marka Černocha	1048

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Bohuslava Chalupy	1050
Řeč poslance Tomia Okamury	1051
Řeč poslance Marka Černocha	1052
Řeč poslance Václava Zemka	1052
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	1052
Řeč poslance Tomia Okamury	1053

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
19. ledna 2016
Přítomno: 179 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrý den. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 39. schůzi Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 39. schůze dne 7. ledna letošního roku. Pozvánka vám byla rozeslána na pátek 8. ledna.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Tejc má náhradní kartu číslo 3 a pan předseda Hamáček má náhradní kartu číslo 15.

Slib poslance

Vážené kolegyně, vážení kolegové, než přistoupíme k programu 39. schůze Poslanecké sněmovny, chtěl bych vás informovat, že dne 14. ledna t. r. zanikl poslanecký mandát Josefу Vozdeckému. V této souvislosti je nutno učinit některé ústavní kroky. Jedním z nich je slib nové poslankyně. Proto žádám předsedkyni mandátového a imunitního výboru poslankyni Miroslavu Němcovou, aby nás seznámila s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetla Ústavou předepsaný slib, který paní poslankyně složí do rukou předsedy Poslanecké sněmovny. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo.

Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dne 14. ledna roku 2016 byl předsedovi Poslanecké sněmovny doručen notářský zápis, kterým se vzdal mandátu poslance Parlamentu České republiky inženýr Josef Vozdecký. Tímto dnem zanikl panu Josefу Vozdeckému poslanecký mandát, který nabyla náhradnice za hnutí ANO 2011 za kraj Plzeňský paní Mgr. Miloslava Rutová.

Mandátový a imunitní výbor na své 33. schůzi konané dne 19. ledna 2016 přijal usnesení č. 140, ve kterém konstatoval, že podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, zanikl mandát poslance Parlamentu České republiky panu inženýru Josefу Vozdeckému. Konstatuje zároveň, že na tento uvolněný poslanecký mandát nastupuje náhradnice paní Mgr. Miloslava Rutová, které dne 14. ledna roku 2016 vznikl mandát poslankyně Parlamentu České republiky. V souladu s ustanovením § 4 zákona

o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí paní poslankyně Miloslava Rutová poslanecký slib.

Prosím nyní paní poslankyni, aby předstoupila před Poslaneckou sněmovnu a složila Ústavou předepsaný slib, a současně prosím pana předsedu Poslanecké sněmovny, aby příjal slib nové paní poslankyně. Vás, dámy a pánové, chci požádat, abyste povstali.

Text slibu zní takto: Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

(Poslanci v lavicích povstávají. Poslankyně Rutová předstupuje před poslanecké lavice a podáním ruky předsedovi Poslanecké sněmovny stvrzuje slib, který poté podepisuje.)

Vážená paní poslankyně, blahopřeji vám a přeji vám hodně úspěchů ve vaší poslanecké práci. (Potlesk. Poslanci usedají do lavic.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. I já bych rád mezi námi uvítal paní poslankyni Miloslavu Rutovou. Popřeji jí v poslanecké práci hodně úspěchů.

Nyní budeme pokračovat v projednávání 39. schůze.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze – návrh, aby jimi byli paní poslankyně Jana Černochová a pan poslanec Pavel Čihák. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 1, které jsem zahájil, a ptám se kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 1. Z přítomných 150 pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že ověřovateli 39. schůze Poslanecké sněmovny jsme určili paní poslankyni Janu Černochovou a pana poslance Pavla Čiháka.

Nyní přistoupíme k omluvám, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny. Z poslankyň a poslanců se omlouvají: paní Margita Balaštíková ze zdravotních důvodů, Marek Benda z rodinných důvodů, Ivan Gabal z důvodu zahraniční cesty, Vlastimil Gabrel ze zdravotních důvodů, Gabriela Hubáčková do 15 hodin z pracovních důvodů, pan Miloslav Janulík do 18.30 z pracovních důvodů, místopředsedkyně Jaroslava Jermanová z pracovních důvodů, Rom Kostřica z pracovních důvodů, František Laudát z pracovních důvodů, Květa Matušovská ze zdravotních důvodů, Martin Novotný ze zdravotních důvodů, Pavlína Nytrová ze zdravotních důvodů, do 17 hodin Ivan Pilný z pracovních důvodů, Antonín Sed'a z důvodu zahraniční cesty na celý den stejně jako Pavel Šrámek z důvodu zahraniční cesty a Jiří Štětina z osobních důvodů. Do 19 hodin se omlouvá z pracovních důvodů Josef Zahradníček.

Z členů vlády se omlouvají: Pavel Bělobrádek ze zdravotních důvodů, ministr Jan Mládek z důvodu zahraniční cesty, z pracovních důvodů Svatopluk Němeček, do 16.30 z pracovních důvodů Dan Ťok a mezi 15.15 a 17.45 z pracovních důvodů paní ministryně Kateřina Valachová.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 39. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní politické grémium.

Navrhujeme zařadit do 39. schůze Poslanecké sněmovny sněmovní tisky 637 a 638, návrhy zákonů o veřejných zakázkách, jsou ve druhém čtení, a to na středu 27. ledna jako první a druhý bod ve 14.30.

Dále pevně zařadit bod 125 návrhu pořadu, sněmovní tisk 649. Jde o návrh zákona o dani z přidané hodnoty, první čtení, dnes na 20. hodinu.

Dále, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes i po 19. hodině. To je z mé strany vše.

Nyní budeme pokračovat v návrzích, které předkládají jednotliví poslanci. Jako první se hlásí k pořadu schůze pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové.

Chtěl bych za poslanecký klub Úsvit navrhnout na pořad této schůze Poslanecké sněmovny datum na příští úterý 26. ledna jako první jednací bod dne, a to z toho důvodu, aby byl dostatečný časový prostor pro vládu připravit se na odpovědi. Na základě usnesení 642 Poslanecké sněmovny z 25. schůze 12. února 2015 bod s názvem Informace vlády České republiky o migrační situaci a problémech této záležitosti. Poslanecká sněmovna přijala toto usnesení v únoru loňského roku a poslední projednávání bodu s touto tematikou – neříkám ani přímo bodu na základě tohoto usnesení – v Poslanecké sněmovně bylo, tuším, v září nebo v říjnu loňského roku. Od té doby, jestli dobře počítám, uběhly čtyři měsíce a žádné informace od vlády tato Sněmovna neobdržela. Já z tohoto důvodu jménem poslaneckého klubu Úsvit navrhoji zařazení tohoto bodu – opakuji, z důvodu, aby vláda měla možnost připravit se na tyto odpovědi nebo na tuto zprávu – jako první bod příští úterý 26. ledna.

Očekáváme, že vláda České republiky nás bude informovat o tom, jak je připravená nebo jaké záměry má při řešení migrační krize, protože ze všech stran slyšíme – já si dovolím zdůraznit – reálné informace o tom, že migrační vlna, které jsme byli svědky v loňském roce, v tomto roce může dosáhnout daleko větších dimenzí.

Pokládám za naprosto legitimní, obzvláště je-li k tomu usnesení Poslanecké sněmovny, aby vláda o svých záměrech, krocích a o tom, jak je na toto připravena, informovala Poslaneckou sněmovnu. Věřím, že podporíte tento návrh bodu, protože v tom případě by asi řada z vás negovala usnesení, pro které jste hlasovali, když Poslanecká sněmovna toto usnesení 642 v loňském roce přijala.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Nyní paní poslankyně Miroslava Němcová. Poté s přednostním právem pan poslanec Karel (Marek) Černoch. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a vážení pánové, předstupuji před vás za poslanecký klub Občanské demokratické strany s návrhem na zařazení nového bodu do programu naší schůze. V podstatě se jedná o to, co zde zmiňoval před chvílí pan kolega Fiedler. Já bych chtěla pouze upřesnit, že ono usnesení č. 642 je z 12. února 2015. V tomto usnesení ukládáme vládě v bodě č. II., aby průběžně informovala Poslaneckou sněmovnu o postojích, které bude obhajovat na všech zahraničních jednáních zabývajících se bezpečnostní a imigrační politikou.

Vzhledem k tomu, že toto usnesení není naplňováno, přestože jsme se o to několikrát snažili a několikrát jsme tento bod navrhovali na jednání Poslanecké sněmovny, obracím se na vás znovu. Může to znova dopadnout jako předtím, ale přesto si myslím, že by to bylo velmi nevhodné, kdybychom se tímto tématem nezabývali. Jestli vy ze svého okolí znáte silnější téma, které trápí naše občany, než je migrační krize, potom byste zde měli vystoupit a toto téma přednést a navrhnut.

Já svůj návrh opíram o změny, které minimálně od toho 1. října, kdy jsme projednávali podruhé a přijali jsme zásadní usnesení, které mezi tím uplynuly. Jestli jste si stačili všimnout, tak se bortí hranice, nebo bezhraniční přechod uvnitř schengenského prostoru. Zatímco vnější hranice zůstává dálé děravá jako ementál, což je vyjádření jednoho z evropských představitelů, ty vnitřní hranice se uzavírají. Děje se to mezi Dánskem, Švédskem, děje se to nyní i na půdě Rakouska, které tak silně kritizovalo Maďarsko, že přistupuje nakonec ke stejným krokům.

Zaznamenali jsme události v Kolíně nad Rýnem, a nejenom tam, v ostatních německých městech, ve Skandinávii. Zaznamenali jsme, že byla na návštěvě České republiky – v uvozovkách – ministryně zahraničních věcí Evropské unie paní Mogherini. Jaká jednání s ní naši zástupci vedli, co od ní požadovali, jaké byly výstupy, nikdo z nás neví a vědět by měl.

Zaznamenali jsme také, že ve Velké Británii se zvedá vlna, která může vyústit v to, že se tato země rozhodne pro odchod z Evropské unie. Premiér Cameron předložil podmínky Evropské komisi, v nichž usiluje o reformu Evropské unie, ale já mám dojem, že se touto vážnou věcí formulovalou ze strany Velké Británie nikdo nezabývá a místo toho Evropská komise věnuje svoji energii a čas na to, aby peskovala novou polskou vládu, jestli dobré činí, pokud jde o oblast, já nevím, ústavního soudu, jmenování ústavních soudců nebo mediálních zákonů. Pokud jde o migraci, dálé má nasazeny růžové brýle, což se dá dokázat na výroku Jean-Clauda Junckera těsně po Novém roce, kdy řekl, že na strategii EU se nic nemění a že nevidí, proč by neměla dál probíhat celá migrační vlna tak jako dosud.

Já jsem přesvědčena o tom, že všechny tyto kroky včetně toho, že Německo už upravuje azylové podmínky, dokonce se dotýká i trvalého pobytu, který chce umožnit občanům, kteří přicházejí na jeho území, tak je to důležitý bod, abychom se jím zabývali také my. Já chci vědět od české vlády, jaké kroky učinila, jaká jednání

absolvovala, na co tlačila v případě té vyvijející se krize. A pokud nám tuto informaci vláda neposkytne dobrovolně, jsem přesvědčena o tom, že zde jde o porušení ústavního principu, kdy vláda se zpovídá Poslanecké sněmovně a kdy Poslanecká sněmovna ji svým usnesením již před rokem uložila, aby nás pravidelně informovala.

Proto navrhoji tento nový bod. Prosím, aby byl zařazen nikoli dnes jako první, byť si myslím, že váhou své důležitosti by si to zasloužil, ale chápou to, že se na to vláda bude chtít připravit, tedy navrhoji tento bod zařadit jako první bod ve čtvrtek tento týden, a to v 11 hodin po skončení písemných interpelací. Pokud nebude tento návrh přijat, navrhoji tedy, abychom hlasovali i pro případ, aby byl zařazen tento bod dnes jako první. Říkám, chci dát vládě dostatečný termín. Nebude-li to Sněmovna akceptovat, můžeme tedy se do té debaty pustit rovnou, a to jako první bod dnešního jednání.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Miroslavě Němcové. Pan předseda vlády Bohuslav Sobotka má náhradní kartu č. 8.

Pokračujeme návrhy na doplnění nebo změnu programu schůze. Pan poslanec Marek Černoch, poté pan kolega David Kádner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Hezké odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi požádat o zařazení nového bodu této schůze s názvem Usnesení Poslanecké sněmovny, které ukládá vládě zavést bezodkladně trvalou ochranu státních hranic České republiky. Prosím, aby tento bod byl zařazen jako první bod naší schůze, neboť dle mého názoru jde o existenční zájem České republiky.

Ministerstvo vnitra přiznává, že jen za první týden nového roku byla na území České republiky zajištěna skoro stovka nelegálních migrantů, přesně 91, a z toho pouze 15 z nich díky aktivním opatřením resortu Ministerstva vnitra. Pokud někdo chce říci, že v druhém lednovém týdnu to již bylo méně migrantů, rovnou říkám, že jich bylo 71.

Co je důležitější, v Německu se hromadí statisíce imigrantů, kterým byl odmítnut azyl. Francie, ale i Skandinávie zavádějí kontroly na hranicích a omezují vstup migrantů na své území. Tragické novoroční události v Kolíně nad Rýnem jsou špičkou ledovce – vážné eskalace bezpečnostní situace v Německu. To, že jen v Kolíně nad Rýnem v souvislosti s novoročním obtěžováním žen bylo podáno 766 trestních oznámení a do dnešního dne byl obviněn jeden jediný útočník, je snad dostatečný argument, jak situaci brát vážně, jak německá policie tuto situaci evidentně nezvládá. Zvláště pokud připomeneme, že jediný obviněný ze 766 trestních oznámení je 26letý Alžíran, který žije v imigračním táboře. Připomínám, že stovky trestních oznámení na sexuální obtěžování a krádeže dále hlásí i další německá města, např. Hamburk, Düsseldorf a řada dalších.

Chci tedy zdůraznit, dámy a pánové, že ochrana státních hranic České republiky dnes není jen problém hranice se Slovenskem nebo Rakouskem, kudy k nám přicházejí imigranti z Řecka či Itálie, ale je nutno začít chránit také hranice České

republiky s Německem a nepřipustit, aby zklamaní migranti z Německá, kde nedostanou azyl, hledali útočiště u nás. Nežijte prosím naivitě, že když Německo neudělí migrantovi azyl, že jej automaticky posadí do letadla a pošle domů. Deportovány jsou desetitisíce lidí, přišly jich však miliony. Je evidentní, že německá policie neumí hromadné útoky migrantů řešit. Nepřipustíme, abychom museli stejný problém řešit i u nás. Důsledně začneme kontrolovat naše hranice, aby se k nám imigranti nemohli volně dostávat.

Pokud by vám situace v Německu přišla málo hrozivá, podívejme se na predikce příchodu imigrantů z jihu, tedy z Řecka, Balkánu a Itálie. Všechny autority v zásadě přiznávají, že příjde tento rok do Evropy více migrantů než loni. I Evropská komise ve svém oficiálním vyjádření říká – tři miliony do roku 2017.

Minulý týden jsem doslova musel protrpět, a myslím si, že mi dají za pravdu kolegové, kteří tam byli, dvě setkání s vysokou představitelkou Unie pro bezpečnostní politiku paní Mogherini, která byla na návštěvě v Praze.

Vynechám-li její úřednickou nadutost, vysoká představitelka pro bezpečnost nemá dle svého vyjádření nic společného s tím, co se stalo v Kolíně nad Rýnem, a není potřeba to řešit. Musím jednoznačně odmítout její apatickou rétoriku o nadcházející druhé migrační vlně. Když klíčový představitel EU řekl, že co se týče migrační vlny a její predikce, mnoho nevíme a musíme pouze věřit, že to bude v pořádku, musel se ptát sám sebe, zdali si dělá legraci, anebo zdali to tato žena myslí vážně. Bohužel z dalších bezzubých odpovědí jsem pochopil, že to je pouze v uvozovkách plácání, které je zcela v souladu s neschopností Bruselu něco reálně na vnějších hranicích Unie udělat.

Včera zasedala v ČR vláda. Ta slavnostně odsouhlasila pohraniční i pobřežní stráž EU, tzv. hraniční balíček. Ptám se, k čemu je, když každý, kdo se touto problematikou obezřívá a zajímá se o ni, ví, že Řekové důsledně odmítají připustit, aby na jejich území vstoupil voják jakékoli jiné země, a když v Řecku již dnes působí 400 příslušníků Frontexu. Příslušníků nové evropské pohraniční stráže má být 1500 na 50 tisíc km hranice Evropské unie. Aby ČR mohla chránit své hranice, dle expertů potřebuje 3000 pohraničníků, a to máme přirozenou zelenou hranici, která se dá díky horám a řekám chránit lépe než členité pobřeží jižní Evropy. (V sále je silný hluk.)

Také každý ví, že záměr znova zdůrazňuje... záměr této stráže vedení Evropské unie bude projednávat až v polovině tohoto roku. Tedy při rychlosti bruselské administrativy bychom mohli střízlivě odhadovat, že možná příští rok by mohl přinést nějaké reálné fungování pohraniční stráže.

Ptám se tedy, co budeme dělat minimálně jeden rok, minimálně půl milionu migrantů, kteří tento rok přijdou, kdy evidentně vnější hranice EU bude tak děravá jako loni. A kam asi tito migranti půjdou, když Německo již nyní kolabuje? Je pravda, že kdo v Africe se nedostane k televizi, může si s arabskými titulky přečíst novoroční projev kancléřky Merkelové, jak ona všechny ráda v Německu přivítá. Dovolte mi citovat: "Nenaslouchejte těm, kteří si s chladem, či dokonce nenávistí v srdci chtějí uzurpat němectví jen pro sebe a ostatní z něj chtějí vyloučit." Reálně paní kancléřka přes své proimigrační běsnění se dostává pod stále větší tlak například bavorských politiků, kteří její politiku chtějí zastavit. Pro nás z toho však plyne

jediné: musíme chránit Českou republiku před příchodem migrantů z jihu a zároveň před příchodem neúspěšných žadatelů o azyl z Německa.

V pátek 13. prosince tady zazníval pískot, když jsme žádali větší ochranu státní hranice. Kdybychom dnes tomuto tématu dali větší prostor, myslím si, že bychom udělali velmi dobře. Ministr vnitra v pátek 13. prosince říkal, že hranice se dají střežit jedině výstavbou plotu. Není to pravda. Pokud přijmeme 3000 nových policistů a vybavíme je správnými technologiemi, naše hranice se uchránit dá. Na výboru pro bezpečnost toto kolega Kádner a Lank představitelům ministerstev vnitra i financí prezentovali již v září loňského roku v souvislosti s přípravou státního rozpočtu na tento rok.

Výhodou našich hranic takřka od nepaměti jsou naše hraniční hory, lesy a řeky. Už nejsou tak neprostupné jako ve středověku, ale s technologiemi se dají velmi dobře chránit bez toho, aniž by bylo třeba na Šumavě stavět jakýkoli plot. Totéž platí o řece Moravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a požadám sněmovnu o klid. Potom neslyším konkrétní návrhy, které předkládají jednotliví poslanci, pokud jde např. o zařazení bodu nebo něco takového, abychom potom mohli dát rádně hlasovat. Pokud máte jinou diskusi, než je téma pořad schůze, prosím v předsálí. Pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Co se týče hraničních měst a přechodů, tam pravda je instalovat minimálně mobilní bariéry, abychom na příval migrantů byli připraveni a mohli reagovat ne v řadě dnů, ale minut. Ale jsou to přesně ony technologie, které od září požadujeme. Dalším argumentem pana ministra vnitra bylo, že i kdybychom se hned rozhodli přijmout 3000 nových policistů, nelze je sehnat.

Říkám, že jak jezdíme po debatach a potkáváme se s velkým množstvím lidí, tak ti lidé mají zájem chránit hranice, mají zájem vstoupit do řad policie. Jsem přesvědčen, že jestli je něco dobrého v rámci migrace, tak je to uvědomění, které mezi naše občany přichází. Tito lidé si stále více uvědomují, že je potřeba chránit Českou republiku a že je potřeba se do ochrany České republiky zapojit. To, že si lidé více uvědomují, jak velký dar máme v naší zemi, že nemusíme řešit francouzské, ale bohužel dnes i německé problémy s přistěhovalci. Navíc kdyby vláda přistoupila na naše návrhy, tak od léta se dali policisté již přijímat. Již dnes jsme prostě ztratili půl roku, a nyní již s náborem není možné otálet. Když jsem četl v médiích o tom, jak premiér a Ministerstvo vnitra chtěly v České televizi dělat Večerníček s panem Svěrákem pro obhajobu migrace, ptám se, proč by Česká televize nemohla pomoci s náborovou akcí na nové policisty.

Někteří z vás se určitě zeptají, proč nabírat policisty, když tu máme armádu. Dovolte mi připomenout, že naše armáda je malá, a pokud má plnit úkoly společné obrany, její nasazení k ochraně hranic více než půl roku není možné bez toho, že by armáda přestala plnit své další závazky, např. vůči NATO. Navíc co bychom dělali, kdyby vedle migrační krize přišly např. povodně nebo nějaká jiná přírodní katastrofa? V neposlední řadě armáda ani nemá kompetence, které jsou k dlouhodobé ochraně

hranic potřeba. Kontrola totožnosti je otázkou kompetencí i technologií a ty má policie, nikoli armáda.

Dámy a pány, ministr vnitra v prosinci uvedl ještě jeden argument, proč nechce vyhovět návrhům Úsvitu – národní koalice. Budu citovat: Všechno, co tady, kolegové z Úsvitu, navrhujete prostřednictvím pana předsedajícího, znamená v té rovnici jeden jediný výsledek – vystoupení ze schengenského prostoru a vystoupení z EU. Pokud chceme platit tu vysokou cenu, pokud jsme připraveni ji platit, tak se tam vydejme. Ale vůle v této Poslanecké sněmovně, v Senátu, a já pevně věřím, že u většiny občanů České republiky, taková prostě není. Konec citace.

Tento argument je lživý. A já se zeptám, jestli někdo vyhodil Řecko ze Schengenu za to, že neplní své unijní závazky s ochranou hranic EU. Zdali vyhodil Maďarsko za to, že postavilo na hranicích plot. EU nevymáhá mnoho závazků svých členů včetně zmenšování schodku státních rozpočtů. Co Brusel ví tedy tak strašlivého o korupci kolem čerpání evropských fondů v ČR, že naše vláda není schopna po vzoru skandinávských a dalších zemí přistoupit k důsledné kontrole našich hranic?

Na závěr mi dovolte znova požádat o zařazení tohoto bodu s usnesením Poslanecké sněmovny, který ukládá vládě zavést bezodkladně trvalou ochranu státních hranic ČR. Myslím si, že jde o existenční zájem ČR a že je potřeba, abychom začali důsledně chránit občany ČR, abychom začali chránit naše ženy a děti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Černochovi. Konstatuji nové omluvy, a to od 14.00 do 14.45 se omlouvá paní poslankyně Kristýna Zelenková, od 14.00 do 16.00 hodin z důvodu návštěvy lékaře pan poslanec Radim Fiala, upřesňuje omluvu paní ministryně Kateřiny Valachové od 14.00 do 15.15 a pak od 17.45 do konce jednacího dne, dále omlouvám do 17.00 hodin pana poslance Ivana Pilného, dále přišla omluva z dnešního jednání od 19.15 do konce jednacího dne a pan ministr Milan Chovanec se omlouvá z dnešního jednacího dne.

To byly omluvy, budeme pokračovat v návrzích na změnu programu. Nyní pan poslanec David Kádner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Vážený pane předsedající, vládo, dámy a pány, rád bych navrhl předřazení bodu 117. Jedná se o návrh zákona o azylu, tisk 598. Princip zákona je jednoduchý. Azyl ani doplňkovou ochranou nelze udělit v případě, že příslušný cizinec spáchá protiprávní jednání.

Podle dnešních předpisů nelze udělit azyl pouze v případě, že cizinec se dopustí trestného činu proti míru, válečného trestného činu nebo trestného činu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů.

Stávající podoba zákona je neuvěřitelně benevolentní a neumožňuje dostatečně účinnou ochranu před masivním zneužíváním azylového práva zejména ekonomickými migranty z Afriky a Asie. Původní důvody pro vyloučení z udělení azylu mají svůj původ v dobách po druhé světové válce, kdy měly bránit imigraci nacistických druhoválečných zločinců a jejich útěku před spravedlností. Dnes je ale

situace naprosto jiná a je třeba se těchto zastaralých paragrafů zbavit a přizpůsobit je dnešní době.

Zákon by tedy měl podle našeho návrhu jasně říkat, že azyl a doplňkovou ochranu nelze udělit cizinci, který se dopustil trestného činu nebo přestupku. Pro oba případy platí, že jsou doplňovány klauzulí o tom, že jsou v potaz brány důvody hodné zvláštěho zřetele, hodné tak, aby se vyloučily případy, kdy by toto opatření bylo příliš tvrdé.

Chtěl bych upozornit, že tento návrh jsme předložili už v září loňského roku, a je velmi smutné, jak se jeho potřebnost prokázala při lavině znásilnění a sexuálního násilí, které se prohnalo napříč Evropou během silvestrovských oslav a které se v nejhorší podobě projvilo v Kolíně nad Rýnem. Podle svědků i policie se v centru Kolína nad Rýnem sešlo o silvestrovské noci na tisíc lidí arabského a afrického původu. Z davu se vyčlenily skupiny mužů, kteří obklíčili ženy, sexuálně je napadli a okradli. Policie už kvůli incidentu přijala téměř 600 trestních oznámení. Podle médií policie zatím vyšetřuje 23 osob, z toho 10 žadatelů o azyl, zatím ale nikoho formálně neobvinila.

Je požadováno tvrdé potrestání pachatelů. Kolínská policie říká, že jen malá část z nich byli Severoafričané, většina kontrolovaných byli Syřané. Většinou to byli žadatelé o azyl, kteří nedávno přicestovali. Předložili dokumenty, které se vydávají při podání žádosti o azyl. Německý ministr spravedlnosti k tomu řekl, že kdo si myslí, že se u nás může stavět nad zákony, musí být potrestán, a to bez ohledu na to, odkud pochází. Připomněl také, že žadatel o azyl mohou být před ukončením azylového řízení okamžitě vypovězeni, pokud budou odsouzeni přinejmenším k jednomu roku vězení nepodmíněně, přičemž tato trestní sazba je při sexuálních útocích klidně možná.

Bavíme se přítom o Německu, které bylo do této chvíle snad nejvíce proimigrantsky naladěnou zemí v Evropě. Přesto i ono má zákony, které umožňují odmítnutí udělení azylu v případě, že žadatel o azyl spáchá trestný čin. U nás taková možnost ale není, protože azyl se odmítá až v případě, že daný cizinec spáchá válečný zločin nebo zločin proti lidskosti. Takže kdyby se podobné události staly třeba v Praze a sexuálním útokům byly vystaveny české ženy a dívky, pro žadatele o azyl by to v podstatě nic neznamenalo, protože podle českých zákonů by měli na azyl právo i nadále.

Německý ministr spravedlnosti říká, že sexuální útočníky musíme okamžitě vyhostit. Co si o možnosti vyhoštění v případě spáchání trestného činu myslí naši ministři, například ministr Chovanec a jeho ministerstvo – cituji: "Ministerstvo předmětný návrh zákona jako celek odmítá, neboť je v rozporu s Úmluvou o právním postavení uprchlíků a také s právem Evropské unie. Navrhovaná právní úprava se jeví být nepřiměřeným zúžením v současné době poskytované mezinárodní právní ochrany migrantů."

A co k tomu říká hvězdný proimigrační český ministr spravedlnosti Pelikán a jeho ministerstvo? Rovněž cituji: "Předložený návrh zákona je rozporný v článku 1F ženevské Úmluvy o právním postavení uprchlíků. Předložený návrh nelze považovat za přiměřený ani z hlediska účelu institutu azylu a doplňkové ochrany, jímž je

ochrana základních práv a svobod cizinců. Neposkytnutí takovéto ochrany z důvodu spáchání trestného činu nelze považovat za proporcionalní vzhledem k významu práv, jež mají být azylem a doplňkovou ochranou chráněna."

Ano, slyšíte dobře. Oba naši klíčoví ministři v imigrační legislativě nechtějí, aby cizinci, kteří spáchají trestný čin nebo přestupek, přišli o možnost získat azyl. Taková situace mi přijde naprosto neuveritelná. Podle obou ministrů je totiž nejdůležitější dodržování mezinárodních smluv a ochrana lidských práv a svobod cizinců. Není tu ani slovo o tom, že by se měli chránit občané České republiky.

Vážené kolegyně, kolegové, já vás žádám o to, abychom se poučili a přestali se řídit nesmyslnými názory našich ministrů. Jde o bezpečí občanů České republiky. Žádám vás, podpořte přednostní projednání novely azylového zákona, abychom mohli vyhoštěvat nelegální imigranty, kteří u nás mohou rozputat stejně peklo, jako jsme viděli v Kolíně nad Rýnem a dalších. Prosím o zařazení bodu 117. Ještě jednou, jedná se o návrh zákona o azylu, sněmovní tisk 598. Chtěl bych zákon zařadit pevně na dnešní jednání jako první po pevně zařazených bodech. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kádnerovi. Další přihlášenou je paní poslankyně Jana Hnyková. Připraví se pan poslanec Martin Lank.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, přejí vám krásné odpoledne.

Ráda bych na pořad této schůze nechala zařadit nový bod, a sice informaci ministra zdravotnictví o zdravotních rizicích imigrační krize. Tento bod jsem chtěla zařadit na dnešek jako první, ale protože tady pan ministr není a mezi nás moc nechodí, a jestli jsem dobré, pane předsedající, slyšela, tak má přijít v 16 hodin? (Obrácí se dozadu na předsedajícího. Ten nereaguje.) Pane předsedající, má přijít pan ministr v 16 hodin?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No... (Smích v sále.)

Poslankyně Jana Hnyková: Myslím pana ministra zdravotnictví.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr zdravotnictví se řádně omlouval a podle...

Poslankyně Jana Hnyková: A vy jste říkal, že má přijít v 16 hodin? Přijde? (Za řečnicí sedí ve vládní lavici ministr Babiš a gestikuluje: Nevím. Nevím. – Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já ho nehlídám, paní kolegyně, ale pan ministr Němeček se omlouvá na celý dnešní den.

Poslankyně Jana Hnyková: Na celý dnešní den, aha. Tak dobře. Tak já bych tento bod navrhl zařadit na zítřek jako první bod po pevně zařazených bodech.

Chci navázat na své kolegy z Úsvitu nastíněním ještě jednoho aspektu uprchlické krize v Evropě. V těchto dnech mnozí Pražané onemocněli příušnicemi. Příušnice jsou nemoci, proti které jsou naše děti od roku 1987 očkované. Proto nikdo nepředpokládá, že by se ve větší míře měly v naší zemi objevovat. O to větší paniku mezi nemocnými toto onemocnění způsobuje, a jak víme, paniku nezpůsobuje jenom toto onemocnění, ale každé infekční onemocnění, které se v naší zemi objeví.

Nechci říkat, že za to mohou uprchlíci, ale uvědomme si, že s uprchlickou vlnou, s příchodem stovek, tisíců, možná desetitisíců migrantů ze zemí, kde je zdravotnictví na mnohem nižší úrovni než u nás, kde jsou nemoci jako příušnice, spalničky, černý kašel, žloutenka a mnoho dalších úplně běžné, kde se na tyto nemoci běžně umírá, k nám přijdou opět i tyto nemoci. Nemoci, které se snažíme víceméně úspěšně půl století v České republice vymýtit, a teď je tu budeme mít znovu.

Naše zdravotnictví není v současné době na nic podobného připravené. Naši občané, ukonejšení současnou relativně dobrou situací, odmitají své děti povinně očkovat, což víme z nedávné doby, kdy jsme zde probírali právě očkování. Do této situace k nám přijdou lidé, nakažení těmito nemocemi. Kdo bude ten první na ráně? Kdo to vlastně schytá? Kdo je tou nejvíce ohroženou skupinou? Jsou to právě děti a senioři, tedy ti nejzranitelnější a nejkrehčí, ti, kterým se po celou dobu svého poslaneckého mandátu snažím nejvíce věnovat. Proto vás žádám o zařazení tohoto bodu na pořad schůze.

Důkazem toho, že nemluvím jen tak do větru, je i činnost pana ministra Němečka, který již zřídil expertní tým monitorující situaci a navrhující krátkodobá opatření.

Jsem přesvědčena, že je to málo. Pan ministr nám dluží informace, aktuální informace o stavu věci. Chci a věřím, že nejenom já, ale že i vy chcete slyšet z úst pana ministra, jaká jsou zdravotní rizika v souvislosti s migrační krizí, jak jsme jako Česká republika na tato rizika připraveni, co konkrétního ministerstvo v této věci podniká. Tímto sdělením jistě uklidníme veřejnost a určitě mi dáte za pravdu, že je potřeba o takovýchto věcech mluvit. A kde jinde než právě zde? Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové. Budeme pokračovat vystoupením, návrhem pana poslance Martina Lanku. Připraví se paní poslankyně Olga Havlová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, i já přispějí se svou troškou do mlýna. Dovolím si vás požádat o zařazení nového bodu na tuto schůzi, a to bodu s názvem Informace premiéra k únikům jeho e-mailové korespondence a k realitě vyjednávání vlády České republiky o imigračních kvótách. Zcela chápnu, že zařazování mimořádných bodů, obzvláště pak opozicí, není ve vládní koalici nikterak populární, ale velmi vás prosím o výjimku a zařazení tohoto bodu na program dnešní sněmovny.

Dovolte mi připomenout, že Sněmovna není jenom strojem na schvalování vládních zákonů, ale podle ústavního pořádku naší země je Sněmovna i kontrolním orgánem vlády. Podle mého názoru uniklé e-maily pana premiéra, pokud jsou tedy pravdivé, ukazují na zásadní rozpor mezi tím, co nám pan premiér říká, a následně tím, co dělá. Jakkoli odsuzují útoky na soukromí, tak v některých věcech bychom si asi měli udělat jasno.

Pan premiér Sobotka veřejně ke kvótám prohlašoval: "Česká republika intenzivně vyjednávala v uplynulých týdnech, dnech i hodinách. Trváme na našem postoji. Myslím, že máme reálnou šanci na to, abychom prosadili svůj negativní názor, který máme vůči kvótám." Konec citace. Jaká je ale realita, ukazuje e-mail státního tajemníka pro evropskou politiku Tomáše Prouzy, který unikl z e-mailu pana premiéra. Tajemník Prouza panu premiérovi Sobotkovi v uniklému e-mailu píše – cituj: "Předsednictví signalizuje, že se prostě nechá hlasovat, podle jejich názoru i podle Komise, prostor pro vyjednávání podle nedělní dohody s Junckerem byl do včerejška a my jsme se ho rozhodli nevyužít, i když byli ochotni nám vyjít vstříc." Tak abychom si rozuměli, co to vlastně znamená. Nejvyšší státní úředník České republiky odpovědný za spolupráci s Bruselem napsal panu premiérovi, že předseda Evropské komise s námi byl připraven vyjednávat o kvótách a my jsme to odmítli. Pan Prouza panu Sobotkovi v e-mailu dokonce píše, že nám Evropská komise byla ochotná vyjít vstříc, a my jsme přesto nevyjednávali. Nevyjednávali jsme, i když pan premiér do médií tvrdil, že se v těchto týdnech, dnech, ba dokonce hodinách intenzivně vyjednává.

Dále pan premiér tvrdil, že máme reálnou šanci, abychom prosadili náš negativní názor, který máme na kvóty. Z e-mailu státního tajemníka pro evropské záležitosti však plyne pravý opak. Premiér věděl, že budeme na summitu přehlasování. Cituji státního tajemníka: "Předsednictví signalizuje, že se prostě nechá hlasovat." (S důrazem.) Sečteno podtrženo, pan premiér, pokud jsou e-maily pravdivé, bohužel balamutil poslance i veřejnost, když říkal, že intenzivně vyjednává, aby Česká republika nemusela kvóty přijmout.

Dále mi dovolte ještě připomenout v kontextu schvalování pozice české vlády ke kvótám na výboru pro evropské záležitosti v červnu loňského roku. Vláda na výbor původně přišla s návrhem usnesení, že o kvótách může vyjednávat dle vlastního uvážení. Předseda našeho klubu Marek Černoch po více než hodinové bouřlivé debatě na výboru pro evropské záležitosti nakonec prosadil jasné usnesení, že vláda musí kvóty jednoznačně odmítnout. Mediálně tato zásadní debata úplně zapadla, protože poté pan premiér veřejnosti slavnostně sděloval, že Česká republika kvóty nepřijme. Přesto kdyby Marek Černoch neprosadil jasné usnesení, vláda chtěla k jednání o kvótách prostor k jednání.

Z toho všeho plynou zcela zásadní otázky, a to za prvé: Proč pan premiér nevyužil možnost, o které píše státní tajemník Prouza, a Česká republika nevyužila možnosti jednat s vedením Evropské komise o kvótách? Za druhé: Proč se nejednalo, když státní tajemník inzeroval ve e-mailu, že jsou ochotni nám vyjít vstříc? Za třetí: Jak pan premiér vysvětlí své prohlášení do médií, že se jednalo týdny, dny, ba dokonce hodiny s EU o kvótách, když ve skutečnosti se nevyužila možnost jednat? A za čtvrté: Jak pan premiér vysvětlí své prohlášení do médií, že máme reálnou šanci na

to, abychom prosadili svůj negativní názor, který máme vůči kvótám, když od státního tajemníka věděl, že se bude hlasovat, a že tedy budeme přehlasování?

Milé kolegyně a kolegové, než rozhodnete o tom, zda vyhovíte mé žádosti o zařazení tohoto bodu, dovolte mi vám z korespondence pana premiéra k tématu migrace přečíst e-mail jeho vlastního poradce, ba přímo šéfporadce pana Novotného, který premiéroví vyčítá – cituju: "Můžeš mi prosím říci jediný pozitivní výsledek dosavadní vládní strategie k řešení migrační krize? Já vidím jenom samé karamboly. A co je nejhorší, vidím děsivé selhání závaznosti vůči sociálně demokratickým hodnotám."

Dámy a pánové, exprezident Václav Klaus nedávno hovořil o probruselských elitech, které vidí imigranty jako nástroj pro vybudování euroobčana. Dokonce hovořil o záměrné snaze Bruselu přijmout co nejvíce imigrantů, aby se oslabila národní linka v jednotlivých evropských státech ve prospěch jakéhosi euronároda. Nejsem žádným nekritickým vyznavačem Václava Klause, minimálně v tématu amnestie s ním zásadně nesouhlasím, ale prizmatem uniklých e-mailů pana premiéra se musím ptát, zda za jednáním předsedy vlády není něco hlubšího než jenom strach z bruselských úředníků o eurodotace. Zda nám pan premiér netají něco, co bychom měli vědět my poslanci a samozřejmě i občané.

Zveřejněné e-maily nemůžeme chápát jenom jako nějaké izolované faux pas, nebo chcete-li, dílkí selhání. E-mail je třeba vnímat v kontextu celé probruselské politiky pana premiéra. Jeho ministr pro lidská práva pan Dienstbier do médií říká, že Česká republika může přijmout tisíce migrantů. Pan ministr Chovanec nám opakovaně říká, že nemůžeme chránit hranice, protože by nás vyloučili z Schengenu. Státní úředníci jezdí po České republice a mnohdy děsí místní obyvatele, kde všude se připravuje zřízení dalších táborů pro imigranty.

A vláda odmítá návrhy Úsvitu na zpřísňení azylové politiky. Například podle vlády nelze uzákonit, že kdo se dopustí trestného činu nebo přestupku, nesmí v České republice dostat azyl. Prý by to bylo v rozporu s mezinárodními smlouvami a ženevskou úmluvou. Přitom ale realita je taková, že ženevská úmluva naopak umožňuje vyhostit žadatele o azyl, který spáchá trestný čin. Nedávno to prohlásila i paní Merkelová. V souvislosti s hromadným sexuálním obtěžováním žen v Kolíně to dokonce řekl i pan premiér, ale v kontextu všeho ostatního, co zde uvádí, takové vyjádření pana premiéra, uznejte, asi nelze brát příliš vážně.

Připočítám-li k tomu ještě vládní nápad udělat v České televizi s panem Svěrákem večerníček, který by vysvětloval, jak imigranti musíme přijmout, bohužel nelze než souhlasit s poradcem pana premiéra, který, znova opakuji a cituju, se ptal: "Můžeš mi prosím říci jediný pozitivní výsledek dosavadní vládní strategie k řešení migrační krize? Já vidím jenom samé karamboly. A co je nejhorší, vidím děsivé selhání závaznosti vůči sociálně demokratickým hodnotám." Já tento výrok vcelku podepisuji, i když předpokládám, že asi z jiných důvodů než autor toho e-mailu.

Dámy a pánové, dovolte mi ještě jednou vás požádat o zařazení nového bodu této schůze, a to Informace premiéra k únikům jeho e-mailové korespondence a k realitě vyjednávání vlády České republiky o imigračních kvótách. Prosím, aby tento bod byl

zařazen jako druhý bod této schůze po bodu Usnesení Poslanecké sněmovny k ochraně státních hranic, který navrhoval předseda našeho klubu Marek Černoch.

Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lankovi. Nyní paní poslankyně Olga Havlová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, žádám o zařazení bodu Informace pana ministra Pelikána ke kriminalizaci Bloku proti islámu a především jeho předsedy docenta Martina Konvičky, a to na zítra jako druhý bod po bodu, který přednesla moje kolegyně Jana Hnyková. Původně jsem chtěla tento bod zařadit na dnešek, ale vzhledem k tomu, že tu pan ministr není, zařazuji to na zítřek jako druhý bod.

Zařazení tohoto bodu žádám z několika důvodů. Pan ministr mi sice odpověděl na písemnou interpelaci – cituji: "V situaci, kdy se zejména v souvislosti s migrační krizí zdá, že se veřejné mínění a názory občanů radikalizují, jsem jako ministr spravedlnosti pouze považoval za vhodné na účinnou právní úpravu veřejně upozornit." Tuto větu pana ministra neumím číst jinak než jako zastrašování a snahu o umlčení názoru většiny občanů České republiky.

Ptám se: Když vidíme neschopnost německé policie chránit ženy v Kolíně nad Rýnem proti agresi migrantů, když vidíme zuela nový typ zločinu podmíněný výchovou islámského světa, kde žena je méně cenná než muž –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Zejména ty hloučky před pultem pro toho, komu je uděleno slovo. Děkuji. Pokračujte.

Poslankyně Olga Havlová: – nemá občan České republiky právo odmítnout islamizaci naší země?

Pan ministr Pelikán mě dále v interpelaci ujišťuje, že posouzení, zda byla naplněna skutková podstata trestného činu, a to v listopadu na Albertově či jinde, nenáleží do jeho kompetence, ale Policie ČR. Vynechám-li poloprávdu, kterou pan ministr Pelikán v interpelaci tvrdí, a to že posuzování toho, co je a co není trestné, není jen otázkou policie, ale i státních zástupců, kteří patří do kompetence právě resortu ministra spravedlnosti, zůstává z celkového kontextu interpelace patrné, že pan ministr Pelikán přiznává snahu ovlivňovat orgány činné v trestním řízení, aby se lidé báli vůči islámu projevovat svůj názor, a to v kontextu dnešní doby považují za problém, který bohužel může řešit pouze Poslanecká sněmovna.

Dovolte, abych připomněla celou situaci. 17. listopadu přišly tisíce lidí na pražský Albertov v den státního svátku podpořit prezidenta Miloše Zemana. Pan prezident na této demonstraci mj. řekl: Měli bychom si v klidu a míru připomenout památku obou sedmnáctých listopadů, jak 17. listopad 1939, tak 17. listopad 1989. Náš národ není

xenofobní. V tomto národě, v této zemi žije více než půl milionu cizinců a dokážou najít soužití s naší kulturou, jsou přijímání přátelsky a nejsou s nimi žádné problémy. Není to kultura vrahů a není to kultura náboženské nenávisti. Pan prezident vyzval lidi, ať nepodléhají vymývání mozků. Na pódiu rovněž vystoupil předseda našeho poslaneckého klubu Úsvitu Marek Černoch, předseda Úsvitu Miroslav Lidinský a předseda Bloku proti islámu Martin Konvička. Toto shromáždění se i kvůli teroru v Paříži konalo za velmi přísných bezpečnostních opatření. V davu před pódiem, kdy každý přítomný musel projít bezpečnostní prohlídkou, byly i vlajky příznivců Bloku proti islámu a iniciativy Islám v České republice nechceme.

Po demonstraci 17. listopadu na Albertově pan ministr spravedlnosti Pelikán zveřejnil vyjádření, že kdo podněcuje k nenávisti k některým náboženstvím, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, jak říká § 356 trestního zákona. Dále v rozhovoru k demonstraci tisíců občanů na Albertově pan ministr řekl: Policie má ze zákona povinnost stíhat všechnu trestnou činnost, o které se dozví. A mám pocit, že policiistů na Albertově bylo poměrně hodně.

Na Albertově byli zástupci Úsvitu – národní koalice, zástupci Bloku proti islámu s dalšími tisíci lidí a žádné projevy nenávisti zde ani v nejmenším nezazněly. Tímto svým prohlášením pan ministr jasně zaškatulkoval shromáždění tisíců občanů na Albertově jako takové, kterému se má policie věnovat. Ptám se, jak je možné, že pan ministr spravedlnosti demokratického státu vyzývá policii, aby vůči někomu zasáhla. Co se totiž stalo? Hned pár hodin poté, co ministr spravedlnosti tato slova pronesl, byl předseda Bloku proti islámu doc. Martin Konvička obviněn z podněcování k nenávisti, za což hrozí až tři roky vězení. Tímto krokem zahájila vládní moc v České republice přímý útok na svobodu slova, svobodu shromažďování a na všechny občanské a politické svobody občanů.

Já jsem v této věci interpelovala pana ministra spravedlnosti ústně i písemně. Chtěla jsem vědět, proč použil slova o tom, že policie má stíhat trestné činy, zrovna ve spojitosti s tímto shromážděním. Ptala jsem se také, zda je nějaké konkrétní vyjádření z tohoto shromáždění, které ho vedlo k jeho slovům. Panu ministru jsem rovněž napsala, že jeho vyjádření v této věci považuji za velmi závažná a je zcela nezbytné, aby je vysvětlil. Z jeho vyjádření totiž vyplývá obrovské riziko, že jeho cílem bylo vyzvat policii, aby proti účastníkům této demonstrace zasáhla, a to je v demokratické zemi nepřijatelné.

Jaké bylo mé překvapení, když jsem si přečetla odpověď na interpelaci. Pan ministr v odpovědi otevřeně říká, že tímto svým vyjádřením dává na vědomí všem občanům, jejichž názory se podle něho v souvislosti s migrační krizí radikalizují, že podněcování k nenávisti je trestný čin. Je to jasná výhrůžka všem, kdo nesouhlasí s vládní politikou vůči nelegálním imigrantům, že si na něj posvití policie, což se také stalo právě v podobě doc. Konvičky, se kterým má být nyní veden čistě politický proces.

Jaká je skutečná podstata procesu, jsem se definitivně utvrdila z policejního spisu tohoto případu. Pan doc. Konvička je stíhan za šíření nenávisti k islámskému etniku, protože dle policejního spisu veřejně podněcoval k nenávisti vůči muslimské etnické menšině, islámskému náboženství a k omezování práv a svobod jejich příslušníků.

Toto obvinění nejlépe komentoval sociolog přednášející na Univerzitě Karlově a místopředseda Bloku proti islámu PhDr. Petr Hampl, který řekl: Islámské etnikum je ze sociologického, ale i filozofického hlediska absolutní blábol. Náboženství a etnický původ spolu nelze takto spojovat. Prostě je patrné, že sice policie dlouho věc šetřila, ale pak pod tlakem ministra rychle namastila nesmyslné obvinění. Jinými slovy, to obvinění je vymyšlené a vycucané z prstu.

V této věci je velmi podezřelá ještě jedna okolnost. Obvinění vychází ze dvou posudků soudních znalců, kteří si ale odporují v klíčové otázce, zda islám šíří náboženskou nesnášenlivost a zda se jedná o agresivní náboženství. Pan JUDr. Josef Zouhar ve svém znaleckém posudku napsal: Dle mého úsudku islám je agresivní náboženství a šíří náboženskou i rasovou nesnášenlivost. Základním důkazem k tomu je hlavní ideologický pramen islámu – Korán. V Koránu je zakotvena výlučnost islámského náboženství, intolerance k nevěřícím a výzvy k jejich ničení. Navozuje nerovnost mezi mužem a ženou, zavádí právo šaria charakteristické drakonickými tresty za porušení Koránu a vyzývá k zabíjení nevěřících. O Koránu je zakázáno pochybovat, Korán je třeba bezpodmínečně plnit. Naproti tomu pan dr. Josef Dolista napsal, že pokud se jedná o otázku, zda je islám agresivní náboženství a šíří náboženskou nesnášenlivost, je třeba odpovědět záporně.

Jak je zřejmé, ani sami policisté si nemohou být jistí, jaký názor na islám vlastně mají mít, a je evidentní, že obvinění pana doc. Konvičky se zakládá na zcela protichůdných materiálech. To jen posiluje podezření, že policisté jednali na objednávku někoho, kdo po nich chtěl, aby za každou cenu po doc. Konvičkovi šli.

Vážený pane ministře, o islámu se velmi odvážně vyjádřila vaše stranická kolegyně poslankyně paní Jana Lorencová zde na půdě Sněmovny a řekla: "Islám není náboženství. Islám je životní filozofie. Islám je něco naprostě cizí, odlišné kultury. Je to něco, s čím se většina národa nikdy nemůže ztotožnit. A je to něco, co jestliže implantujeme do naší civilizace, tak nás to zničí."

Já jí za toto vyjádření děkuji a plně se s ním ztotožňuji. Pan ministr na to bohužel nereagoval. Otázkou ale je: Vyvolalo by toto prohlášení nějakou reakci ministra, kdyby paní poslankyně nepatřila do klubu poslanců ANO, ale byla sympatizantkou Bloku proti islámu? Podle mě ministr spravedlnosti jen využívá svého ministerského vlivu k tomu, aby ovlivňoval policii, která pak spouští politické procesy proti jeho politické a názorové konkurenci.

To je bod, který nemůžeme nechat bez povšimnutí, a já proto chci, abychom ho tady na plénu projednali v rámci mimořádného bodu. V minulosti jsem zažila politickou kriminalizaci už v řady politiků, kterým se po dlouhém procesu nakonec Ministerstvo spravedlnosti omluví za neoprávněné stíhání, škody na osobním i politickém životě a dehonestaci člověka však již ministerstvo tímto nikdy nenapraví. Koneckonců příští týden Úsvit pozve do Sněmovny paní Vitáskovou, která je též kriminalizována za věci, kdy sama ještě na Energetickém regulačním úřadu ani nebyla. A shodou okolností se tak děje, když odmítá platit 42 mld. ročně solárním baronům na dotacích na solární energie. A shodou okolností v době, kdy Evropská unie neschvaluje tyto dotace, neboť jsou pro solárníky nepřiměřeně vysoké. Každého

občana České republiky to stojí 15 % na ceně energie. Průměrná rodina by tak mohla ušetřit až čtyři tisíce ročně. (V sále je velký hluk a neklid.)

Proč to tady vše připomínám? Protože účelová kriminalizace v politice je v České republice běžný nástroj politického boje a já jej odmítám a žádám spravedlnost.

Dámy a pánové, příznivci Úsvitu a Bloku jsou sledováni, monitorováni a já jsem přesvědčena, že pod pláštíkem obavy z extremismu jde o systematickou snahu připravit a následně provést rozsáhlou diskreditaci naší práce, našeho snažení chránit hranice České republiky, zpřísnit podmínky pro práci církví u nás, zabránit vydávání azylu těm, co se dopustí trestného činu a podobně. Proto opakuj: žádám zařazení nového bodu Informace pana ministra spravedlnosti ke kriminalizaci Bloku proti islámu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla paní poslankyně Havlová. Bude s přednostním právem pokračovat pan poslanec Mihola jako předseda poslaneckého klubu a potom paní poslankyně Vlasta Bohdalová, rádně přihlášená do rozpravy. Upozorňuji, že odůvodnění podle § 54 odst. 6 může být maximálně do pěti minut. Budu to kontrolovat. Ale pan předseda to jistě ani nevyužije.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vnímám, že se tady celá řada zástupců jednotlivých klubů hlásí k zařazení bodu uprchlická krize, migrace, atď už to budeme nazývat jakkoliv, ale k této problematice. Jsem rád, že ji všichni vnímáme jako závažnou a diskutování hodnou. Také se domnívám, že již přece jenom uplynul čas, kdy jsme se tomu naposledy věnovali pořádně. To už jsou téměř čtyři měsíce a věc se dynamicky mění zejména v souvislosti s událostmi v Německu.

KDU-ČSL přišla se žádostí o zařazení tohoto bodu k uprchlické krizi a oslovila své koaliční partnery. Dokázali jsme se shodnout na tom, že tento bod zařadíme, ale nechceme narušit pracně sjednaný program jednání Sněmovny v prvních dvou týdnech. Chceme tento bod tedy zařadit ve třetím, variabilním týdnu, konkrétně se jedná o úterý 9. 2., a to po opozičním okénku, kterým jsme dnes na grému, věřím, vyšli vstříc opozici a vyjdeme vstříc také ještě v dalším okamžicích, co se týká projednání opozičních bodů. Proto jsem i obešel opoziční předsedy klubů a informoval jsem je o tomto záměru s prosbou, aby to podpořili, ani to nebudu v tuto chvíli načítat, zatím informuji předběžně, máme už nachystané usnesení. Ale byli bychom rádi, aby kluby v Poslanecké sněmovně zařazení tohoto bodu ve variabilním týdnu 9. 2. podpořily.

Apeluji na vás i proto, že se setkáváme s tím, pokud by se dnes zařazovaly některé body, které jsou důležité, a to nezpochybňuji, tak tím nabouráme program, vzápětí budeme někým osočeni jako koalice, že je tady chaos, že se stále program mění. Nechme pracně dohodnutý program, myslím, že i na grému byl přijat vcelku bez problémů, bez avizování nějakých složitých změn, a dejme zároveň i prostor, protože se záležitost uprchlické krize týká ne jednoho, ale vícero ministrů, aby si mohli případně uspořádat čas. Máme připravené také usnesení, se kterým samozřejmě bude ještě možno pracovat a které dostanou všechny kluby k dispozici.

Prosím, aby to dnes opravdu nikdo nevnímal, když nepodpoříme jako KDU-ČSL tyto návrhy, tak to v žádném případě není, že bychom body vnímali jako nedůležité nebo je chtěli nějak bagatelizovat. Absolutně ne. Naopak, jako velmi důležité, ale chceme zachovat program, jak je nastaven, a zařadit tento bod uprchlická krize i kvůli tomu, abychom posílili pozici pana premiéra pro veškerá jednání související s tímto bodem, a zařadili tedy tento bod ve variabilním týdnu v úterý 9. 2. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Miholovi. Požádám kolegyni Bohdalovou ještě o strpení, přihlásil se předseda klubu ODS pan Zbyněk Stanjura. Chápu, co chce říct. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom pro pořádek a propříště, protože dneska mě to nijak neomezuje. Ale paragraf, který citoval pan místopředseda Filip k délce vystoupení pěti minut, se týká okamžiku, kdy byl schválen pořad schůze. Pořad schůze zatím schválen nebyl, takže v této chvíli ho nemůžeme aplikovat. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem ho také neaplikoval.

Prosím, paní poslankyně Bohdalová. Máte slovo, paní kolegyně. (Hluk v sále je stále obrovský.)

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedo vlády, vážený pane místopředsedo Sněmovny, dámy a pánové. Organizačním výborem byl na zítra do bloku třetích čtení zařazen bod 141, sněmovní tisk 464, novela vysokoškolského zákona. Při procházení pozměňovacích návrhů a schválených věcí ze školského výboru s legislativou se objevily některé nesrovnalosti, proto jsme se dneska jako vedení výboru sešli a dohodli jsme se, že se na věc podíváme, aby schvalování prošlo hladce, a proto vás žádám, abychom bod 141, sněmovní tisk 464, jeho projednávání, zařadili jako první bod na středu příští týden, to je 27. 1., jako první bod v bloku prvních čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Vlastě Bohdalové. Budeme pokračovat panem poslancem Karlem Fiedlerem, který se přihlásil ještě jednou k pořadu schůze. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já využiji toho, že nejsem omezen časem, ale slibuji, že nebudu dlouhý. Chtěl bych zareagovat na předsedu poslaneckého klubu KDU kolegu Jiřího Miholu, který tady prezentoval dohodu koalice, že tento bod podpoří na zařazení programu Sněmovny ve variabilním týdnu. Náš poslanecký klub Úsvit toto sdělení vítá a děláme vstřícný krok. Můj návrh, který jsem tady přednesl jako první, že požaduji zařazení bodu podle usnesení 642 na příští úterý, 26. ledna, rovněž měním a dávám návrh na 9. února, jak prezentoval pan

předseda poslaneckého klubu KDU. Čili se připojujeme k tomuto termínovému návrhu. Já opravdu věřím, že tak jak bylo prezentováno členem vládní koalice a předsedou jednoho z poslaneckých klubů vládní koalice, že se tento bod dostane 9. února na pořad Sněmovny a Poslanecká sněmovna k tomu zaujmě věcné, reálné stanovisko a zejména vláda nás bude věcně a reálně informovat o tom, jak je připravena na události a okolnosti, které bohužel můžeme očekávat.

Čili pane předsedající, já ménim svůj původní návrh a místo 26. ledna dávám návrh na 9. února a očekávám výraznou podporu tomuto návrhu Poslanecké sněmovny, protože se víceméně překrývá s návrhem poslaneckého klubu KDU.

A nyní k té přihlášce, proč jsem se přihlásil. Sliboval jsem, že budu stručný. Chtěl bych navrhnut ještě jeden bod, a to předřazení bodu 126. Jedná se o návrh na vydání zákona o detenčních centrech pro nelegální migranti v cizích státech. Je to sněmovní tisk 657. Už tady nebudu dlouhodobě nebo obsáhle zdůvodňovat, proč toto navrhujeme, protože řada mých předčeňníků a kolegů uvedla různé a řadu argumentů, proč toto považujeme za palčivé. Myslím si, že jsme viděli na příkladu konkrétně Polska, kdy Evropská unie i Evropská komise buď neřešila, nebo velmi liknavě řešila narůstající migrační krizi, a k mému velkému překvapení naopak velmi rychle chce řešit situaci v Polsku ohledně médií. Já mám obavu, že k tomu problému vytváření migračních center na hranicích nebo mimo hranice Evropské unie Evropská unie bude přistupovat stejně jako dosud a nemůžeme se na to spoléhat. Proto navrhuje náš poslanecký klub Úsvit, abychom tento bod zařadili na pořad této schůze. Ještě bych měl říci na kdy. Protože těch bodů už tady bylo více, já ho navrhoji zařadit na dnešek jako další v pořadí po již předřazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak nyní pan poslanec Tomio Okamura, poté pan poslanec Vladimír Koníček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, žádám o zařazení mimořádného nového bodu na program této schůze s názvem Analyza islámské ideologie, kdy bychom projednali a případně přijali usnesení zavazující vládu, aby nechala zpracovat analýzu islámské ideologie a nechala posoudit, nakolik je či není v rozporu s českým ústavním pořádkem. V současnosti se množí lidé vyjadřující se kriticky k některým tezím obsaženým v islámu. Je to například nerovnost pohlaví, nerovnost lidí podle víry, věčný boj na život a na smrt proti nepřátelům víry, nadřazenost náboženského práva právu státnímu, tedy přesněji zákonům, které stvořil člověk, a mohl bych jmenovat spoustu dalších tezí, třebaže homosexuálové zaslouží smrt nebo že si žena za znásilnění může sama, což by mělo v prvé řadě zlepšovat našeho ministra pro lidská práva.

Osobně jsem si už několikrát vyzkoušel, že kritika islámu vede policii a státní zástupce do schizofrenní situace. Sami totiž netuší, do jaké míry je islám legitimní, a sami policisté i státní zástupci tápou a říkají mi, že je zákon natolik vágní, že vlastně nevědí, jak mají jednat. Oficiálně islám legitimní je, ale teze, které hlásá, jsou samozřejmě zcela antidemokratické a jejich propagace zcela zřejmě porušují trestní zákon. Tedy propagují nenávist a násilí z důvodu víry, pohlaví atd. Pochopitelně je

trochu neologické, když mi za můj výrok, že muslimové jsou časovaná bomba, bezpečnostním rizikem, hrozí na základě podnětu úřadů postih, a naopak je dnes naprosto legitimní propagovat myšlenky, že naše zákony nejsou platné, že ženy nemají stejná práva jako muži a některé zaslouží drakonické zabíjení kamenováním.

Jen pro pořádek dodám, že moje vyšetřování za výše uvedený výrok o vyznavačích islámu nakonec minulý měsíc odmítl mandátový a imunitní výbor Sněmovny, což jste možná ani nezaregistrovali, přestože jsem se případněm veřejnému projednání na plénu Sněmovny nebránil. A mimochodem, směruje do mandátového a imunitního výboru další hlasování o mé podobném výroku. Takže si myslím, že je potřeba si vyjasnit tyto věci, kam až vlastně – nebo co to ta islámská ideologie přesně vlastně je a kde jsou ty mantinely pro naše demokratické zřízení.

To, že se v českých mešitách propagují dokonce ještě scestnější bláboly než vůči bezvěrcům, o tom už mnohokrát ve své upřímnosti mluvili sami muslimové, BIS, a jednu reportáž skrytou kamerou natočila před lety dokonce i tehdy ještě nekorektní Česká televize. V každém případě je myslím logické zaúkolovat právní odborníky, nejlépe z Nejvyššího státního zastupitelství, aby definovali, zda je islám ideologie, která šíří nenávist a je nebezpečná demokratickému zřízení, nebo ne. Teprve pak můžeme pokračovat v debatě, nakolik je tato ideologie mírumilovná, nebo ne.

A proč se obracím sem na vás, na Poslaneckou sněmovnu, abychom to zařadili jako bod? Protože já jsem se pochopitelně pokusil o toto, abych takové vysvětlení, analýzu získal. Oslovil jsem písemně Nejvyšší státní zastupitelství a písemně jsem je požádat o stanovisko ohledně ideologie islámu a ohledně jeho vnímání z hlediska české Ústavy a z hlediska českých právních zákonů. Bohužel jsem byl písemně odmítnut Nejvyšším státním zastupitelstvím a žádné právní stanovisko k této závažné problematice jsem tedy neobdržel.

Navrhoji proto, abychom po debatě v rámci mnou navrženého bodu společným usnesením skrz politické spektrum, protože si myslím, že by bylo dobré, abychom my všichni věděli, jaké jsou mantinely z hlediska naší Ústavy a z hlediska našeho právního řádu, protože ta debata bude pokračovat a vidíte, že i celou veřejností probíhá mnoho různých výroků a mnoho různých vyjádření na toto téma. Tak abychom společným usnesením vyzvali vládu, ať připraví závazná stanoviska k islámské ideologii, zda patří na seznam k těm, které jsou s demokracií neslučitelné, porušují lidská práva a šíří nenávist, nebo ne. Bude to samozřejmě bolestný a politicky nekorektní proces. Ale myslím, že je nutné pravdivě pojmenovat, že bílá je bílá a černá je černá. A budeme to muset udělat tak jako tak, dříve nebo později. Myslím, že je k tomu právě ten nejvyšší čas, abychom to pro celou společnost vyjasnili a aby i právníci, aby i ústavní soudci a soudci v podstatě věděli, jakým způsobem mají postupovat a jak se k tomuto problému mají všichni stavět.

Usnesení nenavrhoji, myslím, že bychom k němu měli dospět po všeobecné společné rozpravě. A tento bod víceméně navrhoji zařadit kdykoliv. Víceméně kdyby k tomu byla politická vůle, tak to můžeme zařadit klidně dnes po pevně zařazených bodech, popřípadě příští úterý 26. ledna po pevně zařazených bodech. Myslím, že je potřeba, aby se ta definice opravdu vyjasnila, protože když ani Nejvyšší státní

zastupitelství mi není schopné dát písemné stanovisko, jak je vlastně islámská ideologie komfortní z hlediska české Ústavy a z hlediska českých zákonů, tak v podstatě když jsem mluvil i s policií, která se mě na moje výroky ptala, a potom o nich následně už podruhé bude hlasovat mandátový a imunitní výbor Sněmovny, poprvé v prosinci mandátový a imunitní výbor Sněmovny mě odmítl vydat, řekl, že moje výroky nejsou v nějakém nesouladu, ale evidentně například úředníci si myslí, že by tam mohl být nějaký rozpor nebo přestupek, tak vidíte, že se dostáváme do velkého vakua, kdy i pro nás pro všechny, i pro vás, kteří se k tomu problému vyjadřujete, tak myslím, že by bylo velmi dobré, abychom věděli, jak se k tomu vlastně staví legislativa a jakým způsobem se k tomu vlastně Česká republika staví, abychom si nalili čistého vína a věděli jsme, jak na tom jsme.

Děkuji za pozornost a prosím vás o podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl zatím poslední přihlášený s návrhem do rozpravy. Nyní dvě faktické poznámky. První poznámka Vladimíra Koníčka, poté pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, já jsem se přihlásil sice elektronicky, ale s procedurálním návrhem, takže ne k faktické poznámce. Já bych vás chtěl totiž požádat o oddělené hlasování k návrhu grémia – zvlášť hlasovat zařazení tisku 638, 637 a zvlášť ten zbytek návrhu grémia, protože mám problém s tím, že neuplynula lhůta 60 dnů pro projednání ve výborech. Ta uplyne až v průběhu této schůze. Takže jediné, jak to můžeme rozseknout, je, že vznáším námitku proti vašemu postupu, že o tom necháte hlasovat, a prostě jak rozhodneme o té námitce, tak se tomu podřídíme.

Ještě bych podotkl, že spor o to, jak zařazovat, je v každém volebním období a v každém volebním období se to řeší jinak. Takže já bych poprosil legislativní odbor, aby zaslal k tomuto postupu, tzn. zařazování sněmovních tisků, které ještě nemají lhůtu pro projednání ve výborech, na zahájení schůze své stanovisko. Nežádám, abychom s ním byli seznámeni hned, a jediná možnost, jak to rozseknout, je opravdu hlasovat o námitce proti postupu předsedajícího. Takže ji vznáším.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, já jsem věděl, že jde o procedurální návrh, protože mě kolega Koníček informoval. Nyní tedy dvě přednostní práva. Pan poslanec Kalousek, potom pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobrý den a děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já se nechci pouštět do té věcné diskuse, kterou tady rozvinul pan poslanec Okamura, jen chci říct, že pokud navrhuje bod, abychom se usnesli, zda to či ono náboženské hnutí je v souladu s naším ústavním systémem, aby o tom rozhodla vláda, když mu na to neodpovědělo Nejvyšší státní zastupitelství. Troufnu si říci, že se vlamuje do otevřených dveří. Například podle zákona o politických stranách a hnutích je ústředním orgánem státní správy, který potvrzuje, že příslušná strana není

svými zásadami a stanovami v rozporu s naším demokratickým zřízením, Ministerstvo vnitra, takže když naši nebo vaši politickou stranu, pane kolego Okamuro, zaregistrouje, tak vládní autorita říká: Ano, není to v rozporu. Podle zákona o církevích a náboženských společnostech je tímto ústředním orgánem státní správy Ministerstvo kultury, takže když Ministerstvo kultury takovou církev nebo náboženské hnutí zaregistrouje, tak vládní autorita říká: Ano, není to v rozporu. Když zjistí, že to v rozporu je, tak tu certifikaci ve správném řízení odebere. Od toho tady není Nejvyšší státní zastupitelství. A muslimská církev v České republice zaregistrovaná vládní autoritou je. To znamená, pokud byste se chtěl někom obrátit, obraťte se na Ministerstvo kultury, ale je naprostý nesmysl, aby o tom hlasovala Sněmovna. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl zareagovat na vystoupení pana poslance Koníčka. Nevím, jestli v každém volebním období, ale v obou dvou, ve kterých já působím v Poslanecké sněmovně, ten spor nebo ty debaty se kolem toho vedou. Já budu hlasovat proti té námítce, protože si myslím, že klíčové je pro jednání, zda uplynula lhůta. V logice věci to, co namítá pan poslanec Koníček, bychom dneska nemohli hlasovat ani o jednom zařazení zákona ve třetím čtení, protože ani nevíme, kdy začne běžet lhůta, natož aby doběhla lhůta mezi druhým a třetím čtením. Já ten spor tady vedu s legislativou celých pět let, kdy legislativa tvrdí, že to nemůžeme zařadit, a když se ptám: A třetí čtení se zařadit mohou, když není lhůta? No ta se mohou. Tak já tam tu logiku nevidím. Já jsem pro, abychom dostali stanovisko legislativy, ale navrhoji, ať uděláme nějakou politickou dohodu na grémuu a podle té se řídíme. Nepotřebujeme na všechno usnesení nebo zákon. Samozřejmě nemůžeme projednávat zákon ve kterémkoli čtení, dokud neuplyne lhůta, ať už lhůta od podání návrhu zákona, od stanoviska vlády, projednání ve výborech, ale na programu být mohou. Jinak uděláme co? Nedáme to na program, dáme sice opozici možnost to zablokovat, tu někdy využijeme, někdy ne, tak vládní většina zareaguje svoláním mimořádné schůze a místo jedné schůze nám poběží pět najedou. To je jediné. Takže já jsem pro to a navrhoji, abychom si příští úterý na politickém grémuu Poslanecké sněmovny, abychom si připravili nějaké stanovisko, dohodli se na něm a podle něho postupovali. Já si myslím, že to zařazovat můžeme, ale nemůžeme to projednávat, dokud ta lhůta neskončí. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu k programu končím a budeme se tedy vypořádávat s jednotlivými návrhy. Nejdříve tedy s procedurálním návrhem, který vznesl pan poslanec Koníček, a to je námítka proti postupu předsedajícího, s tím, že by se hlasovalo o zařazení o pořadu 39. schůze na den 27. ledna jako první a druhý bod ve 14.30 hodin, tisky 637 a 638. Já jsem to přednesl v bloku těch návrhů s tím, že nechám hlasovat odděleně o všech třech záležitostech, resp. chtěl jsem původně hlasovat o pevně zařazených bodech a potom

samostatně hlasovat o procedurálním hlasování o všech návrzích po 19. hodině, což musím, to je oddělené hlasování, nikoli o zařazení bodu.

Nyní tedy námítka proti postupu předsedajícího.

Hlasování číslo 2, které jsem zahájil, a ptám se, kdo namítá proti postupu předsedajícího. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 2. Ze 175 pro námítku 6, proti 124. Námítka nebyla přijata,

Budeme tedy hlasovat o jednotlivých návrzích tak, jak byly přednášeny. Nejdříve návrh z politického grémia. První je tedy zařazení tisků 637 a 638 jako první a druhý bod ve středu 27. ledna ve 14.30 hodin.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 3. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 3. Z přítomných 176 pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní pevné zařazení bodu na dnešek ve 20.00 hodin, tisk 649

Zahájil jsem hlasování číslo 4. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 4. Z přítomných 176 poslanců pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme procedurálně hlasovat o tom, aby Sněmovna dnes jednala a meritorně a procedurálně hlasovala o všech návrzích i po 19. hodině.

Zahájil jsem hlasování číslo 5. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 5. Z přítomných 178 pro 131, proti 29 poslanců. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je návrh, který byl předložen několikrát. Nejprvnější hlasování bude hlasování o návrhu pana poslance Fiedlera, který po vystoupení kolegy Miholy upřesnil průběžnou informaci vlády o migrační politice na 9. 2. na 18. hodinu.

Rozhodneme v hlasování číslo 6, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 6. Z přítomných 177 pro 76, proti 67. Návrh nebyl přijat.

Budeme hlasovat nyní o návrhu paní poslankyně Miroslavy Němcové, která předkládá bod Informace o migrační krizi, a to na dnešek jako první bod schůze. Nebo na čtvrtok. Tak bude jenom jeden návrh, a to ve čtvrtk 21. 1. po skončení písemných interpelací, tedy jako první bod v 11.00 hodin.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 7. Z přítomných 177 pro 71, proti 64. Návrh nebyl přijat.

A nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Marka Černocha, a to o návrhu na usnesení Poslanecké sněmovny na zavedení ochrany státních hranic... Pardon, omlouvám se paní poslankyni Němcové. Ještě variantu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Pane místopředsedo, jenom abychom přesně dostáli tomu, jak jsem ten návrh podala. Já jsem chtěla nejprve hlasovat o zařazení na čtvrték, protože jsem to zdůvodňovala tím, aby měla vláda nějaký čas na přípravu. Pokud tento návrh neprojde, chtěla jsem, aby byl zařazen dnes jako první bod. Čili byla tam i alternativa k dnešku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrě. Čili budeme alternativně hlasovat o tom, že by to byl dnes první bod, tedy Informace vlády o migrační krizi.

Rozhodneme v hlasování číslo 8, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti projednání dnes jako první bod? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 8 ze 177 přítomných pro 72, proti 66. Ani tato varianta nebyla přijata.

Vrátíme se k návrhu pana poslance Marka Černocha – Usnesení Poslanecké sněmovny k zavedení ochrany státních hranic České republiky zařadit jako první bod dnešního jednání.

Rozhodneme v hlasování číslo 9, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 9 z přítomných 177 pro 52, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Dále se budeme zabývat návrhem pana poslance Davida Kádnera, a to abychom před rádili tisk 598, bod 117, návrh zákona o azylu, na dnešek jako první bod.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 10 a ptám se, kdo je pro toto předřazení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 10 z přítomných 177 pro 42, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Budeme nyní hlasovat o návrhu paní poslankyně Jany Hnykové, a to na zítřek po pevně zařazených bodech – Informace ministra zdravotnictví o zdravotních rizicích imigrační krize.

Zahájil jsem hlasování číslo 11 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 11 z přítomných 177 pro 46, proti 73. Ani tento návrh nebyl přijat.

A budeme pokračovat. Pan kolega Skalický se hlásí? Ne. Děkuji. Je to návrh pana poslance Martina Lanka, a to aby dnes jako první bod, když nebyl žádný jiný bod schválen, byla Informace premiéra k úniku jeho emailové korespondence k realitě v jednání vlády ČR o migračních kvótách.

Rozhodneme v hlasování číslo 12, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 12 z přítomných 177 pro 9, proti 124. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat, a to návrhem paní poslankyně Olgy Havlové na zařazení nového bodu Informace ministra spravedlnosti ke kriminalizaci Bloku proti islámu jako první bod zítra odpoledne.

A v hlasování číslo 13 rozhodneme, které jsem právě zahájil. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 13 z přítomných 177 pro 8, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Miholy, abychom se tím usnesením 642 zabývali 9. 2. bez určení hodiny projednávání. Pan předseda Mihola se hlásí k upřesnění svého návrhu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, já jsem vlastně nedával návrh na konkrétní zařazení bodu. Já jsem informoval, že toho dne máme v úmyslu ten bod zařadit. Je to takhle domluveno koaličně. Žádal jsem opoziční předsedy klubů, a protože je to za tři týdny, chtěl bych, aby tady skutečně byli ministři, kterých se ta věc týká, aby na to byl důstojný časový prostor, tak prosím vás, nechme prostor na dodání tak, ať někdo vzápětí není zhrzen tím, že mu ubude třeba jedna hodina z opozičního okénka. Opravdu stojím o to, protože vím, že je zájem ze všech poslaneckých klubů tento bod zařadit, abychom to vycizelovali na nejlepší čas toho dne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Teď předsedové klubů s přednostním právem. Pavel Kováčik, Zbyněk Stanjura, Marek Černoch a Michal Kučera v zastoupení předsedy klubu TOP 09. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánoně, přeji hezký dobrý den. Já i po těch letech jsem vždycky naivnější, než je třeba. Podle mého nejlepšího vědomí se dohodlo na grému ráno, že ten den proběhne ve známení opozičních návrhů, dokonce jsem si na tiskové konferenci KSČM pochvaloval, že konečně s novým harmonogramem jde i nový vítr a že se konečně dostane na opoziční návrhy, a už se tady, a jak říká pan kolega předseda Mihola, dokonce koaličně dohodlo, že to bude jinak.

Přátelé, prosím, začínáme rok. Začínejme ho s tím, že se budou alespoň základní dohody plnit. Já trvám na tom, aby ten den byl ve známení opozičních návrhů zákonů. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Poslanecké sněmovny. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Kolegyně, kolegové, pan předseda Kováčik má naprostou pravdu. Na grému Sněmovny jsme se dohodli, že 9. února

bude vyčleněno pro opoziční návrhy. Takováto dohoda byla za mé přítomnosti učiněna. U žádné jiné dohody jsem nebyl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Stanjura jako předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan předseda Mihola sedí přes uličku, ale já to řeknu na mikrofon. Slibem nezarmoutíš. Ríct, že všechni se shodneme na tom, že to budeme projednávat po opozičních návrzích zákonů – těch je totik, že toho devátého určitě nebude stačit, a tím pádem na to nedojde, nebo – druhá interpretace – otázka migrace zajímá pouze opozici, vládní většinu ne, a tudíž to budeme projednávat v rámci opozičního okénka. Proč ne? Nás to zajímá. Všechny opoziční kluby v hlasováních o různých termínech, kdy vláda má plnit usnesení Sněmovny, a jako obvykle ho neplní, jako obvykle se musíme doprošovat a navrhovat pořád dokola, a to usnesení platí už skoro rok, a pravidelná informace vlády je taková, že to je pravidlem, až si to vykřičí opozice, tak tedy možná za tři týdny večer, když nebude moc prudit se svými návrhy zákonů, tak vám možná nějakou minutku dáme. Ale tak to řekněme otevřeně. Migrace trápí jenom opozici. Já mluvím za náš klub. Jestli to chcete v rámci opozičního okénka, klidně, nás to skutečně trápí. Ostatní návrhy zákonů, které předkládáme, jsou důležité, ale migrační otázka je důležitější. Nám to skutečně nevadí. Ale současně tím říkáte, že vás jako vládní většinu to nezajímá a že před tím má přednost dalších 189 bodů poslanecké schůze, které máme naplánovány. Proč ne? Ale pak netvrďte v novinách a v médiích, jak vás to trápí a jak to chcete řešit! Nechcete! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Marek Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Budu mluvit o tom samém, o čem pan kolega Stanjura. Tady je usnesení číslo 642 z února loňského roku, ve kterém je zavázána vláda tím, že bude průběžně informovat Sněmovnu o postojích, které bude obhajovat na všech zahraničních jednáních zabývajících se bezpečnostní a imigrační politikou. To, že je to vaše povinnost, že to neděláte, že to je vykřičeno opozicí, a ještě to zamítnete, tak pak opravdu nekfříte do médií, jakým způsobem bojujete proti migraci, protože to není pravda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Michal Kučera – nebo pan poslanec Kalousek jako předseda TOP 09 s přednostním právem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páni, já jsem sice nebyl přítomen na grému, nicméně si myslím, že z toho vede při dobré vůli cesta ven. Byla dohoda, že v úterý je opoziční okénko. Imigrantská krize –

to souhlasím s panem předsedou Stanjurou – je mimořádná priorita jednání této Sněmovny. No tak co chcete dělat ve středu? Tak v úterý bude opoziční okénko a ve středu můžeme jednat o imigrantské krizi. Koneckonců můžeme potom samozřejmě zítra nebo kterýkoliv další den tento pořad změnit a v úterý může být imigrantská krize a ve středu bude opoziční okénko. O co jde? Přece nechceme jet ve středu domů. Je úterý a ve středu nechť je imigrantská krize. Já v tom problém nevidím. Ledaže by pro vás bylo něco větší prioritou než imigrantská krize. To je potom jiná věc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Nyní pan poslanec Michal Kučera, pokud trvá na své přihlášce. Ano, je tomu tak. Potom pan poslanec Mihola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já víceméně jenom krátce, protože to vysvětlili mí předčeňníci. Já vítám ujištění předsedy Sněmovny, že dohody z grémia platí a že ono poslanecké okénko bude zařazeno.

K vystoupení pana předsedy Miholy se vyjadřovat nebudu. Tam zaznělo to ono jasné a rázné možná.

A jenom k tomu nezařazení bodu o migraci. Chtěl bych tady skutečně podtrhnout jednu věc. Až si zejména vládní poslanci budou sypat na své facebooky, jak chtějí řešit imigrantskou krizi, tak já jim slibují, že jim tam pokaždé nalepím tady to vaše hlasování, aby vaši příznivci viděli, jakým způsobem podporujete řešení imigrační krize ve sněmovně. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Mihola nyní. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážení kolegové, já jsem skutečně v tom nejlepším domnění se snažil jednat se všemi kluby. Mrzí mě, že tedy se kolegové z koaliční ČSSD nějak mezi sebou nejsou schopni dohodnout, aspoň tak to vnímám já, protože já patřím mezi ty, kteří říkají, že opozice má právo na projednání bodu. Vědí to i kolegové z opozice, že se často toho zastávám. Tak je zcela absurdní, aby mi tady někdo podstrkával, že bych chtěl umenšovat nějaké právo. I proto jsem nestanovil přesně ten čas. Ale dobře, i když je to hodně týdnů před námi ještě, tak s ohledem na to, co jsem říkal – aby se nebouralo, byl jsem upozorněn kolegou Sklenákem, aby se nebouralo jednání prvních dvou týdnů – proto jsme souhlasili s tím variabilním týdnem.

Souhlasím samozřejmě s tím, aby proběhlo opoziční okénko. A protože tento bod všichni, skutečně předpokládám, že všichni podle tady těch proslovů předchozích, považujeme ten bod uprchlická krize jako velmi důležitý, věřím pevně, že nám nebude zatěžko tady být po 19. hodině. Takže prosím, abychom tento bod zařadili po tom opozičním okénku na 19. hodinu v úterý 9. 2. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě přednostní právo pana předsedy klubu ODS a předsedy klubu KSČM. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak. Tak je to důležité pro vládní poslance, že 19. ledna, to je dnes, navrhují zařazení toho extra důležitého bodu na 9. února večer. Tři týdny. A mezitím budeme projednávat body 18, 19, 62, 63, 64, 48, 44, 45, 54, 55 – a to jsem chtěl jenom na zítra pevně zařazené. A dneska budeme dělat body 1, 2, 3, 4, 5, 6, takže napočteme asi 80 bodů, které mají pro vládu větší prioritu.

Nemůžeme mluvit o nabourávání schůze, aspoň ne pro všechny, protože zcela logicky – nestěžuji si a nefňukám – rytmus schůze, body vybírá většina. A vy tím, kam to zařazujete, jasné deklarujete, že to pro vás priorita není. Pokud by to byla priorita, dneska jste neměli žádný pevně zařazený bod kromě vratky ze Senátu. Neměli. Když jsme navrhovali ve čtvrtek po písemných interpelacích, kde jsou smlouvy, tak jste byli proti. Takže pro vládní většinu je důležitější projednat smlouvy – počkejte, až si to nalistují, protože je to někde hrozně daleko v tom programu, ale myslím, že to musí zaznít, abychom věděli, jaké jsou priority – takže musíme ve čtvrtek v 11 místo migrační krize debatovat vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu. No to je velmi důležité, aby čeští daňoví poplatníci platili dluhy jiných – aspoň pro vládní většinu. Pro nás je mnohem důležitější bavit se o migrační krizi. A to je velmi důležité pro Brusel a budeme velmi pochváleni, pokud to vládními hlasy schválíte, tuto dohodu. No ale pak taky máme vyšší prioritu zamezení dvojího zdanění mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán. Anebo vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy 1 a přílohy 2 Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu.

To by určitě nepočkalo do 9. února, protože tohle všechno má přednost před vážnou debatou ve Sněmovně o migrační krizi, o které mluví dnes a denně naprostá většina našich obyvatel, a kromě toho odmítáte plnit usnesení Poslanecké sněmovny staré jedenáct měsíců.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan poslanec Kováčík jako předseda klubu KSČM. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčík: Vidíte, vidíte, kolegyně a kolegové, jak nás vždycky doběhne nějaké opatření, kterým si tady účelově něco upravíme, aby nám to šlo líp. A to je jedno, kdo je u vlády, vždycky to nám se jaksi účelově upravovalo, tak aby to vycházelo té příslušné vládní většině.

Já bych chtěl vážně poprosit: přestaňme už ze Sněmovny dělat větší holubník, než je zapotřebí. A to v holubníku bývá pořádek.

Pojďme, když je tady tolik řečí, sem tam hodně přes média to jde, o úpravách jednacího řádu, se bavit třeba o tom, že tou rozhodující úpravou jednacího řádu bude to, že sněmovní tisky se budou projednávat v pořadí, tak jak jsou do Sněmovny dopraveny. Tak jak dostanou to číslo, tak to bude to pořadí. A pokud přijde nějaká

doopravdy závažná tematika, o které ne pouze vládní většina, ale například třípětinová většina je přesvědčena, že je třeba ji projednat přednostně, tak právě ta třípětinová většina může rozhodnout o tom, že ten bod se předčadí. Nic víc, nic míň.

Pokud by se nám podařilo najet tento či takový nějaký podobný systém, tak všechny tyhlety přetahovačky, dohadovačky, všechny tyhlety dlouhotrvající minuty a leckdy i dlouhé hodiny trvající diskuse o úpravách programu toho dne nebo toho týdne nebo té schůze by se do značné míry mohly omezit, a pak by docházelo času i třeba na ty superdůležité body. Každý je vnímáme trošku jinak, já rozumím tomu, že vláda má vládnout a k tomu potřebuje podporu parlamentu, ale rozumím také tomu, a věřte, po těch letech v opozici vím, co to je, že opozice není hloupá, že vládní koalice vždycky nebo téměř vždycky poskytuje dobré rady zdarma. A dobrá vláda by se velmi pečlivě měla opozičních myšlenek, námětů a návrhů dřžet a vytěžit z nich to nejlepší, protože nic špatného, věřte, v tom není.

Takže pojďme se bavit o takové změně jednacího řádu, která nebude omezovat demokratická práva a zavede konečně pořádek do toho, že se tisky budou projednávat v pořadí tak, jak byly do Sněmovny dopraveny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrý den. Pan předseda Mihola se hlásil. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Já si pana předsedy Stanjury vážím z mnoha důvodů, ale teď před chvílí mě velmi zamrzlo. Já už tady podle těch výroků a slov opravdu skoro ztrácím naději na nějaké řešení nebo na nějakou rozumnou domluvu, protože když se mění program, který je stanoven, nikdo ho nerozporoval a řekli jsme si: 14 dní probíhá tímto způsobem – a pozor, jsou tam zařazeny opoziční body. To není jenom koaliční program. Koalice vyšla vstří. Jsou tam ve druhém čtení opoziční body zařazeny a dnes večer kontrolní hlášení.

Tak tohle nikdo nerozporoval. Když by se program měnil, byl by chaos ve Sněmovně – špatně. Když tedy byla snaha o to, aby se program neměnil na variabilní týden – ona zas tak velká časová vzdálenost to není – i s argumenty, aby se připravili, aby sladili diáře ministři, abychom vyprecizovali usnesení a aby skutečně tady proběhlo věcné jednání, které přece nemusí nutně trvat celý den, tak je to také špatně. Když je stanoveno opoziční okénko – já znovu říkám, jsem toho příznivcem a trvale to podporuji, tak právě z úcty ke kolegům, včetně kolegů z ODS, jsem říkal: Dobře, napřed opoziční okénko a pak jsme ochotni, když je to důležité, tak nám nevadí, že budeme jednat i večer. A zjišťuji, že je to opět nedůstojné. Tak já nevím. Já klidně změním návrh na to, at' je to první bod toho dne, kdy je opoziční okénko. Koneckonců snad všechny kluby se přihlásily k tomu, jak je ten bod důležitý, od koalice až po opozici všichni s tím souhlasí, tak nehrajme si tady na to, prosím vás, že tím někdo bude odstraněn nebo jeho práva umenšena. Nebo je snad někdo, kdo ten bod považuje za nevýznamný, bagatelní, takže vůbec nemá smysl ho zařazovat?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, jenom se zeptám, zda to mám chápát jako návrh, to znamená, že modifikujete svůj návrh na pevné zařazení na 19. hodinu tak, aby to bylo 9. 2. jako první bod. Takto to předkládáte? Výborně.

Pan předseda Kalousek, potom pan předseda Černoch.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já nemohu neodpovědět na otázku pana předsedy Miholy, který ve vší úctě, a přátelské úctě, mně připomíná toho řečníka, co říkal "mám svůj názor", ale postupně se s ním přestával ztotožňovat. Když říká: Je tu snad někdo, kdo si myslí, že ten bod je nedůležitý? No ano, poslanci vládní koalice! Protože kdyby ho měli za důležitý, tak přece nebudou chtít předtím projednat 88 jiných bodů.

Já respektuji, že jste dal tento návrh, pane předsedo, my ho pravděpodobně podpoříme, aby se to někam dostalo, nebo se zdržíme, já nevím, to se poradíme. Ale v každém případě každý den ráno vystoupíme, přečteme, jaké mají být projednávány body, a položíme vám tu řečnickou otázku, jestli je tu snad někdo, kdo si myslí, že tyto body jsou důležitější než imigrantská krize, a navrhнемe předřadit na ten každý den bod imigrantská krize. A odpovězte nám svým hlasováním.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Černoch, potom pan poslanec Kučera. Potom pan předseda Kováčik.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Já jsem z toho pochopil, že informace vlády o imigrantské krizi je opoziční věc, že by se to mělo dávat do opozičního okénka. To je usnesení, které má plnit vláda. Ne o tom, aby si opozice musela vyprosit termín, a ještě se to tedy dávalo do dne, kdy by se měly projednávat opoziční návrhy. Pokud je nějaké usnesení – bylo přijato usnesení, tak by ho vláda měla plnit, a ne laborovat o tom kdy. V tom případě my můžeme svůj návrh stáhnout a já můžu navrhnout teď, v tuto chvíli, že to zařadíme jako první bod dnešního jednacího dne, informaci vlády o migrační krizi. Protože takhle to zaznívá. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kučera. Potom pan předseda Kováčik.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Možná že se budeme zase někdy bavit o obstrukcích, tak si vzpomeňme na to, že jsme měli téměř uzavřený celý program a teď kolega Mihola ho zase vyextendoval do dalších diskusí jako koaliční poslanec. Nieméně já jsem se snažil najít nějakou informační hodnotu v projevu pana předsedy Miholy. Moc se mi to nedáilo, ale našel jsem tam podle mě jednu, a to že ten bod by měl být hlasován ve večerních hodinách. Takhle jsem to já pochopil. A ne jako první bod. To znamená, že já bych byl velice rád, kdyby pan předseda Mihola upřesnil, kdy ten bod chce hlasovat. A to, že ten bod bude hlasován v onom

opozičním okénku, to znamená v těch třech týdnech jednání Sněmovny, kdy opozice má pouze jedno odpoledne na své návrhy, tak do toho vřadíte imigrantskou krizi, to považuji za naprosto nehorázné a neúctyplné. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kováčik, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedo, paní a pánové, já trvám na své žádostí o to, abychom tady z toho přestali dělat holubník. Ano, mně se líbí ten návrh pana předsedy Miholy, at' už večer, nebo jako první bod. Ale v tom případě se ptám, kdy tedy projednáme ty desítky opozičních návrhů, které před sebou neustále tato Sněmovna tlačí. Protože je sice to téma velmi důležité, ale nejsme tady jenom od toho. Jsme tady také od toho, abychom projednávali návrhy zákonů a další body, které jsou v pořadí, tak jak dojdou sem do Poslanecké sněmovny. Nejsme tady jenom od toho, abychom projednávali onu krizi, o které je tady řeč.

Já mám pocit, že návrh pana kolegy Miholy je vlastně takové elegantní zametení s opozicí jako celkem, a pak se budeme marně domáhat, že budeme opoziční návrhy zákonů projednávat když, třeba někdy na svatého Dyndy. Já si myslím, že nastává čas, abychom se přestali ohlížet na to, co se nám jako opozičním stranám dovolí anebo nedovolí, kdy se nám dovolí vůbec s našimi návrhy zákonů přijít sem na jednání Poslanecké sněmovny. Já vyzývám ostatní opoziční strany teď, tady z tohoto místa, abychom zcela vážně jednali o svolání mimořádné schůze na téma projednání opozičních návrhů zákonů. Děkuji. (Potlesk z řad KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Pokud ne, tak přistoupíme tedy k hlasování s tím, že pan předseda Mihola modifikoval svůj původní návrh, a to abychom bod s názvem Informace vlády ČR o migrační krizi zařadili na 9. 2. jako první bod jednání Sněmovny. Takto s tím pan předkladatel souhlasí. O tomto rozhodneme hlasováním. Já ještě přivolám kolegy z předsály.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 14, přihlášeno je 177, pro 73, proti 43. Tento návrh nebyl přijat.

Dalším hlasováním se vypořádáme s návrhem paní poslankyně Bohdalové. Jenom prosím paní poslankyni o souhlas s tím, že vzhledem k předchozím hlasováním ten bod 141 dne 27. 1. nebude první, ale třetí. Je s tím takto souhlas? Ano.

Takže zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem paní poslankyně Bohdalové. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 15, přihlášeno je 177, pro 137, proti 9. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Fiedler navrhuje, aby dnes jako první bod byl projednán tisk 657, zákon o detenčních centrech pro nelegální imigranti v cizích státech. Je to tak, pane poslanče? (Odpověď mimo mikrofon – po pevně zařazených bodech.) Pokud vím, nejsou, takže první bod. Dobrá, takže tak to bude.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 16, přihlášeno je 176, pro 42, proti 72. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Okamura navrhuje bod Analýza islámské teorie... (Smích v sále.) Který má být zařazen dnes po pevných bodech. (Poznámka z pléna.) Já se omlouvám, já jsem dostal podklad od kolegy Filipa, je tam napsáno teorie. (Poznámka z pléna.)

Prosím pana poslance, aby přednesl ještě jednou název bodu.

Poslanec Tomio Okamura: Už jsem si říkal, že to tady záměrně zlehčujete. Můj návrh bodu je Analýza islámské ideologie.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji za upřesnění. Omlouvám se, ale přečetl jsem to z podkladů, které jsem obdržel. A bylo by to tedy dnes jako první bod, protože žádné pevné body nemáme.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 17, přihlášeno 177, pro 12, proti 125, tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, které padly. Zeptám se, zda tomu tak je, nebo zda někdo má pocit, že o jeho návrhu nebylo hlasováno. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o návrhu pořadu jako celku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pořadu schůze, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 18, přihlášeno je 177, pro 109, proti 23. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

Pan předseda Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, dovoluji si požádat o přestávku na jednání poslaneckého klubu KDU-ČSL v délce 20 minut a zároveň prosím předsedy všech ostatních poslaneckých klubů, jestli bychom se mohli sejít. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Přeruším tedy jednání Sněmovny a sejdeme se v 16.21 hodin.

(Jednání přerušeno v 16.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.21 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Ještě přečtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Jitka Chalánková, a to mezi 16. a 21. hodinou, z pracovních důvodů, a omlouvá se pan poslanec Korte mezi 17.15 a 21. hodinou z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy.

Budeme pokračovat v jednání. Než přistoupíme k projednávání návrhu zákona vráceného Senátem, navrhoji na žádost předsedy Senátu umožnit vystoupení paní senátorky Emili Třískové a panu senátorovi Liboru Michálkovi. Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty a o možnosti vystoupit rozhodneme hlasováním. Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji a prosím o novou registraci.

Zeptám se, kdo souhlasí s vystoupením paní senátorky Třískové a pana senátora Michálka.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 19, přihlášeno je 108, pro 102, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Já tedy otevíram bod

1.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb.,
o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 460/4/ - vrácený Senátem**

Senát návrh zákona vrátil s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 460/5. Já zde vítám pana senátora.

Nejprve prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, projednávaný návrh novely zákona o majetku státu byl do Poslanecké sněmovny vrácen s pozměňovacími návrhy Senátu. Tyto pozměňovací návrhy řeší z důvodu běhu času především nezbytný posun účinnosti z 1. ledna 2016 na 1. března 2016. Zamezují také dílčí kolizi s již schváleným návrhem doprovodného zákona k zákonu o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu. Současně ale dílčím způsobem navazuji na změny navržené již Poslaneckou sněmovnou, při kterých se do návrhu doplňují některé dílčí výluky z navrženého režimu soustředování nepotřebného nemovitého majetku státu v rukou Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Modifikace se týkají jednak hospodaření s nemovitým majetkem státu užívaným Ústavním soudem a jednak zachovávají určitý prostor pro hospodaření s nepotřebnými nemovitostmi v rámci resortu cestou přímého přesunu tohoto majetku do jiné organizace téhož resortu, kde je ho zapotřebí. Tyto změny navržené Senátem nieméně nenarušují základní cíl novely zákona o majetku státu, tedy postupnou koncentraci nemovitého státního majetku v rukou jiné organizační složky ÚZSVM. Dovoluji si vás proto požádat o schválení návrhu zákona ve znění pozměňovacích návrhů Senátu.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zeptám se pana zpravodaje, kterým je pan poslanec Zdeněk Syblík, zda si přeje vystoupit a vyjádřit se ke stanovisku Senátu. Je tomu tak. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Syblík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, vrácený návrh zákona o majetku České republiky č. 219/2000 Sb. a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, obsahuje pozměňovací návrhy Senátu, kterými jsou tři původní pozměňovací návrhy pana poslance Klašky a jeden původní pozměňovací návrh paní poslankyně Zelenkové, ke kterým se z důvodu nepřítomnosti oba poslanci nepřihlásili a Ministerstvo financí k témtu návrhům při přípravě návrhu zákona vyslovilo souhlasné stanovisko.

Dále je to pozměňovací návrh ústavněprávního výboru Senátu, kterým se doplňuje k majetku, s nímž přísluší hospodařit Kanceláři Poslanecké sněmovny nebo Kanceláři Senátu, přidává také majetek Ústavního soudu.

Dále pozměňovací návrh senátního výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu, kterým se upravuje § 30 odst. 1 doplněním věty: "Jedná-li se o nabývání členství státu v družstvu v souvislosti s postupy podle zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu, zákaz podle věty první se neuplatní."

Dále se v článku 2 bodu 6 slova "31. prosince 2015 nahrazují slovy 29. února 2016" a slova "1. ledna 2016" slovy "1. března 2016". Jde o to, zda se v těchto termínech nedohodnou organizační složky státu nebo státní organizace o příslušnosti hospodařit se stavbou nebo pozemkem.

V článku 2 bodu 8 se slova "1. ledna 2016" nahrazují slovy "1. března 2016". Zde jde o to, stane-li se stát vlastníkem pozemku nebo stavby po tomto datu, postupuje se podle bodu 5 přiměřeně.

V článku 6 se slova "1. ledna 2016" nahrazují slovy "1. března 2016". Zde se jedná o změnu účinnosti zákona.

Ministerstvo financí vyjádřilo k témtu pozměňovacím návrhům souhlasné stanovisko a já jako zpravodaj tohoto zákona podporuji přijetí tohoto tisku ve znění pozměňovacích návrhů, jak nám je předložil Senát. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevím rozpravu. Jako první vystoupí pan senátor Libor Michálek. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Libor Michálek: Hezké odpoledne, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře. Vzhledem k tomu, že moji předřečníci už shrnuli to, co je vlastně podstatou jednotlivých pozměňovacích návrhů, tak si dovolím jenom velmi krátce shrnout, že v zásadě se jedná o legislativně technické změny ve třech bodech. Je to de facto posun lhůty účinnosti zákona, aby byl dostatek času na dohodu mezi jednotlivými organizačními složkami státu, než nastoupí režim předjimaný přechodnými ustanoveními. Také, jak už tady vlastně zaznělo, jde o to, aby tato novela nepřepsala takzvaně zákon o ozdravných procesech

při řešení finančních krizí. Jsou tam i některé dílčí změny, které vlastně vyplynuly z diskusí právě s Ministerstvem financí a s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Dovoluji si požádat o podporu těch pozměňovacích návrhů Senátu, které při počtu 58 senátorů a senátorek byly podpořeny 43 zákonodárci. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane senátoře. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, tak rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, zda si přeje závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaje? Také ne.

V tom případě budeme hlasovat. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 460/4, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 460/5." Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji. Prosím o novou registraci a budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 20, přihlášeno je 137, pro 108, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu ministrovi i panu senátorovi a končím bod číslo jedna.

Budeme pokračovat podem

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) /sněmovní tisk 454/ - druhé čtení

Zeptám se pana předsedy, jestli teď chce uplatnit svoje přednostní právo. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, já se chci prostě ohradit proti tomu, jak s námi vláda zachází. My jsme na grémuu i na organizačním výboru souhlasili s tím, že tyto body budou pevně zařazeny právě z časových důvodů ministrů, to znamená, tyto body jsou pevně zařazeny proto, že ministři avizovali, že ten čas budou mít právě teď a v tuto dobu. Ale pan ministr Chovanec tu není, byť jeho bod je pevně zařazen. Při vší úctě k paní ministryni

Marksové Tominové – to není její problematika. Při vší úctě k paní ministryni Marksové Tominové – vláda ji nepověřila předložením tohoto návrhu. Mohl vás pověřit pouze pan premiér, ale pan premiér, to je jen jeden člen vlády. Ministři předkládají z pověření vlády. Máte usnesení? (Ministryně: Ne.) Ne. Pan premiér nemůže přijímat žádná usnesení. Usnesení přijímá pouze vláda. Jak dobře víme, ministři předkládají z pověření vlády, nikoli z pověření premiéra.

Takže já žádám, aby tento bod byl přerušen, pane předsedo, do doby příchodu pana ministra, který je pověřen vládou nám ho předkládat. Tento bod byl pevně zařazen kvůli tomu, že teď tady má čas. Přestaňte si z nás dělat legraci!

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já to chápou jako procedurální návrh, o kterém rozhodneme hlasováním. Pan předseda Kalousek navrhuje, aby bod číslo 2 byl přerušen do doby přítomnosti pana ministr vnitra. Nebo? Prosím. Prosím tedy o upřesnění.

Poslanec Miroslav Kalousek: To je pouze alternativa, pane předsedo. Obrátil jsem se na vás jako na tu nejvyšší autoritu v Poslanecké sněmovně, abyste nenechal ponížovat Poslaneckou sněmovnu takovýmto chováním vlády a abyste vy jako předseda Sněmovny přerušil do příchodu pana ministra Chovance. Takhle jsem to myslí. Chcete-li jako předseda této Sněmovny nechat vládou zametat s Poslaneckou sněmovnou, je to vaše rozhodnutí a vaše ponížení. Ale já vás důrazně žádám, nenechte takhle Poslaneckou sněmovnu ponížovat a přerušte to do příchodu pověřeného ministra.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, myslím si, že není poprvé, kdy nepřítomného ministra zastoupí jeho vládní kolega. Takže já takovéto rozhodnutí o své vůli neučiním, ale registruji vaši nejprve přihlášku a potom váš procedurální návrh.

Poslanec Miroslav Kalousek: Zdaleka to, pane předsedo, není poprvé, co zastupuje pověřeného ministra jiný člen vlády. Ale vždy je to z pověření vlády. Je poprvé, kdy se tak činí bez pověření vlády. A je to poprvé, co nějaký ministr požádal o pevné zařazení bodu, protože má zrovna čas, a pak ho to přestalo bavit a oděsel. Opravdu si z nás chcete dělat tuhle legraci, milá vládo? A opravdu to, pane předsedo Poslanecké sněmovny, chcete vládě trpět, že si bude dělat z Poslanecké sněmovny takovouhle legraci? (Slabý potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak. Pane předsedo, já teď přeruším sněmovnu na dvě minuty, protože mi bylo signalizováno, že existuje pověření vlády, nicméně ho nemám k dispozici, takže si ověřím, zda existuje ověření vlády, a poté s k té věci vrátíme, pokud s tím budete souhlasit. Protože jinak bych musel nechat hlasovat o tom vašem procedurálním návrhu. Pokud tedy souhlasíte, že nejprve přerušíme schůzi na dvě minuty, zjistím, jaká je situace, a poté se k tomu vrátíme.

Budeme pokračovat v 16 hodin 37 minut. (Rozruch v sále.)

(Jednání přerušeno od 16.35 do 16.37.)

Tak doba přerušení sněmovny uplynula. Prosím pana předsedu Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pověření vlády neexistuje, ale dorazila informace, že pan ministr vnitra musel odejít na setkání ministrů V4. To je takový důvod, že ustupuji od svého návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Tím pádem jsme se s tím vypořádali. Chápu to jako stažení procedurálního návrhu, budeme tedy pokračovat.

Dne 21. října 2015 na 33. schůzi Poslanecké sněmovny jsme souhlasili s návrhem na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona. Bylo to usnesení Sněmovny č. 925. Prosím tedy, aby u stolku zpravodajů zaujala místo paní ministryně Marksová a stejně tak zpravodaj garančního výboru pan poslanec Jiří Petrů. Zeptám se paní ministryně, zda si přeje vystoupit v úvodu. (Ano.) Pokud ano, tak samozřejmě má prostor.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně a poslanci, jenom stručně připomenu, je to zákon, kterým se tedy mění zákon o obcích, krajích a hlavním městě Praze a katastrální zákon. Účelem této novelizace jsou tři druhy otázek: právní úprava takzvaných územních anomálií neboli sporných hranic obcí, za druhé novelizace v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku a za třetí úprava činnosti výboru pro národnostní menšiny a označování ulic v jazyce národnostní menšiny. Ještě tam jsou různé změny převážně technického charakteru.

Ráda bych připomněla, že tento zákon byl již 21. října projednán ve třetím čtení, v jehož průběhu byl podán a následně i přijat návrh na jeho vrácení do druhého čtení. Důvodem byla avizovaná potřeba uplatnit některé další pozměňovací návrhy, které nebyly uplatněny v průběhu původního druhého čtení. Takže v zájmu přijetí takové právní úpravy, která skutečně bude z hlediska praxe vyhovující, s tímto postupem tenkrát ministr vnitra souhlasil. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se pana zpravodaje? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Dámy a páновé, jako zpravodaj si dovolím pouze připomenout, že druhé čtení této novely proběhlo na 31. schůzi Poslanecké sněmovny už 2. října minulého roku. K tisku byly předloženy celkem tři pozměňující návrhy, a to podaný mnou, podaný poslancem Fiedlerem a podaný poslancem Vondráčkem. K svému pozměňujícímu návrhu jsem se přihlásil pouze já, a takto to projednal potom také výbor pro veřejnou zprávu a regionální rozvoj jako garanční výbor. Přijal také usnesení z 20. října, kterým doporučil Poslanecké sněmovně způsob hlasování. Ve

třetím čtení na 33. schůzi Poslanecké sněmovny dne 21. října pak v rozpravě, a to na základě žádosti kolegyně Černochové a kolegů Vondráčka a Bendla a za souhlasu předkladatele, čili tehdy přítomného ministra vnitra Milana Chovance přijala Poslanecká sněmovna usnesení číslo 925, kterým souhlasí s návrhem na opakování druhého čtení tohoto návrhu. Tolik z mé strany.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji, a otevím obecnou rozpravu. Mám zde přihlášku pana poslance Kolovratníka a po něm pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji a přeji vám, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Já bych vás rád požádal o podporu pozměňovacího návrhu s číslem 3529, ke kterému se pak v podrobné rozpravě přihlásím. Musím se malinko omluvit, byl podán do systému téměř na poslední chvíli, během dnešního dne, nebylo to záměrné překvapení, bylo to trochu z důvodu nemoci a toho mála času, který máme všichni.

Jenom v kostce k obsahu tohoto pozměňovacího návrhu. On je poměrně rozsáhlý co do, řekněme, své struktury nebo do svého rozepsání, ale ten obsah, záměr je vlastně jednoduchý. Já i po své vlastní zkušenosti, kdy jsem v roli zastupitele ve svém rodném městě v Pardubicích, tak jsme se rozhodli, nebo rád bych navrhl krok, který by měl podle mého názoru zvýšit transparentnost jednání a projednávání bodů na jednotlivých komunálních zastupitelstvech.

V tom pozměňovacím návrhu nově navrhujeme, aby obce ze zákona měly povinnost, kterou zatím nemají, do 14 dnů elektronicky a s dálkovým přístupem zveřejnit zápis ze zastupitelstva, včetně usnesení, příloh, ale hlavně včetně záznamu jmenovitého hlasování. Ten záznam by poté měl být pět let na internetu nebo v dálkovém přístupu uložen. Vím, že řada obcí včetně mnou zmíněných Pardubic toto již běžně dělá, že to je běžnou praxí. Vím, že některé obce to ještě nemají, ale myslím si, že by to technicky a administrativně nemělo být příliš náročné. Několika z vás, kteří jsou také zastupiteli nebo starosty obcí napříč politickým spektrem, jsem se během dneška ptal na tento nápad a zatím jsem se nesetkal s žádnou kritikou. Takže věřím, že to dává smysl, ale že tam nebude žádné chybné ustanovení, které by poté obcím dělalo nějaký problém.

Jak jsem řekl možná trochu v rétorice snahy o větší otevřenosť jak státní, tak komunální správy, ve svém pozměňovacím návrhu primárně navrhují, aby zastupitelstva dálkově do 14 dnů uložila zápis, usnesení a i jmenovité hlasování. Týká se to obecních i krajských zastupitelstev. Samozřejmě v případě jednotlivých rad měst, tedy rady města, která jsou neveřejná, tam to jmenovité hlasování nevyžadujeme a navrhujeme pouze standardní zápis s výsledkem hlasování, kolik radních bylo pro, kolik proti, tedy s tím souhrnným součtem.

To je takhle v kostce všechno, děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Petru: Pane předsedající, byl jsem upozorněn parlamentní legislativou, že bych se měl znova přihlásit k svému pozměňujícímu návrhu. Já tak učiním. Přihlašuji se k pozměňujícímu návrhu číslo 2490. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To určitě ano, nicméně jsme v obecné rozpravě. Prosím, abyste se odvolal na svůj návrh ještě v podrobné rozpravě, smím-li vám radit.

Dále je přihlášen pan poslanec Vondráček, po něm pan poslanec Kučera.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, pardon... Ne... Pan poslanec Vondráček. V pořádku. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Abych dostál jednacímu řádu, tak velice stručně, opravdu velmi stručně odůvodním pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě, ačkoli tento je i písemně odůvodněn a takto vložen do systému. Pozměňovací návrh se skládá ze svou samostatných částí. Jednak je to problematika schvalování finančních výpomocí u městských částí, statutárních měst a hlavního města Prahy, kde chci za slovíčko "finanční výpomoci" doplnit slova "nad 50 tisíc Kč". Protože v současné době, jak je novela předkládána, tak je tam poměrně nesystematicky upraveno, že městské části musí zastupitelstvem schvalovat jakoukoliv finanční výpomoc bez finančního limitu, což může agendu zastupitelstev velmi zatěžovat a prodlužovat. To je první část.

Druhá část se týká modifikace slibu členů zastupitelstva místních částí obvodů, kterým po určitém rozhodnutí Městského soudu v Praze existuje určitá aplikační nejistota v tom, zda mohou skládat slib ve prospěch městské části svých obvodů, nebo pouze ve prospěch hlavního města Prahy, a samozřejmě je z logiky věci, jestliže nejsou členy velké radnice, jestli jsou členy zastupitelstva pouze místní části, tak by bylo na místě, aby skládali slib pouze ve prospěch této městské části.

Jsou to drobné, víceméně technické úpravy. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. Nyní s přednostním právem pan místopředseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové, pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom velice krátce zareaguji na pozměňovací návrh, který tady přednesl pan kolega Kolovratník. Dopředu

upozorňuji, že jsem druhým volebním obdobím radním města Louny, a v Lounech máme jmenovité hlasování jak v zastupitelstvu, tak i v radě města. To znamená, že tam hlasujeme jmenovitě v radě města, v zápisech nebo v usneseních je vidět, kdo jak hlasoval. Přes to přeše všechno si nemyslím, že ten návrh je šťastný. Nechme prosím na jednotlivých obcích, ať se samy rozhodnou, jak chtějí hlasovat. Proč máme, prosím pěkně, pořád nařizovat z Prahy, jak se obce mají chovat a jakým způsobem mají rozhodovat? Tam to přece vědí sami nejlépe. Myslím si, že každá obec dnes ví, jestli je důležité, aby hlasovala transparentně, a samozřejmě si to každý uvědomuje. A ti, co si to neuvědomují, tak těm to pravděpodobně spočtu voliči v tom příštím volebním období. Já si skutečně nemyslím, že bychom tady měli všechno nařizovat z Prahy, že bychom měli dělat další omezení, další nákazy, zákazy a další příkazy.

Ačkoli, znovu opakuji, hlasoval jsem pro to, abychom i v radě města hlasovali, aby hlasování bylo podle jmen, aby bylo zveřejněno, tak přestože jsem takhle hlasoval v radě města, tak skutečně se zasazují o to, aby to bylo skutečně ponecháno v kompetencích obcí, jejich zastupitelstev a jejich rad. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Kučerovi. Dalším rádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Velmi rád využiji té možnosti, že se mohu ke svému pozměňovacímu návrhu přihlásit dnes, že tedy nepropadne a že o něm Poslanecká sněmovna rozhodne svým hlasováním.

Můj pozměňovací návrh se týká národnostních menšin, které na svých územích zřizují určité spolky. Já se přiznám, že tady nejsem v konfliktu zájmů, protože nejsem příslušníkem žádné národnostní menšiny. Nieméně pocházím, to přiznávám, z oblasti, kde je silná národnostní menšina polská, která mě právě upozornila na to, že v té novele, která je předkládána, v podstatě došlo k chybě.

Můj pozměňovací návrh se týká toho, že navrhuje, že nejméně polovinu členů výboru spolků musí tvořit příslušníci národních menšin, které deleguje spolek zastupující zájmy národnostní menšiny, ledaže tuto podmínu nelze splnit pro nedostatek kandidátů z řad národnostních menšin. A co je příčinou tohoto? Tou novelou by spolek té národnostní menšiny současně ztratil právo delegovat členy tohoto výboru, takže bychom se dostali do paradoxně podivné situace, že má prostor, jak zajistit kandidáty z řad národnostních menšin, a je obava, že schválení takové úpravy nedojde k naplnění účelu práva na řešení záležitostí týkajících se národnostních menšin. To znamená, že ten spolek tam může požádat o jeho zřízení, ale neměl by právo tam mít své zástupce, své členy. Je to v podstatě chyba, kterou tento jednoduchý pozměňovací návrh, ke kterému se samozřejmě přihlásím v podrobné rozpravě, napravuje, a já věřím, že Poslanecká sněmovna tuto jednoduchou a logickou záležitost podpoří a vejde v platnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje nebo paní ministryň. Není zájem. Neeviduji návrh zákona na vrácení garančnímu výboru k novému projednání. Zahajuji tedy podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě, musí být vždy zdůvodněny.

Jako první se hlásí pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Petruš: Děkuji. Takže ještě naposledy dnes. Přihlašuji se k pozměňujícímu návrhu číslo 2490. Jsou to pouze legislativně technické úpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. A já se, kolegyně, kolegové, hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 3529. Je to ustanovení o zápisech zastupitelstev a rad jednotlivých obcí a krajů. Děkuji. 3529.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. Dalším řádně přihlášeným do podrobné rozpravy je paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tímto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uvedený pod číslem 3482. Tento pozměňovací návrh jsme zpracovali společně s poslanci Adámkem, Stupčukem a Koskubou. Námi navrhované změny k sněmovnímu tisku číslo 454 byly vyvolány potřebou sjednotit pravomoci orgánů městských částí srovnatelně s pravomocemi orgánů obcí podle zákona č. 128/2000 Sb., resp. s pravomocemi orgánů HMP tam, kde tyto rozdíly nejsou věcně důvodné.

Náš společný pozměňovací návrh dále reaguje na legislativní vývoj a nutné legislativně technické změny, které se bohužel dříve neuskutečnily. Pro pořádek uvádíme, a zmiňovala to tady i paní ministryň, že se jedná o změny, kvůli kterým jsem požádala Poslaneckou sněmovnu o vrácení této novely zákona do druhého čtení, což, jak se ukázalo, otevřelo cestu k pozměňovacím návrhům nejenom mně, ale i členům vládní koalice, čemuž jsem ráda.

Pokud bych měla ještě více podrobněji zdůvodnit naše pozměňovací návrhy, tak v části třetí čl. V Změna zákona o hlavním městě Praze se vkládají nové body, které znějí:

V § 14 odst. 4 se za slovo "čísla" vkládají slova "nebo evidenčního čísla".

V § 14 se na konci odst. 6 doplňuje věta: "Barvu a provedení čísel určuje hlavní město Praha." Samozřejmě z logiky věci se následující body budou přeznačovat.

Dále se doplňují ustanovení, kterými se srovnávají podmínky zastupitelů obcí a zastupitelů hlavního města Prahy a jejich městských částí tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly při označování částí hlavního města Prahy.

Doplňuje se ustanovení, kterým se srovnávají podmínky zastupitelů obcí a zastupitelů HMP a jejich městských částí tak, aby nevznikaly nějaké rozdíly mezi zákonem o obcích a zákonem o HMP. Upravuje se formulace, která srovnává tyto podmínky. Sjednocuje se postavení tajemníků obcí a městských částí ve vztahu k zaměstnancům úřadu. Jedná se o legislativně technickou úpravu. V zákoně č. 131/2000 Sb. již byly § 84 a 85 zrušeny. V § 104, který na toto ustanovení odkazuje, se jedná o obsolentní ustanovení.

Vládní novela správně reaguje na nedostatek zákona o hlavním městě Praze, který se projevoval např. v oblasti oddávání. Sjednocuje se postavení primátora a starostů městských částí s postavením starostů obcí podle zákona č. 128/2000 Sb. Nad rámec návrhu se ještě doplňuje oblast výkonu práv zaměstnavatele vůči uvolněnému členovi zastupitelstva a tajemníkovi úřadu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. Dalším řádně přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovolím předložit pozměňovací návrh, který se týká posílení pravomoci kontrolního výboru zastupitelstva obce. Vložil jsem ho do systému, ale zatím nemám odezvu o vložení, čili nemůžu se odkázat na toto číslo. Dovolím si tedy tento návrh tady přednést a přihlásit se k němu. Takže pozměňovací návrh k novele zákona o obcích.

Za prvé. V § 119 odst. 2 se doplňuje nové písmeno b), které zní: Provádí kontrolu dodržování hospodárnosti při nakládání s finančními prostředky obcí či organizace zřizované obcí a poskytuje součinnost kontrolnímu výboru.

V § 119 odst. 2 se stávající písmeno b) změní na písmeno c).

Za druhé. V § 119 odst. 3 se doplňuje nové písmeno c), které zní: Provádí v součinnosti s finančním výborem kontrolu řádného a hospodárného nakládání s finančními prostředky obce či organizace zřizované obcí při plnění smluvních závazků obce nebo organizace zřízené obcí.

V § 119 odst. 3 se doplňuje nové písmeno d), které zní: Provádí v součinnosti s finančním výborem kontrolu, zda obec či organizace zřizovaná obcí při nakládání s finančními prostředky jedná pečlivě, s potřebnými informacemi a v obhajitelném zájmu.

V § 119 odst. 3 se stávající písmeno c) změní na písmeno d).

Odůvodnění návrhu: Zákon o obcích umožnuje v rámci řádného výkonu samosprávy a autonomního dozoru nad ní utvářet jednotlivým samosprávným celkům výbory, které se aktivně mají podílet na fungování samosprávy a v konečném důsledku tak přispívat k její efektivitě. Významným autonomním prvkem kontroly je proto existence kontrolního a finančního výboru, který je zřízen samotnou obcí a má sloužit jako první složka vnitřního přezkumu v dané obci. Jeho správné fungování a dostatečná pravomoc mohou přinést do obce zlepšení kontroly při nakládání s veřejnými prostředky a mohou rovněž přispět k efektivnějšímu využití svěřených prostředků.

Dále je třeba říct, že kontrola je svou definicí zaměřena nejen na dodržování zákonnosti při hospodaření, ale rovněž nad hospodárností a efektivností jako takovou. Stávající zákon ovšem v kontrole vidí spíše onu dozorčí složku, která je omezena pouze na dozor nad dodržením zákonnosti, a v menší míře je již respektován aspekt nutnosti kontroly hospodárnosti. Navržená změna by proto měla přispět k vyvážení obou aspektů a jejím cílem je posílení pravomoci v oblasti kontroly nad hospodárností.

Nyní jsem dostal od kolegy (poslance Vondráčka) upozornění, že tento pozměňovací návrh je v systému zaevidován pod číslem 3543. Já se tedy k němu hlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Karel Fiedler, po něm pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já navážu na své vystoupení v obecné rozpravě a už jen krátce přečtu odůvodnění, jak je vyžadováno.

Navrhovaný text novelizace neobsahuje text, který je součástí platné úpravy spočívající v tom, že členy výboru pro národnostní menšiny jsou i osoby delegované spolkem zastupujícím zájmy národnostní menšiny. Novelou sice spolek zastupující zájmy národnostní menšiny získává právo požádat obec nebo kraj nebo hlavní město Prahu o zřízení výboru, ale současně ztrácí právo delegovat členy tohoto výboru. Schválení novely bez tohoto upřesnění nedává obci nebo kraji nebo hlavnímu městu Praze prostor, jak zajistit kandidáty z řad národnostních menšin, když o těchto nesmí vést žádnou evidenci, a je tedy důvodná obava, že schválením takové úpravy nedojde k naplnění účelu práva účasti na řešení záležitostí týkajících se národnostní menšiny dle § 6 zákona č. 273/2001 Sb.

Tolik ještě krátké odůvodnění a přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, sněmovní tisk (dokument) 2528. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Já děkuji. A konečně i já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému veden pod číslem 2851, a odkazuji na stručné odůvodnění v rámci obecné rozpravy a na podrobné písemné odůvodnění, které je obsaženo u pozměňovacího návrhu tak, jak je vložen do systému. Konečně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkoví. Ptám se, jestli se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, pana zpravodaje. Není zájem. Nevidíš návrhy na hlasování.

Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní ministryně i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 581/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh uvede ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová. Už se paní ministryně říší. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi předložit návrh zákona, kterým se mění zákon o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů. Dne 15. prosince 2015 jste v prvním čtení vyslovili s vládním návrhem zákona souhlas. Protože jde o transpoziční novelu, došlo ke zkrácení lhůty na 30 dní.

Mohu jenom zopakovat, že hlavním cílem je zajištění plné harmonizace vnitrostátních předpisů v oblasti uznávání odborných kvalifikací a také problematika evropského profesního průkazu a výstražného mechanismu, který zaručí větší flexibilitu a funkčnost stávajícího procesu uznávání kvalifikace v jednotlivých členských státech. S ohledem na transpoziční termín byla zkrácena lhůta na 30 dní, proto si tedy dovolím pokračovat v obhajobě tohoto vládního návrhu.

Dne 14. ledna 2016 byl návrh projednán výborem pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, který doporučil Poslanecké sněmovně s tímto návrhem vyslovit souhlas. Současně byly zpravodajem poslancem Františkem Váchou načteny pozměňovací návrhy, které mají legislativně technickou povahu a reagují na vývoj

právního rádu a dotčených zákonů v průběhu projednávání návrhu. S těmito návrhy avizuji dopředu souhlas.

Pokud jde o pozměňovací návrh týkající se změny zákona o obecní policii, písemný pozměňovací návrh 3402, s tímto bohužel nemohu avizovat souhlas, protože novela zákona o obecní policii není součástí vládního návrhu zákona a vzhledem k požadavku českého státního občanství u strážníků obecní policie se v žádném případě nejedná o regulované povolání, které tedy ani vzdáleně nesouvisí s volným pohybem osob a předkládaným transpozičním návrhem.

Dopředu děkuji za rozpravu, která bude následně vedena. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 581/1. Nyní prosím zpravodaje tohoto výboru pana poslance Františka Váchu, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já si myslím, že paní ministryně už podruhé velmi detailně představila novelu tohoto zákona. Mým úkolem je přednест vám usnesení. Ted?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je na vás, pane poslanče. Klidně teď, ale pak se k němu budete muset odvolat v podrobné rozpravě.

Poslanec František Vácha: Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu projednal tuto novelu 14. ledna a neshledal žádné problémy. Já bych si dovolil přednést usnesení, ke kterému se potom přihlásím v podrobné rozpravě, stejně jako k pozměňovacímu návrhu, který jsem načetl.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu ze své 20. schůze dne 14. ledna 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznaní odborné kvalifikace doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 18/2004 Sb., o uznaní odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznaní odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, tisk 581, ve znění pozměňovacích návrhů a toho pozměňovacího návrhu, který potom načtu v podrobné rozpravě. On je velmi dlouhý, takže nemá smysl, abych ho tady teď četl.

Pak se dostáváme k bodu dva – pověřuje předsedu výboru poslance Zlatušku, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a pověřuje zpravodaje výboru Františka Váchu, aby toto usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny,

a dále mě pověruje, abych ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

To je zpráva ze školského výboru. A dál bych se jako zpravodaj vyjádřil k pozměňovacímu návrhu kolegy Černocha, který mění zákon o obecní policii. Myslím, že to je velmi klasický přílepek. Jako zpravodaj jsem zásadně proti.

Pak je tam připraven ještě jeden pozměňovací návrh kolegy Krákory, který se k němu jistě přihlásí.

Jako zpravodaj děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Krákora. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Poprosím pana poslance Krákoru. Pardon, pane poslanče. To je obecná rozprava. Vy jste přihlášen do podrobné rozpravy. Nezlobte se. Pakliže se tedy nikdo do obecné rozpravy nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova paní ministryně, případně pana zpravodaje. Není zájem. Neeviduji žádný návrh na vrácení.

Zahajuji podrobnou rozpravu a nyní prosím pana poslance Krákoru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, poslankyně, poslanci, dovolte, abych si osvojil pozměňovací návrh udávaný jako sněmovní dokument 3528. Týká se uznávání odborné praxe lékárníků v lékárnách v délce půl roku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Hlásí se pan předseda Černoch. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Podle současného znění zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění zákona č. 274/2008 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Policii České republiky, respektive přechodného ustanovení čl. VI bod 2 zákona č. 274/2008 Sb., musí strážníci do 31. prosince 2015 splnit podmínu získání středoškolského vzdělání s maturitní zkouškou, pokud již tímto stupněm vzdělání nedisponují; tento požadavek neplatí, pokud strážník dosáhl věku 45 let, třikrát úspěšně absolvoval zkoušku z odborné způsobilosti před zkušební komisí ministerstva a obec je držitelem platného osvědčení strážníka.

Tím bych se chtěl přihlásit k návrhu č. 3402. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Černochovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Neeviduji žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat, a

končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu zpravodaji i paní ministryni.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

4.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb.,
o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů
(rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 546/ - druhé čtení**

Z pověření vlády tento návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych stručně uvedl návrh novely rozpočtových pravidel.

Předložený návrh zákona obsahuje zejména ustanovení, která rozšiřují výčet subjektů státní pokladny a ustanovení, která s tímto rozšířením souvisejí. Rovněž je navržena úprava přijímání úvěrů od mezinárodních finančních institucí, zejména od Evropské investiční banky a Rozvojové banky Rady Evropy Ministerstvem financí za Českou republiku. Je také navrženo zkrácení přechodného období pro převod prostředků státních příspěvkových organizací na účty podřízené státní pokladně o 15 měsíců. Navrhovaná novela rozpočtových pravidel obsahuje také některé další změny, například rušení povinnosti finančně vypořádávat dotaci poskytnutou v plné výši na úhradu výdajů, případně nákladů, které příjemce dotace uhradil z vlastních zdrojů před jejím poskytnutím. Všechny účty podřízené státní pokladně mají podle návrhů mít státní organizace, Správa železniční dopravní cesty, zdravotní pojišťovny a svazky zdravotních pojišťoven, přičemž podřídit tyto účty státní pokladně budou povinny v zásadě do devíti měsíců od nabytí účinnosti zákona.

V souvislosti s podřízením účtů zdravotních pojišťoven státní pokladně je navrhována také změna zákona o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky a změna zákona o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách. Návrh obsahuje rovněž změnu zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu. Její podstatou je zakotvení povinnosti vypořádávat některé dotace poskytnuté tomuto fondu ze státního rozpočtu.

Od navrženého podřízení výše uvedených účtů státní pokladně Ministerstvo financí očekává možnost centralizace dodatečných minimálně 28 mld. korun volné likvidity plynoucích z veřejných prostředků, což by představovalo roční úsporu na úrokových nákladech státního dluhu v rádeč stovek milionů až miliard v závislosti na vývoji výnosů státních dluhopisů České republiky a situaci na globálních finančních trzích.

Návrh zákona byl projednán ve výborech. Garančním výborem je rozpočtový výbor, s jeho navrženými pozměňovacími návrhy Ministerstvo financí souhlasí.

K návrhu se vyjádřil i výbor pro zdravotnictví. S většinou jeho pozměňovacích návrhů se naopak Ministerstvo financí neztotožnuje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu a dále byl tisk přikázán výboru pro zdravotnictví. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisk 546/1 až 3. Nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Romana Kubíčka, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru ze 32. schůze ze dne 18. listopadu 2015 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 546, druhé čtení.

Po úvodním slově náměstka ministra financí Jana Gregora, zpravodajské zprávě poslance Romana Kubíčka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvně doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 546, schválila ve znění navrhovaných pozměňovacích návrhů. Pozměňovací návrhy jsou vloženy do systému a jsou součástí usnesení. Nebudu je zde číst. Za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a nyní prosím zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Ludvíka Hovorku, aby se ujal slova a informoval nás o projednání návrhu v tomto výboru a případně pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si vás informovat o usnesení výboru pro zdravotnictví ze 26. schůze ze dne 3. prosince 2015 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, rozpočtová pravidla, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk 546.

Po úvodním slově náměstka ministra financí pro sekci veřejné rozpočty Ing. Jana Gregora, mé zpravodajské zprávě a po rozpravě výbor pro zdravotnictví za prvně doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony,

sněmovní tisk 546, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které jsou vloženy do systému a můžete si je přečíst. A pověřila mě jako zpravodaje, abych vás s tímto usnesením seznámil.

Já se tímto hlásím současně do obecné rozpravy, abych informoval o důvodech přijetí jednotlivých pozměňovacích návrhů, které možná jsou malinko odlišné od toho, co přijal rozpočtový výbor. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otvíram obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan zpravodaj Roman Kubíček. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Opět děkuji za slovo, pane předsedající. Uvedl bych pozměňovací návrh, který jsem vložil do systému a kterému se v obecné rozpravě přihlásím, v podrobné rozpravě. Jedná se o malou změnu. V části první Změna zákona o rozpočtových pravidlech za bod 13 se vkládá bod 14, který zní: "V § 26 odst. 1 písm. h) se za slovo podle vkládají slova: § 3 písmeno o) bod 4 a následující body se přečíslují."

Odůvodnění: A-hlavíčku ROP, to je rozpočtové opatření v rozpočtovém systému, a písemnou žádost kapitoly nelze zpracovávat odděleně. Rozpočtový systém je primárním systémem pro evidenci rozpočtových opatření, avšak nenahrazuje stávající oběh a schvalování originálních dokumentů v jejich písemné podobě. Schvalování originálního písemného dokumentu je doplněno odpovídající činností v rozpočtovém systému prostřednictvím A-hlavíčky ROP. Podle § 24 odst. 5 rozpočtových pravidel lze písemnou žádost o provedení rozpočtového opatření podat ministerstvu nejpozději do 30. listopadu běžného rozpočtového roku. Z uvedených důvodů je nutné vztáhnout tento termín i na aktualizaci údajů v rozpočtovém systému s tím, že navrhujeme rozšířit ustanovení § 26 odst. 1 písm. h) rozpočtových pravidel.

V podrobné rozpravě se k tomu přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kubíčkovi. Dalším rádně přihlášeným je pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já jsem již v prvním čtení upozorňoval na úskalí tohoto návrhu, a to především ve vztahu k některým dalším subjektům, jejichž peněžní prostředky by byly podřízeny státní pokladně. Podle mého soudu lze právě tady v této věci vnímat pohled Ministerstva financí, pohled pracovníků Ministerstva financí jako velmi úzce profesně zaměřený pohled toliko ve spojení s financováním státního dluhu. Samozřejmě zde vždy bude přirozená tendence Ministerstva financí a i určité pokusení rozšiřovat státní pokladnu na další subjekty veřejných financí anebo subjekty, které v určitém rozsahu s veřejnými financemi nakládají. Ministerstvu financí to umožňuje používat i tzv. cizí zdroje, kterými jsou přímo zdroje státu, mimo státní rozpočet na financování krátkodobých potřeb státního dluhu.

Víte, o podřízenosti veřejných subjektů nebo některých subjektů státní pokladně v minulém volebním období tady byla vedena velká debata. Původní návrh, který předložila ještě vláda v tom minulém volebním období, také obsahoval různé veřejné subjekty, dokonce včetně tzv. vlastních příjmů územních samosprávných celků.

Diskuse, která byla tehdy velmi bohatá, ukázala, že je namísto zvolit určitý kompromis, neboť vedle ryze účetního pohledu státního úředníka musíme akceptovat také určitou míru autonomie jednak územních samosprávných celků a samozřejmě i dalších veřejných subjektů, jako jsou třeba zdravotní pojišťovny. To, co je totiž výhodné pro Ministerstvo financí, může být nevýhodné anebo velmi komplikované pro tyto subjekty. Určitá míra rozumnosti přístupu je totiž nezbytná, pokud nechceme oživovat nějakou předlistopadovou praxi se Státní bankou československou.

Měl jsem za to až do tohoto návrhu, že ta diskuse vyústila v rozumné řešení, se kterým nakonec souhlasili, někdo více, někdo méně, všichni aktéři této diskuse. Kdo s tím tehdy nesouhlasil, byla opozice. Já jsem se dnes podíval, jak hlasovaly opoziční strany v tom minulém volebním období, tak i z pohledu dnešní optiky jaksi jiného složení vládní koalice musím říci, že tehdy člen vládní koalice – sociální demokracie odmítla všechny tyto návrhy. Jedním z těch, kdo hlasoval proti, byl i pan předseda Sklenák. Dokonce nepodpořila ani ten velmi kompromisní návrh, který se vrátil ze Senátu, kde se prodloužila lhůta povinnosti převést finanční prostředky pod státní pokladnu u příspěvkových organizací. Ani tam nikdo z tehdejších poslanců sociální demokracie nehlasoval pro. Jinak to byl sněmovní tisk 660, takže se určitě každý z těch, co zde byli v minulém období, může podívat, jak hlasoval.

Pan ministr zde v tom úvodním expozé hovořil, že jeho cílem je urychlit povinnost zrovna těch příspěvkových organizací státu převést své peněžní prostředky pod státní pokladnu o 15 měsíců. To by platilo, kdyby teoreticky ten zákon nabyl účinnosti 1. ledna, a pokud dobré počítám, tak dnes je 19. ledna, vím to dobré, poněvadž jsem včera měl svátek. Takže určitě 15 měsíců se nezvládne. Koneckonců ono to vyplývá i z některých pozměňovacích návrhů. Víte, v případě zvláště těch veřejných zdravotních pojišťoven je situace ještě daleko vážnější. Nejsem přesvědčen o tom, že zdravotní pojišťovny, které hospodaří s prostředky, jež jim svěřují také samotní pojištěnci, mají mít své účty podřízené státní pokladně. Taková změna je samozřejmě pro tyto pojišťovny nevýhodná a hlavně i pro pojištěnce zcela nevýhodná. O tom není vůbec sebemenší pochybnost. Koneckonců i v důvodové zprávě se píše, že snížení úrokových příjmů bude mít negativní dopad zhruba ve výši 100 milionů korun. Ani dotace státního rozpočtu tento dopad zcela nekompenzuje, nehledě na to, že by se skutečně dostavily vážné překážky ve využívání některých bankovních instrumentů.

Chtěl bych se pozastavit nad jedním argumentem, který je také v té důvodové zprávě obsažen. V důvodové zprávě k zákonu se píše, že rizikem spojeným se stávajícím stavem – teď cituju – je především rostoucí mezinárodní kritika o neefektivním řízení hospodaření s veřejnými prostředky a zpožděný přístup k informacím, který silně omezuje jejich využitelnost v operativě. Kdybychom byli v situaci Řecka, tak bych to pochopil. Ale my nejsme v situaci Řecka, my jsme ve zcela jiné situaci, takže sotva nás může někdo kritizovat za nějaké neefektivní nakládání s veřejnými prostředky. To považuji za zcela absurdní argument.

Proč se tedy pan ministr snaží, nebo Ministerstvo financí, ale především asi pan ministr, podřídit další veřejné subjekty pod státní pokladnu? Ve hře dokonce byl návrh, aby byly podřízeny, a velmi vážně míněný návrh, aby byly podřízeny státní pokladně veřejné vysoké školy nebo veřejné výzkumné instituce. Tam to dokonce vypadalo, že to projde, ale pak nějak v rámci toho vnějšího připomínkového řízení návrhy byly staženy.

Pan ministr po svém nástupu, především v tom minulém roce, mluvil o tom, že bude snižovat zadlužení České republiky. Samozřejmě v případě vykazovaných schodků státního rozpočtu i v letošním roce byl vykázán schodek, tak může činit účetně. Buďto rozpuštění v oblasti naakumulovaných rezerv, které byly naakumulovány v poměrně velkém rozsahu za minulé volební období. To již provedl v minulém roce, kdy tyto rezervy rozpustil. V letošním roce zjistil, že se mu státní dluh i přes využívání těch stávajících cizích prostředků státní pokladny nedáří nadále absolutně snižovat.

Pan ministr kroutí hlavou, ale měl by se podívat, jak narostl absolutně státní dluh v minulém roce. Narostl o 9,3 miliardy korun. Pouze pan ministr, když jsem ho sledoval při tiskové konferenci, kterou vedl k pokladnímu plnění státního rozpočtu, opomenul tuto okolnost zmínit. Nevšiml jsem si, že by se pan ministr pochlubil, že v minulém roce se absolutně zvýšil státní dluh o 9,3 miliardy na bilion 673 miliard korun. Pan ministr se může kroutit, ale já mu ukážu i v jeho vlastních materiálech, že mám naprostou pravdu.

Samozřejmě že, a teď to nechci úplně pojímat úzce v souvislosti s blížícími se volbami i do Poslanecké sněmovny v příštím roce, ale i ministr financí potřebuje rozšířit objem finančních prostředků, se kterými může ve prospěch tzv. účetního snížení státního dluhu počítat, tak aby se v příštím roce mohl pochlubit, že se mu ten státní dluh až takový nezvýšil.

Nebudu některé věci zde dopodrobna analyzovat. Já jsem měl docela naději, když jsem vystoupil v prvním čtení, že ať již rozpočtový výbor, nebo výbor zdravotnický – navrhl jsem tehdy, aby to projednal i výbor zdravotnictví – provedou určité změny v okruhu a výčtu povinných subjektů, které musí být převedeny pod státní pokladnu. Ukázalo se v případě rozpočtového výboru, že tomu tak není. Rozpočtový výbor v zásadě vládní návrh ponechal úplně ve stejném duchu. Musím říci, že zdravotnický výbor přišel alespoň s nějakým polovičatým řešením, dle mého soudu. Proto mi nezbývá nic jiného, byť nejsem ani člen rozpočtového výboru, ani výboru pro zdravotnictví, abych v podrobném čtení navrhl vyjmutí, a to trvalé vyjmutí, zdravotních pojišťoven, nejen Všeobecné zdravotní pojišťovny, ale i ostatních zdravotních pojišťoven, z povinnosti převést ty prostředky pod státní pokladnu. Stejně tak ponechání toho termínu převodu pod státní pokladnu u příspěvkových organizací, protože kvůli nějakým 12 měsícům, protože když dobře počítám, pokud by vládní koalice tento návrh prohlasovala bez změny, tak stejně může být platný nebo účinný od 1. dubna, pak je tam nějaké devítiměsíční období, takže to nebude, pane ministře, 15 měsíců, ale maximálně 12 měsíců. A myslím, že kvůli tomu v podstatě demonstrovat v přímém přenosu nevypočitatelnost a neserióznost postupu státu, to za to nestojí.

Jediné, s čím nemám problém z hlediska převodu finančních prostředků pod státní pokladnu, je podřízenost účtů Správy železniční dopravní cesty. Tam je to, myslím, rozumné a tam určitě nebudu navrhovat žádnou změnu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Můj předčeňák měl už velmi vyčerpávající – ve smyslu informačně vyčerpávající přednes. Řekl víceméně vše, co tady mělo zaznít. Já bych vás tedy jenom velice krátce seznámil se stanoviskem poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové, kteří by samozřejmě byli ochotni podpořit tuto novelu zákona, nicméně s jednou zásadní výhradou. A to je v okamžiku, kdy z této novely skutečně bude vyjmuto ono podřízení účtů zdravotních pojišťoven státní pokladně. S touto změnou zásadně nesouhlasíme, a pokud nebude z tohoto návrhu odstraněna, tzn. pokud neprojde ten pozměňovací návrh, o kterém tady mluvil můj předčeňák, tak ve třetím čtení tuto novelu zákona nepodpoří poslanecký klub TOP 09 a Starostové. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Dalším rádně přihlášeným je pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolil bych si několik poznámek k projednávání tohoto návrhu zákona na zdravotním výboru.

Zdravotní výbor se snažil dívat na tento návrh včeně. Chápeme, že snahou je využít prostředky, které jsou zůstatky – řekněme denní zůstatky na fondech zdravotních pojišťoven, využit je pro přednostní splácení splátek státního dluhu. Ovšem při diskusi převážil názor, že zdravotní pojišťovny hospodaří s prostředky státu v rozsahu zhruba jedné čtvrtiny, a že tedy se nejedná o prostředky státu, ale o veřejné prostředky a že by z různých důvodů zdravotní pojišťovny tomuto režimu zákona neměly být podřízeny.

Výbor pro zdravotnictví bylo doručeno celkem šest pozměňovacích návrhů. Vzhledem k rychlosti projednávání nebylo předem známo stanovisko legislativy o vzájemné nehlasovatelnosti jednotlivých pozměňovacích návrhů, které se zčásti překrývaly. Výbor pro zdravotnictví proto hlasoval o jednotlivých pozměňovacích návrzích číslo 1 až 6 s tím, že nikdo z členů výboru nenamítl nehlasovatelnost jednotlivých pozměňovacích návrhů. Výsledný návrh usnesení obsahuje několik bodů, i když některé jsou nehlasovatelné, pokud budou přijaty jiné.

V zásadě výbor pro zdravotnictví byl veden snahou o vynětí zdravotních pojišťoven z působnosti tohoto zákona o rozpočtových pravidlech z těchto důvodů: Výbor spatřuje velké riziko v možném propadu příjmů zdravotního pojištění a v nepřipravenosti přechodu systému z komerčních bank pod Českou národní banku především z těchto důvodů: Očekává se nedovýběr zdravotního pojištění především

u osob samostatně výdělečně činných a individuálních plátců souvisejících s převodem účtu do České národní banky, kdy zcela určitě část plateb bude minimálně dva až tři roky odesílána na původní účty. Stejně tak předepsané úroky a penále, často na základě výměru až na deset let. Ano, je to tak. Někdo splácí i deset let dlužné pojistné a penále.

Možnost ministerstva stanovovat termíny a rozsah režimu realizace plateb poskytovatelům zdravotní péče. Pochybnosti o schopnostech České národní banky vést účty s toliku operacemi a faktická nemožnost platit příkazy v den podání. To bylo konstatováno. Podle náměstka Ministerstva financí bude ale Česká národní banka stejně dělat účetní operace s třetím partnerem, tedy zřejmě s jednou z komerčních bank.

Systém zdravotního pojištění spravuje veřejné peníze. Nejedná se tedy o státní prostředky. O státní se jedná pouze v objemu zhruba jedné čtvrtiny pojistného v případě plateb za státní pojištěnce. S tím převodem účtu jsou spojeny samozřejmě i zbytečné náklady se změnou systému a reklamní kampaně v souvislosti se změnou účtu a současně i ztráta úroků z komerčních bank, které dneska plní fond prevence u zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven. Jak říkal kolega, je to zhruba v rozsahu do sto milionů korun ročně.

Vzhledem k tomu, že se jedná o průtokový systém, nejsou denní zůstatky na účtech zdravotních pojišťoven tak vysoké, že by efekt pro státní pokladnu mohl vyvážit riziko, že nepřipravená změna rozkolísá funkční systém zdravotního pojištění. Přitom možnost výpomoci systému státní pokladny od zdravotních pojišťoven zůstává zachována i v těch pozměňovacích návrzích.

Jenom pro informaci – vynětí zdravotních pojišťoven z působnosti zákona jsou klíčové body usnesení zdravotního výboru 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 11, 12 a legislativně technické včetně posunu účinnosti zákona. Pokud by snad tato usnesení nebyla přijata, tak se domnívám, že je nutné minimálně posunout dobu účinnosti a přijmout bod 10 – zachování dosavadních účtů minimálně po dobu tří let, a to z důvodu setračnosti, protože spousta plátců bude zasílat na původní účty. Bod 1 – to je vynětí zdaňovaných činností zdravotních pojišťoven, a bod 10 – to je vynětí možnosti Ministerstva financí stanovit termíny a rozsah režimu realizace plateb. Současně s tím je podle mne potřeba realizovat pilotní testovací projekt, o kterém se mluví v důvodové zprávě, který měl být testován u Všeobecné zdravotní pojišťovny. Myslím si, že bez toho testování by spuštění zákona bylo určitým rizikem, jestli ten systém bude fungovat.

Tolik můj komentář k projednávání. Jenom chci říct, že pozměňovací návrhy byly přijaty průřezově většinou kolegů zdravotního výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji panu poslanci Hovorkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Hlásí se pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré odpoledne, dámy a páновé. Dovolte mi, abych k tomu dodal ještě pár slov, která tady zatím nepadla.

Naše Ústava říká, že zdravotní péče je poskytována cestou veřejného zdravotního pojištění, a to zdravotní pojištění doposud mělo oddělené rozpočty od rozpočtu státního, přestože je nutno uznat, že to jsou veřejné rozpočty. Já si myslím, že by bylo docela legitimní v téhle zemi, i když bych toho nebyl příznivcem, ale bylo by zcela určitě legitimní vést debatu o tom, zda chceme nás systém veřejného zdravotního pojištění, který je založený na pluralitě pojišťoven, zda ho chceme transformovat radikálně do systému s jednou zdravotní pojišťovnou, takové návrhy se v minulosti objevovaly, i když v nějaké konkrétní podobě nikdy nebyly předložené, anebo jestli dokonce nechceme ten nás systém převést na systém, který je financovaný z rozpočtu. I to bych pokládal za legitimní. Jsou země, které prostě své zdravotnictví financují rozpočtově ze státního rozpočtu. Financují ho velmi zodpovědně, ty systémy jsou stabilní a fungují, pokud jde o kvalitu zdravotnictví, velmi dobře. Patří sem v Evropě systém ve Velké Británii a patří sem systémy severských zemí, které jsou založeny na státním rozpočtu. Takže nic proti tomu, i když ten nás systém tady funguje téměř 25 let a bohužel není pořádně doladěn. Pak je otázka, jestli není rozumnější ho jednou konečně doladit a ne se vydat cestou nějaké velké transformace, tak jak k tomu došlo v roce 1991.

Krok, který tady navrhuje Ministerstvo financí, nepochybňě směřuje k nějaké velmi radikální změně celého toho systému, ale ta změna prostě nebyla při téhle příležitosti diskutována, takže to vnáší obavu, že je to kromě těch rozpočtových otázek Ministerstva financí jakýsi pokus salámovou metodou prostě celý ten systém začít převádět na systém, který bude pod dirigencí státu. Tohle se stalo v jiné formě s důchodovým systémem, který se tím stal z důchodového pojištění záležitostí prakticky rozpočtovou. A lze spekulovat, že toto chystá Ministerstvo financí i s naším systémem všeobecného zdravotního pojištění.

Ještě jednu věc bych k tomu rád dodal, to je fakt, že systém veřejného zdravotního pojištění, tak jak je nastaven, se chová velmi chaoticky. Díky tomu, že je zčásti založen na výběru pojistného od pojištěnců, převážně pracujících občanů, a na druhé straně je tam ne nepodstatný příspěvek státu. Diskuse, které se vedly už před delší dobou na zdravotním výboru se zástupci Ministerstva financí, ukázaly, že snahou všech těchto kroků je omezit cyklickost, ke které dochází a které jsme byli svědky v hospodářské krizi od roku 2008 řekněme do roku 2013, kdy státní rozpočet byl oslaben a nebyl schopen vyrovnat své úkoly ve zdravotním pojištění, kde to lze interpretovat buďto tak, že stát platí i svých 60 % státních pojištěnců, byť je platí velmi podúrovňově, anebo že stát přispívá prostě solidárně do toho systému veřejného zdravotního pojištění. Ale v každém případě tedy, když přispívá, čímž se snadno odůvodní to, proč platí polovinu toho, než je platba od průměrného zaměstnance, tak ten příspěvek je v době, kdy systém nejvíce ten příspěvek potřebuje, v době hospodářské krize – tak stát není schopen prostě zajistit jeho podporu a plynulé chování, plynulé finanční toky, a ten systém začíná jít do propadu. A jestli něco způsobilo, že zdravotnictví přežilo celkem rozumně hospodářskou krizi bez nějakých lidských či pacientských tragédií nebo rozpadu toho systému, tak to bylo

způsobeno tím, že byly v pojišťovnách naakumulovány jisté zisky z období let 2005 až 2007, a z těchto peněz na účtech pojišťoven systém byl v podstatě suportován a přežil.

Takže je to složitý systém, který se chová asi trošku jinak, než jak se vyvíjí státní rozpočet. Také díky našemu ústavnímu pořádku a zákonodárství nemáme v systému žádné omezení péče, takže poskytovatelé péče jsou nuceni poskytovat péči v tom objemu a kvalitě, jak je nastavená a jak ji pacienti potřebují, a jakékoli výchylky směrem ke spoření na těchto penězích ze strany poskytovatelů zdravotní péče jsou velmi tvrdě kritizovány a často se dostávají ty případy i k soudu.

Takže všechno toto jsou argumenty, proč se systémem veřejného zdravotního pojištění není radno nějak násilně, improvizovaným způsobem hýbat, anebo přinejmenším s ním hýbat, aniž by tomu předcházela zcela jasná diskuse a jasná představa Ministerstva financí, jak se má ten systém do budoucna chovat a jak se má vyvíjet. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Hegerovi. To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Nyní s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministro, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já obdivuji kolegy, jak dlouho dokážou mluvit o takové jednoduché věci, jako že peníze zdravotních pojišťoven, které leží v soukromých komerčních bankách a které dneska, za chvíli, možná budou muset platit negativní úrok, a platí bankovní poplatky, tak jsme si dovolili říct, že by mohly ležet v státní pokladně. V naší státní pokladně. Takže nevím, proč pan kolega Heger mluví o zdravotnictví. Nechci mluvit o zdravotnictví. Nechci mluvit o tom, kolik potřebujeme pojišťoven, možná jednu, nevím. Takže je to jenom o penězích.

A pokud zůstatky na účtech jsou 10 až 15 miliard a je to u soukromých komerčních bank, a my říkáme dejte to teď státní pokladně a my vám odpustíme bankovní poplatky a dáme vám nulu, a vy jste blízko nuly a možná budete mít minus, tak je to triviální. To přece každý pochopí, ne?

A pan kolega Vilímec, ten mě vždycky baví, to je fakt, to je neuvěřitelná debata. Já bych zopakoval jenom fakta, pane kolego. Dne 31. 12. 2013 a 31. 12. 2015, absolutně snížen dluh o 10 miliard. Máte pravdu, kapánek jsme navýšili vůči 2014, ale víte proč? Protože ještě 30. 12. jsme dělali operaci, že jsme si půjčili s negativním úrokem, na kterém jsme vydělali 3,5 milionu. Minulý rok jsme totiž pracovali s těmi penězi a vydělali jsme 540 milionů, roku 2014 – 240 milionů, v roce 2013 to byla jen stovka. Takže my vyděláváme peníze, protože peníze plodí peníze, aspoň kdo to s nimi umí, tak plodi peníze. A absolutně jsme dluh snížili o 4 %. Ze 41,3 na 37,3 %, máme jeden z nejmenších v Evropě a jsme na to pyšní.

Takže teď tohle v některých státech funguje normálně. Je to takzvaný cash pooling. A ty peníze patří zdravotním pojišťovnám, budou patřit, akorát ty zůstatky na účtech bychom chtěli do státní pokladny, do pokladny nás všech. Je tam nula a

odpustíme bankovní poplatky. Pro ně je to dobrý obchod. A to je všechno. Pan ministr Němeček o tom dobře ví, my jsme o tom jednali, je to výhodné a nemá to nic společného se zdravotnictvím ani s počtem pojistění ani se zdravotní péčí. Je to čistě pragmatická finanční operace, která nám vylepší, ano, vylepší nám dluh, vylepší nám rating a zase budeme v Evropě kapánek lepší. To je všechno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dovolte mi malinko drobnou poznámkou. Já bohužel nemůžu souhlasit s tím, co tady teď řekl pan ministr právě v té oblasti zdravotnictví tohoto zákona. Zákon si nedovoluji hodnotit. Ale na výboru pro zdravotnictví probíhala velmi seriózní diskuse, kde jsme jasně dávali argumenty proti tomu, co tady pan ministr tak vychvaluje. Skutečně nejsou – jsou k dispozici od zdravotních pojistoven, nejenom od VZP, ale i od ostatních zdravotních pojistoven rozbory a data o tom, že toto opatření, které tady pan ministr tak obhajuje, skutečně vážně poškodi všechny zdravotní pojistovny, všechny zdravotní pojistovny, a bude to v neprospech zdravotnictví, nikoli ve prospěch. Jenom upozorňuji na to, asi mu to pan náměstek měl vyřídit, protože pan ministr a všichni ostatní na zdravotním výboru s tímto opatřením zásadně nesouhlasili a neberou ho jako něco, co je ve prospěch českého zdravotnictví. Takže tady si dovoluji nesouhlasit. A bylo by fajn, kdyby si Ministerstvo financí udělalo rozbory, jaký dopad to bude mít na zdravotní pojistovny, a tedy na systém veřejného zdravotního pojistění, a tedy na zabezpečení potřebné zdravotní péče pro pacienty České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Markové. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, já budu mluvit stručně. Já jsem pozorně poslouchal pana ministra a musím s ním souhlasit, že komerční banky dneska, když si uložíte peníze, tak to nic moc není. To je jasné, dokonce mám pocit, že Erste, to známená Česká spořitelna, dokonce už dneska za uložené peníze chce peníze. Není to tak, jak jsme byli po léta zvyklí si uložit peníze do banky, že banka vám za to platí, že je může používat. A to, co tady říkal, že ta pokladna je víceméně výhodná, tak já s tím souhlasím, ale mělo by to pak být na bázi dobrovolnosti, a ne zákonem určeno, že to tam musí dávat. Pak bych tomu rozuměl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Pardon, pane ministře, s faktickou poznámkou pan poslanec Volný, po něm pan poslanec Heger, po něm s přednostním právem pan ministr.

Poslanec Jan Volný: Dobře. Já samozřejmě souhlasím s panem předrečníkem. Teď chci trochu reagovat na paní kolegyni z levého spektra.

Já tomu opravdu nerozumím. Vždyť peníze v té státní pokladně budou stejně bezpečné, ne-li bezpečnější než na jakékoliv komerční bance a bude to mít naprosto stejný princip průtoku těch prostředků, protože státu natěkají přece obrovské prostředky a on je vydává a je to naprosto jednoduchý selský tah a úvaha nehromadit ležící peníze, které nepracují, a zaplatit spíš dluh. Takže já opravdu této diskusi nerozumím.

Děkuji, kolegové.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému. S další faktickou poznámkou pan poslanec Leoš Heger. Po něm paní poslankyně Marková s faktickou poznámkou. Po ní pan ministr. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Já bych rád řekl prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Volnému i panu ministru, že to, co já jsem tady říkal, není žádný ideologický projev, není to ani žádná debata o tom, jestli stát se chová centralisticky a chce jaksi mluvit téměř subjektům, daným ze zákona, které jsou dnes prakticky oddělené od státního rozpočtu. A rozumím sice málo makroekonomii, ale rozumím tomu, co je cash pooling, protože jsem seděl v zastupitelstvu města, kde se snažili ekonomové tyto věci optimalizovat. Totéž se dělo v nemocnici, kterou jsem řídil.

Takže pokud je to technikálie, tak jak tvrdíte, tak je to v pořádku. Ale debata na zdravotním výboru nevedla k jasnému vyjádření Ministerstva financí, že na ty peníze nikdy nesáhne v tom směru, že si je ponechá. Pokud to je jako s úložkou v bance, kdy ty peníze budou zase vráceny, a budou vráceny včas, až to ta pojišťovna bude potřebovat, pak je to samozřejmě jenom technická operace jako v každé jiné bance a lze s tím souhlasit. Ale bylo by potřeba, aby to tady zcela jasně zaznělo pro stenografický záznam, až se jednou bude dít něco jiného, což řada lidí ve zdravotním výboru podezírala, abychom se měli na co obrátit a to zdravotnictví trošku obhájit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hegerovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Marková. Po ní s faktickou poznámkou pan poslanec Hovorka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vašim prostřednictvím, pane místopředsedo, k panu kolegovi Volnému. Vy skutečně nevíte, o čem to je, protože jinak byste nemohli říkat to, co tady říkáte. Prostě pro oblast zdravotnictví nevíte, o co jde. A to stejné si myslím o panu ministru, že neví. Skutečně to bude mít velký dopad na hospodaření zdravotních pojišťoven. To je beze sporu.

Dobре, takže pokud na tohle přistoupíme, tak v tom případě, tak pokud tenhle zákon schválíme, a my to potom můžeme podpořit, pokud mi tady pan ministr slíbí, že následně – protože tohle je první krok k tomu, že můžeme mít v České republice jednu zdravotní pojišťovnu, protože já bych tady za to tady potom veřejně poděkovala, jak jsem to udělala ve výboru pro zdravotnictví. Já děkuji panu ministru za tento zákon, protože pokud tohle projde, můžeme tady mít jednu zdravotní pojišťovnu a to má KSČM ve svém programu už od roku 2005. Takže pane ministře, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Markové. S další faktickou poznámkou, zatím poslední, pan poslanec Ludvík Hovorka. Potom pan ministr. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom věcně. Na jedné straně je tady profit státu z toho, že denní zůstatky na účtech zdravotních pojišťoven jsou v nějaké výši a umožní splátky státního dlhu a lepší zhodnocení těchto prostředků, než je v současné době pro zdravotní pojišťovny, ale na druhé straně je tady věc, která v tom zákoně asi nejvíce zarazila členy zdravotního výboru, a to je právě možnost stanovit termín a rozsah plateb poskytovatelům zdravotní péče. Protože v tom zákoně je skutečně napsáno, že prostě Ministerstvo financí může říci, kdy se bude platit, a to je podle mě klíčová věc, stejně jako otevřeně zástupce Ministerstva financí řekl, že ten systém České národní banky ve spolupráci s třetím partnerem, to znamená s tou další komerční bankou, prostě nebude možné platit tak jako dnes účty ze dne na den. To znamená, bude tam zpoždění plateb a je tam možnost Ministerstva financí říci, že se nebude platit teď, ale bude se platit později. To tam skutečně z toho zákona je možné vyčíst.

Myslím si, že to byly asi takové největší a nejhlavnější důvody, které vedly k tomu, že většina členů zdravotního výboru se přihlásila k těm návrhům na usnesení, které potom byly přijaty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní s přednostním právem pan ministr Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já to zkusím ještě jednou pro kolegyni Markovou. Vy jste řekla asi dvanáct vět, ale já jsem vůbec nepochopil, co jste řekla. Ano, bude to mít dramatický dopad. Víte na koho? No na toho finančního ředitele, že nedostane pozvánku na vánoční večírek té komerční banky a nedostane asi tu flašu šampusu na Vánoce, protože my jako státní pokladna neděláme večírky a nepošleme mu tu flašku. Jo, to se tak dělá na Vánoce. Jsou ty večírky, tam se jde. Takže to je jediný rozdíl. To je ten dramatický dopad na české zdravotnictví.

Znovu opakuji – chceme nahradit komerční banky státní bankou. Naší bankou, vždyť my jsme tady pro lidi, ne? My z toho máme všichni profit. A nabízíme výhodu: nebudeste platit poplatky, máte u nás sice nula úrok, ale někde už možná bude minus. A jsou to peníze těch pojišťoven! Vždycky zůstanou. Takže my jenom říkáme: teď chceme být my ta banka. A nám všem to pomůže pro cash pooling.

Nemá to žádný dopad na zdravotnictví, žádný dopad na počet zdravotních pojišťoven, na žádného pacienta. Takže není to pravda a všechny faktury, jak pojišťovny budou chtít platit, budou zaplaceny včas. Takže je to jenom o penězích, prosím vás, tak soustřeďte se na to, co říkám. Tako to je, prosím vás. Tako to je. V některých státech to je normální už dávno. Takže je to jenom operace, kde nabízíme lepší podmínky pro pojišťovny. A peníze jsou jejich, nikdy si je nepřivlastníme, není k tomu důvod.

Doufám, že už jsem to vysvětlil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. S faktickou poznámkou ještě paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Vážený pane ministře, ani stokrát opakovaná lež se nestane pravdou a demagogie zůstane demagogií.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Volný. Po něm s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, kolegyně, to byla silná slova. Já možná bych potom někdy chtěl třeba i soukromě toto vysvětlit.

Já chci jenom upozornit – to nejsou přece peníze pojišťovny. Jsou to peníze lidí tohoto státu. A jestli my nabízíme variantu, že s penězi lidí tohoto státu umí stát nakládat tak, aby vydělal půl miliardy a snížil obslužné náklady na státní dluh, tak to přece musíme udělat. A je to půl miliardy znova pro ty lidi, pro obce, tam, kde je budou potřebovat. Vždyť přece vezměme rozum do hrsti. Jestli paní kolegyně Marková má jediný důvod, proč říkat, že to je lež, a má jedinou pochybnost, že se to dotkne zdravotní péče, ať to tady řekne na rovinu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Je tady smršť faktických poznámek. Nejprve pan poslanec Ivan Adamec, po něm pan poslanec Petr Bendl, po něm paní poslankyně Soňa Marková, následně pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Já budu kratší. Já bych chtěl panu kolegovi Volnému říci, že to není varianta, ale je to povinnost uložená zákonem.

To je to, na co jsem se tady ptal, proč to má být povinností. No tak jako proč ne? Tak máme tu nějaký bankovní trh a teď vytváříme alternativní státní. To byla ta moje otázka, proč je to povinné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Adamcovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Petr Bendl. Připraví se paní poslankyně Soňa Marková, po ní pan poslanec Jiří Skalický. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl říci něco podobného, zeptat se pana kolegy Volného, jaké varianty tam tedy – prostřednictvím předsedajícího – jaké varianty tam tedy jsou. Tam žádná varianta není. My ukládáme povinnost, aby prostředky, které státu nepatří, byly uloženy u státu. To je významný návrat ne o deset nebo o patnáct let zpátky, ale o třicet let zpátky. To je salámová metoda. Vždyť přeci to taky můžeme najednou prohlásit, že i DPH jsou prostředky státu, a protože se platí až někdy později na daních, tak by bylo nutné, aby podnikatelé drželi všechny své finanční prostředky u státu. No tak zrušte ty komerční banky přeci. To je úplně to, kudy jdete. Vždyť přeci komerční banky poskytují i jiné různé formy, jak s těmi penězi naložit. Objeví se něco významného. Právní subjekty mají správní rady atd. atd. a mohou se rozhodnout, že jim nabídnu nějaký finanční nástroj, který bude krátkodobě pro ně výhodný. Zároveň je to o penězích na trhu. Vždyť přeci bud' jste ekonomové, anebo jste socialističtí plánovači, že prostě říkáte: Všechny peníze sem, protože ty patří mně, státu. To je pro vás, pro lidí, ty peníze, které se tady točí. To je úplně neuvěřitelné!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Soňa Marková: Ještě jednou děkuji. Teď už opravdu naposledy, abych nezdřízovala toto velevýznamné fórum. Teď už tady ta pravda zazněla, protože skutečně pokud se bude špatně hospodařit a budeme potřebovat peníze, tak to bude na úkor veřejného zdravotního pojistění. Tedy to jsou peníze, které nejsou státní, které platí zaměstnanci, zaměstnavatelé a další. Takže opravdu pokud bude potřeba zaplácenout nějakou díru, tak se to zapláne veřejným zdravotním pojistěním. Ano, teď už to byla pravda.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Markové. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Skalický. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji, pane předsedající. Pane ministře, chtěl bych se zeptat na jednu věc, která souvisí s projednávaným bodem nebo problematikou a týká se konkrétně § 34 odst. 6, kde se píše, že v podstatě je možnost Ministerstva financí stanovovat termíny a rozsah režimu realizace plateb poskytovatelům zdravotní péče.

Tečka. Toť vše. To je zákon. Čili pokud by toto prošlo, tak bez jakýchkoli dalších omezení, když si Ministerstvo financí vzpomene, nadneseně řečeno, může určit příslušnému poskytovateli zdravotní péče, v jakém rozsahu a v jakých termínech by měla být realizována příslušná platba. Což bych poprosil, zda je možno tedy vyložit, jak si to přesně Ministerstvo financí vykládá, že tam třeba já vidím zásadní riziko, že lze ovlivňovat hospodaření i financování jednotlivých zdravotnických zařízení, ať státních, nebo privátních. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. To byl zatím... Pardon. Ještě s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo. Vy budete zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak jenom připomenu slova, která tady zazněla: než komerční banka nebo komerční banky, raději státní banka. To už je jenom kousek od toho: než soukromé podniky, tak lépe státní podniky. Pak by nějaká centrální plánovací komise mohla určit ceny, vždyť je to pro lidi, aby ty ceny byly lepší. Přece proč mají tak velké zisky ti, kteří z toho profitují? To je taky pro lidi. A tak dále.

Vy tady – teď citoval můj předčečník, že Ministerstvo financí může určit termín platby, když to zjednodušíš. No dobré. Tak Ministerstvo financí určí, že to bude platit jednou za dva měsíce. Chci se zeptat. Česká národní banka bude taky poskytovat těm poskytovatelům zdravotní služby kontokorentní úvěry provozní na to, aby držely cash flow? No nebude. Protože nemůže. Takže nedostaneme peníze z rozhodnutí státu. A cash flow si založí u privátních firem. A to jsou nejdražší peníze. Kontokorentní nebo krátkodobé. To ví každý. To je ve prospěch veřejného zdravotního pojištění?

Tento návrh je legitimní za jediného předpokladu, že se prosadí – my jsme ostře proti, ale je to legitimní politický názor, někteří zejména levicoví politici chtějí mít jednu zdravotní pojišťovnu, a to státní. Kdybychom měli jednu státní zdravotní pojišťovnu, pak (nesrozumitelné) říkáme, že je to špatně, ale logické, ty peníze budou v systému státní pokladny. Proto když formuloval postoj našeho klubu můj kolega pan poslanec Vilimec, tak říkal, že nemáme žádný problém, aby SŽDC jako státní organizace podléhala státní pokladně. A s tím skutečně problém není.

Problém je v tom, že stát chce nakládat s prostředky, které nejsou jeho. Nejmenuje se to státní zdravotní pojištění, ale systém veřejného zdravotního pojištění. A pokud chcete mít státní, prosím, je to politický názor, říkám převážně levicový, tak si prosaděte změnu zákona, zavedte jednu pojišťovnu, která bude státní, a pak můžete používat systém státní pokladny i pro ty peníze.

Ale zkuste si ještě jednou, zejména ti, kteří se nehlásíte v levici, vzpomenout na tu větu: než komerční banky, lépe státní banka. Mně jako pravicovému politikovi je z takové věty úzko. Protože jaký je rozdíl, když to pak použijí ne na banky, protože banka je privátní podnik, že ano, podnikání jako každé jiné, legální. Legální. Takže není to skoro stejně, jako kdybychom říkali: než privátní podniky, jsou lepší státní

podniky. Já si to nemyslím ani jednou. Nemyslím, že státní banka je lepší než komerční banky, ale měli jsme jednu. Státní banka československá se jmenovala, ne? Myslím, že do roku 1990, než se rozdělila. A nemyslím si, že státní podniky fungují lépe než privátní podniky. Myslím si pravý opak.

Proto věřím, že až se dostaneme ve třetím čtení k hlasování, tak podpoříte návrh, který přednesl pan poslanec Viliměc, protože jasné rozdělíme, co je veřejné zdravotní pojištění a co jsou státní peníze. A není to totéž.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Pan ministr přece jenom chce závěrečné slovo. Prosím, pane ministře, máte své závěrečné slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Díky. Já jen pář slov panu Stanjurovi. Víte, já jsem vždycky říkal, že to budu řídit jako firmu. Tak to řídím jako firmu. Proto jsem taky vydělal minulý rok 540 milionů korun. A taky jsme si půjčili 100 miliard za negativní úrok. Ano. My soutěžíme. Proč by stát nemohl prosperovat? Proč by měl být jenom jako dojná kráva, kterou každý podojí? No tak teď fungujeme. Jsme v konkurenci. A nabízíme dobré podmínky. Lepší. Proč bychom nemohli? Kde to je napsané? Proč by stát nemohl transparentně nakupovat? Proč by nemohl fungovat? Transparentně. Snižujeme daně. Snižujeme dluh. Takže já nevím, proč jste překvapeni. (Slabý potlesk z lavic hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak to bylo závěrečné slovo pana ministra. Nyní se s přednostním právem hlásí pan předseda Stanjura a pan místopředseda Kučera. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nejsem překvapený. Nevím, jak jste na to přišel. Já jsem jenom kladl otázky nebo jsem komentoval, co tady zaznělo. Ale překvapený bohužel nejsem. Ale kdyby byla pravda, co říkal pan ministr financí: nabídne například zdravotním pojišťovnám možnost, ať si to zdravotní pojišťovny vysoutěží, ať se Česká národní banka přihlásí do soutěže, a když vyhraje, tak to bude dělat ona, tak neprotestujeme. Takže neříkejme si, že to je nějaká nabídka. Je to uložená povinnost peněz, které nejsou státní.

Ale souhlasím s tím, že mnozí těží nejenom ze státního, ale i z evropských fondů či z krajských a obecních rozpočtů. Zrušme dotace. Zrušme dotace. To ušetříme desítky miliard ročně. Já si opravdu myslím, že bychom se měli shodnout na tom, že dotace jsou špatně, a měli bychom to zrušit, protože už z toho samotného systému, jak v obci mezi sebou soutěží, všichni chtějí opravit hasičskou zbrojnici, jenom někdo uspěje, protože má například barevnější žádost, nebo líp napsanou žádost. Nebo obce soutěží v SFDI o cyklostezky. Tomu rozumím. Dobré projekty. Ale někdy je ta dělicí čára těch, kteří dostanou... Zrušme ty dotace. Ušetříme peníze. Případně můžeme

zvýšit podíl obcí. Ušetříme úředníky. Ty, kteří píšou ty dotace. Potom ty, kteří vyhodnocují dotace.

Pak ušetříme úředníky na finančních úřadech, kteří kontrolují ty dotace. Možná bychom ušetřili nějaké úředníky na ÚOHS. To jsou všechno peníze, které bychom mohli ušetřit a použít někde jinde. Ale neříkejme, pane ministře, že dáváme možnost, aby se Česká národní banka přihlásila do soutěže u zdravotních pojišťoven. Tak to prostě není. Dáváme povinnost tam ty peníze uložit. To se pak může stát, že ne vy, ale nějaký váš nástupce za pár let řekne, tak už to dělájí banky, máme to u zdravotních pojišťoven, tak příště to budou peníze nemocnic a podniků. A skončí to tak, že budeme mít fakt jednu státní banku, ne československou, ale českou, a budeme tam mít povinně účty úplně všichni. To online propojíme se všemi kartami, se všemi platbami a budeme o těch občanech vědět úplně všechno. Nejen o těch, kteří podnikají, ale o každém z nich. Vždyť to děláme pro lidi. A ještě něco ušetříme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní pan místopředseda pan poslanec Michal Kučera s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já už jenom velice krátce. Já bych skutečně doporučoval panu ministru financí, aby si ověřil, co jsou veřejné peníze a co to jsou státní peníze, jaký je mezi nimi rozdíl a jak se s nimi nakládá, kdo má oprávnění s nimi a jak nakládat. To je, myslím, zásadní pohled. A myslím, že tohle mu splývá, protože... jako ostatně mnoho dalších věcí.

Samozřejmě já nebudu reagovat na tu poznámku, když tady hovořil o tom, kdo dojí stát. Kdo dojí stát, to samozřejmě vidíme na rostoucích dotacích Agrofertu, který je absolutně největším příjemcem státních dotací. Možná že mířil do svých řad. Myslím si, že to je správná sebekritika, protože ten, kdo dojí stát, je ministr Babiš a jeho Agrofert.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, ale nemohu vám udělit faktickou poznámku, až zahájím podrobnou rozpravu, kterou teď právě zahajuju, a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Chalupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobrý večer, vážené kolegyně, kolegové, jenom velmi stručně. Pan ministr financí tady v podstatě řeší problém, na který vy asi nejste zvyklí. Pan ministr financí odpovídá za peníze daňových poplatníků. Pohybuje se v rámci legislativní normy. O čem tady diskutujeme? Jestli jste nebyli zvyklí na to, co se v tomto státě dělo předtím, když jsme přišli do Sněmovny, tak my k tomu přistupujeme jiným způsobem a není to nelegální a pan ministr financí využívá té kompetence a je to ve prospěch daňových poplatníků a této země. O čem tady diskutujeme? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chalupovi. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je pan zpravodaj Roman Kubíček. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych se přihlásit k sněmovnímu dokumentu 3523, který je uložen v systému včetně odůvodnění, které jsem zde přednesl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Další řádně přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Vladislav Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, chtěl bych se přihlásit v návaznosti na své vystoupení v obecné rozpravě ke sněmovnímu dokumentu 3382. Je to pozměňovací návrh, který, jak jsem avizoval, vyjímá z navrhované povinnosti – ne dobrovolnosti, ale povinnosti – vést peněžní prostředky na útech v České národní bance, tzn. podřízené státní pokladně, Všeobecnou zdravotní pojíšťovnu, další zdravotní pojíšťovny, svazy zdravotních pojíšťoven. Předmětem návrhu je také ponechání stávajícího termínu povinnosti převést své peníze do České národní banky u státních příspěvkových organizací.

Jenom mi dovolte jednu noticku k té diskusi. Kdyby to bylo tak výhodné, nabídka toho státu, tak subjekty, které se mohou dobrovolně přihlásit pod státní pokladnu, to jsou obce, to již dávno využily. Možná by bylo dobré, aby si pan ministr financí nechal zjistit, kolik obcí z těch 6250 takovou skvělou nabídku využilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcevi. Další řádně přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Rostislav Vyzula. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rostislav Vyzula: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, dobré odpoledne. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 3522. V podstatě poněkud upravuje některé problematické otázky, které byly řešeny ve zdravotním výboru. Jednak to zde bylo uvedeno panem poslancem Hovorkou, týkalo se to termínu a rozsahu a režimu realizace plateb, což by byla první část pozměňovacího návrhu. Je to bod 19 § 34 odst. 6, kde v podstatě se říká, že se umožňuje tou změnou právě uvolňování plateb, ne snad dnes, a že Ministerstvo financí nebude provádění platebních příkazů omezovat, a to ani ve smyslu zpomalení vyvádění peněžních prostředků mimo souhrnné účty státní pokladny.

Další potom, co bylo hodně diskutováno, se týká účtů, toho přechodného ustavení, přechodného období, kdy by měly být účty u České národní banky vytvořeny. Původně byl návrh do 9 měsíců, ale zdravotní pojíšťovny z praxe, zde to

bylo řečeno, uvádějí, že někteří plátcí po delší dobu nerespektují určitá pravidla a nemění podle požadavku zákona své účty, tak z původních navrhovaných 9 měsíců, později 15 měsíců tento můj návrh prodlužuje tuto povinnost převedení na účty ke státní bance za dobu 24 měsíců. To je všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vyzulovi. Nyní s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jenom k těm službám, které se nabízejí. Tak nevím, jestli někdo z vás má zkušenosť, když váš poslanecký klub chce něco zaplatit hotově a potřebuje si vybrat v bance peníze, jak je to komplikované, když je to u České národní banky. Já bych možná stál o odpověď, kolik má Česká národní banka poboček, kam můžete přijít na přepážku a vybrat si peníze. A i ty zdravotní pojišťovny potřebují někdy hotové peníze. Ten komfort je mnohem nižší. A skutečně chceme budovat konkurenční komerčních bank v podobě České národní banky? Není úloha České národní banky úplně jiná než budovat internetové bankovnictví, nabízet karty, výběry z bankomatů atd., to, co všechno běžně na konkurenčním prostředí nabízejí komerční banky? Vy tvrdíte, že ano. Zeptejte se tajemníků svých poslaneckých klubů, jak je to jednoduché, jak rychle a kam si pro ty peníze musí zajet apod. A to nás je tady pář. Potřebujeme to fakt jednou za uherský rok a je tady sedm klubů. A kolik je zdravotních pojišťoven? Kolik mají poboček ve všech okresních městech? A copak v okresních městech jsou pobočky České národní banky? No nejsou. Podle mě nejsou ani ve všech krajských městech. A vy úplně klidně říkáte, že se žádný komfort nesníží, že je to výborné. Já tomu prostě nevěřím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. To byl zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Protože neevíduji žádné návrhy na hlasování, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministru i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

5.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony
/sněmovní tisk 571/ - druhé čtení**

I tento návrh z pověření vlády uvede pan ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministru, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vám představil předkládaný návrh zákona. Máte před sebou návrh zákona, kterým se mění zákon o podnikání na kapitálovém trhu a další související zákony.

Návrh zákona má především za cíl implementaci několika evropských právních předpisů.

Prvním je revidovaná transparenční směrnice s transpoziční lhůtou 26. listopadu 2015, jejímž cílem je podpořit malé a střední emitenty cenných papírů přijatých k obchodování na burze, a to snížením administrativní zátěže. Ruší např. požadavek na uveřejňování mezitímních zpráv statutárního orgánu. Rovněž posiluje sankční pravomoci dohledových orgánů.

Druhým evropským předpisem je směrnice Omnibus II s transpoziční lhůtou 31. března 2015 a účinností od 1. ledna 2016, která upravuje zpřístupnění konečných podmínek nabídky emitentem cenných papírů přijatých k obchodování na burze.

Třetím evropským předpisem je přímo vykonatelné nařízení o zlepšení vypořádání obchodu s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů, jehož cílem je sjednocení požadavku pro vypořádání obchodu s finančními nástroji Evropské unie a pravidel pro činnost centrálních depozitářů cenných papírů. Toto zjednoduší zejména přeshraniční obchody s cennými papíry.

Čtvrtým evropským předpisem je směrnice UCITS V upravující činnost depozitářů investičních fondů s transpoziční lhůtou 18. března 2016. Tato směrnice má za cíl zvýšit ochranu majetku investorů v investičních fondech.

Další úpravy dotčených zákonů jsou vyvolány výkladovými nejasnostmi a potřebou reagovat na vývoj trhu a odrážejí se v nich poznatky z praxe. Navrhované změny sledují zatraktivnění fondového podnikání, zjednodušení procesních otázek v oblasti kapitálového trhu, jakož i harmonizaci správních poplatků na úseku finančního trhu.

Návrh zákona byl konzultován a vytvářen ve spolupráci s ČNB a odbornou veřejností ze soukromé i akademické sféry.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministru. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 571/1 a 571/2. I tady prosím pana zpravodaje rozpočtového výboru, pana poslance Romana Kubíčka, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, rád bych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z 31. schůze ze dne 11. listopadu 2015 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 571, druhé čtení.

Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Lenky Juroškové, zpravodajské zprávě poslance Romana Kubíčka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk 571, schválila ve znění tohoto pozměňovacího návrhu. Pozměňovací návrh je součástí usnesení, je poměrně obsáhlý. Nebudu ho tady číst. Za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevím obecnou rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra a pana zpravodaje. Není zájem.

Zahajuji rozpravu podrobnou, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jiří Holeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Holeček: Dobrý večer, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo. Dovolil bych si přihlásit se k pozměňovacímu návrhu č. 3545, který jsem zadal do systému včetně důvodové zprávy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Holečkovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo takový není. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova. Končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je

6.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 612/ - druhé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánonové, dovolte mi, abych stručně uvedl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona je reakcí zejména na požadavky vyplývající z nutnosti naplnění obsahu relevantních bodů programového prohlášení vlády a koaliční smlouvy a

z povinné implementace novel směrnic Rady Evropské unie v oblasti dani z příjmů nejpozději do 31. prosince 2015.

V souladu s programovým prohlášením vlády se navrhuje pro rok 2016 další zvýšení daňového zvýhodnění na vyživované děti. Na druhé dítě ze stávajících 15 804 korun ročně na 17 004 korun ročně a na třetí a každé další dítě ze stávajících 17 004 korun ročně na 20 604 korun ročně. Jedná se již o druhé parametrické zvýšení daňového zvýhodnění na dítě.

V souvislosti s implementací novely směrnice Rady 2011/96/EU o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států se explicitně stanovuje, že mateřská společnost nemůže uplatnit osvobození přijatých podílů na zisku v případě, že u dceřiné společnosti mohou snížit tyto podíly její základ daně. Důvodem této úpravy je situace, že některé členské státy umožňují v rámci svých vnitrostátních daňových předpisů uplatnit vyplácené podíly na zisku jako položku snižující základ daně, což by při aplikaci směrnice vedlo k tzv. dvojímu nezdanění.

Další dílčí navrhované změny cílí na odstranění nedostatku právní úpravy daní z příjmů, které se projevily aplikační praxí nebo v souvislosti s přijetím jiného právního předpisu. Jedná se např. o změny v oblasti zdaňování příjmů z výroby elektřiny u malých zdrojů, které nejsou předmětem podnikatelské činnosti a jejichž výkon je z hlediska dopadu na distribuční soustavu omezený a slouží převážně pro vlastní spotřebu, a zdaňování podílů na zisku vyplácených osobám, které nejsou členy obchodní korporace.

Tento návrh zákona byl v prvním čtení projednán dne 5. listopadu 2015 a přikázán k projednání rozpočtovému výboru. Rozpočtový výbor návrh novely zákona o daních z příjmů projednal dne 18. listopadu 2015 a ve svém usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně, aby schválila tento návrh zákona ve znění pozměňovacích návrhů uvedených v tomto usnesení. S těmito pozměňovacími návrhy vyjadřuji souhlas. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu a usnesení tohoto výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 612/1 a 612/2. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Karel Rais, informoval nás o projednávání tohoto návrhu ve výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Dobrý večer. Na schůzi 18. listopadu jsme schválili usnesení rozpočtového výboru z 32. schůze k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 612, druhé čtení.

Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Hornochové a zpravodajské zprávě poslance Raise a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění

pozdějších předpisů, sněmovní tisk 612, schválila ve znění pozměňovacích návrhů – které jsou součástí písemného usnesení rozpočtového výboru a jsou v systému, takže je čist nebudu. Za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji za jeho zprávu. Otevřím obecnou rozpravu, do které se jako první s přednostním právem přihlásil pan předseda Občanské demokratické strany Petr Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Občanská demokratická strana předložila dva pozměňovací návrhy k tomuto návrhu zákona.

Já v této chvíli odůvodním první z návrhů, který se týká zrušení takzvané solidární přírážky a znovuzavedení jednoduché rovné daně z příjmů fyzických osob. Jenom připomenu to, co asi většina z vás ví. Důvodem solidárního zvýšení daně z příjmů fyzických osob ve výši 7 % z nadlimitního příjmu bylo úsilí o snížení deficitu veřejných rozpočtů pod tříprocentní hranici vůči HDP a byla to také snaha v době hospodářské krize rozložit dopady úsporných opatření na všechny skupiny obyvatel, aby i vyšší příjmové skupiny byly solidární v době, kdy se omezoval růst důchodů, kdy se snižovaly mzdy státních zaměstnanců. Nicméně solidární příspěvek byl vládou Petra Nečase schválen jako dočasné tříleté opatření a naposledy se měl platit z příjmů v roce 2015. Současná koaliční vláda ale tuto dočasnost zrušila, a přeměnila tak solidární přírážku fakticky ve druhou sazbu daně z příjmů. K tomu je potřeba dodat, že tím oproti schválené legislativě fakticky zvýšila daně. Lidem se snaží sice namluvit, že to dělaly vlády předcházející, ale tady se tím, že se prodloužila a změnila dočasnost v trvalost solidární přírážky, daně de facto zvýšily. Kdyby do toho současná vláda nezasáhla, tak by byly daně nižší a hlavně jednodušší.

Vláda tím nejenom zvýšila daně a zkomplikovala daňový systém, ale ukazuje, že v zásadních věcech je nejednotná, protože tím fakticky porušuje svoji koaliční smlouvu z prosince 2013, kde se mimo jiné uvádí, že vláda zruší koncept superhrubé mzdy a solidární přírážku zavedením druhé sazby daně z příjmů fyzických osob, a tato sazba daně měla být stanovena tak, aby byl rozpočtový dopad zrušení superhrubé mzdy a solidární přírážky neutrální. V tomto případě by tedy nedošlo ke zvýšení daňového zatížení lidí. My ale chtějíme jiné situaci, že ke zvýšení fakticky došlo.

Občanská demokratická strana tedy předkládá pozměňovací návrh, kterým se tato solidární přírážka ruší. Kdyby náš návrh prošel, tak se fakticky vrátíme k rovné sazbě daně z příjmů, což bude znamenat samozřejmě zjednodušení daňového systému a mimo jiné i daňovou úsporu. Jsou tady i vládní strany, které o sobě prohlašují, jak chtějí snižovat daně, hlásí se v některých věcech k ekonomickému liberalismu. Nyní mají šanci to dokázat a podpořit náš návrh na zrušení solidárního příspěvku, protože je pro to řada dobrých důvodů. Nejenom to, k čemu se vláda sama zavázala, ale hlavně máme úplně jinou situaci ekonomickou a neexistuje už vlastně žádný důvod, proč by solidární přírážka měla trvat.

Když se podíváme na zisky, co z toho má stát, tak díky tomuto solidárnímu příspěvku se vybere ročně zhruba 5 mld. korun. Když si třeba vzpomenete na úspory, které jsme v rozpočtu navrhli my, tedy Občanská demokratická strana, tak jsme vám tam našli možné úspory ve výši 30 mld. korun, takže nalézt 5 mld. korun by samozřejmě v rozpočtu nemohl být žádný problém. Pozitivní dopad by to mělo na 50 tisíc lidí, ale hlavně by to mělo pozitivní dopad na nás daňový systém, který by se zpřehlednil a zjednodušíl. Já myslím, že každou cestu k tomu, jak zjednodušit a zpřehlednit náš daňový systém, musíme využít. Navíc nás ekonomická teorie, ale především ekonomická praxe učí, že pokud jsou daně jednoduché, tak je lidé platí a nevyplatí se jim je obcházet.

Ještě bych připomněl jeden argument. Podle zprávy Světové banky v České republice stráví středně velká firma nad daněmi asi 413 hodin, je to lepší než 430, ale bohužel jde o druhou nejvyšší hodnotu, myslím, po Bulharsku. Když se podíváte třeba do sousedního Slovenska, tak tam tím tráví o polovinu méně, tedy asi 207 hodin. I to je důvod, abychom hledali všechna řešení, která zjednoduší daňový systém.

Koaliční vláda, konkrétně Ministerstvo financí pana ministra Babiše se tváří, že daně jsou v centru jeho agendy, ale když se podíváte na to, co ministerstvo dělá, tak je zjevné, že se z daní věnuje pouze jakési represi, což je elektronická evidence tržeb, kontrolní hlášení, ale na nějakou pozitivní pobídku tady pro samé regulace a preventivní špehování lidí nezbývá prostor ani čas. Přestože se vláda zavázala, že solidární přírážku bude řešit v nějaké komplexní změně, tak žádnou komplexní změnu nepřipravila. Proto jsme se rozhodli v rámci projednávání tohoto bodu přijít s tímto návrhem.

Myslím, že návrh na zrušení solidární přírážky k dani z příjmů je jednoduchý a konkrétní krok ke zjednodušení daňového systému, a tím pádem i k lepšímu výběru daní, a to cestou úplně jinou, než kterou dosud jde vláda, bez omezování osobní svobody, svobody podnikání, zatěžování státního rozpočtu. Je to prostě opatření, ze kterého budou mít všichni jenom výhodu. V této Sněmovně je řada poslanců a poslankyně, kteří se veřejně, soukromě i jinak deklarují jako pravicově smýšlející, a to i v řadách vládních poslanců. Myslím, že tady mají příležitost, aby to potvrdili v konkrétním kroku a podpořili návrh Občanské demokratické strany na zrušení solidární přírážky, pro kterou, jak jsem tady odůvodnil, už neexistují žádné ekonomické ani jiné důvody.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Fialovi. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chtěl bych vám představit druhý poznečnovací návrh, který naše politická strana předkládá u tohoto tisku, a to je vrácení slevy na manželku a děti pro živnostníky, kteří využívají paušály.

My jsme v poslední době mnozí zaznamenali nápadы paní ministryně práce a sociálních věcí, která chce penalizovat bezdětné páry tím, že jim zvýší platbu do sociálního pojištění. My si myslíme, že pokud stát chce ocenit tradiční rodiny, je to

dobře, ale na to jsou lepší formy, a to je forma daňových slev. Proto jsme připraveni podpořit tento návrh zákona, který zvyšuje slevy na druhé, třetí a další děti, a to jsme deklarovali v prvním čtení, že v tom budeme hlasovat s vládou.

My se chceme společně s vámi zamyslet nad tím, jestli když dáváme daňovou slevu na manželku a děti, je správné rozlišovat, jestli je člověk zaměstnanec nebo živnostník s paušály, nebo živnostník bez paušálů. My si myslíme, že ne, že je dobré to nabídnout všem.

Já bych chtěl vyvrátit takový všeobecný omyl, nebo ne vyvrátit, já myslím, že nesouhlasím s interpretací, že paušály jsou pro to, aby někdo ušetřil daně. Paušály jsou pro to, aby ušetřil papírování a byrokraci. Zeptejte se majitelů všech právnických osob, všech firem, kdyby dostali nabídku, aby měli paušály, například ve 30 % a nebo i v 80 %, jestli by ho využili, a vždycky by byli rádi s tím, že daňový základ je 80 % jejich příjmu. To bychom vybrali na dani z příjmů právnických osob! To by byly částky! Podívejte se na to u obrovských firem – a teď skutečně nemířím jednoduše na některé firmy. Vezmeme si to od nejúspěšnějších firem, jako je ČEZ, Škoda Auto a podobné, jak by vypadaly daně, kdyby využívaly paušály a daňový základ by byl 20 % jejich tržeb. Já myslím, že by na tom rozpočet byl dobré. Není pravda takový ten rozšířený názor, že paušály jsou k tomu, aby měl někdo nízké daně.

Navíc tato vláda omezila využití paušálů. Dneska platí, že kdo chce využít paušál, bez ohledu na to, který, do které skupiny živnosti patří, tak je omezen příjemem dva miliony korun ročně. A počítejme: dva miliony korun ročně, když si řekneme ten nejvyšší, 80procentní paušál, tak kolik vám zbude ke zdanění? Jestli počítám dobré, tak je to 400 tis. ke zdanění. Myslíte, že takový člověk si nezaslouží slevu na manželku a děti? Kolik je zaměstnanců, kteří mají 400 tis. hrubého? Není to zas tak hodně, když si spočtete, kolik je měsíční plat. Bezespou ve státní správě je mnoho takových lidí. A já jim ty peníze nezávidím. Jenom říkám, že by bylo dobré, aby možnost uplatnit slevu na manželku, děti měli všichni. Protože někdo může chvilku podnikat, pak může být zase zaměstnaný, nebo naopak. Víte, že v tom zákoně, abychom byli přesní, je tam 50 % z daňového základu uplatněných paušálem, protože někdo ze zaměstnanců má k tomu živnostenský list, má dva různé příjmy, které daní různě, takže pokud to přesáhne těch 50 %, tak nemůže využívat slevu na manželku, děti. Ten návrh je poměrně jednoduchý, ruší ten paragraf, který to znemožňuje, a já věřím, že na to získáme podporu.

A abych trochu pomohl i jedné z vládních stran, tak jsem si všiml, že někdy hluboko loni KDU, usnesení jejich stranického sjezdu, že mají prosazovat tuto změnu. Nějak se k tomu kolegové nemají. Dneska se mě novináři ptali, co říkám na to, že KDU to chce přinést na koaliční radu. Já říkám: Tak my jsme rychlejší. Koaliční rada takovou změnu určitě nemůže schválit a Poslanecká sněmovna ano. Takže berte to, že jsme to odpracovali za kolegy z KDU. Je to nezvyklé, že plníte závěry stranického sjezdu jiné politické strany, ale věřím, že nebudou jediní z vládních stran, kteří náš návrh podpoří, až o tom budeme hlasovat ve třetím čtení.

V podrobné rozpravě se pak formálně přihlásím k číslu toho pozměňujícího návrhu. Teď jenom odevzdám, tak jak mám, panu zpravodaji dvě paré toho pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Konstatuji, že nemám žádnou další přihlášku do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak, končím obecnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře, ano. Místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš, závěrečné slovo po obecné rozpravě. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já bych to fakt nedokázal, takhle mluvit. To se fakt nikdy nemůžu naučit. Já nevím, jestli pan Nečas byl ze které strany? Nebyl náhodou z ODS? Vy tady vlastně navrhujete to, co jste zrušili! Vždyť vy tu slevu, kterou navrhujete, tu zrušila Nečasova vláda přece, 1. ledna 2013. Vy jste to navrhlí. Vy jste navýšili daň, vy jste navýšili daň a ted' přicházíte s tím, že to tedy vrátíte. Tak to je úžasné! A stejně to je se solidární přírážkou. Solidární přírážka – to musel vymyslet geniální marketér, protože vy jste navýšili daň a řekli jste lidem: Ted' bud'te solidární, my vám navýšíme daň a to je solidární přírážka. Takže jenom oblubujete a v podstatě to, co jste navýšili daň, tak ted' přicházíte a jdete spasit. Zase to vrácíte. A pokud se někdo podívá na program ODS, tak je to pravidlo. Něco slibujete, potom jste u vlády a je to úplně naopak. Takže je to jako super. Takže určitě je to dobrý nápad asi. Ale je to malilinká část EET. Tak zkuste navrhnut něco i do příjmů. Nikdy jste nic neudělali pro výběr daní. Nikdy! My jsme daně snížili. My jsme minulý rok snížením daní pro důchodce, pracující rodiče, DPH, školkovné přišli o 23 mld., 22,4. A i tak jsme vybrali o 72 mld. víc do veřejných rozpočtů. Takže byli bychom vybrali víc než 90 mld. Takže daně snížujeme a vybíráme. A vy co navrhujete? Vy vlastně to, co jste navýšili daně, tak ted' se tváříte, že lidem to chcete dát. Takže je to jenom zase oblbování veřejnosti a podnikatelů a bylo by dobré, aby si to všichni nastudovali, jak to bylo. Nečasova vláda zrušila ty věci, které vy ted' navrhujete, aby se vrátily.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan zpravodaj se závěrečným slovem. Pokud ne, tak s přednostním právem, protože jsme mimo rozpravu, já jsem rozpravu ukončil, takže jenom s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a poté zastupující předseda pan Kučera. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nebudu volit tak expresivní slovesa a pokusím se být věcný.

Pan předseda Petr Fiala tady jasně řekl, že solidární přírážku prosadila Nečasova vláda. To přece řekl na mikrofon, nijak se netají. Taky řekl, v jaké to bylo situaci. Můžeme dneska si říkat, jestli to bylo dobře, nebo špatně, a můžeme vést debatu a můžete nás za to klidně kritizovat, to je naprostě legitimní. Ale současně říkal, a to nemůžete popřít a pak poprosím pana zpravodaje, aby to případně potvrdil, že kdyby tato vláda neudělala nic se solidární přírážkou, tak dneska už není. Protože my jsme ji navrhli na tři roky a účinnost končila 31. prosince 2015, což je před 19 dny. Vy jste aktivně vědomě svým rozhodnutím se přihlásili k této, jak říká pan ministr financí, špatné politice, ale vy v ní vědomě pokračujete. Ale proč ne? Jenom vždycky říkám, že si musíte vybrat. Bylo špatně, že jsme to zavedli? A přijímám kritiku, že ano. A

když v tom pokračujete vy, tak už je to dobré. Necítíte tam nějaký logický problém? Já ano. A v této chvíli říkáme: Zavedli jsme to my, tři roky uplynuly, vy v tom chcete pokračovat, my navrhujeme to zrušit. Nebráním se té odpovědnosti a říkám, zaznělo to v rámci odůvodnění korektně. To samé se slevou pro manželky a děti.

Nicméně je třeba říct, že vy jste omezili částkou dvou milionů i ty řemeslné živnosti a my ne. Takže se změnily i podmínky. A teď se bavme o tom, kdo zvýšil daně a kdo ne. Já tu debatu nechci vést, ale pokud vy říkáte: my jsme našimi zásahy – a musím říct, že pro některé jsme hlasovali i my, musíme poctivě říct – přišli o 22 miliard, nemám důvod nevěřit panu ministru financí, nepřepočítával jsem to teď, tak je to dobré, jestli jsme 22 mld. nechali daňovým poplatníkům. Za to vaši vládu nekritizujeme. Kritizovali jsme vás za to, že jste vědomě zrušili snížení daně ze závislé činnosti, která měla platit od 1. ledna 2015, protože ta záměna hrubé mzdy za superhrubou nebyla fiskálně neutrální, a to souhlasím, že v okamžiku, kdy je rozpočtově neutrální, tak to nemá žádný smysl dělat. Ale byla rozpočtově pozitivní pro daňové poplatníky a rozpočtově negativní pro stát a veřejné rozpočty. Zhruba kolem 20 miliard.

Takže když si to shrneme, tak vy jste 22 mld., teď nevím, jestli pan ministr myslí číslo jenom pro státní rozpočet, nebo pro veřejné rozpočty, tak to se omlouvám, těch 20 mld. změny superhrubé na hrubou se sazbou 19 % z hrubé mzdy mělo dopad 20 mld. na všechny veřejné rozpočty. Což je zhruba 14 mld. pro státní rozpočet a těch 6 mld. pro rozpočty krajů, měst a obcí. Ale to jste zrušili. Takže jste nechali 22 mld. daňovým poplatníkům – bud' jenom státních, pak je to ještě vyšší číslo, pokud k tomu dopočteme sdílené daně krajů a obcí, ale to jsem fakt nepoznal –, ale 20 jste jim vzali. Tak ten součet není tak úplný. Ale je plus a za to vláda zaslouží pochvalu, když je to plus.

Ale u té solidární přihlášky je to 5 mld. ročně, o kterých mluvil pan předseda Fiala, a vy to chcete vybírat i za rok 2016. A to už není rozhodnutí Nečasovy vlády a minulé Sněmovny. To už je rozhodnutí Sobotkovy vlády a této vládní většiny. Takže pokud ten návrh nepodporíte, budeme o tom hlasovat ve třetím čtení, ne dneska, tak zvýšíte daně o 5 mld.! Respektive už jste je zvýšili! Tohle je šance, aby to reálně nikdy neplatilo, protože to má být až za zdaňovací období 2016. Když to odmítnete, tak máte na tom plus minusu plus 5 mld. zvýšení daní. Ale v logice pana ministra financí, když to dělá někdo jiný, tak je to špatně. A když to dělám já, tak to dělat musím a je to v zásadě dobře.

A to je všechno, co jsem k tomu chtěl říct. My se té odpovědnosti nezříkáme a zaznělo to i v našich vystoupeních, když jsme uváděli tyto pozměňovací návrhy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan poslanec Michal Kučera také s přednostním právem ještě mimo rozpravu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych chtěl předeším vyzvat pana ministra financí, aby skutečně reagoval na diskusi jinak než svým vystoupením v závěrečném slově. Je to velice nefér vůči ostatním poslancům. Navíc on, jak už

bývá jeho zvykem, v tom závěrečném slově napadne všechny strany, které jsou v opozici, minimálně tedy TOP 09 a ODS, obviní je z toho, co všechno dělaly špatně, a samozřejmě tím jeho stylem, který má načtený někde z nějakých marketinkových pouček. Já bych skutečně velice rád reagoval věcně na vystoupení pana ministra Babiše, já jsem tam moc věcných věcí nenašel. Bohužel.

Pan ministr Babiš tady položil otázku, který marketér vám to poradil. Tak já bych chtěl ujistit pana ministra Babiše, že nám ve věcech zákonů, které se týkají rozpočtu, neradí marketéři, na rozdíl od vás, pane ministře Babiši. Vám radí marketéři, vám radí průzkumy veřejného mínění. To je patrné podle toho se chováte. My rozhodujeme na základě odborných stanovisek.

Už tady zaznělo, že ona dvě opatření byla v době hluboké hospodářské krize. Byla to opatření dočasná a měla být automaticky ukončena po třech letech. Vy jste je, pane ministře Babiši, vy jste tu dočasnost zrušil. Vy jste tu dočasnost zrušil, a tím jste, pane ministře Babiši, navýšil daně. Tím jste, pane ministře Babiši, navýšil daně.

Já tu skutečně nechci komentovat vaše geniální tahy, které vám pravděpodobně v tom finančním rozhodování radí oni marketéři. Já bych tu možná připomenul jenom jeden a to je zavedení třetí sazby DPH, kdy jste tady stál a bušil jste tady do tohoto pultíku, jak je nutné zavést třetí sazbu DPH, jak se nám zlevní léky, jak se nám zlevní plenky, tuším. Jak se zlevní léky, jak se zlevní léky pro koncového uživatele díky zavedení třetí sazby DPH. Jak se zlevní plenky? Zeptejme se těch rodičů. Já si myslím že nijak, víme to všichni. Toto je vaše odborné opatření, odborné řešení, které vám pravděpodobně poradil nějaký marketér, jak říkáte.

Já samozřejmě vzhledem k tomu, že v tom vystoupení pana ministra Babiše moc věcných nebylo, já skutečně na to dále už reagovat nebudu. Zopakuji jen svou výzvu, aby si svá vystoupení nechal do řádné obecné rozpravy, tak aby na to mohli reagovat i mí kolegové, kteří nemají přednostní právo.

Chtěl bych jenom podtrhnout, že tímto opatřením, pane ministře Babiši, zvyšujete daně českým občanům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, já samozřejmě nemohu reagovat jinak, než že otevřu podrobnou rozpravu, kde mohou hovořit všichni, a opakuji, že jednací řád zná přesně závěrečná slova předkladatele a zpravodaje, takže těžko lze někoho vinit z toho, že využije své závěrečné slovo.

Tolik... K podrobné rozpravě nemám žádnou písemnou přihlášku, ale evidoval jsem přihlášku v obecné rozpravě pana poslance Petra Fialy, takže máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Já se přihlašuji k sněmovnímu dokumentu 3524, což je pozměňovací návrh na zrušení solidárního zvýšení daně, který jsem odůvodnil v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v podrobné? Pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se formálně přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod sněmovním dokumentem číslo 3542, což je navrácení slevy na manželku a děti i pro živnostníky, kteří mají více než 50 % daňového základu z paušálu. Odůvodnění jsem taky řekl v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v podrobné rozpravě? Pokud nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Během podrobné rozpravy nebyl předložen žádný návrh k hlasování, pane zpravodaji, který by byl hlasovatelný ve druhém čtení. Přám se tedy, jestli je zájem o závěrečná slova. Dobре. Děkuji. V tom případě končím druhé čtení tisku 612. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Podle schváleného pořadu schůze budeme pokračovat dalším bodem a tím je

7.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb.,
o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 610/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr Jiří Dienstbier. Ještě než mu dám slovo, požádám, aby se připravili pan poslanec Štěpán Stupčuk, který je zpravodajem kontrolního výboru, a pan poslanec Jan Chvojka, který je zpravodajem ústavněprávního výboru. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, předložený návrh zákona navazuje na již Poslaneckou sněmovnou schválenou novelu Ústavy České republiky, která rozšiřuje pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu. Tato novela Ústavy, byť schválena Poslaneckou sněmovnou, zatím nebyla schválena Senátem a Senát právě čeká na tento zákon, protože projevil vůli projednat oba návrhy zároveň.

Novela Ústavy a v návaznosti na ni předložený návrh zákona rozšiřuje kontrolní pravomoci NKÚ, nově je definují, mají být zaměřeny na nakládání s veřejnými prostředky a dále na kontrolu hospodaření právnických osob s majetkovou účastí státu nebo územní samosprávy.

K tomu, aby Sněmovnou schválená novela Ústavy byla naplněna, předložený návrh zákona jednak vymezuje pojmy, které návrh novely Ústavy v souvislosti s rozšířením kontrolní působnosti NKÚ do Ústavy zavádí, a to konkrétně pojmy veřejné prostředky, prostředky poskytnuté z veřejných rozpočtů, a definuje právnickou osobu s majetkovou účastí státu nebo územního samosprávného celku

stanovením hranice této majetkové účasti na více než 50 %. Současně se navrhuje stanovit obsahem kontroly prováděné u územních samosprávných celků a jimi založených nebo zřízených právnických osob, jakož i u dalších právnických osob, které kromě veřejných prostředků hospodaří rovněž se svými vlastními finančními zdroji, soulad tohoto hospodaření s právními předpisy, které hospodaření těchto osob upravují.

Návrh zákona byl projednáván ve třech výborech Poslanecké sněmovny. Já bych chtěl za toto projednání poděkovat, myslím, že debata byla konstruktivní. Kontrolní výbor doporučil návrh zákona schválit v podstatě s technickými pozměňovacími návrhy. Ústavněprávní výbor si ještě vyžádal analýzu Parlamentního institutu, aby byla posouzena ústavní konformita předloženého návrhu, a Parlamentní institut shledal, že zde není nic, co by tuto konformitu narušovalo. Jediný výbor pro veřejnou správu z důvodu nepředložení přehledu systému kontrol ve veřejné správě přerušil a nedoprodjednal.

Myslím si, že na základě i toho dosavadního jednání bych rád požádal o propuštění tohoto zákona dále, a doufám, že i ke konečnému schválení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Dienstbierovi. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání kontrolnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 610/1 až 4.

Nyní bych požádal zpravodajce garančního výboru, tedy poslance Štěpána Stupčuka, aby nás informoval o projednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodajci, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením kontrolního výboru z 25. schůze ze dne 12. listopadu 2015, a to k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk číslo 610.

Kontrolní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po stanovisku ministra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu Jiřího Dienstbiera, stanovisku viceprezidentky Nejvyššího kontrolního úřadu Zdeňky Horníkové a zpravodajské zprávě poslance Štěpána Stupčuka a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk číslo 610, schválila ve znění těchto pozměňujících návrhů: 1. v části I článku 1 bodě 3 se slovo "obce" nahrazuje slovem "obcí"; 2. v části první článku I bodě 6 se slovo "účastní" nahrazuje slovem "účastí";

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy,

III. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a

IV. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Jak již avizoval a uvedl ve svém úvodním slově pan ministr i pan předkladatel, jedná se tedy toliko o ryze formální pozměňující návrhy, které vzešly z garančního výboru, upravující gramatiku normativního textu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Další zpravodajskou zprávu přednese pan poslanec Jan Chvojka za ústavněprávní výbor. Prosím, pane zpravodaji. Připraví se pan kolega Jiří Petrů, který je zpravodajem posledního výboru.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezký večer, kolegyně a kolegové.

My jsme se tímto tiskem zabývali na ústavněprávním výboru dvakrát, nejprve 12. listopadu, kdy jsme projednávání tohoto tisku přerušili, a poté finálně 2. prosince na své 69. schůzi.

Po vyjádření ministra pro lidská práva, rovně příležitosti a legislativu Mgr. Jiřího Dienstbiera, zpravodaje Poslanecké sněmovny Jana Chvojký a po rozpravě ústavněprávní výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila,

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu, a

III. zmocňuje zpravodaje výboru, to jest mne, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru.

Tudíž náš výbor nepřijal žádné pozměňovací návrhy a doporučil tento tisk Sněmovně, aby ho schválila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Dále prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu, regionální rozvoj poslance Jiřího Petrů, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Petrů: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, výbor pro veřejnou správu, regionální rozvoj svým usnesením č. 143 z 32. schůze konané dne 11. listopadu 2015 přijal toto usnesení, a to že přeruší projednávání sněmovního tisku 610 do doby předložení vládního materiálu, který přehledně seznámí poslance se stávajícím systémem kontrol veřejné správy při čerpání veřejných finančních

prostředků ve smyslu usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky číslo 708 z 26. schůze konané dne 9. dubna 2015. Pro vaše připomenutí, usnesení číslo 708 z 26. schůze 9. dubna 2015 zní: Poslanecká sněmovna žádá vládu o přípravu materiálu, který přehledně seznámí poslance se stávajícím systémem kontrol ve veřejné správě a při čerpání veřejných finančních prostředků, a to do konce prvního pololetí roku 2015.

Vzhledem k tomu, že jsme materiál neobdrželi, paní předsedkyně výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj doktorka Halíková urgovala dodání tohoto materiálu u předsedy Poslanecké sněmovny pana Hamáčka 9. září 2015. K dnešnímu dni jsme tento materiál neobdrželi, čili zůstává projednání tohoto tisku 610 status quo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Než otevřu rozpravu, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Pan ministr Marian Jurečka se od 18.30 omlouvá z resortních důvodů. Pan kolega Šarapatka se od 18 hodin omlouvá z pracovních důvodů. Byla doručena i omluva od 16 do 16.30 pana poslance Fiedlera. Od 16.25 do 18 pana poslance Augustina Karla Andrle Sylora a od 16 do 21 hodin paní poslankyně Chalánkové a od 17.15 do 21 pana poslance Daniela Korteho. To jsou došlé omluvy.

Budeme pokračovat obecnou rozpravou, kterou otevím. Jako první v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Roman Kubíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolil jsem si vložit do systému pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, sněmovní tisk číslo 610. Je poměrně jednoduchý. V § 12 odst. 1 se číslovka 15 nahrazuje číslovkou 17. V podrobné rozpravě se k němu přihlásím a přednesu důvodovou zprávu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kubíčkovi. Nyní pan poslanec Ivan Adamec v rozpravě. Připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, hezký večer. Už večer.

Možná bych připomenul spíš některá rizika, která budou souviseť s přijetím tohoto návrhu zákona. Já tomu rozumím, my jsme si to tady řekli před řadou měsíců. Dokonce ta ústavní část je schválená, nicméně – a musím také říct, aby nám to pak nebylo vyčítáno, že už v minulosti součástí programových prohlášení tehdejších vládních koalic bylo to, že prostě NKÚ si rozšíří své pravomoci. Musím vám říct, že já v tom pořád vidím řadu problémů a je potřeba se nad tím zamyslet. A neříkám to z toho důvodu, že by byla tady obava z nějaké další kontroly. Myslím si, že dobrá kontrola je potřebná. Dobrá kontrola má pozitivní výsledky. Mění se to, dělá se to dobře. Akorát problém, a budu mluvit o samosprávách, je ten, že ta duplicita, teď

bych napsal multiplicita kontrol je tak obrovská v současné době, že si myslím, že bychom měli řešit tento problém v součinnosti s převáděním kompetencí. To se bohužel nestalo. A každý starosta, ať stávající, nebo bývalý, mi musí dát za pravdu, že to prostě není možné, že máte jednu aktivitu, na kterou vám přijde několik kontrol, státních kontrol – mimochodem NKÚ pro nás není žádná novinka jako pro starosty, ti chodili vždycky a chodili na využívání státních peněz či státních dotací. Tam jsme to viděli jako v pořádku.

Nicméně nevidím v pořádku to, že teď přidáváme NKÚ pravomoci, které jsme samozřejmě dali do Ústavy, asi se s tím mnoho udělat nedá, ale mělo by se zvážit, jak to uděláme, protože si myslím, že je důležité, jak to bude nastaveno – ne teď už ano či ne. To už prostě v Ústavě je a záleží na nás, jak si s tím poradíme. Já mám trošku obavu, že NKÚ, tak jak znám mentalitu těch úředníků, tak je nastavený na státní kontroly, na jednoduché kontroly efektivnosti využívání státních peněz v souladu se zákonem. Tam to vidím jako samozřejmě správný přístup.

Na druhé straně musím konstatovat, že jsem měl několik kontrol osobně na úřadě z NKÚ a že mě překvapila, řekl bych, účinnost těchto kontrol, respektive kontrolovali něco, kontrolovali to řadu měsíců, my jsme jim museli dát prostory, přístup na síť, počítáč už asi měli svůj, to už si nepamatují. Kafe měli taky své. Takže byli tam dlouho a efektivita jejich zkoumání byla velmi nízká. Stálo to stát jenom v nákladech na platy těch úředníků spoustu peněz, aby se nakonec přišlo na to, že čerpání bylo efektivní.

Já mám opravdu obavu, že oni neznají podstatu samospráv, ti úředníci. Když se podíváte na to, jak fungují dneska obce a města, tak obce a města dělají samé neefektivní ztrátové věci, pokud nepodnikají. A to já bych tedy nerad slyšel, že někde obce a města podnikají, protože to je vždycky velké riziko. Ony dělají ty věci, které soukromé subjekty, soukromá sféra není schopna dělat a které se nezaplatí. A teď vám přijdou úředníci, státní úředníci z NKÚ, zabydí se vám na úřadě a budou samozřejmě kontrolovat v souladu s právními předpisy využívání peněz, ale nebude je lákat posuzovat to, jak se rodilo zastupitelstvo či rada, které ty peníze vydají, a na co je vydají. Nebudou říkat, že provoz školky je drahý, že by mohl být levnější nebo že by se třeba zamět ulice mohly zamětati i jinak? A celá řada věcí, na které si vzpomenu - financování škol, sportu. To všechno nám tam můžou v tuhle chvíli dávat najevo.

Když jsem se podíval na návrh zákona, tak samozřejmě jsou tam některé opravné, řekl bych, možnosti, ale na druhé straně zas jich tolik není, a pak hned o tom musí rozhodovat zastupitelstvo, o té kontrolní zprávě, což si myslím, že pokud někdo podá stížnost třeba ke správnímu soudu, protože s tím není spokojen, tak to se mine. To se vyloženě mine. Mine se to o řadu měsíců, možná i let. A paradoxně toto může v těch obcích a městech vyvolávat politické turbulence. A co když se po dvou letech nakonec ukáže, že vedení města hospodařilo správně a že závěr NKÚ byl chybný? Co se stane? Z toho vedení města už tam dávno nikdo není, ve veřejnosti jsou označeni za zloděje. A stačí jenom plivnout dneska a víte, jak lidi reagují. A to, že to bylo v pořádku, to už nikdo neocení.

Já prostě varuji před tímto způsobem, tak jak je to nastaveno. Neříkám, že kontrola je špatně. Na druhé straně bych si hrozně přál, a to tady zdůrazňují, odstranit tu četnost kontrol na jednu činnost. Opravdu zvažme to, jestli se úřad má věnovat neustále kontrolorům a nemá dělat nic jiného. Fakt není nic výjimečného, že vám přijdou tři čtyři kontroly na jednu a tutéž akci. A závěry těch kontrol? To byste se divili, jak jsou stejné tedy! Většinou jsou velmi různé.

Takže já jsem považoval za nutné i v souladu se svým přesvědčením, a trošku, řekl bych, srovnat se sám se sebou, vás před těmito riziky varovat i v druhém čtení. Myslím, že tak jak je ten zákon nastaven, já jako zástupce samosprávy mimo jiné, kromě své parlamentní činnosti, tento návrh zákona nikdy nepodpořím. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. Nyní pan poslanec Petr Bendl v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, máme před sebou zákon, který byť nese nadpis o Nejvyšším kontrolním úřadě, tak že to svádí ke spravedlnosti kontroly, ale to bez toho, aniž bychom dostali, a musím říct, že na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj kolem toho právě byla značná diskuse, dostali závěry jednotlivých kontrol a množství kontrol, které se na úrovni samospráv dějí, to za prvé. Za druhé jsem si při té příležitosti vybavil i debatu, a dalo by se to dohledat, kdy vicepremiér Babiš tady v debatě na téma kontroly říkal, že je potřeba do budoucna prověřit všechny ty triplicity a duplicity a podobně, když jsme se bavili o kontrole Ministerstva pro místní rozvoj a těch evropských financí, které by na základě nějakého materiálu měly tehdy být schvalovány v Bruselu a podobně. Možná si pamatujete tu diskusi mezi Ministerstvem pro místní rozvoj a Ministerstvem financí.

My tady posilujeme, nebo tento zákon posiluje pravomoci NKÚ kontrolovat samosprávná rozhodnutí měst, obcí a krajů. To znamená posuzovat rozhodnutí zvolených zastupitelů, kteří plní nějak svůj volební program, nabídnout občanům, jak naložit s prostředky, které ta obec má, prostřednictvím svého volebního programu, který může být součástí kontroly, skoro bych řekl, nezávislého kontrolního úřadu, neboť se mu bude zdát například volebního programu té či oné politické strany či politického subjektu – nezávislých atd., atd., kandidujících – se jim bude zdát neefektivní, neekonomický, jako program, který povede k tomu, že je to neúčelné zacházení s finančními prostředky. A ten návrh zákona říká, že NKÚ toto posoudí, udělá jakýsi protokol a kontrolovaná osoba bude muset, má povinnost, zastupitelstvo, zaujmout stanovisko. My už jsme se na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj nebyli schopni shodnout na tom, co to je zaujetí stanoviska. Protože kdo donutí, aby zastupitelstvo většinově přijalo nějaké usnesení, když toto povinni nejsou, nebo nějaké usnesení přijmout, zdali už toto nebude porušení zákona o NKÚ? A to je jenom drobnost.

Mimochodem, ten návrh zákona také říká, že bude-li tento zákon schválen, tak ale ještě nějakou dobu – asi do roku 2021 – nebude používán v této formě, ale bude

využíván v úrovni zákona předešlého. Tam se říká, že bude postupný náběh zákona, tak jak na to NKÚ do roku 2021 bude připraven, a podle počtu obyvatel vždycky každý rok do toho spadne nějaká obec a ta už bude kontrolovaná možná podle toho zákona, který teď schválíme, ale ty předešlé, ty budou kontrolovány v souladu s obsahem toho zákona, který teď chceme opravit a rušit. To je napsáno v důvodové zprávě a myslím, že je velmi na pováženou si říct napříč politickým spektrem, protože je to, řeknu, potom politicky zneužitelný materiál. Protože v České republice bohužel platí, že každý podezřelý už je v podstatě obviněný a každý obviněný je vinen. A jestliže se objeví takovýto materiál, který bude hodnotit z pohledu ekonomického samosprávní rozhodnutí obcí, pak tedy zrušme ta zastupitelstva, zeptejme se rovnou NKÚ, jak by to asi udělali, když potřebujeme udělat chodník nebo hřiště. Nebo jestli dřív máme udělat chodník, nebo hřiště. Protože my posouváme opravdu významně pravomoci NKÚ. A třeba nám to dopředu řeknou, abychom náhodou jako starostové a zastupitelé neudělali chybu.

Myslím, že takovouhle představu o fungování samosprávy může mít jenom někdo, kdo nikdy žádnou odpovědnost na úrovni samosprávy nenesl. Takže na jedné straně nepřekvapuje, že to je zrovna pan ministr Dienstbier. Na druhou stranu byli jsme jako výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj teď na výjezdním zasedání v kraji Zlínském, kde jsme se o těchto záležitostech bavili, o možném zneužívání pohledu speciálně na tyto věci.

Považuji za skandální, že když výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj si vyžádá nějakou informaci, že nám ji ministr není schopen dodat, ani se neomluví, ani k tomu tady nic neřekne ve svém úvodním slově. Myslím si, že by stalo za to, aby tento zákon opravdu doprojednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, aby měl šanci dostat se k datům, která chce mít k dispozici. A podotýkám – napříč politickým spektrem, nebylo to něco, na čem tancovali opoziční zastupitelé. Spiš to bylo proto, že řada lidí v tom výboru má právě osobní zkušenosti s fungováním veřejné správy na různých úrovních, a to ať už na úrovni kraje, či na úrovni obce.

Proto si dovolím, pane předsedající, podat návrh na přerušení tohoto bodu, a to do projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji vám za pozornost a prosím o hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Jde o procedurální návrh, o kterém rozhodneme bez rozpravy. Přivolám z předsály kolegy, které jsme tam vyhnali, aby tady byl potřebný klid na jednání. Já vás všechny nejdříve odhlásím a prosím o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. (Poslanci přicházejí do sálu.)

Pro příchozí oznamují, že byl podán procedurální návrh na přerušení projednávání zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu do skončení projednávání ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který nedokončil svoje jednání ve výboru, o čemž nás zpravodaj informoval.

Protože už se příliš nepohybujeme změna počtu přítomných, zahájil jsem hlasování číslo 21 a ptám se, kdo je pro přerušení projednávání tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 21, z přítomných 99 poslanců pro 24, proti 64. Návrh byl zamítnut.

Můžeme pokračovat. Ještě předtím, než dám slovo k faktické poznámce paní kolegyni Fischerové, která se hlásí, odcituji omluvu od pana poslance Petra Adama od 19.30 do 21 hodin.

Nyní tedy faktická poznámka – stále jsme v obecné rozpravě – paní poslankyně Fischerové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Já jsem se domnívala po svých předřečnicích, když zde tak závažně mluvili o tom, jak jednal výbor pro veřejnou správu, a zase se dívám na své kolegyně a kolegy poslance, kteří si prošli atď už samosprávou města, obcí nebo krajů, že pochopili, že to je opravdu závažná věc. Mluvila jsem už v prvním čtení, ale nedá mi to, abych alespoň stručně nepromluvila v tomto druhém čtení. Navážu i na slova kolegy poslance pana Jiřího Petru, který jako zpravodaj zde citoval usnesení výboru pro veřejnou správu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, toto je opravdu závažná věc. Když se nebude brát zřetel na to, že ještě výbor pro veřejnou správu to ještě neprojednal – a já odkážu nejen na jednání výboru pro veřejnou správu, ale také na usnesení č. 78, byla to 26. schůze Poslanecké sněmovny, bylo to 9. 4. 2015, kterým jsme úkolovali vládu, čili pana premiéra a další, aby nám dali rozbor, analýzu systému kontrol ve veřejné správě. Kolikátého máme dneska? Devatenáctého ledna, a dodneška toto nebylo splněno, třebaže to mělo být do června roku minulého. Toto je pro mě naprostě nepochopitelné, řeknu až skandální, protože těch obcí máme 6249 plus minus a pro všechny obce je to závažné, hospodaří dobře, ale ty multinásobné kontroly na obcích, které se tam dějí, jsou opravdu pro všechny velkým zdržením, jsou to velké komplikace, nemají čas na běžnou práci pro občany. Proto jsem zklamaná, že jste nepodpořili přerušení schůze (zákonu) do projednání ve výboru pro veřejnou správu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Fischerové. Nyní ještě v obecné rozpravě pan poslanec Vilímec, který se hlásí z místa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já jsem nechtěl původně vystupovat, vystupoval jsem v prvním čtení, poněvadž jsem doufal, že v situaci, kdy výbor pro veřejnou správu nedoprojednal tak závažný návrh, jako je návrh zákona o rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu, rozšíření pravomoci ve smyslu kontrol obcí a krajů, že snad nikoho nenapadne, aby jaksi navzdory tomu brutálně protlačoval za každou cenu projednání tohoto návrhu zákona. Nevím, kam spěcháme, protože zatím žádná novela Ústavy neexistuje, pouze Poslanecká sněmovna schválila znění, které teď leží v Senátu. A možná že by zajímal pana ministra Dienstbiera, také senátora, názor jeho stranického kolegy pana senátora Martínka, který prezentoval na finanční konferenci Svazu měst

a obcí. Prohlásil, že pokud tam dojde zákon, který je, ten prováděcí, v takové podobě, který je teď v Poslanecké sněmovně, tak v žádném případě on pro změnu Ústavy ani pro tento prováděcí zákon nebude hlasovat.

Už proto si myslím, že skutečně není přece potřeba za každou cenu spěchat. Víte, já jsem v prvním čtení poukázal na mnohá úskalí snahy o rozšíření kontrolní působnosti NKÚ na kraje a obce. Víme, že to prostě bez té příslušné novely Ústavy nelze, a skutečně považuju na konto toho konkrétního návrhu... Možná by bylo dobré, kdyby pan ministr také poslouchal jako předkladatel tohoto velmi sporného návrhu. Považuji především za velmi nebezpečné, pokud by předmětem kontroly ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu bylo posuzování, zda se v daném konkrétním případě jedná, či nejedná o takzvané účelné a hospodárné nakládání s majetkem územního samosprávného celku. To považuji skutečně za nejspornější moment celého toho návrhu prováděcího zákona.

Ano, speciální zákony o obcích či krajích, pan ministr to určitě dobře ví, předpokládají u územních samosprávných celků hospodárné nakládání s veřejnými prostředky, ale konkrétní náplň takového postupu vesměs nestanoví, a to proto, že u mnohých činností nelze posuzovat nebo zužovat takový postup pouze na hospodářský efekt. Já nevím, až přijde Nejvyšší kontrolní úřad, a teď nebudu mluvit o komunikaci, a bude posuzovat, jestli ta která obec, například naše město, si postavila bazén, který efektivně provozujeme, takže nevznikají nějaké problémy finanční, jestli je to efektivní, účelné, hospodárné, nebo jsme měli postavit něco jiného. Myslím, že to je prostě nebezpečná záležitost, která fakticky je útokem na postavení samospráv.

Od začátku vzniku myšlenky – já jsem se včera díval, co bylo v tom minulém volebním období, a určitě to pan ministr, tehdy byl senátorem, nebyl ministrem, sledoval – myšlenky, že by Nejvyšší kontrolní úřad mohl mít právo kontrolovat i počínání územních samosprávných celků, se vždy mluvilo pouze o věcné a formální správnosti jejich postupu v samosprávné činnosti, nic víc. Jenže prostě ten zákon, o kterém dnes rozhodujeme, říká mnohem více.

Můžeme tisíckrát vyhlašovat nebo se zaštítovat Parlamentním institutem, znám samozřejmě zase názory jiných ústavních právníků, že případná kontrola účelnosti a hospodárnosti nakládání s majetkem obcí neútočí formálně na jejich nezávislé postavení, neútoční formálně na práva samosprávy, která jsou ústavně dána, skutečnost je ale zcela jiná.

Mluvil tady pan poslanec Bendl i pan poslanec Adamec o tom, že těch kontrol je mnoho. Jsou to skutečně duplicitní nebo multiplicitní kontroly. Už pomalu se nevyznáme v tom, kolik těch kontrol existuje. Samozřejmě kontrola, která kontroluje hospodaření obcí a krajů, je kontrola, která je pravidelná, každoroční, je to takzvaný přezkum hospodaření obcí, přezkum hospodaření krajů. Koneckonců u krajů je legislativně zákonem dáno, že kontrolu musí provádět Ministerstvo financí. To znamená, položme si otázku, co by další kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu vlastně vůbec měla přinést. Já to dodnes nevím. Víte, možná že zpočátku, pokud se to prosadí, nebo protlačí, tak ten Nejvyšší kontrolní úřad bude našlapovat opatrně

v kontrolách obcí. Také na to nemá ani zatím personál. Ale zákon otevírá prostor, který kontroly dříve či později naplno využijí.

V prvním čtení, myslím, že to zrovna pan zpravodaj zde uváděl, zaznělo, že i v případě obcí se jedná také o veřejné prostředky, tak proč je nekontrolovat i ze strany Nejvyššího kontrolního úřadu. Pak se zamysleme, ale teď myslím vážně, skutečně nad obsahem pojmu majetek územního samosprávného celku. Jaký smysl takový pojem dnes vlastně vůbec má, pokud na druhé straně přijímáme téži, že se svým majetkem nemůže územní samosprávný celek téměř autonomně nakládat? Opět zde můžeme tisíckrát vyhlašovat, že vlastně Nejvyšší kontrolní úřad nemá žádný nástroj, jak zasahovat do samostatné působnosti územních samosprávných celků, a že nemůže uplatňovat vůči těmto subjektům fakticky žádné sankce. Už samotná kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu, vztažená nakonec i na to prověřování věcné a formální správnosti postupu samospráv, je podle mne na hraně zasahování do samospráv, ne-li prověřování účelnosti a hospodárnosti. Tam fakticky tu samosprávu zužuje pouze jaksi na institut, který užívá část veřejného majetku.

Já jsem letitým komunálním politikem, ale byl jsem zvolen až v roce 1990. Nemám zkušenosti s komunální politikou před listopadem 1989. Ale protože jsem samozřejmě musel také řešit věci, které spadaly do toho ještě předlistopadového období, tak ano, i tam ty národní výbory fakticky mohly nějak nakládat se státním majetkem, pokud prokázaly účel, účelnost svého postupu a nakládání s majetkem. Mám takový pocit, že čím – a to není jen návrh o kontrole Nejvyššího kontrolního úřadu, nebo o rozšíření pravomocí, ale mnoho dalších návrhů, které postupem doby za těch 26 let byly schváleny, tak v zásadě začínají zužovat samosprávu do téměř podoby centrálně kontrolovaných bývalých národních výborů.

Předkladatelé zákona, jak jsem si přečetl, nevidí nebezpečí zužování pojetí samosprávy. Pan ministr Dienstbier byl myslím jako jeden z mladých poslanců Federálního shromáždění, když byl poprvé snad ještě kooptován v roce 1990, nebyl v České národní radě, ale určitě zná zákon 376, nebo 367, první zákon o obcích. Tehdy se dalo mluvit o nějaké samosprávě obcí. Tehdy byl skutečně vytvořen, v tom roce 1990, Českou národní radou nějaký legislativní prostor, aby mohly samosprávy uskutečňovat své poslání. Ano, byly tam určité problémy a některé dílčí věci z pohledu praktických zkušeností se musely opravit. Ale nešlo o nějaký jaksi legislativní průlom. Ten se děje až teď. A to teď nemyslím jen tímto zákonem, ale pod naprosto nesmyslnou představou, že další kontroly, další omezování působnosti samospráv nám přinesou nějaké efekty pro občany. Já tam vůbec žádné efekty pro občany nevidím.

Opak je prostě pravdou. Dnes je tolik kontrol. A už to tady bylo, nechci to opakovat, ty kontroly věšinou přicházejí k různým kontrolním závěrům a nemá každý to štěstí jako moje město, které tedy porazilo kontrolu Ministerstva financí u soudu. Nemá každý to štěstí. Víte, urputná snaha rozšířit pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu směrem k dalším kontrolám obcí a samozřejmě i krajům, já je z toho nechci vyjímat, je především projevem plíživé, ale o to důslednější snahy omezovat samosprávu v této zemi. Něco takového je pro mě jako člověka, který byl zvolen v prvních svobodných volbách jako komunální politik a byl zvolen posedmě nebo po osmém v řadě, je pro mě něco takového nepřijatelné.

Původně jsem, protože jsem viděl, že ani kontrolní výbor ani výbor ústavněprávní nepředložily žádný návrh úpravy toho zákona, snažil jsem se o to poctivě se pokusit, ale pak jsem uznal, že by to stejně byl pouze oslí můstek k tomu, aby se kontrolovalo nakonec všechno. Takže jsem od toho upustil. Podle mého soudu je třeba vyčkat na to, jestli Senát schválí, nebo neschválí novelu Ústavy. Tak jak jsem to aspoň pochytíl z úst pana Martínka, nějak se k tomu nechystá – a dokonce ani vaši stranictě kolegové, pane ministře.

Proto si myslím, že v tuto chvíli návrh, tak jak je předložen, nemá smysl projednávat. Proto bych v závěru, a určitě to padne od dalších našich kolegů, chtěl navrhnutout, aby tento návrh zákona zamítnut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Návrh na zamítnutí se hlasuje ve třetím čtení na začátku. Pokračujeme ještě pořád v obecné rozpravě třemi faktickými poznámkami. Nejdříve pan poslanec Adamec, potom pan poslanec Horáček, poté pan poslanec Bendl. Všichni... (Gestikulace vpravo.) Dobře. Dobře. Takže dvě faktické poznámky. Pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Chci se jenom opravit. Samozřejmě jsem tady říkal, že byla schválena ta ústavní verze. Tak jenom ve Sněmovně pro stenozáznam, aby bylo jasno. A kolegům bývalým starostům i současným starostům bych doporučil, nedávno jsem to viděl na nějaké televizi, byl to takový seriál ve své době velmi populární Okres na severu. Tak se na to podívejte. Tak bych tedy dopadnout opravdu nechtěl. A Muž na radnici.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Děkuji. Muž na radnici. Dobře. Tak pan poslanec Horáček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já bych se ještě vrátil k usnesení výboru pro veřejnou správu a zpravidodaji, aby to bylo dobré pochopeno. Samozřejmě výbor pro veřejnou správu nic neblokuje. Že to neprojednal, to má jeden jediný důvod. To znamená, my jsme nedostali informace, jaký je nastavený systém kontrol. V té chvíli se nemůžeme rozhodnout, protože nechceme trestat obce dalšími kontrolami, dalšími razítky. Proto si myslím, že jsme dneska neměli pokračovat. Měli jsme skutečně přerušit jednání, protože si myslím, že v zájmu všech nás tady je, abychom znali systém kontrol, abychom si v tom mohli udělat pořádek a nerozšiřovali něco, co může potrestat zase naše obce a města.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Horáčkovi za dodržení času. Pan kolega Bendl se hlásí do podrobné rozpravy, takže faktickou poznámkou nevyužije. Ptám se, jestli ještě někdo v obecné rozpravě. Ano. V obecné rozpravě. Rádnou tedy přihlášku do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Nejprve bych chtěl zdůraznit, že to není informace, kterou jsme si vyžádali od ministerstva před čtrnácti dny nebo před měsícem nebo před dvěma. My jsme o tu informaci jako výbor požádali na jaře loňského roku. Na jaře loňského roku! Znovu opakuji, to není truc nebo nějaký klacek pod nohy, který bychom se snažili někomu házet, protože na téma kontroly a jejich využívání a efektivity a různých duplicit a triplicit, kdy tři kontroluji totéž, přičemž dva subjekty kontrolující řeknou: je to v pořádku, a třetí řekne: v pořádku to není. A na základě toho výbor pro veřejnou správu si vyžádal tuhle informaci, a zdůrazňuji, napříč politickým spektrem. Tam jsme si nehráli na žádnou velkou politiku. Prostě jsme věděli, že to v praxi takhle funguje. A protože jsou starostové jak z levice, tak z pravice, tak jsme o tom vedli poměrně široké debaty a řekli jsme, že chceme čísla. To není, že nechceme kontrolovat. Ať se kontroluje, ale důsledně. A ne tak, že kontrolní závěry k jedné a té samé věci přijme jeden kontrolní orgán kladně a druhý záporně, nebo jeden s těmi připomínkami a druhý s jinými připomínkami. Ať je ta kontrola prostě efektivní, důsledná a opravdu odborná, a ne že tam bude chodit kdekdo, kdo tomu nerozumí a kdo o tom nic neví.

Jiná otázka je potom, a to už je politická, to si rozhodněte, jak to cítíte, a to je to, co říkal pan kolega Vilímec, že zkrátka posuzování rozhodnutí zastupitelstva z pohledu efektivity vynaložených prostředků, a hádali jsme se tady o to minule, jestli si vzpomenete, a skoro každý z nás měl jiný názor, když jsem se ptal, jak kdo z poslanců cítí, když se zastupitelstvo rozhodne pro to, aby místní sokolové, včelaři, já nevím kdo, spolky a podobně dostali kulturnák, přestože jeho obec na něj doplácí a doplácí na jeho provoz rádově stovky tisíc, nebo bazén, jak to tady říkal pan kolega Vilímec, doplácí třeba milion, dva miliony ročně, aby nepřišel NKÚ a neudělal ze všech zastupitelů zločince, protože by vstupné mělo být prostě desateronásobně větší, aby vynakládání veřejných prostředků znamenalo, že bude bazén hospodařit vyrovnaným rozpočtem, a pak je to prostě správně. Akorát že pak do toho bazénu nebude nikdo chodit a výsledek bude tenhle. Tohle je ta věc, o které jsme mluvili, a já měl pocit, stejně jako paní kolegyně Fischerová, že si v tom jako rozumíme, že to je jakoby věc ještě mimo.

Jedna věc jsou duplicity, a zdůrazňuji, nikdo se nebrání tomu, aby NKÚ, a koneckonců to tam je doposud v tom zákoně, a kdybychom tenhle zákon neschválili, nic se nestane, protože podle tohoto zákona NKÚ kontroluje naplnění legislativy, legislativních opatření, zákonů, podzákonného norem a podobně. Takže to není, že by NKÚ nemohl chodit kontrolovat obce, kraje a podobně. To už je. My akorát přicházíme s tím, že má kontrolovat samosprávní rozhodnutí.

A tady zdůrazňuji, že ve Zlíně a ve Zlínském kraji sedí koalice komunisté, sociální demokraté a – jak se jmenuje ten, co měl to JZD? Ted' mu nemůžu přijít na jméno. Fanoušek pana prezidenta. (Pan Čuba!) Čuba, no vidíte! Tak ten tam s nimi také sedí. Ten tam tedy na tom jednání nebyl, nicméně jsme se shodli na tom, že tohle zneužívání takové politizace, hloupé politizace, je potřeba z legislativy vyndat. Je to samosprávní rozhodnutí. A tak moc prosím – pan kolega, a udělal to tak správně, prostě návrh na zamítnutí je tady především proto, a to zdůrazňuji, že jsme se nebyli schopni, nebo jste nechtěli, abychom to na výboru pro veřejnou správu byli schopni dotáhnout do konce, a pak se o to poperme. Ale proč tlačíte na pilu? Co je na tom

Dienstbierovi tak nádherného, že prostě ho chcete poslouchat za každou cenu, aniž byste poslouchali argumenty lidí, zastupitelů a starostů? Protože když mezi ně půjdete, tak vám to řeknou jednoznačně napříč politickým spektrem.

A pak třetí věc, kterou tady chci zdůraznit, a to se obracím k legislativcům a právníkům, kteří jsou tady. Tenhle návrh zákona, a já vám to přečtu, protože to asi nemá obdobu, nebo aspoň si nepamatují, že bychom schvalovali legislativu, ve které předkladatel říká, že ji bude používat postupně a v průběhu let. Tu nově schválenou, kterou my schválíme, bude používat až za několik let a bude ji aplikovat jenom na někoho a do té doby bude aplikovat zákon, který teď zrušíme. To se ptám tady legislativců a právníků, do jaké míry, nebo lidí, kteří už jsou tady delší dobu než já, jestli jsme někdy schvalovali zákon, podle kterého se budeme řídit jenom někdy v následujících letech a jenom v některých případech a ještě podle počtu obyvatel. My budeme rozlišovat kontrolované osoby, myšleno samosprávy, podle toho, kolik mají lidí. Některé už budeme – kontrolovat jejich samosprávné rozhodnutí a některé ne. U některých pojedeme podle starého zákona a u některých podle zákona platného.

Já vám přečtu důvodovou zprávu, abyste věděli, že nekecám. Moment. O přechodném ustanovení, tak jak tady říká na mě pan zpravodaj, což respektuju, ale není ani slovo v tom zákoně. Je tady jenom v důvodové zprávě nějaká zmínka, ale v paragrafovém znění, a to zdůrazňuji, to není. Není to ani v účinnosti zákona, není tam nic podrobného k tomu, kdo si to potom vymyslí, jestli to bude řídit ministr bez portfeje, nebo kdo to vlastně potom bude řídit, nebo NKÚ si to bude stanovovat podle toho, kdo je mu sympathetic, anebo není sympathetic. Ale tady je napsáno: Do doby, než navržené přechodné období – a to období navržené je tady v textu, nikoliv v paragrafovém znění. Takže to je v důvodové zprávě! Do jaké míry to někdo může brát vážně, nebo ne? Do doby, než navržené přechodné období podle jednotlivých kategorií územních samosprávných celků uplyne, slyšte dobré, jednotlivých kategorií samosprávných celků – takže my prostě nebudeme v průběhu let k nim přistupovat stejně, ale ke každému podle kategorie, do které patří, kterou vymyslí pan ministr Dienstbier, by měly být územní samosprávné celky, popř. jimi ovládané právnické osoby kontrolovány pouze v rozsahu, v jakém to umožňuje dosavadní právní úprava. Bez uvedení tohoto ustanovení by totiž v přechodném období nastala paradoxní situace, kdy by územní samosprávné celky nebylo možné kontrolovat vůbec, a to ani v širším rozsahu podle nově navržené úpravy, ani v užším rozsahu podle úpravy stávající! No to už ani nekomentuj!

Takže my si budeme ten zákon dělat gumový, tady projde Poslaneckou sněmovnou, a pak tedy někdo si určí, kdo kdy vlastně bude podléhat systému kontroly, do jaké míry tam bude patřit a jestli tedy bude podle bývalé úpravy platné, anebo podle platné úpravy. Kdo to rozhodne? Protože zákon říká jasně, co má být kontrolováno a jak to má být kontrolováno. A tedy někdo rozhodne, že to teď ještě takhle kontrolovat nebudeme podle daného paragrafu?

Pan ministr Dienstbier se směje. Možná tomu nerozumí, protože smíř je vždycky poslední stupeň beznaděje. Tohle vysvětlení bych si prosil dřív, než vůbec ten návrh zákona projde Poslaneckou sněmovnou. Jasně, můžete trucovat, můžete říkat, že jsem si to vymyslel. Pravděpodobně jsem tedy neslyšel ty komunální politiky, starosty a zastupitele kritizovat zejména toto. Možná to neslyšíte ani vy, ale

bylo by dobré, až si před ně někdy stoupnete, ať už to bude na úrovni Svazu měst a obcí, nebo na úrovni jiné samosprávy, abyste jim do očí řekli, že vám tohle nevadilo, že Dienstbier měl pravdu, protože to je ten pachatel této, řeknu za sebe, zhůvěřilosti, kterou je potřeba narovnat, a ne ji pustit v této podobě.

Tak se prosím přidávám k návrhu na zamítnutí zákona ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se tedy, jestli ještě někdo do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Ptám se – je zájem o závěrečné slovo? Pan ministr ano, páni zpravodajové se rozmyslí. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych se pokusil stručně zareagovat na některé diskusní příspěvky, které tady zazněly.

Pan Vilímeč říkal, že bychom měli přerušit projednávání tohoto zákona, nebo vyčkat do doby, než Senát schválí novelu Ústavy, která už byla schválena zde v Poslanecké sněmovně. Já bych rád připomenul, a už jsem to tady říkal v úvodním slově, že v Senátu bylo přijato usnesení, že Senát naopak přeruší projednávání ústavní novely do té doby, než bude postoupen Poslaneckou sněmovnou právě tento zákon, který tu novelu má provést. Jinými slovy, pan poslanec Vilímeč tady požaduje, abychom se dostali do začarovaného kruhu a tuto věc vlastně nikdy neprojednali. To já chápnu, že může být přijatelné z pohledu někoho, kdo vůbec nechce takovouto změnu schválit, nicméně myslím si, že to by byl absurdní důsledek.

A z toho, že tento návrh zákona má provádět na zákonné úrovni tu změnu Ústavy, kterou už Sněmovna schválila, a vychází z předpokladu, že bude v Senátu schválena, tak se musí důsledně držet mezí stanovených v navrhované ústavní změně. Z tohoto hlediska vládní návrh zákona se drží velmi při zemi, vlastně vymezuje ústavní pojmy na nejnižší možné míře ve vztahu k územní samosprávě právě tím, že stanoví, že kontrolu bude provádět ve vztahu k zákonnosti podle právních předpisů, které upravují činnost jednotlivých samosprávných celků. Musíme-li se držet mezí Ústavy, není možné je zcela vyloučit prováděcím zákonem. Z tohoto hlediska bych tady rád upozornil, že celá tato debata v zásadě měla proběhnout především zde v Poslanecké sněmovně v době schvalování novely Ústavy, protože my jako vláda jsme nyní touto změnou vázání, samozřejmě za podmínky, že bude schválena. Předpokládám, že pokud Senát novelu Ústavy neschválí, že samozřejmě neschválí ani tento návrh zákona. Nicméně chce o tom rozhodovat zároveň.

K tomu, co zde zaznělo z hlediska duplicit, triplicit apod. a i ve vztahu k požadavku na předložení přehledu kontrolních mechanismů. Já jsem v průběhu jednání výboru zareagoval a stihli jsme to na ústavněprávní výbor, my jsme z vlastní iniciativy v sekci Legislativní rady zpracovali takovouto analýzu a minimálně poslanci ústavněprávního výboru ji dostali. Reagovali jsme tak proto, že nebyla dokončena analýza na vládní úrovni, a chtěli jsme, aby to poslanci měli k dispozici při projednávání zákona zcela mimo gesci mého úřadu, resp. té části Úřadu vlády, za kterou jsem zodpovědný.

To, co tady padlo v závěru od pana poslance Bendla. Já bych ho požádal, aby si pořádně přečetl návrh zákona, protože tvrdil, a citoval tady z důvodové zprávy, že to je pouze tam. Pokud se podívá do návrhu zákona, tak ten obsahuje článek 2 Přechodná ustanovení, kde je ten mechanismus přesně popsán, jak se zákon bude postupně rozšiřovat z hlediska kontroly nakládání s veřejnými prostředky v samosprávě na obce podle počtu obyvatel. Tedy není to ničí libovůle.

Je tam přesně rok po roku až do roku 2021 řečeno, na které obce se vztáhne. Neznamená to, že by tady byl nějaký dvojí mechanismus, protože v rozsahu, v jakém už dnes může NKÚ kontrolovat samosprávné celky, na tom se ve vztahu k těm menším obcím nic nezmění. Akorát ta širší kontrola, tak jak ji vymezuje zde schválená novela Ústavy, bude na ty menší obce nabíhat postupně.

Po pravdě řečeno, z pohledu vlády by tam ta přechodná opatření nemusela být. Tady jsme spíše vycházeli vstříc Svatu měst a obcí, který požadoval mj. postupný náběh, i části senátorů, kteří pocházejí ze samosprávy, ať už krajské, nebo obecní, a toto také požadovali. Nieméně říkám, že z pohledu vlády není podstatné, zdali tam ta přechodná ustanovení jsou.

Myslím si, že v této fázi by asi reakce z mé strany mohla dostačovat. Jak říkám, zásadní debata měla proběhnout zejména při schvalování novely. Protože pokud někdo chtěl ty argumenty uplatnit, tak v tu chvíli je pozdě, protože předjímáme-li schválení novely Ústavy, nemůžeme omezit působnost NKÚ stanovenou v Ústavě tímto zákonem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a ptám se zpravodajů, jestli mají zájem o závěrečná slova. Pan kolega Stupčuk za garanční výbor ano. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, jenom ve stručnosti bych chtěl reagovat na některé poznámky mých předčeňáků, aby tady nebyl dojem, že snad skutečně schvaluujeme nějakou zásadní změnu, která by převratným způsobem měnila kvalitu a kvantitu kontroly proti současnemu stavu.

Tady padla slova jako duplicita, multiplicita. Já si myslím, že duplicita je špatná v jakémkoli ohledu. Je to něco, co dubluje něco, a v tomto smyslu se to jeví jako zbytečné. Naopak multiplicita ve svém charakteru nemusí být něco, co je špatné. Multiplicita se v současné době standardně objevuje v našem kontrolním prostředí ve státní správě. Vy určitě víte, že existuje zákon o veřejnofinanční kontrole, kde je tzv. třístupňová kontrola. Ta kontrola je předběžná, průběžná, následná všech těch procesů. A samozřejmě že ústředním orgánem státní správy, který ji sjednocuje a má jakousi supervizi v té oblasti státní správy, je Ministerstvo financí. Takže vidíte, že v podmírkách státní správy je standardní, že existuje multiplicita kontroly. A samozřejmě že státní správa je taky formovaná na základě výsledků voleb, kdy někdo kandiduje se svým volebním programem a říká, jak bude veřejné prostředky utráct

bude s nimi hospodařit. V tomto smyslu ta legitimita získaného mandátu pro řízení státní správy a pro řízení samosprávy je naprosto totožná, si troufám říct, pokud obojí je výsledkem demokratických voleb. Ostatně ten bazén můžete postavit i za státní peníze, nejenom za ty obecní. A může se ukázat, že to bylo dobré, nebo že to bylo špatně. A i v podmínkách státní správy může přijít NKÚ a říct, že ta kontrola je špatná.

Poslední. Divím se tomu, že tady nepadla zmínka, že nevnímáte jako zásah do samosprávy ten současný stav, kdy kontrolují obce s jejich hospodařením finanční úrady, které jsou součástí moci výkonné, např. při dotacích nebo při jiných dotačních poskytováních. NKÚ je orgán kontroly nezávislý i na vládě. To je důležité vědět. Důležité je také vědět, že případná kontrola vždycky bude dopředu stanovená tím, že NKÚ schválí tzv. plán kontrolní činnosti na to stanovené období, takže na rozdíl od multiplicit těch kontrol, kterým jsou podrobeny samosprávy dneska, a to i z krajů atd., tato kontrola vždy dopředu bude známá a obec či kraj se na ni bude v dostatečné míře moci připravit.

A poslední argument. Myslím si, že tak jak znám charakter kontroly NKÚ, tak možná i ve vztahu k těm multiplicitním kontrolám je dobré, že tam bude takováto kontrolní činnost vykonávaná ze strany NKÚ, protože přece jenom se domnívám, že kontrolní činnost NKÚ má větší autoritu a je skutečným výrazem nezávislosti a nestranného orgánu, který ji vykonává.

Takže tolik stručná poznámka. Samozřejmě lze odkázat i na zahraničně právní úpravy a učinit tak komparaci. Ale rozhodně nechci, aby se zde vytvářel dojem, že schvaluji něco, co je v zásadě převratné. Jenom standardizujeme to prostředí a říkáme: Není rozdílu v tom, s jakými veřejnými prostředky hospodaříte, jestli se státními, nebo s obecními. Všechny veřejné prostředky by měly být nově zařazeny pod kontrolu Nejvyššího kontrolního úřadu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Chvojka chce? (Nechce.) Pan kolega Petru? Také nechce. Takže končím obecnou rozpravu.

Zahajuji rozpravu podrobnou a mám do ní přihlášku pana kolegy Kubíčka, připraví se pan kolega Václav Klučka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení páновé, já se chci přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je uložen v systému jako sněmovní dokument 3471. Součástí pozměňovacího návrhu je podrobná důvodová zpráva, kterou si můžete přečíst. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Václav Klučka v podrobné rozpravě, připraví se kolega Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Já se především musím omluvit, protože jsem tady v dvojjediné roli. Nejdřív mi dovolte, abych nepřítomného kolegu Sedu, který byl vyslán Poslaneckou sněmovnou na zahraniční služební cestu, načetl jeho pozměňující návrh, který je v systému pod č. 3257. Obsahuje text včetně zdůvodnění.

Dále se přihlašuji ke svému pozměňujícímu návrhu, který je v systému pod č. 3533. De facto tento pozměňující návrh pouze upravuje určitým způsobem textaci pana kolegy Sedi v prvé části jeho pozměňujícího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Václavu Klučkovi. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka, připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uložen do systému pod č. 3527. Je to pozměňování návrh ke sněmovnímu tisku 610, k nověle zákona o NKÚ.

Vkládá se další bod. V § 12 odst. 9 písm. b) se číslovka 65 mění na 70.

Odůvodnění: Navrhuje se změna ukončení funkce člena úřadu dosažením věku z 65 na 70 let. Tento návrh vychází ze schválené novely zákona č. 234/2014 Sb., o změně služebního zákona č. 218/2002 Sb, která posunula ukončení služebního poměru státního zaměstnance z 65 na 70 let. Důvodem byly změny v důchodovém pojištění, kdy pro osoby narozené v roce 1966 a později byl věk potřebný pro nárok na starobní důchod vyšší než 65 let. Novela tedy měla za cíl zamezit tomu, aby u této skupiny státních zaměstnanců služební poměr končil ze zákona před dosažením důchodového věku. Stejná hranice 70 let byla u této novely navržena rovněž s přihlédnutím k právní úpravě pro některé kategorie osob, jako jsou soudci a státní zástupci. Není žádný důvod, aby pro členy úřadu platila odchylná úprava než pro ostatní kategorie státních zaměstnanců. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Slova se ujme pan poslanec Petr Bendl v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já bych chtěl, aby v podrobné rozpravě padl návrh na zamítnutí tohoto zákona ve třetím čtení. A dovolím si jeho zdůvodnění. Protože tak jak jsem poslouchal pana ministra Dienstbiera, který operuje nějakým začarovaným kruhem, ten začarovaný kruh mohl být přetnut tím, že by poslanci výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj tu analýzu dostali. Vzhledem k tomu, že o ni požádali na jaře loňského roku a teď je leden, nebo konec ledna roku 2016 – a navíc ještě tady pan ministr Dienstbier přiznal, že jakýsi materiál jménem analýza dostali jiní poslanci, nikoli výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, ale poslanci ústavněprávního výboru, přestože musí dobře vědět, že jestli někde jsou

zkušení komunální politici a krajští zastupitelé, tak jsou ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Nerozumím tomu, proč jsme to nedostali. Jestli to byl úmysl, nebo neschopnost. Jedno, nebo druhé, nic jiného to v podstatě být nemůže, protože nevěřím tomu, že tu informaci nemají, neboť ji měli několikrát i z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Novela Ústavy. Přece není možné říct, že se budu řídit novelou Ústavy, když Ústava ještě neplatí. Náš legislativní postup je následující: musí to nejdřív odsouhlasit Poslanecká sněmovna, pak Senát, tam je stanovena nějaká účinnost, musí to podepsat prezident a tak dále a tak dále. Když tady ministr zodpovědný za legislativu řekne, že se musí řídit zákonem, který prošel Poslaneckou sněmovnou, ale ještě neplatí, tak tomu vůbec nerozumím, stejně jako nerozumím tomu, když tam je uvedeno... A není pravdou, co mi tady říkal zpravodaj jenom tak jako bokem, že je to tam popsáno. Podíváte-li se, myslím tu technologii rozhodnutí, podle čeho budou kontrolovány jednotlivé samosprávy v jednotlivých letech, tak je sice v zákoně uveden bod 2, ale v tom žádná charakteristika velikosti obcí a podobně –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás musím přerušit, protože jsme si odhlasovali, že ve 20 hodin začneme jiný bod.

Poslanec Petr Bendl: Rozumím, pane předsedo, odcházím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mně nezbývá nic jiného, ač jsem chtěl ukončit druhé čtení, protože jediný procedurální návrh byl zamítnutí návrhu, které se hlasuje tak jako tak ve třetím čtení, žel nic jiného nemohu udělat, že přerušuji v rozpravě, kdy jste stále přihlášen a máte právo hovořit v podrobné rozpravě, odůvodnit své návrhy. Takže přerušuji projednávání zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Děkuji panu ministru, děkuji pánum zpravodajům. Končím tento bod.

Na 20. hodinu jsme si schválili projednávání jiného bodu. Předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Na 20. hodinu byl dnes pevně zařazen bod

127.

Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Miroslavy Němcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 649/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 649/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jsem rád, že se dnes můžeme konečně věnovat našemu návrhu. Doufám, že to znamená, že vládní koalice uznala, že kontrolní hlášení, které začalo být účinné od letošního ledna, je problematické a že vládní koalice má zájem se bavit o našem návrhu na jeho odložení. Už nakonec i vláda i sám pan ministr financí uznali, že zákon není dobré napsaný, je špatně napsaný, je potřeba ho v nejbližší době novelizovat. Já myslím, že to jenom potvrzuje naše argumenty. Dokazuje to, že jsme měli pravdu, že kontrolní hlášení je nejenom nesmyslné, ale i špatně napsané, špatně připravené. Není na něj připravena podnikatelská veřejnost, není na něj připravený stát, respektive Ministerstvo financí, Finanční správa. Je potřeba něco udělat a zákon opravit.

My tady dáváme podruhé vládní koalici šanci, aby opravila něco, co pokazila, nevystavila podnikatele účinnosti tohoto zákona, která jím způsobí spoustu komplikací, a z tohoto hlediska doufám, že tentokrát se podaří nejenom nás návrh projednat, ale hlavně ho projednat úspěšně a že odložení zákona podpoříte.

Než budu argumentovat, proč je potřeba odložit účinnost zákona, chci jasně říci, že Občanská demokratická strana nesouhlasí s celým principem zákona. Považujeme ho za špatný. V okamžiku, kdy se dostaneme do vlády, tak zrušíme kontrolní hlášení, uděláme to bezprostředně, protože to jenom obtěžuje podnikatele, nic pozitivního to nepřináší. Ale v tuto chvíli navrhujeme odložení účinnosti a dáváme tak šanci vládě, aby napravila to, co je připraveno špatně, a umožnila podnikatelům, aby se na tento zákon a jeho dopad dobře připravili. Pokud to neuděláte, tak úmyslně způsobíte to, že bude platit zákon, který je špatně připraven, obsahuje nesmyslné pokuty, extrémně krátké lhůty na nápravu chyb. Ted' můžete namítat, že vy to přece opravujete, ale bohužel nemůžete stihnout to opravit dostatečně rychle, aby to podnikatele nezasáhlo.

Já jsem tady na mimořádné schůzi, kde jste neschválili program a zabránili nám diskutovat o našem návrhu, stihl díky přednostnímu právu předenést všechny podstatné argumenty, proč by měla být účinnost tohoto zákona posunuta. Nebudu opakovat všechno, co jsem řekl. Moje zdůvodnění bylo velmi podrobné. Připomenu ale aspoň základní důvody, pro které je potřeba účinnost odložit.

Návrh přináší další byrokracií pro daňové poplatníky. Měsíc před termínem prvního podání hlášení, což je někdy 25. února, je jasné, že Ministerstvo financí a Finanční správa selhaly v informování podnikatelů. Když se podíváme na průzkumy Hospodářské komory z konce loňského roku, tak uvidíme, že na daňovou povinnost byla připravena asi pětina podnikatelů. Moc nevřím, že by se čísla nějak výrazně změnila. Připomínám také, že odložení účinnosti zákona podporovaly takové instituce, jako je Hospodářská komora, Asociace manažerů a podnikatelů, se samotným institutem nesouhlasí třeba Advokátní komora, Komora daňových poradců. Také bych vám rád připomenul, že skupina senátorů dala podnět k Ústavnímu soudu, a proto by bylo logické počkat, využít možnost, že odložíme účinnost, na to, jaký bude výrok Ústavního soudu.

Dále připomínám, že podle důvodové zprávy také kontrolní hlášení úzce souvisí s elektronickou evidencí tržeb, která měla být podle původní představy vlády zavedena k začátku letošního roku. To se evidentně nestane. Další důvod pro to, aby se kontrolní hlášení odložilo.

Jako poslední důvod bych připomenul, co jsem říkal na začátku. Vláda sama už projednala novelu tohoto zákona, která má zmírnit sankce, ale úprava nebude platná dřív než za několik měsíců a během této doby budou úřady tvrdě trestat podnikatele. To, co vy sami považujete za špatné, dopadne na podnikatele a nedokážete tomu v tuto chvíli zabránit. Máte jedinou možnost, jak tomu zabránit, a to je podpořit náš návrh odložit účinnost o jeden rok a během roku se jednak pokusit dobré informovat podnikatelskou veřejnost a jednak upravit největší chyby, které v tomto špatně připraveném zákoně jsou.

My bychom kontrolní hlášení zrušili, ale nabízíme vám v této věci ruku. Nabízíme – domluvme se na odložení účinnosti tohoto zákona a udělejme něco v tuto chvíli pro podnikatele společně, aby na ně nedopadl špatně připravený zákon. Já myslím, že pokud někteří překročíte stín vlastní ještěnosti, přiznáte chybu, což jste vlastně udělali tím, že okamžitě vláda několik dní platný, respektive účinný zákon reviduje, novelizuje, a zatáhnete za záchrannou brzdu v posledním možném termínu, tak uděláte něco dobrého pro podnikatele a daňové poplatníky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Ano, děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych se víceméně omezil na stanoviško vlády, což je tedy sněmovní tisk 649/1. Vláda s tímto návrhem vyslovila nesouhlas. Není od věci, abych ocitoval základní věci, které vedly k tomu, že vláda vyslovila nesouhlas.

Vláda odmítá tvrzení, že byla zanedbána informovanost subjektů, kterých se kontrolní hlášení týká. Svědčí o tom tiskové zprávy, články v celostátních novinách, desítky článků na internetu, přednášky, debaty pro odborné svazy a komory, informační plakáty atd. atd. Vláda považuje zavedení kontrolního hlášení za jeden z kroků směrem k narovnání tržního prostředí České republiky. Vláda dále uvádí, že důvodem k posunutí povinnosti podávat kontrolní hlášení není ani souvislost se zavedením elektronické evidence tržeb. Kontrolní hlášení plátců DPH a elektronická evidence tržeb jsou opatřeními, která by měla vést k lepšímu výběru daní a omezení daňových úniků. Tolik velice stručně ze stanoviska vlády. Samozřejmě, ten tisk každý má, takže podrobněji si může přečíst.

Něco jiného je samozřejmě zmírnění tvrdosti, co se týká sankcí. Tam jak Ministerstvo financí, tak vláda jistě uznaly, že je třeba přehodnotit, ale o tom určitě bude mluvit pan ministr financí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan předseda Kalousek, po něm pan místopředseda Kučera, po něm pan ministr Babiš. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pány, já se dovolím obrátit nikoliv na vládu, nikoliv na pana ministra financí, protože to zjevně nemá cenu, tam už to stanovisko bylo přijato a byli jsme s tím stanoviskem seznámeni, ale dovolím se obrátit zejména na poslance koaliční partnery hnutí ANO a pana ministra financí.

My jsme tady, když se ten zákon projednával, i poté, když kolegové předložili tuhle novelu, argumentovali, proč je v této podobě a v tomto čase ten zákon škodlivý. Proč náklady budou neskonale větší než výnosy. Proč je to legislativní zmetek. Vy jste schválili zákon, který používá právně neplatné termíny, jestli to nevíte. Proč je tam spousta věcí, které umožňují zváli státu a nikoli vůli. A přesto jste nás neslyšeli, přesto jste ten zákon schválili. Váš ministr financí sám řekl poměrně nedávno, že ten zákon je v mnoha ohledech špatný, a teď pojmenovával přesně ty argumenty, které my jsme uváděli, ale vy jste je nechtěli slyšet! Teď váš ministr sám říká no, tady se to nepovedlo. A teď úžasné zdůvodnění: Ona to ta Finanční správa přehnala. Ona to ta Finanční správa špatně napsala.

Upřímně řečeno, ta věta by byla alarmující, i kdyby to ta Finanční správa dobře napsala. Finanční správa tady není od toho, aby psala zákony. To je represivní orgán. Od toho je ministerstvo jako ústřední orgán státní správy, který tvoří legislativu. Ten represivní orgán se pak podle schválené legislativy musí chovat. Takže už jenom tato praxe na Ministerstvu financí je alarmující. A především neznamená vůbec žádné alibi, protože zákon předkládá do vlády ministr, ne Finanční správa. Ten ministr nemůže říct: Ta Finanční správa nebo ten můj náměstek nebo ti mí úředníci. On je odpovědný! On té vládě předložil špatný zákon, o kterém sám byl ochoten říct, že je špatný, ale až když byl schválen! A schválen přesto, že my jsme argumentovali v podstatě stejně jako on, když říkal, že ten zákon je špatný, v některých oblastech. Tu odpovědnost nese ministr.

Já jsem pak poslouchal veřejnou diskusi a slyšel jsem pana předsedu Bělobrádku. Říkal: Za to nese odpovědnost pan ministr financí. A slyšel jsem pana premiéra, který říká: To je odpovědnost pana ministra financí. Ale to je, prosím pěkně, nesmysl! Protože do Poslanecké sněmovny předkládá ten zákon vláda České republiky. A jak pan předseda Bělobádek, tak ostatní ministři za KDU-ČSL, tak pan předseda vlády Sobotka a ostatní ministři za vládní stranu sociální demokracie mají svůj kvalifikovaný odborný aparát, který jim měl napsat, že to je paskvil, ten návrh zákona. A jsem-li správně kuloárně informován, tak skutečně některým ministrům to jejich odborný aparát napsal. Že to je paskvil! Nicméně ti ministři si řekli: Nebudeme si nahněvávat pana ministra financí, ten jeho paskvil mu schválíme a pak budeme říkat, že je to jeho odpovědnost.

A já bych vám chtěl říct, milí kolegové ze sociální demokracie a milí kolegové z KDU-ČSL, že je to jejich odpovědnost úplně stejně jako odpovědnost pana ministra financí. Protože to předložila vláda společně. A že to je vaše odpovědnost jako poslanců KDU-ČSL a poslanců sociální demokracie a jako poslanců ANO. Protože jste vědomě, a teď už to víte, teď už to přiznal i pan ministr financí, schválili paskvil!

Je jediná šance – odložit účinnost. A protože už vláda, která i sama je ochotna přiznat, že je to paskvil, novelizuje zákon, který ještě nenabyl účinnost, tak tu

účinnost odložit a novelizaci udělat pořádně, aby to v okamžiku, kdy se zákon stane účinným, už nebyl paskvil, slovy svého tvůrce předkladatele pana ministra financí. Protože to opravdu není odpovědnost Finanční správy. Je to primárně odpovědnost pana ministra financí, který předložil paskvil do vlády. Je to primárně odpovědnost vlády, která předložila paskvil do Poslanecké sněmovny. A bude to odpovědnost jednoho každého z vás, který schválí paskvil přesto, že slyšel od pana ministra financí, že se to fakt nepovedlo, že to ta Finanční správa přehnala a že to budeme muset novelizovat.

Opravdu trváte na tom, že to musí nabýt účinnost? Že to nemůžeme o půl roku odložit? A mezitím znovelizovat tak, aby to bylo alespoň trochu únosné? Aby to nemusel kritizovat alespoň ten předkladatel? Který to kritizuje ještě dřív, než to vstoupilo v účinnost? Opravdu chcete veřejnosti prezentovat takovouhle kvalitu legislativního procesu? Chcete se za ni postavit a říct "já, poslanec ten a ten, jsem pro tohle zvedl ruku, nebo proti tomuhle jsem zvedl ruku s plnou odpovědností"? Že chci, aby vstoupil v účinnost paskvil, o kterém vím, že už ho vláda novelizuje a že s ním nesouhlasí ani ministr financí, který vás konejší – no tak do té doby, než schválíme tu novelu, tak my vlastně ten zákon až tak moc dodržovat nebudeme. My jako, když bude porušen, tak nad tím zamhouříme oko. Takhle je možná možné chovat se v Agrofertu. Takhle není možné se chovat v demokratickém právním státu, protože to právo buď platí, nebo neplatí. A jestli způsobíte, že bude platit, a současně respektujete, že ten, který...

Já počkám, až se pan Foldyna vypovídá.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, kolegové, ale prosím, pokud chcete hovořit, tak přeneste své hovory do předsálí a nechte pana předsedu mluvit. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Ještě jednou. Takhle je možná možné chovat se v Agrofertu. Já nevím, jaké tam mají vnitřní předpisy, ale takhle není možné chovat se v demokratickém právním státu, kde to právo platí, a pak ho musíme dodržovat, nebo neplatí, ale není možné, abyste vy teď rozhodli o tom, že to bude platit, bude to účinné, a současně se spokojili s konejšením ministra financí: Když to bude platné, bude to účinné, tak my se podle toho zase až tak chovat nebudeme, nebojte se, a do té doby to znovelizujeme. Takhle on komunikuje. Takhle to slyšíte, takhle jste ochotni se s tím spokojit a tvrdit, že jste poslanci právního státu. Já myslím, že máme jedinou možnost. Opravdu tu účinnost odložit do té doby, než – a já s tímhle nikdy nebudu souhlasit – ale než budeme všichni schopni říct ano, je to buď dobré, nebo je to špatně, ale prostě bude se podle toho postupovat, a ne že se bude zamhuřovat oko nebo nebude zamhuřovat oko podle toho, jak vysokoprevoschoditelstvo zvedne palec nahoru, nebo zvedne palec dolů. To je totiž konec právního státu, pokud se s tímhle chcete spokojit. A já vám chci říct, že za to ponesete odpovědnost.

Pak mám ještě jednu drobnou připomínku, která s tím souvisí zdánlivě vzdáleně, ale velmi těsně. Pan ministr financí nás informoval o obrovském diplomatickém

úspěchu, že je velká šance, že v České republice bude schválen pilotní projekt reverse charge na území České republiky, někde jinde, a u nás se bude testovat, jak to funguje. Já pro to mám do značné míry pochopení. Já jsem svého času zavedl reverse charge u celé řady komodit, kde to šestá směrnice povolovala, ať už to byl šrot, emisní povolenky, zlato, stavební práce, a všude jsme se setkali ne sice se stoprocentními, ale převážně pozitivními výsledky. Já jsem se snažil, velmi marně a úplně stejně jako mi nástupci, ať už se jmenovali Janota, Fischer nebo Babiš, o výjimku alespoň pro pohonné hmoty, protože tam je největší problém těch karuselových obchodů. Ta výjimka nám nikdy nebyla poskytnuta.

Kdyby systém reverse charge byl zkušebně na rok nebo na dva zaveden na celém jednotném evropském trhu, tak bych si myslел, že je to dobré, a určitě bych pro to hlasoval. Byť si nejsem stoprocentně jist tím výsledkem, ale určitě by to stálo za to. Z tohoto hlediska oceňuji úsilí pana ministra. Ale zavést ho pouze na území České republiky a nikde jinde ne, to znamená přihlásit se k tomu, že z České republiky uděláme pokusnou laboratoř, že v České republice a nikde jinde budou muset vést malí a střední podnikatelé dvojí výkaznictví, že je zavalím neskutečnou administrativní zátěží, že jím způsobím obrovský problém v příhraničním obchodním styku, protože můj obchodní partner v Rakousku, v Polsku, kdekoli jinde řekne: No tak ten pak Faltýnek nebo pan Volný, on musí vést dvojí výkaznictví, já na to musím reagovat ve svém výkaznictví o DPH, to je pro mě taková komplikace, že já si to raději koupím od někoho jiného. To v kombinaci s kontrolním hlášením DPH a elektronickou evidencí tržeb už tvoří smrticí koktejl.

Pane ministře, probůh, kdo vám dal mandát učinit z České republiky laboratoř pro celou Evropskou uniю? Ano, řada partnerů vás plácá po zádech, protože říkají: To je výborný, na úkor administrativní zátěže českých podnikatelů se podíváme, jak to funguje. Ale jestli tohle prosadíte, a já furt doufám, že ne, tak to znamená, že opravdu všichni u nás, kdo jenom trochu obchodují přes hranice, povedou dvoje výkaznictví. Vytvoříte obrovskou komparativní konkurenční nevýhodu, kterou samozřejmě velké korporace zvládnou, ty účtárny si s tím poradí, ale ti malí podnikatelé v příhraničí ne.

A tady se opět obracím na koaliční partnery, nikoli na pana ministra, tam to zjevně nemá cenu. Za to taky ponesete odpovědnost. Až najednou zjistí František Janáček na Šumavě, který obchoduje se svým partnerem v Rakousku, že musí vést dvojí výkaznictví, ne jedno, ale dvoje, že za jeden kšeфт má dvakrát více administrativní práce, tak nechci slyšet od KDU-ČSL a od ČSSD, že za to může pan ministr Babiš. Za to můžete všichni, kdo mu to dovolíte, protože ty argumenty jste slyšeli včas, úplně stejně jako u hlášení o DPH. Já vás moc prosím, abyste se nad tím zamysleli.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní s přednostním právem pan místopředseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Michal Kučera. Po něm pan ministr Babiš, pan předseda Sklenák, pan předseda Faltýnek a pan poslanec Foldyna. Prosím, pane místopředsedo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych se teď vrátil ke kontrolnímu hlášení plátců DPH, tzn. chtěl bych říct pár důvodů, proč je dobré tuto účinnost odložit skutečně o jeden rok.

Já jsem někdy v polovině loňského roku měl interpelaci na pana ministra Babiše právě ve věci kontrolního hlášení, kde jsem uváděl důvody, proč kontrolní hlášení v této podobě není kvalitně připraveno. Pan ministr Babiš si onu interpelaci pravděpodobně vyslechl, odpověděl podle svých marketinkových příruček a nevzal si z toho žádné poučení, protože ty chyby, na které jsem upozorňoval, ty chyby jsou v zákoně stále, a dokonce sám ministr Babiš dnes oznamuje, že bude kvůli těmto chybám tento zákon novelizovat.

To, že kontrolní hlášení zavádí každoměsíční povinný soupis všech prodejů a nákupů s uvedením obchodního partnera a jeho identifikaci, to je nám dnes už všem jasné. Je to naprostě zásadní průlom do obchodního tajemství. To, že plošně zatěžuje všechny podnikatele, místo aby se soustředilo na ty nepočetivé, a cíleně na ty nepočetivé, aby je finanční úřad řešil, tak samozřejmě, tak jak už bývá u pana ministra Babiše zvykem, rozložil tuto povinnost na všechny a zatížil tím zejména ty početivé. Měsíční plátcí DPH pravidelně měsíčně odevzdávají nějaké informace, mají nějakou povinnost, tzn. další zátěž, nicméně v tom měsíčním rytmu jsou pravděpodobně schopni se tomu nějak přizpůsobit. Podstatně hůře jsou na tom samozřejmě čtvrtletní plátcí DPH, protože ti mají ten čtvrtletní rytmus. (V sále je hlučno.)

Já jsem někde viděl, a myslím, že už o tom tady byla řeč, že byl průzkum finanční společnosti Deloitte, která uvádí, že 80 % firem není dnes dostatečně připraveno na EET. A ty chyby nejsou jenom na straně těch firem, upozorňuji. Já jsem nikde nezaznamenal žádnou masivní kampaně, masivní informační kampaně o tom, co znamená kontrolní hlášení, jakým způsobem se na něj připravit. Samozřejmě probíhaly jakési kurzy, kam se podnikatelé mohli přihlásit za nějaký poplatek a kde jim, spíše těm daňovým poradcům, bylo něco vysvětleno. Ale žádná masivní kampaně neprobíhala, 80 % podnikatelů je nepřipravených.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane místopředsedo. Poprosím kolegy, aby se ztišili, aby vám umožnili dokončit váš projev. Děkuji.

Poslanec Michal Kučera: Pokud víme samozřejmě, že jedním z hlavních kritérií rozhodování u pana ministra Babiše jsou kromě volebních průzkumů také průzkumy všeho druhu, tak se divím, že na základě tohoto průzkumu už skutečně neudělal to, že by onu účinnost odložil.

Nicméně hlavní argument, proč odložit účinnost kontrolního hlášení, nám sdělil při minulém projednávání pan ministr Babiš sám. A já si ho tady dovolím citovat. O této novele prohlašuje – cituju: "Není příliš kvalitní, ale žádnou podobnou jsme tady neměli za 25 let." Cituju dále pana ministra Babiše: "Máte pravdu, že v sankcích jsme to přehnali. Chceme to opravit, a proto navrhnete novelu." Takže už v době, kdy se ten zákon schvaloval, ministr Babiš věděl, že tam jsou zásadní chyby, přesto tu novelu nechal schválit.

A co ta novela má přinést? Novela má podle něj například odpustit všechny pokuty ve výši tisíc korun za nepodání kontrolních hlášení v příslušném termínu. Změna zákona, který je účinný od začátku ledna, také umožní prominout další pokuty. Finanční správa bude podle pana ministra Babiše v tomto ohledu flexibilní. To je dobrá zpráva pro naše podnikatele. Flexibilita finančního úřadu při daňových kontrolách, to je přesně to, co my potřebujeme! Na základě čeho ona flexibilita bude – já se teď skutečně nechci ani domýšlet.

Musím říct, že pan ministr Babiš se vydal úplně opačnou cestou, než kritizoval. On vždycky kritizoval takové – trošku hanlivě říkal tupé škrty. Já bych chtěl říct, že pan ministr Babiš a jeho novely zákonů jdou úplně opačnou cestou, nazval bych to tupé vybírání peněz od občanů. Tupé vybírání peněz od občanů, takhle bych to já nazval. A proč si to takhle dovolím nazvat? Protože první věc, čeho měl být ministr financí motorem a hnací silou v době hospodářského růstu, jsou reformy. Pan ministr Babiš vybere peníze, zatíží daňové subjekty, zatíží podnikatele, zatíží běžné lidi – a co se s těmi penězi stane? Ty skončí v té černé díře toho nereformovaného státního rozpočtu. Kde je reforma sociálního systému? Kde je reforma zdravotnictví? Kde je reforma důchodového systému? To pan ministr Babiš absolutně vypustil. To je jeho největší politická prohra. On pouze tupě vybírá peníze od lidí a sype je do té černé díry nereformovaného rozpočtu. V době hospodářského růstu, upozorňuji. V době hospodářského růstu!

Samozřejmě tady můžu zmiňovat další argumenty, proč není dobré zavádět kontrolní hlášení. Je tady tolik diskutovaná otázka nakládání s daty. Už jsme několikrát byli svědky právě prolomení těch systémů. Ten podnikatel tam skutečně odhalí naprosto všechno. Odhalí střeva své společnosti. Odhalí, s kým obchoduje, kde nakupuje, za kolik nakupuje, komu prodává, za kolik prodává. A všichni, kdo jsme pracovali mimo státní sféru či samosprávu, tak víme, že tato data jsou naprosto zásadní. Samozřejmě u nějakých velkých technologických celků je to jedno, tam se cena tvoří jinak a nákupní podmínky tam nejsou tak dramatické. Ale pokud nakupujete komoditní věci typu šroubky, a spojovací materiál tady zmíním, tak spojovací materiál – ten byznys je postaven zejména na tom, za kolik nakoupím a kde nakoupím, jaké dostanu obchodní podmínky a jaké obchodní podmínky se mi podaří vyjednat. Ministr Babiš může kontrolním hlášením tento byznys úplně zrušit.

Dámy a páновé, to, co kontrolnímu hlášení vyčítám, a zaznělo to od mých předčeňků, je jeho nepřipravenost. Já s ním nemusím souhlasit, mohu hlasovat proti, ale vím, že pokud ten zákon projde, tak minimálně to nebude legislativní zmetek, tak jako to je dnes. Je legitimní se rozhodnout pro, je legitimní se rozhodnout proti, ale je podle mého nelegitimní vědomě hlasovat pro legislativní zmetek připravený panem ministrem Babišem.

Chtěl bych říct, že TOP 09 jde opačnou cestou. Chceme snížit administrativní zatížení podnikatelů. Je to už tolik diskutované jednotné inkasní místo, které mělo ulehčit podnikatelům a které právě tato vláda shodila se stolu. Ale je to taky námi předložená novela, která už dlouhou dobu leží tady ve Sněmovně, aniž by se dostala na pořad projednání, a je to novela jednotného kontrolního místa, která má zase zjednodušit právě podnikatelům administrativu a byrokraci, která se na ně valí. Bohužel hnutí ANO často o sobě prohlašovalo, že je to hnutí pravicové, že je to hnutí,

které chce podpořit podnikatele. Bohužel jde právě opačnou cestou. Pokud by tomu tak nebylo, tak minimálně tyto naše návrhy by minimálně projednalo, když nic jiného.

Dámy a pánové, závěrem mi jenom dovolte (říct), že odložením této novely dáme šanci opravit tyto dramatické chyby, o kterých jsem tady mluvil já a o kterých tady mluvili mí předčeřníci, aniž by to zatížilo a ohrozilo podnikatele, živnostníky a občany této České republiky. Já vás, dámy a pánové, a teď se obracím i na stranu KDU-ČSL, obracím se na stranu ČSSD, já vás skutečně vyzývám – odložme kontrolní hlášení o jeden rok. Umožněme, aby ty chyby, které připouští sám ministr Babiš, byly opraveny, aniž bychom z našich podnikatelů, z našich živnostníků dělali pokusné králíky.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi Kučerovi. Nyní dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec David Kasal. Není tady přítomen, propadá tedy jeho faktická poznámka. S další faktickou poznámkou pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, děkuji za možnost krátce reagovat. Reagoval bych nejen na svého předčeřníka, ale také na pana předsedu Kalouska, a to nikoliv k tomu textu zákona, který se týká daní, na to určitě nejsem odborník a to ponechám kolegům z rozpočtového výboru, ale spíše z hlediska právního.

Je tady obava, že ponecháme, jak tady zaznělo, a já se s tím úplně neztotožňuji, jakýsi legislativní zmetek v účinnosti. Chtěl bych upozornit na to, že naopak my zmetek stoprocentně vyrobíme, pokud teď bychom přistoupili na návrh, který tady pravice předložila, a to z jednoho prostého důvodu. Ten návrh chce odložit účinnost některých ustanovení z 1. 1. 2016 na 1. 1. 2017. Tak bych chtěl upozornit milé kolegyně a kolegy, kteří předložili tento návrh zákona, že už se nacházíme po 1. 1. 2016, a tedy odkládat něco, co už nabyla účinnosti, je přinejmenším sporné. Samozřejmě existuje několik právních názorů na to, zda to jde, nebo zda to nejde, nicméně vytvoříme si tím v daňové oblasti při placení daní tolik problémů, které budou řešit následně soudy, správní soudy, Ústavní soud a další, že podle mého názoru je lepší vyčkat na rádnou novelizaci, která podle mého názoru, pokud se tady ve Sněmovně dohodneme a bude opozice ochotna podpořit rychlé projednávání, bude-li mít zájem na těch opravách, pokud je ten zájem skutečně vážný a není to snaha jen na této situaci parazitovat, pak určitě to bude lepší řešení než tento pokus teď se zpětně bránit něčemu, co už nastalo. Mám opravdu velkou obavu o to, zda to je možné, a navíc zda ten text, tak jak je, protože nepamatuje například na různá přechodná ustanovení, je skutečně po právní stránce v pořádku. (Upozornění na časový limit.)

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Kalousek taktéž s faktickou poznámkou, po něm pan ministr Babiš rádně přihlášený. Prosím, pane předsedo, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych reagovat na slova svého předčeňníka. Pro pana poslance Tejce vašim prostřednictvím – já s vámi ty obavy částečně sdílím. Opravdu ano. Ale proč jste nevystoupil v bodě 6 dnešního programu, když jsme projednávali vládní návrh, ne opoziční, o dani z příjmů, který má mít účinnost od 1. ledna 2016? A v druhém čtení jsme tento tisk projednávali 19. ledna 2016. Takže když je to vládní návrh, tak na ten problém upozorňujeme, a já přiznávám, že reálně existuje – když je to opoziční návrh, a když je to vládní návrh, tak o tom mlčíme. Je to stejný případ.

Pan ministr financí ubezpečuje u daní z příjmů veřejnost, že to tak klidně být může, at' se nebojí, že ten zákon sice ještě není schválen ve Sněmovně, ale až to projde Sněmovnou a Senátem, a on ví, že ho podpoříme, ten zákon o dani z příjmu, takže o tom, že to Sněmovna schválí, není pochyb, tak to bude účinnost zpětná od 1. ledna 2016. Tak proč to jednou jde a neupozorňujeme na rizika – a daň z příjmu podle mě zasahuje mnohem více lidí než DPH. Když porovnáte počet poplatníků daně z příjmu ze závislé činnosti, kteří například uplatňují slevu na dítě, tak těch je bezesporu početně mnohem víc než u zákona o DPH. A abychom byli spravedliví, tak nám aspoň přiznejme to, že jsme o tom mluvili v září, v říjnu, v listopadu roku 2014, o nepřiměřených sankcích a krátkých lhůtách. Nespalí jsme, jak nás obviňujete. Vy jste to ignorovali, a teď to hasíte na poslední chvíli! Takže měřte všem stejně. A já ty obavy nezlehčuji. Skutečně ne.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, po něm s faktickou poznámkou pan ministr Babiš, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Tejc. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já ve shodě se svým předčeňníkem také do jisté míry sdílím obavy pana poslance Tejce, i když si myslím, že ten výklad není jednoznačný. Nicméně ten problém je, že my jsme to, kolegyně a kolegové, říkali. Říkali jsme to dřív, než vy jste ten zákon schválili. A vy jste byli naprostě hluši. Vy jste to nechtěli slyšet. A stejně jste to schválili. A teď říkáte ústy pana poslance Tejce ano, měli jste pravdu, bylo tam hodně věcí špatně, musíme to rychle opravit, ale už je to platné, už je to účinné a my musíme setrvat v nastoupeném bludu. To je hodně smutné! A je to vizitka především vaší práce, kolegové ze sociální demokracie a z KDU-ČSL. Babiše z toho nelze vinit, on to neumí a zkouší to. Problém je, že vy jste mu to sežrali. A teď je to váš problém. Protože to, že ten zákon je evidentně špatný, což přiznáváte sami, je vaše odpovědnost, protože jste to věděli, ale z nějakého důvodu jste se Babiše do té míry báli, nebo jste to s ním do té míry vykšeftovali, že jste mu ten zákon, o kterém jste věděli, že je špatný, schválili. A ten, kdo na to doplatí, je občan České republiky. Na tuhle vaši nezodpovědnost!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní pan ministr Babiš s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Tejc, po něm pan poslanec Faltýnek také k faktické poznámce. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Já jsem se přihlásil k faktické, neboť je jasná taktika, že se nedostanu ke slovu.

Já nevím, co jsem udělal koaličním poslancům na grému. Proč mi to děláte, abych tady poslouchal 45 minut této žvástu, lží a nesmyslů? Pan Fiala se přibližuje demagogii Kalouskovi a pan Kučera skvěle tady nahradil pana Laudáta. (Pobavení v sále.) Ten zákon je skvělý! (Potlesk v různých částech sálu.) Ten zákon přinese deset miliard ročně. (Hovoří velmi hlasitě.) Není pravda, že jsem řekl, že ten zákon je špatnej! My jsme chtěli vyjít vstříc podnikatelům. A pokud nechcete, tak tu novelu zrušíme. A já řeknu mému hnutí, že budeme hlasovat i proti koalici a řekneme všem podnikatelům: Tady opozice – my jsme chtěli být vstřícní. A necháme ten zákon tak, jak je. A vy jste se teď probudili? Tenhle zákon byl schválen 22. 12. 2014 a platný je od 1. ledna 2015 a účinný 2016. Tak co jste se teď probudili?

Kontrolní hlášení je skvělý zákon. My jsme jenom řekli, že zmírníme pokuty. A že budeme vstřícní. A když nechcete a chcete přtížit našim podnikatelům, tak to nebude dělat, tu novelu, a necháme to být, tak jak to je. Ten zákon je platný, všechni to vědí, všechni jsou připraveni – a vy akorát tady lžete! Byla na to kampaň, to jsem tady četl už x-krát, kolik sto tisíc esemesek, kolik inzerátů, kolik akcí jsme dělali. Tak o čem vy mluvíte teď? Znovu opakují, já vůbec nechápu, proč o tom dneska diskutujeme. Proč to grémium schválilo, abych tady poslouchal 45 minut nesmyslů, demagogii a lží. Nikdy nic neudělali pro výběr daní. Ano. Pan Kalousek se svým kámošem Knížkem akorát rozkrádali Finanční správu. (Předsedající: Čas, pane ministře.) A nic neudělali! A teď tady něco vykládají! (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru Babišovi za jeho faktickou poznámkou. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Tejc, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Faltýnek, pan poslanec Foldyna, pan poslanec Stanjura, pan poslanec Fiala. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Já bych byl především rád, aby mi nebylo vkládáno do úst něco o nějakém přiznání se k něčemu. Já jsem se tady k ničemu nepřiznával, ani to nemám v úmyslu. Já jsem pouze nabídl to, že pokud je tady zájem ze strany opozice na změny, budou-li akceptovány koalicí, není důvod, proč ty změny neučinit velmi rychle. Ale ten způsob, který se tady volí, je nesprávný právě z právního hlediska. Rozdíl je především v tom mezi těmi dvěma daňovými návrhy, že je něco jiného, pokud účinnost nastala, ji odkládat, a něco jiného je, pokud schvalujieme zákon, který má nabýt účinnosti zpětně, pokud hovoříme o zdaňovací období. Samozřejmě otázka retroaktivity určitě nebude jednoduchá i tam, bude to určitě téma, ale rozhodně ten zákon nemůže nabýt zpětně, protože čas nezměníme. Takže to se vyřeší ve třetím čtení – ve druhém a třetím čtení v rámci rozpravy o účinnosti. Tolik na dovyšvělenou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Faltýnek, po něm pan poslanec Foldyna, po něm pan poslanec Stanjura a další. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezký večer, dámy a pánové. Já bych si dovolil pro nás pro všechny a hlavně pro naši veřejnost, pro naše podnikatele přeložit do češtiny to, co tady zaznělo z úst kolegy Kalouska a Kučery, Fialy a dalších. Já jsem si to napsal, je to pouze jedna věta: Budeme bojovat do posledního muže, do poslední kapky krve za neplacení daní v naší zemi, jak jsme to dělali za naši vlády, a budeme to dělat dále, v tom jsme konzistentní, a naši voliči to dobře vědí. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Foldyna, po něm pan poslanec Stanjura a po něm pan poslanec Fiala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si myslím, že opozice má právo kritizovat. Byla to zajímavá kritika, byla to spíš taková pohádka, parodie na to, co se tady odehrávalo v minulém volebním období, když se schvalovaly například církevní restituce, kdy se odsouhlasily církevní restituce a rychle se podepsala smlouva s církvemi ještě před projednáváním s Ústavním soudem. My se můžeme k tomuto zákonu určitě vrátit po roce, jestli bude mít nějaké vady. My se ale k valorizaci církevních restitucí, k miliardám, které budeme muset dát z rozpočtu České republiky, nikdy vrátit, díky tomu, co jste tady předvedli v minulém volebním období, nikdy se k tomu vrátit nemůžeme. Podepsali jste smlouvy, které jsou nevypověditelné, a stát by přišel o ohromné miliardy. Čili vy ten národ houpete, akorát jste zapomněli, že už ho houpete hlavou dolů. Takže trošku pomalu. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Foldynovi. S další faktickou poznámkou pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Fiala, po něm pan poslanec Kučera. Prosím, pane předsedo vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já doufám, že pan předseda Faltýnek získá kulaté razítko soudního znalce, kterým překládá z češtiny do češtiny.

Já se tedy ohrazuju proti tomu, abyste takto dezinterpretoval naše slova a takhle nestydatě lhal. (Smích z řad ANO.) Můžete se tomu smát, klidně se smějte, to svědčí o vás, ne o mně. Nic z toho, co pan předseda Faltýnek řekl, není pravda. A můžete si přečíst stenozáznam. Fakt bych chtěl vidět ten překladač a poprosím pana Faltýnka, aby mi řekl, že když řeknu, že zbytečná byrokratická povinnost rovná se do poslední kapky krve budu hájit neplacení daní, to opravdu chce bujnou fantazii. Já to přičítám té pozdní večerní hodině, protože dříve, v normální jednací době, jste nebyli ochotni o tom debatovat.

K panu poslanci Tejcovi prostřednictvím předsedajícího. My se nebabíme o zaplacení DPH. My se bavíme o zbytečném formuláři. Můžete tady právnicky kroužit, jak je to jiné. Dneska už proběhlo druhé čtení zákona o dani z příjmu, nevšiml jsem si, že někdo z vládní koalice, třeba vy z hlediska právního experta, navrhl vyřešit pozměňovacím návrhem problematickou účinnost sněmovního tisku 612. Kdo tady mate veřejnost? Po ukončení druhého čtení slyším: my to vyřešíme ve druhém čtení. No to už nepůjde. Jedině že byste navrhl ve třetím čtení vrácení do druhého a my takový návrh zvážíme. Nevím, jak bychom se k tomu zachovali.

Ale opravdu, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana místopředsedy, nepřekládejte naše slova z češtiny do češtiny, nepodsouvezte jim jiný význam, já to také nedělám. Velmi často spolu hovoříme o tom, že máme vést boj korektně bez osobních útoků. Toto byl sprostý osobní útok, nic jiného! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Staněkovi. Nyní pan předseda Fiala s faktickou poznámkou, po něm pan místopředseda Kučera. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Já se, protože jsem si jist svými argumenty, nemusím uchylovat tady k nadávání a rozčilování, jak to tady někteří z řad vládní koalice předvedli. Tak pane ministře financí, připomenu vám některá fakta. My jsme argumentovali proti kontrolnímu hlášení už na podzim v roce 2014, nesouhlasili jsme s ním, řekli jsme vám, v čem budou spocívat problémy. Měli jsme pravdu. My jsme respektovali to, že jste si to prosadili, byla to vůle většiny. Když jsme viděli, že to nejste schopni připravit, že na to nejste schopni připravit podnikatelskou veřejnost, že jsou s tím problémy, tak jsme na začátku listopadu včas navrhl odložení účinnosti. Vy jste udělali všechno pro to, abychom to nemohli projednávat. Vláda využila maximální lhůtu, kterou měla, zabránili jste nám v mimořádné schůzi. No a tak jsme tu dnes. Ale to není naše chyba, to je chyba vaše. A to je chyba, na kterou bohužel nedoplatíte vy, ale doplatí na ni podnikatelská veřejnost. Kdybych byl cynický, tak bych řekl tak dobré, tak si to nechte, tak to nenovelizujte, neodkládejte účinnost, nedělejte nic, však podnikatelé uvidí, co jste na ně uvalili, jakou hloupost jste udělali, a vy na to politicky doplatíte. Ale já cynický nejssem, protože nechci mít politický úspěch své vlastní politické strany na úkor podnikatelů, na základě experimentu s podnikateli, jak to děláte vy.

A jedno vám řeknu. Ti podnikatelé nejsou hloupí, jak si vy myslíte. Je neohloupíte svou mediální kampaní a svou mediální mocí. Oni dříve či později poznají, a poznávají to už teď, kdo skutečně hájí zájmy poctivých podnikatelů a kdo hájí svoje zájmy a chce podnikatelské prostředí zkomplikovat, vytvořit nerovné podmínky a právě ty poctivé střední a drobné podnikatele zasáhnout. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane předsedo. S další faktickou poznámkou pan místopředseda Kučera, po něm pan předseda Kalousek, po něm paní poslankyně Šánová. Prosím, pane místopředsedo.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Jenom v rychlosti zareaguji na párových předřečníků. Ke kolegovi Foldynovi, který tady vytáhl oblíbené restituce, bych chtěl připomenout, že restituční finanční vyrovnání 60 mld. celkem, zato solární tunel 42 mld. každý rok, schváleny díky pozměňovacímu návrhu vaši kolegyně z ČSSD. 42 mld. každý rok. Ale to nechme stranou.

K panu poslanci Faltýnkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Je mi jasné, že se drží marketingové linie, kterou mu poradili jeho marketéři, aby neustále připomínal tu neochotu platit daně a podporovat tu nerovnost atd. To samozřejmě víme všichni, že to máte někde naučené z těch marketingových pouček. Podnikatelé to samozřejmě uvidí v těch konkrétních krocích.

Nicméně ten hlavní důvod, proč jsem vystoupil, je to závažné prohlášení pana ministra Babiše, které tady zaznělo. Pan ministr Babiš tady, dle mého tedy, vyhrožoval koaličním partnerům, že pokud nebude spolupracovat, tak že nebude žádná novela. Dokonce tomu poslanci za ANO zatleskali. Takže pan ministr Babiš říká, že ten zákon není příliš kvalitní, že tam jsou chyby, že to přehnali v sankcích atd., na jednu stranu, a na druhou stranu říká: pokud nebude spolupracovat, vážení koaliční poslanci, tak žádná novela nebude. A poslanci ANO mu tleskají. Pánové a dámy, je mi vás líto. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, po něm paní poslankyně Šánová, poté pan ministr Babiš. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Mám vůči panu předsedovi Faltýnkovi... Prosím, aby mi byl zastaven čas. Pánové mluví tak hlasitě, že já je neprekřičím...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, já to zohledním. Prosím pány, aby přenesli své hovory do kuloáru.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Mám vůči panu předsedovi Faltýnkovi jednu otázku a jedno doporučení. Ta otázka zní, pokud by platilo, že skutečně jsme neudělali nic pro výběr daní, naopak se snažíme, aby vybírány nebyly, jak je to možné, že za naší vlády se ze základu produktu vybral percentuálně více daní než za té vaší. Já se opírám pouze o čísla Ministerstva financí. V absolutních částkách vzhledem k tomu, že se zvýšil produkt, to vypadá jinak, ale vezmeme-li procento výběru daní z produktu, tak naše vláda ve výběru daní byla výrazně efektivnější než ta vaše. Takže jak je to možné?

A jak je to možné, že naopak po odchodu naší vlády a nástupu té vaší, přestože se tržby Agrofertu zvýšují, tak jeho daňové odvody se neustále snižují? Tohle mi také není úplně jasné, jak je to s tím bojem proti daňovým únikům. Myslím, že to by si zasloužilo veřejnou odpověď, protože to jsou opět čísla z otevřených zdrojů.

A potom jedno doporučení k onomu překládání do češtiny. Já jsem si dobře vědom, co jsem tady řekl. To, co jste řekl vy, pane předsedo Faltýnku, neodpovídá mým formulacím. A pokud opravdu chcete někomu dělat tlumočníka, tak doporučují, abyste tuto službu poskytl svému předsedovi strany a své primátorce hlavního města Prahy. My jsme schopni v češtině své myšlenky formulovat sami. A v tomto případě skutečně souhlasím s poměrně tvrdým stanoviskem vašeho předsedy strany, že někteří imigranti jsou nesmírně nebezpeční pro Českou republiku. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. S další faktickou poznámkou paní poslankyně Šánová, po ní pan ministr Babiš. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Šánová: Dobrý večer, vážení kolegové. Dovolte i mně, abych se připojila k debatě o kontrolním hlášení. Chtěla bych prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegům zprava. Víte, tady ještě vůbec za celou dobu, co diskutujeme o kontrolním hlášení, nezazněla ta věc, že v souvislosti se zavedením kontrolního hlášení nám také ubudou nějaké tiskopisy a nějaké formuláře, které budou zapracovány do kontrolního hlášení. A jedná se o záZNAMNÍ povinnost nebo evidenci odběratele a evidenci dodavatele přenesené daňové povinnosti. Ta je zapracována do kontrolního hlášení. To tady nezaznělo. A to mě mrzí od kolegů zprava, že jenom děší naši podnikatelskou vefejnost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím kolegy, aby na sebe nepokřikovali. Děkuji.

Poslankyně Zuzana Šánová: Ještě ke kolegům zprava, prostřednictvím pana předsedajícího. Nechápu, proč by u kontrolního hlášení měla být prováděna nějaká zvláštní masivní kampaň a proč ne u jiných novel jiných zákonů, proč pouze to vyžaduje kolega Kučera, prostřednictvím pana předsedajícího, u kontrolního hlášení. Ten, kdo chce, tak si informace najde. Proběhl nespočet školení. Dnes je už i zapracováno, jsou už na to školení, jak zacházet do účetních programů, je to všechno zapracováno, takže kdo chce, tak si ty informace sežene. Ten, kdo o kontrolním hlášení pouze mluví na půdě Poslanecké sněmovny a jinak pro něj není ta informace potřebná, protože se tím dál zabývat nebude, tak pak pochopitelně informace neshání, a tudíž je ani nemá.

A co se ještě týká kolegy Kalouska prostřednictvím pana předsedajícího, myslím si, že ani – (Čas, paní poslankyně!) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se. Posledním přihlášeným k faktické poznámce je pan ministr Babiš. Prosím, pane ministře. Pane ministře, prosím o krátké vystoupení, protože ve 21 hodin končí dnešní jednací den.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já bych jenom zopakoval, že všichni podnikatelé jsou připraveni. Měli na to rok. Byla na to kampaň. První hlášení se podává myslím 23. února. Všichni to vědí. Takže se skutečně bavím, když mi pan předseda Fiala, který by mě určitě mohl učit česky nebo politologii, mluví o podnikatelích.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Skutečně pan předseda Fiala netuší, co je to podnikatel. Netuší, co je to podnikání. Takže buďte tak laskav, nedávejte mi školení z podnikání. Něco o tom vím. Děkuji. (Slabý potlesk hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Je jednadvacátá hodina, čímž končí dnešní jednací den. Přerušuji tento bod a přerušuji jednání 39. schůze Poslanecké sněmovny do zítřejší deváté hodiny ranní. Přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 21.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

20. ledna 2016

Přítomno: 187 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji překně dopoledne a zahajuji druhý jednací den 39. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Margita Balaštíková ze zdravotních důvodů, Marek Benda z rodinných důvodů, do 13 hodin z pracovních důvodů Martina Berdychová, Jan Birke bez udání důvodu, Ivan Gabal z důvodu zahraniční cesty, Rom Kostřica z pracovních důvodů, Martin Novotný ze zdravotních důvodů, Pavlína Nytrová ze zdravotních důvodů, do 11.30 z pracovních důvodů Zdeněk Ondráček. Dále Antonín Sed'a – zahraniční cesta, Pavel Šrámek – zahraniční cesta a od 12 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Jiří Zemánek.

Z členů vlády se omlouvají: Pavel Bělobárák ze zdravotních důvodů, Richard Brabec ze zdravotních důvodů, Milan Chovanec z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, Robert Pelikán z pracovních důvodů, Martin Stropnický do 10.30 z pracovních důvodů, Dan Čok z důvodu zahraniční cesty, Kateřina Valachová z pracovních důvodů a Lubomír Zaorálek od 14.30 z pracovních důvodů.

Dnes bychom se nejprve věnovali bodům z bloku třetího čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 142, 144, 145, 146, 147, 148 a 149, jsou to sněmovní tisky 462, 500, 538, 545, 565, 566 a 585. Poté bychom se zabývali pevně zařazenými body 18, 19, 65, 66, 50, 46, 47, 56 a 57, jsou to sněmovní tisky 473, 574, 501, 547, 682, 646, 647, 654 a 689. Dále bychom případně pokračovali body z bloku prvního čtení. Jsou to zákony dle schváleného pořadu schůze.

Dnes bude s náhradní kartou číslo 8 hlasovat pan poslanec Tejc.

Táží se, zda někdo má návrh ke změně programu. Prosím, pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, v loňském červnu, 20. června přesně, pan ministr Babiš v rozhovoru pro deník Právo uvedl, že ví ve Sněmovně o pěti zlodějích. Já jsem se ho následně písemně zeptal, jestli by mi mohl říct, kdo těch pět zlodějů ve Sněmovně je. Odpověděl mi odmítl, proto jsem to nechal zařadit jako bod písemných interpelací, a když se potřetí v říjnu loňského roku na interpelace pan ministr Babiš dostavil, tak jsem tento dotaz vznesl i v rámci písemných interpelací. Odpovědi jsem se opět nedočkal. Zůstává tedy vyřčení z června loňského roku, kdy pan místopředseda vlády

říká, že ve Sněmovně sedí pět zlodějů, ale zároveň je odmítá jmenovat a zároveň se odmítá omluvit.

Ke jmenování jsem ho vyzval několikrát. Půl roku na jmenování těch pěti zlodějů čekám a bohužel neúspěšně. I Sněmovna se vyjádřila ten říjen, že ji to zajímá, že chce znát těch pět zlodějů, anebo chce slyšet od pana ministra omluvu. Bohužel i na toto usnesení Poslanecké sněmovny z října loňského roku jsem se odpovědi se jmény nedočkal, pouze jsem se dočkal dlouhého seznamu e-mailů na neziskové protikorupční organizace, kdy jsem se jich měl optat na to, co mě zajímá. Optal jsem se jich tedy na to, kdo je těch pět zlodějů, bohužel odpovědi jsem se ani od nich nedočkal.

Nezbývá mi v tuto chvíli než požadovat potom, co jsem se tolíkrát pokusil zjistit těch pět zlodějů ve Sněmovně, o kterých pan ministr Babiš ví a veřejně to takto proklamuje, tak poté, co půl roku odmítá sdělit jejich jména, už nezbývá jiné čestné řešení než to, že se Poslanecké sněmovně omluví. Já doufám, že všichni poslanci, kteří chtějí zachovat důstojnost Poslanecké sněmovny, teď budou hlasovat pro to, aby bodem po třetích čteních, tak aby nebylo narušeno projednávání této schůze, aby prvním bodem po třetích čteních byl zařazen bod Omluva Andreje Babiše Poslanecké sněmovně.

Děkuji za podporu zařazení tohoto bodu, který je v zájmu všech těch, kteří se necítí zloději. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Váš návrh jsem zaregistroval.

Nyní pan poslanec Černoch se svým návrhem. Pro pořádek uvádíme, že pro návrh máte pět minut. Děkuji.

Poslanec Marek Černoch: Hezké ráno, dámy a páновé. Děkuji za slovo. Myslím si, že po včerejší snaze zařadit bod k migraci, informace vlády o migraci, potom, kdy se Sněmovna nebyla schopna domluvit, kdy tento bod bude zařazen, tak si myslím, že situace je natolik vážná a určitě si Sněmovna i občané zaslouží informaci o tom, jakým způsobem vláda České republiky postupuje v migraci, a proto bych si dovolil zařadit informaci vlády o migrační krizi na zítřek 21. ledna na 11. hodinu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda někdo další se hlásí s návrhem na úpravu programu. Nikoho nevidím. V tom případě bych dal hlasovat o předložených návrzích. (V sále je silný hluk.)

Pan poslanec Farský navrhuje, aby dnes po třetích čteních byl zařazen bod Omluva Andreje Babiše Poslanecké sněmovně. Přečrtl jsem dobře návrh, který jste přednesl, pane poslanče? Námitky nejsou.

V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh tak, jak byl předložen. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 22. Přihlášeno je 140 poslankyně a poslanců, pro návrh 70, proti 44. Konstatuji, že návrh byl zamítnut.

Prosím vás, kolegyně a kolegové, o ztištění. Vidím zde žádost o kontrolu hlasování, takže nejdříve bude provedena kontrola hlasování a poté budeme pokračovat dál v případě, že bude vznesena námítka. (Po chvíličce čekání na kontrolu hlasování.) Námítka vznesena nebyla. V tom případě budeme pokračovat dál.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Černocha, aby byl zařazen bod Informace vlády o migrační krizi na zítřek, tedy 21. ledna, v 11 hodin.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 23, přihlášeno poslankyň a poslanců 149, pro návrh 77, proti 47.

I zde vidím žádost o kontrolu hlasování, tak vás požádám o trpělivost. (Čeká se na výsledek kontroly.) Eviduji zde žádost ohledně hlasování. Pan poslanec Zavadil. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezký dobrý den. Já zpochybňuji hlasování z jednoho prostého důvodu. Mně nefungovala karta, musel jsem si ji nechat znova oživit, takže z těchto důvodů se omlouvám, ale je to, myslím, naprostě jasné. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. V tom případě budeme hlasovat o vaší námítce.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přijetí této námítky, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 24, přihlášeno 154 poslankyň a poslanců, pro návrh 144, proti 1. Konstatuji, že s námítkou byl vysloven souhlas.

Z toho důvodu tedy budeme opakovat hlasování. Přečtu, o čem budeme hlasovat. Je to zařazení Informace vlády o migrační krizi na čtvrtek 21. ledna v 11 hodin.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 25, přihlášeno 156 poslankyň a poslanců, pro návrh 79, proti 50. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Přečtu další omluvy, které jsem obdržel. Dnes do 9.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Kořenek, dále dne 20. ledna od 9 do 9.30 se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny pan poslanec Vlastimil Kabrhel a dále ve středu 20. ledna z průběhu celého jednacího dne ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Gabriela Hubáčková.

Vzhledem k tomu, že všechny návrhy na úpravu programu jsme odhlasovali, přistoupíme k projednávání prvního bodu dnešního jednacího dne, jak jsme to schválili. Já tedy otevřívám první bod a tím je

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb.,
kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví
při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany
zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy
(zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci),
ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském
podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 462/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodajka garančního výboru za výbor pro sociální politiku poslankyně Radka Maxová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 462/2, který byl doručen dne 25. listopadu 2015. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 462/3.

Táži se navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Paní ministryně? Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci. Já jenom stručně shrnu a připomenu tento návrh zákona, který byl po prvním čtení projednán ve výboru pro sociální politiku. Ten jej doporučil schválit ve znění několika legislativně technických úprav, s nimiž souhlasím. (V sále je hlučno.)

Z druhého čtení vzešel jeden pozměňovací návrh poslance Sklenáka, jehož podstatou je parametrická změna výše příspěvku poskytovaného v návaznosti na zvýšení minimální mzdy i pro osoby se zdravotním postižením, resp. pro lidi, kteří jsou poživateli invalidního důchodu. Následkem toho ti zaměstnavatelé, kteří zaměstnávají více než 50 % osob se zdravotním postižením z celkového počtu zaměstnanců, by se vlastně potýkali se zvýšením osobních nákladů pro tyto zaměstnance.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní ministryně, že vám vstupuji do vaší řeči, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, jestli máte něco důležitého, co si potřebujete říci, řešte to prosím v předsále. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já děkuji. To znamená, že ta minimální mzda pro lidi, kteří jsou poživateli invalidního důchodu, se zvyšuje z 8 000 na 9 300, a proto se také v tom pozměňovacím návrhu zvyšuje příspěvek pro zaměstnavatele na jejich zaměstnání.

Já si vás dovoluji požádat o vyslovení souhlasu s tímto návrhem ve znění uvedených pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Otevím rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. V tom případě, pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Táži se na případná závěrečná slova paní navrhovatelky nebo paní zpravodajky. Chcete si vzít závěrečné slovo? Prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Já bych jenom ve stručnosti doporučila – a vlastně souhlasím s paní ministryní. Tato novela je dobrá pro starost o naše občany, co se týká úrazů a bezpečnosti práce. Proběhla poměrně živá diskuse ve výboru pro sociální politiku kvůli pozměňovacímu návrhu pana Sklenáka, nicméně výbor tento pozměňovací návrh doporučuje. To je jenom moje krátká zpráva.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňující návrhy a před hlasováním k nim sdělila své stanovisko. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Já bych Poslaneckou sněmovnu chtěla seznámit s usnesením výboru pro sociální politiku k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy.

Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona v následujícím pořadí. – Návrh na zamítnutí zákona nebyl podán.

Za prvé hlasovat jako první pozměňovací návrhy A, což jsou návrhy vlastně ze zasedání garančního výboru pro sociální politiku.

Za druhé návrhy B, pozměňovací návrhy pana poslance Sklenáka, a budou-li přijaty návrhy B1 a B2, je třeba hlasovat o legislativně technické úpravě, změně názvu zákona, která bude znít "zákon, kterým se mění zákon 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů".

A jako poslední nechám hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda někdo chce navrhnut jiný postup, jinou proceduru při hlasování. Nikoho nevidím. V tom případě budeme hlasovat tak, jak procedura byla přednesena paní zpravodajkou. Já vás

požádám, abyste tedy přednášela jednotlivé návrhy a říkala k nim stanovisko garančního výboru.

Poslankyně Radka Maxová: Takže nyní budeme hlasovat o návrzích pod písmenem A, což jsou pozměňovací návrhy obsažené v usnesení garančního výboru pro sociální politiku č. 125 z 29. schůze, která se konala 24. června. Jsou to pouze legislativní úpravy, kde v bodě 1 se slovo "evropského" nahrazuje slovem "evropským", v bodě 1 v poznámce pod čarou se slovo "přechodných" nahrazuje slovem "mobilních", v bodě 1 se odkaz na poznámku pod čarou č. 76 označuje jako odkaz na poznámku pod čarou 77, a poslední – na konci bodu 2 se zkracuje, doplňuje věta: "Poznámka pod čarou č. 62c se zruší." Stanovisko garančního výboru je doporučuje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní ministryně? (Kladné stanovisko.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, tak jak byl předložen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 26, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro návrh 158, proti 1. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, pokračujte. (Námitka z pléna.)

Poslankyně Radka Maxová: Nyní bychom hlasovali o návrzích pod písmeny B1 –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám. Zpochybňujete hlasování s tím, že vám nešlo hlasovací zařízení? Omlouvám se, paní zpravodajko. Mám zde námitku a potřebuji, pane poslanče, abyste to řekl na mikrofon pro stenozáznam.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Zpochybňují hlasování, protože nefungovalo, a nejenom mně, hlasovací zařízení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobrě, dám o vaši námitce hlasovat. Nejdříve vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili svými kartami. Všichni jste přihlášeni?

Dobrě, v tom případě zahajuji hlasování o námitce. Táži se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 27, přihlášeno je 168 poslankyň a poslanců, pro 165, proti nikdo. Námitka byla přijata.

V tom případě budeme opakovat hlasování o pozměňovacích návrzích pod písmenem A, tak jak zde bylo předneseno. Stanoviska byla řečena, budeme pouze opakovat hlasování.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, tak jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 28, přihlášeno 170 poslankyň a poslanců, pro návrh 170, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, paní zpravodajko, pokračujte dál.

Poslankyně Radka Maxová: Takže nyní budeme hlasovat o návrzích B1 a B2, což jsou pozměňovací návrhy pana poslance Sklenáka, o kterých hovořila paní ministryně, to znamená navýšení částky na zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Stanovisko garančního výboru je: doporučuje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní ministryně? (Stanovisko kladné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, tak jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 29, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 148, proti 13. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, můžete pokračovat.

Poslankyně Radka Maxová: Protože byly přijaty pozměňovací návrhy B1 a B2, je nutné hlasovat o legislativně technické úpravě názvu zákona. Stanovisko garančního výboru je: doporučuje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Paní ministryně? (Stanovisko kladné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, tak jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 30, přihlášeno 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 148, proti nikdo. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslankyně Radka Maxová: A nyní bych nechala hlasovat o zákonu jako celku. Stanovisko garančního výboru je: doporučuje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní ministryně? (Stanovisko kladné.) Děkuji.

Já tedy přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti

a ochrany zdraví při práci), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991, o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, schválených Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, tak jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Máme hlasování s pořadovým číslem 31, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, pro návrh 149, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji, paní zpravodajko a paní ministryně, a končím tento bod. Dávám slovo – s přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom uvést pro stenozáznam, při 25. hlasování jsem hlasoval ano, je to bezesporu i vidět, pokud by se někdo podíval na obrazový záznam z hlasování, a přitom na sjetině mám zdržel se. Hlasoval jsem pro, nezpochybňuji hlasování, jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Přečtu další omluvenky, které jsem obdržel. Dnes od 9 do 10 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá paní poslankyně Helena Válková a dnes na celý den z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr financí Andrej Babiš.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

144.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 500/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal na navrhovatele ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek a zpravodaj garančního výboru, kterým je hospodářský výbor, pan poslanec Milan Urban. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 500/10, který byl doručen dne 11. prosince 2015, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 500/11.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný návrh novely horního zákona byl vypracován na základě výsledku jednání koaliční rady z května 2014 a následného usnesení vlády ze dne 28. 5. 2014. Návrh byl zpracován ve spolupráci s Českým báňským úřadem. Předkládaným zákonem dochází k zjednodušení a zprůhlednění postupu při správě úhrad z vydobytych a dobývacích prostorů. Dochází

ke zvýšení příjmů státního rozpočtu z úhrad vydobytych nerostů, zvýšení příjmů obcí z úhrad z dobývacích prostorů a ke změně poměru rozdelení výnosů z úhrad vydobytych nerostů mezi obce a státní rozpočet.

Předkládaným vládním návrhem se zabýval na své 32. schůzi hospodářský výbor Poslanecké sněmovny jako garanční výbor. S usnesením hospodářského výboru souhlasím, a proto si dovoluji vás požádat o podporu předkládaného návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Otevírám rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. První pan poslanec Kučera, připraví se pan poslanec Kudela. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte mi... (Hluk v sále. Řečník vyčkává.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, kolegyně a kolegové, opětovně o ztištění, aby bylo slyšet, co jednotliví poslanci předenáší. (Bez odezvy.) Opakovaně vás žádám o ztištění. Prosím, pokračujte.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji. Dovolte mi, abych vás upozornil na čtyři pozměňovací návrhy, o kterých dnes budeme hlasovat, a tímto se i pokusil požádat o vaši podporu oněch čtyř návrhů.

První dva pozměňovací návrhy, o kterých dnes budeme rozhodovat, řeší jednu zásadní věc, tj., jakým způsobem budou odcházet peníze z dvou krajů postižených povrchovou těžbou hnědého uhlí, a to z kraje Ústeckého a kraje Karlovarského, do státního rozpočtu. Jistě jste si všimli, že hlavním cílem této novely je přesunout, nebo navýšit poplatek za vydobyty nerost na dvojnásobek. To považuji za naprosto správné, skutečně je dobré, že se navyšuje onen poplatek. Ten byl historicky nízký a tento krok je krok správnou cestou. V tom samozřejmě rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu podporuji a souhlasím s tím. Myslím si, že to je i postoj celého poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové.

S čím nemohu souhlasit a v zásadě to rozporuji, je poměr. Poměr, jakým způsobem budou ony peníze, které z těžby dostaneme, jakým poměrem ty peníze budou rozděleny. Ministerstvo průmyslu a obchodu na pokyn ministra financí Andreje Babiše změnilo pouze u hnědého uhlí poměr rozdelení dílčích úhrad z dobývaného nerostu. A tím způsobem, že u všech ostatních komodit, to znamená... (Hluk v sále. Řečník vyčkává.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím o ztištění zvlášť v levé části sálu, kolegyně a kolegové. Prosím, pokračujte.

Poslanec Michal Kučera: Mě to trochu překvapuje, že levou část sálu to nezajímá, protože tady se skutečně jedná o občany těch nejpostiženějších regionů. Já jsem si vždy myslel, že to je zrovna jejich hlavní téma.

Jak už jsem řekl, pouze u jedné komodity, to znamená u hnědého uhlí, dochází ke změně onoho poměru. U ostatních, to znamená, u černého uhlí, je to 75 % rozpočet obce, 25 % stát, u radioaktivních nerostů, tedy například uranu, 75 % obce, 25 % stát, u ropy nebo zemního plynu na jižní Moravě 75 % obce, 25 % stát, u ostatních nerostů, například štěrku nebo kameniva obecně, je to 38 % obce, 60 % státní rozpočet. U hnědého uhlí ale dochází k razantní změně. Tam ten poměr 25 – 75 zůstává, nicméně otáčí se. To znamená, 25 % půjde směrem k obcím a 75 % do státního rozpočtu – 25 % obce, 75 % státní rozpočet. A já si myslím, že to není správně. Tohleto správně není. Já si myslím, že mi dají za pravdu jak poslanci Ústeckého kraje, tak poslanci z Karlovarského kraje. Je to krok, který je vyložen proti těmto regionům, protože ostatních regionů se to díky tomu, že tam samozřejmě ona extenzivní, krajinu i sociální podmínky ničící extenzivní těžba povrchového uhlí je pouze v těchto dvou krajích.

Já jsem se pokusil vlastně dvěma pozměňovacími návrhy tento poměr změnit. První pozměňovací návrh nechává tento stav takový, jaký je dnes. To znamená, říká ano, nechme to tak, jak to bylo původně. Nechme to tak, jak to je u ostatních nerostů. (Hluk v sále. Řečník vyčkává.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: (K poslanci, který stojí u stolku zpravodajů:) Pane poslanče, já vás požádám, abyste nerušil u stolku zpravodajů, aby se pan zpravodaj se mohl soustředit na přednášené věci. Já se omlouvám, kolegyně a kolegové.

Poslanec Michal Kučera: Já se divím, že to nezajímá ministra průmyslu. On samozřejmě dostal ty notičky od Andreje Babiše, takže už to má rozhodnuto, ale –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já si myslím, že pana ministra průmyslu to zajímá. (Poznámky z pléna.) Já vás poprosím, abyste pokračoval, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji. V mému prvnímu pozměňovacímu návrhu je zachován ten stávající poměr. V tom druhém se snažím udělat jednu věc, a to dát více peněz nejenom obcím, ale samozřejmě i krajům. To znamená, ten poměr se mění ještě jinak. To znamená, ty peníze jsou 25 % příjmem obce, ze 30 % jsou příjmem krajů a ze 45 % – samozřejmě tam zůstávají nějaké peníze pro státní rozpočet – jsou příjmy státního rozpočtu.

Já jsem často slyšel námitku, že ty peníze pro obce tam zůstávají a že obce na tom nejsou v tomto případě špatně. Samozřejmě je pravda, že obce dostanou peníze. Mně jde spíš o to, jaká částka odchází směrem ke státnímu rozpočtu.

Často jsem slyšel námitku, že stát dává peníze zpět do oněch dvou krajů. Já chci říct, že ty peníze jdou zejména na dvě zásadní položky. To je sanace důlních škod a rekultivace po těžbě. A to já, prosím pěkně, považuji za naprostou samozřejmost. Já považuji za naprostou samozřejmost v okamžiku, kdy se provádí takto extenzivní těžba, že se budou sanovat důlní škody a že se provede rekultivace. O tom se přece tady vůbec nebabíme. My se tady bavíme o něčem úplně jiném. Ty peníze v těch krajích chybí na rozvoj kraje. A o rozvoji kraje tady musíme mluvit. Ten kraj je skutečně dlouhodobě těžbou ničen. Mluvím o dopravní infrastruktuře, mluvím o sociálních aspektech atd. To tady nemusím připomínat. Ty peníze, které by zůstaly v obcích a v krajích, tak ty by právě mohly jít na dostavbu dopravní infrastruktury, na rekonstrukce nemocnic. Proč třeba v Ústeckém kraji nemáme špičkovou nemocnici, ale máme tam finančně skomírající Krajskou zdravotní? Já si myslím, že Karlovarský kraj na tom nebude o moc lépe. Protože tam nejsou peníze! Proč ty peníze nedáme právě kraji, aby mohl postavit pro lidi postižené těžbou, kde je v tom kraji největší nemocnost, největší kojenecká úmrtnost, proč ty peníze nedáme právě tomuto kraji z těchto peněz, které se v tom kraji právě generují?

Já bych vás poprosil, abyste jeden z těchto dvou pozměňovacích návrhů podpořili. Samozřejmě byl bych rád ten, který zanechává onen současný stav, samozřejmě i ten, který dává možnost krajům s těmito penězi hospodařit. Myslím si, že ty argumenty jsou natolik zásadní, že budou vyslyšeny a ona podpora tam bude.

Další dva pozměňovací návrhy se týkají úplně jiné oblasti. Jsou to pozměňovací návrhy, které se týkají průzkumu a dobývání nekonvenčního zemního plynu, např. břidlicového plynu. V těchto pozměňovacích návrzích, které se, jak jsem říkal, týkají průzkumu a těžby břidlicového plynu a podzemního zplyňování uhlí, nechceme zabránit dalšímu zkoumání geologického nadloží, nicméně chceme zakázat nebezpečnou technologii, která by nejen při těžbě, ale i při průzkumu ohrozila dotčené regiony. Tímto zákonem chceme dát jistotu. Chceme dát jistotu regionům, že k této těžbě, k tomuto nebezpečnému průzkumu, k těmtoto nebezpečným metodám nebude docházet. Já samozřejmě vnímám námitku, že se to dá řešit nařízením vlády. Myslím si, že tady máme šanci to koneckonců uzákonit tak, jak jsme to učinili už u kyanidového loužení zlata.

Takže prosím pěkně, chtěl bych vás požádat o podporu těchto dvou pozměňovacích návrhů –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale dneska je u stolku zpravodaje a předkladatele skutečně velký frmol. Myslím si, že ani pan ministr ani pan zpravodaj se nemůžou dostatečně soustředit, protože neustále někdo přichází. Tak vás požádám, abyste tyto věci nechali po projednání tohoto bodu, aby se jak pan ministr, tak pan zpravodaj mohl soustředit na přednášené body.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji panu ministru i panu zpravodaji, že se ztišili.

To znamená, tyto dva pozměňovací návrhy, jak jsem říkal, dávají onu právní jistotu těm regionům, ve kterých by průzkum mohl být teoreticky zahájen.

Chci říct, že vzhledem k chybám, ke kterým v minulosti docházelo, mají lidé z dotčených oblastí oprávněné obavy z možných ekologických škod a havárií. Tady mi dají jistě za pravdu právě poslanci např. z Náchodska a z krajů, kde by těžba, případně průzkum mohly být realizovány. Já si samozřejmě vzpomínám na ty demonstrace, které vedli starostové za sociální demokracii proti těžbě a průzkumu břidlicového plynu. Takže věřím, že minimálně podporu sociální demokracie tyto pozměňovací návrhy budou mít.

Dámy a pánové, já věřím, že jste mou argumentaci pozorně vyslechli, že jste onu věcnou debatu vnímali, argumenty že jste zvážili a podpoříte za prvé, aby Ústecký a Karlovarský kraj dostal více peněz z vydobytého nerostu a ty peníze neskončily čistě ve státním rozpočtu, kde budou použity např. na věci, které nesouvisí s onou těžbou, a samozřejmě že dáte i právní jistotu těm regionům, ve kterých by mohla těžba břidlicového plynu a nebezpečí z ní hrozící vzniknout. Děkuji vám za podporu těchto čtyř pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní eviduji tři faktické poznámky. První paní poslankyně Hana Aulická, přípraví se pan poslanec Herbert Pavera, po něm pan poslanec Schwarz. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych vaším prostřednictvím reagovala na kolegu Kučeru. Samozřejmě asi bychom se měli prvně bavit k tématu horního zákona a předložené pozměňující návrhy. Mě to velice mrzí, protože některé pozměňující návrhy, které předložil pan poslanec Kučera, i já podpořím, co se týká přerozdělení financí. Ale musím říct, že si dovolím poznámkou k tomu, co tady zaznělo ke Krajské zdravotní a Ústeckému kraji.

Mě velice mrzí, že takhle hovoří právě poslanec, který je z Ústeckého kraje. Ale bohužel. Možná by bylo lepší, kdybyste chodil na pozvání hejtmana. Možná byste si lépe mohli pohovořit o tom, jak Krajská zdravotní funguje. Nehledě na to, že co se týče např. jedné z nemocnic, Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem, tak je jedna z nejlépe vybavených nemocnic v České republice. To znamená, nezlobte se na mě, ale takhle byste o svém kraji a o zdravotnictví neměl hovořit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Pavera, přípraví se pan poslanec Schwarz. Prosím.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné dopoledne, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já bych se osobně přimluvil za to, abyste podpořili návrh pana kolegy poslance Kučery. Víte dobře, že jsem starostou obce. Každý starosta má zájem o to, aby jeho obec nějakým způsobem vzkvétala. A tam, kde je nějaká důlní činnost, je vždy ten region, ta obec velmi zatížena. Pokud bude mít více peněz z dobývacího

prostoru, tak samozřejmě bude moci alespoň částečně pokrýt ztrátu a problémy, které důlní činnost přináší. Takže věřím, že pozměňovací návrh pana poslance Kučery podpoříte, a tím podpoříte i obce a kraje, kterých se to dotýká. Je to Ústecký a Karlovarský. Samozřejmě i náš kraj Moravskoslezský je postižený, ale tam je to řešeno trošku jinak. Děkuji vám za případnou podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy pan poslanec Schwarz, připraví se pan poslanec Foldyna. Prosím.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré dopoledne všem. Pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych chtěl prostřednictvím vás ke kolegovi Kučerovi. On tady mluví často, mluví hodně. Já k němu nerad vystupuji, ale dneska musím. Já jsem současně krajský zastupitel Ústeckého kraje a nevím nic o tom, že by naše krajská nemocnice skomírala. Tak takovéto povídání by si opravdu měl nechat pro sebe. Ať se přijde podívat na zastupitelstvo, zeptá se a tam se může dozvědět čísla.

A dál. Máme tu dva horníky, které znám z praxe. Fárali. Vozku a Hájka. Já nejsem horník, jen jsem se jich zeptal, aby mi řekli nezávisle na sobě, co pan Kučera říká. Oni mi sdělili lidově – blbosti. Tak bych chtěl poprosit pana Kučeru prostřednictvím vás, když už tedy něco říká odborně a nerozumí tomu, tak ať to nedělá, prosím vás. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Foldyna a připraví se pan poslanec Kučera s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji. Dobré ráno. Já samozřejmě vnímám poměrně pozitivně postoj pana kolegy z Ústeckého kraje, který se snaží. Nicméně já jsem se také snažil zjistit, jaká je situace. Ptal jsem se hejtmanů, resp. i našeho hejtmana, jaký je jejich postoj k přerozdělení peněz. Oni s tím souhlasí. Je nutné tady říct, že těžební společnosti vedle těch nařízených peněz, které budou muset odevzdávat ze zákona, financují v Ústeckém kraji některé aktivity v kultuře, ve sportu a je jistá obava, že by došlo k tomu, že se takhle dít nebude.

K problematice Krajské zdravotní. Problém Krajské zdravotní není ve financích. Ten problém je právě systémový. Bude se muset řešit nejenom prostřednictvím státního rozpočtu, ale i nějakého odvážného nařízení. Problém Ústeckého kraje a zdravotnictví je, že k nám žádní doktoři nechťejí. I když jim dávají o sto procent peněz víc, než jim chceme dát, tak oni k nám prostě nechťejí. Ten problém je úplně v jiném gardu, ten je systémový. My se jím budeme jistě s panem premiérem a s panem ministrem zdravotnictví zabývat. Ale rozhodně to není tím, že by v Ústeckém kraji chyběly peníze ve zdravotnictví jako takovém a my bychom to řešili tím, že bychom dostávali tyto peníze.

Čili já vnímám pozitivně postoj pana kolegy z Ústeckého kraje, ale věcně jsem se opravdu informoval u hejtmanů. Oni jsou spokojeni. Důležité je, že se o sto procent navýšil příjem státu z toho vytěženého nerostu. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Jenom velice krátce k mé předřečnici paní kolegyni Aulické. Já jsem to nemyslel negativně. Já se skutečně domnívám, že nemocnice v Ústeckém kraji a vůbec zdravotnictví peníze potřebuje. Nemyslím peníze na lékařský výkon. Ty jdou z jiných zdrojů přece, ty rozhodně z těchto peněz nemohou být hrazeny. Ale peníze na takový ten rozvoj. To znamená na to, aby se tam udělaly nějaké oddechové zóny, aby se prostředí mohlo zkulturnit a aby kraj nebyl prostě závislý na nějaké dotaci, ale aby měl své peníze, se kterými bude hospodařit. Ne aby byl kraj závislý na tom, aby ve své nemocnici čekal, co mu přidělí z Prahy, kolik peněz, aby měl v uvozovkách volné peníze, se kterými by mohl hospodařit a nemusel by je nutně dávat na platy lékařů nebo na hrazení jednotlivých úkonů. Já zdravotnictví nerozumím a vůbec o tom ani nechci dlouze hovořit, ale aby mohl použít širší oblast peněz. Já jsem to myslел pozitivně. Mrzí mě, že paní kolegyně mě pochopila spíš v tom negativním pohledu.

K panu poslanci Schwarzovi. Pan poslanec Schwarz nehovoří tak často, ale zase co výstup, to perla. Panu poslanci Schwarzovi bych chtěl říct, že jsem absolvent – (Předsedající: Mým prostřednictvím.) – prostřednictvím pana předsedajícího, Vysoké školy bánské, Hornicko-geologické fakulty, obor hlubinné dobývání ložisek. To je má kvalifikace. Pokud nepovažuje vysokoškolské vzdělání univerzitního typu za dostatečné k tomu, abych se tady vyjadřoval k tematice (upozornění na čas), tak to považuji za velmi smutné z jeho strany.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Novotný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si myslím, že diskuse ohledně zdravotnictví je trošku z jiného soudku. Rád bych se opravdu vrátil k penězům, které by měly zůstat starostům obcí postižených těžbou. Já to z Karlovarského kraje sleduji dlouhodobě. Ještě navíc jsem přímo ze Sokolovska, takže vím, jaké důsledky těžba má. Proto se velmi přikláám k tomu, aby peníze šly do obcí. Z tohoto důvodu budu podporovat pozměňovací návrh pana poslance Kučery, aby peníze zůstaly v původním rozdělení, protože si myslím, že by to tak mělo být, a je to i z logiky věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní nevidu žádnou faktickou poznámku. V tom případě rádně přihlášení. První vystoupí pan poslanec Petr Kudela a připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, pane premiére, členové vlády, milí kolegové a kolegyně, přeji vám krásné dopoledne.

Debata kolem horního zákona se trošičku nasměrovala k tomu, kdo je větší havíř, a k rozdělení peněz mezi stát a obce. O peníze jde v první řadě. Nevšimli jsme si však jedné věci – že tento návrh v prvé řadě řeší poplatky za vydobytí nerostů. Nerostné bohatství je bohatstvím státu. Návrh zákona upravuje poplatky za vydobytí nerostů a také umožňuje vládě tyto poplatky upravovat.

Já chci svoji pozornost zaměřit na pozměňovací návrhy, které prošly hospodářským výborem, a to konkrétně A1 a A2. Vláda může kdykoliv poplatky snížit, zákonem stanovujeme, že nesmí být vyšší než 10 % tržní ceny. Vláda může kdykoliv poplatky snížit, ale pozměňovacím návrhem v bodě A1 vládu omezujeme, že je nemůže zvýšit, jedině v periodě pět let. Proto chci doporučit Poslanecké sněmovně, aby toto omezení vládě nedávala a nechala návrh zákona v původní verzi. Proto navrhoji, aby se pozměňovací návrh A1 hlasoval samostatně, a chci vyzvat kolegy poslance, aby tento pozměňovací návrh nepodpořili.

V bodě A2 blokujeme použití finančních prostředků, kdy se říká, že 28 % poplatků může být použito výhradně na sanaci důlních škod, přitom by těžaři měli vytvářet fond na zahlazení důlní činnosti. V návrhu zákona se píše, že těchto 28 % může být použito také k zajištění báňské záchranné služby organizované státem. To už není takový velký problém. Také doporučuji tento návrh nepodpořit. Každopádně bod A1 je zásadnější, proto chci požádat Poslaneckou sněmovnu, aby bod A1 nepodpořila. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Až bude přednesen návrh postupu při hlasování, v tom případě vás požádám, abyste přednesl svůj návrh. Děkuji.

Eviduji dvě faktické poznámky. Nyní pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Laudát. (V sále je trvalý hluk.)

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom krátce k mému předčečníkovi panu poslanci Kudelovi.

Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, vážená Sněmovno, těch pět let jsme projednávali na hospodářském výboru a má to jeden základní důvod. Možná více, ale ten jeden je důležitý, a to je to, že těch pět let má umožnit těžebním společnostem nějaký prostor k tomu, aby plánovaly, aby dělaly plán rozvoje, aby věděly, s jakými penězi mají počítat. Jak jistě víte, těžba nerostných surovin je odvětví, které se skutečně musí plánovat dlouhodobě. Investice jsou tam poměrně dost velké. Nelze měnit podmínky z roku na rok. Není to samozřejmě dobré v žádném odvěti, ale u těžby nerostných surovin je to obzvlášť nepříjemně a negativní, když se podmínky mění z roku na rok, když tam jsou nejistoty. Proto je tam pětiletá lhůta a myslím si, že je tam dána naprostě správně. Protože pokud budou mít jistotu těžební společnosti, tak budeme mít jistotu, že budou postupovat správně a zákonně – to za prvé. A za druhé, že peníze, které od nich chceme, které jim chceme samozřejmě naprostě správně vzít do našich rozpočtů, budeme dostávat v těch výších, v jakých i plánujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Laudát. Připraví se paní poslankyně Hana Aulická s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. K panu poslanci Kudelovi. Já už tomu přestávám rozumět, vážený pane místopředsedo, dámy a páновé. Na hospodářském výboru jsme dluze diskutovali. Teď si neuvědomuji, jestli pan Kudela k pětileté lhůtě stability poplatků vystupoval, nebo ne. Nicméně co je důvodem. Co se týká poplatků, kdy to vzniklo. Vzniklo to kolem problémů OKD, vzniklo to impulzivně, nečekaně. Slyšeli jsme něco o tom, že se poplatky proti stávajícímu stavu zvýší desetinásobně. Vzhledem k tomu, že u tohoto odvětví ekonomiky je potřeba nějaká stabilita, nějaký výhled, proto to tam je. Skutečně nerozumím tomu, proč najednou dneska, byl to konsenzuální návrh, který podpořili všichni, byť je dneska napsaný jinak, nějakým způsobem jsem to inicioval, účastnil jsem se na tom, že se to v té mašinérii nedostane někam jinam, nieméně je to něco, na čem jsme se dohodli. Je to pojistka proti tomu, že někdo v návaznosti na nějaký aktuální impuls zase něco vypálí a rozkolísá toto odvětví. Proto tam ten návrh je. Já bych vás naopak všechny vyzval, abyste ho podpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Dovolte vaším prostřednictvím ještě opravdu reakci na kolegu Kudelu. Víte, já si opravdu myslím, že u těchto pozměňovacích návrhů, jak jsou předloženy, bychom měli hlasovat tak, jak je schválil garanční výbor. My zde opravdu tímto návrhem zajišťujeme nějakou stabilitu a nějakou jistotu pro těžební společnosti. Investice, které jsou ve stovkách milionů až miliardách, my jim zajišťujeme, že můžou naplánovat nějaké investice. Kdybychom to neschválili, tak jim bereme jakoukoliv jistotu. My po nich chceme dvojnásobnou úhradu z vydobytého nerstu, až desetinásobně zvyšujeme úhradu z dobývacího prostoru, neustále jim říkáme "vy nám budete platit více", a na druhou stranu jim bereme jakoukoliv jistotu. Nezlobte se na mě, tohle bychom opravdu neměli podpořit. A mě jenom mrzí, že když to prošlo v garančním výboru bez jakýchkoli problémů, že do toho vy jako koaliční poslanci zase vnášíte zmatek.

A co se týče toho bodu A2, toho návrhu, tak možná pan kolega Birke by to vysvětlil, protože ten tento pozměňující návrh přednesl. Ale zde se jedná vlastně o návrh, který musí být podán, protože bez této úpravy nemohou být potom financovány i soukromé společnosti, které mají ze zákona povinnost tu službu dělat. To znamená, je to vlastně úprava, která je nutná.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Jurečka, po něm pan poslanec Schwarz. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré dopoledne, milé kolegyně, vážení kolegové. Já to dělám velice nerad, ale musím tady shrnout krátce genezi k této novele. Ta byla taková, že jsme se dohodli, že dáme možnost vládě. Případně, když se rozhodne, tyto věci nebo tuto část poplatku za dobytí z nerostů měnit v kompetenci vlády. Myslím, že vláda řeší spoustu jiných věcí, které mají zásadní vliv na vývoj ekonomiky a tohohle státu, a vláda je schopna uvážlivě rozhodovat, jestli to může učinit, či nikoliv. A tehdy se řeklo: tuto kompetenci svěříme vládě. Byla na tom koaliční shoda, bylo to na koaliční radě, bylo to projednáno na vládě. Tady byl následně vložen tento pozměňovací návrh. Ano, já uznávám, že byl projednán garančním výborem, nicméně nebyla o tom nikdy řeč na koaliční radě. Já jsem se s touto situací seznámil až minulý týden. A prostě nemohu souhlasit s tím, že tady je potom interpretováno tak, byla na tom koaliční shoda tak, aby to bylo koaličně projednáváno. Takže si řekneme, jestli chceme operativně mít možnost tyto věci měnit, tak potom tedy dejme, že i to snížení bude jednou za pět let, jestli principiálně chceme být férovi. Ale nepovažuji za férové říct: Vládo, ty můžeš snižovat každý rok, ale zvyšovat jednou za pět let, protože my si myslíme, že bys, vládo, nebyla uvážlivá v tom, jaké dopady to bude mít na ekonomiku. To mi přijde zvláštní. To potom nedělejme věci, které se týkají zvyšování důchodů, platů zaměstnanců a podobně. Nechme to také potom v kompetenci Poslanecké sněmovny, a ne vlády.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Schwarz s faktickou poznámkou a připraví se pan poslanec Stanjura.

Poslanec Bronislav Schwarz: Ještě jednou dobré dopoledne, kolegyně, kolegové. Já rozumím, že se asi dotkl pana ministra, že vládě nevěříme, nebo my, co jsme z toho regionu, nebo ti, co podporujeme ten pozměňovací návrh. Ale nezlobte se, není to jenom o těžebních společnostech, co řekla kolegyně Aulická. Ona tam žije se mnou, my víme, o čem to je. Je to o těch lidech. (Reakce a smích v sále.) Ten region... Dobrý fór, tak děkuju, já mám svoji manželku doma. Myslím, že v tom regionu žije. Ale jedná se o to, je to na zasmání, pro mě to teď na zasmání není, protože jestli se pana ministra dotklo to, že vláda bude rozhodovat, tak já zrovna nechci osobně jako poslanec, aby jenom vláda o tom rozhodovala. Protože vláda mnohdy v minulosti rozhodla tak i proti lidem. Takže mám na to svůj názor.

A jestliže někdo nebude moci zaměstnat množství lidí na Mostecku, tak nevím, co ti lidé budou dělat. Doposud jim nikdo nepomohl. Nezlobte se. Nikdo nevymyslel nic, jenom jsme slyšeli u nás Mostecká, jestli se bude těžit, nebude těžit, rozhodlo se o limitech. Teď se rozhoduje horní zákon. A pokud mám možnost zachránit trošku stabilitu v tom, že provozovatelé dolů podrží ty lidi v práci a lidé nebudou bláznit tím, jestli příští rok skončí nebo příští rok rozhodne jinak vláda, tak podpořím vždy tu stabilitu. Protože my nic jiného už v Ústeckém kraji totiž nemáme! To, co tady nechci říct, co tam máme, a stabilitu vůbec nemáme.

Takže poprosil bych vás všechny rozumné, pokud může někdo stabilizovat něco na pět let ohledně podnikání, tak je to jenom výhoda, prosím vás. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Kučera s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Slyšeli jsme takový neotřelý nápad, jak změnit jednací řád: Je jedno, že to projednal garanční výbor, ale když to nebylo na koaliční radě, tak je to špatně. Mně se to uplně nelibí a já bych chtěl říct v reakci na svého předčeřenika pana poslance Schwarze, že já ten návrh podpořím. Za prvé jsem přesvědčen, že ten poplatek má charakter daně a vláda by neměla sama rozhodovat o daních. V žádném případě. V tom případě ani v tomto případě.

Na druhé straně ten průmysl je opravdu těžký. Hodně podléhá vlivu toho, co se děje na světových trzích, a pro nějaké plánování a pro byznysplán je důležitá stabilita. Takže já těch pět let považuji za rozumný kompromis k tomu, aby se daly plánovat investice, aby se dalo plánovat, kolik bude pracovních míst. Protože jsou vlivy, které neovlivníme v České republice nijak. Žádnou legislativou. Takže to je určitě dobré.

A pro pana ministra zemědělství: Opravdu si myslíte, že daně má stanovovat vláda? Já si to nemyslím. – On mě neposlouchá, on telefonuje.

Taky si přečetl ten pozměňovací návrh výboru, který byl někdy hluboko na podzim loňského roku, a není naše chyba, kteří jsme připraveni ho podpořit, že pan ministr zemědělství si to přečetl minulý týden, jak říkal, že se s tím seznámil. Já myslím, že je poslanec jako každý a mohl se s tím seznámit podstatně dříve. Ale má samozřejmě svobodné právo hlasovat proti! To mu vůbec neupírám. Má právo se vyjádřit proti. Jenom chci připomenout, že to má charakter daně a jsme proti tomu, aby to měla vláda. A stabilita je velmi cenná v tomto případě. Proto budu já i můj klub podporovat stanovisko garančního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: I já vám děkuji. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, připraví se pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Já už jenom velice v krátkosti. Stanovisko poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové je jasné. Podporujeme tento pozměňovací návrh a tu pětiletou stabilitu pro společnosti, to už jsem tady řekl jak já, tak můj kolega František Laudát. Samozřejmě, shoduji se i se svými předčeřeníky – až na pana ministra zemědělství. Panu ministru zemědělství bych chtěl říct, že žijeme v právním státě a v právním státě má rozhodující slovo Poslanecká sněmovna, nikoliv koaliční rada. Takže bych si skutečně velice poprosil, aby pan ministr zemědělství kromě toho, že si před týdnem přečetl tento pozměňovací návrh, tak aby si občas také přečetl Ústavu České republiky. Je to poměrně zajímavé čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, po něm paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já bych jenom pro pana ministra Jurečku: My jsme i probírali a dost se diskutovalo, jestli tři roky aspoň stabilita, pět let. Nakonec vzhledem k těm enormním investicím jsme se shodli napříč politickým spektrem. Rozumím tomu, že se Jurečka probral pozdě a něco tady začíná napadat téma ex post, ale nerozumím tomu, proč do toho nastrčil pana kolegu Kudelu, který na tom hospodářském výboru byl, zažil ty diskuse proč, jak, o jaké investice, předinvestice se jedná apod. Že je potřeba nějaká stabilita nejenom směrem k zaměstnancům, ale i k těm miliardám, které jsou potřeba. Že je potřeba vyřídit nějaké územní plány atd. atd. A jestli do toho někdo hází vidle – ono se ukázalo, a nakonec i Ministerstvo financí zcela výjimečně zaslalo rozumné stanovisko, že je velice riskantní a nepřehledné, aby se ty poplatky změnily od poloviny roku. On totiž ten zákon měl platit už od 1. ledna, na to to bylo nastavené. Že by měli asi velké ryto zaměřovači, geodeti, že by byl velký problém s případnými manipulacemi, kdy co bylo odtěženo pro tento rok. Proto to má vstoupit v platnost až od 1. ledna příštího roku.

Takže tohle všechno jsme probírali. Teď tady vystoupí pan Jurečka a začne něco vykládat, a ještě o koaliční radě. Já si myslím, že tohle je docela velké politikum, a rozumné politikum. Takže já jsem slyšel z některých úst velkou – stabilita, stabilita, ale u takto velkých rozhodnutí a zásadních rozhodnutí prosím, to takhle skutečně nejde, aby se někdo probral pět minut po dvanácté. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní paní poslankyně Hana Aulická s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovecová: Děkuji za slovo. Jenom mi dovolte – já už jsem nechtěla reagovat, protože si myslím, že tady bylo řečeno už hodně, ale musím. Možná bych poděkovala ještě svým předrečníkům, protože opravdu osvětlují situaci, která je. Jsme opravdu z toho překvapeni, že třeba křesťanská demokratická strana se takhle chová. Je pravda, že v Ústeckém kraji zastoupení nemají a možná asi dlouhodobě mít nebudou už jenom tím, co tady předvádějí. Nezlobte se na mě, tohle je vyloženě proti zdravému rozumu. Myslím si, že pokud to prošlo v garančním výboru a většina lidí a poslanců byla pro, tak bychom dneska neměli vnášet do toho takový zmatek a neměli bychom se chovat tak, jak se chováme. Myslím, že Ústecký kraj už toho dostal dost, a tímhle jenom dáváte další náznak, že opravdu vláda se nezachovala nijak zvlášť dobře.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Kudela. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Pane předsedající, dámy a pánové, sazba úhrady z vydobytych nerostů pro jednotlivé dílčí základy úhrady činí nejvýše částku odpovídající 10 % tržní ceny za jednotku množství pro jednotlivé druhy vydobytych nerostů. Toto teď, doufám, že za chvíli, odsouhlasíme v zákoně. Takže sazba bude

limitována 10 % a vláda může v rámci těchto 10 % stanovit sazbu nižší kdykoli, ale zvýšit ji bude moci pouze jednou za pět let. Takže ten strop je stanoven na 10 %, tento je nepřekročitelný a pro těžaře si myslím, že to je sazba, která je akceptovatelná, je vykomunikována. Jednal jsem o tom s Ministerstvem průmyslu a obchodu, ty sazby, tak jak jsou nastaveny, jsou vykomunikovány se všemi těžaři, s odborovými organizacemi, s vládou apod. To, že tady byl návrh, aby se sazby zvýšily desetinásobně, takových výstřelků jsme určitě slyšeli mnoho, ale tento návrh, který tady přichází do Sněmovny, je vykomunikován se všemi. Takže bych si prosím vyhradil, aby mi někdo říkal, že jsem proti zájmům lidu. Ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy rádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, už jsem trochu čelil smrště těch technických poznámek, ale jen bych chtěl připomenout –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegové a kolegyně, opět o ztištění, zvlášť u stolku zpravodaje a pana ministra, aby bylo dobře slyšet, co se zde říká.

Poslanec Petr Bendl: Já když tak počkám, až si to dopovídají, a pak bych začal. (Předsedající: Prosím, pokračujte.)

Děkuji za korektnost a slušný přístup k věci, i já se pokusím být korektní a slušný. Nicméně musím říct, že jsem se ted' díval na ty technické, a podotýkám všem poslancům, až nás budou kritizovat jako opozici, že zneužívají technické, kdyby se podívali na své technické. Tím to nekritizuju, já si myslím, že technická poznámka sem patří, že je složité oddělit, kdy to je technická a rádná, ale jenom připomínám, že se jich dopouštějí všichni a že bychom na ně neměli sahat, tato pravomoc, a to říkám přesto, že jsem tady čekal minimálně půl hodiny, než jsem se dostal ke slovu.

Ted' k věci. Vláda se rozhodla po situaci, se kterou souhlasím, kterou popisoval pan poslanec Kudela, tušíš, nebo někdo takový, že nerostné bohatství je majetek státu, a vláda tady přichází do Poslanecké sněmovny a říká: Tento majetek státu chceme, aby všichni, co s ním hospodaří, aby nám za něj víc zaplatili. Rozhodla se přenést na těžební společnosti další náklady, a to významné. Když jsem poslouchal řadu poslanců napříč politickým spektrem, tak není možné popřít, že jde o zvýšení nákladů na důlní činnost, tzn. zvýšení poplatků. Někdo tomu říká daně, někdo tomu říká poplatky, ale je to uvalení prostě vyšších nákladů. Stát říká: Dejte nám to a my možná, když potom vám bude nějak špatně, s vám budeme jednat, abychom vám ty peníze vrátili, kdyby vám bylo náhodou nejhůř. To je celý smysl toho principu. Dejte nám ty svoje peníze a my potom následně, až nás přijdete poprosit, že je potřebujete, vám budeme říkat, na co je dáte, a nejlépe, komu je dáte. To je normální politické smýšlení levicové, které říká: Dejte mi své daně a já vám řeknu, co s nimi potom

udělám a kde je použiji. Legitimní rozhodnutí, se kterým já nesouhlasím, protože ti, co říkají, že chtějí opravdu pomoc těm regionům, by měli udělat všechno pro to, aby v tom regionu peníze zůstávaly. Takže tohle se mi principiálně nelibí a není to možné podle mě podpořit.

K těm jednotlivým pozměňovacím návrhům. Nejprve jednu zkušenosť a pak vlastně komentář k těm pozměňovacím návrhům. Moje zkušenosť je, a to není jenom v důlní činnosti, jako Středočech tuhle situaci dobře znám, že poplatek jde té obci, na jejímž katastru to důlní pracoviště je, kterého se to týká, ale postiženy jsou důlní činností často i jiné, sousední obce. Ne v celém kraji. Když řeknu Středočesku, ale budeme se bavit o Tuchlovicku, Kladensku atd., budu moci jmenovat jednotlivé oblasti, a to v případě, že řekneme: krajům přidáme, neznamená automaticky, že sousední obce něco dostanou na likvidaci nebo, řeknu, na likvidaci škod způsobených důlní činností. V tomhle ohledu se mi ten pozměňovací návrh zdá nedotažený, který říká: dejme ty peníze krajům, protože z vlastní zkušenosť vím, že kraje si ty peníze pak přerozdělí v rámci samosprávy v okamžiku, kdy to nemají zamašlickované, tak jak to cítí ony. A v tomhle případě si myslím, že by si to zasloužilo ten pozměňovací návrh dopracovat. Bohužel jsme to neměli na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tuto problematiku, protože jste tady rozhodli jinak, že to tam nepatří, ale přál bych si, kdyby to bylo dopracováno, tak to budu všemi deseti podporovat. Ale v okamžiku, kdy ten pozměňovací návrh, který tam je a říká: dejme to obecně krajům bez ohledu na to, že ten kraj je povinen to dát do toho území, které je opravdu postižené, pak říkám neutrální stanovisko, že to nejsem podpořit, a to neznamená, že jsem proti. Chybí mi tam to B.

Totéž, nebo něco podobného se týká i obcí. Řeknu vám konkrétní příklad, jenom abyste věděli, protože ono je to vlastně symetrické, to, co se děje ve svazu domovního odpadu v oblasti skládek. Když je na území katastru nějaké obce skládka, tak ty poplatky za skládkování jdou za tu obec, stejně jako když je tam nějaká takováto důlní činnost, poplatky jdou za tu obec. Řeknu vám konkrétní příklad, kdy třeba obec Rynholec ve středních Čechách má na svém katastru velkou skládku, ovšem ta skládka je obsluhována nikoli skrze tu obec nebo to město, ale skrze obec Lány, takže všechno, co se veze na skládku, případně ze skládky, se katastru týká jenom tolik, že téměř na katastru nebo na hranici katastru je brána, kde se přejíždí z lánského katastru do rynholeckého, a Rynholec z toho má významné peníze, přičemž postižením, zejména dopravní činností atd., je postižena obec jiná. Takže podle mého hlubokého přesvědčení by tu měl být pozměňovací návrh, který stanovuje nějaký způsob solidarity mezi těmi obcemi, které jsou postiženy tou důlní činností, případně jinými aktivitami, na kterých se shodneme, že z titulu veřejného zájmu trochu škodí jednotlivým městům a obcím, a takovýto pozměňovák by měl smysl, resp. takový vůbec vládní návrh, kdyby si vláda uvědomovala, že nějaký takový problém existuje. Bohužel si ho neuvědomuje.

A poslední věc, kterou jsem chtěl komunikovat. Ano, přání každého socialisty je, aby řídil, pokud možno, podnik, který mu nepatří, jenom rozhodoval o těch parametrech, které se ho dotýkají. Mám teď na mysli, aby vláda stanovovala míru poplatků podle toho, jak se který ministr vyspí, čímž neříkám, že to nutně musí udělat stávající ministr, to se může zbláznit další nebo jiná vláda, to není útok na

konkrétního ministra dneska. Myslím, že to je pravomoc, kterou si Poslanecká sněmovna má nechat ve svých rukách, a nemá takovéto nástroje, které zásadně mění parametr podnikání, a téměř ze dne na den, které způsobují v podnikatelském sektoru nepředvídatelnost chování, jenom politickým rozhodnutím řekne: Hele, zrovna nám chybí prachy, tak zvedneme poplatky, ať to stojí, co to stojí jednotlivé těžební společnosti. To si nemyslím, že je moudré a že mělo zůstat tohle rozhodnutí, a koneckonců tady v tuto chvíli má vláda koaliční většinu, tak by mělo zůstat toto rozhodnutí v Poslanecké sněmovně, tady bychom se o něj měli přít, a pak přijde nějaké politické rozhodnutí, jak to v praxi má vypadat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Ondřej Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, vážená vládo, nebudu tady zpochybňovat to, že horníci jsou v obtížné situaci, že je to povolání, které je extrémně těžké a zaslouží si speciální pozornost, i co se týče důchodů a dalších benefitů poté, co skončí svoji práci. Je to tak. I když jsem z kraje, ve kterém hornictví v podstatě vůbec není. Jsem ze Zlínského kraje. Ale také bych chtěl, aby tady zaznělo na margo toho, co tady některé kolegyně a kolegové říkají, že je celá řada dalších profesí, které se netěší takové pozornosti. Jsem z obce, kde má tradici sklářství. Má ho tam přes 220 let. Vím, o čem to je. Můj otec těžce, tvrdě pracoval ve sklárni v horkém provozu. Celá spousta sousedů a známých tam pracovala. Koneckonců na Vysočině i v severních Čechách s tím mají zkušenosti. A jenom to berte jako takový stesk. Kdybychom se my politici dokázali i jiným odvětvím, kde je to stejně těžké nebo podobně těžké, věnovat tak, jak se dokážeme věnovat hornictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám dvě faktické poznámky. První pan poslanec Kučera, potom pan poslanec Urban. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Jenom krátkou reakci na mého předčečníka pana poslance Benešíka. Já jeho steskům rozumím, ale myslím, že ten stesk nezazněl ve správnou chvíli na správném místě nebo ve správném čase. My tady teď projednáváme horní zákon a projednáváme dopad na regiony, které jsou právě těžbou postiženy. Myslím si, že je to naprosto správné. Samozřejmě rozumím tomu, že jsou regiony, že jsou obory, které se cítí v této debatě být odstrčeny. Chci upozornit, že se v žádném případě nejedná o to, že bychom tady chtěli upřednostňovat nějaký jiný region nad nějakým jiným regionem. V žádném případě to takhle není. My teď řešíme skutečně konkrétní případ. Řešíme změnu, která probíhá u povrchové těžby hnědého uhlí. A povrchová těžba hnědého uhlí se v České republice týká pouze dvou krajů a to je kraj Ústecký a kraj Karlovarský. V kraji Zlínském povrchová těžba není, a samozřejmě proto chápou, že on se může cítit dotčen, že o jeho kraji tady není diskuse.

Není to v žádném případě proto, že bychom ho chtěli nějakým způsobem diskriminovat. Co se týká ostatních profesí, samozřejmě i ostatní profese mají náročné podmínky a náročnou práci. Ale řešme je prosím v těch zákonech a na těch místech, které jim přísluší. Tam je potom ta debata samozřejmě naprosto legitimní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, marně si hlavu lámu tím, proč jsme změnili jednací řád a zavedli po druhém čtení znovuprojednání těch materií ve výborech. Myslím, že pokud to bude pokračovat tak, jak to dnes vidíme u horního zákona, tak to vůbec nedává žádný smysl. Proč se ty výbory scházejí? Proč dělají nějaký odborný závěr, který je přenesen do formy usnesení? Proč posuzují pozměňovací návrhy? Chápu, že tam padnou nějaké návrhy a je o nich debata. To se týká těch bodů C1 pana poslance Kučery. Tomu rozumím. Ale dnes je tady velká debata ohledně něčeho úplně jiného. A musím říct, že zástupci příslušné politické strany, tedy lidové, v hospodářském výboru neměli vůbec žádnou výhradu. Já jsem je neslyšel. Nepromluvili k tomuto tématu. A najednou tady zní zásadní výhrada. Dobře. Proč ne? Ale proč nezazněla na tom garančním výboru? Proč jsme se tam scházeli? To je opravdu skoro na to přemýšlet, jestli dává smysl, aby byly nějaké garanční výbory, jestli dává smysl, aby se scházely po druhém čtení, aby zasedaly celé dny, když příslušní poslanci, kteří tam jsou členy, nefěknou nic, a pak mají nějaké výhrady a řešení, které navrhují až tady při třetím čtení. To je moje povzdechnutí, kterému nerozumím. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Já si zkušeného matadora Milana Urbana velmi vážím, ale prostřednictvím předsedajícího musím říct, že my jsme tady třeba v mé případě navrhovali, abychom tento zákon, který se týká obcí, dali i na výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a to Poslaneckou sněmovnou neprošlo. Bylo to pouze na jednání hospodářského výboru. Pro nás pro všechny je legitimní, abychom pozměňovací návrhy, které přijdou z výboru, měli šanci komentovat i v kontextu toho, jaké je to původní znění zákona.

Souhlasím s tím, že sem asi nepatří řešení finanční situace nemocnice v Ústeckém kraji. To sem asi nepatří k hornímu zákonu. I když si umím představit v nějaké fantasmagorii – no ale v důsledku toho, jak bude ekonomicky tento region na tom dobré, tak to může mít vliv na nějaké fungování nemocnice. Ale to pak jsme schopni říct, že všechno souvisí úplně se vším.

Ale moc prosím, když tedy potom navrhujeme, že některé legislativní kroky mají projednat i jiné výbory, abyste třeba s ohledem na tohle tomu nezamezovali, protože třeba tahle materie se opravdu extrémně dotýká obcí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, po něm pan zpravodaj Urban. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Nechci panu kolegovi Kučerovi vstupovat do debaty o horním zákonu, ale zaujala mě ta procesní připomínka, že na výboru tak a na plénu zase jinak. Já mám s tímhle bohatou zkušenost na našem rozpočtovém garančním výboru, kdy někteří poslanci i z vaší strany na výboru tak a na plénu zase jinak. Dokonce to zvládnete i na plénu, pane poslanče Urbane prostřednictvím pana předsedajícího. Vzpomínám si na váš návrh zákona o spotřební dani, kdy jednu hodinu jste hlasovali tak a za hodinu zase jinak. Takže ta flexibilita v názoru není vlastní pouze kolegům z KDU-ČSL. Ta vaše je obdivuhodná. Ovšem myslím, že to je obecný problém této Sněmovny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan zpravodaj Urban. Prosím, máte slovo. Přípraví se pan poslanec Plzák. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Jednak reakce na pana poslance Kalouska. Já jsem to myslil na všechny, takže spravedlivě. To zaprvé. Zadruhé se to netýkalo mého hlasování ohledně novely spotřební daně, ale to nic, k tomu se nechci vracet.

Ano, debata o přerozdělení na obce nebo na kraje versus státní rozpočet, ta na hospodářském výboru proběhla. Je uzavřená. Hospodářský výbor k tomu přijal nějaké usnesení. Ale debata na téma, jestli vláda má mít kompetenci a jestli tam má být pět let nějaká stabilita, či nikoliv, ta nezazněla z úst poslanců lidové strany, kteří jsou také přeci členy hospodářského výboru. Na hospodářském výboru neřekli nic. A zásadní výhrady tady říkají těsně před hlasováním. Proto se zamýšlím nad tím, jestli má smysl procedura, kdy je garanční výbor, který to odborně projednává, jestli má smysl to, aby garanční výbor zaujímal stanoviska k jednotlivým pozměňovacím návrhům a aby to bylo nějaké doporučení pro plenum Poslanecké sněmovny. V tom usnesení přeci se po nás žádá, aby garanční výbor dával nějaká doporučení. Tak on je dal s vědomím toho, že to bylo řádně projednáno. No ale někteří mají výhrady až teď. To je to, co jsem tady považoval za nutné říci a co si myslím, že dává smysl. A patří to samozřejmě všem spravedlivě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, mám opravdu technickou poznámku, a to na ten stesk, že se prostě některý zákon nedostane nebo že neodhlasujeme to, aby se projednal na určitém výboru. Vždyť přeci každý poslanec, kterého ten zákon zajímá, se může zúčastnit jednání jakéhokoliv výboru, na kterém se projednává daný zákon. Může ho komentovat. Může se v diskusi vyjadřovat. Jediné, co nemůže, je, že nemůže hlasovat. Takže si myslím, že tato výtka byla neoprávněná.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Kučera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Jenom krátce k mému předčeňku panu poslanci Plzákovi. To je prosím pěkně, prostřednictvím pana předsedajícího, zásadní nepochopení celé diskuse. Ten výbor přece není jenom o tom, že tam některý poslanec může vystoupit a něco říct. Ten výbor přece má pozvané hosty, odborníky z jednotlivých oblastí, zástupce ministerstev, zástupce – a to je věc, o které tady hovořil třeba pan poslanec Bendl – samospráv, státní správy. To je přece hodnocení toho výboru, to znamená odborný pohled na danou tematiku. A hospodářský výbor samozřejmě na tenhle zákon pohlížel zejména z pohledu hospodářského, ale pokud by o tom jednal jiný výbor, tak by na to pohlížel ze své odbornosti. Samozřejmě nikdo nikomu nebrání se zúčastnit jednání jakéhokoliv výboru, ale samozřejmě odborná diskuse jde vždy tím směrem, jak je odborně orientován ten výbor.

To znamená, tady bych se skutečně přimlouval k tomu, co tady říkal pan poslanec Bendl. Tady se často ozývá, že na Poslanecké sněmovně se zbytečně dlouho diskutuje, a pokud se diskuse přenese do výborů, tak si myslím, že by to bylo jenom pozitivní. Ale vždyť vy přece hlasujete pro to, aby to ve výborech nebylo! Vždyť vy hlasujete pro to, že to tam nebude, protože výbory mají moc práce, jak zaznávalo od některých předsedů, jsou přehlceny, jak zaznívá od některých předsedů, zejména těch koaličních. Tak chceme makat, nebo nechceme?

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dobrý den. Prosím pana poslance Plzáka s faktickou poznámkou. Po něm pan poslanec Bendl.

Poslanec Pavel Plzák: Dnes naposledy. Pro pana poslance Kučeru: Ten stesk zněl tak, že nemají někteří poslanci možnost na výboru ten zákon komentovat – komentovat, protože se na jednání výboru ten zákon nedostane. Já si myslím, že komentovat to můžete i na jiném výboru ze svého hlediska. To prostě je můj názor.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Bendl, po něm pan poslanec Chalupa.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Ještě jedna technická poznámka, kterou jsem si tam ujasňoval s panem kolegou Vilímcem, že ona ta pravomoc vládě zůstává stanovit poplatky v tom návrhu zákona, to jenom pro pana ministra Jurečku a lidovce, ale říká, že ji vláda může měnit jenom jednou za pět let, což tedy mně příjde, že by bylo opravdu šťastnější, kdyby tam bylo, že to mění Poslanecká sněmovna, a nemuseli jste tam tyhle věci dávat, protože to bude možná ještě kostrbatější než kostrbaté. Sebrali jste to Poslanecké sněmovně a vládě říkáte jednou za pět let. To je opravdu drbání se pravou rukou za levým kotníkem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Chalupa, připraví se pan poslanec Pilný.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Dobré dopoledne, vážení kolegové, kolegyně. Navážu na to, co tady řekli předčeňci. Navazuji na to, že tady bylo řečeno, že máme makat. Já si myslím – vycházím tedy ze zkušeností z výborů a orgánů Sněmovny, ve kterých pracuji, že tam opravdu makáme. A potom předvádět se tady před tímhle mikrofonem na kamery, to je velmi jednoduché, ale ta práce se musí odvést ve výborech. Žádnému poslanci není bráněno, pokud ho nějaká problematika zajímá, aby se na ten výbor dostavil, vyslechl si, co tam je, a přednesl to svému poslaneckému klubu a v rámci toho poslaneckého klubu si to vyřešili a přenesli to zpátky do výboru, kterého se to týká. Tam se má pracovat. Tady to předvádění se před kamerami opravdu k ničemu nevede, ztrácíme tady čas. To se opravdu má projednávat ve výborech! To jsou pracovní orgány Sněmovny! Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Pilný a zatím poslední pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já jsem předseda hospodářského výboru a musím říct, že bychom měli dodržovat jednací řád, který jsme schválili. Instituce garančních výborů byla zavedena proto, aby poslanci měli dost času se seznámit se všemi pozmenovacími návrhy, a garanční výbor je projednává dvakrát a projednává všechny návrhy, dokonce by měl projednávat i ty návrhy, které už projednal. To znamená, debata je velmi věcná a měla by také vést k tomu, abychom tady neměli ve třetím čtení to, co tady teď předvádíme. Všichni měli dost času se s tím seznámit, všichni měli možnost se k tomu vyjádřit a třetí čtení by opravdu mělo být jenom o tom, co je napsáno v jednacím řádu. Takže prosím, není to o makání, je to o tom, abychom dodržovali to, co jsme si schválili, a k ničemu se propracovali. Garanční výbory jsme schválili, mají svoji roli, tak jí prosím dodržujeme a pokusme se tedy debatu vést věcně a v rámci jednacího řádu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana poslance Laudáta.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já jsem jenom chtěl vyzvat, ať jdeme hlasovat. Prostě Jurečka se pozdě probudil, nastrčil pana kolegu Kudelu, který tady něco zpochybnil. To takhle prostě nejde! Tak se probral pozdě, no tak se probral pozdě. Ať s ním příště pan premiér zaklepe, ať nespí možná, když ho to zajímá, ta problematika tak naléhavě. Já myslím, že spíš na něj někdo nastoupil a zase mu vysvětlil, jak to nemá být. My jsme se na něčem shodli. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byly faktické poznámky. Ještě přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Radim Fiala ze zdravotních důvodů a omlouvá se pan ministr Dienstbier z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy.

Zeptám se, zda se tedy ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Zeptám se, zda pan ministr si přeje závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tuto košatou debatu k hornímu zákonu a dovolte mi také říci několik slov jednak věcně k tomu tématu, ale jednak také trošku na obranu parlamentní demokracie. Nečekal jsem, že to budu muset udělat.

Věcně k té věci. Chtěl bych především požádat ctěnou Sněmovnu, abychom ctili kompromis, který byl dosažen na širší než koaliční bázi, o tom, jak to má být schváleno. Ta věc je docela komplikovaná, jsou tam mnohé protichůdné zájmy a chtěl bych zdůraznit, že jsme většinu z nich velmi pečlivě diskutovali.

Začnu první věcí, zda je to poplatek, nebo daň. Formálně právně je to poplatek. Kdyby to byla daň, stojí tady teď pan ministr financí, nikoliv já, protože ministr průmyslu a obchodu nemá v kompetenci daně. Kdyby to byla daň, nebyla by také debata o tom, jakým způsobem má být stanovována, zda vyhláškou, nařízením vlády, anebo zákonem. Daň je vyhlašována pouze zákonem, čili daň to není. Čili v tuto chvíli Sněmovna má určité stupně volnosti, jak to určí.

Chtěl bych podotknout to, co trošku bylo zapomenuto v té debatě. Podle stávajícího platného zákona je to určováno vyhláškou, kterou vydává ministr průmyslu a obchodu. To je něco, co tady zůstalo ještě z dob minulého režimu. Já bych teoreticky ty poplatky mohl zvednout vyhláškou, ovšem tedy bez toho, že by se měnil samozřejmě poměr, kdo co dostane. To je stanoveno zákonem. Tento orgán má právo si to nastavit, jak bude chtít. My jsme navrhli nařízením. Může se to posunout směrem k vyhlášce, může to nařízení mít omezené, tak jak je to v tom kompromisu, anebo si také může vzít tu kompetenci, že to bude děláno pouze zákonem. Chtěl bych požádat, protože na tom není nic špatného, že to bude děláno nařízením vlády, že to bude děláno jednou za čas. A je to důležité nejenom jako jistota pro důlní společnosti, ale je to i určitá dělba moci mezi vládu a parlament.

Ted' několik slov na obranu parlamentní demokracie. Pan kolega ministr zemědělství tady vystoupil s tím, že když se něco dohodne na koaliční radě na vládě, že už to potom musí být schváleno v parlamentu. Kdyby to bylo takto jednoduché, tak sděluji, že je nás tady 193 zbytečných. Pak by stačilo, aby po volbách v daleko menší místnosti sedělo sedm předsedů parlamentních stran, ti by hlasovali jako akcionáři v akciové společnosti a nebylo by zapotřebí tady živit 200 lidí. Ale já si přesto myslím, že je dobré, že je nás tady 200. A proč? Protože my tady samozřejmě primárně zastupujeme sedm politických subjektů, za které jsme byli zvoleni, ale vedle toho také zastupujeme své kraje, obce a tam už se názory můžou různit, koneckonců jak dokazuje tato debata, protože v některých obcích je hornictví, těžební činnost velmi důležitá, tak to ty poslance zajímá a ne nutně mají názor v souladu s názorem

své politické strany. A přesně kvůli tomu vedeme debatu v parlamentních výborech, vedeme debatu na plénu. Kdyby to bylo tak jednoduché, že všechno se jednoduše promíne, tak je nás tady opravdu 193 zbytečných, a já si myslím, že není. Tato debata taky trošku ukazuje, že parlamentní demokracie má i svoji sílu a že nám umožní prodiskutovat některé ty věci.

Ted' mi dovolte ještě k některým věcem, které tady zazněly. Rozdělení peněz na kraj, respektive to, co tady říkal pan kolega Bendl. Samozřejmě že jsme zjistili, že je problém, že ty obce, v jejichž katastru se těží, dostanou kompenzaci, ta se jim navýší. Poplatek z důlní činnosti bude vyšší. Jenomže samozřejmě existují obce, přes které buď běží doprava, nebo některé jsou znečištěny prachem, které by potřebovaly dostat také nějakou kompenzaci a podle stávajícího systému ji nemají. Přenesení kompetencí na kraje by zřejmě zvýšilo šance pro tyto obce, ale nikoliv by jim dávalo jistotu, protože pak by mohl rozhodnout kraj a převážit zájmy některých jiných obcí. Nicméně tento návrh nezískal podporu.

Chtěl bych také říci, že není lhostejné, že část peněz se podařilo předurčit na řešení důlních škod do fondu důlních škod. Argument, že firmy dávají peníze na odstraňování důlních škod, není zcela relevantní. Problém je v tom, že tam dávají peníze zhruba deset let, a kdyby ten svět fungoval ideálně, tak je tam měly dávat nejméně od konce druhé světové války, to je let sedmdesát. To se bohužel nestalo, a tak ze státního rozpočtu bude muset být hrazena spousta důlních škod, na které nebudou v těch fondech peníze. Velmi aktuální to bude brzy na Ostravsku, protože tam minimálně některé šachty budou zavřeny a bude třeba zahladit následky důlní činnosti. Čili je tedy též legitimní, že dáváme peníze do fondu na řešení důlních škod.

Blížím se k závěru. Chtěl bych také reagovat trochu na rozdělování peněz při těžbě uranu, zlata, břidlicového plynu. Aby nedošlo k omylu, tato vládní koalice se rozhodla, že nebude podporovat těžbu břidlicového plynu. Já to v žádném případě nezpochybňuji. Navíc ekonomické výsledky v Polsku při pokusech o podobnou činnost nejsou povzbuzující. Totéž platí pro zlato. Jsem proti tomu, aby se zkoušela nějaká těžba v Povltavi. Zkoumali jsme možnost těžby ve Zlatých Horách, tam to nevychází ekonomicky. Ekologický problém by byl odstranitelný, kdybychom to dělali jako Slováci, kteří to vozí k loužení do Belgie. Ekologický problém by nebyl. S těžbou uranu, s plnohodnotnou, končíme tento rok, dotěžování na Dolní Rožínce bude probíhat do konce roku 2017. Pak dlouhá léta se žádný uran těžit nebude, možná dokonce nikdy. Ale bezpečně to nevíme. Čili to nejsou věci, které by byly pro aktuální řešení. To jsem považoval za nutné též dodat, aby to nevypadalo, že vláda se honem chystá na nějakou těžbu a že obce přijdou o nějaké velké příjmy.

Závěrem bych chtěl ještě jednou poprosit o podporu tomu kompromisu, který se rodil docela těžko. Není perfektní, ale myslím si, že je zapotřebí, aby byl schválen. V opačném případě, kdyby nebyl ten zákon schválen, tak podotýkám, že zůstává v kompetenci ministra průmyslu a obchodu zvyšovat poplatky vyhláškou.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Než dám slovo panu zpravodaji, tak ještě s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jen velmi krátce. Já s vámi z hlediska odvodové teorie, pane ministro, souhlasím, že se jedná o poplatek, nikoliv o daň. Souhlasím také s tím, že u normální vlády to laik pozná podle toho, jestli to předkládá resortní ministr, že jsou poplatky, nebo daň, což předkládá ministr financí odpovědný za daňovou legislativu. To ale neplatí u vaší vlády, kde klidně spotřební daň předkládá ministr zemědělství. Takže laik by potom měl pocit, že spotřební daň je poplatek. Takže se nedivte, že některé mé kolegy jste zmátl, a proto tuhle otázku položili. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní tedy dostane prostor pan zpravodaj se svým závěrečným slovem. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Tahle novela horního zákona měla za cíl, aby vytěženého nerostu, tak jak tady bylo řečeno, který je národním bohatstvím, získával víc občan České republiky prostřednictvím státního rozpočtu a prostřednictvím fondů a přerozdělovacích mechanismů. Je třeba si uvědomit při všech výhradách, kterým jsem ochoten naslouchat, že návrh tohoto zákona zvyuje poplatky, ten odvod za vytěžený nerost, dvojnásobně, což jsou částky ve stamilionech korun, které nezůstanou na účtech státního rozpočtu. Ony se postupně dostanou právě do těch regionů na snižování záťaze ekologické způsobené těžbou apod. Je docela vybilancovaný i směrem k problémům, které se týkají černého uhlí, tedy důlní činnosti hlubinné. Té se to netýká, i když by možná mělo. Ale byl by to zřejmě poslední hřebíček do rakve hlubinné těžby v České republice.

Je to samozřejmě citlivé téma, ale důležité je, že poplatek za vytěžený nerost, a nejenom uhlí, se zvyšuje. Myslím si, že při všech drobnostech, které jsou možné k diskusi k tomuto zákonu, je třeba ho podpořit, protože jinak zůstane stav tak, jak byl. To by byla škoda. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se dalších zpravodajů jednotlivých výborů, které projednávaly tento tisk, zda mají zájem vystoupit. Pan poslanec Zemek? Pan poslanec Sedláček? Pan poslanec Schwarz? Paní poslankyně Aulická? Pan poslanec Laudát? Není tomu tak.

V tom případě budeme hlasovat. Prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, jdu na to.

Nejdříve jsem povinen tady přečíst legislativně technické úpravy, o kterých pak budeme hlasovat jako o prvních. Dovolte tedy, abych je přečetl, protože v návaznosti na jednání garančního výboru legislativní odbor navrhuje, abychom změnili některé detaily legislativně technické takto:

V článku I sněmovního tisku 500/0 arabská jedna v bodě 1 § 29 a odst. 5 se čárka za slovem "evidenci" zruší a slovo "které" se nahrazuje slovem "který". Arabská

dvojka v bodě 3 § 33j odst. 1 se slova "důlně-měřickou" nahrazují slovy "důlně měřickou" bez pomlčky. Arabská trojka v bodě 3 § 33r odst. 3 písm. b) se za slova "po úpravě" vkládá čárka. Arabská čtyři v bodě 3 § 33t odst. 4 se slovo "vydobytych" nahrazuje slovem "vydobytym".

A k pozměňovacímu návrhu A2 usnesení hospodářského výboru číslo 194 z 29. schůze konané dne 11. listopadu 2015, tisk 500/9, se v článku I bodě 2 před slova "k zajištění" vkládá čárka.

To jsou tedy legislativně technické. Jestli pane předsedo, souhlasíte, přednesl bych zde návrh na proceduru. (Ano, prosím.) Děkuji.

Nyní bychom tedy v proceduře hlasovali nejprve o legislativně technických. Poté bychom hlasovali postupně podle usnesení garančního hospodářského výboru následovně. Předpokládám, že pan poslanec Kudela, který avizoval, že bude chtít hlasovat samostatně o bodu A1, tak já to rovnou navrhoji. Čili hlasovali bychom nejdříve samostatně o A1, poté o A2. Pak by byl pozměňovací návrh B. – Pardon, ještě se vrátím k A2. Pokud by byl přijat návrh A2, bude nehlasovatelný návrh D1.

Další hlasování by byl pozměňovací návrh B. Pokud by byl návrh B přijat, bude nehlasovatelný návrh F2 a návrh D7.

Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu C1 zvlášť, protože pokud by byl přijat, tak by bylo nehlasovatelné C4, a o C2 také zvlášť, což je rozdíl proti usnesení hospodářského výboru, protože by byl v tom případě nehlasovatelný C3. To jsou připomínky legislativy Sněmovny, tak já v tomto přece jen malinko jsem pozměnil proceduru hospodářského výboru na základě doporučení legislativy Sněmovny.

Poté bychom případně hlasovali o C3 a C4, pokud by bylo nutné o nich hlasovat podle přijetí nebo nepřijetí těch předchozích.

Dále bychom hlasovali o D1 až D6. Pokud by nebylo přijato B, tak bychom ještě hlasovali zvlášť o D7.

Dále bychom hlasovali E1 až E4 a případně poté F1 a F2. Potom o zákonu jako celku.

To je, myslím, vše, co bylo nutné v této chvíli říci. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Kučera chce vystoupit k proceduře. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já bych si chtěl upřesnit – pan zpravodaj říkal, že pokud bude prohlasován bod C2, tak nebude hlasovatelný bod C3. Já osobně si myslím, že to spolu nesouvisí, že to jsou dva odlišné návrhy. Samozřejmě v pozměňovacím návrhu C2 budeme hlasovat o § 30 odst. 3, o bodě 1, a v pozměňovacím návrhu C3 budeme hlasovat o § 30 odst. 2 a 3. Takže podle mě jeden druhý nevylučuje, to znamená, že podmínka, že pokud projde C2, není hlasovatelný C3, je dle mého nesprávná.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se zeptám pana zpravodaje.

Poslanec Milan Urban: Já nejsem bohudík, nebo bohužel právník, ale tohle je návrh legislativy, že to je nehlasovatelné. Abychom si to nedělali složité, tak myslím, že o tom můžeme nechat hlasovat a rozhodnout hlasováním. To bude asi nejrychlejší, než abychom se tady přeli s právníky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, dobrá. V tom případě se zeptám, jestli ještě někdo chce vystoupit k proceduře. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že to je komplikovaná procedura, tak o ní budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 32, přihlášeno je 185, pro 174, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Prosím tedy pana zpravodaje, aby nám jednotlivé návrhy uvedl a rovněž nám sdělil, jaké je stanovisko výboru, a také poprosím pana ministra o stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: Děkuji. Hlasujeme o legislativně technických. Doporučuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? Pana ministře, prosím, zapněte si mikrofon. (Ministr doporučuje.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 33, přihlášeno je 185, pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: Pozměňovací návrh A1, doporučuji. (Ministr doporučuje.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 34, přihlášeno je 185, pro 163, proti 4. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Milan Urban: Pozměňovací návrh A2, rovněž doporučuji. (Ministr doporučuje.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 35, přihlášeno je 185, pro 163, proti 2. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Milan Urban: Konstatuji, že tím je nehlasovatelný návrh D1. Pokračujeme dál hlasováním o návrhu B. (Zpravodaj i ministr doporučují.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 36, přihlášeno je 185, pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: Tím pádem jsou návrhy F2 a D7 nehlasovatelné. Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu C1. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 37, přihlášeno je 184, pro 75, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: Dále hlasujeme samostatně o návrhu C2. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 38, přihlášeno je 185, pro 26, proti 113. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: Nyní můžeme hlasovat podle mého názoru o C3 a C4 společně. Nesouhlas.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se tedy zeptám, zda je námitka proti společnému hlasování o C3 a C4. (Je námitka.) V tom případě budeme hlasovat zvlášť.

Poslanec Milan Urban: Dobře, budeme akceptovat. C3 – nesouhlas. (Stanovisko ministra je nesouhlasné.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 39, přihlášeno je 185, pro 34, proti 107.

Poslanec Milan Urban: Dále hlasujeme o C4. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nesouhlasné.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování. – Pardon, já toto hlasování prohlašuji za zmatečné, protože mi zde naskočily faktické poznámky. Budeme hlasovat ještě jednou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 41, přihlášeno je 185, pro 59, proti 104. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: D7 a D1 se staly nehlasovatelnými přijetím předchozích pozměňovacích návrhů. Nyní bychom tedy hlasovali o D2 až D6. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nedoporučující.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, at' stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 42, přihlášeno je 185, pro 35, proti 133. Tento návrh nebyl přijat. Dále prosím.

Poslanec Milan Urban: Hlasujeme o E1 až E4. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nedoporučující.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 43, přihlášeno je 185, pro 30, proti 111. Návrh nebyl přijat. Dále prosím.

Poslanec Milan Urban: F2 se stal nehlasovatelným. Posledním hlasováním o pozměňovacích návrzích hlasujeme o písmenu F1. (Stanovisko zpravodaje i ministra je nedoporučující.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 44, přihlášeno je 185, pro 60, proti 113. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Milan Urban: Podle mého názoru je to vše. Kontroluji očima s legislativou, kývá, takže bychom měli hlasovat o zákonu jako celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já mám stejný názor. Tedy přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (neboli horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 500, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Prosím stanovisko. (Zpravodaj i ministr souhlasí.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 45, přihlášeno je 185, pro 141, proti 3. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Končím bod 144, děkuji panu zpravodaji. Pan ministr, předpokládám, zůstává.

S přednostním právem pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já si v tuto chvíli dovolím jménem dvou klubů – ČSSD a ANO 2011 – přijít s procedurálním návrhem, abychom odhlasovali, že dnes budeme jednat a meritorně i procedurálně hlasovat o všech návrzích i po 19. hodině.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bezprostředně.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana předsedy Sklenáka. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 46, přihlášeno je 185, pro 91, proti 63. Návrh nebyl přijat.

(Velký hluk v sále.) Já prosím sněmovnu o klid, proběhne kontrola hlasování. Pan poslanec Pleticha.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se omlouvám, chtěl jsem hlasovat pro, zdržel jsem se. Zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, pane poslanče. Rozumím tomu jako námitce proti záznamu hlasování. Ještě než nechám o námitce hlasovat, tak slovo bude mít pan poslanec Laudát, který se hlásil ještě před tím, než padla tato námitka. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Pane předsedo, mohl byste poslat tady...

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já prosím pana poslance Blažka, aby se vrátil do lavice. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jenom k hlasování nebo k jednání po 19. hodině. Nezlobte se na mě, dneska tady vzniklo dlouhé projednávání bodu, kde už mohlo víceméně být formální projednávání a hlasování. Zavinil to poslanec koalice,

dokonce ministr koaliční vlády, který tady rozpoutal tuto diskusi. Skutečně my, celá Sněmovna – a já vás vyzývám, abyste odmítli pokračovat po 19. hodině – máme trpět tím, že se někdo probere pozdě, všimne si pozdě zákona? O čem to pořád je? Tak prosím, ať se koaliční ministři, koaliční poslanci, někteří tedy, připraví na ta jednání řádně, a pak tady nemusíme být ve večerních hodinách. A dneska je to na margo pana kolegy Jurečky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura s přednostním právem. Jenom upozorňuji ty, kteří se hlásí s faktickou poznámkou, že faktickou nepřipustím, protože není rozprava. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, já nevím, o čem chcete nechat hlasovat. To určitě nebyla námitka, co tady řekl před chvílí pan poslanec Pleticha, takže o tom podle mě hlasovat nemůžeme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Já poprosím pana poslance, aby svůj návrh formuloval ještě jednou a lépe.

Poslanec Lukáš Pleticha: Já se tedy omlouvám za nepřesnou formulaci. Na sjetině mám, že jsem se zdržel, hlasoval jsem ano. Zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď si myslím, že to je v pořádku a tento návrh je hlasovatelný. Zahajuji hlasování a ptám se... Tak končím hlasování, prohlašuji ho za zmatečné a prosím pana předsedu Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jen pro záznam. Pro záznam, protože koneckonců vím, že dáte hlasovat, a vím, jak budete hlasovat. Ale pane poslance Pleticho prostřednictvím pana předsedajícího, porovnejte si ty dvě formulace po sobě, co jste řekl. Vy jste neupřesnil formulaci. Vy jste řekl něco úplně jiného. Dokonce jste řekl i úplně jinak, jak jste hlasoval. Vy jste nás prostě mylně informoval. Pak se na to podívejte.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám prosbu na pana předsedu Poslanecké sněmovny. Opakovaně se děje, že v průběhu jednání pléna jsou svolávány jiné orgány Poslanecké sněmovny. Dneska od 18 hodin je svoláno jednání komise pro GIBS, dokonce za účasti pana premiéra, a vy ještě chcete jednat do 21. hodiny. Tak si vyberte. (Premiérova námitka mimo mikrofon.) No tak já to nemůžu zrušit. Pan premiér říká, že to můžu zrušit. Já to zrušit nemůžu, ale už to, že v průběhu pléna ve středu, kdy je normální jednat do 19 hodin, svoláváte na 18 hodin, zřejmě proto, že

pan premiér asi nemá čas. Já nevím proč. A je to opakovaně a opakovaně žádám předsedu Poslanecké sněmovny, aby zjednal pořádek mezi předsedy výborů, předsedy komisi, případně předsedy delegací, aby v průběhu předem jasné dané doby, kdy má zasedat a jednat plenum, nesvolávali ty orgány. Nebyl to žádný útok, pane premiére, na vás, omlouvám se, nemusíte se hájit. Takže to není poprvé a je to obecný problém. A ještě k tomu chcete jednat o dvě hodiny déle! Jak pak mají poslanci z mého klubu možnost vystoupit k projednávaným bodům? No nemohou, anebo nebudou na důležitém jednání komise a pak se řekne no, měli jste být na komisi, to jste měli říct tam, teď na pleniu nezdržujte! Nemohou si vybrat.

Takže poprosil bych předsedu té komise, aby to zrušil, anebo, pane předsedo, ze své moci můžete ukončit dnešní jednací den v 18 hodin, pak v 18 hodin zasednou komise a bude všechno v pořádku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já dávám slovo panu předsedovi vlády. Jenom upozorním, že jsem se několikrát písemně obracel na předsedy výborů, komisi a dalších orgánů Sněmovny a upozorňoval jsem je na to, že není možné svolávat jednání těchto orgánů během jednání Poslanecké sněmovny. Dnes zasedá organizační výbor, takže znova tam tu věc můžeme projednat.

Pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, přemýšlel jsem, jestli by nebylo vhodné, abych řekl konečně něco o migraci, protože jsem tady zaznamenal celou řadu požadavků, ale nebojte se, odpustím si to a soustředím se na to téma zítra, kdy Poslanecká sněmovna schválila zařazení tohoto bodu, takže se určitě těším na své zítřejší vystoupení tady na půdě Poslanecké sněmovny.

Chtěl bych ale reagovat na to, co tady zaznělo od pana předsedy poslaneckého klubu ODS. Já určitě čas mám a velice rád, když mě poslanci Sněmovny požádají o schůzku, tak vždycky takovéto žádosti vyhovím. Já jsem tady byl včera na schůzi Sněmovny, jsem tady dnes na schůzi Sněmovny, budu tady zítra, budu tady i pozítří. Čili myslím si, že určitě není problém z hlediska mého kalendáře. Možná je problém v tom, že jsem navrhl, když jsem byl na jednání výboru pro bezpečnost, tak jsem navrhl poslancům, kteří se zabývají problematikou GIBS, že bych si velice rád poslechl jejich názory, jejich připomínky k fungování Generální inspekce bezpečnostních sborů. Navrhl jsem jim takovéto jednání, oni se té iniciativy chopili a schůzku svolali na ten termín, který zde byl uveden. Já nemám žádný problém v tom, když se ta schůzka zruší, bude v nějakém jiném termínu, nepochyběně velice rád se s příslušnými poslanci sejdou, abych slyšel jejich názory, eventuálně kritické připomínky k tomu, jak Generální inspekce bezpečnostních sborů funguje. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí, budeme tedy... Za prvé vás všechny odhlásím a prosím o novou registraci.

Budeme hlasovat o námitce pana poslance Pletichy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou, kterou zde uplatnil pan poslanec Pleticha, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 48, přihlášeno je 174, pro 130, proti 3. Tento návrh tedy byl přijat.

Budeme opakovat hlasování o procedurálním návrhu pana předsedy Sklenáka, aby Sněmovna jednala dnes i po 19. hodině.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 49. Přihlášeno je 176, pro 99, proti 70. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat bodem

145.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

/sněmovní tisk 538/ - třetí čtení

Tento bod byl přerušen ve středu 16. 12. 2015, a to ve chvíli, kdy vystupoval pan ministr. To znamená, dám slovo panu ministrovi, aby mohl dokončit své úvodní slovo. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Problém tohoto zákona je v tom, že v tuto chvíli budu muset navrhnout vrácení zákona do druhého čtení, protože podle všech právních analýz v tuto chvíli je zákon nehlasovatelný. Já bych rád vysvětlil, jak tato situace vznikla. Vznikla při novelizaci energetického zákona vloni, kdy jako kompromis, který měl zajistit průchodnost zákona, bylo dosaženo toho, že paní Vitásková byla potvrzena ve funkci předsedkyně úřadu až do 31. července 2017. Bohužel tento fakt, že má setrvat ve své funkci jako jediný představitel úřadu do konce 2017, nebyl promítnut do služebního zákona, a tím pádem jeden z výkladů, které existují, je, že paní Vitásková, paní předsedkyně, spadá od 1. ledna 2016 pod služební zákon.

Vzhledem k tomu, že úmysl –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové – já se omlouvám, pane ministře – prosím o klid ve sněmovně. Prosím poslance, aby se usadili, aby nediskutovali. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vzhledem k tomu, že úmysl zákonodárce byl zřejmý a schválený energetický zákon počítá s tím, že od 1. srpna 2017 Energetický regulační úřad bude řídit pětičlenná rada, podobně jako Český

telekomunikační úřad, která bude pochopitelně stát mimo služební zákon, aby byla zajištěna nezávislost regulátoru, z důvodu toho, aby bylo překlenuto období od 1. 1. 2016 do 31. 7. 2017, jsem předložil tento pozměňovací návrh, který by měl zajistit, že i během tohoto období bude zajištěna nezávislost regulátoru a paní předsedkyně bude až do konce svého období podléhat energetickému zákonu a nebude podléhat služebnímu zákonu. Ovšem vzhledem k tomu, že se nepodařilo tuto novelu včas projednat, protože byla projednávána postupně v hospodářském výboru, ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a v ústavněprávním výboru, tak se nestihl ten termín a 1. ledna již jsou příslušná ustanovení energetického zákona účinná.

Čili abychom mohli dosáhnout toho, co bylo zamýšleno touto novelou, jediné řešení je vrátit tento zákona do druhého čtení, kde předneseme opravené pozměňovací návrhy, pouze technicky opravené, nikoliv věcně, a měli bychom možnost projednat tento zákon znova. Proto navrhoji vrácení do druhého čtení tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Já tomu rozumím, ale musíme dodržet správný postup. To znamená, tento návrh musí zaznít až v rozpravě. Takže teď dám prostor panu zpravodaji, aby vystoupil. Potom otevřu rozpravu a požádám vás, abyste v ní s tím návrhem vystoupil. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Situace v oblasti Energetického regulačního úřadu, jeho vedení, spadání či nespadání pod gesci služebního zákona je v posledních hodinách a dnech dost nepřehledná, a tak si myslím, že než abychom přejímali odpovědnost za konečné rozhodnutí, bude poněkud výhodnější vyhovět názoru ministra průmyslu a obchodu, to je vrátit tuto novelu do druhého čtení a počkat, jak se ta zápletka a právní spor na úrovni vlády nakonec rozhodne. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Já tedy otevřu rozpravu. Registruji pana předsedu klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já navrhoji, abychom o tom problému mluvili otevřeně, a ne tak jako v záhadách a v náznacích. Nestihlo se to projednat v Poslanecké sněmovně, protože vládní většina nechtěla to stihnout. Jednoduché. Já rozumím dnešnímu návrhu pana ministra, nemám s ním problém. Jenom se zeptám, zda to není součástí tohoto řešení, protože se to zase nestihne. Když to vrátíme do druhého čtení, tak na této schůzi to pravděpodobně nestihneme. Ale věřím, že pan ministr to myslí tak, jak to říká.

Ale kdo mi tady chybí u tohoto bodu, je pan ministr vnitra, který se urputně snaží dokázat, že šéfka ERÚ spadá pod služební zákon. Stejně urputně se to snaží dokázat jeho úředníci. Já nevím přesně, jak mám rozumět zprávě z médií, že vláda vzala na vědomí informaci Ministerstva vnitra, že šéfka ERÚ spadá pod služební zákon. Tak spadá, nebo nespadá? Máme věřit usnesení vlády, která to vzala na vědomí, to znamená nebyla proti? Jak to bude?

Já vím, že to je nepohodlné pro vás, ale pravidla mají přednost. A nevidím snahu, neříkám, že všech, ale některých členů vlády ta pravidla dodržovat. Pan ministr vnitra je tady, tak já bych ho požádal slušně, aby k tomu bodu vystoupil. (Ministr vnitra: Já jsem tady.) Vždyť jsem říkal, že jste tady. Jste tady a neposloucháte. Vy jste se prozradil. Já říkám – pan ministr je tady, a pan ministr křičí – já jsem tady. Dobře. Zda by k tomu nevystoupil a nesdělil nám, jak máme pochopit to usnesení vlády, myslím z pondělí, že vláda bere na vědomí. Co si myslí váš úřad, vaše ministerstvo? Spadá šéfka ERÚ pod služební zákon, nebo nespadá? Já jsem přesvědčen, že nespadá – z logiky věci. Nemůže to tak být.

Pan ministr říkal správně, že vůle zákonodárce byla jiná. My jsme o tom jednali tehdy jako opozice s panem ministrem. Já jsem si myslel, že jsme našli vstřícné řešení, na kterém jsme se shodli. Pak někdo vyrobil problém. Já nevím, jestli to byl ministr vnitra, nebo vrchní úředník. Opravdu tomu nerozumím. Chtěl bych slyšet jasné slovo.

Současně říkám, že nemám problém s vrácením do druhého čtení, protože to už stejně do 31. 12. 2015 evidentně nestihneme. Takže pokud tam potřebujeme něco opravit, lépe naformulovat, zlepšit, vylepšit, tak já jsem pro. A předpokládám, že mé kolegyně a mí kolegové ano. Ale nehrajme si s tím. Nehrajme si s nezávislostí Energetického regulačního úřadu. Chtěl bych slyšet jasné slovo. A pokud platí to, co říkal pan ministr průmyslu a obchodu, já s ním souhlasím, že paní předsedkyně ERÚ nespadá pod služební zákon, tak proč vláda tohle jasné nedeklarovala usnesením?

Já tomu vůbec nerozumím. Četl jsem v médiích, teď nevím jestli vyjádření pana ministra, nebo jeho náměstků, to se omlouvám, o tom, že je to jasné, že mají právní stanovisko a spadá tam. A že musí složit služební slib do 28. února, a pokud ho nesloží, tak to automaticky zaniká a to místo je volné. Snaha uvolnit to místo pro někoho, kdo půjde vládě víc na ruku, je evidentní. Ale podotýkám, abych byl spravedlivý – nedělají to všichni ministři. Jenom někteří. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď zde mám celou řadu přihlášek a potřebuji si ujasnit jejich formu. Dvě faktické od pana poslance Laudáta a pana poslance Blažka. Ale ještě předtím se hlásil pan poslanec Kučera, takže se zeptám, zda si přeje uplatnit faktickou, nebo rádnou přihlášku. Rádnou. A pan poslanec Černoch chce s přednostním právem. Takže já to nějak seřadím. Nejprve faktické – kolega Laudát, potom kolega Blažek, potom přednostní právo pana předsedy Černocha a potom další rádné přihlášky. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já bych tady jenom technicky požádal, aby skutečně vystoupil pan ministr vnitra. Protože ona je to velice zápalná věc. My podpoříme vrácení do druhého čtení, což bude požadovat pan ministr Mládek, protože v případě, že vláda mezičtem udělá nějakou vrtuli a prohlásí šéfku nebo nejvyšší osobu ERÚ za státní službu, tak může dojít k obrovskému maglajzu s platností jí vydaných rozhodnutí. Na to upozorňuju. To není žádná sranda. V tu ránu by mohla být požadována jejich neplatnost a důsledky si asi dokážete představit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já navážu na kolegu Stanjuru, ale trošku z jiného úhlu, a využívám toho schválně k faktické připomínce.

Víte, nezávislost nějakého úřadu není dána pouze tím, jestli spadá formálně pod ten či onen zákon, ale také tím, zda fakticky také může vykonávat ona osoba svůj úřad. A tady dochází delší dobu k některým záhadným věcem, o kterých je také potřeba se bavit. Jsem rád, že je tu ministr vnitra, chybí tu ministr spravedlnosti.

Budu konkrétní. Na ERÚ došlo k neuvěřitelné věci, kdy tříciet policistů jde pro jeden papír. To je věc, která je nevídání, a myslím, že zaslouží určitou pozornost.

Dále jsem četl v novinách – a nejsem vůbec odborník v této oblasti, takže nechci to říkat všechno, nieméně chápnu paní Vitáskovou, že nechce jen tak podepsat ty podpory za miliardy korun, protože v dnešním právním prostředí, kdy primitivní jakobini českého práva, jako je dr. Ištvan z Olomouce, tak před nimi si nikdy nejste jisti, jestli za rok, za dva, za tři se zase neobjeví čtyřicet policistů, a i když máte, nebo nemáte schválení vládou, tak vyhodnotí nějakou záležitost jenom proto, aby je pochválila média, jak jsou urputní, a dojde k nějakému zatýkání.

Čili na pana ministra Mládka bych sdělil, že ta nezávislost (nesrozumitelné) není dána jenom tím, v jakém zákoně je, nebo není podřazena paní Vitásková. A na pana ministra vnitra a spravedlnosti se obracím s tím, že nám zoufale roste stav právní nejistoty v oblasti trestního práva a za chvíliku se budou bát jen kdo státní úředníci cokoli rozhodnout, protože si opravdu nebudou jisti, kdy přijde Robespierre Ištvan. (Ozývá se potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní tedy pan předseda Černoch. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane předsedo. Tady zaznělo, že se to nestihlo projednat. Ono by se to bývalo stihlo projednat, chyběla vůle to projednat. My jsme se dokonce, ačkoliv opozice, snažili předradit projednání zákona tak, aby se to vyřešilo, aby opravdu byla zaručena nezávislost předsedkyně Energetického regulačního úřadu. To, že se to neprojednalo, opravdu není otázka času, ale vůle. A je potřeba udělat vše pro to – a je opravdu jedno, jestli spadá pod ten, nebo onen zákon – je potřeba udělat všechno pro to, aby předseda ERÚ zůstal nezávislý. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní se hlásí pan ministr vnitra, který má přednostní právo. Potom dám slovo panu poslanci Kučerovi.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, velice jednoduše. V původním služebním zákoně bylo počítáno s tím, a bylo to v tabulce, která byla součástí tohoto zákona, že předseda nebo předsedkyně ERÚ je z účinnosti služebního zákona vyňata. To se změnilo z našeho právního pohledu novelou energetického zákona, který byl řešen, pokud si

správně pamatuji, poslaneckou iniciativou. Od této doby dle právního názoru našich expertů se na předsedkyni ERÚ služební zákon vztahuje. Z tohoto důvodu byla vyzvána, aby složila slib, což zjavně učinit nechce podle mediálních vyjádření. Pokud by tedy přijala podřízenost služebnímu zákonu, tak vzhledem k tomu – opět z médií teď čerpám –, že je v jedné věci obžalována, v druhé obviněna, byla by paní předsedkyně postavena mimo službu.

My jsme udělali kroky, které vláda vzala na vědomí. Ty kroky jsou, že právě z těchto důvodů je podřízenost služebnímu zákonu. Z těchto důvodů byl vypraven dopis směrem k orgánům činným v trestním řízení a k soudu, aby nám definovaly, z jakých trestních činů je předsedkyně obžalována a obviňována, pokud se média tedy nemýlí. Na základě toho dopisu bude moct definovat pan Postránecký tedy, jestli mimo službu paní předsedkyni postaví, či nepostaví. V mezidobí samozřejmě tady může proběhnout novela, která tu věc změní a zhojí tak, že předsedkyně ERÚ jednoznačně, zjavně a nezpochybitelně nebude pod služební zákon zařazena. Ale podle názoru pana Postráneckého, s nímž jsem to ještě teď telefonicky konzultoval, abych vám řekl přesnou informaci, jsme si jisti, že tak jak energetická novela stanovila, paní předsedkyně je pod služebním zákonem. Já nevylučuji, že to bude předmětem soudního sporu, že to bude předmětem nějakého přezkumu. To já nevylučuji. Ale dle našeho názoru je tento výklad zjavný.

Já jsem poprosil naše kolegy, aby ještě dnes tu právní pozici poslali všem poslancům parlamentu, aby se s ní mohli detailně seznámit, tzn. to právní posouzení ve věci abyste měli k dispozici na svých emailech během dnešního dne. Tak to je pozice Ministerstva vnitra. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám panu poslanci Kučerovi, ale jsou tady další přednostní práva. Takže pan předseda Stanjura a po něm pan ministr průmyslu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak to nám pěkně vyšlo. Protože já jsem pochopil z úvodního vystoupení pana ministra, že pan ministr má úplně jiný názor, než nám prezentoval pan ministr vnitra. My tu nejsme od toho, abychom byli soudci a říkali: má pravdu vnitro, nebo MPO. Ale takový ten úřednický – nějakou změnou zákona to přišlo, my jsme jí vyzvali, vypravili jsme dopis, ať nám řekne, z čeho je obviněna... A co nezávislost toho úřadu?

My jsme jasně deklarovali naši vůli, řekl bych velmi širokou vůli, i s hlasy opozice, nebyla to jenom vládní koalice, že vedení ERÚ nebude spadat pod služební zákon. A teď si vrchní úředník, v jehož bytostném zájmu je mít co nejvíce úředníků – čím víc bude rozhodovat, tím je silnější, to je naprostě logické, chová se jako každý jiný... A takhle v klidu to přejdeme? Evidentní rozpor mezi dvěma ministry? Abyste 1. března řekli: my jsme vypravili dopis, ten jsme buď doručili, nebo nedoručili, paní předsedkyně nám buď odpověděla, nebo neodpověděla, pokud nám odpověděla, zjistili jsme, že to, co pišou v novinách, je pravda, tudíž a) buď nesložila slib, protože ona se podle mě správně domnívá, že ho skládat nemá, když pod tu službu nepatří, anebo kdyby náhodou změnila názor a ten slib složila, tak řeknete no, ale my jsme

vypravili dopis a dostali jsme odpověď – podle služebního zákona, to má pan ministr pravdu, ten, kdo je obžalován, nemůže pokračovat ve své funkci... A je volno. A vláda může moudře potom za čtrnáct dnů říci: abychom zabránili chaosu, máme uvolněné místo, musíme něco navrhnout.

Kde je součinnost s prezidentem? Chci se zeptat, jestli pan ministr vnitra, který má tak silné stanovisko, už jednal s panem prezidentem a upozornil ho, že tento problém existuje, a jestli ví, jak pan prezident využije své ústavní právo jmenovat a odvolávat šéfa energetického úřadu. Nebo se spoléhá, že to takhle nějak tiše upatláme? A já ten pocit mám.

Takže bych chtěl vědět, jaký právní názor má vláda jako celek. Jak se zachová, když dva členové vlády mají evidentně rozdílné názory – což se stát může, na tom není nic divného. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr Mládek.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mně říci několik slov na toto téma a vysvětlit podstatu problému, který opozice legitimně dramatizuje, ale já si myslím, že tak dramatický možná není.

Především bych chtěl říct, že rozumím postupu vrchního státního úředníka pana Postráneckého, kterému, když si zákon formálně právně přečte, musí vyjít jediné, že paní Vitásková spadá pod služební zákon. Čili formálně právně to tak nepochybňě je a formálně právní tradice je v naší zemi samozřejmě silná. Z věcného hlediska je to složitější. Já zastupuji úřad, který má na starosti energetický zákon, a z energetického zákona je zcela zřejmé, že je vůle, aby regulátor byl nezávislý, aby nespadal pod služební zákon. To tady bylo odhlasováno a tak to bude, respektive ne ten jeden regulátor, ale ta pětičlenná rada bude takhle fungovat od 1. srpna 2017. Čili je tady otázka, jestli na to máme koukat formálně právně, nebo věcně, a navíc ještě k tomu přichází pozice Evropské komise, která začala řízení, která začala pilot, která má pocit, že tohle by omezilo nezávislost regulátoru.

Já všem těmto stanoviskům rozumím, ale tady je jediné řešení, jak to eventuálně bude rozhodnuto. Jelikož jsem s panem prezidentem komunikoval v této věci, tak ten není připraven paní Vitáskovou odvolat. To znamená, že pokud bude pod tlakem, že spadá pod služební zákon, tak se nejspíše obrátí na správní soud, případně na Ústavní soud a ten to nepochybňě vyřeší, protože přesně pro to máme tyto instituce, aby v případě nejasnosti, jestli platí ten, nebo jiný zákon, rozhodly.

Nicméně úplně nejlepší řešení by bylo bývalo, kdyby prošla novela, mohli bychom si odpustit tuto debatu. Já bych chtěl poprosit o vrácení do druhého čtení, urychlěné projednání, protože podotýkám, a nemělo by to být úplně personifikováno, protože z hlediska systému, i kdyby paní Vitásková nakrásně odstoupila, tak ten problém se bude týkat i jejího nástupce, který by musel fungovat do 1. srpna 2017 jako jediný představený ERÚ a měl by stejný problém systematicky, že by měl spadat pod služební zákon jako nezávislý regulátor. Jediný rozdíl by tam byl, že

předpokládám, že by byl vybrán člověk, který není obviněný, případně trestně stíhaný.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď má prostor faktická poznámka pana poslance Bendla. Po něm s přednostním právem pan předseda Černoch a pak se snad dostane na rádně přihlášeného pana poslance Kučeru.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já se přiznám, že na mě celá ta kauza, když jí čtu v novinách, dělá dojem, že to osobní je, že je to snaha vyměnit šéfa Energetického regulačního úřadu. A vzhledem k tomu, že i prezident nejde některým jednotlivcům z vlády v tomto na ruku, tak se hledá elegantní způsob, jak se paní Vitáskové zbavit. Je to zastíráno různými právními analýzami a podobně. Já myslím, že je od začátku patrné, že Energetický regulační úřad má být nezávislým úřadem a že je to víc, než že by měl být téměř podřízeným vrchního úředníka v téhle zemi.

Já věřím tomu, že to má rozhodnout soud, nikoliv my. A měli bychom se tímto řídit. Máme-li opravit něco, abychom se ujistili v tom, že šéf Energetického regulačního úřadu je šéfem nezávislé instituce a je nezávislý, pak jsem pro. Ale hrozně nerad bych se stal součástí machinací, ke kterým teď dochází, jestli tam Vitásková má, či nemá být, abychom mým hlasováním tahali chřestýše cizích lidí. To mám pocit, že bych nechtěl být součástí nějakých her, které mají široký dopad na renomé České republiky, samozřejmě na energetický trh, na všechno, co se děje na energetickém trhu jako takovém. Souvislosti jsou daleko širší a pohled na Českou republiku bude takový, jestli jsme banánovou republikou, která když se jí něco nehodí, tak úředníka vyměníme a vymyslíme si nějakou změnu zákona, protože nám tam zrovna v tuhle chvíli nesedí, anebo jestli budeme dodržovat zákony téhle země a necháme to rozhodnout soud.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní tedy přednostní právo pana poslance Černocha. Pokud dáváte přednost panu poslanci Kučerovi, tak to samozřejmě možné je. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom velice krátce, nechtěl jsem zneužívat technickou poznámku.

V prvé řadě si musíme říct, o čem se tady bavíme. Bavíme se za prvně o nezávislosti jednoho úřadu, bavíme se o vměšování politiků do nezávislosti jednoho úřadu, bavíme se o 42 mld. korun solární podpory do solárního tunelu, který schválila sociální demokracie, a bavíme se o neschopnosti vlády Andreje Babiše a Bohuslava Sobotky v tomto udělat pořádek. Ten chaos, který do toho vnesla vláda Bohuslava Sobotky a Andreje Babiše, je zapříčiněn zejména tím, promiňte mi to slovo, zpackaným služebním zákonem.

My jsme na to několikrát upozorňovali, debaty byly velké. Dokonce jsme byli napadáni z obstrukcí. Nyní je vidět, a prakticky to slyšíme dnes a denně, jak je služební zákon nekvalitní, jak je špatný a jak bylo dobré, že TOP 09 proti němu vystupovala a snažila se zabránit jejímu přijetí. To, že je služební zákon špatný, totiž neslyšíme pouze na případu Energetického regulačního úřadu. Stejně o něm mluví Úřad pro jadernou bezpečnost a v příštím bodě o něm budeme patrně mluvit také, je to bod, který se týká CzechInvestu, kde bude stejný problém. Stejný problém má, co se týká zabetonování státní správy, třeba Agentura pro ochranu přírody a krajiny a další a další.

Pokud chceme něco napravit, tak zejména musíme napravit služební zákon. Já tady skutečně na jednu stranu nechci působit jako nějaký arbitr, zda má pravdu předsedkyně Energetického regulačního úřadu, nebo mají pravdu jednotliví ministři, i když také nemluví stejnou řečí. To si skutečně netroufnu říct. Rozhodně se nepřikláním ani na tu, ani na tu stranu.

Celý problém samozřejmě vyeskaloval, jak už jsem zmiňoval, právě v onom poskytnutí dotací směrem na podporu obnovitelných zdrojů energie, to znamená v té částce řádově 42 mld. Já jsem to tady tuším včera srovnával s tolik démonizovaným narovnáním s církvemi, kde je to celkově 60 mld. – finanční vyrovnaní celkem. My se tady bavíme o 42 mld. ročně pro obnovitelné zdroje. Já samozřejmě nerazporuji podporu obnovitelných zdrojů jako takových. To je samozřejmě naprostě nezbytné. Já rozporuji formu a to, že tato podpora absolutně zdiskreditovala obnovitelné zdroje v očích veřejnosti. A tam je samozřejmě čitelný rukopis dnes premiéra Bohuslava Sobotky.

Jak z toho ven? Jak už tady řekl můj kolega předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát, my podpoříme vrácení do druhého čtení. To je jediná možná cesta, jak se z toho dnes dostat. Otázka je, nakolik bylo vypsání oné podpory legitimní, a na to bych skutečně velice rád slyšel odpověď, protože to, že tam chybí notifikace Evropské komise a že byla vypsána na základě nařízení vlády, že nebyla vypsána předsedkyně Energetického regulačního úřadu, ale byla vypsána jejím náměstkem a tak dále, mě by to skutečně zajímalo. Já doufám, že se diskuse přenesete do nějakého výboru, kde budeme mít možnost si o tom pohovořit. Skutečně bych chtěl вызват vládu, aby ten chaos, který způsobila, za prvé zastavila a za druhé přišla s urychléným a jasným řešením, které stabilizuje situaci v Energetickém regulačním úřadu, protože je to jenom zodpovědnost Bohuslava Sobotky a Andreje Babiše, jejich vlády, za to, co způsobili. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nejprve se musíme vypořádat s faktickými poznámkami. Ty mám čtyři. Potom mám tři přihlášky s přednostním právem a potom mám jednu rádnou. Takže myslím, že debata bude velmi košatá. Ale postupně – pan zpravodaj s faktickou, po něm pan poslanec Lank.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Kolegyně, kolegové, já bytostně nesnáším debatu, která se permanentně vrací do minulosti. Trávit čas tím, že neustále opakujeme v té politice, co všichni udělali špatně v minulosti, je sice hezké,

ale nic to neřeší. Podle mého názoru je lepší dívat se dopředu, a když už tedy kritika zpátky, tak by měla být korektní. A já se v této chvíli chci důrazně ohradit proti tomu, co tady řekl pan poslanec Kučera pravděpodobně z nevědomosti. Nepodezíram ho, že by to byl nějaký zlý úmysl. On tady řekl větu, že tunel za 42 mld. jde na vrub sociální demokracie. On tady řekl větu, že pod tím je podepsán nynější premiér Sobotka. Všechno to je lež! Protože nárůsty, dvojnásobky poplatků za obnovitelné zdroje se odehrávaly v letech 2006 a dál. Tehdejší představitel vlády dobře věděli na základě varování tehdejšího předsedy Energetického regulačního úřadu, že hrozí tento nekontrolovaný boom a tyto náklady v budoucnosti. Všechny koaliční vlády, ve kterých nebyla sociální demokracie, i poté, co vznikla TOP 09, se na to řešení vykašaly. Nechaly to běžet tak, že to dospělo do této situace. Proto se důrazně ohrazuju proti tomu, že to snad má být na vrub sociální demokracie.

Pane poslanče, podle mého názoru, doporučuji prostřednictvím pana předsedy, trochu pro korektnost tu situaci prostudovat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická pan poslanec Lank. Připraví se pan poslanec Klán.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Tady od několika mých předčeňáků opakováně zaznělo, že vlastně tomu úplně nerozumějí. No já vám řeknu, jak tomu rozumím já. Možná blbě, to nevylučuji. Ale o co tam jde? O nic menšího než o těch zmíňovaných zhruba 43 mld. ročně na podporu obnovitelných zdrojů energie! Paní předsedkyně Vitásková tu podporu odmítla podepsat, protože z Bruselu jasně zaznělo, že je nepřiměřená a v podstatě tím pádem nelegální. Tím pádem že to nepodepíše. No a tak tady jsou prostě snahy, aby se to podepsalo a aby se nepohodlné paní Vitáskové zbavilo a aby se zbavil nezávislosti Energetický regulační úřad. Takhle jednoduché to podle mého názoru je. Pokud se pletu, budu rád, když mě někdo opravíte, ale já tomu moc nevěřím. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Klán a připraví se pan poslanec Šídlo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký den, kolegyně, kolegové. Dovolte, abych vaším prostřednictvím reagoval na pana poslance Kučera. Pane poslanče, vždyť vy jste ten služební zákon stvořili zároveň, tak si vyčítejte tu věc sami sobě! Když jsme to tady projednávali, tak jsme jasné říkali, kdo nemá spadat pod služební zákon. Upravuje to § 2. Tam je to jasně napsané. A když se tady řeší problém nezávislých regulátorů, tak proč jste to tady neříkali? V § 2 písm. g) je jasně napsáno, že služební zákon se nevtahuje na člena rady Energetického regulačního úřadu, na předsedkyni z logiky věci ano. Já pak nechápu tu rozpolcenost mezi dvěma ministerstvy. Na to si dejte pozor. Ale každopádně je to zároveň i vaše vina, jak ten služební zákon dneska vypadá. Není problém jenom například s Energetickým

regulačním úřadem, ale problém je třeba i s lékařskou posudkovou službou. Tak se nad tím zamysleme, jestli nebude lepší udělat opravdu komplexní novelu celého služebního zákona v letošním roce. Protože pokud budeme nacházet stále více problémů, které jste vy stvořili – vy se tomu smějete, ale opravdu jste to stvořili vy v tom projednávání – tak se nikam nedostaneme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka bude od pana poslance Šídla. Po něm s faktickou pan poslanec Černoch.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, omlouvám se, že jsem zneužil faktické také, ale ono se přihlásit rádně do této diskuse, můžete se dostat k mikrofonu až v době, kdy už nejde vůbec o nic.

Takže jenom stručně řeknu, navážu na kolegu Klána, který mi trošičku vzal vítr z plachet. Ano, chtěl jsem tady také ocitovat služební zákon v podobě, ve které je schválen. Rozumím tomu, co navrhuje pan ministr průmyslu a obchodu Mládek – vrátit do druhého čtení. Ale chci položit jednu otázku: My přeci nebudeme narovnávat stav předsedkyně a rady Energetického regulačního úřadu. Protože energetický zákon stanovil, že předsedkyně je nahrazena radoù, a my tady teď máme takový precedens, že předsedkyně zůstává, pokud ministr vnitř prohlásil, že není ve výjimkách ze služebního zákona, tím pádem na předsedkyni se výjimka nevtahuje, vtahuje se na člena rady. Ta předsedkyně nám tady bude trčet právně stále, ať je to jakákoliv osoba. A já si myslím, že vrácení do druhého čtení ještě neznamená, že problém vyřešíte.

Mě by strašně zajímalo, jaké bude to řešení, o čem budeme v opakováném druhém čtení jednat, protože já tam příliš právních variant nevidím, které dokážou vyřešit tento problém. Kromě té, kterou tady zmínil kolega Klán, a to je novela služebního zákona, protože by se tam musela na chvíli objevit i ta předsedkyně Energetického regulačního úřadu. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Černocha s faktickou poznámkou a připraví se pan poslanec Kučera.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Pan ministr se dušoval, když se projednávala novela energetického zákona, že je vše v pořádku. My jsme upozorňovali na to, že není. Bohužel se to potvrdilo. To, co zde zaznělo ohledně toho, že to má řešit správní soud, pod jaký zákon vlastně paní předsedkyně spadá, je to komedie, která si myslím, že není namístě, protože pak máme dva policejní řediteli, dva řediteli Vězeňské služby. Tyto věci by měly být jasné nastaveny, jasné právně průhledné. Aby nedocházelo k tomu, že nebude potom jasné, pod jaký vlastně zákon předsedkyně Energetického regulačního úřadu, tedy úřadu, který má být striktně nezávislý, tak pod jaký zákon vlastně spadá.

Co se týče vracení zpátky: my se nevracíme o volební období zpátky, vracíme se zpátky pouze pár měsíců, kdy se tady tento zákon projednával.

Já bych jenom v této chvíli měl takový dotaz, zdali by bylo možné se zeptat pana premiéra nebo pana ministra, jestli paní předsedkyně na svém postu zůstane, nebo nezůstane. Je to jasná odpověď, která si myslím, že se dá formulovat do jedné, maximálně dvou vět, a budeme mít v té chvíli alespoň jasno, jak to tedy vlastně je s paní předsedkyní nebo s kýmkoli, kdo bude jako předseda Energetického regulačního úřadu plánován. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kučera. Po něm s faktickou pan předsedu vlády.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom v krátkosti zareaguj na svého předčlena pana poslance Urbana. Vážený pane poslanče Urbane prostřednictvím pana předsedy, já s vámi jednoznačně souhlasím, s tím, že bychom se neměli vracet do minulosti. Skutečně bych i ocenil, kdyby tak činili i vaši ministři a kdyby přestali používat slova "minulá vláda, Nečasova vláda". Myslím si, že konkrétně třeba váš předseda je v tom naprostý odborník, myslím tím předseda a premiér vlády pan Bohuslav Sobotka. Takže pokud je to nový trend, který chce nastolit sociální demokracie, já ho jedině podepíšu, a bude se spíše dívat do budoucnosti a ne se odvolávat na to, proč nemůže konat, co způsobila ta vláda minulá.

To, kdo je odpovědný za solární tunel, tak to, že v tom nemá prsty sociální demokracie, já bych skutečně asi tady musel rozporovat. Nechci tu debatu moc rozšiřovat nebo zavádět jiným směrem, ale byla to tuší poslankyně sociální demokracie, která svým pozměňovacím návrhem změnila onu výši. Takže to je jedna věc.

Druhá věc. Já bych samozřejmě chtěl jenom v krátkosti reagovat na svého předčlena, poslance KSČM, pana poslance Klána. To, že viní za služební zákon, za jeho nekvalitu TOP 09, mi přijde jako velmi úsměvné. Samozřejmě plně odpovědná je zejména vládní koalice. My jsme se snažili napravit ty největší a nejdramatičtější chyby, které ve služebním zákoně jsou. A to, že jich je tam celá řada dalších, to nám bylo samozřejmě jasné a snažili jsme se proto i služebnímu zákonu zabránit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní s faktickou pan premiérem a připraví se pan ministr průmyslu. Stále faktické poznámky.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážené poslanci, zaprvé chci deklarovat, že já nebudu součástí žádné dohody o tom, že se nebude vracet do minulosti, protože kdo nezná minulost, tak je velmi často nucen opakovat její chyby. A to já bych nechtěl, zejména pokud jde o otázky podpory obnovitelných zdrojů. Tahle vláda nebude opakovat chyby, které se tady staly v minulých letech.

Poprosil bych prostřednictvím pana předsedajícího pana poslance Kučeru, aby věnoval možná jeden dva večery a přečetl si, jak to bylo za Topolánkovy vlády, jak to bylo za Fischerovy vlády, jak se vypisovaly podpory obnovitelných zdrojů v té době z hlediska Energetického regulačního úřadu a co dělalo a nedělalo Ministerstvo průmyslu a obchodu v těchto letech. Kritická léta byla 2007, 8, 9, 10. To byla kritická léta. Nejprve došly důsledky, a pak se ty důsledky řešily. Ani v jednom z těchto let nebyla ve vládě sociální demokracie. A naopak, my tady v opozici, i když jsme byli v opozici, tak jsme se snažili v době, kdy tady byla Fischerova vláda, urychlit schválení novely energetického zákona, které následně umožnilo snížit ty nepřiměřené podpory, které byly vypsány v době Topolánkovy vlády. Podařilo se je snížit.

V čem byl ten problém? Vypsala se podpora v době Topolánkovy vlády, vypsala se Energetický regulační úřad, ale následně na trhu došlo k výraznému snížení cen solárních panelů. A bohužel, tomu snížení těch potřebných investic se nepřizpůsobila výše podpory, stát nebyl schopen zareagovat, tím pádem se zkrátila vlastně doba návratnosti dramatickým způsobem a už to neodpovídalo tomu, co je pro společnost únosné, a vznikly velké finanční nároky. Bohužel ani ERÚ ani tehdy Topolánkova, následně vláda Jana Fischera nedokázaly včas zareagovat na změnu podmínek na trhu.

To, co je další věc, je, proč ty nároky nejsou notifikované Bruselem, proč ty staré věci nedokázala za tři roky Nečasova vláda notifikovat. Zbylo to až na nás, my ten problém řešíme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra průmyslu. Připraví se s faktickou stále pan poslanec Laudát.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nechci reagovat na celou debatu, ale na některé věci musím. Tady zazněla některá naprostě nepravdivá tvrzení. Energetický regulační úřad nevypsal podporu na obnovitelné zdroje na letošní rok na základě nařízení vlády. Tak to nebylo. Paní předsedkyně se pouze dožadovala nějakých stanovisek vlády, včetně slibení beztrestnosti, které jí samozřejmě vláda dát nemůže. A my jsme se snažili zajistit maximální komfort pro ty úředníky, aby se cítili jisti v těch složitých dobách v tom složitém právním systému.

Rovněž bych také nezpochybňoval to, že ta podpora byla vypsána legitimně. Paní předsedkyně si odjela na dlouhou dovolenou na Seychely, měla tam statutárního zástupce, bylo tam vedení, které o tom dlouho jednalo a plně legitimně rozhodlo o vypsání té podpory. Neskrývám, že jsem tomu rád, že to udělali.

A ještě jedna věc. Není také pravda, že Brusel sdělil, že podpora je nepřiměřená a nelegální. Kdyby tomu tak bylo, tak by s námi zahájil řízení. Jediný problém, který tam zbyvá, je to, že tam vznikla překompenzace díky tomu, o čem mluvil pan předseda vlády, že nejméně po tří roky bylo zřejmé, že ceny solárních panelů jsou nízké, nebylo na to reagováno a ty výdělky byly nepřiměřené. Pak došlo k tomu, že se toto částečně rektifikovalo tzv. solární daní. To bylo po roce 2010. To je jediná

otázka, která zbyvá – jestli tato rektifikace, určité omezení té zjevné překompenzace, je dostatečná, nebo nikoliv. A to je jediné, co potřebujeme dostat od Evropské komise. Evropská komise má tendenci si vyžadovat data o jednotlivých projektech, zkoumat jednotlivé projekty, protože ono to závisí samozřejmě na tom (předsedající upozorňuje na čas), kolik do toho investovali, a proto to tak dlohu trvá a proto potřebujeme i spolupráci ERÚ, aby dodával Komisi data. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Laudáta s faktickou, připraví se pan poslanec Zemek.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já bych požádal, a můžeme tu debatu zkrátit, ať vystoupí pan premiér a řekne, jak situaci bude řešit. Já jsem tu řekl, my podpoříme vrácení do druhého čtení, tím pádem pan ministr průmyslu a obchodu z toho bude vyhnát, z té případné zodpovědnosti, tady nastoupí Chovanec. A nelze říkat z formálně právního hlediska. To prostě zákon nezná přece. Já tomu sice rozumím, nicméně nastoupí zákon. A tady mohou vzniknout miliardové škody a nebo arbitráže, zhroucený nějaký notifikační proces, to není taková sranda.

Tak pane premiére, tak jak se vracíte rád do minulosti, tak já bych vás poprosil, abyste řekl současnost a nejbližší budoucnost, jak zabráníte tomu, aby Česká republika se nedostala do obrovského finančního problému. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Zemek, po něm pan zpravodaj.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Já už opravdu stručně. Chtěl jsem tady reagovat na některé nesmysly, které tady zazněly v debatě, už to částečně vysvětlil pan premiér a pan ministr, ale neodpustím si alespoň dvě krátké poznámky.

Tady se neustále hovoří o podpoře soláru, ale ona to podle zákona není podpora soláru, je to podpora obnovitelných zdrojů energie, kam patří např. i kombinovaná výroba tepla, takže buďme přesní.

A pak tady zazněla konstrukce, že snad paní Vitásková má být sesazena kvůli tomu, že nechce vypsat neoprávněnou podporu. Tak samozřejmě je to nesmysl. Tady zaznělo, že to po nás požaduje Evropská komise. Tak to je taky nesmysl. Týká se to zdrojů roku 2012, kdy nebyla vyžadována notifikace, a paní Vitásková donedávna bez problémů tu podporu vypisovala a až s letošním rokem najednou je problém, takže je to docela podivné. Já bych se vyvaroval těch konstrukcí, jako že to je právě cíl tady té novely. Určitě ne a měli bychom používat pravdivé informace. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana zpravodaje pana poslance Urbana, po něm se připraví pan poslanec Fiedler. Pro všechny z vás, kteří se hlásíte s faktickými poznámkami, tak je informace taková, že v současné době je zde ještě osm přihlášených, takže na každého se dostane. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Já bych jen upřesnil některé zmýlené informace, které tady také zazněly. Za prvé ten problém se netýká zákona o podporovaných zdrojích, který byl schválen skutečně v roce 2004, ani pozměňovacího návrhu, který údajně předložila poslankyně sociální demokracie, protože poslankyně sociální demokracie žádný takový návrh nepředložila. Prosím, opakuji to tady asi podesáté, ten pozměňovací návrh předložil poslanec KSČM, ten návrh byl schválen, ale říkal, že pokud se budou snižovat příspěvky na obnovitelné zdroje, tak se nesmí ročně snižovat o více než deset nebo pět procent. Ony se ale potom v roce 2007, 8, 9, 10 nesnižovaly ani o těch deset procent, ony se naopak zdvojnásobily. V roce 2006 byly poplatky někde, neberte mě, už si nepamatuju přesná čísla, ale někde okolo 6 Kč/kWh, v roce 2007–8 to bylo nějakých 12,50 Kč/kWh, a proti tomu šlo to, co tady bylo řečeno, že náklady na výstavbu, tedy investice, se tedy v podstatě snižovaly na půlku. Tedy nedodrželo se to, co bylo v tom zákoně napsáno, že návratnost má být 15 let, ale návratnost se posunula na nějakých pět sedm let, což vyvolalo obrovský boom po výstavbě těch solárních elektráren a díky tomu jsme teď v situaci, ve které jsme. Ale bylo možné ten boom v roce 2008, 9, 10 zastavit. Ne náhodou není notifikován ten zákon právě kvůli těmto letům. Nejsou notifikovány zdroje, které byly vystavěny do konce roku 2012. (Předsedající upozorňuje na čas.) A všechny ostatní potom ano. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera, taktéž s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem rád, že tady zazněla ta slova, že je třeba postupovat a vracet se do minulosti, od pana premiéra, a zaznělo tady také to, že se to vlastně točí kolem notifikace. Aspoň já to tak tedy vnímám. Na notifikaci se každý rok čeká a čeká se a nepřichází. A já jsem si pročítal nějaké informace, nějaké dokumenty. I jedna z odpovědí Ministerstva průmyslu byla taková, že to cenové rozhodnutí je možno vydat až po notifikaci, kterou obdržíme z Evropské komise.

Nyní jsme tedy ve stavu, jestli jsem to všechno správně zaregistroval, že notifikace pořád ještě není, ale už jsme ty podpory vypsalí. Tak v čem je ten problém? Je to paní předsedkyně Vitásková, anebo to jsou ty notifikace? Já mám takový nepříjemný pocit, že se to ani netočí tak o paní Vitáskové, což je zástupný problém, ale o těch notifikacích. A proč ty notifikace, jak tady správně řekl pan premiér, neví, kdo i z předrečníků, že je třeba je dotáhnout a že se neudělaly. Proč se neudělaly v loňském roce? Proč se neudělaly v předloňském roce? Proč se na to pořád čeká, jestli ta podpora je přiměřená, jak tady myslím před chvílí také správně říkal pan ministr? Takže my jsme teď v tomto přechodném období, než ty notifikace budeme mít, že budeme vyplácet zase obrovské částky a nevíme, jestli jsou přiměřené, jestli jsou správné. V čem je tedy ten problém? Obávám se, že problém tady není ani tak v paní předsedkyni, ale právě v tom vyplácení, i když není provedena nebo udělena notifikace z Evropské komise. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Böhnische. Připraví se pan poslanec Pilný. Zatím pořád ještě faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Přikloním se jenom k řečníkům, kteří tu napravují některé nepravdivé informace. Náprava spočívá v tom, že dnes už podruhé, resp. včera a dnes tu ve vzduchu zazněla informace, že za tzv. solární tunel může nějaká poslankyně sociální demokracie, čímž má autor na mysli asi Ivu Šedivou, která tu není a nemůže se bránit. To je velmi nefér věc, která navíc není pravdivá, protože ona skutečně nemůže za nekonání nezávislého regulátora, kterým ERÚ je. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Pilného. Připraví se pan poslanec Bendl.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Rád bych se připojil k názoru pana kolegy místopředsedy hospodářského výboru Šídla. Problém, který tady řešíme, je opravdu problém služebního zákona. Hospodářský výbor na to narází při každém jednání a už přijal usnesení, ve kterém vyzývá vládu, aby s tím konečně už něco udělala. Kdo ten stav zavinil? Nebudu tady ukazovat prstem. Jenom možná někteří poslanci opozice, kteří nehlasovali pro otevřená výběrová řízení, by se měli na svá hlasování podívat, protože na tom problému se podíleli také. Opravdu nevím v této právně nejasné situaci, kdo třeba 1. března odvede paní předsedkyni Vitáskovou z úřadu, protože situace je právně nejasná. A naprostě nechápu, co by s tím hospodářský výbor jako výbor garanční dokonce měl s touto situací udělat. Vstupujeme do právně nejisté situace. Opravdu si s ní nevím rady. A myslím, že tohle není práce pro hospodářský výbor a není práce pro výbory, pro které by se to mělo vrátit do druhého čtení. Pokud ano, tak jedině pro ústavněprávní výbor. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Benda. Připraví se pan poslanec Černoch. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Musím říct, že souhlasím s panem premiérem v tom, že nemáme zapomínat na minulost. Speciálně kolem obnovitelných zdrojů energie. Byla to půda této Poslanecké sněmovny, kde Martin Říman upozorňoval na to, že se vylique s vaničkou i dítě a že problémy, které následně nastaly se všemi fotovoltaikami a dalším, že se stanou. A byl to jediný poslanecký klub občanských demokratů, který tehdy na to upozorňoval a byl proti. Pan premiér by to měl vědět a neměl by to popírat. To je první poznámka.

A druhá. Myslím, že není hodno institutu i osoby ministra průmyslu a obchodu, aby takovéto podpásové posílání informací typu "šéfka ERÚ byla na Seychelách" proto, že je potřeba z ní udělat rovnou lumpa. Myslím, že vás to pane ministře

opravdu není hodno, že to mě osobně ujišťuje v tom, že to je osobní, a nikoli věcný problém. Myslím, že vás to prozradilo, že už to berete jinak, než jak to ve skutečnosti je. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Černocha. Připraví se pan premiér Sobotka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Tady zaznělo, že nebyla notifikace tři roky. Ale současná vláda je u moci dva roky a notifikace stále ještě není. Kdyby se podpora obnovitelných zdrojů, nejenom solárních, ale obnovitelných zdrojů nevyplácela, tak by mohlo dojít k levnější energii, ke zlevnění energie. O co tedy jde? O levnější energii? Nebo o to, aby se vyplácely miliardy jednotlivcům nebo skupinám, kteří to ovládají?

Ještě jednu poznámku. Neustále se tady v jakýchkoli bodech vláda ohání Evropskou unií, Bruselem. Evropská unie nás za to kritizuje. Tak jak to tedy je? Je to tak, že Evropská unie v něčem má pravdu? A tam, kde se to nehodí, pravdu nemá? Nebo se opravdu vláda Evropskou unií řídí?

Rád bych se ještě jednou zeptal, znova, nevím, jestli to pomůže, zdali by pan premiér nebo pan ministr Mládek mohli tady na mikrofon říct, jak to tedy s předsedkyní nebo předsedou Energetického regulačního úřadu bude. V této chvíli je to paní Vitásková. Tak jestli paní Vitásková zůstane předsedkyní, nebo nezůstane. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana premiéra s faktickou. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Předeším bych chtěl ujistit Poslaneckou sněmovnu, vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, že podpora, která je vypisována za období naší vlády, je podporou, která je notifikována. Tam problém není a není tam ani žádný spor. Spor je kolem podpory, která se týká solárních zdrojů, které byly připojeny před rokem 2013. To znamená to období do roku 2012. Tam ta podpora notifikována není.

Nelze vyčítat naši vládě, že by v této věci nekonala. Začali jsme se tím zabývat vzhledem k roce 2014. Řešili jsme s Evropskou komisí notifikaci podporovaných zdrojů. Bohužel Evropská komise nenotifikovala tu část, která se týká podpory do roku 2012. A předpokládám, že ministr průmyslu za malou chvíli tady k tomu podá podrobné informace. My jsme se ale nevzdali. Vláda se znova obrátila na Evropskou komisi a požádali jsme ji a trváme na tom, aby se Evropská komise také vyjádřila k podpoře, která je přidělována na základě solárních zdrojů připojených do roku 2012. Tam chceme, aby se k tomu Evropská komise jednoznačně vyjádřila.

To, co je zvláštní na postupu Energetického regulačního úřadu, je, že Energetický regulační úřad v minulosti vypisoval podporu i na ta léta, která ještě nejsou

notifikována. To znamená, v minulosti se choval jinak, než teď v tuto chvíli deklaroval na konci loňského roku. Nicméně i na konci loňského roku Energetický regulační úřad vypsal podporu v celém rozsahu i na to období, které nebylo notifikováno. Čili v tuto chvíli tady nehrozí nějaké reálné problémy, které by se týkaly ekonomiky nebo těch, kdo provozují podporované zdroje. Jediný problém, který zbývá, je dořešení legislativního problému, který vznikl v důsledku několika současně projednávaných zákonů tady na půdě Poslanecké sněmovny, a to řešení navrhuje předložená novela.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Další s faktickou je připraven pan poslanec Šidlo. Připraví se pan poslanec Blažek. Pan poslanec Šídlo není v sále, tudíž jeho přihlášku... (Poslanec vbíhá do sálu.) Už je tady. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Omlouvám se. Nezaslechl jsem, že jsem na řadě po panu premiérovi. Přesto děkuji za malé strpení.

Dovolím si předstoupit s ještě jednou faktickou poznámkou, protože když jsem o tom přemýšlel, co jsem říkal v tom minulém vystoupení, že nevidím a neznám řešení, jakým způsobem výbor vyřeší problém, který tady právně vznikl, tak mě tak napadla jediná věc, která je kulantní, a vracím se tedy k tomu projednávanému návrhu ve třetím čtení, a to je, kdyby pan ministr tento návrh vzal zpět, jako jediné možné řešení pro Sněmovnu. Protože řeknu na rovinu, za prvé není o čem hlasovat, protože návrh není tak konformní, jak sám přiznal, že by byl k hlasování, a druhá věc je, že pokud má dojít k nějakým změnám, tak to určitě není formou energetického zákona nebo zákona o podporovaných zdrojích.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Blažka, připraví se pan ministr Mládek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já mám takovou obecnou poznámkou. Poslouchám tady ty rozpravy napříč politickým spektrem a panu premiérovi chci říci následující. Vzpomínejte si, pane premiére. Problém je akorát v tom, že tady máme politické vzpomínky a máme jenom ty negativní. My si tady vzájemně vykládáme, co kdo udělal špatně, a o tom pozitivním, co se udělalo, se samozřejmě nebavíme, protože nás to jednak nebaví a máme to jaksi za samozřejmé, že to lidé vědí. No a politickou odpovědnost od roku 1989 převzalo několik politických stran na vládní úrovni a v politickém příseří těchto politických stran ve spolupráci s tím nejhorším, co tyto strany měly, nám zbohatl jeden muž, který nám sem teď chodí kázat. Chováme se jako neandrtálcí! A teď napříč politickým spektrem, vyjma hnutí ANO a možná KSČM, kteří si napřed vyžívají mamuta, pak se pobijí mezi sebou a mamut přijde k hotovému, já vyzývám všechny politické strany, které zde měly politickou odpovědnost za posledních 25 let, aby těchto blbých šarvátek zanechaly, protože

naprosto blbě nahánějí vodu na mlýn někomu, kdo si to nezaslouží! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím s faktickou pana ministra Mládka. Připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, já bych rád reagoval na několik bodů. Předeším na pana poslance Bendla skrze vás. Není to osobní. Kdyby to bylo osobní, tak bych se nesnažil vyřešit ten problém skrze energetický zákon. Já jsem systémový člověk. Je to třeba vyřešit a nehledě na to, co o mně kdy napsala paní Vitásková v novinách a sdělila, tak já mám zájem na tom, aby ten úřad byl nezávislý a aby fungoval. Koneckonců tato Sněmovna se na tom usnesla, že od 1. 7. 2017 to tak bude. Já to ctím a tak vedou moje kroky.

Co se týče notifikace. Já bych rád vysvětlil, v čem je problém. Já jsem to převzal a my jsme dostali výsledek notifikace někdy v červnu 2014. Bohužel byl to jenom částečný úspěch, protože byly notifikovány pouze zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. 1. 2013, a Komisi se nechtělo do rozhodnutí o těch zdrojích, které byly uvedeny do provozu předtím. Proč se jí do toho nechtělo? Z jednoduchého důvodu. My jsme to překompenzovali, pak byl konsenzus, že se ta překompenzace sníží solární daní, a vypukly arbitráže a soudní spory. Komise má obavu z toho, aby její stanovisko nebylo zneužito k tomu, že bude oškubán český stát na arbitrážích a soudních sporech, a mají snahu udělat to stanovisko vyvážené. Ale zároveň tedy se do něj moc nehrnou, protože jakmile ho vydají, tak samozřejmě bude použito ve všech arbitrážích a soudních sporech, které se v té věci vedou. To dělá tu věc těžkou. Nicméně my jsme udělali po určité diskusi to, co jsme udělat museli. Někdy v říjnu 2014 jsme znova zahájili – (Mpř. Jermanová: Pane ministro, váš čas!) Jsem na konci, paní předsedající. – jsme znova zahájili úsilí o notifikaci a toto úsilí dosud trvá. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera, připraví se pan poslanec Klán, po něm paní poslankyně Hnyková – všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Stále se tocíme vlastně kolem notifikací a nikoliv kolem předsedkyně Energetického regulačního úřadu. Ministerstvo průmyslu a obchodu v loňském roce, tuším to bylo v říjnu, vydalo stanovisko, že podpora pro všechny uvedené výrobny, pro všechny uvedené výrobny, by měla být na základě výše uvedeného cenového rozhodnutí až po udělení kladného notifikačního rozhodnutí ze strany Evropské komise. My jsme tedy dneska ve stavu, že je to jinak, že jak jsme slyšeli, notifikační řízení není ukončeno a podpory, tak jak to bylo zrealizováno, budou vypláceny všem, i těm z dřívějška, což je pravda, že se to netýká současně vlády, současněho ministra, že to jsou hříchy minulosti. Ale já se tedy ptám, proč je budeme vyplácet, jak tady zaznělo, když byly překompenzovány,

když tady je ta pochybnost o té překompenzaci? Proč tedy tak spěcháme, když notifikace má být v únoru, nebo jaký je ten termín? Proč leden a únor jsou tak problematické měsíce, že by to všechno zvrátilo a že najednou neplatí stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu z loňského roku, že cenová rozhodnutí se mohou vyspat až po notifikaci, která, jak jsme slyšeli, není?

Znovu opakuji, já ten problém nevidím v předsedkyni ERÚ, ale v notifikacích a v tom, že se chtějí vyplácet finanční částky a o oprávněnosti vyplácení těchto částek existují poměrně vážné pochybnosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Klána, připraví se paní poslankyně Hnyková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké poledne, vážená paní místopředsedkyně. Víte, když tady tak tu debatu poslouchám, tak se trošičku rozplízává. Ale vraťme se k předmětnému problému a tím je předseda ERÚ, kam vlastně spadá, jestli pod služební zákon – ano, nebo ne? Já se tady musím ptát, že když energetický zákon, který tady nyní projednáváme, vrátíme zpátky do druhého čtení a tam to nějakým způsobem na nějakém výboru upravíme, nebude hrozit retroaktivita v tomto případě, která je zakázána? Aby nenastal nějaký další problém, který by mohl vést ještě úplně někam jinam, než chceme.

Ale jak jsem tady už řekl ve svém prvním vystoupení, připravte nějakou komplexní novelu služebního zákona, kde bude jasné napsáno v § 2, že se služební zákon nevtahuje na předsedu nebo předsedkyni Energetického regulačního úřadu, tak jak je to u dalších, jako je například u předsedkyně Českého statistického úřadu. Chybí tam samozřejmě Státní úřad pro jadernou bezpečnost jako další regulátor. Tady si musíme položit otázku, jestli všechny typy regulátorů nebudou spadat pod služební zákon. Nad tím je potřeba se zamyslet. Už jsme tu debatu tady vedli při projednávání ve druhém čtení, když se schvaloval služební zákon. Poukazoval jsem na tento problém, že nastane někdy v budoucnu, a je to tady.

Ale já upozorňuji hlavně na tu retroaktivitu. Proto se tady přikláním k tomu, co tady řekl kolega Šídlo, aby vláda ten návrh stáhla a rádně to potom propracovala. Vyhne se zbytečně dalším komplikacím. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou, připraví se pan poslanec Lank. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení páni, já tomu už tedy nerozumím. Pan předseda vlády nás tady ubezpečil, že je vypsána podpora obnovitelných zdrojů – ale za jakých podmínek? Dozvěděli jsme se, že paní Vitásková odjela na dovolenou. Myslím si, že to byla dovolená rádná. A myslíte si, že by člověk, kterému záleží, který kolem něj vlastně dělá všechno pro to, aby to bylo v pořádku, by odjela v klidu na dovolenou, jak už jsme tady slyšeli, na Seychely? Ať si jela, kam chtěla. Já si myslím, že i ledaskdo z nás odjel na dovolenou

v pořadě, a vrátí se, je podepsána vlastně podpora obnovitelným zdrojům místopředsedou regulačního úřadu Janem Nehodou, kterého teď odvolala. To je v pořádku? Vždyť člověk běžný, který to takhle sleduje, vidí, že musel toho člověka někdo přinutit, aby to podepsal. Tohle je normální v naší zemi? Já si myslím, že ne a že by se měla spravedlnost učinit. A vás, pane předsedo vlády, žádám, abyste tak činil.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Lanka s faktickou poznámkou, připraví se pan ministr Mládek – také s faktickou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Hezké už odpoledne. Já si neodpustím dvě krátké poznámky a budu velice stručný. Pamatujete si, jak to tady vypadalo, když jsme projednávali tento energetický zákon? Pamatujete si, jak jsme se vám tady hodiny snažili vysvětlit, že přesně tento problém tam hrozí? Vy jste si to protlačili, no tak to máte!

A druhá věc. Já tady vítám, že tady zaznělo, že v podstatě vláda nekompromisně a statečně hájila navzdory Bruselu zájmy českých majitelů obnovitelných zdrojů energie. Jsem rád, že vláda to evidentně umí, a doufám, že stejně neochvějně navzdory Bruselu statečně bude hájit zájmy všech občanů v tom, co nám sem Brusel hrne, ať už se to týká imigrační krize, nebo třeba zbraňové legislativy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana ministra Mládka s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zazněl tady návrh na stažení tohoto zákona. To je samozřejmě teoreticky možné. Problém je v tom, že když půjdeme celou cestou zákona od předložení vlády do jeho schválení, tak nám to bude trvat tak zhruba rok. Budeme někdy, řekněme, v prosinci, v lednu příštího roku a pak ten zákon bude v platnosti šest měsíců. To by se mi nejevilo jako účelné úsilí. Proto bych poprosil spíše o návrat do druhého čtení, kde se dá dosáhnout podobného výsledku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan ministr Chovanec. Připraví se předseda klubu TOP 09 pan poslanec Laudát.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych jen v krátkosti prostřednictvím paní předsedající vyvrátit některé historické nepravdy, které tady zazněly, a omlouvám se

za exkurzi do minulosti – ani ne do minulosti minulých vlád, ale schvalování například služebního zákona.

Služební zákon jsme potřebovali k tomu, abychom byli schopni čerpat evropské peníze, a nakonec se dosáhlo shody na podobě normy, která prošla i po dohodě s opozicí. Já jsem byl přesvědčen o tom, že TOP 09 byla účastna toho procesu, a při tom jednání jsem tam bezesporu viděl pana předsedu Kalouska a další zástupce TOP 09 při modelování návrhu, který byl konsenzuální, který prošel touto Poslaneckou sněmovnou.

Rád bych připomněl, že tento služební zákon opravdu v § 2 nepočítal s tím, že předsedkyně regulačního úřadu bude podřízena služebnímu zákonu. To se změnilo novelou zákona energetického. To znamená, služební zákon prostě v této věci vadný nebyl. Nebyl. Můžeme tady debatovat o tom, jestli změna energetického zákona byla chybou, nevšimli jsme si, to všechno můžeme debatovat bezesporu.

Rád bych vám ještě řekl, co by se tedy stalo nebo co by se dělo nebo co se bude dít v momentě, kdy paní předsedkyně nebo pan předseda, ať to nepersonifikuj, by se stal podřízeným služebního zákona. No nic moc. Tam žádná ingerence vlády do rozhodování tohoto nezávislého regulátora není. Vláda, případně vládou pověřený člen vlády by řešil otázky služebních cest, služebního hodnocení a standardní operativy, ale neměl by právo zasahovat do nezávislého rozhodování tohoto úřadu. Jediný problém, který tady pravděpodobně je v této době, je ten, že paní předsedkyně je obžalována z úmyslného trestného činu. A znova říkám, vycházím z informací z médií. Pokud by to tak nebylo, ona by složila služební slib a do té doby, než by se tady přijala novela, byla by to vůle zákonodárců, by fungovala pod služebním zákonem s tím, že ve věcech, o kterých jsem hovořil, by rozhodovala vláda jako celek, nebo by následně vláda pověřila některého svého člena, aby například služební cesty paní předsedkyně řešil.

V otázce velmi silných slov o tunelu 42 miliard mi volala některá města. V tomto projektu nebo v této podpoře je i spalování štěpk, je přece větrná energie. Ta nepodpora by znamenala fatální dopady na hospodaření některých českých měst, která se v minulosti vydala například na to, že spalovala štěpku. To není čistě jenom o solárním byznysu. To je přece o celkové podpoře obnovitelných zdrojů v České republice.

Já bych si opravdu, dámy a páновé, vyprosil, že by vláda měla ambice likvidovat paní předsedkyni. S největší pravděpodobností policie a nezávislé státní zastupitelství rozhodlo o tom, že bude stíhána, že bude obžalována. Kdyby toto nebyla pravda, tak přechod pod služební zákon znamená pouze slib a služební hodnocení, které by vláda řešila. Nic víc na roli regulačního úřadu to nemá vliv.

Pamatuji si debaty kolem služebního zákona. Byli jsme jednou z posledních zemí v Evropské unii, ne-li úplně poslední, která ho neměla. A přece ta debata, která se tu vedla, byla o tom, že služební zákon má odpolitizovat státní službu, že má pomocí úředníkům v tom být nezávislí na politicech. A teď pokud by se tedy šéfka ERÚ, ať už to vůle zákonodárce byla, nebo nebyla, dostala pod tento zákon, tak tu argumentuje tím, že by byla ohrožena nezávislost toho úřadu. Z informací, které mám, to prostě pravda není.

Postup je velice jednoduchý. My jsme si museli vyžádat stanovisko státního zástupce a soudu, je-li pravda, že k paní předsedkyni jsou vedeny spory, to znamená, že je-li obžalována a obviněná. Pokud tomu tak je, z našeho pohledu se pod služební zákon dostala. Otázku je, jestli složí slib. Samozřejmě tady říkám přede všemi, že nejjednodušší a nejčistší by byla dohoda. Pan kolega tady hovořil, že máme dva policejní prezidenty. Nemáme. Měli jsme. Dohodli jsme se, vyřešili jsme to. I tady by pro stát byla nejčistší dohoda. Pokud jí nedosáhneme, lze predikovat, že paní předsedkyně se nepodřídí služebnímu zákonu, bude dál vykonávat svoji funkci a vláda bude činit kroky, které jsou zákonně možné. Bude ji vyzývat, aby se pod služební zákon dostala.

Nejčistší řešení, tak jak je dneska vidím, je, a chci o to poprosit jak zástupce koalice, tak i opozice – máme do jedné hodiny rozhodnout hlasování. Já jsem dalek toho, že vás omezovat v právu debatovat, i když Mladá fronta píše, že chci omezovat internet, tak opravdu nemám tu ambici omezovat internet ani omezovat poslance a vážím si každé debaty a každého názoru každého člověka. Chápel bych poprosit, jestli bychom uměli do jedné hodiny vrátit ten zákon do druhého čtení a tam se k té debatě vrátit. Tam se k té debatě vrátit a já vám do té doby zašlu právní rozbor, proč si myslíme, že právní pozice je v současné době taková, o které tady hovořím.

Prosím pěkně, opravdu si nemyslete, že je to nějaký osobní spor mezi vládou a paní předsedkyní. To není pravda. My pouze řešíme to, co ukládá české právo, český zákon. A z našeho pohledu je pod služebním zákonem, a proto k němu takto přistupujeme.

V prvním vystoupení jsem vás mystifikoval, za to se omlouvám. O služebním slibu a o postavení mimo službu, by nerozhodoval pan Postránecký, ale vláda jako celek. To byla jediná špatná informace, kterou jsem vám dal. Ze zákona je, že rozhoduje vláda nebo pověřený člen vlády. Žádný pověřený není, takže vláda.

Děkuji za pozornost a dnes máme šanci do jedné hodiny pomoci tomu, aby se tento stav velmi rychle změnil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. První prosím k mikrofonu pana poslance Černocha. Poté se připraví pan poslanec Fiedler. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Budu reagovat na pana ministra vnitra. Nemyslím si určitě, že by omezoval debatu, a myslím si, že do jedné hodiny to určitě stihneme.

Když se zde hovořilo o novele energetického zákona, tak to byl Úsvit, který tady vystupoval a říkal, že bude problém, že tento problém nastane. Reakce na naše vystoupení a na naše výhrady vůči novele energetického zákona byl ze strany vládních poslanců výsměch, že strany pana ministra ujištěvání, že žádné problémy této novele nehraní, že vše bude v pořádku a vše bude tak, jak má být. To se nestalo. Ted' jsme přesně svědky, že v té novele byl problém, který se dal vyřešit. Dal se vyřešit už před Vánoci.

V této chvíli se hovoří o tom, zdali paní předsedkyně Vításková bude nezávislá, nebo nebude nezávislá. Říkat, jestli byla někde na dovolené, to si myslím, že je podpásovka, stejně tak jako jestli je jí sděleno obvinění. Pan ministr vnitra by měl ctít presupci neviny a do té doby, než soud řekne "ano, paní předsedkyně je vinna", tak neříkat, jestli jí bylo sděleno obvinění, nebo ne, a hájit tento problém právě tímto odůvodněním. Myslím si, že to je nefér a hlavně to neřeší tu problematiku, protože předsedkyně ERÚ musí být nezávislá. Je to člověk, který opravdu stojí, je to bariérou miliardám, které se vyplácejí, a takový člověk musí být nezávislý, aby nebyl tlačen barony z jakékoli strany k tomu, aby byly vypláceny takto obrovské peníze. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec Fiedler stál svoji faktickou poznámkou. Zaevidovala jsem přihlášení předsedy klubu ODS pana Zbyňka Stanjury. Chci se jenom zeptat, zda přednostní právo, nebo faktickou? Takže prosím s faktickou pana ministra Chovance.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vaším prostřednictvím panu kolegovi Černochovi. Já naprosto ctím presupci neviny. Ovšem tady je problém v tom, že podle nás paní předsedkyně spadá pod služební zákon, a je-li to tak, tak samozřejmě je-li obžalována z úmyslného trestného činu, znamená to, že ji musíme postavit mimo službu. To je jediný důvod, proč jsem o tom hovořil. Jinak bych o tom nehovořil. Říkal jsem, že kdyby toto nebyla pravda, a my si to musíme ověřit u orgánů činných v trestním řízení v písemné podobě, tak by se nic nezměnilo, paní předsedkyně by fungovala pod služebním zákonem bez jakéhokoliv problému. Z tohoto jediného důvodu jsem to, pane předsedo, zmiňoval. Naprostot ctím presupci neviny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. S přednostním právem prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta, kterého ale v sále nevidím, tudíž dostane přednost pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak ve svém prvním vystoupení, teď byla dvě, pana ministra vnitra mě skoro dojal, ale v té větě bych dal důraz na slovo skoro. Jako obvykle vláda za nic nemůže. Jsme v legislativním zmatku, nebo použijí-li oblíbené slovo svého ctěného kolegy pana předsedy Sklenáka, je tady chaos.

Já si myslím, že jsem byl účasten toho jednání, dokonce na té pracovní komisi, když jsme seděli na Ministerstvu vnitra a dojednávali jsme kompromisní znění služebního zákona, že jsme jasně deklarovali, že předseda či předsedkyně ERÚ nemají spadat pod služební zákon, tak to pak Ministerstvo vnitra také napsalo, tak jsme to předložili jako společný komplexní pozměňující návrh, tak jsme to schválili. Pak vznikl nějaký legislativní chaos – a kdo za to může? No, vládní většina, to je uplně jednoduché.

A teď k tomu dojetí. Ta výzva – už je 12.20, pojďme to během těch 40 minut rychle vrátit. Tak já chci připomenout některá data. Ten zákon přišel do Sněmovny až

v září. Nicméně už od září uplynuly více než čtyři měsíce a po více než čtyřech měsících nám říkají ministři této vlády: Není to dobré, pojďme to vrátit, ale rychle, rychle, máme už jenom dvacet minut. No ale měli jste více než čtyři měsíce. Proběhlo druhé čtení. Mělo to poměrně dost výborů, když se podíváte. Vaši vlastní poslanci navrhovali přerušení, aby to důkladně projednali. V žádném případě to nerozporuji, protože to opravdu není jednoduchá věc.

Ale jestli jste dobré poslouchali pana ministra vnitra, tak je to úplně jedno, jak budeme dneska hlasovat. Už je rozhodnuto. Apolitická vláda úplně nezávisle, ne jeden ministr, to by bylo možná podezřelé, vláda, úplně apolitický orgán, ve sboru rozhodne a postaví paní předsedkyni mimo službu. Tak co budeme hledat za řešení?

Marek Černoch tady dvakrát položil jasnou otázku na pana premiéra, zda paní Vitásková zůstane ve funkci od 1. března. Pan premiér s jeho politickou pamětí jako obvykle se vrátil do roku 2006, 2007, 2008, ale zapomněl odpovědět na otázku, co teprve bude, a to už za měsíc a něco. Tak já tu otázku zopakuji, protože pan minister vnitra na ni odpověděl, sice ne takhle explicitně, ale když si jeho slova rozeberete, tak nám řekl, že 1. března paní předsedkyně Vitásková skončí ve funkci, a to buď tím, že nesloží služební slib, a pokud ho složí, tak poté, co dostanou písemnou informaci od orgánů činných v trestním řízení, bude postavena mimo službu.

Chci ještě navázat na vystoupení pana předsedy hospodářského výboru a poděkovat mu, protože on byl jeden z mála vládních poslanců, který hlasoval pro větší otevření státní služby. Já si to pamatuji. Já jsem neříkal, že byl jediný, já jsem říkal jeden. Pan zpravodaj také. A právě ty orgány, které má na starosti a ve své agendě hospodářský výbor, ta praxe uplatnění služebního zákona říká, že my, kteří jsme byli v menšině, jsme měli pravdu. Ale přestože to víme a před párem dnů jsme projednávali změnu služebního zákona kvůli velvyslancům, tak nikdo z vládní většiny to nezvedl. Já když jsem navrhoval, ať se to aspoň netýká Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, tak co se stalo s tím pozmenějícím návrhem? Byl zamítnut. Takže my to víme, vědí to kolegové napříč politickým spektrem v hospodářském výboru, ale když někdo navrhne nějaké řešení, tak to řešení je zamítnuto.

Položme si tedy otázku – a já už nevím, koho mám poslouchat, jestli ministra průmyslu a obchodu, který ubezpečuje, a dneska jsou titulky, kdy pan ministr, a já to rád slyším, říká "já se postavím za paní předsedkyni, ona dokončí svůj mandát", protože to je správný přístup, protože pravidla se mají dodržovat, a současně nám říká ministr vnitra, že má zase rozklad svého úřadu, který nám pošle – nevím, k čemu nám bude, pane ministře, my tu nejsme od toho, abychom rozhodovali, jestli právní názor Ministerstva vnitra je správný, nebo ne, já si to sice rád přečtu, ale v tom, jak postupovat u tohoto návrhu zákona, nám to nijak nepomůže. No a pan premiér jako obvykle raději neodpoví. Tak si vyberte. Ministr průmyslu říká "dokončí mandát", ministr vnitra říká "budeme ji muset bohužel s velkou lítostí postavit mimo službu" a premiér mlčí.

Takže já položím konkrétní dotaz panu ministru průmyslu, protože do jeho resortu problematika energetického zákona spadá. Pane ministře, když vrátíme tento zákon do druhého čtení, a já jsem říkal, že my s tím nemáme problém, vy přijdete s pozmenějícím návrhem, když pro něj získáte politickou podporu jak v garančním

výboru, i když souhlasím s členy vedení hospodářského výboru, že nevím, co by tam řešili, ale dejme tomu, že to tam bude, bude doporučení garančního výboru pozitivní, Poslanecká sněmovna to nakonec schválí, to určitě nestihne do 1. března včetně Senátu a podpisu pana prezidenta, ale i kdyby – co se stane? Zůstane paní předsedkyně v úřadu, nebo ne? To je klíčová otázka, kterou dneska řešíme. Nebo jenom ztrácíme čas a vytváříme alibi pro vládu, která pak řekne "to se nestihlo, my jsme bohužel" – a já tomu bohužel úplně nevěřím, že je to upřímné – "nemohli konat jinak a museli jsme to nějakým způsobem vyřešit".

Pak se chci zeptat, jestli už hledáte nového či novou šéfku ERÚ, protože když říkáte, že 1. března půjde mimo službu, tak to je už za pět týdnů a myslím si, že ta funkce není vůbec jednoduchá, a najít nějakého adepta. Tak se chci zeptat a poprosil bych o otevřenou odpověď, jestli hledáte, nebo nehledáte, a pak pod váhou toho pondělního usnesení vlády, která vzala na vědomí to, že paní předsedkyně padá pod služební zákon, kdy tedy začnete hledat, pokud zatím ještě nehledáte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky, pana poslance Černocha, pana poslance Fiedlera a poté přednostní právo pana poslance Laudáta. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Pan kolega Stanjura to tady nazval naprosto přesně. Já bych se opět, ještě potřetí dnes, nebo možná počtvrté, když budu počítat i dotaz pana kolegy Stanjury, zeptal pana premiéra nebo pana ministra, jak to tedy bude od března tohoto roku.

Co se týče služebního zákona, tak už jenom představa, že by předsedkyně ERÚ měla spadat pod služební zákon, je nesmyslná v případě, že by měla zůstat nezávislá. Služební zákon je o tom, že v té chvíli by předsedkyně spadala pod superúředníka, kterého řídí ministr vnitra. Jakýkoliv ministr vnitra. Tedy v té chvíli není předsedkyně ERÚ nebo předsedkyně jakéhokoliv jiného úřadu, který musí zůstat nezávislý, nezávislá. V té chvíli je závislá, ať už to je superúředník, nebo to je ministr vnitra, jakýkoliv ministr vnitra, nechei se dotknout pana ministra Chovance. Je tedy otázka, jestli vůbec má smysl se ptát, zdali paní předsedkyně bude spadat pod služební zákon, protože v té chvíli padá jakákoliv její nezávislost. Jestli mohu, ještě jednou tedy dotaz na pana premiéra nebo na pana ministra Mladka: zůstane paní předsedkyně, nebo nezůstane? Nebo jaká bude budoucnost?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím s faktickou pana poslance Fiedlera. Poté faktická pana ministra Mladka.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem tady ještě s panem ministrem Chovancem bokem mimo mikrofon debatoval o tom spadání paní předsedkyně ERÚ pod služební zákon a bylo mi vysvětleno, že u nás ano, že prostě změnou zákona se tak stalo. Ale odpovídá toto evropským normám, evropským zákonům, že bude spadat pod služební zákon? Není náhodou nějaká evropská charta,

nebo jak je ten dokument nazván, že předseda Energetického regulačního úřadu, ať je to kdokoli... (Odmila kvůli hluku, který dělají poslanci pohybující se v blízkosti mikrofonu.) ... předseda Energetického regulačního úřadu, ať je to kdokoli, nemá spadat pod služební zákon?

Já počkám, až si to tady kolegové vyřídí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já poprosím kolegy, aby se posadili na svá místa a nerušili přednášejícího v jeho projevu. Prosím, pane poslanče, já vám samozřejmě váš čas nastavím.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Odpovím kolegovi z našeho klubu Marku Černochovi prostřednictvím paní místopředsedkyně... asi to není nutné. Ona ta evropská pravidla nám asi někdy vyhovují a řídíme se jimi a někdy nám nevyhovují, tak budeme tvrdit, že nejsou a u nás to platí jinak.

Takže dva konkrétní dotazy. Je to v souladu s evropskými normami a pravidly, že předseda nebo předsedkyně, to je jedno, kdokoli to bude, jakákoli osoba, má spadat pod služební zákon? Já říkám že nikoliv, přestože u nás jsme si to tak nastavili.

A druhý dotaz na pana ministra Mládka. Pane ministře, můžete říct termín, nebo naznačit, kdy bude ta notifikace, o které se tady pořád mluví? Jestli bude v únoru, jestli bude v dubnu nebo jestli v úvěc bude v průběhu tohoto roku a my pouze prodloužíme další rok, kdy budeme vyplácet ty dotace a nebudeme vědět, nebudeme mít jistotu, že to je ve správné, že to není v nadsazené výši. Jednoho dne, jednoho roku bychom tomu opravdu měli učinit stop.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana ministra Mládka.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, budu velmi, velmi stručný. Pokud se zákon vrátí do druhého čtení, bude přepracován, nicméně se stejným obsahem, a zákon bude schválen, tak situace paní předsedkyně bude stejná, jako byla do 31. prosince 2015. To znamená bude odvolatelná panem prezidentem pouze za jasně stanovených podmínek.

Co se týče hledání nástupce, nástupce nehledáme, protože si myslím, že našim úkolem je hledat členy rady, o tom se vedou předběžné konzultace, kteří nebudou omezeni na úředníky státní správy a kteří budou moci být vybráni z energetických expertů. Pokud by nastala nějaká mimořádná situace, tak samozřejmě to očividně řešení je, že to převezme ten úředník ERÚ, který ji následuje hodnotně hned po paní Vitáskové. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím s přednostním právem pana poslance Laudáta. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a páновé, točíme se v kruhu. Já bych skutečně chtěl, ať tedy premiér, pokud se týká stanoviska a chování vlády, protože tady jdou proti sobě dvě věci, resp. z pozice úředníka státní správy může ministr vnitra – nebo dojde k pádu paní Vitáskové? Já bych chtěl, aby pan premiér tady řekl jednoduše, co se bude personálně dít příští týden, příští měsíc atd. atd. Slyšeli jsme tady, že pan prezident stávající ředitelku ERÚ neodvolá. A mě by zajímalo, co bude dělat vláda. Já skutečně nejvíce... Nejde mi o personál, ale mně jde o to, že skutečně tady ať se stane jeden, nebo druhý krok, v obou případech už tentokrát mohou hrozit nedozírné následky. Proto se o to tak zajímám a chci slyšet i jednoznačné stanovisko, co udělá vláda. Vy jste premiér, jste první, tak rozhodněte.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. (Ne.) Pan zpravodaj? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Milan Urban: Já jen zopakuji, že tady zazněl návrh na vrácení do druhého čtení, o kterém bude třeba hlasovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, k tomu přistoupíme nyní. Dříve než tak učiníme, přivolám kolegy z předsálí. Všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znova zaregistrovali svými kartami.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na vrácení zákona do druhého čtení.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 50, do kterého je přihlášeno 159 přítomných, pro 152, proti 5. Konstatuji, že návrh byl přijat a tento návrh zákona se vrací do druhého čtení.

Nyní mi dovolte načíst omluvu z dnešního jednání. Mezi 11.30 a 15. hodinou se z důvodu pracovních povinností omlouvá paní poslankyně Zelenková a pan poslanec Kádner se omlouvá od 11.30 do konce dnešního jednacího dne z rodinných důvodů.

Vzhledem k tomu, že je již 12.45, myslím, že není vhodné otevírat další zákon ve třetím čtení. Přerušuji tedy jednání do 14.30. A pro členy organizačního výboru – organizační výbor začne ve 12.50 hodin. Přeji vám dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 12.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní kolegyně, vážení paní kolegové, je 14.30 hodin a my budeme pokračovat v jednání Sněmovny dle schváleného pořadu schůze. Dříve než tak učiníme, dovolte mi načíst omluvy. Z dnešního jednání se z pracovních důvodů mezi 14.30 až 18. hodinou omlouvá pan poslanec Heger. Od 15.30 hodin do 18 hodin z důvodu pracovního jednání se dnes omlouvá pan poslanec Grošpič. Z dnešního jednání od 19 hodin do konce jednacího

dne se ze zdravotních důvodů omlouvá paní poslankyně Šánová. Pan poslanec Matěj Fichtner se omlouvá z dnešního dne od 13 hodin a zítřejšího dne z pracovních důvodů.

Nyní tedy přikročíme k projednávání bodu č. 18. Tím je

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 473/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr kultury Daniel Herman. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych ve stručnosti k vládnímu návrhu novely zákona o státní památkové péči připomněl, co tu již zaznělo v prvném čtení. Památkové zóny stejně jako památkové rezervace jsou nástroji plošné ochrany památkového fondu s dlouholetou tradicí. Hodnoty historických jader měst jsou v současné době místními samosprávami vnímány jako nositelé jejich identity a jako jejich chloubu. Většina statků zapsaných v seznamu světového dědictví UNESCO v České republice jsou právě památkové rezervace nebo památkové zóny.

Hlavním důvodem předloženého návrhu zákona je založení výslovného zákonného zmocnění pro formu prohlášování památkových zón podle § 6 zákona. Dalším podstatným důvodem je umožnění změn v prohlášení u stávajících památkových zón. Za tím účelem se navrhuje v § 6 zákona o státní památkové péči stanovit pro prohlášování památkových zón Ministerstvem kultury formu opatření obecné povahy a případné změny již prohlášených památkových zón umožnit na základě úpravy v přechodném ustanovení. Novela reaguje na vývoj právního řádu, kdy přesla působnost pro prohlášování památkových zón z krajských národních výborů na Ministerstvo kultury a byl přijat nový správní řád, který nabízí možnost využití nového institutu opatření obecné povahy. Navrhovaná úprava tedy nepředstavuje zavedení nového zmocnění. Věcná pravomoc založená v § 6 zákona o státní památkové péči zůstává zachována. Návrh pouze zabezpečuje kontinuitu v prohlášování dalších území za památkové zóny, pokud splní zákonem stanovené znaky, a především umožní v návaznosti na případné změny stavu poznání kulturních hodnot prohlášených památkových zón na tyto změny reagovat.

Návrh zákona byl 3. září 2015 projednán ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, který k němu neměl připomínek. Navrhoji proto, aby Poslanecká sněmovna tento návrh zákona schválila. Připomínám, že se nejedná o nový návrh památkového zákona, ten ještě projednáván v tuto chvíli není, ale o novelu toho dosavadního číslo 20/1987 Sb. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 473/1. Prosím, aby se ujala slova zpravodajka výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu paní poslankyně Martina Berdychová, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jak už uvedl pan ministr, jedná se o velmi malou technickou novelu, která právě upravuje pouze § 6, kde doplňuje dvě slova opatření obecné povahy. Takže náš výbor se tímto tiskem zabýval na své 16. schůzi dne 3. září. Nezaznamenali jsme žádné pozměňovací návrhy a já bych vás seznámila s usnesením našeho výboru.

Výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, dle tisku 473,

II. pověřuje předsedu výboru poslance Jiřího Zlatušku, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR,

III. pověřuje zpravodajku výboru poslankyni Martinu Berdychovou, aby toto usnesení přednesla ve schůzi Poslanecké sněmovny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní zpravodajko, a otevřívám obecnou rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku, tudíž obecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu. Taktéž bez přihlášky, tudíž podrobnou rozpravu končím a táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Končím druhé čtení tohoto návrhu a taktéž projednávání bodu č. 18.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu č. 19. Tím je

19.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu), a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 547/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr kultury Daniel Herman. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Paní předsedající, kolegyně, kolegové, návrh zákona, který máte před sebou, vláda předkládá za účelem posílení a

zefektivnění systému podpory poskytované Státním fondem kinematografie. Dovolte mi krátce komentovat, jak by mělo být tohoto účelu dosaženo.

Státní fond kinematografie poskytuje finanční prostředky ve dvou schématech, a to formou podpory kinematografie, respektive kulturních projektů z oblasti kinematografie, a formou podpory filmového průmyslu prostřednictvím filmových pobídek. V současné době je činnost fondu a podpora kinematografie financována především z vlastní činnosti a z takzvaných parafiskálních poplatků od soukromých subjektů, které mají svou obchodní činnost založenou na využívání audiovizuálních děl. Podpora prostřednictvím filmových pobídek je financována ze státního rozpočtu.

Zásadní změnou navrhované právní úpravy je vytvoření nového stabilního zdroje podpory kinematografie, a to participace státního rozpočtu. Navrhoje se, aby ze státního rozpočtu byla na činnost fondu poskytována každoroční dotace, jejíž výše bude odpovídat částce výnosů realizovaných fondem z audiovizuálních poplatků za kalendářní rok předcházející kalendářnímu roku, v němž bude návrh rozpočtu fondem sestavován. Podpora bude určena zejména na vývoj a výrobu českých kinematografických děl, dále pak podporu kin, propagaci české kinematografie v České republice i v zahraničí nebo výchovu filmového diváka.

Další zásadní změny se týkají samotného procesu poskytování podpory z prostředků fondu a rovněž upravují schéma poskytování filmových pobídek. Předkládaná novela činí dosavadní systém poskytování filmových pobídek efektivnějším v tom smyslu, že žadatel o filmovou pobídku může podat žádost kdykoliv během fiskálního roku, nikoliv pouze jednou v roce, jako tomu bylo doposud. Tyto změny umožní lepší využití kapacity českého filmového průmyslu a zamezí možným obchodům potenciálních investorů, rozumějme zahraničních produkcí.

Závěrem bych rád uvedl, že návrh zákona byl projednán v garančním výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a ve volebním výboru. Oba výbory vyslovily doporučení a s předlohou souhlasí. Doporučuji tedy i já s předlohou souhlasit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán volebnímu výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisk 547/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu poslanec Roman Procházka, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňující návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, paní předsedající. Přečtu vám usnesení garančního výboru.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění ministra kultury Daniela Hermana, zpravodajské zprávě poslance Romana Procházky a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tisk 547,

II. pověřuje předsedu výboru poslance Zlatušku, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,

III. pověřuje zpravodaje výboru poslance Romana Procházku, aby toto usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny a

IV. pověřuje zpravodaje výboru Romana Procházku, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

To je celé usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní prosím zpravodaje volebního výboru poslance Martina Komárka, aby se ujal slova a informoval nás o projednávání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Budu velmi stručný. Výbor podporuje tento zákon, který považujeme za velice prospěšný. Doporučujeme ho Sněmovně ke schválení a nepřijali jsme žádné pozměňovací návrhy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji přihlášku pana poslance Procházky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji ještě jednou za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Rád bych se vyjádřil k pozměňovacím návrhům, které jsem předložil k vládní novele zákona o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie atd. – nebudu všechno přesně říkat.

Většina bodů pozměňovacího návrhu zahrnuje problematiku, která vyvstala až po přijetí konečného znění novely zákona vládou, a proto tento pozměňovací návrh doplňuje novelu o některé body na podnět Státního fondu kinematografie ve spolupráci s Ministerstvem kultury.

Další body pozměňovacího návrhu se týkají legislativně technických změn po diskusi s legislativou Poslanecké sněmovny. Pozměňovací návrh také upravuje účinnost novely zákona, a to s ohledem na prodloužení legislativního procesu a

nemožnost dodržet navrženou účinnost k 1. lednu letošního roku. Všechny body pozměnovacího návrhu jsou odůvodněny, proto považuji za nadbytečné procházet jednotlivé body. Nicméně si dovolím ve zkratce představit ty nejdůležitější body pozměnovacího návrhu.

Důležitou změnou je bod číslo 9 vztahující se k problematice dělení výroby seriálů. Cílem navržené změny umožnit zájemcům o realizaci animovaného audiovizuálního seriálu realizovat pouze část díla na území České republiky, čímž dojde k většímu zájmu o realizaci těchto děl na území České republiky.

Dále bod číslo 67 upravuje odpovědnost auditorů, která je v současné navržené novele zákona definována velmi obecně. Pozměnovací návrh definuje povinný limit sjednaného pojistného plnění ve výši 100 milionů korun. Druhá část pozměnovacího návrhu upravuje přechodná ustanovení novely zákona týkající se žádosti o registraci pobídkového projektu, a to s ohledem na probíhající notifikaci Evropské komise k této problematice.

Ve třetí části pozměnovacího návrhu byly vloženy nové body. První bod upravuje klasifikaci audiovizuální upoutávky nebo jiné formy reklamy vztahující se ke kinematografickému dílu. Nově tedy bude možné například stanovit, že upoutávka k filmu není vhodná pro mladistvé.

Pátá část pozměnovacího návrhu je věnována změně účinnosti novely zákona, přičemž většina ustanovení zákona nabude účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou bodů týkajících se podmínek pro poskytování filmových pobídek, které nabudou účinnost k 1. lednu 2017.

K tomu pozměnovacímu návrhu se pak přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak. Obecnou rozpravu končím. Nyní otevím podrobnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Procházka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Procházka: Ještě jednou děkuji. Já se tímto hlásím k pozměnovacímu návrhu, který je v systému uložen pod číslem 3378. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. V tuto chvíli neviduji další přihlášku, tudíž podrobnou rozpravu končím. Končím také druhé čtení tohoto návrhu a souběžně projednávání bodu číslo 19.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

65.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb.,
o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 501/ - první čtení**

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 7. října, kdy jsme přerušili jeho projednávání v obecné rozpravě. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj pro prvé čtení poslanec Robin Böhnisch. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem v této fázi vystoupit. Pan zpravodaj? Také ne.

Budeme tedy nyní pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Slovo bylo přerušeno panu poslanci Záhradníkovi, kterého nyní prosím znovu k mikrofonu.

Poslanec Jan Záhradník: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, ujímám se slova poté, kdy moje řeč zde ve Sněmovně k návrhu zákona o ochraně přírody a krajiny v prvním čtení byla přerušena tím, že byl na daný čas pevně zařazený jistý bod, takže jsem svoji promluvu ukončil. Jenom velmi stručně připomenu, o čem jsem do té doby, než jsem přestal, hovořil.

Mluvil jsem o genezi vzniku toho zákona. Mluvil jsem o tom, že národní parky jsou zřizovány vládním nařízením. Jeden je zřizovaný zákonem. Zákon o ochraně přírody a krajiny je zákon, který platí dlouho. Od roku 1992 slouží dobře a jeho změna vlastně byla vygenerována pouze tím, že Sněmovna na sklonku roku 2014 zamítla senátní návrh zákona o Národním parku Šumava. Předkladatel tedy zaujal stanovisko, že je třeba připravit novelu zákona 114, která bude řešit problematiku národních parků obecně. Bude tedy všechny ty parky zřizovat jedním zákonem.

Připomněl jsem časový postup projednávání toho zákona a skončil jsem v okamžiku, kdy jsem připomněl, že zákon prošel meziresortním připomínkovým řízením, ve kterém se mnohá ministerstva, ale také oba kraje, na jejichž území národní park leží, vyjádřily negativně. Obce, které taky s návrhem vyjadřují nesouhlas, nebyly účastníky meziresortního připomínkového řízení.

Dalším krokem v legislativním procesu tvorby tohoto zákona bylo postoupení tohoto zákona do Legislativní rady vlády. Ta učinila v tomto návrhu naprostě zásadní změny, natolik zásadní, že bych si dovolil stručně projít ten návrh a na jednotlivé ty změny, které do toho vnesla Legislativní rada vlády, upozornit. Může se stát, že to může být i součást určité strategie předkladatele, ekologických aktivistů, kteří také stojí za tímto zákonem, jak tento zákon v nějaké podobě prosadit. Připomínám jenom ještě to, že návrh, který vzešel z meziresortního připomínkového řízení, nebyl přijatelný pro samosprávu na území národního parku pro obce ani pro kraje.

Nyní tedy co učinila Legislativní rada vlády. Změnila paragrafy na úvod v hlavě druhé, díl 1 Vymezení národních parků. Z § 15, který popisuje a definuje, co to je národní park, vyškrtaла z odstavce 2 "veškeré využití národních parků musí být podřízeno trvale udržitelnému zachování jejich ekologicky stabilních přirozených ekosystémů" slova "trvale udržitelnému".

Dále upozorním na nově očíslovaný paragraf (odstavec) 3: Dlouhodobým cílem ochrany národních parků je zachování nebo postupná obnova přirozených ekosystémů včetně zajištění nerušeného průběhu přírodních dějů v jejich přirozené dynamice na převažující ploše území národních parků a zachování nebo postupné zlepšování stavu ekosystémů, jejichž existence je podmíněna činností člověka. –

Tohleto vlastně je zajištění stavu, kterému ochránci životního prostředí, ekologové, říkají bezzásahovost.

Je zde také stanovenovo v § 15 odst. 5, že národní parky a jejich ochranná pásmá se vyhlašují tímto zákonem – což je důležité. K tomu si ještě během svého vystoupení dovolím vrátit.

Pak se zde mluví o národních parcích. Původní text návrhu obsahoval ty klauzule, názvy těch paragrafů 15a až 15d v podobě vyhlášení národního parku třeba Podyjí, vyhlášení národního parku Šumava. V Legislativní radě vlády došlo ke škrtnutí slova "vyhlášení", neboli to vyhlášení v tomto zákoně jaksi nenastavá.

Dalším významným paragrafem je § 16, který definuje základní ochranné podmínky národních parků výčtem činností, které jsou zakázány na celém území národních parků, mimo jiné třeba povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšířování geograficky nepůvodních druhů rostlin. Tady nás napadne: co třeba brambory nebo rajčata?

Další výčet zákazů následuje v odstavci 2 téhož paragrafu, který v písm. k) má ustanovení, které si také dovolím připomenout: je zakázáno upravovat přirozená koryta vodních toků nebo odstraňovat z přirozených koryt vodních toků splaveniny nebo jiné přirozeně vzniklé překážky s výjimkou případů bezprostředního ohrožení života nebo zdraví osob nebo hrozby vzniku značných škod na majetku. – To když čteme v kontextu s tím, že jsme se všichni rozhodli a jsme připraveni na to čelit katastrofálnímu suchu, které nás postihlo v loňském roce a které bohužel podle předpovědí meteorologů nás čeká i v dalších letech, je přinejmenším podivné.

Dále potom jsou zde definovány instituce, které mají volný vjezd do nejvíce chráněných území národního parku, včetně třeba celní správy, všeňské služby.

Dále upozorňuji na významný paragraf, který má číslo 17 a který vymezuje a definuje klidová území národního parku, což je nový pojem v terminologii stupňů ochrany národního parku. Doposud bylo území národního parku členěno na tři zóny. Nový návrh zákona kromě toho, že již ne tři, ale čtyři zóny zavádí, tak nadto ještě uvádí možnost vyhlašovat klidová území národního parku: Klidová území jsou území s omezeným pohybem osob z důvodu umožnění nerušeného vývoje ekosystémů nebo jejich složek, které jsou citlivé na nadměrný pohyb osob a zranitelné vlivem rušivých vlivů s ním spojených. – Všimněme si, že se zde hovoří velmi obecně, tedy klidové území je možné vyhlásit na kterékoliv zóně, ať první, tak zóně čtvrté.

Jak je národní park členěn, jaké tedy jsou tyto zóny? Paragraf 18 Členění území národních parků rozděluje území na čtyři zóny: zóna přírodní, zóna přirodě blízká – ta zóna přírodní je ta nejvzácnější, to, co se dříve nazývalo první zóna, kam byl vstup umožněn jenom na základě povolení orgánů ochrany přírody. Tedy znovu: zóna přírodní, zóna přirodě blízká, zóna soustředěné péče o přírodu a konečně ta čtvrtá, zóna kulturní krajiny, tam, kde tedy mají dovoleno žít lidé, území, kde obvykle jsou zastavěná území obcí, území určená k trvale udržitelnému rozvoji, jak tady říká v písm. d) § 18 odstavec 1 náš zákon.

Paragraf (odstavec) 2 říká velmi významné tvrzení, a to že do jednotlivých zón lze zařadit i území, která nesplňují charakteristiku zón podle odstavce 1, ale jejich zařazení je nezbytné z důvodu udržení jednotného způsobu péče o zónu a dosažení

cíle ochrany zóny národního parku, tedy i území, které ty atributy kvality, definované v předchozích písmenech, nesplňují.

Do jednotlivých zón, pokračuje pak dále odstavec 3, lze zařadit i jednotlivá území do maximální souvislé plochy 5 ha, která nesplňuje charakteristiku zón podle odstavce 1 a neslouží k dosažení cíle zóny národního parku, ale jejich zařazení je nezbytné z důvodu udržení celistvosti plochy. – Ano, tomu rozumím, předkladatel se snaží předejít tomu, aby přísně chráněná území byla nějak rozdrobena do jednotlivých atomárních částí. Ale přesto si uvědomme, že i zde je možno dělat územní zásahy na území, které nemusí být tím nejvzácnějším, které by mělo být chráněno.

Tady je § 18 odst. 6, kterým pan ministr, předkladatel zákona, často argumentuje a který říká, že projednávání změn zón ochrany přírody národního parku lze podle odst. 5 zahájit nejdříve 15 let po nabytí účinnosti opatření obecné povahy, kterým byly zóny ochrany přírody vyhlášeny, čili jakoby moratorium na 15 let. K tomu se dostanu, není to žádné moratorium, právě opatření obecné povahy, které je zde v tomto odstavci poprvé zmíněno jako nástroj, kterým budou jednotlivá opatření realizována, tak ten je nadřazený nad zonací.

Režim zón národního parku. V zóně přírodní, to je § 18a – upozorňuji na něj, ještě se k němu za chvíliku dostanu – Režim zón národního parku, tedy co je v těchto zónách dovoleno, resp. co je v nich zakázáno. Zakázáno je skoro všechno. Je zakázáno v zóně přírodní provádět zásahy, které jsou v rozporu s cílem ochrany této zóny s výjimkou následujících opatření. Tady jsou uvedeny v písm. a) až i) jednotlivé činnosti, které jsou dovoleny – zásahy proti šíření nepůvodních druhů, hašení požáru, odstraňování nepotřebných staveb, regulace početních stavů spárkaté zvěře – to je prosím dobře, protože ty jsou rozmnoženy velmi značně a škodí nám na území parků –, zajištění bezpečnosti návštěvníků, údržba základní cestní sítě, zásahy za účelem ochrany populací zvláště chráněných druhů, monitoring nebo výzkum, který nemění přírodní prostředí, nebo údržba vyznačených turistických nebo cyklistických tras. Chybí tady opatření na ochranu lesa. To tam uvedeno není. A vzhledem k tomu, že § 18a patří mezi ty paragrafy, ze kterých není možno učinit výjimku, není na seznamu paragrafů, kde má orgán ochrany přírody možnost udělat výjimku, tak tady v první zóně chránit les, ať se děje cokoli, kromě tedy požáru, prostě nelze.

V zóně přírodě blízké je zakázáno provádět zásahy – opět... (Poslanec Laudát hovoří k řečníkovi mimo mikrofon.) V zóně přírodě blízké... to už jsem řekl. V zóně soustředěné péče... Pardon, tady – v zóně přírodě blízké...

Já tady musím upozornit na to, že původní text, který byl předán do Legislativní rady vlády – je to slovíčkaření, ale prosím pekně, dovolte mi na to upozornit. V zóně přírodě blízké původní text byl "se neprovádějí zásahy". Legislativní rada vlády tam dala "je zakázáno provádět zásahy". Přitvrďila až na samu hranici tvrdosti. Dobře, pořád bych to chápal, jsou to ty chráněné zóny, kde lidé nebydlí, nehospodaří, tam mohou chodit jako turisté, tak dobré, tak je tedy trošku přiškrťme. Ale v zóně kulturní krajiny původně bylo napsáno před zásahem Legislativní rady: "V zóně kulturní krajiny lze realizovat opatření nebo zásahy, které neohrozují předmět ochrany přírody." Legislativní rada vlády to postavila na hlavu, v úplnou negaci toho. Je tam napsáno, že i v té zóně kulturní krajiny, tedy v zastavěných územích obcí, kde žijí

lidé, kde se musí uživit, kde musí vychovávat svoje děti, kde musí normálně kulturně lidsky žít, je zakázáno provádět opatření nebo zásahy, které ohrožují předmět ochrany národního parku a naplňování cílů ochrany přírody. No kdo rozhodne, že to ohrožuje? Orgán ochrany přírody. Musím říct, že třeba na Šumavě, za kterou tady mluvím, a po pravdě řečeno, kvůli kterému tento zákon tady máme, není velká důvěra v orgány ochrany přírody. A znova opakuji: § 18a není paragrafem, který by umožňoval udělení výjimky.

Dámy a pány, dalším takovým významným paragrafem, který chci zmínit a který doznal významné změny v Legislativní radě vlády, je § 20 Rada národního parku. To je iniciativní a konzultační orgán, který tradičně ministerstvo zřízuje, kam ministr jmenuje představitele obcí, všech těch 22 obcí z národního parku, na jejichž katastroch se park nachází a rozkládá, představitele krajů, ale i podnikatelské a vědecké veřejnosti. Ta rada se schází, má svůj výbor a výzdycky, byť tomu bylo i za poměrně tvrdých střetů, se dařilo dosahovat nějakých rozumných výstupů. Nyní návrh, který vzešel z nějakého předchozího projednávání, tak jak přišel do Legislativní rady, obsahoval v § 20 odst. 3 slova, že orgán ochrany přírody národního parku je povinen dohodnout s radou všechna důležitá rozhodnutí, návrh klidových území, zásad péče a další. Dohodnout. Všichni tušíme, myslíme si, co znamená slovo dohodnout. Všichni nějak tak víme, že chce-li se dosáhnout dohody, musí oba ustoupit, musí se snažit přijít k nějakému konsenzu. V Legislativní radě vlády škrtili slovo dohodnout a nahradili je slovem projednat. Nyní už orgán ochrany přírody nemá povinnost dohodnout, ale projednat. Co to znamená projednat? Kdo jste se kdy zúčastnil nějakých procesů při povolování čehokoli s orgány ochrany přírody, s ministerstvem, víte, že se projedná, pozvou se příslušné zúčastněné strany k projednání, tam se to probere a orgán ochrany přírody rozhodne, jak chce. Čili dramatický zásah do, řekněme, práva obcí na samosprávné spravování svého území. Právo myslivosti, lesy – já nebudu teď dál tohle rozebírat. To jsou ty hlavní, základní momenty, které tady v tom návrhu Legislativní rada vlády dramaticky změnila. Tady mám § 43, který právě uvádí ty různé výjimky, a tam ten § 18a chybí, není tam.

A pak je tady poslední věc, kterou bych chtěl v téhle části svého vystoupení zmínit, a to jsou ta zrušovací ustanovení. Tady zákonodárce navrhuje zrušit všechny zákonné normy i podzákonné normy, kterými dosud byly parky vyhlášovány, čili jak vládní nařízení, kterým byl zřízen Národní park Šumava, Krkonoše, Podyjí, tak i ten zákon, kterým byl zřízen Národní park České Švýcarsko, a nechává to pouze na tomto zákonu. A přitom, když se vracím, jak jsem slíbil, na začátek, tak tento zákon nevyhlašuje žádné stávající parky, pouze ty nové. Pokud někdo bude takový blázen a národní park ještě u nás bude chtít vyhlásit – Křivoklátsko k tomu má bohužel už nakročeno – tak to bude muset učinit změnou tohoto zákona. Ale ty parky, které tady už dneska existují, nebudou mít žádný titul, kterým by byly vyhlášeny. Žádný aktuálně existující právní titul. Řeknete dobré, vždyť tady existují, mají své správy, mají své území, mapy. Dobре, ano, ale co když v budoucnosti změny, které na tom území nastanou, budou tak dramatické, tak fatální, že naši potomci si řeknou, kdo to tedy způsobil, podle jakého titulu mohl nechat to území svému osudu, takže zpustlo, zkamenělo, tak jak ho dneska vidíme? Bude hledat právní titul – ten nebude. I to je podle mě závada, kterou významně vytíkám tomuto návrhu zákona.

To byl, dámy a pánové, výstup z Legislativní rady vlády. Připomínám, že to, co bylo dohodnuto nebo co vyšlo z připomíkového meziresortního řízení, nebylo přijatelné ani pro obce, ani pro kraje. Legislativní rada to vychýlila, tu tětivu vychýlila ještě daleko dál k nepřijatelnosti. Ted' už je to skutečně zavrženihodné.

Pan ministr nebo jeho spolupracovníci předkládají celou řadu důvodů, kterými obhajují ten zákon. Říkají, co všechno on přinese, jaké argumenty skládají pro to, abyste zákon schválili, aby začal platit.

Sjednocuje pravidla pro všechny národní parky. Není tomu tak, není to pravda. Zatímco všechny ostatní tři parky budou mít jako základní územní strategii a identifikaci zonaci, na Šumavě, která je naprosto výjimečná, která je naprosto zvláštní jak svou rozlohou, tak i historií a současným stavem, bude ještě mít jednak tzv. dílčí plochy, jednak klidová území. Dílčí plochy A, B, C a D1, které vlastně překrývají stávající první zónu, budou těmi managementovými opatřeními, která vlastně stanoví tu nejpřísnější kategorii ochrany území. Podle plánu péče, který je připravovaný, který běží paralelně s tímto zákonem, navrhují ministerství úředníci ve shodě s ekology a vědci, aby toto chráněné bezzálohové území bylo na 52 % území národního parku.

Reaguje na současný moderní přístup k ochraně přírody. No, není tomu tak, opět. Náš zákon, novela zákona definuje precílový stav, který chceme dosáhnout, to je ta kýžená divočina v § 15 odst. 4, a svět naopak používá úměrnější metody, spíš hledá cestu, hledá souznění s regionem, s regionálními aktivitami, třeba zrovna Národní park Bavorský les je národním parkem, který přináší prospěch do svého okolí. Také má třetinovou rozlohu než Národní park Šumava.

Nezlobte se, přátelé, já mluvím o Šumavě. Řekl jsem to na začátku – tohle je vlastně lex Šumava, tohleto je zákon pro Šumavu a ty ostatní parky se s tím vezou.

Zpřehledňuje legislativu – no není to opět pravda. Legislativa by byla přehledná, kdyby každý národní park měl svůj vlastní zákon. Tento zákon kromě zákonem zakotvené zonace ještě bude obsahovat další identifikační prvky, a už jsem řekl, dílčí plochy atd.

Upřesňuje postavení obcí – no ano, upřesňuje tak, že dramaticky snižuje úlohu obcí. Namísto práva na dohodu mají obce pouze povinnost projednat.

Otevírá národní park šetrnému turismu – není to pravda. Klidová území jsou území s omezeným pohybem osob.

Posiluje právní jistotu. Několikrát jsem připomněl, že vlastně tady vzniká legislativní chaos.

Stanovuje dlouhodobé cíle ochrany přírody. Ano, stanovuje je, ale tak, že vlastně zakotvuje cestu k divočině, k bezzálohovosti na více než poloviční rozloze území národního parku. A znova připomínám odst. 4 § 18a – v zóně kulturní krajiny je zakázáno provádět opatření nebo zásahy, které ohrožují předmět národního parku a naplňování cílů ochrany národního parku. To je prostě deklarace toho stanoviska, toho paradigmatu, který mají ochránci přírody, ekologové, ekologičtí aktivisté. Bohužel od nich to přebírají i představitelé ministerstva, orgánů ochrany přírody, že nejlepší území národního parku je území bez lidí a lidská činnost je tam přijatelná pouze tehdy, má-li pomoci ke zlepšování ekosystémů, sečení a takové věci.

Mění pojem zonace. No to určitě ano, třístupňová je nahrazována pětistupňovou, tedy čtyři stupně plus klidové území. Takže v tomto pojetí není možné, aby obce byly součástí národního parku. Přitom ta managementová zonace, ty dílčí zóny nejsou vyhlášovány žádným zákonným ani podzákonným prostředkem ani opatřením obecné povahy. Vyhlašuje je orgán ochrany přírody. Obce mají judikát, bohužel prohrály soud, který říká, že k takovýmu managementovým opatřením je oprávněný orgán ochrany přírody, tedy ministr. Ministr bude moci o taktto zásadních věcech rozhodovat ze své kanceláře.

Návštěvní řád, jehož postavení slibuje ministerstvo vylepšit, je vlastně degradován na bezcenný pokyn. Pouze obsahuje výčet toho, co je v parku zakázáno. Má přinést otevření části prvních zón šetrné turistiky. No to určitě ne, protože vyhláškou ministerstva je třeba stanovit hranice klidových území, které slibují v našem zákoně zákonodárci, ovšem bohužel, žádná taková vyhláška zatím neexistuje. Nevíme, jaká to budou klidová území. Přitom v přírodní zóně je zakázáno provádět zásahy, které jsou v rozporu s cílem ochrany této zóny. A znova říkám, není možná žádná výjimka. Mimo značené cesty se vstupovat nedá, protože v zákoně takového nic není.

Rozšířuje roli obcí v rozhodování na území národního parku. Obce budou mít postavení dotčeného orgánu. To je prosím druhá věc. Samozřejmě obce mohou mít postavení dotčeného orgánu podle § 136 zákona 500, tedy správního řádu, ale pouze ve fázi přípravy opatření obecné povahy a pouze v tom případě, pokud se to týká jejich samosprávného územního celku, a tedy práva na území samosprávou. Ovšem tady žádné zákony právo na samosprávu nespecifikují kromě Ústavy České republiky a příslušných judikátů, což ovšem není novela zákona o ochraně přírody a krajiny.

Zákon zavádí jako nástroj, kterým by tyto věci měly být prosazovány, opatření obecné povahy jako nový rozhodující nástroj. Opatření obecné povahy je institut, který právě platí od roku 2004, kdy byl v zákoně 500, správní řád, definován paragrafy 171, 172 a dalšími, a tam je stanoveno, že k návrhu opatření obecné povahy může kdokoli, kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění. Tady si můžeme říci: Ano, tak to je přece dobré, ne? Tady by tady každý občan, který tam bydlí, mohl mít připomínky ke všemu, co se mu nelibí. Ale pozor. Tady nejsou jenom občané, kteří žijí v tom území, ani jejich samospráva, tady jsou představitelé velké vlivné ekologické skupiny, kteří často chtějí rozhodovat, kteří často chtějí uplatnit svou ne samosprávně, ne volebně získanou moc a vliv a kteří pak mohou samozřejmě jakékoli opatření, které by mohlo pozitivně pro park, pro území, pro lidi, pro obce zafungovat, takto překazit.

Navíc opatření obecné povahy není dobrý nástroj. Tady je třeba připomenout judikaturu Nejvyššího správního soudu, který jednoznačně vymezil ve svém rozsudku číslo 1Ao 1/2005-98 limity využití institutu opatření obecné povahy. Tady musím ocitovat: "Opatření obecné povahy nemůže nahrazovat podzákonné normotvorbu ani nad rámec zákona stanovovat nové povinnosti. Slouží toliko ke konkretizaci již existujících povinností vyplývajících ze zákona, a nikoli ukládání nových povinností,

které zákon neobsahuje." Čili tady ten judikát je důležitý pro vůbec charakteristiku nástroje, který ministerstvo k prosazování opatření v národních parcích chce používat.

K tomu, co jsem řekl, že změna zóny je možná za 15 let, už se vracet nebudu.

Ještě poslední věc tady v této mé části vystoupení. Je zde problematika, která není na první pohled čitelná, ale je to problematika dostupnosti území toho národního parku, problematika cest v národním parku. Tady je řečeno v přechodných ustanoveních odst. 7, že do doby vyhrazení označení cest v klidovém území podle § 17 odst. 2 zákona č. 114/1990 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se za vyhrazené a označené cesty považují cesty vyznačené se souhlasem orgánu přírody podle zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí tohoto zákona, čili toho starého zákona. Tady je třeba říct, že zde není jasné pojmem, co to znamená cesta vyhrazená se souhlasem orgánu ochrany přírody, protože co je přesně definováno, je seznam cest, na které je vstup zakázán. Negativní vymezení, ale v žádném případě tady není pozitivní vymezení, tedy tím pádem nadále bude problematika dostupnosti území problematická, bude v rukou orgánu ochrany přírody, tedy ministerstva. Jen tu připomínám, kdo z vás si vzpomene na senátní návrh zákona o Národním parku Šumava, tak tam vymezení cestní sítě přímo v zákonu bylo obsaženo.

Já tu musím připomenout ještě další věci. Já jsem u toho zákazu úprav toků a říček a potoků a nádrží. To se nebude smět udržovat v tom nejvíce chráněném území. Kdybychom se podívali na mapu, která mapovala teploty na konci léta loňského roku, tak to území Šumavy bylo nejvíce tmavé. Tam ta teplota byla nejvyšší, tam to sucho je nejmarkantnější. Není pravda, že suchý strom spotřebuje méně vody než živý strom, a proto je pro vodní hospodářství lepší. Tento blud snad dokonce někteří představitelé státní správy byli schopni šířit. Není tomu tak. Prostě Šumava potřebuje vodní hospodářství. Samozřejmě že takto přísné ochranné podmínky směřující k divočině tento proces maří a znemožňují a vodní hospodářství bude velmi velmi špatné.

Další zdůvodnění, předchozí tedy moje slova, která jsem řekl, a dále, že v podstatě ta hlavní opatření zákona jsou neústavní. My tady budeme opatřením obecné povahy, vymezením tedy klidové zóny, případně vymezením dílčích zón v rámci managementu, dokonce rozhodnutím úředníka zakazovat občanům vstup do nějakého území. Dobře víme, že zakazovat je možné zákonem. A dále zákon vylučuje klasické správní řízení. Odkazuje se na opatření obecné povahy, které je ze své podstaty nevhodným nástrojem pro to, a tedy proto také je zde spor s Ústavou, která umožňuje opravná a přezkoumatelná rozhodnutí.

Čili můj návrh na zamítnutí zde, dámy a páновé, zazněl. Prosím vás o jeho podporu.

Vy jste si možná řekli: Co nastane za tragédii, když ten zákon zamítneme? To se ta příroda najednou přestane chránit? Nebude, kdo se o ni starat? Nebudou ti lidé

vědět, podle čeho se o ni mají starat? Samozřejmě tomu tak není. Existuje zákon, který má platné znění, který dneska platí. Ten normálně umožňuje postupovat, fungovat při ochraně přírody, jako tomu bylo dosud. Dokonce i národní parky nepřestanou chránit to území tak, jak si jejich ochránci představují. Jak jsem řekl, Šumava, Krkonoše, Podyjí jsou zřízeny vládním nařízením a České Švýcarsko zákonem. Pokud se bude vláda věrna svým povinnostem zabývat situací v národních parcích ve sboru, nedá sluchu pouze ministrovi životního prostředí, ale umožní, aby se k situaci vyjadřovala i jiná ministerstva, bude situace v parcích v pořádku a parky budou fungovat nejenom pro několik vědců, ochránců přírody, ale i pro občany, kteří tam žijí na jejich území, a hlavně pro občany, kteří se chtějí přijít podívat a rekreatovat se tam.

Kdybych měl tipovat, zdali tento návrh projde, nevím. Nejsem dobrým sázkařem. Ale musím počítat i s tím, že zákon nebude – chci říct ten můj návrh, pardon, ten můj návrh na zamítnutí nebude schválen. Tedy v tom případě si dovoluji předložit další návrh a to je návrh, pokud by nebyl schválen můj návrh na zamítnutí zákona v prvním čtení, tak pak bych byl rád, abychom podrobili hlasování další můj návrh, kterým je návrh na vrácení předkladateli k přepracování. Pokud i tohle neprojde a ten zákon v prvním čtení bude posvěcen a dojdeme k tomu procesu, který dobře známe, který jaksi pak vyústí v určení výborů, které se mají zabývat tímto návrhem, tak tady je garanční výbor, to je výbor pro životní prostředí, tak to je samozřejmé. Ale já bych byl rád, aby se tímto návrhem zabývaly i další tři výbory.

Dovolím si tady navrhnut, a pak to případně zopakuji, až dojde k tomu hlasování, navrhoji, aby se tímto návrhem zabýval hospodářský výbor, výbor pro regionální rozvoj a územní samosprávu a konečně výbor zemědělský a také výbor... Ano, výbor zemědělský, hospodářský a regionální rozvoj a veřejnou správu.

A konečně poslední můj návrh, pokud tedy by bylo hlasováno o těchto návrzích ať tím, či onakým výsledkem, to nemohu předvídat, a došlo by pak ke stanovení lhůty na projednání tohoto zákona ve výborech, tak tím bych chtěl narazit na to, že pokud by situace došla do této podoby, do tohoto momentu, tak pak bude potřeba zákon znova podrobně studovat a hledat cesty, jak jej případně vylepšit a jaké pozměňovací návrhy předložit tak, aby byl funkčním nástrojem ochrany přírody, nikoliv hríčkou pro ekologické aktivisty. A tady bych pak navrhoval prodloužení lhůty na projednání o 30 dnů, tedy na 90 dnů.

Dámy a pány, mám za to, že jsem probral všechno, čím jsem chtěl své návrhy zdůvodnit. Návrhy tady zazněly. Věřím tomu, že i zdůvodnění. A dovoluji si vyslovit žádost, prosbu o podporu mých návrhů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s přednostním právem pana poslance Laudáta. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, dovolte, abych požádal jménem klubu TOP 09 o přestávku v délce trvání 30 minut. Děkuju za pochopení. A prosím všechny poslance a poslankyně TOP 09 na klub. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, ano. Já vám samozřejmě vyhovím. Přerušuji tedy jednání do 15.55, kdy budeme pokračovat tímto bodem.

(Jednání přerušeno v 15.25 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.55 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 15.55 hodin a my budeme pokračovat v našem jednání. Dříve než tak učiníme, dovolte mi načíst omluvu paní poslankyně Lorencové, která se omlouvá z dnešního dne mezi 15.30 a 18. hodinou bez udání důvodu.

V tuto chvíli se nacházíme v bodě 65 a tím je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Jsme v obecné rozpravě. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Nohavovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, máme na pořadu jednání novelu zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Zaznělo zde a zřejmě i ještě zazní mnoho důvodů pro i proti této novele. Spor o tento zákon bohužel lze shrnout do stručné otázky, zda národní parky potřebují pro svá specifika samostatné zákony, či zda to jde udělat jednou generální normou pro všechny najednou. Každý z vás za poslední desetiletí řešení problémů okolo Národního parku Šumava jistě již zaslechl většinu argumentů pro i proti a mohl si tak udělat svůj vlastní obrázek. Nejen z obou stran barikády, ale i z materiálu předloženého Ministerstvem životního prostředí zaznívá takové množství polopravd, dezinformací i nepravd, že nemohu ani já zůstat lhostejná a nezbývá mi než se zapojit do diskuse. Dovolím si proto k této problematice říci pář slov. Jako poslankyně za Jihočeský kraj pochopitelně budu svůj příspěvek opírat hlavně o data z Národního parku Šumava.

Novelu zákona o ochraně krajiny a přírody, tak jak je vypracovaná, považuji za nejhorší ze všech špatných možností, které se nabízejí. Je pravda, že potřebujeme novelizovat zákon o ochraně životního prostředí tak, aby postihl nové trendy, nové hrozby i nová vědecká zjištění. Je pravdou, že potřebujeme koncepčně vyřešit dlouhodobé problémy v našich jednotlivých národních parcích. Ale je také velkým omylem, že tak lze nejlépe učinit jedním obecným zákonem. Protichůdné požadavky, názory i vědecká zjištění řadu let brání přijmout zákon o Národním parku Šumava. Proto není možné tvrdit, že lze tohoto souladu docílit v násobně větším měřítku novelizací celého střešního zákona. Ve skutečnosti lze dohody v takto velkém měřítku dosáhnout jen dvěma způsoby. Budť by musel obsahovat ve svém textu podrobné řešení jednotlivých národních parků, nebo naopak v podstatě vše konfliktní nechat k řešení podzákonnému normám, tedy obejít povinnost rozhodovat zásadně zákonem. Bohužel to přesně novela činí.

Jen stručně si dovolím komentovat některé podstatné body materiálu, které Ministerstvo životního prostředí vydalo k prosazení této novely. Tento materiál komplexně překrnuje fakta a mate pojmy.

Tak Ministerstvo životního prostředí tvrdí, že novela sjednocuje pravidla pro všechny národní parky. Jde o zjevnou nepravdu, protože zatímco Národní park Šumava bude mít jako základní území tzv. dílčí plochy, ostatní národní parky budou mít zonaci, kterou řeší zákon, přičemž ty dílčí plochy jsou managementová opatření orgánů ochrany přírody.

Dále Ministerstvo životního prostředí tvrdí, že návrh je reakcí na současný moderní přístup k ochraně přírody a území ve světě a je reakcí na zajištění poslání národních parků včetně udržitelného rozvoje života místních obyvatel či šetrného turistického ruchu. Tady jde opět o nepravdu, protože moderním trendem je reakce na skutečný stav chráněného území a jeho vliv na regionální potřeby. Pro tento moderní přístup je např. Národní park Bavorský les významným hospodářským faktorem, jak jsem se mohla na pomezí obou parků sama přesvědčit, zatímco Národní park Šumava tímto hospodářským faktorem není, protože jak současná, tak zejména navrhovaná úprava bez ohledu na skutečný stav přírody stanovuje jediný cíl, který je ale jen prázdným úzké skupiny vědců a militantních ekologů, a to je – cituj: "Veškeré využití národního parku musí být podřízeno zachování jejich ekologicky stabilních přirozených ekosystémů..." Přičemž dále stanovuje, že dlouhodobým cílem ochrany národního parku je zachování nebo postupná obnova přirozených ekosystémů, a to na převažující ploše území národního parku. Tedy zádný udržitelný zdroj, ale v podstatě generální zákaz jakékoli činnosti člověka v národním parku. Co navrhovatelé mají na mysli tou převažující plochou, kde se má jejich slovy obnovit divočina, to lze ilustrativně doložit na návrhu připravované tzv. dílčí plochy, která má v podstatě shodný režim jako současné první zóny a tvoří 52 % rozlohy Národního parku Šumava. Jde tedy jednoznačně o přímé pokračování snah pana ministra Bursíka a s ním spojených rádoby ekologů.

Ministerstvo životního prostředí tvrdí, že dojde ke snížení administrativy a zpřehlednění legislativy. I tato tvrzení jsou nepravidlivá, protože novela upřednostňuje takzvaná opatření obecné povahy. Ta jsou ale administrativně náročnější, takže tvrdit, že budu používat administrativně náročnější postup, čímž dojde ke zmenšení administrativy, je směšné. Navíc pochopitelně tento postup radikálně rozšíří počet účastníků všech řízení. Zatímco dosud jsou účastníky řízení obce, kraje a vlastníci dotčených pozemků, nově to bude každý, kdo bude o sobě tvrdit, že jeho zájmy mohou být dotčeny. A každý z vás si jistě snadno vybaví řadu obstrukcí či přímo vyděračských případů, například při stavbě Temelína, kdy někdo tvrdil, že jeho zájmy mohou být tím či oním dotčeny, aby se za tučné odstupné svých připomínek vzdal. O účelových žalobách, přivazování se řetězy ke stromům a dalších akcích ani nemluvě.

Obdobně to platí i o legislativní přehlednosti. Kdo tvrdí, že jeden zákon bude přehlednější, když bude muset být trvale doplňován podzákonnými normami, tedy prováděcími vyhláškami, a dále upravován a měněn navrhovanými opatřeními obecné povahy, tak ten o tvorbě legislativy činnosti orgánů, potažmo soudů, nic neví, zatímco samostatné zákony pro jednotlivé národní parky by obsahovaly vše podstatné v jedné normě.

Ministerstvo životního prostředí dále tvrdí, že upřesňuje a zlepšuje postavení obcí v rozhodovacích procesech, že otevírá národní parky šetrnému turismu, a dokonce

otevřá části prvních zón šetrné turistice. Všechna tato opatření jsou zčásti lež a zčásti nic nového. Postavení obcí se novelou radikálně zhorší. Zatímco dle dnešní úpravy je potřeba se s obcemi dohodnout, nově se to s nimi pouze projedná. Zatímco pro vstup do prvních zón je v současné době povolení orgánů ochrany přírody, které ho ale nerady vydávají, tak ministerstvo v rozporu s platnou legislativou tvrdí, že platný zákon o ochraně přírody vstup do prvních zón zakazuje. Nově má orgán ochrany přírody povolovat vstup do klidových území, tedy totéž, co je v současnosti, jen se nám tu trochu pomíchala terminologie, aby to tak nebilo do očí. O otevření první části prvních zón šetrné turistice není v návrhu zákona ani slovo. Jednak dle novely zákona žádná první zóna neexistuje, protože jde o takzvanou zónu přírodní, ale hlavně v klidových územích, která mají nahradit současné první zóny v souladu s vyhláškou a zákonem upravit pohyb na cestách. Vyhláška ale neexistuje a hlavně zákon v přírodní zóně v článku 18 stanovuje, že může vyhláška v této zóně povolit, a jakékoliv otevření v tomto výčtu chybí. Takže vyhláška, která by to povolovala, by tedy byla v přímém rozporu se zákonem. A takhle bych mohla pokračovat ještě dloouho.

V podstatě nic z toho, co Ministerstvo životního prostředí ve svém materiálu o zákonu, jeho přínosech či obsahu tvrdí, při bližším zkoumání a porovnání neobstojí. Vzhledem k rozsahu novely a zmatku v terminologii se v tom jen málokdo dokáže orientovat a na to zřejmě předkladatel spolehlá. Návrh zákona je minimálně legislativní paskvil a snaha tímto způsobem prosadit už mnohokrát odmítnutou snahu vytvořit z České republiky, nebo alespoň z její části skanzen a laboratoř pro pář extrémních ekologů. Novela zákona o ochraně přírody a krajiny, jak je navržena, je zcela chybána. Zhorší situaci na Šumavě, a proto navrhoji vrácení novely k přepracování s tím, že společně s novelou bude řešen zákon o Národním parku Šumava. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Nohavové. Hezké dobré odpoledne. Eviduji, paní poslankyně, vás návrh na vrácení předloženého návrhu k přepracování. Dalším rádně přihlášeným do diskuse je pan poslanec Karel Šídlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šídlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, opět dostáváme k projednání legislativu, která přímo souvisí s Národním parkem Šumava. Složitost problému spočívá zejména v tom, zda je správné a potřebné projednat existenci Národního parku Šumava samostatným zákonem, anebo je již dostatečně ukotven v legislativě České republiky.

Nejdříve mi dovolte pohled na existující právní úpravu postavení Národního parku Šumava. Myslím si, že i po letech před přijímáním nové právní úpravy si je nutno položit otázky, zda vůbec právně Národní park Šumava existuje, zda existuje jeho zonace, zda právní předpisy vydávané Správou Národního parku Šumava jsou právními předpisy a zda Správa Národního parku Šumava byla řádně zřízena. Pro svoji argumentaci jsem využil právní rozbor a stanoviska právníků JUDr. Miroslava

Syllý, Mgr. Jana Lega a JUDr. Petra Zahradníka, které byly předneseny na semináři v obci Modrava dne 21. září minulého roku.

Dovolte mi zopakovat všeobecně známý fakt, že Národní park Šumava byl zřízen nařízením vlády č. 168/1991 Sb. Toto nařízení bylo vydáno s odkazem na tehdy platný a účinný § 8 odst. 1 zákona č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, kdy se národní parky zřizovaly právě nařízením vlády. Nařízení nabyla účinnosti 10. května 1991. Bohužel, nařízení vlády bylo vydáno až po nabytí účinnosti Listiny základních práv a svobod. Proto lze dovedit, že z hlediska článku 4 odst. 1 Listiny už tehdy bylo potřebné ke zřízení národního parku použít zákona, neboť zřízením národního parku nepochyběně dochází k omezení základních práv a svobod, jako je například svoboda pohybu, svoboda podnikání. Tedy zpětně viděno bylo zřizovací nařízení přijato v rozporu s Listinou, přitom podle tzv. uvozovacího zákona k Listině musely být právní předpisy uvedeny do souladu s Listinou nejpozději do 31. 12. 1991, jinak pozbyvají účinnosti dle § 6 odst. 1 uvozovacího zákona. Nařízení vlády o zřízení Národního parku Šumava pozbylo účinnosti dnem 31. prosince 1991 dle argumentace Nejvyššího správního soudu v odůvodnění rozsudku, jehož číslo mám k dispozici, je to číslo 7Ao6/2010-55. Tento rozsudek zrušil několik nařízení správy národního parku. Nejvyšší správní soud dovodil, že Národní park Šumava i Správa Národního parku Šumava byly zřízeny v rozporu s Listinou a dne 31. 12. 1991 přestal Národní park Šumava na dobu pěti měsíců až do 1. června 1992, kdy nabyl účinnosti nový zákon č. 114/1992 Sb., právně existovat.

Od 1. června 1992, kdy nabyl účinnosti dnešní zákon o ochraně přírody, a podle jeho ustanovení § 15 odst. 3 se národní parky, jejich poslání a bližší ochranné podmínky vyhlašují zákonem. Národní park zde tedy již po soudem konstatovaných pět měsíců nebyl, nebyla zde právní norma, která by jej zřizovala. Jinak řečeno, Národní park Šumava nemohl obživnout a jeho zřizovací nařízení vlády také ne. Tedy i jinak formulačně chabé ustanovení § 90 odst. 9 zákona o ochraně přírody a krajiny nemohlo založit novou existenci národního parku.

Zákonodárce zavedl před 23 lety tzv. výhradu zákona. Již 23 let je výslovň stanoveno, že národní parky, jejich poslání a bližší ochranné podmínky se mají vyhlašovat jen zákonem. I kdybychom zamhouřili oči nad historií a ústavní neobhajitelností nařízení vlády č. 163/1991 Sb., jak se máme ale vypořádat s tím, že po dlouhou dobu zákonodárce k rádnému vyhlášení Národního parku Šumava nepřistoupil? Za popsaného stavu pak měl zákonodárce dost času na to, aby Národní park Šumava vyhlásil zákonem. Nestalo se tak. A nejen to, všechny návrhy zákona o Národním parku Šumava naopak zákonodárce odmítly. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky již osmrátk odmítla zřídit Národní park Šumava zákonem, tak jak to vyžaduje zákon i ústavní pořádek České republiky.

A ještě jednu poznámku ke Správě Národního parku Šumava. Podle § 3 nařízení vlády č. 163/1991 Sb. byla Správa Národního parku Šumava zřízena jako příspěvková organizace s použitím § 31 zákona 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření rozpočtovými prostředky České republiky a obcí České republiky – rozpočtová pravidla republiky. Ustanovení § 3 nařízení vlády č. 163/1991 Sb. bylo pak zrušeno zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, konkrétně § 92 bod 4. Správa Národního parku Šumava pak byla pouze zmíněna v zákoně

č. 114/1992 Sb., o ochraně krajiny a přírody, a byla pouze uvedena v jeho příloze. Správa Národního parku Šumava nebyla zřízena zákonem jako správní úřad, a přesto jí byla přisuzována působnost správního úřadu.

Tento stav byl do určité míry zhojen až novelou zákona o ochraně přírody a krajiny, zákon č. 381/2009 Sb., kterou byla i Správě Národního parku Šumava stanovena působnost správního úřadu. Jde o stanovení působnosti věcné k vydávání správních aktů. Ovšem působnost místní je pochopitelně založena zase jen na odkazu na zřizovací nařízení vlády. Tedy i nadále není místní působnost Národního parku Šumava stanovena zákonem, jak to vyžaduje čl. 79 odst. 1 Ústavy, podle kterého lze správní úřady zřídit a jejich působnost stanovit pouze zákonem.

Zde mi dovolte, abych s odkazem na to, co jsem řekl, ještě shrnul:

1. Už v době vydání nařízení vlády o zřízení Národního parku Šumava mohl být národní park zřízen pouze zákonem.

2. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu výslovně konstatuje, že (pro) rozpor s Listinou pozbylo zřizovací nařízení parku účinnosti 31. 12. 1991 s ohledem na ustanovení uvozovacího zákona k Listině, a to pro rozpor s Listinou.

3. Národní park Šumava nemohl obživnout v důsledku ustanovení § 90 odst. 9 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť v době nabytí jeho účinnosti již neexistoval.

4. Parlament výslovně mnohokrát odmítl zřídit Národní park Šumava zákonem, jak to vyžaduje ústavní pořádek České republiky a výslovně i zákon o ochraně přírody a krajiny.

5. Správa Národního parku byla zřízena pouze jako příspěvková organizace a charakteru správního úřadu nabyla až díky novele zákona o ochraně přírody a krajiny z roku 2009. Dosud v rozporu s článkem 79 odst. 1 Ústavy není její místní působnost stanovena zákonem.

Nyní mi dovolte několik slov k zonaci v Národním parku Šumava. Dle § 17 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, se člení národní parky zpravidla do tří zón ochrany přírody s tím, že bližší charakteristiku a režim zón upravuje obecně závazný právní předpis, kterým se národní park vyhlašuje. Podle odst. 2 § 17 pak citují: "Vymezení a změny jednotlivých zón ochrany přírody stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou po projednání s dotčenými obcemi. Hranice první zóny vyznačí správa národního parku v terénu vhodným způsobem." Lze konstatovat, že zonace Národního parku Šumava byla patrně provedena pouze dokumentem nazvaným protokol, který vydalo Ministerstvo životního prostředí. Ministerstvo životního prostředí nevydalо po projednání s obcemi dosud vyhlášku ve smyslu § 17 odst. 1 zákona 114/1992 Sb. Zonace Národního parku Šumava tedy nebyla provedena v souladu se zákonem. Protokol Ministerstva životního prostředí, který je patrně jediným aktem provádějícím zonaci, je neplatným aktem.

Protokol o vymezení zón ochrany přírodního Národního parku Šumava vydaný Ministerstvem životního prostředí pod číslem jednacím Oop/3885/95e.o. nebyl publikován ve Sbírce zákonů. Povaha protokolu není z právního hlediska zcela jasná.

Přesněji řečeno, není jednoznačné, zda jde o právní předpis, nebo o individuální správní akt.

Dovolte mi stručné shrnutí. S devastací přírody šla v Národním parku Šumava ruku v ruce devastace práva. Národní park nebyl zřízen zákonem, místní působnost jeho správy nebyla stanovena zákonem. Zonace nebyla vyhlášena, právní předpisy parku nebyly právními předpisy, ale opatřeními obecné povahy.

Nyní si dovolím několik konkrétních výhrad k předložené novele zákona č. 114/1992 Sb. pod sněmovním tiskem 501. Za rozhodující připomínky považuji následující: Vyhlášení všech čtyř národních parků jedním univerzálním zákonem, který nemůže postihnout specifika každého z nich. V § 15 odst. 4 se vytyčuje nový cíl pro všechny národní parky – na většině území národních parků zajistění nerušeného průběhu přírodních dějů v jejich přirozené dynamice. V § 17 se zavádí institut klidových zón s omezením vstupu bez ohledu na zonaci. V § 18 se stanovuje nové členění národního parku – místo tří zón budou nově čtyři zóny. Podle § 18 odst. 2 území zařazovaná do jednotlivých zón nemusí splňovat kritéria pro zařazení. Paragraf 21 odst. 3 umožňuje orgánu ochrany přírody vyloučit výkon práva myslivosti až na celém území národního parku. Paragraf 22a odst. 2 vylučuje v první a druhé zóně ustanovení lesního zákona týkající se ochrany lesa proti škodlivým činitelům a povinnosti obnovy a zalesňování lesních porostů. Dle § 20 je možné důležité dokumenty, které se dosud musely dohodnout s radou národního parku, pouze je stačí s radou projednat, což je velmi rozvolnění celé vazby na fungování rady národního parku.

Jsem přesvědčen, že pravidla pro zřízení národního parku mají chránit území jako celek – floru, faunu, ale také zejména člověka žijícího trvale na jeho území.

Na závěr mi dovolte, abych podal návrh na zamítnutí novely zákona dle sněmovního tisku 501 již v prvním čtení. Děkuji za vaši pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šídlovi. Eviduji jeho návrh na zamítnutí návrhu zákona. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, písemně přihlášený, a poté pan kolega. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Abych řekl pravdu, mě ten směr diskuse poněkud překvapuje. My jsme celkem podrobně tuto novelu zákona projednávali jak ve výboru pro životní prostředí, tak v podvýboru pro ochranu přírody a krajiny a tam tato argumentace ze strany zejména KSČM nezaznívala. Takže nevím, jestli to jsou projevy, které dostali od paní europoslankyně Konečné, které neměla možnost se dříve vyjádřit, anebo jestli došlo ke změně názoru. Já sice myslím, že to je škoda, protože některé věci, které tady zaznívají, mohly zaznít na podvýboru nebo na výboru a mohly být celkem dobře vysvětleny už v této fázi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Václav Zemek, poté pan poslanec... Pardon, pan poslanec Josef Nekl, poté pan poslanec Šídlo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Jen opravdu stručně. Já jsem pozorně poslouchal pana kolegu Šidla a jeho výklad. Zazněla tam řada závažných argumentů, které v minulosti proběhly ohledně vyhlášení či nevyhlášení Národního parku Šumava. Já si myslím, že to je jeden z výborných argumentů, proč bychom měli přijmout tuto novelu, abychom napravili ten právní stav, abychom to vylepšili. Takže já mu děkuji, že nám tady vlastně řekl, proč pro to také hlasovat, a je to důvod pro to, abychom tu novelu dneska pustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zemkovi. Nyní řádně přihlášený s faktickou poznámkou pan poslanec Josef Nekl, po něm pan poslanec Josef Šídlo s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Ano, děkuji, pane místopředsedo. Já bych se vyjádřil k vystoupení pana kolegy Kučery vaším prostřednictvím. Pane kolego, my nejsme řízeni paní poslankyní Konečnou. Za prvé, máme vlastní názor. Za druhé, pokud jsme s paní europoslankyní Konečnou konzultovali její postoj, tak ona podporuje projednávání tohoto zákona. A za třetí, my jsme klub vysoce demokratický a při této odborných zákonech každý hlasuje podle svého svědomí a vědomí. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Neklovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Šídlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šídlo: Děkuji za slovo. Já bych si dovolil jenom zareagovat pana kolegu Kučeru. Ano, já jsem uvedl na úvod svého vystoupení, odkud jsem čerpal argumenty. Já si myslím, že moje setkání s jednotlivými představiteli obcí a zejména i zástupci současného stavu Národního parku Šumava je pravidelné a mám z toho vždycky plno nových poznatků. Myslím, že to, co jsem uvedl, považuji za velmi odborné, co se týká práva, přestože nejsem právník, ale použil jsem to úmyslně, aby bylo vidět ten problém ne pouze z toho pohledu novely zákona, komplikovanosti v té historii, jak jsme vlastně řádně k zákonu nedospěli.

Pan kolega Zemek se vyjádřil k mému vystoupení. Chtěl bych ho upozornit, že jsem předpokládal, že moje vystoupení vyzná tak, jak jsem ho také přednesl, a to v tom smyslu, že nejde o to, abych podpořil současnou novelu zákona jako univerzálního zákona pro zřizování všech národních parků. Já jsem tam několikrát velmi věcně argumentoval a zdůraznil, že každý národní park si zaslouží samostatný zákon. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Šídlovi. To byla jeho faktická poznámka a nyní rádně přihlášený pan poslanec Jiří Junek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové, předkládaná novela zákona se především týká národních parků, částečně i chráněných krajinných oblastí. Bavíme se tady o jednom a půl procentu rozlohy České republiky, čili to, co tady říkala třeba paní poslankyně Nohavová, že tento zákon bude z České republiky dělat jakousi laboratoř pro nebezpečný experiment, asi tomu tak není.

Je zřejmé, že se dá očekávat velká a bouřlivá diskuse, což jsme koneckonců zažili už před rokem, když se tady projednával návrh zákona o Šumavě. Největší diskuse se dá bezesporu očekávat o právě Národním parku Šumava a zejména o bezzálohových zónách a o jejich velikosti. Je pravdou, že bezzálohovost je jistou bariérou, která rozděluje společnost. Pro jedny je nepřípustným experimentem a hazardováním, pro druhé je to divočina, kde je například možné pozorovat, jak příroda reaguje na změny klimatu, jak si poradí třeba se suchem. Nicméně z mého pohledu by bylo asi špatné diskusi vztahovat jen na tento jeden problém. Naopak by bylo dobré předložený zákon vnímat jako normu, která po dlouhých letech jednotně řeší postavení národních parků, sjednocuje jejich status i postupy péče o ně. Přináší mnoho a mnohé pozitivní změny, má ambici ve větší míře zpřístupnit divočinu veřejnosti, ruší některá omezení v obcích nebo ruší platnost některých ochranných podmínek v zastavěném a zastavitelném území obcí, čímž zmizí nutnost žádostí o výjimku. Zákon tak poskytne dobrou ochranu volné krajině před nevhodnou zástavbou, obce se však budou moci rozvíjet.

Nicméně vedle toho vnímám, že v předložené novele jsou i některé věci nevyjasněné, o kterých je potřeba ještě mluvit a případně pak ve výborech si vyříkat. Já bych zmínil alespoň tři z nich.

Ta první – § 22a odst. 2 hovoří o výjimce pro provádění preventivních opatření proti vzniku lesních požárů v přírodních zónách a v zónách přírodě blízkých, aniž by tato opatření byla přesně definována. Čili když to trošku řeknu ad absurdum, působí to na mě tak, že teoreticky by mohlo dojít k vykácení části lesa s odůvodněním, že to bylo nutné jako preventivní opatření proti požáru.

Tou další věcí, která mně není úplně jasná, jsou vlastně jakási přechodná období. Myslím si, že je nutné vyřešit přechodný stav od doby nabýti účinnosti zákona po dobu vyhlášení zonací tak, aby bylo zřejmé, co se bude v tomto období dít doby, než bude v nové zonaci současná druhá zóna rozdělena nově na zónu přírodě blízkou a zónu soustředěně péče o přírodu.

Tou třetí věcí a myslím si z mého pohledu nejzávažnější je právě to rozšíření přírodních zón. Návrh počítá s tím, že je to takzvaná divočina, nebo bezzálohové zóny, přesněji tedy řečeno, přírodní zóny se mají rozšířit na více než polovinu plochy národního parku. Bohužel zákon už neobsahuje údaj, dokdy tohoto stavu má být dosaženo. V tom osobně vidím asi největší slabinu tohoto zákona. Myslím si, že když se třeba podíváme právě k sousedům do Bavorského lesa, tak jestli se nepletu, tam

mají stanoveno, že ta bezzásahovost má být na 70 %, že na to je 30 let a každý rok nějakým způsobem tu bezzásahovou zónu rozšírují.

Pan ministr ve svém úvodním vystoupení řekl – cituji: Vím, co budou říkat kolegové ohledně tohoto zákona. Budou hovořit o tom, že zákon nepřináší stabilitu pro Národní park Šumava. Já se k těmu hlasům částečně také přidávám. Ono totiž již samotné prohlášení pana ministra, že současnou malou rozlohu bezzásahových zón, která je na Šumavě zhruba těch 23 %, chce zachovat minimálně po dobu příštích 15 let, tak ta mi přijde destabilizující. Znamená to podle mě další nejistotu a vlastně to jde zároveň i proti původnímu záměru tvůrců zákona. Je tím totiž ohrožen slib, který provází předložení tohoto zákona, a to že se divočina zpřístupní veřejnosti. Ale jestliže zůstane velikost těch zón té bezzásahovosti v dnešní velikosti, roztríštěnosti, tak to vlastně nebude reálné. Protože divočina prostě nebude natolik veliká, aby se z hlediska její skutečné ochrany do ní lidé mohli pustit.

Takže to jsou takové tři, řekl bych, největší výtky nebo věci, které si myslím, že by se ještě měly na výborech prodiskutovat. Ale i přes tyto výtky klub KDU-ČSL podporuje propuštění tohoto zákona, nebo této novely do druhého čtení a doufámě, že ve výborech se ty mnou zmíněné námitky nějakým způsobem vydiskutují.

Možná bych tady ještě řekl něco k tomu, co tady zaznělo od mých předrečníků. Pan kolega poslanec Zahradník, určitě jeho projev byl vyčerpávající, víceméně mě tam zaujalo, že ho – já nevím, jestli mám použít to slovo – poburuje v § 16, co všechno se v národním parku nesmí, a citoval tam to, že se mimo jiné nesmí upravovat přirozená koryta vodních toků nebo odstraňovat z přirozených vodních toků splaveniny nebo jiné přirozeně vzniklé překážky. Argumentoval vlastně tím, že v dnešní době sucha, atd. je to věc, která, jestli jsem to dobrě pochopil, ještě problematiku toho sucha zintenzivní.

Já si myslím, že je to přesně naopak. Víme, co udělaly regulace, úpravy vodních toků, že tu vodu v krajině nezadržují. Myslím si, že tohle je naopak přesně ta věc, která tu vodu v krajině, v národním parku dokáže zachytit. Ono obecně dost často se argumentuje tím, že ty bezzásahové zóny mají za následek, já nevím, sucho na Šumavě. V létě jsme se dozvěděli, že mohou za to, že vyschl jeden z pramenů Vltavy, atd. Já si myslím, že k tomu jsou jednoznačná data a jednoznačná fakta. Mám tady jeden výstup z České geologické služby a z Centra výzkumu globálních změn Akademie věd ČR. Tí se opírají o dlouhodobá data na Šumavě. Já tady ocitnuji alespoň jednu věc z toho závěru, nebo z té analýzy: V případě ročních odtoků z Modravského potoka v období 1970 až 2012 však nebyl patrný žádný zlom, který by prokazoval, že odumření stromového patra povodí nějak ovlivnilo průtoky. U srážko-odtokového koeficientu nedošlo mezi obdobími 1970 až 1991, 1992 až 2012 k žádným změnám, přestože období 1992 až 2012 například obsahuje extrémní srážky během povodní v roce 2002. – Těch argumentů tam je daleko více. Já nebudu zdržovat, nebudu je číst, ale myslím si, že argumentace ohledně toho, že les zničený kůrovcem atd. nám zapříčiní sucho na Šumavě nebo ještě možná v celých Čechách, jsou mylné.

Takže tolik z mé strany. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Junkovi za jeho příspěvek do rozpravy. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Igor Jakubčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr při své úvodní řeči tady uvedl, že odpůrci tohoto zákona se budou snažit prosadit samostatných návrhů zákona o Národním parku Šumava. Já osobně si myslím, že tato záležitost není nutná. Stačí, aby tento návrh, který nám byl předložen, byl připraven kvalitně a v souladu nejen se stanovisky vědců a ekologů, ale i obcí.

Je pravda, a zaznělo tady mnohokrát, nebo několikrát, že Národní park Šumava je výjimečný. Ano, je výjimečný jak svou rozlohou, což jsou skoro 2 % území České republiky, tak i tím, že v intravilánu Národního parku Šumava jako jediném národním parku je 22 obcí. Žádný jiný národní park nemá obce na svém území. Národní park Šumava ano.

Tato novela by měla řešit několik věcí. Mnohé argumenty tady zazněly, já je budu opakovat, ale myslím si, že opakování je matka moudrosti a že nebude potřeba dotčení tím, že některé věci uslyšíte vícekrát, ale myslím si, že je to dobré, protože věci, které v tomto návrhu zákona jsou a jsou špatné, by skutečně tam být neměly. A každý by si to měl uvědomit.

Novela by měla řešit několik věcí, nebo několik problematických částí. Měla by sjednotit pravidla pro všechny národní parky. Národní park Šumava bude mít jako základní území strategii dílčích ploch. Ostatní národní parky budou mít zonaci. Zonace se řídí zákonem, dílčí plochy jsou managementovým opatřením orgánů ochrany přírody. Takže už podle toho si myslím, že se bude jednat o rozdílné národní parky, nikoliv že se sjednotila pravidla pro všechny parky.

Měl by se aktualizovat zákon z roku 1992 jako reakce na současný moderní přístup k ochraně přírody a území, který je ve světě. Není to pravda. Systém ochrany přírody ve světě reaguje na skutečný stav chráněného území a vliv tohoto území na regionální potřeby. Národní park Bavorský les je významným regionálním hospodářským faktorem. Národní park Šumava není.

Moderním přístupem novely – moderním myslím v uvozovkách – je to, že bez ohledu na skutečný stav přírody a krajiny se stanovuje cílový stav, který je přání zejména skupiny vědců a ekologů, nikoliv obyvatel, kteří tam žijí, nikoliv obcí.

Tato novela by měla snížit administrativu. Není to pravda. Novela upřednostňuje procesně výrazně složitější opatření obecné povahy. V kombinaci s novelou zákona o posuzování vlivu dojde k jednoznačnému nárůstu administrativy.

Měl by zpřesnit legislativu národního parku. Opět to není pravda. Novela předpokládá prováděcí vyhlášky k zákonu, které dosud neexistují, a opatření obecné povahy, která mohou být vydávány dle jakékoliv potřeby. Dojde jednoznačně k zlepšení legislativy, nikoliv k zpřehlednění a k zjednodušení.

Novela by měla upřesnit postavení obcí v rozhodovacích procesech. Tato novela upřesňuje tak, že drasticky snižuje postavení obcí.

Novela sebrala obcím právo na dohodu o strategických dokumentech a toto je nahrazeno pouhým projednáním. To znamená, všechny obce, které jsou na území národního parku, se stanou pouhými loutkami a stanou pouze tím, že můžou přihlížet, aniž by mohly cokoliv a jakýmkoliv způsobem zasahovat.

Novela by měla řešit otevření národních parků šetrnému turismu. Platný zákon zakazuje vstup do prvních zón. Ale není to pravda, protože podle platného zákona se do první zóny vstupuje se souhlasem orgánu ochrany přírody.

Toto pravidlo bude platit i v novele u klidového území. Ale to se okamžitě vyhlašuje touto novelou ve stávající první zóně, takže nic nového se neotvírá. Dále pak v jakémkoliv dnes nespecifikovaném území bez specifikovaných pravidel, tzn. v jakékoli zóně to lze vyhlásit. Pravidlo je zde jedno jediné – orgán ochrany přírody rozhodne o potřebě regulace, aniž by bylo přihlíženo na potřeby obcí, na potřeby obyvatel, kteří na území národního parku žijí. Netýká se to národních parků ostatních, týká se to skutečně Národního parku Šumava.

Novela by měla měnit mnoho věcí. Jednou z nich je – měla by stanovit dlouhodobé cíle ochrany národního parku a poslání národního parku včetně udržitelného rozvoje života místních obyvatel či šetrného turistického ruchu. To není pravda. Cituji preambuli novely § 15 odst. 2: Veškeré využití národních parků musí být podřízeno zachování jejich ekologicky stabilních přirozených ekosystémů odpovídajících danému stanovišti a dosažení jejich přirozené biologické rozmanitosti a musí být v souladu s cíli sledovanými jejich vyhlášením. Cíle jsou stanoveny v následujícím odstavci číslo 3: Dlouhodobým cílem ochrany národních parků je zachování nebo postupná obnova přirozených ekosystémů včetně zajištění nerušeného průběhu přírodních dějů v jejich přirozené dynamice na převažující ploše území národních parků a zachování nebo postupné zlepšování stavu ekosystémů, jejichž existence je podmíněna činností člověka významných z hlediska biologické rozmanitosti na zbývající území národních parků.

Dále cituji § 18a odst. 4: V zóně kulturní krajiny je zakázáno provádět opatření nebo zásahy, které ohrožují předmět ochrany národního parku a naplnění cílů ochrany národního parku. – Toto lze hodnotit jako naprosto čistý fundamentalismus. Cílem je národní park bez lidí, ve kterém se lidská činnost připouští pouze v případě, kdy je potřeba ke zlepšení stavu ekosystémů, tzn. kosení trávy, maximálně pasení ovcí, event. dobytka. To znamená ano, zvířata tam budou moci, sekat tráva se tam bude moci, ale lidé ne.

Pojetí zonace. Stávající třístupňová zonace je nahrazena pětistupňovou s tím, že zvláštní – zopakuji zvláštní – postavení má klidová zóna, která může být vyhlášena kdekoliv. Specifikum národního parku je to, že jsou součástí území národního parku, což způsobuje dlouhodobý problém. A ustanovení odstavce d) v § 18 tento rozpor ještě významně více prohlubuje. V takovém pojednání je nemožné, aby obce byly součástí národního parku. Nevím, jakým způsobem bude těch 22 obcí, které jsou na území národního parku, fungovat a jakým způsobem bude zachována jejich existence.

Už na to upozornili moji kolegové, že do první zóny může být zařazeno jakékoliv území, které nemusí splňovat kritéria první zóny. Vše je pouze na managementu parku. Velmi zvláštní.

Upozorňuji, že Národní park Šumava je v navrhovaném plánu péče o národní park stávající základní územní strategie, kterou je tříступňová zonace ochrany přírody a krajiny nahrazovaná sedmistupňovou managementovou zonací dílčími plochami, které mohou být rozčleňovány na další podcelky. Managementová zonace se nevyhlašuje ani vyhláškou ani opatřením obecné povahy. To znamená, stávající stav, který není příliš vyhovující, ale stále ještě nějakým způsobem únosný, bude nahrazen něčím, co já osobně si nedovedu představit. Mluvil jsem se starosty obcí na té Šumavě a ani oni prostě nejsou absolutně schopni si představit, jakým způsobem to bude fungovat. A zatím nikdo mi to nevysvětlil.

Nově budou moci obce a dotčené subjekty vstupovat do rozhodovacího procesu pouze skrz opatření obecné povahy. Ale tohle není pravda. O žádné nové ustanovení nejde, není to nic nového. Opatření obecné povahy řeší zákon číslo č. 500/2004 Sb. v § 171 až 184. Obce mohou vstupovat pouze do přípravy podle § 136, a to pouze v případě, jestliže se věc týká práva územního samosprávného celku na samosprávu. Právo na samosprávu je ukotveno v Ústavě v článku 100 odst. 1, ale je specifikováno pouze judikáty, nikoliv novelou zákona. Opatření obecné povahy byla v minulosti vydávána, například návštěvní rády Národního parku Šumava. Není to tedy zde žádný nový instrument.

Novela by měla přinést pro turistu mnoho nových věcí. Za prvé, měla by otevřít první zóny národního parku šetrné turistiky, ovšem nikde to není stanoveno. Stávající první zóna se stává v okamžiku platnosti této novely klidovým územím. Cituji § 17 odst. 4 novely: Hranice klidového území národního parku a informace o podmínkách pohybu na cestách nebo trasách v klidovém území národního parku vyznačí orgán přírody v terénu způsobem stanoveným – a pozor – vyhláškou Ministerstva životního prostředí. Ale žádná vyhláška zatím neexistuje. To znamená, zákon předjímá něco, co ještě neexistuje.

Vycházím tedy z ustanovení § 18 odst. 1. V zóně přírodní je zakázáno provádět jakékoliv zásahy, které jsou v rozporu s cílem ochrany této zóny, s výjimkou následujících opatření, je-li jejich provádění nezbytné z důvodu ochrany životů a zdraví osob, ochrany majetku nebo ochrany přírody. Ale ve výčtu povolených opatření žádné otevření prvních zón vůbec není. To, že v novele zákona není, žádná první zóna neexistuje, neexistuje a jde o zónu přírodní – to nebudu komentovat. To znamená, i v textu jsou určité nedostatky.

Pro obce by novela měla přinést rozšířit roli rozhodování o národních parcích. Obce by měly mít postavení dotčeného orgánu při schvalování opatření obecné povahy, v procesu schvalování plánu péče se bude s obcemi projednávat návrh, který prošel připomínkovým řízením vlastníků a veřejnosti. Není pravdou, že by obce měly postavení dotčeného orgánu při schvalování. Správní řád nic takového neřeší. Obce mohou mít postavení dotčeného orgánu podle § 136 zákona 524, správní řád, pouze ve fázi přípravy, a to pouze v tom případě, jestliže se věc týká územního samosprávného celku na samosprávu. Už jsem tady o tom mluvil.

Uvedený proces projednávání plánu péče vyplývá pouze z rozsudku městského Nejvyššího správního soudu, nikoliv novelou zákona. Jenom taková perlička. Stále se

v této novele mluví o plánu péče o národní park, ale ten neexistuje. Jedná se o zásady péče.

Za další by měl snižovat a upřesňovat počet zákazů na území národního parku v zastavěných obcích. Když pominu, že neznám pojmem nezastavěné obce – zastavěné obce budiž –, tak novela v § 18a odst. 4 uvádí: V zóně kulturní krajiny je zakázáno provádět opatření nebo zásahy, které ohrožují předmět ochrany národního parku a naplňování cílů ochrany národního parku. Dále v § 15 odst. 2 se uvádí: Veškeré využití národních parků musí být podřízeno zachování jejich ekologicky stabilních přirozených ekosystémů. – To znamená ano, souhlasím, že tato novela snižuje, upřesňuje počet zásahů na území národního parku, protože to, co jsem teď přečetl, je generální zákaz. Takže je absolutní pravdou, že počet zákazů se snižuje.

Pro obce by mělo být posláním národního parku také nově umožnit využití národních parků k trvale udržitelnému rozvoji. Z předchozích komentářů je naprostě jasné, že jde o absolutní nepravdu ve smyslu udržitelného rozvoje obcí. Přírody ano, obcí nikoliv.

Pro ochranu přírody by měla tato novela přinést výhodu v dlouhodobém stanovení cílů ochrany přírody na území národního parku prostřednictvím nově vymezené zonace. Na Šumavě to není pravda. Cíle jsou zde stanoveny dílčimi plochami a zonace se zde stává pouze podružným strategickým nástrojem.

Mělo by to přinést snížení a zjednodušení administrativy. Skutečností je zvýšení administrativy a zvýšení složitosti všech procesů a zvýší se rovněž zátěž soudní moci, protože to, co se chystá, a to, co se připravuje, a to, co je v této novele zákona, tak jednoznačně pro obce znamená, že se většině opatření, která bude vyhlašovat národní park, budou bránit soudní cestou.

Pro ochranu přírody by tato novela měla přinést úpravu postavení k jiným právním předpisům, jejichž aplikace na území národních parků byla problematická. Tady je možné uvažovat pouze o jedné jediné problematice v té vyhlášce číslo 64/2011, o plánech péče. Novela zavádí zásady péče, ale součástí novely není prováděcí vyhláška, která by tyto zásady specifikovala.

Ostatní argumenty, které zde mám, si myslím, že čist nemusím, protože už to tady zaznělo a jsem přesvědčen, že to zazní, včetně těch věcí, že v národním parku nebude hlavním identifikátorem a strategií zonace a dílčí plochy. Tyto dílčí plochy A, B, C, D, jak zde již zaznělo, mají shodný režim se stávající první zónou, ale co je důležité, Národní park Šumava od roku 2016 do roku 2030 by měl mít výměru, pardon, ta první zóna by měla mít výměru 52 % území národního parku. To znamená, na 52 % by se nesmělo dělat vůbec nic.

Z toho všeho, co jsem tady uvedl, vyplývá, že tento návrh podle mého názoru obsahuje zásadní chyby a nepřesnosti, a z těchto důvodů se připojuji k svým předřečníkům a navrhoji zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení. Připojuji se ke kolegovi Zahradníkovi. Pokud by tento návrh nebyl přijat, tak navrhoji vrátit předkladateli k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Jakubčíkovi. Eviduji jeho návrh na vrácení, případně na zamítnutí, pokud návrh na vrácení nebude přijat.

Mám tady dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Michal Kučera, po něm pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Já bych jenom v reakci na svého předčeřníka chtěl říci následující. Často si tady posteskl, jak lidé na Šumavě nemohou žít, jaký tam mají těžký život, jak jsou omezování právě ze strany ochrany přírody. Skutečně je faktem, že se jedná o Národní park Šumava. Skutečně Národní park Šumava nepatří šumavským starostům. To je fakt. Já si myslím, že je celkem jasné, že jak už to z toho slova "národní" vyplývá, že tam se skutečně prosazují zájmy celé naší republiky, to znamená ne pouze parciální zájmy několika starostů, byť samozřejmě jejich postojům rozumím a chápou je. Ona samozřejmě řešení jsou, nabízejí se. Na druhou stranu jsou i z jejich strany odmítána. Tam je samozřejmě možnost vyjmout ta zastavená území obcí z národního parku. Myslím, že paradoxně proti tomu protestují právě ti starostové, kteří by to nějakým způsobem nechthěli.

Tohle je třeba diskuse, která může probíhat formou pozměňovacích návrhů někde ve výborech, ale rozhodně si nemyslím, že to je věc, která by měla tento zákon torpédrovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi za jeho faktickou poznámku. S další faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Plzák, po něm pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Já mám opravdu takovou drobnou poznámku ke kolegovi Jakubčíkovi. Já nevím, jestli jsem se přeslechl, ale opravte mě, jestli se mýlím. On uvedl, že Národní park Šumava je jediný park, na jehož území jsou nějaké obce. To snad není pravda. Vy jste říkal 22 obcí. Když pojedete do Pece pod Sněžkou, tak tabule Krkonošský národní park začíná hned za Horním Maršovem a pak tam máte Malou Úpu, Velkou Úpu, Pec pod Sněžkou. Pec pod Sněžkou má dokonce statut města. Dál na západ nevím, jak to je, ale předpokládám, že Míšečky, Špindlerův Mlýn – prostě tam je obcí spousta. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Další faktickou poznámku má pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Pan kolega Plzák, prosím vás překně, věřím tomu, že se plete. Tam jsou ty obce vyňaté. Na Šumavě to je jinak.

Ale já bych se možná vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, obrátil na pana kolegu Kučeru. To tedy opravdu nejsou partikulární zájmy několika starostů, to, co my tady zastáváme. Myslím, že za těmi starosty stojí občané, kteří žijí v obcích. To je

jedna věc. Svoji podporu záměru tento zákon zamítнout vyslovily také oba kraje, na jejichž území se park rozkládá.

S tím, co kolega Kučera uvedl jako ve smyslu národnosti toho parku – to je těžká věc. Ono prostě ta metoda, jak zjistit jaksi názor na "národní", tady není. Pravdou je, že ti, kteří jsou zastánci divočiny, jsou schopni významných vnějších mediálních projevů. Ta mlčící většina lidí, kteří na to koukají celkem rozumně a říkají si, proč tedy to území nechat jeho osudu, ta se tak mediálně neumí projevit.

Referendum o národním parku myslím není třeba dělat, ale je třeba zamítнout tento zákon a připravit něco, co bude pro to území, ale i pro občany, kteří na něm bydlí, a občany České republiky přijatelnější.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Dalším rádně přihlášeným je pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Já vám děkuji, pane místopředsedo. Pěkné odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi také, abych svým střípkem přispěl do té mozaiky vystoupení k tomuto tématu. Není náhodou, že tady většinou vystupují poslanci Plzeňského kraje, Jihočeského kraje, a není také zvláštností, že souzní svým způsobem bez ohledu na svoji politickou příslušnost, možná až na nějaké výjimky.

Já jsem také poslancem za Plzeňský kraj, jsem i zastupitelem Plzeňského kraje, a jak víte, tak Plzeňský kraj společně s Jihočeským krajem podával i zákonné iniciativu, podával svůj návrh zákona o Šumavě. Měli jsme tady i zákon senátní, který – i ten plzeňský s jihočeským – tehdy neprošel, spadl pod stůl. Já jsem tehdy také vystupoval, takže dneska nevystupuji poprvé k této tematice. Myslím si, že je třeba, aby ten náš hlas tady také zazněl.

Já se domnívám, že Šumava si opravdu zaslouží, aby měla svůj vlastní zákon. Šumava je velice specifická na rozdíl od řady jiných národních parků, má svá specifika, takže určité je namísto, aby měla svůj vlastní zákon. Žijí tam lidé. Žijí ve 22 obcích, které zasahuje Národní park Šumava.

Tady padla taková připomínka od pana kolegy Kučery, která mě docela mrzí, že je to pouze partikulární zájem několika málo starostů. Myslím si, že pan kolega Zahradník mu velice dobře odpověděl, protože to není partikulární zájem několika starostů. Ti starostové hájí zájmy svých obyvatel, obyvatel, kteří na území národního parku žijí a chtějí žít. Myslím si, že bychom neměli člověka opomíjet. Ano, jsou rostlinky, rostliny, zvířátka, ale je to především člověk, který tam žije. A o tom to také je.

Pan kolega Zahradník tady myslím velice precizně, i pan kolega Jakubčík nebo i další, abych je neopomíjel, rozebrali celý ten zákon víceméně ve vztahu k Národnímu parku Šumava. Já musím říci, že se samozřejmě ztotožňuji s tím rozborem zákona především ve vztahu k parku Šumava, a je to i stanovisko Plzeňského kraje. Já je tady mám k dispozici. V podstatě shrnuli i stanovisko Plzeňského kraje, který to také zastává nadále, neustoupil od svých požadavků a od svého stanoviska. Byť jsem

vládní poslanec, koaliční poslanec, tak nemohu popírat to, co jsem tady říkal o parku Šumava, když jsme tady projednávali ten speciální zákon. Mám s tímto zákonem problém, říkám to zcela otevřeně, byť jsem vládní poslanec a je to vládní zákon.

Stanovisko Plzeňského kraje nebudu číst, protože jak říkám, pan kolega Zahrádník je tady velice precizně shrnul a mimo jiné je to obsaženo i v tom stanovisku.

Dovolil bych si vám ale vám přečíst právě jeden takový dopis, který jsem obdržel od jednoho starosty. Je to starosta z Kvildy pan Vostradovský. Zřejmě jste ho dostali v červnu i vy, ale já si myslím, že je docela dobré, aby tady ten dopis zazněl. Já jsem se ho také dneska ptal, zdali mohu ten dopis tady předenst, a on s tím vřele souhlasil. Ten dopis se jmenuje O nás bez nás, ovšem i o vás. Bubu tedy citovat, citovat plné znění toho dopisu. Není to zase až tak dlouhé, takže prosím o shovívavost.

"Šumavský park byl zřízen v roce 1991 usnesením vlády České republiky se souhlasem šumavského regionu, který od té doby čeká v souladu s ústavním pořádkem na vyhlášení a uspořádání všech důležitých náležitostí spojených s existencí národního parku zákonem. Poslanecká sněmovna bude brzy projednávat vládou schválený návrh novely zákona z dílny Ministerstva životního prostředí o ochraně přírody a krajiny, která se týká všech národních parků v naší republice, ať současných, nebo budoucích. Ale hlavním důvodem je právě Národní park Šumava, který svou velikostí nejen že přesahuje všechny ostatní české parky dohromady a jako jediný park se rozkládá na území dvou krajů, tří okresů a správní území pěti šumavských obcí je do národního parku začleněno zcela. To je důležité specifikum, které novela zákona nejenže vůbec neřeší, ale šumavské obce, domy, hotely, penziony, ale i kostely, hřbitovy a školy podřizuje budoucímu zprálesnění. Pokud tedy například navštívíte kostel sv. Štěpána na Kvildě či zajdete na místní hřbitov, nejenže se stále pohybujete v Národním parku Šumava, ale také v budoucím pralese, jelikož dle této novely se musí veškeré využití národních parků podřídit přirozeným ekosystémům, ve kterých není pro člověka žádné místo."

Když jsme svůj boj o specifický zákon o šumavském parku prohráli, snažili jsme se uvěřit slibům pana ministra Brabce, že předloží takový návrh zákona, který nás svou kvalitou ohromí. V tom pan ministr nezklamal a jsme skutečně ohromeni. Žádná jasná a neměnná pravidla, žádné posílení spolurozhodovacích pravomocí šumavských obcí, žádné otevření Šumavy turistům. Takové prostředí se může líbit ekoaktivistům, ale ve skutečnosti bude na Šumavě prohlubovat krizový stav neuspokojitelnosti, kdy si každý nový ministr či ředitel bude s šumavským parkem nakládat dle svého uvážení. A že jsou i lidé součástí přírody? Koho to z politiků, kteří rozhodují o budoucnosti lidí zajímá? Zajímá území s nepodstatným počtem voličů? Kdybych to měl porovnat s politickým a mediálním zájmem jiné skupiny lidí, tak zřejmě máme tu smůlu, že máme špatnou barvu pleti.

Často se právě našim obcím dávají za vzor naši sousedé v Bavorsku, ovšem tam stát bere samosprávu jako partnera, a to i v případě, že ani jedna obec není součástí Národního parku Bavorský les. I tak mají tamní obce "právo veta" při jednání o záležitostech, které se jich týkají. My nevoláme po právu veta, ale voláme po respektování vzájemných dohod, úmluv, po slušném jednání a respektování práva na

život a samosprávu tam, kde jsme doma. To jsou základní principy demokratické společnosti, která prostě na Šumavě neplatí. Zatím jsme se dočkali pouze nesplněných slibů, porušování vzájemných dohod, pomluvačných kampaní a prostřednictvím novely zákona úplného zrušení spolurozhodování o vlastním domově.

Absence zákona, hlavně dobrého zákona, má za následek letitý spor, který nemá v naší zemi obdobu, a umělé kůrovcové kalamity na ploše větší než 25 000 hektáru, které změnily na dlouhá desetiletí tradiční podobu šumavské krajiny, jsou toho důkazem. Důkazem zmaru je v našem katastru hlavně oblast našeho národního symbolu, pramenů Vltavy. Desítku dosavadních ředitelů šumavského parku, to je nekonečná změna koncepcí měnících se podle ředitelů, ministrů a politických aparátů, nikoli však dle zdravého rozumu. Ministr Brabec nyní novelou zákona tento stav nejen zhoršil, ale v podstatě zahájil likvidaci tradiční Šumavy."

Dámy a páновé, jenom jsem ocitoval dopis jednoho starosty, starosty, který zastupuje své obyvatele, své obyvatele na území Národního parku Šumava. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi za jeho příspěvek do obecné rozpravy. Dalším rádně přihlášeným je pan poslanec Václav Zemek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Hezké odpoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pokusím se mluvit co nejstručněji, pokusím se mluvit spatra, takže to nebude tak dlouhé. Nebudu předčítat.

Já působím v ochraně přírody a krajiny, když jsem to tak počítal, zhruba tak asi dvacet let. Se zákonem č. 114/1992 Sb. pracuji taktéž takhle dlouho, takže už nějak znám jeho drobné nuance a záležitosti. Ten zákon je tady vlastně už hezkou rádku let, to ukazuje, jak byl kvalitní. Nicméně ukazuje se určitá potřeba jeho novelizace s postupem času a jednou z těch věcí je právě problematika národních parků, kdy k různým parkům přistupujeme jinak. A zde bych trochu nesouhlasil s mými předčeňky, kdy tady zazněla řada zajímavých argumentů, a jsou tady lidé typu kolegy Zahradníka nebo Václava Votavy, kteří se té problematice věnují poměrně dlouho, byť se vždycky neshodneme a máme na to různé názory, ale tu problematiku znají, věnují se jí a i oni vidí, že tam je vlastně potřeba nějaká změna.

Já mám rozdílné stanovisko na to, jestli pro konkrétní parky speciální zákon, nebo jestli tu obecnou normu. V minulém období jsem byl v ústavněprávním výboru a tam mě to naučilo, že prostě by se mělo jít cestou spíše zjednodušení, což není cesta speciálních zákonů ke každé záležitosti zvlášť. Samozřejmě každý park je jiný a každý má svá specifika, ale myslím si, že hlavní základní norma, ta obecná, ten obecný zákon by měl být stručný a měl by pouze vymezovat určitý prostor. A ty podrobné ochranné podmínky nebo konkrétní záležitosti pro ten konkrétní park by měly být součástí plánu péče, který se potom samozřejmě projednává na bázi nějaké širší shody i s obcemi a s různými zájmovými skupinami v regionu.

Já jsem byl účasten projednávání v minulém volebním období speciálního zákona o Šumavě, který tehdejší vedení Ministerstva životního prostředí mělo ambici prosadit. Byla tam spousta účastníků těch jednání, byly tam zastoupeny všechny zájmové skupiny, obce, kraje, občanská sdružení, ať už z jedné, či druhé strany, ale bohužel mi to ukázalo, že stoprocentní shoda prostě není možná. A bohužel to ukázalo i druhou věc, a to jsem trochu nerad, že tady ta novela je trochu vztažena právě konkrétně na Šumavu, byť se týká všech národních parků, ale víceméně se to na ten jeden problém zjednoduší, že se to vztahuje pouze k té Šumavě. A tehdy to ukázalo i obrovskou nedůvěru mezi různými stranami. Tam jsem byl svědkem toho, že se tam slovíčkařilo, že se za každou změnu věty hledal nějaký záměr nebo nějaký zájem. Já osobně si myslím, že pravda je někde uprostřed, byť já jsem spíš na té straně nebo spíš straním zájmům ochrany přírody a krajiny, což samozřejmě neznamená, že bych chtěl bourat obce nebo že bych chtěl vyhánět občany Šumavy někam do jiných měst nebo obcí. Nicméně si myslím, že prostě v národním parku by měla mít přednost právě ta ochrana přírody. Koneckonců i národní parky jsou zřizovány primárně za účelem ochrany krajiny a přírody, nikoli za účelem rozvoje turistického ruchu, byť ten turistický ruch s tím také souvisí, to nepopírám. Jsou tam samozřejmě i další, jiné zájmy. To, že obec je v národním parku, s sebou přináší nejen ten bonus, že je to značka národní park, ale samozřejmě i povinnosti a určitá omezení. Ale tak to prostě je.

Řekněme si – chceme ty národní parky, nebo je nechceme? Já jsem tady zavzpomíнал na projednávání toho původního návrhu o šumavském parku a tam každá z těch stran řekla, že ten park chce, byť každá strana měla jinou představu, jak ten park má vypadat. Samozřejmě jinou představu má zástupce obce, jinou představu má např. někdo z občanského sdružení, které se zabývá ochranou přírody a krajiny. Tak to prostě bude a nikdy ta shoda nebude stoprocentní.

Můj názor je takový, že v tomto případě – a naučila mě to i moje praxe ve veřejné správě – by měl být tím arbitrem, který stojí vlastně nad různými stranami, nad obcemi, nad krajem, nad občanskými sdruženími a různými zájmy, že by tam to hlavní slovo měl mít prostě stát. Protože národní park, to není záležitost regionální. To je záležitost celorepubliková, je to všeobecný zájem. Kdybych to chtěl přirovnat, vezměme si např. takový hrad Karlštejn. Taky to chápeme jako dědictví celého státu. A Šumava nebo ty parky jsou také dědictvím, byť přírodním, je to trochu jiný charakter, ale chápeme, že to je prostě věc, která se netýká jen toho regionu.

Samozřejmě, jak jsem říkal, ty různé argumenty, část z nich chápou, část si myslím, že byla trochu fabulace, trošku mystifikace. Jsou kolegové, kteří se tím zabývají dlouhou dobu, někteří tady prostě předčítali jen papíry, které jim někdo připravil, ani tomu nerozuměli, docházelo tam k záměnám, k různým zmatkům typu, že tam někdo zaměňuje zákon o ochraně přírody a krajiny a zákon o ochraně životního prostředí, tak to jsou takové prostě drobnosti, nebo se tam zaměňují klidové zóny a zonace parku, to jsou takové detaily, které se samozřejmě nechají vyřešit během druhého čtení. Jestli někomu třeba vadí, že se zóny nenazývají 1, 2, 3, 4, ale mají svůj konkrétní název, to se prostě nechá změnit jednoduchým pozměňovacím návrhem, to není nic zásadního.

Také tady padlo několik zmínek o Národním parku Bavorský les. To je právě ten příklad, kdy ten stát si řekl: Tady mám tu dominantní roli, tady takhle prostě určím ta pravidla a pojede se podle mých pravidel. A dneska jsou tam všichni spokojeni. Jak obce, tak občanská sdružení, tak státní správa ochrany přírody a krajiny atp. Samozřejmě bavorský park má na rozdíl od našich parků, hlavně od toho šumavského parku, výhodu tu, že uvnitř toho národního parku není žádná obec a jsou až v té nárazníkové zóně, což je určitá výhoda, ale i naše nevýhoda, ale zase, opět ta zonace tady nabízí právě i těm obcím tím, že jsou v té mírnější zóně nebo jsou úplně vyjmuty, tak jim nabízí prostě prostor, aby existovaly v toho národního parku. A myslím si, že tato úprava, která se předkládá, je výrazný posun kupředu. Z mého pohledu člověka, který se tím zabývá, je to zjednodušení. Já prostě budu podporovat to, aby to postoupilo do druhého čtení. Samozřejmě, jsou tam drobné věci, které se nechají ještě vylepšit, můžeme tam debatovat ve výborech, bude tam prostor, můžeme debatovat i během druhého čtení, ale domnívám se, že bychom to měli propustit. a já pro to budu hlasovat a žádám i vás, abyste pro to hlasovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zemkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Vilímec, nicméně ještě předtím s faktickou poznámkou pan poslanec Igor Jakubčík. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo. Já k svému předčeňníkovi. Nevím, jestli jakýkoli obyvatel obce Karlštejn má problém s tím, že tam je hrad Karlštejn, který je národní památkou, ale vím, že obyvatelé šumavských obcí mají problém s tím, že jsou na území národního parku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Jakubčíkovi. Nyní už řádně přihlášený pan poslanec Vladislav Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já většinou na té ideové úrovni s panem poslancem Votavou, ať už jako krajský zastupitel, nebo poslanec, se neshodnu. Jedinou výjimkou je debata o Národním parku Šumava.

Již jako krajský zastupitel od toho roku 2000, od vzniku krajů, vnímám, že skutečně jde o velmi vážné téma, že prostě protlačování nějakých ochranářských opatření za každou cenu proti vůli lidí, kteří v tom parku žijí, nebo v blízkosti, nemůže přinést nic dobrého. Proto také Plzeňský kraj se dvakrát – tady se vždycky mluví pouze o tom jednom pokusu – dvakrát se pokusil prosadit, resp. dvakrát předložil Poslanecké sněmovně vlastní návrh zákona o Národním parku Šumava. Pak to byl senátní návrh, v minulém období i vládní návrh, nikdy se to nepovedlo. A ty návrhy, ať to byly ony krajské, jeden byl společný, samozřejmě měly určitá úskalí, nicméně jejich snahou, všech těch návrhů, které byly až dosud předloženy, byly vedeny snahou, aby došlo k takové právní úpravě, která by zamezila nějakým náhlým změnám v postupu managementu v případě názorových výkyvů vedení parku anebo

prostě názorových výkyvů jednotlivých ministrů životního prostředí. Nevím jak dalece, a já nechci podsunovat tyto věci, nevím, jak dalece se pan ministr životního prostředí dlouhodobě zajímá o záležitosti Národního parku Šumava, řekl bych, že až tak dlouho ne, respektuji to, že v současné době je ministrem životního prostředí a víme, že ti ministři životního prostředí se poměrně často měnili a že někteří ministři životního prostředí, ne všichni, ale někteří přicházeli s takovou ambicí prosadit, resp. udělat z Národního parku Šumava, vím, že tahle předloha není jen o Národním parku Šumava, ale především také jakousi divočinu.

Já jsem se podobně, jako to byl pan poslanec Šídlo a někteří další, také účastnil jakéhosi semináře, který pořádal Plzeňský kraj na Modravě. Nebyli účastní jenom poslanci nebo senátoři, byli účastní samozřejmě starostové, ale i další lidé. Já jsem tam s výjimkou přirozeně ředitele Národního parku Šumava nesetkal s někým, kdo by hájil tento návrh zákona. Fakt jsem se nesetkal. Já mám velkou výhodu, že přímo nežiji na území Národního parku Šumava ani na území Českého lesa, že žiji na území Přerovského průsmyku a ten naštěstí není ani v Národním parku Šumava ani v Českém lese, ale velmi často zajíždím samozřejmě na Šumavu, narodil jsem se v Klatovech a vím, že drtivá většina nejen samozřejmě starostů, ale i lidí nejen žijících v národním parku, ale i v těchto okresech je proti tomu, aby Národní park Šumava se stal jakousi divočinou bez toho, že by tam bylo možné nějakým způsobem rozumě žít a pracovat. Také jsem dostal mnohé dopisy, mohl bych je předčítat, a nejen od starostů obcí, ale od lidí, kteří léta pracovali nebo pracují a žijí na území národního parku a kteří mě žádají coby poslance Poslanecké sněmovny, který bydlí na území Plzeňského kraje, abych svým hlasem podpořil zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Pro mě největší problém vlastně tohoto návrhu je v té ideové koncepci, v tom § 15, kdy dlouhodobým cílem ochrany národních parků, a to i Národního parku Šumava, je zachování nebo postupná obnova přirozených ekosystémů, včetně zajištění nerušeného průběhu přírodních dějů v jejich přirozené dynamice na převažující ploše území národních parků. Já jsem spíš člověk, který se věnuje ekonomii, ale určitě se shodneme, že převažující plocha území národního parku je více než 50 %. To se asi shodneme. Pan poslanec Zahradník, který určitě má daleko větší vhled do té problematiky než já a již studoval i nějaký návrh plánů péče, zde mluvil o 52 %. To, myslím, je úplně ten základní problém tohoto návrhu s tím, že v zásadě klidová území toho národního parku stanoví Ministerstvo životního prostředí opatřením obecné povahy, tzn. pan ministr, teď je pan ministr Brabec, za dva roky bude pan jiný ministr... (Poznámky a smích v sále.) Já myslím, že ano, uvidíme za ty dva roky, myslím si, že se nebudu mylit, takže za ty dva roky to třeba bude jiný ministr, abychom nevedli tuto debatu, a bude mít třeba úplně jiný názor na koncepci a na rozsah klidových území.

Když jsem studoval návrh zákona i poté, co jsem byl na těch seminářích a znám názory lidí, kteří žijí v národním parku nebo jsou častými návštěvníky toho národního parku, tak považuju tento návrh za témař nejhorší ze všech, které zde byly podány, protože jeho cílem je skutečně z větší části z Národního parku Šumava udělat tzv. klidové území, tzn. onu divočinu. Já tedy nevím, do jaké míry je možné úplně změnit koncepci tohoto návrhu zákona ve druhém čtení. Podle mého soudu je to

neoprávnitelná záležitost. Proto bez toho, že bych dále předčítal nějaké dopisy, tak souhlasím s těmi poslanci, kteří navrhlí zamítnutí tohoto návrhu zákona. Souhlasím i s tím, že pokud by neprošlo zamítnutí, tak je potřeba alespoň se pokusit návrh vrátit k dopracování. Takže se k témtu návrhům připojuji a věřím, že Sněmovna dnes rozumně rozhodne ne ve prospěch Národního parku Šumava a těch dalších parků, ale ve prospěch lidí, kteří v tom národním parku žijí a kteří chtějí národní park navštěvovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcevi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych na začátek nebo na úvod svého projevu začal poněkud odlehčeně jako reakci na projev mého předčeřníka pana poslance Votavy a dalších levicových politiků, kteří tady hovořili o dopise O nás bez nás, o likvidaci tradiční Šumavy. Chvíli jsem myslel, že to bude o rodu Schwarzenbergů, nakonec jsem se dozvěděl, že to je o někom jiném.

Mám takový jednoduchý návrh. A teď mě berte trochu s nadsázkou. Pokud chceme, aby byla Šumava řádně spravována, prosím, vraťme ji zpátky Schwarzenbergům. (Slabý potlesk zprava.) Byl by to jednoduchý zákon, tuším o jednom paragrafu, a měli bychom jistotu, že ta Šumava skutečně bude spravována tak, jak si všichni přejeme. Nevěřím samozřejmě tomu, že by tento zákon tady prošel. Nicméně mějme ho stále v patrnosti.

A teď už mi dovolte, abych se vyjádřil k samotné novele zákona č. 114 o ochraně přírody a krajiny. Na začátek bych chtěl říct, že tady probíhala diskuse, trošku jsem si vyslechl takové popichování zejména mých kolegů, kteří sedí vedle nás, to znamená ze strany ODS, o tom, jaký máme přístup jako TOP 09 k ochraně přírody. Chtěl bych tady říct jednu zásadní věc. Ochrana přírody není ani levicová ani pravicová. Ochrana přírody je konzervativní. Konzervativní ve smyslu toho, že chceme skutečně zachovat přírodu našim dětem, budoucím generacím, minimálně takovou, jakou ji známe my dnes. To je náš přístup jako TOP 09 k ochraně přírody a myslím si, že je naprostě správný. V tomto směru se hlásíme k takovému tomu zelenému konzervatismu.

Tato novela zákona probíhala, myslím, velmi pečlivou přípravou. A teď samozřejmě hovořím o Sněmovně. Teď nebudu hovořit o Ministerstvu životního prostředí. Nicméně zákon, nebo to čtení bylo přerušeno 7. 10. loňského roku. Trochu mě překvapuje, že až dnes se dostalo tedy pokračování na program Sněmovny. To tady trošku obviním pana ministra Brabcovou, že nedokázal prosadit nebo urychlit toto projednávání. Zejména pravděpodobně jeho kolegové mají ostřejší lokty.

Nicméně bych na začátek chtěl říct, že jsme tento zákon projednávali velmi pečlivě nejen na výboru pro životní prostředí, ale několikrát jsme se sešli i jako podvýbor ochrana přírody a krajiny. Měli jsme k tomu čtyři jednání. Na prvním jednání jsme byli obecně seznámeni úředníky Ministerstva životního prostředí

o záměru této novely a bylo to někdy na začátku loňského roku. Potom jsme měli samostatné projednávání právě u těch jednotlivých parků, samozřejmě za přítomnosti jednotlivých ředitelů národních parků. A nakonec na čtvrtém jednání jsme probírali paragrafové znění. To znamená, že příprava i na půdě Sněmovny byla velmi pečlivá.

Co je cílem novely, to už tady samozřejmě několikrát zaznělo. To, že by měla novela otevřít parky šetrnému turismu, podpořit roli obcí v rozhodovacích procesech, zjednodušit administrativu, měla by sjednotit ochranné podmínky, zřídit klidová území. Je tam samozřejmě nová zonace pro management parku a koncepce péče o národní parky a samozřejmě jednodušší návštěvní rám.

Z jednání zejména na podvýboru jsem nabyl dojmu, že všichni čtyři ředitelé národních parků souhlasí s tímto zákonem, kloní se k této novele, kloní se k tomu, aby samozřejmě po zapracování některých připomínek, které bych ale bral spíš jako dílčího charakteru, aby tento zákon byl schválen. Kloní se k tomu také odborná veřejnost samozřejmě ze strany vědců a ochránců přírody. Chtěl bych říct, že jsme samozřejmě narazili na otázky takového dílčího charakteru, které se dají vyřešit zejména pozměňovacími návrhy. Myslím si, že to rozhodně není důvod, proč by měl být tento zákon zamítnut.

Důvod toho zamítnutí samozřejmě pramení úplně z jiné strany. Požadavek na zamítnutí pramení z jakési frustrace. Ta frustrace se zde objevila v době, kdy zde neprošel zákon o Šumavě. Zákon o Šumavě jsme tu projednávali někdy, tuším, je to rok zpátky. A tehdy byl velmi podporován prezidentem Milošem Zemanem. A tento samostatný zákon o Šumavě byl zamítnut, to znamená nebyl schválen Poslaneckou sněmovnou. Od té doby je tady poměrně velké napětí, co se týká této oblasti, a jsou tady upozaděny aspekty ochrany přírody v ostatních národních parcích. A jak jsme i dnes slyšeli z naší diskuse, tak se zejména bavíme pouze o Národním parku Šumava.

Chtěl bych říct několik základních věcí, a zejména to, že národní park je území, které neslouží k tomu, aby se na něm realizoval hospodářský výsledek. To je pro mě naprostě zásadní věc. Národní park je území, na kterém člověk prostě nehospodaří. Tak to beru i řeknu z pohledu vnímání národních parků světově. Primárně ho člověk neužívá k tomu, aby z něho měl hospodářský užitek. Člověk hospodaří v České republice na 98,5 procenta území. 98,5 procenta území je území, kde nejsou národní parky a které slouží k hospodaření. A to je jedno, jestli se tam pěstuje obilí, těží nerosty, dělají skládky či staví dálnice. 98,5 procenta. Samozřejmě někomu se to může líbit, někomu se to nemusí líbit, ale já tvrdím, že na 1,5 procenta území našeho státu si můžeme dovolit nechat v takovém stavu, abychom na něm nehospodařili. Myslím si, že každá vzdělaná a kulturní společnost si to může dovolit. Opakuji, 1,5 procenta území našeho státu. Pokud se na tom shodneme, tak je reálná a odpovědná debata, nakolik toto území, tuto divočinu mají lidé navštěvovat, jak si ji mají prohlížet, dívat se, jak se tam ta příroda obnovuje. Debata se pak může vést, jakým způsobem bude ona příroda zachována.

Jsem rád a vítám, že nejdeme cestou samostatného zákona o Šumavě, ale že vše řešíme novelou zákona č. 114 o ochraně přírody. Řekl bych, že novela je samozřejmě velmi ambiciózní a samozřejmě i proto vzbuzuje poměrně různorodé ohlasy.

Na rozdíl od ostatních národních parků se v Národním parku Šumava vede dvacet let debata o tom, jakým způsobem k tomuto území přistupovat. Jsou dvě strany barikády. Jedna říká, že to je hospodářský les a že ti ostatní si hrají pouze na jakousi ochranu přírody, že tam hnije dřevo za několik miliard, že tam vždy žili předci, Schwarzenbergové, a že by teď chtěli ti současní uživatelé, aby tento les byl dále hospodářským.

Na druhé straně jsou samozřejmě ochránci přírody, kteří chtějí jakési absolutní uzavření této přírody a ponechat jí její volnost. A mají poměrně někdy až nereálné požadavky na procentuální velikost prvních zón. Já samozřejmě vnímám to, že není možné se přiklonit ani na jednu ani na druhou stranu. Je potřeba hledat kompromis. Toho kompromisu se dosáhne pouze tak, že budou pevně stanovená pravidla. Ustoupit samozřejmě musí každá strana. Samozřejmě to správné řešení bude takové, když ani jedna ani druhá strana nebude úplně spokojená. V tom bude onen kompromis.

Samozřejmě se můžeme bavit o tom, jestli území národního parku má být upřednostněno pro aktivní turistiku před předmětem ochrany přírody. Někdo si může myslit, že je hluoust nechredit do lesa, protože tam hnizdí tetřev, který je chráněný. Já si to samozřejmě nemyslím. Myslím si, že poslední území, které mu v České republice jsme schopni nabídnout, je právě území národního parku. Tam by skutečně ten člověk měl ustoupit. Myslím si, že nikomu nebude vadit, když půl roku na ono území nebude moct vstoupit a druhého půlroku se tam podívat bude moct.

Byla tady velká diskuse ohledně kůrovce, kůrovcové katastrofy. Já si myslím, že jsme se dostali už do cyklu, kdy se les jako takový začíná obnovovat a začíná ukazovat, že bylo správné rozhodnutí, abychom les nechali původní obnově. Ty snímky, pokud jste se na ně někdy podívali, jsou skutečně velmi zajímavé. Na ty fotografie se podívejte. Podrost už skutečně začíná vyrůstat a vyrůstá zdravý les, ne ta monokultura vysazená před desítkami let. Takže rozhodnutí takové, jaké bylo, bylo rozhodnutí správné. Samozřejmě jediné argumenty, které zaznívají proti, že se nám to nelíbí nebo že na to nejsme zvyklí a že to třeba nevypadá v danou chvíli hezky. Nicméně příroda samozřejmě to vnímá v pozici desítek nebo stovek let.

Já bych možná na závěr chtěl říct, že jsme tady vedli dlouhou diskusi, jestli potřebujeme speciální zákon Národního parku Šumava, kde by se nastavily nějaké striktní podmínky, o kterých nebude moci nikdo polemizovat. Už by nebyly žádné účelové posudky nebo nejednoznačné výklady a rozhodnutí správy a následné soudy. Já věřím, že to se nám podaří nastavit právě v této novele. Poslanecký klub TOP 09 a Starostové se tady přikláňí ke stanovisku mnoha odborníků. Mezi nimi bych jmenoval třeba pana prof. Bedřicha Moldana, jednoho z prvních ministrů životního prostředí, který vždy tvrdil, že zákonárná úprava by měla proběhnout ve všech národních parcích České republiky na stejných principech a stejném právním základu a mělo by to být řešeno komplexní novelou zákona č. 114 o ochraně přírody a krajiny. A já jsem právě rád, že současný ministr životního prostředí, ministr Brabec, jede cestou mého kolegy z TOP 09 pana Bedřicha Moldana a přistoupil právě k oné novelizaci zákona č. 114. Věřím, že to bude ku prospěchu jak ochrany přírody, tak krajiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Nyní má slovo pan poslanec František Vácha. Prosím, pane poslanče. Připraví se pan kolega Zahradník.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ono už tady hodně argumentů zaznělo. Já bych se úplně na začátek svého vystoupení chtěl zastat vědců. Občas se tady o ně v některých vystoupeních kolegové trochu otírali. Vědci té přírody, vězte tomu, neškodí. Oni se ji opravdu snaží poznat a své poznatky využívají k její ochraně. Jsou vychovávání k objektivnímu posuzování věcí, tzn. je nezajímá to, jestli na to má kdo jaký názor. Oni se snaží hledat alespoň v rámci svých možností nějakou tu pravdu. Nicméně to jen tak na začátek.

Já jsem se těšil na novelu zákona č. 114 o ochraně přírody hlavně kvůli té Šumavě a kvůli tomu, že se na Šumavě uklidní situace. Jsem člen podvýboru pro ochranu přírody a krajiny a my jsme na tom podvýboru několikrát zástupcům Ministerstva životního prostředí vyjadřovali právě tady to naše stanovisko s tím, že v podstatě dneska proti sobě stojí dvě zájmové skupiny. Zájmové skupiny občanů, kteří na Šumavě žijí – slyšeli jsme dopis, slyšeli jsme mnoho vystoupení – a zájmové skupiny ochránců přírody, kteří vidí své zájmy na Šumavě právě v té ochraně přírody. Já jsem čekal, že zákon přinese uklidnění situace a nějaký konsenzus. Bohužel v tuto chvíli nejsem úplně přesvědčen, že by verze, která přichází do Poslanecké sněmovny, tento konsenzus přinášela. Jak už zmínil kolega Kučera, konsenzus znamená, že jsou bud' obě skupiny spokojené, nebo obě skupiny jsou úplně stejně naštvané na předkladatele. Během jednání na podvýboru pro ochranu přírody a krajiny jsem měl pocit, že spokojená je ta skupina ochránců přírody a nespokojení jsou převážně starostové. Myslím si, že je to i vidět z počtu příspěvků poslanců, kteří zastávají jednotlivé názory, že těch, kteří se obávají toho, že to kyvadlo je vychýlené na tu jednu stranu, bylo více. To znamená, my bychom měli hledat nějaký konsenzus.

Nejbolehnější nebo nejslabší body v tomto zákonu, které mohou být zneužity jednou nebo druhou skupinou, ty body, kde, pokud schválíme tuto verzi zákona, bude myslím dál docházet ke střetům, to jsou ty body, které jsou řešeny podzákonými normami. My jsme na to upozorňovali i na podvýboru, že tohleto je podle nás – a shodil jsme se všichni – ten nejslabší bod, kdy využíváme opatření obecné povahy, kdy o tom budou rozhodovat nějaké orgány, ať je to Ministerstvo životního prostředí, nebo správa národního parku. Samozřejmě ty budou pod tlakem zájmových skupin vždycky a vždycky se mezi sebou ty zájmové skupiny budou hádat. Podle mého názoru by většina těchto věcí měla být zakotvena v zákoně a měla by být napsaná přímo v paragrafech zákona. To znamená, ve chvíli, kdy my schválíme tento zákon, si v podstatě na Šumavě nepomůžeme vůbec. Pořád tam budou dvě skupiny, které mezi sebou budou bojovat, budou tlačit na správu, budou tlačit na ministerstvo, budou se přivazovat ke stromům, budou blokovat další jednání.

Já samozřejmě nejsem pro zamítnutí tohoto zákona už z toho důvodu, že na tom zákoně pracovalo a připravovalo ho plno kolegů, kterých si vážím a kterým věřím. Nicméně situace, která nastává, a teď si trošku rýpnu do pana ministra životního prostředí, mám prostě pocit, že jste prodali Šumavu za to, že vás nebude nikdo

kritizovat za prolomení těžebních limitů. Vy se tomu smějete, asi to není poprvé, kdy vám to někdo řekl, určitě máte připravenou odpověď, ale je dobré, že to zazní i tady.

Samozřejmě nejsem pro zamítnutí tohoto zákona v prvém čtení, nicméně jsem přesvědčen, že pro uklidnění situace je třeba do zákona nějakým způsobem zasáhnout, a myslím si, že zasáhnout velmi výrazně. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Váchovi. Slovo má pan poslanec Jan Zahradník, připraví se pan kolega Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, původně jsem chtěl reagovat jenom faktickou přípomínkou, ale přece jenom asi bych čas dvou minut nepovažoval za dostatečný.

K tomu, co tady říkal pan poslanec Kučera. Šumava je skutečně tím důvodem. Je to tak bez toho, aniž by zde byl problém v Národním parku Šumava, v národním parku specifickém ať už svou rozlohou, nebo obydleností, nebyl by důvod měnit zákon 114, který, jak tady zaznělo, svůj účel plní celkem dobrě.

Ještě se jednou nebo dvakrát vyjádřím k tomu, co říkal kolega Kučera. Mně se líbilo, jak řekl, že cílem všech, kteří podporují zákon, kteří jsou těmi nadšenci pro divočinu na Šumavě, je příroda, zachovat ji, jakou ji známe dnes. To je závažná věc. Jenom několik let nás dělí od doby, kdy Šumava byla nepřehledným zeleným polem, nepřehledným zeleným masivem lesů na naší hranici, a takovou Šumavu si samozřejmě přejeme zachovat. Dneska je ale 20 % ze Šumavy suchý les, který, jak pan kolega řekl, není milý zrakům některých lidí, nelibí se jim, ale asi nemí ani dobrý pro území, jak napovídají některé indikace. Kterou tedy Šumavu? Kterou tedy přírodu, jakou dnes známe, chceme zachovat?

Pan kolega zmínil odbornou veřejnost. Také existuje celá řada odborníků, kteří tento zákon odmítají. Musím také ještě ocitovat, že podle kolegy Kučery by měl člověk ze Šumavy ustoupit. To říkejte, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, obyvatelům Šumavy, kteří tam žijí a pracují, že by měli odsud ustoupit.

Jedná se o experiment, to je nade vši pochybnost. Tento experiment začal kdysi v polovině doby mezi založením parku a rokem 2007. Pak přišla akcelerace tohoto experimentu, katalyzátor v té chemické laboratoři, a to byl orkán Kyrill. Tehdy pan ministr Bursík rozhodl nevyklidit padlé dřevo z prvních zón a vlastně tím dal základ k novému vývoji procesů, které, kdyby probíhaly pod nějakým recipientem v laboratoři, by byly asi přijatelné. Ale ony tyto procesy probíhají v přírodě, která tvoří součást té středoevropské krajiny, kde žijí lidé. Tento experiment se tím vymkl z kontroly a v důsledku toho je 20 % Šumavy suchým lesem. Jenom se pořád nikdo nehlásil k tomu, kdo je ten experimentátor, kdo je ten pokusník. Pan ministr Bursík tehdy řekl na slyšení v Senátu, že bere odpovědnost. Už jsem to tady jednou říkal. Kde je pan ministr Bursík a kde je jeho odpovědnost?

Já bych chtěl ještě zmínit jednu věc a ještě bych se chtěl obrátit k tomu podle mne z hlediska ideového založení zákona klíčovému § 15 odst. 3, který vlastně definuje cíl ochrany přírody. Mimo to, že chce zachovat, tak také chce postupně obnovit přirozené ekosystémy. Ekosystémem je tam les. Říkáme tomu ekosystému les, my, kteří nemáme toto vzdělání. Je to les. Jaký les tam tedy chceme? Ten, který tam vznikl před dvěma třemi lety během kalamity? Nebo les, který tam byl před Kyrrilem? Nebo les, který tam nacházeli občané Československa, když poprvé po pádu železné opony mohli chodit zase volně na Šumavu, kdy tam padly dráty a mohlo se tam chodit? Les, který byl vinou komunistického režimu a vinou toho, že to bylo vlastně chráněné hraniční pásmo, v nějaké podobě zachován. Tenhle les? A nebo tam chceme les, který tam byl, a krajinu, která tam byla v 19. století, v 18. století, kdy tam žilo veliké množství původních německých obyvatel, kteří tam hospodařili, žili a vdechli kraji obrovský materiální, ale i duchovní náboj? A nebo chceme obnovit les, který tam nacházeli první kolonisté, první lidé, kteří začali chodit přes masiv? Ten Vítěk z Prčice, který se tudy asi ubíral na svých cestách mezi Rakouskem a jeho majetkem v jižních Čechách. Který z těchto lesů chceme obnovit? To asi nevíme.

Když jsem se vždycky ptal představitelů fundamentálního názoru na to, že Šumava má být nechána sama sobě bez zásahu, co tam tedy má být, tak oni, že co tam bude, budou rádi, že tam bude. Chtějí, co tam samo bude, to chtějí. Já vím, je to pěkné, je to experiment, ale je to experiment na části území České republiky. Nevím, do jaké míry je tento experiment založen v nějakém duchovním systému naší krajiny. To není území, kde po dlouhá staletí, tisíciletí vývoje civilizace lidé chodili jenom sporadicky, jako jsou ty národní parky v Kanadě, ve Spojených státech. Na Šumavě, znova opakuji, žili lidé a hospodařili tam.

Vím, že moje žádost k vám nemusí být vyslyšena, ale znovu vás žádám: podpořte zamítnutí zákona, ať je tady možnost připravit zákon, který by skutečně byl zákonem pro Šumavu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Zahradníkovi. Než budeme pokračovat řádně přihlášenými, mám dvě faktické poznámky, a to pana kolegy Junka a pana kolegy Kučery. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Junek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem tady poslouchal bedlivě všechny výtky odpůrců zákona. Slyšel jsem, co všechno je v něm špatně, že by měl být zamítnut a tak dále. Já bych chtěl aspoň jednoho z vás vyzvat: Řekněte mi podle vás, jak tedy má Šumava vypadat. Přesně co byste si představovali. Já jsem to tady neslyšel. Slyšel jsem jenom výtky, co je špatně, zamítnout a tak dále, ale konkrétní představu, jak podle vás má Šumava vypadat, jsem tady neslyšel. Ted' v projevu pana kolegy Zahradníka jsem zaslechl, že chce, aby to byl zelený monolit. To chceme asi taky. Řekli jsme, jak toho chceme dosáhnout, bezzášahovostí a tak dále. Jestli máte jiný názor a myslíte si, že ten zelený monolit může existovat díky smrkové monokultuře, která se, když je napadena kůrovcem, musí vymýtit, tak tam potom ten monolit nevidím. To je jediné, co jsem tady zaslechl. Ale jinak jsem

neslyšel vůbec nic, jak by podle vás Šumava měla vypadat, jak by měla fungovat. Kdybyste mi to tady řekl, byl bych moc rád. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Junkovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Michal Kučera. Nehlásí se. Můžeme pokračovat vystoupením pana poslance Františka Laudáta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom několik poznámek. Nechtěl jsem původně v téhle diskusi vystupovat. Víceméně se vrátím ke svému vystoupení, které tady bylo při senátní iniciativě v návrhu o Národním parku Šumava. Skutečně si v tomto s některými protagonisty, jejichž názory tady dnes zazněly, neporozumím. Pokud to má být národní park, tak má svá pravidla. To není o žádné ideologii, to je o nějakém celkovém zakotvení k přírodě. Tam se mají chránit procesy. Přijde mně absurdní, když někdo mluví o experimentech. Jestli někdo s přírodou experimentuje, tak je to člověk. Je otázka, zda lze nazývat vlastní přirozený vývoj přírody experimentem. Samozřejmě příroda sama o sobě experimentuje každou sekundu, to je logické. Experimentovala tak po miliony let a bude experimentovat i nadále.

Co se týká poslanců a poslankyň, které mají vazbu na Plzeňský kraj, tak bohužel z mého pohledu přesně tady předvádíte, že jste nepochopili, že ve vztahu k přírodě, že to je jaksi hodnota, kterou musí sdílet když už ne celý svět, celá Evropa, tak že už dneska ji sdílí minimálně nás národ. To znamená, že pro mě není relevantní, že se nikdo nediví, jak tady zaznělo, ať se nikdo nediví, já jsem z Plzeňského kraje nebo ho zastupuji. Je zajímavé, že tady padaly odkazy na občany, kteří žijí v Národním parku Šumava. Nikdo je neobtěžuje. Je škoda, že Ministerstvo životního prostředí nebo někdo se intenzivněji možná nevěnuje práci s tamními občany, aby je přesvědčil nějakou solidní kampaní a spoluprací ještě ve větším rozsahu, aby skutečně vzali za své, že budou žít a žijí v krajině, která bude postupně zvyšovat svoji hodnotu proti stávajícímu stavu a že z toho se dá velmi dobře žít. Ostatně už ta data, která tady při minulých diskusích kdysi speciálně k Šumavě padala, tak ukazovala, že vlastně tam je vyšší životní úroveň, resp. platová hladina než v jiných regionech republiky. Takže si myslím, že už se to tam ukazuje, a možná že intenzivnější spolupráce managementu národního parku s tamními obyvateli v tomto směru by byla velmi užitečná.

Na druhou stranu, když se zastáváte i občanů a máte obavy o jejich budoucnost, možnosti, tak jsem zvědav, jak se budete chovat, až tady budou chodit různé novely o rychlém vyvlastňování na třeba dopravní stavby, o nestandardních postupech, právo vlastnit a spravovat svůj majetek v jiných krajích, než je na Šumavě. Takže z tohoto pohledu asi nepřekvapí, že nesouhlasím s tím, aby se ten předklad zamítl, či dokonce se vracel k nějakému přepracování, protože to, co tady zaznívá od oponentů, a já neříkám, že ten zákon je úplně dobrý, ale od toho jsou ta další čtení, aby se když tak pozměňovacími návrhy ještě doplnil či pozměnil. Nicméně to, co tady jeho oponenti chtějí, tak v tom případě mají předložit zákon, který zruší Národní park Šumava a

udělá z něj nějaké chráněné území nižší kategorie. Ale ty představy dohromady – nechat to volně, aby to dopadlo jako Krkonoše či jiné pohraniční hory, prostě nejde.

A zapomeňte na to, že nic se v přírodě nevrací do předchozího stavu. Nežijte v minulosti, koukejte spíš do budoucnosti, jak se může Šumava rozvíjet bez experimentů člověka. Věřte tomu, že ona vytvoří v průběhu několika desetiletí větší hodnoty, než jsou tam teď, než možná dokonce byly i v minulosti. Samozřejmě každá nostalgie má svoji cenu, ale odhodlete ji a zkuste koukat spíš dopředu. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi. Ještě v rozpravě pan kolega Robin Böhnisch nikoliv jako zpravodaj, ale v rádném vystoupení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Velmi děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane ministře, dámy a páновé, kandidáti na medaili Za zásluhy. Já si dovolím částečně shrnout po věcné stránce obecnou rozpravu teď ještě v obecné rozpravě a potom jako zpravodaj už si dovolím jenom shrnout ty povinné údaje, které se ode mne jako od zpravodaje očekávají.

V první řadě mi dovolte poznámku zdánlivě od věci. Několikrát tady zaznělo a zvykli jsme si na to říkat: Já jsem poslanec za Královéhradecký kraj, já jsem poslanec za Plzeňský kraj, já jsem poslankyně za Jihočeský kraj. Ne, my jsme poslanci Parlamentu České republiky zvolení v tom kterém kraji a naše role je stejná, ať dojedeme z Krkonoš na Šumavu nebo ze Šumavy do Jeseníků. Já se tímhle chci vrátit k meritu toho zákona. K meritu novely, která má stanovit pravidla pro dosavadní čtyři národní parky v České republice, které nejsou ani obecní, natož krajské, ale jsou národní. Všechny jsou unikátní. Unikátní není jenom Šumava, unikátní jsou Krkonoše s alpinskou tundrou, unikátní je Podyjí, unikátní je České Švýcarsko a unikátní je samozřejmě Šumava. Ano, Šumava je specifická. Je specifická v tom, že sedm obcí je přímo součástí národního parku a celkem 22 obcí je národním parkem tak či onak zasaženo. V případě Krkonoš, tady musím bohužel opravit svého vzácného kolegu, v případě Krkonoš jsou obce z národního parku vyjmuty a nejsou jeho součástí.

Dovolím si pár poznámek k některým vystupujícím. Prvním bude pan kolega Zahrádník. Hned v úvodu mu dám za pravdu alespoň v části jeho projevu. Já souhlasím s tím, že úprava novely, která přišla z Legislativní rady vlády, neznamená ani zdaleka vylepšení návrhu. Konkrétně mám na mysli například § 20, kde se změnily pojmy "dohodne" a "projedná". Je to jeden z mála skutečně vážných výtek krkonošských obcí, krkonošských starostů k aktuální novele zákona. Já souhlasím s tím, že je potřeba zachovat termín "dohodne" v konečné podobě zákona, tak jak ho schválíme, protože si nemůžeme dovolit odstíhnout obce od rozhodování například o zonaci. A jsem přesvědčen, že to bude jeden z nejjednodušších úkonů ve výboru pro životní prostředí, který provedeme, který pozměňovací návrh navrhнемe.

Několikrát tady zazněla výhrůžka paděstí a více procenty bezzálohového území v národních parcích. Ovšem nezaznělo, že je to opravdu, ale opravdu dlouhodobý plán, jak by měly naše národní parky vypadat. Ono to může být za paděst a může to

být za sto let. Určitě to nebude za deset nebo dvacet let. Koneckonců na přání šumavských obcí máme 15leté moratorium na změny v zonaci jednotlivých národních parků. Paradoxem je, že v posledních dopisech, které ze Šumavy chodí, se tento jejich vlastní požadavek na 15leté moratorium stává problémem. Problémem i v Krkonoších. Místní starostové mi říkali: My nepotřebujeme 15leté moratorium na zonaci v Krkonošském národním parku. Pakliže se příroda nějakým způsobem vyvine, bude potřeba zonaci změnit. Není důvod blokovat takovou změnu 15letým moratorium. Pakliže se dohodneme na tom, že nové znění bude takové, že 15leté moratorium platí pro ten případ, že se strany nedohodnou jinak, tak tam určitě 15leté moratorium můžeme nechat.

Zajímavou poznámku měl pan kolega Vilímec. On mluvil o ideové koncepci. A ano, idea, filozofie ochrany přírody, naše vlastní filozofie ochrany přírody každého z nás se vinula jako červená nit vystoupeními většinou odpůrců této novely. Ano, prostě někdo má představu pěstované přírody. Někdo má představu divoké přírody, v případě Šumavy divokého srdce Evropy. Je to otázka individuálního nastavení a já s tím nemám nejmenší problém. Jenom ale potom nedokládejme náš filozofický pohled na ochranu přírody často nesmyslnými nebo nepravidlivými argumenty.

Nejvíce tu mluvilo o šumavském národním parku. Mát to svou logiku. Je to opravdu léta předmětem sporů a nejrůznějších zájmů. Nejde o dvě skupiny, jak říká pan kolega Vácha. Nestavme to tak, že existuje zájem obyvatel Šumavy jako nějaké jednolité entity a zájem nějakých vědců. I na Šumavě je celá řada lidí, kteří souhlasí s filozofií tak, jak je nastavena v novém zákoně. Můžu například mluvit o sdružení Šumava domovem.

Během posledních týdnů mi přišlo asi pět dopisů od odpůrců této novely. Bylo zajímavé podívat se už jenom na adresu odesilatele. V jednom případě tam bylo napsáno Šumava. Odesílatelem je Šumava. Není. Pak tam byl jenom dopis podepsaný několika lidmi, kteří mají tendenci mluvit za jakousi většinu, kterou nejsou schopni definovat. Musíme na druhou stranu říct, že z těch pěti dopisů ne všechny představovaly lavinu prázdných frází, byť tam byly i takové. Přišly i velmi racionální návrhy na pozměňovací návrhy, pokud zákon postoupí do druhého čtení. A věřte, že se výbor pro životní prostředí těmito návrhy, které přišly, bude intenzivně zabývat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane kolego, na chvílku přeruším. Požádám sněmovnu o klid. Myslím si, že už můžeme závěr debaty umožnit v důstojném prostředí. Pokud máte jinou diskusi, prosím, v předsálí, a to odleva doprava a odprava doleva. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo, ale já jsem subjektivně spokojen. Já jsem zažil daleko vícenásobně debaty v sále.

Zpátky k Šumavě. Já mám to štěstí nebo smůlu, že mohu sledovat tu diskusi velmi dlouho. Na jedné straně zůstávají představitelé některých šumavských obcí, na druhé straně část obyvatel, část vědecké obce, neziskové organizace. Diskuse se velmi zajímavě vyvíjí v závislosti na tom, jak se vyvíjí šumavská příroda. Můžeme se shodnout na tom, že určitě existovala a existuje skupina, která Národní park Šumava

nikdy nechťela. A ti lidé nezmizeli. Ti samozřejmě existují a buďto říkají otevřeně "my Národní park Šumava nechceme", anebo nacházejí celou řadu argumentů a jejich přání zrušit národní park se dá vyčít pouze mezi rádky.

Na začátku té nejvášnivější debaty o Národním parku Šumava stála hrozba kůrovcovou kalamitu a jejími dopady. Mluvilo se o mrtvé Šumavě, mluvilo se o miliardách za stromy, které trouchniví v porostech ponechaných samovolnému vývoji. Ta cena byla pokaždé jiná. Jednou to byly stovky milionů, jednou to byly miliardy, a přitom ta cena se dá vyčíslet zcela do haléře. Ta cena dřeva je nula, protože to dřevo bylo samozřejmě odepsáno už dávno. Objevily se názory, že někdo chodí po nocích vysazovat malé stromečky na trouchnivějící kmeny a chce tak zmást veřejnost, chce předstírat, že se příroda obnovuje sama a rychle. Dneska už tyhle argumenty nezaznívají, protože se ukazuje, že dílo přírody je neuvěřitelně a obnova Šumavy probíhá daleko rychleji, než kdokoliv předpokládal. Platí o tom přesně poučka lépe jednou vidět než stokrát slyšet. Stačí se tam zajet podívat.

Tak se objevily nové problémy, nové argumenty. Ochrana přírody na Šumavě způsobuje vysychání Šumavy a ztrátu vody. Vloni se ukázalo v materiálech vydávaných PR agenturami, že vyschl pramen Šumavy. Nevyschl, dámý a pánonové! Nebudete tomu věřit, nechci vám kazit romantické představy o přírodě, ale řeky nezačínají ve studánkách. Řeky začínají v bažinách, v mokřadech, a pokud chceme turistům ukázat nějaký pramen řeky, tak prostě do studánky tu vodu svedeme rourou. A roury se někde upcpávají. Tak tímhle způsobem vyschla studánka představující pramen Vltavy na Šumavě. Takže ani tenhle argument neobstál.

Další byl, že ochrana přírody na Šumavě připravuje tamní lidi o práci. Nezaměstnanost v šumavských obcích je hluboko pod průměrem České republiky.

Další argument – šumavské obce jsou chudé. Šumavské obce jsou v příjmech na obyvatele dvojnásobně bohatší, než je průměr Jihoceského a Plzeňského kraje.

Tak tu máme nový argument – argument, že sbíráme samosprávám jejich poslední pravomoci. Slyšeli jsme naprostě absurdní filipku o tom, že národní park vlastně neexistuje. Jeden právní názor, který by už, předpokládám, Legislativní rada vlády i další právníci během řady uplynulých let jednoznačně vyvrátili.

Dámý a pánonové, to je prozatím všechno. Já pak ještě jako zpravodaj shrnu po technické stránce obecnou rozpravu. Chtěl bych všem vystupujícím poděkovat. Opravdu většina, byť i negativních názorů, měla velkou hodnotu a bude sloužit jako podklad k dalšímu projednávání ve druhém čtení. Vás všechny bych chtěl požádat, ba přímo poprosit, abyste návrh zákona do druhého čtení propustili a ustavili výbor pro životní prostředí garančním výborem. Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Böhnischovi. Máme před sebou jednu faktickou poznámku a přihlášku pana předsedy klubu ODS. A ptám se pana ministra, jestli chce až v závěrečném slově, nebo ještě v rozpravě. V závěrečném slově. Ještě předtím, než bude faktická poznámka, budu konstatovat došlé omluvy, a to paní kolegyně Langšádlové od 19 do 21 hodin, pana kolegy Holečka od 18 do 23 hodin do konce a pana poslance Ivana Pilného od 18 hodin

z pracovních důvodů do konce jednacího dne. A pan kolega Skalický od 19 do 21 hodin.

Nyní faktická poznámka pana poslance Karla Šidla. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, budu velice stručný. Pozorně jsem poslouchal proběhlou diskusi. Pochopil jsem, že pravděpodobně nás návrh na zamítnutí v prvním čtení neprojde, ale byla vznesena celá řada připomínek a určitě tato novela zákona bude potřebovat větší časový prostor k tomu, aby byla řádně projednána ve výborech, takže bych si dovolil navrhнуть, aby doba na projednání ve výborech byla prodloužena o 20 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Šídlovi. Nyní pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já bych to nevzdával, snahu o zamítnutí tohoto zákona, ale to hlasování může být těsné.

Bohužel, jak jsem avizoval někdy před několika hodinami, v této chvíli zasedá stálá komise pro kontrolu GIBS a já chci umožnit i našim zástupcům, aby se hlasování o tomto návrhu mohli zúčastnit, takže žádám o přestávku na jednání klubu v délkce 30 minut. Doufám, že do té doby komise pro GIBS skončí. Pokud ne, požádám o další přestávku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, děkuji. Já to zaokrouhlím a sejdeme se tedy 18.40 hodin.

(Jednání přerušeno v 18.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.40 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat po přestávce na poradu klubu ODS, respektive na umožnění členům stálé komise, aby se mohli účastnit hlasování.

Jsme v bodě, kdy jsme vyčerpali přihlášky do rozpravy, a ptám se, než rozpravu uzavřu, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy k navrženému zákonu. Pokud tomu tak není, tak rozpravu končím a jsme před závěrečným slovem. Pan ministr má zájem o závěrečné slovo, pan zpravodaj také ohlásil, že bude mít závěrečné slovo. Pane ministře, prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, kdybych chtěl být vztahovačný, řekl bych, že to byl tak trochu šumavský masakr motorovou pilou. Ale nejsem a vím, že to bylo velmi korektní, byť některá ta vyjádření – ale ona už byla diskutována a argumentována přede mnou, já bych se k nim vracet nechtěl.

Já bych si dovolil říct jenom několik poznámek v tom závěrečném slově, abych neopakoval argumenty, které už tady zazněly, a pojmu ho trošku netradičně. Doufám, že mám správné veřejné zdroje, ale já jsem dostal takový zvláštní odkaz na rozhovor s panem starostou Schubertem z Modravy z roku 2008, kde on řekl – údajně, nemám důvod o tom pochybovat, údajně to bylo pro nějaký rozhovor do novin: Nejsem pro to, aby vznikl speciální zákon jen pro šumavský park. Když jsou v České republice čtyři parky, měl byt vzniknout jeden zákon pro všechny. Je vidět, že ta dialektika funguje a lze měnit i názor a já to považuji za normální. Ale jenom chci na tom říct, a vy jste už to tady také dokládali, jak se ta záležitost vyvíjí v souvislosti s tím, jak se mění podmínky na Šumavě.

Další poznámka je směrem k obcím, protože ta Šumava je specifická. Je specifická právě tím, že má obce na svém území, a je specifická ještě také tím, že má některé velmi specifické starosti. Já mám dokonce trochu podezření, že někteří ti starostové se vlastně na ničem dohodnout nechtějí, že oni žijí v určitém přesvědčení, že "dokud jsem ve sporu, dokud jsem v opozici, tak vlastně je to dobré, protože mám vždycky možnost, že se ještě někde můžu ozvat. Kdežto kdybych se dohodl, ta možnost končí." Já si tedy nemyslím, že to je pravda, ale nikomu to nechci brát. Protože vy tu Šumavu znáte. Mnozí Šumaváci, kteří tady dneska promluvili, znáte ji lépe než já. Ale já jsme na té Šumavě velmi často. Trávím tam takřka každý víkend v létě na své oblíbené Horské Kvildě, ale mám tu Šumavu hodně procestovanou. Já musím říct, právě proto, že jí znáte – máte pocit, že se tam žije špatně? Máte pocit, že ty obce nemají možnost rozvoje? Na Borové Ladě? Na Modravě? V dalších obcích? Tam prostě rostou projekty, kde já si myslím, že už to pro řadu lidí není ta Šumava, za kterou třeba by jezdila část lidí. Já si myslím, že Šumava by nemělo být třeba Lipno nad Vltavou, i když také samozřejmě to láká svůj okruh klientů, kteří tam jezdí rádi, kteří chtějí akvapark, kteří chtějí sjezdovky. Ale pak tam také na tu Šumavu jezdí další lidé, a celkem jich tam jede ročně dva miliony, kteří tam jedou třeba právě proto, aby možná za ten den nikoho nepotkali. Protože tak jako my jsme rádi, když se takhle potkáváme v té Sněmovně, tak potom, když máme volno, tak chceme mít klid a už nikoho nepotkat.

Já už jsem opakovaně starostům šumavských obcí říkal – oni mi to nevěří, mě to mrzí, ale když budeme mít možnost, tak to splním, pokud mají šumavští starostové pocit, že se jim v tom parku nelibí, tak v rámci nové zonace, nového projednávání zonace bude možnost, aby oni se svým zastavěným územím z toho šumavského národních parku odešli. Mně by to případalo jako škoda, ale určitě není cílem, a já s tím souhlasím, není cílem držet v tom národním parku obce, které tam nechtějí být. My těm obcím nabízíme celou řadu zajímavých dotačních možností. Obce v národních parcích, v CHKO mají možnost čerpat speciální dotační peníze z různých projektů. Musím říct, že třeba Šumava těch projektů využívá minimálně. V ostatních národních parcích skutečně obce nejsou v parku a třeba je to opravdu ten důvod, proč tady neustále ty konflikty vznikají. A já nemám rád konflikty. Nebojím se jich, když jsou nutné, ale myslím, že pokud nutné nejsou, proč je vyhledávat. Takže pokud ta možnost bude, tak já tady znova deklarují, určitě v rámci nové zonace bude možnost jednat o tom, který ze starostů bude mít zájem setrvat v šumavském národním parku a využívat dál tu značku – protože já si myslím, že marketingově je to značka výborná,

a mě mrzí, že starostové to vidí jednostranně. Když s nimi mluvíme o investičních záměrech – my jsme teď, vlastně na podzim minulého roku, otevřáli na Šumavě dvě velká návštěvnická střediska, na jeleny, na vlky. Do těch návštěvnických středisek, především do toho vlčince, přišlo během prvního víkendu po otevření 12 tisíc lidí. Obec z toho samozřejmě profituje, protože tam je možnost ubytování, stravování, atd. To znamená, když s obcemi hovoříme o jejich investičních záměrech, o možnosti, jak je podpořit, tak jsou velmi vstřícné, ale potom, jakmile se to hodí, obrátí a říkají: My s tím šumavských parkem vlastně nechceme mít nic společného.

Národní park Šumava je jedním z největších zaměstnavatelů v okolí a také jedním z největších investorů v okolí, který investuje stovky milionů korun ročně, a je infrastruktura, která slouží právě pro ty dva miliony lidí. A když tam přijedete v létě i v zimě, tak je na té Šumavě narváno. Na cyklostezkách, na turistických stezkách, v hotelech, v restauracích. Já nemám pocit, že by to bylo zprálesněné, zničené území. To si tedy představuji jinak. A vždycky těm kolegům říkám: Jedťte se podívat do Šluknovského výběžku, jedťte se podívat do jiných oblastí. Tam jsou chudé obce. Ale vy nejste chudé obce. A když se jedete podívat do toho Bavorškého lesa, který si někteří berou za příklad, tak skoro nepoznáte rozdíl mezi Modravou a bavorškými obcemi, minimálně vzhledem.

A když se bavíme o tom procentu bez zásahu, když se to hodí, vezmeme si ten bavoršký národní park za příklad, tak oni opravdu dneska směřují k 75procentní bezzášahovosti. Na Šumavě je dneska 22–23 %. A já jsem opravdu řekl a držím to, protože obce chtěly stabilitu a říkaly: "Von když je tady Brabec, tak říkáte něco, když tady nebude Brabec, tak někdo jiný, nebo jiný ředitel parku, tak si dá opět svoje podmínky." Proto jsme tam dali moratorium 15 let, aby bez ohledu na Brabce nebo jiného ptáka, který bude stát v čele ministerstva, nebo Hubeného nebo Tlustého nebo někoho jiného, kdo bude stát v čele parku, tam prostě bylo moratorium. A my jsme tu přírodu pozorovali a sledovali, co se bude dít. Protože, vážení, a to myslím úplně vážně, a vy jako znalci, odborníci Šumavy, mi to můžete potvrdit, ta Šumava skutečně vysychá. Ale nevysychá kvůli zákonu. A nevysychá ani kvůli Kyrrillu. Vysychá prostě proto, že nepadá sníh. Teď, zaplat pánbůh a zaplat přírodu, tam ten sníh je, doufejme, že bude dlouho roztávat, bude nám dotovat podzemní prameny, bude nám dotovat slatě. Ale ta Šumava opravdu stejně jako Česká republika vysychá a my budeme čelit situaci, a nejenom na Šumavě, ale v celé České republice, kdy prostě bezprecedentním způsobem se mohou dít věci, kdy nám opravdu mohou schnout tisíce hektarů smrkových monokultur a my budeme mít jenom velmi omezené možnosti s tím něco dělat.

To je něco, protože opravdu neporučíme větru, dešti, co půjde přes všechno. A půjde to i přes jakoukoliv legislativu. Proto jsem řekl, a držím to a budu to držet, že jsme připraveni diskutovat jakékoli vylepšení, jakýkoliv rozumný názor, který například z pohledu vodního režimu na Šumavě pomůže. My teď intenzivně zastavujeme melioraci slatí, která se prováděla v uplynulých desítkách let, abychom tam tu vodu udrželi. Hlásím se k tomu, že v rámci té tzv. velké EIA se budeme snažit obnovit i splavovací nádrže některé, tzv. klauzy, které tam historicky byly. A budeme dělat celou řadu dalších věcí, aby Šumava nevysychala.

Ale pořád si myslím, že tato novela si nezaslouží zamítnutí. Na této novele víc jak rok dělaly desítky a možná stovky chytrých lidí a určitě to nebyli jenom ekologičtí aktivisté nebo jenom vědci. Ta novela má v sobě celou řadu věcí, které obce i kraje dlouhodobě chtěly. Ano, kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde, šumavskou hůl. Takže každý ten paragraf můžete vzít z jiné strany a pitvat ho a říkat si, jestli náhodou při tomto právnímu výkladu nemůže znít jinak. Ale to opět znamená, že si nevěříme. Mě tam mrzí, a ono to tady padlo, že tam je ta dlouholetá nedůvěra. A pan kolega Zahradník má velkou pravdu, že urychlovačem toho procesu byl Kyrill. Kdybychom se dneska bavili o tom, že Šumava je v zásadě divočina, respektive ta oblast divočiny je Boubín, tak on by nikomu nevadil. Vadí ten tzv. suchý les. On to není suchý les, ony jsou to suché dospělé stromy a pod nimi už rostou miliony malých stromečků. A já jsem to opakovaně říkal, já jsem vášnívý houbař a já mám taky rád zelený les. Ale právě proto vím, že ta myšlenka 50% bezzášahovosti, kterou opravdu některé ekologické organizace chtějí ve velmi dohledné době, tak proto říkám, že ona není možná. Není možná. A jestliže tam mluvíme o převažující rozloze národního parku v tom režimu, kde se nechává přírodním procesům jejich vývoj, tak se bavíme – on to tady říkal Robin Böhnisch – tak se třeba bavíme o 50 nebo o 100 letech. Zatím prostě je tam 22, 23, bude tam moratorium a naši následovníci někdy v roce 2035 se k té myšlence vrátí. Uvidí, co udělá klimatická změna. Uvidí, jak si příroda pomůže na bezzášahových územích, a rozhodnou určitě mouduře, jak dál se Šumavou. Opravdu nechceme být inženýři ani sociální, ani přírodní inženýři. A není to experiment. V našem pojetí to není experiment. Věřte mi, že bych si ho nedovolil, nikdy bych si ho nedovolil. právě proto jsem to patnáctileté moratorium chtěl dát.

Chtěl bych závěrem, vážené kolegyně, vážení kolegové, říct, že není to zákon pro Národní park Šumava. Je to opravdu zákon pro všechny národní parky. My jsme přesvědčeni, že ty zájmy tam lze sklopbit. Jsme naprostě otevřeni dalším debatám obcí, aby se tam lidem žilo dobrě a aby opravdu ti lidé si řekli, zda v tom parku chtějí, nebo nechtějí nadále být, co jim to přináší a co jim to odnáší, aby se mohli svobodně rozhodnout.

A znova chci říct, že ta novela si nezaslouží zamítnutí. Jsme absolutně připraveni ve velmi otevřené debatě v rámci druhého čtení ve výborech, jsme připraveni pořádat odborné semináře a zvážit každý rozumný návrh. Dejte prosím této novele šanci, aby mohla žít dál. Děkuji vám. (Tleskají poslanci hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Díky za závěrečné slovo panu ministru životního prostředí Richardu Brabcovi. Ještě než bude závěrečné slovo pana zpravodaje, ocituji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Po 19. hodině se z rodinných důvodů omlouvá kolega Jan Sedláček a od 20 hodin z resortních důvodů pan ministr Marian Jurečka.

Pane zpravodaji, máte šanci k závěrečnému slovu. Prosím.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Teď už opravdu jenom ty nejnudnejší zpravodajské povinnosti. Konstatoval bych, že v obecné rozpravě vystoupilo dvanáct poslanců včetně mne. Jeden kolega vystoupil dvakrát. Padlo

celkem sedm faktický poznámek. Několikrát padl návrh na zamítnutí novely v prvním čtení, několikrát zazněl návrh na vrácení předkladateli. Co se týče návrhu na přidělení do výboru, pak tu bylo hovořeno o výboru pro životní prostředí, hospodářském výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a zemědělském výboru. Pan kolega Šídlo navrhl prodloužení lhůty o 20 dnů a pan kolega Zahradník navrhl prodloužení lhůty na projednávání ve výborech o 30 dnů. To je vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Můžeme tedy přistoupit k rozhodnutí o návrzích, které byly podány. Já si je jenom zopakuji, protože... Ano, pan předseda Stanjura ještě. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Podle mě nemůžeme přistoupit k hlasování. Sice bylo avizováno ukončení jednání komise. Kolegové tady nemohou být, takže žádám o přestávku v délce 10 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ještě než vyhlásím přestávku, tak... já to zopakuji až pro kolegy. Takže 19.05.

(Jednání přerušeno v 18.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.05 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, budeme pokračovat. Přestávka uplynula, členové stálé komise jsou tady, a můžeme tedy rozhodnout o jednotlivých návrzích. Já si dovolím vás všechny odhlašít a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, než budeme rozhodovat o jednotlivých návrzích.

Vzhledem k tomu, že návrh na vrácení byl podmíněný návrhem, podle zákona o jednacím řádu o něm nebudeme hlasovat jako o prvním, ale jako o druhém. Čili nejdříve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Pokud neprojde, budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu vládě k dopracování. Ten padl také vícekrát. Pokud neprojde ani jeden návrh, budeme hlasovat o přikázání výborům k projednání. Dále budeme hlasovat o lhůtách.

Mám jednu nejasnost, protože pan ministr se k tomu nevyjádřil. Padl návrh pana poslance Zahradníka na prodloužení lhůty o 30 dní. Ptám se, jestli je na to souhlas vlády. (Ministr nesouhlasí.) Takže to bude nemožné hlasovat. Bude tedy možné hlasovat pouze o návrhu pana poslance Karla Šídla na prodloužení o 20 dní, protože na to není potřeba souhlasu navrhovatele.

Máme jasno o návrzích na hlasování. Nikdo nezpochybňuje postup, který jsem předložil. Pan zpravodaj mě bude sledovat.

V prvním hlasování budeme hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu, a to v hlasování pořadové číslo 51, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 51 z přítomných 154 poslanců pro 20, proti 79. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na vrácení předloženého návrhu vládě k dopracování.

Hlasování pořadové číslo 52 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 52 z přítomných 154 pro 31 poslanec, proti 78. Ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat návrhem na přikázání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 53, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 53 z přítomných 155 pro 152, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. V průběhu rozpravy padly návrhy – prosím, pane zpravodaj – na hospodářský výbor, na výbor pro regionální rozvoj, na výbor zemědělský. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o přikázání těmto třem výbortům.

Nejdříve přikázání hospodářskému výboru.

Hlasování pořadové číslo 54 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 54 z přítomných 155 pro 41 poslanec, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Dalším hlasováním bude hlasování o přikázání výboru pro regionální rozvoj.

Hlasování pořadové číslo 55 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 55 z přítomných 155 pro 135, proti 5. Návrh byl přijat.

Třetí návrh je přikázání výboru zemědělskému.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 56 a ptám se, kdo je pro přikázání zemědělskému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 56 z přítomných 155 pro 70, proti 31. Návrh nebyl přijat.

V tomto případě jsme jako dalšímu výboru návrh přikázali k projednání výboru pro regionální rozvoj.

Nyní budeme hlasovat o prodloužení lhůty o 20 dnů v hlasování pořadové číslo 57, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 57 z přítomných 155 pro 147, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru a dále výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako dalšímu výboru a lhůta k projednání byla prodloužena na 80 dní. Děkuji panu ministru životního prostředí, děkuji panu zpravodaji. Končím bod číslo 65 a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkný podvečer. Budeme pokračovat v projednávání bodů tak, jak jsme si schválili. Otevírám další bod dnešního programu a tím je

66.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb.,
o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném
systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí
a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 574/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Kolegové, především děkuji za hlasování k tomu minulému bodu. Věřím, že bude stručnejší ten nový bod, kdy důvodem předložení návrhu této novely je usnesení vlády z 31. května 2010, kterým byl vztah na vědomí materiál tzv. ekoauditu, tedy materiál Ministerstva průmyslu a obchodu, který se týkal opatření k posílení konkurenceschopnosti a rozvoje podnikání v České republice.

Jedním z bodů tohoto ekoauditu bylo také, řekněme, další fungování integrovaného registru znečišťování životního prostředí. Navrhovanou právní úpravou totiž dochází zejména k výraznému snížení počtu provozovatelů, kteří mají evidenční a případně též ohlašovací povinnost ve vztahu k tzv. integrovanému registru znečišťování, a tím i ke snížení administrativní zátěže a také snížení nákladů. Především jde o snížení administrativní zátěže malých a středních podniků. Navržená změna se týká provozovatelů provozoven, na které se nevztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady, a redukce by se měla dotknout asi jedné třetiny současných ohlašovatelů, to znamená přibližně 1700 provozoven z celkových 5000 a jejich úspory by mohly dosáhnout částky přibližně 30 mil. ročně. V nově doplněvané příloze zákona je rovněž obsažen taxativní výčet činností, na které se bude vztahovat povinnost vést evidenci a případně podat hlášení o IRZ.

Předkládaný návrh představuje kompromisní řešení, které vychází z výsledků jednání příslušné pracovní skupiny. Nové vymezení okruhu povinných subjektů nad rámec nařízení by rovněž mělo přesněji specifikovat, na které subjekty se povinnosti

vztahuje. Předkládaný návrh zákona zahrnuje i několik dalších změn, zejména se jedná o zrušení povinnosti autorizace hlášení podávaných prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností, tzv. ISPOP, a navrhované zrušení autorizace znamená rovněž významné snížení administrativní zátěže a nákladů spojených s agendou na straně ohlašovatelů i provozovatele ISPOP. Rovněž se zrušuje možnost zasílání plné moci k zastupování povinného subjektu prostřednictvím datové schránky MŽP, a tím tedy dojde k omezení možných způsobů zasílání plné moci na zasílání prostřednictvím ISPOP.

Lze tedy shrnout, že předkládaný vládní návrh zákona přináší významné snížení administrativní zátěže pro podnikatelské subjekty, především pro malé a střední podniky i orgány státní správy, a současně zdůrazňují, že navrhovaná právní úprava nesnížuje pozitivní přínos integrovaného registru znečištění k ochraně životního prostředí.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Martin Sedlář. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Sedlář: Dobrý den, pane předsedající, zástupci vlády, kolegyně, kolegové. Pan ministr životního prostředí zde uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tento návrh je vedený jako sněmovní tisk č. 574.

Dovolte mi po detailní zprávě pana ministra zrekapitulovat alespoň některé body. Vládní návrh obsahuje především body s cílem snížit počet ohlašovatelů do integrovaného registru, přesné vymezení rozsahu evidence údajů, zrušení dnes již technicky nesmyslné autorizace hlášení prostřednictvím systému plnění ohlašovacích povinností a zrušení zasílání plné moci prostřednictvím datové schránky. Dále mi dovolte zdůraznit, že hlavním dopadem návrhu je již zde zmiňované snížení administrativní zátěže, a to jak na straně veřejné, tak také podnikatelské, a dále zpřesnění evidence včetně přesnějšího definování prahových hodnot daných charakteristik, které mají vliv na životní prostředí.

Jak pan ministr již zmínil, vláda v květnu 2010 vzala na vědomí materiál Ministerstva průmyslu a obchodu s názvem Opatření k posílení konkurenčeschopnosti a rozvoje podnikání v České republice, eliminaci nadbytečných požadavků environmentální politiky. Přílohou návrhu je přibližně 13 stránek tabulek s popisem činnosti a především prahovou hodnotou pro určité kapacity výroby, a to pro energetiku, výrobu a zpracování kovů, zpracování nerostů, chemický průmysl, činnosti související s odpady, odpadními vodami a sanacemi, výrobu a zpracování papíru a dřeva, intenzivní živočišnou výrobu a řadu dalších, jako jsou potraviny, počítače, nábytek, dopravní prostředky atd.

Organizační výbor navrhl výbor pro životní prostředí jako garanční výbor a já jako zpravodaj tohoto tisku se k tomuto návrhu připojuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Otevím obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu. Táži se, zda pan navrhovatel nebo zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Já se tází, zda navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu. Eviduji faktickou – resp. pane poslanče Kudelo, je to žádost o přihlášku? Nechcete navrhovat jiný garanční výbor. Dobře, děkuji. Takže se tází, jestli někdo další navrhuje jiný garanční výbor. Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru? Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 58. Přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro návrh 137, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se tází, jestli má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Nikoho nevidím, v tom případě končím projednávání tohoto bodu. Já vám děkuji.

Otevím další bod a tím je bod

50.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ostatní volební zákony /sněmovní tisk 682/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvném čtení.

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministro, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, cílem předkládaného návrhu je změna vymezení některých senátních volebních obvodů obsažených v příloze k zákonu o volbách do Parlamentu České republiky. Jedná se o volební obvody, ve kterých došlo k poklesu nebo naopak ke zvýšení počtu obyvatel, a to tak, že se jedná buď pod, nebo nad

stanovený limit a koeficient, který stanoví zákon. Změny ve vymezení volebních obvodů jsou dány demografickým vývojem, ale byly připraveny na základě údajů dodaných Českým statistickým úřadem, a podle návrhu předloženým (?) dotčenými krajskými úřady, které taktéž vycházejí z projednání s jednotlivými dotčenými obcemi. Současně je třeba nově vymezit hranice volebního obvodu číslo 61 se sídlem v Olomouci, a to v návaznosti na přijetí zákona o hranicích vojenských újezdů, kterým dochází ke změně hranic vojenského újezdu Libavá a ke vzniku nových obcí. Vedle změny vymezení senátních volebních obvodů se rovněž navrhoje novelizace ostatních volebních zákonů navazujících na zákon o hranicích vojenských újezdů.

Zákon musí nabýt účinnosti co nejdříve, aby podle něj mohly proběhnout senátní volby na podzim roku 2016. Proto vás žádám a navrhoji, aby se Poslanecká sněmovna usnesla a vyslovila souhlas podle § 90 odst. 2, a to již v prvním čtení tento návrh schválila. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Jaroslav Borka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Borka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, jak zde již bylo uvedeno, projednávaným tiskem 682 se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky. Návrh, se kterým pan ministr Chovanec v roli předkladatele nás seznámil, mění vymezení těch senátních obvodů, ke kterým došlo k poklesu nebo zvýšení počtu obyvatel. Změny sledují v souladu se zákonou úpravou zmenšení podílu v počtu obyvatel mezi jednotlivými obvody. Ta druhá část, tzn. změna dalších čtyř zákonů, souvisí s vojenskými újezdy, kdy došlo ke změně zákona č. 15/2015 Sb., o hranicích vojenských újezdů.

Návrh zákona byl rozeslán poslancům jako tisk 682 dne 22. 12. 2015 a organizační výbor navrhl ústavněprávní výbor jako výbor garanční. Předkladatel navrhoje, jak bylo řečeno, zákon projednat již v prvném čtení. Já nemám námitky proti tomuto postupu a doporučuji tento postup realizovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu a táži se, zda se do ní někdo hlásí. Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, tak v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se, zda pan navrhovatel nebo pan zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 682 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvném čtení."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh tak, jak byl předložen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 59. Přítomných poslankyň a poslanců je 157, pro návrh 140, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas. Budeme tedy pokračovat v jednání podle § 90 odst. 5.

Zahajuji podrobnou rozpravu a táži se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, v tom případě podrobnou rozpravu končím a táži se opět pana navrhovatele a zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesen: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ostatní volební zákony, podle sněmovního tisku 682, ve znění schválených úprav."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh takto předneseného usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 60. Přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro návrh 140, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím jeho projednávání. Děkuji panu ministroví i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat v projednávání dalšího bodu a tím je bod

46.

**Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlášovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv
(zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv)
/sněmovní tisk 646/ - prvé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh i tentokrát uvede ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, ujměte se slova.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji, pane předsedající. Já bych nejprve chtěl poděkovat poslancům a poslankyním za vstřícnost v předešlém hlasování.

Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlášovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Cílem tohoto návrhu je provedení nezbytných změn právního řádu souvisejících se zavedením modernizací a elektronizací tvorby a vyhlášování právních předpisů. Návrh náleží do širšího rámce strategických cílů vlády v rámci tzv. eGovernmentu, tedy zvyšování konkurenceschopnosti České republiky, demokratizace výkonu veřejné správy a boje proti korupci.

Hlavním principem navrhované právní úpravy je zavedení právně závazné elektronické podoby Sbírky zákonů a mezinárodních smluv. Stávající listinná podoba Sbírky zákonů a Sbírky mezinárodních smluv je obtížně dostupná a neodpovídá aktuálním požadavkům informační společnosti a informovanosti obyvatel, a to jak té

laické veřejnosti, tak veřejnosti odborné. Orientace občana v právním řádu je v současné době bez použití informačních technologií velmi ztížena. Návrh proto umožní vznik oficiálního a moderního právního informačního systému, který bude provázán s dalšími informačními systémy v oblasti tvorby právních předpisů. Především však bude mít adresát práva prostřednictvím internetu k dispozici bezplatný přístup – zdůrazňuje bezplatný přístup – k právně závazným a státem garantovaným informacím o platných zněních jednotlivých zákonů. S tímto souvisí také další princip navrhované právní úpravy, kterým je zavedení právně závazné úplné znění novely právních předpisů. Do dnešního dne takovýto systém bezplatně k dispozici není.

Návrh dále směřuje ke zkvalitnění a vyšší efektivitě legislativního procesu. Návrh právního předpisu bude předkládán prostřednictvím elektronického systému, což zajistí rychlý, jednotný a plně elektronický objekt, a podepisování dokumentů. Tento systém bude obsahovat specializované šablony jednotlivých druhů právních aktů, které budou zohledňovat jejich požadovanou formální strukturu. Návrh tedy zavádí dílčí pravidla směřující ke zvýšení transparentnosti legislativního procesu a ke snížení korupčních rizik, která jsou s nimi spojená. V elektronickém systému tvorby právních předpisů bude možné identifikovat původce, čas a charakter změny legislativního návrhu a bude garantováno, že do textu návrhu nezasáhne neoprávněná osoba.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Pěkný podvečer, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovoluj si hned v úvodu navrhnut sloučení rozpravy k tiskům 646 a 647, abychom je projednávali současně, protože spolu bezprostředně souvisí. (Řečník se otáčí na předsedajícího: Můžeme to ohlasovat teď, nebo až...?)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dám hlasovat o tomto návrhu. Pouze si ho poznamenám, abych ho dobré přednesl. To znamená, eviduji zde návrh, abychom sloučili rozpravu u sněmovního tisku 646 a 647.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 61, přihlášeno je 158 poslanců a poslankyň, pro návrh 137, proti žádný. Konstatuji, že byl vysloven souhlas.

Udělám tedy to, že otevřu obecnou rozpravu a přeruším tento bod a otevřu druhý. Takže otevím obecnou rozpravu a přerušuji tento bod.

Otevíram druhý bod

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlášovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv
(zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv)
/sněmovní tisk 647/ - prvé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh opět uvede ministr vnitra Milan Chovanec.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlášovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Tento návrh je předkládán v návaznosti na souběžně předkládaný návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv. Jeho cílem je novelizace některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv, tedy provedením legislativních změn zaměřených na celkovou elektronizaci tvorby a vyhlášování práva a na zakotvení používání úplného znění právních předpisů při tvorbě a vyhlášování právního předpisu.

Navrhovaná právní úprava přináší především nezbytné změny zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, zákona o jednacím řádu Senátu a zákona o Ustavním soudu. Navrhovaný zákon dále provádí terminologické změny v řadě zákonů v souvislosti se sjednocením Sbírky zákonů a Sbírky mezinárodních smluv do jedné Sbírky zákonů a mezinárodních smluv.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo ještě jednou. Milé kolegyně, vážení kolegové, předložené sněmovní tisky nově upravují Sbírku zákonů a mezinárodních smluv, zavádí se zde elektronický systém Sbírky zákonů a mezinárodních smluv a obecně upravují také tvorbu právních předpisů. Lze přivítat, že návrh se snaží jít s dobou a využívá moderní možnosti elektronických systémů a databází. Sbírka zákonů má být nově závazná také v elektronické podobě, pro adresáty právních norem bude mít velký význam také povinné uvádění textů celého novelizovaného předpisu ve Sbírce zákonů, což jistě přispěje k větší přehlednosti celého právního systému.

Návrh zakotvuje elektronický systém Sbírky zákonů a mezinárodních smluv jako informační systém veřejné správy. Prostřednictvím tohoto systému se povede Sbírka zákonů a mezinárodních smluv, která bude přístupná způsobem umožňujícím dálkový přístup. Systém má také sloužit jako databáze s platným zněním právních předpisů. Širší součástí tohoto systému má být také přehled souvisejících dokumentů vzniklých

při přípravě návrhu právního předpisu včetně jeho odůvodnění, to znamená průběh legislativního procesu od přípravy právního předpisu až prakticky po jeho vyhlášení ve Sbirce zákonů bude možné sledovat elektronicky.

Já bych zde zároveň vytkl některé věci, které se týkají doprovodné legislativy. Týká se to tedy například novely jednacího řádu Poslanecké sněmovny, protože ten obsahuje obsáhlé požadavky na důvodovou zprávu k návrhu právního předpisu. Dochází tím k podstatnému rozšíření náležitostí důvodové zprávy. Lze se proto důvodně obávat, že navrhovaný rozsah důvodové zprávy prakticky zkomplikuje, nebo dokonce znemožní zákonodárnou iniciativu zejména nevládních subjektů, nebo povede k tomu, že důvodová zpráva bude pouze formálně splňovat předepsané náležitosti, avšak obsahově se nebude jednat o kvalifikovaný a relevantní rozbor. Ani jedna z těchto možností přitom není akceptovatelná. Adekvátní splnění navrhovaných požadavků vyžaduje početný tým a informace, kterými fakticky disponuje pouze vládní aparát, nikoliv jednotliví poslanci, kteří samozřejmě mohou předkládat ve smyslu Ústavy zákony. I ti však mají zákonodárnou iniciativu a nelze jim toto právo fakticky omezovat rozsáhlými formálními požadavky na důvodovou zprávu.

Když to řeknu ve zkratce, tak je skutečně nemožné jak od poslanců opozice, nebo od poslanců vládní koalice vyžadovat, aby vytvářeli takzvanou RIA, to znamená dopady na jednotlivé oblasti na různé mezinárodní smlouvy, rovnost pohlaví, životní prostředí, podnikatelské prostředí. Vládní RIA obsahuje v tuto chvíli tuším devět položek, které se vypracovávají k právním předpisům. Tady zmíním, že nedávno proběhl seminář na půdě podvýboru pro Ústavu a parlamentní procedury a v této věci je dohoda poslanců jak opozice, tak vládní koalice, že ve druhém čtení by se tento návrh měl upravit a měl být zachován stávající stav požadavků na odůvodnění návrhu zákona, který předkládají nejenom poslanci, ale například i kraje a podobně. To znamená, v této věci bude nutné návrh změnit. Zástupci Ministerstva vnitra příslíbili součinnost při úpravě této části zákonů. Takže rozsáhlá RIA, tak jak ji známe z vládních návrhů, by neměla být od poslaneckých návrhů zákonů vyžadována.

Také se zmíním o nákladech na ten systém, který je tady vyčíslený. Samozřejmě nejsou zde bohužel ta data úplně detailní. Předkladatel uvádí v souvislosti s výpočtem těch přínosů, že tady budou přínosy odhadující ve výši 359 milionů na rok v průběhu následujících deseti let, aniž by tato částka byla nějakým způsobem konkrétně vysvětlena. Nutno také upozornit, že náklady na vybudování požadovaného informačního systému nebudou malé. Podle předkladatele dosáhnou 527 milionů korun plus náklady na provoz a obnovu systému, které mají za deset let činit dalších 389 milionů korun. Dle odhadů předkladatele tedy přijde plánovaný systém na téměř miliardu korun, avšak velká část má být financována z operačních programů Evropské unie. Ani tyto náklady nejsou nějak dostatečně vysvětleny nebo podloženy. Úspory tedy soukromých i veřejnoprávních subjektů jsou odhadovány.

Takže návrhu bych vytkl především nejasné dopady na veřejné i soukromé rozpočty. Přesto si myslím, že tento návrh je systémový a je správný a že bychom ho měli postoupit do druhého čtení a o detailech samozřejmě jednat ve výboru. Už jsem zde zmínil i některé nutné úpravy zejména doprovodné legislativy z hlediska zákona o jednacím řádu, které si myslím na půdě ústavněprávního výboru budeme diskutovat a budeme navrhovat úpravy tohoto tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní tedy otevím sloučenou rozpravu.

**Sloučená rozprava k bodům č. 46 a 47
/sněmovní tisk č. 646 a 647/**

Táži se, kdo se do ní hlásí. První je přihlášen pan poslanec Chvojka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Hezký večer, dámy a pánové. Já bych chtěl velmi pochválit tuto novelu, protože si myslím, že zakotuje něco, co nám tady v podstatě chybělo od roku 1989, a to je to, že se na internetu dostaneme na kompletní právní řád České republiky. Myslím, že to byl velký dluh této republiky, protože každý člověk, který si chtěl najít na webu nějaký zákon, tak ho hledal velmi těžce, velmi složitě. V zásadě člověk, který není advokát, notář nebo někdo, kdo vykonává právní profesi, neměl v podstatě žádnou možnost najít nějaký zákon v nějakém normálním znění a v nějaké normální formě.

Samozřejmě asi s tímto nebudou úplně spokojeni ti, kteří právě dlouhá léta provozují různé právní informační systémy. Nicméně ty zase mají samozřejmě přidanou hodnotu v tom, že obsahují už dneska komentáře, různé knihy, judikaturu. A to si myslím, že tato sbírka zákonů v nějaké webové aplikaci obsahovat nebude, ale bude obsahovat to hlavní a to je kompletní právní řád České republiky.

Já jsem nedávno do nějakého média komentoval článek, který se objevil někdy na počátku roku v jedných českých novinách, ten článek se nazýval Právní apokalypsa. Bylo to o tom, že tady schvaluje spoustu zákonů, spoustu různých pozměňovacích návrhů a že ani právníci se v tom nevyznají. Já jsem argumentoval tím, že podle mě žádná právní apokalypsa není. Myslím si, že stát reguluje věci, když je společenská potřeba věci regulovat, že to není o nějaké bezdůvodné a bezvýznamné regulaci, o regulaci pro regulaci. Nicméně ten zásadní problém, ta právní apokalypsa, by opravdu přišla tehdy, když už ani advokáti či právníci by se v tom právním řádu nevyznali.

Já si myslím, že tohle to je velmi dobrá věc. Já za ni děkuji. Myslím si, že to je něco, na co jsme čekali dlouhou dobu, a pojďme to postoupit do druhého čtení a povámy se o tom ještě v ústavněprávním výboru. Děkuji. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestli nikdo... Prosím, pane poslanče. Řádně přihlášený pan poslanec Heger. Prosím.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Já budu vystupovat jenom krátce. Přeji vám dobrý večer. Víceméně jsem se chtěl předkladatele nebo předkladatelů zeptat. To, co tady

říkal pan kolega Chvojka, už říkal blahé paměti prof. Vojtěch Cepl ve svých hovorech o demokracii, že náš právní řád je tak strašně složitý, že vyžaduje jakési počítavé zpracování, aby se v něm dalo orientovat. Každý, kdo trošku někdy zavadil o informatiku z hlediska jejího obsahu, ví, že uspořádanost informací je naprosto klíčová věc a stojí do ní investovat, podobně jako se investuje do sběru dat v každé instituci, tak do přehlednosti těch dat, velké peníze, které se vrátí. Takže z tohoto směru je to počin opravdu velmi pozoruhodný.

Můj dotaz směřuje víceméně k tomu, co všechno do právního rádu patří a kam až, do jaké hloubky –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupují do řeči. Ale požádám poslance zvlášť v levé části o ztištění, aby bylo slyšet, co se přednáší. Stejně tak i ostatní poslance a poslankyně. Jestli máte potřebu něco řešit, řešte to v předsálí, prosím vás. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Leoš Heger: Tak já už nebudu dluho zdržovat. Ten dotaz, do jaké hloubky ten systém půjde a výhledově bude moci jít. Já jsem tady, už je to déle než rok asi, interpeloval ministra průmyslu a obchodu kvůli technickým normám. Ony asi nepatří do právního rádu, ale je to systém, který na to právo víceméně navazuje. Apeloval jsem tenkrát na to, aby technické normy byly veřejně přístupné na internetu, jako je přístupná Sbírka zákonů. On mně tehdy sdělil, že to není možné, že Ministerstvo financí si přeje, aby se za ty technické normy platilo a posiloval se tak státní rozpočet, což je tak trošku v diskrepanci k tomu procesu, který je společensky velmi významný a nezbytný tak, jak ho tady popsal pan kolega Chvojka. Tak se ptám, jestli takovýhle výhled do budoucna můžeme někdy mít, že takovýhle systém se rozšíří ještě dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Táži se, zda někdo další se hlásí do sloučené rozpravy. Nikoho nevidím. V tom případě sloučenou rozpravu končím. A vidím, že pan ministr se hlásí se závěrečným slovem, stejně tak pan zpravodaj. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, je slušné odpovědět na otázku, takže vašim prostřednictvím panu kolegovi Hegerovi. V kostce ten systém by měl stát zhruba 489 mil. korun, z čehož větší část by měla být hrazena z evropských prostředků. De facto posláním systému je umět v tomto systému nejenom zákony tvorit, ale zároveň do něj přenést platné znění zákonů, tedy celou Sbírku zákonů, tak aby občan České republiky mohl bezplatně získat obsah, který je státem garantován, kde si bude moct najít úplné znění zákona, s nímž může operovat i jako právní laik. Bohužel ty technické normy, o kterých hovoříte, součástí toho systému nejsou. To je asi potom úvaha, která může směřovat k Ministerstvu průmyslu a obchodu, příp. k nějakému jinému správnímu orgánu. Ale tato ambice tady zatím není. V této podobě by se tam

mělo jednat o platné zákony a platné mezinárodní smlouvy, které budou k dispozici občanům a laické i odborné veřejnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan zpravodaj se svou závěrečnou řečí.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo. Já velmi krátce ještě doplňím, že tato legislativa má nabýt účinnosti 1. ledna 2019, tzn. bude poměrně slušný čas se jak na straně exekutivy, tak administrativy v Poslanecké sněmovně i Senátu na to připravit. A probíhají intenzivní jednání se zástupci legislativ Poslanecké sněmovny a Senátu i vládní legislativy.

Také je nutno pohlídat, aby autorská a licenční práva k tomuto informačnímu systému držel stát, aby samozřejmě nemohla patřit nějakému soukromému subjektu, tak, aby tyto systémy mohly samozřejmě fungovat. To je nutno ošetřit potom při samotném zadávacím řízení, které může začít až poté, co legislativa bude schválena.

Já jenom krátce shrnu rozpravu. V rozpravě vystoupili dva kolegové poslanci. Žádný poslanec nenavrhl ani zamítnutí ani vrácení k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Sloučená rozprava skončila.

Nyní se tedy budeme zabývat bodem

46.

**Vládní návrh zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlášovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv
(zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv)
/sněmovní tisk 646/ - prvé čtení**

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání tohoto tisku. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhuje přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro takto navržený návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 62, přihlášeno je 158 poslankyně a poslanců, pro návrh 142, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Táži se, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Nikoho

nevidím. Návrh na zkrácení či prodloužení lhůty nepadl, v tom případě končím projednávání tohoto bodu.

Vracím se k projednávání bodu

47.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv a o tvorbě právních předpisů vyhlášovaných ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv
(zákon o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv)
/sněmovní tisk 647/ - první čtení**

I u něj se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Žádny návrh nevidím.

V tom případně zahajuju hlasování. Táži se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru. Kdo je pro, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 63. Přihlášeno je 158 poslankyně a poslanců, pro návrh 138, proti žádny. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Já se táži, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání. Nikoho nevidím. Nikdo se nehlásí. Návrh na zkrácení nebo prodloužení lhůty nepadl, v tom případě končím projednávání i tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Přistoupíme k dalšímu bodu dnešního jednacího dne a tím je

56.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojistění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 654/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, poslankyně a poslanci, tento návrh se týká jen jedné problematiky, a to odchodu do důchodu u hlubinných horníků, včetně horníků

uranových. Jedná se také o horníky, kteří mají pracoviště pod zemí v hlubinných dolech, kteří odpracovali určitý stanovený počet směn v hornickém povolání. Tady je potřeba zdůraznit, že zvýhodnění této skupiny pojistenců v evropských zemích, kde ještě hornictví nějakým způsobem funguje nebo je třeba v útlumu, ale horníci tam ještě jsou, tak všude jsou tito lidé nějakým způsobem zohledněni v tom, aby mohli do důchodu dříve, protože povolání pod zemí je opravdu bráno i na mezinárodní úrovni jako povolání, které je nesmírně těžké, zatěžující a nesrovnatelné s jinými druhy povolání. Je velmi rizikové, zdraví ohrožující. Máme studie, které dokládají zvýšenou úrazovost, vyšší počet nemocí z povolání a také navrch velice úzkou profesní zaměřenosť. To znamená, že když jsou tito lidé z dolu propuštěni a jsou starší, tak jsou velice ohroženi na trhu práce a je velice těžké je umístit. Navíc se jedná o relativně malou skupinku lidí, to znamená, že to, že jim umožníme odejít do důchodu o pět let dříve, nijak nerozklísá nás důchodový systém.

Kromě změn v zákoně o důchodovém pojistění je zde navrhována i novela zákona o organizaci a provádění sociálního pojistění, v němž se doplňují potřebné evidenční povinnosti hornických zaměstnavatelů, které se budou týkat splnění podmínek pro snížení důchodového věku o pět let. To znamená, že my zavazujeme zaměstnavatele, aby evidovali odpracované směny, nicméně ani zde se nejedná o nic nového. Jenom se to vlastně upravuje, protože pro určitou skupinu horníků toto funguje.

Obzvlášť dnes v situaci, v jaké se nachází OKD v Moravskoslezském kraji, mi dovolte vás požádat o příznivé posouzení těchto předložených návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvné čtení poslanec Jaroslav Zavadil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezký podvečer, dámy a páновé. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dovolte mi, abych začal větou, že zkušenost je nepřenosná. Proč touhle větou tento materiál, svoji zprávu uvádí? (V sále je velký hluk.) Je nás tady asi dost málo, kteří měli možnost se podívat, sfárat do metalurgických provozů, do jiných provozů, protože se v kuloárech hovoří o tom, že by bylo dobré, kdybychom se na tento problém dívali jaksi z komplexního pohledu.

Chci předeslat, že nikde v Evropě, a to podtrhuji a mám to dokázané a bylo to tady naznačeno, ve státech, kde se ještě hornictví uchovalo, se na tento problém nedalo dívat komplexně, protože hornictví je tak specifické, že si to vyžadovalo samostatných úprav. Existuje 13 států, které mají upravené odchody do důchodu specificky podle místních podmínek a samozřejmě s předčasným odchodem: Slovensko, Řecko, Francie, Bulhaři, Rumuni, Maďaři, Rakušané, Španělé, Belgačané, Italové, Velká Británie, Němci a Poláci. V materiálech, které jsem získal, at' už z hlediska Evropské komise, nebo i z jiných materiálů, je dobré popsáno, jaké odchody do důchodu v těchto zemích jsou. Jasné to dokazuje, že to není možné řešit komplexně, jak bych si třeba i já přál, jak se o tom hovoří v kuloárech, jak už jsem předeslal.

Jak tenhle problém vůbec vznikl? Ted' se nebudu bavit o útlumu hornictví, ale když si vzpomenu na rok 1992, kdy byly zrušeny důchodové kategorie tehdejším federálním ministrem práce Millerem a horníkům bylo přislíbeno, že se tyto věci zobrazí v důchodových systémech, tak se tehdy uklidnila situace v hornictví jako takovém, a to tam bylo zaměstnáno kolem 100 tisíc lidí. Sliby byly chyby. Nic se nestalo. V roce 1994, a já jsem u tohoto jednání byl, se dohodlo na tehdejší tripartitě s ministrem Kočárníkem, že se spustí takzvané důchodové připojištění zaměstnavatelsko-zaměstnanecké, bylo všechno dohodnuto, přišel pan premiér Klaus a všechno bylo jinak. Takže se po druhé stalo, že se s horníky vydupal. Uběhlo pár let a jsme v situaci, ve které jsme. Situace je napjatá, to tady bylo řečeno. (Nesouhlas zprava.) Omlouvám se, moje výrazy jsou někdy expresivní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Požádám vás, poslanci, abyste po sobě nepokříkovali, a vás, pane zpravodaji, požádám o korektnější vyjadřování. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Ale vydupalо není nic špatného, pokud se to netýká horníků.

Takže jsme v situaci, kdy se předkládá tento návrh, a můžeme se o něm dohadovat, jak chceme, ale skutečností je, že v hornickém oboru je dneska situace taková, jak tady byla částečně popsaná paní ministryní. Ale řeknu některá čísla, která tady jsou a jsou varující. Byly dvě studie, které byly provedeny, v roce 1990 a v roce 1995. Jednu z nich provedla Thomayerova nemocnice na 124 horních a druhá z nich byla provedena krajskou hygienickou službou. Z obou dvou studií vyplývají poměrně dost varující čísla. Největší varující číslo je, že průměrná délka života horníka je o 5,8 roce méně, než je průměrná délka života normálního pracujícího. Kolik je tam různých chorob, nechci to tady rozehrábat, ale pravda je, že je tam vysoký počet nemocí z povolání, že prach, který tam působí, je takový, že způsobuje skutečně nemoci, které jsou tady vyjmenovány a kterými vás nechci zatěžovat, atď už to je onemocnění plíc, vazů, nervů a pohybového aparátu, sluchu atd.

Možnost rekvalifikace nebo uplatnění horníků je opravdu složitá záležitost a to dokladují i úřady práce, které říkají, že prakticky se tito lidé velmi obtížně zaměstnávají, velmi obtížně i rekvalifikují. A proto, i z těchto důvodů je tento návrh tak, aby bylo možné, aby tito lidé mohli odcházet do předčasného důchodu podstatně dřív, než mají běžní zaměstnanci.

Takže se domnívám, že v tom úvodu jsem označil všechny ty důležité jevy, které doprovázejí tuto normu. A nejenom tuto normu, ale budeme se snažit asi řešit situaci, která na Ostravsku je. To neznamená, že kdyby se toto schválilo, že se situace vyřeší, prosím vás. To skutečně neznamená, protože situace je tam velmi vážná, a pokud by mělo dojít ke kolapsu OKD, tak podle odhadu kolegů, kteří jsou tamhle nahoře (na galerii), se to může týkat v doprovodných provozech asi 30 000 lidí, což už je velmi vážné číslo. Takže nechci tady nikoho strašit, ale to jsou skutečná fakta, která existují a která můžou tomu regionu velmi ublížit. Proto si myslím, že alespoň tímto krokem,

to znamená, že tito lidé budou moci odejít do důchodu dříve, že jim můžeme alespoň trochu pomoci.

Takže vás žádám, abyste podpořili tento materiál, aby se propustil do druhého čtení a abychom potom i ve výborech o těchto věcech debatovali a dali jasné svoje stanovisko při druhém a třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Přečtu omluvence. Z dnešního jednání po 20. hodině z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Lukáš Pleticha.

Táži se, pane předsedo Stanjuro, jestli mohu otevřít rozpravu nebo... Dobře, otevírám tedy obecnou rozpravu, do které eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Laudát a po něm pan poslanec Fiedler. Po něm s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já mám dvě poznámky. Za prvé k panu zpravodaji. Pane předsedající, já mám pocit, že chvílemi tam byla tendence zneužívat, resp. porušovat statut zpravodaje. Tak jste ho měl vést ke kázni a at' se přihlásí do normální diskuse a tam at' potom říká svoje politické filipiky.

Ale primárně se chci zeptat paní předkladatelky, jestli by mohla nadefinovat, protože jsem v tomto laik, co je hlubinný horník. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Budeme pokračovat v rozpravě. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem původně neměl zájem vystupovat, ale zaujal mě závěr vystoupení paní ministryně, kdy uváděla tento zákon. Tam v závěru z jejích úst zaznělo, že bychom ho měli posunout dále, obzvláště vzhledem k situaci v OKD. A to jsem tedy vytřeštíl oči. Já doufám, že tento zákon tady řešíme kvůli horníkům, kvůli jejich narušenému zdraví, kvůli tomu, v jakých pracovních podmínkách dlouhodobě pracovali, a ne abychom tady řešili ekonomické průšvihy OKD. Tato firma je, tady se to asi hodí, vytěžená, řekl bych z více významů tohoto slova. A já opravdu doufám, že tento zákon řešíme kvůli horníkům a ne kvůli OKD. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je poměrně obtížné v tak pokročilé době seriózně debatovat tento těžký problém. Za prvé chci říct, že existují i jiné profese specifické, které by si zasloužily speciální přístup. Myslím si, že se na tom shodujeme i s paní ministryní a s panem zpravodajem, že to není nic proti tomu, co máme před sebou.

Nejdřív dobrá zpráva pro pana zpravodaje. Já myslím, že ten zákon hladce projde v prvním čtení do výboru. Pak už méně dobrá zpráva. Pan zpravodaj mi avizoval, že chce zkrátit lhůtu na projednání ve výborech na 30 dnů. Já jsem proti. A položím otázku paní ministryni. Jak dlouho jste tento návrh zákona projednávali v rámci koalice na koaličních radách? Kolikrát jste ten zákon přerušili ve vládě a vraceli? A nám chcete dát pouhých 30 dnů!

Když to dneska schválíme, příští týden je sněmovní, pak je výborový, pak je variabilní, že bude znova sněmovna. Všichni s tím počítáme. Nebudeme mít na to vůbec čas. Možná se vám to tak líbí, mně se to skutečně nelibí. Protože jestli máme o tom vážném problému seriáně debatovat, tak k tomu potřebujeme taky čas. A vy nám ten čas evidentně nechcete dát. To za prvé.

Za druhé se chci zeptat, a to mi v tom návrhu zákona úplně chybí, kde je role zaměstnavatelů. Žádná role zaměstnavatelů tam není. A nesmějme dvě věci. Jestli chceme řešit aktuální situaci v některé firmě a případné sociální dopady, tak to neřešme tím, že narychlou schválíme novelu. Tento návrh zákona by měl být systémový a měl by myslit dlouho dopředu. Ne, že bude řešit problém pouze v roce 2016, případně v roce 2017. A to mi zatím v té debatě chybí. Protože v této chvíli se tváříme, že je to dohodnuto, ale vy sami jste s tím měli velké problémy v rámci koalice. Ale já se nedivím. Já to nekritizuju. Opravdu to není jednoduché. Ale v případě tak, jak je to... no já říkám, že (nesrozumitelné) je to těžké udržet koncentraci a i ticho v sále. (Obrácí se na levou stranu sálu.)

V okamžiku, kdy nezapojíme zaměstnavatele, říkáme, že chceme pomoci, každý rok máme deficit poměrně výrazný na důchodovém účtu, a to přesto například, že v roce 2015 byl výrazný ekonomický růst. Ta situace se zlepšila, ale pokud si dobře pamatuji čísla, když se zveřejnily na začátku ledna výsledky hospodaření státního rozpočtu, bylo nějakých 22 mld. minus. Říkám, že pokud to bude bez příspěvku zaměstnavatelů, tak je to na úkor všech ostatních penzistů. A je to třeba takhle říkat. Třeba se jiné řešení nenajde. Třeba je to řešení, ke kterému se přikloní většina z nás. Nechci v této chvíli ani dělat dělicí čáru mezi opozicí a koalicí. Ale tak to prostě je. A já bych chtěl, at' máme čas ve výborech přemýšlet o tom, zda umožníme zaměstnavatelům nějaké speciální pojistění, nebo zda jim uložíme bud' možnost, nebo povinnost vytvářet nějaké fondy, ze kterých by se financovaly předčasně důchody. Zda to bude částečně daňově uznatelné, nebo nebude. A pak se bavme o horizontu, protože jsme v bodě nula. To znamená, to samozřejmě nemůže fungovat letos, příští rok, za dva roky, protože ty fondy tam neexistují a nejsou. Ale měli bychom se o tom vážně bavit.

Takže bych poprosil, abyste nezkračovali lhůtu na projednání ve výborech, nechali minimálně tu standardní 60 dnů. A bavme se o nástrojích a možnostech, jak do systémů vyplácení důchodů ve specifických profesích zapojit zaměstnavatele. To si myslím, že je správná debata, a na to my jsme jako náš klub připraveni a k té debatě jsme připraveni přispět svým pohledem a svými postřehy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane předsedo. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslance.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já patřím k těm, kteří v podzemí byli, protože jsem se jako starosta Kladna věnoval situaci důlního průmyslu v době, kdy na Kladensku došlo k objevení plynu v dolech a musely být poměrně rychle uzavřeny. Tak vím, že ta situace je vážná, že se jí zabývat máme. Že to není něco, co bychom mohli šmáhem odmítout, a musíme brát vážně situaci horníků poté, co dlouhou dobu pracují v podzemí. V tomhle se určitě shodneme. Ale já tady musím jenom říct jednu technickou připomíinku – že je to pár hodin, co Poslanecká sněmovna ne tedy mým hlasem nebo ne hlasem opozice odsouhlasila, že vezme zaměstnavatelům finanční prostředky, nebot' jste zvýšili poplatky za vydobyté nerosty. Nebo chcete je zvýšit. O minimálně dvojnásobek. To jsou peníze, které mohly zůstat zaměstnavatelům a mohly být směrovány právě na sociální zabezpečení a budoucnost horníků. A je to škoda, že jste tak udělali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktickou poznámkou má přihlášenu pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane poslance.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, prostřednictvím vás, pane místopředsedo, Petr Bendl se mýlí, protože to, co se stalo v rámci novely hornického zákona – tedy horního, zvýšení toho poplatku se netýká hlubinných dolů, čili netýká se tím pádem ani tohoto zákona. To je fakt, takže tohle dohromady neplatí, co jste řekl, pane poslance.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy rádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Šincl, připraví se paní poslankyně paní Adamová.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážená paní ministryně, vážený pane ministře, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte, abych se stručně připojil k paní ministryni a ke zpravodaji a požádal vás o podporu tohoto návrhu, o který bojují horníci již dlouhou dobu. Vlastně už od doby zrušení důchodových kategorií, tedy od roku 1993. Kdo poznal těžkou práci horníků, musí vědět, že je správné, aby se aktivním horníkům dostalo sociální podpory, důstojné pro jejich statut i práci, kterou dělají.

Důvodů, proč je navržen dřívější odchod horníků do důchodu, je v předloženém materiálu uvedeno mnoho. Dovolte mi jen uvést ten nejdůležitější. Tím jsou zdravotní důvody. Kdo osobně poznal práci v dolech, ví, že tuto práci rozhodně nelze srovnávat s pracovním procesem jinde. Jejich zdraví je prokazatelně horší než u jiných sociálních skupin obyvatelstva. Proti stejné skupině zaměstnanců z jiných odvětví v tomto regionu je fyzická zdatnost horníků na úrovni 55 až 60 %. Zhoršení je z důvodu dlouhodobé expozice prachu, opotřebení pohybového aparátu, poškození nervů, vazů a další vlivy. Dovolte mi uvést, že například v období 2010 až 2014 ztratilo zdravotní způsobilost k výkonu práce téměř 800 zaměstnanců, z nichž

naprostá většina to byla z důvodu obecného onemocnění souvisejícího s výkonem práce. Ti museli ukončit pracovní poměr bez kompenzace životních nákladů a se zdravotním posudkem, který je téměř vyloučil z možnosti se uplatnit na pracovním trhu.

Nižší věková hranice, která je navržena v předloženém zákoně, má své opodstatnění i v tom, jak již zde bylo řečeno, že věk dožití se u hornické populace ukázal při provádění vědeckých studií cca o 5 let nižší než u populace obecné, takže se touto formou srovnává průměrná doba pobírání starobního důchodu. Tato diference byla potvrzena dvěma vědeckými studiemi v devadesátých letech 20. století. Toto bylo potvrzeno i analýzou Ministerstva zdravotnictví provedenou v současné době.

Důležité je také říct, že možnosti rekvalifikace či uplatnění horníků této věkové skupiny na pracovním trhu jsou dnes dle vyjádření úřadů práce opravdu nulové. Tito lidé si dle mého názoru zaslouží výhody i v rámci důchodového systému.

Dovolte mi ještě zmínit, že mě opravdu mrzí, že tento návrh přes opakované sliby pana ministra Andreje Babiše horníkům, bylo to celkem třikrát, při projednávání opakovaně narázel především na nesouhlas Ministerstva financí. Důkazem mého tvrzení je dopis náměstka Jana Gregora z 23. ledna 2015, kterým sdělil hornickým odborům za pana ministra, že s návrhem nesouhlasí. Věřím, že si to pan ministr ještě jednou promyslí a probere to se svými kolegy v klubu, například s panem Hájkem, který hornictví podle mého názoru rozumí a těžké práci v dole rozumí, a v závěru projednávání v Poslanecké sněmovně splní, co několikrát těmto pracujícím horníkům slíbil. Věřím, že stejně jako mnoho jiných zde přítomných pochopí, že 45 let života, aktivního života prostě v dole nikdo fárat nemůže a že hledat po aktivní službě v dole další práci s podloženým zdravím je téměř nemožné.

Jelikož nesouhlasím s kolegou Stanjurou, proto navrhoji zkrácení lhůty na projednávání ve výborech na 30 dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy požádám další rádně přihlášenou, to je paní poslankyně Adamová. Připraví se pan poslanec Hájek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, hezký večer. Vládní návrh zákona, který se týká těchto penzí horníků, se právě týká pouze horníků. A já zde rozhodně nezpochybňuji, že jejich povolání je velmi náročné a nelze jej vykonávat právě do toho věku odchodu do důchodu, ničeméně takových profesí je celá řada a my bychom se tedy měli zabývat tím, proč pouze horníci mají mít své vlastní ustanovení v rámci zákona o důchodovém pojištění. Je to velmi nespravedlivé vůči ostatním fyzicky či psychicky mimořádně náročným profesím. Navíc je velmi nespravedlivé vůči ostatním důchodcům, kteří vlastně předčasně důchody horníků mají zaplatit. Proto se domnívám, že by Ministerstvo práce a sociálních věcí mělo připravit mnohem propracovanější systém, který by počítal s účastí zaměstnavatelů, kteří se mohou podílet například na takzvaném předdůchodu.

Možná by tedy stálo za připomenutí, co je to vlastně předdůchod, protože není úplně asi všem tato sociální problematika tolik známa. Předdůchod není státní důchod. Předdůchod můžete pobírat jen tehdy, máte-li na svém doplňkovém penzijním spoření, což bylo dříve penzijní připojištění, naspořeno dost peněz a máte pár let před důchodem. Do předdůchodu můžete odejít o 2 až 5 let předtím, než dosáhnete důchodového věku muže. Muž tedy může odejít až o 5 let dříve, než má nárok na důchod, žena třeba jen o 3 roky, podle toho, jak se její důchodový věk liší od důchodového věku stejně starého muže. Výhodou je především to, že stejně jako v předčasném důchodu stát za vás platí zdravotní pojištění. Navíc se vám doba pobírání předdůchodu, kdy nemáte žádný výdělek, nebude počítat při výpočtu státního důchodu, takže krácení řádného důchodu nebude tak velké, jako kdybyste odešli do předčasného důchodu.

Tolik k tomuto nástroji, který je vhodné pro tyto profese využít. Nicméně o tom není v návrhu zákona ani slovo. Návrh zákona by měl obsahovat právě zapojení zaměstnavatelů horníků a případně i dalších profesí, které budou vyhodnoceny jako podobně rizikové či náročné. Zaměstnavatel by tím vlastně platil za rizikost profesí osob, které zaměstnává.

Myslím tedy, že stojí za to propustit zákon do dalšího čtení a na výborech důkladně diskutovat i jiné možnosti řešení, než které jsou nám předloženy, protože se jistě shodneme, že problematiku je nutné řešit, ale TOP 09 má jinou představu o tom jak. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Adámek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Adámek: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegové a kolegyně, mě nijak nepřekvapilo vystoupení kolegyně Adamové, prostřednictvím pana místopředsedy, nicméně měl bych jeden dotaz. Nerozumím jedné té formulaci. Byla by tak hodná, mohla by mě osobně, možná i několika dalšími z vás, říct celou řadu těch dalších profesí, které se potýkají s těmito problémy? Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Hájek s řádnou přihláškou, potom s faktickou poznámkou paní poslankyně Adamová. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Dobrý podvečer, kolegyně, kolegové, pane předsedající. Čím bych začal? Začnu tím, že pozdravím tady zástupce našich odborů, vidím tam Jaromíra Pytlíka, předsedu Sdružení hornických odborů z Ostravy, znám ho osobně, je 25 let tvrdý výjednávač a myslím si, že svoji práci dělá dobře. To je za prvé.

Za druhé. Možná ty výroky, které tady říkal Jarda, že to podmiňoval nějakým způsobem s OKD, nebyly šťastné. Já si myslím, že problematika odchodů horníků do důchodu se řeší řadu let a tady nezaznělo to, že již dneska mají určité skupiny horníků nárok na předčasný odchod. V roce 2009 bylo vládou, tenkrát to byla Fischerová

vláda, schváleno vládní nařízení 363/2009, které umožnilo horníkům se stálým pracovištěm pod zemí, těm, kteří nastoupili před 31. prosincem 1992, odejít do starobního důchodu v případě, že splnili tu podmínku, že měli 15 let odpracovaných – nebo takhle to řeknu, měli 3 300 směn strávených se stálým pracovištěm v podzemí. Ten limit tam byl do roku 2008.

Následně v loňském roce vláda dalším nařízením číslo 69/2015 rozšířila tu platnost, to znamená, že ten člověk, horník, si mohl šichty dofárat i v tom roce 2008. To znamená, v této chvíli máme již platná nařízení vlády, která umožňuje řadě horníků odejít do starobního důchodu. Tento návrh je systémový. Je systémový, protože může využívat celý důchodový zákon ve všech variantách. To znamená, že dneska to vládní nařízení hovoří o tom, že musí mít 3 300 směn. Může nastat situace, že člověk odfárá 3 290 směn a je vyřazen na chorobu z povolání, dostane cukrovku. Tomu člověku chybí deset směn a nemůže využít důchodového zákona, který má možnost požádat ministra o změkčení dopadu. To je za prvé.

Za druhé je tam institut důchodového zákona – institut svědka. To znamená, že v případě, že se někde ztratí doklady – dneska je to tak, že pokud nedonese papír s razitkem, že má 3 300 směn, tak nemá šanci to doložit jinak než tím papírem. Důchodový zákon umožňuje institut svědka, tzn. může přivést kolegu, který s ním pracoval a dosvědčí, že ten člověk s ním v roce, řeknu, 1981 až 1985 pracoval. To je druhý argument.

Třetí argument, který mě k tomu vede – měl jsem možnost být pracovně ve společnosti RAG, která zůstala státní. Je to stejná firma velikostně jako OKD. Tato firma zaměstnávala asi 15 tisíc nebo 18 tisíc horníků a v roce 2008 řekli, že utlumí hornictví v horizontu deseti let. Tato státní firma RAG vytvořila komplexní sociální program s horizontem deseti let včetně předčasných důchodů. Tam ti horníci chodí v 50 letech. Když tam měl člověk odpracovaných pět let, deset let, tak pro něho hledali místo – skutečně systémové. My jsme naše hornictví zprivatizovali a tady máme dneska nějakým způsobem důsledky, které tady dneska řešíme.

Ještě co se týče, proč chceme, aby to bylo rozšířeno na určitou skupinu, uvedu na jednom příkladu. Máme dva horníky. Horník Kalousek nastoupil na šachtu 31. prosince roku 1992. Horník Laudát nastoupil 1. ledna 1993. Oba dva k dnešnímu dni mají odfáráno 23 let, Kalousek a 20 dní, horník Laudát 19 dní. A ten horník Kalousek podle vládního nařízení číslo 363 jde ve věku – ročník 60 je, jestli se nemýlím, 64 let a dva měsíce, takže může jít do důchodu v 59 letech a dvou měsících. Určitě by nám horník Kalousek udělal radost, kdyby do toho důchodu šel. Ale to byl jenom příklad. Horník Laudát musí jít v 64 letech a dvou měsících. Je to správné, že oba dva tito horníci, Kalousek a Laudát, které dělí jeden den, jdou do důchodu o pět let rozdílně? Mně to tak nepřipadá.

Proto já skutečně budu podporovat novelu tohoto zákona. A dneska také promlouvám k poslancům ANO, kteří jsou bráni, že jsou negátoři nebo jsou a priori proti tady této novele. Není to pravda. Mám podporu řady kolegů a doufám, že další diskusi s našimi poslanci klubu ANO systémově vysvětlím, že skutečně se jedná o správný krok, který postihuje dneska bohužel už relativně malou skupinu – v té důvodové zprávě se hovoří, že se to týká asi tří a půl tisíce zaměstnanců jak v OKD,

tak samozřejmě i uranových dolů, bude se to týkat i posledního hlubinného dolu Centrum, který dobývá hnědé uhlí. Takže nespojujte to prosím vás jenom s OKD, je to pro zbývající hrstku horníků, která tady zůstala, což mě tedy osobně mrzí, protože České království bylo vždycky historicky hornickou zemí. Máme dlouholeté tradice, bohužel ty tradice už doznívají.

Takže já každopádně budu podporovat schválení nebo podporuji tuto novelu. A také budu podporovat zkrácení na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní eviduji tři faktické poznámky. První má paní poslankyně Adamová, připraví se paní poslankyně Maxová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji. Směrem k panu kolegovi Adamovi, vaším prostřednictvím. Tak například jsou to profese, které jsou ve stavebnictví, protože takoví stavební dělnici, kteří by pracovali přes 60 let nebo ve věku 60 let, také si dovedu představit, že nebudou moci být kopáči. Co se týče třeba takových psychicky náročných, tak řízení letového provozu také asi nemůžete dělat celý život. Ale věřím zase, že mi namítnete, že tady je jednodušší revalidifikace atd. Nicméně jsou tady i jiné pomáhající profese, které by se mohly jmenovat, tak proč si vyjmát jenom jednu skupinu zaměstnanců, která je bohužel tedy v tomto případě postižena zdravotně velmi těžce, ale myslím si, že by to bylo nespravedlivé vůči těm ostatním.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy paní poslankyně Maxová se svou faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Kučera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Chtěla bych ještě vzkázat kolegovi Adámkovi vaším prostřednictvím, pane předsedající, že mezi ty další profese patří i zdravotní sestry na LDN, v sociálních službách, které samozřejmě manipulují s těžkými těly ve svých 60 letech. Patří tam skláři. Patří tam pracovníci na rentgenových pracovištích a mohli bychom jmenovat dále. Mně tady na té předloze vadí to, a samozřejmě to hodně diskutují s kolegou Hájkem, že to není rovný přístup ke všem tému záťezovým povoláním. To si myslím, že je chyba, že Ministerstvo práce a sociálních věcí s tímto návrhem nepřišlo. Jsem členkou důchodové komise a myslím si, že místo vymýšlení nesmyslné diferenciace odvodu pojistného na základě počtu dětí mělo být zadání, i když to nebylo možné prosadit na vládě jednoznačným souhlasem všech koaličních stran, dát důchodové komisi v čele s panem Potůčkem zadání, že by měl vymyslet systémové řešení pro tyto záťezové pozice. Ted' to tam je sice na pořadu, ale myslím si, že jak se rok mluvilo o tomto, tak se mělo řešit tohle. To si myslím, že je první selhání.

Druhá věc je, že trh práce, který teď řešíme díky OKD, který bychom neměli řešit, protože je to soukromá firma, se nemá řešit důchodovou reformou. Má se řešit formou předdůchodu a mělo se začít tlačit na OKD, aby začalo přispívat do systému

důchodového pojištění. Zapojme zaměstnatele, zapojme zaměstnance. Zatím tento systém není využíván.

A co se týká zdravotního stavu, je třeba si říci, proč je ten věk o tolik kratší, o 5,8, jak říkal pan zpravodaj. Ono největší množství, které má vliv na délku dožití horníků, jsou úrazy mladších horníků. Takže je třeba opravdu čist zprávy hygienické stanice z roku 1990 a můžeme se dohadovat, jestli je to aktuální, jestli je to relevantní vůbec používat v důvodové zprávě (upozornění na čas) k takto závažné novele.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní vás požádám o strpení. Eviduji několik faktických poznámek. První pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Adámek, poté pan poslanec Urban a další. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Původně jsem chtěl něco říct o horníkovi Hájkovi a o trapnosti, ale potom jsem mluvil s kolegou Laudátem a ten mi říkal, že je poctěn, že je řazen mezi horníky, protože když je horník Laudát, tak je horník, kdo je víc.

Ale chtěl jsem vystoupit z úplně jiného důvodu. Chtěl jsem skutečně vyzvat k tomu, abychom k tomuto problému přistupovali citlivě, i když je pravda, že vystoupení kolegy Hájka mě trochu odradilo od toho, abych se přiklonil na stranu prosazení důchodů pro horníky. Pocházím z hornické rodiny. Můj děda celý život fáral na dole Jan Šverma a zemřel na silikózu. Vím, v jakém stavu a jak kvalitně prožíval svůj život a samozřejmě i všichni lidé okolo mě, protože samozřejmě nebyl jediný, kdo na té šachtě strávil celý život. Tady ten problém je totiž, a už to tady zmiňovali mí kolegové, taky o něčem jiném. Ten problém je o tom, že tady dožívá jedna těžařská firma, která není schopná založit fondy pro to, aby se podílela na vyplacení onech důchodů pro horníky, své zaměstnance, kteří musí předčasně odejít do důchodu. My tady teď víceméně máme suplovat problém jednoho zaměstnavatele, který se macešsky zachoval ke svým zaměstnancům. To rozhodování skutečně není lehké, protože je mi jasné, že horník, který má odfárané nějaké roky, tak skutečně je poté na trhu práce velice obtížně zařaditelný. On může pracovat jen ve velice málo profesech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Adámek s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Urban a připraví se paní poslankyně Semelová. Prosím.

Poslanec František Adámek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já samozřejmě nechci rozvíjet polemiku na téma, které lidské zaměstnání je složitější. Já jsem, jenom pro objasnění, celý život nedělal jenom poslance. Dělal jsem i stavebního dělníka, prostřednictvím pana místopředsedy paní kolegyně Adamové, prošel jsem více profesí v životě, dělal jsem i kopáče, házel jsem lopatou. Moje první manželka byla zdravotní sestra, vím, o čem mluví paní Maxová, a zrovna dělala na

neurologii, kde je ta práce velmi složitá. A pokud to tam tak je, tak je to zase náš problém, že není dost peněz ve zdravotnictví a ty lidi musejí tahat.

Takže já nechci zpochybňovat, ale mám pocit, že někteří z vás jeli kolem dolu v rychlíku a byla tma. Já bych rád využil toho, jak zde říkal kolega Hájek, jsou zde představitelé odborů. Já myslím, že pro mnohé by bylo dobré, kdyby si udělali krátkou exkurzi a jeli se podívat, o čem vlastně mluví. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Urban a připraví se paní poslankyně Semelová s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Velmi krátce a rychle, protože bych byl rád, abychom dnes posunuli ten zákon do dalšího čtení. Já nevím, jak mám chápávat vystoupení paní poslankyně Maxové či Adamové, jestli ho mám chápávat tak, že ty profese, které tady jmenovaly, navrhnu také v této novelě, pravděpodobně ano, anebo jestli to říkaly, protože tu novelu nechtějí podpořit. To bych prosil, abyste laskavě vysvětlily. A tím končím, protože bavit se tady velmi akademicky je obtížné. Platí, co říkal tady kolega Hájek nebo Adámek. Nejlepší bude, když tam dojedete, sfáráte, a pak tady můžeme v té diskusi pokračovat. Fakt to není lehká práce.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Semelová. Připraví se paní poslankyně Adamová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já jsem také chtěla jenom reagovat na to, co tady naznělo od paní poslankyně Maxové a především paní poslankyně Adamové. Velice mě udivilo, že najednou TOP 09 prozřela a začíná se tak starat o důchodce. Najednou si TOP 09 uvědomuje, že je tady řada a řada oborů, kdy lidé v určitém věku nemohou pracovat donekonečna, jak to TOP 09 prosazovala, tak jak prosazovala to, že tady nebude žádná hranice pro odchod do důchodu a že důchodce akorát obrala.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budeme pokračovat ve faktických poznámkách, ale předtím přečtu ještě jednu omluvenku, která dorazila. Dnes od 20.20 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Karel Fiedler.

Eviduji další čtyři faktické poznámky. První bude mít paní poslankyně Adamová, pak pan poslanec Kučera, paní poslankyně Maxová a další. Prosím.

Poslankyně Markéta Adamová: Jakkoliv nechci tuto debatu extendovat, tak chci tady panu Urbanovi odpovědět, protože to je slušné, a ještě se chci omluvit panu kolegovi Adámkovi, že jsem mu předtím zkomolila jméno, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Nicméně pokud byste poslouchal, pane kolego, můj příspěvek, tak byste slyšel, že opravdu nechci zpochybňovat to, že horníci mají velmi náročné povolání, které se podepisuje na jejich zdraví, a že si myslíme, že je tu problematiku

třeba řešit, ale že náš postoj k tomu řešení je jiný. To je celé. Pojďme o tom diskutovat ve výborech a propusťme to do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Mám další omluvenku, a to dnes od 20.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Okamura.

Nyní tedy požádám s faktickou poznámkou pana poslance Kučeru. Připraví se paní poslankyně Maxová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: K paní poslankyni za KSČM Semelové asi nemá smysl se vyjadřovat. Myslím si, že to byl jeden z jejich slabších výroků, na které už jsme zvyklí.

Ale já bych chtěl říci jenom pář slov k svému předčleníkovi panu poslanci Urbanovi prostřednictvím pana předsedajícího. Já bych tady skutečně chtěl odmítnout to, co tady v poslední době zaznívá, že se k danému tématu může vyjadřovat pouze ten, který má nějakou pracovní či životní zkušenosť s tím či jiným tématem. To znamená, aby k hornímu zákonu se mohl vyjadřovat pouze ten, kdo má odfáráno 25 let, aby se k zákonu o zdravotnictví mohl vyjadřovat pouze promovaný chirurg atd. Prosím pěkně, my jsme poslanci Parlamentu České republiky a samozřejmě nikdo z nás nemůže být odborníkem na každé téma. Ale prosím pěkně, upusťme od této diskuse a od tohoto volání, aby k danému tématu mohli hovořit jenom odborníci z dané tematiky. Potom bychom mohli upravit už volební zákon, aby tady skutečně byl reprezentativně zastoupený vzorek z celého průmyslu, zemědělství, školství, zdravotnictví a z každého oboru jeden člověk, který by mohl na dané téma teprve hovořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další faktickou poznámkou má paní poslankyně Maxová, připraví se paní poslankyně Chalánková. Ještě než promluvíte, požádám vás, kolegové a kolegyně, o ztištění, aby bylo dobré rozumět. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím panu kolegovi Urbanovi odpovím. Já samozřejmě nebudu vkládat další profese, protože si myslím, že na to, abychom vložili další profese, je potřeba důkladné analýzy, které profese, finanční dopad. A to si myslím, že je povinnost MPSV jednoznačně, takže to je jedna odpověď.

Druhá odpověď. Já jsem neřekla, že ten zákon chci zamítнуть. Já jsem řekla, že chci systémové řešení, chci o tom diskutovat ve výborech. Rozhodně nechci zkrátit lhůtu na 30 dnů, protože si myslím, že je to tak závažné téma, že čím delší doba na projednávání ve výborech – a neočekávám úplně lehkou diskusi, a budeme navrhovat více výborů než jenom sociální, aby se to prodiskutovalo, tak naopak já budu navrhovat prodloužení o 20 dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já si znamenám váš návrh. Nyní tedy paní poslankyně Chalánková se svou faktickou poznámkou.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla jenom zareagovat na poznámku, že TOP 09 přinesla představu o prodlužování věku odchodu do důchodu. Ono to nebylo nějaké přání TOP 09, ale byla to součást takzvané malé důchodové reformy, která řešila několik věcí. Jednak náhradový poměr u výše odvádějících zaměstnanců v době, kdy neměli stanovené stropy na výši odvodů, takže tam Ústavní soud přinutil vládu, aby na to reagovala. Součástí tohoto byla tabulka, která matematicky – je to čistá a holá matematika – matematicky vypočítávala posunování odchodu do důchodu vzhledem k demografické situaci a vlastně se stavem důchodového účtu.

Zde máme matematicky jednoduchou možnost. Buďto tento odchod do důchodu nebude prodlužovat – kdo by si to přál, prodlužovat jen tak –, ale musíme potom snižovat úroveň důchodů. Anebo, jak je tady další návrh, stanovit pevně stanovený strop odchodu do důchodu, proč ne, jednou za pět let přepočítáme stav důchodového účtu a vždycky přijdeme na to, že důchodový účet nám nevychází, že tam máme deficit. A co budeme dělat? Důchodový účet se sanuje už dnes. Sanuje se z jiných zdrojů než z odvodů na sociální a důchodové pojištění, sanuje se ze státního rozpočtu, a pokud přijmeme ve státním rozpočtu nebudou natolik dostačující, a to může být pouze v případě, že hospodářství bude založeno na vysoké přidané hodnotě, nebude z čeho tento důchodový účet sanovat.

Není to samoúčelné přání nějaké politické strany, nýbrž holá jednoduchá matematika.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní tedy přistoupíme k řádným přihláškám. Mám zde dva přihlášené. První je pan poslanec Luzar, po něm pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Pane předsedající, velice děkuji za slovo. Dámy a pánové, pokusím se reagovat na předčeňníky, abych nevyvolal další vlnu faktických poznámek. Zkrátím své vystoupení co nejvíce.

V prvé řadě chci prohlásit, že jsem bohužel nikdy nefáral, a proto nevím z vlastní zkušenosti, jak vypadá těžká práce hlubinných horníků. Úmyslně říkám hlubinných horníků, protože tato novela se týká hlubinných horníků.

Tady již zaznělo od předčeňníků, že to není žádný nový zákon, upozorňuji. To je pouze napravení určité historické chyby. Nebudu říkat, kdy vznikla, jak vznikla, proč vznikla. Je to prostě napravení určité chyby a my jako poslanci bychom k tomu měli takto přistoupit, abychom totiž nedělili horníky do dvou kategorií, do jedné, která tu výhodu má, a druhé, která tu výhodu nemá, i když splnili veškeré podmínky té kategorie první, té, která tu výhodu má.

Já bych chtěl pouze říci jednu věc. Když si přečtete dnešní titulky novin, tak mnohé hovoří o tom, že chceme horníkům jako že něco dát navíc, jako bychom si je

my vybrali jako určitou skupinu, která má mít nějaké výhody. Já jsem to považoval za určitý novinářský bonmot nebo nadnesení, ale po vyslechnutí dnešní diskuse si už myslím, že opravdu v této Sněmovně není úplná vůle napravovat chyby, které se historicky staly. Nebudu to dále rozebírat, byť jsem to měl připravené.

Co mi ale vadí, jsou snahy po nějakém systémovém přístupu. Slyším-li systémový přístup, vnímám to, že to je přístup pro celou republiku, který se dotýká většiny občanů této země a měl by řešit problémy většiny občanů této země. Toto je konkrétní problém úzké, velice úzké skupiny občanů, hlubinných horníků, a je proto na řešení speciálním zákonem. Neznám jiný obor lidské činnosti a práce, který by splňoval stejná kritéria, stejné podmínky jako hlubinní horníci. Proto si vyžaduje speciální přístup a to mi nikdo nevyvrátí, protože ostatní obory, vím, jsou těžké, ale toto je specifický případ konkrétní lidské činnosti. A nedokážu si představit systémový přístup, když nějaký budoucí zákon přijde, který by měl být v uvozovkách systémový. Stejně to bude vyčleněno hlubinní horníci a ti ostatní. Čili vyžaduje tento přístup.

A na závěr mi dovolte říct jednu věc. Nelibí se mi činnost pana Bakaly, nelibí se mi činnost managementu OKD, nelibí se mi přístup těchto pseudopodnikatelů, kteří vydělávají na těžké lidské práci a nyní se po odvedených dividendách nehlásí k zodpovědnosti, kterou měli. Ale prosím vás, neberme si za rukojmí ty horníky, abychom si vyřízovali účty s velkokapitálem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Eviduji jednou faktickou poznámkou paní poslankyně Černochové a po ní pan poslanec Opálka, rádně přihlášený. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Když už se tady všichni chlubí nebo na sebe prozrazují, že sfárali či nesfárali, já jsem sfárala do dolu Paskov, což je 1100 metrů v podzemí, takže si myslím, že k tomu můžu promluvit. Mě mrzí na té celé záležitosti to, že bohužel se tímto načasováním i zkrácenou lhůtu z toho stává předvolební téma v krajských volbách. A to mně přijde, že si, vážené kolegyně a vážení kolegové, horníci opravdu nezaslouží.

K těm diskusím, které tady probíhaly ohledně nějakého zhodnocení a výhod, které by měli mít díky té těžké, skutečně těžké fyzické práci, tak já se tomu nebráním, protože ta spravedlnost, pokud bychom ji hodnotili měrou toho, jakým způsobem odměňujeme výsluhami příslušníky ozbrojených sborů, bezpečnostních sborů, tak už vlastně něco takového tady existuje.

Takže já chci všechny vás moc poprosit – nezkracujme tu lhůtu, nedělejme z toho předvolební téma do krajských voleb. Dejme to do co největšího množství výborů, ať můžeme tu záležitost opravdu se všemi aspekty prodiskutovat a zvážit další úpravy. ODS nebude v žádném případě v tuto chvíli tento zákon blokovat, chceme se o něm bavit, ale nedělejte z toho předvolební téma do krajských voleb, protože i na vaši koalici je vidět, že nejste jednotní a že někteří kolegové z ANO pochopili, že si ČSSD z toho dělá předvolební téma.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a nyní tedy rádně přihlášený pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní... (Řečník je rušen jiným poslancem.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, pane poslanče, o ztištění. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Opálka: Vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, předně bych se chtěl ohradit proti poznámce, kterou učinil pan kolega Kučera, neboť si myslím, že není naším posláním, abychom hodnotili své kolegy, ale abychom na faktech vyvraceli případné jiné názory. Nebylo to zrovna nejlepší, rytířské ani myslím kolegální.

Víte, já si myslím, že ne krajské volby, ale situace, která je v OKD, je možná hnacím motorem, aby se to, co stát už několikrát řešil, řešilo urychleně. Dovolte mi proto malou reminiscenci do minulosti, ale tu reminiscenci bych začal tím, že už ve středověku nějaký Georgius Agricola, který má svůj pavilon a muzeum v Jáchymově a nakonec i v Ostrově, řešil ne privilegované, ale zvláštní postavení pro horníky. Od té doby se řešilo zdravotnictví pro horníky i sociální zabezpečení, od té doby se tradují pro horníky trošičku jiné podmínky. Proto zrušení důchodových kategorií v roce 1993 bylo podle mě velkým nesmyslem, ale politickým bojem, aby to zrušení nebylo s tak velkým odporem přijímáno, tak bylo vlastně slíbeno horníkům prostřednictvím zákona, že do roku 2016 budou některá privilegia, když použijí toto slovo, zachována. Ale život šel dál a v roce 1997 byl přijat zákon 289, který prodloužil některé nároky do roku 2018. Pak v roce 2001 byl přijat zákon 188, který zpřísnil kritéria pro způsob stanovení výše starobních důchodů horníků, což vyvolalo celou řadu žádostí o zmírnění tvrdosti zákona. V roce 2006 byl přijat zákon 264, který rozšířil okruh horníků, na něž se tyto přístupy vztahují, a v souladu se zákonem č. 108/2009 vláda nařízením č. 363/2009 stanovila pro vybranou skupinu horníků důchodový věk zpravidla o pět let, což dále upravovalo nařízení 69/2015. Chci tím jenom dokumentovat, že nejde o nějaké náhlé vzplanutí, ale že jde o postupný proces, který se takovouto salámovou metodou tady neúplně řešil, až ke konečnému řešení, které bych nazval určitým návratem k důchodové kategorii, a to je předložený návrh zákona.

Víte, zaznělo tu ledacos. Já bych chtěl samozřejmě říci, že můžeme diskutovat nad dožitím věku a nad tím, co se v roce 1983 a 1988 z těch celkem asi 3 500 pitevních protokolů dalo zjistit. Myslím si, že by bylo nejjednodušší, kdyby Česká správa vzala rodná čísla horníků podle invalidních důchodů, podle toho, jak jim jsou propláceny různé příplatky, a zjistila jejich dožitelnost. To by bylo nezpochybnitelné, ale takový podklad dneska nemáme. Čili můžeme říci, že to zdravotnictví samozřejmě má v této oblasti daleko více práce než u jiných profesí, ale na druhé straně ten věk dožití snižují především smrtelné úrazy a to je solidní taky sdělit.

Padla tady otázka, myslím od pana kolegy předsedy Stanjury, jak se na tom podílejí nebo budou podílet zaměstnавatelé. No to je pozdní lítost, vážení. Aby se na tom mohli podílet, tak by tam už muselo být něco naspořeno a to je vina minulých vlád, že nedonutily zaměstnavatele, aby vytvořili fondy na toto řešení. Naposled to bylo při schválení tzv. předdůchodů, ale zákon, který by uložil zaměstnavatelům u horníků, ale třeba i u jiných rizikových kategorií a těžkých profesí ze zákona vkládat do třetího pilíře na předdůchod peníze, přijat nebyl. Takže zavinil to stát, ne ti horníci. Možná si to prolobbovali ti zaměstnnavatelé, to nebudu posuzovat, ale jestliže stát něco zavinil, tak je na státu, aby to taky napravil.

Přál bych si, aby i v dalších odvětvích se ta situace řešila, ale řeknu to stručně: Vážení zaměstnanci, je třeba, abyste se odborově organizovali, měli silné odbory, které také za vás ty věci budou řešit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy požádám s faktickou poznámkou pana poslance Kučera. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. V dnešní diskusi zaznívá taková červená niť, diskuse o zapojení zaměstnavatele do firmy OKD, protože o jinou firmu se tady víceméně nejedná, možná zčásti o důl Centrum a dneska Czech Coalu, ale o zapojení zaměstnavatele do toho procesu vyplácení důchodů, resp. zapojení do nějakých fondů. To, že ta těžba víceméně v ostravsko-karvinském revíru je téměř – nechci říci u konce, ale je samozřejmě velmi neperspektivní, tak to zapojení je velmi nepravděpodobné, nebo je v tuto chvíli nepříliš jasné, minimálně. Já bych velice rád, kdybychom měli možnost právě na toto téma pohovořit i ve výborech, a myslím, že dobrý výbor na to by byl hospodářský výbor, kde by skutečně přišli zástupci zaměstnavatele, zástupci těch, kteří by se měli podílet na těch důchodech, a řekli nám tam své názory.

To znamená, já si dovoluji navrhnut, abychom tuto novelu zákona o důchodovém pojistění přikázali hospodářskému výboru.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy rádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Kudela.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý večer, abychom to stihli ještě dneska projednat. Řešíme mimořádnou situaci, mimořádný problém, který si asi vyžaduje mimořádné řešení. Lidová strana podporuje tento návrh zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. V tento moment nikoho nevidím přihlášeného do rozpravy. Jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu a táž se, zda si chce vzít paní navrhovatelka nebo pan zpravodaj závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru, kdy organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázat i jinému výboru jako garančnímu výboru? Nevidím žádný takový návrh, takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 64. Přihlášeno je 153 poslankyně a poslanců, pro návrh 127, proti žádný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, ale z rozpravy jsem zaznamenal návrh pana poslance Kučery na přikázání hospodářskému výboru. Táži se tedy, zda někdo další má návrh na přikázání do výboru. Vidím vaše přihlášky. Přivolám kolegy z předsáli ohledně hlasování. Vezmu to tak, jak jsem viděl přihlášky, nejprve tady pan poslanec Laudát. Před hlasováním vás odhlásím, ale nejprve nechám načít návrhy dalším výborům. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já navrhoji ze zcela pragmatických důvodů rozpočtový výbor.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Rozpočtový výbor. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já navrhoji zdravotní výbor.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda někdo další ještě máte návrh na přikázání výborům. Není tomu tak, v tom případě budeme postupovat tak, jak byly návrhy načteny. Eviduji vaši žádost o odhlášení, já vás tedy odhlásím a pozádám, abyste se znova přihlásili svými kartami.

Nejprve tedy je návrh na přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 65, přihlášeno je 133 poslankyně a poslanců, pro návrh 61, proti 42. Tento návrh byl zamítnut.

Další návrh na přikázání je rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 66, přihlášeno je 134 poslankyně a poslanců, pro návrh 55, proti 58, i tento návrh byl zamítnut.

Jako třetí návrh, který padl, padl na přikázání zdravotnímu výboru.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázání zdravotnímu výboru k projednání, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 67, přihlášeno 134 poslankyň a poslanců, pro návrh 52, proti 61. Konstatuji, že ani s tímto návrhem nebyl vysloven souhlas a nepřikázali jsme k projednání žádnému z dalších výborů tento tisk.

V rozpravě zazněly dva návrhy, jeden na zkrácení na 30 dnů od pana poslance Šincla a dále o prodloužení o 20 dnů o paní poslankyně Maxové. Začneme nejprve hlasováním o prodloužení tohoto tisku. Tak jak přicházely návrhy od zadu se hlasuje o protinávruzích.

Takže nejprve budeme hlasovat, kdo souhlasí s tím, aby bylo projednání prodlouženo o 20 dnů.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 68, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro návrh 39, proti 65. Návrh o prodloužení lhůty na projednávání byl zamítnut.

Nyní tedy budeme hlasovat další návrh a to je návrh o zkrácení projednávání o 30 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 69, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro návrh 67, proti 36. S návrhem byl vysloven souhlas. (Poznámky v sále.) Ne, byl zamítnut. Omlouvám se, výsledek byl zamítnut.

Takže pro pořádek se chci zeptat, zda někdo chcete zpochybnit hlasování, než uzavřu tento bod. Nestalo se tak, tzn. lhůta na zkrácení projednání na 30 dnů nebyla přijata. Myslím, že jsme se vypořádali se všemi návrhy, pro pořádek se ještě ptám, jestli tomu tak je. Je tomu tak. V tom případě vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Vzhledem k tomu, že za minutu bude 21. hodina, tak další bod již neotevřu a přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do zítřejšího rána 9 hodin. Přeji vám pěkný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo ve 20.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
21. ledna 2016
Přítomno: 148 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují třetí jednací den 39. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 3 dnes bude hlasovat pan poslanec Jerónym Tejc.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti na dnešní jednání požádali tito poslanci: Adam Vojtěch – 18.30 až 21 hodin ze zdravotních důvodů, Aulická Jírovcová Hana do 14.30 z pracovních důvodů, Balaštíková Margita – zdravotní důvody, Běhounek Jiří od 11 hodin – pracovní důvody, Benda Marek – rodinné důvody, Birke Jan – bez udání důvodu, Čihák Pavel – rodinné důvody, Gabal Ivan – zahraniční cesta, Grospič Stanislav – pracovní důvody, Havlová Olga do 11 hodin – pracovní důvody, Heger Leoš do 9.45 – pracovní důvody, Kádner David – pracovní důvody, Kostřica Rom – pracovní důvody, Lorencová Jana do 13 hodin – zdravotní důvody, Matušovská Květa do 13 hodin – osobní důvody, Nykl Igor – 9.15 až 11.30, pracovní důvody, Nytrová Pavlína – zdravotní důvody, Pfléger Stanislav do 13 hodin – zdravotní důvody, Pilný Ivan do 13 hodin – osobní důvody, Pleticha Lukáš – pracovní důvody, Sed'a Antonín do 12 hodin – zahraniční cesta, Sedláček Jan do 11 hodin – osobní důvody, Skalický Jiří do 10 hodin – pracovní důvody, Šánová Zuzana – zdravotní důvody, Šrámek Pavel do 10 hodin – zahraniční cesta, Štětina Jiří – osobní důvody, Tureček Karel – pracovní důvody, Vozka Vlastimil – zdravotní důvody, Vyzula Rostislav do 11.45 – pracovní důvody, Wernerová Markéta – zdravotní důvody, Zavadil Jaroslav do 12 hodin – pracovní důvody.

Z dnešního jednání se omluvili tito členové vlády: Bělobádek Pavel – zdravotní důvody, Brabec Richard – pracovní důvody, Jurečka Marian do 14.30 – pracovní důvody, Marksová Michaela – dopolední jednání, pracovní důvody, Němeček Svatopluk – pracovní důvody, Ťok Dan – zahraniční cesta, Valachová Kateřina mezi 10. a 11. hodinou – pracovní důvody.

Pan poslanec Vojtěch Adam ruší svoji omluvu.

201.
Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Dnešní jednání zahájíme bodem 201, to jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Na pořad jednání 39. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem 11 odpovědí na vzesnesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, který zní: "Není-li interpelovaný poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná."

Nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. Místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Vojtěcha Filipa ve věci postupu Ministerstva financí České republiky při objasňování případu manipulace při odprodeji státních pohledávek. Interpelace se spolu s odpověďmi předkládá jako tisk 605. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno a já otevírám rozpravu. Do ní se hlásí místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážená paní předsedající. Členové vlády, paní a pánnové, v polovině loňského roku jsem interpeloval místopředsedu vlády, ministra financí ve věci nakládání s pohledávkami státu, a to pohledávkami, které vznikly v minulosti, tak jako jsem tady měl interpelaci ve věci Mototechny v Českých Budějovicích. Upozornil jsem na další případy, jako byl Ostroj Opava. Ti, kteří tady jsou více volebních období, vědějí, že jsem se tím případem zabýval už v minulosti. Můj dotaz směřoval k tomu, jakým způsobem pan ministr financí postupoval po nastupu do své funkce v oblasti revize a prošetření případů podezřelých, mnohdy medializovaných kauz týkajících se Ministerstva financí při správě svěřeného majetku.

Jde o to, že po zániku Konsolidační banky nebo převodu Konsolidační banky na konsolidační agenturu a zániku konsolidační agentury přešla tato práva a závazky na Ministerstvo financí a Ministerstvo financí je spravuje přímo nebo prostřednictvím Úřadu pro zastupování majetkových práv státu. Tam je několik záležitostí. Oceňuji, že pan ministr financí mi poskytl odpověď i na jinou interpelaci, která se týkala Ostroje Opavy, ale mně nešlo o jeden konkrétní případ. Šlo mi o to a ta první otázka směřovala právě k tomu, jaká opatření přijal ministr financí v oblasti revize a prošetření podezřelých a mnohdy i velmi problematických kauz, které má v kompetenci. Cílem nešlo o jeden nebo dva případy, ale šlo o majetkové podstaty, které jsou dnes ve správě Ministerstva financí, a zda je spravuje přímo, nebo prostřednictvím Úřadu pro zastupování majetkových práv státu. Ta nejpodstatnější kauza nebyla předmětem interpelace v té době, protože se vyvídela od července loňského roku, například pohledávka za zásobami ropy ve Spolkové republice Německo, které jsou v majetkové podstatě Správy hmotných rezerv. Ale to nebyl předmět té interpelace.

Mně šlo o ty minulé kauzy, to znamená, jakým způsobem se dostaly ty prostředky, jak jsou evidovány, jestli se s nimi nakládá, nebo platí to, co tady řekl ministr spravedlnosti, že už se s tím nedá dělat nic. S tím já se smířit nechci a nehodlám.

Druhý dotaz směřoval k tomu, jestli je připraven případnou takovou zprávu předložit Poslanecké sněmovně, anebo jestli si ji máme vyžádat.

Třetí otázka směřovala k tomu, jaká chystá opatření, aby zajistil majetková práva státu ve věci, aby se nepromlčela jednotlivá práva, protože v průběhu privatizace v 90. letech samozřejmě, i když v trestním zákoníku v minulosti i do současného trestního zákona přešel paragraf, který říká, že ty věci, které se týkaly privatizace, se nepromlčí 20 let, tak teď se nám promlčely věci, které se rozhodovaly v roce 1995, a v letošním roce se budou postupně promlčovat rozhodnutí vlády z privatizace za rok 1996. A nemyslím si, že by Poslanecká sněmovna se s tím měla smířit. To byl předmět mé interpelace.

Odmítnutí té odpovědi se týkalo toho, že pan ministr se soustředil v podstatě jenom na ty případy, které jsem přímo uvedl ve výčtu příkladů, a nikoliv na podstatu otázky, kterou jsem dvakrát opakoval, která se týkala toho množství majetkových podstat. Proto jsem očekával, že v následující odpovědi, nebo než dojde k projednání, pan ministr rozšíří odpověď o to, že například bude při státním závěrečném účtu České republiky informovat, jaké jsou pohledávky a jak se postupně promlčují. To je podstata mého odmítnutí. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan ministr bude reagovat.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dobrý den. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem rád, že pan Filip mluví o této problematice. Když jsem nastoupil na ministerstvo, tak jsem se seznámil s tím, jak to bylo na počátku, kolik jsme měli pohledávek a co se s nimi stalo. Výsledek je skutečně žalostný. Měli jsme pohledávky proti Libyi místo toho, abychom získali nějaké ropné vrty, nebo i proti dalším krajinám, a ono se to víceméně většinou skutečně zašantročilo nebo prodalo firmám, které to potom nevymohly, atd.

Já určitě nemám problém to předložit transparentně. Já jsem odpovídal na tu interpelaci 20. srpna, informoval jsem pana předsedu Filipa, že jsem nařídil audit, že ten proběhl od 1. října 2014 do 24. listopadu 2014. My se tomu věnujeme, ale to dědictví už je předmětem většího počtu soudních sporů a trestních řízení a strašně dlouho to trvá. Je to samozřejmě problém. Já nemám problém, když mi někdo určí termín, předložit podrobný stav naší práce se státními pohledávkami.

Státní závazky – nevím úplně, jak to bylo myšleno.

Určitě, jak mi pan předseda tady klade otázku, jestli chci vést své úředníky k obstrukcím jako moji předchůdci, tak určitě nechci. Naši úředníci jsou tam proto, aby zastupovali zájmy státu, a to dělají. Já určitě nemám problém to transparentně předkládat, ale je tam plno věcí, kde jsme v roli čekatele na soudní rozhodnutí nebo vyšetřování policie.

Ohledně Viktoriagruppe – to je případ, který je v kompetenci státních hmotných rezerv. Je to také jeden z velkých tunelů, neuvěřitelná kauza od roku 2004, trestní oznamení 2011, výsledek žádný. Je absurdní, že někdo rozhodl, že budeme skladovat

státní hmotné rezervy v zahraničí. Tam Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových dělá jenom právní back office, takže ta kompetence je vlastně v rukou předsedy státní... (Nedořekl předsedy čeho.)

K těm pohledávkám – určitě, nevím, kdo mi dá termín, ale nemám problém všechno předložit, i pravidelně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Do rozpravy se hlásí pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Děkuji panu ministru financí. Věřím, že při jeho činnosti jistě nevede úřad k obstrukcím, ale já jsem v situaci, kdy nemohu navrhnut termín, protože máme bod, který se jmenuje odpověď na písemné interpelace.

Já jsem předpokládal, že pan ministr financí využije této interpelace k tomu, aby informoval vládu České republiky, jak je to s těmi pohledávkami z dob toho tunelu velké privatizace, který stál tento stát i podle těch menších odhadů – dovolím si říci číslo, které řekl bývalý prezident Václav Havel, že se v té divoké privatizaci ztratilo 430 miliard korun. To znamená, že někde těch pohledávek – já si myslím, že to bylo trochu víc, ale nemám na to jiné číslo, které by bylo někde zveřejněno a nehodlám na parlamentní půdě mluvit o spekulacích.

Jde mi tedy o to, pokud nebude znám termín, kdy by vláda předložila Poslanecké sněmovně, jaké jsou pohledávky, tak si dovedu představit, že to bude v souvislosti s předložením například státního závěrečného účtu, to znamená někdy v dubnu letošního roku, protože to by souviselo také s tím, jaká jsou z těch pohledávek vykazována aktiva a jaký bude osud těch aktiv. To znamená, že ta aktiva budeme muset odepsat, protože už nikdo (chybí sloveso) ty zločince, kteří zneužili privatizace k vlastnímu sebeobohacení a při tom zlikvidovali majetkovou podstatu těch podniků, ať už jsou výrobního, nebo jiného charakteru.

V tomto ohledu mi nezbývá než navrhnut, aby Poslanecká sněmovna odpověď odmítla nikoliv kvůli tomu, že bych byl nespokojen s tím, jak pan ministr tady odpověděl, ale proto, že mi jednací řád nic jiného neumožňuje. To znamená, já osobně, když pan ministr řekne, že v době, kdy bude předkládán státní závěrečný účet, bude schopno Ministerstvo financí předložit i soupis těch pohledávek, tak budu v situaci, kdy mě ta jeho odpověď uspokojoji. Pokud ne, tak budu muset navrhnut odmítnutí té odpovědi a v podstatě požádat například na příští schůzi Poslanecké sněmovny, aby byl zařazen takový bod, kde bychom mohli příslušné usnesení přednést. Jednací řád mě omezuje v tom, že mohu jenom odmítout nebo přijmout tu odpověď. Bez toho, aniž bych věděl nějaký termín, ji přijmout nemůžu, že je Ministerstvo financí schopno předložit takový soupis těch majetkových podstat, které jsou pohledávkami státu za těmi podivnými privatizátory.

Takže to je asi reakce na vystoupení pana ministra. Já to opravdu stanovit nemůžu, já nevím, jaký je stav toho soupisu na Ministerstvu financí. Moje představa je taková, že by to mohlo být součástí právě projednávání státního závěrečného účtu

za rok 2015, protože tam musí být někde uvedeno, jaký je stav pohledávek státu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Vidím, že pan ministr chce reagovat. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Ano, já s tím nemám problém. Já tedy předložím podrobnou informaci vládě České republiky do konce března a v rámci předložení státního závěrečného účtu za rok 2015 předložím tuto informaci podle toho, jak to pan předseda navrhl. Takže s tím souhlasím a udělám to.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Beru pana ministra za slovo a nezádám odmítnutí nebo další projednávání této interpelace.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže souhlasné stanovisko. Já se táži, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, rozpravu končím. Budeme hlasovat o souhlasném stanovisku. Nechcete? Takže pan interpelující nechce hlasovat o žádném usnesení, takže končím i tuto interpelaci. Děkuji.

Nyní přistoupíme k další interpelaci. Je to interpelace na předsedu vlády Bohuslava Sobotku, který odpověděl na interpelaci poslance Karla Fiedlera ve včetně zasedání Bezpečnostní rady státu. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 623. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno a já otevírám rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Fiedler. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánnové a členové vlády. Chtěl bych zareagovat na písemnou odpověď pana ministra, když jsem ho interpeloval ve včetně závažnosti důvodů svolání Bezpečnostní rady státu k tématu situace v České poště, kdy víme, že k této záležitosti, myslím si, že si pamatuji správně, že koaliční klub hnutí ANO svolal nebo vyvolal mimořádnou schůzku, která byla přerušena a zatím nepokračuje.

Konkrétní odpovědi pana premiéra Sobotky o závažnosti důvodů svolání Bezpečnostní rady státu jsem se nedočetl. Nevím, zda tedy jsou takové povahy, že je není možno sdělit, nebo tam žádné takové důvody nebyly, to bych se rád dověděl. A i v mé původní otázce byl dotaz, jestli povaha těch důvodů byla zásadnější než svolání Bezpečnostní rady státu k situaci s rostoucí migrační vlnou, která v té době, v okamžiku svolání Bezpečnostní rady k situaci k poště, nebyla, ona byla následně, jsem si toho vědom, ale v tom okamžiku nebyla. Tak jestli ty důvody, které vedly ke svolání Bezpečnostní rady státu k situaci v poště byly opravdu tak závažné a jaké,

protože já jsem se z písemné odpovědi pana premiéra odpovědi na mé otázky nedověděl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi, abych zde dnes vystoupil poprvé v rámci všech bodů, které jsou dnes naplánovány. Během dnešního jednání Poslanecké sněmovny budeme mít čest se zde ještě vidět v tomto sále několikrát.

Nicméně nejprve tedy k této písemné interpelaci, která zde byla poskytnuta, respektive pokud jde o nesouhlas pana poslance s tím, co jsem uvedl na jeho písemnou interpelaci. Na úvod chci uvést, že předseda vlády má ve své kompetenci svolávání Bezpečnostní rady státu a také předsednictva Bezpečnostní rady státu. Já jsem se již před dvěma lety rozhodl, že tuto kompetenci budu aktivně využívat právě v souvislosti s tím, že naše vláda klade mnohem větší důraz na otázky bezpečnosti, než tomu bylo v předcházejících letech. A proto, když se podíváte na ty uplynulé dva roky, zjistíte, že se několikrát sešlo předsednictvo Bezpečnostní rady státu a opakovaně se schází také Bezpečnostní rada státu.

Pokud jde o otázku tohoto konkrétního zasedání předsednictva Bezpečnostní rady státu, chtěl bych uvést následující fakta. 20. srpna roku 2015 se uskutečnilo jednání předsednictva Bezpečnostní rady státu, a to ke dvěma otázkám. Uskutečnilo se k otázce unesených občanů České republiky v Libanonu a Libyi a uskutečnilo se k aktuálnímu vývoji ve státním podniku Česká pošta. Předsednictvo Bezpečnostní rady státu jsem svolal z důvodu potřeby vyhodnotit informace kompetentních orgánů České republiky k situaci unesených českých občanů a také informace ministra vnitra Chovance a také informace, které vláda obdržela z tajných služeb, které se týkají hospodaření státního podniku Česká pošta.

Česká pošta je státní podnik, který hospodaří s majetkem státu, a je proto legitimní zájem vlády na jeho řádném hospodaření. Jednání předsednictva Bezpečnostní rady státu se zúčastnili zástupci dalších věcně příslušných orgánů disponujících informacemi ke kauze České pošty, aby na tomto jednání mohly být prezentovány objektivní informace s cílem nepřipustit ohrožení řádného chodu tohoto významného státního podniku. Výsledek tohoto jednání předsednictva Bezpečnostní rady státu byl prezentován i na následné tiskové konferenci.

Jak už jsem také uvedl na této tiskové konferenci, snaha o transparentnější a hospodárnější fungování České pošty narází na celou řadu soukromých zájmů a jsou tady i soukromé firmy, které vytvářejí tlak na to, aby vedení České pošty a také Ministerstvo vnitra nepostupovala směrem k transparentnosti a nepostupovala směrem k hospodárnosti. Při tom jednání předsednictva Bezpečnostní rady státu jsem kladl důraz na nezávislé a důsledné vyšetření všech kauz, které se tehdy aktuálně České pošty týkaly. Na tiskové konferenci, na které jsem vystoupil po jednání předsednictva Bezpečnostní rady státu, jsem také řekl, že ministr vnitra Milan

Chovanec má mou plnou podporu, pokud jde o otázku prosazování větší hospodárnosti a transparentnosti v České poště.

Tolik tedy k této otázce, která se týkala tohoto jednání. A mohu vás, pane poslanče, ujistit o tom, vážené poslankyně, vážení poslanci, vás rovněž, že jedním z podnětů, na základě kterého se toto jednání předsednictva Bezpečnostní rady státu uskutečnilo, byl i podnět v podobě informace od jedné z bezpečnostních služeb České republiky.

Pokud jde o další naznačené dotazy, které jsem obdržel v interpelaci pana poslance. Musím říci, že Bezpečnostní rada státu i předsednictvo Bezpečnostní rady státu se opakovně zabývaly a zabývají otázkami migrační krize. K otázce migrace se uskutečnilo jednání předsednictva Bezpečnostní rady státu 10. září roku 2015. Stejně tak se otázkou migrace zabývala Bezpečnostní rada státu, když se sešla 6. října loňského roku, a stejně tak se otázkou migrace zabývala Bezpečnostní rada státu, která se naposledy sešla tento týden. Chci ujistit Poslaneckou sněmovnu o tom, že na všech jednáních Bezpečnostní rady státu se z hlediska některého z aspektů migrační krize probírá a stejně tak se na jednáních Bezpečnostní rady státu projednávají návrhy vlády na to, jak zlepšit bezpečnostní situaci České republiky.

Chtěl bych připomenout, že na jednání Bezpečnostní rady státu, které se uskutečnilo tento týden, jsme se zabývali celou sadou návrhů Ministerstva vnitra na lepší schopnost státu čelit hrozbám teroristického útoku. Ten soubor materiálů je znám jako protiteroristický balíček. Bezpečnostní rada státu tento návrh schválila a uložila ministru vnitra, aby tyto věci a tato opatření byla rozpracována. Stejně tak se Bezpečnostní rada státu zabývala zadáním pro provedení auditu národní bezpečnosti, stejně tak se Bezpečnostní rada státu zabývala tento týden úkolem pro Ministerstvo vnitra, aby Ministerstvo vnitra zmapovalo infrastrukturu v okolí hraničních přechodů a na státní hranici České republiky tak, abychom do budoucna byli schopni přijímat opatření k posílení ochrany hranice České republiky se znalostí situace přímo na místě poté, kdy velká část hraničních přechodů byla převedena na jiné státní složky nebo některé majetky v této oblasti byly také zprivatizovány.

Tolik jenom na ukázkou některá z témat, která jsme probírali tento týden na jednání Bezpečnostní rady státu. V každém případě téma migrace a téma boje proti terorismu, téma posílení bezpečnosti tvoří hlavní část agendy Bezpečnostní rady státu. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane premiére. Pan poslanec Fiedler se hlásí dále do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za odpověď, pane premiére. Já musím říct, že byla z mého pohledu nadprůměrně konkrétní a na takové konkrétní odpovědi od vás nejsem zvyklý. Ale ještě jednu doplňující otázkou bych měl. Vy jste hovořil o tom, že na té – říkám, budu hovořit pouze k poště. Týká se to toho, že vy jste uvedl, že tam byly prezentovány skutečnosti, které vedly ke svolání této schůze Bezpečnostní rady státu, a já chápou, že asi ne vše můžete úplně konkrétně uvést. Nicméně dotaz mám té povahy, jestli ty důvody, které tenkrát byly, doposud trvají, byly doposud vyřešeny

nebo jsou v řešení. Protože pořád máme otevřenou tu mimořádnou schůzi, jestli povaha těch důvodů, které tenkrát vedly k tomu svolání, ještě přetrvává, nebo se včeli posunuly nějakým způsobem dál. Prosím o krátkou odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokud jde o konkrétní situaci v České poště, tak tady by tím adresátem dotazu měl být spíše ministr vnitra nebo ředitel České pošty. Nicméně chci uvést, že jako předseda vlády jsem ze zákona na základě příslušných ustanovení příjemcem zpráv ze strany tajných služeb České republiky, to znamená, toto jednání předsednictva Bezpečnostní rady státu jsem svolal i na základě informací, které jsem získal z těchto zpráv. Čili to byl jeden z těch zdrojů, jeden z těch důvodů, proč jsem souhlasil s tím, aby na jednání předsednictva Bezpečnostní rady státu bylo téma České pošty zařazeno. Tyto informace obdržel také ministr vnitra a předpokládám, že s těmito informacemi naložil tak, aby vedly ke zlepšení hospodaření státního podniku Česká pošta a k posílení transparentnosti fungování této důležité státní organizace.

Stejně tak pokládám za důležité konstatovat, že pokud tajné služby směřují své informace směrem k ústavnímu činitelům, tak je důležité, aby ústavní činitelé s těmito informacemi aktivně nakládali, to znamená, aby nepodceňovali informace, které získají, a eventuálně poskytovali podněty ať už z hlediska fungování jednotlivých státních úřadů, nebo z hlediska orgánů činných v trestním řízení. Jsem stoupencem toho, aby tyto zprávy nezůstávaly pouze v šuplíku, nezůstávaly pouze v tajných archivech na úřadech, ale aby byly vyhodnoceny, eventuálně na základě jejich obsahu byly podány konkrétní podněty z hlediska fungování dalších státních institucí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím a táži se pana poslance Fiedlera, zda navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi. Nenavrhuje, takže můžeme považovat tuto interpelaci za uzavřenou. Děkuji.

Nyní přistoupíme k další interpelaci. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpověděl na interpelaci poslance Karla Fiedlera ve věci stanoviska ČSÚ k ocenění restituovaného církevního majetku. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 624. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno. Já otevírám rozpravu a pan poslanec Fiedler se do ní hlásí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já bych ještě k této záležitosti, protože pan premiér jistě ví, že jsem se touto problematikou zabýval a že ji pořád sleduji, ještě mám zprávy z Českého statistického úřadu, že tento navrhoval spolupráci Ministerstvu kultury při oceňování majetku, který byl předmětem zákona 428, a ani opakovaná nabídka Českého statistického úřadu na setkání expertů z obou institucí nebyla akceptována. To cituji z dopisu z odpovědi, který mám z ČSÚ.

Já se tází, a to jsem se nedočetl v odpovědi, proč nebyla vzata v potaz nabídka Českého statistického úřadu, instituce, která jaksi je institucí státní, a nebylo to využito, když Český statistický úřad – a já bych ho pokládal asi za nejkompetentnější a nejvěrohodnější instituci v této záležitosti – proč tato jeho nabídka nebyla využita. Dneska ráno jsem se – doplním svůj dotaz – díval na stránky Úřadu vlády, kde jsou prezentovány činnosti jednotlivých orgánů Úřadu vlády, a to je i komise nebo výbor k řešení dopadů zákona 428. Tam jsem viděl, že poslední zasedání proběhlo 18. června 2015. Pokud si dobře pamatuji, tak tento výbor by měl zasedat jednou čtvrtletně, takže tam nějak postrádám pokračování jeho činnosti, protože předpokládám, že veškeré záležitosti z tohoto zákona ještě nebyly vypořádány, a tím pádem ani není ještě – logicky, není tam uzávěrka za rok 2015, kterou Ministerstvo kultury má povinnost zveřejnit do února 2016, čili to je v pořádku, to není žádné pochybení. Ale to, že tento výbor nezasedal, aspoň tedy podle toho, co jsem se před chvílí dověděl na stránkách Úřadu vlády, přes půl roku, je poněkud překvapující.

A ještě třetí dotaz. Vypořádání téhoto nároku podle zákona 428 mělo proběhnout do června roku 2014, ano, ten čas velmi letí, do června roku 2014 a v odůvodněných případech to mohlo být protaženo déle až do prosince 2014. Vzhledem k tomu, že my jsme v lednu roku 2016 a pořád nemáme informaci o tom, že by vše bylo vypořádáno, a je tím tedy porušováno ustanovení zákona číslo 428 a vláda v této věci nekoná, nic se neděje, tak bych chtěl vyjádření i k této věci. Protože tady máme zákon, který přijala Poslanecká sněmovna v minulém období za poměrně komplikované situace, kdy obzvláště strana pana premiéra proti tomu aktivně vystupovala, což jsem kvitoval s povděkem tehdy, a dnes, přestože to není naplněno, ten zákon je porušován, tak se nic neděje. Tak jestli můj dotaz, konkrétní dotaz, jestli tady ustanovení zákona jsou proto, aby se překračovala, nebo aby se dodržovala, obzvláště když tady ve Sněmovně leží návrh, který se snažil to řešit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan premiér se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych reagoval na ty konkrétní dotazy pana poslance Fiedlera, který nebyl spokojen s mou písemnou odpovědí na jeho interpelaci.

Za prvé musím říci, že jsem do té písemné odpovědi dal všechny informace, které máme k dispozici jako vláda, pokud jde o za prvé tedy zveřejněné stanovisko Českého statistického úřadu k ocenění restituovaného církevního majetku. Chci poznamenat, že Český statistický úřad v návaznosti na metodiku Eurostatu v oblasti národních účtů provedl ocenění majetku, který byl vydán církví a náboženským společenstvem v roce 2013 a v roce 2014. Toto ocenění a informace o tom ocenění byla publikována 14. května roku 2015. Přirozeně ten proces restitucí nadále probíhal i během roku 2015 a chci vás informovat o tom, že přirozeně bude probíhat i v roce 2016 s tím, že z velké části by tyto restituce během roku 2016 na základě zákona již měly být vypořádány.

Myslím si, že není možné kritizovat vládu ze dvojího úhlu, za prvé říkat, že vláda nevěnuje dostatečnou pozornost otázce restitucí, a současně kritizovat fakt, že všechny restituce nebyly zrealizovány v té velmi krátké lhůtě, kterou předpokládal původní zákon. Pokud by došlo k takto rychlému vydávání majetku, tak jak to předpokládal původní zákon, domnívám se, že by se tím výrazně zvýšilo riziko chyb a výrazně by se tím zvýšilo riziko toho, že nároky církvi, tak jak byly uplatněny, nebyly řádným způsobem přezkoumány. Já skutečně nepokládám za závažný problém, pokud stát využil ten čas a potřeboval více času pro to, aby řádně všechny žádosti o vydání majetku, které byly předloženy na základě toho příslušného zákona, smlouvy mezi státem a církvemi, tak aby ty žádosti byly řádně posouzeny. Čili jako předseda vlády ve své komunikaci, kterou mám prostřednictvím tedy výboru, který se schází a který projednává otázku cirkevních restitucí, tak apeluji zejména na odpovědnost a kvalitu práce jednotlivých státních institucí, ať už je to Státní pozemkový úřad, ať už je to ÚZSVM, ať už jsou to kterékoli jiné povinné státní instituce, například Lesy České republiky, které se vydáváním majetku zabývají.

Lhůta, která byla stanovena v tom původním zákoně, byla nepřiměřeně krátká, nebyla podle mého názoru stanovena seriózně vzhledem k objemu vydávaného majetku, a já nemám signály ze strany církvi, že by to, že ta lhůta byla překročena, bylo nějakým zásadním způsobem ze strany církvi problematizováno. Myslím si, že obě strany, jak stát, tak církev, mají zájem na tom, aby ten proces proběhl řádně a nemohl být nějakým způsobem zpochybňován. Čili je potřeba všechny žádosti prověřit, bylo potřeba shromáždit podklady, vyhledat je v archívech a posoudit, zdali ty žádosti nepřekračují limity, které zákon o cirkevních restitucích definoval.

Pokud jde o poslaneckou novelu, která zde byla předložena v Poslanecké sněmovně, ta doposud projednána nebyla a podle mého názoru už ta novela z časového hlediska zastarala. Ona kdyby byla řekněme projednána a schválena na počátku tohoto volebního období, tak by pravděpodobně sehrála určitou pozitivní roli z hlediska moderace toho času, který byl ze zákona určen pro vydávání cirkevního majetku, ale vzhledem k tomu, že projednána a schválena nebyla, tak v tuto chvíli postupujeme způsobem, který nám umožňuje stávající zákon.

Pokud jde ještě o otázku cirkevních restitucí, i vzhledem k tomu, jakým způsobem celá věc byla legislativně provedena, tak bez dohody, bez změny dohody mezi státem a církvemi ani vládní koalice, ani vláda, ani jakákoli většina v této Poslanecké sněmovně nemůže tu dohodu změnit, protože byla zvolena speciální konstrukce, to znamená, že není tady jenom zákon o cirkevních restitucích, ale ten zákon je doprovázen i dohodou, která tehdy byla velmi rychle uzavřena po přijetí zákona mezi vládou a církvemi o tom, že tento majetek bude na základě zákona vydán. V případě, že by došlo k jednostranné změně toho zákona, která by nebyla v souladu s touto dohodou, pak na základě analýz, které jsme měli k dispozici, by hrozilo riziko, že toto neobstojí před Ústavním soudem, a tato legislativní změna by mohla být na základě té existující dohody mezi státem a církvemi zrušena. V tom je celý problém neměnnosti pravidel, tak jak byla v minulosti nastavena. Byť podle mého názoru nebyla nastavena nejlepším možným způsobem a nebyla nastavena dobrým způsobem, tak ta právní konstrukce, která byla zvolena, neumožňuje

jednostranný zásah parlamentní většiny do toho zákona bez toho, aniž by současně církve na restituice změnily své stanovisko.

A pouze chci připomenout, že vzápětí po volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2013 jsem opakovaně jednal se zástupci církví, opakovaně jsem se je snažil přimět ke změně stanoviska, k tomu, aby přistoupili na změny nebo korekce v té smlouvě mezi státem a církvemi. Ale církve všechny tyto návrhy budou na snížení náhrad, nebo na snížení objemu vydaného majetku odmítly. Čili bez této dohody není možné, aby parlamentní většina tento zákon změnila.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A do rozpravy se hlásí pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Opět mi nezbývá než poděkovat panu premiérovi za odpověď, vůči které asi nemám žádné zásadnější výhrady, a nezbývá mi než s obsahem toho, co pan premiér řekl, souhlasit, protože i já se domnívám, že objem toho vydávaného majetku do termínu 30. června 2014 byl tak obrovský, že to v tom termínu nešlo zvládnout. S tímto názorem se naprostoto ztotožňuji. Ztotožňuji se i s tím, že poslanecká novela, je to pro poslance, kteří to nemají v patnosti, což je logické, je to sněmovní tisk 144, již také není časově aktuální, protože vůbec nás nenapadlo, že by ta záležitost mohla pokračovat tak dlouho.

Jen tady, a to je věc, kdy s vámi, pane premiére, asi nebudu souhlasit v té vaší odpovědi, zařazení tohoto bodu na pořad schůze bylo učiněno asi třikrát, ten pokus, aby se to projednalo, a bylo to vždycky zamítnuto i hlasy vašeho poslaneckého klubu. Takže tady trošku nechápu, proč... Dneska správně říkáte, že ty termíny jsou neaktuální, ale bylo možno to udělat tak, že to aktuální bylo, protože tam nebyly žádné další zásadní věci v tom návrhu novely, a dnes tedy opravdu jsme pořád v rozporu se zněním zákona 428.

Vy jste tady řekl, že ze strany církevních institucí nehrozí, nebo neprezentují, že by se chtěly domáhat nějakých dalších nároků nebo že by s tím byl problém, že není plněn tento termín. Já se ptám – zaregistroval jsem, že ne vždycky – vycházím z informací z médií, z novin –, že ne vždycky tomu tak může být, že se může ukázat, že toto problém bude, že tento termín splněn nebude. Jak bude v tomto případě postupováno, pokud – otázka první – pokud nastane, že některá z těchto institucí učiní nějaké nároky z prodlení a nedodržení termínu? A druhý dotaz, zda tedy absolutně vylučujete, že tohle může nastat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A do rozpravy se hlásí pan poslanec Koníček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych se chtěl pana premiéra zeptat najinou věc. On říkal, že jednal s církvemi, že s těmi smlouvami nic dělat nejde, ale zároveň v těch zprávách výboru se objevuje jedna věc, a to je, že majetek, za který církve dostaly finanční náhradu, je

prostě žalován u soudu, tedy majetek ve vlastnictví krajů a obcí, za který podle toho zákona dostaly církve finanční náhradu, jsou podávány žaloby o určení vlastnictví. A ptám se pana premiéra, jestli tedy pokud bude vydán tento majetek, církve za něj dostaly finanční náhradu, jestli bude vést s církvemi jednání o snížení toho finančního příspěvku, protože potom by církve dostaly jak zaplaceno, tak fyzicky ten majetek. Prosím o odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pane premiére, prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, podle toho zákona o narovnání s církvemi, podle kterého se vrací část bývalého církevního majetku a současně se vyplácí náhrady a současně se řeší financování církví v České republice v příštích letech, protože to je jeden z těch aspektů celého toho návrhu, tak tam se počítá s tím, že obce ani kraje nejsou povinnými osobami pro navracení církevního majetku, to znamená, že tyto žaloby by na obce a kraje měly být podávány pouze v případě, že po roce 1989 na základě jiných předpisů, které se týkaly restitucí, došlo k nějakému pohybu majetku, který může být nějakým odůvodněným způsobem problematizován. V jiných případech podle mého názoru není důvod, aby církve uplatňovaly vydávání majetku obcí nebo krajů. V těch složitějších, komplikovanějších situacích bude muset rozhodnout soud o tom, jestli ty nároky jsou oprávněné, nebo ne. I soud je při svém rozhodování vázán zákonem, to znamená, i soud by měl být vázán zákonem o narovnání s církvemi, který byl v parlamentu schválen a který jasně říká, že obce ani kraje nejsou povinnými osobami pro vydávání církevního majetku. To je řekněme jedna rovina, která se týká rozhodování soudů, které nastane v těch případech, kde byly podány příslušné žaloby.

Za druhé. Já myslím, že v okamžiku, kdy bude dokončeno vydávání majetku a kdy bude zřejmé, jakým způsobem proběhly tyto soudní spory, s jakým výsledkem, tak by bylo dobré, aby byl kvantifikován rozsah majetku, který takovýmto způsobem bude ještě na straně církví získán, a podle mého názoru by to mělo být předmětem jednání mezi státem a církvemi.

Nicméně ten zákon, tak jak byl konstruován – a znova zdůrazňuji, že jsem hlasoval tehdy proti přijetí tohoto zákona –, žádný takovýto mechanismus korekce nebo narovnání neobsahuje. To je ten problém. Ten zákon nemá dopředu definovaná pravidla, jak v takovýchto situacích postupovat. Nicméně jsem rozhodně pro to, aby vláda zmapovala výsledky všech soudních sporů, a jsem rozhodně pro to, aby následně proběhlo jednání s církvemi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane premiére. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, tudíž rozpravu končím. Táži se nyní pana poslance Karla Fiedlera, zda chce navrhnut usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jen se vyjádřím k vašemu podnětu, zda chci, nebo nechci navrhnut nějaké usnesení. Z povahy problematiky tohoto bodu, kdy jsem říkal, že je také nutno vyčkat na zprávu Ministerstva kultury za rok 2015, která má být zveřejněna až do února tohoto roku, a z toho, co říkal pan premiér, že ty věci běží, tak v tuto chvíli nebudu navrhovat žádné usnesení, protože je nutno vyčkat, jak ty věci doběhnou, a potom se k této otázce třeba vrátím písemnou interpelací nebo jinou formou. V tuto chvíli nemá asi smysl navrhovat usnesení. To jenom odůvodnění, proč tak nekonám. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a tudiž tuto interpelaci končím.

Přistoupíme k další interpelaci. Ministr zemědělství Marian Jurečka odpověděl na interpelaci poslance Zbyňka Stanjury ve věci výběrového řízení na obsazení pozice ředitele závodu Frýdek-Místek státního podniku Povodí Odry. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 671. Otevřím rozpravu a do ní se hlásí pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem se rozhodl, že dnes promluvím poměrně smířlivě, protože je to potřetí, co o tom problému jednáme. Máme všichni k dispozici tři odpovědi ministra zemědělství a pro mě osobně je to smutné čtení a asi nemá cenu vést nějakou vášnivou politickou debatu o tom, co považuji za smutné čtení. Tak já to jenom shrnu.

Pan ministr odvolal ředitele státního podniku Povodí Odry. Opakovaně jsem říkal, že na to má plné právo a v tom žádný problém není. Kdyby to takhle jednoduše řekl v odpovědi na moji první interpelaci, tak už bych neměl druhou a myslím, že ani Poslanecká sněmovna by nevyslovila nesouhlas s jeho odpovědí. K té první interpelaci uvedl zhruba čtyři důvody, které ho vedly k odvolání. Přitom mohl skutečně říct "zákon mi umožňuje bez udání důvodu" a měl by naprostou pravdu.

První a ten největší důvod, který uváděl, byl, že bývalý generální ředitel odmítl vypsat výběrové řízení na ředitele závodu Frýdek-Místek s tím, že chtěl tuto funkci svěřit někomu zevnitř podniku a chtěl vypsat interní výběrové řízení. To pan ministr označil jako poslední kapku toho, že neposlechl pokyn prvního náměstka ministra zemědělství. Nový generální ředitel tuto pozici obsadil v interním výběrovém řízení. To já nekritizuju, myslím, že je to správné. Důvody, které měl bývalý i současný generální ředitel, jsou v zásadě totožné. Je dobré, aby na takovou exponovanou funkci nastoupil někdo, kdo zná prostředí, který v tom podniku pracuje. Takže ukázalo se, že tento důvod není pravdivý. A je to i v odpovědi na první interpelaci, kterou Sněmovna odmítla, kdy pan ministr říká: generální ředitel mě přesvědčil, že je vhodné použít interní výběrové řízení.

Jako druhý důvod uvedl špatnou komunikaci se samosprávou a po dotazu, se kterou samosprávou, jmenoval pan ministr obec Nové Heřminovy. Moravskoslezský kraj, mnohé obce v našem kraji, podporují výstavbu přehrady v Nových Heřminovech. Jednou z těch obcí je mé město Opava, které bylo krutě postiženo povodněmi v roce 1997, a proto podporujeme napříč politickým spektrem v Opavě

vybudování této přehrady. Ta příprava pokračuje. Ne sice tak, jak bych si představoval, ale pokračuje. Já myslím, že je to dobré. Je naprosto logické, že občané Nových Heřminov zásadně nesouhlasí, protože dojde k zatopení části vesnice. V každých komunálních volbách, pokud bych mohl použít komentář někoho, kdo žije poměrně blízko, zvítězí starosta, který je ještě radikálnější ve svém odporu než předchozí starosta. Stalo se tak i v roce 2014, pokud máte dobré informace. A nic se nezmění na komunikaci kteréhokoli ředitele Povodí Odry se starostou Nové Heřminovy, protože ta obec to prostě nechce a starosta stávající to odmítá ještě vehementněji než starosta minulý. To znamená, ani tento důvod není pravdivý.

Pak pan ministr v odpovědi na první interpelaci a současně v debatě, kterou jsme k tomu vedli, myslím, že tehdy dvakrát, použil to, co mě osobně, můžu říct, urazilo nejvíce. Použil takovou tu oblíbenou větu, když chcete někoho pošpinit – mám informace, že se tam dějí nějaké nekalosti v oblasti veřejných zakázek. A protože bývalého generálního ředitele osobně znám, já se tím netajím, je to můj přítel, tím se taky netajím, tak jsem to považoval za urážlivé tvrzení. Čas mi dal za pravdu, nic se nenašlo, žádný problém tam není. Takže ani tento důvod není pravdivý.

A pak obecný důvod – špatná komunikace. Ale to můžete uvést vždy. Vždycky komunikace může být lepší. Uznejte, že je to taková dobrá věta, když se odvolává nějaký podřízený, že problém byl v komunikaci. To nechci žádným způsobem rozporovat. Jenom říkám, že je to obecná floskule, která se používá mnohdy, mnohými a velmi často.

O tomhle jsme debatovali minule. Nakonec Poslanecká sněmovna odmítla odpověď. Pan ministr mi poslal novou a v zásadě, když to přečtu, tak říká: Zřejmě je problém v tom, že se s generálním ředitelem nepřijel nikdo z ministerstva oficiálně rozloučit. Ale je to taky tím, že bývalý generální ředitel odesel sám, nepočkal na výsledek výběrového řízení, tak si za to může sám...

Pane ministře, v tom není problém. Opravdu není problém v tom, že nepřijel někdo s bonboniérou z Prahy, nevyfotil generálního ředitele před rozvinutou bojovou zástavou či případně nezapsal pochvalný zápis do kroniky státního podniku. Stačilo, abyste normálně lidsky slušně fekl: Generální ředitel vedl podnik dobré, nebyly žádné problémy, měl dobré ekonomické výsledky. Nicméně nastoupila nová vláda, nový ministr zemědělství. Já jsem se rozhodl, že provedu změnu... Neřekl bych vůbec nic. Vy toho evidentně nejste schopen.

Já už nebudu navrhovat Poslanecké sněmovně nic. Přečtěte si ty vyhýbaté odpovědi. To hledání problému v tom, že někdo nepřijel z Prahy se rozloučit, v tom fakt problém není. Možná podle sebe soudím tebe. Možná až jednou budete odcházet z ministerstva, budete očekávat, že se s vámi přijde někdo rozloučit, vyfotí vás před bojovou zástavou nebo zapíše něco do kroniky. Možná ano, možná ne. O tom to není. Přece i vy sám budete očekávat slova vašeho nástupce a určitě budete rád, když řekne například: Vyhráli jsme volby, stal jsem se ministrem zemědělství, nicméně chtěl bych ocenit práci bývalého ministra, myslím, že pro Českou republiku toho odvedl dost. Je to mnohem lepší, než když přijde nový ministr a řekne: První, co udělám, prověřím celé období, kdy tady fungoval bývalý ministr, zaměřím se na audity, protože jsem slyšel, že byla nějaká podezření v tom resortu, že byly nějaké nepravosti

v oblasti veřejných zakázek. Současně jsem slyšel, že bývalý ministr měl problémy v komunikaci, komunikace by mohla být lepší a já slibuji, že bude lepší komunikace, transparentnější prostředí atd. – Já bych preferoval, ať přijde kdokoli a kdokoli bude nový ministr, aby řekl to první. Poděkoval předcházejícímu ministru za to, co odvedl pro Českou republiku, popřál mu úspěch v další profesní či politické práci a nehledal výmluvy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pan ministr bude reagovat. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážená paní předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, vážený pane poslanče Stanjuro prostřednictvím paní předsedající, já musím říct, že oceňuji přístup, jaký jste dnes tady prezentoval v této věci. Musím říct, že každý se učí. I pro mne je tato záležitost velkým poučením. Na druhou stranu shrnu jenom pár věcí, poměrně stručně.

Nastoupil jsem jako ministr této nové vlády, ale například jenom na tom (nesrozumitelné) příkladu pěti ředitelů podniku Povodí jsem vyměnil jednoho jediného a nedělal jsem žádný průvan v tom slova smyslu – teď přišla nová vláda, teď to tady budeme okamžitě řešit a odvolávat a jmenovat nové.

Nesu plnou zodpovědnost za to, jak podniky Povodí fungují. Na základě aspektu, teď nechci znova říkat, které z těch důvodů, které jsem uvedl, měly pro mě větší váhu, ale minimálně i já osobně jsem zažil tu záležitost, kdy jsem s panem ředitelem dvakrát hovořil, a také musím říct, že komunikačně jsme si asi úplně nesedli, byť možná už situace byla v tu dobu vyhrocená po jejich komunikaci s panem prvním náměstkem. To asi uznávám. Dneska po zkušnostech, dvou letech bych se choval jinak, to také poctivě přiznávám.

Takže se vracím k tomu, co jste říkal na začátku. Je to moje zodpovědnost. Je to moje kompetence. Byť uznávám, že jsem udělal v této věci určité chyby a dneska bych postupoval jinak. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Pan poslanec Laudát. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, dámy a pány, jestli tomu mám dobré rozumět od pana ministra, že v tom je jistý náznak omluvy, tak to tedy klobouk dolů, že přizná, že by se choval jinak. A děkuju za to. Je jediný z vlády, kdo se za něco omluvil. Nebo aspoň já to tedy tak chápnu. A myslím, že byste se měl zamyslet, zda existuje nějaká cesta, byť vím, že zpátky do téže řeky nemůžete vstoupit, jak aspoň následek svého bývalého rozhodnutí, kterého možná dneska litujete, napravit, nebo aspoň kompenzovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A teď se již nikdo nehlásí do rozpravy, tudiž rozpravu končím. Jen se chci utvrdit, pane poslanče (k poslanci Stanjurovi) – nebudeste navrhovat žádné usnesení? Výborně. Takže tímto uzavíráme tuto interpelaci.

Nyní přikročíme k další interpelaci. Místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Zbyňka Stanjury ve věci studie BDO k tisku 513. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 672. Otevírám rozpravu a do ní se hlásí pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Když se podíváte na datum té interpelace, tak zjistíte, že je už opravdu staršího data. Tou interpelací jsem chtěl získat příslušnou studii. Bohužel musím konstatovat, že pan ministr mi ji odmítl poskytnout, což byl důvod, proč jsem vyjádřil nesouhlas s touto odpovědí. Takže když chcete studii, nedostanete ji, jak můžete souhlasit s odpověď?

Musím říct, že mezitím jsem ji dostal a vůbec jsem nepochopil, proč mi ji pan ministr odmítl dát, když současně ten samý materiál obdržel kontrolní výbor Poslanecké sněmovny. Takže díky spolupráci s kontrolním výborem a s konkrétními poslanci – děkuji – jsem tu studii dostal, mohl jsem se s ní seznámit. Včera nebo předečním jsem se dozvěděl v médiích, že Ministerstvo financí ji uvolnilo a zveřejnilo i pro širokou veřejnost, takže nemám žádný důvod, abych dneska navrhoval nesouhlas s odpovědí.

Nicméně jsem o tom mluvil s panem předsedou Poslanecké sněmovny a poprosím i pana premiéra, aby dohlédli na to, aby se taková situace neopakovala. Myslím si, že v případě, že kterýkoliv poslanec požádá o nějaký materiál, který evidentně objednalo kterýkoliv ministerstvo, má právo, aby ho obdržel, aby se s ním seznámil a případně s ním mohl pracovat.

Myslím, že každý pátek debatujeme o tom, čeho se týká studie BDO. Nebudu brát i čtvrtek, abych debatoval o EET. Možná jenom s úsměvem, když se podíváte, když jsem se ptal, jakým způsobem byl vybrán tento materiál, tak jsem samozřejmě věděl, co je zakázka malého rozsahu a jaké se mohou podle zákona zvolit metody. To je naprostě jasné. Školení jsem nepotreboval. Nicméně jsem se dozvěděl, že podle interních pravidel Ministerstva financí – a nijak je nekritizují, myslím si, že jsou rozumně nastavená – služba nebo zboží v hodnotě do 200 tisíc bez daně se dá objednat velmi jednoduše. Podívejme se, jaká byla cena objednané studie: 199 900 Kč bez DPH. A jsem si skoro jist, že kdyby v interní studii Ministerstva financí nebyla hranice 200 ale třeba 250 tisíc, což zase není nic, co bychom měli právo kritizovat, bylo by to v souladu s zákonem v pořádku, tak jsem si skoro jist, že ta jediná nabídka, nebo toho, koho oslovti, by byla 249 900 Kč bez DPH.

Úplně nerozumím tomu, že se nejdřív vypsalo výběrové řízení, když nemuselo, to uznávám, byla snaha oslovit více firem, kdy předpokládaná hodnota zakázky byla 500 tisíc. Pak to bylo zrušeno. Já to jenom konstatuji. To všechno je v rámci zákona. Není tady nic, co bychom mohli kritizovat z nějakých důvodů, že se děje něco podivného. Jenom je to zvláštní. Vypíšu na 500, neuzavřu, zruším. Podle pravidel řeknu, tak to dám rovnou někomu do 200, a on tedy čirou náhodou navrhne

199 900 Kč bez DPH. Ale říkám, k tomu, co v té studii je, jakou hodnotu to má, co se z toho využívá či využije v projektu EET, se teprve uvidí. A o tom budeme debatovat bezesporu zítra.

Normálně bych poděkoval panu ministrovi, že mi odpověděl, kdybych tu studii dostal. Tak mu nepoděkuji, protože mi ji neposlal. Ale děkuju kolegům z kontrolního výboru, kteří mi ji dali.

Nenavrhoji žádné usnesení k této interpelaci. Respektive nenavrhoji, aby Poslanecká sněmovna vyslovila nesouhlas, protože ta studie už je veřejně dostupná. Není k tomu žádný důvod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan ministr se hlásí do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Jsem strašně rád, že o tom pan Stanjura mluví, protože toto je skutečně příklad, jak absurdně náš stát funguje. To je úplně neuvěřitelné, jak fungují úředníci, jak to mají zakódované, jak fungují naše zákony. Já za rok a půl – teď oslavím dva, nevím, jestli mám oslavovat – jsem nebyl schopen nakoupit ani mobilního operátora, což v privátě nakoupíte za týden za dva. První soutěž jsem musel zrušit, protože byl ještě starý zákon, byla jedna nabídka, tak to zrušili. Druhou soutěž – stížnost na ÚOHS, jenom to zrušil. A tady o té studii se bavíme o příjmu státu 18 miliard ročně v čase. A ta studie stála 190 tisíc.

Máte pravdu, pane Stanjuro. Máte pravdu. Nejdřív to měl... Finanční správa se rozhodla udělat soutěž. Potom z nějakých důvodů se rozhodli, že ji zrušili. Já jsem se ptal paní náměstkyň Hornochové, protože ten projekt EET, ten, o tom mi řekl poprvé majitel Vítkovice Tours pan Honek roku 2012. A když jsem nastoupil na ministerstvu, tak jsem řekl, že to chci, že úřady běží na nějakou životní rychlosť. A stát funguje nějakým způsobem. Sněmovna funguje nějakým způsobem. A potom se zjistilo, že vlastně ministerstvo řeklo ano, my potřebujeme tu studii. A ta studie stála 190 tisíc. Já jsem myslel, že jsem vám ji dal. Tak se omlouvám. Ale dal jsem ji rozhodně vašemu koaličnímu partnerovi Kalouskovi tady veřejně.

V mezičase úřad si vyžádal někdo tu studii. Tak usilovný úředník už začernil – to taky velká aféra. A když jsem to zjistil, tak jsem se ptal, proč jste to začernili. No protože jsme řešili zase podle zákona, že tam bylo nějaké obchodní tajemství. Nakonec jsme to vyřešili. Tak konečně jsme to odčernili.

A pozornost, která se tomu věnuje, to absurdum, že tady poprvé předkládáme něco proti šedé ekonomice a je to studie za drobné, protože to jsou drobné, 190 tisíc, tak tomu věnujeme takovou pozornost. A div se světe, někdo ještě podá trestní oznámení. Anonymní, samozřejmě. Vrtěti psem. Anonymní. Třeba přebít zase něco. Vyšetřuje to policie. Že jsme utratili peníze. Na projekt, který vynese 18 mld. ročně, který snižuje DPH z 21 na 15 % atd. Takže absurdní debata! Absurdní debata a já doufám, že už se k té studii nebudeme vracet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Koníček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, ono je to trošku ještě složitější. Kontrolnímu výboru jste opravdu poskytl specifikaci projektu elektronická evidence tržeb od firmy BDO verze 1.22 z února 2015, která měla 186 stran. Tento týden se na webu Ministerstva financí objevila studie se stejnou verzí, stejně nazvaná, ale ta má jenom 185 stran. Neporovnával jsem těch 185 stran, abych hledal rozdíl, to se budete muset zeptat u vás na Ministerstvu, jak vy říkáte, že ti úředníci vám to dělají za zády, tak určitě je to zas jenom naschvál úředníků Ministerstva financí, že kontrolnímu výboru dají studii ve verzi 1.22, která má 186 stran, a na web ministerstva vyvěsí tu samou studii té samé verze, ale má jenom 185 stran. (Smích některých poslanců ANO.)

V té studii se dovíte, že například aplikace elektronická evidence tržeb, tzn. ten software, měla stát 27 mil. podle té studie. Ale Generální finanční ředitelství v dubnu minulého roku uzavřelo smlouvu se Státní pokladnou Centrem sdílených služeb na 41 mil. korun bez daně.

Pane ministře, jestli potom i ostatní údaje uvedené v té studii budou navyšovány ve stejném poměru, tak potom důvodová zpráva k tomu zákonu, kterou jste nám předložil, a nějaké vyčíslení nákladů prostě budou jenom hausnumera. Říkám, ve studii je napsané, že to bude stát 27 mil., ten software, aplikace EET, Generální finanční ředitelství uzavřelo smlouvu na 41 mil. bez daně. A pozor! V té studii je napsané, že to bude vybrané veřejnou soutěží, ne jednací řízení bez uveřejnění.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Kučera, poté pan ministr financí.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes máme takový smířlivý průběh jednání. Já taky velice smířlivě jenom dva dotazy a jednu krátkou reakci na svého předčeňka. Já jsem se teď díval do studie, kterou mám já, pane kolego prostřednictvím paní předsedající, tak já mám tu necenzurovanou verzi, tu delší, nevím, která je ten původ. Nicméně bych se chtěl zeptat pana ministra Babiše víceméně na dvě věci. To, že tam je rozpor té studie a důvodové zprávy k sněmovnímu tisku nebo k novele nebo k zákonu o elektronické evidenci tržeb, tak to je zcela jasné. Já si myslím, že o tom ještě budeme hovořit právě v diskusi během zítřka. Ty rozporu jsou jasné, upozorňoval na ně už dnes pan poslanec Koníček. Chtěl bych říct, že důvodová zpráva – samozřejmě, ty informace se mohou v čase měnit. Chápu, jaké informace jsme měli před rokem a jiné informace máme dnes. To bych nějak nerozporoval. Nicméně důvodová zpráva je poměrně ve stejném časovém úseku jako studie BDO. Tak to znamená, že někde je chyba. Bud' v té studii, anebo v důvodové zprávě. To je první dotaz.

Druhý dotaz: Je pravdou, že společnost BDO je jedním z hlavních auditorů Agrofertu?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr financí. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Pan Kučera nezklamal. Myslím, že soutěží s panem Laudátem pod vedením pana Kalouska. Včera jsem tady nebyl a ráno jsem cvičil, tak jsem se díval na vaše vystoupení, tak jste jmenoval moje jméno asi čtyřikrát. A zítra bude zase třetí čtení, to už trvá 1800 minut. V Německu trvá třetí čtení 90 minut. Takže zase budeme číst dokola.

Není žádná necenzurovaná studie. Kdybyste trošku chápal podnikání a rozuměl tomu, tak studie jsou studie. To je něco, nějaký odhad, nějaký předpoklad. A žádné smlouvy nejsou uzavřeny. Protože zákon nebyl schválen. Takže jsou to jenom – a BDO, kdybyste četl noviny, tak já jsem se to taky dozvěděl z novin, tak teď Agrofert měnil auditora a myslím, že to je Ernst & Young. Takže Agrofert je stále populární.

Možná bych zopakoval, jak tady stále dokola omíláte Agrofert, tak Agrofert za posledních devět let odvedl do veřejných rozpočtu 19,6 mld. korun. A dostal 1,9. To je desetina. Zkuste si to zapsat, abyste permanentně tady nelhali. Já chápu velký zájem o Babiše, protože je to takový cizorodý prvek tady.

Pan Koníček taky je asi málo vytížený, tak trávil čas a vyměnili jsme si několik dopisů o mých příjmech z minulého roku. Kolik jsem měl příjem, zda to byla mzda, bonus, jak to všechno bylo. Tak jsem strašně rád, že pan Koníček taky projevuje takový zájem o moji osobu, že to je skvělá spolupráce.

Takže já jen konstatuji, že my vám dáme všechno. Přijděte se podívat. Žádné smlouvy uzavřeny nejsou, definitivně. Někomu záleží, aby ti, kteří podvádějí na daních, aby to nefungovalo. Aby to nedopadlo. Proto děláte i obstrukce. Takže já budu strašně rád, nevím, co vám chybí, panu Koníčkovi, všechno dodáme. Zítra máme zase čtení, zase tady strávíme celý den o ničem, zase budeme dokola opakovat ty lži, ty demagogie, jak je to tady zvykem. Takže pokud vám ještě stále něco chybí, tak já to rád dodám, uděláme vám prezentace, všechno vám ukážeme. Znovu opakuji: studie 190 tis. a 18 mld. ročně. A snižujeme daně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S faktickou poprosím k mikrofonu pana poslance Laudáta. Připraví se pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jenom technicky. Požádal nebo poprosil bych pana ministra financí, aby věcně odpovídal a nechal si ty svoje politické agitky pro svoje noviny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím k mikrofonu pana poslance Koníčka, taktéž s faktickou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já se příznám, že mám problém s porozuměním proslovům pana ministra Babiše. Všichni jsme tady slyšeli, teď dvakrát to opakoval: Žádná smlouva uzavřena není.

Pane ministře, já mám smlouvu o dodávce a implementaci aplikace elektronická evidence tržeb uzavřenou mezi Českou republikou, Generálním finančním ředitelstvím a Státní pokladnou Centrem sdílených služeb. Uzavřenou 17. dubna 2015 za těch 41 mil. korun. A vy tady na mikrofon v Poslanecké sněmovně řeknete, že žádná smlouva uzavřená není! Je to normální od ministra financí, že tady takto lže Poslanecké sněmovně? (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr se hlásí do rozpravy.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Je to pravda, asi jsem se špatně vyjádřil. Žádná externí smlouva není uzavřena. (Smích v sále.) Toto je interní smlouva mezi institucí, která je pod Ministerstvem financí, a Finanční správou. Takže žádná smlouva externí podle toho, jak jste tady argumentoval, není uzavřena.

Ještě jsem zapomněl na tu jednu stranu. Pokud vás trápí ta jedna strana, že vy máte 186 a na webu je 185, tak mi tu jednu stranu dohledáme.

Pokud vy říkáte, že jsou to interpelace, tak já říkám, že je to buzerace, ne interpelace.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím. Pan poslanec Stanjura nenavrhl žádné usnesení, tudíž tuto interpelaci končím.

Nyní přistoupíme k další interpelaci. Ministr spravedlnosti Robert Pelikán odpovíděl na interpelaci poslankyně Jany Fischerové ve věci, jakým způsobem vykonává Ministerstvo spravedlnosti dohled nad způsobem, jakým se na soudech rozhoduje o přidělování kauz jednotlivým soudcům. Interpelace se spolu s odpovědi předkládá jako tisk 673. Já otevím rozpravu a do ní se hlásí paní poslankyně Fischerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Paní předsedající, já vám děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánoné, částečná vládo, já se tedy vyjádřím nyní k písemné odpovědi pana ministra spravedlnosti, pana doktora Pelikána.

Dotazovala jsem se dne 12. listopadu 2015, jak bylo řečeno, ve věci, kterou už paní předsedající sdělila, konkrétně bych to ještě upřesnila. Týká se to zejména

vyřizování věcí u Krajského soudu v Ostravě. Pro plénium Poslanecké sněmovny jen shrnu částečně, na co jsem se dotazovala.

Vzniklo to víceméně na základě usnesení vlády ze září minulého roku, bylo to usnesení číslo 765, kdy se vláda vyjadřuje k návrhu Krajského soudu v Ostravě podle článku 95 odst. 2 Ústavy České republiky na zrušení § 160 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, tzv. insolvenční zákon ze dne 23. září 2015, který byl podán k Ústavnímu soudu.

Já mám sama osobní vztah k Ostravě, a proto jsem byla i požádána, abych se této věci trochu věnovala. Vláda ve svém vyjádření mj. konstatuje: Navrhovatel ve svém textu na několika místech upozorňuje, že na Krajském soudu v Ostravě dochází k rozdělování incidenčních sporů bez jasných pravidel. Dále také uvádí, že dochází de facto k zavedení dvou kategorií soudců, tedy soudních oddělení, kdy jedni vedou samotné insolvenční řízení a jiní jsou povoláni jen k řešení incidenčních sporů, a to často po poměrně dlouhé době od jejich nápadu na soud. Z popsaného stavu také vyvozuje obavu, že může docházet k tomu, že insolvenční soudci nechávají záměrně některé incidenční spory stranou svého zájmu, aby následně mohla být aplikována hypotéza § 160 odst. 2 insolvenčního zákona ohledně obav před zbytečnými průtahy, a tím byly kauzy přiděleny do oddělení, která se zabývají pouze sporům incidenčními.

Tady prohlašuji, že tento popsaný stav je jistě možné označit za vadný a porušující zásadně základní ústavněprávní premisy, a proto jsem se pana ministra zeptala ve své písemné interpelaci na několik věcí, jaký je jeho pohled právě v této věci na řešení těchto hlavně insolvenčních kauz. On mi rozzáhle odpověděl, ještě více, než já jsem zaujala prostoru písemné interpelace. Akorát mě, pane ministře, mrzí, jak zde říkal pan ministr financí, že ne vždy všichni úředníci jsou na jeho ministerstvu v pořádku, všichni dobré pracují, tak chci říct panu ministru Pelikánovi, že na první stránce vaší odpovědi jsou, bohužel, i hrubky, které mě tedy dost znepokojily, protože když jsem já byla starostka a psala jsem někomu, tak jsem musela být jasné srozuměna s tím, kdo mi připraví odpověď, že to musí sedět. Já vám pak ukážu přímo, kde to bylo.

Ale k té odpovědi. Řeknu dvě věci, které jste konstatoval ve své odpovědi. S nimi souhlasím, jsou to zejména věci, že pan ministr má omezenou pravomoc nad rozvrhy práce jednotlivých soudů, nicméně má povinnost kontrolovat, zda ti, kteří jsou zodpovědní za sestavování rozvrhu práce, vše připravují v souladu s právním řádem, což je zákonem o soudech a soudcích, Listinou základních práv a svobod, Ústavou České republiky. Pak s vámi také, pane ministře, souhlasím, že je v kompetenci předsedů soudů nebo předsedkyň soudů po projednání s příslušnou soudcovskou radou sestavení rozvrhu práce.

Mě zajímalo, jak vypadá sestavení rozvrhu práce na rok 2016, a mám tedy následující dotazy. Jestli jste se opravdu zajímal o stanovisko soudcovské rady právě v Ostravě k dané problematice. A musím říct, když jsem si to sama zjišťovala, tak na rok 2016 rozvrh práce nedoznal vůbec změn oproti roku 2015. Stále přetrvává problém s nápadem incidenčních sporů, kde není některým soudcům zajištěn první nápad, jak na to bylo již soudcovskou radou poukázáno. Situace je podle názoru soudcovské rady řešitelná zvýšením počtu insolvenčních soudců nebo senátu při

zachování počtu administrativy o soudce, kterým jsou přerozdělovány incidenční spory, a tak zvýšením počtu incidenčních sporů, které by měli vyřizovat současní insolvenční soudci. Dále soudcovská rada konstataje, že z důvodu dlouhodobě neřešené situace je v současné době bez úkonu v incidenčních sporech 995 věcí za rok 2015 a celkem je vykazováno 1 508 neskončených věcí, což znamená, že lze předpokládat značně časové prodlevy při vyřizování těchto spisů. Myslím si, že to je tedy opravdu věc k velkému zamýšlení.

Dále. Pane ministře, to, co mě ještě ve vaší písemné odpovědi neuspokojilo, vaše vyjádření, tak chci říci, že vláda totíž konstatuje, že nelze připustit argumentaci v té rovině, že pokud § 160 odst. 2 může založit praxi, která vede k protiústavnosti v konkrétních případech a že je i samo ustanovení zákona protiústavní. Sama vláda připouští, že praxe na Krajském soudě Ostrava je protiústavní, nikoliv samotné ustanovení zákona. Pane ministře, vy sice tvrdíte, že jsou primárně do oddělení 1 Cm, 4 Cm, tedy civilní záležitosti, přidělovány nové věci. Toto není pravda, o čemž svědčí rovněž zápis soudcovské rady Krajského soudu v Ostravě. Soudci nemají žádný prvotní nápad do svých soudních oddělení. Do těchto oddělení nejsou podle rozvrhu práce přidělovány žádné spisy k vyřízení. Jednoduše řečeno, na obchodním úseku například působí 20 soudců, každý soudce má své oddělení, které se právě liší tím číslem 1 Cm, 4 Cm atd. Podle rozvrhu práce jsou věci rotační metodou přidělovány jenom deseti soudcům. Vy píšete dvanácti, já mám tedy ověřeno deseti soudcům. Téměř po roce předseda soudu vezme a přikáže bez jakýchkoli předem daných pravidel tyto věci k vyřízení zbyvajícím soudcům, kterým celý rok nenapadne podle rozvrhu práce žádný spis. Takže nejsou přidělovány nové věci, nýbrž se přerozdělují staré věci, které ostatní soudci nevyřizují. To vše s vědomím soudního funkcionáře, předsedy, místopředsedy soudu. Tím vzniká situace, že jeden soudce může průběžně vyřizovat věci, jelikož má prvotní nápad, což nečiní, a druhý soudce nemá prvotní nápad, takže nemůže průběžně vyřizovat věci, ale jednou ročně mu předseda, místopředseda soudu vybere a přerozdělí s odkazem na ustanovení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona spisy k vyřízení, které již v té době jsou téměř rok staré.

Ustanovení § 160 odst. 2 bylo přijato jako výjimka pro případy velkých konkurzů a s tím velkého množství incidenčních sporů, nikoliv jako pravidlo pro přidělování věcí k vyřízení namísto rozvrhu práce.

Pan ministr tvrdí, že nedochází ke zcela nahodilému přerozdělování spisů, ale podle stáří nevyřízených incidenčních sporů, ale moje otázka zní: Zajímalo by mě, pane ministře, jak to tedy funguje, když jeden soudce dostane k vyřízení věci staršího jednoho roku, druhý půl roku, druhý dostane věci starší tří měsíců. Je to zcela na libovuši předsedy soudu, který si vybere, kdo a které věci bude rozhodovat? Nejsou žádná pravidla pro následné přerozdělování spisů? Je to jenom na libovuši předsedy soudu, který – a kolik spisů a komu přikáže k vyřízení podle ustanovení § 160 odst. 2 insolvenčního zákona?

Já říkám, že takováto praxe je velmi nebezpečná a v právním státě nemá místo. K tomu tady použiji citace, které se bojím, ale já jí tady řeknu: V totalitním režimu není třeba zkoumavat všechny soudce. Postačí, když si režim pohlídá, že určité kauzy budou rozhodovány určitými v uvozovkách spolehlivými soudci, aby bylo dosaženo žádoucích verdiktů ve věcech, na nichž má politický režim eminentní

zájem. Tolik Tomáš Langášek – Právo na zákonného soudu v justici v ohrožení? To bylo jenom pro dokreslení, aby to v naší justici také tak nedopadlo.

A teď ještě k tomu, jak jsem nebyla spokojena s vaši písemnou odpovědí, pane ministře, ještě dodám. Rozvrh práce je jednak nástrojem na ochranu nezávislé soudní moci a jednak garantuje právo na zákonného soudu. A ústavní princip zákonného soudu nelze obcházet, byť k tomu byly důvody jakékoliv.

Takže já chci, paní předsedající, jenom vyjádřit, že... Aha, pane předsedající, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: My jsme se vyměnili v řízení schůze, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Fischerová: To jsem nestačila postřehnout, ale teď už to vím. Takže pane předsedající, já nejsem spokojena s písemnou odpovědí pana ministra a jsem zvědava, co mi ještě teď odpoví. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Dámy a pánové, přeji pěkné dopoledne a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená částečná sněmovna. Ta interpelace nebo ústní přednes byl bohužel tak dlouhý, že nevím, jestli jsem si všechno dobře zapamatoval. Snad ano. Pokud ne, předem se za to omlouvám.

Když začnu tou věcí technickou, skutečně jednotliví soudci píšeme s měkkým i, o čemž příslušného pracovníka poučím a moc se omlouvám za to, že jsem to ve snaze vám co nejrychleji odpovědět přehlédl při kontrole toho dokumentu.

Jinak pokud jde o celou situaci, já myslím, že je tam třeba asi říci nebo zdůraznit několik věcí. První z nich je, abych upokojil pravděpodobně znepokojené kolegyně a kolegy poslance, jde tu, myslím si, spíše o problém z pohledu soudců a rozdělení práce mezi ně, a tedy pracovní podmínky soudců než o problém z hlediska nějaké manipulace a ovlivňování spravedlivosti a nezávislosti rozhodování jednotlivých věcí. Tak to na mě alespoň působí. Tím ten problém nechci bagatelizovat, ale na druhou stranu rozdíl významnosti problému to je.

Jinak je pravda, že Ostrava, pokud jde o přidělování insolvenčních věcí a tzv. incidentních věcí, což pro představu jsou tedy případy, kdy někdo popírá zejména pravost pohledávky přihlášené do insolvenčního řízení, popírá, že ta pohledávka existuje, takže je potřeba se o ní soudit, zda existuje, tak v Ostravě skutečně fungují dosti originálním způsobem. To nepopíram a nezastírám, což je způsobeno zejména osobou místopředsedy a také předsedkyně toho soudu. Pan místopředseda je v tomto ohledu dosti kreativní a paní předsedkyně to nejen toleruje, ale myslím i podporuje.

Já se zároveň přiznám, že s tou metodou mám problém, tak jak jste jej tady naznačila. Já s tím mohu, resp. spíše musím souhlasit. Celkově se domnívám a jsem

přesvědčen, že soudu nesvědčí prostor pro libovůli a jakákoliv netransparentnost. To je také hlavní tenor nyní postupně představované a s justicí diskutované tzv. Bílé knihy, tedy návrhu reformy justice, a již nyní se střetávám s námitkou, a je to skutečně věc koncepční, že právě transparentnost, pevná pravidla, to není to správné, že to není to důležité, že máme věci nechat na předsudech soudů, že oni nejlépe vědí, jak to udělat, a potřebují tu pružnost. A já na to říkám: soud není firma, soud musí mít pevná pravidla. (Nesroz. poznámka z pléna, smích. Mpř. Bartošek: Prosím, pokračujte, pane ministře.) Ještě si budeme muset provést interní debatu.

Takže já souhlasím s tím, co říkáte, a jenom k tomu musím říci, že bohužel moje pravomoci v oblasti rozvrhu práce jsou naprosto minimální, resp. nejsou žádné. Sice je mi zasílán rozvrh práce, ale je mi zasílán na vědomí. Takže jediné, co mám k dispozici za nástroj kromě nějakých nástrojů neformálních, tak je případná kárná žaloba. A já zatím jsem tam nenalezl takovou jasnost té věci, abych se odvážil podat kárnou žalobu, protože asi víte, že judikatura kárného senátu je dosti konzervativní a ten případ musí být opravdu hodně jasný, aby kárná žaloba měla naději na úspěch. Pochopitelně také čekám na výsledek té ústavní stížnosti. Zatím v tomto směru nemám žádnou dodatečnou zprávu, protože tvrdím nadále, že samotné ustanovení, pokud bude aplikováno střídmc, tj. skutečně v těch spíše výjimečných případech náhlého náporu nebo něco takového, tak není protiústavní.

Ale mám pochybnost zde opakovaně vyjádřenou o ústavnosti takového postupu, kde se toto ustanovení aplikuje systematicky, dokonce v té míře, že některé senáty, řada senátů nemá vůbec žádný vlastní nápad a vlastně slouží jenom k řešení těchto případů. Takže uvidíme, jak Ústavní soud rozhodne. Uvidíme, jak případně bude přizpůsoben rozvrh práce takovému rozhodnutí, a podle toho se potom zachovám. To už tu možnost případně budu mít. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Ještě paní poslankyně Fischerová. Prosím.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji za slovo. Děkuji za vyjádření pana ministra, protože jsem vlastně vyjmenovala věci, o kterých vím, že se na Krajském soudu v Ostravě odehrávají, že mi vlastně dal za pravdu. Také mě potěšilo, že řekl – říkám v uvozovkách – že soud není firma. To je také konstatování a věřím, že až bude vyjádření Ústavního soudu, že ještě o tom budeme dále komunikovat, protože jistě budu chtít tuto věc sledovat.

Kdybych chtěla říct, že nesouhlasím s odpovědí, tak vidím, že stejně není dostatečné množství lidí v sále, ale věřím, že toto nezůstane zapomenuto a že pan ministr Pelikán bude tomu, co je v jeho kompetencích, že se bude této záležitosti v rámci své působnosti věnovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Chci se zeptat – navrhujete tedy nějaké usnesení, o kterém dáme hlasovat?

Poslankyně Jana Fischerová: Podle přítomnosti v sále, kdybych navrhla, že nesouhlasím, tak vím, že nemám šanci o hlasování. Takže tímto – ale víte co? pane předsedající. Navrhoji, že nesouhlasím úplně zcela s tím, protože mě zajímá, jak tato věc bude dořešena.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V rámci jednacího řádu je možné hlasovat pouze o souhlasném nebo nesouhlasném stanovisku, ne částečně nesouhlasném.

Poslankyně Jana Fischerová: Ano, chtěla jsem říct, že tedy nesouhlasím ještě. Nesouhlasím s vyjádřením.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Přivolám kolegy z předsálí a o vašem návrhu dám hlasovat. Paní poslankyně Fischerová navrhuje v rámci své interpelace hlasování o nesouhlasném stanovisku s odpovědí pana ministra. Ještě požádám o chvíliku strpení, než přijdou kolegové z předsálí, než zahájím hlasování. Eviduji žádost o odhlášení, tzn. já vás odhlásím.

Pro nově příchozí zopakují, o čem budeme hlasovat. V rámci interpelace paní poslankyně Fischerová na pana ministra Pelikána navrhuje, abychom hlasovali o nesouhlasu s odpovědí pana ministra.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro nesouhlasné stanovisko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 70. Přihlášeno je 95 poslankyň a poslanců, pro návrh 36, proti 46. Tento návrh byl zamítnut. Děkuji vám a končím tuto interpelaci.

Přečtu omluvy, které ke mně dorazily. Dnes od 10 do 11 hodin a od 15 hodin do konce jednacího dne se omlouvá z důvodu naléhavých pracovních povinností pan ministr Milan Chovanec. Dále dnes od 10 do 12 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Plzák. Dnešní den celý den se omlouvá z důvodu nemoci pan poslanec Radim Fiala. Dále dnes i zítra ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Martin Novotný. Mám tady upřesnění jedné omluvy a to je, že paní poslankyně Markéta Wernerová se omlouvá až od 10.30, nikoliv od 9 hodin. A stejně tak pan ministr Marian Jurečka se omlouvá dnes od začátku jednání do 9.40 z pracovních důvodů.

Dále je zde interpelace na ministra životního prostředí Richarda Brabce, který odpověděl na interpelaci poslankyně Jany Fischerové ve věci mimosoudního řešení sporu s odvolanými a vyhozenými zaměstnanci České inspekce životního prostředí a ve věci průtahů ve výběrovém řízení na ředitele inspekce. Interpelace spolu s odpovědí se předkládá jako tisk 674. Otvírám rozpravu a do ní se hlásí paní poslankyně. Prosím.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane předsedající, opět vám děkuji za slovo. Pro nepřítomnost pana ministra Brabce si přeji přerušit tuto interpelaci, protože mám zájem ho interpelovat, až bude přítomný v sále, čili na dalším jednání.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Takže navrhujete přerušit do dalšího jednání, dalších interpelací, do přítomnosti pana ministra. Je to návrh o kterém budu muset dál hlasovat. Opět přivolám kolegy z předsáí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přerušení tohoto bodu, tak jak bylo předneseno, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 71. Přihlášeno je 100 poslankyň a poslanců, pro 84, proti 1. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas a tato interpelace byla přerušena.

Budeme pokračovat dál, je to interpelace na předsedu vlády. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpověděl na interpelaci poslance Michala Kučery ve věci Národního plánu rozvoje sítí nové generace. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 684. Otvírám rozpravu a dávám slovo panu poslanci Kučerovi. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, 1. listopadu roku 2015 jsem vás interpeloval ve věci Národního plánu rozvoje sítí nové generace. Za odpovědi vám děkuji, přesto je nemohu přijmout, a to zejména ve dvou bodech. Totiž opomíjejí jádro problematiky, na kterou jsem se vás ptal.

Za prvé. Tvrďte, že nedostupnost infrastruktury pro vysokorychlostní internet omezuje možnosti státu poskytovat digitální služby veřejnosti. V tomto si s vámi dovolím nesouhlasit. Jsem totiž přesvědčen, že veřejnost by ocenila, kdyby mezi tyto digitální služby poskytované státem patřila konečně třeba možnost zažádat si elektronicky o občanský průkaz, přihlásit si z domova auto nebo vyměnit řidičák. To jsou zcela jednoduché úkony, kvůli kterým si teď člověk musí pomalu vzít dovolenou, aby mohl čekat ve frontě na úřadě. Jedná se o úkony, na které by stačil elektronický formulář, a na vyplnění takového interaktivního formuláře nemusíte mít vysokorychlostní připojku. Stačil by mu možná i dýchavičný modem pro telefonní linku, kdyby však daná služba existovala.

Neexistuje žádná stávající nebo připravovaná aplikace eGovernmentu, která by vyžadovala rychlosti nad 30 Mbps, tedy NGA připojku. Jinými slovy jde o dva nesouvisející problémy. Rozvoj sítí NGA souvisí pouze s plněním cílů digitální agendy, které jsou zaměřeny na domácnosti a na jejich zlepšení pokrytí vysokorychlostním internetem, ale nijak nesouvisí s eGovernmentem. Pokud jsme na tom špatně s používáním eGovernmentu, vysokorychlostní internet to nezmění. Vlastně ani nevíme, že v minulém roce, tedy během vaší vlády, pozbyla část občanů možnost podávat plně digitální daňová přiznání.

Chtěl bych se vás proto, pane premiére, zeptat, jaké služby a kdy konkrétně nasadíte a kolik lidí je využije.

Druhá otázka se týká přidělování dotací. Ve vaší předešlé odpovědi jsem totiž nenašel ujištění, že dotace neskončí jen u velkých poskytovatelů. Informace, které o národním plánu dosud máme, budí velké obavy, že výzvy mohou být vypisovány na příliš velká území, tedy že se o dotace bude ucházet pouze ten, kdo bude moci pokryti na takto velkém území zajistit, kdo ze soutěže vyřadí polovinu současných

poskytovatelů a upřednostní pouze jednu firmu, která by v současnosti mohla takovou podmínu splnit.

Je žádoucí, aby výzvy respektovaly tato specifika českého trhu, na kterém je jeden velký poskytovatel ovládající třetinu trhu a pak stovky malých lokálních a regionálních, které mají dohromady kolem 50 %.

Moje druhá otázka, pane premiére, proto zní, jaké kontrolní mechanismy plánujete nastavit pro to, aby se k prostředkům dostali i menší poskytovatelé a peníze neskončily jen u oné jedné firmy. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Otevím rozpravu, ve které vystoupí pan premiér. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já vzhledem k tomu, že už za deset minut bych tady měl vystupovat k migraci, nebudu opakovat celou tu argumentaci, kterou jsem uvedl v rámci odpovědi na písemnou interpelaci pana poslance Kučery, a soustředil bych se spíše na odpověď, které se týkají jeho otázek.

Za prvé jsem přesvědčený o tom, že Česká republika v uplynulých letech nabrala velké zpoždění z pohledu digitalizace státní správy. Myslím si, že byla chyba, když bylo zrušeno Ministerstvo pro informatiku a bylo včleněno pod Ministerstvo vnitra, protože v okamžiku, kdy k tomu došlo, tak ten systém eGovernmentu nabral a začal nabírat výrazné zpoždění. Došlo také k tomu, že se nedářilo koordinovat aktivity v oblasti informačních technologií na jednotlivých ministerstvech. Pokud porovnáme dnes rozsah elektronických služeb a elektronické státní správy, tak jak je realizována v České republice, s ostatními zeměmi v Evropské unii, tak bohužel Česká republika se řadí na jedno z posledních míst, pokud jde o elektronizaci státní správy.

To, že se to nepovedlo, k tomu napomohly i některé projekty typu IZIP ve Všeobecné zdravotní pojišťovně, kde sice byla snaha elektronizovat fungování systému zdravotního pojištění, elektronizovat recepty a podobně, ale současně to bylo spojeno s úsilím přesně definované politické skupiny podnikatelů získat jednoduchým způsobem bez soutěže zakázku u Všeobecné zdravotní pojišťovny. Celá ta kauza IZIP nadlouho zdiskreditovala vůbec elektronizaci českého zdravotnictví a teprve v posledním období se daří Všeobecné zdravotní pojišťovně, aby tuto smutnou kapitolu ve své historii postupně ukončovala.

Já si myslím, že se ale těmi špatnými zkušenostmi z předcházejících let nesmíme nechat odredit. Jsem rád, že naše vláda přijala koncepční dokumenty, které počítají s tím, že se zrychlí práce, pokud jde o elektronizaci státní správy. Já si myslím, že to, co potřebujeme, je, aby tady existoval jednoduchý doklad, který umožní všem občanům České republiky být v kontaktu se státní správou elektronickou formou, čili jde o to, abychom zpřístupnili takovou podobu občanského průkazu, která takovýto kontakt bez problému a jednoduše umožní. Cílem vlády je, aby od roku 2017 byly v zásadě vydávány za stejných podmínek občanské průkazy, které umožní takovou komunikaci, elektronickou komunikaci, s úřady.

Pokud jde o dotaz, který se týkal dotací na výstavbu sítí nové generace, na otázku, zda dotace neskončí jen u velkých poskytovatelů, tak bych chtěl odpovědět následujícím způsobem. Možnost finanční podpory výstavby sítí nové generace a modernizace stávajících sítí je otevřená pro všechny. Při hodnocení došlych žádostí o podporu se bude vybírat příjemce podpory podle předem připravených a s podnikatelským sektorem odkonzultovaných hodnoticích kritérií. V těchto kritériích by neměla hrát roli velikost nebo investiční síla žadatele. Rovněž jednotlivé projekty pro oblasti bílých míst v určených lokalitách, především to vypadá, že se to bude týkat zejména Karlovarského, Ústeckého, Moravskoslezského kraje, se hodnotí zvlášť a případné vítězství jednoho žadatele v jedné oblasti nemá vliv na výsledek výběrového řízení v oblasti druhé. Jednotlivá hodnoticí kritéria vycházejí z podmínek dotačního programu, operační program PIK, a mají jednoznačná pravidla. Vítězí ten, kdo získá v hodnocení nejvíce bodů, aby se omezila jakákoli případná subjektivní podpora jednoho z hodnotitelů žádosti. Hodnotitelů je vždycky více.

Menší subjekty typu lokálních operátorů, které by se necitily z hlediska organizačních schopností schopny zajistit celý projekt, mohou vytvořit obchodní konsorcium a jít do soutěže o dotační podporu jménem tohoto sdružení. Ministerstvo průmyslu a obchodu se tak snaží vytvořit takové podmínky, aby výběr byl zcela nediskriminační, aby ten výběr byl maximálně transparentní, aby byl otevřený pro každého, kdo splní jeho podmínky.

Tolik tedy odpověď na tu druhou otázku, která zazněla v interpelaci pana poslance.

Dovolte mi ještě na závěr mého vystoupení, abych vás informoval o tom, že přirozeně jako předseda vlády mám velký zájem na tom, aby se zrychlily práce na Národním plánu rozvoje sítí nové generace. Národní plán rozvoje sítí nové generace zatím prošel meziresortním připomínkovým řízením. Materiál zatím nebyl předložen na vládu v takové podobě, aby ho vláda mohla definitivně schválit, protože to, co chybí, jsou aktuální data poskytnutá Českým telekomunikačním úřadem, která se týkají pokrytí internetem. Doprakování národního plánu předpokládá existenci dat, která budou získána z významné části geografickým sběrem dat právě v gesci Českého telekomunikačního úřadu. Sběr dat by měl být ukončen v červnu roku 2016. Tato data budou použita pro dopracování národního plánu a předpokládám, že v polovině letošního roku by se definitivním schválením dopracovaného národního plánu měla zabývat vláda České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane premiére. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane premiére, já bych se ještě chtěl vrátit k té druhé části odpovědi, která pro mě byla tou podstatnější.

My jako Česká republika máme zcela výjimečnou příležitost získat 14 mld. korun podpory na to, aby se po České republice rozšířil vysokorychlostní internet, tak aby Česká republika mohla ve všech svých regionech být napojena na nově vznikající

ekonomiku, aby v těchto regionech docházelo k podpoře růstu, aby z těchto regionů neodcházeli občané. A co já mám informace, tak je to v této fázi tak, že ta možnost je tady už takřka rok, ale rok možného růstu, rok možného rozvoje, rok možné podpory regionů byl ztracen tím, že se dva resorty vaší vlády, Ministerstvo průmyslu a obchodu a Ministerstvo vnitra, dohadují, kdo tyto obrovské miliardy bude spravovat, rozdělovat a investovat.

Já bych byl moc rád, kdybych tady od vás slyšel ujištění, že tato částka nepropadne, že skutečně Česká republika využije této unikátní možnosti od Evropské unie a těch 14 miliard plus národní spoluúčast že bude investovat do rozvoje vysokorychlostního internetu v České republice. A chtěl bych také slyšet ten horizont, ve kterém se to podaří, protože je to podstatné pro to, aby regiony byly konkurenceschopné, aby mladí lidé neodcházeli z těchto regionů, což je důležité pro kvalitní přežití těchto regionů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Táži se pana premiéra, zda chce reagovat. (Již nelze.) V tento moment je 11 hodin, takže, ano přesně tak, ale musel jsem dodržet čas. To znamená, jedenáctá hodina, musím přerušit tuto interpelaci z důvodu času, protože interpelace jsou do jedenácti hodin. Děkuji a konstatuji, že pro dnešní den jsme ukončili projednávání odpovědí na písemné interpelace poslanců.

Než zahájím jednání, přečtu omluvy, které ke mně dorazily. Dnes od 10.30 do 16 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Faltýnek, od 16 hodin do konce jednacího dne z důvodu přijetí zahraniční návštěvy se omlouvá paní poslankyně Ivana Doběšová a dnes od 9 do 11.15 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec David Kasal.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nyní bychom měli pokračovat pevně zařazeným bodem 203 Informace vlády České republiky o migrační krizi a poté bychom se měli věnovat bodům z bloku smlouvy druhého a prvního čtení. Dále případně bodům z bloku zprávy, návrhy a další. Odpoledne projednáme bod 202, což jsou Ústní interpelace.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Dovolují si přijít ještě s návrhem na změnu programu schůze. Včera jsem nestihli projednat poslední pevně zařazený bod, bod 57, což je návrh zákona o sociálních službách, tisk 689. To je návrh, kterým se zvyšuje příspěvek na péči, a myslím si, že tento návrh má velkou podporu napříč Sněmovnou a dovoluji si navrhnut jeho pevné zařazení na příští úterý jako první bod.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a táži se, zda má někdo další ještě návrh k úpravě programu schůze. Nikoho nevidím. Eviduji žádost o odhlášení, já vás tedy odhlásím. Přivolám kolegy z předsáli a požádám vás, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Ještě jednou zopakují návrh, který zde byl přednesen, to znamená zařadit bod číslo 57, zákon o sociálních službách, kterým se zvyšuje příspěvek na péči, na příští úterý jako první bod pevně zařazený.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh tak, jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 72. Přihlášeno je 117 poslankyně a poslanců, pro návrh 116, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

Vzhledem k tomu, že nevidím žádné další návrhy, v tom případě přistoupíme k bodu, který je pevně zařazen, a tím je

203. **Informace vlády České republiky o migrační krizi**

Na lavice vám byl k tomuto bodu rozdán podkladový materiál Ministerstva vnitra. Prosím, aby se slova ujal pan premiér. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, rád bych vás seznámil s hlavními body vývoje v oblasti migrace za posledních několik měsíců. Jak jsem se díval zpětně, naposledy jsem na tomto místě, na plénu jednání Poslanecké sněmovny, vystupoval k tématu migrační krize v říjnu loňského roku. Podle všech realistických očekávání bude muset vývoj v oblasti migrace politická reprezentace jak v České republice, tak i v Evropské unii nadále velmi pozorně sledovat a reagovat na něj i v roce 2016.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, prokazatelně jsme uprostřed největší vlny uprchlíků od konce druhé světové války. V souvislosti s neutuchajícím přílivem dalších a dalších osob do Evropské unie a vzhledem k tomu, že zatím došlo jen k velmi malému snížení počtu těchto lidí i navzdory příchodu zimy, tak díky tomu se ty nejvíce postižené státy Evropské unie dostávají pod stále větší tlak. I nadále jsem přesvědčen o tom, že řešení celé této migrační krize musí být postaveno na následujících principech.

Migraci může zvládnout jenom evropská spolupráce, ne izolované kroky jednotlivých států. Chci odmítnout iluzi a chci odmítnout některé návrhy, které se velmi často objevují, které říkají: Zbavme se té migrační krize tím, že vystoupíme z Evropské unie. Zbavme se té migrační krize tím, že oplotíme Českou republiku a nebudeme sem vůbec nikoho pouštět. Tyhle jednoduché recepty jsou recepty, které by v žádném případě na zvládnutí migrační krize nefungovaly, a dříve nebo později by se ten problém, pokud nebude řešen na celoevropské úrovni, dotkl velmi výrazně i života tady v České republice.

Uprchlíci nejsou organizovaná armáda. V migrační vlně se směsují uprchlíci před válkou v Sýrii, uprchlíci před válkou v Iráku a směsují se s ekonomickými migranty, kteří přicházejí ze zemí, kde válka není, jako je například Pákistán. Evropa dnes doplácí na fakt, že čtyři roky fakticky ignorovala válku v Sýrii, a také

doplácíme na fakt, že v Iráku se po svržení režimu Saddáma Husajna nepovedlo dosáhnout žádné dlouhodobé potřebné udržitelné stability. Bez míru v Sýrii, bez porážky Islámského státu budou chtít do Evropy v krátké době odejít další miliony lidí z regionu Blízkého východu.

Na řešení migrační krize musíme spolupracovat i se státy sousedícími s Evropskou unií. Zejména musí na řešení této migrační krize s námi spolupracovat Turecko. Je potřeba podpořit země, které se dneska starají o stovky tisíc a miliony uprchlíků. Je potřeba podpořit tyto země, protože ony se o ně starají před hranicemi Evropské unie. Mám na mysli nejenom Turecko, ale mám na mysli také Jordánsko a mám na mysli Libanon.

Také podle mého názoru platí, že přistěhovalecká politika musí mít pravidla a musí mít své limity. Evropa podle mého názoru musí pomoci lidem, kteří utíkají před válkou a kteří utíkají před pronásledováním, ale nemůže to dělat za cenu svého vlastního ohrožení. Bezpečnostní aspekt řešení migrační krize je klíčový, zejména kvůli islámistickým radikálům. Základní regulace migrace musí probíhat na vnější schengenské hranici. Ochrana vnější schengenské hranice je potřeba posilovat a posílení této vnější hranice, to je opět celoevropský úkol.

Pokud, vážené poslankyně a vážení poslanci, přichází do Evropy příliš velké množství uprchlíků v příliš krátkém čase, znemožňuje to jejich dobrou integraci a zvyšuje to riziko konfliktu. Předpokladem úspěšné integrace a udržení bezpečnosti je tedy výrazná redukce, regulace a kontrola stávající migrační vlny. Stejně tak je důležité uplatňování individuální odpovědnosti, nikoliv principu kolektivní viny.

Abychom si pro začátek debaty, kterou povedeme v Poslanecké sněmovně na téma migrační krize, udělali představu o současné situaci ve světě, uvedu na úvod několik základních informací.

Jednoznačně nejvíce frekventovanou byla v loňském roce balkánská trasa. Migrační proud na této balkánské trase jednoznačně převyšuje středomořskou námořní trasu, která ústí v Itálii. V Turecku se aktuálně nachází dva až dva a půl milionu syrských uprchlíků. V listopadu bylo v Německu podle statistických údajů Spolkového úřadu pro migraci a uprchly zaregistrováno více než 57 tisíc podaných žádostí o mezinárodní ochranu. Nejvíce prvních podaných žádostí v Německu, které je významnou cílovou zemí migrační vlny, v listopadu vykázali státní příslušníci Sýrie, po nich následovali lidé z Afghánistánu a z Iráku. Dle statistik EASO Sýrie v listopadu už sedmý měsíc zaujímalu první pozici v počtu podaných žádostí o mezinárodní ochranu.

Vzhledem k tomu, že se dosud nepodařilo zmírnit migrační vlnu a zkonsolidovat situaci na vnějších hranicích, přistupuje řada členských států, zejména ty, které jsou cílovými státy migrační vlny, k opatřením, která jsou přijímána na národní úrovni. V prosinci Švédsko oficiálně zažádalo o zařazení mezi ty členské státy, z nichž se má relokovat. Rakousko potom následně požádalo o vyloučení z povinnosti podílet se na relokaci jako přijímací stát s ohledem na vysoké počty žadatelů o azyl, kteří se již nacházejí na jeho území. Švédsko chce podle svého vyjádření využít možnosti volných 54 tisíc relokovaných, původně určených ve druhém relokačním schématu pro Maďarsko. Ačkoliv lze jistě pochopit, že se Švédsko nachází na hranici svých

kapacit, považují tento přístup za nesystémový. Aby fungovalo společné evropské řešení, je potřeba ochrana vnější hranice, je potřeba registrace příchozích v místech prvního vstupu do Evropské unie. Ten švédský návrh opět řeší následky, místo aby řešil příčiny. Země jako Dánsko, Finsko, Norsko, ale i Švédsko přistoupily k návrhům na změny azylového práva s cílem zrychlit řízení a zamezit jeho zneužívání. Ještě spolu s Francií, Slovenskem a Rakouskem zavedly tyto cílové země migrace postupně zvýšené kontroly na vnitřních hranicích s poukazem na zajištění vnitřní bezpečnosti. Rakousko také zahájilo stavbu plotu na části své hranice se Slovenskem. Slovensko na národní úrovni zahájilo koncept navracení ekonomických migrantů. Do země se snaží pouštět jen občany států, které jsou ve válečném konfliktu, to znamená občany Sýrie, Iráku a Afghánistánu. Navrací osoby zpět do Chorvatska, což přirozeně vedlo k lavinové reakci na západním Balkáně, a ta reakce skončila uzavřením makedonsko-řeckých hranic pro ekonomické migranti. Slovensko také zahájilo stavbu plotu na své hranici s Chorvatskem.

Jak jsem se snažil popsat, vážené poslankyně a vážení poslanci, jsme v těch posledních několika měsících svědky nekoordinované reakce členských států Evropské unie, které se snaží vlastními silami, zejména pokud jde o země na balkánské trase, vyřešit problém, který je svým významem a rozsahem přesahuje. To, že dosud není uvedeno v život jednotné evropské řešení krize, v důsledku přerůstá v ohrožení schengenského prostoru, v ohrožení volného pohybu osob uvnitř schengenského prostoru. Vidíme, že životaschopným řešením není schválený redistribuční mechanismus, o kterém budu za malou chvíli mluvit. Řešením je dostat migraci pod kontrolu prostřednictvím ochrany vnějších hranic, funkční registrace v hotspots, spolupráce v návratové politice se zeměmi původu a podpory těchto zemí v tom, aby země původu dokázaly svým lidem znovu nabídnout alespoň nějakou perspektivu. Jak už jsem zmínil, migrační vlna je úzce propojená s válečným konfliktem v Sýrii. Dokud nepoleví ten a dokud nebude razantně omezen ve své rozpínavosti Islámský stát, těžko najdeme opravdu účinný recept na současnou situaci.

Dámy a páновé, dovolte mi, abych se nyní vyjádřil k vývoji situace v České republice. Od začátku roku 2015 do konce října loňského roku byla mezinárodní ochrana udělena 387 osobám tady v České republice. Od října do půlky listopadu přibylo 20 osob s udělenou ochranou a od půlky listopadu do půlky prosince dalších 49 osob. V těchto číslech jsou zahrnuti jak lidé, kterým byl přiznán azylový status, tak jsou tam zahrnuti lidé s doplňkovou ochranou. Konkrétně jsme tedy v roce 2015 udělili v České republice azyl 71 osobám a 385 osobám jsme v České republice udělili doplňkovou ochranu. V případě mezinárodní ochrany jsme vázáni závazky mezinárodního práva a jsme vázáni naší platnou legislativou, tedy Listinou základních práv a svobod a zákonem o azylu. O udělení mezinárodní ochrany rozhodlo Ministerstvo vnitra na základě řádného procesu, stejněho právního procesu, který uplatňoval celá léta předtím. Čísla za rok 2015, která jsem zde uvedl, ukazují, že Česká republika není cílovou zemí migrační vlny a že ležíme na okraji hlavní migrační trasy, která v loňském roce fungovala zejména přes Balkánský poloostrov.

Pak je tu proces relokace. Právě k tomuto procesu se vztahuje rozhodnutí Rady pro justici a vnitru z 22. září minulého roku, kterým, jak víte, byly stanoveny

takzvané jednorázové kvóty. V rámci tohoto relokačního procesu máme relokovat oněch 2 691 osob z Itálie a Řecka. Vzájmu konstruktivního přístupu, který na evropské úrovni ale očekáváme také na oplátku vůči České republice, toto rozhodnutí Česká republika respektuje. Co je ale mimořádně důležité: abychom vůbec mohli prostřednictvím relokačního mechanismu někoho přemístit, je potřeba, aby v Řecku a v Itálii začaly konečně fungovat slibované hotspots. Tady je k optimálnímu fungování ještě velmi daleko. Registrace probíhá komplikovaně, pravidla se mění, objevují se podezření na nejrůznější nestandardní postupy. Důkazem toho, že se zatím myšlenku hotspotů nepodařilo plně uvést do praxe, je i skutečnost, že zatímco už 16 členských států nabídlo volné kapacity pro přijetí žadatelů o azyl v rámci relokací, celkový počet přesídlených je sotva na jedné desetičce těchto kapacit. Evropské země nabídly do prosince kapacitu pro 1 660 osob, relokováno jich bylo 160; 130 Itálie a jenom 30 osob z Řecka. Uprchlíci z Itálie odešli do Německa, Francie, Finska, Španělska a Švédská, uprchlíci z Řecka byli přemístěni do Lucemburska. Neaktuálnější údaje jsou takové, že na počátku ledna bylo z Řecka relokováno 82 osob a z Itálie 190 osob. V Itálii má fungovat celkem šest hotspotů.

Česká republika se podílí na pomoci uprchlíkům před válkou také prostřednictvím přesídlovacích programů. Na konci minulého roku jsme pomohli přecestovat třem rodinám, které mají nemocné děti. Jsou to tři syrské rodiny z Jordánska. Tento přesídlovací program jsme schválili už začátkem loňského roku a budeme v něm v součinnosti s Úřadem vysokého komisaře pro uprchlíky pokračovat i nadále. V rámci tohoto programu, který má přinést pomoc těžce nemocným dětem v několika syrských rodinách, si přesídlované rodiny vybíráme plně v souladu s tím, jak jsme definovali pravidla.

V prosinci loňského roku také vláda rozhodla o přesídlení 153 osob irácké státní příslušnosti z Irácké republiky a Libanonu do České republiky. Rozhodli jsme tak na základě žádostí nadačního fondu Generace 21. Jde o vnitřně vysídlené uprchlíky křesťanského vyznání, kteří se nacházejí ve stejných podmínkách jako uprchlíci ze Sýrie nebo uprchlíci na území Kurdistánu. Ačkoliv se kurdská vláda snaží těmto vnitřně vysídleným uprchlíkům pomoci, ocítá se pod velkým tlakem a my jí od tohoto tlaku častečně pomůžeme i tímto přesídlením. Proto také vláda uzavřela s nadačním fondem Generace 21 smlouvu o spolupráci, na základě které těchto 153 osob bude přesídleno do České republiky. Nadační fond se na tom má podílet organizačně i finančně. Jeho partnerskou stranou za vládu je Ministerstvo vnitra, které bude mít na starosti právní postupy včetně bezpečnostních prověrek.

Ještě než přejdu k evropské úrovni, která je v řešení současné situace naprostě zásadní, chtěl bych zmínit i některá další opatření, která jsme v České republice přijali s výhledem na zatím pokračující vlnu migrace. Vláda se nad situací v oblasti migrace pravidelně schází, a to na úrovni koordinačního orgánu při Ministerstvu vnitra. To nám umožňuje pružně reagovat na veškeré potřeby. V této oblasti jsme dosáhli zklidnění situace v oblasti nelegální migrace. Od června loňského roku do minulého týdne u nás bylo v České republice v rámci takzvané tranzitní nelegální migrace zajištěno celkem 3 315 osob, přičemž nejvíce zajištěných osob tady bylo v České republice v září a v srpnu. Tyto osoby, které zpravidla směřovaly do jiných států, než je Česká republika, jsme zajišťovali v takzvaných detenčních zařízeních

v souladu s platným právem. K 19. lednu bylo v Českých detenčních zařízeních registrováno 98 osob. Nejvíce jsou mezi nimi zastoupeni příslušníci Iráku, Afghánistánu a Ukrajiny.

Náš přístup, který Česká republika uplatňuje, založený na dodržování platného práva, založený na dodržování dohod z Dublinu, založený na preventivních kontrolách vedl k omezení nelegální tranzitní migrace přes území České republiky. Převaděči, obchodníci s lidmi vědí, že nelegální pohyb migrantů Česká republika na svém území netoleruje. Díky tomu samému jsme zvládli také počáteční přeplněnost některých detenčních zařízení, podařilo se nastavit řádné podmínky ve všech těchto zařízeních, aniž by došlo k nějakému vážnému excesu. Chtěl bych poděkovat všem, kdo na tom měli podíl a kteří tehdejší napjatou situaci nezhoršovali stupňováním tlaku, ale s chladnou hlavou se pustili do jejího řešení. Policejní složky, zaměstnanci zařízení pro uprchlíky i pomáhající organizace odvedli podle mého názoru dobrou práci.

V rámci koordinace aktivit souvisejících s migrací jsme v listopadu loňského roku schválili několik změn.

Za prvé. Předpokládáme, že v tomto roce se navýší počet osob, které k nám legálně přijmeme. Zavázali jsme se v rámci relokací přijmout 2 691 osob. Naší povinností je se na jejich potenciální příchod připravit. Proto jsme změnili státní integrační program tak, aby se mohl vztahovat i na tyto lidi a aby disponoval dostatečnými prostředky. V rámci jeho fungování jsme připraveni pomoci příchozím se zajistěním bydlení, znalosti českého jazyka a s jejich vstupem na trh práce.

Za druhé. Prodloužili jsme a stabilizovali zdravotnický program MEDEVAC a speciální program Ministerstva vnitra. Oba slouží k zajištění podpory a pomoci uprchlíkům v zahraničí, ideálně v zemích původu nebo v zemích, které skutečně čelí obrovské záťaze v důsledku příchodu velkého množství uprchlíků. Už jsem tady mluvil o Turecku, o Libanonu, o Jordánsku. MEDEVAC bude kryt 60 miliony korun ročně. Na mimořádnou pomoc v gesci Ministerstva vnitra jsme vyčlenili dalších 40 milionů, přičemž stálý program pro státy čelící problému s migrací má roční rozpočet cca 100 milionů korun. V rámci tohoto programu spravovaného Ministerstvem vnitra jsme podpořili například zlepšení infrastruktury uprchlického tábora v Zátarí ve spolupráci s UNHCR. Tento finanční příspěvek České republiky v tomto tábore, kde žije více než 80 tisíc uprchlíků ze Sýrie, umožní vybudovat bezpečnou elektrickou síť, která zajistí pravidelný a stabilní přísun všem obyvatelům uprchlického tábora. Další finanční prostředky půjdou na obdobný projekt v Iráckém Kurdistánu, 10 milionů korun jsme vyčlenili také pro pomoc Turecku a také pro pomoc Srbsku. To vše vedle rozvojové pomoci v gesci Ministerstva zahraničních věcí, kterou bych chtěl zmínit za třetí.

Od ledna do konce září 2015 bylo z humanitárního rozpočtu Ministerstva zahraničí podpořeno 35 projektů v 21 zemích. Opět jsme se soustředili na země původů migrace, podpořili jsme projekty v Sýrii, Iráku, Jemenu, Jordánsku, Libanonu, Gaze, Jižním Súdánu, Etiopii, Ugandě, Nigeru, Středoafrické republice nebo na Ukrajině. Vláda všechny tyto kroky, které jsem zde popsal, udělala, aniž by ji k tomu někdo nutil, aniž by se tím chtěla někomu zalíbit. Bylo to naše suverénní

rozhodnutí v souladu s pozicí, kterou máme od začátku. Pomáhat chceme tam, kde je to potřeba. Jsme vláda, která cítí odpovědnost, a chceme, aby v současné migrační krizi byla zodpovědná i Česká republika. Nemůžeme se tvářit, že se nás migrační krize netýká. Týká se všech, protože je vyvolaná válkami, je vyvolaná utrpením, nelidskými podmínkami a sama jako proces vyvolává obrovské společenské i politické napětí.

Vymenoval jsem konkrétní formy, kterými se jako stát podílíme na pomoc lidem v nouzi. Jsem přesvědčený, že jde v rámci našich možností o účinné formy pomoci.

Vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi nyní, abych se věnoval tomu, co se v uplynulých měsících odehrálo na evropské úrovni, kde Česká republika patřila rovněž k aktivním hráčům.

Od října proběhla řada důležitých jednání. Proběhlo setkání v La Vallettě, které nazávovalo na mimofádnou neformální Evropskou radu. Proběhl summit Evropské unie – Turecko na konci listopadu a prosincová Evropská rada. Nyní se připravujeme na únorovou Evropskou radu.

Pokud jde o setkání v La Vallettě, to proběhlo v listopadu roku 2015. Byla schválena politická deklarace Akční plán pro spolupráci s africkými partnery. Jde tedy o konkrétní plán, který se týká posílení infrastruktury afrických států tak, aby byly schopny lepší reakce na problémy, které souvisí s migrací. Za mimofádně důležité považuji, že tento akční plán má zcela konkrétní závazky, které se týkají boje proti pašeráctví, překupnictví a obchodu s lidmi, a také v oblasti vystavování dokladů občanům těchto afrických zemí, ale také v oblasti readmisních dohod a návratové politiky. Nejpozději do konce letošního roku by měly jednotlivé země původu migrace a tranzitu mít vlastní strategie, měla by tady být zlepšená výměna informací a měla by být zlepšena spolupráce, pokud jde o boj proti kriminalitě, která souvisí s migrací. Mělo by také dojít k posílení kapacity úřadů v afrických státech, které mají na starosti návratovou politiku.

Na Maltě jsme se také dohodli na ustavení svěřeneckého fondu pro Afriku. Česká republika se samozřejmě na fungování tohoto svěřeneckého fondu bude aktivně podílet vlastním finančním příspěvkem. Ve stejně době se země V4 dohodly na tom, že posílí své zastoupení v hlediska expertů ve strukturách Frontexu a EASO. Bezprostředně po jednání ve Vallettě, které bylo zaměřeno na tu jižní migrační trasu, následovala mimofádná Evropská rada. Zabývala se konečně tím, čím by se podle našeho názoru měla primárně Evropská unie zabývat, a to je otázka ochrany vnější schengenské hranice a zajištění funkčních hotspots na vnějších hranicích. Ochrana vnějších hranic musí podle názoru České republiky probíhat organizovaně. Vyžaduje provázat samotnou ochranu hranic s registračními centry, která nám umožní kontrolu nad tím, kdo a kde do evropského prostoru vstupuje. Na to pak může navázat azylové řízení.

Dalším důležitým tématem tohoto jednání Evropské rady byla spolupráce se třetími zeměmi, a to nejen s africkými státy, ale i se zeměmi Blízkého východu, zejména Tureckem a zeměmi západního Balkánu. Byl připraven Akční plán Evropská unie – Turecko. Jsem velmi rád, že následně 29. listopadu proběhlo jednání Evropské

rady za účasti Turecka. Při tom jednání s tureckou stranou jsem jako zástupce České republiky zdůraznil potřebu soustředit se na správu a ochranu společných hranic a také na boj proti převaděčství a pašeráctví na tureckém území. Pokud chceme zabránit dalším tragédiím na moři a zároveň zajistit kontrolu nad vnější hranicí Evropské unie, je nutné nastavit efektivní spolupráci především mezi Řeckem, Tureckem a mezi agenturami Frontex a Europol. Turecko pak musí přijmout nezbytná opatření, aby neposkytovalo volné pole působnosti pro obchodníky s lidmi a pašeráky. To byly naše priority, to byla naše očekávání, vůči kterým jsme byli ochotni Turecku nabídnout materiální i expertní pomoc. Ale platí, že dohoda Evropská unie – Turecko musí být naplněna z obou stran.

Zásady spolupráce s Tureckem už před konáním summitu definoval Akční plán spolupráce Evropské unie a Turecka. Ten jsme schválili na konci října. Stojí na dvou pilířích. Za prvé je nutné, aby Turecko důsledně vymáhalo svoje platné zákony. Říkáme, že pokud Turecko nedělá vše, co mu zákony dovolují, aby zmírnilo migrační tok do Evropy, mělo by to začít okamžitě dělat. Mělo by dojít ke zlepšení podmínek uprchlíků žijících v Turecku, zlepšení v oblasti registrace, azylových řízení i jejich integrace do turecké společnosti, což také zahrnuje jejich lepší přístup na turecký trh práce. Mělo by dojít k potírání pašeráctví a překupnictví. Chceme také zlepšit vzájemnou výměnu informací s Tureckem, začít organizovat návratové akce a podpořit Turecko v boji proti organizovanému zločinu. V důsledku tohoto akčního plánu by Turecko mělo zvýšit efektivitu poběžní stráže, mělo by přijímat zpět migranti, kteří nemají nárok na azyl, a spolupracovat s Řeckem a Bulharskem při ochraně hranic.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, já tu dohodu s Tureckem zmiňuji takto podrobně zcela záměrně. Je třeba si uvědomit, že Turecko je klíčovým partnerem Evropské unie při řešení migrační krize, ale nejenom řešení migrační krize, při stabilizaci celé oblasti Blízkého východu. Turecko je členem NATO, je členem protiteroristické koalice. A na nedávném incidentu s Ruskem jsme mohli v přímém přenosu sledovat, jak důležité je v dnešní době zachovat racionální přístup rámovaný jasně dohodnutými pravidly. Tak jako členství Turecka v NATO pomohlo zabránit eskalaci turecko-ruského vzdušného konfliktu, tak je potřeba stanovit i jasný evropsky garantovaný rámec vzájemné spolupráce, zejména pokud jde o státy na společných hranicích.

Proč je Turecko důležité? Za prvních deset měsíců roku 2015 vstoupilo do Evropské unie přes 550 tis. migrantů právě přes turecko-řeckou hranici. Přes půl milionu lidí! To je naprostě bezprecedentní zvýšení frekvence na této trase oproti předchozímu roku. A podobný efekt se může zopakovat i v případě Bulharska. Syrská krize bude pokračovat i v tomto roce a není v zájmu nikoho se překvapovat nečekaným zvratem ve vývoji v důsledku nedostatečné výměny informací, v důsledku absence partnerského přístupu, absence pravidel pro společné řešení. Jsem rád, že tady je dohoda s Tureckem. To, co nyní potřebujeme, je kontrola jejího dodržování a oboustranné naplnění této dohody.

V polovině prosince loňského roku následovala Evropská rada, kde jsme se věnovali potřebě zajistit kontrolu na vnějších hranicích. Tato prosincová Evropská rada byla velmi důležitá, protože rozhodla o realizaci návrhu, který jsme jako Česká

republika na evropské úrovni dlouhodobě prosazovali, a sice o zřízení společné evropské pohraniční a pobřežní stráže. Zřízení téhle instituce jsme navrhovali jako Česká republika už řadu měsíců předem. Opakovaně jsem na toto téma vystupoval na jednáních Evropské rady. Jsem proto velmi rád, že tato myšlenka byla nakonec akceptována. Nepochybně k tomu přispěla obava z pokračujícího bezvládí na vnějších hranicích, které ohrožuje celý schengenský prostor. I na to jsme ale jako Česká republika upozorňovali od samého počátku.

Evropská komise návrh na zřízení společné pobřežní a pohraniční stráže začlenila do uceleného balíčku opatření k ochraně vnějších hranic. Ten kromě tohoto návrhu zahrnuje také změnu pravidel pro oblast bezpečnosti v schengenském prostoru, konkrétně systematické kontroly prostřednictvím příslušných databází u všech osob, které vstupují do schengenského prostoru nebo jej opouštějí. Chci vás informovat o tom, že vláda České republiky ve svém stanovisku, které přijala 18. ledna letošního roku, tento balíček Evropské komise podpořila.

To, co pokládám za důležité, je, že v rámci společné evropské pohraniční a pobřežní stráže by měl vzniknout také návratový úřad, který by měl poskytovat členským státům nezbytnou podporu, aby dokázaly efektivně vracet nelegálně pobývající osoby. Agentura by měla koordinovat a organizovat návratové operace členských států a v případě zemí, které budou vystaveny nadměrnému migračnímu tlaku, bude mít možnost prosazovat takové návraty i z vlastní iniciativy. Myslím si, že to, co Evropa potřebuje jako jeden ze signálů, že ne každý, kdo se rozhodne do Evropy přijít, může v Evropě získat azyl, je právě fungující návratová politika, která bude reálně fungovat i vůči zemím, jako je třeba Turecko, ale i vůči zemím, jako je třeba Pákistán.

Další opatření, která byla schválena na úrovni Evropské rady a týkají se toho aktuálního evropského balíčku, je otázka systematických kontrol a identifikace. Je zde snaha, aby se zabránilo skrývání skutečné totožnosti. Součástí je také návrh na vytvoření evropského cestovního dokladu, který bude vydáván právě pro účely návratové politiky.

To jsou tedy hlavní návrhy, které byly představeny Evropskou komisí před prosincovým jednáním Evropské rady. Pro Českou republiku je prioritou urychlené přijetí všech nástrojů, které přispějí k omezení migrace do Evropské unie zejména prostřednictvím zesílené a důsledné ochrany exponovaných částí vnější hranice.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych se ještě vrátil k otázce, která je pro Českou republiku také velmi důležitá, a to je spolupráce se zeměmi západního Balkánu.

Česká republika patří mezi státy, které si uvědomují, že kromě pomoci zemím, které jsou tady dlouhodobě zasaženy tím, že leží na migrační trase, je potřeba poskytnout maximálně širokou podporu včetně podpory ve formě asistence policie a ve formě podpory humanitární. Jsem velice rád, že Česká republika patří mezi několik málo evropských zemí, které dokázaly vyslat policisty a vojenské vybavení včetně vojenských sil do Maďarska. Patříme mezi země, které pomáhají při regulaci migrace ve Slovensku, a chystáme se konkrétně pomoci v Makedonii. Jsem také rád, že v té trase západního Balkánu působila také řada našich spontánně organizovaných

dobrovolníků. Tito lidé tam jezdili osobně pomáhat, vozili materiální pomoc, deky, oblečení, potraviny, léky. Myslím si, že tyhle dobrovolnické a charitativní aktivity, které zde probíhaly, velmi dobře doplnily pomoc, kterou poskytovala česká vláda vládám Maďarska, Slovinska, ale také vládám Srbska a Makedonie.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych se ještě vyjádřil také k bezpečnostní dimenzi ve vztahu k současné migrační krizi. Všechny nás hluboce zasáhly brutální teroristické útoky v Paříži v listopadu loňského roku. Jsem přesvědčený o tom, že nemůžeme ztotožňovat teroristy, kteří systematicky útočí na naše hodnoty a snaží se v nás vytvářet strach, automaticky ztotožňovat s uprchlíky, kteří velmi často před těmito islamistickými radikály utíkají. Vraždy v Paříži a potom také vraždy v Istanbulu, v Mali, v Jakartě a jinde po světě, tyto vraždy mají na svědomí dobré zorganizovaní islamističtí radikálové. Česká republika je součástí mezinárodní koalice proti terorismu a budeme hledat cesty, jak k tomu mezinárodnímu boji proti terorismu přispět.

Nepodceňujeme žádnou z otázek, která se týká zajištění dostatečné vnitřní bezpečnosti v České republice. Už od loňského roku jsme posílili policii i zpravodajské služby, které si nyní mohou dovolit více lidí a efektivnější činnost. V návaznosti na zvýšené riziko teroristických útoků v Evropě jsme se rozhodli vypracovat nový systém hodnocení bezpečnostních rizik na našem území, chcete-li, bezpečnostní audit. Pozorně jsem také sledoval, jak probíhalo vyhlášení mimořádného stavu ve Francii, nejvyššího stupně v Bruselu a akce a aktivity, které na to navazovaly. Je nepochybně potřeba, aby evropské zpravodajské služby mezi sebou maximálně efektivně komunikovaly.

Právě počátkem tohoto týdne se sešla Bezpečnostní rada státu. Bezpečnostní rada státu projednala materiál, který připravil ministr vnitra a který se jmenuje ve zkratce protiteroristický balíček. Protiteroristický balíček obsahuje řadu legislativních i nelegislativních opatření, která mohou v potírání a prevenci terorismu na území České republiky účinně pomoci. Vláda se jím bude zabývat v nejbližší době. Jde nám mimo jiné o zlepšení informovanosti občanů v případě, že by aktuálně hrozilo nebezpečí terorismu. Vláda také navrhuje stanovit nově čtyři stupně bezpečnostního ohrožení terorismem, včetně tedy systému jejich vyhlašování a adekvátní reakce.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, je v zájmu nás všech zabránit v Evropě panice a hysterii. Je to v zájmu nás všech kvůli zachování naší akceschopnosti, kvůli uhájení našich demokratických a liberálních hodnot, ze kterých nesmíme za žádnou cenu ustupovat, a to se týká i svobody slova. Je špatně a bylo by špatně, pokud lidé mají dojem, že se o některých problémech nesmí mluvit. Takový pocit dnes možná mohou mít lidé v Německu v souvislosti se silvestrovskými událostmi v Kolíně nad Rýnem. A je to takové velmi zvláštní selhání tamních médií. Stejně tak platí, že pokud někdo ohláší přestupek nebo trestný čin, stát musí najít viníka a vymoci spravedlnost a že stát je odpovědný za zajištění bezpečnosti. Ale svoboda slova nesmí znamenat její zneužívání k rozešťování, podněcování k násilí a nenávisti. Takové věci český právní řád zakazuje, protože podrývají demokratický systém, a tím i slušné, rozumné a bezpečné soužití.

Znovu chci zdůraznit: cesta je v respektu k rozumu a v respektu k pravidlům.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, ti, kdo dnes žádají v evropských zemích o azyl, musí dodržovat zákony a pravidla. Pokud si žadatelé o azyl neváží nabízené pomoci, pokud páchají trestné činy, musí to být rychlá cesta vedoucí k jejich vyhoštění mimo Evropskou unii.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, ve svém vystoupení jsem popsal hlavní roviny, na kterých Česká republika mohla reagovat a také reagovala na probíhající migrační krizi, jak roviny, které se týkají národní reakce, tak i naše aktivity na úrovni Evropy, naše aktivity, které směřují k zemím mimo Evropu.

Co je v tuto chvíli před námi? Na co bychom se právě v těchto dnech a týdnech měli soustředit? Ve spolupráci s Tureckem a Řeckem je potřeba dosáhnout omezení a regulace migrace na balkánské trase tak, aby se výrazně snížil počet uprchlíků, kteří přicházejí do střední a západní Evropy. To vyžaduje posílení ostrahy hranic jak v Turecku, tak v Řecku. Pokud tato opatření nebudou účinná, bude nutno pro regulaci migrace silněji využít hranice mezi Bulharskem, Makedonií a Řeckem. Bulharsko a Makedonie by v takovém případě měly dostat silnou personální a silnou finanční podporu ze strany Evropské unie. Pokud nebude realizováno ani toto opatření, budeme svědky uzavírání hranic zemí ve střední a jihovýchodní Evropě. Česká republika bude připravena. A pokud by se zvýšil migrační tlak na naše území, posílíme ostrahu našich hranic prostřednictvím příslušníků policie a armády tak, jak jsme se už na to organizačně připravili v roce 2015.

I když jsme na eventuální uzavření části našich hranic připraveni, před uzavíráním hranic jednoznačně česká vláda preferuje společné evropské řešení. Česká republika se bude nadále snažit tomuto evropskému řešení pomoci a budeme společné evropské řešení silně podporovat. Před námi je únorové jednání Evropské rady. Pokud – a zdá se, že nebude svolána žádná jiná mimorádná Evropská rada – pokud se tedy sejdeme až v polovině února, tak Česká republika bude jednoznačně vystupovat ve prospěch co nejsilnější ochrany vnější schengenské hranice, ve prospěch toho, aby byly realizovány dohody, které byly uzavřeny s Tureckem, ve prospěch toho, abychom byli schopni zklidnit situaci ve státech, které leží kolem hranic Evropské unie. Česká vláda bude pokračovat v plnění našich závazků včetně závazků, které jsme dali našim občanům, udělat při respektování pomoci potřebným vše pro zajištění bezpečnosti tady na území České republiky a pro zajištění prevence všech rizik, která mohou být s migrační vlnou spojena.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za vaši pozornost. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane premiére. Nyní zahajují všeobecnou rozpravu, na jejímž začátku je několik faktických poznámek. První s faktickou poznámkou je přihlášený pan poslanec Mihola, po něm pan poslanec Okamura, pan poslanec Fiedler, pan poslanec Černoch a další. Takže poprosím pana kolegu Miholu, aby vystoupil se svou faktickou poznámkou.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych ocenit obšírné vystoupení pana premiéra, jakožto i přístup vlády

České republiky k řešení migrační krize. Jedním z důvodů, proč KDU-ČSL navrhovala zařadit bod věnovaný právě migraci, bylo co nejvíce posílit pozici vlády České republiky pro všechna jednání, která ve spojení s uprchlickou krizí povede. V tomto kontextu mám také připravené usnesení, které bylo dáno v papírové i elektronické podobě k dispozici všem předsedům poslaneckých klubů. Nyní je již v systému, a to jako sněmovní dokument č. 3567, a jsou v něm akceptovány úpravy, se kterými přišel klub TOP 09, kterému tímto děkuji za spolupráci. S usnesením vás doslova seznámím ve svém vystoupení s přednostním právem, protože teď bych to z časových důvodů nestihl.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. A protože jste vystoupil jako první řečník, tak vás požádám, abyste se ujal pozice zpravodaje. (Oživení v sále.) Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Okamura, připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, vaše vláda se snaží aktuálně nastěhovat proti vůli občanů nezákonné imigranti do Králík ve východních Čechách. Občané Králík na Ústeckoorelicku se vašemu sprostému diktátu zoufale brání, a proto předevčírem naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, společně s občany Králík vyhlásilo celostátní petici občanů města Králíky v Pardubickém kraji, kteří se brání umístění jakéhokoli typu zařízení pro imigranti ve svém městě. Vaše vláda se totiž proti jejich vůli snaží do Králík africké a arabské imigranti umístit, jelikož přijetí tišiců nezákonných imigrantů do České republiky již vaše vláda ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL vloni odsouhlasila a nyní se vládní plán začíná realizovat.

Občané Králík předevčírem veřejně před novináři na naší tiskové konferenci zde ve Sněmovně sdělili, že se dozvěděli o záměru vaší vlády z facebooku! To je neuvěřitelně otřesný způsob, jak vaše vláda jedná s občany, jak jim opovrhuje, jak občany pohrdá! Občanům Králík kvůli rozhodnutí vaší vlády následně hrozí zvýšená kriminalita, znehodnocení cen jejich nemovitostí, odchod firem z regionu, zvýšení nezaměstnanosti a sociální prutí.

Hejtman Pardubického kraje Netolický z ČSSD řekl, že je pro přijímání migrantů, avšak Králíky nejsou vhodná lokalita. Můžete tedy, pane premiére, občanům České republiky na rovinu a bez vytáček sdělit, kterou lokalitu vaše vláda v České republice považuje za vhodnou pro tiše arabských a afrických imigrantů, které jste odsouhlasili? Ptám se proto, aby se občané těchto měst a obcí mohli začít včas bránit. A slibuji, že já a naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, bude všem občanům pomáhat, aby se vzepřeli tomuto neuvěřitelnému násilnému diktátu vaší vlády a Evropské unie, tak jako nyní pomáháme v odporu proti vaší vládě občanům Králík.

Celou dobu říkám, že je potřeba zavést nulovou toleranci nezákonné imigrace a uzavřít hranice. A pro začátek bychom u této diskuse mohli přestat používat zavádějící a nepravdivé slovo uprchlík. Začneme používat pravdivé označení ilegální neboli nezákonný imigrant. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k počtu faktických poznámek pouze ocituj jednací řád, abychom věděli, k čemu slouží faktické poznámky. Je to § 60 odst. 1: "Poslanec se může přihlásit k faktické poznámce, kterou reaguje na průběh rozpravy. Za faktickou poznámku se považuje i procedurální návrh týkající se způsobu projednávání některého bodu pořadu. Nelze v ní však uplatňovat věcná stanoviska k projednávané otázce."

Tolik pro pořádek. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Černoch. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já nebudu zneužívat faktickou poznámku k prezentaci svých názorů a budu opravdu fakticky reagovat na to, co tady bylo řečeno od pana premiéra. Proslov pana premiéra bohužel nezklamal a byl spíše prezentací toho, co se odehrálo, popisu situace, a nikoli toho, co bychom očekávali my jako poslanci v Poslanecké sněmovně – jak je vláda a Česká republika připravena na řešení pokračování této migrační krize. Protože ze všech stran slyšíme informace, že bude pokračovat, a to v silnější intenzitě než doposud. Takové jsou předpoklady.

Řeči o tom, co by mělo dělat Turecko, jak by mělo postupovat, co by se tam mělo stát, to jsou, prostřednictvím pana předsedajícího, pane premiére opravdu věci, které asi jsme tady měli jiné představy, kdy uslyšíme ne nějaké podmiňovací způsoby týkající se Turecka a tureckého státu, byť s ním tato problematika úzce souvisí, ale určitě nás zajímá, a k tomu vás tedy vyzývám, jak je vláda připravena na to reagovat, na situaci, která bude, že imigranti z Německa se mohou dostat volně k nám, protože jsme v rámci jednoho schengenského prostoru. Že v Německu jim hrozí odmítnutí azylu, co tedy s nimi bude dělat? Jak budeme řešit narůstající problémy, které nás čekají, o kterých slyšíme ze všech stran? Prosil bych o konkrétní sdělení toho, co je vláda připravena dělat, jaké chystá konkrétní kroky. Jak budeme postupovat v případě, že situace na našich hranicích bude neudržitelná nebo situace na hranicích vnějšího schengenského prostoru?

Znovu opakuji, že popisování stavu asi není to, co jsme očekávali od tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám i za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Černoch. Připraví se pan poslanec Holík. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Hezké dopoledne, dámy a páновé, děkuji za slovo. Pan premiér mluvil o zájmech, ale zájmech jiných států. Ne občanů České republiky a zájmech České republiky. A pane premiére, lžete, když říkáte, že chceme uzavřít Českou republiku! Nechceme uzavřít Českou republiku, požadujeme pouze striktní kontrolu na hranicích České republiky. tejně tak si myslím, že je lež v případě, kdy říkáte, že migrační krize není invaze. Migrační krize je invaze, má všechny parametry

invaze, a pokud s touto invazí nezačneme teď hned bojovat, tak to dopadne s celou Evropou a nejenom s Českou republikou velmi špatně.

Dále bych chtěl říci, že považuji za zcela skandální, když ministr pro lidská práva, ministr vaši vlády pan ministr Dienstbier bagatelizoval sexuální útoky v Německu na Silvestra. Protože říkáte, že budete vyžadovat právní stát. V této chvíli lidé, kteří přicházejí s migrační vlnou, porušovali zákon a právo. Bagatelizovat ministrem pro lidská práva takovéto činy považuji za nehorázné.

Ještě jedna poznámka ohledně pohraniční stráže a stráže schengenského prostoru. Oficiální informace hovoří o tom, že první návrhy by se měly projednávat teprve v polovině tohoto roku. První návrhy už teď nereálné akce, protože už teď víme, že Řecko, Itálie nebudou souhlasit s tím, aby vojáci a pohraniční stráž vstupovala na jejich území. V polovině tohoto roku, když migrační vlna má opět nabývat na své síle už začátkem jara, tedy v březnu tohoto roku. To znamená, že ve chvíli, kdy migrační vlna bude kulminovat, teprve se začne jednat o nějaké pobřežní nebo pohraniční stráži. (Upozornění na uplynutí času.)

Rád bych, jestli byste mohl odpovědět na tuto otázku, zdali vy považujete tuto stráž za reálnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Holík. Připraví se pan poslanec Šarapatka. Prosím.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené dámy a vážení pánoně, Česká republika nepatří k zemím se silnou sociální podporou. Proto je zatím imigranti opomíjena. Říkám zatím! Pokud sociální dávky v bohatých západních zemích poklesnou, přesune se příliv k nám. Vy všichni v těch rozdaných materiálech najdete bod – pro Českou republiku je prioritou přijetí nástrojů pro omezení migrantů. Já sám si myslím, že není třeba vymýšlet nic složitého. Dejme prostě migrantům stejně podmínky jako rodilým Čechům, tedy lidem, kteří naši ekonomiku vybudovali. Jestli tady chcete být, budete rádně chodit do práce a vyplňovat výkonové normy. Na sociální dávky budete mít nárok až po odpracování určité doby. Budete ctít českou kulturu, české náboženství a místní tradice. Budete v okolí svých obydlí udržovat pořádek a dodržovat hygienu. Výtržnosti a přestupky vám nebudou promíjeny a budete trestáni stejně jako každý pracující Čech. Nebudeme tolerovat prohlášení: nás si sem pozvala paní Merklová, nám nesmíte nic udělat.

Dámy a pánoně, já děkuji a jsem zvědavý, kolik sluníčkářů bude za tento návrh napadeno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další je pan poslanec Šarapatka a paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Dobrý den, děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánoně, já se domnívám, že o mně je dostatečně známo, že nejsem žádným

podporovatelem nějakých populistických aktivit typu Bártova Úsvitu, Konvičky nebo tak něco, ale myslím si, že tady to téma je skutečně důležité.

Na téma přednesu pana premiéra bych chtěl říct, že to bylo mnoho slov a málo činů. Tady zazněla spousta popisů, ale žádné konkrétní kroky, které jsme udělali nebo uděláme, tady vlastně nezazněly. Hovořilo se tady o celoevropské spolupráci. Podle toho, co vím, tak agentura Frontex existuje od roku 2004. Co se stalo od té doby? No vůbec nic. A to, že se některé evropské státy snaží dneska chránit svoje hranice, to je právě důsledek toho, že nejsou chráněny ty evropské, schengenské hranice.

Hovořilo se tady o spolupráci s Tureckem. Velmi pochybuji. Ten krok, který udělala Evropská komise nebo Evropská unie, považuji spíš za způsob, jak uplatit Turecko, nikoli jak s ním spolupracovat, protože Turecko má z logiky věci úplně odlišné zájmy, než máme my. Ano, pomozme mu, ale ve chvíli, kdy bude Turecko bezezbytku plnit svoje úkoly, nikoli se ho snažit uplatit.

Já se domnívám, že pan premiér tady úplně zapomněl pohovořit o roli Německa, protože nebýt toho, že Německo rozevrálo doširoka náruč a řeklo všem imigrantům pojďte k nám, u nás vám bude dobře, tak by se k nám tolik nehrnuli.

Co se týká těch konkrétních kroků. Já jsem slyšel před několika dny, že náčelník Generálního štábů slíbil 300 vojáků na ochranu našich hranic. Tak já se opravdu domnívám, že 300 vojáčků bude hodně málo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu paní poslankyni Langšádlovou, připraví se pan poslanec Ondráček. Ještě stále faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobrý den, vážený pane premiére, dámy a páňové. Já souhlasím se slovy, která tady pan premiér řekl. Já jsem přesvědčena, že Evropa má šanci situaci vyřešit, že migrační krizi máme šanci vyřešit, ale je to krize. A je-li krize, tak musíme přejít ke krizovému řízení, musíme vyčlenit dostatečné kapacity, finance, zdroje a musíme jednat rychle. Já souhlasím s tím, co tady pan premiér řekl, souhlasím s tím, co překládá Evropská komise. Jsem přesvědčena, že jsou to správné kroky, ale musíme si opravdu uvědomit, že po určitou dobu musíme zkrátka říci, že je to priorita, a je-li něco prioritou, tak ostatní otázky, ostatní agendy se mají pozastavit, máme vyčlenit dostatek zdrojů a opravdu jednat rychle. To je tím největším rizikem. To, že ty návrhy, které jsou sice dobré, se nerealizují a nepřijímají v dostatečné rychlosti. Ano, my musíme mít kontrolu hranic, my musíme mít funkční hotspots, my musíme vymáhat právo. Ano, my musíme mít návratovou politiku, my bychom dokonce měli zřídit humanitární agenturu, protože si nemůžeme dovolit, abychom všechno nechali na neziskových organizacích na Balkáně. Nám se zkrátka může stát, že balkánské země se rozpadnou a budeme tady mít další krizi, jako byla v 90. letech. Tyto všechny kroky jsou správné, strategická smlouva s Tureckem, ale musí být dány jasné termíny, reálné termíny, musí být dána jasná odpovědnost a musí být dostatek zdrojů. V tom je ten problém. My opravdu nemáme čas. My nesmíme ztratit tu svoji část solidarity, ale především odpovědnosti, protože státy se musí chovat odpovědně, zajišťovat bezpečnost svým občanům. Nesmíme připustit živelný

průběh. A opravdu velice naléhavě prosím, pane premiére, abyste prosazoval rychlá řešení. Rychlá řešení realizací těch kroků, o kterých jste hovořil. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně, za dodržení časového limitu. Prosím k mikrofonu pana poslance Ondráčka, připraví se pan poslanec Andrle. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, já jsem pečlivě poslouchal, co jste řekl, a musím říci, že jsem tedy velmi zklamán, co jste tady řekl, protože vy už mluvíte jako bruselský politik. Prostě to je absolutně o ničem. Mělo by se, předpokládáme, ale nic faktického. A jestli věříte tomu, co jste říkal, alespoň z poloviny, tak je mi vás upřímně líto, protože to, co říkáte o Turecku, to je prostě tragédie.

Ostraha hranic. Vy tak umíte ekvilibristiku se slovy... Když vezmu váš dokument Rozvoj Policie České republiky 2016 až 2020, který jste schválili minulý týden. Vy říkáte: Ostraha hranic, jsme schopni, uzavřeme hranice, jsme připraveni. Tak já vám přečtu, co jste napsali do vašeho dokumentu: Nově zpracovaný krizový plán k migrační vlně velkého rozsahu, ve kterém se mj. předpokládá znovuzavedení kontrol, nikoli uzavření, na vnitřních hranicích generuje nové požadavky na lidské a finanční zdroje. Tento plán počítá se silami – poslouchejte dobře – 3 655 policistů, 1 513 vojáků Armády České republiky a náklady ve výši 221,5 milionu korun na jeden měsíc.

Mluvíme pouze o znovuzavedení kontrol na hraničních, silničních a železničních přechodech. Nejsme schopni uzavřít státní hranici tak, aby byla neprostupná. Vy mluvíte o uzavření hranic, aby to vypadalo. Přiznejte si, že prostě na to nemáme a nejsme na to připraveni. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, prosím k mikrofonu pana poslance Andrleho, připraví se paní poslankyně Němcová. Poprosím kolegy, aby nepokříkovali v sále. Prosím, máte slovo.

Poslanec Augustin Karel Sylor: Dobrý den, dámy a páновé, pane předsedo vlády. Já jsem se sice přihlásil do obecné rozpravy, ale bohužel jsem se musel přehlásit sem.

Vynechám úvod a začnu konkrétními věcmi. Asi se mnou budete souhlasit, když řeknu, že zemí, která patří mezi nejvíce postižené a mezi válkou nejvíce zdevastované, je právě Sýrie. Koneckonců, pokud se podíváte na statistiky Ministerstva vnitra, které vám chodily každý týden do mailů – a já vám za ty přehledy děkuji, pane ministře Chovanče –, tak téměř polovina migrantů na našem území byla právě ze Sýrie. Vláda prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí alokovala určitý obnos na okamžitou pomoc, ale tato částka je nedostatečná. Do dotační výzvy na okamžitou pomoc se přihlásilo pět projektů týkajících se přímo Sýrie. Jeden z těchto

projektů inicioval i Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského, jehož jsem komturem, ve spolupráci s meziparlamentní skupinou přítel pro Sýrii a Střední východ vedenou paní poslankyní Margitou Balaštíkovou a stranou Úsvit – národní koalice. Pokud bychom dotaci ve výši 2,5 milionu skutečně dostali, dokážeme v Sýrii prostřednictvím patriarchy řádu Lazara Jeho Blaženosti Lahama Řehoře III., jenž vede v Damašku křesťanskou nemocnici, zajistit ubytování pro více jak 500 rodin na dobu jednoho roku. Vím, není to mnoho, ale pro začátek je to lepší, než zde u tohoto pultíku jenom mlátit prázdnou slámu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, obávám se, že vás čas vypršel. A dovolte ještě jedno upozornění. Kolega nás všechny upozorňoval, čemu slouží faktická poznámka. Když dovolíte, toto není faktická poznámka, nereagujete na průběh rozpravy. Já prosím, abychom faktickou poznámku nezneužívali. Děkuji.

Prosím k mikrofonu paní poslankyni Němcovou, připraví se pan poslanec Černoch. Všechno faktické poznámky. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a páновé, já řeknu, co jsem v projevu pana ministerského předsedy postrádala. Zitra přijízdí do ČR britský premiér, pokud se nemýlím, David Cameron. Velká Británie předložila Evropské unii podmínky, které v podstatě znamenají – budou-li splněny, zůstává Velká Británie součástí EU; nebudou-li splněny, budeme v referendu pravděpodobně hlasovat o našem vystoupení z ní. Já jsem chtěla znát postoj předsedy vlády, který se o této schůzce ani nezmínil, právě k požadavkům Velké Británie, které se týkají:

1. Posílení konkurenceschopnosti EU, snížení byrokracie. Chce to česká vláda podpořit, nebo ne?
2. Posílení pravomocí národních parlamentů na úkor Evropského parlamentu. Bude pan předseda Sobotka souhlasit s Davidem Cameronem i na zahraničních jednáních v tomto ohledu?
3. Zajištění práv nečlenů eurozóny tak, aby je nemohli členové eurozóny ve finančních otázkách přehlasovat. Budete zastávat shodné stanovisko, nebo nebudete zastávat shodné stanovisko?

Chci znát názor pana předsedy na čtvrtý požadavek britského premiéra na omezení sociálních výhod pro imigranty z EU.

Tohle jsou přece věci, které se budou už řešit zítra. V únoru se sejde Evropská rada. Donald Tusk říká ve shodě s Jeanem-Claudem Junckerem, že pokud se do dvou měsíců něco nestane, Schengen se rozpadá. Do toho všeho jsou volby v Německu, na kterých paní Merkelová stojí, nebo padá, protože asi k tomu všemu směruje ta lhůta dvou měsíců, na kterých se teď tyhle čelné figury EU shodly. Já jsem na žádnou z těchto věcí neslyšela ani zmínu v projevu pana předsedy vlády a vzhledem k tomu, že nevíme, kdy tato rozprava bude pokračovat, protože mám dojem, že se hráje hra na to, aby byla prodloužena tak, aby nedošlo k usnesení, musím se ptát touto formou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Další v pořadí je pan poslanec Černoch, poté pan poslanec Okamura – faktické poznámky.

Poslanec Marek Černoch: Ještě jednou děkuji za slovo. Ty dvě minuty jsou málo na otázky, takže já bych měl jenom ještě takový jeden dotaz, protože z vašeho vystoupení, pane premiére, mi vyšlo, že dále bude vláda následovat politiku Angely Merkelové a mít pocit, že musíme pomáhat všem, kteří přicházejí do Evropy, i když to ohrožuje občany ČR.

Vy jste mluvil o integračním programu a rád bych se zeptal na jednu věc. Integrační program znamená jazykového poradce, bydlení a práci. Kdo to všechno bude platit? Jakým způsobem bude probíhat ta doba integrace. Jestli ti lidé budou dělat alespoň nějaké veřejně prospěšné práce, protože mi přijde nefér vůči našim občanům dávat někomu zdarma bydlení. Kolik lidí má u nás zdarma bydlení? Kolik lidí dostane práci nebo je jim pomoženo s tím, aby našli práci? Opomenu to, že nevěřím na to, že lidé, kteří přicházejí ze zemí, jako je Střední východ, jako je Afrika, jsou vůbec integrovatelní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a poprosím k mikrofonu pana poslance Okamuru. A doufám, že přichází s faktickou.

Poslanec Tomio Okamura: Dovolte mi reagovat na vystoupení pana premiéra. Mluvil jste o Radě Evropy. Pane premiére, v německých a evropských městech zakazují africkým a arabským imigrantům vstup na koupaliště, protože obtěžují a napadají ženy, a vy jste Radě Evropy napsal – cituju: "Budování tolerantní společnosti je jednou z priorit vaší vlády, která se bude stavět proti jakékoliv formě násilí, nepřátelství nebo diskriminace." Podobně jako v německých a evropských městech před lety reagovala některá moravská a česká města, která zakázala vstup agresivním a opilým výtržníkům nebo zlodějům. Proti zákazu tenkrát protestovali Romové, které opatření postihlo nejvíce, a označili ho za rasistické a diskriminační. Takové opatření považuje za diskriminační i Rada Evropy. A co je tedy podle vás větší diskriminace? To, že agresivní a nepřizpůsobivé menšiny omezí práva, aby neškodila slušné většině, nebo je diskriminace, když slušnou většinu nutíme, aby strpěla útoky nepřizpůsobivé menšiny? Pane premiére, považujete tedy zákaz pro arabské a africké imigranti za diskriminační? Pokud ano, budete protestovat v únoru, jak jste tady hovořil ve svém vystoupení, u Rady Evropy? Pokud ne, podpoříte podobná opatření vůči nepřizpůsobivým i u nás? Já bych byl samozřejmě rád.

A chtěl jsem vám na závěr říct, že dokud bude ČR pod diktátem EU, tak nic nevyřešíte. Budete jen řečnit a na skutečný odpor proti této invazi nemáte odvahu, takže proto jste již také odsouhlasili ty tisíce nezákonných imigrantů do České republiky. A hovořil jsem o těch Králíkách, kde zoufalí občané se tomu brání. A jestli máte tu odvahu bránit ČR, tak navrhují usnesení, že ČR nebude respektovat rozhodnutí EU o kvótách a nebude přijímat nelegální imigranti. Ale jenom připomínám, že již třikrát jste nám tady vloni zamítlí návrh našeho hnutí Svoboda

a přímá demokracie, SPD, na referendum o vystoupení z EU a naposledy minulý týden jste nám zamítlí petici více než 100 tisíc občanů ČR na referendum o vystoupení z EU, které podepsali internetově i písemnou formou. Takže umožněte občanům demokracii, aby rozhodli o své budoucnosti!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já chci k tomu jenom dodat, že ve faktické poznámce nemůžete přednášet usnesení, a tudíž jste opět zneužít faktickou poznámku. Já vás příště přeruším, protože jednací rád hovoří jasné. Pokud se chcete takto vyjadřovat a přednášet návrhy usnesení, k tomu slouží rozprava podrobná.

Prosím dalšího v pořadí a tím je místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Připraví se pan poslanec Holík. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážená paní předsedající, pane premiére, členové vlády, paní a páновé, já ve faktické poznámce budu reagovat jenom na to, že postrádám ve vystoupení pana premiéra zásadní věc. Každá migrační krize se může řešit, jedině když se řeší příčiny krize. A my jsme se tady dozvěděli možná, o co vláda usiluje, jakým způsobem to chce řešit. Nepředpokládám, že příčiny krize a jejich řešení bude přednášet pan ministr vnitra, který je přihlášen v rádné rozpravě, ale žádám tedy, aby v rozpravě doplnil pozici vlády o řešení příčin krize, to znamená řešení zejména syrského problému, naše zapojení do této věci a odstranění těchto příčin migrace, včetně jednání s Tureckem, pan ministr zahraničí, abych nemusel ve svém rádném vystoupení na to potom reagovat, protože tohle vážně nebyla zpráva vlády o řešení migrační krize. To byla zpráva, pane předsedo, o tom, jakým způsobem řešíme pouze následky. A to mi opravdu nestačí!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Holíka, připraví se pan poslanec Schwarzenberg. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Dámy a pánové, dovolte, abych citoval slova pana premiéra. Musíme na linii Bulharsko–Makedonie vytvořit záložní hraniční systém tak, abychom byli schopni regulovat migraci, pokud se to v Turecku nebo Řecku nepodařilo. Takže to by znamenalo oplocení Řecka. Je to sice návrh, který není v přímém rozporu s evropskými pravidly, ale je hodně podivný. Všichni víme, že během loňského roku přes tuto balkánskou cestu prošlo tři čtvrtě milionu migrantů, ale jenom 121 tisícům byly vzaty otisky prstů. Všichni tito lidé mířili většinou do Německa, kde je jich dneska více než milion. Po silvestrovské noci se natolik zvedl odpor vůči těmto imigrantům, že nezbývá než přijmout nějaké jiné opatření. Já beru, že návrh premiéra Sobotky je udělat bránu na Balkáně, aby zůstal zachován schengenský prostor. Ovšem pokud tady Řecko odkrojíme, tak v tom okamžiku si imigranti najdou cestu jinam. Takže jediným řešením je prostě udělat podmínky, aby sem nešli, snížit dotační politiku. A co uděláme s tím milionem, který tady už máme?

My jich vrátíme pár tisíc, ale většina tady zůstane. A pokud chceme zajistit bezpečnost našich lidí, tak musíme udělat to, aby se asimilovali mezi lidi, aby nevznikala ghetta, kde jsou vlastní zákony, ghetta, kam se bojí chodit policisté i ve dne. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Schwarzenberga, také s faktickou poznámkou.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně a poslanci, děkuji panu premiérovi za jeho dlouhou přednášku. Nicméně vzhledem k tomu, že ten konflikt v Sýrii je velmi krutý, velmi závažný a ukončení přílivu uprchlíků je příliš vázánou na otázky, co by měli udělat Turci, že bychom měli zjednat podmínky v Sýrii a v Iráku, aby se lidé vrátili, což pro příští léta nevidím. Vidím, že jasné, že nám tady někteří uprchlíci zůstanou. Postrádám plán, jak tyto lidi integrovat, jak jejich děti naučit česky, jak je samotné naučit česky, aby zde mohli pracovat, poněvadž když je pouze budeme držet v táboře, tak si vytvoříme problémy do budoucnosti. Prosím být realističtí a vědět, že uprchlíky budeme muset co nejrychleji a nejlépe integrovat. Vše ostatní je podvádění sama sebe.

Děkuji mnohokrát. (Slabý potlesk napravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu pana poslance Blažka. Připraví se pan předseda ODS Fiala.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já jsem poslanec opoziční, ale nebudu mít žádné výtky teď, ale spíše prosbu na pana premiéra a ministra zahraničních věcí.

Svět se mění a mění se způsobem, který se mi vůbec nelibí. Zdá se mi, že se utápíme v detailech – čísla, kolik je migrantů, kolik jich není, kolik je policistů apod., a nějak si nevímáme toho, že Evropská unie selhává. A měli bychom se věnovat tomu, proč selhává, a měli bychom budovat takovou Unii, která skutečně funguje. Mám obavu, že tomuto se nikdo pořádně nevěnuje, a migrační krize jenom ukázala, že některé úřady, řekněme, evropské či instituce nefungují. Teď prosím vynechám to, co bych mohl říci, že jsme se kdysi dávno přeli třeba ODS a ČSSD, jak ta Unie má vypadat, ale ukazuje se, že ten model, který byl zvolen, není funkční pro případy krizí. Mám velkou obavu, že něco podobného může následovat v NATO.

Pana ministra Babiše bych poprosil, aby se tím také zabýval a nechodil do médií jenom kritizovat, že Evropská unie nefunguje, protože má odpovědnost za to, jak funguje, a měl by se tomu věnovat nejenom proto, aby najednou získával nějaké hlasy. A teď je móda kritizovat Unii, tak ji bude kritizovat taky. Když bude móda, že většina lidí chce Unii nějakou, tak zase bude pro. To nemá žádný smysl.

Takže spíše prosba: věnujte se opravdu těm věcem systémovým. A já mám obavu, že se v detailech utopíme. Svět kolem nás pozoruje, nejsou to všichni naši

kamarádi, ať už je to Islámský stát, a teď nechci jmenovat nějaké velmoci, a já mám obavu, že mohou mít jenom radost z toho, co my sami tady vykládáme. Nic nefunguje, říkáme to sami. Nevím, jestli tohle je správná politika navenek. Jsem přesvědčen, že není. A fakt se starejte o věci podstatné s kolegy z ostatních států Evropské unie, nebo to prostě nedopadne dobře.

A já jako člen ODS říkám: Já nechci žít mimo Evropskou unii, protože pak je mi jasné, že ten prostor zůstane volný. A dokážu si představit, kdo ten prostor obsadí, a to už jsem jednou zažil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Poprosím k mikrofonu pana poslance Petra Fialu s faktickou poznámkou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Jsem přihlášen samozřejmě do obecné rozpravy, ale na tu se nedostane, tak budu ve faktické poznámce krátce reagovat na to, co tady říkal pan premiér.

Já jsem ho velmi bedlivě poslouchal, ale nedověděl jsem se, jak se vláda vlastně chce zachovat v těch věcech, které teď bude projednávat Evropská unie ve věci migrační krize, a jak budeme reagovat na aktuální věci. To byla celá řada fakt, dat, informací, které si můžeme různě přečíst, ale nebylo to to, co má vláda dělat i na základě usnesení této Sněmovny.

Já bych vám, pane premiére, připomenul rád, že v usnesení této Sněmovny z 25. března z února loňského roku se říká: Sněmovna žádá vládu o průběžné informování Sněmovny o postojích, které bude obhajovat na všech zahraničněpolitických jednáních zabývajících se bezpečnostní a migrační politikou, tedy o postojích, které vláda bude obhajovat. Nic takového jsme tady neslyšeli. My jsme neslyšeli názory vlády na věci, které se budou teď projednávat v Evropské unii.

Já potom, až budu mít možnost vystoupit – doufám, že budu mít možnost vystoupit, tak vám položím řadu konkrétních otázek. Tady jenom komentář vašeho vystoupení. Třeba jste řekl, že společná pobřežní a pohraniční stráž, což je instrument, o kterém mám vážné pochybnosti, že to je věc, kterou jste řadu měsíců vy za českou vládu navrhoval v Evropské unii. A dokonce to vypadalo tak, že to je tedy vás návrh, který Evropská unie přijala. No jestli je to tak, tak bych očekával, že nám to řeknete v Poslanecké sněmovně, protože to je opravdu vážná věc.

Také by mě zajímalo, jak se vláda postaví k těm věcem, které se dějí v těchto dnech. Německo začíná uvažovat o stropu pro migranti, Rakousko dalo jasný strop počtu uprchlíků, které chce přijímat. A ten strop zřejmě bude naplněn do konce března. To je přece výzva pro Českou republiku, aby na to nějak reagovala, aby se k tomu nějak postavila. To jsou věci, které bychom od vás očekávali. A já věřím, že se k nim ještě v průběhu obecné debaty vyjádříte.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní s faktickou k mikrofonu poprosím ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka. Prosím, vaše dvě minuty.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji vám. Dámy a pánové, já vás ujišťuji, že bych velice rád odpověděl na otázky, které tady položil teď pan poslanec Fiala o nových vyjádřeních pana prezidenta Gaucka v Německu a dalších a o té situaci, která je v Evropě, která je určitě podstatná. Jsem si ale prakticky jist, že se k tomu v rámci obecné rozpravy do 13 hodin nedostanu, takže bohužel z mých úst neuslyšíte nic z toho, co by podle mne také velice stálo za to, kdyby se ve Sněmovně mluvilo, a bylo by to velmi důležité. Ale protože můj čas je velmi nemilosrdně omezený, tak mi dovolte aspoň jedinou poznámku.

Mně připadá opravdu naprostě nehorázné, nepřesné a zavrženihodné, když tady musím poslouchat poslance, kteří vykládají o tom, jak tato vláda nic nedělá. Dovolte, abych vám řekl jedinou věc. Dnes jsem jednal s představiteli Červeného kříže, kteří působí na 80 procentech Sýrie. A jednáme o tom, co jsme, jak víte dobré, projednávali s Federicou Mogherini. V pondělí jsem o tom mluvil s celou řadou ministrů evropských včetně jordánského ministra zahraničí, že Česká republika, která má zastupitelský úřad, je to něco, na čem jsme se dohodli s premiérem a s ministrym vlády. Česká republika se snaží umožnit průnik humanitární do oblasti, kde jsme se doposud v Sýrii nedostali. A je to něco, co je v podstatě předmětem debaty dokonce na fóru 28 ministrů na jednání s jordánským ministrem zahraničí. To je něco, s čím je dneska spojena Česká republika. Mohl bych tady o tom mluvit dlouze, zřejmě k tomu nebudu mít prostor. A přátelé, Sýrie, to je dneska srdce temnoty. Sýrie je dneska jeden z těch největších problémů, který je zdrojem krize, které čelíme. A je to něco, v čem se Česká republika – a věřím, že to mohu říci kompetentně – angažuje.

Mluvit o nedělní, a mohl bych mluvit o ministru Chovancovi, o Ministerstvu vnitra, které působí v Makedonii, Slovensku, Chorvatsku a v dalších zemích. Prosím vás, byl bych rád, když tady dochází k tomu masovému zneužívání faktických poznámek, aby jednou tady bylo možné taky poslouchat, poslouchat to, co říká premiér, co říkají ministři vlády, a pak já tady nemusel reagovat na tak nesmyslná obvinění, která s realitou nemají vůbec nic společného!(Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s faktickou poznámkou pana poslance Černocha. Připraví se pan poslanec Lank. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo a děkuji, že mohu reagovat na pana ministra Zaorálka.

Pane ministře, z usnesení, které bylo schváleno loni, vyplývá, že vláda má dávat informaci Poslanecké sněmovně. My tady jako opozice musíme prosit, abyste tu informaci dali. A když se to včera nějakým zázrakem povedlo prohlásovat, tak dnes hodinu posloucháme projev o tom, jaká je vlastně situace, ale ne o tom, co se bude dělat.

Ted pozorují pana premiéra. Omlouvám se, pane premiére, ale celou tu dobu jste na telefonu, díváte se na telefon, listujete si v telefonu. Tak o čem je ta debata? Je o tom, co budeme dělat jako Česká republika? Jestli se tedy bude chránit státní hranice České republiky, nebo se budeme spoléhat na Evropskou unii?

Já jsem byl na setkání s paní Mogherini. Slyšel jsem její odpovědi. Ani jednou neodpověděla fakticky. Vždy to bylo plavání, politická diplomacie. Neřekla ani slovo. I na sexuální útoky, kde si myslím, že je odpověď jednoznačná a odsuzující, tak řekla, že se to tady v Evropě děje a že to dělají i starousedlíci, a že se to stalo v Německu, tak ona s tím nemá nic společného. To se vám zdá jako relativní odpověď?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Lanka a připraví se pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslanec Martin Lank: Hezké odpoledne. Děkuji za slovo. Dovolím si jenom krátkou, opravdu faktickou poznámkou k úvodnímu projevu pana premiéra. Pan premiér mi včera sliboval, že bude mluvit dlouze a detailně, tak musím uznat, že toto splnil. Nicméně mnoho nového jsme se nedozvěděli. Nevím, jestli s tímto jeho projevem je vůbec někdo spokojený. Já tedy ne, protože jsem se nedozvěděl to, co mě zajímá nejvíce: Jaký je ten vývoj a jestli vláda nějakým způsobem je připravena na další řešení a další vývoj. Omlouvám se, ale chvílemi jsem měl pocit, že neposlouchám premiéra České republiky, ale nějakého vrcholného představitele Evropské unie.

Je jasné a evidentní, že řada okolních států připravuje urychleně novou legislativu, aby na současné problémy mohla reagovat. Tak se ptám, jestli i my jsme připraveni. A zejména by mě zajímalo, jak je připravena vláda reagovat na nás návrh novely zákona o azylu, který bude jasně říkat, že pokud se u nás někdo dopustí trestného činu, tak se azylové řízení zastavuje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím k mikrofonu pana poslance Okamuru. Připraví se pan poslanec Vácha a po něm paní poslankyně Němcová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Ano, dovolte mi reagovat na pana ministra zahraničí Zaorálka. No tak vy jednáte, ale to je snad argumentace jako z mateřské školky. Přece jednat můžete ve prospěch nebo v neprospěch. A vy jednáte, vaše vláda jedná, ale trvale proti vůli většiny občanů České republiky a proti tomu, co si přejí občané, tedy majitelé této země. Vy jednáte ve prospěch Evropské unie. Kdybyste jednali ve prospěch občanů Evropské unie, tak už tady třikrát nezamítnete náš návrh na referendum o vystoupení z Evropské unie, abyste umožnili občanům, tedy majitelům země, rozhodnout o své budoucnosti.

Druhá věc je také ta, že vy tady na jednu stranu říkáte, jak je všechno v pořádku a jak – protože já jsem od vás dostal dopis, pane premiére, na základě odpovědi na moji ústní interpelaci, že protože jsme v Evropské unii, tak jsme museli přijmout ty nezákoně imigranti. No jo, ale já se vás znova ptám, že tady například občané Králík na Ústeckořílicku, že proti jejich vůli se jim tam snažíte ty imigranti nastěhovat, oni se to dozvídají z facebooku, zoufale dělají petice, dokonce i místní organizace ČSSD nás přišla na tiskovou konferenci především do Sněmovny

podpořit, místopředsedkyně vaší místní organizace ČSSD. Na tiskové konferenci spolu s námi, když jsme vyhlašovali tu petici, protože chceme pomoci zoufalým občanům Králík, tak tam byli zástupci SPO, které je ve vedení Pardubického kraje, podpůrný dopis poslala i místní organizace KSČM za Ústeckoorlicko. To znamená, v podstatě vy jednáte proti všem. Vy jednáte proti všem normálním lidem, protože oni to prostě nechtějí. A vnučujete tady nevratné kroky, které nadobro ovlivní kriminalitu v České republice, sociální pnutí, nemáme na to peníze, a pořád tady říkáte – jednáme, jednáme.

Takže znovu jsem vám chtěl říci – ano, vy jednáte, ale trvale proti všem většiny občanů České republiky a spoléháte na to, že občané mají krátkou paměť a že to třeba za dva roky vyšumí. Tak to ale nebude.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Váchu, připraví se paní poslankyně Němcová. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já jsem nechtěl vystupovat, ale pak musím opravdu vystoupit a reagovat na vystoupení pana ministra zahraničních věcí. Jsou to asi dva, bylo to v podstatě rok před migrační krizí, dva roky poté, co byl konflikt v Sýrii, jsem interpeloval předsedu vlády ve věci, jak Česká republika pomůže migrantům, nebo jakým způsobem pomůže těm lidem, kteří utíkají ze Sýrie. A pan ministr Zaorálek říkal, že jednají.

Já bych chtěl zdůraznit to, co tady říkala kolegyně Langšádlová: musíte začít jednat. Já jsem vás na to upozorňoval možná rok před migrační krizí, kdy Amnesty International měla petici ohledně pomoci syrským uprchlíkům. Kdybyste začali, kdyby Evropská unie začala reagovat rok před migrační krizí, kdy už na tento problém upozorňovaly nevládní organizace, tak jsme se možná nedostali, a nejenom my, u nás těch migrantů tolik není, ale my jsme součástí Evropské unie, to znamená celá Evropská unie by nebyla v takové krizi, jako je teď. Kdybychom začali jednat akčně rok před migrační krizí, nebyli bychom tam, kde jsme teď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Němcovou. Připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já jsem ve své předchozí poznámce požádala pana premiéra o odpověď, o stanovisko k tomu, co navrhuje Velká Británie. Moc bych ho chtěla požádat, jestli do té jedné hodiny si vybere s přednostním právem vystoupení a odpověděl na tyto otázky, protože zítra pan premiér (Cameron) přijíždí, a informovat nás o tom, co bylo, mě už tolik nezajímá. Já chci vědět, co hodlá vláda zítra obhajovat.

Druhá poznámka se týká toho, co zde říkal můj pan kolega Pavel Blažek. Evropa skutečně a svět kolem nás se mění. V souvislosti s tím mě napadla ještě jedna otázka,

na kterou jsem nezaznamenala žádnou reakci od pana premiéra. Myslím tím debatu o tom, že celá evropská kultura, všichni to opakujeme, je založena na křesťansko-židovských kořenech. Jestli se díváte dobře na to, co se v Evropě děje, tak německé židovské obce oznamují, že mají strach, že státní moc v Německu se rozpadá, a 8 tisíc německých Židů je připraveno emigrovat do Izraele. 43 % ze 600členné komunity francouzských Židů oznamuje, že je připraveno emigrovat do Izraele. A já se proto chci zeptat, jestli platí ta teze o tom, že Evropa může žít právě pouze do tehdy, dokud bude respektovat své křesťansko-židovské kořeny. Jaká je vaše informace o tom, že Židé Evropu opouštějí a vlastně je nahrazují muslimové. Vedete někde, pane premiére, o této otázce evropských Židů rozpravu na mezinárodním fóru? Dotkli jste se tohoto téma a vité důvody, proč Židé opouštějí Evropu? Protože sami uvádějí, že se bojí muslimského přílivu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Jenom pro informaci uvádím, že pan premiér je přihlášen s přednostním právem jako první v pořadí, ale jsou faktické poznámky, které musím vypořádat. To znamená, že pokud byste se přihlásil s faktickou, jsou před vámi ještě tři přihlášení. (Premiér Sobotka, chystající se přijít k řečniští, mimo mikrofon: To bych zneužil faktickou.) Takže poprosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já nebudu zneužívat tu faktickou poznámku a budu reagovat na to, co tady zaznělo přede mnou.

Já jsem byl překvapen vystoupením pana ministra zahraničních věcí Zaorálka, že tady jde o to, aby tady mluvili ministr a premiér. No, já si myslím, že už tady mluvili dostatečně dlouho, mluvili tady při mimořádné schůzi k tomuto tématu migrace, kterou jsme už svolali v Poslanecké sněmovně, a odehrálo se to způsobem, že prostě ministr mluvili a uváděli historii, popisovali to, co bylo, to, co nás vůbec nezajímá, to, co všichni známe.

Vláda je výkonný orgán. Já se domnívám, že by proto měla konat. To je asi její hlavní poslání.

A pane premiére prostřednictvím paní předsedající, vy jste ve vašem úvodním proslovu zmínil stanovisko vlády z 18. ledna 2016. Já jsem se snažil tento dokument najít, nevím, jestli jsem tedy našel ten správný, protože ten dokument, který mám tady před sebou, zpráva o situaci v oblasti migrace ke dni 31. prosince 2015, je úplně ve stejném duchu, jako byl zdejší projev. Cituji: Česká republika nadále zastává pozici, že proces relokací bude možné spustit. Konstatuje, že hotspots fungující v Itálii jsou pouze dva, Lampedusa, Trapani, a jeden hotspot v Řecku na ostrově Lesbos. A já se tedy ptám, ty hotspots, pokud vím, nepřibývají, očekáváme asi zhruba ztrojnásobení té migrační vlny, a co tedy budeme dělat. Jaká je připravenost? To, co tady slyšíme od vás celou dobu, to je pouze popisování stavu, ale my chceme vědět, jak budeme reagovat na to, co nás čeká. Z vašich zpráv a z vašich proslovů jsme se to nedozvěděli.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu panu poslance Plzáka. Připraví se paní poslankyně Dobešová, pan poslanec Benešík a pak pan premiér aspoň s faktickou. Rádhou? Tak musíme počkat až vyčerpáme faktické.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, paní předsedající. Velmi krátká faktická poznámka na kolegu Okamuru, který sem zamontoval ještě přijetí ústavního zákona o vystoupení z Evropské unie.

Pane kolego prostřednictvím paní předsedající, co se změní, když vystoupíme z Evropské unie, v otázce uprchlíků? Vždyť tu ženevskou konvenci, konkrétně tu z roku 1952 o právech uprchlíků, nepodepsala Evropská unie. Tu podepsala Československá republika. A když sem prostě ti lidé budou žádat o ochranu nebo o azyl, tak my je budeme muset vypořádat jako republika. To s tím přece nemá vůbec nic společného. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Dobešovou. Připraví se pan poslanec Benešík. Všechno faktické poznámky.

Poslankyně Ivana Dobešová: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, vážená vládo, děkuji za slovo. Já jenom chci reagovat na to, co se tady ve Sněmovně děje. Ten bod, který projednáváme, se jmenuje Informace vlády České republiky o migrační krizi, ale to, co se strhlo po projevu pana premiéra, mi připomíná spletení jazyků. Všichni mluvíme o jednom a máme na to různé názory. Já myslím, že už bychom se měli začít poslouchat, měli o tom méně diskutovat a více dělat. A jediné, co já osobně vidím jako chybu koalice a vlády, je, že nedává dostatečně vědět, co všechno dělá. A ona dělá hodně, akorát opozice neustále útočí a říká, co by se mělo dělat, a snaží se na to získat své body.

Dámy a pánové, tady jsme na jedné lodi. Tady nejde o to, kdo vyhraje! Tady budě to všichni přežijeme ve zdraví, anebo ne. Já jsem měla velkou radost na začátku diskuze, když jsme o tom začínali hovořit, že jsme byli všichni nastejno, všichni jsme mluvili stejně o migraci. A najednou jsou na to různé názory.

To má jediné řešení. Uzavřít hranici, vyjednávat v rámci Evropy. A vězte mi, že to není jednoduché, protože já na ta jednání jezdím v rámci OBSE. Ta pozice západní části Evropy je úplně jiná než naše a přesvědčit je, aby přijali naše stanoviska, je velmi komplikované. Takže já si vážně vážím vlády a toho, co dělá v krocích, aby udržela situaci pod rukama tak, jak má.

A další bod je připravit se na krizi. Ta může přijít. Nikdo z nás neví, co bude zítra nebo pozítří. A nikdo není chytrá horákyně, to se na mě nezlobte. Jestli tady budeme pořád vést takovéhle diskuze, tak má Evropa našlápnuto být brzy Blízkým východem! Děkuju za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím k mikrofonu pana poslance Benešíka, připraví se pan poslanec Černoch. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, vážená vládo. Velmi stručně. Zaznělo jméno Federiky Mogherini, vysoké představitelky pro zahraniční a bezpečnostní politiku, se kterou jsme měli možnost se setkat. Souhlasím s tím, že její názory z velké části absolutně nesdílí, ale co bylo potěšující, že vyjádřila pochvalu České republice nad tím, jak se chová v migrační krizi. Pro mě je to známka toho, že i snad Federica Mogherini a Evropská komise, tak jak to už dělá celá řada vlád v Evropské unii, která nás odsuzovala za to, jaký máme postoj k migrační krizi před půl rokem, před rokem, že i Evropská komise konečně začne přebírat názor České republiky. To znamená, zabezpečit hranice, bezpečí občanů naší země na prvním místě, pomáhat v místech konfliktů, pomáhat tam, kde se dostávají migranti v první instanci, a ne tomu nechat volný průběh a pak si to tady nějak přebereme. Prostě deset milionů lidí, kteří sem přijdou během dvou nebo tří nebo pěti let, což samozřejmě může hrozit, si prostě jen tak nepřebereme. To prostě tak je. To je v podstatě to, co jsem chtěl říct.

A potom další věc je, ještě k paní Mogherini. Ona mně opakováně tvrdila, že tito migranti nebo žadatelé o azyl jdou do Evropské unie jako takové. Já jsem se jí marně snažil vysvětlit, a je to vidět na číslech, je to prostě vidět na těch tocích, oni nejdou do Evropské unie jako takové, takových je minimum, oni jdou do konkrétních zemí Evropské unie, nebo dokonce do zemí, které nejsou v Evropské unii a jsou v Evropě. A já si myslím, že se posuneme dál, pokud vysoká představitelka pro zahraniční a bezpečnostní politiku začne vnímat realitu. Česká vláda ji vnímá. Děkuji. (Potlesk zejména v levé části sálu).

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Černocha. Také s faktickou.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Paní kolegyně Dobešová je z vládní strany. Chápu její názor a víte velmi dobře, vašim prostřednictvím, paní místopředsedkyně, že jezdíme na ta jednání společně, že to odpracováváme, jak můžeme. Ale jak je možné říci, že mluvíme všichni stejným jazykem, jak je možné, že ve chvíli, kdy jsme přehlasování v kvótách, tak ty kvóty prostě přijmeme a podřídíme se jim, nebojujeme vůbec žádným způsobem proti tomu? V té chvíli nemělo tedy vůbec smysl proti kvótám být, protože ve chvíli, kdy jsou přijaty a my se jim podřídíme, tak ten krok jedna jako by nebyl.

Další věc, která je, k panu doktoru Plzákovi, poslanci Plzákovi, vaším prostřednictvím, paní místopředsedkyně. Ženevské konvence jsou stavěny na jednotlivce, kteří prchají před válkou, kteří prchají před perzekucí ve své zemi, ale nejsou stavěny pro zhruba 80 % ekonomických migrantů, kteří do Evropy přicházejí. A to je realita. To je realita!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera s faktickou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Velmi krátce, ani nebudu potřebovat dvě minuty. Já jenom musím sdělit, že nemohu souhlasit s kolegou Beneškem. Jestliže je komisařka Evropské unie, která má na starosti migraci, tak Evropská unie dovedla migrační politiku do stavu, kde je, kdy to nazýváme krizí, kdy víme, že to je velký problém. Nemohu souhlasit s tím, že její hodnocení je pro nás pozitivní. Tato paní komisařka – mnoho lidí v České republice dlouho nevědělo, že taková komisařka existuje, jak se jmenuje, protože jak správně pan premiér Sobotka ve svém úvodním projevu řekl, Evropská unie ignorovala po dobu čtyř let narůstání tohoto migračního problému. Takže já hodnocení paní eurokomisařky Mogherini nemohu brát jako pozitivní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, už jsem chtěla říct, že s přednostním právem pan premiér, ale pan poslanec Sklenák má faktickou poznámku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Jak řekla paní poslankyně Doběšová, ten bod se jmenuje Informace vlády České republiky o migrační krizi a je neuvěřitelné, že mimistři zde sedí, jsou připraveni tu informaci podat a nejsou schopni se dostat ke slovu. Sociální demokracie byla proti tomu, aby ten bod byl zařazen, a já myslím, že teď už všichni víte proč. Protože máme určité zkušenosti a máme předvídat, Poslanci z KDU-ČSL říkali, že chtějí, aby Sněmovna přijala usnesení a aby vláda měla mandát Sněmovny. Je zřejmé, že k tomu nedojde a ty informace od ministrů se zřejmě taky nedozvímě. Takže přátelé, já doporučuji přenést tuto diskusi na výbor pro evropské záležitosti, a pakliže tam bude shoda, že by Poslanecká sněmovna měla přijmout nějaké usnesení, tak přijít s návrhem tohoto výboru a seriózně se zde bavit o tom, jaké usnesení Sněmovna přijme a jaký to má smysl. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S faktickou pan poslanec Černoch.

Poslanec Marek Černoch: Já se omlouvám, pane kolego Sklenáku, vaším prostřednictvím, paní místopředsedkyně, ale je tady usnesení z minulého roku a to není naplněno. Když bude naplněno a nebude si to muset jako opozice vyprošovat, tak v té chvíli ten čas na to bude. Bohužel, a je to smutné, že tento bod ve chvíli, kdy jsem ho navrhl a povedlo se ho prosadit, tak je na něj málo času a musíme využívat faktické poznámky, abychom se vůbec dostali na řadu. Tohle je smutné! Ve výboru evropských záležitostí se o tom diskutuje, přijímají se tam usnesení, ale Sněmovna má právo a občané mají právo vědět, jakým způsobem postupuje česká vláda a Česká republika v imigrační krizi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s přednostním právem pan premiér Sobotka. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem se snažil opakovaně přihlásit do rozpravy. Nechci vyčítat paní místopředsedkyni, že mi nedala slovo, protože to bylo pravděpodobně v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny. Mně jenom připadá zvláštní, kam se to z hlediska výkladu a praxe tohoto jednacího řádu v Poslanecké sněmovně dostalo. Protože místo toho, aby mohli vystoupit ti, kdo se rádně přihlásili, místo toho, abychom tady mohli slyšet vystoupení zástupců všech parlamentních frakcí, aby se k tomu mohla vyjádřit opozice, aby se k tomu mohla vyjádřit koalice, tak tady prostě máme řetěz faktických poznámek v zásadě jednoho poslaneckého klubu nebo jedné skupiny poslanců, která znemožní nejenom vystoupení dalších zástupců, ale neumožní vlastně ani reagovat v té rozpravě, protože je tady řetěz faktických poznámek. A já se rozhodně nechci zařazovat mezi ty, kdo zneužívají faktické poznámky a oddalují rádná vystoupení.

V minulosti to bývalo tak, že když se vedla tato diskuse, tak skutečně se faktické poznámky takto nepoužívaly. Poslanci se rádně přihlásili, vystoupili v rozpravě, mohli argumentovat, protože je velmi obtížné v těch dvou minutách faktické poznámky argumentovat strukturovaně tak, aby vůbec debata tady měla smysl. V okamžiku, kdy přejdeme na klipy, kdy přejdeme na dvouminutové faktické poznámky, tak se to zvrhává v urážky, zvrhává se to do nějakých mediálních sloganů a už je to jenom parodie na debatu.

Pokládám za docela zvláštní, jestliže se tady objevují poznámky o tom, že jsem tu zprávu neměl přednášet tak dluho, jako jsem ji přednášel. Kdybych ji přednesl za pět minut, tak mě nepochybňě obviníte z toho, že jsem ji odbyl. Kdybych tam neuvedl fakta, tak byste mě obvinili z toho, že jsem tam neuvedl fakta. Kdybych tam nemluvil o zahraničí, tak byste mě obvinili z toho, že jsem zapomněl na cizinu, a kdybych se nevěnoval tomu, co jsme udělali doma, tak byste řekli, že to bylo jenom zahraniční expozé, kde jsem se nedotkl poměrů v České republice.

Za chvíli končí čas, který je určen pro tuto debatu. Sociální demokracie nebyla ten, kdo naplánoval tento termín, prohlasovalo se tady v Poslanecké sněmovně na jedenáctou hodinu a v okamžiku, kdy jste o tom návrhu hlasovali, tak jsme všichni věděli, že na diskusi budou jenom dvě hodiny a že pak ta diskuse bude muset pokračovat v nějakém jiném termínu. Tak to prostě je. Já bych se jenom přimlouval za to, abychom skutečně nezneužívali faktické poznámky, nevytvářeli tady řetězce faktických poznámek, které si uzurpuje jenom jedna část Poslanecké sněmovny, a potom zkresluje ten obraz a zkresluje to názorové rozložení, které tady dneska v Poslanecké sněmovně je. Pamatuj si tady lepší debaty, kdy vystupovali lídři frakcí, vystupovali představitelé těch jednotlivých názorů, byla to tady debata, byl to jejich střet, ale nebylo to vytěšňování, procedurální vytěšňování jiného názoru tím, že se řetězí jedna faktická poznámka za druhou a já jako předseda vlády ani nemohu na ně reagovat prostě proto, že nemohu přednostního práva využít, protože se tady řetězí faktické poznámky. Tohle dobré není a myslím si, že je to námět pro úvahu nás všech

tady v Poslanecké sněmovně, jak vést takovéto zásadní debaty, jako je debata o migraci, jako je debata o naší budoucnosti.

A já teď nechci reagovat na všechno, co tady zaznělo, protože pro to nemám čas. Ve 13 hodin se končí, je polední přestávka. Ale chci reagovat na dvě věci.

Za prvé byl tady dotaz paní poslankyně Němcové, který se přímo netýkal té migrační debaty, nicméně chci potvrdit jasnou pozici české vlády, kterou máme. My jsme připraveni jednat o návrzích Velké Británie na změny v Evropské unii, pokud to nepůjde proti zájmům České republiky a pokud to nepůjde proti funkčnímu systému, který by dneska v Evropské unii měl existovat. Určitě návrhy na zjednodušení byrokracie, administrativy, na reformy Evropské unie, které zvýší její konkurenčeschopnost, no nepochybňu ano, to jsme připraveni podpořit. Pokud s tím Britové přicházejí, tak určitě v nás v tomto budou mít spojence. Pokud ale Britové navrhují, že zde budou platit opatření, která budou diskriminační vůči občanům Evropské unie, kteří přijdou pracovat do Velké Británie, tak tady v nás spojence mít nebude. Ale je důležitá strategická úvaha. Já bych byl nerad, abychom byli v zajetí detailů těch britských návrhů, které vlastně ani ještě podrobně představeny nebyly. Ale to, co je důležité, je strategická úvaha. Přejeme si, aby Británie zůstala v Evropské unii? Česká vláda říká ano, přejeme si, aby Británie zůstala v Evropské unii. Protože dokážete si představit, když Británie opustí unii, Evropu to strategicky oslabí – i v bezpečnostních otázkách, v zahraničněpolitických to přece Evropu strategicky oslabí. Takže nepřipusťme to, udělejme všechno pro to, aby Britové zůstali na palubě. Ale jedinou věc nemůžeme, všichni, jak jsme tady. Nemůžeme hlasovat v tom britském referendu. Tam budou hlasovat britští občané a ti nakonec rozhodnou o tom, jestli jejich země v Unii zůstane, nebo ne. Ale já si nepřeji, aby Británie vystoupila a jako předseda vlády se budu snažit pomáhat tomu, aby k této vážné strategické chybě v rámci budoucnosti Evropy nedošlo.

A druhá poznámka k tomu, co zde zaznělo v některých vystoupeních faktické povahy. Ta představa, že vystoupíme z Evropské unie, vážené poslankyně, vážení poslanci, to bychom museli vystoupit odevšad. Museli bychom vystoupit z OSN, museli bychom vystoupit z OBSE, ze všech – z Rady Evropy, izolovat se, uzavřít se, postavit zed' kolem České republiky a tvářit se, že se nás to, co se děje ve světě, netýká. Myslete si, že tohle je cesta? Tohle prostě cesta není. A já chci jednoznačně odmítout návrhy na to, abychom vystupovali z Evropské unie. To je naprostě sestraná idea, která by poškodila naprostou většinu obyvatel České republiky. Naši zemi se ekonomicky daří. Loni klesla kriminalita o 14 % meziročně, vláda má bezpečnostní situaci pod kontrolou, i když kolem zuří migrační krize. A my uděláme všechno pro to, aby to tak zůstalo. Ale ta prosperita, ta stabilita, ta jistota, investice, pracovní místa, tohle všechno přece také souvisí s tím, že jsme členy Evropské unie. Unie se od toho nedá odmyslit. Naše členství se nedá oddělit od investic, od toho, že jsme vnímáni jako stabilní území, kde je možné slušně podnikat, kde se dá slušně žít, že patříme mezi nejbezpečnější státy na světě, tak to se nedá všechno odmyslet od toho, že jsme členy Evropské unie a že jsme členy NATO.

Já odmítám návrhy na to, abychom vystupovali z Evropské unie, protože kdo to říká, tak jedná proti zájmům naprosté většiny našich obyvatel. A řeknu vám, zejména těch chudších a zejména těch středních vrstev. Protože ti bohatí si to dokázou zařídit,

ti mohou žít kdekoliv na světě, ti se prostě odstěhují někam jinam. Ale lidé ze středních a nízkopříjmových skupin, ti takovým způsobem reagovat nemohou. Máme odpovědnost za to, aby naše země byla slušné místo pro život i v příštích letech. A to souvisí s tím, abychom neopouštěli Evropu, abychom byli integrováni na Západě, abychom měli bezpečnostní garance, které dneska máme. Tohle všechno s tím velmi silně souvisí. Takže odmítám ty snahy o izolace, a pokud je odmítám, tak současně říkám a potvrzuji to, co jsem už tady dneska řekl. My jsme aktivní stát. Ukažte mi jiné země v Evropě naší velikosti – jsou i větší země, které se mnohem méně angažují – ukažte mi země, které pomáhají na Balkáně, které tam poslaly policisty a vojáky jako Česká republika, do Maďarska, do Slovinska, do Makedonie. Ukažte mi země, které tam daly tolik humanitárních darů a tolik pomoci, jako dala Česká republika. Ukažte mi zemi, která tolik pomáhá v Jordánsku, jako to děláme my v rámci Evropy, střední a východní Evropy. Není to pravda, že naše země je pasivní, my patříme k té aktivnější části. A já jsem velice rád, že se snažíme podle svých možností a sil přispívat k řešení migrační krize. Ale sami ji nevyřešíme. Sami nezastavíme ten silný migrační proud, který dneska směruje přes Turecko ze Sýrie, z Iráku a dalších zemí, z Afghánistánu. Tohle vyžaduje koncepční řešení.

Tím se dostávám k závěrečné části tohoto svého vystoupení. Určitě jsem připraven reagovat i v další diskusi, pokud bude pro ni prostor a pokud se opět dostanu na řadu.

K tomu, co zde říkal pan místopředseda Filip. Samozřejmě že příčiny migrace dneska jsou ve zhroucených státech, jako je Irák, který je polozhrouceným státem, jako je Sýrie, která se úplně rozpadla, jako je Libye. Tohle je příčina té migrace. A samozřejmě že v rámci mezinárodního společenství Česká republika tam, kde jsme v Evropě, v OSN, tam, kde máme možnost, tak se snažíme pomoci k tomu, aby se situace stabilizovala. Já jsem velice rád, že patříme i mezi země, které aktivně bojují proti Islámskému státu, protože i porážka Islámského státu znamená vytvoření faktoru, který může stabilizovat situaci na Blízkém východě. Jsme diplomaticky aktivní. A řekl to tady i ministr zahraničí, Česká republika je jedna z posledních zemí, která má funkční ambasádu v Sýrii, a jsme připraveni ji nabídnout a pomáháme jak z hlediska humanitárního, tak i z hlediska zprostředkovávání relevantních informací pro naše spojence, tak abychom byli schopni přispět k dohodě v Sýrii, ke stabilitě v Sýrii jako takové. Čili jsme aktivní a budeme aktivní, zajímají nás příčiny této migrační krize a budeme se také aktivně podílet na jejich řešení.

K těm ostatním věcem jsem samozřejmě připraven reagovat v další části diskuse. A znova zdůrazňuji: nemohl jsem vystoupit dříve prostě proto, že je tady řetězení faktických poznámek, které podle mého názoru nemá obdobu. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a ještě na závěr faktická poznámka pana poslance Stanjury. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já jsem v té rozpravě vystupovat nechtěl. My jsme koncentrovali vystoupení našeho poslaneckého klubu do vystoupení paní poslankyně Němcové a pana předsedy Petra Fialy. Nemám vůbec radost z toho, jak ta

debata dneska probíhá. Opravdu ne. Ale pokud hledáme viníka, tak není jediný viník. Ale jestli hledáte, pane premiére, hlavního viníka, tak se podívejte do zrcadla. (Slaby potlesk z pravé části jednací síně, nesouhlasný šum z levé části jednací síně.)

Kdybyste přišel před začátkem schůze a řekl vy nebo vaši kolegové z vládní většiny: máme tady usnesení, checene ho naplnit, navrhujeme debatu tehdy a tehdy, domluvme si pravidla – já souhlasím s tím, ať se domluví v takovéto debatě pravidla – a pojďme se na těch pravidlech dohodnout, tak to být mohlo. Tento bod jsme si vynutili proti vúli i vás osobně, pane premiére. Vy jste pro ten návrh nehlasoval a zvolil jste zajímavou taktiku, na kterou máte plné právo. Vy jste využil naprosto logicky informace vlády, vystoupil pan premiér. To si myslím, že je naprosto logické, využil jste toho, měl jste poměrně obsáhlé úvodní slovo. A to je dobré, to nekritizuju. Ale současně jste se napsal jako první s přednostním právem do rozpravy. To znamená, kdyby nebyla žádná faktická, tak nejdřív vystoupí pan premiér vlády České republiky s úvodním slovem a jako první v rozpravě pan poslanec Sobotka, který uplatnil své přednostní právo. Takto to tedy probíhá. Vy jste nyní v tomhle vystoupení, které před chvílí skončilo, vystoupil jako první v rádné rozpravě bez faktické připomínky. Je to legitimní, ale je to zvláštní. A musíme z toho ven.

Já navrhoji procedurálně – a nechci dělat něco, že nebudu navrhovat, ať to přerušíme do zítřka, když zítra chcete dělat pokladničky, protože pro vás pokladničky jsou důležitější než migrační krize. Takže já chci navrhnut, abychom tento bod přerušili do úterý do 15.30 hodin, abychom si v úterý na politickém grému, které bude určitě v 10 hodin, shodli o tom, v jakém formátu, a když se dohodneme, tak to takto bude. Já věřím, že předsedové klubů pak tu případnou dohodu ve svých klubech prosadí, aby to bylo v zásadě tak, jak říkal pan premiér. Jako první by vystoupili se stanoviskem klubu reprezentanti těch jednotlivých klubů a pak tomu nechme volný průběh. Ale ta zásadní vystoupení jednotlivých poslaneckých klubů by mohla zaznít a na to musí být dohoda. Já navrhoji, ať to přerušíme do úterý do půl čtvrté a abychom v úterý v 10 hodin na tom grému se o takovou dohodu pokusili.

Já za sebe říkám, že jsme připraveni akceptovat pořadí, klidně mohou vystoupit podle velikosti klubů, když si řekneme, tak bude, a pak pustíme do rozpravy všechny ostatní. A záleží na těch klubech, jestli s tím vystoupí jako první ten, kdo má v tom klubu přednostní právo, nebo někdo, kdo bude reprezentovat klub a vystoupí se stanoviskem klubu. Mimochodem také ten, kdo vystupuje se stanoviskem klubu, má také přednostní právo v tom konkrétním bodě. To je můj (nesrozumitelné) konkrétní návrh. Pokud ho podpoříte, pak uvěřím panu premiérovi, že aspoň dneska má zájem na tom, abychom si dali pravidla té debaty a přesný čas, a pak tu debatu můžeme vést. Je to věc, která naše občany extrémně zajímá, těžko se vysvětluje, že plno jiných bodů projednáváme a tohle neustále odkládáme. Takže tohle je konkrétní návrh k procedurálnímu hlasování. Pokud ho přijmeme, takže můžeme v úterý v deset dopoledne se pokusit na politickém grému Poslanecké sněmovny domluvit pravidla tohoto jednání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, pane poslanče. Já svolám kolegy z předsálí. Všechny vás odhlásím, poprosím, abyste se znova přihlásili svými kartami.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu do úterý 26. ledna 15.30 hodin.

Já zahajuju hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 73, do kterého je přihlášeno (už zaznívá potlesk zprava) 122 přítomných, pro 65, proti 37. Návrh byl přijat.

Přerušuji projednávání tohoto bodu a v tuto chvíli přerušuji i dopolední jednání. Sejdeme se ve 14.30 hodin, kdy budeme pokračovat dle schváleného programu.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Je 14 hodin a 30 minut a budeme pokračovat v našem jednání.

202. Ústní interpelace

Dalším bodem našeho jednání jsou ústní interpelace, které jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Dříve než dám slovo prvnímu vylosovanému, dovolte mi načíst omluvy. Z dnešního jednání odpoledne se omlouvá paní ministryně Marksová, mezi 14.30 až 18. hodinou z pracovních důvodů z dnešního dne se omlouvá pan poslanec Sedlář. Mezi 14.30 až 18.00 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Hájek. Pan poslanec Havíř se omlouvá z dnešního odpoledního jednání do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A teď přistoupíme k interpelacím. Dávám slovo poslanci Jaroslavu Foldynovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku. Připraví se pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobré odpoledne, pane premiére. Dobré odpoledne, kolegové. Mám připravenou takovou

otázku na pana premiéra. Samozřejmě po tom významném tématu o uprchlících a migraci mám takovou prozaičtější otázku a ta se týká především našich občanů.

Pane premiére, podpora rodiny by měla patřit mezi pilíře politiky moderního státu. Domnívám se, že nás stát je moderní, nicméně porodnost v České republice stále klesá a mnozí lidé se obávají, zda by unesli výdaje spojené s příchodem dalšího dítěte. Ženy mají problémy a starost v zaměstnání, sladit zaměstnání, sladit rodinný život.

Já bych se chtěl zeptat po těch 25 letech úspor, kdy se především šetřilo na těchto lidech, jaké kroky udělá ta naše – promiňte – současná vláda České republiky. Jaké kroky plánuje na podporu rodiny, aby posílila její sociální stabilitu a soudržnost, tak aby lidé měli prostě pocit, že když se jim narodí dítě, že to není něco, co by mělo zastavit jejich rodinné standardy a život. Jaké tedy kroky udělá vláda k tomu, aby se tyto věci změnily, sladil se ten pracovní a rodinný život? Má současná vláda vůbec něco takového vážně na mysli? To je moje otázka.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní má slovo pan premiér. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane poslanče, vážené poslankyně, vážení poslanci, v rámci vládního programu jsou už některé věci, které se povedly, a pak jsou věci, o kterých chceme ještě otevřít debatu v rámci koalice, o kterých bychom rádi přesvědčili jak koaliční partnery, tak samozřejmě většinu poslanců a senátorů.

K těm věcem, které se povedly, chci zmínit zvýšení daňových slev na dvě a více dětí. V loňském roce poprvé došlo ke zvýšení této daňové slevy. V letošním roce je připravena znova. Bohužel v důsledku pomalého projednávání v Poslanecké sněmovně ten zákon ještě zatím nebyl schválen, ale leží tady a je šance na to, aby na dvě a více dětí byla větší daňová sleva. Já tuhle cestu velmi podporuji, protože jde o to motivovat pracující rodiny s dětmi, tzn. že budou mít větší šanci, aby jim zůstalo více z jejich výplaty v okamžiku, kdy se starají o děti, mají dvě a více dětí a současně pracují, tzn. odvádějí na daních ještě státu finanční prostředky.

Druhá věc, která je, myslím, rozjetá, a teď jde jenom o to, aby to skutečně obce a města dokázaly využít, je využití evropských prostředků na posílení kapacit mateřských škol. To byl v minulosti velký problém, řada obcí a měst neměla vlastní zdroje. Dneska z hlediska rozšíření kapacit mateřských a základních škol tady je větší šance použít evropské fondy.

Velký problém z hlediska fungování rodiny je vlastně sladění rodinného a pracovního života. Tady si myslím, že tam, kde není možnost umístit děti do mateřských škol, tak že by mohly pomoci dětské skupiny, které se podařilo před nějakým časem legislativně zakotvit. Ale myslím si, že to, co by mohlo také pomoci, to je návrh, který bychom rádi diskutovali v rámci koalice, je úprava rodičovského příspěvku – nikoliv proto, abychom ušetřili, ale proto, abychom dali možnost matkám vyčerpat stejnou finanční částku v kratším čase. To znamená, že u těch matek, které

chtějí nebo mají možnost se velmi rychle vrátit do práce, mají možnost, aby se o děti někdo postaral, nebo mají možnost zařízení, kde se o dítě postarájí, aby byla šance zkrátit dobu na čerpání rodičovského příspěvku dneska, s tím, že by samozřejmě nedocházelo ke zkrácení celkové finanční částky.

To, co pokládám za důležité vůbec pro fungování rodinného života, je určitá pomoc, která by tady mohla existovat v systému nemocenského pojištění, a to je možnost mít určité volno pro pečující osobu, tzn. mít volno na pečovatelskou práci, kterou neformálně odvádějí rodinní příslušníci. Je to třeba situace, kdy se musíte postarat o svoje těžce nemocné rodiče. Není vždycky možné využít nějakého sociálního zařízení. Byl bych velice rád, kdybychom byli schopni v rámci volna na takovouto péči v rámci nemocenského pojištění dát lidem možnost, aby se v horizontu několika měsíců, když takováto situace nastane, o své rodiče postarali.

Další téma, které souvisí s podporou rodin s dětmi a je, myslím, velmi důležité, je diskuse, kterou jsme již otevřeli a vedeme v rámci vládní koalice. Týká se sociálních odvodů, odvodů na sociální pojištění u těch lidí, kteří se starají o děti. Ministerstvo práce připravilo návrh, aby u lidí, kteří se starají o děti, jsou ekonomicky aktivní, platí sociální pojištění, byla šance, aby platili nižší sociální pojištění než ti, kdo se o děti nestarají. Bylo by to po dobu, než dítě dospeje do 18 let věku. Pak by se platba sociálního pojištění vracela na původní úroveň. Ale opět myslím, je to velmi zajímavá možnost, pokud bychom se na ní dohodli, jak podpořit rodiny, které jsou odpovědné a které se starají o děti.

Věc, která je zatím z hlediska rozsahu spíše symbolická, ale myslím, že je to velmi důležitý signál, je otázka týdenní otcovské poporodní péče, tzn. v rámci nemocenského pojištění bychom byli velmi rádi, kdyby bylo umožněno mužům podílet se na péči o novorozené dítě, tak aby tady byla dávka nemocenského pojištění ve výši 70 % denního vyměřovacího základu, která by umožnila otci, aby si po narození dítěte vzal v období do šesti týdnů od narození otcovskou týdenní dovolenou. Opět je to jakýsi signál toho, jakým způsobem by se společnost mohla k rodinám chovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane premiére, omouvám se, vás čas. Doplňující otázka pana poslance Foldyny.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji panu premiérovi za odpověď, nicméně bych položil doplňující otázku, která jistě není od věci. Chtěl bych se, pane premiére, zeptat, v jaké fázi se nachází teď zamýšlený zákon o podpoře matek samoživitelek, to znamená tzv. náhradní výživné. V jaké fázi – jestli byste mi mohl jenom zhruba říct, zdali se toho dočkáme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Návrh na náhradní výživné byl tady už v minulosti v Poslanecké sněmovně opakovaně předkládán. Myslím, že jsme tady k němu opakovaně vedli debatu. Je známa jeho konstrukce, jsou známy eventuální problémy, které jsou s ním spojeny. Ministerstvo práce na začátku volebního období ten návrh připravilo a hledá se koaliční shoda. Já bych byl velmi rád, kdybychom se co nejdříve vrátili k projednání tohoto návrhu na úrovni koaliční rady, aby ten návrh paní ministryně Marková na toto jednání přinesla, a myslím si, že bychom měli dospět k rozhodnutí a měli bychom tento problém vyřešit.

Vnímám to jako jeden z důležitých závazků, který máme v rámci současného volebního období. Myslím si, že to téma nemůžeme nechat otevřené. Když se podíváte na to, jaké skupiny lidí jsou dneska v České republice nejvíce ohroženy chudobou, tak jsou to rodiče, je to vlastně samoživitel, který zůstal na výchovu dítěte sám. Velmi často je to v situaci, kdy ten druhý rodič se odmítá na výchově podílet. Nejsou tady nástroje, jak ho třeba přinutit, resp. nedáří se využít ty nástroje efektivně tak, aby to té rodině skutečně v reálném čase pomohlo. Probíhají dlouhé soudní spory a podobně. Tady si myslím, že by společnost měla mít schopnost zareagovat. Pokud objektivně víme, a víme to už řadu let, minimálně od doby, kdy byl zrušen sociální příplatek, který těmto rodinám pomáhal, tak od té doby, kdy ten sociální příplatek byl zrušen, tak víme, že tohle je právě ohrožená kategorie, jsou to lidé, kteří se starají o děti a jsou na to sami a samozřejmě to ekonomicky poznámenává stabilitu takového rodiny.

Takže ano, je to jeden ze závazků, který bych byl velice rád, kdybychom ještě do konce tohoto volebního období dotáhli do konce.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím k mikrofonu dalšího vylosovaného v pořadí a tím je pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, naposledy dnes dopoledne jste mi neodpověděl na mé otázky, proto se vás musím zeptat znova.

Váše vláda ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL odsouhlasila přijmutí tisíců nezákonné imigrantů z arabských a afrických zemí do České republiky a nyní začínáte vás vládní plán silou a proti vůli většiny občanů realizovat. Aktuálně se vaše vláda snaží nastěhovat nezákonné imigranti do města Králicky ve východních Čechách. Občané Králík na Ústeckoorlicku se vašemu sprostému diktátu zoufale brání, a proto především naše hnutí Svoboda a přímá demokracie SPD společně s občany Králík vyhlásilo celostátní petici občanů města Králicky v Pardubickém kraji, jelikož občané se brání umístění jakékoliv typu zařízení pro imigranti ve svém městě. A vy je ignorujete. Doslova mě šokovalo, že občané Králík především veřejně před novináři na naší tiskové konferenci sdělili, že se dozvěděli o záměru vaší vlády umístit v jejich městě imigranti z facebooku. To je neuvěřitelně otřesný způsob, jak vláda jedná s občany, jak jimi opovrhuje, jak občany povrhá, opovrhá. Občanům Králíků z rozhodnutí vlády následně hrozí zvýšená kriminalita, znehodnocení cen nemovitostí, odchod firem z regionu, zvýšení nezaměstnanosti a sociální prutí.

A já se vás ptám přímo: Odsouhlasili jste přijmutí tisíců imigrantů a vyčlenili jste na ně peníze na úkor potřebných občanů České republiky? Řekněte tedy mně i občanům České republiky na rovinu a bez vytáček, do jakých konkrétních lokalit v České republice budete imigranti umisťovat. A pakliže zde odmítnete sdělit jména konkrétních lokalit, tak mi řekněte, jaké typy lokalit, tedy měst a obcí, považujete za vhodné pro umístění imigrantů. Ptám se proto, aby se občané téhoto z vašeho pohledu vhodných měst a obcí mohli začít včas bránit, a slibuji, že já a naše hnutí SPD budeme všem občanům pomáhat, aby se vzepřeli tomuto neuvěřitelnému násilnému diktátu vaší vlády a Evropské unie tak, jako nyní pomáháme v odporu proti vaší vládě občanům Králík, kteří se o umístění imigrantů dozvěděli z facebooku.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěl především poděkovat občanům obcí a měst, kde jsou dneska umístěna zařízení Ministerstva vnitra, která umožňují detenci nelegálních migrantů, kteří přicházejí na naše území a jsou zadržováni při kontrole, kterou vykonávají policejní složky. Chci poděkovat obcím a městům, kde dnes působí zařízení pro uprchlíky, pro lidi, kteří utíkají před válkou, pro lidi, kteří utíkají před pronásledováním a na základě mezinárodních smluv a na základě zákonů této naší České republiky mají právo na to, abychom těmto lidem poskytli před jejich pronásledováním azyl, abychom jim poskytli ochranu. Vím, že to v takovýchto obcích a městech není jednoduché, že je potřeba najít způsob spolupráce, a jsem přesvědčený o tom, že takováto zařízení, která dnes v České republice působí, fungují ve velmi vysokém standardu zajištění bezpečnosti a ve velmi vysokém standardu komunikace s jejich okolím.

Já myslím, že nikdo nemůže poprít fakt, že takováto zařízení, kam můžeme umístit uprchlíky v té první fázi jejich pobytu v České republice, zařízení, kam umístíme nelegální migranti v okamžiku, když jsou zadrženi na našem území a není možné je okamžitě vrátit, že takováto zařízení v České republice potřebujeme. Vláda neusiluje o nějaké budování nadbytečných kapacit, ale musíme mít kapacitu, která tady bude potřebná. V minulých letech jsme se setkávali s tím, že řada téhoto zařízení byla zprivatizována, byla třeba zrušena nebo se z nich staly věznice, prostě nepočítalo se z hlediska nějakého koncepčního rozhodování s tím, že může nastat taková silná migrační krize. Dnes tady máme největší migrační vlnu od konce druhé světové války. Největší migrační vlnu, se kterou se musí potýkat všechny členské státy Evropské unie. Já myslím, že naši lidé s tím mají zkušenosť, vědí, že naše vláda je schopna garantovat bezpečnost v České republice.

Chci připomenout, že navzdory tomu, že celíme této silné migrační krizi, Česká republika není cílovou zemí migrace, ležíme na okraji hlavního migračního proudu a v loňském roce poklesla kriminalita v České republice o 14 %. Čili to je jasný výsledek toho, že vláda myslí na bezpečnost, že jsme stabilizovali policii a že

nepodceňujeme jakákoliv bezpečnostní rizika, která by mohla být spojena s některými aspekty této migrační krize jako takové.

Ale já odmítám vytváření nesmyslného strachu, odmítám vyvolávání nenávisti, nevraživosti tam, kde to v žádném případě není potřeba, kde pro to není žádny důvod. Naše vláda se chová odpovědným způsobem, dodržujeme pravidla, respektujeme zákony a vyžadujeme to také od těch lidí, kteří u nás o pomoc, o azyl, o mezinárodní ochranu žádají. I tito lidé musí dodržovat naše zákony, musí dodržovat naše pravidla a ti, kdo u nás získají azyl na základě mezinárodních norem, tak tito lidé by měli mít také právo na pomoc při jejich integraci do naší většinové společnosti. To je kromě bezpečnostního aspektu další důležitá věc – integrační proces, schopnost tyto lidi začlenit, dát jim možnost pracovní aktivity, dát jim možnost naučit se dobře náš jazyk, osvojit si naši kulturu. Tohle je všechno součást integračního procesu a naše vláda stojí o to, aby se integrace cizinců v České republice zlepšila.

Myslím si, že žádná společnost nemůže fungovat jako úplně uzavřená, nemůže žádná společnost fungovat na nějakém uzavřeném etnickém principu. Vždycky když se v minulosti něco takového stalo, tak to vedlo jenom k zaostávání a vedlo k degeneraci.

Máme právo na to, abychom rozhodovali o tom, jakým způsobem se věci budou odehrávat na území naší republiky. Já jsem pro to, aby to byla česká vláda, kdo bude rozhodovat o demografickém vývoji tady u nás, kdo bude rozhodovat o migrační politice. Jsem pro to, abychom zohledňovali všechna rizika, která jsou spojena s migrací, ale jsem také pro to, aby tato země fungovala na demokratických principech a respektovala lidská práva.

Ještě jednou děkuji všem občanům v obcích a městech, kteří se podílejí na tom, že tam mohou fungovat v klidné slušné atmosféře zařízení, která spravuje Ministerstvo vnitra a která se starají o uprchlíky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec Okamura chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Pane premiére, tak když mluvíte o demokracii, tak umožněte přece občanům referendum a přímou volbu, odvolatelnost politiků, kterou jste mi zamítl, a nejdnejte proti jejich vůli.

Co se týče 14 % poklesu kriminality, zapomněl jste dodat, že je to díky poklesu kriminality českých občanů a naopak kriminalita cizinců podle mých údajů od policie stoupla meziročně, takže to jste tam trošku neřekl pravdu. Sám víte, že skutečná migrační vlna teprve přijde a podle všeho je řízená.

Dále jste mi odepsal v dopise, že pokud se jedná o přijímání uprchlíků, tak vaše vláda k tomu zavázala Českou republiku v rámci celoevropské dohody na základě členství v EU. Takže dokud bude Česká republika pod diktátem Evropské unie, tak nic nevyřešíte, budete jen řečnit, na skutečný odpor proti této invazi nemáte odvahu.

A již třikrát jste našemu hnutí SPD zamítl tady referendum o vystoupení z Evropské unie či o přijímání imigrantů, aby se občané sami nemohli vyjádřit. A

přestaňme už prosím používat slovo uprchlíci, jsou to nezákonné migranti, a konečně odpovězte na můj dotaz, do jakých lokalit chcete ty imigranti umisťovat. Neodpověděl jste mi na ten dotaz!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já myslím, že je jasné, že ten migrační proud, kterému dneska Evropa čelí a který dneska přichází zejména přes Balkán do střední a západní Evropy, tak ten proud není homogenní. On je skutečně diferencovaný. Pokud se podíváme na statistické údaje, které máme k dispozici, tak polovinu těchto lidí tvoří lidé, kteří utekli ze Sýrie. K nim se přidávají váleční uprchlíci, kteří utíkají z Iráku. Přidává se také řada Afghánců. A já nevím, jestli ta situace v Afghánistánu se dá označit za válečnou, nieméně bezpečnostní situace tam nepochybně klidná není. To by nebyl tak silný požadavek na to, aby tam ještě nějakou dobu zůstalo přítomno zahraniční angažmá.

No a k těmto uprchlíkům před válkou se samozřejmě přidávají i lidé, kteří do Evropy nejdou proto, že by jim hrozilo pronásledování nebo že by v jejich zemi zůřila válka, ale jdou do Evropy proto, že si tam chtějí najít lepší existenční příležitosti. To znamená, jsou to ekonomičtí migranti. V situaci, kdy je tady naléhavá potřeba postarat se o tak velké množství lidí, kteří utíkají před válkou, není možné automaticky neregulovaně vpouštět na území Evropy ekonomické migranti. Ten proud je prostě diferencovaný a určitě se nedá vyloučit, že mezi těmi lidmi, kteří přicházejí do Evropy, takže toho chaosu využívají i lidé, kteří jsou radikalizováni, kteří jsou spojení s islamistickými radikály. Ale oni využívají zejména chaosu, který je na vnější hranici Evropské unie, a právě tomu chaosu je potřeba zabránit tím, že bude důsledná ochrana vnější schengenské hranice a že bude registrace.

A jinak, já si zásadně dovoluji nesouhlasit s tím, co zde prohlásil pan poslanec Okamura, že bychom snad měli vystoupit z Evropské unie. Myslím si, že by byla velká chyba vystupovat z Evropské unie. Evropská unie je garancí stability a je do značné míry také garancí prosperity i pro občany České republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane premiére. Dříve, než pozvu k mikrofonu dalšího vylosovaného, dovolte mi načít dvě omluvy, a to paní poslankyně paní Lorencové, která se omlouvá z dnešního dne od 14.30 do konce jednacího dne, a paní poslankyně Berdychové od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní již prosím k mikrofonu pana poslance Klučku, připraví se pan poslanec Velebný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Velmi pěkně děkuji paní místopředsedkyně. Nejdříve mně dovolte takový malý povzdech, s jakým velkým zájmem tady dneska

projednáváme interpelace na pana premiéra. Hlavně, že při normálním jednání pak ty jednotlivé kauzy takhle rozbujele rozvádíme.

Vážený pane premiére, často se mezi našimi občany diskutuje otázka valorizací mezd, chcete-li výši penzí, opravují valorizací penzí. Vládě se podařilo napravit zmrazení valorizace zavedené dříve Nečasovou pravicovou vládou a obnovit valorizaci důchodů dle inflace a růstu mezd. Osobně si tedy myslím, že dosavadní opatření a nápravy uskutečněné vládou právě vlivem a z důvodu nízké inflace doprovázející dobrý ekonomický růst České republiky se ukazují jako nedostatečné. Nenaplní představy seniorů o spokojeném životě ve stáří, tedy o době, kdy se důchod stává jediným příjemem k zajištění životních potřeb těchto starých lidí.

Pane premiére, jaký je současný pohled a názor vlády včetně Ministerstva práce a sociálních věcí v této velmi citlivé a veřejnosti nesmírně sledované oblasti? Nechci zde analýzu detailů koaliční smlouv, která je základním dokumentem vládní spolupráce, ale ptám se vás, jaké jsou aktuální dohody v rámci koaliční rady v této tak zásadní oblasti.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, tohle je myslím vážné politické téma a chci jenom avizovat, že určitě tohle téma v krátkém čase dorazí také sem na půdu Poslanecké sněmovny.

Jsem krajně nespokojen s tím, jak dopadla valorizace penzí v roce 2016. Musím říci, že informaci o tom, jak nízká bude tato valorizace, že bude jenom 40 korun, jsme dostali od Ministerstva financí a Ministerstva práce a sociálních věcí až na poslední chvíli v rámci přípravy státního rozpočtu. Po celou dobu, kdy jsme připravovali státní rozpočet na letošní rok, jsme všichni jako členové vlády počítali s tím, že by letošní valorizace měla být někde kolem stokoruny v průměru. V poslední chvíli jsme dostali aktuální data od úředníků těchto dvou ministerstev a ukázalo se, že podmínky pro vyšší valorizaci naplneny nebyly.

Proč to je jenom těch 40 korun? Je to proto, že od září do srpna 2015 se ceny zvedly jenom o 0,3 % a důchody se valorizují o inflaci a důchody se také valorizují o 1/3 růstu reálných mezd, jenomže v letech 2012 až 2014 k žádnému růstu reálných mezd nedošlo. To znamená, tahle valorizace, to, že je tak nízká, je důsledkem toho, že v uplynulých letech naše ekonomika stagnovala a nerostly reálné mzdy. To se naštěstí už počínaje rokem 2014 a v mnohem větším rozsahu rokem 2015 změnilo. Takže předpokládám, že až se bude vypočítávat valorizace pro rok 2017, tak už bude vycházet z vyššího růstu reálných mezd, nicméně inflace bude i nadále velmi nízká.

Jak ten problém vyřešit? Podle mého názoru systémové řešení není to, které jsme zvolili. Rozhodli jsme se, abychom kompenzovali seniorům a invalidním důchodcům tu extrémně nízkou valorizaci 40 korun, tak jsme se dohodli ve vládě, a jsem rád, že to podpořil i parlament, že vyplatíme v únoru každému důchodci starobnímu a

každému důchodci invalidnímu 1 200 korun. Je to míňeno jako kompenzace právě za nízkou valorizaci, která je v letošním roce. Ale to určitě není systémové řešení, abychom dorovnávali nízké valorizace jednorázovými příspěvky. Byl bych spíše pro to, abychom zvětšili manévrovací prostor vlády, aby v situaci, kdy nerostou mzdy, měla vláda možnost důchody zvýšit na základě svého rozhodnutí, ale současně jsem pro to, aby tam byl horní limit, to znamená, aby to bylo predikovatelné a nemohlo to vést k nějakému nabourání vývoje veřejných rozpočtů.

Jsem pro to, aby se upravil systém valorizace penzí. Budeme o tom jednat na úrovni vlády. Paní ministryně Marksová připravuje příslušný návrh novely zákona. Doufám, že vláda ho podpoří, a pak bude moci ten návrh přijít sem do Poslanecké sněmovny. Navrhoval bych, aby ten limit byl zhruba 1,7 %, to znamená, že by to zajistovalo, aby se valorizace vždy pohybovala alespoň někde v průměru kolem té stokoruny, pokud bude extrémně nízká inflace a bude extrémně nízký růst reálných mezd. Takže do výše 1,7 % bych podporoval myšlenku, aby vláda měla manévrovací prostor. Byl by to manévrovací prostor ve prospěch seniorů, ve prospěch vyšší valorizace, ale současně by vláda nemohla podlehnout pokušení, aby třeba jednorázově v nějakou chvíli, třeba před volbami, důchody zvedla dramatickým způsobem a narušila tím vývoj veřejných rozpočtů. Takže bude tam i horní limit pro rozhodování vlády.

Skutečně chci ještě jednou poděkovat i Poslanecké sněmovně. Myslím si, že to řešení s kompenzací 1 200 korun pro každého seniorku, tak jak ho schválila Poslanecká sněmovna a jak ho potom schválil Senát, že to je rozumné řešení pro letošní rok, pro rok 2016, a pro rok 2017 už bych byl rád, kdybychom měli schválené upravené pravidlo a vláda měla o něco větší manévrovací prostor, byť si myslím, že výchozí parametry pro valorizaci penzí budou lepší, než byly výchozí parametry v loňském roce. Díky tomu, že ekonomika konečně přestala stagnovat, díky tomu, že konečně začínají růst reálné mzdy, tak by se mohly vylepšit i parametry pro konstrukci valorizace penzí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nastal čas pro doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já tedy musím poděkovat panu premiérovi za tu, řekněme, v krátkém čase docela obsáhlou odpověď. Ale pane premiére, já mám jednu prosbu a je to možná i otázka, jestli dokážete v daném okamžiku se společně s ministryní Marksovou domluvit na tom, že těch 600 tisíc občanů, kteří budou obesláni dopisem o tom, že hrozí nebezpečí, pokud nepůjdou do důchodového pojištění, do spoření apod., respektive hlavně u těch lidí, kteří platí ta minima, ty minimální odvody, tak hrozí nebezpečí – šlo by prosím o těchto dopisů dát i základní informaci o tom, v jaké situaci jsme toto prováděli a proč to provádime, a hlavně to, co proběhlo v minulosti, aby věděli, kde je ten problém těch 40 korun?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím pan premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ono je to vlastně současně několik problémů, to, co ještě otevřel pan poslanec ve své doplňující otázce. Já se na to pokusím velmi stručně reagovat.

První věc je, že do sdělení o tom mimořádném příspěvku se asi žádne takové informace nedostanou. Nicméně já bych byl velice rád, kdyby Ministerstvo práce a sociálních věcí věnovalo více pozornosti a energie tomu, aby vysvětlilo občanům, jak vlastně je postavena valorizace penzí, jaké jsou ty základní předpoklady, na základě kterých k tomu dochází. že to dneska není libovůle vlády, ale že to je odraz ekonomického vývoje, který tady byl v uplynulých letech. No a prostě když ten ekonomický vývoj bude dlouhodobě špatný, tak se to bohužel odrazí i na výši valorizace penzí.

Jsem ale rád, že Ministerstvo práce a sociálních věcí zahájilo akci, která si myslí, že je užitečná a že lidé, kteří jsou osobami samostatně výdělečně činnými a mají možnost si eventuálně zvolit vyšší platbu sociálního pojištění, tak že dostanou vlastně poprvé od Ministerstva práce a sociálních věcí informaci o tom, jak nízký budou mít důchod, pokud si budou platit pouze ono zákonné minimum na odvodech sociálního pojištění. Já rozumím tomu, že je tady řada OSVČ, které si nemohou vyskakovat, nemohou si příliš dovolit platit vyšší odvody, na druhou stranu je strašně důležité, aby každý, kdo samostatně podniká, patří mezi osoby samostatně výdělečně činné, věděl, že když si bude platit pouze minimální zákonný odvod, tak dostane velmi extrémně nízký důchod. A když mluvím s lidmi, s pracovníky na České správě sociálního zabezpečení, tak oni opakují v zásadě historky, které jsou velmi podobné, odehrávají se ve všech našich regionech, a hovoří o tom, jak překvapení a zděšení jsou někteří podnikatelé OSVČ, když dosáhnou nároku na důchod, je jim vyměřen jejich důchod a v posledních letech a desetiletích si odváděli pouze minimální sazbu odvodu na sociální pojištění. Bohužel v takovémto případě je ten důchod velmi nízký (Předsedající: Váš čas.) a podnikatelé by tuto informaci měli dostat včas.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím dalšího vylosovaného a tím je pan poslanec Velebný, aby přednesl svou interpelaci na pana premiéra. Připraví se pan poslanec Fiala.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení páновé, vážený pane premiére, po zveřejnění výsledků kontrol České obchodní inspekce se opět hojně mluví o problematice stáčení tachometrů. Stáčení tachometrů je u nás nejrozšířenějším neštarem při prodeji ojetých vozidel. Čeští spotřebitelé jsou tak masivně podváděni, kupují si přestárlé osobní vozy za násobek jejich skutečné hodnoty. Podle dostupných informací má zhruba 42 % nabízených ojetých automobilů stočený tachometr. Bohužel podvodného stáčení tachometru stále přibývá, protože podle stávající legislativy není přetáčení tachometru trestným činem. Dlouholeté řešení novely zákona, která by mohla toto jednání omezit, bohužel zatím

nedospělo ke svému zdárnému závěru. Autobazary si navíc do smluv často píší ujednání, že za rozdíl mezi realitou a stavem tachometru prodávající neodpovídá.

Je nanejvýš načase, aby naše občany a spotřebitele stát před podvodníky lépe chránil a abychom se zbavili nálepky pračky špinavých aut v Evropě. Ptám se tedy, pane premiére, jak vláda řeší tuto oblast, co udělala a co připravuje pro ochranu spotřebitelů v oblasti autobazarů, ale i obecně pro ochranu spotřebitelů ve všech oblastech. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, já mohu potvrdit to, co zde zmínil pan poslanec, a mohu to potvrdit i z pohledu zjištění Ministerstva průmyslu a obchodu při prodeji ojetých vozidel v autobazarech, ale i mimo ně, že je největším nešvarem právě stáčení tachometru. Prokázání a sankcionování těchto postupů je za současných legislativních podmínek hodně složité, proto expertní skupina zřízená ministrem průmyslu a obchodu doporučila několik kroků, které by tu situaci mohly zlepšit. To znamená, například zakotvit v zákoně o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích zákaz pozměňování stavu počítace ujeté vzdálenosti, uložit povinnost stanicím technické kontroly zapisovat stav počítace ujeté vzdálenosti do velkého technického průkazu a do příslušného elektronického registru apod. Cílem je tady několik konkrétních závěrů z té pracovní skupiny a teď je samozřejmě důležité, aby se ty věci implementovaly do pravidel a do právního rádu.

Je tady samozřejmě také další otázka, zda zakotvit do trestního zákoníku skutkovou podstatu trestného činu neoprávněného zásahu do počítáče ujeté vzdálenosti. Tady zatím nedošlo k dohodě, jestli něco takového je dobré, aby se v rámci nových skutkových podstat objevilo. Nicméně Česká obchodní inspekce se v posledních dvou letech výrazným způsobem právě na tuto oblast zaměřila z hlediska své kontrolní činnosti. Svědčí o tom i nedávno zveřejněné výsledky kontrol. V roce 2015 provedla Česká obchodní inspekce 115 kontrol autobazarů a v 56 % z nich odhalili její inspektoři v prodeji ojetin vážné nedostatky. Byl jsem informován panem ministrem průmyslu a obchodu, že i z tohoto hlediska chce nadále prosazovat, aby tady taková skutková podstata trestného činu existovala.

Chtěl bych ještě připomenout, že spotřebitel má i dnes určité možnosti obrany. Kromě toho, že může dát přirozeně podnět České obchodní inspekci, tak má právo odstoupit od uzavřené kupní smlouvy, protože smlouva byla podstatným způsobem porušena uvedením zásadně nesprávného údaje.

Jinak vláda postupuje nejenom v té oblasti, ale i v těch dalších částech ochrany spotřebitele tak, abychom realizovali koncepční dokument, který se jmenuje Priority spotřebitelské politiky 2015–2020. Vláda ho schválila v lednu loňského roku, to znamená před rokem. Ten materiál je zaměřen na řešení těch nejvíce citlivých otázek, které se týkají ochrany spotřebitele, na posilování ochrany před nebezpečnými výrobky, na podporu aktivit, které vedou ke zvyšování znalostí spotřebitelů, ke

zvyšování jejich informovanosti, na posílení vymahatelnosti práva. Samozřejmě není to jenom věc, kterou by mělo řešit Ministerstvo průmyslu a obchodu. Tohle téma ochrany spotřebitelů jde napříč jednotlivými ministerstvy, a proto vznikla meziresortní expertní skupina, kterou vede Ministerstvo průmyslu a obchodu, ale kde jsou také zástupci dalších ministerstev, a ta skupina by měla průběžně vyhodnocovat plnění těch jednotlivých opatření. To se týká samozřejmě i toho problému, a tím se vracím k tomu zpátky, toho problému se stáčením tachometru.

Chci také ještě připomenout, že jednou z priorit, která byla v tom materiálu definována z hlediska vymahatelnosti práva, je otázka vzniku nového systému mimosoudního řešení spotřebitelských sporů v České republice. Potřebná legislativa byla schválena a ten systém by měl začít fungovat od 1. února letošního roku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pane poslanče, chcete položit doplňující otázku? Není tomu tak.

Děkuji a prosím dalšího vylosovaného v pořadí a tím je pan poslanec Petr Fiala. Připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane premiére. Před asi rokem a půl jsme tady obsáhle diskutovali o služebním zákonu, který jsme nakonec přijali. Vaše vláda, vaše argumentace tehdy byla velmi jasná: Chceme oddělit politickou sféru od úřednické, potřebujeme vytvořit nezávislé úřednictvo v České republice a k tomu nám bude sloužit ten služební zákon. Navíc jste do toho služebního zákona proti našemu názoru vložili i to, že úředníky jsou i náměstci, vytvořili jste náměstky, kteří řídí sekce, a ještě jste od toho oddělili ty politické náměstky. Dobре, byla to nějaká představa. Dokonce jsme se dohodli na určitém kompromisu a všichni jsme si myslí, že opravdu máte na mysli tedy odpolitizování státní správy. A my jsme měli trochu obavy, že možná tam chcete zabetonovat svoje lidi.

A co se děje teď? Já v médiích čtu, že některí náměstci, ale ti úřednítí, ti odborníci, ti, kteří měli být apolitici, že najednou budou kandidovat za politické strany vládní koalice. Těch jmen je asi víc. Když tady vidím paní ministryně pro místní rozvoj, tak její náměstkyně paní Dostálová zrovna patří k těm, o kterých se mluví. Proti tomu bych uvedl třeba našeho kandidáta, lídra v Královéhradeckém kraji pana generála Červíčka, který oznámil, že prostě jakmile bude kandidovat, od policie odejde. To mně připadá jako čestné jednání.

Tak já se vás ptám, pane premiére, jak je to myšleno s tou apolitizací státní správy? Donutíte nebo řeknete těm náměstkům, aby odstoupili, protože to jsou úředníci, a nemají se politicky angažovat, nebo jak to vlastně bude? A nepostrádá nakonec ten služební zákon v této podobě smysl, když se odehrává to, že úředníci náměstci kandidují za politické subjekty ve volbách?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, to, co tady zmiňoval pan poslanec Fiala, je reálný problém. Čili chci potvrdit, že to je reálný problém, a myslím si, že to není úplně v souladu s tím, co jsme měli na mysli v okamžiku, kdy vláda prosadila zákon o státní službě.

Za prvé bych chtěl ještě jednou poděkovat za to, že se nám tady v parlamentu podařilo dosáhnout určité dohody a určitého konсенzu, protože to byla důležitá chvíle pro Českou republiku. Byť jsme na ten zákon měli rozdílné názory a řadu výhrad si jednotlivé strany ponechávají až dodnes, tak jsme dokázali ten zákon schválit a prošli jsme úzkým hrdlem, kterým jsme projít prostě museli, protože jinak by byly zpožděny evropské fondy a na to by nedoplatila jenom tato vláda, ale ještě další dvě nebo tři vlády, které přijdou po ní, a samozřejmě hlavně by na to doplatila Česká republika. Takže já si vážím toho, že jsme dokázali dosáhnout dohody, a myslím si, že je důležité, abychom toto téma, to téma, jestli lidé, kteří jsou pod státní službou, a týká se to dneska zhruba necelých 70 tisíc státních zaměstnanců, kteří jsou v tom režimu státní služby, tak bychom měli hledat nějakou dohodu nad tím, jestli je vhodné, nebo není vhodné, aby kandidovali ve volbách.

Zákon tak, jak platí, obsahuje omezení, že ten, kdo je v režimu státní služby, nesmí mít funkci v politické straně. Myslím si, že politické strany na to poměrně silně dbají, alespoň soudě podle mé vlastní politické strany, protože my jsme samozřejmě, pokud jsou takoví lidé ve státní službě, tak nemají v sociální demokracii žádnou politickou funkci. Nieméně zákon neřeší a neřeší otázku kandidatury ve volbách. A já nejsem stoupencem toho, abychom lidem, kteří šli do režimu státní služby, podrobili se těm podmínkám, třeba i opustili to předcházející zaměstnání, které měli, dneska pracují pro stát, tak abychom těm lidem měnili pravidla způsobem, který nevhází přímo ze zákona. A myslím si, že pokud dojde v budoucnu k novele, tak bychom měli toto téma znova zvážit.

Měli bychom také možná mít schopnost rozlišit, jestli ten dotyčný státní úředník pod státní službou kandiduje do zastupitelstva své obce, nebo jestli kandiduje do kraje, nebo dokonce jestli kandiduje do Poslanecké sněmovny nebo Senátu. Protože já si dokážu představit, že když žijete na malé obci, tak často není moc nikdo jiný, kdo by byl ochoten se ujmout správy v té obci. A je to jiná situace, než když třeba kandidujete do krajského zastupitelstva nebo kandidujete do Poslanecké sněmovny. Čili rozhodně vnímám tuto věc jako problém. Také nad tím přemýšlím. A chci jasné deklarovat ochotu v okamžiku, kdy se bude dělat nějaká novela zákona o státní službě, tak chci deklarovat ochotu a zájem tohle téma probrat, eventuálně tuto věc přímo vyřešit zákonem tak, aby kolem toho nebyly spory a aby tady kolem toho nebyl nějaký jiný výklad. Ale nechci teď nějakým politickým tlakem nebo politickým rozhodnutím zasahovat nad rámec těch povinností, které zákon o státní službě v tuto chvíli definuje.

Požádali jsme... Ministerstvo vnitra zpracovalo i určitý oficiální výklad na základě příslušného zákona. V tom výkladu, pokud z něho mohu alespoň stručně citovat: "Zákon o státní službě obecně nevylučuje, aby státní zaměstnanec, který je ve služebním poměru ke služebnímu úřadu, kandidoval ve volbách do všech zastupitelských sborů, a to i jako člen politické strany nebo politického hnutí.

Samotná jeho kandidatura ve volbách se na jeho služebním poměru nijak neprojeví. V případě, že by takový státní zaměstnanec po volbách získal funkci, která je podle příslušného zákona neslučitelná s výkonem státní služby – ten výčet funkcí je přímo uveden v § 33 zákona o státní službě – bude to znamenat pozastavení výkonu státní služby tohoto státního zaměstnance, a tedy i zařazení tohoto státního zaměstnance mimo výkon služby pro pozastavení služby, a to do doby skončení výkonu jeho funkce. Po dobu zařazení tohoto státního zaměstnance mimo výkon služby tomu zaměstnanci nepřísluší plat." To je tedy režim pro případ, že by ten dotyčný zaměstnanec pod státní službou po volbách byl zvolen do některé veřejné funkce.

Čili chci ještě připomenout, že pro všechny státní zaměstnance, ať už kandidují ve volbách, nebo nekandidují, platí povinnost vykonávat službu nestranně a v mezích svého oprávnění se zdržet při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jeho nestrannost. Tolik tedy výklad Ministerstva vnitra k této otázce. A znova potvrzuji, že jsem připraven na debatu o případné legislativní úpravě.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Petr Fiala: Pane premiére, já jsem rád, že to vnímáte jako problém. Já jsem ten poslední, kdo by chtěl všechno řešit zákonem. Ono všechno řešit zákonem nejde. Ale byli jste to vy, kdo jste vehementně prosazovali služební zákon, a tím jste tady vytvořili určitou situaci. My jsme varovali, že třeba funkce náměstka je funkce v mnoha směrech politická, že je podivné vytvářet dva typy náměstků. Ted' se ty naše obavy potvrzují, protože prostě někteří náměstci budou kandidovat v krajských volbách.

A v jednom s vámi souhlasím. Je obrovský rozdíl mezi tím, jestli je někdo úředník na nějaké řadové pozici a kandiduje do zastupitelstva, a jestli je někdo náměstek a kandiduje do krajského zastupitelstva. To prostě rozdíl je, ten musíme vnímat. A já nevím, jestli to lze ošetřit zákonem. Máme tu prostě špatný zákon v tom smyslu, že jsou tu dva typy náměstků, a ted' se ukazuje, že vlastně nejsou dva typy náměstků, že to jsou náměstci političtí a náměstci političtí, jenže ti jedni náměstci političtí budou v nějakém speciálním režimu. Já, pane premiére, bych očekával, že se k tomu nějak postavíte a že navrhnete nějaké řešení, jak si s tím poradit, protože zákonem asi lidem neodejmeme pasivní volební právo. To prostě není možné. Ale není ani možné, abychom tvrdili, že máme apolitickou státní správu (upozornění na čas), měli tam odborné náměstky, a oni kandidovali ve volbách (znovu upozornění na čas) jako političtí náměstci. To je absurdní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Musím říci, že zatím těch případů na takto vysoké pozici, jako jsou náměstci v té linii odborného řízení ministerstev, je

několik málo. A nemyslím si, že můžeme teď bez změny legislativy zasahovat do jejich práva atď už z hlediska působení státní služby, nebo z hlediska jejich práva kandidatury ve volbách. Pokud by ovšem tato věc byla upravena zákonem, a souhlasím s tím, že je potřeba prozkoumat, jestli něco takového můžeme udělat, pak si myslím, že by vhodným řešením bylo omezit nebo řekněme prohlásit za neslučitelnou kandidaturu do určitých vyšších struktur samospráv nebo na úrovni Parlamentu České republiky, prohlásit to za neslučitelné s režimem zákona o státní službě, pokud to bude legislativně možné. Pokud to legislativně možné nebude, tak ved'me diskusi o jiných postupech, které by k tomu směřovaly. Z hlediska zdravého rozumu, z hlediska logiky zákona o státní službě, z hlediska selského rozumu by člověk řekl, že odborný náměstek nemá nikam kandidovat a má dělat pozici odborného náměstka. A jestliže existuje politický náměstek, tak prosím, a tam se to omezovat nebude. Takže myslím si, že ač máme různé názory v celé řadě oblastí, tak myslím, že bychom měli být schopni se na úrovni selského rozumu dohodnout a hledat takovou legislativní změnu, která by toto zajistila.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Kovářovou, aby přednesla svoji interpelaci na pana premiéra. Připraví se pan poslanec Hovorka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, v tisku jsem se včera pod titulkem Miliardy z EU na internet ohroženy dočetla, že – cituji: "Vláda v této věci zatím hodně namluvila, ale málo udělala. Brusel nabídl zemím EU, kde je nízká rychlosť připojení k internetu, několikamiliardovou dotaci. Česká republika ale o peníze může přijít. 14miliardová injekce bude k dispozici jen do konce letošního roku a u nás se nic moc neděje." Tolik citace.

Sdělení tisku je nepochybňě velmi varovné. Proto se musím ptát, zda se tyto informace zakládají na pravdě, zda nečinnost vaší vlády skutečně povede k tomu, že těch 14 mld. na zvýšení rychlosti připojení k internetu můžeme odepsat. Pokud tomu tak skutečně je, který člen vlády je za to zodpovědný. A pokud se tato hrozba naplní, zůstane i nadále členem vlády? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Situace se má tak. To, co je klíčové, je dokument, který má název – a já ho tady přečtu, abych neudělal nějakou chybu – ten dokument se jmenuje Národní plán rozvoje sítí nové generace. To je dokument, který musí schválit vláda. Je to dokument, který je součástí podmínek pro to, abychom vůbec evropské fondy mohli čerpat. A my jsme se dohodli, když jsme připravovali všechny ty podmínky pro to, aby se rozjelo čerpání evropských fondů, že by v polovině letošního roku měl být tento národní plán schválen.

Jednoduché to nebude. Já opakovaně celím požadavkům na to, abychom prodloužovali termíny pro předložení toho materiálu do vlády. Já to odmítám, protože si myslím, že je potřeba ten termín poloviny roku dodržet. A to, co je ale relevantní, aby to nebyl jenom dokument pro dokument, je, tak já bych chtěl, aby součástí toho Národního plánu rozvoje sítí nové generace byla i aktualizovaná data, která se týkají pokrytí internetem. Ta data v tuto chvíli aktualizuje Český telekomunikační úřad. Poslední aktualizace těchto dat podle mých informací proběhla v roce 2013. To znamená, potřebujeme mít nová data, aktuální, která se týkají letošního roku. A potřebujeme je mj. proto, abychom přesně věděli, kam zacílit tu podporu, kterou máme sanci získat z evropských fondů. To znamená, cílem vlády je, aby v polovině roku vláda měla na stole dopracovaný národní plán a součástí toho národního plánu byla i aktualizovaná data poskytnutá Českým telekomunikačním úřadem.

Tohle jsou peníze, které se budou čerpat v rámci operačního programu PIK. Tento operační program spravuje Ministerstvo průmyslu a obchodu. Tím odpovídám na otázku, kdo za to nese odpovědnost. Odpovědnost nese ministr průmyslu a obchodu Mládek, který musí garantovat, že v polovině roku bude vláda schopna takovýto klíčový dokument schválit – za prvé, abychom splnili kondicionalitu, za druhé, abychom nenabrali zpoždění.

Jenom chci ještě potvrdit také fakt, že prostředky, které máme na podporu projektů, které by měly zlepšit připojení k vysokorychlostnímu internetu, můžeme čerpat po celou dobu programového období. Nehrozí, že bychom o ty finanční prostředky přišli na konci letošního roku. Pouze v letošním roce musíme mít splněnu jednu z těch podmínek pro čerpání a mít připravený tento národní plán, který v tuto chvíli musí garantovat Ministerstvo průmyslu a obchodu ve spolupráci s Českým telekomunikačním úřadem. Já pevně věřím, že ministr dostojí své odpovědnosti, že tento dokument bude moci vláda schválit a že pak tedy bude možné vypsat první výzvy, které umožní čerpat finanční prostředky z těch tuším cca 14 mld. korun, které jsou zatím alokovány v rámci operačního programu PIK na podporu rychlého internetu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Paní poslankyně, chcete položit doplňující otázku? Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych se možná ještě vrátila v té doplňující otázce k tomu, co jste řekl dnes dopoledne ohledně elektronizace státní správy, že chcete zrychlit práce s tím, že bude elektronická identita od 1. 1. 2017. Já to chválím, ale ptám se – taková drobnost, jako je využívat fotografie z občanských průkazů i pro řidičské průkazy, tak jsme se dozvěděli, že tato varianta přichází v úvahu až od roku 2018. Tak jestli to půjde tímto tempem, tak nevím, jestli to od 1. 1. 2017 stihnete. A přimlouvala bych se za to, abyste na své členy vlády trochu zatlačil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já doufám, že pan ministr vnitra nebude zcela vytížen pouze řešením migrační krize, což se obávám, že jeho agendu z velké části vytváří, a že mu zbude prostor i pro tlak na své náměstky a podřízené, kteří pracují na tom, aby se realizovala koncepce elektronizace státní správy tak, jak je koneckonců zakotvena v těch oficiálních dokumentech, které schválila vláda. Já bych byl velice rád, kdyby od 1. 1. příštího roku byly standardem občanské průkazy, které budou vybaveny tím elektronickým identifikačním prvkem, což je základní nástroj pro to, aby lidé mohli být v kontaktu s eGovernmentem a byli schopni vyřizovat svoje záležitosti přes internet s úřady, které na to ale budou mít připravené aplikace a budou mít na to připravené systémy.

To, co je velký problém, je sdílení dat. Myslím si, že paní poslankyně na to poukázala. V minulosti tady byly vytvořeny informační systémy v zásadě na resortní bázi. Někdy dokonce ani ne na resortní bázi, ale dokonce na bázi jednotlivých resortních organizací. Potřebujeme ještě pokročit z hlediska integrace těchto systémů. Já doufám, že i k tomu ty kroky Ministerstva vnitra budou směřovat. Takže ano, určitě budu i v příštích měsících mluvit i s panem ministrem vnitra o tom, že toto je důležitá prioritá – elektronizace státní správy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Hovorku, aby přednesl svoji interpelaci na pana premiéra. Připraví se paní poslankyně Hnyková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, Sněmovna projednává návrh zákona o zdravotních službách, který má umožnit propojení velmi citlivých dat o každém z nás ze zdravotní dokumentace a ze všech zdravotních registrů v jediném centrálním úložišti, v tzv. Národním zdravotnickém informačním systému. Veškeré informace ze zdravotní dokumentace, které důvěrně sdělí pacient lékaři, budou odesílány do centrálního datového úložiště a propojeny se všemi osobními údaji včetně rodného čísla. Tento koncept připravil již pan Julínek s pány Hroboněm a Šnajdrem v roce 2008, ale do zákona se dostal až v roce 2011 za ministra Hegera. Krátce po tom jeden registr zrušil Ústavní soud a od té doby až dosud NZIS nebyl zprovozněn. Nyní pan ministr Němeček usiluje, aby všechny databáze byly propojeny a zprovozněny, ale bohužel bez odpovídajícího zajištění ochrany dat.

Z posouzení návrhu zákona vyplývají velmi závažné nedostatky, pro které není možné zákon schválit. Zákon dostatečně nechrání informační sebeurčení osob, a dokonce ani v případě citlivých údajů. Údaje nemohou být jako jednotlivé zvlášť legislativně chráněny, a to ani údaje citlivé. Rovněž osoby, které budou povolovat přístup do registrů, nemají nějak stanovenou povinnost posuzovat proporcionalitu poskytování osobních údajů jiným osobám vzhledem k informačním sebeurčení osob, což vyžaduje Ústavní soud. Je nejasné, jaké bude postavení technického provozovatele. Vzhledem k tomu, že toto není vůbec v zákoně zmíněno, nemůže být ochrana ohledně provozovatele a ohledně zaměstnanců provozovatele v tomto posudku nijak posouzena. Proto je považována za chybějící. Ochrana osobních údajů

je základním právem stanoveným Listinou. Omezení i jiná manipulace se základními právy jsou možné pouze se zákonem a na základě zákona. (Upozornění na čas.) Z posuzovaného zákona také nevyplývá, že by měl občan jako subjekt údajů přístup ke všem svým datům, osobním údajům, které jsou na něm zpracovávány.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je to zajímavé, že to tak vyšlo, ale zrovna interpelace pana poslance Hovorky přichází po interpelaci předcházející, která se týkala právě slabé elektronizace státní správy. To, co zmiňuje pan poslanec Hovorka, je naprosto legitimní otázka, která je spojena s nějakým dalším pokrokem v oblasti elektronizace státní správy v oblasti zdravotnictví.

Mohu tady uvést řadu argumentů, které říkají, že Ústav zdravotnických informací a statistiky České republiky postupuje a bude postupovat při správě Národního zdravotnického informačního systému v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů a v souladu s další legislativou, která definuje standardy a mezinárodně platné standardy, které se týkají managementu bezpečnosti informací. Když jsem učinil dotaz na základě interpelace pana poslance, tak úřad toto garantuje.

Nicméně debata o bezpečnosti na internetu, bezpečnosti v oblasti elektronických komunikací je vždycky namístě v okamžiku, kdy se pracuje s tak velkým množstvím dat, s jakým se v tomto systému pracovat bude. Jsem stoupencem toho, abychom postupnými kroky pokračovali v elektronizaci i v oblasti zdravotnictví. Myslím si, že nám to umožní, abychom lépe pracovali s daty a vyhodnocovali je při snaze hodnotit kvalitu, bezpečnost poskytovaných zdravotních služeb. Mělo by nám to umožnit sledovat demografický vývoj, důsledky stárnutí populace, mělo by nám to umožnit mít k dispozici registr zdravotnických pracovníků, kteří vykonávají povolání ve zdravotnictví. Mělo by nám to umožnit registr úhrad zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění.

Myslím si, že nejsme schopni a nejsme připraveni v oblasti systému zdravotní péče pracovat s daty tak, jak by nám tam mohly současné moderní technologie umožňovat. Ale nechci nic bagatelizovat. Nechci bagatelizovat žádné obavy, které se týkají bezpečnosti údajů. A pouze bych chtěl odkázat pana poslance na odbornou debatu s ministrem zdravotnictví a s představiteli Ústavu zdravotních informací a statistiky České republiky. Zákon tuší prošel prvním čtením v Poslanecké sněmovně a právě tady by ta debata měla být vedena, včetně pojistek toho, aby nedošlo k jakémukoliv zneužití informací a údajů, které v tom informačním systému budou shromažďovány. Ale nemyslím si, že bychom měli zastavit elektronizaci zdravotnictví. Podle mého názoru bychom ji ale měli dělat promyšleně, měli bychom ji dělat koncepčně, měli bychom ji také dělat s nadějí, že nám poskytne co nejvíce racionálních informací pro dobré řízení systému zdravotní péče.

Takže znova zdůrazňuji, nechci žádné obavy bagatelizovat. Podklady, které mám k dispozici, říkají, že je zde snaha dodržet všechny mezinárodní standardy, a chtěl

bych odkázat na debatu, která se k tomuto zákonu povede tady teď v Poslanecké Sněmovně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane premiére, děkuji za vaši odpověď. Děkuji za to, že říkáte, že pan doktor Dušek má všechno zajištěno. Ale problém je ten, že v zákoně se o zajištění dat nemluví. Pokud se podíváte na jiné registry, například zákon o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, jsou tam stanovena pravidla pro sdílení dat a služby mezi jednotlivými informačními systémy veřejné správy prostřednictvím referenčního rozhraní atd. atd. To znamená, že například data o řidiči auta mají lepší zajištění, než mají mít jeho daleko citlivější zdravotní data v připravované databázi Národního zdravotnického informačního systému. A to, co se navrhoje v návrhu zákona, kde chceme hodnotit kvalitu péče, demografické údaje, chceme hodnotit úroveň poskytovaných služeb, chceme hodnotit ekonomické údaje, k tomu nepotřebujeme spojovat tak citlivá data s rodnými čísly. (Upozornění na čas.) To je možné již dneska vzít ze zdravotních pojišťoven a nemusíme vytvářet novou nákladnou databázi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Tohle je nepochybně téma na odbornou debatu o tom, jak jsou zajištěny standardy ochrany osobních údajů v jednotlivých informačních systémech. Asi to není jediný zákon, kde tohle téma a tuhle diskusi povedeme. Zítra budeme diskutovat o jiném zákonu, který se týká elektronické evidence tržeb. A i tam vím, že řada občanů si klade otázku, jestli ty údaje nejsou nějakým způsobem zneužitelné. Jsem přesvědčen, že ne. A byl bych rád, kdyby ministerstvo zdravotnictví tady při projednávání na půdě Poslanecké sněmovny byl schopen všechny takovéto obavy vyvrátit, eventuálně aby se ty standardy nastavily srovnatelným způsobem.

Rád bych doporučil, pane poslance, a určitě na to upozorním i pana ministra, aby se eventuálně na tohle téma udělal samostatný seminář na půdě Poslanecké sněmovny s experty, kteří v rámci eGovernmentu mají na starosti zabezpečení nakládání se soukromými údaji, možná i ve spolupráci s Úřadem pro ochranu osobních údajů, tak aby Sněmovna měla jistotu, že pokud ten zákon bude schválen, tak tam nebudou nějaká hluchá místa.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou a připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane premiére, dnes dopoledne jste téměř hodinu hovořil o migrační krizi. Bohužel z vašich úst nezazněla jediná konkrétní informace o tom, jaké konkrétní legislativní kroky vláda chystá, aby byla připravena na eventuální a velmi pravděpodobný příchod migrantů do České republiky, a o zdravotních rizicích jste nemluvil vůbec.

Jelikož jsem členkou zdravotního a sociálního výboru a celý svůj profesní život se pohybují v této oblasti, vím, s jakými obtížemi se tento resort teď zaobírá. Musím zdůraznit, že nám ubývají zdravotníci, jak sestry, tak i lékaři, a ubývají nám i akutní lůžka v tomto resortu. Myslím si, že je to velmi důležité, kdyby se tady nějaká infekce rozšířila. Díky kvalitnímu zdravotnictví v naší zemi se nám podařilo vymýtit nemoci, na které se ještě v 50. letech minulého století běžně umíralo, ať je to tuberkulóza, záškrt, spalničky, přiušnice, žloutenka a mnoho dalších. Tyto infekční nemoci bohužel nevymizely z celého světa a v místech, odkud migranti přicházejí, jsou běžné a často smrtelné.

Proto se vás ptám, jak vláda přistupuje k této hrozobě. Jaké konkrétní legislativní či jiné kroky podnikáte, abyste ochránili občany České republiky před těmito nemocemi? Nechala si vláda vypracovat studii, která by relevantně shrnula veškerá zdravotní rizika spojená s migrační krizí?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem to cítil ze strany paní poslankyně jako jakousi mírnou výčitku, že jsem zde hovořil necelých 50 minut k tématu o migraci. Už jsem se tady k tomu dnes vyjadřoval. Vzhledem k tomu, že jsem tady cítil včera, když jsem byl na schůzi Poslanecké sněmovny, tak jsem cítil opravdu silnou poptávku po tom, aby tady zazněla důkladná zpráva o migrační situaci, tak jsem se rozhodl, že připravím důkladnou zprávu. A přece jenom myslím, že necelých 50 minut není zase tak dlouho. Myslím, že už i v této Poslanecké sněmovně zazněly projevy, které byly mnohem delší, než byl dnes ten můj.

Ale dovolte mi, abych reagoval na otázku, která se týkala zdravotního rizika spojeného s migrací. Na úvod chci zopakovat, že Česká republika není cílovou zemí migrace. Na úvod chci zopakovat, že Česká republika je na okraji hlavního migračního proudu. Z hlediska počtu žadatelů o azyl, z hlediska počtu zadržených nelegálních migrantů v České republice jsou naše čísla rádově nižší než čísla v zemích, jako je Rakousko nebo jako bylo Maďarsko nebo jako je třeba Německo, které je jednou z hlavních cílových zemí migrační vlny.

I když jsme na okraji migrační vlny, nechceme podceňovat žádný aspekt, který je s tímto možná novodobým stěhováním národů dneska spojen. Ministerstvo zdravotnictví proto přijalo v zájmu ochrany veřejného zdraví některé konkrétní kroky a já bych teď o nich rád informoval.

Za prvé zpracovalo ve spolupráci s odbornými společnostmi České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně a Státním zdravotním ústavem materiál, který se jmenuje Návrh doporučení k laboratornímu vyšetřování a vakcinaci migrantů, kteří jsou umisťováni v příslušných zařízeních Ministerstva vnitra. Ministerstvo zdravotnictví denně sleduje informace Světové zdravotnické organizace, Evropské komise o vývoji epidemiologické situace ve světě se zvláštním zaměřením na uprchlíky. Ve spolupráci s místně příslušnými orgány ochrany veřejného zdraví a Státním zdravotním ústavem Ministerstvo zdravotnictví monitoruje vývoj situace v České republice. Tuto situaci lze z hlediska epidemiologického hodnotit jako příznivou. K udržení příznivé situace významně přispívá i vysoká proočkovost proti záškrtu a dalším infekčním nemocem, proti nimž se provádí pravidelné očkování dětí. Jenom připomínám, že takovýto systém pravidelného očkování přirozeně v řadě zemí, odkud přicházejí uprchlíci do Evropy, neexistuje.

Ministerstvo zdravotnictví ustavilo expertní tým, jehož členové byli jmenováni ministrem zdravotnictví. Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo vnitra se vzájemně pravidelně informují o zdravotní situaci v zařízeních pro migranti, ale také o situaci v zemích původu této migrační vlny. Všechny tyhle informace jsou aktuálně cestou krajských hygienických stanic předávány příslušným zdravotnickým zařízením. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na základě konzultace s Ministerstvem zdravotnictví vydalo metodiku k umisťování nezletilých cizinců bez doprovodu do příslušných dětských zařízení. Ministerstvo zdravotnictví zajistilo a zařazuje na seznam zásob vybrané medikamenty včetně toho, že Ministerstvo zdravotnictví prověřilo rezervní kapacitu vakcín pro pravidelné očkování.

Závěrem tedy chci říci, že pokud vyhodnotíme epidemiologickou situaci v uprchlických zařízeních, byla a je tato situace příznivá a výskyt diagnostikovaných infekcí je minimální. To je zkušenosť uplynulého roku.

Cíli tolik jenom velmi stručně k této otázce. Já chci jenom připomenout, že Česká republika je samozřejmě země, která je do značné míry tranzitní, je zemí s významným letištěm v Praze, s celou řadou regionálních letišť. Je zemí, kde je velmi intenzivní turistický ruch, a potkávají se u nás cizinci a turisté z celého světa. A pokud si porovnám pravděpodobnost, že se vyskytne nějaká takováto nemoc u některého z turistů, a pravděpodobnost, že se vyskytne u uprchlíků z hlediska množství uprchlíků, kteří dnes pobývají v České republice, pak si myslím, že ta pravděpodobnost, která se týká uprchlíků, je statisticky výrazně nižší. (Upozornění na uplynutí času k odpovědi.) Nicméně opět chci zdůraznit, že v žádném případě tuto věc nepodečnujeme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím paní poslankyni k mikrofonu, protože vidím, že chce položit doplňující otázku.

Poslankyně Jana Hnyková: Vážený pane premiére, já vám děkuji za odpověď a to, že to nepodečnujete. Přesto bych vám chtěla ještě jednu otázkou, možná trochu osobní, položit. Dokážete jistě pochopit matky dětí, že se bojí o zdraví svých dětí. Proto při mých návštěvách mezi občany padají tyto dotazy. Setkáváte se s nimi také?

Pokud ano, tak byste jistě přistupoval odpovědněji k celé debatě o imigrační krizi a plnil usnesení Poslanecké sněmovny a pravidelně nás informoval. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že jsou to legitimní dotazy, že takové věci lidi napadají, proč ne. Na druhou stranu zase je legitimní říci, že vláda má tyto věci pod kontrolou. Já jsem velice rád, že navzdory všem útokům, které tady v minulosti byly, se podařilo udržet hygienickou službu. Protože jistě víte, že v minulosti byly snahy v důsledku škrtů, snižování počtu státních zaměstnanců hygienu nějakým způsobem oslavit. Rušila se její pracoviště a já jsem rád, že se nepodařilo tenhle záměr dotáhnout do konce. I proto jsme na stávající situaci připraveni.

A znova opakuji, jsou to legitimní dotazy. Ministerstvo zdravotnictví je připraveno na ně reagovat a Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci s Ministerstvem vnitra věnuje zvýšenou pozornost všem zařízením, kde v tuto chvíli pobývají uprchlíci, kteří třeba žádají na území České republiky o azyl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím k mikrofonu pana poslance Kolovratníka, aby přednesl svou interpelaci na pana premiéra. Připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobré odpoledne. I vám, vážený pane premiére.

Já teď ze zdravotnictví zabrousím do problematiky dopravy. Dne 26. listopadu loňského roku jsem vás ústně interpeloval ve věci sporu mezi Českými dráhami a společností Škoda Transportation. V té interpelaci jsem vám položil dvě konkrétní otázky a vzhledem k tomu, že jste na jednání nebyl přítomen, tak jsem během několika dnů obdržel vaši písemnou reakci, za kterou děkuji. Ale bohužel musím konstatovat, že v tomto materiálu, v té odpovědi jsem se konkrétních odpovědí na konkrétní otázky nedočkal. Podle mého názoru jste se téměř odpovědím vyhnul. A navíc v odpovědi je zřejmě faktická chyba. Ta reakce byla pouze na obecné rovině a podle mého názoru, ač jste jedním z nejvyšších představitelů státu, tak vyzýváte místo ochrany státní firmy ke smíru.

Proto bych vám ty otázky rád položil znova a prosím o jasné odpovědi. Za prvé, rozhodci v této věci přiznali výrobci nároky na doplatky a dodatky. České dráhy musí zaplatit téměř 1,2 mld. korun navíc, ačkoliv předmět dodávky dosud nebyl splněn. Takže se ptám, jak budete vy osobně bránit stát a českého národního dopravce v situaci, kdy není dosažena shoda a České dráhy mají proti své vůli zaplatit stamiliony navíc za nedokončenou dodávku. A druhá otázka míří právě na onu shodu. Rád bych se zeptal, jestli jste ochoten pomoci a jak osobně pomůžete ministru Danu

Čokovi, aby byl ochráněn primárně zájem právě státního dopravce, tedy Českých drah. Jestli budete vystupovat na straně státu resp. dopravy.

Ještě bych rád korektně doplnil, že vzhledem k tomu, že těch nezodpovězených otázek v té kauze je mnohem více, tak bych rád upozornil, že dnes vám také zasílám písemnou interpelaci v této věci, kde bych žádost rozepsal podrobně a doplnil bych tam ještě další otázky. Nyní ale poprosím o tyto dvě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o reakci.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já musím říci, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, že jako předseda vlády nemám žádné pravomoci, abych vstupoval do sporu, který je dneska mezi Českými dráhami a jedním z jejich dodavatelů. Nemohu žádným způsobem vstupovat ani do rozhodčího řízení, nemohu vstupovat ani do jakéhokoliv jiného sporu, který je veden tímto způsobem. A nemám ani jako předseda vlády žádné speciální informace, které by se týkaly vedení tohoto sporu.

Předpokládám, že informace mají členové dozorčí rady Českých drah, že tyto informace mají členové řídicího výboru Českých drah, který jmenuje vláda. A tady chci zdůraznit, že vláda, ačkoliv České dráhy jsou stoprocentně státním podnikem, tak vláda přímo neřídí České dráhy, ale vláda rozhoduje o složení řídicího výboru Českých drah, který následně tedy za stát řídí České dráhy jako takové, s tím, že České dráhy mají představenstvo a mají dozorčí radu a tyto odpovídají na základě příslušných ustanovení obchodního zákoníku. Takže tady je zřejmé, jaká je přímá odpovědnost.

Pokud jde o informace o tomto sporu, tak tyto informace mám z médií, tzn. mám informace o tom, co se odehrálo, informace o tom, že historicky zde byl návrh na smír v tomto sporu, informace o tom, že ten návrh byl ze strany společnosti odmítnut, následně došlo k rozhodnutí a České dráhy samozřejmě musí využít všech možností, které jim dává právní stát, aby obhájily svoji pozici v tomto obchodním sporu, který vedou. Ale jako předseda vlády do toho nemohu vstupovat a nechci také hodnotit jednotlivé argumenty. Určitě bych si přál, aby České dráhy obhájily svoji pozici jako firma, která je stoprocentně vlastněna státem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se pana poslance. Ano, chce položit doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Já tomu vysvětlení rozumím, beru a děkuji za to, ale zaujal mě právě ten moment té dozorčí rady, resp. řídicího výboru a asi konkrétně dozorčí rady, tak bych se dovolil zeptat, jestli v tuto chvíli je to pro vás téma, kterému se chcete věnovat a třeba s tou dozorčí radou komunikujete, popř. s panem ministrem Čokem, anebo jestli je to z vašeho pohledu jako premiéra, šéfa vlády, manažera, věc,

kterou zatím necháváte plně v kompetenci ministra a dozorčí rady a pouze sledujete její průběh.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že je na ministrovi dopravy, jestli se rozhodne o této věci nějakou formou informovat vládu České republiky. Pravděpodobně ministr dopravy k tomu má nástroje, aby takovouto informaci vládě poskytl. Určitě nevylučuju, že tato věc může být předmětem nějakého jednání, pokud se rozhodne ministr dopravy takovouto informaci poskytnout. Nicméně nepokládám v tuto chvíli za nezbytné, abych se v této věci jako předseda vlády angažoval. Je zde dozorčí rada Českých drah, je zde představenstvo Českých drah, je zde funkční řídící výbor Českých drah a tyto orgány musí nést odpovědnost za to, aby České dráhy obhájily svoji pozici a aby utrpěly, pokud možno, co nejmenší ekonomickou újmu v důsledku vedení tohoto sporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji panu premiérovi a prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera, aby přednesl svou interpelaci na pana premiéra.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já bych ve své interpelaci chtěl navázat na dnešní mimořádný bod, na formu, jakou se to odehrávalo, a jaké byly podávány informace.

Prostřednictvím paní předsedající pane premiére, my jsme očekávali nikoli, a hlavně občané, kteří momentálně možná sledují tento, pokud ještě je, přenos, zprávu nikoli o migrační krizi, o tom, jak probíhalo, jak probíhá nebo jaká jsou fakta, ale očekávali jsme zejména informace o tom, jak jsme připraveni řešit možné vývoje, možné varianty vývoje, to, co nás čeká, a to jsme tady neslyšeli.

Já jsem si díky tomu, že už je k dispozici stenozáznam z tohoto jednání, tak jsem si napsal dvě vaše věty z vašeho projevu. Cituji: Evropa dnes doplácí na fakt, že čtyři roky fakticky politicky ignorovala válku v Sýrii. A já k tomu dodávám: a důsledky té války v Sýrii. A potom další větu, kterou odcituji z vašeho projevu: A také doplácíme na fakt, že v Iráku se po svrzení režimu Saddáma Husajna nepovedlo dosáhnout žádné dlouhodobé potřebné udržitelné stability. A protože vy jste proevropsky orientovaný, to je jasné, Evropa se k tomu stavěla také tak a Spojené státy jako mocnost, já k tomu dodávám to, že občané České republiky ani já se necheeme dožít toho, aby za rok nebo za dva, že budete konstatovat, že se nepodařilo zvládnout příliv migrantů a důsledků, že se nepodařilo situaci stabilizovat a že jsme bezpečnostní rizika podceňovali nebo ignorovali. Já tedy očekávám, že v tom pokračování bodu bude informace o tom, a to by určitě chtěli slyšet i občané, jak jsme připraveni na to, řešit ty alternativy vývoje, a očekávám vaši odpověď, v jakém duchu tedy bude tato informace podána. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana premiéra o odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já myslím, že tady, a zažili jsme to v uplynulých letech, víme přece, že tady bylo arabské jaro, že západní svět řešil otázku a stále častěji po tom arabském jaru řešil otázku, jestli je tedy lepší stabilita, nebo porušování lidských práv. Řešila se otázka, jestli vůbec arabské jaro mohlo dopadnout jinak, než dopadlo v situaci, kdy v těch zemích, kterými arabské jaro prošlo, nebyly vytvořeny žádné silné střední vrstvy, které by měly liberální orientaci nebo měly demokratickou orientaci, a velmi často se ukázalo, že v řadě těch zemí, kterými prošlo arabské jaro, tím, kdo byl nejvíce a nejlépe zorganizován, byli islámští radikálové. Prostě ten vývoj v okolí Evropy v posledních letech vůbec nebyl jednoduchý a nedá se nějak jednoduše interpretovat na jednu nebo na druhou stranu. Severní Afrika, Blízký východ, to, co se stalo v Iráku, to, co se stalo v Sýrii, tohle všechno dramaticky zhoršilo bezpečnostní situaci v okolí Evropské unie. A přidala se k tomu situace na Ukrajině. To znamená, máme dnes destabilizovanou velkou část okolí, které bezprostředně s Evropou souvisí.

A jestliže jsem mluvil o tom, že se řadu let ignoroval ten problém v Sýrii, tak je to pravda, prostě proto, že se pouze hromadili lidé v uprchlických táborech. Vlastně Evropa ani nesledovala, jestli má OSN dost peněz pro to, aby těm lidem pomáhala, a nějak se tak automaticky předpokládalo, že ti lidé v těch uprchlických táborech budou čekat pořád, že tam prostě budou trpělivě sedět a čekat, co se stane v jejich zemi. A v okamžiku, kdy ta válka trvá čtyři pět let, ti lidé už vlastně utratili všechny peníze, které si vzali s sebou, jejich děti jim vyřůstají – a teď mi řekněte, jaká je perspektiva dětí, které vyrostají uprostřed uprchlického tábora, kde je soustředěno 50, 60, 70 tisíc lidí. A teď se něco stalo, A já si myslím, že to je prostě důsledek toho, že byly ignorovány aspekty a dopady toho, co, se odehrávalo v Sýrii. Stejně jako bylo sporné, jaký efekt vlastně přineslo arabské jaro do celé řady zemí. Ano, já souhlasím s tím, že dodržování lidských práv je důležité, že ty diktatury byly odporné, ale je důležité, aby ty odporné diktatury nahradily režimy, které nebudou porušovat lidská práva a zajistí lidem šanci na důstojnejší život, a to se v řadě případů po arabském jaru nestalo. Vidíme to dnes na tom, jak je rozbitá Libye a jak to vlastně vytváří další prostor pro nestabilitu v okolí Evropy.

Nemyslím si, že kdokoliv mohl úplně přesně predikovat, co se v okolí Evropy odehraje, ale myslím si, že Evropská komise má dostatek nástrojů, má agentury, má prostě poměrně kvalifikovaný aparát, který má k dispozici, a mohla některá data analyzovat rychlejším způsobem a především na ně mohla rychlejším způsobem reagovat. Já jsem rád, že naše vláda od samého počátku té migrační krize zdůrazňuje věci, které jsou podstatné. Poukazujeme na příčiny migrační krize, říkáme, co reálně tu migrační krizi může vyřešit, že vnější hranice Schengenu nejsou žádný přežitek, že je potřeba zajistit jejich ochranu, že si nemůžeme myslet, že Evropa má nekonečné kapacity pro to, aby byla schopna zajistit dobrou integraci, že jsou tady limity a pravidla přistěhovalecké politiky, která fungují ve všech vyspělých zemích na světě, a musí tudíž existovat a fungovat také v rámci Evropské unie. Takže myslím si, že analýza naší vlády v okamžiku, kdy jsme nastoupili a kdy jsme se začali potýkat

s dopady té migrační krize, byla hodně přesná, a dokonce zaznamenávám, že spíše vlády v západní Evropě, které původně V4 kritizovaly, tak dneska přebírají celou řadu z našich stanovisek a z našich postojů, které jsme my v rámci V4 zastávali v této migrační krizi od samého počátku.

Nemyslím si, že by Evropa měla připustit, aby opakovala podobné chyby, a proto bych také chtěl, aby Evropa měla silnější společnou zahraniční politiku, a proto bych také chtěl, aby Evropa měla silnější společnou bezpečnostní politiku. Prostě tím řešením, jak ochránit lépe naši budoucnost, není rozbit Evropu, to by vyvolalo další a další nestabilitu a krize, ale potřebujeme Evropu, která má silnější nástroje pro to, aby se vypořádala s problémy, které jsou v jejím bezprostředním okolí. Řadu těch věcí za Evropu nikdo řešit nebude. Pokud to neuděláme my, tak nám ty konflikty v okolí budou mokvat a budou nám tam doutnat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se pana poslance, zda chce položit doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Ta odpověď byla bohužel bez překvapení. Já doporučuji prostřednictvím paní předsedající, abyste si, pane premiére, potom přečetl ten stenozáznam. V první části vaši odpovědi to bylo opět jen popisování toho, co bylo, jak se ty věci odehrávaly, jaká je situace. Ve druhé části obecná proklamace, že je třeba bránit vnější hranice Schengenu a že je třeba dbát na bezpečnost a udržovat Evropu. Nic konkrétního jsme opět neslyšeli. Asi je to marné, je to zbytečné opakovat stále dokola. Vy jste řekl, že situace se vyvíjí, že je špatná kolem. To my všechno víme. Ale občané i já bychom chtěli jako jejich volení zástupci slyšet konkrétní kroky, konkrétní opatření, která chystáte, která připravujete, jak se té situaci bránit. To pořád jsme bohužel od vás neslyšeli.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Váš čas! Zeptám se pana premiéra, zda chce reagovat. Nechce.

V tuto chvíli musím říct, že jsme za 16. hodinou, tedy uplynul čas, kdy je možné podat podle jednacího řádu poslední ústní interpelaci na předsedu vlády. Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. V tuto chvíli vyzývám paní poslankyni Miroslavu Němcovou, aby přednesla interpelaci na ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřinu Valachovou a zahájila tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, obracím se na vás ve věci projektu, o kterém jsem se dozvěděla včera z veřejných zdrojů. Konkrétně na serveru Svobodné fórum bylo uvedeno, že spouštíte ve školách, v základních školách na druhém stupni, kampaň k tomu, aby žáci těchto škol lépe pochopili migrační krizi, a tato kampaň má za cíl vzbudit v nich soucit s uprchlíky. Je doložena několika příběhy.

První příběh vypráví situaci afghánského chlapce, jemuž spojenecká vojska – podtrhuji ausgerechnet spojenecká vojska – při bombardování zabijí tatinka a tenhle chlapec je potom vypraven s maminkou do Švédska, aby zde našel své štěstí. Já bych se chtěla zeptat, jestli jste ty dokumenty viděla, protože druhý z těch filmů popisuje situaci, kdy v ČR vybuchne atomová bomba a 10 milionů Čechů dostane nabídku, aby se přesídlo, myslím, někam do nějaké asijské země, ale ona je v podstatě nechce, a tak jím klade různé podmínky a otázky, na které mají v podstatě odpovědět ty děti. A mají odpovídat například děti na druhém stupni základní školy: zamyslet se nad tím, co znamená česká kultura, jak by chtěly žít v nové vlasti, jak by tam praktikovaly své náboženství, zda by chtěly volební právo nebo sociální výhody a zda budou dodržovat tamní svátky a tradice.

Já bych chtěla vědět, jestli jste to viděla, jestli považujete tento dokument za vyvážený, například že když je řeč o afghánském chlapečkovi, jestli je tam také řeč o tom, co by bylo, kdyby byl náhodou afghánskou holčičkou, a tudiž se stal méněcenným tvorem společnosti, který by byl asi v 10 nebo 12 letech provdán za bratrance a v tu chvíli ztratil jakákoli práva, nesměl by sám na ulici, tak jako mohou maminky českých dětí, nesměla by řídit auto, tak jako mohou maminky českých dětí. Mně jde prostě o to, jestli, je-li spuštěna nějaká kampaň, která má za cíl, aby děti pochopily, co se v současném světě děje, jestli je tahle kampaň vedena vyváženě, anebo propagandisticky ve smyslu, když nepochopili rodiče blahodárnost (upozornění na čas) multikulturalismu, tak to musíme nalít do těch dětských hlav. (Potlesk některých poslanců vpravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím paní ministryně o reakci.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za interpelaci paní poslankyně Němcové. Co se týká onoho komiksů, který byl medializován včera, tak Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy s ním nemá nic společného. Neposkytlo mu záštitu, neposkytlo mu finanční podporu, není to žádným způsobem dokument Ministerstva školství. Ačkoliv na semináři, který včera pořádal Úřad vysokého komisaře pro uprchlíky, byl přítomen náměstek ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, tak jeho přítomnost měla zcela jiný význam a jiný kontext. Byl tímto úřadem požádán, aby seznámil účastníky tohoto semináře s kroky, které v případě integrace cizinců, podotýkám průběžně, Ministerstvo školství činí. A musím říct, že mě velmi mrzí, že zpravidlosti televize Nova, ačkoliv se ptalo na souvislost s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a můj náměstek již na tomto semináři odmítl a vysvětlil, že se netýká o materiál Ministerstva školství, nýbrž vysokého komisaře pro uprchlíky, tak následně tady byla bohužel veřejnost šokována a šířena panika v duchu té souvislosti, že se vede nějaká kampaň směrem k našim dětem ve školách.

Takže já to jako ministryně školství odmítám. Není to materiál Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Prosím a zároveň děkuji paní poslankyni, že jsem

interpelována, že mám možnost to vysvětlit, abychom tedy nepokračovali v debatě v tomto duchu, jako kdyby se o nějakou kampaň Ministerstva školství jednalo. Samozřejmě se obrátím písemně na televizi Nova a budu žádat nápravu dané věci. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Hezké dobré odpoledne paní ministryni. Poprosím paní poslankyni o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za odpověď. Rozuměla jsem tomu tedy tak, že paní ministryně říká, že s tím od samého počátku nemá nic společného, přestože informace, které jsem včera měla v médiích, píší, že tedy s posvěcením Ministerstva školství tento program přichází do škol. Vy říkáte, že to není pravda, a já se vás tedy ptám, jestli, když už vznikl Úřad vysokého komisaře pro uprchlíky, se v tom angažoval, vložil do toho své peníze, a ten program je hotový, byť byl původně určen pro švédské děti, nyní tedy modifikován pro děti české, co uděláte pro to, aby tento program – pochopila jsem, že jste to možná ani neviděla – do českých škol nešel.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím paní ministryni o doplňující odpověď.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Děkuji za doplňující otázku. Co se týká toho, co se děti učí ve školách, tak to samozřejmě z hlediska rámcového vzdělávacího programu a obsahu je v gesci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Tento materiál podporu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy nemá v žádném směru. A co se týká mého hodnocení, já jsem se s ním neseznámila, protože to není náš materiál, neznám jeho obsah, ale jenom to, co mi bylo zprostředkováno poté, co jsem se připravovala na dnešní den na tu reakci, tak se má jednat o materiál, který je přeložením švédského materiálu, který je starý tři roky. V této situaci, tedy v případě úřadu vysokého komisaře a nevládní organizace META došlo jenom k překladu daného materiálu a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ho samozřejmě žádným způsobem do škol distribuovat nebude a nejedná se o žádnou kampaň Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Já si uvědomuji, že současná situace v případě uprchlické krize je velmi citlivá, myslím si, že je velmi složitá a vážná věc pro dospělé a v žádném případě nedovolím, aby tímto způsobem byly strašeny nebo zatahovány do celospolečenské vážné debaty děti. (Potlesk několika poslanců vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní ministryni za její odpověď. Druhou interpelaci přednese pan poslanec Petr Bendl, který bude interpelovat pana ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci přípravy vinařského zákona. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, kolegyně, kolegové, mám jednoduchou otázku. Podle mých informací Ministerstvo zemědělství připravovalo znění novely vinařského zákona. To prošlo vnitřním i vnějším připomínkovým řízením a došlo k nějakému konsenzu s vinařskou obcí. Ale podle mých informací chystáte změnu v tomto návrhu zákona ještě po těch připominkách, a to v tom smyslu, že by mělo být zakázáno prodávat sudové víno.

Chci se zeptat, zda to je pravda, či nikoliv. V jaké podobě v tomto ohledu zákon předložíte na jednání Poslanecké sněmovny, neboť by toto znamenalo pro malé vinaře, kteří nelahvují, že nebudou moci prodávat své produkty jinde než ve sklipku nebo jenom těm, kteří víno lahvují. Prosím o odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré odpoledne. Děkuji, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, kolegové, vážený pane poslance Bendle, prostřednictvím pana předsedajícího. Pokud jde o materiál, který schválila vláda na jednání vlády tento týden v pondělí, tak ta konečná podoba hovoří po všech jednáních, která trvala víc než tři čtvrtě roku, takto: Nezakazujeme prodej sudového vína, neděláme povinnost, že by veškeré sudové víno by se muselo ze sudů překlopit do balení jenom bag-in-boxů. Ten model bude fungovat takto: Je-li příjemce, tzn. dovozce vína sudového do Českého republiky, tak tento příjemce, pokud to víno chce prodávat jako sudové v rámci své prodejní sítě vinoték, může tak činit v balení keg-sud, tak jak je tomu dnes. To stejně moravský a český vinař, který vyrábí také víno a chce je prodávat jako sudové, může v síti vinoték, kterou provozuje, prodávat nadále v keg-sudu, může je stáčet v těchto provozovnách.

Změna nastává u provozoven, které, řekněme, známe především jako různé večerky, prodejní místa non-stop atd., tak tam nastává de facto ta změna, že pokud prodejce nesplňuje kritérium příjemce, tzn. dovozce vína, nebo výrobce, to víno bude moci prodávat a rozlévat jej pouze z bag-in-boxů v balení omezeném do 20 litrů, tzn. obal, který nemůžeme znova naplnit, na kterém bude plnohodnotná etiketa. Když přijde náš dozorový orgán, odebere vzorek, zjistí pochybení, okamžitě je schopen říci, kdo to pochybení udělal, tzn. ten, kdo je na etiketě uveden jako ten, kdo to víno do toho bag-in-boxu stočil. A máme tu dohledatelnost.

Ted' samozřejmě vyvstává otázka. Je tady určité penzum vinoték, které nejsou, řekněme, v té kategorii různých míst, která nejsou úplně ideální, která mají největší chybovost na základě zjištění Státní zemědělské a potravinářské inspekce, ale jsou to solventní vinotéky, které ale v tento okamžik nejsou třeba vlastněny nějakým (nesrozumitelné) nebo někým, kdo víno dováží nebo vyrábí. A tato vinotéka má z díka zákona možnost stát se také výrobcem vína, jestliže si to víno u někoho objedná. To znamená, pokud si vinotéka objedná sudové víno od konkrétního vinaře a nebo příjemce, který víno dováží do České republiky, tak může to víno potom prodávat v tom keg-sudu. A pro nás je to důležité zase v tom, že máme dohledatelnost

a vidíme, že víno, které on takhle prodává, má nakoupeno od toho a toho dodavatele, a my jsme schopni v případě zjištění pochybností mít zajištěnu vymahatelnost práva.

To je ten kompromis, který jsme se snažili v celé té diskusi najít. Nejít tou cestou zakázat prodej sudového vína a jenom na bag-in-boxy, což byla původní varianta ještě z první poloviny loňského roku, ale najít dobré kompromisní řešení, které by bylo použitelné v České republice, které by nepoškozovalo české vinaře a poctivé prodejce sudového vína, kteří to víno dovážejí případně ze zahraničí. Takže toto je výsledný kompromis a tento budeme také prezentovat veřejnosti. Chystám velké setkání první únorový týden na jižní Moravě, kde vinařům osobně já se svými kolegy budeme tady tento princip vysvětlovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za vaši odpověď, pane ministře. Mně jde o to, aby zejména ti malí vinaři nebyli příliš omezováni. Rozumím tomu, že tady je jasná snaha, aby nedocházelo ke klamání zákazníků v tom, že něčemu říkám moravské víno, a přitom jsem to víno přivezl odjinud. Tomu rozumím. To je něco, čemu chceme společně zabránit. Ale neměli bychom s vaničkou vylít i dítě a omezit tak šanci malých vinařů se na trhu uplatnit a šanci zákazníků koupit si dobré kvalitní moravské sudové víno od konkrétního vinaře. My se o tom určitě ještě budeme bavit na jednání Poslanecké sněmovny. V tuto chvíli děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi i panu poslanci.

Třetí interpelaci přednese pan poslanec Daniel Korte, který bude interpelovat ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci Centra vízových služeb v Minsku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, je běžnou praxí, že za účelem zjednodušení a urychlení procesu vydávání víz se zřizují externí vízová centra, což jsou, řekněme, jací zprostředkovatelé mezi žadateli o víza, o vstupní víza, a příslušným konzulárním oddělením, které pouze a výhradně má tu rozhodující pravomoc udělit nebo neudělit vízum.

Ministerstvo zahraničních věcí, konkrétně jeho odbor konzulárních koncepcí a metodiky, vybralo pro poskytovatele těchto služeb v Minsku ve výběrovém řízení ruskou společnost Pony Express. Pony Express je obchodní značka společnosti, avšak její skutečný název je AO FREIGHT LINK a patří kyperské obchodní skupině Goodtek Company Limited. Ale to vše patří do holdingu Bazovy Element, který kontroluje ruský oligarcha Oleg Deripaska, který má relativně blízké vztahy ke Kremlu a zejména k Putinovi, jakož i další kontakty na část ruské vládnoucí elity.

Vážený pane ministře, jsou vám tyto skutečnosti známy?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra zahraničí o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Tady vlastně už v té interpelaci zazněly některé důležité skutečnosti. To, že například pokud dojde k tomu outsourcingu, což je tedy standardní nástroj vízového procesu, který používáme v řadě zemí a používá se obecně evropskými státy v Evropské unii jako standardní způsob. My jsme tady tento způsob použili v zemích, jako je Turecko, Čína, Jihoafrická republika, Indie, Thajsko, Kuvajt, Saúdská Arábie – a samozřejmě tam, kde se rozhodneme, že budeme takhle outsourceovat ten nábor víz, tak se postupuje podle výběrového řízení, které tady v tomto případě proběhlo, jsem přesvědčen, naprostě transparentně v souladu se zákonem. Podrobná informace o tom je veřejně k dispozici na webovém portálu www.vhodne-uverejneni.cz. Tam je všechno, zadávací dokumentace, hodnotící kritéria výběrového řízení. Okruh kandidátů nebyl limitován tady v tomto řízení.

Máte pravdu, když jste informoval o tom výsledku. Ta běloruská koncesní smlouva transparentního výběrového řízení byla podepsána dne 3. září 2015 se společností FREIGHT LINK Pony Expres. Zastupitelský úřad doposud spolupráci s vízovým centrem nezahájil. Tak jak jsem se tím zabýval, tak jsem tam skutečně neshledal žádné pochybení v celém tom procesu, který se tam odehrál. Na druhé straně uznávám, že okolnosti, které jste zmínil, jsou i pro mne docela významné, a proto jsem zadal takové zvláštní posouzení toho, jestli přesto neexistují určitá rizika toho, jak by bylo toto spravováno.

Je pravda to, co vy jste také naznačil ve svém vystoupení, že vízové centrum nijak neposuzuje žádosti o víza ani o nich nerohoduje. Pracovníci vízového centra nevstupují ani nijak do systému Ministerstva zahraničí ani Evropské unie, takže tam se opravdu nedostanou. Při tom prvním tom jsem zjistil, že bezpečnost vízového systému není nijak ohrožena, toho vízového procesu, který se odehrává především na zastupitelském úřadě. Tam oni to příjmou, tam to rozhodují. Myslím si při tom pohledu takto, že se nezdá, že by tam nějaké riziko mělo být. Přesto i já do určité míry sdílím asi některé otázníky, které naznačujete, a proto jsem se rozhodl, že to nechám celé ještě posoudit důkladnějším způsobem.

Opakuji, do této chvíle zastupitelský úřad spolupráci s vízovým centrem nezahájil a čekám výsledky zevrubnějšího zkoumání, které jsem zadal nedávno, a budu vás, když budete mít zájem, o těch výsledcích informovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za tu odpověď. Já nezpochybňuji řádnost výběrového řízení. Já zpochybňuji, zda zrovna společnost, která má takto blízko ke Kremlu – poněkud mě zneklidňuje, že může mít přehled kompletně o všech osobách, které hodlají přijet či přijíždějí do České republiky z Běloruska. Oceňuji, že to

hodláte přezkoumat, a prosím vás o písemné vyrozumění o výsledku vašeho rozhodnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr má ještě doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Jenom bych chtěl upozornit ještě na jednu skutečnost, že to není tak, že by ten dotyčný měl úplný přehled, protože i když my tedy takto bychom outsourcovali tu činnost a používali službu toho vízového centra, tak v každém případě ten žadatel případně tady v Bělorusku má možnost si vybrat. On může žádat přes to vízové centrum, anebo osobně na zastupitelském úřadě. Naznačujete takovou možnost, že by někomu mohlo být nějak bránilo, že by mohl třeba zmizet z toho systému díky tomu, že se tam bude hlásit, ale on má v každém případě možnost neobratit se na vízové centrum třeba i v tom Bělorusku a jít přímo na zastupitelský úřad. Takže to není tak, že ten dotyčný má potom monopol na ten přístup. To je jen informace tady. Ale jinak si myslím, že jsme si porozuměli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Není lepší zpráva, než když jste si porozuměli, pane ministře. Děkuji.

Čtvrtou interpelaci přednese pan poslanec Jan Farský, který bude interpelovat pana ministra financí Andreje Babiše ve věci prodeje pozemků v Harrachově. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dostala se ke mně od starostky Harrachova informace, že v samotném Harrachově stát vlastní velké pozemky, na kterých jsou sjezdovky, ale i přístupové cesty k jednotlivým rekreačním objektům, a tyto pozemky využívá i Krkonošský národní park pro hospodaření v přilehlých lesích. Objevila se informace o tom, že se uvažuje o prodeji těchto pozemků přímo určenému zájemci. Chtěl bych se zeptat, co je na tom pravdy, jestli tento prodej se skutečně plánuje, že by proběhl, a jestli není lepší ta varianta, že stát jako dosud by vybíral nájemné z těchto pozemků, a ty tak byly ve vlastnictví veřejného subjektu a přístupné všem subjektům, které jsou na to napojeny. Je to stěžejní otázka pro budoucí rozvoj Harrachova, jestli tyto pozemky zůstanou ve veřejném vlastnictví, nebo ne.

Když už se začalo uvažovat o tom, že má dojít k převodu vlastnictví, tak se přihlásil také Krkonošský národní park i obec, ale podle všeho to vypadá, že se připravuje prodej tomu předem určenému zájemci. Já bych od vás chtěl slyšet, jestli to tak je, nebo jestli se jedná jenom o dezinterpretaci nebo nedorozumění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra financí o odpověď. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ono to vypadá, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, že jsme se nikdy k tomu nepotkali, ale my jsme se přece k tomu potkali a jednali jsme o tom. Takže vy tady vyvoláváte zdání, že je tady nějaká nepravost, přitom dobře víte, že jde z vaší strany jenom o politickou záležitost. Vy lobbujete za vaši starostku Zbrojovou, bliží se volby, já tomu rozumím.

Řekněme si, jak to je. My jsme o tom jednali a vy dokonce máte zítra v 10 hodin tady ve Sněmovně schůzku s panem Kremlíkem z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. V tom areálu je společnost Sportovní areál Harrachov, která má pozemky v nájmu za cenu 2 mil. 178 tis. korun ročně a která vlastně myslím od 30. 6. neplatí nájem. Neplatí nájem, protože my bojujeme za stát a my chceme tržní cenu. Podle našeho názoru tržní cena je 3,5 mil. Tahle společnost, která by si pravděpodobně chtěla koupit ty pozemky, není ochotna nám zaplatit 1 mil. 322 tis. korun navíc, takže se s ní handrujeme už dlouho.

Celý tento problém je vlastně osobní, protože šéfem té společnosti, a to dobře víte, je bývalý místostarosta a vaše starostka tohoto místostarostu nesnáší. A vy tady teď vlastně chcete vzbudit dojem, že máte dojímavou starost o nějaké pozemky.

Takže ten status quo je takový, že my jsme ve fázi dojednávání nájmu, a pokud se s tou společností nedohlédneme, že nám zvýší o milion a něco, tak je zažalujeme do 31. 3. 2016 za bezdůvodné obohacení.

Samozřejmě ten pozemek podle našich odhadů má cenu 60 až 80 mil. korun, a pokud nás úřad ty pozemky dá do prodeje, a my jsme pro to, abychom ztržňovali transparentně majetek, tak nic nebrání tomu, aby vaše starostka se následně ucházela o ty pozemky. Ale vůbec nejsme v té pozici. Vy to dobře víte. Takže jsme v pozici střetu o nájem a bylo by dobré, abychom si tady říkali věci tak, jak jsou, a nedělali nějakou propagandu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Dozvěděl jsem se hodně, ale málo odpovědí na svoje otázky. Dozvěděl jsem se, že se tedy tam prodává, nebo se neprodává? Užívá ty pozemky aktuálně někdo bez právního důvodu, jsem pochopil. Podle mých informací ten, který tam dneska užívá pozemky bez právního důvodu a na kterého stát bude podávat žalobu do konce března, pokud nepodepíše dodatek ke smlouvě, tak je zároveň tím, který ty pozemky má dostat jako zájemce. Pokud to tak není, budu rád.

Moje otázka byla ještě, proč tyto pozemky nejdou na KRNAP, Krkonošský národní park. Je to uprostřed národního parku, slouží ty pozemky k obhospodařování okolí, slouží nejen této jedné společnosti, ale slouží také mnoha dalším subjektům, které tam fungují v tom okolí. A proč vůbec stát, který z toho má pravidelný nemalý roční příjem, chce tyto pozemky prodat? Co je na nich zbytného, když stát nic nestojí a pouze z toho má příjmy? (Předsedající upozorňuje na čas.)

Poprosil bych, abych už dostal odpovědi na otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Takže ještě jednou. Pozemky se neprodávají. Nemohou se prodávat, protože není vypořádaný nájem. To jsem řekl. Stát by se měl chovat s péčí rádného hospodáře, pokud se to vypořádá. A pokud vy máte pocit, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, že je lepší dostávat 3 mil. korun ročně než 80 mil. najednou, tak to investičně asi není moc dobrá záležitost pro stát. Takže pozemky se neprodávají. Pokud se to vypořádá, tak my určitě chceme ty pozemky prodat, protože pro nás, pro stát, je lepší mít 80 mil. než zatím 2,1 mil. ročně.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho odpověď. Přikročíme k páté interpelaci. Pan poslanec Radim Holeček měl interpelovat pana ministra vnitra Milana Chovance, nicméně pana poslance nevidím, není tady, tudíž jeho interpelace propadá a my přejdeme k dalšímu interpelujícímu. To bude pan poslanec Roman Procházka, který bude interpelovat pana ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci jmenování ředitele Lesního závodu Kladská. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci ředitele Lesního závodu Kladská. Lesní závod je součástí Lesů České republiky. Ředitel lesního závodu byl v loňském roce odvolán a zároveň byl pověřen řízením lesního závodu. Následně bylo vyhlášeno výběrové řízení na místo ředitele, do kterého se přihlásilo asi, tuším, jedenáct uchazečů. Nikdo z nich však nebyl vybrán. Následně snad mělo být vyhlášeno druhé výběrové řízení s termínem podání přihlášek do 4. ledna, nicméně tuto informaci jsem nedokázal nikde ověřit, protože jsem ji nikde nedohledal.

V poslaneckých dnech mě navštívilo několik občanů, kteří mě na tuto situaci upozornili, dokonce mi tvrdili, že ten odvolaný ředitel by měl být znova opětovně jmenován. Sice tomu nevěřím, nicméně bych vás rád požádal o zevrubnou informaci v této záležitosti. Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Procházkovi. Pane ministře, prosím o vaši odpověď. Máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, dobré odpoledne ještě jednou. K této záležitosti poměrně stručně. Pan ředitel Němický byl odvolán z této funkce. Do výběru nového ředitele je zatím dočasně pověřen výkonem této funkce Lesního závodu Kladská s tím, že opravdu v prvním výběrovém řízení se nevybral žádný nový uchazeč. Teď 4. ledna bylo vypsáno druhé výběrové řízení s tím, že zítra jsou pohovory s uchazeči. Teď jsem mluvil s generálním ředitelem lesů, takže

opravdu to výběrové řízení běží. Zítra bude probíhat fyzicky. Uchazeči tam jsou. Myslím, že pět lidí je zítra pozváno na pohovor. Pokud se podaří z tohoto výběrového řízení vybrat nového ředitele, bude jmenován a pověření pana Němického skončí.

To je asi tolik k tomu výběrovému řízení. To, proč byl odvolán, mi generální ředitel sdělil, že pro to měl celkem vážné důvody, proto se rozhodl ho odvolut. Tolik asi k tomu. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru i panu poslanci. Sedmou interpelaci přednese pan poslanec Marek Ženíšek, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci reformy psychiatrické péče. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo pane předsedající. Svojí interpelaci vzhledem k nepřítomnosti pana ministra stahuji. Trošku mě udivuje důvod, nebo odůvodnění nepřítomnosti ministra, kde je uvedeno pracovní důvody. Myslím si, že ministr během interpelací, pokud není nemocen nebo pokud není v zahraničí, by se měl interpelaci zúčastnit. U pana ministra Němečka to opakováně vypadá, jako kdyby chodil na interpelace ještě do jiné Sněmovny, než které se zodpovídá. Já si tedy počkám, až pan ministr bude přítomen. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji pane poslanče. Osmou interpelaci přednese pan poslanec Zdeněk Ondráček, který bude interpelovat pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci zahraniční politiky Ukrajiny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, pokud vzpomínáte, 17. září, byl to čtvrtý, jsme zde večer diskutovali o dohodě o přidružení zemí Evropské unie s Ukrajinou. Byl to sněmovní tisk 310. Při svém vystoupení jsem hovořil o tom, proč se domnívám, že Ukrajina není připravena na to, aby byla součástí Evropské unie, aby vůbec přemýšlela a pošilhávala po tom být v tomto evropském společenství. Zmiňoval jsem její politiku a její zákazy. Zmiňoval jsem, pokud vzpomínáte, herce a umělce. Rekl jsem pana Depardieu, zmiňoval jsem novináře Die Zeit, BBC, zmiňoval jsem politiky, místopředsedu Národní demokracie pana Zemánka nebo senátora pana Doubravu.

Jaká je politika Ukrajiny v současné době? Z mého pohledu zamrzla v éře Sovětského svazu. Zákazy, příkazy. Znovu budu citovat: "Ukrajina není připravena pošilhávat po svém členství ani přidružení s Evropskou unií." Jak víte, byl jsem pozorovatelem voleb se souhlasem ukrajinské vlády, a když jsem přijel na mezinárodní konferenci, byl mi zakázán vstup na Ukrajinu, vrátil jsem se zpět do ČR a jsem nežádoucí osoba.

Požádal jsem ministra, pan ministra mi odpoví, už vím, že dopis je na cestě. Ale já se ptám, pane ministro: Je z vašeho pohledu normální, aby země, která usiluje o členství v Evropské unii, zakazovala politikům Evropské unie, nebo členských zemí

Evropské unie vstup na svoje území? A neměla ani tu slušnost jim říct, z jakého důvodu tak čini? Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano, děkuju za interpelaci a pokusím se na ni odpovědět.

První věc a to musím zdůraznit pro začátek, aby bylo jasné. Ukrajina neusiluje o členství v Evropské unii. Myslím si, že nikdo ani nic takového nenavrhuje, a myslím si, že Ukrajina si je vědoma toho, že v tuto chvíli nemůže mít ambici vstoupit do Evropské unie, protože je evidentní, že je celá přehršle důvodů, proč takové členství je něco, o čem je naprosto předčasné mluvit. Také když jsme tady probírali tu dohodu, kterou jsme se tady zabývali, tak jsem neustále zdůrazňoval, že to, co dnes projednáváme, nebo co jsme tady projednávali, schvalovali, to nebyla otázka členství, protože to je skutečně absolutně předčasné. Ukrajina se dnes nachází ve stavu, kdy bojuje, konflikt na východě, to opravdu není stav, ve kterém by se dalo mluvit o členství. My jsme nikdy nemluvili o tom, že projednáváme členství. Dokonce ani Ukrajina samotná neříká, že jí dnes jde o členství. My jsme maximálně mluvili o perspektivě toho členství a to je zásadní rozdíl.

Nemůžeme se dívat na Ukrajinu jako na zemi, kterou teď posuzujeme z hlediska toho, že by chtěla vstoupit do Evropské unie. To je jasně předčasné. My dneska usilujeme o to, aby Ukrajina byla součástí procesu, ve kterém by se pomaličku odehrával proces integrace v různých oblastech, a byla by to příprava na něco, co může přijít až v budoucnosti. Takže opakuji, je to, rozumíte?, nepřesné a zavádějící, když mluvíme o členství. To je v případě Ukrajiny brzo a to vám podle mě vážně nebude říkat ani žádný ukrajinský politik. To je jedna věc. Nemluvme o členství v EU.

Druhá věc je, co se týče toho... což je tady problém, to je to, že nebylo umožněno vstoupit na území Ukrajiny. Přátelé, já mám pocit, že to je úplně nejklíčovější princip, ke kterému se dneska hlásíme od rána do večera v této Sněmovně, že každá země má právo rozhodnout o tom, koho na své území pustí a koho ne. Chápete? (Hovoří velmi důrazně.) To je základní právo každého státu! A neexistuje žádné mezinárodní ustanovení ani v rámci OSN, žádných smluv, že nějaké zemi můžete vnutit, že někoho musí pustit na své území!

Dovolte, abych (nesrozumitelné), celý den tady bavíme. My se tady bavíme o migraci a my se bavíme o tom, jestli máme povinnost pustit někoho na naše území. A tady v celé Sněmovně pořád zní, že přece to nám nemůže nikdo nutit. No ale přátelé, jestli tedy nemůže nám nikdo nutit, abychom my někoho pouštěli na naše území, tak to nemůžeme nutit ani těm zemím kolem nás! Nebo si někdo myslí, že můžeme komukoli říci: vy musíte vpustit tohoto člověka na území Ukrajiny? A já nemám sílu říci, nikde v žádné zemi – tohoto poslance nebo občana vy musíte vpustit na své území. No když ta země nechce, tak nechce. Ale nezlobte se na mě, to je to, co my tady celé dny hájíme. Tak po mě nechtejte, abych já teď řekl Ukrajincům, že oni

mají povinnost někoho vpustit, když oni říkají, že mají důvody, proč ho nevpustí. Nemůžeme měřit sobě jinak, než měříme všem téměř ostatním. Ono to vypadá – mě někam nepustili? A já vám říkám úplně klidně – nezlobte se, ale to je suverénní právo té země a neexistuje mezinárodní ustanovení, nenajdete ho, které by nějaké zemi přikazovalo, že musí někoho pustit na své území! A to prostě, přátelé, přes to nejede vlak. Ať se to někomu líbí, nebo ne!

A tady, v tomto případě, ukrajinské úřady mají nějaké důvody, mluví o porušení ukrajinských zákonů. Asi byste chtěli, kdyby Česká republika řekla – tady tento člověk se nám nelibí, on porušil naše zákony, my ho tady nevpustíme – tak byste všichni křičeli, že máme suverénní právo o tom rozhodnout. A já vám mohu říci – tohle právo nemůžeme upírat ani nikomu jinému. Takhle to prostě je!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru za jeho odpověď. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Škoda, že mám jenom jednu minutu. Pane ministro, vy jste demagog! Vy jste normální demagog, prostě mícháte jabka s hruškama, jste úplně mimo. Mluvíme o migraci a tady mluvíme o politice Evropské unie a politicích. Nesmíšujte dvě úplnějiné věci. A jestli si Ukrajina myslí, že to je demokratické, a to, co chce předvádět... Mě to je úplně jedno, jestli mě tam Ukrajina chce, nebo nechce. Pro mě za mě atžahájí trestní řízení a vydají mezinárodní zatykač. To je jejich právo. Ale vy jste demagog a nehájíte zájmy České republiky! Protože vstupní pohovory, a jestli to je přidružení, anebo členství, to co tady nazýváte, je jedna z věcí. Ano, ale Ukrajina pošilhává po tom být součástí evropského společenství. A my máme jasné říct, jaké máme hodnoty. Vy ty hodnoty nehájíte! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Prosím, pane ministro, vaše doplňující odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já si myslím, že po čem kdo pošilhává, nebo ne, to by nemělo být předmětem naší debaty, protože to nás nemusí zase tak moc zajímat. To je něco jiného než úvahy o členství. A já bych vás odkázal na asociační dohodu s Ukrajinou článek 9, kde se mluví o podmínkách pohybu, a tam se nestanovují žádné právní podmínky a žádné závazky v této oblasti. To znamená, tam není nic, z čeho byste vy mohli odvodit, že Ukrajina má povinnost pustit někoho na základě té asociační dohody, že by měla nějaké povinnosti. Prostě žádné neplynou. A já vám pouze říkám, že ani nemohou plynout. My v téhle věci nemůžeme prostě nic nutit. Ano, my chceme zlepšit kontakty a děláme věci pro to zlepšení kontaktů, ale pokud Ukrajina řekne, že někoho na svém území nechce, stejně jako to může říct Česko. My můžeme jako Češi říct Ukrajincům, my tady tohoto vašeho občana na svém území nechceme. Z nejrůznějších důvodů. Máme na to právo a nikdo nám prostě nemůže v tom bránit. A to stejně Ukrajina. Takové jsou podmínky v Evropě, takové jsou podmínky v Evropské unii.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dále svou interpelaci přednese pan poslanec Martin Lank, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci odznaku SKPY.

Poslanec Martin Lank: SKPV, to je špatný přepis, moje chyba.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Píšou Y, je to V. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Lank: Ano, omlouvám se, to asi jsem trošičku špatně to tam rozepsal. Mělo to být V, je to tam napsáno jako Y. To je jedno, já to teď vyjasním. Děkuji vám za slovo.

Vážený, bohužel nepřítomný pane ministře, já se na vás obracím ve věci odznaků příslušníků policie, respektive služby kriminální policie a vyšetřování. Předpokládám, že je vám známo, že tito museli do 21. prosince uplynulého roku odevzdat své odznaky s tím, že jim budou vydány odznaky nové. O tom rozhodl už předpis číslo 122/2015 Sb. ze dne 14. května 2015 platný od 1. června 2015 s tím, že se tam dala výjimka, že stávající odznaky mohou používat do konce roku 2015. Až potud v pořádku, nic proti tomu. Bohužel, jak se ukázalo, dodavatelská firma nebyla schopna nové odznaky včas vyrobit, respektive dodala pouze páár kusů odznaků, které vyrobila ručně pro účely výběrového řízení. To, že se jedná údajně o italskou firmu, která se doted් zabývala výrobou knoflíků, tak to by ještě nebylo nic zásadně špatného. Že ale podle mých informací ještě ani začátkem tohoto roku ani neměla v České republice dovezený stroj na výrobu těchto odznaků a odhadovaný termín dodávky je někdy v prvním čtvrtletí tohoto roku, tak v tom už tedy problém spatřuji, a to poměrně zásadní. Důsledkem je, že kriminalisté v celé republice jsou momentálně bez odznaků, takzvaných placek, kterými se odnepaměti byli zvyklí prokazovat. Ano, mohou se prokazovat služebním průkazem, ale já si myslím, že převážná část veřejnosti ani netuší, jak takový průkaz vypadá, a to ani nemluvím o tom, že pro detektivy je to to jediné, tato placka, co prokazuje jejich příslušnost ke kriminální policii, protože ten služební průkaz je prakticky stejný od začínajícího pochůzkáře až po policejního prezidenta. (Předsedající: Čas, pane poslanče.)

Dvě otázečky v rychlosti: Ptám se, proč bylo nutné detektivům odznaky odebrat, když bylo evidentní, že nové nejsou a jen tak nebudou, za druhé, kdy budou, a hlavně za třetí, kdo za toto selhání ponese odpovědnost a jaké z toho budou vyvozeny důsledky. Děkuji, aspoň doufám v písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Desátou interpelaci přednese pan poslanec Ladislav Velebný, který bude interpelovat přítomného pana ministra financí Andreje Babiše ve věci doprivatezace zemědělských areálů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, již v měsíci březnu 2015 jsem se na vás obrátil ve věci doprivatezace zemědělských areálů, jejichž velkou část zemědělci privatizovali v 90. letech 20. století na základě privatizačních projektů schválených vládou České republiky. Vzhledem k skutečnosti, že jsem od vás přes půl roku neobdržel žádnou odpověď, dovoluji si proto prostřednictvím této interpelace položit dotaz: Jak se bude řešit doprivatezace zemědělských areálů?

V minulých letech byla tato problematika řešena a neřešena Státním pozemkovým úřadem České republiky. K žádnému posunu nedošlo, ba naopak tyto nemovitosti převedl Státní pozemkový úřad do správy Ministerstva financí České republiky, které údajně bude doprivatezaci řešit veřejnou soutěží. Domnívám se, že může dojít k tomu, že budovy, které zemědělci zhodnotili, aby vůbec mohli být k zemědělskému podnikání využívány, jako rozvody vody, rozvody elektřiny či obnova zastřešení apod., nemusí získat. Problém vidí zemědělci, jichž se to týká, hlavně v tom, že podali žádosti o doprivatezaci již před deseti až patnácti lety na tehdy ještě Státní pozemkový fond České republiky, ale jejich žádosti nebyly řešeny. Upozorňuji, že to nebylo zanedbání ze strany zemědělců, nýbrž byl to liknavý přístup státní instituce. Nyní hrozí, že na tuto skutečnost mohou zemědělci tvrdě doplatit.

Vážený pane ministře, zemědělci okresu Bruntál, a jistě nejen oni, se v žádném případě nebrání uhrazení doprivatezovaného majetku, ba naopak žádají, aby tato otázka byla již konečně řešena. Proto se ptám, zda máte už vytvořen alespoň metodický pokyn, jak mají postupovat, aby tento problém byl po mnoha letech již konečně dořešen. Pana ministře, budu vděčen za jasnu odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Velebnému. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem překvapen, že jste nedostal odpověď. Já bych tedy poprosil o kopii toho dopisu. Já od nástupu do funkce skutečně dbám na to, abych odpověděl na každý dopis, samozřejmě nejen poslanců, ale kterehokoliv občana. Takže je to divné, nezdá se mi to. A pokud se to tak stalo, tak určitě ten úředník nebude mít radost, když na něj promluvím. Takže bych vás poprosil o kopii toho dopisu.

Všeobecně privatizace zemědělských areálů je hlavně problém Státního pozemkového úřadu, takže Ministerstvo financí v tom nehráje nějakou zásadní roli. Privatizace průběžně probíhá, jedná se o majetek, který se nachází v příslušnosti hospodaření Státního pozemkového úřadu. Tento úřad předkládá na Ministerstvo financí průběžně privatizační projekty na jednotlivé zemědělské areály podle zákona číslo 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů. Při privatizaci je dávána přednost nájemcům těchto areálů, kteří v areálech dlouhodobě a úspěšně hospodaří v oblasti zemědělské průvýroby. Každý prodej předem určenemu nabyvateli bez předchozí veřejné soutěže nebo veřejné dražby musí podle citovaného zákona schválit vláda České republiky. Do konce roku 2014 byl při těchto prodejích uplatňován takzvaný splátkový režim pro zemědělskou

prvovýrobu, který byl v souladu s předpisy Evropské unie o poskytování veřejné podpory notifikovan Ministerstvem zemědělství u Evropské komise. Od počátku roku 2015 v důsledku změny příslušných předpisů Evropské unie není možné v současné době původní splátkový režim při těchto prodejích uplatňovat. Přednostní prodeje nájemcům těchto areálů podnikajícím v zemědělské prvovýrobě proto probíhají za ceny stanovené soudními znalci jako ceny v čase a místě obvyklé bez splátkového režimu. Případně dojednání nového splátkového režimu u Evropské komise, který by bylo možno uplatňovat při prodeji zemědělského majetku, je v kompetenci Ministerstva zemědělství, takže my tam nehrajeme takovou roli.

Takže já poprosím o kopii toho dopisu a určitě vám odpovíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru za tuto odpověď. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Já děkuji za slovo. Určitě kopii dopisu dodám, ale spíše, pane ministro, mně připadá, že ono to opravdu v teorii vypadá jako takto dobré. Ale co mám informace z Agrární komory a od těch, kterých se to týká, tak prostě v praxi to tak neprobíhá. Jednal jsem na Státním pozemkovém úřadě, ti jsou respektive nachystáni, ale tvrdí mi, že je brzdí Ministerstvo financí. Takže praxe je jiná. Takže omlouvám se, ale je to tak.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministro, vaše doplňující odpověď.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dobře. V tom případě vás poprosím, kdybyste mohl zorganizovat schůzku a kdyby všichni přišli: Agrární komora, pozemkový úřad, zemědělci. A já připravím naše úředníky, a řekneme si to za stolem v přímém přenosu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru za tento přístup i jeho odpověď.

Jedenáctou interpelaci přednese pan poslanec Ludvík Hovorka, který bude interlovat nepřítomného ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci ochrany citlivých dat občanů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministro, Národní zdravotnický informační systém má být centrálním úložištěm veškerých detailních informací o zdravotním stavu, sociálních poměrech a zaměstnání každého z nás. Po schválení tohoto zákona se mají sbíhat údaje ze všech zdravotnických registrů a veškeré lékařské zprávy spolu s rodnými čísly na Úřadu pro zdravotnické informace a statistiku.

Můžete mi prosím vysvětlit, proč je nutno veškeré citlivé údaje, například o psychických problémech, o urologických, sexuálních, potratech, zkrátka o všem, co je zaznamenáno ve zdravotnické dokumentaci včetně bydliště a rodného čísla, posílat do jednoho místa a jak tyto údaje pomohou řešit kvalitu, dostupnost, bezpečnost, optimalizaci péče a optimalizaci sítě poskytovatelů? Kde v zákoně je stanoven, jaké bude postavení technického provozovatele systému a jeho zaměstnanců a s tím spojená ochrana citlivých dat? Jak budou jednotlivá citlivá data zvlášť legislativně ochráněna před zneužitím? Jak budou mít osoby, které budou povolovat přístup do registrů, stanovenu povinnost posuzovat proporcionalitu poskytování osobních údajů jiným osobám vzhledem i informačnímu sebeurčení osob? Jak budou mít osoby, pacienti, zajištěn přístup ke svým datům, která mají o nich být zpracovávána? Proč se neřídí zdravotnický informační systém stejnými pravidly jako jiné základní registry? Proč jsou data o řidiči auta z pohledu bezpečnosti silničního provozu chráněna lépe než daleko citlivější data zdravotní? Proč se pro řízení ekonomiky nevyužívají existující data ze zdravotních pojišťoven? Proč je pro nový systém DRG nutno veškeré informace o zdravotním stavu, sociální a pracovní anamnéze spojovat výhradně s rodnými čísly a ne anonymním identifikátorem? Proč je nutno teď rychle a překonatě schválit tento sněmovní tisk, propojit všechny databáze, a teprve potom připravit kvalitní zákon? Nemyslíte si, že v případě NZIS musí být úplně stejný režim jako u jiných registrů podle zákona o základním registru číslo 111/2009 Sb.? Ze musí být oddělena agenda a správa dat?

Zákon o základních registrech určuje definice registru, rozsah shromažďovaných dat, vazby mezi agendami, evidenci přístupu k datům, správce agend a mimo jiné i vedení záznamů o událostech souvisejících s provozováním zdravotních registrů. Musí být zřejmé, kdo, kdy, co a za jakým účelem v systému s daty dělal. Toto bohužel ve sněmovním tisku 614 naprostě chybí a odkaz na důvodovou správu nestáčí.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Dvanáctou interpelaci přednese pan poslanec Jiří Zlatuška, který bude interpelovat pana vicepremiéra Pavla Bělobrádku ve věci podvodů spojených s veřejným financováním. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, interpeluji nepřítomného pana vicepremiéra Pavla Bělobrádku stran dvou problémů, které se v nedávné době objevily v médiích, informace o nich, a které ukazují, že ve financování výzkumu založeném na poskytování veřejných financí za vykázané výsledky může docházet k systematickým podvodům a neoprávněnému čerpání, vydávání těchto prostředků.

Jeden z těch problémů se týká patentového sporu o lék Hemagel, kde není podstatné, kdo vlastní patent, ale je podstatné, že v tom sporu se objevila informace, podal ji ředitel Ústavu makromolekulární chemie pan František Rypáček, že původní výsledek byl vykázán pouze formálně proto, aby byl... přihláška patentu byla podána jen proto, aby byl vykázán výsledek v grantovém projektu. Říká, že ty údaje nebyly

pravdivé, přihláška byla stažena a poté nahrazena jinými autory a z toho pramení soudní spor, který z hlediska tohoto problému není podstatný.

Jiná záležitost stejné povahy jsou publikace v takzvaných predátorských časopisech, nebo informace o tom, že existují instituce, které platí speciální stipendia za jakési fiktivní publikace v nakladatelstvích, která publikují cokoliv, ale poté na základě vykazovaných publikací jsou přijímány veřejné prostředky na institucionální podporu výzkumu a vývoje. (Upozornění na čas.)

Oba tyto problémy ukazují, že existuje problém fiktivního vykazování, a ptám se na to, jak je kontrolován, kdo konkrétně tyto věci kontroloval a jaké jsou z toho vyvzorovány důsledky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pane poslanče, bude vám odpovězeno písemně.

Přikročíme k 13. interpelaci. Pan poslanec Jiří Petrů bude interpelovat pana ministra kultury Daniela Hermana ve věci přístupu Ministerstva kultury ke zpracování územních plánů obcí. Prosím.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji. Vážený pane ministře, dnešní má interpelace se týká přístupu pracovníků Národního památkového ústavu a Ministerstva kultury k novelizovaným územním plánům obcí a měst Lednicko-valtického areálu, především však Lednice a Valtic. Pokud se týká Lednice, žaloba obce ve věci pořizování nového územního plánu leží u Městského soudu v Praze, a tudíž se k tomuto územnímu plánu nebudu vyjadřovat. Zastupitelstvo obce Lednice je odhodláno obrátit se i na Ústavní soud. Postupem pracovníků Ministerstva kultury však k podobnému závěru spěje i územní plán města Valtice. Z důvodu časového omezení uvedu nyní pouze jeden důvod.

V roce 2000 byl pořízen a schválen územní plán města Valtice s obchvatem města. Byla respektována trasa i umístění stavby dle požadavků tehdy Státního památkového ústavu i Ministerstva kultury a tyto subjekty neměly k obchvatu výhrady. Po dobu 15 let byly vynaloženy miliony korun ze strany města a státu na zajištění pozemků a provedení pozemkových úprav, aby dnes při pořizování nových aktualizovaných územních plánů přišlo Ministerstvo kultury se šíleným nápadem dát obchvat kolem Valtic do tunelu, a to pod zástěrkou ochrany Bezručovy aleje. Nejenže je to dopravní nesmysl, kdy by obchvat neplnil jeden ze základních požadavků, což je napojení na silnici do Valtic a Lednice, ale, a to ještě horší, znamenal by totální devastaci širokého okolí této aleje v rozsahu stovek metrů.

Vážený pane ministře, proč Národní památkový ústav a Ministerstvo kultury podporují výstavbu tunelu Blanka ve Valticích, v Lednicko-valtickém areálu zapsaném v seznamu kulturního a přírodního dědictví UNESCO? Za druhé: Proč pracovníci Národního památkového ústavu a Ministerstva kultury prosazují naprosto nesmyslně betonovou lobby v době, kdy platí územní plán s obchvatem schváleným v roce 2000 bez připomínek orgánů památkové péče a bez připomínek zástupců UNESCO? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Poprosím pana ministra kultury o odpověď. Prosím, pane ministrě, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, pane poslanče, Lednicko-valtický areál je mimořádně hodnotný krajinný celek o rozloze více než 283 km čtverečních. Jedná se o světově unikátní komplex komponované krajiny a architektury, zámků, loveckých zámečků, vyhlídek a různých krajinotvorných prvků. V roce 1992 bylo území Lednicko-valtického areálu prohlášeno krajinnou památkovou zónou. V roce 1995 byly zámky v Lednici a Valticích prohlášeny národními kulturními památkami a v roce 1996 byl areál právě pro svoji mimořádnou světovou hodnotu zapsán na seznam světového přírodního a kulturního dědictví UNESCO.

Ministerstvo kultury se v rámci své příslušnosti vyjadřuje ke všem územním plánům obcí, které se nacházejí na území Lednicko-valtického areálu. V nedávné minulosti to bylo například u obcí Sedlec u Mikulova, Hlohovce, Valtice nebo Břeclav. Své stanovisko musí vždy zpracovat s ohledem na dodržení podmínek, které jsou pro ochranu a zabezpečení památkových hodnot zóny, respektive památky světového dědictví UNESCO stanoveny ve vyhlášce číslo 484/1992 o prohlášení Lednicko-valtického areálu na jižní Moravě za památkovou zónu.

Z hlediska procesního je každý návrh územního plánu nejdříve představen na tzv. společném jednání. Poté je možné uplatnit k návrhu územního plánu připomínky. Ministerstvo kultury tak ční po projednání věci s Národním památkovým ústavem po velmi pečlivém zvážení všech relevantních skutečností, když o korektnosti a správnosti jeho postupu svědčí i ta skutečnost, že při projednávání územních plánů výše zmíněných obcí došlo k dohodě mezi Ministerstvem kultury a pořizovatelem územního plánu, přičemž výsledné konsenzuální materiály respektují jak rozvojové a urbanistické zájmy obcí včetně úpravy poměrů dopravy v klidu a v pohybu, tak také památkové hodnoty místa.

Až při projednání návrhu územního plánu Lednice vznikl rozpor mezi pořizovatelem územního plánu Lednice a dotčeným orgánem, kterým je Ministerstvo kultury, který nebyl mezi těmito stranami vypořádán. Poté následoval stanovený postup, tedy že rozpor byl řešen na úrovni Ministerstva pro místní rozvoj, když Ministerstvo kultury jednoznačně deklarovalo, že stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj bude plně respektovat. Tomuto závazku Ministerstvo kultury bezezbytku dosáhlo, protože bez jakýchkoli připomínek přijalo návrh dohody Ministerstva pro místní rozvoj, a mezi těmito stranami, tedy Ministerstvem pro místní rozvoj a Ministerstvem kultury, byla uzavřena dohoda pod číslem jednacím Ministerstva pro místní rozvoj – budu citovat číslo dohody – 41466/2014-81-2 ze dne 9. března 2015. Obec Lednice se však s tímto standardním průběhem projednávání územního plánu, resp. s jeho výsledkem nesmířila a podala žalobu v právní věci žalobce Obec Lednice proti Ministerstvu pro místní rozvoj a také Ministerstvu kultury, a to na ochranu před tvrzeným nezákonním zákazem, pokynem nebo donucením správního orgánu, která byla doručena rovněž Ministerstvu kultury dne 8. prosince 2015 spolu s výzvou soudu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Jiří Petru: Děkuji panu ministrovi. Popsal situaci, jak by to mělo být prováděno, i když jsem nedostal odpověď na to, proč po patnácti letech změnilo Ministerstvo a Národní památkový ústav stanovisko k obchvatu Valtic.

Já bych ještě zmínil, že k zápisu Lednicko-valtického areálu do seznamu míst kulturního a přírodního dědictví UNESCO byla připravena dokumentace, která obsahovala některá tvrzení, která v té době nebyla naplněna. Například otázka vlastnictví statku, který je předmětem ochrany, stejně jako jeho jednoznačné vymezení. Podobně způsob ochrany byl postaven na několika obecných tezích vyhlášky, o které hovořil pan ministr, 484/1992 Sb.. K rozpracování způsobu ochrany a vymezení konkrétních hodnot za celých dvacet let nedošlo. Rozhodnutí a stanoviska vydávaná orgány památkové péče jsou tak zcela nepředvídatelná. Co je nejhorší, takováto situace vytváří prostor pro zcela neobjektivní, odborně nepodložená vyjádření jednotlivých osob, které tímto způsobem nad celým územím – mimochodem, pan ministr to řekl, 283 km čtverečních – získaly neomezenou moc a bez jakékoli vlastní zodpovědnosti mají možnost naprosto znemožnit realizaci legitimních záměrů obcí. Ukázkovým příkladem jsou právě novelizované územní plány. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Odpovědné územní plánování je účinné pouze tehdy, když je konzistentní, dlouhodobé a respektuje udržitelný rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, vaše doplňující odpověď.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Ano. Tady zazněly určité teze. Samozřejmě je to vždycky úhel pohledu, názor proti názoru. Jak jsem řekl, žaloba byla 8. prosince 2015 doručena Ministerstvu kultury. V tuto chvíli tedy probíhá soud. Nechceme do toho vstupovat. Je třeba, aby nezávislý soud mezi těmito – názor proti názoru – sám rozsoudil a posoudil, což samozřejmě budeme respektovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Další interpelaci přednese pan poslanec Adolf Beznoska. Ten ale není přítomen, tudíž jeho interpelace propadá. Paní poslankyně Věra Kovářová přednese interpelaci na již nepřítomného pana ministra Andreje Babíše – pan ministr se rádně omluvil, neb za chvilku zastupuje vládu na setkání s ministrem financí Saska – ve věci zjednodušení daní. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, vaše kroky, které by měly vést k posílení výběru daní, současný systém rozhodně nezjednoduší a je otázkou, zda právě zjednodušení, snížení administrativní zátěže není tím, co by mohlo přinést

ovoce v podobě zvýšeného daňového výběru. Tento názoru sdílí řada daňových expertů. Snahu po žádoucím zjednodušení a odbourání zbytečné byrokracie na straně Ministerstva financí v tuto chvíli bohužel nevidím. Nebo se mýlím a přehlédl jsem ji? Děkuji za odpověď.

Ještě před chvílí jsem měla naději, že se dočkám po devíti měsících osobní účast pana ministra. Tak doufám, že dostanu tentokrát podrobnou odpověď na svou otázku. Chápu, že je rádně omloven, ale asi nemám štěstí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Zcela jistě jí bude písemně odpovězeno a doufám, že rádně.

Další, šestnáctou interpelaci přednese pan poslanec Václav Klučka, který bude interlovat přítomného pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána ve věci koncepce vězeňství. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Ano, děkuji vám, pane místopředsedo. Jsem rád, že pan ministr je přítomen. Trošku to bude navazovat na dnešní jednání podvýboru pro vězeňství, kde jsme mj. diskutovali o věcech koncepce Vězeňské služby.

Já chci říct, že od počátku tohoto volebního období jsme hned ze začátku o koncepci dost slyšeli. Slyšeli jsme dokonce takové záměry, kterým se dalo věřit, že ta koncepce do půl roku, tří čtvrtě roku bude platit. No, nestalo se tak. Nestalo se tak s největší pravděpodobností asi z jakýchsi objektivních důvodů. Ale v této chvíli vím o tom, a měl jsem možnost tu koncepci včera obdržet, že ta koncepce existuje. Je to docela velký počet stran, nepletu-li se přes 120. Koncepce řeší velmi důležitou oblast vězeňství České republiky, řeší věci spojené s Vězeňskou službou.

Pane ministro, má otázka je doprovázena jakousi nadějí, že mně řeknete, kdy předpokládáte, že koncepci poté, kdy bude schválena třeba v té vládě, nebo v tom následném čase, budeme naplňovat, kolik toho stihneme ještě do konce volebního období. A ta druhá část otázky: Je to koncepce, kterou by zpracovávalo pouze Ministerstvo spravedlnosti, nebo jste měli možnost konzultovat a spolupracovat s dalšími orgány a organizacemi? Vím o tom, že to bylo v připomínkovém řízení. Prosím, řekněte nám trošinku více v této věci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A pan ministr jistě rád řekne více k této věci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za tu otázku a za možnost něco málo říci o připravené koncepci vězeňství, která má jen tak mimochodem 162 stran, ale délka není všechno.

Skutečně si myslím, že se můžeme pochlubit poměrně bezprecedentním v tomto směru krokem, protože koncepce vězeňství se tu periodicky objevovaly přibližně každých pět let, nicméně chybělo jednak vyhodnocení vždycky po tom uplynulém

období, co z nich se naplnilo, nebo nenaplnilo – a ono většinou nenaplnilo – a jednak to byly skutečně koncepce vypracovávané výhradně Vězeňskou službou a zabývající se tedy v podstatě technickými otázkami střežení, výstavby věznic atp.

My jsme se vydali úplně jinou cestou – kvůli tomu se to také zdrželo – a rozhodli jsme se na věc podívat optikou člověka, vězně. To znamená, dát dohromady všechny, kdo se nějakým způsobem podílí na procesu a pokusu o to, aby se z toho, kdo nám přichází do věznice, stal řádný občan.

Takže tu koncepci dohromady vytvářelo téměř padesát odborníků na slovo vztáých. Byli to lidé z Vězeňské služby, z Probační a mediační služby, z Ministerstva práce a sociálních věcí, z Institutu kriminologie a sociální prevence, z Ministerstva zdravotnictví. Snad jsem na nikoho nezapomněl. A potom z akademické sféry ještě a z Ministerstva vnitra. Teď už jsem snad na nikoho nezapomněl.

Koncepce stojí skutečně na tom, že naším cílem je umožnit vězni, pracovat s věznem takovým způsobem, aby získal šanci přejít do normálního nekriminálního života, naučit ho pracovat, naučit ho mluvit s úřady, chovat se v běžné společnosti, naučit ho často i jaksi zcela základní věci, protože s tím míváme problém, vyřešit jeho dluhovou situaci, pomoci mu od různých závislostí atd. Je to skutečně velice ambiciozní plán, velice náročný úkol. A tou koncepcí to všechno doopravdy jenom začíná. Nechceme, aby to byl další dokument, na který bude deset let sedat prach, a za deset let se to napíše v zásadě znovu.

Proto ta téměř padesátičlenná komise neskončila svou činnost dokončením koncepce, ale přeměnila se v trvalý orgán, který bude dohlížet na to, jak se ta koncepce naplňuje, a bude to pravidelně každoročně vyhodnocovat. Zároveň koncepce přímo počítá, deklaruje, že bude rozpracována do tzv. akčních plánů, které budou popisovat zcela konkrétní postupy postupně naplňující jednotlivé, jak říkám, velmi ambiciozní cíle koncepce.

K vaší otáze – co stihneme? Jsem přesvědčen, že stihneme určitě zavést individuální programování pro vězne, to znamená to, že když vězeň přijde do věznice, tak společně psycholog, vychovatel a další osoby mu sestaví vlastní individuální program, který by měl vést ideálně až do doby po opuštění věznice, protože to je důležitý prvek koncepce. Naše práce s věznem nesmí končit okamžikem, kdy on tu věznici opustí. Program by měl přesně řešit, jaké vzdělání mu poskytneme, jaká další opatření učiníme pro to, aby ho vychovali atd. (Upozornění na čas.) To je první věc. (Předsedající: A poslední! Smích v sále.)

Poprosím druhá – věříme, že ještě letos vybudujeme tři ubytovny, které by měly být modelovými ubytovnami odpovídajícími té nové, moderní koncepci, a uvidíme, co to udělá. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Prosím pana poslance o doplňující otázku.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, pane ministře. Myslím, že ty informace byly velmi zajímavé pro ty, kteří tady nejsou. Možná si je poslechnou ze záznamu.

Ale promiňte mi – ještě jednu věc. České vězeňství bude dobré tenkrát, kdy v kondici bude Vězeňská služba. V nedávné době jsme byli svědky toho, že nastal určitý zvrat ve vedení Vězeňské služby. Podařilo se ho nějakým způsobem vyřešit. Chci se zeptat na to, zda právě s touto změnou pro budoucnost Vězeňské služby kráčí nějaká perspektiva, která nám pomůže ve Vězeňské službě řešit určité problémy, které se tam objevily. A druhá věc – jestli vznikne ještě nějaký čas potom následně i v podvýboru pro vězeňství na Probační a mediační služby.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, teď máte dvě minuty na ty další věci.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Zkusím, poučen po předchozím nezdaru, být stručnější. Ano, jsem přesvědčen, že personální stabilizace ve vedení Vězeňské služby povede ke zlepšení fungování Vězeňské služby. Nejistota, období nejistoty, které máme za sebou, Vězeňské službě neprospělo. Jsem rád, že máme v tuhé chvíli jediného generálního ředitele, že máme postaveno najisto, že ho tu budeme mít po zbytek funkčního období, pokud něco neproveze. Zároveň jsem učinil potřebné kroky pro to, aby napříhnoval právě tu koncepci, to znamená, zavádime běžné manažerské systémy řízení, kdy jeho odměny budou navázány na přesně definované a s ním probrané cíle, měřitelné cíle, které bude muset za daný rok splnit. On sám, jemu se to líbí, sám to promítá zase dolů směrem ke svým podřízeným. Takže věřím, že naše vězeňství se skutečně začne přiblížovat západní Evropě, kam patří. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Víra tvá tě zachráníla, jest psáno v Bibli.

Další interpelaci přednese paní poslankyně Helena Langšádlová. Bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci kontrolního hlášení DPH. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Hezké odpoledne, vážený pane předsedající. Vážený pane první místopředsedo vlády, ministře financí nepřítomný, vy a vaše vláda přijímáte zdánlivě ve jménu boje proti daňovým únikům řadu opatření, která zatěžují především poctivé podnikatele, například kontrolní hlášení či elektronickou evidenci tržeb. Pro televizi Nova, pro televizní noviny, které byly vysílány 30. prosince minulého roku, jste uvedl následující – cituju: "Je pravda, že sankce jsou přísné, a připravujeme návrh na možnost jejich prominutí a v podstatě Finanční správa vzhledem k tomu, že je to nový nástroj, bude samozřejmě z počátku benevolentní." Ráda bych se zeptala, jestli toto vyjádření bylo myšleno vážně. Na jednu stranu tvrdíte, že postihujete podvodníky, na druhou stranu potom řeknete, že Finanční správa bude benevolentní. Benevolentní v případě, že jsou pevně v zákoně stanoveny sankce, znamená, že by musela Finanční správa konat nezákoně.

Pane ministře financí, vy sám jste tyto sankce do zákona prosadil. Chci se zeptat, zda jste k tomuto postupu vydal Finanční správě vydal nějaký pokyn. A pokud ano,

žádám o jeho poskytnutí. Zajímalo by mě, jak je ona benevolence konkrétně definována.

Navíc bylo v reportáži předsedou rozpočtového výboru uvedeno, že na prověřování údajů a analýz z kontrolního hlášení budou vyčleněni speciální pracovníci s bezpečnostní prověrkou. Můj dotaz zní: Kolik těchto analytiků s prověrkami daňová správa nyní zaměstnává? A jaký stupeň prověrky mají? Jakým způsobem je zajištěno, že data a informace nebudou zneužívány zejména ve prospěch vašich vlastních ekonomických zájmů? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni za její otázku, na kterou jí bude odpovězeno písemně.

A přikročíme k 18. interpelaci. Pan poslanec Karel Rais bude interpelovat ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci zahraniční rozvojové spolupráce České republiky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Vážený pane ministře, vážený pane předsedající, vážení kolegové a hosté, Česká republika má podle mě dobře nastavený systém humanitární pomoci a zahraniční rozvojové spolupráce. Je aktivní v řadě míst, které se díky humanitárním opatřením (nesrozumitelné) bezprostřední migrační tlaky. Například ráno zmínovaný jordánský uprchlický tábor Zátarí, v němž žije více než 80 tisíc uprchlíků ze Sýrie včetně deseti tisíců dětí a kde Česká republika poměrně výrazně pomáhá. Dlouhodobě podporujeme rozvojové projekty, které zlepšují podmínky pro důstojný život v daném místě tak, aby z něho nebylo nutno odcházet, to znamená, že se zaměřujeme na příčiny migrace, nikoliv až na hašení požáru.

Tuto strategii dlouhodobé podpory považuju za klíčovou. Kdyby řídící elity Evropské unie věnovaly pozornost podpoře migrantů v blízkosti válečného konfliktu a neumožnily jim volný, velmi obtížně kontrolovatelný pohyb po Evropě, určitě by dnes byla celková situace v Evropě lepší i v rámci celé Evropské unie.

Vždyť je potřeba si uvědomit, že v současné době se pohybuje nejenom po území Německa asi jeden milion lidí, z tohoto počtu podle odhadů bezpečnostních služeb je asi 7 000 potenciálních džihádistů, z toho je 75 % konvertitů. Je nutné si uvědomit, že každý den přeslapování vládních elit Evropské unie před tímto problémem přivede na území EU nových asi 6 000 osob z Řecka a tisíc osob z Turecka.

Při svém vstupu do Evropské unie se Česká republika zavázala navýšovat postupně rozpočet na zahraniční rozvojovou spolupráci tak, aby v roce 2015 odpovídala asi 0,33 hrubého národního důchodu. To se jednalo o závazek nových, v uvozovkách, členských států. Staré členské státy se zavázaly k 0,7 % hrubého národního důchodu. Řada z nich to plní, některé to i překračují. My dlouhodobě investujeme do zahraniční rozvojové spolupráce pouhých 0,11 % hrubého národního důchodu a tento podíl již několik let stagnuje. Domnívám se, že nestačí jenom posilovat bezpečnostní opatření na vnějších hranicích a přenášet břemeno na tranzitní země a je potřeba se orientovat taky na prevenci. (Předsedající: Čas, pane poslanče!)

Aha, tak já půjdou přímo k těm dotazům. Myslel jsem, že mám nekonečný čas.

Mám tedy dva konkrétní dotazy. Nedomníváte se, pane ministře, že na úrovni vlády a na úrovni elit Evropské unie by bylo potřeba více preferovat pomoc postiženým v místě nebo v blízkosti válečného konfliktu, než je tomu dosud, to jest navýšit několik let stagnující podporu České republiky, která je dnes na úrovni zmiňovaných 0,11 % HDP? To je první dotaz. A druhý: Co děláte pro to, aby na úrovni vládních elit Evropské unie se výrazně prosadila myšlenka preference podpory postiženým zejména v místě či blízkosti vzniku lokálního válečného konfliktu? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Ač jsem tolerance sama, prosím příště o dodržení časového limitu. Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji za dotaz. Není jednoduché odpovědět v tom čase, který je k dispozici, ale zkusím to. Protože ta věc lze nahlížet různě. Dalo by se říci, že toho dáváme málo, a vy jste to vlastně zmínil, že ten závazek dávat 0,33 % HDP na rozvojovou pomoc vlastně nesplňujeme. V roce 2014 to bylo pouze 0,11, takže to je poměrně dost hluboko pod tím, co bychom měli, co jsme se zavázali. A teď je otázka, o čem budeme mluvit. Něco jiného je oficiální rozvojová pomoc, humanitární pomoc. A pak vy jste speciálně říkal, jak se soustředíme na ta místa, která jsou dnes klíčová z hlediska migrace. To znamená, vás zajímá, do jaké míry pravděpodobně myslíte jsme schopni přesunout pozornost do těch zemí, které jsou největším zdrojem migrace. To je asi na velké vystoupení, ale já zkusím aspoň něco naznačit.

Souhlasím s vámi, že by se i podle mého názoru měla rozvojová pomoc, humanitární pomoc zvětšovat. Jednak to odpovídá těm závazkům, sile ekonomiky České republiky a také to odpovídá tomu, že máme kolem sebe poměrně velké množství krizových situací, které spíš rostou, a ta pomoc je tam potřebná. Já také mám v umyslu v tomto roce předložit vládě určitou žádost na zvyšování prostředků právě na tu humanitární pomoc. A právě na tu pomoc, která bude věnována zdrojovým zemím. Takže je to věc, o které se ve vládě mluví, a já mohu říci, že připravujeme materiál, který předložíme za Ministerstvo zahraničí a kde bychom chtěli i ve spolupráci s dalšími tu rozvojovou pomoc zvyšovat.

Abych byl přesný – nám se podařilo v posledních dvou letech vzhledem k těm krizím, které vznikly v Iráku, Sýrii, kolem nás, a vzhledem k migrační krizi, nám se podařilo získat mimořádné prostředky společně s Ministerstvem vnitra, díky kterým byla zvýšena pomoc těm nejvíce krizovým regionům. Také (nesrozumitelně) i na humanitární pomoc. Když se podíváte, kolik jsme dali v roce 2015, tam bylo – 70 mil. jsme dali vlastně jenom na ty krizové země Irák, Sýrie, na ty vnitřně vysídlené z těch zemí do dalších oblastí, Libanon, Jordánsko. A speciálně kdybyste se ptal, kolik třeba se dalo na Sýrii, tak vám dám jedno číslo: od roku 2012 na Sýrii bylo vynaloženo přes 200 mil. na pomoc vnitřně vysídlenému obyvatelstvu i syrským uprchlíkům v Jordánsku, Libanonu, Iráku a Turecku. Takže to je suma toho, co jsme dali třeba za dva, tři, čtyři roky na speciálně, řekněme převážně syrské uprchlíky.

V tom je třeba i program Nové elity pro Sýrii, kde se snažíme podporovat stipendijní program pro syrské studenty. To jsme zahájili v listopadu. A v České republice zahájilo studium 18 syrských uprchlíků z Jordánska.

Vy jste se zmínil o tom táboře v Zátarí, který je na hranicích Jordánska a Sýrie. V tom táboře jsem byl. To je samozřejmě asi 90 tis. lidí, když jsem tam byl. Já jsem tam byl proto, že tam máme několik programů, které realizujeme přímo v tom táboře. Je to podpora mladých chlapců, mladých děvčat. Chlapce tam učíme ovládat počítače, děvčata... Neděláme to přímo my, dáváme to křesťanským organizacím, se kterými máme zkušenost a které ta děvčata i chlapce učí to, co by jim pomohlo se orientovat na trhu práce. Protože oni mají možnost si vlastně sehnat práci v tom prostoru tam kolem, v tom Jordánsku. V tom táboře nejsou drženi, oni chodí ven a řada z nich si je schopna sehnat práci. Takže my zvyšujeme jejich schopnost si práci sehnat. Klukům, které jsem viděl, 18, 17 roků. Takže je to velice dobrá věc. Myslím si, že to jsou velmi dobře dané peníze. Ty společnosti, kterým to dáváme, většinou myslím jsou to protestantské, křesťanské organizace, jsou podle mě velmi spolehlivé a dělají to dobrě. To jsem se přesvědčoval na vlastní oči.

Takže si myslím, že to jsou velmi užitečné věci a stojí za to tady tyto prostředky zvyšovat. Je to vlastně to, že se snažíme, aby ti lidé neodcházeli pryč do Evropy, ale aby se vzdělávali a nacházeli práci přímo tam. Asi se oba shodneme na tom, že tohle je třeba podporovat. A rozsah této pomoci se budeme snažit zvyšovat.

Už nemám moc času, ale řeknu vám, že není jednoduché u těch programů, které děláme dnes v Etiopii, v Palestině a jinde, v Bosně a Hercegovině, říci: Tohle skončíme a přesuneme to jinam. Protože to by byla obrovská škoda a je to pro mě nepředstavitelné. Takže řešením je spíš získat další prostředky a ty pak soustředit do těch míst, která vy máte na mysli. Tam, kde jsou zdroje té migrační krize. Ale myslím si, že jsou omezené možnosti získávat ty prostředky tam, že budeme to, co máme, omezovat a dávat to jinam. (Upozornění na uplynutí času na odpověď.) To by mohlo být jednom částečně. Hlavní je získat peníze nové.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nejenom prostředky, i čas je omezen, pane ministře. Prosím pana poslance o doplňující otázku.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. V podstatě nemám doplňující otázku, kde v základních strategických směrech jsme ve shodě. Protože si myslím, že efektivita vynaložené koruny v místech těch rozvojových zemí je daleko lepší než tady pak provádět nějaké rekvalifikace v podstatě nekvalifikovaných lidí. To nás přijde strašně draho a byl bych rád, kdyby tento názor, co jste tady řekl, sdílely taky vládní elity Evropské unie. To byl ten druhý dotaz. Tak jestli snad k tomu, jakým způsobem se budete toto snažit o implementaci do podmínek Evropské unie. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty doplňující odpovědi.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji za možnost pokračovat, protože jednu věc jsem chtěl tady zmínit, která mně připadá dost zajímavá. Jedna věc je to, že se shodneme, že by Česká republika do těch zdrojových míst mohla dávat větší prostředky. O to se budeme snažit a budeme se snažit, aby samozřejmě to šlo efektivně tam, kde máme šanci třeba ty vysídlené těmi prostředky přimět k tomu, aby zůstali a nestěhovali se nezvyšovali... To je jasné.

Ale zajímavá je ta otázka, kterou vy jste naznačil. Co ty evropské prostředky? To je zajímavé proto, že to jsou nepředstavitelně robustní prostředky, které Evropa dává na rozvojovou pomoc. Teď nemluvím o České republice. Mluvím o Evropě. To jsou stovky miliard, které proudí do Asie, do Afriky. Jsou to peníze, které se vlastně, ty toky se vytvářely desetiletí. Jsou spojeny se zeměmi, které mají v těch zemích obrovskou minulost, třeba i koloniální a další. Dneska se tam obhospodařují skutečně nepředstavitelné toky peněz, kde je velice zajímavé se dnes zeptat na to, jak jsou vlastně tyto tradiční toky stovek miliard eur, jak jsou efektivní.

Já jsem se právě o tomto v poslední době bavil jak s Federicou Mogherini, tak s holandským předsednictvím a řadou dalších, do jaké míry jsme schopni dneska vést debatu o těchto obrovských penězích, které tradičně proudí do různých kontinentů světa a které bychom my dnes potřebovali soustředit na ta místa, kde jsou ty největší krize, a které kdybychom dokázali z velké části transformovat, tak to jsou peníze takového rozsahu, že by skutečně byly schopny pravděpodobně vytvářet, měnit ty podmínky. A otázka je, do jaké míry v Evropě jsme schopni a ochotní se o takovýcho zásadních změnách bavit.

Vy si dovedete představit, že to jsou toky, které se vytvářely desetiletí, v době, kdy my jsme ani v Evropské unii nebyli. Jsou spojeny s těmi tradičními donory a jsou spojeny samozřejmě i s určitými strukturami, které se desetiletí vytvářely. Ale Evropa se dnes nachází skutečně ve velice vážné situaci a stálo by za to mluvit o tom, jak celá ta rozvojová pomoc, jak ji znova uchopit (předsedající upozorňuje na čas) tváří v tvář tomu, co se děje, a přehodnotit ji. A to je to, o co se snažíme, a doufám, že se to povede.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru. Devatenáctou interpelaci přednese paní poslankyně Jana Černochová, která bude interpelovat nepřítomného ministra obrany ve věci náborů. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, naše armáda se dlouhodobě potýká s problémy v oblasti náborů. Jistě dobré víte, že naplněnost některých jednotek bohužel nedosahuje ani poloviny požadovaného stavu. Jsem velmi ráda, že se nám společnými silami podařilo schválením novelizace branné legislativy, zejména novely branného zákona a nového zákona o vojácích v záloze, provést první kroky k tomu, abychom tento stav napravili. Samotná legislativa však není jediným řešením a naše práce rozhodně nekončí. Stojí před námi úkol naplnit počty jak u útvaru profesionálních vojáků, tak i počty aktivních záložáků. S kolegy na výboru pro obranu vnímáme oblast náboru jako klíčovou pro budoucnost naší obranyschopnosti a jsme si vědomi

toho, že je třeba zintenzivnit práci na vybudování silnějšího pouta mezi občany a armádou, na její popularizaci a na zvýšení zájmu veřejnosti o otázky obrany vlasti a pocitu spoluodpovědnosti za její zajištění.

V rámci debat o této problematice jsme v minulosti opakovaně diskutovali o projektech, kterými by se tohoto cíle dalo dosáhnout. Jedním z nich byla i možnost využít pro tento účel televizní tvorbu, např. v produkci specializovaných pořadů či seriálů, které by obrátily pozornost veřejnosti k otázkám s armádou a obranou souvisejícím. Já bych v tomto smyslu očekávala větší vstřícnost zejména od veřejnoprávního média, tedy České televize, protože jsme svědky toho, že se točí jeden policejní seriál za druhým, točí se celá řada dokumentů, na které Česká televize vysokými částkami přispívá, ale tak nějak postrádám, že by byl nějaký pořad, který by se věnoval této problematice.

Takže v této souvislosti bych se vás chtěla zeptat, zda a jaké projekty v tomto segmentu resort Ministerstva obrany připravuje, zda případně hodlá podpořit nějaký z projektů, jež se nabízejí, nebo zda o takových projektech věbec, pane ministře, víte a v jaké fázi probíhá komunikace např. s Českou televizí právě o tom, že by se v ní objevil (předsedající upozorňuje na čas) nějaký pořad, který by se tematicky věnoval Armádě České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni, které bude odpovězeno písemně. Dvacátou interpelaci přednese paní poslankyně Jana Hnyková. Bude to interpelace na ministra zdravotnictví ve věci počtu lůžek v českých nemocnicích. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji pane předsedající, zapomněl jste dodat nepřítomného ministra zdravotnictví.

K interpelaci mě vedl článek ze dne 18. 1. 2016 v Hospodářských novinách pod názvem Plán ministerstva selhává, lůžek pro akutně nemocné ubývá, chybí však místa pro seniory. V něm se praví: Pacientská lůžka roky mizí z českých nemocnic. Ruší se místa pro akutně nemocné, jejichž potřeba například díky moderní medicíně průběžně klesá. Podle předpokladu Ministerstva zdravotnictví by ale tato lůžka neměla zanikat úplně. Měla by se stěhovat do zařízení, která pečují o seniory a nemohoucí, jichž v populaci skokově přibývá. Ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček před časem slíbil, že ustanoví speciální komisi, která na vznik potřebných lůžek dohlédne. Z plánu ale potíchu sešlo a počet míst pro seniory stále nepřibývá. Žádná komise neexistuje ani není plánována, říká dnes ministr Němeček. Tolik citace.

Během 40 let se počet 80letých seniorů, vážený pane ministře, zvýší podle odhadu Ministerstva práce a sociálních věcí až čtyřnásobně a v nemocnicích je podle statistiky jen necelých osm tisíc lůžek následně péče. Víte, že existují v naší zemi neregistrovaná zařízení, která řeší nedostatek míst v pobytových službách – ale za jakých podmínek tam lidé živoří? Nejen paní ombudsmanka na toto upozorňuje v řadě svých zpráv. V České republice chybí jakákoli koncepce ve zdravotnictví. Já to vidím v našem Libereckém kraji. Aktuálně se teď řeší přežití nemocnice v Semilech a

komplikace, které způsobilo obyvatelům Frýdlantska zrušení akutní péče v tamní nemocnici. (Předsedající upozorňuje na čas)

A já se ptám, proč tato komise nevznikla. Co vás k tomu vedlo, proč zde ještě nemáme koncepci zdravotnictví? A poslední otázka: Jak tedy chcete zajistit do budoucna zdravotní péči pro naše občany, bude naše zdravotnictví stále živelné, bez jakéhokoli plánování? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni, které bude odpovězeno písemně pro nepřítomnost pana ministra. Dvacátou první interpelaci přednese paní poslankyně Nina Nováková, bude interpelovat ministryni školství ve věci vzdělávání v uměleckořemeslných oborech. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Dovolím si v začátku oslovit nepřítomnou paní ministryni, která se omluvila, s tím, že jistě nejsme v rozporu, že bychom měli v rámci vzdělávacího i výchovného procesu klást také důraz či alespoň nezapomínat na uměleckořemeslné obory a také na všeobecný rozvoj dětí v oblasti umění či prostřednického umění. A právě tyto dvě záležitosti se spojují v mé dotazu či mé připomince.

Víme, že existuje v rámci škol velice zajímavá, se stoletou tradicí existující škola Konzervatoř Jana Deyla pro zrakově postižené, a při této konzervatoři také působí střední škola pro zrakově postižené, kde lze studovat obor, který je právě na pomezí řemesla a umění, a to je obor ladič. Tato škola je zřizovaná Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a přitom právě tady jistě k velkému překvapení mnohých z nás existuje situace, kterou bych snad nejlépe nazvala inkluzí naruby, nebo nějakou exkluzí či antiinkluzí. Ředitelka na tuto školu totiž smí přijímat pouze uchazeče s diagnostikovaným zrakovým postižením a jiní uchazeči sem mají přístup vlastně uzavřen. Pro úplnost, výrobu a údržbu hudebních nástrojů lze studovat nejbližše v Hradci Králové. Můžeme namítnout, že současný trh práce zdánlivě nepotřebuje tisíce ladičů a opravářů hudebních nástrojů a že můžete teď, bohužel, jsou méně v kurzu než třeba zbraně, ale to nemůže znamenat, že se vzdáme úsilí o všeobecný rozvoj našich dětí. Je-li cílem ministerstva inkluze, i když v našich představách by se mělo jednat o velmi citlivé a ve správném tempu prováděné společné vzdělávání, pak by právě ministerstvo mělo jít příkladem na škole, kterou ono samo zřizuje.

Můj dotaz tedy zní: Proč nemohou na škole, která působí při Konzervatoři Jana Deyla zde v Praze, studovat také ti, kteří nemají diagnostikováno zrakové postižení? (Předsedající upozorňuje na čas) Dosud to totiž možné bylo a myslím si, že to škodí oboru a že to škodí i v rámci inkluze těm dětem se zrakovým postižením, které na této škole studují. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Bude jí odpovězeno písemně pro omluvu paní ministryně. Dvacátou druhou interpelaci přednese pan poslanec Zdeněk Soukup a bude interpelovat ministryni práce a sociálních věcí

Michaelu Marksovou ve věci novely zákona o sociálních službách. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dobré odpoledne. Asi před rokem jsme novelizovali zákon o sociálních službách. Přijali jsme poměrně průlomové řešení, převedli jsme odpovědnost za financování z Ministerstva práce a sociálních věcí na kraje. Řada věcí ale zůstala nedořešena. Pár příkladů: Jak zajistit, aby kraje nepreferovaly své rozpočtovky na úkor privátních i ostatních poskytovatelů sociální péče? Nebo dál: Jak to bude s financováním zohledňujícím kvalitu? Ministerstvo slíbilo vypracování určitých standardů, podle kterých by měly být přidělovány dotace. Do dneška ty standardy v podstatě nejsou známy.

To všechno vedení Ministerstva práce a sociálních věcí slibovalo v další velké novele, která měla vejít v platnost původně 1. 1. 2017. Teď už se mluví o 1. 7. 2017, a přitom ministerstvo nezveřejnilo ani hlavní záměry. Přitom, jak víme, od zveřejnění záměrů k platnosti zákona je poměrně dlouhá doba. toho plyne nervozita poskytovatelů sociálních služeb, kteří se na mě v karlovarském regionu obracejí.

Otzáka: Paní ministryně, jaký je konečný termín předložení novely? Další otázka: Jaký je odhad legislativního procesu? A můžete naznačit, jakým způsobem se chce novela s problémy vypořádat?

Mám tady ještě doplňující otázku, využiji svého času. Z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí prosáklo, že vzorec pro financování sociálních služeb počítá s 20% účasti privátních zdrojů a příspěvků obcí. Obcím ale tuto povinnost zatím žádný právní předpis neukládá. Sněmovnou neprošel zatím ani žádný návrh na rozšíření daňové výtěžnosti pro ně. Z čeho budou obce platit sociální služby, těch 20 %? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci, kterému bude odpovězeno písemně. Další interpelaci bude mít paní poslankyně Jitka Chalánková, která ale není přítomna, tudíž její interpelace propadá. Dostáváme se k 24. interpelaci. Pan poslanec Josef Šenfeld bude interpelovat přítomného pana ministra Jana Mladka ve věci programu řešení brownfieldů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Šenfeld: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, jsem rád, že jste dorazil.

Svou interpelací bych chtěl říct, že mě oslovil jeden ze starostů z mého volebního obvodu. Údajně jste měl veřejně přislíbit vyhlášení nově připraveného programu Ministerstva průmyslu a obchodu, program, který by umožnil městům a obcím výkup tzv. brownfieldů od soukromých osob. Ten program by se měl jmenovat "Regenerace a podnikatelské využití brownfieldů, revitalizace a oživení zastaralých a nevyužívaných průmyslových areálů, příprava průmyslových ploch a objektů pro podnikání na území strukturálně postižených krajů Moravskoslezského, Ústeckého, Karlovarského a hospodářsky problémových regionů dle Strategie regionálního rozvoje České republiky na období 2014 až 2020".

Jak vyplývá z názvu, jednou z podmínek by mělo být, že takto vykoupené nemovitosti by mohly být využity jen pro průmysl a podnikání, takže někteří starostové tento záměr velmi uvítali. Ten můj konkrétní pan starosta se mým prostřednictvím ptá, jestli návrh již prošel meziresortním připomínkovým řízením, zda tento návrh projednala vláda, anebo kdy ho projedná, kdy lze očekávat spuštění tohoto programu. A pokud bude program spuštěn, jak velká bude alokace pro tento dotační titul. Předem děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra Mládka o odpověď. Prosím, pane ministro.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče, děkuji za tuto interpaci ohledně brownfieldů. Jedná se o o, že tento program, který by měl řešit brownfieldy v onech třech strukturálně postižených oblastech, tj. v Moravskoslezském, Ústeckém a Karlovarském kraji, byl již připravován na jednání vlády do Ústí nad Labem, které proběhlo v říjnu minulého roku. Pravda je ovšem také ta, že skončil v meziresortu, protože byla neshoda s Ministerstvem financí. A ta neshoda byla právě o tom jednom bodu, který jste zmínil. Na jedné straně je vůle věnovat peníze, předpokládá se, že by šlo o dvě miliardy korun, do rozvoje průmyslových zón, do řešení brownfieldů. Podotýkám, jsou to brownfieldy, které by event. byly využívány pro průmyslovou výrobu nebo služby. Nejsou to brownfieldy obecně, které by potom třeba byly přebudovány na park nebo nějaké zařízení, které slouží městu. To patří paní ministryně Šlechtové, Ministerstvu pro místní rozvoj. Sporný bod byl jeden z těch, který jste zmínil, tj. jestli mají mít možnost z toho benefitovat soukromé osoby, tzn. přeprodávat městům. Tohle je jedna z věcí, kterou musíme dořešit.

V tuto chvíli je ten materiál před poradou na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Poté, až proběhne vnitřní poradou a připomínkovým řízením, tak ho předáme do meziresortního připomínkového řízení, protože máme zájem se k tomu vrátit, byť první pokus prosadit tento plán se nepovedl.

S tím samozřejmě souvisí, byť to je projednáváno zvlášť, to je zóna nad Barborou, kde bychom se také rádi posunuli a udělali tam velkou průmyslovou zónu už jenom proto, že v Moravskoslezském kraji došlo při přípravě výstavby továrny Hyundai k jakési společenské dohodě, že všechny další průmyslové zóny budou brownfieldy. To je samozřejmě z hlediska ochrany životního prostředí velmi chvályhodný zájem, ale z hlediska rychlosti a nákladů to zdaleka není tak jednoduché.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru. Pan poslanec nemá doplňující otázku. Další interpaci by měla mít paní poslankyně Gabriela Pecková, která ale není přítomna, tudíž její interpelace propadá. Dostáváme se k 26. interpelaci. Pan poslanec Martin Plíšek bude interpelovat pana ministra spravedlnosti Roberta Pelikána ve věci elektronických náramků. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, chtěl bych se vás zeptat na osud projektu elektronického monitoringu odsouzených osob, tedy tzv. elektronických náramků pro vězně, a vrátím se do minulého roku.

Z kraje ledna loňského roku Probační a mediační služba zveřejnila předběžné oznámení o úmyslu zadat veřejnou zakázku na pořízení systému a provoz systému elektronického monitoringu odsouzených osob. Následně v srpnu Probační a mediační služba vyhlásila tuto veřejnou zakázku. Mezitím následně rezignovala na svou funkci ředitelka Probační a mediační služby a Probační a mediační služba posunula podzimní termín pro podávání přihlášek do tohoto výběrového řízení na 23. prosince. To znamená na základě dotazu případných uchazečů, předběžných dotazů, se měnily ještě v průběhu zadávacího řízení některé technické podmínky zadávací dokumentace. 23. prosince ovšem při otvírání obálek tato veřejná zakázka skončila fiskem, protože se do této veřejné zakázky nepřihlásil ani jeden uchazeč. Tím pádem muselo být výběrové řízení zrušeno.

Chci se vás, pane ministře, zeptat na důvod, proč tomu tak podle vašeho názoru bylo. Jaké jste případně vyvodil personální či jiné důsledky vůči těm, kteří se na zadávacím řízení podíleli? A pak se vás chci samozřejmě zeptat, jestli tento projekt bude nadále pokračovat, jestli tedy vyhlásíte nové výběrové řízení na elektronické náramky, nebo jak hodláte v této věci dále postupovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Poprosím pana ministra spravedlnosti o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jestliže u předminulé interpelace jsem se tu zvesela chlubil, tak tady se bohužel opravdu nemám čím chlubit.

Pro nás to bylo velké překvapení, jak jste správně připomněl. My jsme ještě v průběhu řízení uvolňovali v návaznosti na reakce potenciálních dodavatelů podmínky, abychom zvýšili předpokládanou soutěž, výhru v tom výběrovém řízení. Zaznamenali jsme mnoho otázek od mnoha potenciálních dodavatelů a nedošlo tam k žádné situaci, kdy bychom některému z dodavatelů řekli, že něco, co on požaduje, není možné. Čili skutečně jsme neměli žádný signál, že se tohle stane. Zrovna tak předtím, než jsme vůbec výběrové řízení vypsali, tak externí dodavatel nám udělal tzv. studii proveditelnosti, kde tedy také na základě konzultací s trhem nás ujišťoval, že se nejedná o žádné nereálné požadavky. Proč to takhle dopadlo, přiznám se, nevím. Snažili jsme se získat reakce od potenciálních dodavatelů. Ty reakce v podstatě říkaly, že to pro ně není dostatečně výhodný projekt, tak jak jsme podmínky nastavili. Neříkali, že by to bylo nemožné. Neříkali, že by to nebylo výhodné, jenom říkali, že to není dost výhodné. Mám jisté podezření, že tam mohlo dojít k nějaké dohodě mezi těmi potenciálními dodavateli, ale je to pochopitelně jenom mé podezření, pro které přímé důkazy nemám.

Situaci jsem se pokoušel řešit nejprve tak, že jsem oslovil VZLÚ, což je Výzkumný a zkušební letecký ústav, který přes svůj název patří státu a přes svůj

název se zabývá mimo jiné i geolokačními technologiemi a aplikovaným výzkumem v této oblasti. Ten se vážně zabýval možností, že by pro nás ten systém vytvořil. Po čtrnácti dnech nám bohužel sdělil, že není reálně schopen ten systém vytvořit dostatečně rychle.

Tím se dostaváme tedy do bodu, kdy takovéto řešení nemáme a náš další plán je tedy ten, že se vydáme cestou takzvaného soutěžního dialogu, což je jediná možnost podle zákona o veřejných zakázkách. Je to velice nevyzkoušená cesta, ale je to jediná možnost, jak vyjednávat s potenciálními dodavateli, protože prostě nám nezbývá než si přiznat, že nemůžeme naslepo stanovit podmínky, protože by se nám mohlo stát podruhé to samé. Čili musíme s patřičnými formami vyjednávat o tom, jaké podmínky jsou a nejsou přijatelné. Nebude to nic příjemného.

Provedu nějaké změny v týmu, který to připravoval, zúžím ho, byl příliš široký podle mého názoru. Jinak personální odpovědnost vyvazovat nebudu, protože, jak říkám, bylo to překvapení, myslím si, pro všechny zúčastněné.

Nakonec ještě parafrázuji jeden anonymní výrok jednoho z těch dodavatelů, jak jej přinesla média, že to byla první čistá soutěž v téhle věci a že dopadla podle toho. Ta další bude čistá také, snad dopadne jinak.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím, pane poslanče, vaše doplňující otázka.

Poslanec Martin Plíšek: Já děkuji za odpověď. Protože se skutečně ztratil tou marnou zakázkou celý loňský rok, chtěl bych se vás zde, pane ministře, zeptat, kdy tedy očekáváte, že by ten projekt elektronických náramků mohl být spuštěn a zda to bude ještě za vašeho fungování v této vládě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, věštěte.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Záleží na tom, jak budu dlouho fungovat v téhle vládě, že? My jsme úplně neztratili ten rok. Značnou část toho roku jsme věnovali technickému průzkumu toho, co potřebujeme, atd., takže máme nějakou kompetenci, kterou jsme na začátku neměli, máme i nějakou zkušenosť z prvního výběrového řízení. To samozřejmě využijeme v další fázi. Já bohužel nedovedu v tuto chvíli odpovědět, harmonogram prostě ještě nemáme postavený. Ale jak vidíte, jsem nepoučitelný optimista, takže věřím, a uděláme všechno pro to, abychom to do konce volebního období stihli. Snad je to reálné. Bohužel prostě závisíme na tom, co udělají ty soukromé subjekty.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Přikročíme k další interpelaci. Pan poslanec Petr Kudela přednese interpelaci na nepřítomného ministra financí Andreje Babiše ve věci převodu budovy postavené v akci Z v obci Březová v Moravskoslezském kraji. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, pane ministře. Žádám vás o radu, jak postupovat v záležitosti obce Březová získat pro svůj provoz a rozvoj budovu úřadu. Obec Březová se nachází v okrese Opava v nadmořské výšce asi 525 metrů. Tvoří ji pět místních částí, ve kterých žije celkem 1 400 obyvatel. Úřad obce sídlí v budově postavené v rámci akce Z, kterou vlastní Česká republika prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Obec Březová se již řadu let snaží získat tuto budovu do svého vlastnictví. V budově sídlí sice v nájmu, ale jako u cizího. Stát se k obci chová v tomto případě skutečně jako k cizímu. Budovu v současné době užívají obec pro svůj obecní úřad, pobočka České pošty, živnostnice s kadeřnictvím a Telefónica, která tam má digitální ústřednu pro celé Březovsko na základě věcného břemene.

Obec opakováně jednala s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových. Úřad nabízí dvě možnosti – buď předložení záměru s využitím budovy ve veřejném zájmu, nebo kupě budovy za 2,8 mil. korun. To je pro obec nedosažitelné. Úřad sice připouští bezúplatný převod, ale dosud žádný z předložených záměrů obce nesplňoval podmínsku převodu ve veřejném zájmu. Veřejným zájmem totiž podle úřadu není využití budovy pro obecní úřad, není veřejným zájmem využití budovy pro domov s pečovatelskou službou ani zřízení prostor pro služby občanům. A tak budova chátrá. Obec do ní nemůže investovat, protože by investovala do cizího majetku, a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových stav budovy nezajímá. Nechce řešit ani prasklou hadičku na splachovadle toalety, který je dle inventarizace součástí budovy. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Prosím tedy, pane místopředsedo, udělejte s úřadem pořádek, nebo prosím o dotaci 2,8 mil. pro obec Březová, nebo prosím o doporučení, jak má obec postupovat, aby si pro svůj rozvoj zajistila budovu obecního úřadu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dostáváme se k další – a už nedostáváme, protože podle jednacího řádu poslední interpelaci lze podat nejpozději pět minut před 18. hodinou. Už jsou čtyři minuty před 18. hodinou. Takže vám, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji. Končím dnešní jednací den. Zítra ráno v 9 hodin budeme pokračovat mimořádnou schůzí Poslanecké sněmovny k elektronické evidenci tržeb.

(Schůze přerušena v 17.56 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

26. ledna 2016

Přítomno: 169 poslanců

(Schůze pokračovala v 14.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 39. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 3 dnes hlasuje pan poslanec Tejc a pan poslanec Velebný hlasuje s kartou číslo 11.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Hamáček Jan, zdravotní důvody, Andrlé Sylor Augustin Karel do 16 hodin, pracovní důvody, Bartošek Jan, pracovní důvody, Běhounek Jiří do 17 hodin, pracovní důvody, Birka Jan bez udání důvodů, Borka Jaroslav do 17 hodin, osobní důvody, Čip René, zdravotní důvody, Dobešová Ivana, zahraniční cesta, Farský Jan, pracovní důvody, Fiala Radim, pracovní důvody, Fischerová Jana, zahraniční cesta, Gabal Ivan, zahraniční cesta, Holík Pavel, zahraniční cesta, Jakubčík Igor do 16 hodin, bez udání důvodu, Kailová Zuzana, zdravotní důvody, Kostřica Rom, pracovní důvody, Koubek Jiří, osobní důvody, Nohavová Alena do 17 hodin, pracovní důvody, Nitrová Pavlína, zdravotní důvody, Pecková Gabriela, pracovní důvody, Pěnčíková Marie, zdravotní důvody, Rais Karel do 16.30, pracovní důvody, Schwarz Bronislav, zdravotní důvody, Schwarzenberg Karel, pracovní důvody, Stupčík Štěpán, zahraniční cesta, Syblík Zdeněk, zdravotní důvody, Urban Milan bez udání důvodu, Váhalová Dana, pracovní důvody, Wernerová Markéta, zdravotní důvody, Zlatuška Jiří, pracovní důvody.

Z dnešního jednání se omlouvají tito členové vlády: Sobotka Bohuslav, zahraniční cesta, Chovanec Milan, pracovní důvody, Pelikán Robert, zahraniční cesta, Valachová Kateřina, pracovní důvody.

Z dnešního jednání se ještě omlouvá pan poslanec Bronislav Schwarz ze zdravotních důvodů. To je zatím k omluvám.

Nejdříve bych vás chtěla informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Prosím vás, vážné kolegyně a kolegové, o klid, protože následně o tom návrhu budeme hlasovat, tak ať každý víme, o čem hlasujeme.

Dnes navrhuje grémium za prvé projednat tyto body v tomto pořadí: Již pevně zařazený bod 57, sněmovní tisk 689, první čtení, zákon, sociální služby. Poté projednat nový bod, u kterého byly splněny zákonné lhůty, a to sněmovní tisk 484, Smlouva mezi ČR a Íránskou muslimskou republikou o zamezení dvojího zdanění, druhé čtení. Dále bod 63, sněmovní tisk 687, první čtení, zákon o potravinách a tabákových výrobcích. Po této pevně zařazených bodech bychom se věnovali bodům z bloku druhé – čtení zákony. Pouze body 10, 11, 12 a 13, sněmovní tisky

304, 458, 497, 503, navrhujeme zařadit na konec projednávaného bloku. Důvodem je omluva navrhovatele, ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, z dnešního jednání. Připomínám, že v 15.30 máme pevně zařazený přerušený bod 203, migrační krize.

Za druhé, potom pevně zařadit na zítra, středu 27. ledna, ve 12.45 hodin volební body 183 a 184.

To je z mé strany vše. Přehled zbývajících bodů vám byl rozdán na lavici.

Nyní mám tady přihlášky... mám zde návrhy na změnu schváleného pořadu a prvního poprosím k mikrofonu pana poslance Vilimce. Poprosím sněmovnu o klid.

Poslanec Vladislav Vilimec: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi navrhнуть pevné zařazení bodu 97, sněmovní tisk 403, poslanecký návrh novely zákona číslo 212/2009 Sb., o zmírnění majetkových křivd občanům České republiky za majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi, a to buď na dnešek 26. ledna 2016 jako první bod po již zařazených bodech, respektive po těch pevně zařazených bodech, které doporučuje grémium. Pokud by tento návrh neprošel, alternativně navrhoji projednání tohoto tisku na zítřek, také jako první bod po již pevně zařazených bodech, respektive bodech, které také načetlo grémium.

Návrh, který alternativně podávám, je návrh, který je podáván jak opozičními, tak vládními poslanci a je ve Sněmovně již od února minulého roku. Takových návrhů je sice více, ale tento návrh je vyvolán skutečně zjevnými problémy, které stávající znění zákona přináší v praxi. Oprávněné osoby totiž postupně odcházejí a existují případy, kdy se oprávněné osoby nedočkají finančního odškodnění, protože v mezidobí od podání žádosti zemřou. Stát, který se v minulých letech přihlásil k zodpovědnosti za odškodnění těchto případů, by určitě neměl být vůči těmto stávajícím problémům aplikace zákona nečinným. Problém se dle mého soudu nedá vysečet, je potřeba rychle rozhodnout, zda problémy v aplikaci tohoto zákona napravit, či nikoliv. Proto prosím Poslaneckou sněmovnu, nejen za sebe, ale i za ostatní předkladatele zákona, o pevné zařazení tak, jak jsem navrhl.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím dalšího v pořadí s návrhem na změnu programu a tím je pan poslanec Marek Černoch. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo paní místopředsedkyně. Dámy a páni, přejí vám hezké odpoledne. Minulý týden tady proběhla ve Sněmovně velmi výšivná debata ohledně Energetického regulačního úřadu, a proto bych chtěl dnes navrhнуть nový bod Sněmovny, a sice: Usnesení Sněmovny k výplatě podpory obnovitelných zdrojů. Bod navrhoji zařadit dnes za první pevně zařazený bod ohledně příspěvku pro tělesně postižené.

Myslím si, že je velký šok v tom, co se dnes děje s podporou obnovitelných zdrojů, a že se vláda opět chystá nelegálně solárním baronům pomáhat.

Pravděpodobně většina z vás se na konci loňského roku setkala se sporem mezi vládou a Energetickým regulačním úřadem o to, jestli se může, nebo nemůže vyplácet podpora ve výši 42 mld. korun. Tato obří částka se týká výplaty pouze v roce 2016, kdy každý z nás může ušetřit na energiích přibližně 15 % celkové ceny naší složenky. Jsou to obrovské peníze, které jsou již roky vypláceny jako veřejná podpora na dobré slovo bez schválení Evropské unie.

Vláda poprvé o takzvanou notifikaci požádala Evropskou komisi v roce 2012 a teprve v roce 2014 dostala částečné schválení pro obnovitelné zdroje uvedené do provozu v letech 2013 až 2015. O zbytek zdrojů se nikdo nestaral. Všichni ministři průmyslu a obchodu se tvářili, že žádné šetření oprávněné podpory v Bruselu ani neexistuje.

ERÚ musí ze zákona zejména chránit spotřebitele a výplata veřejné podpory pro solární barony tedy musí striktně být podle práva a v naprostém souladu se zákony. V zákoně o obnovitelných zdrojích číslo 165/2012 Sb. je jasné napsáno, že podpora nemá být vypláceena subjektům, které nesplňují podmínky notifikace. Tuto větu ERÚ vždy napsal do svého cenového rozhodnutí. Ministerstvo průmyslu se tvářili tak, že podmínce všichni splňují, a desítky miliard každý rok putovaly na účty někdy velmi podezřelých firem.

V roce 2015 ERÚ upozornil na to, že Česká republika schválení stále nemá z Bruselu a že pan ministr Mládek v této oblasti zcela hluboce pochybil, zejména poté, co se mu podařilo na sílu a proti našemu postoji protlačit energetický zákon, který přinesl více škod než užitku. Pan ministr tehdy dal hlavu na špalek, že zákon je v pořádku, a teď v tuto chvíli přichází další rána.

Co se tedy stalo loni v pozadí boje o energetický zákon? V lednu 2015 kontrolní závěr NKÚ potvrdil, že podpora je překompenzována a že došlo ke křížovým podporám, že šlo o extrémní dopad na českou ekonomiku. Ministerstvo průmyslu a obchodu dodnes kontrolní závěr nepředložilo vládě, což kritizoval kontrolní výbor Poslanecké sněmovny 3. prosince |2015|. V kontrolní závěru NKÚ se jasné popisuje, že některé provozovny mají návratnost sedm let, ale podporujeme je po dobu dvaceti let. Třináct let tedy vydělávají čisté peníze. Některé projekty budou příští rok splaceny, ale peníze dostanou až do roku 2030. V březnu roku 2015 to ostatně svým dopisem na všechny poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky potvrdil pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek, který napsal, že bývalé vedení ERÚ nastavilo výkupní ceny nad rámec zákona, a že tedy došlo k navýšení cen a překompenzacii.

V červenci 2015 se stala asi nejdůležitější věc. Bylo zveřejněno nařízení Rady Evropské unie 2015/1589, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie, které se týká výplaty veřejné podpory a jejich pravidel. To hlavní se píše v článku 2 odst. 1 tohoto nařízení: S výhradou odlišné úpravy v nařízeních přijatých na základě článku 109 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo jiných příslušných ustanovení této smlouvy musí dotyčný členský stát oznamit Komisi s dostatečným časovým předstihem všechny plány na poskytnutí nové podpory.

Znamená to tedy, že podpora v České republice může být považována za protiprávní, protože nebyla s dostatečným časovým předstihem oznámena v Bruselu. Ona byla oznámena se zpožděním a navíc se o legalizaci podpory zřejmě u ministra Mládka moc nesnažili. Ještě v srpnu 2015 premiér Sobotka odpověděl ERÚ v odpovědi týkající se špatného nastavení výkupních cen, že ERÚ má řešit případnou překompenzaci ve svých cenových rozhodnutích. V říjnu 2015 ministr Mládek sdělil, že provozní podpora pro všechny uvedené výrobny by měla být v cenovém rozhodnutí Energetického regulačního úřadu stanovena až po udělení kladného notifikačního rozhodnutí ze strany Evropské unie. To znamenalo pro úřad jasné stanovisko, že premiér a ministr průmyslu chtějí, aby se věc vyřešila v cenovém rozhodnutí, kde neměla být podpora pro zdroje bez notifikace, což potvrdil i antimonopolní úřad nebo odbor kompatibility Úřadu vlády. Takže jsme tu měli jasná stanoviska řady úřadů, že nelegální podpora vypsána nebude a že všichni občané ušetří astronomických 42 mld. Kč.

Ale tak jak to v solárním byznysu chodí, samozřejmě tyto firmy nemohly nechat, aby se rozjel konec jejich podnikání, a tento tanec úřad nepamatuje. Vláda přijala nejdříve na začátku prosince usnesení, že co Evropská unie nezakázala, je povoleno. I vládní legislativci však pochopili, že jen tak tímto směrem to nepůjde, protože v případě veřejné podpory je to přesně opačně. Podpora je zakázána, pouze ve specifických případech po notifikaci ze strany Evropské komise může být povolena. Ministr Mládek proto připravil další vládní nařízení, které říkalo – cituj: Podle názoru MPO se v případě solárních baronů z mafiánskými projekty z roku 2010 jedná o existující podporu a ta notifikaci z Bruselu nepotřebuje.

S touto výhradou a zjevně až po obřím nátlaku podepsal dva dny před Silvestrem bývalý předseda ERÚ pan Nehoda cenové rozhodnutí, které říká, že se podpora nevyplatí, pokud by byl názor MPO mylný. A názor pana ministra Mládka byl tak mylný, že už mylnější být nemůže. Pan Gauer z Ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise totiž minulý týden poslal do České republiky jasnou zprávu: Podpora pro solární barony nemůže být ani omylem považována za existující a notifikaci z Bruselu potřebuje.

Za této situaci by si minimálně tvůrci onoho vládního nařízení měli sáhnout na své svědomí, rezignovat hned za ministrem Mládkem, protože pravdou je, že všichni opět tvrdí, že se nic neděje a že ministr Mládek povolí protiprávní výplatu skoro 4 mld. Kč měsíčně. Každý měsíc se má podpora vyplácet, i když je vládní nařízení neplatné a cenové rozhodnutí ERÚ tím pádem také. Byl jsem v šoku, když jsem viděl pana Chalupu z Komory obnovitelných zdrojů v České televizi, kdy říkal: Podpora může být maximálně protiprávní, ale jasně by se měla vyplácet. A ministerstvo to nedementovalo a k výplatě prvních 4 mld. Kč se chystá.

Proto navrhoji na dnešní den jednání Sněmovny zařadit bod s názvem Usnesení Sněmovny k výplatě podpory obnovitelných zdrojů. Byl bych velmi rád, kdyby zde padly argumenty, jak to tedy doopravdy je. Ještě si myslím, že by bylo velmi dobré, kdyby se k této věci mohla vyjádřit přímo předsedkyně regulátora, ERÚ, paní Vitásková. V rámci tohoto bodu usnesení bych žádal po Sněmovně, aby odhlasovala její možné vystoupení a odpovědi na vaše dotazy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne, děkuji za slovo, paní předsedající. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Rád bych také navrhl zařazení nového bodu Sněmovny s názvem Finanční dopady podpory obnovitelných zdrojů v České republice. Tento bod navrhoji zařadit dnes odpoledne jako druhý bod po již pevně zařazeném bodu, tedy za bod, který navrhoval kolega Černoch.

Je potřeba znovu připomenout, jak je poplatek na podporu obnovitelných zdrojů koncipován. Po přijetí loňské velmi kritizované novely energetického zákona se poplatek na solární a další elektrárny má platit podle velikosti jističe, tedy pro průměrnou domácnost by to vyšlo asi na 12 tis. až 18 tis. Kč ročně. To se zdá nepřijatelné i v lámě, takže v zákoně zůstala zarážka ve výši 495 Kč za megawatthodinu. Průměrná rodina tedy zaplatí asi 2 tis. až 3 tis. Kč ročně. U větších odběratelů je to podobné. Loňská úprava se dělala víceméně proto, aby podniky ušetřily asi 4 až 6 mld. Kč ročně, ale tyto peníze se musejí někde vzít, takže se vezmou všem z jejich daní a z celkových 45 mld. Kč plánovaných jako dotace pro solárníky a další obnovitelné zdroje na jeden jediný rok se celých 22 mld. Kč zaplatí ze státního rozpočtu.

A tady jsme u jádra pudla. Těch 45 mld. Kč je největší dotační titul v dějinách České republiky. Je to více než rozpočet celého Ministerstva dopravy na celý rok včetně Státního fondu dopravní infrastruktury. Je to například skoro pět rozpočtů Ministerstva kultury. Mohli bychom postavit 65 km vysokorychlostních železnic každý rok, nebo dokonce přes 200 km dálnic za jedený rok. A tato podpora je opět různě důmyslně skryta v poplatcích na složence, aby nás to tolik nebolelo, nebo v bezdeném státním rozpočtu, kde ty miliardy už nikdo nemá sílu řešit.

Pan ministr Babiš pořád opakuje, jak je potřeba vybírat více daní, ale na co? Abychom tedy platili solární tunel? 22 mld. Kč každý rok ze státního rozpočtu? Navíc zjevně protiprávně? Ještě jednou si to spočítejme: 45 mld. Kč ročně krát 20 let podpory je přibližně 1 bilion Kč, tedy tisíc miliard, 900 přesně. Za to bychom mohli postavit skoro tři jaderné elektrárny a mít navždycky vystaráno, levné zdroje elektřiny a stabilní ceny. Ale tady se plánuje, že by se na jadernou elektrárnu přispělo ještě jednou, opět abychom to zaplatili všichni, opět ze státního rozpočtu a opět v ceně elektřiny.

Za bilion korun by ovšem byla vyřešena i důchodová reforma, protože jen letos by v případě nevyplácení podpory pro solárníky ušetřil každý z nás včetně batolat a seniorů skoro 4 500 Kč.

Důchodem by se za to mohla zvednou penze – představte si to, 450 korun měsíčně, nikoli těch směšných 40 korun, které schválila vláda – a nám ostatním spoření na důchod. Rázem by se deficit důchodového účtu vymazal a neprojídali bychom naši budoucnost. Zaujala mě myšlenka, že vlastně dnes investicemi do dosud velmi neefektivních obnovitelných zdrojů platíme příjemnou budoucnost generacím, které na tom budou ekonomicky mnohem lépe než my. A kdybychom např. těch 45 mld. korun ročně spláceli náš státní dluh, případně o to snížili deficit státního

rozpočtu, za dvacet let bychom se dostali na polovinu dnešní příšerné dluhové sekery a to by byla pro naše potomky podstatně lepší zpráva.

Všechny výše uvedené argumenty jsou podpůrné pro to, abychom se skutečně zamysleli, zda není čas věci uvést do normálního stavu. Brusel nám jasně sdělil, že naše podpora většiny obnovitelných zdrojů je nelegální nebo nepřiměřená, že 42 mld. korun tady ministerstvo vyplácí bez zákonné opory, ale s posvěcením premiéra a minimálně s tichým přihlížením ministra financí, který hledá, jak kde ušetřit.

Vážení kolegové a kolegyně, jsou to velmi závažné argumenty, a jestliže dnes řešíme každou miliardu ve státním rozpočtu, tak přece nenecháme jen tak bez povšimnutí 4 mld. korun měsíčně. Věřím, že tento návrh podpoříte. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jen malou poznámkou. Mě zaujetí pana poslance Fiedlera pro tuto problematiku je sympatické, rád jeho návrh podpořím. Ale chtěl bych se ho vaším prostřednictvím, paní předsedající, zeptat, kde bere tu ohromující jistotu, že příští generace na tom budou ekonomicky mnohem lépe než my. Já se spíš obávám, že budoucí generace nám budou docela závidět.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení páновé, já jenom jeden krátký návrh, a to aby bod 29, Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanbury a dalších o stavebním spojení a státní podpoře stavebního spojení, sněmovní tisk 425, druhé čtení, byl zařazen za dnes pevně zařazené body. Domnívám se, že jde o bod, který – zejména je-li omluven pan ministr Pelikán, který byl jediný, kdo ho za ty měsíce problematizoval – by tady neměl sebrat příliš mnoho času. Došlo k nějaké dohodě napříč ústavněprávním výborem, jak by ten návrh měl vypadat, a myslím, že se jedná samozřejmě jenom o tisíce rodičů měsíčně, kteří musí zcela zbytečně jít k opatrovnickému soudu platit za to, aby se dostali ke svým penězům, a že bychom urychlením projednávání tohoto návrhu, který tady už leží téměř rok, jenom těmto lidem pomohli. Takže vás žádám o podporu tohoto návrhu, aby byl zařazen za dnes pevně zařazené body.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec David Kádner. Dříve než dojde k mikrofonu, pro stenozáznam – dnešní den s náhradní kartou číslo 15 hlasuje pan poslanec Gabrhel. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kádner: Děkuji. Vážená paní předsedající, vládo, dámy a pánové, rád bych zde dnes slyšel od pana ministra průmyslu a obchodu, pokud dorazí, a od premiéra Bohuslava Sobotky odpovědi na otázky týkající se energetické bezpečnosti v České republice. Proto navrhoji zařazení bodu Energetická bezpečnost České republiky a její řešení vládou České republiky, a to na dnešní den za pevně zařazené body.

Mám oprávněný strach, že Česká republika může najednou skokově trpět nedostatkem energie, za který si budeme moci úplně sami. Půjdu po jednotlivých zdrojích a budu se snažit vysvětlit svůj postoj. Obnovitelné zdroje tvoří asi 13 % energetického mixu České republiky, ale v zimě nás příliš nezásobují, zvlášť pokud teploty klesnou pod minus 15 stupňů jako minulý týden. V takovém případě jsou soláry, větrníky nebo vodní elektrárny schopny pracovat na maximálně 10 % své kapacity. Česká republika by tedy přišla skoro o desetinu své výrobní kapacity a musela by ji něčím nahradit. Šlo by to jádrem, které tvoří asi pětinu naší výroby. Až do konce roku byly zhruba dvě třetiny této výroby kvůli falešným revizním zprávám a špatným svarům ohroženy. Byly de facto zastaveny a mluvilo se o nutnosti nastartovat zdroje pomocí parní lokomotivy, která se pošle do reaktoru. Kvůli, nebojmí se říci, bordelu v polostátní společnosti ČEZ ale hlavy nepadaly, ministři nejedli situaci řešit, vše se zamělo pod koberec a s výjimkou paní Drábové všichni mlčeli jako zařezaní. Akcie ČEZ jsou na mnohaletém minimu, hrozil nám reálně několik měsíců výpadek dalších cca 15 % kapacit výroby energie České republiky.

Problémem se mohou také stát dodávky plynu, které tvoří přes 27 % naší energetické spotřeby. Ukrajinská cesta je kvůli válečnému konfliktu nejistá a má celou řadu problémů, zejména proto, že se kdykoli může opakovat krize z roku 2009, kdy Rusové zavřeli cohoutky, protože Ukrajina neplatila a brala si ropu určenou pro Evropskou unii. Němci nám ukázali, že protiruské sankce platí jen někdy a jen pro někoho, a domluvili si s Ruskem separátní smlouvou a řeší si svůj průšvih s obnovitelnými zdroji bez ohledu na následky jak v Česku, tak i v Polsku. Jak by se asi zachovali, kdyby k nám přes Ukrajinu přestal téct ruský plyn a Němci potřebovali sanovat výrobu svých obnovitelných zdrojů? Asi plyn použijí primárně pro sebe, jak to ostatně mají ve svých zákonech napsáno. My sice máme plné zásobníky, ale ty se přes zimu vyprazdňují a v únoru bývají téměř prázdné. Tedy i zde bychom přišli o velkou kapacitu. Loni navíc byly zásobníky vyprázdněny téměř do dna a i letos se rychle samy vyprazdňují.

Celý podzim plnily stránky novin příběhy lidí, kteří čekali na hnědé uhlí i několik týdnů, protože prostě nebylo k dispozici. Těžaři ho prodávali do zahraničí a navíc pod tlakem vlády na zvýšení poplatků za těžbu a neprolomení limitů se s těžbou nepřetrhli. Vzhledem k tomu, že uhlí tvoří skoro 40 % českého energetického mixu, jedná se opět o ohrožení energetické bezpečnosti.

Suma sumárum máme u každého zdroje na kahánku a snadno se nám může stát, že nebudem mít čím topit a svítit, pokud současná obleva neskončí. Ale vláda si tu v teplicku klidně sedí a tváří se, že se nic neděje.

Takže bych se rád při zařazení bodu Energetická bezpečnost České republiky také zeptal, zda vláda uvažuje o pořízení čínských jaderných elektráren, zda se bude ČEZ

nebo jeho část prodávat do rukou čínských investorů, kteří poslední dobou skupují vše české, na co dosáhnou, a jak bude zajištěna česká energetická bezpečnost ve světle výše uvedených skutečností. Proto opakuji, že bych byl moc rád, nebo navrhoji tento bod na dnešní jednání (Předsedající: Váš čas!) po pevně zařazených bodech s názvem Energetická bezpečnost České republiky a její řešení vládou České republiky. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Martin Lank. Zákon 119, prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, protentokrát trošku z jiného soudku. Já bych rád navrhl předřazení bodu číslo 119.

Jedná se o návrh zákona o azylu, tisk číslo 598. Zákon navrhoji projednat dnes jako druhý bod.

Princip toho námi navrhovaného zákona je velice jednoduchý, a to: azyl ani doplňkovou ochranu nepůjde udělit v případě, že cizinec spáchá protiprávní jednání. Podle dnešních předpisů nelze udělit azyl pouze v případě, že cizinec se dopustí trestného činu proti míru, válečného trestného činu nebo trestného činu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů, a ani nově projednávaná novela azylového zákona to víceméně neřeší. My všichni víme, že taková definice v žádném případě nestací.

My si nedokážeme představit, že bychom měli těmto imigrantům dávat azyl. To je pro nás naprosto nepřijatelné a myslím, že to není přijatelné ani pro většinu z vás. Aspoň v to doufám. Za všechny příklady uvedu jeden. Představte si Prahu, Brno, Ostravu nebo jakékoli jiné město, kde by se odehrály stejně sexuální útoky, o kterých jsme se dozvěděli, že se odehrávaly na silvestra v Kolíně nad Rýnem a v dalších evropských městech. Pokud se zeptám, co by se stalo s takovými cizinci, kteří by u nás žádali o azyl a dopustili by se takového jednání, odpověď je jednoduchá – nestalo by se prakticky vůbec nic. Aspoň by se nestalo nic z hlediska azylového řízení. Řízení s těmito sexuálními útočníky by dále pokračovalo a oni by stále měli nárok na azyl.

Já si myslím, že je v zájmu občanů této republiky, za které my tady všichni sedíme, tomu zabránit. Proto vás žádám o podporu zařazení tohoto návrhu novely zákona o azylu. Připomínám, dnes jako druhý bod. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím znova pana poslance Lanka k mikrofonu s jeho další přihláškou, s jeho návrhem na změnu programu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: To jsem tady mohl zůstat. Tak ještě jednou krásné odpoledne. A teď zpátky k energetice. Rád bych se opět pokusil na pořad jednání zařadit naši technickou novelu energetického zákona, která by umožnila odstranit

rozporu mezi energetickým a služebním zákonem. To znamená zařadit tisk číslo 496, tedy bod 104. A rád bych ho zařadil dneska jako druhý bod. Nejdříve mi dovolte uvést pár věcí, které podle mého názoru alespoň opravňují k tomuto pokusu.

Vláda sama přiznala, že v jejím obřím legislativním zmetku, omlouvám se, ale jinak se to nazvat nedá, který byl přijat jako novela energetického zákona v květnu loňského roku, byla poměrně zásadní chyba, tedy že vedení Energetického regulačního úřadu nemá od 1. ledna jisté, zda spadá pod režim služebního zákona, nebo pod energetický zákon. My jsme na to upozornili asi týden po přijetí oné novely a už od června 2015 se snažíme, aby zákon byl napraven a pozice předsedkyně a jejích místopředsedů nebyly zpochybňovány. To se ale nelíbí vládní koalici, a tak sama vláda a pan ministr Mládek raději připravili svou vlastní technickou novelu. Ani tu ale koalice nebyla schopna přijmout a protlačit parlamentem. Nakonec ji minulý týden vrátila do druhého čtení k prepracování. Prý totiž není aktuální, protože podle výkladu Ministerstva vnitra spadá už nyní automaticky paní předsedkyně pod státní službu a technická novela musí být zgruntu předělána.

Dovolte mi udělat k tomu dvě zásadní poznámky. Za prvé, pan premiér Sobotka hrdinně čtyřikrát neodpověděl na přímý dotaz, kdo tedy nyní řídí úřad a co bude s jeho předsedkyní po 1. březnu, kdy skončí lhůta pro složení služebního slibu. Tento postoj jaksi o něčem vypovídá. Pan premiér má zřejmě strach odpovědět, že cílem je odstranit současné vedení stůj co stůj. Za druhé, pan ministr Mládek tady loni před třetím čtením dal hlavu na špalek, pokud zákon bude znamenat zdražení pro české občany, tak sám odstoupí. Takže pane ministře, minimálně tato nejistota v tom, kdo a jak povede Energetický regulační úřad v letošním roce, už může stát daňové poplatníky desítky miliard korun, tedy 15 % konečné ceny na účtence za energie, pokud se vláda protiprávně rozhodne poplatky solárním baronům platit.

Uvedu také dva argumenty, proč bychom měli naši technickou novelu energetického zákona schválit ve zrychleném procesu. Za prvé podle článku 35 odstavec 4 směrnice 2009/72/ES – cituju: "Členské státy zaručí nezávislost regulačního orgánu a zajistí, aby své pravomoci vykonával nestranně a transparentně. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby při plnění regulačních úkonů stanovených touto směrnicí a souvisejícími právními předpisy byl regulační orgán právně odlišný od jakéhokoli jiného veřejnoprávního nebo soukromoprávního subjektu a na něm funkčně nezávislý, zajistil, aby jeho zaměstnanci a osoby odpovědné za jeho řízení jednali nezávisle na jakémkoli tržním zájmu a při plnění svých regulačních úkolů nevyhledávali ani nepřijímali přímé pokyny od vlády nebo jiného veřejnoprávního nebo soukromoprávního subjektu."

Tedy evropská legislativa úplně jasně říká, že vláda nesmí nijak pod sebe zařadit nezávislého regulátora, a s tím se ztotožňuje i ústavní právník Zdeněk Koudelka, který na svých webových stránkách napsal: "Nezávislost úřadu posiluje, že jeho předseda je jmenován prezidentem republiky na návrh vlády a jen prezidentem může být odvolán. Pravomoc prezidenta jmenovat a odvolávat předsedy těchto úřadů není formální, ale slouží k ochraně jejich předsedů před momentálními náladami vlády."

Máme tedy celou řadu indicií, že Energetický regulační úřad spadat pod služební zákon nemůže, a máme možnost tuto legislativně technickou chybu napravit, přičemž

podle bývalého ústavního soudce Jiřího Nykodýma existují minimálně tři judikáty Ústavního soudu, které de facto říkají, že pokud zákonodárce vyjádřil jasnou vůl chybu napravit, tak i když to nestihl v řádné lhůtě, má takové vyjádření vůle stejnou platnost, jako kdyby legislativně technická chyba již byla odstraněna.

Proto vás znova žádám o podporu pro můj návrh zařadit na jednání Poslanecké sněmovny sněmovní tisk číslo 496 a schválit ho podle § 90 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Byl bych rád, abychom to projednali jako druhý bod dnešního programu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A poprosím k mikrofonu paní poslankyni Havlovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, obracím se na vás s návrhem projednat na půdě Poslanecké sněmovny nejasnou situaci ohledně vedení Energetického regulačního úřadu v roce 2016. Proto navrhoji zařadit nové body jednání s názvy "služební zákon a Energetický regulační úřad" a druhý – "Podpora energetických zdrojů energii v České republice a její zákonnost". Oba body chci zařadit na dnešek jako další bod po nově navržených bodech.

Vláda přijala dne 7. 12. 2015 usnesení 1006 k systemizaci služebních míst, kterým se de facto vedení Energetického regulačního úřadu dostává do režimu služebního zákona od 1. 1. 2016. Tuto systemizaci sice paní Alena Vitásková odmítla, protože není v souladu s evropskou legislativou a například ani se schváleným státním rozpočtem, kapitola ERÚ. Vláda tedy přistoupila k tomu, že prostě chce vzít na vědomí pouze názor Ministerstva práce a sociálních věcí.

Zákon byl vrácen do druhého čtení a technická novela má být přepracována. V rychlosti tedy zrekapituluji současný stav okolo vedení ERÚ. Legislativní chybou při novelizaci energetického zákona došlo k tomu, že předseda a místopředsedové úřadu vypadli ze seznamu výjimek, na které nedopadá režim zákona o státní službě. Situaci měla napravit technická novela, která byla schválena vládou, avšak legislativní proces nebyl do konce roku 2015 dokončen, a novela tedy nevstoupila v platnost. Od 1. ledna 2016 tedy panuje stav, kdy vláda zastává názor, že vedení úřadu spadá pod režim zákona o státní službě, a činí z toho vyplývající kroky, přičemž například já odmítám, a poukazují na konflikt s energetickým zákonem a hrozbu, že porušíme evropskou legislativu. Podřízenost Energetického regulačního úřadu vládě je jasné rozpor s příslušnými evropskými směrnicemi v oblasti energetiky. Je nepřijatelné, aby orgán moci výkonné předložil regulátorovi povinnost podřídit se zákonu o státní službě. Navíc v energetickém zákoně je výslovný zákon přijímání pokynů od jiných složek orgánů veřejné moci. Kroky vlády dále pokračovaly a ještě před koncem roku 2015 se v připomínkovém řízení objevil návrh nařízení vlády, kterým se služebním orgánem vůči energetickému úřadu stane přímo sám pan premiér Sobotka.

Jak bude zajištěna nezávislost energetického regulačního zákona (úřadu) podle pravidel Evropské unie a energetického zákona? Hlavní je odstranit současné vedení

z úřadu. A proč? No protože upozornili na to, že platíme desítky miliard korun ročně na obnovitelné zdroje nelegálně. Jenom pro představu, každý z nás by mohl ušetřit zhruba 4,5 tisice korun včetně důchodců, kterým vláda letos přidala krásných 40 korun měsíčně, ačkoliv by jim mohla snížit účty za elektřinu o 15 %.

Proto navrhoji, aby Poslanecká sněmovna projednala bod služební zákon a Energetický regulační úřad a taky bod podpora obnovitelných zdrojů energie v České republice a její zákonnéost. Oba body navrhoji zařadit dnes jako další body po navržených bodech kolegů Černocha, Fiedlera, Kádnera a Lanka.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. A nyní prosím k mikrofonu s dalším návrhem pana poslance Stanjuru. (V sále je velký hluk.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl připomenout, že Parlament České republiky má dvě komory – nás a Senát. Chci navrhnut pevně zařadit senátní návrh zákona, ne opoziční. Je to bod 20 – senátní návrh zákona o pomoci v hmotné nouzi. Už číslo sněmovního tisku 156 říká, že je tady poměrně dlouho.

Jenom vám připomenu některá data na podporu svého návrhu. Tento návrh zákona schválil Senát 18. prosince 2013. Letopočtem už je to tři roky, podle měsíců jsou to dva roky a jeden měsíc. Prvé čtení proběhlo přibližně před rokem, 29. ledna 2014, což bude za tři dny přesně jeden rok. Ne – abych byl přesný, 29. 1. to přišlo do Poslanecké sněmovny. Omlouvám se, bude to tady ležet dva roky. Prvé čtení – poměrně jsme váhali – skončilo 9. prosince 2014, projednávali jsme to jedenáct měsíců. Pak jsme to přikázali sociálnímu výboru a ten svoji práci ukončil usnesením 20. dubna 2015.

Pan senátor Vystrčil, který to má na starosti, přijel dneska kvůli tomu z Vysočiny, protože je předpoklad, že by se to mohlo dneska dostat na pořad jednání, i kdybychom to možná nezařadili. Já navrhoji variantně, abychom tento bod zařadili napevno buď v 16 hodin, a pokud bychom pro to nezískali většinu, tak v 16.30. Myslím si, že po dvou letech bychom to mohli ukončit a zákon by mohl projít druhým čtením, neočekávám žádnou dlouhou debatu, abychom na příští schůzi mohli hlasovat a rozhodnout, zda návrh kolegů ze Senátu podpoříme, či nikoliv.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Posledním přihlášeným ke změně programu je pan poslanec Sklenák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně a kolegové. Já jsem se přihlásil ke změně programu na poslední chvíli. Nechtěl jsem nic navrhovat, protože kdybychom postupovali, jak jsme si schválili program schůze, tak dnes máme blok druhých čtení a postupně bychom zákony jeden po druhém projednávali a

dostalo by se i na senátní návrh o hmotné nouzi i na všechny ostatní, které se zde navrhují předřadit. Ale z opatrnosti, kdyby náhodou některé z těchto zákonů získaly podporu, tak nakonec taky navrhnu jednu změnu, a to je, abychom bod 16, návrh zákona o zdravotních službách, tisk 614, zařadili dnes po pevně zařazených bodech, které případně budou schváleny, protože to je zákon, na kterém velmi záleží. Kdybychom nedělali změny programu, tak by se na něj dostalo, ale pokud budou schváleny některé změny, tak by mohlo být jeho projednávání dnes ohroženo.

Tolik můj návrh. A když mám slovo, tak si dovolím jménem klubu sociální demokracie a ANO 2011 vetovat zařazení všech nových bodů, které byly navrženy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Tímto jsme vyčerpali všechny návrhy na úpravu programu schůze. Nejprve se tedy budeme zabývat hlasováním o návrhu z grémia. Jenom pro jistotu zopakuji. Za prvé dnes projednat a pevně zařadit body 57, nový bod 63, sněmovní tisk 484, poté body z bloku druhé čtení zákony mimo body 10, 11, 12 a 13, které budou zařazeny na konec bloku druhého čtení, v 15.30 potom přerušený bod 203 – migrační krize. Za druhé ve středu 27. ledna pevně zařadit ve 12.45 hodin body volební, bod 183 a 184.

Pokud není námitek, nechám o návrzích z grémia hlasovat najednou. Nevidím námiku, tudíž zavolám kolegy z předsálí, pokud tam někteří jsou.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 74, do kterého je přihlášeno 159 přítomných, pro 143, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat dalšími přednesenými návrhy dle pořadí, v jakém byly předneseny. Nejdříve zde máme návrh pana poslance Vilímce a to je pevné zařazení bodu 97. Je to ve dvou variantách. První varianta je po již pevně zařazených bodech, druhá varianta v případě, že nebude přijato, zítra jako první bod po pevně zařazených bodech.

Takže nyní budeme hlasovat o první variantě, to je pevné zařazení tohoto bodu po již pevně zařazených bodech dnešní den.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 75, do kterého je přihlášeno 159 přítomných, pro 46, proti 67. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme zabývat druhou variantou, to je pevné zařazení bodu 97 na zítra jako první bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 76, do kterého je přihlášeno 160 přítomných, pro 51, proti 70. Návrh byl zamítnut.

Nyní bychom se měli zabývat návrhem pana poslance Černocha. Jelikož je to zařazení nového bodu, nemůžeme se jím zabývat, bylo uplatněno veto. To samé je návrh pana poslance Fiedlera.

Nyní se budeme zabývat návrhem pana poslance Bendy, který navrhoje zařazení bodu 29, je to sněmovní tisk 425, na 26. 1. po pevně zařazených bodech.

Zahajuje hlasování a táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 77, do kterého je přihlášeno 160 přítomných, pro 73, proti 68. Návrh byl zamítnut.

Další návrh se týká zařazení nového bodu, na to bylo uplatněno veto, to byl pan poslanec Kádner.

Dále pan poslanec Martin Lank žádá o přeřazení bodu 119, zákon o azylu, ale mám trošku problém. Podle mě je návrh nehlásitelný, protože on navrhuje zařadit dnes jako druhý bod a my jsme z grémia zařadili jiné body, nicméně já o tom hlasovat dám.

Zahajuje hlasování a táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 78, do kterého je přihlášeno 161 přítomných, pro 35, proti 74. Návrh byl zamítnut.

Další návrh je taktéž od pana poslance Lanka, je to přeřazení bodu 104, energetický zákon, je to sněmovní tisk 496, dnes jako druhý bod.

Zahajuje hlasování a táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 79, do kterého je přihlášeno 161 přítomných, pro 72, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Dalším návrhem, kterým bychom se měli zabývat, je návrh paní poslankyně Havlové, ale oba body jsou zařazení nového bodu a na to je uplatněno veto.

Takže předposlední návrh, kterým se budeme zabývat, je návrh pana poslance Stanjury a je to přeřazení bodu senátní novely zákona pomoci v hmotné nouzi, sněmovní tisk 156, bod 20 ve dvou variantách. První varianta dnes v 16 hodin. V případě, že nebude přijata, dnes v 16. 30.

Zahajuje nyní hlasování o variantě v 16 hodin.

Zahajuje hlasování. Táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 80, do kterého je přihlášeno 161 přítomných, pro 68, proti 66. Návrh byl zamítnut.

Nyní se budeme tedy zabývat variantou druhou a to je zařazení tohoto bodu na dnes v 16.30. Dříve než dám hlasovat, všechny vás odhlásím. Poprosím, abyste se znovu všichni přihlásili svými kartami.

V tuto chvíli zahajuje hlasování. Táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 81, do kterého je přihlášeno 157 přítomných, pro 70, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Posledním návrhem, kterým se budeme zabývat, je návrh pana poslance Sklenáka, to je pevné zařazení bodu 16, zdravotní služby, sněmovní tisk 614, na dnes po pevně zařazených bodech.

Já zahajuje hlasování a táží se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 82, do kterého je přihlášeno 157 přítomných, pro 111, proti 19. Tento návrh byl přijat.

Tímto jsme vyčerpali všechny návrhy na změnu programu. A dříve než budeme pokračovat v projednávání dle schváleného programu, dovolte mi načít další omluvy, které mi byly doručeny. Z dnešního jednání se omlouvá pan ministr Stropnický z pracovních důvodů, pan poslanec Holeček mezi 14.30 a 18. hodinou z dnešního dne z rodinných důvodů, paní poslankyně Hubáčková se omlouvá z dnešního dne ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Lorencová se omlouvá z dnešního jednacího dne ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Langšádlová se z dnešního dne od 16.15 do 19 hodin omlouvá z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

57.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb.,
o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb.,
o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb.
/sněmovní tisk 689/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, poslankyně a poslanci, tento návrh zákona se předkládá zejména z důvodu nezbytnosti řešit pokles reálné hodnoty příspěvku na péči, ke kterému došlo za osm let jeho existence, kdy v podstatě navýšen nebyl, byly tam udělané jen některé změny uvnitř. Proto se navrhuje v zákoně o sociálních službách zvýšit tyto částky ve všech stupních závislosti o 10 %, a to s účinností od 1. srpna 2016.

Dále se v tomto zákoně jako velice akutní upravují podmínky pro poskytování pobytových sociálních služeb bez souhlasu klienta a v návaznosti na tuto úpravu se upřesňují stávající ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních, která upravují řízení o vyslovení nepřípustnosti držení osoby v zařízení sociálních služeb proti vůli této osoby. Nezbytnost vyplývá především z Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Třetí okruh úpravy, který taky považujeme za akutní, a proto je již v této tzv. malé novele, reaguje na narůstající negativní společenský jev, kterým je nelegální poskytování sociálních služeb. Takže se zde rozšiřuje kontrolní pravomoc krajských úřadů o kontrolu zařízení, kterým nebylo vydáno oprávnění k poskytování sociálních služeb, a současně je navrženo zvýšení horní hranice pokuty ukládané za tento správní delikt poskytování sociálních služeb bez oprávnění z jednoho na dva miliony korun.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní ministryně. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážená paní ministryně, milé dámy, vážení páновé, paní ministryně nás ve svém úvodním slově podrobně seznámila s důvody předložení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb., sněmovní tisk 689. Považuji proto za účelné, abych se ve své zpravodajské zprávě omezil pouze na krátké shrnutí tohoto návrhu zákona s tím, že zmíním jeden konkrétní námět pro diskusi ve výborech.

Zákon upravuje tři oblasti. Zvyšuje výši příspěvku na péči o 10 % ve všech stupních závislosti od 1. 8. 2016, aniž by zasahoval do struktury výše těchto příspěvků. Druhou oblastí je úprava podmínek detenčního řízení, jak už vysvětlovala paní ministryně, tedy stavu, kdy klient pobytové sociální služby vyjadřuje svůj vážně míněný nesouhlas s pobytom v zařízeních sociálních služeb. Třetí oblastí je zvýšení pravomoci krajských úřadů v oblasti boje proti nelegálním provozovatelům sociálních služeb.

Nyní bych se rád zmínil o jedné konkrétní oblasti, kterou bych velmi rád navrhl pro diskusi ve výborech. Zde se jedná o předkladatelem navrženou lhůtu 24 hodin pro oznamovací povinnost poskytovatele sociálních služeb soudu v případě, kdy klient pobytové sociální služby projeví vážně míněný nesouhlas s pobytom v konkrétním zařízení. Samotné zavedení oznamovací povinnosti by mělo vést ke zvýšení ochrany občanů před nedobrovolným umístěním v pobytovém zařízení sociálních služeb, což považuji z hlediska ochrany lidských práv za důležité.

Navržené podmínky detenčního řízení také jako celek hodnotím kladně, vyjma právě zmíněné lhůty 24 hodin pro oznamovací povinnost. Lze zde namítnat, že podobný proces detenčního řízení včetně shodné lhůty 24 hodin již funguje u pobytových zdravotních služeb. Zde je ale třeba brát v úvahu, že lůžková zdravotnická zařízení disponují poněkud jinými personálními a řekněme i logistickými možnostmi než většina pobytových sociálních služeb. Dle diskuse s provozovateli sociálních služeb zde existuje reálné nebezpečí, že zejména v období víkendů či svátků budou mít tato zařízení s naplněním oznamovací povinnosti problém. A v dohledné době není reálné navýšení počtu personálu v sociálních službách, byť bychom si to v některých segmentech přáli. Je tedy na diskusi, zda najdeme politickou shodu na prodloužení navržené lhůty na 48 hodin, nebo případně na maximálně 72 hodin. Vzhledem k tomu, že pobity v zařízení sociálních služeb v naprosté většině případů mají dlouhodobý charakter, neexistuje zde dle mého názoru významnější riziko z prodlení či omezení práv uživatelů sociálních služeb. Po diskusi jsem připraven v tomto ohledu případně navrhnut pozměňovací návrh.

Závěrem si dovoluji jako zpravodaj navrhnout propuštění tohoto návrhu zákona do druhého čtení a v souladu s návrhem organizačního výboru doporučuji jako

garanční výbor výbor pro sociální politiku. Zkrácení či prodloužení lhůty z pozice zpravodaje nenavrhuji. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za vaši zprávu, pane zpravodaji, a otevřím obecnou rozpravu, do které mám přihlášky paní poslankyně Hnykové, paní poslankyně Adamové a paní poslankyně Chalánkové. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, přeji vám hezké odpoledne.

Máme zde novelu zákona č. 108 o sociálních službách, sněmovní tisk 689, která navýšuje příspěvek na péči ve všech stupních o 10 %. Poslanecký klub Úsvit bude toto navýšení podporovat, protože si to nejen zdravotně postižení zaslouží po těch letech žádostí o navýšení. Příspěvek potřebují pro svůj život na zajištění pomůcek, služeb a také na financování pomoci s péčí jak rodinných příslušníků, tak i jiných osob, kteří poskytují péči v domácím prostředí a v pobytových zařízeních. Do této chvíle se nedá návyle nic vytknout, snad jen že po těch letech by mohlo být navýšení vyšší a měla byt nastavena i pravidelná valorizace v zákoně.

Je tu jiný problém, a to s přiznáním a s přezkumem příspěvků na péči. V loňském roce jsem podala novelu tohoto zákona spolu se svými kolegy z Úsvitu a někteří z vás jste se pod tuto novelu podepsali, za což vám ještě jednou děkuji. Novela se týká právě posuzování tohoto příspěvku a chce návrat pravidel pro jeho přiznání před rok 2012, kdy se posuzovalo podle 36 úkonů místo dnešních deseti. Na semináři, který jsem uspořádala k tomuto tématu v Poslanecké sněmovně, zazněly neuvěřitelné výpovědi zdravotně postižených o tom, jak z ničeho nic přišli o příspěvek nebo jak jim byl podle nových parametrů přehodnocen, popřípadě jak o něj usilovali. Dovídali jsme se, že se řada zdravotně postižených po změně pravidel zázračně uzdravila a jejich zdravotní stav se výrazně zlepšil. Bohužel však pouze na papíře.

Zástupci Sdružení zdravotně postižených – na vysvětlenou dodávám, že je to organizace, která se nejvíce setkává s těmito problémy a řeší nápravu v praxi – se setkali s paní ministryní a žádali ji o změnu tohoto hodnocení. Nestalo se tomu tak. Uspořádali petici, pod kterou se během tří měsíců podepsalo 11 373 lidí, a poté ji předložili petičnímu výboru, který ji přijal. Zdravotně postižení v ní žádali Ministerstvo práce a sociálních věcí, aby urychleně řešilo problematiku příspěvků na péči a navrátilo osobám se zdravotním postižením alespoň ta práva, která měly do roku 2012. Nestalo se tak, a tak jsme podali novelu zákona. V současné době se zákon otvírá a já doufám, že bude propuštěn do druhého čtení, ve kterém předložím pozměňovací návrh, který bude řešit tuto problematiku.

Další problematiku, kterou řeší tato novela, a bylo již o ní zmíněno, se dotýká, jak je popsáno v důvodové zprávě, subjektů, které vykonávají činnosti odpovídající sociálním službám, my to jednoduše nazýváme neregistrovaná zařízení. Touto problematikou jsme se v loňském roce na podvýboru pro nepojistné dávkové systémy, zdravotně postižené, seniory a sociálně ohrožené skupiny velmi intenzivně zajímali a řešili a očekávali jsme dřívější řešení. No budiž. Hlavně že ho máme aspoň

ted'. Zda to bude dostačující, ted' nedokážu vyhodnotit. Jen si kladu otázku, jak je vůbec možné, že se v naší zemi poskytují služby v takových zařízeních, kde na to doplácení ti nejkřehčí, a to jsou naši senioři, kteří potřebují kvalitní péče a pomoc. Když mi moje kolegyně z Brna vyprávěly, v jakém zuboženém stavu přebíraly klienty z Přerova, tak mi šla husí kůže. Na jedné straně vyžadujeme velmi kvalitní služby ve státních organizacích, a na druhé straně je zde povoleno poskytovat služby v takových zařízeních, které jsou nejčastěji vykonávány pouze na základě živnostenského oprávnění a prostřednictvím asistentů sociální péče.

V důvodové zprávě k této novele se dovidáme – cituj: "Je to nebezpečný jev, a to s ohledem na cílovou skupinu těchto služeb, do níž spadají osoby slabé z důvodu své nemoci, věku, nebo zdravotního postižení. Riziko poskytování nekvalitní péče je příliš vysoké a zároveň zasahující nejen oblast lidské důstojnosti, ale i zdraví." Pak si kladu otázku, zda novela v této oblasti není pokrytectví. Bude to dostačující? Nebudou naši senioři trpět i nadále? Neměla by se paní ministryně a spolu s ní i celá vláda zamyslet nad tím a nehledat ještě razantnější řešení? V naší zemi existují i soukromí poskytovatelé, kteří se registrují a poskytují sociální služby podle tohoto zákona a splňují podmínky, co se týká standardů a personálního vybavení. Pokud to jde takto, tak proč neregistrovaná zařízení? Proto bych se přikláněla k tomu, abychom nepřipustili žádné neregistrované služby, a všechny bych je zrušila. Nesplňuje podmínky, tak v této oblasti nemůžeš existovat.

Proto se ptám, paní ministryně, proč tak neučiníte. Vždyť i paní ombudsmanka a její úřad na tyto problémy dlouhodobě upozorňují. Pokud totiž odhlasujeme, pak my všichni připouštíme, že s těmi nejslabšími se takto zachází, a uděláme jen menší zpřísnění. S tím se nemohu smířit. Přes dvě desítky let jsem pracovala v sociálních službách a snažila jsem se stále tyto služby zkvalifikovat, ale tohle je pro mě nepochopitelné, nepřípustné a neodpustitelné, takto zacházet se seniory a vystavovat staré lidi takové péci. Prosím, vážené dámy a pánové, zamysleme se nad touto problematikou a učiňme razantní řešení v tomto zákoně, aby starí lidé netrpěli.

Třetí oblast, kterou tento zákon řeší a nastavuje podrobnější právní úpravu, je úprava, která upřesňuje podmínky, za kterých je držení osoby v pobytových sociálních službách bez jejího souhlasu přípustné. Se vším souhlasím. Jen si kladu otázku, jak pracují sociální pracovníci, jak provádějí sociální šetření, jak dodržují standardy péče, ve kterých jsou jasně stanoveny podmínky přijetí uživatele do služby. A připomínám, při nástupu klienta se řídíme standardem č. 3, který je v příloze č. 2 vyhlášky 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, v nichž se praví: "Poskytovatel má písemně zpracovaná vnitřní pravidla, podle kterých informuje zájemce o sociální službu srozumitelným způsobem a o možnostech a podmírkách poskytování sociální služby podle těchto pravidel postupuje."

Ze své praxe vám sděluji, že sociální šetření považuju za jedno z nejdůležitějších, protože kontakt s uživatelem je jeden z nejdůležitějších v sociální práci. My jsme v našem zařízení začali s tímto šetřením už dávno předtím, než byl zákon o sociálních službách přijat, protože jsme se setkávali v této hluboké minulosti s tím, že příbuzní dostávali do zařízení své nejbližší pod různými pohrůžkami a i výhrůžkami. Celý adaptacní proces pak byl velmi komplikovaný a končil i předčasnou smrtí uživatele.

Od té doby jsme nikdy do našeho zařízení nevzali uživatele, který nechtěl nastoupit do našeho zařízení. A pokud nastoupil a chtěl odejít, tak jsme mu to umožnili. Předpokládám, že se ve výboru pro sociální politiku budeme podrobněji touto problematikou zabývat, abychom pochopili, proč musí být po tolika letech v tomto zákoně toto paragrafové znění.

Shrnula jsem celou problematiku tohoto zákona a vyjádřila se za poslanecký klub Úsvit k jednotlivým změnám. Věřím, že po diskusi ve výboru pro sociální politiku a pozměňujících návrzích dojdeme k nejlepšímu řešení této novely, která pomůže poskytovat kvalitní a sociální služby ve prospěch lidí, kteří ji potřebují.

Děkuji vám za pozornost a vyslechnutí mého příspěvku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu další v pořadí, tou je paní poslankyně Adamová, přípraví se paní poslankyně Chalánková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda nám předkládá novelu zákona o sociálních službách, která navrhuje od 1. srpna 2016 valorizovat příspěvek na péči o 10 %, a to jednotně ve všech stupních postižení i v obou věkových kategoriích. TOP 09 si je vědoma toho, že zvýšení příspěvku na péči má své opodstatnění, a podporujeme je. Návrh Ministerstva práce a sociálních věcí však považujeme za nesystémový a vznáší se nad ním otázka, proč se vláda rozhodla valorizovat právě o 10 %. Pokud se podíváme do důvodové zprávy, zjistíme, že předkladatel při zdůrazňování nutnosti valorizace argumentuje například tím, že náklady na výživu a na ostatní základní osobní potřeby se od roku 2007 zvýšily zhruba o 17 %. Nejvíce přitom vzrostly ceny u skupiny zdraví, tedy ceny za léky apod. Tam bylo od roku 2007 navýšení o 52 %. Ceny sociální péče se podle předkladatele od roku 2007 navýšily o 32 %. Jak tedy autoři návrhu přišli na oněch 10 %? Existuje nějaká analýza, ze které vychází, že by 10procentní valorizace významným způsobem pomohla dostupnosti sociálních služeb a zlepšení života rodin, které pečují o osoby závislé na péči? Já to tedy nemyslím pouze jako řečnickou otázkou. Já bych skutečně ráda dostala odpověď na to, jakým výpočtem došla vláda právě k valorizaci o 10 %.

Podobná otázka nastává i u záměru valorizovat všem, tedy ve všech stupních postižení i v obou věkových kategoriích. Nebylo by spíše vhodnější místo plošné valorizace vyhodnotit, jak odpovídá výše příspěvku v jednotlivých stupních a věkových kategoriích skutečným nákladům na zajištění sociální služby, a na základě toho navrhnutou diferencovanou valorizaci? Obávám se, že přidáme všem plošně bez ohledu na skutečnou potřebnost. Nechci však předkladatelům křivdit. Možná disponují analýzou, na základě které zjistili, že je nutné valorizovat právě o 10 % ve všech stupních postižení i v obou věkových kategoriích. Ale jak říkám, ráda bych ji viděla, a proto bych si dovolila o ni z tohoto místa požádat.

Za problém této vlády a sociální politiky jí prezentované považují nesystémovost. Prosazujete zásadní změny ve financování, ale systém neměníte a neřešíte. Viz důchodová reforma, to už je takový evergreen. Žádná systémovost, neudržitelné,

nepracované, pouze rušíte a nenahrazujete funkčním systémem. Viz zákon o zaměstnanosti a zvýšení příspěvku na zaměstnávání zdravotně postižených, které jste si minulý týden prosadili formou přilepku k úplnému jinému zákonu o BOZP. Opět nesystémové, bez analýz, tentokrát dokonce i bez možnosti připomínkového řízení ministerstev. A dalo by se takto pokračovat.

Sociální systém musí být spravedlivý, udržitelný a nesmí se stát, že bude snadno zneužitelný. Nad změnami jsme ochotni diskutovat. Předkládaná novela však systémové změny, které by zlepšily vyplácení příspěvků na péči, zamezily zneužívání, ale i urychlily přidělování, protože to dnes trvá i v rámci měsíčů, neobsahuje. Zaměřme se tedy nejen na valorizaci, ale i na změny systému, a to nejenom ty, které jsou tady ještě k tomu předkládány v oblasti neregistrovaných zařízení. Protože celá řada kulatých stolů a odborných seminářů k tomuto tématu již proběhla a čekala bych, že se to v návrhu Ministerstva práce a sociálních věcí odrazí. Když se tak nestalo, očekávám, že se k tomu dostaneme alespoň ve výborech.

Takže děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni a prosím k mikrofonu paní poslankyni Chalánkovou. Připraví se pan poslanec Vilímec. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, za TOP 09 mohu říci, že podpoříme tento návrh na zvýšení příspěvku na péči o 10 %, přesto bych ráda okomentovala některé jevy. Některé prvky.

Vrátila bych se ráda do historie financování sociálních služeb. Do roku 2006 bylo poskytování sociálních služeb financováno různým způsobem. Dotaci na lůžko u zřizovatelů, kterými byly obce, pak to byl účelově vázaný balíček, který byl přerozdělován přes kraje neziskovým organizacím, a dále dotace na výkon zřizovatelských funkcí, který byl přidělován krajům. V té době do této oblasti plynulo zhruba 13 mld. korun. V dnešní době v příspěvku na péči máme v rozpočtu na rok 2016 již 21 mld. 300 mil. korun a dotace, která plyně krajům na poskytování sociálních služeb a je rozdělována všem poskytovatelům, které na území krajů jsou a jsou zařazeny do střednědobého plánu poskytovatelů sociálních služeb.

Když se tento nemandatorní výdaj, dotace krajům, v loňském roce převáděl z rozpočtu státu do rozpočtu krajů, tak jsem přinesla pozměňovací návrh, aby bylo toto převedení na kraje posunuto ještě v čase o dva roky, abychom se mohli bavit o systémové změně financování sociálních služeb. V době, kdy byl schválen a také vešel v účinnost tento zákon o sociálních službách, tedy od 1. 1. 2007 začal být účinný, tak v té době byla právě dotace pro kraje na dofinancování sociálních služeb nula. Každý rok, každý rok v tomto rozpočtu měla být nula. Nakonec se vždycky nějaké peníze našly, ale předpokládalo se, že financování sociálních služeb bude řešeno příspěvkem na péči, což je údaj mandatorní. Nestalo se tak a financování sociálních služeb neustále v pořádku není.

Při převedení této dotace, která je nemandatorním výdajem, na kraje, dochází podle mě i ke střetu zájmů. Já věřím tomu, že ministerstvo vypracovalo metodiku, která je závazná pro rozdělování těchto financí pro různé typy zřizovatelů. Přesto se se neubráním poznámce, že pokud je někdo zároveň poskytovatelem dotace a zároveň zřizovatelem sociální služby, tak podle mne je ve střetu zájmů.

Zároveň je známo, že v prvním stupni příspěvku na péči dochází k největšímu úniku prostředků mimo systém poskytování sociální péče, a to až do výše 75 % mimo systém. Jsem pro to, aby pro ty osoby z vyšších stupňů závislosti, především z těch nejvyšších, aby byla částka příspěvku na péči třeba i vyšší, než je dnes. A to mnohem vyšší než jen navýšení o 10 %, o kterých dnes hovoříme. Proto bych přivítala odsunutí v čase tak, jak jsem loni navrhovala, a debatu o systémovém řešení financování sociálních služeb, která už by se ovšem musela týkat celého znění zákona o sociálních službách.

Ráda bych zde upozornila, že na půdě výboru kontrolního jsem požádala ministryně, a to také usnesením tohoto kontrolního výboru, ministryně práce a sociálních věcí, o předložení dokumentu, který by svědčil o tom, že veřejná podpora při poskytování služeb patří mezi služby v obecném hospodářském zájmu podle prováděcí směrnice Evropské komise 2012/21/EU a nevyžaduje notifikaci na úrovni Evropské komise. Věřím, že se za kontrolní výbor této informace dočkáme a také si ji budeme moci sdělit na výboru sociálním, kam také doporučuji, aby tento tisk byl propuštěn.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Soukupa. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a páновé, já jenom velice krátce. Technická poznámka. Já chápu předložení v podstatě této novely. Je třeba rychle nějakým způsobem valorizovat příspěvek na péči. Nic víc a nic méně.

Kolegyně, které zatím tady vystupovaly přede mnou, přednášely v podstatě takové požadavky a takové věci, o kterých my diskutujeme ve výboru už dlouho. Ale já předpokládám, že všechno to se objeví ve velké novele. Jak už onen zmiňovaný únik těch příspěvků na péči do neformální péče, tak i dejme tomu důslednější kontrola čerpání těchto prostředků apod. Takže já bych chtěl, abychom se omezili na to podstatné, je to velice jednoduché – valorizovat v tuto chvíli tento příspěvek. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Vilímce, připraví se pan poslanec Černoch. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, nebudu mluvit, protože vím, že v půl čtvrté by se tento bod měl přerušit. Považuji ten návrh za legitimní. Jestli se má valorizovat plošně, nebo diferencovaně, o tom určitě proběhne debata na půdě sociálního výboru.

Ale k jedné věci. Jedna věc mi neunikla, resp. chci se zeptat předkladatele, paní ministryně. Každá valorizace má své rozpočtové dopady. My jsme na letošní rok schvalovali návrh rozpočtu, kapitoly MPSV, s tím, že na valorizaci příspěvku na péči původně tam nebyla navrhována žádná částka. Ve druhém čtení nejdříve pan poslanec Bartošek, ten dokonce navrhoval původně i novelu zákona o sociálních službách v rámci druhého čtení rozpočtu, pak to změnil pouze na návrh jaksi číselný, tzn. navrhl 520 milionů korun navíc pro příspěvek na péči. Já jsem podobně navrhoval 550, zvítězil návrh vládní, nebo vládního poslance, to všechno respektuji. Nicméně každý z těch návrhů počítal s trochu jiným systémem valorizace. Počítal s tím, že valorizace proběhne tak, že od 1. 7. 2016 se zvýší příspěvek na péči o 5 %, a teprve od 1. ledna 2017 také o 5 %. Na základě tohoto schématu se vypočetla částka zhruba 550, 520 milionů korun a to také ve druhém čtení bylo schváleno. Teď, vlastně několik dnů poté, co byl schválen návrh státního rozpočtu, vláda přichází s jiným valorizačním systémem, kdy navrhuje valorizovat od 1. 8. 2016 o 10 %. A ta částka není těch 520, 550 milionů, ale je to 900 milionů korun. Kdybych to odčetl, tak od té částky, která byla schválena v rámci druhého čtení nebo třetího čtení státního rozpočtu, tak je tady rozdíl 380 milionů korun.

Proto se ptám paní ministryně, jestli je připravena najít potřebné prostředky v kapitole MPSV, aby dofinancovala těch 380 milionů korun, protože s tím skutečně nebylo počítáno. A já si neodpustím poznámku na konto zpracování návrhu rozpočtu kapitoly MPSV. Když budu diplomatický, tak řeknu, že se k této kapitole přistupovalo takovým zvláštním způsobem, protože ani vlastně v tom návrhu nepočítala např. s jednorázovým příspěvkem důchodcům, což v tom systému, jak schválila Sněmovna, dělá 3,4 miliardy korun. To jsou již poměrně velké částky, proto se chci... Něco to svědčí o tom, jak se vůbec schvaluje státní rozpočet a jak přistupuje tato vláda k jednotlivým ukazatelům. Pak se nemohu zbavit dojmu, že to nemá smysl a že jsou to pouze čísla na papíře. Proto bych se chtěl zeptat paní ministryně, zda skutečně je připravena se vyrovnat s tím navýšením, pokud předpokládá navýšení 10 %, s tím navýšením příspěvku na péči nad zákonem schválený objem o 380 milionů korun. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím dalšího k mikrofonu a tím je pan poslanec Černoch. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, já jenom v krátkosti doplním, že Úsvit podpoří tento zákon, a myslím si, že každý, kdo poznal na vlastní kůži, mi dá za pravdu, že pro lidi, kteří se nenařodi s tím šestim, že jsou zdraví, v pořádku, tak je ten život velmi složitý a rozhodně si zaslouží podporu, která jim náleží, a to určitě spadá do té valorizace 10 %, protože ta spravedlivá

politika, pokud opravdu má být spravedlivá politika, tak je určena pro lidi, kteří tu pomoc státu opravdu potřebují. Takže za Úsvit ještě jednou – podpoříme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Kostřicu. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Paní předsedající, já bych se chtěl obrátit na paní ministryni s jednou věcí, protože sám jsem měl velmi špatné zkušenosti v naší rodině, kde se jednalo těžce hendičovanou osobou a zabezpečení právě těch sociálních služeb u neregistrovaných zařízení. Vyzkoušeli jsme tří nebo čtyři zařízení a výsledek byl katastrofální. Já vím, že nemusí být zapotřebí žádná registrace, ale chtěl bych se obrátit na paní ministryni, aby byla tak laskava a ze své pozice zařídila nebo podala návrh na nějaký způsob, jakým by bylo možno tato neregistrovaná zařízení nějakým způsobem kontrolovat. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím k mikrofonu pana poslance Sklenáka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, tak jak jsem vnímal proběhlou rozpravu, tak jsem nabyl dojmu, že tento návrh zákona má velkou podporu v Poslanecké sněmovně, a jelikož zdravotně postižení velmi netrpělivě čekají na naše rozhodnutí, tak si dovoluji přijít s návrhem na zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 10 dnů. Pakliže by tento návrh byl vetován, případně neschválen, tak dávám ještě druhý, alternativní návrh na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče, a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jsme pořád na schůzích, dneska jsem se dozvěděl, že i ve výborovém týdnu bude probíhat mimořádná schůze. Ten návrh zákona má navrženu účinnost od 1. srpna. Nevidím jediný důvod, abychom nedali dostatečný prostor na jednání ve výborech standardně, a to nenavrhuji 60, ale 30 dnů bude určitě stačit. Deset dnů je mimořádně málo, takže jménem dvou klubů ODS a TOP 09 vznáším veto na zkrácenou lhůtu na 10 dnů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já vaše veto eviduji. Vzhledem k tomu, že se nikdo do rozpravy... Do rozpravy se hlásí paní poslankyně Aulická, pak mám faktickou poznámku paní Semelové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já děkuji za slovo, paní předsedající. Dovolte mi, abych za KSČM vyslovila také podporu této novely, protože si myslíme opravdu, že to navýšení je opravdu potřebné.

Chtěla bych ale ještě říci pár poznámek. Jednoznačně musím říci, že doporučujeme variantu, kterou tedy podporuje i Ministerstvo práce a sociálních věcí, a to je jednorázové navýšení o 10 %, protože druhá varianta, která je v důvodové zprávě přednesena, o 5 % v tomto roce a dalších 5 % v roce 2017, by nejenom klientům přinesla to konečné navýšení až vlastně v roce 2017, ale přineslo by to i velkou administrativní zátěž pro úřady práce, které by to velice zatížilo.

K zamyšlení mi ale ještě dovolte říci o způsobu a přiznání příspěvku pro... je to tedy k zamyšlení pro úřad práce, že by nebylo možná nasnadě, že by se tento aparát, který dnes zabezpečuje úřad práce, tzn. sociální šetření, přiznání, vyplácení této dávky, přesunul pod státní správu sociálního zabezpečení. Říkám to z toho důvodu, že posudkoví lékaři, kteří pracují vlastně v rámci sociální správy, tak si myslíme, že ta agenda by byla ucelená a vlastně by to vyplácel jeden subjekt –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se velice omlouvám. Je 15.30. Na 15.30 máme zařazen pevně jiný bod. Jsem nucena vás v tuhle chvíli přerušit, v tomto projednávání budeme pokračovat po projednání zařazeného bodu.

Nyní přistoupíme tedy k dalšímu bodu a tím je

203. Informace vlády České republiky o migrační krizi

S faktickou poznámkou eviduji pana poslance Miholu. Poprosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo jak předseda vlády Bohuslav Sobotka, ten je omloven z dnešního dne, tak pan zpravodaj. Ale jelikož se hlásí s faktickou, tak ho prosím k mikrofonu.

Poslanec Jiří Mihola: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si dát procedurální návrh na přerušení tohoto bodu, a to z důvodu avizované nepřítomnosti pana premiéra a ministra vnitra, jejichž účast na projednávání bodu je velmi nutná. Přerušení navrhoji do pátku 12. února 2016 do 9 hodin. O důvodech přerušení i novém konkrétním termínu jsem informoval předem předsedy všech poslaneckých klubů a požádal je o podporu tohoto návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, a jelikož je to procedurální návrh, dám o něm hlasovat bez rozpravy. Ale vidím tady s přednostním právem pana poslance Stanjuru, poté pana poslance Kalouska a poté pana poslance Fialu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za prvé, k tomuto návrhu mohou padat podle jednacího řádu pozměňovací návrhy, tak já navrhoji, abychom hlasovali o přerušení tohoto bodu na pět minut. A chci se zeptat, paní místopředsedkyně – vy jste dala slovo panu předsedovi Miholovi k faktické poznámce. Jednací řád říká, že ve faktické poznámce poslanec reaguje na vystoupení svých představitelů. Mě by zajímalo, na jaké vystoupení pan předseda Mihola reagoval se svým procedurálním návrhem. Podle mě na žádný! To je klasické zneužití faktické připomínky. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, za faktickou poznámku je považován i procedurální návrh.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní místopředsedkyně, mohla byste prosím vás odcítovat nám všem, co říká zákon, jednací řád, o faktické poznámce? Já prostě říkám, že to tak prostě nejde. Kdyby zareagoval na cokoliv jiného, dvě věty a k tomu řekl: a proto dávám procedurální návrh, tak má nějakou logiku. A prostě si to takhle nezjednodušíte! To prostě není možné. V rozpravě dneska ještě nikdo nevystoupil. Jediný, kdo vystoupil v rozpravě, byl pan premiér Sobotka, kdy si stěžoval, že nemá slovo, a byl první přihlášený, což bylo poměrně komické, ale prostě nenaplnil pan předseda Mihola jednací řád, to znamená, nenaplnil zákon. Jinak mi řekněte, na které vystoupení on reagoval. A poprosil bych o citaci příslušného paragrafu, odstavce pro všechny členy Poslanecké sněmovny, aby na mě takhle nepokřikovali, aby to bylo naprostě jasné. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Určitě. Abych nezdržovala jednání, já to přečtu – ale s přednostním právem pan poslanec Kalousek. Já to jenom musím najít. Tak prosím, máte prostor.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Bude mi ctí poskytnout vám prostor k hledání, paní předsedající. Dámy a páновé, mně se trochu zdá, že toto jsou dny těhotné nevhodnými žerty, lhotejno, zda jsou pronášeny v Tišnově, nebo v Poslanecké sněmovně. Jestliže není přítomen předseda vlády k tomuto bodu, je tu první místopředseda. Je tu relativně dost členů vlády na to, aby Sněmovna mohla za přítomnosti vlády vést věcnou diskusi k této nepochybně politické prioritě. I kdyby z nějakého důvodu byla skutečně nezbytná přítomnost pana předsedy vlády, tak bych ještě rozuměl, že pan předseda Mihola navrhne přerušení do zítřka, nebo nejhůře do čtvrtka, protože předpokládám, že pan předseda vlády neodjel na celý týden. Ale my jsme si tady povídali při schvalování tohoto bodu minulý týden, jak zásadní je to priorita a že s ní nelze čekat až na konec této schůze, a když jsme se na tom shodli, když jsme to konečně odhlasovali, tak teď přichází pan poslanec Mihola a říká: My jsme se rozhodli, že to zase taková priorita není a že to stačí až 12. února. To je opravdu žertování nejenom s Poslaneckou sněmovnou, ale i s veřejností.

My setrváváme na tom, že se jedná o zásadní prioritu, setrváváme na tom, že není žádný důvod o tom nejednat dnes. A pokud je koalice přesvědčena, že přítomnost premiéra je nezbytná – já jsem se vždycky domníval, že instituce prvního místopředsedy vlády je v té vládě proto, aby mohl ten první místopředseda plnohodnotně premiéra zastoupit, když premiér nemůže, jinak to nedává žádný smysl potom. Ale pokud nemůže nejenom pan předseda vlády, ale nemůže ani pan první místopředseda vlády, každý z trochu jiných důvodů, tak to přerušíme na dobu nezbytně nutnou, tedy do zítřka, což je můj druhý pozměňovací návrh. Pan předseda Stanjura navrhl na pět minut, já navrhoji přerušit na zítřek, aby to byl první bod po obědě. A prostě překládání na 12. února je v přímém protikladu k tomu, co jsme si tady všichni říkali minulý týden! Vy si děláte legraci sami ze sebe, potom z nás a potom ještě z veřejnosti! Ale my opravdu setrváváme na tom, že to je zásadní priorita. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a jenom teď v tuto chvíli dovolte citaci paragrafu 60 odst. 1 jednacího řádu: Poslanec se může přihlásit k faktické poznámce, kterou reaguje na průběh rozpravy. Za faktickou poznámkou se považuje i procedurální návrh týkající se způsobu projednávání některého bodu pořadu. Tolik citace. Nyní předávám řízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, nyní s přednostním právem ještě mimo rozpravu pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za to přečtení. Já ten paragraf samozřejmě znám a chci se zeptat, kdo už vystoupil v rozpravě. Podle mě nikdo. První přihlášený je pan Sobotka, pan premiér Sobotka, a podívejte se, kdo je podle sněmovních techniků a legislativy přihlášen jako první do rozpravy dnes. Takže v rozpravě ještě nevystoupil nikdo, tak se ptám, jak mohl pan předseda Mihola reagovat na průběh rozpravy, když rozprava ještě nezačala. Děkuji za odpověď. (Potlesk poslanců klubu ODS, TOP 09 a Úsvit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, páni kolegové, pan předseda klubu ODS se mýlí. Já vám přečtu stenozápis, který slouží jako podklad pro otevření tohoto bodu. Tímto bodem jsme se zabývali ve čtvrtek 21. ledna na 39. schůzi Poslanecké sněmovny, když jsme přerušili všeobecnou rozpravu. Jsme tedy v přerušené všeobecné rozpravě a pokračujeme v ní. (Potlesk poslanců ČSSD a ANO 2011.) V přerušené rozpravě byly podány návrhy a nechám je hlasovat v pořadí, jak byly podány.

Prosím ještě jednou pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Aniž bych chtěl přejít k tykání, tak použiji jedno české přísloví, které je v tykání: Já o koze a ty o voze. Ale neberte to, pane

místopředsedo, že bych vám tykal. To bych si určitě nedovolil. Já jsem nezpochybňoval, že byla otevřena všeobecná rozprava. Já se ptám, kdo v ní vystoupil. To jsou dvě různé věci. Já jsem se ptal, kdo v ní vystoupil, a vy jste mi odpověděl: byla otevřena. To já s vámi souhlasím. Já jsem se neptal, zda byla otevřena. Já jsem se ptal, kdo v té rozpravě vystoupil. A to je všechno. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je samozřejmě možné, tento dotaz, ale nemá žádný vliv na proceduru, kterou tady máme. Já samozřejmě souhlasím s vaším výkladem a také nepřipouštím faktické poznámky, které by reagovaly na průběh rozpravy. Něco jiného byl procedurální návrh podle § 60 odst. 1, se kterým se hlásil a také ho ohlásil na jednání kolegia v 10 hodin pan předseda Mihola, reagoval tak... Já informuji 200 poslanců o tom, jaký je průběh jednání, kterým se připravuje schůze. To si myslím, že je poctivé, a proto jsme věděli, že pan kolega Mihola se bude hlásit s procedurálním návrhem podle § 60 odst. 1. To je realita.

Čili je to legitimní od paní kolegyně Jermanové, že mu dala slovo, aby mohl přednест procedurální návrh. Samozřejmě o tom, jakým způsobem budeme pokračovat, rozhodne Poslanecká sněmovna hlasováním. Jednací řád nerozlišuje, na rozdíl od jednacího řádu bývalého Federálního shromáždění, faktickou a procedurální přihlášku. Ano, v bývalých jednacích rádech jak České národní rady, tak Federálního shromáždění takový rozdíl byl, také se rozdílně hlásili poslanci.

Ještě pan předseda Fiala, také s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Než přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích, chci opravdu vyzvat Poslaneckou sněmovnu, aby nepodpořila návrh, se kterým tady vystoupil pan předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL Mihola. Je pro to řada důvodů. Také se nedomnívám, že bychom mohli v té debatě pokračovat, když tu není ani předseda vlády, ani ministr vnitra, ani ministr zahraničních věcí. Nicméně odložit projednávání tohoto bodu na 12. února je absolutně nezodpovědné a myslím si, že i z hlediska české veřejnosti nepřijatelné.

Řeknu vám jenom jeden argument. Včera zasedalo neformální jednání Rady ministrů vnitra, na kterém se mimo jiné mluvilo o úpravách schengenského systému. V polovině února má předložit Komise evaluaci schengenského systému a ve hře je například revize článku 26 schengenské smlouvy, která umožňuje státům ochranu vlastních hranic po dobu šesti měsíců, a zvažuje se, že se tato věc prodlouží na dva roky. Ve hře je také vyloučení Řecka z schengenského systému. Jestli se o tom bude jednat na radě, Evropské radě v polovině února, tak tato Sněmovna a česká veřejnost má právo znát postoj české vlády. 12. února je pozdě. Jaké bude česká vláda zastávat stanovisko k úpravě schengenského systému? To se netýká jenom Řecka, to se může v budoucnu týkat i nás. My můžeme být vyloučeni z schengenského systému na dva roky, když státy kolem nás obnoví vnitřní hranice. Chceme to? Jaký je postoj české vlády? Co bude zastávat pan premiér Sobotka?

Dámy a páновé, tato Sněmovna odhlasovala, že žádá vládu, aby nás informovala o postojích, které bude zastávat při jednání o migrační krizi a souvisejících bezpečnostních otázkách v evropských institucích. Tady přece máme situaci, kdy

každým dnem se bude o něčem rozhodovat. A my máme právo to vědět. A vy na to chcete rezignovat? Ptám se členů vládní koalice. Je toto rozumný postoj? Proto předkládám alternativní návrh, aby tento bod pokračoval bezprostředně poté, co premiér Sobotka přijde do Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to je čtvrtý návrh, který je předložen. Budeme tedy hlasovat o návrzích tak, jak byly podány. Nejdříve přerušení tohoto bodu do pátku 12. 2. do 9 hodin... Tak, jak byly podány (Poslanci se dohadují o pořadí hlasování). Prosím pane předsedu (Stanjuro).

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jako autor tohoto postupu v minulém volebním období, kdy jsme se bránili útokům sociální demokracie, který legitimně vedl z opozičních lavic, jsem nalezl tehdy ten paragraf, který říká – pokud zazní procedurální návrh na přerušení schůze, může zaznít od poslance jiný návrh a tom se hlasuje nejprve. Mnohokrát jsme to použili v minulém volebním období. Nyní, v tomto volebním období, to mnohokrát použila zejména sociální demokracie jako obranu před naším útokem z opozičních lavic. Takže bych prosil, abychom toto pravidlo dodržovali a hlasovali o těch návrzích od čtvrtého, třetího, druhého a úplně nakonec jako první. Jinak by ta obrana neměla žádný smysl. Používali jsme to my proti opozici, používá to dnešní vláda, dnešní koalice proti stávající opozici. Nic se tím nezměnilo v té praxi jenom tím, že jsme si prohodili lavice. Pane místopředsedo, prosím vás, abyste toto dodržel, protože takhle to tady fungovalo vždycky. Děkuji. (Velký hluk v sále).

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Beru to jako podmiňující návrh, se kterým jste takto vystoupili. To lze obrátit. Dobře.

Zahájil jsem hlasování. Nejdříve tedy v obráceném pořadí. A to hlasování pořadové číslo 83. Budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Fialy. Nejdříve vás odhlasím. Požádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami. Budeme hlasovat o návrhu, že budeme pokračovat po příchodu předsedy vlády do Poslanecké sněmovny.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 83. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 83, pro 71, proti 58. Návrh nebyl přijat.

Nyní návrh na přerušení na jednu...(dotaz ze sálu) ano, zítra po polední přestávce, ano? Pana kolegy Kalouska...

Zahájil jsem hlasování 84. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 84. Z přihlášených 153 poslanců, pro 50, proti 60. Návrh nebyl přijat.

Nyní návrh pana poslance Stanjury na přerušení na pět minut.

Hlasování 85, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 85. Z přítomných 154, pro 41 poslanec, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Nyní přerušení tohoto bodu do pátku 12. 2 2016 do 9 hodin.

Hlasování 86, které jsem zahájil. Ptám se kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 86. Z přítomných 155, pro 79, proti 43. Návrh byl přijat.

Přerušují bod Informace vlády české republiky o migrační krizi, číslo 203 této schůze, na dobu do 12. 2. do 9 hodin.

Ještě, mezi body, než se vrátíme k bodu 57, pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo. (Velký hluk v sále).

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Samozřejmě, hlasování je platné. Mně tedy nezbývá než konstatovat, že vládní koalice se rozhodla z historického rozhodování, možná nejdůležitějšího za posledních deset let a za příštích deset let, vyřadit Poslaneckou sněmovnu. Sice říkáte, že s námi o tom chcete diskutovat, ale tímto usnesením jste se rozhodli vyřadit Poslaneckou sněmovnu z rozhodování a do značné míry omezit její ústavní kontrolní funkci.

Domnívám se, že například v případě klubu TOP 09 má vláda pramálo důvodů se domnívat, že s vámi v této otázce nechceme hledat konstruktivní přístup a konstruktivní shodu. Nicméně míra vaši arogance, se kterou vyřazujete Poslaneckou sněmovnu z rozhodování, nepochybňu do značné míry poznamená nás postup a naši ochotu k velmi zásadní diskusi, pokud k ní někdy dojde. Je to z vaší strany nesmírně urážlivé. A urážíte nejenom nás, ale urážíte především i sebe.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. S přednostním právem pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Pane předsedo Kalousku prostřednictvím paní místopředsedkyně, nikdo Sněmovnu nevyřadil. Hlasovalo se o procedurálních návrzích a Sněmovna, resp. její většina, rozhodla. Byly v minulosti případy, kdy Sněmovna byla vyřazena, ale to není dnešního dne. Vzpomínám si například, jak tato Sněmovna se jasně postavila proti uznání Kosova jako suverénního státu, a byli jste to vy a váš ministr, kdo udělal pravý opak. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s přednostním právem pana poslance Stanjuru, připraví se pan poslanec Černoch. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pan předseda Sklenák vystoupil s dojemným proslovem, jako obvykle se vrátil asi před rok 2010, protože já jsem tady od roku

2010 a za těch posledních šest let už se Kosovo neprojednávalo, takže mluvíte o něčem, o čem nemáte osobní zkušenost, ale proč ne, na to vy jste mistři.

Já chci připomenout něco jiného. V únoru 2015 tato Sněmovna i vašimi hlasy, protože opozice jich má logicky méně, schválila usnesení, kterým uložila vládě pravidelně informovat Poslaneckou sněmovnu o postoji české vlády k migraci a souvisejících otázkách. Kolikrát jste s tím přišli? Ani jednou! Už to bude rok. Ani jednou! Bojíte se té debaty, jenom vždycky jste úplně v koutě, tak nám tady něco předhodíte, nejlépe někdy ve čtvrtek v noci, aby to nikdo neviděl, a když tak to ještě přerušíme. Proč se té debaty tak bojíte? Ani jednou jste nepřišli s tím, abyste plnili to usnesení! Je to pohrdání Poslaneckou sněmovnou, nebo není? Odpovězte si každý z vás, vy, kteří jste pro to usnesení hlasovali jako já. Vláda na nás kaše! Vám to možná nevadí, protože to je vaše vláda, ale já tomu vůbec nerozumím.

Je větší problém dneska, včera, před měsícem, bohužel zítra, za týden, za měsíc, který trápí českou veřejnost? Znáte větší problém? Pokud si poctivě odpovíte, tak řeknete že ne, že to je ten největší problém, kterého se obává naše veřejnost. A oprávněně se ho obává. A vaše odpověď? Nebudeme o tom jednat. Kdepak. Ano, minulý týden nám pomohli kolegové z KDU. Zřejmě dostali kartáč v koalici, dneska změnili názor. Nebo už včera změnili názor.

A ještě jsem měl ocenit tu vstřícnost, že to bude už v pátek 12. února. Děláte si opravdu legraci z občanů České republiky. Nic jiného neděláte! Proč se toho tak bojíte? Co je všechno důležitější než debatovat o migraci, například o Schengenu? S čím tam pojede premiér v polovině února, což může být třeba 15. února? Dvanáctého tady na plénu budeme tvorit usnesení a mandát české vládě? Vy tomu věříte? My ne.

Zase chcete obejít Sněmovnu, a tím pádem chcete obejít veřejnost. Nic jiného. A pak zas řeknete: My jsme byli asi proti, ale ty kvóty, vite, oni nám je vnitili. Když jste je mohli zarazit, nezarazili jste to. A teď to bude úplně to samé.

Nevím, proč nestojíte o mandát Poslanecké sněmovny. Myslím si, že máme společný názor na schengenský prostor. Vy se o tom prostě bojíte mluvit, protože pro vás je důležitější poklepání bruselských byrokratů než uznání české veřejnosti! (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Eviduji zde několik přihlášek s přednostním právem. Jako prvního prosím k mikrofonu pana poslance Černocha, poté pana poslance Miholu a potom pana poslance Kalouska.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vaším prostřednictvím panu kolegovi Sklenákovi. Kdo co kdy nikoho to nezajímá. Teď je krize, vy jste u vlády a je to vaše zodpovědnost. A neplníte usnesení. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Miholu, připraví se pan poslanec Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Já bych chtěl poprosit zejména kolegy z opozičních lavic, aby zanechali – a zejména z klubu ODS a TOP 09 – tady toho laciného mravokárství. (Ozývají se výkřiky zprava.) Je velmi nefér, to je zajímavé, že prvě jsme debatovali o tom, že ve variabilním týdnu ten mimořádný bod bude zařazen. To byl počátek debaty. Že shodou okolností byl zařazen dříve, je věc druhá. Ale podívejte se dobře i na záznamy naší tiskové konference. Hovořili jsme o variabilním týdnu, takže v tomto smyslu není žádný posun.

Vy jste to byli, kteří mluvili o nedůstojných časech, my chceme respektovat dodržení opozičních oken a podobně, a vy to dobře víte. Proto jsem s každým z vás, s každým předsedou klubu, jednal. Pan bývalý předseda klubu Kalousek, teď předseda TOP 09, tak s tím jsem samozřejmě to nekomunikoval, nýbrž s předsedou klubu Františkem Laudátem, ale právě pan předseda TOP 09 nedávno v nějakém z rozhovorů prohlásil, jak je spokojen s postoji pana premiéra a vůbec s řešením migrace a že vlastně podporuje – teď mám pocit, jako by svá slova úplně popíral a měl pocit, jako by tady hořelo, jako by se nerešilo vůbec nic, a podobné hysterické reakce tady spouští. Já to opravdu nechápu.

Takže opravdu, pokud vám jde o věc, tak připust'me, že ve variabilním týdnu to bylo domluvené, ve variabilním týdnu je to příslibné, bude na to celý den, nebude se to mít s žádnými jinými příslibnými body a stihneme i to, co je předmětem našeho zájmu, abychom posílili pana premiéra na jednání Evropské rady. Dámy a pánové, ta zasedá ve čtvrtek 18. a v pátek 19. února, takže budeme velmi dobře připraveni a ti, kteří nestačili připomínkovat námi nachystané usnesení, které je v systému, kromě TOP 09, které už jsem za to děkoval, tak mají možnost ještě se na to řádně připravit, tak abychom skutečně na toto důležité setkání a jednání pana premiéra co nejvíce posílili a byli pořádně připraveni. Děkuji. (Potlesk ze středu sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím s přednostním právem pana poslance Kalouska. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jenom krátce k té reminiscenci pana poslance Sklenáka. Když jako jdete do takové historie k uznání Kosova, pro které jsem já jako člen vlády nehlásoval, ale to dnes není podstatné, tak například pro ně hlasovali všichni ministři za stranu zelených, to si vyřídte se Stropnickým, TOP 09 tenkrát neexistovala, tak prosím, neukazujte na naše lavice a neříkejte "to jste byli vy".

A především je pravda to, co řekl pan poslanec Černoch. Teď máme nějaký problém a chceme o něm diskutovat.

A pane předsedo Miholo prostřednictvím paní předsedající, to přece není žádné laciné mravokárství. Ani jsem nic nezměnil na naší snaze najít s vládou konstruktivní konsenzus v této klíčové otázce, ale prostě trvám na tom, že tento bod je důležitější než všechny ostatní body v této Sněmovně, že prostě je to problém, kterým veřejnost žije, který dnes a denně komunikujeme s veřejností, který dnes a denně diskutujeme. Je to prostě v tuhle chvíli nejsilnější téma a obtížně se nám bude říkat na veřejnosti:

my nejdříve musíme projednat tabákové výrobky, protože koalice je přesvědčena, že to je daleko důležitější téma než téma imigrace.

Já myslím, že nejenom my, ale i veřejnost bychom rádi zaujali společné stanovisko. A znova opakují, vláda má pramálo důvodů se domnívat, že TOP 09 se nesnaží s vámi najít společné stanovisko. Ale vy o ně nestojíte. Vy to prostě nechcete projednávat. Až dvanáctého. Nejdřív ty tabákové výrobky, ty jsou důležitější. To je to, co mě na tom drázdí. To je to, co je urážlivé, a jsem přesvědčen, že je to urážlivé nejenom vůči této Sněmovně, ale i vůči veřejnosti. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S přednostním právem předseda ODS Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Tak mě asi nikdo nemůže podezírat z toho, že bych podporoval politiku premiéra Sobotky a této vlády ve věci migrační krize, ale já si myslím, že veřejnost, ale i vy, kteří to chcete podporovat, máte prostě právo vědět, k čemu se premiér Sobotka anebo další ministři, kteří o tom budou jednat, zavážou nebo co budou odsouhlasovat nebo co budou prosazovat v rámci jednání evropských orgánů. Já si myslím, že vám je to tak trochu jedno.

A neberu ten argument, který tady řekl pan předseda Mihola, že zasedání Evropské rady je 18. 2., takže stačí, když se o tom budeme bavit 12. 2. Nestačí to mimo jiné proto, že pan premiér, a já ho dobře poslouchám, vyhlásil, že bude hledat společné stanovisko zemí visegrádské skupiny, které se bude konat, to jednání, někdy právě v polovině února. Takže my budeme mít společné stanovisko, ke kterému se zaváže pan premiér na jednání s premiéry států visegrádské čtyřky, pak se o tom tady dovíme v parlamentu.

Já chci, aby pan premiér taky slyšel od Občanské demokratické strany, že se nám nelibí postup, který volí Evropská unie při řešení evropské krize, že nechceme, aby se Česká republika k tomu zavazovala. Chceme ale slyšet od premiéra, s čím tam pojede. Přece schengenský systém je jedna ze zásadních věcí, na kterých stojí dnes evropská spolupráce, Evropská unie. Jestli se má měnit, jestli se má měnit tak, že si státy mohou uzavřít hranice na dva roky, tak přece máme právo vědět, jaký je na to názor české vlády a co bude při tom jednání prosazovat. Já se od pana premiéra vždycky dovíme: budeme jednat, budeme mít nějaké jednání o tom a o tom – ale nedovím se, co tam zastává Česká republika, jaký bude postoj české vlády. Byli jste to vy, dámy a páновé jako Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, kteří jste řekli: my chceme, aby nás vláda o tom informovala dřív, než ty postoje bude zaujmít. Tak já nechápu, proč teď na to rezignujete.

A mimochodem, když se tady bavíme o tom, kdy které jednání probíhá a kdy které jednání má probíhat, tak vám připomenu ještě jednu věc. Nikdy to není vládní koalice, nikdy to není vládní koalice, která v Poslanecké sněmovně vede debatu o klíčových zahraničněpolitických otázkách. Nikdy to není vládní koalice, která vede v Poslanecké sněmovně aktivně debatu o migraci. Vždycky je to jenom na nátlak opozice. Tak nám tady netvrďte, že máte zájem o tom jednat. Nemáte zájem o tom jednat a každým svým krokem to potvrzujete.

A mimochodem to, že tu dnes není pan premiér, když jsme si schválili ve čtvrtek nebo když bod na 15.30, že budeme pokračovat v jednání o migraci, to je taky zvláštní. Pan premiér tu seděl a toto nevěděl? To nám to nemohl říct? To jsme to nemohli posunout o jeden den, když jste měli takovou dobrou vůli o tom jednat? Ne, dámy a pánové, poslanci vládní koalice, vy se snažíte, aby se o migraci nejednalo, aby se tady z toho vláda nezpovídala a aby neříkala občanům, k čemu nás při jednání na evropských orgánech zaváže. A to je špatný postoj, protože tím riskujete bezpečnost a suverenitu České republiky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím s přednostním právem pana poslance Laudáta. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pouze s technickou k panu kolegovi Sklenákovi. Problematika Kosova poté, co vláda, tak jak má právo, uznala Kosovo, tak se tady projednávala. Vzhledem k tomu, že jsem vystupoval ostře proti uznání Kosova, tak si to pamatuji. Docela bych prosil, aby někdo neukazoval na mě. Já se od té doby těším docela úctě za tento krok a to tehdejší vystoupení u srbské komunity v Praze, nebo těch lidí, kteří tady žijí. To za prvé.

Za druhé, aby tady někdo nenabyl dojmu, že snad jsem včera souhlasil s panem kolegou Miholou, že přerušíte ten bod. Já jsem jenom řekl, že je to vaše rozhodnutí, máte většinu. Vy jste to udělali, prostě pro vás to není priorita. Tady totiž sociální demokraté, konkrétně premiér a ministr vnitra, byli zaskočeni, nevpamatovali se, neřekli, nepožádali, a pak tady nastoupili na pana kolegu Miholu, že se snad zbláznil nebo co ať si to tedy zpravidodaje, ten bod, někdo jiný, že premiér ani ministr vnitra nebudou. To je celé.

Pro vás to není priorita. Pro vás jsou priorita bakelitové pokladničky nebo co. Je to tak, bohužel. Kdybyste měli mandát od parlamentu, o to lépe by se vám jednalo ať už v Bruselu, kolem Schengenu, kolem dalších opatření, dohod, případně nějaké finanční nároky. Jste sami proti sobě a klamete veřejnosti.

To je všechno, děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s přednostním právem pana ministra zahraničních věcí. Prosím, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já vám přeji dobré odpoledne. Když jsem zaregistroval tuhle rozpravu, tak jsem si řekl, že do ní musím také něco říct, protože bych vás chtěl ujistit, že jsem připraven jednat o všech otázkách, které se týkají migrace a zahraniční politiky, jsem připraven o tom jednat na výborech, jsem připraven o tom jednat i tady ve Sněmovně. Myslím si, že jde vlastně jenom o to domluvit se na nějakém rozumném způsobu. Pokud si vzpomínám, tak minulý týden jsme tady měli tento bod zařazený, vystoupil tady premiér, věnovali jsme tomu tuším dvě hodiny nebo jak dlouho. Já jsem se dostal ke slovu dvě minuty, což mě trochu mrzelo, protože když už jsme měli bod, tak jsem si přál o tom mluvit

samořejmě déle. A rád využiji jakékoli příležitosti, na které se většina Sněmovny k tomu dohodne.

Já si myslím, že je nesmysl, pokud by se tady říkalo, že vláda to nemá jako prioritu. Přece nežijeme ve skleníku. Dobре si uvědomujeme, že tohle je věc, která nesmírně zajímá veřejnost, a věnujeme se tomu neustále. Mohl bych vám vyjmenovat body ze včerejšího jednání vlády, které se vlastně přímo nepřímo týkaly migrační krize, a samořejmě, že když takovéto věci děláme ve vládě, tak jsme připraveni o tom informovat Sněmovnu. Pro mě je zásadní to, že premiér – a o tom vím, je mi to známo – před každým jednáním Rady informuje příslušný výbor, a myslím si, že nikdy neudělal, že by to zanedbal. Já vás mohu ujistit, že stejně tak vláda myslí na to, abychom před příštím jednáním Evropské rady podali informaci o situaci, která bude před tou Radou. Ta situace se neustále vyvíjí a mění. Víte, že jsou návrhy Evropské komise, v Evropě probíhá debata. Já sám v nejbližších dnech navštívím Turecko, Řecko, Makedonii a další státy také proto, abych zjistil, jak vypadá situace přímo v těch místech, a předpokládám, že potom, když to bude 12. 2., tak budu moci informovat i o tom, jak se s tou situací v těch zemích seznámím. Takže vás tady ujišťuji, že je naprosto zásadní vědomí toho ve vládě, že o těchto věcech musíme Sněmovnu informovat a že ji musíme informovat také o tom, co hodláme hájit na těch příslušných evropských radách.

Jinak bych na vás apeloval v jediné věci. Mně připadá, že co je dnes nejpodstatnější, je možná to, co teď zaznělo na fóru v Davosu. Tam nejvíce frekventované slovo, které se tam opakovalo, bylo slovo udržitelnost. A myslelo se udržitelnost nejenom životního prostředí, ale myslelo se udržitelnost civilizace, ve které žijeme. To, co je jakoby nejvíce v sázce, je to, abychom dokázali udržet civilizaci, životní způsob a to, v čem se dnes nacházíme a co tady žijeme, a do toho patří určitá politická kultura. Mně připadá, že i ten zápas o politickou kulturu, schopnost vést rozpravu třeba i mezi koalicí a opozicí, je součástí toho zápasu, který tady vedeme. Takže nejde jenom o migraci, jde o civilizaci. To je zápas, který se podle mě týká i roku 2016. A já vás ujišťuji, že ve vládě je dost vědomí toho, že vést rozhovor o těchto zásadních věcech je naše povinnost. Za sebe vás ujišťuji – a vím, že stejně tak to cítí i premiér a další členové vlády.

Takže já bych se přimlouval za to, abychom respektovali – já respektuji rozhodnutí většiny této Sněmovny, ale ujišťuji vás, že jsem připraven se příště tématu migrace věnovat v tom prostoru, který mi Sněmovna umožní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a jen upozornění pro ostatní poslance, kteří se hlásí s faktickými poznámkami. Já faktické poznámky nemohu připustit, jsme mezi body, takže tudíž jenom přednostní práva, se kterým prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska. Připraví se pan poslanec Laudát.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Odpusťte, pane ministře, poslouchalo se to docela hezky, ale dost špatně se tomu věří poté, co Sněmovna odhlasovala, že se tím chce zabývat až 12. února, a ono je dnes 26. ledna. To je za dost dlouho. A já prostě nevěřím, že kdyby ministr zahraničí svou vahou se obrátil na

své kolegy poslance z vládní koalice a řekl: neblázněte, já to fakt beru jako prioritu a patří k politické kultuře o tom diskutovat se Sněmovnou, že jsme nenašli nějaký rozumnější termín než až za více než 14 dní. Takže moje důvěra ve snahu vlády s námi o tom vést diskusi konstruktivní je po tomto hlasování koalice výrazně podložena. Mrzí mě to o to víc, že – promiňte, zopakuji to již po třetí – vláda má věru pramálo důvodů se domnívat, že TOP 09 se v této otázce nesnaží najít s vládou nějaké konstruktivní stanovisko, ale vy nám tím hlasováním říkáte: My o to nestojíme.

My se s vámi o tom vůbec nechceme bavit. My vám tady pak dvanáctého něco řekneme a dělejte si s tím, co chcete. Třeba s tím budeme souhlasit, ale třeba taky ne, a třeba bychom byli schopni v té diskusi ten váš postoj, ke kterému se mezičim zavážete na visegrádské čtyřce, nějakým způsobem efektivně zlepšit, protože my nechceme, abyste byli diametrálně jiní. My chceme, aby to bylo co nejlepší a nejfektivnější pro Českou republiku, a několikrát jsme vám v tom nabídli své diplomatické schopnosti i svoji váhu v Evropské lidové straně, kterou máme. A vy nám prostě řeknete: My vám o to nestojíme, protože až do dvanáctého se s vámi o tom bavit nebudešme.

To je to, co je... Pak se těžko poslouchají slova o politické kultuře a vstřícnosti s námi vést tuhle diskusi, protože vy jste nám řekli: my o to nestojíme. To je to, na co nelze nereagovat, co nelze nebrat za urážlivé a co je jasný signál veřejnosti, že to prostě pro vás není priorita. Protože kdyby to pro vás byla priorita, tak na to musíte najít čas dříve než dvanáctého února.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to byl pan předseda TOP 09 pan Miroslav Kalousek. Nyní ještě s přednostním právem předseda klubu TOP 09 František Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Já jenom krátce. Děkuji za slovo. Za prvé je trošku divné, když pan ministr zahraničí nejdřív hlasuje pro přerušení, a pak sem jde něco vysvětlovat. Asi by už bylo lepší mlčet. Za druhé. My jsme si vědomi toho, že se mohla diskuse kolem této problematiky rozplíznout, jako se to stalo posledně, tak jsme byli ochotni a navrhovali jsme, že bychom se pokusili vyjednat shodu, aby svá zásadní stanoviska přednesli zástupci klubů a případně předsedové stran a aby se to nerozplízlo a přijali jsme nějaká usnesení. To se nestalo. Bohužel priorita to pro vás není. A nenalhávejte něco veřejnosti nebo neklamte ji nějak jinak. Prostě jste ten bod přerušili, tak jste ho přerušili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to byl František Laudát. Můžeme se tedy vrátit do bodu

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb.,
o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 292/2013 Sb.,
o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb.
(sněmovní tisk 689) - první čtení**

Přerušili jsme bod 57 v momentě, kdy slovo měla paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Ptám se, jestli chce ve svém vystoupení pokračovat. Není tomu tak, takže faktická poznámka paní poslankyně Marty Semelové. Děkuji panu kolegovi Kaňkovskému, že zaujal místo u stolku zpravodajů. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já jsem jenom chtěla zdůraznit to, že KSČM podporuje tento zákon. My vítáme to, že na rozdíl od dřívějších zázračných metod uzdravení a la Drábek, tak tentokrát se skutečně jedná o podporu navýšení příspěvku na péči. Odmítáme takové ty argumenty, kdy se říká, že stejně tento příspěvek je zneužívaný. Myslíme si, že není možné posuzovat všechny zdravotně postižené podle určitého malého procenta lidí, kteří zneužívají příspěvek. To je jedna poznámka.

Druhá poznámka. Myslím si, že Ministerstvo práce a sociálních věcí by se skutečně mělo zaměřit na neregistrované poskytovatele služeb, protože jak už tady bylo řečeno, i podle zprávy ombudsmanky je tohle velký problém. Problém z toho důvodu, že kapacity v registrovaných službách je málo a rodinám nezbývá nic jiného než v případě, že se objektivně nemohou postarat o svého zdravotně postiženého člena nebo seniora, tak využít i těch neregistrovaných služeb, kde kolikrát to špatně zacházení, víme o tom, že tady probíhá. Takže podpořit i ve spolupráci s kraji nejenom to, co je v zákoně, to znamená kontrola a navýšení pokut, ale také podpora krajů v navýšení kapacit registrovaných služeb, aby si rodiny skutečně mohly zvolit kvalitní službu, kde nedojde dokonce i k týrání, jak jsme toho byli svědky třeba v televizi, k týrání seniorů, prostě těch, kteří jsou nejvíce potřební. Jinak samozřejmě ten návrh má naši podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Semelové i za dodržení času k faktické poznámce. A paní kolegyně Aulická se hlásí ještě jednou do obecné rozpravy, bude pokračovat ve svém vystoupení. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych se vrátila k svému vystoupení. Nemám ho dlouhé, a proto možná i pář slov zopakuji.

KSČM vítá a podporuje tuto novelu zákona a doporučujeme jednoznačně variantu navýšení tohoto příspěvku na péči jednorázově o 10 % od 1. srpna 2016, a ne jak uvádí další možná varianta o 5 % v roce 2016 a dalších 5 % od 1. ledna 2017. Nejen

že by konečné navýšení bylo časově prodlouženo, a tím by i klienti čekali déle na konečné navýšení příspěvku, ale přineslo by to především i velkou administrativní zátěž pro příslušné úřady práce, které tyto příspěvky vyplácejí. Oceňujeme také zvýšení pokut za správní delikt poskytování sociálních služeb bez oprávnění k jejich poskytování. Myslím, že k tomu už hodně řekla i moje kolegyně Marta Semelová.

Nyní si dovolím nabídnout k zamýšlení pár příspěvků v rámci projednávání této novely, které by mohly mít pozitivní dopad pro tuto oblast, a to je možný přechod aparátu, který zabezpečuje na úřadě práce tyto činnosti, pod státní správu sociálního zabezpečení, tedy příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Logiku v tomto návrhu vidím především, že posudkoví lékaři pracují pod státní správou sociálního zabezpečení a poté se agenda předá na úřad práce, kde se provádí další příslušné šetření, přiznání příspěvku a vyplácí se.

Další poznámka je, že bohužel příspěvek na péči nekončí v mnoha případech účelně, tedy především v sociálních službách, a v některých případech bohužel dochází i k jeho zneužití. Úřad práce zde přiznává, že časově nejsou schopni dělat kontroly tak, aby k těmto jevům nedocházelo. Ale věřím, že projednávání v příslušných výborech jistě přinese další připomínky a tato novela bude schválena především ku prospěchu všech občanů. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické a ptám se, kdo další do rozpravy, protože žádnou písemnou přihlášku nemám. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se paní ministryně, jestli má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan kolega zpravodaj Vít Kaňkovský? Nemá.

Jenom shrneme rozpravu. Nepadl návrh na vrácení ani na zamítnutí, jenom byl vysloven názor na případné hlasování. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor Poslanecké sněmovny navrhl přikázat návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný výbor jako garanční? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 87, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 87. Z přítomných 159 pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům Poslanecké sněmovny? Není tomu tak.

Proto tedy budeme hlasovat ještě o zkrácení lhůty, protože je možné hlasovat jenom o zkrácení lhůty na 30 dnů, ostatní není možné hlasovat pro veto. Tak vás ještě všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání ve výborech, a to na 30 dnů.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 88, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty pro jednání ve výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 88 z přítomných 131 poslance pro 106, proti 4. Návrh byl přijat.

Končím bod 57. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji. Můžeme pokračovat. Pan kolega Marek Černoch se hlásí mimo body jak předseda klubu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, musím říct, že tu frašku, která proběhla ohledně projednávání migrace, kdy nejenom že se nebude pokračovat zítra ani tento týden, ale až dvanáctého, považuji za výsměch.

Druhý bod, který jsme tady dnes řešili, byla situace kolem vyplácení peněz, přesně 42 miliard, za solární energie – vyplácených nezákoně. Už patnáctého má dojít k vyplacení prvních 4 miliard a já si myslím, že jsou to tak velké prostředky, když jsme se teď bavili o sociální politice, kdyby se z toho jenom část dala do sociální politiky, tak se nemusí schvalovat pouze 40 korun pro důchodce, ale bylo by daleko víc peněz pro učitele, do sociální sféry a tam, kam tyto peníze patří.

Nelšíbí se mi tento postup tím, že to bylo vetováno, a proto si dovolím vzít hodinu a půl pauzu a pozvat vás na takový rychlý seminář, protože tady je paní předsedkyně Vitásková, na číslo 22, aby vám odpověděla na otázky, které jsou z našeho pohledu velmi důležité. Jedná se o obrovské peníze. Myslím si, že informace k tomuto jsou relevantní a nutné. Děkuji. (Hluk a neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hlásí se, než vyhlásím přestávku na poradu klubu Úsvit, předseda klubu sociální demokracie. Prosím sněmovnu o klid. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. My jsme velmi tolerantní a až do této chvíle jsme se vždy zachovali tak, že když někdo požádal o přestávku na poradu klubu, tak jsme toto bez diskuse umožnili. Ale tento stav není možné protahovat donekonečna. Sněmovna má před sebou nějaké úkoly, máme organizačním výborem i plenem Sněmovny schválen program schůze. A tohle jsou obstrukční taktiky, které jsou kumulovány takovým způsobem, že cíl je jednoznačný: naprostot zabrzdit jednání Sněmovny. (Potlesk z řad poslanců ANO a ČSSD.) Jednací řád nezná pojem přestávka na jednání klubu a už vůbec ne přestávka na seminář. Prosím, abychom v duchu jednacího řádu rozhodli v hlasování, jestli přerušíme jednání Sněmovny na hodinu a půl, jak požaduje Marek Černoch, anebo budeme pokračovat dalšími body, které jsme si odsouhlasili. (Potlesk z řad poslanců ANO a ČSSD. Neklid v sále!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Poslanec Černoch se hlásí. Prosím sněmovnu o klid.

Poslanec Marek Černoch: Já si myslím, že vzít si hodinu a půl pauzu na poradu klubu (nesouhlasné hlasy), a říkejme tomu, jak chceme, pro nás je to porada klubu, kde bude přítomna paní Vitásková, není to obstrukce. Nebereme si obstrukce.

Vaším prostřednictvím, pane místopředsedo – víte velmi dobře, pane kolego Sklenáku, že neobstruujeme. Jedná se o nezákonné proplacených 42 mld. korun. Zdá se vám jako obstrukce, pokud se to má nějakým způsobem řešit? Minulý týden tady proběhla velmi vášnivá debata, jakým způsobem bude vůbec ERÚ dále fungovat, jestli bude paní předsedkyně spadat pod služební zákon, a tedy pod pana ministra vnitra, a v té chvíli nebude nezávislým regulátorem. Jestli se budou vyplácet miliardy, které jsou podle Evropské unie nezákonné vypláceny. Myslím si, že to není obstrukce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě paní místopředsedkyně klubu ODS Jana Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Člověk, když tady slyšel pana předsedu klubu ČSSD Sklenáka, se skoro dojal. Jestli si vzpomínáte, minulý týden, kolegyně a kolegové, jsem tady s panem předsedou Stanjurou vystupovala proti tomu, jak je možné, že je svolána stálá komise pro Generální inspekci bezpečnostních sborů. Náš klub a konto toho, co jste udělali vy jako ČSSD, protože máte svého předsedu, kterého já si vážím, chtěl přestávku. To samé se teď děje z podnětu Úsvitu. Takže pane kolego Sklenáku prostřednictvím pana místopředsedy, měřte všem stejným metrem a nesnažte se nás tady dojmout. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já nebudu v tuto chvíli dávat hlasovat o přestávce. Není to možné. Nikdy jsme k tomu nepřistoupili, ani v těch nejdramatičtějších chvílích. (Nesouhlasné hlasy z řad poslanců ANO a ČSSD.) Pouze jednou. Já si to pamatuji. Bylo to v době, kdy to bylo opačně. A v tomto ohledu mi dovolte říct, že patří k jednání Poslanecké sněmovny respekt k tomu, co je minimálně slušností vůči jednotlivým poslaneckým klubům.

Pokud nesouhlasíte s mým rozhodnutím, můžete navrhnut hlasování o postupu předsedajícího. Já nyní vyhlásím do 18 hodin přestávku, do 17.56 přestávku na poradu klubu Úsvit. Sejdeme se tady před 18. hodinou.

Ještě předseda klubu sociální demokracie.

Poslanec Roman Sklenák: Nejprve reakce na vystoupení paní místopředsedkyně Černochové. Já si myslím, že srovnání těchto dvou situací velmi kulhá. Jestli zde mluvíme o nějakém semináři, ani není zřejmé, kdo ho svolal, tak je to něco jiného. Především je znám harmonogram jednání Poslanecké sněmovny a přece všichni vědí, že dnešního dne je jednání Sněmovny, tak pokud někdo organizuje seminář, na

kterém žádá účast poslanců, tak by to měl koordinovat právě se schváleným harmonogramem.

V reakci na to, co předsedající místopředseda Filip oznámil, dávám námitku proti takovému postupu předsedajícího. (Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní kolegyni Černochové nemůžu dát slovo, protože je tady předseda klubu a jsme mimo rozpravu.

Pan kolega Černoch se ještě hlásil. Podotýkám vůči panu předsedovi Černochovi, že on seděl na poradě vedení Sněmovny, kde bylo jednoznačně řečeno, že je potřeba, aby předseda Poslanecké sněmovny upozornil jednotlivé předsedy výborů, předsedy komisí a předsedy poslaneckých klubů, že mají dodržovat harmonogram schůze. V tomto ohledu jeho poznámku o semináři považuji za více než nemístnou, ale samozřejmě nechám hlasovat o protestu proti mému postupu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Pane předsedající, oficiálně není svolaný žádný seminář. Proto se omlouvám, je to porada klubu Úsvit, na kterou jsou srdečně zváni všichni poslanci i členové vlády. (Neklid v sále.) Je to prostě velmi vážná věc. Vy jste vetovali návrh na to, aby se to tady projednalo. Myslím si, že je to opravdu tak vážná věc a tak moc peněz, že si zaslouží... Poprosím vás, pane místopředsedo, tady na mě pan předseda klubu ANO pokřikuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já tomu rozumím. Žádám všechny kolegy a kolegyně, aby zachovali důstojnost jednání Poslanecké sněmovny. (Poslanec Faltýnek se z lavice omlouvá.)

Poslanec Marek Černoch: Ta hodina a půl rozhodně stojí za to, abyste si přišli poslechnout, jaká je realita a jaká je pravda, že jsou to nezákoně vyplácené peníze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, kolegyně a kolegové, ráčme se vzpamatovat! To, co tady probíhá – a dneska to graduje –, může značit taky to, že tahle ta Poslanecká sněmovna velmi brzy nebude schopna již cokoli projednat! A já musím říci, že vina je na obou stranách, jak na vládní, tak na opoziční. Že jsou to neustálé změny programu, že je to předřazování bodů některými před jinými – a to je jedno, jestli jsou důležitější v uvozovkách podle někoho, či méně důležité, ale prostě přichází sem body tak, jak jsem minule zde hovořil, postupně a postupně by se také měly projednávat. To na straně jedné. Na straně druhé, možná, pravda, v rámci – ale velmi tenkých – hran jednacího řádu probíhající obstrukční jednání, nebo jednání, které by za obstrukční mohlo být považováno.

Koalice a opozice si přestaly naslouchat. (S důrazem.) Možná se vzájemně slyšíme, ale neslyšíme obsah, neslyšíme co. Takže říkám, račme se vzpamatovat. Uvědomme si, proč tady od voličů jsme vysláni. A pojďme také zkusit pokročit dál než na ty tři, čtyři nebo pět věcí, které jsme v rámci již druhý týden probíhající schůze snad konečně taky projednali. Podle mě je ta výkonnost velmi nízká a čím dál tím více se utápíme ve sporech.

Příkopy, které budou mezi koalicí a opozicí vykopány, vyhloubeny a jsou prohlubovány, brzy můžou být takové, že již nebudem schopní se na čemkoliv domluvit. A ti z vás – nebo z nás, kteří tady jsme již delší dobu, velmi dobré víme, co to znamená. V okamžiku, kdy nebude Sněmovna již schopna přijmout žádné usnesení, nebude zbývat nic jiného, než aby byla zvolena Sněmovna jiná. Položme si otázku, jestli to chceme, jestli to chceme už teď a jestli to vůbec bude mít nějaký význam. Pakliže ano, pokračujme v tom, co děláme doted', a nadále se hádejme. Nadále si klad'me nejrůznější překážky a naschvály, nadále postupujme, jak dosud postupujeme. Však ona ta prestiž Poslanecké sněmovny mezi občanstvem velmi, velmi poroste. To bude výsledek naší práce. (Celé vystoupení důrazně.)

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM, sociální demokracie a ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan předseda Černoch ještě jednou. (Šum v sále.) Prosím o klid Poslaneckou sněmovnu.

Poslanec Marek Černoch: Já na to chci jenom zareagovat. Děkuji za slovo. Já si myslím, že tady nejde vůbec o vykopávání jakýchkoli příkopů, ale jde tady o to, že jsme navrhovali, aby paní předsedkyně měla možnost tady ve sněmovně vystoupit. Vystupují tady jiní. Myslím, že je to tak závažné téma – jedná se o 42 mld. korun –, že jste ji tu možnost měli dát. Nedali. Proto je tady nějaká možná varianta. Je to porada klubu Úsvit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vyhlašuji přestávku. Ale předtím ještě byla námitka proti postupu předsedajícího, takže tu nechám odhlasovat.

Hlasování 89 – kdo souhlasí s námitkou proti postupu předsedajícího? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 89, ze 150 přítomných pro 69, proti 68. Návrh nebyl přijat. Vyhlašuji přestávku do 18.03 hodin.

(Jednání přerušeno v 16.33 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.03 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer vážené kolegyně, vážení kolegové. Uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu Úsvitu. Mám tady přihlášku s přednostním právem. Nejprve pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezký podvečer, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dovolte, abych vznесl procedurální návrh, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. hodině. Děkuju. Jménem dvou klubů – sociální demokracie a ANO. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Takže jménem dvou poslaneckých klubů chcete, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali i po 19. a 21. hodině... po 19. hodině. Děkuji. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajují hlasování o návrhu pana předsedy Faltýnka, abychom dnes jednali po 19. hodině. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 90. Přihlášeno je 130 poslankyň a poslanců, pro 75, proti 46. Návrh byl přijat.

Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 František Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dneska na grému jsem vás žádal, a nikdo jste neprotestoval, že budeme dneska končit v devatenáct. Beru to, že jste porušili slib. Sliby s vámi nemají žádnou cenu. (Potlesk z řad poslanců TOP 09).

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším bodem našeho jednání, pakliže se již nikdo nehlásí, je bod

204.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky
a vládou Íránské islámské republiky o zamezení dvojímu zdanění
a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní,
které byly podepsány v Praze dne 30. dubna 2015
/sněmovní tisk 484/ - druhé čtení**

Nyní prosím, aby se slova ujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuju za slovo. Dobrý podvečer vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. K projednání je vám předkládán smluvní dokument související s mezinárodním zdaňováním. V daném případě se jedná o smlouvnu o zamezení dvojímu zdanění s vládou Íránské islámské republiky, která byla podepsána dne 30. dubna 2015 v Praze.

Podařilo se sjednat standardní komplexní bilaterální smlouvu, která upravuje zdaňování a zároveň i vyloučení mezinárodního dvojího zdanění různých druhů příjmů a která jistě napomůže dalšímu rozvoji vzájemných hospodářských aktivit. Tato smlouva zajisté nenahrazuje vnitrostátní daňové předpisy a nemůže tak založit novou daňovou povinnost. Řeší případy, kdy právo vybrat daň mají ve svém vnitrostátním právu zakotvené oba signatářské státy. V těchto situacích je smlouva zajisté nadřazena vnitrostátnímu předpisu.

Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Íránem se v současné době neaplikuje žádná smlouva, a může tedy vznikat nezádoucí mezinárodní dvojí zdanění. Smlouva zajistí objektivní rozdělení práva na vybrání daní z příjmu mezi oba státy v případech, kdy příjmy mají zdroj na území jednoho státu a plynou příjemci se sídlem nebo bydlištěm na území státu druhého. Standardně upravuje základní formy spolupráce mezi příslušnými úřady české republiky a Íránu. Stanoví zásadu rovného nakládání se subjekty obou smluvních stran, umožňuje neformální řešení sporů vzniklých při výkladu a provádění daňové smlouvy a zajistí relevantní výměnu informací mezi příslušnými úřady obou států. Smlouva se zabývá zdaňováním všech druhů příjmů a aplikuje jako hlavní metodu vyloučení dvojího zdanění příjmu českých daňových rezidentů metodu prostého zápočtu zahraniční daně.

Nedílnou součástí smlouvy je i protokol, který zaručuje právo oběma státem uplatňovat jejich vnitrostátní právní předpisy za účelem zabránění daňovým únikům a podvodům a dále reaguje na situaci, kdy Írán není v tuto chvíli s to plně vyměňovat bankovní informace, a ukládá mu povinnost bezodkladně informovat českou stranu o uskutečněných změnách v této oblasti.

Uzavření smlouvy nebude mít přímý dopad na státní rozpočet České republiky. Celkový přínos plynoucí z jeho uzavření bude záviset na tempu rozvoje jednotlivých forem hospodářské spolupráce.

Navrhoji, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala v úvahu zmíněné skutečnosti při projednávání této smlouvy a vyslovila souhlas s její ratifikací. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru a nyní prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Karla Raise, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 484/2. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, dobrý večer. Přečetl bych tady usnesení zahraničního výboru z 23. schůze ze dne 16. prosince loňského roku k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňového úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní, které byly podepsány v Praze dne 30. dubna 2015, sněmovní tisk 484.

Po odůvodnění náměstkyně ministra financí Mgr. Simony Hornochové, zpravodajské zprávě poslance Raise a po rozpravě zahraniční výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňového úniku v oboru daní z příjmu a Protokolu k ní, které byly podepsány v Praze dne 30. dubna 2015. Za druhé povídá výbor, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Za třetí zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Iniciativně tento návrh projednal také rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 484/1. Nyní poprosím zpravodajku tohoto výboru paní poslankyni Miloslavu Vostrou. Prosím paní zpravodajko.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, smlouvou projednal na svém jednání rozpočtový výbor na své 25. schůzi 10. června 2015 a příjal k němu usnesení. Po úvodním slově náměstka ministra financí, zpravodajské zprávě a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokolu k ní, které byly podepsány v Praze dne 30. dubna 2015, sněmovní tisk 484.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otevím rozpravu, do které nevidu žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím rozpravu. Ptám se pana ministra, případně paní zpravodajky či panu zpravodaje na závěrečná slova. Není zájem. Přikročíme tedy k hlasování o navržených usneseních. Návrhy usnesení zahraničního výboru a rozpočtového výboru jsou shodné, proto – pokud souhlasíte – budeme o nich hlasovat pouze jednou.

Táži se, kdo souhlasí s navrhovaným usnesením. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 91, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 134, proti 1. Návrh byl přijat.

Děkuji zpravodajům i panu ministrovi a končím druhé čtení tohoto vládního návrhu.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

63.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 687/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobrý podvečer. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Hlavním cílem předkládaného návrhu zákona je zvýšení ochrany zdraví spotřebitele a zlepšení jeho informovanosti. Pokud jde o tabákové výrobky a výrobky související s tabákovými výrobky, bude tohoto cíle dosaženo transpozicí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES, dále jen tabáková směrnice.

Transpozice tabákové směrnice je největší změnou v oblasti tabákových výrobků a elektronických cigaret od vstupu České republiky do Evropské unie. Její hlavní principy jsou následující:

Rozšíření předmětu úpravy zákona kromě tabákových výrobků také na elektronické cigarety, náhradní náplně do nich a bylinné výrobky určené ke kouření.

Povinnost označit cigarety určené ke kouření, tabák určený k ručnímu balení cigaret a tabák určený do vodní dýmky kombinovaným zdravotním varováním, to je zdravotní varování, které je tvořeno kombinací textového varování a odpovídající fotografie nebo vyobrazení, a je k němu připojena informace týkající se odvykání kouření.

Zákaz uvádět na trh cigarety a tabák k ručnímu balení cigaret s příchutí. Tabákový výrobek dále nesmí obsahovat například vitaminy, kofein, přísady usnadňující vdechování nikotinu nebo zakázané prvky a rysy.

Stanovení podmínek pro přeshraniční prodej tabákových výrobků, elektronických cigaret a náhradních náplní do nich na dálku včetně povinnosti registrace.

Povinnost výrobců, dovozce a distributorů tabákových výrobků za účelem sledovatelnosti těchto výrobků zaznamenávat převzetí všech jednotkových balení do svého držení, jakož i veškeré přesuny v rámci jejich držení a konečný výstup jednotkových balení z jejich držení.

Stanovení podmínek pro uvádění na trh elektronických cigaret a náhradních náplní do nich, bylinných výrobků určených ke kouření a takzvaných nových

tabákových výrobků, to je výrobků, které nespadají pod žádnou ze stávajících kategorií tabákových výrobků a byly uvedeny na trh po 19. květnu 2014.

Požadavky na vzhled, vlastnosti, obsah, složení a způsob uvádění na trh tabákových výrobků, které budou stanoveny prováděcím právním předpisem.

Kromě transpozice tabákové směrnice se upravují také některá ustanovení týkající se potravin:

Konkrétně se jedná například o upřesnění požadavků na uvádění informací u nebalených potravin, například označení země původu musí být umístěno v těsné blízkosti nabízené potraviny.

Povinnost uvést jméno, název nebo obchodní firmu a adresu výrobce alkoholického nápoje s obsahem alkoholu nad 20 %.

Zákaz používání potravin s prošlým datem použitelnosti nebo minimální trvanlivosti k další výrobě.

Stanovení regulatorního rámce pro označování potravin slovy česká potravina a vyrobeno v České republice a grafického znázornění formou loga uvedeného v prováděcím právním předpisem, a to i při jakémkoliv jiném poskytování informací se stejným významem, zejména slovních, obrazových nebo grafických, to znamená prostřednictvím vlajky, mapy, grafického symbolu apod., naznačujících, že potravina byla vyrobena v České republice nebo že země původu potraviny je Česká republika.

Vytvoření zvláštního režimu umožňujícího distribuovat bezplatně charitativním a humanitárním organizacím potraviny, které zcela nenaplňují některé požadavky potravinového práva, avšak jsou stále bezpečné.

Příslušnost Ministerstva zemědělství k zajištění systému správní pomoci a spolupráce pro oznamování přímého nebo nepřímého rizika pro lidské zdraví pocházejícího z potravin a koordinace činností zúčastněných správních úřadů, dozorových orgánů a ostatních zúčastněných organizací.

Součástí navrhované právní úpravy je související změna zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci. V návaznosti na transpozici tabákové směrnice se mění také zákony o regulaci reklamy, provozování rozhlasového a televizního vysílání v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání.

Nabytí účinnosti zákona je navrhováno na 20. května 2016 v souladu s transpoziční lhůtou stanovenou tabákovou směrnicí. Nabytí účinnosti některých ustanovení, například pravidel pro označení české potraviny, je odloženo na 1. ledna 2017. Je navrhováno přechodné období pro doprodej cigaret a tabáku určeného k balení cigaret v délce tří měsíců od nabytí účinnosti zákona a přechodné období pro doprodej ostatních tabákových výrobků a elektronických cigaret v délce jednoho roku od nabytí účinnosti zákona.

Vzhledem ke zmíněné transpoziční lhůtě stanovené tabákovou směrnicí do 20. května 2016 bych chtěl požádat o možnost zkráceného projednání ve výborech Poslanecké sněmovny na 30 dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, pan ministr sdělil veškeré podstatné podrobnosti, které bylo třeba sdělit, nebudu je tedy opakovat. Jenom chci poznamenat, že my zemědělci pracujeme koncepcně a perspektivně a že k tomuto tématu proběhl v uplynulých týdnech na půdě Poslanecké sněmovny seminář, kde všichni, kteří byli nebo budou dotčeni tímto zákonem, měli šanci se k tomu velmi podrobně vyjádřit. Došlo k určité, řekl bych, dobré shodě. To je první věc.

Druhá věc. Protože se to týká výrobců tabákových výrobků, je tam, i z hlediska termínů a lhůt, které jsou dány, je tam dobré, kdyby to přišlo do účinnosti k 20. květnu, abychom zkrátili lhůtu k projednání a aby také byl dostatek času na to, aby stačili výrobci přejít na nové podmínky. To znamená minimálně ty tři měsíce jsou tam zapotřebí, abychom ten prostor dali.

Já osobně tento návrh zákona podporuji jako zpravodaj včetně jeho přikázání zemědělskému výboru, protože tam to bezesporu patří, včetně zkrácení lhůty tak, jak bude navrženo panem ministrem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji a otevím obecnou rozpravu, do které nevidu žádnou přihlášku. Takže nejprve pan poslanec Herbert Pavera, po něm pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné pozdní odpoledne nebo dobrý podvečer, dámy a pánové.

Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dovolte mi, abych vám řekl pář věcí k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích. Pan ministr tady vlastně všechno podstatné řekl. Já bych chtěl jenom říct, že cílem novely kromě jiného je také zoškolit kuřákům jejich zlozvyk. Mám tady i obrázky, které byly prezentovány na tom pracovním jednání, které bylo na začátku letosního roku a o kterém mluvil pan zpravodaj Kováčik, a nemyslím si, že by nějaké obrázky nebo nějaké nápisy na cigaretách nějak snížily spotřebu cigaret a snížily počet kuřáků. Myslím si, že bychom měli jít úplně jinou cestou, prevencí, přes rodiny apod. nebo přes to, tak jak jsme se s kolegy bavili, aby se cigarety prodávaly jenom ve specializovaných obchodech apod. Ale obrázky na cigaretách nepřinesou žádnou... Ten, kdo kouří, tomu je úplně jedno, co tam má nakresleno, on to vůbec nevnímá.

Co se týká potravin jako takových, tak samozřejmě určitě tady bych chtěl říct, že vítmám to, že tady vzniká vlastně pojmenování české potraviny, kdy je potravina ryze česká, což si myslím, že je dobré, že se to zavedlo. Co mi trošičku ale komplikuje život a bude to komplikovat i spotřebitelům, je, že zase vzniká nová značka Česká potravina nebo nápis Vyrobeno v České republice, což bude trošičku s dalšími

značkami, jako je Klasa, Regionální potravina, Český výrobek, Česká kvalita atd. trošku dělat problémy spotřebitelům. Myslím si, že by bylo dobré, kdyby Ministerstvo zemědělství trošičku zapracovalo na tom, aby některé tyto názvy zrušilo, protože si myslím, že jsou zbytečné a nadbytečné.

Co se týká vlastně darování potravin, kterým končí doba trvanlivosti, myslím si, že to je také dobrý počin, dostat to do zákona, taky velice přijatelné a určitě podporujeme.

V § 16 se objevují stanovené povinnosti pro krajskou hygienickou stanici, Státní veterinární správu a Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci. Já jenom doufám, že kompetence jednotlivých orgánů jsou projednány mezi Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem zdravotnictví, aby potom nedošlo k nějakým zbytečným problémům a tahanicím.

Tady se navrhoje zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů. Musím říct, že samozřejmě, když tady bude shoda, tak určitě ano. I když to je zákon, který je poměrně obsáhlý a je tam docela hodně změn, tak nebudeme navrhovat vetování, ale myslím si, že to je zase ukázka toho, jak vláda nestihá zákony, protože vlastně 20. května by měl tento zákon implementovat směrnici Evropské unie. Takže je, jak se říká, skoro za minutu dvanáct a ne za pět minut dvanáct, možná už i skoro – no, podle nás to není, protože to teprve je čas a snad se to v klidu zvládne bez nějakých problémů.

Takže tolik tedy, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Paverovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Poté s přednostním právem pan ministr.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, pane ministře, nevím, kolik je v sále lidí, kteří ten zákon alespoň viděli, natožpak četli. On je opravdu poměrně rozsáhlý a předkladatelé přiznávají, že implementací legislativy Evropské unie jenom příbude. Příbude více byrokracie v téhle oblasti. Uživatelé tabákových výrobků do budoucna zaplatí víc peněz, kalkuluje se, že to přinese 2 % více do státního rozpočtu, to je také potřeba tady říct.

Ten zákon kromě toho, že se ho týkají takové ty odpudivé obrázky apod., to je asi to, co zákazník uvidí nejvíce, tak ale také přináší... nebo v tom zákoně jsou některá nabízená variantní řešení. Tak by mě zajímalо, zda by se pan ministr mohl k těm variantním řešením vyjádřit a říct, které to variantní řešení doporučuje, protože určitě ví, o čem miluvím.

Co se týká toho dalšího využívání potravin, nebo resp. takhle. Ten zákon dále více soustřeďuje kompetence na potravinářskou inspekci, což si myslím, že je správně. Vy to máte v koaliční smlouvě, ale už v minulosti jsme tenhle spor s panem kolegou Hegerem řešili. Ono není možné zůstat na půl cesty. Myslím, že by bylo dobré, aby Státní zemědělská a potravinářská inspekce v souladu s tím, co je v tom zákoně napsáno, tenhle díl zákona je myslím správně, že Státní zemědělská a

potravinářská inspekce bude mít větší šanci kontroly, budeme do budoucna odstraňovat některé duplicity atd., to je něco, co si přejeme. Nicméně znova říkám, jsou tam variantní řešení dalšího postupu, protože právo Evropské unie nám dává nějaké možnosti. Jedny možnosti se týkají dalšího označování tabákových výrobků v oblasti doutníků a doutníčků, tak by mě zajímalo, jak se k tomu staví Ministerstvo zemědělství a kterou z těch variant vlastně bude v zemědělském výboru podporovat.

K tomu využívání potravin, které mají končící možnost využití a spotřeby. Myslím, že nadpis je správně. Pojd'me využívat potraviny, které už jsou, ta jejich expirační doba je na hraně. Ale způsob distribuce, jejich další nakládání, kdo už pak bude hlídat, jestli náhodou to už není přes hranu, to nakládání s potravinami, které budou takto využity, to si myslím, že má být pod kontrolou a měl by minister zemědělství, když to navrhuje, říci také něco k těm opatřením, jak toto bude hlídáno, jak bude hlídáno následné využití, protože musíme hlídat to, aby se nám takové potraviny nevraceley zpátky na trh. Kdo hlídá, že opravdu šlo ke spotřebě, případně k jejich likvidaci atd. To není úplně jednoduchá otázka, a proto bych prosil, zdali by se k tomu ministr nějak nevyjádřil.

Jinak my nebudeme navrhovat žádné zamítnutí či zpět doporučení ministru či vládě, aby se tím zabývala. Určitě k tomu bude debata na zemědělském výboru a nemyslím si, že bude úplně jednoduchá, jakkoli to vypadá velmi snadně. Pan kolega ještě tady mluvil o tom označení české potraviny. I tam myslím si to zaslouží hlubší diskusi a nemyslím si, že má probíhat tady v prvním čtení, ale určitě na zemědělském výboru v každém případě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministro.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Já bych chtěl poděkovat za věcné připomínky kolegům a za věcnou diskusi. Několik málo věcí. Víceméně celá ta tabáková část je povinná transpozice. Tady není mnoho variant na výběr. Nicméně chci poznamenat dvě věci. Pokud jde o to značení a tištění těch obrázků, pokud jde o doutníky, tak tam nevyužijeme tu možnost, tam nebudeme tyto obrázky uplatňovat po diskusích o tom, jak by se to v praxi realizovalo, protože ta balení jsou opravdu výrazně specifická na rozdíl od cigaret, s tím, že v době, kdy to bude projednáváno ve výborech nebo ve výboru, tak k tomu budeme příkládat i návrh té vyhlášky, která některé věci specifikuje, protože nejsou všechny věci obsaženy v zákoně. Myslím, že je poctivé dát potom na stůl i tento návrh.

Pokud jde o připomínky k české potravině, tak já bych chtěl říci, že to označení bude dobrovolné. Není to značka, kterou bychom uváděli nově na trh. To označení tady už je několik let. Využívá ho potravinářská komora a spousta výrobců tuto značku využívá. Proto jsme se rozhodli nevytvářet úplně nový produkt, využít tady toho, že ta značka tady je, jenom jí dát jasná pravidla, která zakotvíme i do legislativy.

Pokud jde o potraviny, které by bylo možno využívat pro charitativní účely, tak samozřejmě ty potraviny neopustí řetězec kontrolních orgánů. Víceméně, když to

zjednoduším pro příklad, bude se jednat o potraviny, které třeba v rámci etikety budou dojde k nějakému poškození, nebo tam bude nějaká chyba, která ale nemá vliv na zdravotní závadnost této potraviny, a stále to bude pod dohledem dozorových orgánů. Tady jsme vycházeli spíše vstříc nevládnímu sektoru a organizacím ze sociální oblasti, abychom tady tuto, řekněme, i logickou možnost umožnili. Takže asi tolik několik málo připomínek. Děkuji.

A ještě bych poprosil – omlouvám se, ještě bych poprosil, aby bylo učiněno zadost jednacímu řádu Poslanecké sněmovny, tak tímto žádám a dávám návrh na zkrácení projednávání této novely zákona na 30 dnů ve výborech Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministru a eviduji návrh na zkrácení lhůty k projednání. Dalším rádně přihlášeným je pan poslanec Jiří Koskuba. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a páновé, já k tomu budu mít poznámku prostého spotřebitele. Předesílám, že na věci mám osobní zájem.

Tento zákon vychází z příkazů Bruselu, což znamená, těžko s tím něco uděláme. Ale na druhé straně se to týká i tabákových výrobků. A ty tabákové výrobky, jak zde zaznělo od pana ministra, skutečně nejsou jenom cigarety. Sám souhlasím s předrečníky – a můžeme to vidět v arabských zemích –, že obrázky tedy rozhodně nevedou ke (snížené) spotřebě tabákových výrobků. Dokonce k tomu ani příliš nevedou různé zákazy a příkazy. Ale to je druhá věc. Dokud tyto výrobky státy budou prodávat a budou je stále zatěžovat větší a větší daní, tak to nepřinese řešení, že by lidé přestali kouřit.

Nicméně každý spotřebitel má snad svá stejná práva. Jdeme kuriózní cestou, kdy u řady potravin se za chvíliku bude vydávat něco, jako je program v divadle, i dneska v činohře. Abychom se dozvěděli, co všechno ty potraviny obsahují. Protože jsme usoudili, že zákazník má právo na veškeré informace. Bude vám to připadat poměrně malicherné, ale ony existují, až to budete projednávat ve výborech, i tabáky doutníkové. A tam poměrně dost záleží na tom, z čeho je tento výrobek složen. Já vás tady nebudu poučovat o tom, jak se vyrábí dýmkový tabák. Jenom taková maličkost: Zatímco Amfora se dříve prodávala, předtím, než jsme získali svobodu, za 12 korun, dneska stojí 295. A bude stát ještě více. To znamená, že je vidět, kolik nám ten zákazník platí. A on snad má právo se dozvědět, co ten který výrobek obsahuje. Stejně jako rohlík.

Bohužel já jsem se již obracel na pana ministra obchodu a průmyslu, který mi poměrně vstřícně odpověděl s tím, že řešení je složité. Ale když se kouknete i jako nekuřáci na tento výrobek, tak už obsah toho výrobku je přelepen v současné době našimi lepkami, kterými jenom – poměrně pokrytecky z mého pohledu – omlouváme to, že ho dál prodáváme za větší a větší cenu. Až budete projednávat tento zákon, kterému já příliš z tohoto důvodu nakloněn nejsem, za to se vládě omlouvám, ale vím, že s tím musí přijít, zvažte prosím, jestli všichni zákazníci mají stejně právo. A prosím prostřednictvím pana předsedajícího i pana ministra, aby se zřejmě jako

nekuřák koukl na výrobky, jako jsou doutníky a dýmkový tabák, které skutečně tam mají údaje od výrobce, které my už zastíráme. A tudiž za více a více peněz nutíme zákazníka, aby vlastně kupoval něco, o čem nic neví. Jestliže k tomu nebudeme dávat nějakou brožuru, pak tyto zákazníky můžeme i uvést v omyle. Já bych byl rád, aby za ty peníze, které za svoji neřest tak ochotně či neochotně stále platí, a jdou do státního rozpočtu, ne do zdravotnictví, aby měli validní informaci. Ta je bohužel přelepena tím, že kouření škodí zdraví. Důkazy můžu předložit. Je to maličkost, ale mně na tom osobně docela záleží. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koskubovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele nebo pana zpravodaje. Není zájem. Neeviduji návrh na vrácení nebo zamítnutí předloženého návrhu.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Má někdo jiný návrh na přikázání garančnímu výboru? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 92. Přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 134, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán zemědělskému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Není tomu tak.

Poslední hlasování, s kterým se vyrovnáme, je návrh, který přednesl pan ministr, a to je zkrácení lhůty na projednání na 30 dnů. (Někteří poslanci slyšeli "nad 30 dnů" a poukazují na to.) Na 30 dnů, omlouvám se, jestli jsem...

Takže budeme zkracovat lhůtu na 30 dnů.

O zkrácení lhůty zahajuji hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty na 30 dnů, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 93. Přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců. Pro 120, proti 6. I tento návrh byl přijat.

Děkuji panu ministru i panu zpravodaji a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 614/ - druhé čtení

Z pověření vlády tento návrh zákona uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, děkuji za udělené slovo a dovolte mi, abych krátce připomenul účel nyní projednávaného vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon o zdravotních službách.

Navrhovaná novela upravuje zákon o zdravotních službách především v rozsahu vymezení Národního zdravotního informačního systému, dále NZIS. K této právní úpravě bylo přistoupeno zejména proto, že vyvstala potřeba stávající právní úpravu NZIS upřesnit co do účelu a obsahu tak, aby bylo jednoznačně zřejmé využití opodstatněně sbíránych údajů a zajištění jejich ochrany před možným zneužitím podle současných požadavků kybernetické bezpečnosti. Navrhované úpravy vyžaduje stále rostoucí potřeba kvalitních dat pro relevantní řízení českého zdravotnictví, plánování jeho kapacit a v neposlední řadě také pro zavádění skutečně účinných systémů hodnocení kvality péče.

V úvodu musím zdůraznit, že NZIS s touto novelou nevzniká, naopak pracuje již dlouhá desetiletí, například Národní onkologický registr již od roku 1976. Za celou dobu existence NZIS není znám jediný bezpečnostní incident v úniku či zneužití osobních citlivých dat. Předložená novela modernizuje NZIS především tak, abychom získali možnost analyzovat již dostupná data, například zdravotních pojíšťoven, a nemuseli je redundantně sbírat v jiných systémech a zatěžovat tak administrativně odborný personál.

Vedle dílčích zpřesnění dochází ke změně vymezení správce NZIS. Stávající právní úprava totiž umožňuje správu jednotlivých součástí svěřit více subjektům. Navrhoje se tedy, aby NZIS měl ze zákona určeného jednoho správce, a to Ústav zdravotnických informací a statistiky. Navrhovanou právní úpravou se dále upřesňují některé zdravotnické registry zřízené podle zákona o zdravotních službách, které jsou součástí NZIS, a jako součást NZIS se doplňují nové národní zdravotnické registry, a to Národní diabetologický registr a Národní registr intenzivní péče. Vedle již zmíněných registrů se dále zřizuje Národní registr hrazených zdravotních služeb a Národní registr zdravotnických pracovníků. Jejich zřízením chceme vyplnit bílé místo v oblasti dostupnosti dat pro hodnocení kvality péče a také vybudovat nezbytnou datovou základnu pro optimalizaci systému úhrad za zdravotní péči.

Předložená novela zákona č. 372 tak přinese nezbytně potřebnou nezávislou kontrolu nad veřejnými financemi, které do systému zdravotní péče vkládáme, a umožní transparentní a na datech založenou analýzu a optimalizaci úhradových

mechanismů. Získáme datovou základnu pro hodnocení kvality péče, aniž bychom navýšovali administrativní zátěž zdravotníků.

Samozřejmostí ovšem musí být velký důraz na zabezpečení a ochranu dat. Chci všechny ubezpečit, že této problematice věnuje ministerstvo velkou pozornost. ÚZIS při správě NZIS postupuje plně v souladu se zákonem č. 101 o ochraně osobních údajů, dále v souladu se zákonem 181 o kybernetické bezpečnosti, kde je NZIS veden jako významný informační systém. Předložená novela zákona o zdravotních službách těmto obecným právním předpisům jednoznačně podlehá, není tedy na místě obava, že by se zpracování dat vymklo kontrole. Ostatně již dnes takto zpracovávají data samotné zdravotní pojišťovny a předložená novela nevytváří žádný zcela nový mechanismus. Bezpečnostní systémy NZIS při nakládání s daty jsou předmětem pravidelného auditu. ÚZIS byl v loňském roce opakovaně prověřen a shledán shodným s požadavky ISO 9001 i ISO 27001, což je mezinárodně platný standard, který definuje požadavky na systém řízení bezpečnosti informací.

Ministerstvo zdravotnictví chce v této věci i nadále postupovat maximálně otevřeně. Nad NZIS je nyní zřizována dozorující etická rada, která bude kontrolovat všechny kroky při vývoji informačních systémů, jejich zabezpečení a také analýzy dat. Účast v této radě již přislibili zástupci zdravotních výborů obou komor Parlamentu, odborní zástupci Úřadu pro ochranu osobních údajů i eGovernmentu. Kontrola NZIS tak bude zcela transparentní a nebude pouze záležitostí Ministerstva zdravotnictví.

Vážený pane předsedající, paní poslankyně a páni poslanci, vládní návrh zákona považuji z hlediska zajištění činnosti NZIS za velmi důležitý a nezbytný, a proto věřím, že tento vládní návrh podpoříte. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 614/1. Nyní prosím zpravodaje výboru pro zdravotnictví pana poslance Pavla Antonína, aby vás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Antonín: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, garanční výbor pro zdravotnictví projednal návrh zákona a vydal 19. 11. 2015 usnesení doručené poslancům jako tisk 614/1 se třemi pozměňovacími návrhy – dvěma návrhy pana poslance Brázdila a jedním paní poslankyně Pastuchové, ke kterým jsem dnes dodatečně dal pod číslem 3585 v systému čtvrtý pozměňovací návrh, ke kterému se potom přihlásím v rozpravě následně.

Dva pozměňovací návrhy pana poslance Brázdila se týkají – jeden o tom, kdo má být informován o vzdělávání a získaných kvalifikacích, že má být také informována lékařská komora jako jeden z účastníků tohoto jednání; druhý se týká ohledávání mrtvých v terénu. Pozměňovací návrh paní poslankyně Pastuchové se jedná o jeden konkrétní stav, který by měl být také sledován v tomto zákoně. V mé pozměňovacím návrhu, který jsem si osvojil po jednání ministerstva s pojišťovnami,

se upřesňuje systém hlídání konkrétních dat, která je možné v daném systému sledovat, protože některá data se zjistilo, že by nebylo možné dohledávat, protože třeba pojišťovny mají paušály, mají balíčkové smlouvy, takže aby bylo možné ta data přesně dohledat a správně ukládat, tak jsou přesně specifikovaná v tomto pozměňovacím návrhu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, ráda bych se v souvislosti se zákonem o zdravotních službách více zaměřila na zkvalitňování urgentní přednemocniční i nemocniční péče o kriticky nemocné pacienty. Náhlá zástava oběhu je kritickou situací, jejíž úspěšné řešení v podobě resuscitace je podmíněno správnou a rychlou reakcí záchranného systému. Kvalita resuscitace je dokonce považována za jeden z nejvýznamnějších ukazatelů kvality práce záchranných služeb. V tomto ohledu je zásadní sledovat klíčové parametry spojené s náhlou zástavou oběhu a resuscitací včetně monitoringu neurologického stavu pacientů po příhodě. Na jejich léčbě se totiž zpravidla podílí více zdravotnických zařízení a kompletace všech údajů je pak velice obtížná.

Považuji proto za velice žádoucí, a nejen já, existují od roku 1997 i mezinárodní doporučení, aby i v České republice byl zřízen Národní registr přednemocničních náhlých zástav oběhu a Národní registr nemocničních náhlých zástav oběhu. Existence těchto registrů by výrazně zjednodušila, přesněji řečeno vůbec umožnila plošně realizovat zmíněné sledování včetně možnosti vzájemného národního i mezinárodního porovnání. Jsem přesvědčena, že by zřízení registru mělo pozitivní dopady na kvalitu urgentní přednemocniční i nemocniční péče o kriticky nemocné.

Můj návrh je součástí pozměňovacího návrhu, ke kterému se přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Pastuchové. Další řádně přihlášeným je pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolím si vysvětlit, o co jde v tomto návrhu zákona. Tento zákon dlouhodobě sledují už od roku 2008, kdy se vlastně poprvé objevil. Tehdy ty zákony nebyly projednány ve Sněmovně. A nejdříve v té podobě, tak jak dneska je Národní zdravotnický informační systém zakotven v návrhu zákona, tak došlo k tomu v roce 2011 schválením zákona o zdravotních službách. Systém ale nikdy nebyl funkční a nebylo možné posoudit jeho dopady. Po schválení tohoto návrhu zákona v roce 2011 byl tento zákon, resp.

jedna část napadena Ústavním soudem, konkrétně se jednalo o registr zdravotnických pracovníků, Ústavní soud tuto část zákona zrušil.

Já chci vysvětlit, v čem spočívá nebezpečnost tohoto návrhu, tak jak je podán. Abyste věděli, co se shromažďuje, tak pro zpracování osobních údajů v Národním zdravotnickém informačním systému podle odst. 1 písm. b) a c) se předávají bez souhlasu subjektu údajů, tzn. bez souhlasu pacienta, pokud dále není stanoveno jinak, údaje, kterými jsou, je-li subjektem údajů pacient:

1. údaje potřebné k jeho identifikaci, a to číslo pojištěnce, je-li přiděleno, nebo rodné číslo, není-li tímto číslem číslo pojištěnce, anebo datum narození, není-li přiděleno rodné číslo, dále název obce a popřípadě název městské části nebo městského obvodu, adresa místa trvalého pobytu, a jde-li o cizince, adresa místa hlášeného pobytu a státní občanství;

2. údaje související s jeho zdravotním stavem ve vztahu k onemocnění a jeho léčbě, a to zejména údaje sociodemografické a diagnostické, osobní, rodinná a pracovní anamnéza pacienta související s onemocněním včetně posouzení jeho aktuálního zdravotního stavu, údaje o poskytovaných zdravotních službách pacientovi, dále údaje o výkonu povolání nebo zaměstnání, případně o výkonu služebního poměru potřebné pro posouzení zdravotního stavu pacienta;

3. identifikační údaje poskytovatele, který zdravotní služby poskytoval, včetně oddělení a pracoviště;

4. identifikační údaje posledního zaměstnavatele, u kterého pacient, u něhož nemoc z povolání vznikla, naposledy pracoval za podmínek, za kterých nemoc z povolání vzniká, poskytovatel údaje uvedené v § 74 odst. 1, zdravotnický pracovník údaje uvedené v § 76 odst. 1 a poskytovatel sociálních služeb, který poskytuje zdravotní služby, a osoba poskytující zdravotní služby podle § 20 údaje uvedené v § 74 odst. 2.

To je tedy pro představu, co všechno se sbírá.

Národní zdravotnický informační systém, který má být centrálním úložištěm veškerých detailních informací o zdravotním stavu, sociálních poměrech a zaměstnání každého občana pacienta. Po schválení tohoto zákona v této podobě se mají sbíhat údaje ze všech zdravotnických registrů a veškeré lékařské zprávy spolu s rodnými čísly na Úřadu pro zdravotnické informace a statistiku.

Já si dovolím, pane ministře, požádat o vysvětlení, proč je nutno veškeré citlivé údaje například o psychických problémech, urologických, sexuálních problémech, potratech, zkrátka o všem, co je zaznamenáno ve zdravotnické dokumentaci, včetně bydliště a rodného čísla, posílat do jednoho místa, a jak tyto údaje pomohou řešit kvalitu, dostupnost, bezpečnost, optimalizaci péče a optimalizaci sítě poskytovatelů, jak se píše v důvodové zprávě. Kde je v zákoně stanoveno, jaké bude postavení technického provozovatele systému a jeho zaměstnanců a s tím spojená ochrana citlivých dat? Jak budou jednotlivá citlivá data zvlášť legislativně ochráněna před zneužitím? Jak budou mít osoby, které budou povolovat přístup do registrů, stanovenu povinnost posuzovat přiměřenosť poskytování osobních údajů jiným osobám vzhledem k informačnímu sebeurčení osob? Jak budou mít osoby-pacienti zajištěn přístup ke všem svým osobním údajům, které mají být podle zákona nyní

zpracovávány? Totíž je to zpracováváno bez souhlasu pacienta, ale podle toho návrhu zákona se k těm informacím, které o nich jsou vedeny, pacient ani nedostane. Proč se neřídí zdravotnický informační systém stejnými přísnými pravidly jako jiné základní registry? Proč se pro řízení ekonomiky nevyužívají existující data ze zdravotních pojišťoven? Proč je pro nový systém DRG nutno veškeré informace o zdravotním stavu, sociální a pracovní anamnéze spojovat výhradně s rodnými čísly a ne s jinými anonymizovanými identifikátory? Proč je nutno teď rychle a překotně schválit sněmovní tisk 614, propojit mezi sebou všechny databáze, a teprve poté do dvou let připravit kvalitní speciální zákon o NZIS tak, jak je popsáno v dopise z Úřadu na ochranu osobních údajů? Nemyslité, že v případě NZIS musí být úplně stejný režim jako u jiných registrů podle zákona o základním registru? Že musí být oddělena agenda a správa dat?

Zákon o základních registrech určuje definice registru a rozsah shromažďovaných dat, vazby mezi agendami, evidenci přístupu k datům, správce agend a mimo jiné i vedení záznamů o událostech souvisejících s provozováním zdravotních registrů. Musí být zřejmé, kdy, co a za jakým účelem v systému s daty dělat.

Já jsem měl k dispozici posudek Parlamentního institutu už v roce 2011 na zákon, který byl přijat za pana ministra Hegera, a už ten návrh byl negativní a byl k němu velmi kritický Úřad pro ochranu osobních údajů, se kterým vůbec nebyl tento návrh konzultován. Já jsem si nechal zpracovat nový posudek Parlamentního institutu k tomu aktuálnímu znění, které jsme dostali do Sněmovny. V něm je popsáno, v krátkosti vás s tím seznámím, je to odpověď na dotaz k ústavnosti ochrany osobních údajů podle novely a celku zákona o zdravotních službách, a to ve světle nálezu spisová značka Pl. ÚS 1/12, sněmovní tisk 614, zpracoval Parlamentní institut, paní doktorka Jindřiška Syllová, v listopadu 2015.

A. Účel zákonné úpravy. Novela mění komplexní Národní celostátní (zdravotnický) informační systém, tzv. NZIS. Doposud nebyl NZIS do praxe uveden. Po přijetí novely se předpokládá, že teprve nyní bude reálně vytvořen.

B. Posouzení NZIS jako jednotného souhrnu dat z hlediska ochrany osobních údajů včetně citlivých údajů.

Je třeba si uvědomit, že od doby potenciálního vytvoření NZIS v roce 2011 se ústavněprávní situace podstatně změnila. Ústavní soud vydal nález spisová značka Pl. ÚS 1/12, který je pro posouzení novely zákona v podstatě určující. Ústavní soud v něm shrnuje poznatky, které vycházejí jak z jeho vlastních vývodů, tak zejména z principů, podle kterých je zpracována směrnice Evropské unie, která je pro Českou republiku závazná a jejímž hlavním účelem je zabránit neoprávněnému propojování dat v datových systémech. Ústavní soud konstatuje zejména, že každé jednotlivé omezení práva na informační sebeurčení, kterým se rozumí právo osoby, tedy subjektu údajů, disponovat sám svými osobními údaji, musí být výhradně za účelem ochrany jiného ústavního práva nebo dosažení ústavněaprobovaného veřejného statku, které musí být stanoveno zákonem, a to způsobem odpovídajícím nárokům plynoucím z principu právního státu. Současně musí s ohledem na sledovaný účel obstarát z hlediska proporcionality.

Dále v obiter dictum Ústavní soud vyslovuje nepokrytě skeptický přístup a pochybnosti ohledně NZIS samotného, jak byl upraven v předchozí verzi zákona, článek 321. Závěrem této části Ústavní soud připomíná, že v tomto řízení nepřezkoumával ústavnost právní úpravy Národního zdravotnického informačního systému jako celku, nýbrž se zabýval toliko některými aspekty těch ustanovení, jež se vzťahují k Národnímu registru zdravotnických pracovníků. Tento nález proto nad rámec tohoto přezkumu nezakládá vůči § 70 až 78 zákona o zdravotních službách překážku věci rozhodnuté, a tedy nic nebrání, aby vedlejší účastníci nebo jakýkoliv jiný oprávněný navrhovatel proti těmto ustanovením podali nový návrh, v němž koncretizují důvody, pro které se jejich zrušení domáhají. Ústavní soud si je vědom toho, že shromažďování a zpracování osobních údajů o zdravotním stavu pacientů bez jejich souhlasu představuje velmi intenzivní zásah do jejich základních práv a že v tomto směru je třeba na zákonou úpravu klást zvlášť přísné požadavky, a to zejména pokud jde o stanovení účelů, pro které mají být tyto údaje shromažďovány a zpracovávány, rozsah těchto údajů, dále okruh osob, jež mají mít k těmto údajům přístup, a účel tohoto přístupu, období, po jaké mají být zpracovávány, a zabezpečení, že nedojde k neoprávněnému přístupu nebo jejich zneužití včetně opatření k následné kontrole nakládání s těmito údaji.

V tomto smyslu přitom musí takováto úprava obstát ve vztahu ke všem osobním údajům, jež jsou předmětem zpracování. Je proto žádoucí, aby zákon při přijímání nové právní úpravy Národního registru zdravotnických pracovníků pečlivě zvážil, do jaké míry z těchto hledisek obstojí ostatní registry, tedy i ostatní registry tvořící Národní zdravotnický informační systém, a svým včasným zásahem odstranil jejich případné nedostatky, jež by mohly vést k porušování práva pacientů, zdravotnických pracovníků či jiných osob na informační sebeurčení.

S ohledem na tyto vývody je třeba v současnosti posuzovat novelu zákona. Pokud novela otevřeně nedostojí výše uvedenému, bude to Ústavní soud považovat za porušení svých vývodů, které sice nejsou pozitivně platným právem, ale mají svůj neopominutelný precedenční vliv. Je velmi obtížné posuzovat NZIS jako celek. Z tohoto důvodu je třeba vycházet z metodiky stanovené Ústavním soudem skryté pod konstatováním, že každé jednotlivé omezení osoby musí být proporcionální účelu, který je v zákoně stanoven. K posouzení ústavnosti byla v tomto posudku vybrána některá osobní data, která budou prostřednictvím NZIS zpřístupněna určitým osobám, a byla posouzena jejich ochrana, případně účelnost jejich zpřístupnění.

Účely NZIS jsou stanoveny v § 70 odst. 1 písm. a), odkaz na poznámku pod čarou 1. Účelem NZIS je zjišťování zdravotního stavu obyvatel, zjišťování ekonomicky (?) zdravotnických zařízení, ovlivňování úhrad za zdravotní služby, transparentnost a efektivita poskytování zdravotních služeb, hodnocení kvality služeb. Tyto účely musí nutně vyžadovat každý údaj, který bude v NZIS obsažen a který nebude poskytnut se souhlasem subjektu, a to včetně údajů, které jsou do NZIS poskytnuty jinými subjekty, zejména z informačních systémů státní správy, § 71. Kromě toho může NZIS údaje z informačních systémů státní správy poskytnout dalším subjektům, např. pojistovnám atd., § 71 odst. 12, což musí být v posouzení nezbytnosti jednotlivých údajů obsažených v NZIS rovněž zohledněno.

Příklady posouzení vybraných jednotlivých údajů. První příklad pitva osoby. Příloha zákona. Je obsažena v Národním registru pitev a toxikologických vyšetření prováděných na oddělení soudního lékařství. Obsahuje osobní údaje potřebné pro identifikaci zemřelého, úmrtí atd. Příloha 10 zákona. Tento registr bude součástí NZIS. Zákonem a vyhláškou 116/2012 Sb. je stanoveno, která data tento registr uchovává a kdy je nutno je předat. Zákonem ani vyhláškou není stanoveno, pro které účely a kdo má přístup k osobním, většinou citlivým údajům z tohoto registru, ani až bude tento registr propojen s NZIS. Přitom podle zásad ochrany osobních dat je třeba u každého údaje zajistit, aby byla předána příslušné osobě jen tehdy, když účel předání z hlediska proporcionality odpovídá vlastnostem poskytnutého údaje. Ochrana údaje z tohoto registru bude podle zákona učiněna až rozhodnutím statistického ústavu, tedy tím, že statistický ústav osobě, u níž neuzná úměrnost účelu poskytnutí údaje, data neposkytne, a to podle § 73 odst. 3. Ochrana je upravena slovy: Statistický ústav sdělí oprávněnému subjektu rozsah přístupových práv k osobním a dalším údajům vedeným v příslušném zdravotním registru. Jestliže statistický ústav přístup k osobním údajům nezjistí, sdělí subjektu, který žádost podal, důvody, které k tomu vedly. Z uvedeného vyplývá, že ze zákona není možné vyčítat, za jakých podmínek a ke kterému účelu je údaj o určité osobě zákonem chráněn a za jakých podmínek a komu je možno jej předat. Kromě toho se propojením systému podstatně rozšíří počet osob, které budou mít přímý přístup bez žádosti k této citlivým osobním údajům, aniž by to účel databáze NZIS vyžadoval. Není důvod znát osobní data zemřelých, pokud se sleduje zdravotní politika a efektivnost zdravotnictví. Pro tento účel postačí informace bez osobního údaje.

Druhý příklad. Adresa místa trvalého nebo hlášeného pobytu a data narození fyzické osoby. Data o poskytovateli, o jehož oprávnění rozhodlo ministerstvo, ustanovení § 74 odst. 3 návrhu zákona. O těchto údajích rozhodl Ústavní soud, že nesmějí být přímo zveřejňována na internetové stránce Ministerstva zdravotnictví. Ochrana posuzovanou novelou zákona je stanovena jednak v § 74 odst. 3, jednak v § 73 odst. 3. Z oboujedno vyplývá, že osobám podle § 73 odst. 3 se poskytuji tyto údaje vždy, aniž by o tom rozhodoval statistický ústav. To vyplývá ze slova "přístupný". Ostatním osobám se tyto údaje poskytují na žádost podle § 73 odst. 3. Vzniká otázka, zda potenciální přístupnost těchto údajů v zákoně v podstatě neomezenému okruhu osob není totéž jako zveřejnění na internetových stránkách ministerstva, což však bylo označeno Ústavním soudem jako neslučitelné. Pokud se týká osob, kterým se poskytují data podle § 74 odst. 3, není nikde v zákoně stanoveno, že údaje musí být poskytovány s ohledem na proporcionalitu zájmu žadatele, ani to není nijak garantováno, podobně jako v předechozím příkladu.

Dilčí závěr k příkladům. Z prozkoumání dvou náhodně vybraných jednotlivých osobních údajů – jen dvou – vyplývá, že zákon dostatečně nechrání informační sebeurčení osob, a to dokonce ani v případě citlivých údajů. Je to způsobeno tím, že ochrana jednotlivých údajů není zpracována do zákona specificky, ale že údaje jsou zcela nevhodně legislativně sdruženy tak, že nemohou být jako jednotlivé zvlášť legislativně ochráněny, a to ani údaje citlivé. Rovněž osoby, které budou povolovat přístup do registru, nemají nijak stanovenu povinnost posuzovat proporcionalitu

posuzování osobních údajů jiným osobám vzhledem k informačnímu sebeurčení osob, což vyžaduje Ústavní soud.

C. Posouzení koncepce správce a provozovatele NZIS z hlediska výkonu veřejné moci. Ze zákona nově vyplývá, že správcem databáze NZIS bude organizační složka státu, tedy ÚZIS, Ústav pro zdravotnické informace a statistiku. Ta bude vykonávat státní správu v oblasti Národního zdravotního informačního systému. Z tohoto hlediska je zákon novelou změněn a poněkud zpřesněn, čímž se zpřesňuje okruh osob s přímým přístupem k datům. Nejasné však je, a to zdůrazňují, jaké bude postavení technického provozovatele. Vzhledem k tomu, že toto není v zákoně vůbec zmíněno, nemůže být ochrana ohledně provozovatele a ohledně zaměstnanců provozovatele v tomto posudku nijak posouzena, proto je považována za chybějící. Ochrana osobních údajů je základním právem stanoveným Listinou. Omezení i jiná manipulace se základními právy jsou možné pouze zákonem a na základě zákona, jak to stanoví článek 4 odst. 2 Listiny. Z tohoto hlediska je třeba konstatovat, že by bylo vhodné, aby bylo v zákoně právní postavení provozovatele a jeho zaměstnanců specifikováno tak, jak to výslově vyžaduje zákon o ochraně osobních údajů.

D. Přístup subjektu k údajům o vlastní osobě, tzn. o pacientovi. Zákon o ochraně osobních údajů č. 101/2000 Sb. stanoví o zpracování citlivých údajů následující: Je přípustné zpracovávat citlivé údaje bez souhlasu subjektu údajů, pokud se jedná o zpracování při zajišťování zdravotní péče, ochrany veřejného zdraví, zdravotního pojištění a výkon státní správy v oblasti zdravotnictví podle zvláštního zákona nebo se jedná o posuzování zdravotního stavu v jiných případech stanovených zvláštním zákonem. Tato výjimka tedy zdravotní databázi pokrývá v rozsahu zvláštního zákona. Zároveň není nutné subjekt údajů informovat o tom, že jsou jeho údaje zpracovávány, protože o zpracování údajů, které správci ukládá zvláštní zákon, nebo je takových osobních údajů třeba k uplatnění práv a povinností vyplývajících ze zvláštního zákona, není nutno subjekt údajů informovat. Subjekt údajů ale má právo na přístup k informacím o zpracování jeho osobních údajů. To je uvedeno v § 12 zákona 101/2000 Sb.

Z posuzovaného zákona nevyplývá, že by měl subjekt údajů, tedy pacient, přístup ke všem svým datům, osobním údajům, které jsou podle zákona zpracovávány. Tento aspekt by měl být do části zákona, které jej nereflektují, doplněn, jinak není možno dostát základům informačního sebeurčení osob podle principů zmíněných v nálezu uvedenému výše.

E. Ochrana vzhledem k technické specifikaci. Zákon chránící osobní údaje, § 13 a následující zákona č. 101/2000 Sb., stanoví, že správce a zpracovatel jsou povinni přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení nebo ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů. Tato povinnost platí i po ukončení zpracování osobních údajů. Aby mohla být databáze NZIS vytvořena, je třeba zákonem přijmout parametry technické konkretizace ochrany dat, jinak nemůže zákonodárce nijak posoudit, zda je zabezpečení dostatečné. V okamžiku, kdy není způsob zabezpečení zřejmý, je možno místo toho aspoň v zákoně uvést základní dosažitelné parametry, které by dovolily technickou ochranu zákonodárcem posoudit.

F. Celkový závěr. Novelizovaný zákon upravuje lépe než dosavadní znění celkový účel NZIS. Ani po novele však nejsou některé parametry ochrany základních práv informačního sebeurčení osoby v zákoně dostatečně specifikovány, jak to vyžaduje ve výše uvedeném nálezu Ústavní soud. Zákon zůstává do značné míry málo precizním rámcem, který umožňuje vytvoření jakéhokoliv národního zdravotnického informačního systému. Z tohoto důvodu je jeho znění určitým obházením pravomoci zákonodárce, který je povinen ochranu osobních údajů, která je základním lidským právem, sám vzhledem k Listině garantovat a zákonem pozitivně upravit. Kromě toho má novela a zákon jako celek dílčí s ústavním pořádkem neslučitelné nedostatky, na které je poukazováno výše. Vzhledem k citovanému nálezu Ústavního soudu, který je k NZIS implicitně velmi kritický, doporučujeme buď výše vyjmenované aspekty přepracovat, nebo připravit zvláštní zákon o přípravě NZIS, který by umožnil práce na vytvoření systému a na specifikaci jeho ochranných prvků a který by přitom neohrozil osobní údaje dotčených osob. Po vytvoření kostry databáze by mohl být přijat definitivní zákon, který by ochranu v zákoně podrobně upravil a umožnil systém naplnit bez ohrožení základního lidského práva. Tento legislativní postup by byl bezpečnější i pro zpracovatele NZIS, který je vzhledem k nedostatkům zákona v současnosti vystaven nebezpečí, že NZIS nebo některá jeho část bude Ústavním soudem zrušena. Naproti tomu je zřejmé, že vzhledem ke stanovenému účelu je celkový záměr NZIS z hlediska doporučení Ústavního soudu o veřejných statcích potřebný a že celkový záměr zavedení systému parametry ústavní slučitelnosti nevykazuje. Ale to je záměr, nikoliv provedení zákona. (V sále je obrovský hluk.)

Já jsem dostal i stanovisko zdravotních pojišťoven sdružených ve Svazu zdravotních pojišťoven, které je k tomuto návrhu negativní. V zásadě jsem byl ujištěn, že zdravotní pojišťovny byly účastny připomínkového řízení, přesto se však zdravotní pojišťovny vyjádřily, že není třeba vytvářet novou databázi a že je možné využít údaje, které jsou ve zdravotních pojišťovnách, a že ministerstvo, případně ÚZIS, si tyto informace může z těchto pojišťoven vzít. Není důvod vytvářet novou databázi a navíc ji spojovat s rodnými čísly. Pro nový systém DRG není potřebné spojovat konkrétní zdravotnické údaje s rodnými čísly. Klinické informace pro klasifikaci případu, pro zařazení do DRG skupiny, zde jsou s datovým zdrojem data předávána do zdravotních pojišťoven, takzvané k-dávky. Dále ekonomické parametry vybraných referenčních nemocnic pro nastavení relativních vah. To je, co je nutné pro nový systém DRG restart.

Já se pokusím shrnout, co jsem se vám zde snažil říct z citace. U Ústavního soudu musí případný stěžovatel vyhrát s jasným argumentem, že zákon musí ochranu skutečně upravovat, nemůže to být popsáno například ve vyhláškách nebo v jiných podzákonních předpisech. Je to ochrana parlamentu a jeho pravomoci, to si prosím, vážené kolegyně a vážení kolegové, uvědomte. Pokud zákon schválíte, umožněte vznik jakékoli databáze, jakékoli podoby národního zdravotnického systému. Pokud zákon nabude účinnosti, dojde k propojení databází s rodnými čísly, aniž by bylo zřejmé, jak je zajištěna ochrana dat se všemi riziky pro 10 milionů občanů. Zákon, ve kterém je Národní zdravotnický informační systém v současné době zakotven, sice platí od 1. dubna 2011, ale v praxi tento systém nefunguje, takže

ochrana dat nemůže být posouzena, když není. Když není propojený systém, není ani jeho ochrana.

Moje doporučení Sněmovně, v podrobné rozpravě navrhoji sněmovní tisk 614 zamítout. Nemohu již vrátit předkladateli k dopracování, to bylo možné pouze v prvním čtení.

Co dál se záměrem? Přepracovat stávající část zákona č. 372/2012 Sb., o NZIS a zdravotnických registrech, s ohledem na důslednou ochranu lékařského tajemství a soukromí pacientů informačních společností, a to ve spolupráci s Českou lékařskou komorou jako profesní organizací dbající na etiku výkonu lékařské profese.

Za třetí. Pokud jde o úhradový registr, není třeba zvláštní právní úprava. Lze využít ustanovení o kontrole činnosti zdravotních pojišťoven Ministerstvem zdravotnictví a Ministerstvem financí. Je to § 7 zákona č. 280/1992 Sb., o zaměstnaneckých pojišťovnách, § 8 zákona č. 551/1991 Sb., o VZP. Zde je dána povinnost pojišťoven předávat oběma ministerstvům úhradová data. K tomu je možno využít informací o nákladech péče, referenčních cenách léků či přístrojů, které při správném řízení může Ministerstvo zdravotnictví snadno zjistit z činnosti svých přímo řízených nemocnic či z jiných veřejných nemocnic. Tato data jsou dostatečná a snadno dostupná. V minulosti s nimi pracovalo nejen Ministerstvo financí České republiky, ale též Národní referenční centrum, 1. LF UK či Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví.

Za čtvrté. Pokud by i úhradový registr vyžadoval omezené množství – říkám omezené množství – neanonymních dat, například o pohybu pacientů mezi jednotlivými nemocnicemi, lze pro to vytvořit příslušné zákonné zmocnění. To však může být podstatně užší, a tedy výrazně méně zasahovat do lékařského tajemství než všezaahrnující varianta navržená ve sněmovním tisku 614.

Tolik mé vyjádření k tomuto návrhu zákona. Já se potom přihlásím v podrobné rozpravě k návrhu na zamítnutí. Prosil bych, kdyby pan ministr mohl zodpovědět otázky, které jsem vznesl už na interpelacích ve čtvrtek a nyní jsem je vlastně zapokoval. Prosím o jejich zodpovězení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, než budeme pokračovat, paní kolegyni Markovou předběhne s přednostním právem předseda klubu TOP 09. Ale i jeho požádám o malíčké strpení, protože pan kolega Milan Šarapatka se omlouvá z dnešního jednání od 19 hodin do konce jednacího dne.

Nyní s přednostním právem předseda klubu TOP 09 František Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Po tomto famózním výkonu prosím jménem klubu TOP 09 o přestávku v trvání jedné hodiny čtyřiceti dvou minut. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To jste mi to dneska nezjednodušil, pane předsedo. Ještě než vyhlásím přestávku, poznamenávám, že v obecné rozpravě – pro pana zpravodaje – padl návrh na zamítnutí od pana kolegy Hovorky, který se hlasuje na začátku třetího čtení. Čili teď není procedurálně co hlasovat. Přerušuji bod 16 v obecné rozpravě, když první vystupující v obecné rozpravě je paní kolegyně Soňa Marková.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Vám přejí hezký večer a sejdeme se zítra ráno v 9 hodin s tím, jak velí jednací řád, že budeme mít od rána blok třetích čtení, a to bod 143, zákon o vysokých školách, a potom pokračujeme dalšími body v bloku třetích čtení, respektive po bloku třetích čtení zákony v prvém čtení. Ještě jednou hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.20 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. ledna 2016
Přítomno: 182 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuju další jednací den 39. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Bartošek Jan – pracovní důvody, Birke Jan – bez udání důvodu, Číp René – zdravotní důvody, Dobešová Ivana – zahraniční cesta, Farský Jan – pracovní důvody, Fischerová Jana – zahraniční cesta, Holík Pavel – zahraniční cesta, Kailová Zuzana do 14.30 hodin – zdravotní důvody, Kostřica Rom – pracovní důvody, Lorencová Jana – zdravotní důvody, Nytrová Pavlína – zdravotní důvody, Pecková Gabriela – pracovní důvody, Procházka Roman do 14 hodin – pracovní důvody, Sedlář Martin od 10.30 do 14.30 hodin – pracovní důvody, Schwarzenberg Karel – pracovní důvody, Snopek Václav – pracovní důvody, Stupčuk Štěpán – zahraniční cesta, Syblík Zdeněk – zdravotní důvody, Šánová Zuzana do 11 hodin – osobní důvody, Váhalová Dana – pracovní důvody, Wernerová Markéta – zdravotní důvody.

Z dnešního jednání se omlouvají tito členové vlády: Marksová Michaela do 11 hodin – pracovní důvody, Němeček Svatopluk – pracovní důvody, Ťok Dan do 15.30 – pracovní důvody, Zaorálek Lubomír od 14.30 – pracovní důvody.

Dnešní jednací den bychom měli zahájit pevně zařazeným bodem 143, sněmovní tisk 464, třetí čtení, vysoké školy. Poté bychom měli projednávat další body z bloku třetího čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o body 146, 147, 148, 149 a 166. Jsou to sněmovní tisky 545, 565, 566, 585 a 473. Dále bychom se měli věnovat dalším pevně zařazeným bodům 37, 45, 48, 68, 73, 71, 72 a 51. Připomínám, že ve 12.45 máme pevně zařazené volební body 183 a 184 a ve 14.30 pevně zařazené body 32 a 33. Jsou to sněmovní tisky 637 a 638, druhé čtení, veřejné zakázky.

Dříve než se budeme věnovat bodům programu, s přednostním právem prosím k mikrofonu pana ministra Hermana.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem chtěl navrhnut a poprosit vás, abychom vzhledem k tomu, že dnes je Mezinárodní den obětí holokaustu, dnešní zasedání zahájili minutou ticha za šest milionů nevinných obětí holokaustu. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já děkuji za tento návrh. Nyní prosím kolegy k uctění památky všech obětí. (Poslanci i všichni ostatní v sále povstávají.)

Děkuji.

Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Němcovou s návrhem na změnu schváleného pořadu schůze. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Poslankyně Miroslava Němcová: Dobrý den. Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážení kolegové, vážené kolegyně, obracím se na vás se žádostí, aby Poslanecká sněmovna zařadila na své jednání nový bod. Ten bod by nesl název Stanovisko Poslanecké sněmovny k výroku prezidenta republiky na adresu předsedy vlády Bohuslava Sobotky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se omlouvám, ale poprosím sněmovnu o klid, protože chcete načít nový bod a pak bude následovat hlasování. Myslím si, že bychom měli vědět, o čem hlasujeme.

Poslankyně Miroslava Němcová: Ano, děkuji. Odůvodnění tohoto bodu. Prezident republiky včera na schůzce s občany na dotaz, jak se zbavit premiéra, odpověděl, že existují dvě cesty: demokratická, to jsou volby, nedemokratická, a to je Kalašnikov. Já se domnívám, že se můžeme opřít minimálně o dva články Ústavy České republiky. První článek je –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, opravdu prosím, abyste nepokračovala. Počkáme, až se sněmovna uklidní. Případně pokud máte něco k řešení, čiňte tak v předsálí a nerušte nás.

Poslankyně Miroslava Němcová: Já bych poprosila pana premiéra, jestli by mohl věnovat pozornost mému návrhu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, prosím, já sněmovnu uklidním.

Poslankyně Miroslava Němcová: Ústava České republiky, podle níž musí prezident skládat slib, zní takto: "Slibuji věrnost České republice, slibuji na svou čest, že svůj úřad budu zastávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." Myslím si, že v tomto momentě prezident svůj slib porušil, protože rozhodně výroky na adresu předsedy vlády těmito výroky dokládá, že nejedná v zájmu všeho lidu. (Hluk v sále neprestává, poslanci se hlasitě baví.)

Pak je zde článek číslo 63, který je velmi podstatný a vymezuje sdílené pravomoci –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, omlouvám se. (Zvoní.)

Poslankyně Miroslava Němcová: Článek 63 vymezuje sdílené pravomoci předsedy vlády a prezidenta republiky. Jenom připomenu, že podle tohoto článku odst. 1 a 2 jsou sdílenými povinnostmi tyto: prezident republiky zastupuje stát navenek, sjednává a ratifikuje mezinárodní smlouvy, sjednávání mezinárodních smluv může přenést na vládu, c) je vrchním ředitelem ozbrojených sil, d) přijímá vedoucí zastupitelských misí, e) pověřuje a odvolává vedoucí zastupitelských misí, f) vyhlašuje volby do Poslanecké sněmovny a Senátu, g) jmenuje a povyšuje generály, h) propůjčuje a uděluje státní vyznamenání, nezmocní-li k tomu jiný orgán, i) jmenuje soudce, j) nařizuje, aby se trestní řízení nezahajovalo, a bylo-li zahájeno, aby se v něm nepokračovalo, k) má právo udělovat amnestii. Prezidentovi republiky podle odst. 2 článku 63 přísluší také vykonávat pravomoci, které nejsou výslovně v ústavním zákoně uvedeny, ale stanoví-li je zákon.

Jsem přesvědčena, že citace článku 63 Ústavy ukazuje rozsah oblastí, v nichž je bezpodmínečně nutná spolupráce prezidenta a předsedy vlády České republiky. Bez této spolupráce je ohroženo faktické fungování země, je znemožněno dodržování Ústavou zakotveného principu rozdělení moci a je ohrožen samotný princip parlamentní republiky.

Vzhledem k tomu, že nejsme republikou prezidentského typu a prezident republiky již v minulosti prokázal, že neplní Ústavou předepsaný slib, a vzhledem k ústavní roli Poslanecké sněmovny při konstituování vlády je třeba, aby Sněmovna přijala v této věci společné stanovisko.

Návrh mého usnesení by zněl takto:

1. Poslanecká sněmovna České republiky ostře odmítá výroky prezidenta republiky na adresu předsedy vlády.
2. Poslanecká sněmovna konstatuje, že tyto výroky směřují proti demokratickému řádu republiky.
3. Poslanecká sněmovna žádá prezidenta republiky, aby se předsedovi vlády a české veřejnosti za své výroky omluvil.

To je zdůvodnění mého návrhu. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně. (Poslanec Jandák se hlasitě hlásí o slovo.)

Není rozprava, jsou to návrhy na změnu pořadu schůze. Nemohu vám udělit slovo, pokud nemáte návrh na změnu pořadu. (Poslanec Jandák vykřikuje, že má návrh na změnu pořadu.)

Máte návrh na změnu? Prosím. (Poslanec Jandák přistupuje k mikrofonu.)

Omlouvám se, pane poslanče, ale před vámi je pan poslanec Benda. On mi dal písemnou přihlášku a ta má přednost.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já bych byl krátký, pane kolego, jak je mým zvykem. (Poslanec Benda netrvá na svém přednostním vystoupení.)

Děkuji. Dámy a páновé, milá vládo, já bych chtěl navrhnut, aby tento bod byl vyřazen, tím se změní program, a někteří poslanci aby byli urychleně odvezeni do Bohnic. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já poprosím pana poslance Benda, poté s přednostním právem pana poslance Laudáta.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane předseda vlády, dámy a pánové, myslím, že pan poslanec Jandák by měl specifikovat, jaký bod má být vyřazen. Pokud to neměla být opravdu vtipná glosa, pak myslím, že neměl dostat slovo. Klamal tuto Sněmovnu v tom, že chce přednést něco k návrhu pořadu schůze, a vás, paní předsedající. (V sále je trvalý hluk.)

Chtěl jsem navrhnut, abychom předřadili, resp. pevně zařadili bod 29, návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanbury a dalších, stavební spoření, stejně jak jsem tak činil včera, budu tak činit dnes a budu tak činit každý další den. Jedná se o bod, který projednal ústavněprávní výbor, je připraven k druhému čtení, může být schválen. Týká se tisíců lidí, které obtěžujeme každý měsíc tím, že musí k opatrovnickému soudu, pokud chtějí dosáhnout na peníze ze stavebního spoření svých dětí, které jim tam oni spořili.

Velmi žádám tuto Sněmovnu, aby tento bod 29, bod 29, sněmovní tisk 425, byl zařazen buď dnes dopoledne po pevně zařazených bodech. Pokud na jeho projednání nedojde, protože těch bodů je tam poměrně hodně, tak aby byl zařazen dnes odpoledne po pevně zařazených bodech. Jak mi říkala vládní koalice: počkejte na opozici okénko za 10 dní – já tomu rozumím, ale pokud počkáme na opozici okénko za 10 dní, pak se třetí čtení nestihne na této schůzi a tento návrh zákona nebude moci být odesán do Senátu. Takže bych prosil, abychom ho projednali ještě dnes. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, jsou dvě alternativy, podle vaší písemné přihlášky, nebo ji měnité?

Poslanec Marek Benda: Prosím, já jsem to teď upřesnil, abychom to zařadili dnes dopoledne po pevně zařazených bodech. Pokud tento návrh neprojde, pak hlasovat i tom druhém návrhu, pokud projde, protože jsi nejsem jist, jestli se dnes dopoledne stihne, abychom o tom druhém návrhu hlasovali každopádně. Pokud by se to stihlo dopoledne, tak nemá cenu to dělat odpoledne, pokud by se to dopoledne

nestihlo, aby to bylo zařazeno také na dnešní odpoledne, protože víme, jak ta dopoledne chodí a běhají.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Já jsem si chtěla jen potvrdit, zda to zůstává dle vaší písemné přihlášky.

Prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vystoupení paní Miroslavy Němcové se tady trošku ztratilo v šumu, který tady byl. Já bych vás vyzval – a prosil bych o klid, jestli mohu poprosit...

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, já poprosím sněmovnu, a je to asi má poslední výzva, v okamžiku, kdy se neuklidníte, přeruším jednání a pak budeme pokračovat.

Poslanec František Laudát: Já bych všechny vyzval, demokratické politiky, abychom skutečně tento bod zařadili. Můžeme se dohadovat o tom, aby se to nezvrhlo v nějaké dlouhé povídání, aby to bylo krátké, ale pan prezident už přestřelil všechny možné hranice. Je to prezident republiky, já si nevzpomínám za svého života, a to včetně Husáků, Svobodů a dalších, že by se tímto způsobem chovali. Nikdo nikdy neví, který magor vezme jeho výroky doslova, a v dnešní podrážděné době, já to neberu tak, že je to jakási maličkost, těch přešlapů bylo. Jestliže dnes by Sněmovna řekla zcela jednoznačně, že toto už je za čárou... Paní předsedající... (Předsedající Jermanová: ano, já to slyším.) V případě, že tady skutečně nebude klid, já to vezmu tak, že tady nejste schopni zjednat pořádek...

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já si zjednám pořádek. (Děkuji.) Já prosím o klid! Pokud se Sněmovna neztiší, přeruším jednání. Prosím hloučky, které tady jsou, aby diskutovaly v předsálí! Pane premiére, omlouvám se, ale prosím, diskutujte v předsálí.

Poslanec František Laudát: Děkuji, paní místopředsedkyně, za to, že děláte, co můžete.

Skutečně, já už to nepovažuji za normální, aby se prezident České republiky, byť volený v přímé volbě, tímto způsobem choval. Je to velmi nebezpečné v dnešní nervózní době. Myslím si, že Sněmovna by měla raději dnes nastavit tu hranici, než abychom někdy řešili, že je pozdě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobré ráno dámy a pánové. Abyste nám dobře rozuměli, nejsme tak naivní, abychom se domnívali, že když Sněmovna panu prezidentovi řekne "o se nedělá, pane prezidente", že on to nějakým způsobem vstřebá a nebude se to opakovat. Všichni tušíme, že se to bude opakovat tolíkrát, kolikrát si to pan prezident bude přát. A to si myslím, že je téma pro dnešní diskusi, protože pan prezident se zjevně nekontroluje. Je to bohužel on sám, kdo vyvolává seriózní úvahy o své vlastní svéprávnosti. Domnívám se, že seriózní úvahy o svéprávnosti prezidenta republiky už je z ústavního hlediska příliš vážná situace na to, aby se jí Sněmovna nezabývala. Takže o to tady jde. Nikoli o nějaké laciné napomínání. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s přednostním právem místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní předsedající. Pane premiére, členové vlády, paní a pánové, dovolte mi, abych i já odcitoval Listinu základních práv a svobod článek 3. "Základní práva a svobody se zaručují všem bez rozdílu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, výry a náboženství, politického či jiného smýšlení národního nebo sociálního původu, příslušnosti k národnostní nebo etnické menšině, majetku, rodu nebo jiného postavení." Cituji to proto, protože paní poslankyně Miroslava Němcová tady citovala povinnosti prezidenta republiky. Jestliže bych vážně uvažoval o zařazení takového bodu, tak bych musel mít čisté svědomí. Já jsem včera odsoudil výrok pana prezidenta, ale nepovažuji za možné, abychom tento bod zařadili vzhledem k tomu, jakým způsobem se např. postavila ODS nebo TOP 09 k takovým útokům, které byly šířeny a bagatelizovány na internetu – zabijte si svého komunistu. Vy jste se proti tomu nepostavili, trestní stíhání proti takovým lidem jste nezahájili a teď se divíte, v jakém stavu je společnost. Protože tady kdekdo může nadávat na každého. Vy jste toho vinni, toho stavu společnosti! Nebudu hlasovat pro takový bod! (Potlesk levé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: S přednostním právem pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Prostřednictvím paní předsedající, odpusťte pane předsedo, já si myslím, že nás, konkrétně mne, nikdo nemůže vinít z náklonnosti ke komunistické ideologii ani k vaší straně. O tom konečně svědčí fakt, že kdybych vás teď veřejně podpořil ve volbách na předsedu, tak už tím předsedou nebudeste. Takže slibuji, že nic takového neudělám. Ale vždycky jsme takovéto laciné a hloupé výroky odsoudili, ať už to udělal kdokoli z ulice, nebo ať už to udělal šéf kulturní rubriky časopisu Respekt. Vždycky jsme to označili za nevhodné a nevkusné. Ale přesto si troufnu říct, že je určitý rozdíl mezi šéfem kulturní rubriky časopisu Respekt a prezidentem republiky. Prezidentem republiky, jehož slova většina občanů by se měla snažit brát vážně. Některým z nás už to nejde, ale většina společnosti by si to ještě přála. A vážně se to bere i v zahraničí.

Takže pokud něco takového prohlásí prezident republiky, obzvlášť v této době a v souvislosti s nikým jiným než s předsedou vlády, tak je to skutečně známka, že s tou svéprávností nebude něco v pořádku. A co řekne prezident republiky příště, až bude situace ještě horší, ještě vyhrocenější, a na čí adresu to řekne? Vy si neuvědomujete to riziko?

Vy si neuvědomujete to riziko bezpečí, rovnováhy a stability v České republice? Vy si neuvědomujete, že nerízená střela na místo prezidenta republiky, u které ztráta nevíme, jakou nehoráznot zase vypustí do světa, a udělá nám ve světě ostudu a vyvolá nestabilitu v české společnosti, je riziko, které bychom si neměli dovolit? To je přece jenom něco jiného než nevkusný kříkloun z ulice, který se vás opravně dotkl.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pro stenozáznam: s náhradní kartou číslo 3 dnes hlasuje pan poslanec Vojtěch Adam, s číslem 8 pan poslanec Jeroným Tejc a s číslem 15 pan premiér Bohuslav Sobotka.

V tuto chvíli nevidím žádné další návrhy na změnu schváleného pořadu, proto nyní přistoupíme k hlasování.

První v pořadí je návrh paní poslankyně Němcové na zařazení nového bodu s názvem Stanovisko Poslanecké sněmovny k výroku prezidenta republiky na adresu předsedy vlády. Požadavek je zařadit dnes na středu 27. 1. jako první bod. Dříve než zahájím hlasování, pozvu kolegy z předsály.

Tak a v tuto chvíli zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Zmáčkněte tlačítka, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 94, do kterého je přihlášeno 168 přítomných, pro 75, proti 59. Návrh byl zamítnut.

Dále zde vystoupil pan poslanec Jandák. Jeho návrh je samozřejmě nehlasovatelný.

Pan kolega Laudát jde zkontovalat sjetinu. A touto cestou chci požádat všechny poslance, aby nezneužívali toho, že je pustím k mikrofonu pod záminkou, že chtějí přednést návrh, který potom nepřednesou, protože moc dobře vědí, že hlasovat nelze. To jenom taková prosba vůči kolegům. Počkáme na kolegu Laudáta. Chcete vznést námitku? Není tomu tak.

Tedy přikročíme k dalšímu návrhu a to je návrh pana poslance Marka Bendy o přeřazení již schváleného bodu, bodu 29, sněmovní tisk 425, zákon o stavebním spoření, na dnešek jako první bod dopoledne po pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování a táži se kdo je pro, zmáčkněte tlačítka a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 95, do kterého je přihlášeno 172 přítomných, pro 118, proti 24. Návrh byl přijat.

Tudíž další návrh je nehlasovatelný. Ne, pan poslanec... Už jsem to pochopila. Chcete hlasovat i pro to druhé zařazení v případě, že by na to nedošlo. Děkuji.

Takže nyní budeme hlasovat o dalším návrhu, to je v případě, že tento bod nebude projednán dopoledne, zařadit ho na dnes odpoledne jako první bod odpoledního programu po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro? Zmáčkněte tlačítka, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 96, do kterého je přihlášeno 173 přítomných, pro 169, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tímto jsme se vypořádali s pořadem schůze a budeme pokračovat podle programu. Bodem, kterým bychom se v tuto chvíli měli zabývat, je

143.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 464/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stoku zpravodajů zaujala ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová a zpravodaj garančního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Jiří Mihola. Dne 25. listopadu ho zastoupila paní poslankyně Berdychová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 464/8, byly doručeny dne 27. listopadu 2015. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 464/11.

Poprosím hloučky, které se tvoří u lavic vlády, aby byly rozpuštěny, abychom mohli pokračovat v jednání. Pane poslanče Zavadile, je mi líto, musím vás jmenovat, překážíte panu zpravodaji.

Tak paní navrhovatelko, v tomto okamžiku máte zájem vystoupit? Je tomu tak. Prosím, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, zmíněný vládní návrh zákona vláda schválila 30. března. Proběhlo první i druhé čtení. Jednaly výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu i výbor pro bezpečnost. Byl přijat návrh usnesení s pozměňovacími návrhy. Většinu těchto pozměňovacích návrhů Ministerstvo školství podporuje.

Nejvýraznějšími pozměňovacími návrhy je problematika jmenování profesorů. Ministerstvo školství avizuje ve všech případech pozměňovacích návrhů nesouhlas.

Dalším důležitým tématem je změna práv fakult. Tady upozorňuji, že už souhrnný –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní ministryně, velice se omlouvám, prosím, abyste přestala se svou řečí v tomto okamžiku. Počkáme, až se sněmovna opravdu uklidní, abyste nemusela mé kolegyně a kolegy překříkovat.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: – souhrnný pozměňovací návrh, který reprezentují body A8 a A9, dostatečně vyvažuje na nákladě debat ve výborech proti původnímu vládnímu návrhu jednotlivá práva fakult a univerzit. Dále byly v této věci načteny další pozměňovací návrhy Svobody a Karamazova.

V souhrnném pozměňovacím návrhu se tedy navrhuje rozdělit kompetence fakult na ty, které vždy vykonávají orgány fakulty, a není tedy možné je omezit statutem či jiným vnitřním předpisem školy. Tady se jedná zejména o ekonomické kompetence. Druhou skupinu patří ty pravomoci, které budou fakulty vykonávat v rozsahu stanoveném statutem veřejné školy, to znamená každý statut veřejné školy bude mít možnost demokraticky a v rámci autonomie veřejné školy vyvážit kompetence rektorů a děkanů, nebo chceete-li fakult a univerzity. Z tohoto důvodu avizuji podporu souhrnnému pozměňovacímu návrhu ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a děkuji v tuto chvíli za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní otevím rozpravu, do které eviduji zatím čtyři přihlášky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Karamazova. Připraví se pan poslanec Zlatuška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, o novelu vysokoškolského zákona se pokoušelo už několik vlád a několik ministrů školství. Neúspěšn. Naskytá se otázka, proč všechny ty pokusy změnit fungování našich vysokých škol selhaly. A byly vůbec nutné? Potřebuje naše vysoké školství nějakou revoluci? Odpověď, alespoň ta moje, zní nikoliv. Vysoké školství potřebuje především stabilitu. Ne že by vývoj neprinášel nutnost změn, samozřejmě, ale i ty musí být uvážlivé, aby fungující systém nepoškodily. A naše vysoké školství ještě funguje docela dobře. Ještě je co ukázat. A právě o to se v některých ustanoveních bohužel snaží předkládaná novela.

V předchozí větě jsem použil tvrzení, že vysoké školy fungují docela dobře. Slovo docela znamená, že něco vylepšit přece jen lze. Ano, v minulosti se uskutečnilo několik zásadních změn, které byly k horšímu a které bylo třeba opravit. Většina z těchto změn by mohla být připsána přílišné snaze implementovat do našeho školství všechno, co pochází z Evropské unie. Vžil se pro to termín eurohujerství a myslím, že přesně vystihuje podstatu a netýká se bohužel jenom školství. Některé problémy jsme si ale vytvořili také sami.

Očekával bych, že předkládaná novela se zaměří na skutečné problémy našeho vysokého školství a pokusí se je odstranit. Tak například velmi brzy po vstupu do EU jsme začali od bruselských soudruhů slýchat, že naše populace je málo vzdělaná, že poměr vysokoškolsky vzdělaných lidí je nízký a podobné nesmysly. Srovnávali nesrovnatelné, nebo přímo lhali, ostatně jako to dělají v Bruselu dosud a jsou v tom stále dokonalejší. Výsledkem bylo, že jako houby po dešti začaly vznikat nové a nové vysoké školy a univerzity, takže dnes na naši malou zemi máme těch veřejných 26 a soukromých přes 80. O tom, jaký je to tlak na udržení kvality, se nemusíme

přesvědčovat. To, že u nás může studovat každý, kdo se umí podepsat, a má tedy maturitu, je smutná pravda, kterou známe všichni. Snadná dostupnost maturity je mimochodem první díl neveselého příběhu. – Zabývá se snad předkládaná novela problémem nadmerného počtu škol v České republice? Nikoli.

S předchozím problémem souvisí způsob financování veřejných vysokých škol, tedy na počet studentů. Takový systém samozřejmě nepodporuje výběr jen těch uchazečů, kteří mají předpoklady ke studiu, ale přispívá k tendenci maximalizovat počet studentů, a tak maximalizovat prostředky od státu bez ohledu na kvalitu. – Zabývá se snad předkládaná novela financováním vysokých škol? Nikoli.

Často slýcháme o nutnosti podpory technického vzdělání a je to pravda, technické obory bychom podporovat měli, neboť není pochyb o potřebě a zároveň nedostatku technicky vzdělaných absolventů a o enormním zájmu zaměstnavatelů o ně. – Řeší snad předkládaná novela podporu technického vzdělávání? Nikoli. Řeší snad novela, jak více zainteresovat firmy na spolupráci s univerzitami? Nikoli.

Na tomto místě je ale třeba poctivě ocenit snahu a také odvahu paní ministryně o zavedení povinné maturity z matematiky. Jedná se samozřejmě o jiný zákon, ale je to jistě správný krok k podpoře technického vzdělání na vysokých školách.

Vysokoškolské prostředí je charakteristické tím, že studentům předávají své vědomosti učitelé, kteří jsou často zároveň i vědci. Podpora vědy včetně financování a hodnocení vědy musí tedy být důležitou součástí pravidel, jimiž se vysoké školy řídí. Věda se dnes u nás hodnotí poněkud scestním systémem bodů přidělovaných za různé typy publikací, kterému se přezdvívá kafemlejnek. Vyniká zejména tím, že pravidla platná v jednom roce se v následujících letech radikálně změní a navíc výsledky z minulých let se podle nových pravidel přepočítají. Tedy změna pravidel během hry umocněná nejméně na čtvrtou. Vědecká práce se pak často místo posouvání hranic poznání mění v honbu za body, které znamenají peníze. Píší se tak často publikace jen pro publikace a tedy pro body a pro peníze. Takové rádoby vědecké publikace mají ale skutečnou cenu jen popsaného papíru. – Zabývá se snad předkládaná novela podporou vědy na vysokých školách? Nikoli.

Není to tak dávno, kdy na všech vysokých školách převládaly tzv. dlouhé studijní programy. Všichni si pamatujeme, že vysoká škola byla zpravidla na pět let, medicína na šest, několik škol také na čtyři roky. Pak přišla Evropská unie s boloňským procesem a všichni jsme dlouhými desetiletími prověřený a fungující systém násilně přeměnili na většinou tři roky bakalářského studia a dva roky navazujícího magisterského studia. V humanitních oborech by to snad šlo, ale pro technické obory je tento systém problematický, spíš nesmyslný. A je to zkušenosť nejen od nás, ale i z rozvinutého světa, kde je systém bakalářů a magistrů zavedený. Není bez zajímavosti, že jedna z mála výjimek zůstala i u nás – je to medicína. Ani ti nejšilnější zástanci bakalářského studia a boloňského procesu by se zřejmě nenechali operovat pouhým bakalářem. O tom, že v technice je to podobné, často náročnější a zodpovědnější, i když každé srovnání trochu pokulhává, se samozřejmě mlčí. – Zabývá se snad předkládaná novela optimalizací studijních programů? Nikoli.

To jsou jen některé otázky, které by alespoň podle mého názoru měla novela řešit, ale neřeší je. Místo toho se zabývá většinou technickými drobnostmi nebo třeba tak

marginálním tématem, jako je odnímání titulů, nebo tím, kdo titulem profesor bude navržené akademiky dekorovat. Je to jistě mediálně velmi vděčné téma, ale skutečnost je taková, že na fungování vysokých škol má zcela nulový vliv to, jestli profesory bude jmenovat prezident, nebo diplom navrženému kandidátovi přinese poštovní holub.

Přesto jsou v novele dvě změny, které na vysoké školy mít vliv budou. Jsou to institucionální akreditace a destrukce práv fakult. V případě institucionálních akreditací by vliv měl být pozitivní, i když implementace je v novele poněkud těžkopádná. Některá vylepšení jsou již obsažena v poměrně velkém počtu pozměňovacích návrhů, které se institucionálně akreditace týkají, a některá nejspíš teprve přijdou v budoucích novelách. V případě destrukce práv fakult by však vliv na vysoké školy mohl být katastrofální.

Dámy a páновé, dovolte mi chvíli se tomuto problému věnovat, neboť v tomto bodě by předkládaná novela mohla napáchat opravdu mnoho škod. Jsem přesvědčen, že právě § 24 s názvem Práva fakult je klíčovým bodem celé novely. Všechno ostatní je buď nepodstatné, nebo by sneslo nějaký čas na doladění. Ztráta všech práv fakult, a tím i jejich postavení a funkce by byla vskutku zásadní změna, a přestože by se dotkla samotných základů vysokých škol fungujících dlouhá desetiletí, v důvodové zprávě předkládané novely o této změně nenajdete zhola nic. Ani slovo vysvětlení, žádné důvody, natož pádné, se nenašly a ani nemohly najít k likvidaci léty prověřeného systému. I tomu největšímu zabedněnci musí být jasné, že tam, kde má být zodpovědnost, musí být i pravomoci. To je zjednodušen řešeno stávající obsah zmiňovaného § 24 s názvem Práva fakult. Toto jednoduché pravidlo platí na všech úrovních řízení a zcela jistě platí i pro řízení vysokých škol. Mají-li být fakulty zodpovědné za vzdělávání studentů, za vědeckovýzkumnou činnost svých akademických pracovníků, za výsledky řešených projektů, musí k tomu být vybaveny příslušnými pravomocemi. Fakultám by mělo zůstat právo uskutečňovat studijní programy, určovat si vnitřní strukturu i orientaci tvůrčí činnosti a samozřejmě nakládat se svěřenými prostředky a také řídit pracovněprávní vztahy. Pokud fakulta něco svou činností vydělá, měly by vlastní činností získané prostředky na fakultě také zůstat.

Proti těmto principům se argumenty těžko hledají, to všichni chápeme. Tak se raději do důvodové zprávy o faktické likvidaci fakult nenapíše nic a lobbuje se a doufá se, že tento nehorázný nesmysl projde. To je záměr České konference rektorů, pěkně potichu realizovat mocenský puč na vysokých školách. Jde samozřejmě, konečně jako při každém puči, pouze o moc a o peníze. Běžná vysoká škola sídlící většinou v krajském městě totiž nakládá se zhruba stejnými financemi, jako je rozpočet tohoto krajského města, řekněme kolem 1,5 mld. korun, a to je pro rektory hodně lákavá výzva o takových prostředcích rozhodovat. A rozhodovat sám, protože rektor nad sebou žádný skutečně nezávislý demokratický orgán nemá, žádnou radu ani žádné zastupitelstvo. Nyní tvoří dostatečný regulační mechanismus právě existence fakult a jejich relativní nezávislost a je to tak správně, protože akademický život, výuka i věda probíhají na fakultách, nikoli na rektorátech.

Vážené kolegyně a kolegové, paragrafu 24 se týká hned několik pozměňovacích návrhů, které se pokusím krátce komentovat.

Pokud jste souhlasili s tím, co jsem o právech fakult říkal, podpořte prosím můj pozměňovací návrh pod označením C5, který fakultám potřebná práva vrací. Pokud dáte přednost mírnému kompromisu, který fakulty příliš nepoškodí, můžete hlasovat pro pozměňovací návrh kolegy Svobody s označením K1. Musím ale upozornit, že tento návrh již neobsahuje pravidlo "co fakulta vydělá, patří fakultě", a naopak obsahuje mimořádnou absurditu v podobě určování směru tvůrčí činnosti fakulty nikoli samotnou fakultou, ale rektorem. Tedy bude-li rektor třeba teolog, může určovat směr vědecké činnosti např. přírodovědné fakulty. Tyto podivnosti zůstaly v pozměňovacím návrhu z původní novely snahou o přijatelný kompromis. Je to však stále ale velmi rozumný pozměňovací návrh.

Další dvojice pozměňovacích návrhů A8 a A9 z dílny ministerstva je sice také kompromisní, neboť jsou pořád lepší než původní novela beroucí fakultám všechna práva, ale tento kompromis už je pro mě nepřijatelný. Sice správně fakultám vrací kontrolu nad rozpočtem, ale bez kontroly pracovněprávních vztahů by takový kompromis nefungoval. Jen připomínám, že osobní náklady vyplývající z pracovněprávních vztahů mohou dělat až 60, 70 % rozpočtu. Bez jejich kontroly by takový pozměňovací návrh opravdu pozbýval smysl. (Hluk v sále.)

Vážené kolegyně a kolegové, byl jsem na začátku svého vystoupení kritický k tomu, co předkládaná novela řeší, nebo spíš neřeší. Je však třeba připomenout, že novela současné ministryně zbyla po jejím předchůdci. Musím ocenit její přístup a snahu vylepšit nepříliš dobrý původní text novely. Svědčí o tom konstruktivní jednání, ministerský pozměňovací návrh i řada akceptovaných pozměňovacích návrhů ať už mých, nebo ostatních kolegů. Nicméně nejlepší varianta je zákon nepodpořit. A nic se nestane. Institucionální akreditace by byly dopracovány, nepodstatné změny by jistě počkaly a fakultám by zůstala všechna práva. Nepředpokládám ale, že by se tak stalo. Neboť být ministryní s podporou koaliční vlády, která nějakou novelu vysokoškolského zákona po řadě předchůdců, kteří si na ní vylámalí zuby, prosadí, je jistě nadmíru lákavé.

Dámy a páновé, ještě jednou vás žádám o zvážení všech mých argumentů a věřím, že se rozhodnete správně. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. A prosím k mikrofonu s faktickou poznámkou pana poslance Plzáka. Přípraví se zatím rádně přihlášený pan prof. Zlatuška. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já už jsem s tím možná otravný, ale myslím si, že převážná většina toho, co tady bylo předneseno, do třetího čtení nepatří, výjma toho, co se týkalo těch pozměňovacích návrhů.

Ale já mám opravdu faktickou poznámku, a to k původnímu projevu paní ministryně, konkrétně k té části, která se týkala pravomoci prezidenta jmenovat profesory. Já jsem v tom hluku trochu přeslechl. Paní ministryně řekla, že podporuje pozměňovací návrh, a já nevím který. Protože jsou tam dva. Jeden je od kolegy Sedi a druhý od mého kolegy Kasala.

Jak víte, tak pan prezident o tuto pravomoc příliš nestojí. To je chronicky známá skutečnost. Je si vědom toho, že tato pravomoc se datuje do dob první republiky, kdy jsme měli pár vysokých škol, několik klinik zdravotnických a těch profesorů bylo jmenováno do roka možná do desíti. Nyní už se z toho stala taková trochu masovější záležitost, vysokých škol máme hodně. A tomuto přání prezidenta zbavit se této pravomoci vychází vstříc spíše pozměňovací návrh kolegy Sedi, který říká – já si to tady najdu konkrétně – že profesorem pro určitý obor jmenuje ministr toho, kdo byl na jmenování profesora navržen. To znamená, jmenuje ministr. Kolega Kasal říká ve svém pozměňovacím návrhu to, že pokud prezident nekoná do šedesáti dnů a nejmenuje, tak je ten člověk automaticky jmenován. Jak znám našeho pana prezidenta, může se stát jedna jednoduchá věc. Pan prezident prostě do šedesáti dnů nebude konat u nikoho a ti lidé budou automaticky jmenováni a on se velice elegantně této pravomoci zbaví. Takže jenom, kolegové, zauvažujte, až o tom budeme hlasovat, jestli i toto riziko tato skutečnost s sebou nenesete. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a prosím k mikrofonu pana poslance Zlatušku, připraví se pan poslanec Rais. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pány, já jsem se, když bylo první čtení, obšírným způsobem zmiňoval o tom, co považuji za problematické v té novele, a rád bych navázal na to, co zde říkal pan poslanec Karamazov stran konkrétních pozměňujících návrhů, které se týkají postavení fakult.

Je podstatné, že vysoké školy jsou uvnitř instituce, které mají přirozenou diverzitu, a ta činnost tradičně na fakultách stojí. Snaha o centralizaci může školy poškodit a vést k opačnému cíli, než jakým je cíl té novely jako celek z hlediska systému akreditací, z hlediska důrazu na kvalitu. Dá se říci, že tahle zaváděná změna v organizačních mechanismech fakticky nemá opodstatnění z hlediska základního směrování té novely jako takové, zaměřené na kvalitu, zaměřené na akreditace.

Pan poslanec Karamazov zde říkal důležitou věc, kterou bych rád podrhl. Změna pravomoci fakult není nijak ve vládní novele zdůvodněna. Důvodová zpráva neobsahuje nic, co by říkalo, v čem současný stav potřebuje změnit uspořádání pravomoci fakult versus vysokých škol, tedy personifikovaně děkanů versus rektorů, přestože je známo, že tato záležitost byla předmětem velice dlouhých a rozsáhlých debat při přípravě textu. Skutečnost, že tam toto zdůvodnění není, dává dobrý důvod říci, že se tam nepromítají věci ať již odborné, nebo věci principu toho, jak mají fungovat vysoké školy, ale že to byl střet zájmových skupin v pozadí. A v tomto bych také souhlasil s tím, jak situaci charakterizoval přede mnou pan poslanec Karamazov.

Dovolím si poznámkou o jisté absurdnosti vývoje pohledu na to, jak se má moc na vysokých školách centralizovat. Když Topolánkova vláda nastoupila s programem tzv. reformy terciárního vzdělávání a přišla s tím, že změní vysoké školy, tak centralizace rozhodování do rukou jednoho člověka na školách byla jedním z ústředních bodů, které ten návrh obsahoval. Přijde mi nyní do jisté míry paradoxní,

že stojíme před problémem, že zde vláda se sociálně demokratickou ministryní předkládá návrh, vůči kterému rozumnější alternativy jdou z těch bývalých vládních stran, které stály za původní reformou, tedy z TOP 09, resp. z ODS. Toto mi příjde smutné z hlediska politického pohledu. Nezměnilo se nicméně oproti původnímu stavu nic na tom, že ta změna není nijak odůvodňovaná. Topolánkova reforma přišla s bilou knihou a aspoň formálně obsahovala fahrplan toho, jak budou vysoké školy válcovány. V tomto návrhu ten v uvozovkách kompromis vychází prostě zvenku jako nějaký náhodný výsledek, který není charakterizovaný ničím jiným než silovými poměry vlivových skupin za tím.

Rád bych z tohoto hlediska poděkoval, tak jak jsem měl možnost vidět jednání na našem výboru, i oponci za konstruktivní přístup. A jako rozumný kompromis mi připadá návrh pana poslance Svobody T1, který ustupuje v otázce ekonomické a nechává tam tu důležitou část personálních pravomocí. Vysoké školy jsou koneckonců instituce, které jsou tvoreny akademickou obcí, jsou tvoreny především sborem učitelů, resp. kombinací učitelů a studentů na nich. To je to, co je dělá vysokými školami. Z tohoto hlediska mi ten kompromis příjde sice jako horší než současný stav, ale pokud je obecná nálada, že je potřeba ty věci měnit, tak je to návrh, který si zaslouží podporu, a rád bych vám ho doporučil. Doporučil bych vám ji navzdory tomu, že jste dostali od Rady vysokých škol nebo od České konference rektorů opačná stanoviska.

U stanoviska Rady vysokých škol – které vám všem došlo, nebo předpokládám, že to bylo adresováno všem, od pana předsedy Rady vysokých škol Fischera, dokonce dvakrát, jednou ráno, jednou po poledni – u toho bych se zastavil z hlediska druhého bodu, který vidím jako velice důležitý, a to je pozměňovací návrh, který jsem předkládal na omezení tzv. létajících profesorů. Jinými slovy úprava toho, jak se regulují pracovní poměry vzhledem k obecnému ustanovení § 304 zákoniku práce, který obsahuje obecnou zásadu, že v okamžiku, kdy pracovník má mít výdělečnou činnost, která je shodná s předmětem činnosti jeho zaměstnavatele, musí žádat o předchozí písemné povolení od tohoto zaměstnavatele. Zákoník práce v obecných ustanoveních obsahuje z tohoto výjimku, kde říká, že omezení výdělečné činnosti se na obecné úrovni nevztahuje na výkon vědecké, pedagogické, publicistické, literární a umělecké činnosti. Důvod toho je jednoduchý. Je veřejným zájmem šířit dál poznatky, šířit vědění, šířit kulturní statky. Odtud tady toto obecné oprávnění. Ale je zjevné, že obecné oprávnění není v pořádku, kdy hovoříme o institucích, které se konkrétně těmi činnostmi zabývají jako svými základními činnostmi a vstupují do konkurenčních vztahů s jinými.

Nevztahuje se na výkon vědecké a pedagogické. Takto ta výjimka začínala. Zastavil bych se u toho vědecké. Vezměme si, že bychom si vzali nějakou velkou zahraniční firmu, která přichází do České republiky a má nejen své oddělení výrobní a produkční, ale má také oddělení výzkumu a vývoje, kde pracují vědci, nebo aplikovaní vědci. Řekněme jako příklad by mohl sloužit třeba Siemens nebo něco podobného. A teď si představme, že by tam zaměstnaný vědec nebo aplikovaný vědec přišel s tím, že vzhledem k tomu, že zákoník práce obsahuje obecnou výjimku, že nemusí žádat o povolení práce u konkurence, protože vykonává vědeckou činnost, tak by si sjednal vedlejší úvazek u přímé konkurence Siemens. Všichni byste tady toto

považovali zcela jistě za něco, co nepřipadá v úvahu a co je absurdní. Jistě byste neargumentovali Listinou práv a svobod, že takovéto omezení pracovníků není možné. Koneckonců nepůsobit u konkurence má jako podmínu zaměstnání běžně spousta společností. Přesto v okamžiku, kdy se mluví o tom, že by se podobné omezení mělo zavést pro specifickou konkrétní skupinu pracovních pozic na vysokých školách, což jsou akademickí pracovníci, tak se narází vzbudí obrovská vlna odporu charakterizovaná tím, co vám všem poslal předseda Rady vysokých škol Jakub Fischer, a začnou se produkovat podkladové materiály, které jsou velmi pochybné úrovně.

Zdůraznil bych, že Jakub Fischer, když vám apevoval na to, že návrh není v pořádku, tak k tomu přidal jakousi právní analýzu v uvozovkách, která v šesti bodech tzv. analyzuje ten návrh. Doporučují vám podívat se podrobne na ten materiál z hlediska toho, že je to materiál, který je nepodepsaný. Ten papír nemá žádnou hlavičku. (Ukazuje papír.) Není nikým podepsán. Když se mě na to ptali novináři, tak často dokonce předpokládali, že autorem tady tohoto je ten, kdo jim to poslal. Včera jsem měl hovor s novinářkou, která automaticky soudila, že autorem toho textu je rektor Policejní akademie Salač, protože ten to přiložil ke svému emailu. Až jsem jí říkal: Paní redaktorko, podívejte se na to, je to skutečně podepsáno? Tak zjistila, že to není podepsáno a že je to argumentace materiálem velmi podivným.

Nedivím se, že to není podepsáno, protože v prvním odstavci se tam mluví o nepřijatelnosti sjednávání zákazu souběhu určitých činností. Ta nepřijatelnost je jasné vyvrácena zněním § 304 zákoníku práce. Toto omezení mají všechny profese s výjimkou těch vyjmenovaných činností v té výjimce. Dále se argumentuje tím, že není jasné, co se stane, když rektor bude nečinný, nebo jakým způsobem se bude s tím omezením zacházet.

Podíval jsem se tady na tohle do učebnice pracovního práva, která se používá u nás na univerzitě. (Ukazuje knihu s názvem Pracovní právo.) Autoři Milan Galvas a kolektiv. Velice snadno v tomhle případě na straně 272 najdete pasáž, která jasně říká: "Na první pohled se zdá, že uvedené povinnosti a omezení jsou v zákoníku práce bez sankce, ostatně uvedli jsme výše, že nelze toto omezení chápát absolutně a nelze v pracovním poměru donutit zaměstnance, aby jinou výdělečnou činnost nevykonával. To je pravda. Avšak povinnost dodržovat omezení jiné výdělečné činnosti v předmětu činnosti zaměstnavatele je povinností tvořící obsah pracovní kázně v daném pracovním poměru. Jestliže tedy zaměstnanec nerespektuje takovou povinnost, dopouští se porušení pracovní kázně a podle míry intenzity tohoto porušení může být sankcionován v pracovním poměru. Sankce tedy nespočívá a ani nemůže spočívat v postihu mimo hranice pracovního poměru. Jednalo by se o zásah do základních práv a svobod zaručených Listinou práv a svobod. Spočívá v postihu uvnitř pracovního poměru samotného. Postihem by bylo zejména ukončení pracovního poměru, výpověď zaměstnavatele pro závažné porušení pracovní kázně, eventuálně okamžité zrušení pracovního poměru ze strany zaměstnavatele pro zvlášť hrubé porušení pracovní kázně." Tedy toto je kontext, ve kterém by bylo možné dovozovat, že některé druhy zacházení s takovýmto omezením by byly omezením Listiny práv a svobod, nikoli však to omezení samotné, tak jak je navrhují v pozměňovacím návrhu G1 plus G3.

Bыло vám také doručeno od předsedy Rady vysokých škol, a omlouvám se, že na to musím reagovat tímto způsobem, ale příšlo to na poslední chvíli, takže bych rád, aby tato věc nezůstala bez odpovědi už proto, že předseda Rady vysokých škol s tím vyšel v tiskové zprávě, která vyšla v ČTK, kdy tvrdil, že pozměňující návrh byl předložen bez toho, aby byl řádně zpracováván v legislativním procesu. Není to pravda. Osud pozměňovacího návrhu nebyl úplně jednoduchý, nicméně byl předkládán korektně a byl korektně zpracováván. Předložil jsem ho před projednáváním pozměňovacích návrhu na školském výboru, který se konal 15. 10. 2015, na 17. schůzi školského výboru. Tam došlo k tomu, že paní ministryně Valachová prezentovala jediné nesouhlasné stanovisko, o které se jednalo, a je k tomu k dispozici stenozáznam. (Ukazuje další papír.) Z těch všech jednání výboru byl usnesením výboru pořizován stenozáznam, takže součástí zápisu jsou přepisy toho, co se na výboru řeklo.

Paní ministryně konstatovala, že zde existuje negativní stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí. Nebylo zde jiné negativní stanovisko, zejména zde nebylo negativní stanovisko Rady vysokých škol ani nikoho jiného z reprezentace Rady vysokých škol. To negativní stanovisko bylo důvodem toho, proč se nedostal tento pozměňující návrh do souhrnného návrhu výboru. Nicméně, a za to děkuji paní ministryni i ministerstvu za součinnost, Ministerstvo školství doplnilo přechodné ustanovení, které bylo problémem v tom původním znění. A od toho je ten návrh G1 plus G3, nejenom G1. Takto upravený návrh, který splňoval ty parametry, které na to klade státní správa, byl znova načten. Já jsem byl tehdy v době druhého čtení na zahraniční cestě výboru, takže ho načítala paní kolegyně Berdychová. Byl načten znova. Ale není pravda, že by neprošel řádným projednáním. Není pravda, že by se k tomu reprezentace vysokých škol nemohly vyjadřovat. A zejména není pravda, že by se k tomu nemohla vyjádřit Rada vysokých škol, jak vám tvrdil pan předseda Fischer v mailu, který vám všež rozeslal.

Otzázkou omezení létačících profesorů považuji za stěžejní problém našeho vysokého školství. A pokud toto nebude upraveno, tak budeme dál si hrát na kvalitu, budeme dělat velké novely s akreditačními procesy, ale to jádro problému, proč nejsme schopni budovat kompaktní instituce, kde jsou loajální pracovníci, kteří působí pro tu instituci tak, jak je to zcela běžné na západ od našich hranic, tohle se nám nepodaří. Proto bych vás prosil o podporu návrhu G1 a G3. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Sedu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, paní ministryně, kolegové, kolegyně, já bych apeloval na vás, protože jsme ve třetím čtení. Paragraf 95 Třetí čtení návrhu zákona, bod 2: Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnut pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňujících návrhů, popř. podat návrh na opakování druhého čtení.

Prosím vás, jsme tady ve třetím čtení, tak pojďme se chovat podle jednacího řádu, který je zákonem pro nás. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já o tom samozřejmě vím. Návrhy podány nebyly, já postupuji v řízení stejně jako moji kolegové. Takže se nebudu odlišovat v tomto od jejich způsobu řízení. Takže to je všechno, co k tomu mohu dodat.

Prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Rais.

Poslanec Karel Rais: Přeji dobrý den. V kontextu toho, co tady bylo řečeno, že třetí čtení je zejména na technické připomínky, tak to, co jsem měl nachystané, tak bych to povídání omezil. Ale na začátek bych řekl, že toto je materiál, za kterým jsou stovky a tisice hodin ať již rektorů v České konferenci rektorů, nebo zástupců fakult v Radě vysokých škol a v neposlední řadě i poslanců a vedení Ministerstva školství. Čili je to materiál, kterému byla věnována velká pozornost, a teď přichází jakési finále. Já si myslím, že by bylo namísto na začátku poděkovat všem, kteří se na tom jakýmkoli způsobem podíleli. V těch stovkách pozměňovacích návrhů, nebo stovce pozměňovacích návrhů v podstatě jsou dva tři, které jsou konfliktní dneska. Ten zbytek si myslím, že jsme se domluvili v podstatě, a to považuji za velice cenné. A měl by to být materiál, který by zas nějakou chvíli měl vydržet.

Samozřejmě jsem si vědom toho, a říkal jsem to při druhém čtení, že nebyla provedena rádná analýza na úrovni třeba analýzy OECD v roce 2004, 2006. To je pochopitelně pravda, to je taky otázka peněz a je to otázka času. Vyčítali jsme to předchůdci ministru Chládkovi, s tímto už nemohl stávající management nic dělat. Ambice v roce 2004, 2006 byly obrovské, že se udělá celá změna toho zákona. Dneska v podstatě se to scvrkává zejména na akreditační procesy. A překvapuje mě, že nikdo z předrečníků nevěnoval tomuto pozornost, protože to je zásadní věc, změna té akreditace. Tady je potřeba si uvědomit, že se posouvá jak pravomoc, tak zodpovědnost třeba v té institucionální akreditaci na úroveň rektorů a na úroveň univerzit a je potřeba jim také dát odpovídající jakousi rozhodovací pravomoc.

V novele, a předpokládám, že to bude záležitost dalšího jednání, mně chybí ukotvení kariérního řádu univerzit a zejména práce s mladými lidmi do 35 let na univerzitách, protože pokud nebude zajištěna prestiž učitelů, tak nemáme vlastně velkou šanci měnit kvalitu. Byť ji můžeme samozřejmě měnit formálně organizačními úpravami tak, jak jsme tady slyšeli. Vadí mi, že novela neřeší možnost vzniku vědeckých institucí, VVI, že jsme to odtamtud odstranili. A je tam pár věcí, které jsou konfliktní. O některých z nich hovořil třeba kolega Zlatuška. U těch létajících profesorů, tam si myslím, že obsahově samozřejmě má pravdu, že kvalitu nezměníme tím, když budeme mít na učitele se třemi čtyřmi úvazky, kteří pomalu ani nebudou vědět, kde učí, protože za ně učí doktorandi. Toto je pravda. Ale ta textace pozměňovacího návrhu, já nejsem právník, ale on hovořil o tom, že má nepodepsané texty. Já jsem tedy viděl podepsané texty od pana profesora Běliny, myslím, že by to byl schopen potvrdit, což je profesor práva pracovního. A tím pádem jsem na vážkách. Prostě nebezpečí ústavní stížnosti tam je. Takže si myslím, že myšlenka,

kterou tady Jirka Zlatuška přednesl, samozřejmě ta základní je dobrá, ale chtěla by ještě dopracovat, aby nebyly tyhle řeči renomovaných právníků tady k tomuto. To je jeden názor k těm konfliktním.

Potom je tady pozměňovací návrh kolegy Tejce, o kterém nikdo neovořil zatím a který spočívá vlastně v tom, že se rozšíří možnost výuky zahraničních studií na českých univerzitách. Čili že české univerzity formou celoživotního vzdělávání budou dávat tituly LLM, MPA, MBA a podobně. Samozřejmě se to tady 25 roků děje, ale vždycky pod garancí jakéhosi zajištění kvality ze strany zahraničních univerzit. Dneska to pustíme. Jenom na tu skutečnost upozornuji. Jinak prostě je to taky vývoj.

Další pozměňovací návrh, který je konfliktní, tak to je samozřejmě vztah pravomoc děkanů, pracovněprávní vztahy na fakultách. Já bych to neviděl tak, jak říkal kolega Karamazov, tak bych to neviděl jako nějaký puč rektorů. Má to... Já patřím mezi ty konzistentní lidi, kteří říkají, že prostě jestliže má někdo nějakou pravomoc za IČO, za... pardon, má nějakou zodpovědnost za chod univerzity, chod firmy, tak by měl mít taky pravomoci. A není možné, aby si skupina lidí třeba na fakultě nebo prostě senát osočoval nebo bral tyhle pravomoci a potom dva tři měsíce, když jsou prázdniny, tak v tom podstatě nechal rektora samého, protože oni nezasedají.

A takhle by se dalo pokračovat tady v těch věcech. Ztotožnuji se s názorem, který tady byl řečen, ohledně té volby – ne volby, ale určování, jmenování profesorů ze strany prezidenta. Pokud nejsou dořešeny soudní spory těch neúspěšných kandidátů s prezidentem republiky, tak si myslím, že bychom mohli počkat, nebo měli počkat tady na toto řešení, a pak teprve názory, které tady jsou logické, samozřejmě, tak je vzít.

Jsem rád, že se posunul ten pozměňovací návrh směrem, který se týkal autonomnosti nebo jisté autonomnosti Policejní akademie rozhodným směrem, a myslím si, že to, co je dneska předloženo, že je hlasovatelné.

Takto by se daly jednotlivé pozměňovací návrhy probrat. Já bych na závěr, abych nezdržoval, myslím si, že skutečně je důležité, a říkal jsem to v tom předcházejícím vystoupení, když bylo druhé čtení, věnovat pozornost i kvalitě vysokých škol a financování a zejména se soustředit na absolventy pedagogických fakult, aby nám neutíkali mimo obor, a v tomto, myslím si, že by Sněmovna měla Ministerstvu školství výrazně pomoci, protože pokud budou kvalitní učitelé na základních a středních školách, pak můžeme taky dostat kvalitu i na vysoké školy. Pokud bude neustále přehlíženi ti mladí, tak bude dost velký problém v budoucnu.

Co se týká financování, asi v ruce bych taky měl říct, měl by být audit, měly by být kontroly, protože jinak je to černá díra, do které samozřejmě ty peníze padají, čili mělo by to být nějak vyvážené.

Nechci dále zdržovat, na toto téma by se dalo hovořit hodně, ale myslím si, že i když je to všechno připravené, tak asi bychom se pak měli před vlastním hlasováním na chvílku sejít a ještě si některé detaily doladit s paní ministryní. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní dvě faktické poznámky. První prosím k mikrofonu pana poslance Zlatušku, připraví se pan poslanec Pilný. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní předsedkyně, já bych chtěl jenom, aby zde jasné zaznělo to, co jsem říkal. Materiál, který jste dostali jako tzv. právní stanovisko od předsedy Rady vysokých škol prof. Fischera, nebyl podepsaný, nebyl na hlavičkovém papíře. Když mi takto dají studenti esej, tak jim to vracím, aby tam aspoň doplnili jméno. Jestli to byl opravdu pan profesor Bělina, pak si dovoluji konstatovat, že to tvrzení o protiústavnosti, které je ve zjevném rozporu s textací § 304 i z hlediska toho, co se píše v těch učebnicích, podle mne svědčí o tom, že je na vysokých školách víc problémů a že možná ve vzdělávacím systému máme vážnější problémy než jenom matematiku. Ale to je moje poznámka k tomu.

Jinak k té učebnici Pracovní právo, Milan Galvas a kolektiv, ta pasáž, kterou jsem citoval, tam je autorkou paní profesorka Zdeňka Gregorová spolu s panem doktorem Zachariášem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Pilného, připraví se paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegové, jsme ve třetím čtení, takže se omezím na faktickou poznámku.

Vzdělávací systém je konzervativní a je to dobré. Na druhou stranu pokusy ho řídí monoliticky, takže přijdeme do každého detailu, jako je v tomto zákonu, připomíná tanker, který, bohužel, se otáčí velmi pomalu a do toho ledovce jednou narazí a možná se bude potápet pomaleji než Titanic, ale je to tak. Mluvíme-li o akademických svobodách, tak si myslím, že je věcí každé vysoké školy, jak si upraví vztah mezi rektory a děkaný. Na to je organizační a jednací řád, a jestli jsou tu akademické svobody, tak bychom jim to měli prostě dovolit, a ne je epát do monolitického bloku, kterým je tento zákon.

Totéž se týká tzv. létačících profesorů. To je prostě následek, a jestliže příčinou je tedy to, že soukromé školy mají nízkou kvalitu, tak proč třeba pomocí služebního zákona a jiných instrumentů tam ženeme lidi, kteří si mají něco odsedět a musí na to získat příslušný papír a dělají to tím nejjednodušším způsobem. To přece determinuje a určuje kvalitu vysokých škol. Když jim zakážeme kvalitní profesory, to vzdělání jenom nadále upadne, a jedná se tedy snad o pokus likvidace škol.

Pak kuriózní pozměňovací návrhy, které snižují úroveň školství, máme 14 bakalářů do tuctu, v řadě oborů je to úplně k ničemu, a jestliže vysokým školám dáme možnost, že budou uznávat zkoušky z tzv. odborných středních škol, tak se ta kvalita určitě tímto způsobem nesníží.

To znamená, podle mého názoru ten zákon detailně zasahuje do věcí, které by vůbec neměl určovat, a myslím si, že funkcionáři vysokých škol by se měli prostě

bránit. To jsou ty skutečné akademické svobody. Ne určovat monolitický blok, který rozhodně k nějaké změně ve vzdělávacím systému nepřispěje. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Válkovou taktéž s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, faktická poznámka je omezena co do rozsahu časové dotace i věcně. Věcně se tu chci jen vyjádřit k tomu, co před chvílí říkal vaším prostřednictvím můj vážený a milý kolega pan profesor Zlatuška. Absolutně s tím nesouhlasím. Nemyslím si, že by, pokud jde o jeho pozměňovací návrh, bylo rozhodující to, jestli je právní stanovisko nám zasílané podepsané, nebo nepodepsané. Vždycky záleží na tom obsahu. S tím obsahem se můžu já jako právník ztotožnit, i ke kapacitám, jako je profesor Bělina nebo zde citovaná docentka Gregorová, můžu mít různé názory, ale v těch zásadních otázkách dost o tom pochybuji a myslím si, že jeho návrh je opravdu v rozporu s principem proporcionality a porušuje to, co je v článku 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, neboť akademické pracovníky znevýhodňuje. Museli by si právě v těch oblastech, ve kterých mají svou, řekněme, hlavní činnost, tzn. vědecká, pedagogická, publikační a samozřejmě s tím související výkon těchto činností na jedné, dvou nebo třech školách, žádat o souhlas, předchozí souhlas, a to ještě na omezenou dobu jednoho roku, rektora příslušné vysoké školy.

Myslím si, že to je zralé na ústavní stížnost, kterou samozřejmě teď nejsem schopna ani nemůžu v rámci faktické poznámky nastínit, jak by měla vypadat, ale takzvaně si zaděláváme na problém, protože po právní stránce tento zásadní návrh nebyl zcela rádně projednán se všemi na těchto procesech zúčastněnými institucemi, včetně Rady vysokých škol. Takže mi to připadá přinejmenším nekorektní a nefér s tímto návrhem přijít dva měsíce před závěrečným čtením, třetím čtením. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou pan poslanec Tejc, připraví se pan poslanec Zlatuška. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně a kolegové, já si dovolím navázat na svého váženého kolegu pana profesora Raise ve věci mého pozměňovacího návrhu. Chtěl bych říct, že určitě jsem pro, stejně jako všichni ostatní, abychom zvyšovali kvalitu těch navazujících programů. To, co ale obsahuje můj pozměňovací návrh, pro vysvětlenou je to, že pokud by nedošlo ke změně, tak by např. takové programy, jako je LLM, tedy ty zahraniční, mohli studovat pouze absolventi zahraničních vysokých škol. My se snažíme tím pozměňovacím návrhem umožnit absolventům našich veřejných vysokých škol, aby tato studia mohly na našich školách absolvovat, tzn. snažíme se o to, aby měli větší možnosti.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím s faktickou panu poslance Zlatušku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní předsedající, ještě k výtce, že to bylo předloženo dva měsíce před třetím čtením. Ani ta není tak zcela korektní. Předložil jsem to včas z hlediska všech náležitostí, které jsou potřebné v předkládání poslaneckých návrhů.

Co se týče toho, jak jsem s tímto návrhem pracoval předtím, opakovaně jako někdejší člen Rady vysokých škol i člen předsednictva Rady vysokých škol jsem to samozřejmě vznášel už několik let. Je to vážný problém. Je to zásadní problém našich vysokých škol. Skutečnost, že si vysokoškolský establishment hlídá boční kšefty a není ochotný se chovat tak, jak se chovají vysoké školy v zahraničí, je smutná. A nejedná se o znevýhodňování pracovníků. V okamžiku, kdy všechny profese o tomu musejí ze zákoníku práce žádat v § 304, a tady se jedná o specifická místa, která jsou spojena s vysokými školami jako institucemi a vysokými školami v případě veřejných vysokých škol financovaných z veřejných prostředků. V tomto si myslím, že je velice dobrý důvod, proč zákonná úprava má být přijata.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Raise. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Já budu velmi stručný. Jak tady předřečníci, vlastně oba dva ctihodní profesori, hovořili, tak si všichni myslíme, že co se týká kvality, tak rozhodně tomu prospěje, aby lidé byli na univerzitách slušně zaplaceni, aby byli na jedné univerzitě. Ale to souvisí s financováním, počty lidí a podobně. V čem je rozpor, aby bylo naprosto zřejmé, a zdůrazňuji, že to v tom množství beru jako naprosto logické, že se někde nemůžeme sejít, ten rozpor spočívá v tom, nejsem právník, ale právníci říkají, že je to nepřipravené. Proto se víceméně ztotožňují s názorem, který říká ministryně, že bychom měli zlepšit textaci, svět nekončí, a za nějakou dobu tam tento návrh pořádně spravený dát, protože riziko tady z mého ohledu je. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Štětinu s rádnou přihláškou. Připraví se paní poslankyně Putnová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, dámy a páновé, já se ve svých projevech snažím být vždy stručný a jasný, protože opakovat to, co tady bylo přede mnou řečeno slovutnými pány profesory, se kterými až na jednu výjimku naprosto souhlasím, a skoro jsem měl dojem, že kdybych si psal projev, jak měl pan profesor Karamazov, tak bych ho určitě lépe nenapsal, takže si myslím, že tady padlo hodně slov.

Musím říct dvě nebo tři základní věci. Je naprosto v pořádku a žádoucí, že tento zákon musí být přijat. Je skutečně správně, že paní ministryně se k tomuto odhodlala, že do toho jde i proti vůli mnoha v uvozovkách lobbistů, kteří si tento zákon nepřejí, a je dobře, že tento zákon, věřím, bude schválen a přijat.

Já bych si dovolil říct jednu věc. Mohl jsem se stát někdy v roce 1992 nebo 1993 docentem, když bylo na přechodnou dobu umožněno rehabilitovaným lidem, kteří měli jakési publikace, psali knihy a tak dále, že mohli požádat o docenturu a dostali ji. Já jsem to rázně odmítl, protože bych degradoval práci všech vážených pánu profesorů a docentů, kteří si tyto tituly zasloužili. A nejedná se pouze o takzvané okrasy před jménem a za jménem. Jedná se taky o to, že tito slovutní páni profesori vychovávali naší generaci, a samozřejmě kvalita školství byla daleko lepší, než je v současné době, a to bohužel díky velikému rozmachu soukromých vysokých škol.

S tím souvisí pochopitelně i moje další a možná již závěrečná připomínka. Já jsem bytostně nepřítelem takzvaných létajících docentů a profesorů. K ničemu to nevede a neumím si představit, že bych já jako obyčejný felčar měl tři pracovní úvazky, nejde o financování, jestli bych si vydělal o 20 tisíc víc nebo méně. Já bych svoji práci nemohl dělat zodpovědně, protože jsem zaměstnán na jedné univerzitě, musím vědecky pracovat, a tady bych chtěl pochválit pana vicepremiéra, který má na starosti vědu a výzkum, on tady není, že mu také není lhostejně, jak peníze na vědu a výzkum jdou, ale myslím si, že vysoká škola musí mít své stálé pracovníky, kteří vědecky pracují, vychovávají, publikují a jsou zárukou kvality našeho vysokého školství.

Já vám děkuji, že jste mě vyslechli.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Prosím k mikrofonu paní poslankyni Putnovou, připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré dopoledne. Vážená paní předsedající, vážená paní ministryně, doklopýtali jsme k třetímu čtení vysokoškolského zákona. Když v květnu 2015 představoval tuto novelu pan ministr Chládek, navrhovala jsem, abychom ji vrátili k přepracování, protože jsem kritizovala nejenom to, co v novele je, ale také to, co v novele chybí. Od té doby se vyměnili ministři a spolupráce, komunikace dostala mnohem přívětivější a hezčí tvář, ale obsah novely se příliš nezměnil. Tehdy jsem si stěžovala a říkala jsem, že je mi líto, že je to promarněná šance. Promarněná šance proto, že jsme se nevyslovili k zásadním klíčovým otázkám, které jsou spojené s vysokým školstvím, s financováním, s podporou studentů z hlediska grantů a stipendií, aby nebyli podle zákona do 26 let dětmi závislými na rodičích.

Tato novela zcela ignoruje celoživotní vzdělání. V roce 1998, když vstoupil v platnost současný vysokoškolský zákon, bylo celoživotní vzdělávání vlastně novým pojmem. My jsme se s tím naprostoto nevypořádali. A to, co mělo být původním zákonem, se stalo novelou, ze které jsme vlastně ukrojili jenom část, která se týká akreditací.

Já bych se v této souvislosti chtěla vyjádřit k některým pozměňovacím návrhům, které se týkají akreditačního úřadu, které jsem podala. Snažila jsem se v pozměňovacích návrzích, které jsou pod písmenem L6 až L11, zdůraznit nezávislost akreditačního úřadu, zvýšit počet členů z 15 na 21, aby byly pokryty výzkumné a vzdělávací oblasti, aby tlak na akreditační úřad, na členy, který bude

nepochybňě velký, byl do určité míry i rozložený. Žádala jsem, aby členové akreditační komise měli definovanou nezávislost nejenom formálně, ale aby byla také stanovena její finanční odměna a prostředky, které povedou k tomu, že předseda a místopředsedové se tomu budou skutečně věnovat na plný úvazek a jejich působení bude dále neslučitelné s prací v akademické sféře. To jsou pozměňovací návrhy, které se týkají akreditačního úřadu. Nezávislost a svobodné rozhodování považuji za naprostot zásadní pro budoucnost této novely.

Já s potěšením poslouchám všechny projevy, které slibují, že tato novela přinese zlepšení kvality vysokého školství, a těším se, že si v nastávajících letech budeme tato slova mocí připomenout, jestli se to opravdu povedlo.

Další pozměňovací návrh, který je pod písmenem L3 až L5, se týká složení akademických senátů. Navrhoji v něm, aby jednotřetinové zastoupení měli docenti a profesori. Vysoké školství je velmi hierarchické a velmi strukturované, je tudíž neobvyklé a zcela se vymyká všem ostatním formám řízení školy, aby v akademických senátech zasedali asistenti a odborní asistenti a nebyly stanoveny naprostot žádné předpoklady jejich působení – ani kvalifikace, ani věk, a dokonce ani míra úvazku, takže i s minimálním úvazkem asistenta můžete působit v akademickém senátu a rozhodovat o chodu fakulty.

Chtěla bych se také vyjádřit k tomu medializovanému sporu práva fakulty a práva rektorátu, resp. rektori versus děkaní. Já ten problém vnímám jako vážný, ale nikoliv fatální. Zdá se mi, že jde o poměrování si sil mezi rektory a děkany, které spočívá v tom, že samozřejmě obě skupiny by chtěly pro sebe více pravomoci a více kompetencí. Zajímavé je, že v tomto sporu páni rektori a členové České konference rektorů souhlasí s tím a ochotně přijímají tu samostatnost, kterou poskytuje institucionální akreditace, ale nemají chuť postupovat tu pravomoc dál. Nevidím to fatálně proto, že to vidím i jako částečně generaci spor. Ze současných děkanů budou budoucí rektori. Nepochybňě život si cestu najde, ale v tomto okamžiku bych se přimlouvala za to, aby zůstaly pravomoci na úrovni fakult.

My jsme měli možnost v poslední době se potkat s častou argumentací, že jednotlivé reprezentace vysokých škol odpracovaly stovky hodin na tom, aby přišel tento kompromisní návrh. Jak vtipně poznámenal můj kamarád, vysokoškolské reprezentace pracovaly stovky hodin, aby se nic nezměnilo. Můžete mně samozřejmě namítout, kolik paragrafů v rámci této novely dostálo změny. S tím já mohu souhlasit jenom částečně, protože když se podíváte na to, co nás skutečně zásadního v budoucnosti z hlediska vysokých škol čeká, tak je to změna akreditací. To jestli se povede, bude záležet na tom, jak kvalitní bude akreditační úřad a jak integrující a morálně silné osobnosti zasednou v tomto tělese. Myslím, že dnes ukončíme to klopytí novely vysokoškolského zákona, ničeméně musím skončit s konstatováním, že to promarněná šance.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zahradníka, připraví se paní poslankyně Válková.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já si také dovolím vystoupit k tomuto problému. Již osm let jsem také příslušníkem akademické obce Jihoceské univerzity jako učitel, a tak bych řekl pár slov. Na závěr bych si dovolil vyjádřit ještě prosbu o podporu svého pozměňovacího návrhu.

Ale nejprve tady k té debatě. Mnohokrát jsem zde slyšel vyslovit slovo létající profesori a pochopil jsem, že se jedná o něco jiného, než měl na mysli překladatel románu Davida Lodge, v originále Changing Places. Tam ti profesori – jeden z Anglie, druhý z Kalifornie – si vymění svá pracovní místa. Každý tráví pak rok na pracovišti svého kolegy se všemi důsledky, které to pak přináší, patřícími do toho románu. Ale to není ono. To nemáte na mysli, když o tom mluvíte. Právě takové létající profesory ale potřebujeme, lidí, kteří by byli schopni měnit si svá místa, byli schopni pracovat na jiném pracovišti v zahraničí a na svoji mateřskou školu přinášet znalosti, které tam získali, a to tento zákon myslím bohužel také neřeší.

Co se týká studentů. I pro studenty by tady měla tato možnost být v daleko větší míře umožněna. Pan profesor Karamazov se tady zmínil o tom, že jedním z určitých problémů našeho vysokého školství, já to řeknu takto otevřeně, je právě strukturované studium. Domnívám se, že to je jedna z překážek k tomu, aby studenti našich vysokých škol během svého studia častěji absolvovali výměnné stáže v zahraničí. Začnou studovat, rozkoukají se, pak již mají před sebou bakalářskou práci, bakalářské zkoušky a hned na to navazuje dvouleté navazující studium magisterské. Není prostě čas rok vysadit, nebo semestr, odjet do zahraničí a vrátit se zpátky. Mám pocit, že jedním z důvodů, proč tomu tak není, je také neúplně dobrá jazyková znalost našich studentů, ale to také prosím nemůžeme řešit zákonem, ale spíše vnitřními úpravami jednotlivých fakult. Já souhlasím s tím, co říká kolega Karamazov, a podporuji jeho návrh, aby fakultám byly jejich pravomoci zachovány.

Mluvil jsem o uzavřenosti nebo otevřenosti našich vysokých škol. V jedné příloze sobotního vydání významného deníku byl přes dva tiskové listy článek významného profesora, univerzitní kapacity právě věnující se problémům našeho vysokého školství, a z celé řady myšlenek, které tam byly zmíněny, mě zaujala jedna – a je to možné pozorovat u nás na našich vysokých školách, určitá lineárnost postupu. V čele mnohých kateder jsou lidé, kteří dělali přijímačky na ta fakulty, do dané katedry, kteří vystudovali, absolvovali, udělali disertaci a pak se jako členové té katedry kdesi habilitovali, vrátili se zpátky a jsou nyní vedoucími katedry, a přitom vlastně nevytáhli paty z té své vysoké školy. To je myslím něco, co se za každou cenu musíme snažit změnit. Já se domnívám, že bohužel jedním z těch důvodů je sice náš krásný mateřský jazyk daný našimi předky, ale bohužel neúplně dobrá schopnost našich studentů a v mnohem případě i učitelů dobrě znát a učit se ne cizí jazyk, ale cizí jazyky v množném čísle, to myslím. Zákon si k tomu určitě žádné ambice nedává a ani to možné není, ale spíš každý z nás učitelů na vysokých školách se nad tím musíme zamyslet a ze všech sil se snažit, je-li to možné, hledat cesty, jak navazovat kontakty s vysokými školami v zahraničí, a když ne zrovna třeba za mořem, tak třeba v nejbližším sousedství. My to máme v jižních Čechách jednoduché. Máme v blízkém sousedství Univerzitu Jana Keplera v Linci, Univerzitu v Pasově, obě vynikající univerzity, a snažíme se skutečně s nimi spolupracovat.

Na závěr mi dovolte, abych se vyjádřil k tomu, co jsem naznačil na začátku, abych tady přednesl žádost o podporu pozměňovacího návrhu, který je zde uveden pod písmenem J. Ten návrh se týká, za prvé tedy, vzdělávání v mezinárodně uznávaném kurzu, kde ten paragraf jaksi vyřazuje ze svého dosahu soukromé vysoké školy, přitom předchozí paragraf 60 mluvíci o celoživotním vzdělávání, ten již je jaksi neutrální a používá termín vysoká škola. Navrhoji, aby se příslastek veřejná vysoká škola škrtil, a tím ten paragraf platil i pro soukromé vysoké školy. Nevím, proč by měly být z tohoto hlediska diskriminovány. A za druhé. Moje navržená úprava se týká vydávání osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání a tady opět navrhoji, aby byl škrtnut příslastek veřejná vysoká škola, a tedy aby takováto osvědčení mohly vydávat i vysoké školy soukromé. Prosím vás tedy o podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Prosím další v pořadí a tou je paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, asi nevyužijí toho víceméně neomezeného časového prostoru na dobu delší, než je faktická poznámka. Uvidíme.

Já jsem se chtěla vyjádřit obecně k této novele. Jako vysokoškolský akademický pracovník, který už působí desítky let na našich vysokých školách, zejména na veřejných, ale mám zkušenosť i se soukromými, si myslím, že doba nazrála, nebo přežrála a že takové to absolutní minimum, co vyžaduje akademická sféra, aby mohla lépe fungovat.

Začnu svojí zkušenosťí, která byla dostatečně medializovaná, v kauze plzeňská práva, kde víte, jak Akreditační komise zasáhla, že to neměla jednoduché i s ohledem na absenci odpovídající právní úpravy, která by umožnila zbavit vlivu, někdy i titulu ty, kteří zneužili svého postavení akademických pracovníků. Takže to, co navrhuje nyní novela, naravnává stav, který už je tady opravdu velmi dlouho a nese své špatné ovoce i v podobě diskreditace některých fakult. Takže já vítám i ten státní akreditační ústav. Rozhodně je dobré, pokud bude přijat pozměňovací návrh, a teď neřeknu přesně písmenko, který ještě posílí nezávislost vedoucích funkcionářů tohoto úřadu, kteří kromě opravdu morálně integrovaných osobností a odborných předpokladů by měli být i dostatečně legislativně nezávislí, a měl by tam být tento jejich statut potvrzen i třeba prostřednictvím přijetí toho pozměňujícího návrhu, který jde tímto směrem.

Nebudu se samozřejmě vyjadřovat ke všem pozměňovacím návrhům, protože každý z nás, kteří působíme v akademické oblasti, máme své priority, ale nezbývá mi než znova se vrátit k takzvané oblíbenému tématu létajících profesorů, protože i s tím mám své zkušenosťi a rozhodně bych nepoužila takto pejorativního termínu. Navazuji, vaším prostřednictvím, paní předsedající, na vystoupení pana poslance Štětiny. Rozhodně jsem poslední z těch, kteří by chtěli působit ve více funkcích a na více školách, aniž by mohli odvádět poctivou práci, která by byla kontrolovatelná a

která by měla výsledky třeba v podobě dobrých absolventů. Nicméně velice dobře vím, jaká je současná právní situace.

Hovořila jsem teď ještě v mezidobí s panem profesorem Bělinou, když tedy už se odvoláváme vaším prostřednictvím, pane poslanče Zlatuško, na kapacity. Myslí si stejně jako já, že je to naprostý legislativní zmetek, je mi líto, že je to v rozporu s ústavními normami a pracovním právem, pracovněprávními předpisy, a navíc podobně jako já si myslí, že tímto způsobem rozhodně nezvedneme a nebudeeme garantovat odbornou úroveň a dostatek časových dotací ze strany jednotlivých akademických pracovníků na konkrétních školách. K tomu už máme jiné nástroje. Děkani jich mohou využívat. Je to otázka i určité občanské statečnosti příslušného děkana se rozloučit se svým spolupracovníkem, kolegou, který běhá a létá po různých fakultách a neplní své základní povinnosti. Od toho tady máme jak interní předpisy, jak statut, tak samozřejmě zákoník práce. Takže ten pozmenňovací návrh je opravdu špatný jak po věcné stránce a v rozporu s platnými předpisy pracovního práva, tak po stránce formální, legislativně. Čili hlasovat pro něj by přinejmenším neměl žádný právník v tomto sále.

Jinak pokud jde ještě o sporný bod, který opravdu zřejmě vyžaduje krátké porady a jisté osvěty kompetence a který je zásadní, kompetence ve prospěch děkanů či více ve prospěch rektorů. Na tuto otázku dle mého přesvědčení nelze jednoznačně odpovědět ano či ne, protože záleží na tom, jaké kompetence. A zatímco personální kompetence děkanů by jednoznačně měly být posíleny, nebo přinejmenším by neměly být oslabeny, tak pokud jde o ekonomické řízení, tady jsem opravdu velmi v pochybnostech, pokud by se měly posilovat jednotlivé fakulty na úkor toho, kdo potom v posledku ponese svoji odpovědnost, čili rektor příslušné vysoké školy. Ale možná že jsme tomu věnovali v předcházejících debatách ještě málo času, protože očividně i z diskusí, které tady probíhaly o přestávkách, je zřejmé, že někteří kolegové, poslankyně a poslanci, mají v této otázce nejasno.

Takže já uzavíru své krátké vystoupení jenom apelem na to, abychom přijali tuto novelu, abychom konečně akademické oblasti dali to, co už dávno měla mít, alespoň trochu pořádku a pevnější pravidla, abychom vypustili nebo nepodpořili návrhy, které jsou v rozporu z hlediska ústavněprávního a pracovněprávního a nejsou legislativně dobře připravené, a abychom doufali, že akademickí pracovníci, hlavně funkcionáři, budou tuto novelu v praxi aplikovat třeba lépe, než teď to na první pohled vypadá, aby aplikovali to, co my schválíme bona fide, čili s důvěrou a vírou, že jsme chtěli i pro ně to nejlepší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Než budeme pokračovat, dovolte mi, abych konstatoval změnu v omluvách. Pan kolega Kostřica ruší svoji omluvu a bude mezi námi přítomen. Na druhou stranu pan ministr Robert Pelikán se omlouvá na celý den a mezi 10 a 11.30 se omlouvá pan poslanec Matěj Fichtner.

Dalším vystupujícím je pan poslanec Milan Šarapatka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, slyšeli jsme tady slova mnoha povolaných a ještě určitě uslyšíme. Já se v tomto oboru za něj sice nepovažuji, nicméně mám jakousi zkušeností se studiem v zahraničí, a chtěl bych se tedy vyjádřit k návrhu na uznávání zahraničního vzdělávání soukromými vysokými školami.

Považuji to za obrovské riziko s ohledem na známou nestejnoměrnou kvalitu některých soukromých vysokých škol. Nemusím je tady asi jmenovat. Jednalo by se o přenesení výkonu státní správy na soukromý subjekt, což si nemyslím, že je žádoucí. Dokážu si představit – dneska si koupíme vysokoškolský titul na internetu, takže já si dokážu představit, že by se s tím mohlo prostě potom obchodovat atd. Současný stav, kdy zahraniční vzdělání akredituje nebo akceptuje vysoká škola, v případě odvolání potvrzuje Ministerstvo školství, považuji za absolutně dostačující a adekvátní situaci.

Co se týká dalších návrhů, nebo co se týká té předlohy a pozměňovacích návrhů, tak se mi tam ještě moc nelibí návrh na rozšíření akreditačního úřadu na zvýšení počtu členů na 21. Přijde mi to, že to stejně nepokryje všech těch 36 oblastí, o které se jedná, a pak to zvýší nároky na státní rozpočet. Pak mi tak trochu přijde, jestli už nejsou konkrétní kandidáti na ta místa. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Milantu Šarapatkovi. Nyní dvě faktické poznámky před panem poslancem Svobodou, který je rádne přihlášen, a to pan poslanec Karamazov a paní poslankyně Putnová. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Simeona Karamazova. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Jenom krátkou poznámkou k paní profesorce Válkové. Říkala, že by měla být práva fakult zachována, ale zároveň řekla, že by nemělo dojít k posunu směrem k rektoriům. Ale v nejlepším případě, když se nic nestane, tak práva fakult zůstanou zachována. Jinak to, co chtějí rektori, je pravý opak. Ti chtějí všechna práva.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní paní poslankyně Anna Putnová také k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Jenom stručnou reakci ke komentáři pana poslance Šarapatky. V současné době je 21 členů akreditační komise, čili předpokládáme, že by zůstal zachován tento počet.

A další poznámka, která se týká navýšení státního rozpočtu. Já si myslím, že toto je lichý argument, protože vysoké školy hospodaří s 23 miliardami plus minus ročně a zvýšení počtu členů není žádnou zásadní položkou. Nehledě k tomu, že v minulých letech jsme investovali téměř půl miliardy do toho, abychom zjišťovali kvalitu na

vysokých školách, tak se domnívám, že i tu kvalitu bychom mohli posílit nezávislostí akreditačního úřadu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni. Pan kolega Rais se hlásí k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Já budu reagovat na to, co jsem tady slyšel o půl miliardě korun do kvality. Mě by tedy zajímalo, kde se to vzalo, protože pokud vím, tak akorát byl nějaký výzkum dělaný za 60 milionů. To je jedna věc.

Druhá věc je – tu obavu pana kolegy Šarapatky chápou v tom smyslu, že to prostě půjde z rozpočtu Ministerstva školství, čili tam nebude nějaký nárušt, to jde z kapitoly Ministerstva školství, včetně vybudování celé té instituce. Tam bych byl relativně zdrženlivý také v těch počtech, když pominu to, že se všichni znají se všemi, takže hovořit o té nezávislosti zvyšováním počtu, tak to bude ještě horší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Raisovi. Nyní tedy pan poslanec Bohuslav Svoboda v rádné přihlášce do diskuse. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych i já jako celoživotní vysokoškolský učitel, jako člověk, který pracoval v akademickém senátu univerzity, fakulty dlouhá léta jako proděkan, jako děkan fakulty – myslím si, že je celá řada skutečností, které dobře znám, které jsem prožil, a je třeba, aby se tady o nich promluvilo.

Já si myslím, že ten vysokoškolský zákon samozřejmě má svůj smysl. Tam skutečně asi ta nejsilnější kapitola, otázka akreditace, kterou jednoznačně podporuji... Má obava, obava je o to, aby ten akreditační úřad byl dostatečně nezávislý. Samozřejmě ten vnitřní pocit, když je něco něčím financováno, že na něm není závislé, ten ve mně zůstává. Otázka je, jak to ta praxe dovede. Jsem také člen akreditační komise, takže vím, jak to funguje. Skutečně otázka té nezávislosti bude zásadní a možná, že nás to jednou donutí, abychom něco na struktuře toho úřadu nebo na jeho financování nebo na jeho umístění v časoprostoru změnili. Ale v každém případě je to zásadní krok a vlastně to nejdůležitější.

Ta druhá věc, kterou by měl tento zákon řešit, je taková otázka zvláštní. On by měl vést k tomu, že by výuka na našich školách byla kvalitnější, že by naši studenti byli více schopni konkurence, že by absolventi našich vysokých škol byli akceptováni jako rovnocenní absolventi vysokých škol jinde v Evropě nebo jinde ve světě. A to si myslím, že je věc, kterou nejlépe zajišťuje to, že vlastně vývoj toho stavu výuky běží odspodu. To nemůže běžet seshora. Žádný rektor nemůže nařídit... Jistě, máme univerzity, kde ten rektor má tolik zaměstnanců, co má na jiné univerzitě fakulta. Pak je to asi otázka jednoduchá. Ale berme ty velké instituce a tam skutečně to všechno musí běžet odspodu. Kvalita výuky běží od toho, jak kvalitní je tam fakulta, jak dokáže vytvořit svůj výukový program, svůj vědecký program, jak dokáže pracovat

se studenty, jak dokáže zajistit komunikaci se světem, to znamená se stážemi, stážovými pobity, s využíváním Erasma a všech těch možností, které nám současná doba dává. A proto také z toho mého pohledu omezování možností a pravomoci fakult v některých věcech já vnímám jako zásadní chybu. Prostě proto, že něco nelze řídit seshora.

Já jsem jako proděkan zažil tu fázi, kdy fakulty přišly o svou právní subjektivitu. Bezprostředně potom to byl pro nás obrovský problém. Obrovský problém, který se táhl několik let, protože všechny ty věci byly nastaveny jinak. Najednou fungovaly jinak. A do dneška já to vnímám trošičku... zvláště na jednu stranu chápou, proč právní subjektivita je na té univerzitě, na druhou stranu té fakultě, některé možnosti, které dává ta právní subjektivita, chybí. Provozně chybí, je to tam nedostatek.

A co je naprostě zásadní na té naší výuce, je to, že ty fakulty musí mít kvalitní učitele. To je to, proč jsem já udělal ten svůj pozměňující návrh, to K1, protože já jsem ochoten akceptovat celou řadu kompromisů a pochopit je a vždycky si říkám s takovou nadějí, že když se nějaké manželství nepovede, že se dá opravit, a když je nějaká chyba, dá se opravit. Ale jestliže vezmeme fakultám právní subjektivitu v pracovněprávních otázkách, podkopáváme to nejzásadnější, co tam je. Když já jako děkan nebudu mít možnost vybrat si své učitele, nebudu mít možnost vybrat si je v souladu s tím, jaký mám výzkumný program, jaký mám pedagogický program, když je nebudu schopen zaplatit, a to je otázka těch létajících profesorů, ti flying profesoři, vlastně je to zkreslení toho slova. Létající profesor je krásná věc, když odletí do světa, je tam rok jako hostující profesor, skvělé. Tohleto je jinak. Ti lidé to dělají proto, že si chtějí přivydělat. Když já budu mít jako děkan možnost, abych svého profesora zaplatil, já vám garantuji, že mi nikam nepoletí. A nám z naší fakulty také nikam nelítají, prostě proto, že my platíme jinak, než se platí jinde.

Je to také otázka toho, že jsou fakulty, které mají své zahraniční studenty. Učíme v anglickém curriculu, získáváme nějaké prostředky, z těch prostředků jsme schopni zaplatit kvalitní učitele, protože pro anglické curriculum musíte mít i jazykově schopného pedagoga i pedagoga, který je schopný akceptovat, jak se to učí ve světě, protože je učí do jiného prostředí. A do toho všeho musí mít možnost mluvit děkan té fakulty. Jinak to fungovat nebude.

Já nechci hovořit o tom, že jsou univerzity, které mají několik fakult, které mají velmi příbuznou obsahovou náplň. Na medicíně je to jednoduché, tam je prostě pět lékařských fakult, ale řekněme, že nejnutnější právní nebo sociologické směry na těch fakultách jsou podobné. Já si nedovedu představit, že by se našel tak andělský rektor, který pochází z jedné fakulty, že by fungoval vůči všem těm fakultám naprostě spravedlivě. Chtěl bych tomu věřit, ale zatím život mě vždycky v těchto věcech zklamal.

Jsem proto přesvědčen, že má-li mít tento zákon nějaký smysl, musíme všichni přistoupit k nějakému kompromisu k nějaké vyváženosti těch věcí a pak to dočistit. Ale jedna věc, která je zásadní, která nepřipouští kompromis, podle mého názoru je to, aby děkan měl možnost v pracovněprávních vztazích vystupovat jako někdo, kdo v tom má zásadní slovo. Ono i z toho principu, když si vezmeme, že děkana volí senát fakulty, rektora volí senát univerzity – proč máme tedy ty dva senáty, proč tam

je nějaký aspekt té dvojstupňovosti toho řízení? pak je nemusíme mít, pak to všechno můžeme udělat na úrovni té univerzity.

Ten můj návrh, který jsem předložil vlastně proti tomu oficiálnímu, má jedinou změnu: říká, že děkan rozhoduje v pracovněprávnicích vztazích v souladu se statutem fakulty. To je věc, která nikomu nemůže vadit, do ničeho nezasahuje, a věřte mi, tak fakulta bude v tom okamžiku funkční. Prostě proto. A garantuj vám to jako člověk, který dělal děkana sedm let a proděkana pro personální otázky dvanáct let.

Když nebudu mít možnost postavit kvalitní pedagogický a vědecký sbor, nikdy se úroveň našeho školství nepozdvihne nahoru. Ten rektor tam má jedinou úlohu, aby to seshora jistil, slučoval to dohromady a dobré věci podporoval. Všechno v této sféře musí skutečně vycházet odspodu. Od toho nejkvalitnějšího posledního asistenta, který učí, od toho narůstá kvalita té školy. Ne od nějakých rozhodnutí zásadních, že přijmeme akademika z Bostonu. To je také dobré. Ale jestliže nedokážeme zaplatit mladé učitele, zaplatit mladé pedagogy, dokázat to, že z těch pomvědů se stanou skuteční učitelé, že nám neodejdou do průmyslové sféry někam jinam, když toto nedokážeme, nebudeme mít žádné kvalitní vysoké školy.

Věřte mi, že vím, o čem mluvím. Je to i generační problém prostě proto, že ta naše stará armáda začíná dosluhovat a už bychom potřebovali, aby za námi stál někdo, kdo bude kvalitu té výuky do budoucna držet. Znovu tedy opakuji, jestliže neumožníme, aby vysoké školy měly možnost bojovat o kvalitu svého pedagogického a vědeckého sboru, nebudou ty školy kvalitní a celý tento zákon se mine svým cílem Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Ještě jedna faktická poznámka paní poslankyně Anny Putnové a potom pan poslanec František Vácha v rádné přihlášce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Anna Putnová: Já jsem byla dotázána, kde se vzala tak vysoká částka, kterou jsem vlastně připsala připravě jednak vysokoškolského zákona a jednak změně kvality na vysokých školách. Týká se to všech programů, nikoliv jenom kvalita. Atď do toho započítáváme Q-Ram, EFIN, kvalita, metodika. Můžeme do toho samozřejmě v tom hrubším součtu vzít také v úvahu audit Technopolis či reformu terciárního vzdělávání. Potom se dostaneme skutečně na půlmiliardovou sumu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Putnové. Nyní pan poslanec František Vácha, v tuto chvíli poslední písemně přihlášený do rozpravy ve třetím čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní ministryně. Já tedy musím říct, že ten zákon původně měl řešit nebo řeší závažné věci kolem akreditací. Bohužel je smutné, že se sevrknul v poslední době na debatu

kolem § 24 Práva fakult, případně otázky létajících profesorů. Jsou tam mnohem důležitější téma, kterým bychom se měli věnovat. To, že to sklouzlo tady k té jedné nebo dvěma věcem, je způsobeno nějakými zájmy určitých mocenských skupin, které, je mi líto, ale musím to říct, jsou schopny upírat občanům ústavní právo být volen do Poslanecké sněmovny.

Dokladem toho, té nesmyslnosti, to, že to vlastně není návrh ministerstva, je i to, že v důvodové zprávě o těch právech fakult není ani slovo. Já rozumím rektorům, proč tady s tím návrhem přicházejí, ale myslím si, že by o tom měla být vedena mnohem širší debata. Já dám jenom jeden příklad, který si myslím, že by vás měl přesvědčit. On už to tu zmíňoval kolega Svoboda. Děkaní jsou voleni fakultními senáty a odpovídají se fakultním senátům. Můžou být odvoláni rektorem, ale pouze pokud s tím souhlasí fakultní senát. A představte si, že jste zvoleni fakultním senátem, ale vnitřní organizaci fakulty vám určuje rektor. Nakládání s finančními prostředky vám určuje rektor. Tvorbu a uskutečňování studijních programů vám určuje rektor. Strategické zaměření a tvůrčí činnost, pracovněprávní vztahy a další věci. Dokonce ty peníze, které si jako fakulta vyděláte, o nich bude rozhodovat rektor. Já si myslím, že tohleto je opravdu na širší debatu, a mrzí mě, že se to neobjevilo v důvodové zprávě. To je, myslím si, jeden ze zásadních argumentů, proč bychom měli podpořit bud' pozměňovací návrh C5, nebo pozměňovací návrh K1 kolegy Svobody.

Mluvilo se tady o těch návrzích G1 a G3, o létajících profesorech. Paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, já nejsem právník, takže naštěstí můžu nebo budu hlasovat tak, jak si myslím, že by to mělo být správně. Já rozumím tomu návrhu pana poslance Zlatušky, považuji ho za správný. Nejsem právník, asi máte nějaké argumenty. Nicméně funkce létajících profesorů je dneska zneužívána. Já jako děkan fakulty, my máme plno lidí, kteří učí na jiných univerzitách. Ale učí tam buď zadarmo, anebo ve formě DPP nebo DPC. To nikomu nebrání, aby učil na jiné univerzitě. Dokonce jsou samozřejmě univerzity, které nemají ty odborníky, a já jim ty naše odborníky rád poskytnu, pokud tedy oni s tím souhlasí. Tady se jedná o úplně jiný institut, který chce řešit pan profesor Zlatuška. Takže to je otázka těch létajících profesorů.

A jak jsem na začátku říkal, že jsme sklouzli k § 24 a létajícím profesorům, ale ten zákon původně měl být o něčem úplně jiném. Ten měl být o kvalitě na vysokých školách, to znamená o změně akreditačního procesu, a tam si myslím, že jsme možná nějak na půl cesty. Obávám se, že asi nás neminou nějaké novelizace tohoto zákona, protože ten proces akreditace, modelování procesu akreditace, který je ted' nějakým způsobem nastaven, tam zase v tom přípravném procesu chybí.

Já znám akreditační proces třeba v Rakousku, kde stejně jako u nás se plánuje institucionální akreditace. Oni to tam také tak mají. O studijních oborech v rámci té institucionální akreditace si rozhodují oni sami, nebo samy ty univerzity. Takže já si myslím, že jdeme pravděpodobně správným směrem, nicméně trošku mi tam chybí namodelování těch důsledků nebo vazeb během akreditačního procesu.

A určitě bych podpořil ty pozměňovací návrhy, které se týkají podpory větší nezávislosti akreditačního úřadu. My víme, a už to tu bylo zmíněno, že akreditační

komise dnes má 21 členů. Proč tedy snižovat počet členů akreditačního úřadu? Je pravda, že pokud budeme dělat institucionální akreditace, které budou zastřešovat nějaký obor, nějaké širší obory, tak bychom měli mít v akreditační komisi odborníky, kteří budou zaštitovat třeba dva příbuzné institucionálně akreditované obory. Takže tady bych se opravdu přimluval za podporu té větší nezávislosti akreditační komise.

Nakonec bych chtěl poprát paní ministryni, aby nepodlehla lobbistickým tlakům a abychom získali zákon, který vysokým školám přinese stabilitu, ale přinese i kvalitu do budoucna. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Váchovi. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, já bych si dovolil ve svém krátkém diskusním příspěvku pouze upozornit na problém, který tady již mnohokrát zazněl, to známená létající profesori, i z toho pohledu možná z druhé strany. Těch profesorů, mnohdy jsou to z tohoto pohledu – omlouvám se za ten výraz – užiteční idioti. Není to pejorativní, není to jakoby negativní, ale mnohdy je ty vysoké školy potřebují, pouze když žádají o akreditaci. Potřebují obor, potřebují tam mít titulované hlavy, které mají nějakou tu praxi, tak si je najmou. Sotva akreditaci mají, dle zákona možná na deset let, možná kratší, ale není to tam omezeno, se jich docela rychle zbaví, protože nejsou jejich kmenoví, a místo nich ty jejich obory učí místní zaměstnanci, mnohdy bez patřičného vzdělání nebo odbornosti, která by k tomu přináležela. Je to obecný problém na vysokých školách. My taky poukazujeme na ty profesory, potažmo docenty, ale spíše si myslím, že to je problém tady tohoto a ten problém dělají samotné vysoké školy.

Já bych rád, aby se již výbor školský tímto zabýval a zkusil se zamyslet taky nad těmito profesory, protože pokud máme představu, že plat profesora je něco enormního nad, tak já si myslím, že opak je spíše pravdou, že jejich platy jsou hodně nízké a průměrná mzda – nebude daleko od pravdy, když budu říkat, že jejich plat se takhle pohybuje. Čili tady bych na to rád upozornil, aby pokud byla dána vysoké škole akreditace z toho titulu, že disponuje patřičnou kapacitou k výuce, tak aby byla kontrolovaná třeba v limitu jednou ročně, jestli dodržuje a jestli je ta kapacita opravdu na té vysoké škole a jestli nebyla pouze zneužita v době akreditace.

A na závěr mi dovolte jednu osobní neodbornou, vyloženě laickou poznámku. Myslím si, že v České republice je příliš hodně vysokých škol a že bychom se měli zamyslet nad jejich redukcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovu. Ještě jedna faktická poznámka paní poslankyně – dvě faktické poznámky, první je paní poslankyně Marta Semelová, poté pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já jenom dvě stručné poznámky. Navážu na svého kolegu, který tady zmínil, že v České republice je velmi velké množství vysokých škol. Je to pravda a já bych k tomu ještě dodala to, že z těch zhruba 72 vysokých škol je přes 40 soukromých vysokých škol, často velice malých, často s problematickou kvalitou a jsou to právě tyto školy, které potřebuji ty tzv. létající profesory, aby mohly mít zajištěný určitý obor. Tady podle mého názoru by mělo být opravdu stěžejní to, abychom se snažili o udržení kvality, aby se nepovolovaly další a další soukromé školy, které tomu škodí.

Druhá poznámka je, co jsem chtěla ocenit v návrhu vysokoškolského zákona, to je řešení sociálního stipendia vysokoškolských studentů, které podle mého názoru zlepšuje jejich postavení, protože víme o tom, že mnohé rodiny se rozhodují, jestli pošlou studenta na vysokou školu, nebo ne, právě z finančních důvodů. Tak tady si myslím, že to řešení, které je nabízeno, je správné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Martě Semelové. Nyní pan poslanec Pavel Plzák. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, budu stručný. Já bych využil faktické poznámky, protože už se pak nedostanu ke slovu, a poprosil bych paní ministryně, jestli by se ve svém závěrečném slovu vyjádřila, který pozměňovací návrh, který se týká jmenování profesorů, vlastně podporuje. Ona řekla, že pozměňovací návrh podporuje, ale jsou tam dva. (Hlas ze sálu: Tři!) Tři, a jestli si je tedy vědoma toho rizika, pokud by byl přijat pozměňovací návrhu pana kolegy Kasala v tom případě, že by pan prezident prostě 60 dnů vůbec nekonal, v žádném případě, a automaticky by došlo ke jmenování. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední přihlášený k rozpravě. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím, ale hlásí se pan předseda klubu ANO kolega Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl poprosit jménem našeho klubu o přestávku na poradu před hlasováním v trvání 15 minut. Děkuji za pochopení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vyhlásím přestávku ihned, protože závěrečná slova je lépe před hlasováním, protože se vyjádří jak paní ministryně, tak pan zpravodaj pravděpodobně v závěrečných slovech po přestávce. Vyhlašuji přestávku do 11.25. (Námitky v sále.) Deset minut, ne? Pardon, patnáct, tak do 11.30, ano?

(Jednání přerušeno v 11.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.30 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. ledna 2016

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat. Doba na přestávku pro zasedání klubu ANO uplynula. Prosím tedy, abyste zaujali svá místa. Ještě předtím, než dám prostor k závěrečným slovům, konstatuji došlou omluvu v době od 12.40 do 16.15 z pracovních důvodů pana poslance Jiřího Běhou恩ka.

Nyní tedy je prostor pro závěrečná slova. Ptám se paní ministryně, jestli má zájem. Ano. Paní ministryně, chvíličku malou. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, pokračujeme závěrečným slovem ministryně školství. (Důrazně vzhledem ke hluku v sále.)

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, na základě proběhlé rozpravy mi dovolte reagovat – jednak na výzvu, jak se stavím k možným změnám pravomocí prezidenta. Nepodporuji ani jeden z pozměňovacích návrhů, tzn. v následující hlasovací proceduře je všechny doprovodím nesouhlasem, a to z toho důvodu, že prezident republiky má své pravomoci určeny buď Ústavou, nebo zákonem a tyto má vykonávat. Nepokládám za vhodné, abychom tady vytvářeli zákony pro konkrétní situace a konkrétní osoby. Co se týká tří nejmenovaných profesorů, tak pokud nebude prezidentem republiky jmenováni, tak samozřejmě doběhne soudní řízení a pro prezidenta republiky bude platit výsledek soudního řízení jako pro kohokoli jiného.

Co se týká otázky děkanů a rektorů, nebo chcete-li univerzit a fakult. Také bych byla velmi nerada, kdyby se úsilí všech, že po deseti letech je konečně Poslanecká sněmovna připravena prohlasovat novelu vysokoškolského zákona, smrskla debata pouze na to, jaké vztahy mezi sebou mají, nemají a čeho se vzájemně obávají děkaní a rektori. Co se týká toho, že jako sociální demokratka snad právnuhují oslabení pozice děkanů nebo fakult. No samozřejmě v žádném případě. Vládní návrh pouze říká z hlediska respektování autonomie vysokých škol, že fakulty a univerzita, resp. rektor a děkaní si mohou statutem tyto své záležitosti svobodně upravit.

Co se týká projednávání ve výborech, byli jsme vedeni snahou, abychom eliminovali obavy děkanů a fakult, které z mého pohledu vyplývají zejména z jejich negativních zkušeností za doby předchozích vlád. To znamená, jsem ráda za iniciativu všech zúčastněných vyvážit kompetence fakult a univerzit. Vzhledem k tomu, že nedospěly reprezentace vysokých škol, tzn. Rada vysokých škol a Česká konference rektorů, ke shodě, jakým způsobem tyto kompetence upravit, tak z hlediska mé pozice v rámci hlasovací procedury zaujmu k pozici K1 neutrální stanovisko. Zároveň avizuju, že budu podporovat souhlasem A8, A9, tzn. souhrnný pozměňovací návrh vyplývající ze školského výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Valachové za její závěrečné slovo. Nyní pan poslanec Mihola jako zpravodaj se závěrečným slovem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, k novele vysokoškolského zákona už zde vystoupili snad všichni, kteří jsou s akademickým prostředím profesně spjati. A tak i já bych chtěl pár poznámek přidat právě předeším z tohoto důvodu, snad ještě víc než jako zpravodaj. Ale jen krátce. V akademickém prostředí působím totiž 16 let a za tu dobu už jsem také do těch mechanismů nějakým způsobem pronikl, i když jsem nebyl na rozdíl od některých kolegů děkanem nebo rektorem. Pár reakcí na několik předečníků.

Nemyslím si, že je adekvátní označovat novelu jako promarněnou příležitost. Když pominu, že vznikala přes funkční období několika ministrů, věnovala jí současná koalice podle mě náležitou pozornost. Novela se projednávala koaličně na výjezdních i dalších zasedáních, dále na podvýboru už potom za přítomnosti všech zástupců poslaneckých klubů, na výboru opakováně také. Diskutovalo se s mnoha odborníky, předeším se zástupci České konference rektorů či Rady vysokých škol a mnoha dalšími, a každý z nás asi i v rámci právě těch svých akademických působišť. Výsledkem těchto názorových střetů, včetně těch uvnitř koalice, podotýkám, je kompromis. Možná někdo řekne kompromis kompromisů. Ale ruku na srdce, těžko by jiný předkladatel, jiná koalice dosáhl na něco razantně progresivnějšího.

Byl bych rád, abych nám v rámci těchto obšírných diskusí neuniklo snad to nejdůležitější, to nejpodstatnější, a to byla slova, k nimž jsme se snad všichni hlásili ve svých volebních programech – kvalita českých vysokých škol. A v tomto kontextu jsem rád, že pan doc. Svoboda to zde ve svém vystoupení zmínil, a já se k tomu hlásím rovněž.

Mohl bych se tady také vyjadřovat obšírně k akademickému senátu a k těm navrženým změnám. Byl jsem totiž čtyřikrát senátorem na naší, tedy pedagogické fakultě, jednou také senátorem Masarykovy univerzity. Nechci příliš polemizovat s návrhy paní doc. kolegyně Putnové. Možná by někdo přidal ještě další návrhy podobné těm jejím, např. ohledně kvót zastoupení žen v senátu apod. Realita je ale podle mě celkově o hodně prostší. Zažil jsem situace, kdy do senátu byl problém dostat vůbec nějaké lidi, motivovat je k tomu, aby tam pracovali. A ten zmíněný asistent na čtvrt úvazku, který se může stát senátorem. Já myslím, že senátory volí snad rozumní lidé, kteří dneska mají přístup k množství informací, alespoň u nás to tak chodí, že kandidáti na senátory, jak učitelé, tak studenti, se musí představit, a neměl by nastat nějaký fatální problém v tom, že je tam někdo, kdo je s tou školou spjat okrajově a vlastně o ní vůbec nemá zájem.

Závěrem bych apeloval zejména na poslance vládní koalice, abychom odolali pokusu měnit dlouze diskutované věci a téma na poslední chvíli, pokud nechceme připustit, že předešlé dlouhé a složité debaty a jednání nebyly pouze formální. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní za výbor pro bezpečnost – paní kolegyně Černochová tu není, takže přikročíme k hlasování o pozměnovacích

návrzích. Žádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil, sdělil tedy své stanovisko. Jednotlivá stanoviska, i když je sdělila v závěrečném slově paní ministryně, budu požadovat před hlasováním i od ní. Pane zpravodaji, prosím. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Já bych nejdříve konstatoval, že ve druhém čtení návrhu zákona nebyl podán návrh na zamítnutí. Můžeme tedy hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích, které vzešly z jednání bezpečnostního výboru a školského výboru a ze druhého čtení tohoto návrhu zákona, tak jak jsou všechny uvedeny –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím o klid sněmovnu! Jednáme o proceduře hlasování. Není to úplně jednoduché. Budeme schvalovat hlasováním proceduru, tak prosím dávejte pozor. Pokračujte, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Mihola: – tak jak jsou všechny uvedeny ve sněmovním tisku 464/8. O těchto návrzích jednal a hlasoval školský výbor jako garanční výbor na své 22. schůzi dne 21. ledna tohoto roku a přijal usnesení, které je obsaženo ve sněmovním tisku 464/11.

Nejprve bych si dovolil vás seznámit s celou procedurou hlasování, na které se školský výbor usnesl svým usnesením číslo 145, kterou bychom následně schválili, a potom bych si dovolil vás provést celým hlasováním. (Předsedající: Prosím.)

Jako první by bylo hlasování o legislativně technických úpravách uvedených v tisku 464/11 pod arabskou číslicí 1. V tisku 464/8 jsou pod písmenem O. A další legislativní úpravy se týkají písmen C2, C3 a A23. V C2 se slova "vzdělávací a tvůrčí činnosti a souvisejících činností" nahrazují slovy "vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností". V C3 se slova "vzdělávací a tvůrčí činnosti a souvisejících činností" nahrazují slovy "vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností". V A23 se slova "řízení a o akreditaci" nahrazují slovy "řízení nebo o akreditaci".

Jako druhé by bylo společné hlasování o návrzích F1 a F2, což jsou pozměňovací návrhy kolegy Kasala, upravuje § 73 a § 95, věcně se týkají jmenování uchazeče profesorem. Nejmíňuje-li prezident republiky navrženého uchazeče profesorem do 60 dnů, je tento uchazeč jmenován ze zákona. Pokud budou schváleny návrhy F1 a F2, budou nehlasovatelné návrhy D1 plus D2 a návrhy I1 a I2. V případě neschválení návrhů F1 plus F2, pak musíme společně hlasovat o návrzích D1 plus D2. Pokud budou schváleny návrhy D1 plus D2, budou nehlasovatelné návrhy I1 a I2. V případě neschválení ani návrhů D1 plus D2 pak musíme hlasovat o návrzích I1 a I2. Upozorňuji, že tato společná hlasování nelze rozdělit, protože spolu věcně souvisejí. Všechny se týkají jmenování profesorů.

Jako další hlasování bychom hlasovali o návrhu C5, což je pozměňovací návrh poslance Karamazova. Týká se § 24 Práva fakulty a jejích orgánů. Pokud bude návrh C5 schválen, budou nehlasovatelné návrhy K1 a A8 plus A9. V případě neschválení

návrhu C5 musíme hlasovat o návrhu K1, což je návrh pana poslance Bohuslava Svobody. Pokud bude schválen návrh K1, bude nehlasovatelný A8 a A9. V případě neschválení ani návrhu K1 pak musíme společně hlasovat o návrzích A8 a A9, která jsou z usnesení školského výboru.

Dalším hlasováním by bylo společné hlasování o návrzích C2 plus C3 pana kolegy Karamazova opět. Jedná se o nahrazení slov rektor – předseda rady. Pokud budou schváleny C2 a C3, pak jsou nehlasovatelné v návrhu A1 body 15 a 27.

Další hlasování by bylo o návrzích A1 až A43. Jedná se o usnesení školského výboru. Toto hlasování by bylo s výjimkou A1 bodů 15 a 27, bude-li schváleno C2 a C3, a A2 bodu 244 a také s výjimkou A8 plus A9. Pokud budou schváleny návrhy A3 a A4, bude nehlasovatelný návrh C4. Pokud bude schválen návrh A26, bude nehlasovatelný návrh C8. Pokud bude schválen A42, bude nehlasovatelný návrh L2. (Velký hluk v sále.)

Následně bychom společně hlasovali o návrzích B1 až B6. Jedná se o usnesení bezpečnostního výboru.

Další by bylo společné hlasování o návrzích C1 a C6. Pod písmenem C jsou opět návrhy kolegy Karamazova. Jde o úpravy v § 9 a § 27, které se týkají oprávnění členů akademického senátu vysoké školy, resp. fakulty navrhovat vnitřní předpisy vysoké školy, resp. fakulty, to jest ne výlučně rektor, resp. děkan. Upozorňuji, že tato hlasování nelze rozdělit. Potom bychom hlasovali o návrhu C7. Jde o úpravu § 81b, věcně o kratší platnost institucionální akreditace jen pro případ, že byla zamítnuta bezprostředně předcházející žádost, nikoliv obecně dřívější, jak uvádí novela.

Následně bychom společně hlasovali o návrzích E1 a E2 kolegy Raise. Jedná se o úpravu přechodných ustanovení v článku II, věcně jde o přechodná ustanovení k funkčnímu období členů Akreditační komise. Opět upozorňuji, že nelze rozdělit hlasování.

Další by bylo společné hlasování o návrzích G1 a G3, návrhy paní poslankyně Berdychové. Tyto upravují usnesení § 70 a bod přechodných ustanovení. Věcně potom jde o: místo akademického pracovníka může tatáž osoba zastávat jen na jedné vysoké škole, na další jen se souhlasem rektora vysoké školy, kde takové místo zastává, plus přechodné ustanovení. Opět upozorňuji, G1 a G3 nelze rozdělit.

Další by bylo hlasování o návrhu G2. V § 70 se doplňuje nový odstavec 8, věcně: je-li osoba akademickým pracovníkem na více vysokých školách, součástech vysokých škol, může volit a být volena do akademického senátu vysoké školy, součásti vysoké školy pouze na jedné z nich.

Dalším hlasováním by bylo hlasování o návrhu H1, což je návrh paní poslankyně Halíkové. Týká se doplnění přílohy číslo 3 vysokým školám nová oblast veřejná správa.

Následně bychom hlasovali společně o návrzích J1 a J2 pana kolegy Zahradníka. Týká se nové úpravy ustanovení § 60a, § 89, § 90. Věcně jde o: uskutečňovat mezinárodně uznávané kurzy a udělovat mezinárodně uznávané tituly může nejen veřejná, ale jakákoliv vysoká škola, nostrifikovat zahraniční vzdělání může nejen veřejná, ale jakákoliv vysoká škola. Opět upozorňuji, že nelze rozdělit hlasování.

Potom budeme hlasovat o návrhu L1. Pod písmenem L jsou návrhy pana kolegy Laudáta, který upravuje ustanovení § 8. Věcně kromě rektora a prorektora má právo na vystoupení na zasedání akademického senátu vysoké školy i děkan.

Dále bychom společně hlasovali o návrzích L3 plus L4 plus L5. Opět z dílny pana kolegy Laudáta. Týká se ustanovení § 8 a § 26. Věcně jde o povinné nejméně třetinové zastoupení profesorů a docentů v akademickém senátu vysoké školy, resp. fakulty. Znovu upozorňuji, že ani toto hlasování nelze rozdělit.

Dále by následovalo společné hlasování o návrzích L6 plus L8 plus L10, navrhuje úpravy v § 83a odst. 1, § 83b odst. 1 a bodě 4 přechodných ustanovení. Věcně jde o zvýšení počtu Rady Akreditačního úřadu na 21, zpravidla profesoři a docenti. Opět ani zde nelze rozdělit hlasování.

Dále by následovalo společné hlasování o návrzích L7 plus L11. Upravuje § 83 a odst. 4 a vkládá novou část 3. Změně zákona o platu představitelů státní moci věcně upravuje odměňování členů Rady Akreditačního úřadu stanový zákon, nikoli vláda, plus konkrétní návrh. Ani zde nelze rozdělit hlasování.

Následně bychom hlasovali o návrhu L9. Vkládá nový odst. 5 do § 83b. Věcně jde o silněji formulovanou nezávislost členů Rady Akreditačního úřadu, neslučitelnost jakéhokoliv působení na vysoké škole s výjimkou výuky na základě dohod mimo pracovní poměr s výkonem funkce předsedy nebo místopředsedy rady. Další členové rady nesmějí jinou činností ohrožovat důvěru v nezávislost a nestrannost Akreditačního úřadu.

Dále bychom hlasovali o návrhu M1, pod písmenem M jsou návrhy paní poslankyně Dobešové. Jde o úpravu § 68 odst. 1. Věcně jde o výslovné zakotvení možnosti vysoké školy uznávat zkoušky nebo jiné studijní povinnosti z vyšších odborných škol.

Další by bylo hlasování o návrhu M2, úprava § 78a. Věcně jde o rozšíření standardů pro akreditaci studijního programu o specifické požadavky na studijní programy uskutečňované v cizím jazyce ve spolupráci se zahraniční vysokou školou a na studijní programy, při jejichž studiu se uznávají studijní povinnosti z vyšších odborných škol.

Předposlední by bylo hlasování o návrhu N1 pana kolegy Tejce. Upravuje § 60a. Věcně se týká – mezinárodně uznávané kurzy otevřít i pro studenty a absolventy českých vysokých škol, nejen zahraničních, jak je tomu podle aktuálního znění zákona.

Poslední by bylo hlasování o návrhu zákona jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Tolik k proceduře hlasování a dovolil bych si požádat sněmovnu o její schválení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní k proceduře hlasování. Pan předseda klubu TOP 09 a potom paní poslankyně Vlasta Bohdalová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pány, já nevím, jak vám, ale mně se občas stane, že pohlednu tváří v tvář trpké skutečnosti, že mé intelektuální schopnosti jsou limitované a že nejsem schopen pochopit, co se po mně chce. To se mi stalo teď. Jakkoli oceňuji snahu zpravodaje a jakkoli jsem si dělal pečlivě poznámky a konfrontoval jsem to s jednotlivými pozměňujícími návrhy, tak jsem se prostě vprostřed jeho výkladu ztratil. A kdybych teď měl hlasovat o proceduře, tak nemohu naplnit svoji ústavní odpovědnost hlasovat podle svého vědomí a svědomí, protože netuším, o čem bych hlasoval.

Pokud nejsem úplně nej stupější člen této Poslanecké sněmovny, tak se domnívám, že je nás tady takových víc, a proto bych si dovolil požádat, zdali by mohl pan zpravodaj proceduru zopakovat, vysvětlit, proč u jím navrhovaných pozměňujících návrhů jsou návrhy nehlasovatelné, a u každého návrhu kdyby ještě označil věcný obsah. Myslím si, že tento návrh zákona je výsledkem příliš dlouhé práce na to, abychom teď začali hlasovat pouze formálně. A já jsem přesvědčen, když teď budeme hlasovat o proceduře, tak takových 147 z nás bude hlasovat pouze formálně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vám rozumím, ale aby než zopakuje případně proceduru, myslím si, že připomínky k proceduře je třeba dát, aby to když tak pan zpravodaj zapracoval. Čili já v tomto ohledu dáme paní kolegyni Bohdalové možnost, aby vystoupila, a potom se k tomu dostaneme. (Poslanec Kalousek mimo mikrofon: Mohu vysvětlit svůj názor?) Samozřejmě.

Poslanec Miroslav Kalousek: Moje připomínka k proceduře je zřejmá. Jakkoli si vážím přípravy zpravodaje, jeho výklad byl pro mě nesrozumitelný a já prosím o zopakování včetně pojmenování věcného obsahu jednotlivých pozměňujících návrhů a zdůvodnění nehlasovatelnosti těch návrhů, které jsou označovány za nehlasovatelné. Já akceptuji, pokud moji připomínku nevezmete. Nicméně já tady tedy veřejně prohlašuji, že pak nevím, o čem hlasuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní dáme slovo paní poslankyni Vlastě Bohdalové, potom opět zpravodaji, protože ta procedura je naznačena, i když ne úplně, až asi od bodu G1 už potom je seřazena podle pořadí ve skutečnosti v tom materiálu číslo tisku lomeno 11.

A teď tedy paní poslankyně Bohdalová. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: K proceduře navrhoji u bodu hlasování číslo deset, kdy v návrhu procedury je společné hlasování o návrzích B1 až B6, jsou to usnesení bezpečnostního výboru, navrhoji, abychom hlasovali o bodech B1 až B4 a B6 a zvlášť hlasovali o bodu B5.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili společné hlasování B1 až B4 a oddělená hlasování B5, B6.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: B1 až B4 a B6 a samostatně B5.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozumím, samostatně B5. Pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Krátce bych reagoval na pana předsedu Kalouska. Mě trošku mrzí, že tak zkušený poslanec ve třetím čtení neví, o čem je řeč. Já jsem z toho skoro šokován a jenom proto, že nechci zdřžovat, si neberu pauzu, abych se vzpamatoval, pane předsedo. (Potlesk části poslanců.) Jinak jestli vám to není známo, i vaši kolegové sedí ve školském výboru. Ale možná, že jste si ani tohoto faktu nevšimli. My jsme to velmi obšírně probírali tam, a jak jsem zmiňoval i ve svém závěrečném slovu ještě před procedurou, tak skutečně těch koaličních schůzek a zástupců všech klubů bylo tolik, že věřím, že vaši kolegové už znají všechny ty pozměňovací návrhy úplně nazepaměť. A navíc mně ještě bylo řečeno a doufám, že je to pravda, tedy, to nemohu zaručit sám, že každý z poslanců dostal na lavici i tuto proceduru, tak aby se mohl opravdu soustředit a nemusel se, jak jste říkal, spolehat pouze na své kolegy. To bych opravdu nechtěl, to bych si nevzal na svědomí, abyste byl odvislý jenom dívat se na ruce jiných. (V sále je trvalý hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan kolega Kalousek. Prosím sněmovnu o klid! Jde skutečně o složitou proceduru, máte ji všichni v tom tisku předepsanou a pořadí hlasování má nějakou logiku, která prostě není v tom pořadí zaznamenána. Ale samozřejmě vyžaduje určitou pozornost. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já vážně nechci zdřžovat a mrzí mě, že jsem šokoval zpravodaje. Nechci zlehčovat míru jeho práce a taky jsem své vystoupení nijak nemyslel jako jeho osobní kritiku. Já jsem se vám tady prostě jenom ve vší pokročilosti svěřil se svým intelektuálním limitem, o kterém jsem přesvědčen, že není v tuhle chvíli ojedinělý v této sněmovně. Já jsem prostě přesvědčen, že když teď budeme hlasovat o proceduře, která byla přednesena, tak polovina z nás nebude tušit, o čem hlasuje. Někomu to možná nevadí, já to respektuji. Já v tu chvíli se budu cítit jako někdo, kdo se zpronevěřuje své ústavní povinnosti, abych věděl, o čem hlasuji. Proto jsem si dovolil požádat o zopakování a podrobnější vysvětlení. Pokud je to nemístná žádost, tak ji prostě odmítnete, ale já chci mít čisté svědomí, že vím, o čem hlasuji, když teď budu hlasovat o proceduře, já zodpovědně, a sebeobviňuji se tím, říkám: Nevím o čem hlasuji. Ale jsem přesvědčen, že drtivá většina z vás je na tom stejně jako já.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan zpravodaj upřesnil proceduru. Souhlas, pane zpravodaji, s návrhem paní kolegyně Bohdalové, rozdělené hlasování o B1 až B4 plus B6 a samostatné hlasování B5? Ano? Je to podle mého soudu cca 10. krok, podle poznámek, ano?

Žádá někdo opakování procedury od pana zpravodaje? Pan kolega Kalousek o to žádá, pan zpravodaj myslí, že... Dobře. Jestli o to žádá jenom kolega Kalousek, nezbývá mi nic jiného, než dát hlasovat o tom, jestli ostatní souhlasí s procedurou, nebo nesouhlasí s procedurou. Pane zpravodaji... (Připomínka z pléna.)

Tak dobrá, omlouvám se panu kolegovi Kalouskovi. První hlasování bude o tom, aby pan zpravodaj znova zopakoval proceduru hlasování. Ano? Čili kdo souhlasí s opakováním procedury hlasování?

Zahájil jsem hlasování číslo 97 a ptám se, kdo je pro opakování procedury. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 97, z přítomných 179 pro 33, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o schválení navržené procedury se změnou, kterou navrhla paní poslankyně Vlasta Bohdalová.

Rozhodneme v hlasování číslo 98, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro schválení takové procedury. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 98, z přítomných 179 pro 147, proti 1. Procedura byla schválena.

Prosím, pane zpravodaji, ujměte se své zpravodajské role. Tak, první návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Takže nejdříve přistoupíme k hlasování o legislativně technických úpravách, které jsou pod písmenem O a dále v C2, C3 a A23. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Paní ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 99 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 99, z přítomných 178 pro 174, proti nikdo. Bylo schváleno. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Další hlasování je o F1 a F2. Podotýkám, to jsou ty návrhy týkající se jmenování profesorů. Pokud budou schváleny návrhy F1 a F2, budou nehlasovatelné návrhy D1 plus D2 a návrhy I1 a I2. Stanovisko garančního výboru nedoporučující. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 100 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100, z přítomných 178 pro 36, proti 22. Návrh nebyl přijat. Další hlasování.

Poslanec Jiří Mihola: Protože nebyly schváleny návrhy F1 plus F2, musíme hlasovat o návrzích D1 plus D2. Pokud budou schváleny návrhy D1 plus D2, budou

nehlasovatelné návrhy I1 a I2. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.
(Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 101, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 101, z přítomných 178 pro 13, proti 139. Ani tento návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Musíme tedy nyní hlasovat o návrzích I1 a I2. Stanovisko garančního výboru nedoporučující. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 102, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 102, z přítomných 179 pro 11, proti 147. Návrh nebyl přijat.

Pan předseda Kalousek ještě jednou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se moc omlouvám, já vím, že jsem tím ostravný, možná že kdyby to byla rozpočtová pravidla nebo něco, čím se zabývám 20 let, tak bych ten problém neměl. Já jsem nevěděl, o čem se hlasuje, když se odhlasovávala procedura, a jsem přesvědčen, že v té situaci byla většina z vás. Jsem přesvědčen, že i teď, když se řekne I1 a okamžitě se hlasuje, že se v těch několika listech pozmněnovacích návrhů nezorientujeme tak rychle, abychom mohli rychle reagovat. Komu z vás to nevadí, tak ať mu to nevadí a řídí se podle lodivoda, ale já mám velkou prosbu. Teď už ani nechci, aby se hlasovalo, ale pokud tento proces fakt nemá být jenom formální, tak kdyby pan zpravodaj byl tak laskav a u každého pozmněnovacího návrhu aspoň jednou větou sdělil jeho věcný obsah. Já bych se cítil lépe jako zákonodárce při hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já myslím, že pan zpravodaj vždy říká minimálně to, čeho se to týká, a jestliže to říkal u bodu F1, F2, tak ty body D1 a I1, 2 se týkaly téhož, čili věcně to bylo samozřejmě to samé. Takže v tomto ohledu jsem to po něm nevyžadoval, požadoval jsem stanovisko. Ale prosím, pane zpravodaji, vždy zdůrazňujte, kdy se dostaneme k dalšímu předmětu jednání. Prosím další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Pane předsedo Kalousku, já se pokusím co nejvíce vyhovět vaši připomínce. Omlouvám se, pokud jsem to explicitně neřekl úplně u všech těch pozmněnovacích, ale na úvod jsem řekl vlastně, jednají o stejně věci, o tom jmenování profesorů, jsou v podstatě alternativní a detailně jsem je popsal v tom úvodu k proceduře. Ale budu to tedy akceptovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Další návrh prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Mihola: Další návrh. Nyní budeme hlasovat o návrhu C5, což je návrh pana poslance Karamazova, týká se § 24 Práva fakult a jejich orgánů. Pokud bude schválen C5, budou nehlasovatelné K1 a A8 plus A9. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 103 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 103, z přítomných 179 pro 30, proti 127. Návrh nebyl přijat. Návrh je alternativní.

Poslanec Jiří Mihola: Pokračujeme v alternativním návrhu pana poslance Svobody. Protože nebyl schválen návrh C5, musíme tedy nyní hlasovat o K1. Pokud bude schválen K1, bude nehlasovatelné A8 plus A9. Stanovisko garančního výboru – garanční výbor nezajímal stanovisko. (Ministryně má neutrální stanovisko.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 104 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 104 z přítomných 179 pro 109, proti 20. Návrh byl přijat. (Slabý potlesk zprava.) Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Mihola: Protože byl návrh přijat, můžeme přistoupit k dalšímu hlasování. Nyní by to bylo o návrzích C2 plus C3. Jsou to pozměňovací návrhy pana kolegy Karamazova, kde se jedná o nahrazení slov "rektor, předseda rady". Pokud budou schváleny, jsou nehlasovatelné v A1 body 15 a 27. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 105 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 105 z přítomných 180 pro 174, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Jiří Mihola: Nyní budeme hlasovat o návrzích A1 až A43 s výjimkou v A1 bodu 15 a 27, v A2 bodu 244 a A8 plus A9. Jedná se o usnesení školského výboru. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 106 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 106 z přítomných 180 pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme jít na další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Nyní hlasování o B1, B2, B3, B4 a B6, což jsou všechno usnesení bezpečnostního výboru. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 107 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 107 z přítomných 180 pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Přecházíme k oddělenému hlasování o B5, což je opět pozměňovací návrh z bezpečnostního výboru. Jedná se o usnesení, věcně se navrhuje úprava § 95 odst. 3. Jde o studium příslušníků Policie České republiky, které se řídí požadavky Ministerstva vnitra. Navrhuje se změna na příslušníky bezpečnostních sborů, kteří by se měli řídit požadavky těchto bezpečnostních sborů. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 108 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 108 z přítomných 180 pro 73, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jiří Mihola: Nyní hlasování o C1 plus C6, což jsou návrhy kolegy Karamazova. Jedná se o úpravy v § 9 a § 27, které se týkají oprávnění členů akademického senátu vysoké školy, respektive fakulty, navrhovat vnitřní předpisy vysoké školy, respektive fakulty, to jest ne výlučně rektor, respektive děkan. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 109 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 109 z přítomných 180 pro 15, proti 151. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Hlasování o C7. Jedná se o úpravu § 81b, věcně o kratší platnost institucionální akreditace jen pro případ, že by byla zamítnuta bezprostředně předcházející žádost, nikoliv obecně drívější, jak uvádí novela. Je to návrh pana poslance Karamazova. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 110 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 110 z přítomných 180 pro 174, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Hlasování o E1 a E2, což je pozměňovací návrh pana kolegy Raise. Jde o úpravu přechodných ustanovení v článku II, včeně jde o přechodná ustanovení k funkčnímu období členů akreditační komise. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 111 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 111 z přítomných 180 pro 177, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jiří Mihola: Hlasování o G1 a G3, což jsou pozměňovací návrhy paní poslankyně Berdychové. Tyto upravují ustanovení § 70 a bod přechodných ustanovení, včeně jde o to, že místo akademického pracovníka může tatáž osoba zastávat jen na jedné vysoké škole, na další pouze se souhlasem rektora vysoké školy, kde takové místo zastává, plus přechodné ustanovení. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 112 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 112 z přítomných 180 pro 61 poslanec, proti 104. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Hlasování o G2, což je opět návrh paní poslankyně Berdychové, v § 70 se doplňuje nový odst. 8, včeně: je-li osoba akademickým pracovníkem na více vysokých školách, součástech vysokých škol, může volit a být volena do akademického senátu vysoké školy, součásti vysoké školy, pouze na jedné z nich. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 113 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 113 z přítomných 180 pro 32, proti 116. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Bude hlasování o návrhu H1, což je pozměňovací návrh kolegyně Halíkové. Týká se doplnění přílohy číslo 3 k vysokým školám, nová oblast veřejná správa. Garanční výbor nezaujal stanovisko. (Ministryně nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 114. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 114, z přítomných 180 pro 68, proti 102. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Hlasování o J1 plus J2, což je pozměňovací návrh pana kolegy Zahradníka. Týká se nové úpravy ustanovení § 60a, § 89 a § 90. Věcně jde o to, že uskutečňovat mezinárodně uznávané kurzy a udělovat mezinárodně uznávané tituly může nejen veřejná, ale jakákoli vysoká škola, nostrifikovat zahraniční vzdělání může nejen veřejná, ale jakákoliv vysoká škola. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 115. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 115, z přítomných 180 pro 18, proti 136. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Nyní budeme hlasovat o L1, což je návrh pana kolegy Laudáta, který upravuje ustanovení § 8, věcně kromě rektora a prorektora má právo na vystoupení na zasedání akademického senátu vysoké školy i děkan. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 116. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 116, z přítomných 180 pro 172, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Hlasování o L3 plus L4 plus L5, opět z dílny pana kolegy Laudáta. Týká se ustanovení § 8 a § 26. Věcně jde o povinné nejméně třetinové zastoupení profesorů a docentů v akademickém senátu vysoké školy, resp. fakulty. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 117. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 117, z přítomných 180 pro 22, proti 150. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Hlasování o L6 plus L8 plus L10. Opět návrh pana kolegy Laudáta, kdy se navrhují úpravy v § 83 odst. 1, v § 83b odst. 1 a v bodě 4 přechodných ustanovení. Věcně jde o zvýšení počtu členů rady akreditačního úřadu

na 21, zpravidla profesori a docenti. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 118. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 118, z přítomných 180 pro 22, proti 112. Návrh nebyl přijat. Další návrh, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Mihola: U pozměňovacího návrhu kolegy Laudáta zůstaneme i nyní. Jedná se o hlasování L7 plus L11, které upravuje § 83a odst. 4 a vkládá novou část třetí, změně zákona o platu u představitelů státní moci, včeně upravuje odměňování členů rady akreditačního úřadu, stanoví zákon, nikoliv vláda, plus konkrétní návrh. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 119 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 119, z přítomných 180 pro 52, proti 111. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Další návrh pana kolegy – už poslední – Laudáta, hlasování o L9. Vkládá nový odstavec 5 do § 83b. Včeně jde o silněji formulovanou nezávislost členů rady akreditačního úřadu, neslučitelnost jakéhokoliv působení na vysoké škole s výjimkou výuky na základě dohod mimo pracovní poměr, s výkonem funkce předsedy nebo místopředsedy rady. Další členové rady nesmějí jinou činností ohrožovat důvěru v nezávislost a nestrannost akreditačního úřadu. (Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 120 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 120, z přítomných 180 pro 144, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Nyní budeme hlasovat o M1, což je pozměňující návrh paní poslankyně Dobešové. Jde o úpravu § 68 odst. 1. Včeně jde o výslovné zakotvení možnosti vysoké školy uznávat zkoušky nebo jiné studijní povinnosti z vyšších odborných škol. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 121 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 121, z přítomných 180 pro 117, proti 40. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Hlasování o M2. Zůstaneme opět u pozměňovacího návrhu paní poslankyně Dobešové. Jedná se o úpravu § 78a. Věcně jde o rozšíření standardů pro akreditaci studijního programu o specifické požadavky na studijní programy uskutečňované v cizím jazyce ve spolupráci se zahraniční vysokou školou a na studijní programy, při jejichž studiu se uznávají studijní povinnosti z vyšších odborných škol. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující. (Ministryně: Nesouhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 122 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 122, z přítomných 180 pro 1, proti 134. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Hlasování o N1, což je pozměňovací návrh pana poslance Tejce. Upravuje § 60a. Věcně se týká – mezinárodně uznávané kurzy otevřít i pro studenty a absolventy českých vysokých škol, nejen zahraničních, jak je tomu podle aktuálního znění zákona. Stanovisko garančního výboru je doporučující. (Ministryně: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 123 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 123, z přítomných 180 pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Mihola: Nyní hlasování o návrhu zákona jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se ale zeptám, jestli jsou všechny pozměňovací návrhy, které byly předloženy, vyčerpány. Všichni, kteří předkládali pozměňovací návrh, respektují to, že zpravidla vyčerpal všechny pozměňovací návrhy? (Bez námitek.) Ty, které byly kontradikcí, se samozřejmě hlasovat nemohly. Takže skutečně prohlašuji všechny pozměňovací návrhy za vyčerpané. A protože bylo o návrzích hlasováno, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku č. 464, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 124 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 124 – z přítomných 180 pro 139, proti 15. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk.)

Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím bod č. 143.

Ještě než budeme pokračovat, přečtu došlé omluvy z jednání Poslanecké sněmovny. Od 14.30 se do konce jednání omlouvá ze zdravotních důvodů pan poslanec Adam Rykala. Od 12 do 14.30 se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Jaroslav Klaška, od 12.00 do 14.30 se omlouvá z pracovních důvodů paní místopředsedkyně Jaroslava Jermanová. Dále se omlouvá paní poslankyně Věra Kovářová od 12.30 do 13 hodin. Naopak pan poslanec Stanislav Grošpič ruší svou omluvu z dnešního odpoledního jednání. (V sále je velmi rušno.)

Pan kolega Sklenák se hlásí. Prosím, pane předsedo. – Ale počkejte chvíličku pane předsedo, já ještě uklidním sněmovnu. Já vím, že to bylo náročné, dlouho očekávané, ale přesto si myslím, že je potřeba, aby vás sněmovna vyslechla v klidu. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dovoluji si jménem dvou poslaneckých klubů – ČSSD a ANO 2011 – navrhnut, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. hodině.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozuměl jsem tomu procedurálnímu návrhu. Než začneme další bod, budeme procedurálně hlasovat o návrhu pana předsedy klubu sociální demokracie, který jménem dvou poslaneckých klubů navrhl jednání a procedurální hlasování o zákonech po 19. hodině.

Rozhodneme následujícím hlasováním, ale předtím vás všechny odhlásím, protože někteří kolegové ze sněmovny odešli. Žádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Ještě spustím gong, aby kolegové a kolegyně věděli, že budeme rozhodovat o tomto procedurálním návrhu.

A protože se počet přihlášených stabilizuje, tak zahajuji hlasování pořadové číslo 125 a ptám se, kdo je pro jednání po 19. hodině. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 125, z přítomných 162 poslanců pro 85, proti 63, návrh byl přijat. Znamená to, že budeme dnes jednat i po 19. hodině.

Děkuji. Nyní předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně, milí kolegové. Dalším bodem našeho dnešního jednání je

146.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 47/2002 Sb., o podpoře malého a středního podnikání a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 545/ - třetí čtení

Nyní prosím za navrhovatele pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka a zpravodaje garančního výboru pana poslance Michala Kučera, aby zaujali místo u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou vedeny ve sněmovním tisku 545/3, který vám byl doručen dne 10. prosince 2015. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 545/4.

Pan navrhovatel má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládám vám návrh novely zákona o podpoře malého a středního podnikání, na základě kterého vznikne nový subjekt s názvem Agentura pro podnikání a inovace. Tato agentura bude podřízena zákonu o státní službě a bude plnit roli zprostředkovujícího subjektu pro evropské strukturální a investiční fondy v oblasti podpory podnikání.

Novela zákona je vypracována na základě požadavku EK vneseného na jednání delegace ČR s Evropskou komisí na lednovém a únorovém zasedání na Ministerstvu vnitra k implementaci služebního zákona. Evropská komise žádá, aby všechny zprostředkovující subjekty pro jednotlivé operační programy byly podřízeny služebnímu zákonu.

Hospodářský výbor k tomu přijal usnesení, které navrhuji neakceptovat, vyjma prvního a posledního bodu, protože by nevyřešil ten problém, kvůli kterému jsme jednali s Evropskou komisí. A pokud by byl skutečně politický zájem nechat celý CzechInvest pod služebním zákonem, tak to lze provést exekutivní cestou a není zapotřebí pro to zákon, proto by byl ten zákon zbytečný. Proto si vás dovoluji požádat o schválení tohoto zákona dle návrhu Ministerstva průmyslu a obchodu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Otvírám rozpravu, do které v tuto chvíli neviduji žádnou přihlášku... Hlásí se pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, hezké odpoledne. Řeknu pář slovo k tomu, co tady říkal pan ministr.

Myslím si, že ta rozprava na hospodářském výboru probíhala vcelku dost podrobně. Opět jsme narazili samozřejmě na služební zákon, který dělá problémy, na

co sáhneme. Myslím si po té diskusi, která tam proběhla, a kolega Urban tam měl samozřejmě jiný názor, ta se domnívám, že to, co je tady navrhováno, je dle mého soudu asi tím v tuto chvíli nejsprávnějším řešením. Myslím si, že ten návrh si zaslouží podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Další příhlášený je pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký den, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a páновé. Opět se dostaváme do nějakého bludného kruhu se služebním zákonem. Nedávno energetický zákon, nyní novela o podpoře malého a středního podnikání a problém CzechInvestu. A nyní je problém, zda bude spadat CzechInvest pod služební zákon, protože přece jenom on dělá tu službu pro stát, anebo nebude. Já sám za sebe říkám, že by se měl vztahovat pod služební zákon. Protože spadá pod Ministerstvo průmyslu a obchodu, tím pádem spadá pod služební zákon.

Já si myslím, že těchto problémů tady bude víc, než jsou jenom ty dva, energetický zákon nebo tento zákon, který tady nyní projednáváme. Má mě ponětí, že do půl roku se tady vynoří ještě spousta dalších problémů, které budou řešit jednotlivá ministerstva, ať je to třeba Ministerstvo životního prostředí, inspekce životního prostředí a mnoho mnoha dalších problémů.

Já si opravdu myslím, a dávám to jako varování, abychom ten služební zákon opravdu znova otevřeli a celý upravili. Protože pokud to budeme dělat touto cestou, tak tam bude takových výjimek, že to odpolitizování státní správy se vůbec nebude konat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní s přednostním právem pan zpravodaj, po něm s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Já děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové. To, že služební zákon nám přináší –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, prosím o klid v jednacím sále. Děkuji. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Kučera: To, že služební zákon nám přináší dnes a denně problémy, to skutečně už pocítujeme velice téměř v každém jednotlivém bodě projednávaného zákona. My jsme včera měli poměrně sáhodlouhou diskusi ohledně Energetického regulačního úřadu, ohledně jeho nezávislosti, ohledně vyplacené či nevyplacené podpory 42 mld. korun a o problémech, které byly způsobeny zejména nejednoznačností služebního zákona. Dnes jsme v podobné pozici. Na jedné straně jsme tlačeni, abychom tento zákon podpořili, protože v okamžiku, kdy zákon

nepodpoříme, tak je samozřejmě ohroženo další čerpání peněz z Evropské unie. Pokud ho podpoříme, tak víme, že ten zákon v sobě skrývá ne dobrá řešení. To znamená, za půl roku, za rok tady bude na stole novela, která bude pravděpodobně řešit právě onen CzechInvest a jeho rozdelení. To, že rozdelení CzechInvestu není úplně dobře připraveno, to bohužel zaznívá z jednotlivých diskusí. Myslím si osobně, že bychom zákon jako takový měli ještě podrobit další diskusi, nicméně tady v tuto chvíli už stojíme před rozhodnutím ano – ne.

Já jenom připomenu, že před podobným dilematem jsme stáli například u zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, EIA. Tam jsme skutečně také byli postaveni před to, že pokud neprojde zákon, nebude čerpání evropských fondů. Pokud projde zákon, tak projde zákon, který evidentně v sobě má chyby. Dneska stojíme před podobným hlasováním. To znamená, pokud budeme hlasovat ano, odhlasujeme zákon, který není tak kvalitní, jak by kvalitní měl být, není tak dobře připraven. Pokud budeme hlasovat ne, ohrozíme financování českého průmyslu. Skutečně nezávidím vládní koalici toto rozhodování.

Dámy a pány, já jako zpravodaj bych rád přednesl, nevím, jestli tady zazněly, já je pro jistotu ještě načtu buď poprvé, nebo ještě jednou, legislativně technické připomínky, které jsou obsahem usnesení hospodářského výboru. To znamená, teď načtu legislativně technickou připomínu. Legislativně technická připomínka. Článek 3 Účinnost zní: "Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po jeho vyhlášení." Tolik tedy legislativně technická připomínka, o které bude hlasováno až poté, co přistoupíme k hlasování o proceduře a o zákonu jako takovém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Pardon, nyní s technickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Takže ještě jednou. Já budu vaším prostřednictvím reagovat na pana zpravodaje. Za prvé. Kdo pro ten služební zákon hlasoval? No byli jste to zase vy. Byla to pravicová opozice, vládní koalice. Klub KSČM pro to ruku nezvedl. Že jsem jasné poukazoval na to, jaké problémy to bude dělat. Druhá připomínka. Mě by tedy hrozně zajímalo, kolik zákonů ještě bude podmiňovat čerpání dotací z Evropské unie. Nejprve služební zákon, potom to je zákon o zadávání veřejných zakázek, nyní novela zákona o podpoře malého a středního podnikání. Kolik zákonů ještě tímto budete podmiňovat? Vždyť to není normální! To pak budeme pořád něco dělat, že Evropská unie nám zastaví dotace, když to neschválíme do nějakého data? To je jenom politikum, to není o tom, že nám to Evropská unie nařizuje. To je o tom vyjednávání. A pokud to vyjednávání děláte špatně, tak to dopadne, jak to dopadne.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klánovi za jeho faktickou. A protože je teď přesně 12 hodin 45 minut, a protože Poslanecká sněmovna svým usnesením pevně zařadila volební body, tak přerušuji projednávání bodu číslo 146, děkuji panu ministru i panu zpravodaji a budeme se věnovat bodu

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Usnesení volební komise číslo 125 ze dne 26. ledna tohoto roku vám bylo rozdáno na lavice. Nyní prosím, aby se slova ujal předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Dámy a páni, kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, dobré již odpoledne. Dovolím si vás i dnes provést společně s panem předsedajícím volebními body. Jsou dva a jsou nekonfliktní a relativně jednoduché.

První bod, který teď otvíráme, je bod číslo 183, týká se změn ve složení orgánů Poslanecké sněmovny a ty změny jsou v rámci nebo uvnitř jednotlivých poslaneckých klubů, respektive dvou klubů, výměna jednoho kolegy za druhého, respektive kolegyně, a nic jiného, složitějšího. Takže když dovolíte, já se omezím i v tom úvodním slově, respektive v rekapitulaci na to nejstručnější.

Lhůtu na podání návrhu jsme ve volební komisi vyhlásili do 25. ledna, do tohoto pondělí do 13 hodin. Obdržené návrhy jsme na volební komisi projednali včera a přijali jsme usnesení číslo 125, které mají jednotlivé poslanecké kluby, a tedy i výk dispozici. Podle jednacího řádu se tyto změny provádějí tady na plénu veřejným hlasováním a tak to za volební komisi vám navrhnu, pokud budete souhlasit, a doporučím, aby po rozpravě Sněmovna nejprve hlasováním konstatovala en bloc rezignaci. Ty rezignace budou v petičním výboru Markéta Adamová za klub TOP 09 a Starostové a ve stálé komisi pro rodinu, rovně příležitosti a národnostní menšiny Helena Langšádlová ze stejného klubu. Poté bych navrhl, abychom pomocí hlasovacího zařízení en bloc provedli volbu nových členů. V souladu s usnesením číslo 125 to budou nominace Heleny Langšádlové do petičního výboru, Markéty Adamové do stálé komise pro rodinu, rovně příležitosti a národnostní menšiny a navíc ještě nominace za ANO 2011 pana poslance Miloše Babiše do zemědělského výboru. Pro vaši informaci, je to výměna za našeho dnes již bývalého kolegu pana poslance Vozdeckého.

Nyní vás tedy, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A já tak činím. Otevím rozpravu, do které nevidímu žádnou přihlášku. Pokud se skutečně nikdo nehlásí, rozpravu končím a prosím o vaše závěrečné slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak ještě si dovolím ne závěrečné slovo. Nyní vás, pane předsedající poprosím, abyste nechal hlasovat o těch rezignacích.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přivolám naše kolegy z předsály a budeme hlasovat o rezignacích tak, jak dle usnesení volební komise, které nám bylo doručeno.

Jsou to rezignace z petičního výboru paní poslankyně Adamové a ze stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti paní poslankyně Heleny Langšádlové.

O tomto zahajují hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko.
Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 126. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 130, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A nyní vás, pane předsedající, prosím, abyste nechal hlasovat o nové volbě poslanců do orgánů Sněmovny. A je to do petičního výboru kolegyně Langšádlová, do zemědělského výboru kolega Miloše Babiše a do stálé komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny paní kolegyně Markéty Adamová.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: O tomto usnesení zahajují hlasování. Kdo je pro tyto nominace, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 127. Přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 133, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak já děkuji, tím tento bod můžeme, pane předsedající, ukončit. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna provedla změny v orgánech tak, jak bylo navrženo. A nyní vás poprosím o zahájení dalšího volebního bodu, číslo 184.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, končím volební bod 183 a zahajují projednávání bodu číslo 184. Je to

184. **Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání**

Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 122 ze dne 24. 11. 2015 a poprosím vás, pane předsedo volební komise, abyste se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Jednáme tedy o jmenování člena, jednoho člena do tzv. velké mediální rady, je to Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Tento bod je včetně vašich nominací, kolegyně a kolegové, již připraven od listopadu, protože volební komise vyhlásila lhůtu na podání nominací do 23. listopadu 2015 do 13 hodin, protože 1. prosince skončilo funkční období jednomu členovi, panu Ing. Janu Kostrhunovi. Ve výše uvedené lhůtě byly návrhy od klubů doručeny.

Volební komise je řešila 24. listopadu a přijala usnesení číslo 122. To vám bylo rozdáno na lavice, ale pro stenozáznam a úplnost ho v rychlosti přečtu:

"Volební komise Poslanecké sněmovny pověřuje předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby seznámil s těmito návrhy:

1. Návrhy kandidátů na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání:
Milan Bouška – navržen ODS, Milan Bouška ještě jednou – navržen klubem Úsvit, dále Miroslav Konvalina – navržen klubem ANO 2011, Jan Mrzena – navržen klubem KDU-ČSL, a konečně Miloš Zahradník – navržen poslaneckým klubem ČSSD.

2. Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise navrhuje volbu tajnou.

3. Zvolenému členu započne jeho šestileté funkční období dnem jmenování předsedou vlády, nejdříve 2. prosince 2015."

Tady u té lhůty musím připomenout, jedná se o návrh, resp. výběr Poslaneckou sněmovnou a následné jmenování člena Rady předsedou vlády České republiky panem premiérem Sobotkou. Volba probíhá až dnes, a proto zvolenému kandidátovi, pokud tedy dnes bude vybrán, započne jeho funkční období až dnem jmenování předsedou vlády České republiky. Ta volba bude tajná, ve Státních aktech, ale než se k ní odebereme, tak vás, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já tak činím, otevíram rozpravu, do které ale neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a poprosím o vaše další pokyny k dalšímu postupu.

Poslanec Martin Kolovratník: V souladu s jednacím řádem bychom o tom návrhu na tajné hlasování měli hlasovat, takže nejdřív poprosím o jedno hlasování, jestli souhlasíme s provedením volby tajnou volbou, tajným hlasováním.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, a já toto hlasování zahajuji. Kdo je pro tajnou volbu, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 128, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 112, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A nyní tedy můžeme vyhlásit tajné volby. Budeme na lístcích označovat pouze jedno jméno, takže myslím, že budeme rychlí, a na vydávání lístků dávám čas 12 minut, takže to bude do 13.05 hodin. Prosím, abychom se odebrali do Státních aktů a výsledky voleb vyhlásím potom ve 14.30 hodin na začátku odpoledního jednání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přerušuji projednávání tohoto bodu. Prosím, abyste se odebrali k tajné volbě, a přerušuji jednání Sněmovny do 14.30 hodin. Organizační výbor začíná po tajné volbě, to je ve 13.05 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.54 hodin.)
(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, budeme pokračovat odpoledním jednáním. Nejprve přečtu omluvy. Pan poslanec Šarapatka do 16 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Procházka prodlužuje omluvu do 17 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Pastuchová se omlouvá od 16.30 do 17.30 z pracovních důvodů, pan místopředseda vlády Bělobrádek od 17.15 do 19 hodin, paní ministryně Valachová od 14.30 do konce jednacího dne, pan poslanec Zemánek od 17 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Chalupa mezi 14 a 16.45 z pracovních důvodů, pan ministr Babiš od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Grošpič od 14 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Černoch od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy.

Než přistoupíme k dalšímu bodu, tak prosím předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Přeji všem dobré odpoledne. Jak jsem avizoval při volebních bodech, v krátkosti vás seznámím s výsledkem té jedné tajné volby jednoho člena do Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Voleb se zúčastnilo 141 z nás, bylo tedy vydáno 141 hlasovacích lístků a stejný počet odevzdaných platných i neplatných lístků, 141.

Zde jsou výsledky: kandidát Milan Bouška získal 35 hlasů, Miroslav Konvalina 10 hlasů, Jan Mrzena 45 hlasů a Miloš Zahradník 30 hlasů.

V souladu s ustanoveními tajné volby bylo kvorum nutné pro zvolení 71. Tohoto kvora nedosáhl nikdo, a tak tedy do druhého kola postupují dva kandidáti s nejvyšším počtem hlasů. V abecedním pořadí jsou to Milan Bouška s 35 hlasami a Jan Mrzena se 45 hlasami. Takže máme v této volbě druhé kolo – Milan Bouška a Jan Mrzena. Ještě budu avizovat, že druhé kolo bych rád vyhlásil zhruba za 14 dní, tedy v případném variabilním týdnu, pokud bude zasedat Poslanecká sněmovna, opět na středu na obědovou pauzu. To je ode mne vše. Děkuji a předávám slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji i za předání slova. Tím pádem jsme vyčerpali informaci o výsledku voleb a budeme tedy projednávat bod

32.

Vládní návrh zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 637/ - druhé čtení

Prosím paní ministryni pro místní rozvoj Karlu Šlechtovou, aby tento tisk uvedla.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení pánonové poslanci, vládní návrh zákona o zadávání veřejných zakázek jsem vám představila při prvním čtení zákona, které se konalo v listopadu loňského roku. Chtěla bych jenom připomenout vůbec smysl toho zákona a proč jsme ho zpracovali.

Nový zákon je výraznou změnou oproti dosavadní úpravě a posunuje zadávání veřejných zakázek v celoevropském modernizačním trendu. Je důležité, že nová pravidla jsou jasná, a chceme tak mimo jiné zabránit soustavnému novelizování jako u stávajícího zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, což je opravdu jeho největší problém. Náš nový zákon – není to novela, je to opravdu nový zákon – je stručnější a dochází ke změně systematicky tak, aby zákon byl přehlednejší, a směřuje od obecného ke konkrétnímu. Jedná se opravdu o velkou změnu zákona, který představuje, jak se mají zadávat v České republice veřejné zakázky.

Ráda bych připomněla také, že se jedná o důležitou normu a cílem tohoto zákona je zajistit férova pravidla pro výběr dodavatele. Právě spravedlivou a rovnou soutěží lze dosáhnout hospodárnosti a efektivity ve veřejných investicích. Návrh zákona velmi výrazně snižuje byrokraci, a to jak pro zadavatele, tak i pro uchazeče a dodavatele. Zároveň budou zadávací řízení výrazně flexibilnější. Posílení pružnosti ovšem také samozřejmě přináší posílení odpovědnosti zadavatele a na druhou stranu zákon je určen hlavně těm, kteří chtějí zadávat hospodárně a efektivně.

Předložený návrh byl podroben při přípravě a při projednávání ve výborech velmi silné diskusi a velmi dlouhé diskusi. Přestože u veřejných zakázek existuje mnoho protichůdných zájmů, naše snaha směřuje k tomu, aby pravidla byla vyvážená, tedy na jednu stranu silně naplňuje zásadu transparentnosti a zároveň však umožňuje již zmíněný pružný přístup.

Jsme si velmi dobře vědomi rizika, že se jedná o normu novou, a lze očekávat přirozenou nedůvěru všech, kterým je zákon určen. Tomu samozřejmě absolutně nezabráníme, nicméně u menších zakázek pravidla zůstávají v podstatě stejná, tedy neměníme limity pro nejmenší zakázky a zároveň zadavatel – například v takzvaném zjednodušeném podlimitním řízení jsou pravidla také v zásadě shodná – na druhou stranu bude mít mnoho nových možností pro své rozhodnutí, jak bude postupovat.

Návrh zákona byl probírána ve třech výborech Poslanecké sněmovny. Paralelně s ním byl projednáván i změnový zákon, kterým se budou měnit v souvislosti s přijetím nového zákona o zadávání veřejných zakázek jiné zákony. Návrh zákona o zadávání veřejných zakázek byl ve výborech podroben diskusi, za kterou bych chtěla všem poslancům přítomným na všech výborech velmi poděkovat. Některé pozměňovací návrhy, které jsme přijali, zákon opravdu vylepšují.

Zároveň bych si vám dovolila poděkovat za vaši aktivní účast ve skupině poslanců a senátorů, kterou jsem zřídila prostřednictvím a skrz veškeré politické spektrum Poslanecké sněmovny a Senátu České republiky. Vaše návrhy i zkušenosti byly pro nás podnětné a sami víte, že mnoho z nich jsme akceptovali.

Projednávání ve výborech vyústilo v doporučení výborů zákon schválit, avšak ve znění doporučovaných pozměňovacích návrhů. Pro představu, o jakém počtu pozměňovacích návrhů hovořím, jedná se o 13 za hospodářský výbor, 5 za

ústavněprávní výbor a 152 za výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který byl a je garančním výborem tohoto zákona.

Chtěla bych zde zmínit některá téma, která byla nejvíce podrobena diskusi. Změna smlouvy, dodatečné práce, velmi diskutovaný § 222, zjednodušeně 30 % nebo 50 %. Velká debata se vede a vedla ke změnám smlouvy. Předmětem diskuse je otázka, zda pravidla stanovená směrnicemi na národní úrovni nezpřísníme. Ministerstvo pro místní rozvoj vyjadřovalo k tému změnám neutrální stanovisko, neboť důvody jsou legitimní a nejsou proti směrnicím. Ministerstvo pro místní rozvoj je připraveno podpořit takové řešení, na kterém bude dosažen širší konsenzus. Za rozumný kompromis považujeme řešení, kdy bude přípustná jednotlivá změna ve výši 50 %, ale zároveň součet všech změn nepřesáhne 30 % z celé hodnoty zakázky.

Dalším diskutovaným tématem bylo zvýšení limitu pro koncese malého rozsahu z 20 milionů na 100 milionů. S návrhem na zvýšení limitu pro hranici, kdy není třeba zadávat koncese podle zákona, zásadně Ministerstvo pro místní rozvoj nemůže a nebude souhlasit. Jedná se o změnu jednoho z podstatných parametrů zákona. Ministerstvo financí také v této oblasti nesouhlasí se zvýšením. Hrozí v tomto případě riziko, že zadavatelé budou zakázky nastavovat tak, aby se staly koncesemi, a mohli tak do 100 milionů zadávat bez soutěže. To je pro nás nemožné a nepřípustné.

Dalším debatovaným tématem byla majetková struktura, resp. skuteční vlastníci. Vládní návrh zavádí povinnost zadavatele zjišťovat u vítěze majetkovou strukturu až ke skutečným majitelům. Nebudeme souhlasit s návrhy na vypuštění této povinnosti, které se také objevily v pozměňovacích návrzích, a jsme připraveni podpořit návrh na upřesnění způsobu prokazování majetkové struktury.

Dalším tématem, které se hodně debatovalo, jsou takzvané zaknihované akcie. Vládní návrh našeho nového zákona předpokládá, že o veřejné zakázky se v případě akciových společností budou moci ucházet pouze ty společnosti, které mají zaknihované akcie. Zde je však nutno aplikovat odlišný přístup k zahraničním dodavatelům, u nichž byl požadavek na povinné zaknihování považován za diskriminační, neboť jejich právní řád s ním nemusí počítat. Stejný přístup je obsažen v zákoně o podporovaných zdrojích energie, jehož úprava byla inspirací pro vládní návrh na doporučení vlády České republiky.

Dalším tématem, které se objevilo na ústavněprávním výboru, je zákaz účasti členů vlády ve veřejných zakázkách. Jedná se o návrh, který je v rozporu s evropským právem, jedná se o rozhodnutí soudního dvora Řecka a jedná se již o uzavřený judikovaný případ. Tento rozsudek říká, že výčet důvodů pro vyloučení z veřejné zakázky je omezený na ty důvody, které jsou vyjmenovány ve směrnici, a členský stát nemůže stanovovat další důvody pro vyloučení. V řeckém případě přímo ústava zakazovala účastnit se ve veřejných zakázkách těm společnostem, které vlastní osoba, která je zároveň vlastníkem sdělovacích prostředků. Soud rozhodl, že takové opatření je nepřiměřené, protože tyto společnosti nemají ani možnost prokázat, že neexistuje střet zájmů. Platí tedy, že nelze automaticky zakazovat účast ve veřejných zakázkách těm dodavatelům, které vlastní například člen vlády. Pokud by se ukázalo, že takový dodavatel je ve střetu zájmu, pak návrh zákona umožňuje takového dodavatele vyloučit, pokud by neexistovala mírnější opatření. Vládní návrh zákona

tuto problematiku řeší, a široce, v ustanoveních o střetu zájmů, a podrobněji a přísněji než stávající současná úprava zákona o veřejných zakázkách. Zadavatel je vždy povinen vyloučit z rozhodovacího procesu nebo vlivu na veřejnou zakázku takové osoby, které jsou ve střetu zájmů. Pokud na základě informací o skutečných majitelích vybraného dodavatele střet zájmu zjistí, vybraného dodavatele musí – musí vyloučit.

Další debatované téma byl dotovaný zadavatel. V otázce okruhu osob, které se se zadavateli výběrového řízení, a to z důvodu, že jejich zakázka je dotována z veřejných rozpočtů, bude Ministerstvo pro místní rozvoj nadále podporovat vládní návrh, to znamená širší okruh povinných osob, než vyžadují směrnice. Tento postoj opakovaně podpořilo i Ministerstvo financí. Naše ministerstvo tedy nepodporí návrhy, které tento okruh osob zužují. Jedinou výjimkou je osoba, která obdrží dotace z rozpočtu cizího státu, a zakázka je plněna mimo území Evropské unie, což řeší otázku činnosti neziskových organizací v krizových oblastech.

Dále jsme řešili výši poplatku za podnět k antimonopolnímu úřadu, k ÚOHS, k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který je také spolupředkladatelem tohoto zákona. Objevil se pozměňovací návrh, který navrhuje zavést poplatek za podnět k ÚOHS. Za přiměřenou Ministerstvo pro místní rozvoj považuje částku tisíc korun, nicméně pozměňovací návrh počítá s deseti tisíci korun. Zde se domníváme, že ta částka je opravdu velmi vysoká, a jde o částku za každý podnět. Domníváme se, že tato částka by mohla být také označena za neústavní, neboť by zcela bránila možnost ten podnět podat. Poplatek je navíc nevratný.

Dále jsme řešili, a bylo to také hodně medializováno, otázku zapojení společnosti, které zaměstnávají postižené, respektive hendikepované osoby. V otázce zvýhodnění zaměstnavatelů zdravotně postižených osob bude Ministerstvo pro místní rozvoj vycházet z vládního návrhu, kdy se odstraňuje automatické zvýhodnění chráněných dílen či obdobných zaměstnavatelů snížením cen o 15 % při hodnocení nabídek. Tento institut byl velmi zneužíván. Nicméně v našem zákoně to vyvažujeme širší možnosti zohlednit takzvané sociální dopady na plnění veřejné zakázky při stanovení podmínek pro zadávací řízení, například počet hendikepovaných zaměstnanců při výkonu určitého typu zakázky a tak dále.

Dále jsme řešili komoditní burzy. V garančním výboru byl projednáván pozměňovací návrh, který řešil možnost postupovat v jednacím řízení bez uveřejnění na komoditních burzách. Tato otázka byla řešena i při projednávání vládou. V této otázce bude Ministerstvo pro místní rozvoj respektovat stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu, které je gestorem zákona o komoditních burzách. Objevily se nám dva protichůdné pozměňovací návrhy. Jeden z nich umožňuje nákupy na komoditních burze v řízení takzvaném JŘBU, jednací řízení bez uveřejnění, pouze bez zprostředkovatelů, a ten druhý návrh zprostředkovatele připouští, ale pouze za předpokladu, že se jejich odměňování řídí předem uveřejněným ceníkem. Ministerstvo pro místní rozvoj si v tomto případě vyžádá stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu a bude podporovat jeho stanovisko.

Dále jsme tam měli téma, které se objevilo i na poslední chvíli, uveřejňování nad 0,5 milionu korun. Pozměňovací návrh, který byl podán, zavádí povinnost

uveřejňovat na profilu zadavatele dopředu informace o veřejných zakázkách malého rozsahu nad 500 tisíc korun. Návrh posiluje transparentnost, negativním dopadem je zvýšení administrativy dodavatelů. Dále by mohlo dojít k dalšímu zahlcení Úřadu po ochranu hospodářské soutěže. Ten s pozměňovacím návrhem nesouhlasí. Je nutné zmínit, že většina zadavatelů již tyto zakázky uveřejňuje dobrovolně, i když to zákon neukládá, a to dokonce i zakázky s nižší předpokládanou hodnotou. S tímto návrhem nesouhlasí ani zástupce veřejných zadavatelů, kterých se to nejvíce týká, to znamená starostové, a to prostřednictvím Svazu měst a obcí.

Diskutovali jsme také oblast předběžného opatření. V oblasti přezkumu vycházíme z vládního návrhu, který připravil antimonopolní úřad jako spolupřekladatel zákona. Zásadně nesouhlasíme a nebudeme souhlasit s návrhem na úplné zrušení možnosti vydávat předběžné opatření ze strany antimonopolního úřadu. Možnost vydávání předběžných opatření výslovně vyžadují zadávací směrnice.

Dále jsme řešili zavedení výjimky na pacht závodu. Jedná se o požadavek na rozšíření nadlimitních výjimek, které jsou stanoveny směnicemi, a nelze jejich výčet rozširovat. Návrh je tedy v přímém rozporu s evropskými směnicemi a tento návrh Ministerstvo pro místní rozvoj nepodpoří. Výjimka by také mohla navíc sloužit k obcházení zákona.

Ministerstvo pro místní rozvoj poskytlo ke všem pozměňovacím návrhům své stanovisko a i nadále jsme připraveni k jakékoliv diskusi a samozřejmě debatám. Já bych vám chtěla poděkovat za pozornost a děkuji i za vaši aktivní účast na přípravě celého nového zákona. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru, dále byl tisk přikázán ústavněprávnímu výboru a výboru hospodářskému. Usnesení téhoto výboru vám byla doručena jako tisky 637/1 až 5. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj garančního výboru a současně ale i ústavněprávního výboru, kterým je pan poslanec Lukáš Pleticha. Prosím, pane zpravodaji, informujte nás o projednání návrhu v obou výborech a odůvodněte prosím také příslušné pozměňovací návrhy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Já bych možná na úvod hned navrhl (obrací se k předsedajícímu) sloučit rozpravu s následujícím tiskem 638, protože tyto dva spolu souvisí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Tak já navrhují, abychom tak učinili až poté, co vystoupí zpravodajové a bude zahájena rozprava. Poté je možné tento návrh vznést a provedeme příslušné kroky. Prosím.

Poslanec Lukáš Pleticha: Ano. Takže uvedeným sněmovním tiskem 637 se, jak již řekla paní ministryně, zabývaly výbory, kterým to bylo přikázáno, přičemž garanční výbor, výbor pro veřejnou správu, se tímto tiskem zabýval opakovaně. To

nejhlavnější zasedání bylo 13. ledna na jeho 35. schůzi, kdy byly podrobně probírány všechny pozměňující návrhy, které mezitím do tohoto výboru přišly. Bylo jich na 120. Opravdu jsme se tomu podrobně věnovali několik hodin a výsledek, návrhy, které prošly, ty jsou uvedeny ve sněmovním tisku 637/5.

Já asi v tomto případě nebudu komentovat všechny pozměňující návrhy, protože těch je skutečně hodně. Měnily se tam lhůty, měnily se tam věci, o kterých již mluvila paní ministryně, byl to třeba poplatek za podání k ÚOHS, byla tam obsáhlá diskuse o vicepracích a vůbec systému započítávání víceprací, méněprací. Nakonec jsme přijali řešení, jak ho máte v tomto tisku. Byla tam udělána řada legislativních zpřesnění, některé chyby, které při takto rozsáhlém díle se občas stanou, takže to je také odstraněno. Podstatná změna byla, že se prodloužily lhůty tak, aby bylo jednoznačné, kdy lhůty začínají běžet, jak pokračují.

Další okruh věcí, které se řešily, byly věci ohledně podmínek účastí, podmínek kvalifikace. Zabývali jsme se tam i velice podrobně možnostmi vyloučení některých uchazečů, za jakých podmínek. Diskutovaly se tam také kvalifikační podmínky.

Já asi tímto skončím komentování tohoto tisku, protože je to skutečně rozsáhlé a ne všechny věci jsou tak zcela zásadní. Spiš se tam jedná o upřesnění tisku, jak byl předložen ministerstvem. Takže tolik k usnesení garančního výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Další výbor, který se tímto zabýval, byl ústavněprávní výbor, který se tímto zabýval dne 14. ledna, kde byly přijaty dva podstatné pozměňující návrhy. Jeden se týkal možnosti vyloučení společnosti nebo uchazeče, v němž má člen vlády 10 %, to již paní ministryně také okomentovala, a další věc se týkala víceprací a záležitostí, kdy v průběhu plnění zakázky se vyskytly nějaké okolnosti, které nešlo při zadávání předvídat. Takže tato usnesení tam máte ve sněmovním tisku 673/4.

A konečně třetí výbor, který se tímto sněmovním tiskem zabýval, byl výbor hospodářský a ten se zabýval tímto tiskem dne 13. ledna –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, jenom pro pořádek – já zde mám napsaného jako zpravodaje pana poslance Birkeho, který je omluven, takže pokud jste členem hospodářského výboru, tak ho můžete zastoupit. Pokud ne, tak v této fázi potřebuji někoho z hospodářského výboru, kdo se ujmě role zpravodaje. (Předseda hospodářského výboru Ivan Pilný přebírá z rukou předsedy Jana Hamáčka písemný podklad). Já panu předsedovi půjčím usnesení jeho vlastního výboru. (Písemný podklad padá na zem.) Já bych vám ten tisk donesl, ale pokud se zvednu ze své židle, tak přeruším jednání schůze. Musel jsem zvolit tento méně důstojný postup. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo, já bych tedy za zpravodaje hospodářského výboru přečetl usnesení hospodářského výboru, které k tomuto zákonu a k tomuto sněmovnímu tisku bylo přijato.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova náměstka ministryně pro místní rozvoj Jana Blechy, zpravodajské zprávy poslance Jana Birkeho a po obecné a podrobné rozpravě:

Za prvé – doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 637 ve znění schválených pozměňovacích návrhů:

1) v § 4 odstavec zní: "(2) zadavatelem je osoba, která k úhradě nadlimitní nebo podlimitní veřejné zakázky použije více než 200 miliónů českých korun nebo více než 50 % peněžních prostředků poskytnutých z rozpočtu veřejného zadavatele, z rozpočtu Evropské unie nebo veřejného rozpočtu cizího státu s výjimkou případů, kdy je veřejná zakázka plněna mimo území Evropské unie".

2) v § 36 odst. 4 v první větě za slova "od zadavatele" doplní slova "s výjimkou advokáta nebo daňového poradce"

3) v § 36 odst. 4 věta druhá zní: "Pokud zadávací dokumentace obsahuje informace, které jsou výsledkem předběžné tržní konzultace, zadavatel označí v zadávací dokumentaci tyto informace, identifikuje osoby, které se na předběžné tržní konzultaci podílely a uvede všechny podstatné informace, které byly obsahem předběžné tržní konzultace."

4) v § 153 odst. 1 písem. a) se v bodech 1 a 2 slova "nebo zásobníku plynu" zruší

5) v § 158 se vkládá nový odstavec 2, který zní: "(2) ustanovení § 4 odst. 4 se nepoužije pro podlimitní sektorové zakázky." Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

6) za § 160 se vkládá nový § 160a, který zní: "§ 160a Zvláštní ustanovení pro režim veřejné zakázky. Ustanovení § 24 věty druhé se nepoužije pro sektorové veřejné zakázky."

7) v § 178 se číslo 20 miliónů nahrazuje číslem 100 miliónů

8) v § 222 odst. 5 a 6 písm. c) zní: "c) hodnota dodatečných stavebních prací, služeb nebo dodávek nepřekročí 50 % původní hodnoty závazku, pokud bude provedeno více změn, je rozhodný součet hodnoty všech změn podle tohoto odstavce"

9) v § 223 odst. 2 úvodní části se slova "rovněž v případě" nahrazují slovy "a to bez zbytcného odkladu, poté co zjistí" a písm. b zní: "b) vybraný dodavatel před zadáním veřejné zakázky předložil údaje, dokumenty, vzorky nebo modely, které neodpovídaly skutečnosti a měly vliv na výběr dodavatele nebo"

10) za § 258 se vkládá nový § 259, který zní: "1. Za podání podnětu k zahájení řízení z moci úřední úřad od toho, kdo podnět podal, vybere poplatek ve výši 1 000 korun za každou veřejnou zakázku, ve vztahu k jejímuž zadávání je v podnětu uvedeno pochybení. 2. Podalo-li podnět více osob společně, vybere se poplatek podle odstavce 1 pouze jednou. 3. Poplatek je splatný s podáním podnětu na účet úřadu. 4. Nebyl-li s podáním podnětu poplatek ve lhůtě dle odstavce 3 zaplacen, podnět se nevyřizuje. 5. Poplatek se nevrací. 6. Osvobození od poplatku ani prodloužení lhůty pro zaplacení poplatku není přípustné. 7. Zákon o správních poplatcích se nepoužije."

Další paragrafy se přečíslují.

11) § 259 až 278 se označí jako § 260 až 279

12) v dosavadním § 278 odst. 2 se slova "podle § 3 odst. 2" nahrazují slovy "podle § 4 odst. 1"

13) v části čtvrté nadpisu hlavy čtyři se slova "bez uveřejnění" nahrazují slovy "s uveřejněním"

Za druhé – zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny České republiky provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona.

Za třetí – pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru.

Za čtvrté – pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. Tolik tedy vystoupení zpravodajů. Ještě přečtu omluvu paní poslankyně Semelové, ale to je na zítra od 9. hodiny z pracovních důvodů, a pan poslanec Adam se omlouvá dnes od 17. hodiny také z pracovních důvodů.

Otevíram rozpravu, kdy registruji návrh na sloučení rozpravy. Je zde faktická poznámka. (Poslanec Pleticha mimo mikrofon říká, že se jedná o procedurální návrh). Pokud je to procedurální návrh na sloučení rozpravy... takže registruji procedurální návrh, prosím ještě pro jistotu jednou na mikrofon, že žádáte o sloučení rozpravy s bodem 33.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, navrhoji procedurální návrh, abychom sloučili rozpravy sněmovních tisků 637 a 638 dohromady, neboť spolu souvisí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Takže já vás všechny odhlásím, protože je zde žádost o novou registraci, a budeme tedy hlasovat o tom, že rozprava k bodu 32 bude sloučena s rozpravou k bodu 33, neboli že o této dvou bodech povedeme společnou rozpravu. Upozorňuji, že pouze sloučenou rozpravu obecnou, protože v podrobné rozpravě je možné navrhovat pozměňovací návrhy k oběma tiskům.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí se sloučením obecné rozpravy u těchto dvou tisků, ať stiskne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 129, přihlášeno je 107, pro 107, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Kailová má kartu číslo 17.

Já tedy přeruším bod číslo 32 a otevím bod 33, což je

33.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek
/sněmovní tisk 638/ - druhé čtení**

Prosím tedy paní ministryni, aby i tento tisk uvedla. Něco nám říct musíte, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Určitě ráda řeknu. Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, jedná se o návrh zákona, kterým se mění některé další zákony právě ve vazbě na vznik nového zákona o zadávání veřejných zakázek. Jedná se především o technické změny dalších doprovodných zákonů. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. My jsme tento návrh přikázali rovněž výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru a dále rovněž byl přikázán příslušným dvěma výborům – ústavněprávnímu a hospodářskému. Tisky vám byly doručeny, resp. usnesení vám byla doručena jako tisky 638/1 až 5. Prosím zpravodaje garančního výboru a ústavněprávního výboru pana poslance Pleticha.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený předsedající, vážená vládo, vážené dámy a pánové, tímto tiskem se zabýval rovněž výbor pro veřejnou správu, který ho doporučil ke schválení tak, jak byl podán, nebyly k němu podány žádné pozměňovací návrhy a takto byl doporučen. Stejnou procedurou byl tento tisk projednán i v ústavněprávním výboru dne 14. ledna. Rovněž byl projednán, rovněž byl doporučen a žádné pozměňovací návrhy nebyly podány,

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím tedy, aby opět pana poslance Birkeho zastoupil pan předseda hospodářského výboru.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já tady přečtu usnesení hospodářského výboru ke sněmovnímu tisku 638:

"Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova náměstka ministryně pro místní rozvoj Jana Blechy, zpravodajské zprávě poslance Jana Birkeho a po obecné a podrobné rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky projednat a schválit sněmovní tisk 638 ve znění předloženého vládního návrhu zákona;

II. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona;

III. pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto zákona v hospodářském výboru;

IV. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky."

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji, pane předsedo. Povedeme tedy sloučenou obecnou rozpravu k témtoto dvěma tiskům.

**Sloučená rozprava k bodům 32 a 33
/sněmovní tisk 637 a 638/**

Prosím první přihlášenou, kterou je paní poslankyně Halíková, aby se ujala slova, a připraví se pan poslanec Adamec.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, členové vlády, vážné poslankyně a poslanci, stovky miliard korun se každý rok vynakládají na stavební práce, dodávky a služby nejenom při čerpání prostředků z evropských fondů, ale i z národních dotací nebo z vlastních rozpočtů ať už ministerstev, krajů, měst a obcí. Všichni zadavatelé přitom pochopitelně musí postupovat podle stávajícího zákona o zadávání veřejných zakázek. Ročně se tak soutěží, pro zajimavost, zakázky v celkovém objemu, který dosahuje téměř 600 mld. korun. Při projednávání současného, jak už tady bylo paní ministryní zdůrazněno, nového zákona, nikoli novely zákona o zadávání veřejných zakázek, jsme neustále konfrontováni s tlakem, že musíme nový zákon o zadávání veřejných zakázek poměrně rychle přijmout, abychom vyhověli předběžné podmínce Evropské komise k čerpání evropských peněz. Jenže zadavatelé veřejných zakázek i uchazeči o ně od nás poslanců očekávají především jistotu, že pokud podle tohoto zákona budou postupovat, tak se nedostanou do potíží jak s dotacemi, tak nebudou čelit trestním oznamením, která se bohužel zejména vždycky v období před novými volbami doslova množí. (Stále hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já se velmi omlouvám a prosím sněmovnu o klid, jak vpravo, tak vlevo. Prostředek je výjimečně ticho, hluk jde zleva a zprava. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Milada Halíková: Předložený zákon je velice rozsáhlý, co do paragrafového znění je obsáhlejší než ten stávající. Je ale otázka, jestli očekávání, o kterých jsem hovořila, skutečně splňuje a bude splňovat.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj se proto na svém jednání nezabýval jenom tím, co mu bylo předloženo, ale uskutečnil celou řadu konzultací se zástupci krajů, měst a obcí i s dalšími zadavateli veřejných zakázek. Z proběhlých debat musím konstatovat, že panuje obava, abychom neschválili zákon, který bude třeba novelizovat dřív, než se ho všichni zadavatelé naučí používat. Obavy z toho, co jsem právě řekla, do jisté míry umocňuje i množství pozměňovacích návrhů, kterými se jednotlivé výbory zabývaly a které jsou předmětem dnešního druhého čtení návrhu zákona.

Překvapilo mě, vážené poslankyně a poslanci, že desítky pozměňovacích návrhů iniciovalo samotné Ministerstvo pro místní rozvoj jako předkladatel tohoto zákona. Jenom ve výboru pro veřejnou správu jich bylo celkem 38. Zdá se, že předlohu se nepodařilo před odevzdáním na jednání Sněmovny ani po vypořádání tří a půl tisíce připomínek v mezirezortním připomínkovém řízení dotáhnout do podoby bez nutnosti dalších korekcí.

Zarázející je, že Ministerstvo pro místní rozvoj počítá s vydáním řady metodik. Důvodem má být, že metodiky je možné upravovat snadněji podle aktuálních potřeb, než jak je tomu u zákona. Pokud by se takový přístup uplatnil, tak by se ale zadavatelé mohli utopit v množství metodik a naopak by znejistěli, jak mají vlastně postupovat. Jako příklad mohu uvést, že Ministerstvo pro místní rozvoj odmítlo stanovit v zákonu kritéria pro stanovení mimořádně nízké nabídkové ceny, protože to prý neodráží různorodost předmětu zakázek a z evropské směrnice byl nakonec původní vzorec vyřazen. Ovšem možné vzorce má obsahovat metodika, což zase vyvolá, troufnu si říci, strach vylučovat výrazně podhodnocené nabídky, aby nedocházelo ke zdlouhavým sporům a odvolávání k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Zákon má podle předkladatele dát zadavatelům větší zodpovědnost, ale znamená to i větší samostatnost? Může naopak posílit jejich závislost. Od některých představitelů obcí, kde nemají právníky, natož právní oddělení, jsme opakovaně ve výboru slyšeli, že se bude podle nich zvyšovat závislost na právnících a zejména na specializovaných firmách, které připravují výběrová řízení a jejich vyhodnocování. Tak i po přijetí nového zákona hrozí, že mnoho prostředků z rozpočtu nepůjde na občany tolik očekávané investice, ale naopak na právní a odborné služby, aby starostové a zastupitelstva pokud možno nečelili trestnímu stíhání.

Myslím si, vážené kolegyně a kolegové poslanci, že bychom měli vnímat naše specifika dále při schvalování – a o tom tady paní ministryně hovořila – 30 % víceprací, než je evropskou směrnicí povolených 50 %, ale také současný trend vedení politického boje trestními oznámeními vztahujícími se především k veřejným zakázkám.

Ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jsme projednávali před dnešním druhým čtením celkem 120 pozměňovacích návrhů, které výbor obdržel.

Paní ministryně tady uvedla k některým z nich stanoviska a řekla předem, co můžeme očekávat, že bude podpořeno, a naopak kde bude stanovisko předkladatele negativní.

Chtěla bych se ve svém vystoupení zastavit ještě u jednoho pozměňovacího návrhu, který ve svých předlohách od výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj máme a který je uveden pod číslem 43 a týká se problematiky komoditních burz. Uvádíme dopředu, že ve třetím čtení budu požadovat, aby tento pozměňovací návrh byl hlasován samostatně, a dnes v podrobné rozpravě načtu změnu usnesení oproti tomu, co předkládá výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Je tomu tak proto, že od doby, kdy výbor projednával tuto problematiku, jsme se seznámili ještě s celou řadou skutečností, které do té doby známy nebyly, a došla jsem k závěru, že pozměňovací návrh výboru v tomto bodě je v přímém rozporu se zákonou úpravou fungování komoditních burz podle zákona č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, a ve svém důsledku tak i v rozporu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2014/24/EU o zadávání veřejných zakázek. Proto tedy ještě vystoupím v podrobné rozpravě s návrhem na změnu.

V závěru svého vystoupení vás všechny, kolegyně a kolegové poslanci, chci požádat, abychom ve třetím čtení při závěrečném hlasování nepřipustili nějaké, omlouvám se za ten výraz, divoké rozhodování, ale měli vždy na mysli, že zákon má stanovit srozumitelná pravidla pro zadavatele i dodavatele, a ne jim naopak složitým zákonem práci komplikovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Prosím pana poslance Ivana Adamce. Připraví se paní poslankyně Soňa Marková.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, paní ministryně, uvodem bych možná řekl, že tento návrh zákona ve mně budí trochu rozpaky. A neříkám to proto, že bych chtěl hned kritizovat práci paní ministryně nebo jejího ministerstva, ale je to proto, protože jsem dlouholetý starosta a s různými typy zákonů na zadávání veřejných zakázek mám své osobní zkušenosti. Musím vám říct, že jakýkoliv problém, který vždy byl, tak končil tak, že třeba v mé případě stavba za půl miliardy korun se zastavila díky úředníkovi z Ministerstva financí, který poslal na ÚOHS, protože se mu nelíbilo, jak dopadlo výběrové řízení, které předtím všichni schválili. A já vám to řeknu takhle. Já jsem 16 měsíců dlužil stavební společnosti 200 milionů korun. Sám je nemám, abych je zaplatil ze svého, takže jsem se skutečně skoro modlil, aby se na ÚOHS konečně právníci dohodli na tom, že jsme nic neporušili, že ta zakázka proběhla v pořádku. To se nakonec stalo, ale těch 16 měsíců, to mi věrte, to vám nikdo neodpáre. (Hluk zleva.)

Co se týká toho, co tady říkala paní ministryně, ona se nám to snažila zdůvodnit velmi věcně, velmi dobře. Při prvním čtení jsem ji upozorňoval, že tento návrh zákona nevidím úplně jednoduše, protože jak se říká, d'áblík je vždycky ukryt v detailu, a mám obavy, že těch d'áblíků tady bude celá řada. A to, že si jenom myslíme, že ten zákon bude lepší – a pobavil mě kolega z hospodářského výboru, který řekl myšlenku, že tento návrh zákona bude určitě lepší než ten starý, tak jsem se

pobavil, protože tento návrh zákona má o sto paragrafů více než ten starý, a když se podívám na počet pozměňovacích návrhů, které jsou podány nebo budou podány, kde to přesahuje číslo 150, tak jako už jsem jakýsi optimismus v tomto případě ztratil. Nakonec jako starý konzervativní říkám, že každá změna většinou bývá jenom k horšímu, a tady v Poslanecké sněmovně je to skoro pravidlo. Takže bych byl velmi opatrný, že to bude změna k lepšímu. Dokonce si myslím, že tento zákon se velmi brzo vrátí do Poslanecké sněmovny, protože bude potřebovat novelizovat.

Nakonec mimochodem dneska jsme tady probírali a schvalovali vysokoškolský zákon, kde byla řada pozměňovacích návrhů, a přiznám se, že pro nás, kteří přímo na tom zákonu nepracovali, na těch pozměňovacích návrzích, byl docela oříšek se v tom vyznat. Ale to něříkám proto, že jsme si to dneska dopoledne odpracovali, ale i z toho důvodu, že už na chodbě tady padalo od rektorů a děkanů, že to je špatně, že se zase bude muset novelizovat. A já říkám, že to je skoro pravidlo v této Sněmovně, že něco tady schválíme, a pak říkáme "my víme, že to není úplně v pořádku, ale příští novela to správí". Takže tady bych řekl, že příští novela může být vykoupena draze, jak se říká, krví našich starostů a představitelů veřejné správy, a to bych velmi nerad.

Musím říct, že se samozřejmě teď udělala spousta práce, ale moje první otázka byla, proč se tak spěchalo. Já vím proč. Protože máme lhůtu. Prostě Evropská komise. Je to jasné. Musíme splnit to, k čemu jsme se zavázali. Nicméně mohli jsme s tím zákonem začít podstatně dříve.

A než přejdu k tomu, co jsem vám chtěl sdělit, protože se přihlásím i do podrobné rozpravy, mám tady dva pozměňovací návrhy a byl bych rád, kdyby je Sněmovna mohla posoudit, a to kladně. (Předseda Kováčik a předseda Mihola se spolu nahlas baví u lavice KSČM.) Já, pánové, můžu klidně přestat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, chápu, že porada předsedů klubů je důležitá, ale prosím buď mimo sál, nebo tišeji. Děkuji.

Poslanec Ivan Adamec: Ale chtěl jsem připomenout některé věci, které už tady prošly. Dneska se tady všichni divíme, jaké problémy máme s EIA. Upozorňovali jsme, že to není v pořádku, že se nám to může vrátit, že není nic vyjednáno. Také se to stalo. Takže veřejné peníze v oblasti liniových staveb jsou dneska ohroženy. To je jedna věc. Teď schvaluji další důležitý zákon – návrh zákona o zadávání veřejných zakázek. Myslím si, že je to další významný zákon, který reguluje vlastně výdaj veřejných prostředků, veřejných peněz. A čeká nás ještě stavební zákon. A jestli to dopadne jako s EIA, tak tedy potěš pánbůh, jak budeme ty veřejné peníze prostě využívat. (Kdosi se baví nahlas, jinak je ticho.) Já si myslím... Pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, to zas tak velký hluk není. Už jsme tady zažili vyšší hladiny.

Poslanec Ivan Adamec: Ono je tady docela ticho, ale když tam někdo začne mluvit nahlas... Tak tedy jsem zvědavý, jak to vlastně bude vypadat s tou naší

společností v příštích letech. Takže já jsem opatrný. Myslím si, že skutečně ten zákon by zasloužil podstatně větší pozornost, než jsme mu věnovali, i když musím říct, že v poslední době ano.

Možná bych ještě připomenul, možná historie této Poslanecké sněmovny. Vrátím se nazpátek na první zasedání, kde mezi prvními pěti návrhy zákonů jsme měnili zákon o zadávání veřejných zakázek. Myslím, že si to všichni pamatuji. A ty projevy tady doprovázely potlesky, protože samozřejmě byli jsme tu nováčci většina z nás, a byl to zážitek. A já jsem tady říkal, že prostě když jsme začínali s tím zákonem, tak jsme měli takový šanon. (Ukazuje prsty jedné ruky tloušťku přibližně 3 cm.) Když jsme teď končili, tak ten šanon byl takovýhle. (Ukazuje oběma rukama délku přibližně 25 cm.) A vzpomínám si – teď jsem tady dostal dotaz, proč ty předchozí vlády, ty předchozí Sněmovny s tím něco neudělaly? Tak si vzpomínám, když to bylo za té poslední vlády, která měla mandát ze Sněmovny, tak vlastně vrcholil takzvaný protikorupční boj. Všichni podlehli tomu, že v tomto státě se krade, nejvíce kradou starostové a primátori a je potřeba jim to osladit a je potřeba udělat takový zákon o zadávání veřejných zakázek, že to prostě nepůjde. A trošku se zapomnělo na to, že pak to nešlo vůbec. Pak jsme to tady měnili. Vzpomínám si, že to bylo myslím, že jsme odstranili ten nesmysl, že když se přihlásí jeden zájemce, tak se musí rušit výběrové řízení. Takže si myslím, že s tím máme své bohaté zkušenosti. Tehdy byla doba jiná, byla vyostřená. Dneska to máme trošku lepší. Dokonce jsem četl, že jsme poskočili v žebříčku korupce nahoru v tom pozitivním slova smyslu. Tak bych se neobával toho, abychom si to tady nemohli říkat úplně přesně a jasně a na rovinu.

Budu podávat dva pozměňovací návrhy. Jeden z nich se týká zjednodušeného postupu pro zadávání podlimitních veřejných zakázek. Za chvíliku vám přečtu, protože ten text není úplně jednoduchý, čeho se to týká. A musím tedy říct, že v tomto případě mi připadá, že trošku tvůrce návrhu tohoto zákona byl opět papežštější než papež, že rozšiřujeme evropskou směrnici zbytěčně na typ zakázek, které stačí upravit národní legislativou. To si myslím, že bychom měli zvážit, jestli za to nestojí, protože pokud budeme svazovat zadavatele v této oblasti, tak si s tím můžeme vyrobit víc problémů než užitku.

Příslušná směrnice 2014/24/EU ukládá národní legislativě členského státu pouze povinnost transpozice příslušných ustanovení této směrnice vztahujících se k nadlimitním veřejným zakázkám. Právní úprava zadávání podlimitních veřejných zakázek je pouze záležitostí národní legislativy členského státu. A o to jde, aby to tak bylo.

Navrhovaná právní úprava namísto výrazného zjednodušení procesu zadávání podlimitních veřejných zakázek velmi podrobně upravuje postup zadavatelů pro tento typ veřejné zakázky. Právní úpravu tzv. podlimitních veřejných zakázek navrhoji zjednodušit pouze na oznamovací povinnost vybraných údajů podlimitních veřejných zakázek na profilech zadavatelů a následnou technickou povinnost prostřednictvím elektronických nástrojů transponovat údaje takto zveřejňované do jednoho datového úložiště. Jako vhodné úložiště se v tomto případě jeví Věstník veřejných zakázek. Cílem tohoto navrhovaného řešení bude zjednodušení a sjednocení zadávání veřejných zakázek v podlimitním režimu do jednoho postupu, a tak zcela vypustit kategorii tzv. veřejných zakázek malého rozsahu. Tuto kategorii veřejných zakázek

zařadit do režimu zadávání veřejných zakázek v podlimitním režimu. Zásady uvedené v § 6 zákona pak budou dodrženy tak, že bude povinností zadavatelů veřejných zakázek uveřejňovat všechny zakázky a například od limitní předpokládané hodnoty 50 tis. korun bez daně z přidané hodnoty na svém profilu a transponovat vybrané údaje o těchto zakázkách do Věstníku veřejných zakázek. Tímto způsobem bude umožněna účast co nejširšímu okruhu dodavatelů. Zároveň bude stanovena povinnost minimální doby uveřejnění zakázek v procesu zjednodušeného postupu zadávání podlimitních veřejných zakázek. Tento model, pokud mám správné informace, funguje například v Rakousku.

Druhý návrh, který budu podávat, tak je to ohledně užívání elektronických nástrojů. V návrhu zákona vůbec není zakotvena přímo možnost, aby si zadavatel zvolil, zda bude používat elektronické nástroje, jejichž správu buď zajišťuje Ministerstvo pro místní rozvoj, anebo elektronické nástroje komerčních výrobců. Myslím si, že tady je to potřeba také tak udělat. Pokud mám správné informace, Ministerstvo pro místní rozvoj na toto připravuje podzákonné normy, vyhlášku, a já bych byl velmi nerad, aby se tady zúžila možnost konkurenčního soupeření mezi různými provozovateli a aby to nespadal pouze jenom pod tzv. národní elektronický nástroj, který pro ministerstvo dělá firma Tesco, o které si zjistěte informace každý sám. Myslím si, že by tady měla být konkurence a přímo ta elektronická možnost by měla být zakotvena v zákoně.

Jinak na závěr mého krátkého vystoupení mi dovolte nám všem popřát, ať se nám podaří probojovat s tím pralesem pozměňujících návrhů a ať skutečně to, co vyjde tady ve finální podobě z Poslanecké sněmovny, je to, co naši zástupci veřejné správy budou využívat efektivně, budou to využívat tak, aby se nebáli, a ta rozhodnutí budou jednoznačná natolik, že ÚOHS se bude moct věnovat něčemu jinému než jenom honění starostů na základě různých podnětů. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Ještě než vystoupí paní poslankyně Marková, je zde faktická poznámka pana poslance Plíška. Prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. Dovolil bych si jenom krátce reagovat na vystoupení paní ministryně, ve kterém odmítla můj pozměňovací návrh, který schválil ústavněprávní výbor a který se týká toho, že firmy, které jsou alespoň z 10 % ovládány nebo vlastněny členem vlády, se nemohou zúčastnit veřejných zakázek. Na výboru ústavněprávním jsme se od paní ministryně dozvěděli, že probíhá řízení s Řeckem v této údajně obdobné kauze, ale toto řízení ještě neskončilo, a že o jeho výsledku budeme informováni. Ted' po pár týdnech jsme se dozvěděli, že to řízení skončilo, ale – a to je podstatné – týká se zjevně úplně jiné věci. Týká se údajně oblasti vlastnictví médií. Já chápnu, že vláda chce řešit otázku řetězení a vlastnictví médií a že chce předložit tuto legislativu, ale to není téma zákona o veřejných zakázkách. Takže já trvám na tom, že ty případy nejsou úplně stejné. Navíc můj návrh tam má to vlastnění z 10 %, takže rozhodně se nedá říkat, že by šlo o úplně stejný návrh, který se ted' řeší v Řecku.

Takže jenom jsem na to chtěl takto zareagovat, že mě paní ministryně utvrdila v tom, že ten návrh je v pořádku. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím paní poslankyni Markovou a připraví se pan poslanec Klán.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se při projednávání tohoto vládního návrhu zákona dotkla pouze jedné části, o které se také zmíňovala paní ministryně, a to je zvýhodnění zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % zdravotně postižených osob. Právě do tohoto vládního návrhu zákona o zadávání veřejných zakázek není zahrnuto toto zvýhodnění zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % zdravotně postižených osob, které je nedilnou součástí dosud platných zákonných úprav. Okolnosti a důvody tohoto postupu vycházejí často z podle mého názoru zkreslených představ a informací. Někdy se opírají i o tendenční mediální obraz jednotlivých excesů vyplývajících nejen z nedokonalé právní úpravy, ale i z podstaty stávající úpravy, která akcentuje cenové hledisko a která by novelou měla právě v tomto směru doznať zásadních změn.

Domnívám se, že bychom měli usilovat o racionální a objektivní přístup a neschvílit návrh, který by mohl významně a dlouhodobě zhoršit postavení několika stovek zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají ale tisíce zdravotně postižených spolupracovníků. Je třeba zdůraznit, že zaměstnavatelé zdravotně postižených osob 50+ jsou objektivně a dobrovolně obchodně ekonomicky znevýhodněni právě nadpolovičním zastoupením osob se zdravotním postižením, v průměru 65 %. Jejich nižší ekonomická výkonnost je finančně částečně kompenzována příspěvkem dle zákona o zaměstnanosti. Pracovní místa zdravotně postižených osob je možno i při stávající finanční podpoře vytvářet a udržovat pouze v případě dostatku zakázek, podnikatelských příležitostí, které zajistí financování zbytku nedotovaných nákladů a vytváření alespoň minimálního zisku pro další obchodní a technický rozvoj. Vliv má samozřejmě úroveň managementu a schopnosti profesně rozvíjet zaměstnané osoby se zdravotním postižením. Klíčový je pro tyto podniky zájem majoritního obchodního trhu o jejich produkci a nabídku, případně o práci ve mzdě.

Mluví se tady o zneužívání. Zneužívání cenového zvýhodnění lze jednoznačně zabránit, aspoň podle tvrzení Asociace zaměstnavatelů zdravotně postižených v České republice, a to stanovením podmínek podobných, jako je tomu v dalších ustanovených návrhu novely. Konkrétně omezením poddodávek smluvně sjednaného plnění tak, aby se na něm prokazatelně a kontrolovatelně podíleli i zaměstnaní, osoby se zdravotním postižením zvýhodněného dodavatele, čímž se výrazně sníží míra zneužití.

Pozměňovací návrh, který jsem si dovolila předložit, navrhuje eliminovat změnou koncepce zvýhodňování dodavatelů zaměstnávajících osoby se zdravotním postižením v zadávacím řízení tak, aby bylo obcházení zákona jednak v co největší míře odstraněno a zároveň aby byly zachovány obě stávající možnosti zvýhodnění, a tím došlo zejména k zachování možnosti růstu pracovních pozic pro zdravotně

postižené osoby. Týká se to tedy odst. 7 až 9 navrhovaného ustanovení § 38. Konkrétně se navrhuje nově v zákoně zakotvit povinnost při zájmu aplikace daného zvýhodnění dodržet v návrhu stanovený limit, podíl poddodávek v rámci realizace veřejné zakázky nepřesahující hranici 85 % hodnoty realizované veřejné zakázky. Takovýmto omezením poddodávek smluvně sjednaného plnění pak dojde k prokazatelnému a kontrolovatelnému podílení se OZP zvýhodněného dodavatele na veřejné zakázce.

Ze společenského a socioekonomického hlediska představuje stávající ustanovení § 101 zákona o veřejných zakázkách nástroj, který napomáhá v začleňování osob se zdravotním postižením na pracovní trh, který je plně v souladu s požadavky uvedenými v úmluvě OSN a též v úvodní zprávě České republiky o opatřeních přijatých k plnění závazků podle úmluvy OSN, která byla vypracována v září 2011 Ministerstvem práce a sociálních věcí, a to mimo jiné též na základě podkladů Ministerstva pro místní rozvoj, ze které vyplývá, že se Česká republika zařadila mezi státy, které si uvědomují zvýšenou odpovědnost za odstraňování bariér bránících občanům se zdravotním postižením plnohodnotně se zapojovat do společnosti.

Aktuální konání Ministerstva pro místní rozvoj spočívající ve vyloučení části stávajícího stanovení § 101 zákona o veřejných zakázkách jako jednoho z nástrojů začleňování zdravotně postižených osob na pracovní trh nelze chápat jinak než jako krok zpět. Z tohoto důvodu prosím o podporu mého pozměňovacího návrhu, abychom zamezili výraznému negativnímu dopadu pro stovky společností a především pro tisíce pracovních míst zdravotně postižených osob, které tyto společnosti zaměstnávají. Pro ně možnost pracovat představuje cestu k překonání svého zdravotního postižení a k začlenění do života a společnosti. Děkuji vám za podporu i za pochopení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Prosím pana poslance Klána, aby se ujal slova, a přípraví se pan poslanec Herbert Pavera.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a páновé. Dovolte mi, abych se vyjádřil k návrhu zákona o zadávání veřejných zakázek.

Vite, mně přijde už poměrně smutné, kolika zákony budeme podmiňovat čerpání dotací z EU. Já si nejprve vzpomínám na služební zákon – nepřijmeme-li ho do nějakého data, zastaví se nám dotace z Evropské unie. Teď je tady zákon o zadávání veřejných zakázek, a opět, nepřijmeme-li ho nebo nenabude účinnosti do 18. dubna 2016, Evropská unie nám opět zastaví čerpání dotací. Mně přijde, že to je určitý strašák, jenom pouze to datum, aby ten zákon byl přijat. Když jsme měli výjezdní zasedání s výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde jsme řešili tuto problematiku, tak jsem se ptal zástupců Ministerstva pro místní rozvoj, zda jsou v EU státy, které... samozřejmě musí implementovat tu směrnici všechny státy, ale v jakém legislativním procesu mají tuto směrnici v rámci implementace. A zda některý stát tu implementaci do určitého data nestihne. Mně bylo řečeno, že to samozřejmě nevěděl v tu chvíli, ale že mají starší informace, někdy z listopadu loňského roku, a bylo

řečeno, že jako jediný stát implementovat směrnici o zadávání veřejných zakázek nestihne Finsko. Mě by tedy zajímalo, co Finsku hrozí, když to nestihne implementovat do nějakého data. Na to mi nikdo do dnešní doby neodpověděl. Protože pokud jim nic nebude hrozit, bude něco hrozit nám, když to nepřijmeme do 18. dubna? To je taková douška na začátek.

Já tady budu rozebírat dva problémy. Prvním problémem bude podávání žádosti veřejnosti k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. My jsme to také řešili, to je vlastně ten první bod, na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a my jsme se napříč, nějakým způsobem, politickým spektrem dohodli, že by ten podnět měl být zpoplatněn. Vycházelo to samozřejmě od pana Rafaje, tedy předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který nám říkal, že je to nutné zpoplatnit. Takže nastal problém, jakou částkou zpoplatnit toto podání žádosti. My jsme přišli s návrhem 10 tisíc korun za jednu žádost. Ten poplatek je samozřejmě nevratný. Nastala velká diskuse s tím, že je to nějaká velká částka, pak padaly různé částky, jako třeba 5 tisíc, tisíc korun nebo původně přísel ÚOHS se stokorunou, a když jsem to konzultoval s odborníky na Karlově univerzitě, tak mi jasně odpověděli, že by tam nechali 10 tisíc.

Zde narážím na slova paní ministryně, která říká, že 10 tisíc je moc, ona to říkala obecně, a že by to mohlo mít napadeno u Ústavního soudu. Zde se z logiky věci chci zeptat, která částka je protiústavní a která není. Teď si nejsem jistý, jestli to má určovat Ústavní soud, která částka, anebo to máme tady udělat my, protože nám jde o to se vyvarovat, aby se ten ÚOHS zahltil těmi žádostmi z veřejnosti. Tam se může stát, že tam dá někdo třeba 30 tisíc žádostí, a než se to projedná, tak se pozastaví i zastaví ta veřejná zakázka. Tady jde o to eliminovat, aby se to neřetězilo, např. tyto žádosti. O to jde tady v tom principu.

Samozřejmě těch tisíc korun, to je diskutovatelné, nicméně to podle mě nepokrývá administrativní náklady, které na ÚOHS vznikají. Tam těch 10 tisíc opravdu, dle mého názoru, by být mělo. Ale říkám, je to věc diskuse a zajímalo by mě, která částka je protiústavní a která není. To je jedna věc.

Druhá věc. Mě zajímá, že v Německu např. tento instrument nemají. Německo nemá instrument, že se veřejnost může nějakým způsobem dožadovat nebo nějakým způsobem žádat o nějaké zahájení řízení o přezkum, a funguje to. Mně příjde, že tady pak zavádime něco – samozřejmě ta směrnice to úplně neříká, ale my tady zavádíme něco, co by nám mohlo v budoucnu třeba i škodit někde. Proto ten ÚOHS je jedna z možností, jakým způsobem to ošetřit. To se týká podání žádosti.

Pokud jde o další problém, tak jsou tady problémy tzv. víceprací, a 30 %, 50 % a další. Já jsem se ptal opět odborníků na veřejnou správu na Karlově univerzitě a oni mi řekli, že v tuto chvíli na to dělají empirickou studii, vědeckou studii, která se týká dodatků. A právě plno dodatků může být jedním ze signálů korupce, bylo mi řečeno. Samozřejmě, tady sice platí, že dodavatel si nemůže jednostranně nic diktovat a je potřeba součinnost zadavatele. Zákon o veřejných zakázkách omezuje možnosti změny smlouvy, viz § 82 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách a víceprací. Ale je zde možný určitý korupční případ, kdy se zadavatel domluví s dodavatelem a vydá nízkou cenu a následně bude část plateb probíhat prostřednictvím uzavřených

dotadků. Na naší české úrovni neexistuje empirická studie, ale empirická studie existuje na Slovensku, já ji mám samozřejmě k dispozici, ale nebudu vás s ní tady zatěžovat.

Už tady někdo mluvil o tom, že je poměrně krátký čas na to, projednat takto důležitý zákon, protože to má být protikorupční zákon, to je jeden z nich, který měl předcházet registru smluv, zákon o rozhodování veřejných zakázek, ale mám obavu, že když to poženeme takto rychle, tak zase vznikne určitý legislativní zmetek, který budeme muset do budoucna mnichonásobně novelizovat. Například se nám to děje se služebním zákonem, jak to dopadlo. A já mám obavu, že se dostaneme do slepě uličky i s tímto zákonem, když to opravdu tlačíme hodně rychle.

Já si říkám, zda to projednávat opravdu takto v rychlém řízení, a ještě když se podívám na ty pozměňovací návrhy, kterých tam bude velice mnoho, tak nezávidím roli panu zpravidodaji, který bude mít potom hodně těžké se v těch pozměňovacích vyznat a provést nás tady ve třetím čtení hlasováním.

Ale já jsem si v tom případě, opět na základě konzultací na Karlově univerzitě, připravil jeden pozměňovací návrh, už jsem ho podal samozřejmě na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, nicméně to bylo už po uzavření možnosti projednávání na výboru. Ten pozměňovací návrh zní, že do § 6 Zásady zadávání veřejných zakázek navrhují doplnit, např. zejména do odst. 1, kdy § 6 Zásady zadávání veřejných zakázek bude odst. 1 znít: Zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti, hospodárnosti, účinnosti a účelnosti. A odůvodnění je: pro ekonomicky racionalní nakládání se zdroji nestačí postupovat pouze podle formálních, tedy procesních zásad, ale je nutné při veřejném zadávání postupovat i zejména podle ekonomických zásad. Samozřejmě ministerstvo mi na to dalo negativní stanovisko s tím, že se to vyskytuje i v dalším zákoně o kontrole veřejných financí, jestli se nepletu, nebo o finanční kontrole, že by to byla určitá duplicita, ale já v tom moc velkou duplicitu neshledávám. Tak by bylo dobré, než ten nový zákon o vnitřní kontrole veřejných financí bude tady projednáván, můžeme to mít napsáno i v zákoně o zadávání veřejných zakázek.

Já vám děkuji za pozornost a to by bylo ode mne v tuto chvíli všechno. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Než budeme pokračovat, přečtu došlé omluvy. Omlouvá se pan ministr obrany z odpoledního jednání ze zdravotních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Fiedler od 19. hodiny do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Horáček mezi 18.45 a 21. hodinou z pracovních důvodů. A pan poslanec Gabal se omlouvá mezi 15 a 16.30. Tolik tedy omluvy.

Mám zde dvě faktické poznámky. Po nich s přednostním právem vystoupí paní ministryně. Nejprve pan poslanec Adamec, potom pan poslanec Okleštěk a potom paní ministryně.

Poslanec Ivan Adamec: Dobré odpoledne, dámy a pánové, ještě jednou. Zareagoval bych na ty poplatky, za podněty.

Ano, je potřeba říct, že pan Rafaj s tím přišel i jako s požadavkem, mám pocit i na našem hospodářském výboru, nicméně až když tam mu začalo řádit občanské sdružení Oživení. My, co jsme upozorňovali, že ten problém tady je roky, že se to zneužívá k politickým bojům, a nejenom politickým, ale i obchodním bojům na tom ÚOHS, tak na to slyšet nechťel.

Co se týká výše poplatku, já si myslím, že to musí řešit ministerstvo, to se nedá řešit pozměňovacím návrhem. Protože jiný případ je, když žádá fyzická osoba, která mimochodem má na to podle mě právo, protože se jedná o hospodaření s veřejnými prostředky, a něco jiného je, když se bude dotazovat právnická osoba. Myslím si, že tohle je opravdu citlivá záležitost, a tady je potřeba k tomu přistupovat velmi s rozmyslem. Ale rozhodně říkám, že poplatky by byly namíště.

Ještě jedna připomínka. Padlo tady "zaknihované akcie". Já k tomu chci také něco říct, protože když jsme tento zákon schvalovali, že firmy, které chtějí dosáhnout na veřejné peníze, musí mít zaknihované akcie, tak jsem upozorňoval na to, že zaknihovaná akcie je něco jako centrální registr, ale s tím rozdílem, že za zaknihovanou akcií akciové společnosti platí docela slušný balík peněz, za to vedení v rejstříku, nejenom za to, že jednou se tam přihlásí, že to tam jednou nahlásí, ale každý rok to stojí strašné prachy. Ty peníze jdou dokonce do zahraničí. Vůbec to nespravuje Česká republika nebo vlastníci z České republiky.

A teď tady máme další výjimku, která tady už jednou prošla, nějakým nedopatřením se to sem vrací zpátky. Tehdy se to neobjevilo v tom zákoně v písemné podobě, co se týká zemědělských podniků. Myslím, že tady by stálo fakt za úvahu, jestli by neměl zvítězit zdravý rozum, zda akcie na jméno nejsou prostě to dostatečné, co od akciových společností budeme chtít, pokud budeme chtít znát jejich vlastnickou strukturu. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Okleštěk.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Pěkné odpoledne všem kolegům. Pane předsedající, členové vlády, kolegyně a kolegové, já jsem jeden z těch, kteří se dali dohromady a navrhl jsme pozměňovací návrh ve vztahu k poplatku, a to ve výši 10 tisíc korun. Považuji to za správné řešení, považuji tento krok i z hlediska částky za přiměřený, protože je to částka, která bude nutit podávající zvažovat, jestli vůbec podnět podat, nebo ne, jestli to pro ně má význam. Myslím si, že to má regulační roli a nebude přetěžování ÚOHS právě nesmyslnými podáními v rádech stovek, ne-li tisíců. Z tohoto důvodu za tímto pozměňovacím návrhem pořád stojím a pevně věřím, že v Poslanecké sněmovně projde. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Nyní si s přednostním právem přeje vystoupit paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, budu zatím reagovat na vše řečené nyní.

Chtěla bych na úvod sdělit, že osobně jsem komunikovala s mnohými z vás, se svými kolegy, často jste si i vyžádali mé zaměstnance, aby vám spoustu věcí vysvětlili, řešili jsme opravdu enormní detaily, vysvětlovali jsme vám, jak jsme postupovali, a podobně. Na otázku, která zde padla, proč se začalo s tímto novým zákonem pozdě, vám odpovím: Já nevím, nebyla jsem ministryně. Já to nevím, ale byli jste to vy, kdo tady schválil novelu zákona o veřejných zakázkách, jejímž účelem a výrazným dopadem bylo pouze to, že se nevylučuje a nemusí se rušit výběrové řízení, když je jeden zadavatel. Senát nám vrátil novelu zpátky, takže jsme se zdrželi ještě o dva měsíce s tím, že se zvýšily vícepráce z 20 na 30 %.

Já jsem nastoupila na ministerstvo a hned po nástupu se začalo pracovat na novém zákoně. Tento zákon vznikl za osm měsíců a byl projednán se všemi, Svaz měst a obcí, Sdružení místních samospráv, akademická sféra, podnikatelé, všechny svazky, samozřejmě i vy skrz politické spektrum. A musím říci, že zástupkyně za komunistickou stranu seděla vždy na všech našich jednáních, takže veškeré informace byly veřejné, ze všeho jsme dělali zápis, vše je na našich webovkách, případně samozřejmě k dispozici.

Musím říci, že tady padlo od paní poslankyně Halíkové, že přišlo tolik pozmenňovacích návrhů. Já jsem za ně ráda, a velmi ráda. My jsme očekávali tisíce, přišlo nám dohromady necelých 200. Já se domnívám, že zákonodárci by se měli podílet na vzniku zákona, zvlášť když tento zákon je tak strašně důležitý, je to klíčový zákon, a nejenom pro tuto vládu. Kdokoliv z vás by byl u vlády, tak byste říkali, že zákon o zakázkách je pro vás velmi důležitý, protože on je nástrojem, jakým způsobem se tady zadávají veřejné zakázkы a následně se distribuují veřejné prostředky. Já bych zde chtěla ještě zmínit, že je to zákon o zadávání veřejných zakázek. Zákon se nejmenuje "bojujme proti korupci, vyřešme všechno v České republice". On tomu může pouze napomoci a napomáhá tomu spousta nástrojů, které jsme do zákona vložili.

Já osobně, a říkala jsem to už u prvního čtení a i na všech výborech i na pětihodinovém jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ve Vsetíně, kde jsem pochválila i paní poslankyni Halíkovou i celý výbor za jejich přístup ve Vsetíně, takže jsem trochu překvapena tím, co tady dnes slyším, nicméně to nevadí, a domnívala jsem se, že z naší strany bylo vše vykomunikováno, a sdělovali jsme opravdu veškeré detaily, které s tím souvisely. Musím říci, že na informaci o tom, že tento zákon je neprehledný, dlouhý, má více paragrafů – možná jsme měli předložit opravdu jenom překlad tří evropských směrnic, ale potom by to nemělo o sto paragrafů víc, pak bychom tady možná měli zákon, který by měl 800 paragrafů. Tento zákon má o třetinu více paragrafů. Nicméně tento zákon je objemově o 20 % jednodušší a kratší. Ono je nutné porovnávat vše a ne jen říci, že zákon má více paragrafů. Má. A my se domníváme, že to je správné.

Které ministerstvo v podstatě muselo transponovat evropskou legislativu, která byla zakomponována skrz více než jednu evropskou směrnici? Já si to nevybavuji.

My jsme měli tři směrnice. Jednu o zadávání veřejných zakázek a dvě o přezkumu a dohledu – omyl, za který je odpovědný ÚOHS. Chtěla bych říci, že tady slyším nějakou kritiku ohledně délky zákona a podobně. Kdybych sem dala zákon, který by měl dvě A4, budu kritizovaná, že dávám dvě A4. Když jsme dali zákon, který se domníváme, že opravdu odpovídá všemu, kde jsme v tom intenzivně leželi v podstatě celý loňský rok, tak je to také špatně. Ale to nevadí, je to na debatu.

Chtěla bych reagovat na slova pana poslance Plíška. Chci říct, že jsem v žádném případě svým vyjádřením nesdělila, že váš pozměňovací návrh je správný. Není správný. Je proti judikátu a já osobně v současné době ve funkci ministryně pro místní rozvoj a jako ten, kdo tady bude ve třetím čtení sdělovat své názory, jak se předkladatel domnívá, že by se mělo hlasovat, toto nepodporím. V podstatě se to omezování vlastnictví netýká jenom médií, jak to bylo v Řecku, ale všech společností.

Co se týká paní poslankyně Markové ohledně zdravotně postižených. Ono to není tak, že Ministerstvo pro místní rozvoj nechce podporovat společnosti, které zaměstnávají postižené osoby. Já osobně maximálně podporuji, aby tyto osoby pracovaly na zakázkách, které zadává stát, ale to by se nemělo stávat, že tyto společnosti prodávají činnost, díky které zvítězily a měly zvýhodněnou nabídku o 15 %, někomu jinému a ten to následně udělá a ani nezaměstnává postižené osoby. A na to není nástroj, jak toto ohlídat. Já bych tady chtěla zmínit, že do nového zákona dáváme sociální kritéria. Je to mnohem lepší, je to jednodušší než tam dát automaticky kritérium zvýhodňování společnosti, které zaměstnávají více jak určité procento postižených osob. Zadavatel si bude moci vtipovat zakázkou, kde bude chtit, aby mu zakázkou mohla zpracovat chráněná dílna nebo společnost, která opravdu zaměstnává postižené osoby. Myslím si, že i ten dopad bude mnohem větší, než je ted'.

Co se týká pozměňovacích návrhů pana poslance Adamce. Tady musím říci, že jsou velmi nové, máme je ode dneška, nicméně tady musím říci, co se týká toho prvního ohledně § 6 – 50 tisíc korun. Tady musím říci, že nový zákon je podle mě výrazně jednodušší než ten stávající. Pokud by došlo k přenosu dat z profilu zadavatele do věstníku, tak je to technický a pro nás i právní nesmysl. A tady musím říci opravdu velice otevřeně, že pokud tento pozměňující návrh projde, tak budeme všichni v neřešitelné situaci. Tento požadavek nebudeme schopni nikdy technicky splnit. Já se můžu vyjádřit i více v detailech.

Co se týká možnosti využívání elektronických nástrojů k zadávání, tak možnost volby existuje již nyní, protože zákon nepředepisuje, jak použít a co použít. Ale tady bych chtěla říci, že naše vláda, vláda České republiky, schválila před dvěma týdny Strategii elektronizace veřejných zakázek. Ta strategie říká, že v průběhu roku 2018 veškeré zadávání veřejných zakázek přejde na Národní elektronický nástroj pro veřejné zakázky.

Ráda bych zareagovala ještě na pana poslance Klána. Škoda, že jsme si to nevysvětlili ve Vsetíně, protože tam byl prostor mnohem větší. Nicméně budu reagovat zde na plénu. My nejsme papežštější než papež. Ministerstvo pro místní rozvoj určitě ne. A to mám v gesci ještě Národní orgán pro koordinaci. Včera jsem tu

měla eurokomisařku. Podepsali jsme – osm států, dotáhla jsem osm ministrů, osm států v rámci osmadvacítky, to je velký úspěch – podepsali jsme spolupráci o přípravě po roce 2020 a další legislativní věci. Myslím si, že je to velký úspěch. Chci říct, že všechny země, které jsou součástí Evropské unie a čerpají evropské dotace, mají v programovém období 2014–2020 tzv. ex-ante kondicionality. Nám se to nemusí líbit. I vám se to nemusí líbit. Je jich 40. Každá kondicionalita má subkritérium. Dohromady jich je 174 plus minus. My sem přijdeme ještě s dalšími zákony, které jsou ex-ante kondisionalitami. A musím říci, že na vládě schvaluji neustálé strategie nelegislativní povahy, které jsou ex-ante kondisionalitami. Naše vláda má jako jednu prioritu čerpání evropských peněz a myslím si, že je to priorita všech, tj. i těch, kteří nejsou ve vládě. A teď se nám podařilo snížit nedočerpání z 85 na 10 a možná to bude ještě nižší. Také velký úspěch. A myslím si, že dostáváme i důvěru ze strany Evropské komise.

Já tady chci říct, co nám hrozí. Když ten zákon nebude, tak můžeme očekávat, že zhruba do měsíce obdržíme dopis Evropské komise, že nám pozastavuje veškeré platby na evropské dotace. Může se to týkat období 2007–2013 i 2014–2020. Stát se to může, to riziko tady je. A já jako ministr odpovědný za problematiku zakázek i fondů vás o tom musím informovat. Je to vážné riziko. A teď je to na vás, jestli to vezmete v úvahu, nebo ne.

Co se týká poplatku, jaká částka je protiústavní a jaká není. On to asi neví nikdo, protože návrh přišel od poslance. Je to pozměňovací návrh. A samozřejmě tu částku musí určit i antimonopolní úřad, kterého se to týká. Samozřejmě tam ty debaty budou muset probíhat. Jinak my souhlasíme s principem, ale ne s deseti tisíci, protože tam vidíme opravdu riziko.

Co se týká víceprací, tak to jsme debatovali hodně jednak na ústavněprávním, ale také našem výboru garančním. Tam opravdu platí za ministerstvo, my jako MMR, jako předkladatel, jsme předložili vládě 50 %. Vláda to i z důvodu, abychom eliminovali různé korupční prostředí, snížila na 30 %. Nicméně teď tady máme mnoho pozměňovacích návrhů a já říkám, a řekla jsem to ve své úvodní řeči, že Ministerstvo pro místní rozvoj podpoří kumulaci všech změn do výše 30 %, ale uvnitř těchto změn může být změna až do 50 %. A ohledně Finska – ti nečerpají, ale těm hrozí žaloba a velká pokuta. To hrozí všem, pokud nestihou ten zákon.

Chtěla bych zde ještě říci, tady padlo slovo o legislativním zmetku. Já osobně považuju za legislativní paskvíl stávající zákon o veřejných zakázkách. A všichni víme, co se děje. My se snažíme, aby tento zákon nebyl tím paskvilem. Tady padla i otázka, kdy bude novela, nebo že možná bude brzo. Ano, já to připouštím, bude. A já vás tímto informuji, že Evropská komise chce revidovat jednu z těch tří směrnic, takže je možné, že zase za dva roky sem přijdeme, že potřebujeme novelu, abychom vyšli Evropské unii vstří a implementovali toto. Nicméně ten zákon by měl dostat šanci. My jsme to probírali se Svakem měst a obcí, se všemi starosty a samozřejmě jejich podněty jsme do zákona zapracovali. A já jsem samozřejmě to, co jste říkal, slyšela v průběhu celého roku a snažili jsme se tomu vyjít vstří.

Zatím děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne. Já děkuji paní ministryně. Dalším rádně přihlášeným do sloučené obecné rozpravy je pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné odpoledne, dámy a pánové, vážení pane předsedající, vážení členové vlády. Dovolte mi, abych se také vyjádřil v rozpravě k novému zákonu o zadávání veřejných zakázek. Možná že bych dneska ani nevystupoval, kdybych včera nečetl na stránkách Ministerstva pro místní rozvoj tiskovou zprávu paní ministryně, kde bych rád zareagoval na dva její odstavce.

Ten první je celkem takový jasný. Kdo znáte paní ministryně, tak si to asi hned uvědomíte, když vám tu větu přečtu: Poslední dva měsíce jsem (s důrazem na jsem) usilovně obcházela všechny výbory a poslance v Poslanecké sněmovně a představovala jsem veškeré přínosy nového zákona o zadávání veřejných zakázek... Ano, paní ministryně chodila určitě do výboru, ale nechodila sama. Je třeba říci, že chodili i náměstci, chodili další odborníci. Zrovna s námi, s poslanci TOP 09 a Starostové, to projednal pan náměstek. Takže by asi tady lépe slušela věta: Poslední dva měsíce jsme (s důrazem na jsme) usilovně obcházeli všechny výbory... Paní ministryně, více skromnosti a úcty i k vašim zaměstnancům, kolegům, by vám určitě slušelo. (Ministryně mimo mikrofon: Super.) Ano, je to super. Určitě je to super. To je to, co vám chybí. Ta skromnost. (Ministryně mimo mikrofon: Vy mě znáte?) Samozřejmě, výborně. Stačí se na vás podívat. (Smích v sále, zejména zleva. Ministryně sedící u stolku zpravidla se na chvíli zcela otáčí k poslanci Paverovi a sleduje ho.)

Ted' další odstavec, který tady je: Zákon výrazně sníží administrativní zátěž, protože již nebude třeba ke každé nabídce vyhotovovat protokol. Také zadavatel dostane k dispozici celou řadu kritérií, podle kterých se bude moci rozhodovat o kvalitě nabídek. Nebude tak muset pokaždé soutěžit výhradně na nejnižší nabídnutou cenu, jak tomu je nyní. Zákon také umožní vyloučit nespolehlivého dodavatele, který předchozí zakázku zkazil nebo nedokončil, a přitom se opět hlásí do dalšího výběrového řízení. Cílem není sepsat podrobný návod, ale jasně stanovit pravidla. Ministerstvo pro místní rozvoj již nyní pracuje na sadě návodových metodik pro zadavatele, které doplní schválený zákon. Zákon je stručnější a dochází ke změně systematicky tak, aby byl přehlednější. Směřuje od obecného ke konkrétnímu.... A to jsou věci, na které bych chtěl taky zareagovat.

Paní ministryně sice už zrovna před chvíličkou tady něco vysvětlovala, že zjednodušení zadávání zakázek by mělo být v tom zákoně o zadávání veřejných zakázek, ale jak už sama řekla, starý zákon má 161 paragrafů. Je sice tlustší, ale současně nový má 272 paragrafů. Je pravdou přiznat, že v novém zákonu je sloučený tzv. koncesní zákon, kdy jeho evropský návrh byl pouze v jednom článku a pěti řádcích, ale bohužel my, jak už jsme všichni čeští úředníci a další strašně chytří, tak jsme udělali z jednoho článku 30 článků. Takže i přesto, že 161 plus 30 je 191, pořád je tam 272 paragrafů. A víte, jak je to s těmito paragrafy. Je velmi složité se v nich potom orientovat, protože každý právník to vykládá úplně jinak.

Ve zprávě je napsáno, že už se pracuje na metodice. Já bych byl moc rád, abychom se k té metodice dostali o něco dřív, protože to je strašně důležité, podle čeho se bude postupovat.

Tady se taky mluvilo o tom, že paní ministryně osm měsíců na tom pracuje. To je sice hezké, ale ten zákon se měl dělat už minimálně od té doby, kdy vláda se dostala k moci, v únoru 2014, tak to už je dva roky. A mohla na tom pracovat i minulá paní ministryně. Bohužel nebyl ten zákon dobře připraven. Dneska ho, tak jak to tady říkali i předčeřníci, honime na poslední chvíli.

Také neustálé polemiky o vícepracích, nutné, ale neustále zpochybňované používání jednacího řízení bez uveřejnění, tedy zase neskončí. Veškeré náklady spojené s agendou povolování, informování vlády, zpochybňování audity, kontrolami, ospravedlnování, pokutování a sankcionování zakázek a realizování právě podle toho jednacího řádu bez uveřejnění budou zbytečné a je to, jak se říká, vytvořený folklór České republiky. Takže nesvádějme všechno na Evropskou unii. Přitom zákon o zadávání veřejných zakázek nenaplňuje naše očekávání posílení právní jistoty, zajištění prvků legitimního očekávání pro případ kontroly.

Paní ministryně tady vyjmenovala, s kým vším, se všemi organizacemi, kterými to projednávala. Ale chyběly mi tady dvě organizace, o kterých nemluvila. Třeba je jenom zapomněla. Je to Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a Nejvyšší kontrolní úřad. (Nesrozumitelná poznámka ministryně Šlechtové mimo mikrofon od stolku zpravodajů.) Ale co máme zjištěny věci, tak s nimi to nebylo úplně projednáno tak, aby to bylo v souladu a jednodušeji.

Co se týká poznámky: Cílem není napsat podrobný návod, ale jasně stanovit pravidla. V textu se spojení zadavatel může nevyskytuje pouze u definic, ale velmi často u popisu zadávání veřejných zakázek, při stanovování závazných parametrů veřejné zakázky. Jedna perla: Je-li to vhodné, může zadavatel... A kdo upfesní, je-li to vhodné a zadavatel může? Možná že to vysvětlí metodika, ale kde je jistota, jak to rozhodne dohledový orgán, kontrolní nebo auditní orgány? Řeknu příklad. Mluví se o tom, že bude výborné, že obec bude moci stanovit nejnižší možnou nabídku ze zadávací ceny, za kterou můžou podávat firmy zakázky. Dobře. My to podáme, my řekneme 80 % rozpočtové ceny, pod to nemůžete jít. Ejhle, přijde potom nějaký policista nebo státní zástupce a řekne: vy jste pochybili, měli jste dát aspoň 75 %. Takže to bych potřeboval také nějakým způsobem vysvětlit a nejenom já sám.

Co se týká další neurčitosti, často zpochybňované kvalifikace. Například při prokazování způsobilosti se opakováně vyskytuje zadavatel může, zadavatel nemusí. Jaká stanoviska vypracuje gestor zákona? Jak se k tomu samému postaví dohled, kontroly, tak jak už jsem to tady říkal? A řada ustanovení je objektivně nových, například § 76 Obnovení způsobilosti účastníka, tzv. sebeočištění dodavatele, kdy dodavatel přijme vlastní nápravná opatření. Opět velmi nejasná budoucí aplikační praxe. A my zadavatelé na tom budeme zase špatně, protože jak máme vlastně postupovat, abychom neudělali nějaký špatný krok v oblasti zadávání veřejných zakázek? To vše snižuje právní jistotu zadavatele i dodavatele. Pro zadavatele to zvýší administrativní zátěž, bude to klást velké nároky na sledování postupně vznikající judikatury. Celkově nejasný zákon posílí závislost zadavatelů, především

zmiňovaných starostů, pro něž to měla být kultivace soutěžního zákona, a budeme závislí na expertech, na administrátorech zadávacích řízení.

Zákon o zadávání veřejných zakázek také mluví o zjednodušení pro podlimitní veřejné zakázky, nebo mluvilo se, že přinese zjednodušení pro podlimitní veřejné zakázky. To je výborné, to vítám. Ale zjednodušení má právě zahrnovat i české uveřejňování pro podlimitní veřejné zakázky a nikdo zatím neví, jak to české jednoduché uveřejňování bude vypadat. Takže když se to zadavatelé dozvědí, jaké vlastně budou ty podmínky?

Zákon o veřejných zakázkách je hlavní zákonou normou pro čerpání fondů EU. Proto bychom mohli i třeba bilancovat nějakým způsobem. Paní ministryně už to tady i říkala v minulosti. Určitě by mě zajimalo, a všechny nás to bude zajímat, jak dopadlo období 2007–2013, když víme, že odhad Ministerstva pro místní rozvoj je, že se nevyčerpalo asi 10 mld. korun. Ale je to reálná částka? Už tak je špatné, že se to možná dozvíme na konci července, kdy Ministerstvo pro místní rozvoj slibuje tuto skutečnost, a může to být i údajně vyšší i nižší číslo.

Jinak bych chtěl ještě říci, že tady padlo v minulosti i to, že díky tomu, jak tady vláda pracovala, tak se v roce 2014 a 2015 vyčerpalo hodně peněz. Možná že to je pravda, ale jenom bych chtěl připomenout, že projekty se připravují už o několik dříve, než se dostanou peníze. Takže starostové, obce, města žádali o dotace v roce 2011, v roce 2012, v roce 2013 a teprve v roce 2014, 2015 dostali peníze. A souvisí to tady právě i s tím, že uvidíme, jak se vyrovnáme s tím, jak budeme čerpat dotace v tomto období, protože zatím jsme nevyčerpali ani korunu.

Možná bych doporučil, a možná paní ministryně řekne, že metodika bude velmi jednoduchá a že třeba tam najdeme lehce odpovědi na otázky: Chcete služby do 2 milionů korun? Postupujte tak a tak. Chcete zakázky do 6 milionů? Postupujte tak a tak. Myslím si, věřím, že tomu tak bude, ale zatím, protože nevíme jak to bude vypadat, tak to nemůžeme ještě zhodnotit.

Ale co už můžu říct na závěr, i když nejsem pro to, aby se ten zákon smetl ze stolu, i když tam má řadu pochybní, tak doporučuji všem zadavatelům, kteří letos připravují nějaké stavby, aby pokud možno udělali všechny zakázky a výběrová řízení co nejdříve, nejlépe do konce března, do poloviny dubna, podle starého zákona z jednoho prostého důvodu – o něm vědě, jak funguje a jaká pravidla tam jsou, a než se všechna pravidla nového zákona nějak utřepou, než budou všechny metodiky známé atd., může být konec roku. Takže kolegové, kolegyně, kteří připravujete zakázky, raději si udělejte všechny zakázky do poloviny dubna letošního roku.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09 a Starostové.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Paverovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Volný, poté s přednostním právem paní ministryně. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, kolegyně, děkuji za slovo. Já bych chtěl k panu kolegovi Paverovi. Jeho projev mě velice zklamal. Měl tam spousty věcných věcí,

o těch pojďme diskutovat, ale jeho invertní a narázky na paní ministryně jsou trošičku za roh. Prosím vás, budeme věcní a nebudeme takto odvážní. My jsme si tady jednou něco malinko takového dovolili a dostali jsme tak přes palice, a měli jste pravdu, já jsem se dokonce paní kolegyni omlouval, ale vy to děláte naprosto běžně. Tak prosím vás, toto si odpusťte! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pardon, paní ministryně, ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera a pan poslanec Pavera. Prosím, pane poslance, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já velice vítám výzvy k věcnosti od pana poslance Volného. Věřím, že poslanecký klub ANO a zejména jeho pan předseda bude ten, který tyto výzvy uposlechně a začne ve svých vystoupeních používat méně emotivních a marketingových projevů a více věcnosti. Já si myslím, že by se to skutečně hodilo. Vítám to, že to navrhoje jeden z poslanců politického hnutí ANO, a věřím, že právě ministr financí bude ten, který to bude poslouchat a bude to následovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. S další poznámkou pan poslanec Herbert Pavera. Prosím, pane poslance.

Poslanec Herbert Pavera: Děkuji. Jenom krátce. Reaguj na pana Volného. Myslím si, že jsem neřekl nic, co by mělo urazit někoho. Mluvil jsem pouze o skromnosti a úctě. Nic víc.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Paverovi. Teď s přednostním právem paní ministryně. Prosím, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážené pánové poslanci, já bych chtěla reagovat na několik věcí. Ráda bych zde zmínila, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je spolupředkladatelem tohoto zákona. Předpokládám, že do Poslanecké sněmovny i k panu poslanci Paverovi se dostal s podpisem pana Rafaje. Jedna věc. NKÚ je rádným připomínkovým místem. Ano, nesdělila jsem to, protože se domnívám, že toto jsou věci technického rázu, a myslím si, že zde řešíme zákon, a ne s kým byl projednán, protože to se můžete dočít.

A ráda bych prostřednictvím pana předsedajícího požádala pana poslance Pavera, aby mě neurážel, a pokud má dojem, tak at' jde do kavárny, kde jsou moji zaměstnanci, a zeptá se jich, jak já se k nim chovám a jak jsme dělali tento zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, ráda bych se vás zeptala, zda tento návrh řeší problém, který by se dal pracovně nazvat pozitivní diskriminace lokálních dodavatelů. Řešení tohoto problému je otázkou obcí. Ptají se, zda tento zákon na to pamatuje. Jestli byste mohla pár větami objasnit, jak by se mohly obce potýkat s tímto zákonem ohledně, ještě jednou zopakuji, pozitivní diskriminace lokálních dodavatelů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Dalším řádně přihlášeným do sloučené obecné rozpravy je pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Já bych chtěl v prvé řadě poděkovat a ocenit jak zejména práci Ministerstva pro místní rozvoj, tak zejména práci pana zpravodaje a tří výborů, které měly tento tisk v gesci. Doufám, že jsem na některý nezapomněl, že byly opravdu tři, to znamená ústavněprávní, hospodářský a výbor pro veřejnou správu. Já ten návrh mám za dobrý a dávám paní ministryni za pravdu v tom, že původní zákon o veřejných zakázkách je paskvil, a všichni víme, co špatného pro atmosféru v České republice udělal.

Nicméně já na tom zákonu vidím jednu drobnou chybíčku. To se může stát. Podle mého názoru je stávající vymezení zadavatele dle zákona o veřejných zakázkách limitující pro strategické zahraniční investory, kteří se rozhodnou umístit investici u nás v České republice. Dle navrhovaného znění je za dotovaného zadavatele považována právnická nebo fyzická osoba, která zadává veřejnou zakázkou hrazenou z více než 50 % z peněžních prostředků z veřejných zdrojů, nebo pokud peněžní prostředky poskytnuté na veřejnou zakázkou z těchto zdrojů přesahují 200 mil. korun. Podle směrnice – nebudu číst čísla, všichni víme, o kterou směrnici jde – o zadávání veřejných zakázek musí být obě podmínky splněny zároveň, a tudíž je česká právní úprava mnohem přísnější než evropské předpisy, což v porovnání s ostatními státy Evropské unie omezuje konkurenceschopnost České republiky v lákání investorů, například v porovnání se Slovenskou republikou, která se řídí při vymezení dotovaného zadavatele pouze evropskými předpisy.

Investice strategických investorů bývají v řádu miliard korun. Pokud by v některých případech byla investiční pobídka poskytnuta v takové výši, že by přesahovala 50 % hodnoty zadávané zakázky, pak je s ohledem na zásadní podíl veřejných prostředků na financování takové zakázky naprosto oprávněný zákonný požadavek, aby taková zakázká byla zadávána v transparentním zadávacím řízení, kterého se může zúčastnit jakýkoliv způsobilý dodavatel. Ale ta druhá podmínka, a to už je prostá výše 200 mil. korun peněžních prostředků poskytnutých z veřejných zdrojů, je podle mě bezdůvodně limitující. Přestože se těch 200 mil. korun může zdát na první pohled jako značně vysoká částka, tak je nutné si uvědomit, že při výši

investice například 2 mld. korun se jedná o – a teď prosím v uvozovkách – o pouhých 10 % investice, a podle mě tento limitující faktor bude hrát roli při rozhodování investora o umístění investice a je vysoko pravděpodobné, že investor upřednostní při výběru stát, kde toto omezení nad rámec evropské legislativy není. V praxi to znamená, že v případě strategického investora, který obdrží investiční pobídku vyšší, než je tento limit, tak investor je nucen soutěžit dodavatele, jako by byl veřejným zadavatelem.

Projekty strategických investorů jsou dlouhodobě připravovány, přičemž výběr dodavatelů je omezen na dlouhodobě ovřené partnery, u kterých je záruka dodání včas a v potřebné kvalitě, aby projekt mohl být realizován ve stanovených lhůtách. Rovněž s těmito dodavateli je sdílena část know-how strategického investora, o jehož zveřejnění nemá investor logicky zájem. Proto není žádoucí strategické investory nutit k veřejné soutěži, která bývá v České republice často velmi účelově napadána.

Z výše uvedených důvodů tedy navrhoji změnit zákon ve shora uvedeném smyslu. Chtěl bych na závěr říci, že by měl mít podporu Ministerstva průmyslu a obchodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chvojkovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, já jako člověk, který absolvoval nejenom těch pět hodin hlasování a debat ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ve Vsetíně, ale i jako člověk, který prakticky zažíval využívání téměř všech novel zákonů v minulosti, se nemohu aspoň na začátek pozastavit (nepozastavit) u toho, co tady už říkali někteří moji předčeření.

Máme před sebou úplně nový zákon, na jeho projednání máme absolutní minimum času. Argument, že jsme mohli být přizváváni a účastnit se jednání někde na ministerstvu a podobně, ten je passé z hlediska toho, že tady je zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a zákony se projednávají tady a je věcí předkladatelů, jak si s tou situací naloží. Ale my jsme povinni jednat v souladu se zákonem o jednacím řádu a teprve tady se rozhodne o pozměňovacích návrzích, rozeberete se to, co ve skutečnosti opravdu nakonec schválí vláda, protože tady je řada případů, a je možné je doložit, kdy prostě v připomíkovém řízení at' už vnitřním, či vnějším kteréhokoliv nebo řady zákonů nakonec došlo ke změnám, které učinila vláda, a podobně.

Navíc máme před sebou zákon, kde sama paní ministryně nás informovala o tom, že bylo více jak tři tisíce připomínek od jednotlivých ministerstev. A byť paní ministryně říká, že je ráda, že přišlo tolík pozměňovacích návrhů, možná že je i ráda, že samo Ministerstvo pro místní rozvoj mělo ještě šanci těch 38 vlastních pozměňovacích návrhů na jednání garančního výboru přinést. Ale to nesvědčí nic o tom, že by ta práce byla opravdu ku prospěchu věci.

To, po čem jsme volali a kde já jsem předkládal na jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj návrh usnesení, abychom si dali alespoň měsíc čas, tak

abychom mohli absolvovat aspoň jeden seminář, vyslechnout zúčastněné a dotčené touto zcela novou zákonnou normou, ať je to Svaz měst a obcí, či podnikatelská veřejnost, ten čas na to v podstatě nebyl. Měli jsme na to absolutní minimum času. Vy jste to možná ani neviděli, protože to dostáváte v elektronické podobě, ale na tohle jsme měli doslova a do písmene skoro pár dní. A to, když si vezmete fakt, že v tom byla ještě řada jiných legislativních norem ze zcela jiného soudku, tak je prostě nemožné odpovědně takovýto nový zákon projednat tak rychle, a to přesto, že jsme se všichni na jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj snažili být věcní a k jednotlivým pozemkovacím návrhům jsme si říkali argumenty a pak bud' něco odsouhlasili, nebo neodsouhlasili. Ale je příliš odvážný ten, kdo si myslí, že vlastně všechno je tím vypořádané.

Já jsem tedy hluboce přesvědčený o tom, že ne z důvodu toho, že Evropská unie přijme nějakou novou legislativu, ale z řady jiných vnitřních důvodů, co se týká vlastně praktického využití zákona, se té novely dočkáme poměrně rychle, a mohli jsme se toho díky měsíci času vyvarovat.

Paní ministryně nám tady říká, že by nám Evropská unie zarazila finanční prostředky kvůli dvěma či já nevím kolika měsícům zpoždění. Já jsem tedy hluboce přesvědčený o tom, že máme-li tento zákon ve druhém čtení už při jednání Poslanecké sněmovny, že by se tak nestalo. Nestalo se tak nikdy, neznám takový případ, který by v Evropě vedl k tomu, že by jednotlivému členskému státu kvůli jedné z tisíců legislativních norem, které musí přijmout, které by už byly v procesu přijímání, Evropská unie zatrhla čerpání evropských fondů.

Ten zákon není jednodušší, protože přináší řadu nových jednotlivostí posuzování toho zákona. V tom zákoně je opravdu mnohemokrát – a jediný, kdo z toho bude mít radost, nebo jsou dvě oblasti, které z toho budou mít radost, právníci, protože slovo možná je v tom zákoně skoro zakládající, nebo může, zadavatel může, a to posuzování potom, zdali měl, či neměl, či mohl a podobně, bude pastva pro právníky.

Na řadu jednotlivostí jsme narazili i při jednání výboru pro veřejnou správu a mám pocit, že se tady o tom zatím nikdo nezmínil, a to je možnost využívání těch referencí atd., byť asi hlavní linkou našich debat byla snaha dojít jednoduše k cíli, to znamená, aby zadavatel mohl transparentním způsobem co možná nejrychleji dojít k co možná nejlepší nabídce, podepsat smlouvou a jít dál, jít k vlastní realizaci.

Debata na téma vícepráce byla poměrně dlouhá. Když jsem tuhle skutečnost, že se rozšíří možnost víceprací, že jsou tady ještě vážné úvahy, jak ji rozšířit ještě na těch 50 %, říkal některým majitelům firem, kteří často soutěží o veřejné zakázky, tak říkali: No, jestli bude 50 % možnosti víceprací, tak to je pro dodavatele úžasná zpráva, protože jste nám tím sdělili, že cena není rozhodující, ale rozhodující jsou dobré vztahy se zadavatelem, protože pak se to tedy vždycky přece nejake udělá a ještě to ten zákon přikryje. Proto jsem byl jedním z těch, kdo zásadním způsobem bojoval proti tomu, aby vícepráce nešly nahoru, protože se to stane předmětem soutěže, ať chcete, nebo ne. Když budou všichni vědět, že je tam 20 %, přizpůsobí se 20 procentům. Když tam bude 30, přizpůsobí se 30 procentům. Snahy podhazovat zakázky tam budou stejně. Jenom v okamžiku, kdy se ty nůžky rozevřou, tak budou větší.

Paní ministryně tady říkala, že chce, aby se jednotlivé možnosti rozšíření zakázky po uzavření smlouvy a zvýšení toho rozpočtu, že bude podporovat, aby to nebylo celkově 30 %. Tomu jsem ještě rozuměl, aby ten součet prací, které se objeví zcela nenadále, mohl být 30 %, ale nic jiného. Nikoliv. A protože tam jsou tři složky, ze kterých se skládají ty vícepráce, změny projektu, zcela nové okolnosti, to je druhá část, a potom je tam ještě jedna 10, 15% na služby, paní ministryně mě možná opraví, s tím, že původní předpoklad byl, že se toto bude sčítat. Paní ministryně tady říká, že s tím sčítáním zásadně nesouhlasí a že bude bojovat proti tomu. To je zcela určitě, to já podpořím, tuhle situaci. Nicméně pořád tam zůstává, že nebude-li se měnit projekt, je tam 30 % z objemu zakázky na zcela neočekávané věci. 30 %, což bude třeba u desetimilionové zakázky, že si každý do 3 milionů může udělat, co chce. Bude říkat: my to potřebujeme, my jsme to nevěděli – a jsou tam 3 miliony ve vzdachu. Ze stomilionové zakázky 30 milionů korun ve vzdachu. To je, jak když dáváte háček rybám, a ten, koho chcete přípnout na zed', je ten budoucí zadavatel, protože bude v obrovském klinči.

Myslím si, že to bude, skoro bych řekl, hon na zadavatele, s tím ale, že by zadavatelé, kteří dneska, to jsou zpravidla města nebo kraje, doufají, že na ten či onen projekt ještě získají nějaké dotační prostředky, zejména z fondů Evropské unie, tak ty prostředky ale dostanou na vysoutěženou cenu nebo na vysoutěžený projekt, adekvátní vysoutěžené ceny, a už víc nikoliv. A budou-li tam vícepráce, tak na to už žádné evropské peníze nebudou. Navíc, a to je riziko, o kterém jsme mluvili na výboru pro veřejnou správu, se dostáváme do takových těch časových limitů. Neprovedete-li ten projekt do tehdy a do tehdy, dokdyž jste se zavázali, peníze vrátíte. A jít úplně na začátek toho procesu znamená pro spoustu starostů obrovský problém. Tak logicky se dostanou do tlaku, než aby museli vracet evropské peníze, je my tou legislativou vystavíme tomu, že raději půjdou na debatu vícepráce zcela nečekaného rázu a podobně. A to samozřejmě trh těch, kteří budou mít zájem získat zakázku, bude velmi dobře vědět a velmi rychle se to naučí.

Tohle jsou věci, které jsme měli podle mého hlubokého přesvědčení podrobit daleko větší diskusi, než kolik času jsme na to měli nikoliv vinou poslanců, i když je pravda, že můj návrh, abychom se tomu věnovali ještě o jeden měsíc déle, nebo na příští schůzi, tak to neprošlo o jeden hlas. Podle mého hlubokého přesvědčení by se nic šíleného nestalo.

K těm majetkovým strukturám, o kterých jsme mluvili. V principu je nutné přiznat, a paní ministryně to tady říkala v prvním čtení, že vůči zahraničním firmám tenhle zákon bude benevolentnější z hlediska jejich identifikace vlastnických struktur než vůči českým firmám. Ti z vás, kteří mě sledují a dávají pozor, ještě to zopakuju. Vůči firmám, které budou ze zahraničí, bude zákon benevolentnější než vůči těm, kteří mají svá sídla zde. Tento zákon, takto ho předkládáte. A když jsme se ptali na jednání výboru, zda Česká republika, potažmo Ministerstvo pro místní rozvoj udělalo něco konkrétního pro to, abychom chtěli tuto záležitost pro všechny rovnou, to znamená pro zahraniční firmy i pro české firmy stejnou, tak se v tom v podstatě nic nestalo, bylo málo času a nedalo se to tak rychle řešit a podobně. Ty argumenty jsme slyšeli. Podle mě taky dost klíčová věc, i když mě pár lidí uklidňovalo, říkali hele, v té třetí, čtvrté úrovni už se stejně nezjistí, komu ta firma vlastně patří, takže ve

finále si s tím každý poradí. Ale ten, kdo bude tu věc chtít dělat poctivě a bude chtít poctivě soutěžit, bude hendikepovaný. Myslím si, že to prostě je jeden z problematických bodů celého toho zákona.

U výše poplatků, možnosti podání té stížnosti, dovolání, nebo jak se tomu říká, k ÚOHS, i o tom byla poměrně vážná debata, která nebyla jednoduchá, neboť byť jsme byli všichni přesvědčeni o tom, že tisícikorunový poplatek je málo z hlediska toho, co to může v procesu způsobit, tak ale u stotmilionové či miliardové či půlmiliardové zakázky tisícikorunový poplatek nehraje roli žádnou. U té miliardové podle mě ani desetitisícový poplatek nehraje žádnou roli. Ale argument představitelů ÚOHS byl, že to Ústavní soud zcela jistě nebude posuzovat ve vztahu k velkosti zakázky, ale ve vztahu schopnosti každého občana České republiky mít právo takovéto podání na ÚOHS nakonec poslat. A vzhledem k tomu, že naše minimální mzda je kolem těch, nebo do 10 tisíc korun, poplatek v tu chvíli hraje roli při posuzování toho, zda by byl, či nebyl protiústavní.

Proto to není jednoduché a proto, jak říkal pan kolega Adamec, bych spíše čekal, že Ministerstvo pro místní rozvoj bude hledat nějakou cestu, jak si s tímto poradit. Možná to rozdělit, tak umožnit, aby zkrátka nedocházelo ke zneužívání tohoto, zdržování a taktiky zdržování těch neúspěšných, což se občas děje, od těch faktických a opravdu důležitých šancí vrátit zakázku třeba na začátek. I když i v tomto ohledu jsme jednu chvíli vlastně zjistili, že to bude v praxi absolutně složité, neboť může dojít k tomu, že zadavatel vysoutěží, podepíše smlouvu, a teprve po měsících ÚOHS přijde na to, že celé to bylo od začátku špatně. Tahleta rizika, představíte-li si, že už bude běžet zakázka, bude běžet financování a tak dál a ÚOHS přijde na to, že něco se v průběhu výběrového řízení dělo špatně, to přinese nebetyčné problémy nejenom zadavateli, ale možná i dodavatelům a všem těm zúčastněným na veřejných zakázkách, a to nebude vinou ničeho jiného než stavu naší legislativy.

Debata na téma povinnost, nebo řeknu zlepšení šancí získat zakázku v případě, že povede k zaměstnávání lidí s hendikepem. Ti z vás, kteří jsou členy výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a mají s tím z praxe zkušenosť, v podstatě potvrdili na jednání výboru, že dochází k zneužívání těchto institutů. Že zkrátka vznikly firmy, které zaměstnávají – takzvaně zaměstnávají – lidi s hendikepem a dodají vždycky patřičné číslo, které je potřeba, a ono to zlepšuje parametry a šanci získat zakázku. Stává se z toho obchod, kterým se mjí to, co by zákonodárce chtěl, a to bychom asi chtěli všichni. Ovšem ono se to neobjeví v odměnách a v šanci si vydělat těch hendikepovaných lidí, ale v ziscích těch firem. To je ten problém, o kterém jsme poměrně detailně mluvili. Můj názor tedy je takový, že pomáhat lidem s hendikepem máme i jinými cestami než tím, že budeme zvýhodňovat ve výběrovém řízení někoho, kdo zaměstnává lidi s hendikepem. Ti se tam stávají vlastně pouze jakýmsi nástrojem k tomu, aby se někdo jiný dostal k zakázce, ale s kvalitou zakázky to často nemá vůbec nic společného.

Poslední, co bych chtěl zmínit, je soutěžení na cenu. Málo zní, že soutěžení na cenu není, resp. nevyvolává ani stávající platný zákon, ať už novelizovaný, či ten původní. Není povinností podle zákona o veřejných zakázkách soutěžit na cenu. Soutěžit na cenu často tlačí správci jednotlivých dotačních fondů a říkají těm, kteří ty finanční prostředky pobírají, obcím zpravidla, obcím, krajům, městům apod. a říkají –

pouze nejlevnější, protože všechno ostatní je podezřelé. Takže s tímto zákonem si vůbec nedělejme iluze, že úplně odstraníme to, co nám systémově vadí, že tady nebudu dodavatelé, nebo resp. zadavatelé, aby nebyli obviněni z trestných činů do budoucna apod., že prostě raději zvolí to soutěžení na nejnižší cenu, přestože to pro Českou republiku a pro její zaměstnanost, pro ekonomiku jako takovou dobře není, ale budou k tomu nuteni, protože i jinými zákony, např. zákon o NKÚ, který tady máme a který tedy něco říká o povinnosti veřejné správy nakládat efektivně a účelně s finančními prostředky, tak tento zákon bude velmi mluvit vlastně do toho, jakým způsobem budou zadavatelé zadávat veřejné zakázky, a že se dostanou vlastně ještě možná horší situace, než ve které byli doposud. Proto bych apeloval na všechny správce jednotlivých fondů apod., aby do svých podmínek dávali povinnost zadavatele aspoň jednat v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Nedávat už jim dopředu parametry těch zakázek tak, aby zadavatelé byli schopni využít parametrů, o kterých jsou přesvědčeni, že jsou v dané chvíli správně, a využili zákonného prostoru, který do budoucna dá zákon o veřejných zakázkách.

Děkuju vám za pozornost a omlouvám, jestli jsem byl příliš dlouhý.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Dalším rádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové, já jsem se také přihlásil možná už v nějakém předchozim projednávání tohoto zákona do rádné debaty a nyní tedy mám možnost vystoupit v podstatě v jiném prostředí, v jiném čase, vlastně s jinými motivy k vystoupení. Přesto se mi vráci znova jeden motiv, který kolega Bendl zmínil. Já mám také zkušenosť vlastně dlouholetou, 25 let jsem v komunální politice, a po celou tu dobu mě tak či onak provází zadávání veřejných zakázek.

V polovině devadesátých let jsme jako radní města Budějovice vymýšleli jakýsi matematický vzorec umožňující zpracovat jednotlivá kritéria, jejich váhy spolu s cenou do nějakého vzorce, který by pak byl schopný generovat bodovou hodnotu, která by pak srovnala zakázky podle pořadí. Jihočeský kraj zadával každý rok takřka za víc než miliardu korun stavební zakázky na silnicích druhé, třetí trasy a také jsme dokázali poradit si s tehdejším zákonem. Dokonce jsme myslí v něčem předběhli dobu, protože jsme měli v podstatě systém umožňující jako jedno z hlavních kritérií, ne-li to nejhodnější, využít právě cenu nabízenou potenciálním dodavatelem. Pak jsem sledoval, už tedy mimo regionální politiku, to protikorupční trestení, které tedy minulá vláda spustila, a ten zákon, který byl tehdy připraven a který z velké části paralyzoval možnost zadávat veřejné zakázky obcím, krajům a způsobil celou řadu problémů, které, mnohé z nich, dosud nejsou vyřešeny.

Připomíná mi ta dnešní situace určité předchozí zážitky, které tady mám. Občanský zákoník. Taky jsme vlastně už hned po našem příchodu do Sněmovny, tato garnitura, napravovali zákon o úřednících schválený pod obrovským tlakem Evropské komise. Nemůžu si odpustit zmínit zákon o posuzování vlivu na životní prostředí,

který také byl pod dramatickým tlakem ze strany Ministerstva životního prostředí projednáván, když jsme tenkrát slyšeli neustále jaksi hrozby, že nám budou stopnuty všechny dotační tituly, nebude-li zákon o EIA schválen. My jsme tenkrát na rozdíl od současného zákona ty všechny hrozby vlastně věděli. Když jsme se na ten zákon dívali, tak jsme všechno věděli, co nám hrozí, upozorňovali jsme na to, mluvili jsme o tom tady ve Sněmovně a navrhovali jsme návrhy pozměňovací, které by snad mohly největší nebezpečenství plynoucí ze zákona o posuzování vlivu limitovat. Nestalo se tak, nebyly ty zákony (návrhy?) přijaty a my jsme nyní v situaci, kdy vlastně máme takřka zastaveny mnohé velké stavby na našem území a teď čekáme, co Komise řekne, zdali se nám podaří vyjednat nějaké výjimky, nebo nepodaří. Prostě jednali jsme pod tlakem a to není dobré. A tady taky jednáme pod tlakem.

Tady u toho zákona na rozdíl od zákona o EIA a také vinou jeho obrovského rozsahu nejsem přímo úplně povolán k tomu, abych systematicky procházel jednotlivá ustanovení a vyjadřoval se k němu rozumně a korektně, ale přesto mě tady některé věci zaujmou. Já tedy zase, jak říkám, jsem praktikem komunální regionální politiky a tady musím říct, že takřka 70 % stavebních zakázek, které jsou zadávány obcemi nebo kraji, je v rozmezí zhruba 10 až 50 milionů korun. A to je to, co tady máme dneska navrženo jako... od veřejné zakázky malého rozsahu, která je shora limitována 6 miliony korun v případě stavebních prací až po 50 milionů korun, což je zase ta dolní mez pro zadávání veřejné zakázky v podlimitním režimu v případě stavebních prací. Já samozřejmě nejsem teď a nebyl jsem ani v procesu v průběhu toho druhého čtení schopen podat nějaký relevantní pozměňovací návrh, ale přesto cítím, že toto rozmezí je příliš široké, příliš veliké, podmínky zadávání v podlimitním režimu jsou poměrně volné a umožňují možnost prostě určitého – jak to mám nazvat – korupčního potenciálu. Prostě možnost toho, čeho se obáváme, co tušíme, že může nastávat, dohadování se firem na tom, jakou cenu stanoví, a samozřejmě tento rozměr jim to umožňuje a právě určitá vágnost, měkkost těch podmínek pro podlimitní režim to umožňuje. A také těch 30 % možných víceprací, i to je věc, a tady souhlasím s kolegou Bendlem, je to, co může přinést poměrně značné problémy. Říkám, nenavrhuji nic, necítím se být k tomu povolán. Já ani nejsem členem toho výboru, ani toho pro regionální rozvoj, ani toho garančního, takže tady jsem si nedovolil nic navrhovat.

Další věc, která mi vadí a na kterou mě také moji přátelé ať už z komunální sféry, nebo ze sféry těch menších subjektů, které pro obce nebo i nějaké obecní organizace zřizované obcemi zpracovávají zadání veřejných zakázek a sledují je pak v průběhu jejich realizace, to je ta určitá ne úplně jasná pozice obcí nebo zadavatele v případě mimořádně nízké ceny. Mimořádně nízká cena je mimořádně nebezpečná věc. Prostě negeneruje, když ji někdo – a tak se to často dělo, v rámci, doufejme, už skončené krize se takovéto zakázky zadávaly a často dodavatelé dávali nabídky, které byly výrazně podražené a vlastně tím pádem ani neumožňovaly generovat dodavateli, té firmě, zisk, a tím pádem on v podstatě neplnil svoji funkci podnikat za účelem dosažení zisku. Nevím, do jaké míry dneska, zdá se mi, že právě je to velmi limitované, může se zadavatel pídit po tom, jaká je příčina, důvod pro podání té mimořádně nízké ceny, tak aby ji mohl hodnověrně a rádně odmítnout.

A ještě pak jednu věc tady chci zmínit. Někdy se stává, že paralelně fungující orgány veřejné správy, např. ministerstva, si samy pro své vlastní potřeby nějak zákon upravují, případně jej většinou více a více přitvrzují, než je potřeba. I tohle myslím, že ten nás zákon, který tu teď máme předložený, neřeší, nevymezuje povinnost ostatních subjektů striktně z díka zákona vycházet, ale nesankcionuje nijak to, že třeba některé ministerstvo si samo pro své vlastní nebo pro výběrová řízení jím zřizovaných organizací stanoví přísnější limity. K tomu jsem se chtěl takto vyjádřit.

Na závěr svého vystoupení chci říci svůj postoj z hlediska politického. Tohle je typický zákon, se kterým se musí vypořádat vládní koalice a převzít odpovědnost, tak jako snad, doufám, že tu odpovědnost převzala i v případě zákona o EIA. Já dneska slyším možná tak trochu jakési tvrzení, že úplně ne všechny informace, které se k nim dostávaly od pana předkladatele, byly pravdivé, že to ujišťování, že retroaktivita zákona o EIA tady nebude, se nepotvrdilo. Prostě ta retroaktivita tady je a nebezpečí, že budeme muset stávající akce zastavovat a dělat nové EIA, tady taky je. Nové posouzení podle EIA by nebylo žádným velkým problémem, kdybychom nedali naprostě nekonečnou, nelimitovanou moc ekologickým aktivistům. Kdykoli mohou zastavit řízení podle EIA, kdykoli mohou do toho vstoupit a přerušit. Proto se tedy toho samotní předkladatelé tak bojí a proto samozřejmě každá nová EIA vlastně znamená naprostě zastavení té dané stavby ad infinitum.

Takže doufám, že za to tu odpovědnost příjmě vládní koalice a že i v hlasování se to projeví a že pak všichni poslanci budou držet a to své rozhodnutí budou schopní si srovnat. Takže já tím chci říct, že pro mě je podpora tohoto zákona vyloučena, nebudu pro něj hlasovat a nechám to, jak už jsem řekl, na vládní koalici. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. Dalším řádně přihlášeným do sloučené obecné rozpravy je pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážené dámy a pánové, než se dostanu k přednesení svých pozměňovacích návrhů k tomuto zákonu, dovolte mi pář drobných připomínek k již proběhlé diskusi, popř. k proběhlým pozměňovacím návrhům a vyjádření výborů.

V tomto zákoně, který považuji za jeden z nejdůležitějších zákonů v České republice, který ovlivňuje komunální, krajskou i celostátní politiku vcelku velice výrazně, se sešlo obrovské množství připomínek. Paní ministryně to oprávněně považuje za hlavní dílo svého ministerstva a pevně věřím, že se jí podaří udělat zákon o zadávání veřejných zakázek takový, aby byl aspoň většinou společnosti přijat jako zákon kvalitní. Stoprocentně samozřejmě to asi nebude, ale řekněme většinou společnosti.

Já bych tady chtěl na začátku velice varovat kolegy, hlavně z vládní koalice, aby nepodlehli tomu dojmu "hlavně to rychle schvalme, protože stejně za chvíliku již víme, že to budeme novelizovat, a potom tam opravíme ty chyby, o kterých dneska

již víme". Tato tendence se u mnohých zákonů takhle rychle projednávaných docela často používá. Kolegové přede mnou již toto zmiňovali v různých jiných zákonech. Já bych byl velice nerad, aby to bylo osudem i tohoto zákona, protože tento zákon má dalekosáhlý dopad do života samospráv obcí a měst.

Zastavím se u jedné myšlenky nebo filozofie tohoto zákona, kterou považuji za docela problematickou, a nikdo se zatím touto problematikou nezabýval. To je bod, který zůstal, paragraf, který zůstal z předešlého zákona, tzv. § 6. To je všeobecná informace o transparentnosti a formě dané – tak nám to i předepisuje Evropská unie, aby tyto veřejné zakázky byly v této formě co nejprůhlednější, nejprůzračnější, nejtransparentnější, nediskriminující. To je věc, která v těch zákonech samozřejmě je všude, řekněme, dávána jako základ. My nemůžeme z této myšlenky odstoupit. Co se však stane problémem a na co chci upozornit, je nově koncipovaná a pojatá filozofie zakázků malého rozsahu, tzv. dvoumilionových až šestimilionových zakázek.

Tyto zakázky jsou dle filozofie tohoto zákona postaveny do roviny – a teď použiji ten hovorový výraz – zadávání z ruky. Prostě zadavatel sám rozhodne, zda použije formu výběrového řízení, jakou formu použije, nebo nepoužije vůbec a spolehne se na své zkušenosti. Zní to velice dobře a velice libivě. Každý starosta v prvním dojmu řekne: konečně budu moci rozhodnout, konečně já budu ten, kdo určí, kdo bude realizovat tu mou zakázku, co si budu moci koupit, nebudu se muset ohlížet, jestli budu... A teď nastává ta otázka, kdy začne přemýšlet. Totiž v jiném zákoně neustále zůstává hladina 5 000 korun hladinou trestného činu. Pan starosta bude muset jí přemýšlet, zda náhodou neznevýhodňuje někoho na trhu, zda náhodou jeho postup je opravdu transparentní, tak jak hovoří § 6. A tady nastává problém, že starý zákon o zadávání veřejných zakázek ze zákona přesně vymezoval možnosti a pohyb. Pokud tento zákon dodržel, doslovně, možná otrocky napsaný, tak měl v uvozovkách po starostech, protože on dodržel dikci zákona a nepřekročil tento zákon. A orgány činné v trestním řízení, které se tím později zabývaly, přesně tohle hodnotily, jestli on náhodou úmyslně něco neporušil nebo nedal. Pokud nenajdou nic, obrátí se na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a ten maximálně mohl říct ano, byl porušen nějaký paragraf, bylo něco, anebo to nechá tak a řekne: je to v pořádku. A tento manuál, který zákon doposud představuje pro starosty, se dá i v malé obci docela úspěšně využít a splnit.

Touto normou, kterou v dobré víře ulehčit jim práci schválíme, předpokládám, jim ale přidáváme obrovskou zodpovědnost. To si doposud dle mého názoru mnozí starostové neuvědomují. Drtivá většina zakázek je do 2 milionů nebo potažmo do 6 milionů, které se odehrávají v obcích. To je drtivá většina. Těch velkých podle investičních rozpočtů obcí je docela málo. Teď nebudu mluvit o velkých městech, ale řekněme o těch menších. A tuhle zodpovědnost dle mého názoru si starostové doposud příliš neuvědomují. Můžeme hovořit o nějakých metodických pokynech, pomůckách, které jim budeme nabízet a dávat. Ale je to dostatečné? Tady se ptám – a ta otázka samozřejmě míří do budoucna, ale předpokládám, že tento bod tam asi projde, je stěžejní, předpokládám, z toho kontextu návrhu připraveného paní ministrny. Jak dalece bude její úřad připraven reagovat v rámci metodiky a pomocí těmto starostům, aby to, co chtějí, již nebylo nediskriminační? Zdůrazňuji, přečtěte si § 6 – který zůstal vlastně stejný z toho minulého zákona, změnily se jenom drobné

dikce, ale smysl § 6 je stejný – a zjistíte, že pohybovat se v nediskriminačním prostředí při množství výrobků na trhu je docela složité.

To je jedna z věcí, kterou tomuto zákonu vytýkám, že vlastně až příliš uvolňuje tento prostor. A z hodnocení lidí, kteří se celý profesní život od dob roku 1989 pohybují v komunální politice, mají za sebou již hodně, hodně těžkých příběhů, mnohdy i úsměvných, říkám, že ty zákony, které omezovaly nebo regulovaly hospodářskou soutěž, se pohybovaly v sinusoidách. Od přílišného uvolnění v 90. letech, které lidé kritizovali zcela oprávněně, že umožňovaly to heslo zlodějina, volání po úpravě těchto zákonů, aby nebyla možná, se ten zákon přehoupl do své druhé poloviny sinusoidy, kdy hodně přitvrdil a vlastně skoro zastavil možnosti některých postupů, které by operativně řešily problémy obcí, až do nynější verze, která dle mého názoru naopak opět vrací tu půlku sinusoidy na druhou stranu. Je to jeden z problémů, se kterým se předkladatel dle mého názoru nevyrovnal, a to ta kritika, že to je hodně prokorupční zákon, aspoň v těch zakázkách rozsahu dva a šest milionů korun. Toto bych rád slyšel a vysvětlím paní ministryně, jak chce tady s tímto bojovat, aby právě ta drobná korupce, pozornostní korupce v místech malých obcí nedala zase zpět argument lidem, že se nic nezměnilo a že se zase pouze krade.

Nyní se vrátím k myšlenkám, které jsou obsaženy v usneseních jednotlivých výborů, a chci vytáhnout páár bodů. Z usnesení ústavněprávního výboru v bodě 4, jedná se o § 222 odst. 5, se slova "a jejichž potřebu nemohl zadavatel jednající s náležitou péčí předvídat" zrušují. Toto když z tohoto vypadne, tak je to zase otázka transparentnosti a toho, jak argumentačně bude ten, který tyto zakázky zadává, schopen případným orgánům vyšetřujícím, zda nebyl porušen § 6, argumentovat. A neznalost neomlovává z páchnání trestného činu. Na to chci upozornit.

V dalším bodě, v bodě 5, totéž usnesení, týká se opět § 222 odst. 6, se slova "přičemž dodatečné stavební práce, dodatečné služby nebo dodatečné dodávky vyplývající z této změny jsou nezbytné pro provedení původních stavebních prací nebo pro poskytnutí původních služeb či dodávek" zrušují. Tento v celku přivítavý parametr odstraňující tento problém, a souvisí s vicepracemi, které tady byly tolíkrát diskutovány, a ten model, který tady navrhla paní ministryně, není až tak úplně špatný, ten součet tady těchto záležitostí, ale tento bod, pokud by prošel, je dle mého názoru nahrávka na lobby projektantů. Já dlouhodobě říkám, že problém veřejných zakázek v České republice není samotná realizace zakázky, ale i předpříprava. A ta začíná u kvalitních projektů. Tento problém se ani tomuto zákonu nepodařilo vyřešit. Pouze pokud tento pozměňovací návrh projde, se na to přestane brát zřetel z toho pohledu mít projekty v pořádku. Prostě řekne: no tak nemohli jsme to předvídat, tyto vicepráce jsou nezbytné, prostě se projektant spletl, no stává se to. Čili bych na to rád upozornil při projednávání těchto změn a hlasování do budoucna, že to považuji za docela velkou chybu.

Byla tady už diskuse, a ono to proběhlo i médií, a to je v § 36 ve čtvrté větě se hovoří, že by se měl vyjmout od zadavatele... doplňují slova s výjimkou advokáta nebo daňového poradce. Ono to tady už zaznávalo. Tento pozměňující návrh, ač v celku možná překvapivý, možná neologický, dle mého názoru nemá příliš zdůvodnění své podstaty, proč tam navrhovatel tento paragraf dal. Tento pozměňovací návrh se paradoxně objevil ve dvou výborech, ve dvou verzích. V jedné

verzi rozšířené, kde k tomuto bodu následoval další odstavec, který logicky navazoval a byl vysvětlením toho, proč v tom prvním bodě navrhuje toto vypustit. Bohužel v usnesení garančního výboru již ten druhý bod z toho vypadl a je tam jenom ten první – vyřadí se tyto dva subjekty. Čili tady bychom si měli rozhodnout, jestli chceme opravdu umožnit anonymizaci těchto dvou profesí, nebo chceme opravdu zachovat transparentnost. Tady budu zvědav potom na doporučení v rámci hlasování paní ministryně, jak se tady s tímto vyrovná. Čili doporučují buď tam dát pozměnovací návrh v rozšířené formě těch dvou bodů, to už logiku má, nebo to tam nezařazovat vůbec.

Chci se ještě pozastavit nad drobnou věcí, která mě zaujala spíše z praktických hledisek. Je tady návrh v § 63: zadavatel může použít také jednací řízení bez uveřejnění, pokud veřejná zakázka může být splněna pouze určitým dodavatelem, neboť... Samozřejmě známe takové zakázky. Jsou to specializované firmy, specializované postupy, vědecké vynálezy a podobné záležitosti. V bodě a) se ale hovoří: předmětem plnění veřejné zakázky je jedinečné umělecké dílo nebo výkon. Tady dle mého názoru narazíme trošku na problém definice jedinečnosti a definice výkonu. Tady bych se spíše přikláněl k tomu, aby se ministerstvo dotázalo nějakých skupin, popř. organizací, které reprezentují umělce, popřípadě, nevím, architekty, sochaře a podobné záležitosti, které se ve veřejných zakázkách docela často začínají objevovat, a zcela oprávněně je tlak z umělecké obce, ať se při velkých investicích myslí na to, že by tam mělo být třeba umělecké dílo. Já s tím souhlasím. Otázka teď zní, jestli aplikací tohoto paragrafu nebude možné zvýhodňovat pouze některé umělce oproti nějakému výběrovému řízení estetickou komisi nebo nevím, někoho, kdo bude moci posoudit, jak to dílo je jedinečné a jak to dílo je využitelné v praxi. Čili také bych si dovolil upozornit na tento bod, který je tady zařazen a může být docela problematický ve vztahu k různým zájmovým a profesním skupinám a komorám.

Ještě jeden bod mi dovolte, než přistoupím ke svým pozměnovacím návrhům. Je tady návrh v § 96 odst. 5, který zní: Zadavatel pokračuje v (nesrozumitelné) doby, než rozhodne, zda předložené řešení jsou vhodná. Účastníka zadávacího řízení, jehož řešení není vhodné, ze zadávacího řízení vyloučí. To je logická věc. Já bych si tady dovolil navrhovateli doporučit, aby to bylo vždy po zdůvodnění, to znamená – jehož řešení není vhodné, po zdůvodnění ze zadávacího řízení vyloučil.

Takhle totiž otvírá docela výrazný prostor tento pozměňující návrh různým výkladům, a jak znám ze své vlastní praxe, výklady advokátních a jiných kanceláří poskytujících služby obcím v této oblasti jsou velice striktní a důsledně znalostí zákona a jeho výkladů jsou velice často komoleny vůči tomu, aby případná zakázka byla zadána někomu konkrétnímu a ne v obecné soutěži.

Co se týká mých pozměnovacích návrhů, které jsem zařadil do systému a ke kterým se později přihlásím, dovolím si říct ideu toho, proč jsem tyto návrhy podal. Paradoxně se vůbec netýkají samotné formy zadávání řízení a to, co jsem zde dosud hovořil, jsou pouze připomínky z praxe, ke kterým, vážené kolegyně, kolegové, můžete nebo nemusíte přihlédnout, samozřejmě i paní ministryně, bude záviset na její úvaze. Já potom budu akorát hlasovat.

Co se týče mých návrhů, týkají se specifické záležitosti, a to záležitosti dozoru nad veřejnými zakázkami, takzvaného úřadu pro veřejnou soutěž. První můj pozměnovací návrh se týká doplnění odst. 4 v § 248, kdy úřad provádí u nadlimitních veřejných zakázek financovaných úplně nebo částečně z prostředků Evropské unie před zahájením zadávacího řízení kontroly. Nebudu vám čist tento paragraf celý, vážím si vašeho času. V systému je v celé podobě. Proč toto navrhoji? Už mnohokrát na půdě této Sněmovny ze strany ministerstev byly akceptovány a akcentovány problémy, které způsobuje zadávání nadlimitních zakázek různým ministerstvům. Pan ministr dopravy by mohl dlouze hovořit o tom, jak snaha připravit kvalitní veřejnou soutěž troskotá na mnohdy neznalosti, mnohdy různých jiných objektivních nebo subjektivních problémech při přípravě soutěže. Můj návrh umožní ministerstvům využít v těch konkrétních případech týkajících se evropských dotací služby tohoto orgánu, který je v této republice snad nejfundovanější, aby dopředu posoudil, zda případná soutěž odpovídá, nebo neodpovídá standardům zákona a standardům Evropské unie.

Tento bod, pokud by byl přijat, by dle mého názoru ulehčil funkci všem zadavatelům nadlimitních veřejných zakázek, že již dopředu při přípravě by se tento úřad podílel na tom, aby jim řekl, zda jsou, nebo nejsou v tomto návrhu soutěže nějaké body, které by mohly opravňovat pozdější krácení dotace z Evropské unie a podobně. Čili doporučil bych vaši pozornost mému pozměnovacímu návrhu v § 248 odst. 4.

Dalším bodem, který je možná problematický, je bod, který je v § 251 v odst. 6 tohoto znění. Ač zní krátce, je dle mého názoru velice důležitý: Úřad je návrhem vázán. Je to formulace, která se tomuto úřadu asi příliš líbit nebude. Sám jsem zvědav, protože byl jsem požádán a snažím se konzultovat zrovna praktické dopady v realizaci tady tohoto, když úřad svým podáním bude vázán. Jinými slovy, neměla by nastat praxe, kterou mnozí starostové znají, když odmítnutý účastník soutěže, který nevyhrál, si stěžuje na ÚOHS, podá podání. Všichni říkáme ano, to podání zdražíme, aby to tyto případné žadatele nebo stěžovatele odradilo. Ale praxe toho úřadu je taková, že když to podání, které tento žadatel dá, napiše tam desítky bodů – nebo desítky, body, které mu vadí v té soutěži a v tom prvním směruje toto podání k špatnému cíli, tzn. není "dle tohoto zákona", tak úřad toto podání zamítnе. Jako zamítnuté... že je z formálních důvodů zamítnuté, vrací kauci. To znamená, ten, kdo to podal, je z obliga, dostane peníze zpátky, je spokojen. Ale paradoxně úřad nezastavuje šetření v té věci. On není vázán tady tím, že to vrátil a že to odmítl, ale dále s tím pracuje. To znamená, tu soutěž může znova podrobovat zkoušení a znova může blokovat a posouvat toto řešení dál a dál. Mnozí starostové mi dají za pravdu, že se to docela často stává v praxi. Jinými slovy, firmy našly kličku v zákoně, jak získat své peníze zpátky, když moc dobře vědí, že třeba nemají pravdu, popřípadě spoléhají na to, že to zdržení budou prodlužovat. Ale přesto ty peníze dostanou zpátky.

Čili je to bod, sám jsem zvědav po konzultacích s tímto úřadem a s odborníky, kteří se tím zabývají, jak ještě dopadne realizace v praxi. Ale dle mého názoru minimálně stojí za úvahu se podívat i na činnost tohoto úřadu a na jeho efektivitu v této věci a v těchto záležitostech.

Další bod, který navrhoji, ale zase nebudu podrobně rozebírat, je určení lhůty 60 dnů na rozhodnutí. Mnohdy se starostům stává, že určité problémy, kauzy, které jsou, a stížnosti se na tomto úřadě zaparkují. Zůstanou tam viset nějakou dobu a zablokují celkový proces soutěže. Mnohdy je potom výhodnější soutěž zrušit. A to je možná taky cílem toho stěžovatele, že on chce, aby byla zrušena a mohl se znova dostat do hry, jak se říká. Těch 60 dnů, které tady navrhoji, je řekněme zase určitý mus, strop, limit, do kterého tento úřad by měl činit. A když nečiní, tak je to považováno za jeho rozhodnutí. Je to na zvážení. V praktickém hledisku nevím, jak dalece to bude mít dopad. Jsem varován z jedné strany, že nastanou problémy v rámci složitých kauz, kdy se musí zadávat znalecké posudky apod. Já si z druhé strany kladu otázku, proč by tento úřad měl zadávat znalecké posudky. To je přece věcí soudu potom, když se dopátrává pravdy. On by měl rozhodnout, jestli je ta soutěž podle zákona, nebo není podle zákona. A ne znaleckými posudky si ověřovat, jestli ten materiál je A nebo B a podobně. Podle mého názoru nepřísluší do role tohoto úřadu. Ale zase je to diskuse a předpokládám, že v diskusi s patřičnými odborníky dospejeme k nějakému cíli.

Další věc, kterou navrhoji, a to už je poslední, slibuji, že už dále hovořit nebudu. Úřad před vydáním rozhodnutí ve věci seznámí účastníky řízení s podklady rozhodování. Úřad stanoví účastníkům řízení přiměřenou lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Tato lhůta nesmí být kratší než pět pracovních dnů. Doposud v tom návrhu je, že úřad stanoví lhůtu dle svého uvážení. Nesmí být ovšem kratší pěti pracovních dnů. Ta změna pramení v tom slově přiměřenou lhůtu. To by mělo být argumentem pro nemožnost zaparkovat tzv. tu věc. Ona je příliš složitá, tak ji zaparkujeme, ono to nějak, jak se říká lidově, vyhnije. Potom ale samozřejmě úřad stojí před problémem zdůvodnit přiměřenosť této lhůty, která je stanovena. Čili toto jediné slovíčko by mohlo řešit další skupinu problémů, se kterými se v praxi setkáváme, a dle mého názoru je to spíše řešení než nějaká komplikace tohoto zákona.

Děkuji vám za pozornost. K těmto pozměňovacím návrhům se přihlásím v rozpravě a děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Luzarovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Koubek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych s dovolením ještě zareagoval na vystoupení paní ministryně. Já jsem sice pozorně poslouchal, ale počkal jsem si na stenozáznam, jestli přece jenom paní ministryně ten dotaz nezodpověděla. Tady v úvodu z úst paní předsedkyně výboru pro všeobecnou správu a regionální rozvoj, paní poslankyně Halíkové, zaznělo, že ministerstvo podalo samo prostřednictvím poslanců k tomuto návrhu ve druhém čtení 38 pozměňovacích návrhů. Já jsem si přečetl ještě jednou stenozáznam. Na tuto námitku, výtku, otázku jste, paní ministryně, nijak nereagovala. Pouze jste řekla, že jste čekala tisíce připomínek a že jste spokojena, že jich přišlo pouze 200, pozměňovacích návrhů. Z toho tedy 40, každý pátý je ten váš.

Tak bych se chtěl zeptat, z čeho vyplývá vaše spokojenost a jestli byste na to mohla zareagovat proč. Proč přišlo 38 pozměňovacích návrhů od vás v průběhu projednávání ve Sněmovně a proč už to nebylo zapracováno předtím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Koubkovi. Dalším řádně přihlášeným do obecné sloučené rozpravy je pan poslanec Jiří Petru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Petru: Děkuji. Vážené dámy a pánové, vážený pane předsedající, chci reagovat na dnešní kritiku té části usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ze dne 13. ledna letošního roku týkající se zprůhlednění nákupu na komoditních burzách. Příliš jí totiž nerozumím. Většina z vás, kdo máte zkušenosti s komunální politikou, určitě znáte výjimku ze zákona o veřejných zakázkách, která umožňuje nakupovat hlavně energie v komoditních burzách. Tuto možnost využívají tisíce obcí a jiných veřejných zadavatelů. A je to úplně v pořádku, protože díky této výjimce mají méně administrativy. V pořádku ale určitě není to, že obce coby zákazníci, stát ani veřejnost nemají a ani nemohou mít přesnou informaci o tom, kolik nákupy na komoditních burzách vlastně stojí. Nemají tedy přesný přehled, za co se utrácejí veřejné prostředky. Nemluvím teď o cenách energií, ale o řadě různých poplatků, které se za zprostředkování nákupu na burzách běžně platí a které v některých případech jsou, v jiných případech nejsou přičteny ke konečné ceně energie nakoupené na burze. Na tuto nesrovnatlost upozornila v minulém roce některá média, jako např. Reportéři ČT. Myslím si, že taková praxe jistě v pořádku není.

Při připomíkovém řízení zákona o zadávání veřejných zakázek navrhlo Ministerstvo vnitra vyřešit tento problém zavedením regulace České národní banky. Návrh nebyl akceptován, proto jsem se pokusil navrhnut jednodušší řešení. Veškeré poplatky se budou zveřejňovat na internetu a všechny poplatky se budou platit pouze komoditní burze, ne nějakým firmám, které stojí v pozadí. Myslím, že to má hlavu a patu. A při všem úctě ke kolegům, kteří tvrdí, že je to protizákonné, musím konstatovat, že je to irrelevantní. Poplatky mají být veřejné, aby si je každý mohl porovnat. Nechci prostě nic jiného, než aby burzovní poplatky byly veřejně známé a průhledné a aby se platily přímo burze. A jestli z nich potom burza zaplatí někomu jinému, to už mě nezajímá. Na tom není nic nezákonitého.

Abych byl příkladný, uvedu příklad netransparentních poplatků. Veřejný zadavatel si k realizaci nákupu elektřiny nebo plynu na komunitní burze musí najmout dohodce. Dohodců je omezený počet, jsou to externí firmy a nemají transparentní a na internetu dostupný ceník. Dohodce zpracuje obchodní případ ve spolupráci s klientem, dají dohromady nezbytné informace pro uskutečnění burzovního obchodu. Dohodce zaregistrouje klienta v registračním centru burzy a dále zastupuje klienta při obchodování a informuje ho o výsledcích. Aukce je realizována prostřednictvím elektronického systému a po ukončení aukce je burzou vydán závěrkový list. Klient zaplatí burzovní poplatky zveřejněné a poplatky dohodci nezveřejněné.

Příklad druhý je transparentní poplatek. Veřejný zadavatel podepíše jednoduchou smlouvu s burzou a vyplní standardizovaný dotazník, který předá burze bud' notářsky ověřený, nebo prostřednictvím datové schránky. Burza zkontroluje všechny údaje, případně si vyžádá doplnění, a v případě, že je vše vyplněno, připraví elektronickou aukci. Přípravu má na starosti dohodce – zaměstnanec nebo smluvní partner burzy, který dohliží na spárování nabídky s poptávkou. Aukce je realizována prostřednictvím elektronického systému a po ukončení aukce je burzou vydán závěrkový list. Klient platí pouze burzovní poplatky, žádné poplatky dohodci klient už neplatí.

Hlavní rozdíly tedy mezi uvedenými způsoby obchodování. V prvním, netransparentním případě nutí burza klienty najímat si dohodce na to, aby za ně vyplnil vstupní údaje nezbytné pro realizaci obchodu, poplatky za služby dohodce má každý klient stanoveny v jiné výši a poplatky za dohodce jsou často několikanásobně vyšší než poplatky burzy. Klient si může vybrat pouze z několika subjektů, které jsou propojeny navzájem.

Ve druhém, transparentním případě má klient přímo vztah s burzou, dohodce je placen burzou a dohliží na nejvhodnější spárování poptávky a nabídky. V prvním, netransparentním případě, se veřejný zadavatel musí spolehnout na dohodce, že rádně vyplnil veškeré náležitosti obchodu a že dodavatel dostanou správné informace. Ve druhém, transparentním případě toto odpadá, veřejný zadavatel si může dle vlastního uvážení zvolit jakéhokoli poradce, samozřejmě považují to za účelné, a je zaručen bezchybný elektronický přenos veškerých parametrů dodávky od klienta k potenciálním dodavatelům za účelem správného ocenění dodávky.

Čili na závěr chci říci, chci vás přesvědčit, že jakýkoli pozměňovací návrh s transparentním obchodováním na komoditních burzách, který tady zazní, si zaslouží naši podporu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Petru. Dalším rádně přihlášeným do sloučené obecné rozpravy je pan poslanec Ludvík Hovorka. Pardon, omlouvám se, pane poslanče, ještě faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já budu jen velmi krátce reagovat na příspěvek kolegy Petru.

Já jsem velmi rád, že tento zákon je na pořadu jednání, že se zdá, že bude schválen. Mou hlavní motivací je, abychom konečně zavedli pořádek do veškerého obchodování. Všichni dobře víme, že když si chceme nějakým způsobem ulejt finanční prostředky, tak se prostě udělá jednací řízení bez uveřejnění. A já se domnívám, že právě jednou z cest je obchodování na burzách. To zde pan kolega velmi přesně řekl. Já se přiznám, že musím souhlasit s tím, co říkal, že i toto obchodování musí být naprosto spravedlivé a transparentní, mělo by být veřejné, musí být na internetu, a pokud máme těchto burz několik, tak je třeba, aby i ceník byl prostě zveřejněn a nebylo možné, aby jedna burza obchodovala výrazně levněji a druhá výrazně dráže. Já nepodezírám, poněvadž si myslím, že na burzách se dělá

relativně spravedlivě a poctivě, ale nicméně ta transparentnost, jak byla v tomto příspěvku, je důležitá. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Štětinovi za jeho faktickou poznámku. Nyní již avizovaný, řádně přihlášený pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministrně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já mám několik připomínek k zákonu. Domnívám se, že existuje prostor pro obejítí zákona o veřejných zakázkách z titulu příliš široké spolupráce horizontální či vertikální. A ten prostor je širší, než by bylo vhodné. Myslím si, že by to mohlo mít dopad i na některé zakázky, které jsou zadávány v rámci sektoru zdravotnictví nebo dopravních staveb apod.

Návrh definuje ovládání osob jak vertikální, tak horizontální skrze procentuální vyjádření, vázané ovšem k faktorům, které nejsou jasné dány. Takové vymezení je zavádějící. V závislosti na objemu obratu předmětného subjektu totiž může být 20% podíl na jeho obratu obrovský a nemusí znamenat, že se takový subjekt neúčastní hospodářské soutěže. U subjektů s obratem v řádu stovek milionů korun, což mohou být například krajské správy komunikací, může objem zakázek pro další subjekty efektivně umožnit ovládnutí trhu s danými službami v předmětné lokalitě.

Dále se domnívám, že do textu zákona by mělo být vloženo pozměňovacím návrhem ustanovení o odpovědnosti zadavatele za funkčnost zadávací dokumentace. Zadávací dokumentace by měla být tvořena tak, aby byla co nejpřesnější a nejjasnější a nebylo pokud možno třeba uplatnit vůbec institut dodatečných informací. Navíc často bývá zadavatel zastoupen a zadávací dokumentaci tvoří třetí osoba. Je pak o to složitější dohledat odpovědnou osobu, kterou případně bude možné trestat za nesprávnost zadávací dokumentace. Jasnost a přesnost tohoto dokumentu je pro uchazeče o veřejnou zakázkou zcela zásadní, a proto by mělo být na zadavateli, aby zajistil a odpovídal za ni.

Dále je tu připomínka, která se týká mimořádně nízké nabídkové ceny. Tento problém se ukazuje už dnes. I z osobní praxe mohu potvrdit, že mimořádně nízká nabídková cena je institut velmi variabilní a neuchopitelný. Návrh zákona, sněmovní tisk 637, tento stav nijak nemění, bohužel.

Další připomínka se týká otázky právních služeb a jejich úpravy, kterou zákon rozvolňuje, respektive soutěže nebo nesoutěže o právní služby. Potom také otázky všeobecných obchodních podmínek. Současný návrh zákona pouze počítá se zrušením současné vyhlášky č. 231/2012 Sb., kterou se stanoví obchodní podmínky pro veřejné zakázky na stavební práce. Zatímco současný zákon č. 137/2006 Sb. s obchodními podmínkami počítá, v uvedeném sněmovním tisku jsem je nenašel. Domnívám se, že by nějakým způsobem měly být definovány.

Co se týká právních služeb, tak se domnívám, že výjimka na právní služby, že už se dále nemusí soutěžit, hrozí tím, že budou ze strany dodavatelů zneužívány a ceny

za právní služby budou stanovovány neúměrně poskytované službě. Zákon by tak měl přinejmenším zastropovat výjimku tak, aby nedocházelo k jejímu zneužití. Výjimka by tak neměla být koncipována oproti stávající úpravě tak, že bude zcela odhlédnuto od kritéria ekonomické výhodnosti a vhodnosti, tedy od kritéria nejnižší ceny.

Ve smyslu těchto připomínek jsem připravil i pozměňovací návrhy, které přednesu v podrobné rozpravě a přihlásim se k nim. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Dalším rádně přihlášeným je pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, paní ministryně, dobrý večer.

Při studiu zákona mě zaujala jedna z hodně věcí, a to konkrétně možnost rušení veřejné zakázky, kdy se navrhuje, že zadavatel může zrušit zadávací řízení, pokud neobdrží dotaci. Já si myslím, že to je v pořádku, nicméně by měl na to zadavatel upozornit dopředu, že toto hodlá udělat. Myslím si, že dodavatelé mají právo být v oprávněném očekávání, že pokud v zakázce uspějí, předloží nejlepší nabídku, že zakázka bude zadána, a pokud zadavatel chce uplatnit právo na zrušení zakázky z toho důvodu, že na to nebude mít peníze, měl by na to dopředu upozornit. V téhle věci si dovolím předložit pozměňovací návrhy.

K debatě, která zde byla doposud. Paní ministryně upozorňovala, že tento zákon o zadávání veřejných zakázků není protikorupční zákon. Já se domnívám, že tento zákon musí mít protikorupční prvky, protože se jedná o hospodaření s veřejnými prostředky. Pokud by se jednalo o hospodaření se soukromými prostředky, ať si každý udělá pravidla, jaká chce.

Stran velmi diskutovaného limitu 20, 30 nebo 50 % pro vícepráce, já jsem zastáncem toho, aby byl limit v původní verzi 30 %. Dodavatelé při uzavírání zakázky často podepisují, že jsou si vědomi toho, že jejich nabídka obsahuje úplně všechno a že jsou schopni nabídku zrealizovat, a proto by se měly vícepráce držet na uzdě, jinak by zákon potom nebyl soutěžící, ale byl by pouze zástěrkou pro to, že se může dělat, co zákon povoluje. Domnívám se, že jsem viděl zakázky, které měly vícepráce do limitu 20, 30 % (nesrozumitelné) nastaveno jenom proto, že limit byl nastaven. A stran podlimitních zakázků, jak o tom před chvíličkou hovořil kolega Luzar, domnívám se, že je to zase prostor pro obce, města a jiné zadavatele, aby si nastavili vlastní pravidla pro to, aby zákon byl soutěžící, protože tento zákon je v podlimitních zakázkách příliš otevřený. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kudelovi. Zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, mám trochu jednodušší úlohu jako poslední řečník v obecné rozpravě, že už mnohé bylo řečeno, takže skutečně nebudu hovořit dlouho. Zmíním jenom některé věci, které si myslím, že by měly být podtrženy i ze strany poslance poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové.

Samozřejmě nejsem sám, kdo jednoznačně oceňuje a vnímá, že je tady potřeba změny zejména v novém zákoně o zadávání zakázek. To, že stávající platný zákon mnohdy paralyzoval veřejné zakázky zejména na obcích, víme z vlastní zkušenosti. To už tady nemusím moc zdůrazňovat. Prošli jsme si tím sami a nebo tady už ty případy byly mnohokrát zmíněny.

Chtěl bych i ocenit energii, se kterou se paní ministryně Šlechtová pustila do přípravy nového zákona a snažila se tento problém řešit. Nicméně se ode mě neočekává jenom pochvala, takže bych tady chtěl jako mnozí mí předčeřníci poukázat na nejednoznačnost zákona. Tam se bohužel projevuje, a to samozřejmě není chyba paní ministryně, nezkušenosť s výkonem samosprávy. Mám obavu, že na přípravě tohoto zákona se buď nepodílel nikdo, kdo má zkušenosť s výkonem samosprávy, a pokud ano, tak za samosprávu nekopal.

Přemýšlel jsem nad tím, jestli tento zákon lze změnit pozměnovacími návrhy. Dneska jsme ve druhém čtení a skutečně jsem měl připravenou celou řadu námětů, nicméně se obávám, že pozměnovacími návrhy tento zákon nevylepšíme. Mám trochu obavu, že tento zákon, pokud bude v této podobě schválen, skončí jako mnohé jiné zákony z dílny ministrů za hnutí ANO, to znamená brzkou novelizaci.

Tady jsem už zmiňoval, a zmiňovali to i mí předčeřníci, že základní problém je skutečně v nejednoznačnosti, to znamená četnosti, jak se tam objevuje slůvko "může". To, že může zadavatel vyloučit z účasti v zadávacím řízení uchazeče, který se v posledních třech letech dopustil závažných nebo trvalých pochybení, je jistě správné. To je samozřejmě správné. To, že si může zadavatel stanovit minimální cenu zakázky, to je taky jistě správné. Víme sami, a na minimálně ceně se to pokusím dokumentovat, je to takový krásný příklad, jakým způsobem se ve veřejných zakázkách, které vyhlašovaly obce, snažily firmy, které z různých důvodů potřebovaly tu či onu zakázkou, ceny podstřelovat a dávaly ceny, které byly skutečně až nereálné. A obce skutečně měly velmi málo možností, důvody byly různé, nechci je tady jmenovat, jakým způsobem zakázky firmy s nízkou cenou, která byla nereálná, z tohoto výběrového řízení vyloučit. Možnosti byly, to neříkám, že ne, ale skutečně ji obce ne vždy uměly využít. Teď jdeme do druhého extrému, a to do takového, že říkáme, že může.

Jak to bude v praxi probíhat? V praxi budeme na obci rekonstruovat kulturní dům. Víme, že taková střední úroveň rekonstrukce je 20 mil. korun. Víme to, protože firmy z okolí, které třeba už něco podobného pro město dělaly, avizují, že zhruba taková je cenová relace. Pak víme, že se objeví firmy, které cenu nějakým způsobem podstřelí, to znamená, my jako městské zastupitelstvo stanovíme cenu minimální a to je 20 mil. korun.

To je myslím správná myšlenka. My tím víceméně řekneme, že chceme tu cenu, která je reálná, která vychází z nějakého projektu, že se nechceme bavit s těmi

fírmami, které ji podstřelí, samozřejmě máme u nich obavu, že tam dojde k nějaké nekvalitě, neplnění těch smluvních podmínek atd. To je myslím všechno správné. Až do té chvíle, kdy o této ceně, o této výjimce možná bude hlasovat městské zastupitelstvo. Já chci skutečně vidět v dnešní době – v 90. letech si to dokážu představit lépe, ale v dnešní době chci vidět jednoho jediného městského zastupitele, který zvedne ruku pro to, že minimální cena je 20 mil. korun. Pokud se takový najde, tak tuším, že do dvou tří dnů má na krku trestní oznámení. To si myslím, že nejsem daleko od pravdy.

Já skutečně vnímám ten dobrý úmysl, tu správnou myšlenku, která tady byla ze strany ministerstva, aby tuto otázku řešila. Nicméně jsem toho dojmu a toho názoru, že to nebylo řešeno správnou cestou. To znamená, ta volnost, která se dává do jisté míry městským a obecním zastupitelstvům, není v tuto chvíli příliš dobrá.

Vrátim se k tomu, že jsem řešil, zda je možno onen zákon změnit právě těmi poslaneckými pozměňovacími návrhy či případně aktivitou ze stran poslance. Myslím si, že to možné není. Zákon je takhle postaven koncepčně, má takovou myšlenku, takhle logicky na sebe navazuje. Proto si myslím, že pozměňovací návrhy ho nedokážou vylepšit. Samozřejmě dokážou změnit některé parametry tohoto zákona, ale tu hlavní konstrukci změnit nedokážou. Proto si myslím, že ten přístup aspoň z mé strany, a myslím, že i ze strany mých kolegů, bude poměrně velmi vlažný ke schválení tohoto zákona. Ačkoliv víme, že nový zákon je jednoznačně potřeba, že je ho třeba schválit, že současný zákon skutečně paralyzuje veřejné zakázky, a přesto, že oceňuji to, s jakým úsilím a s jakou snahou paní ministryně Šlechtová vstoupila do přípravy tohoto zákona, nicméně ty důvody, které jsem tady uvedl, říkají, že pozměňovacími návrhy změna možná není a konstrukce toho zákona není dobrá.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. To byl poslední písemně přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se v obecné rozpravě ještě někdo hlásí. Pokud ne, závěrečná slova po sloučené obecné rozpravě k oběma bodům. Paní ministryně. Prosím, paní ministryně Šlechtová.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páновé poslanci – já se omlouvám paní poslankyni (k poslankyni Černochové, která mířila k mikrofonu), ale já se ještě chci vyjádřit k tomu, co tady padlo, protože toho padlo opravdu hodně. Je to po věcné stránce, takže jsou některé věci, které bych případně i ráda vysvětlila.

Co se týká posledního příspěvku pana poslance Kučery, nezkušenosť se samosprávou. Tady musím říci, že zákon opravdu vznikal ve spolupráci se samosprávou, Svatem měst a obcí. A nebyli to zástupci jenom vedení svazu. Byli tam opravdu starostové, dávali to s námi dohromady. My jsme se scházeli jednou za dva týdny. Ten zákon měl velkou rychlosť, ale intenzivní zapojení všech. Kolegové, kteří se na tom zákoně podíleli, působili v samosprávě spoustu let od úředníka na vnitřní úřad apod. My jsme dali možnost obcím, aby se podílely na tomto zákoně podílely. Ony se podílely. Ten zákon jsme debatovali. Ted' musím říct opravdu, já a moji

kolegové jsme objeli všechny kraje České republiky, kde jsme zákon prezentovali, dostávali jsme různé podněty.

Samozřejmě jak jsem říkala ve svém úvodním slovu, ta nedůvěra bude a samozřejmě bude i obava. Je to nový zákon. Není to 22. novela starého zákona, který tady všichni známe možná už deset let. Toto je prostě nový zákon. A i po té debatě, kterou tady dnes vedeme, možná, to už nebudu ministrem, ale možná předám zkušenosti, že příští zákon by se měl napsat jenom jako překlad evropských směrnic, a pak bychom viděli tu debatu ve Sněmovně. My jsme se snažili tomu dát nějaký ráz. Snažili jsme se tomu dát nějaký význam, aby to bylo dobré právě především pro samosprávy. Nebudeme si nalhávat, ale starostové, resp. samosprávy jsou těmi největšími chybavateli v čerpání evropských dotací, ale není to jejich chyba. Je to chyba toho zadávání, je to chyba zakázků. Takže to my chceme opravdu napravit.

Co se týká komentáře pana poslance Kudely k možnosti zrušení, pokud se neobdrží dotace. Tak na to v podstatě není třeba už dopředu upozorňovat, protože to zákon je, a nedostatek peněz je obecně důvod ke zrušení celé té zakázky.

Co se týká pana poslance Hovorky, který hovořil o horizontální a vertikální spolupráci. Tady musím říci, že to v podstatě je celé z evropské směrnice. Je to směrnicové. A 80 % z toho, co máme v našem zákoně, se nedá změnit, protože to vychází z evropské směrnice. V zadávací dokumentaci podle nového zákona musí být uvedeno, která třetí osoba se na ní podílela. A samozřejmě v současné době probíhá jistá kauza, kde se stávající dodavatel dané věci podílí na zpracování zadáváčky. Tento zákon toto sice umožní, ale ta třetí osoba se bude muset nahlásit. A také je možné, že už se do té zakázky nebude moci hlásit.

Co se týká mimořádně nízké ceny, tak my umožňujeme použít vzorec a nebo pevně stanovenou cenu jako hranici.

Co se týká vyhlášky o obchodních podmínkách, tak tuto vyhlášku nahrazujeme vyhláškou o přiměřenosti. A je to také dohoda se Svazem podnikatelů ve stavebnictví. Samozřejmě tento zákon byl projednáván s novými partnery.

Co se týká rozhodnutí o omezení výjimky na advokáty, tak tady musím říci, že toto je politické rozhodnutí a my toto znění přejímáme z evropské směrnice. A pokud si vybavíme, tak loni někdy v únoru, březnu jsem zde stála a byl zde pozměňovací návrh na to, aby advokáti a právníci nemuseli zadávat podle zákona, ale na základě výjimky ze zákona o veřejných zakázkách.

Co se týká pana poslance Petru ohledně komoditních burz, tak tady bych ráda zmínila, že vzhledem k tomu, že chodila i dost narychlo jednotlivá vyjádření ze strany gestora zákona o komoditních burzách, a to je MPO, a také ty pozměňovací návrhy jsou protichůdné, zde budeme držet názor gestora tohoto zákona, tzn. ministra průmyslu a obchodu. A my jsme spolu v písemné komunikaci. Samozřejmě já budu mít v nejbližších dnech opravdu konečnou verzi.

Co se týká pana poslance Koubka, který se ptal, proč jsme iniciovali my sami pozměňovací návrhy. Musím říci, že my jsme je nemuseli iniciovat, ten zákon by byl funkční bez nich. My jsme ho chtěli ještě vylepšit, když ten prostor byl, a například jsme zjistili, že některé věci, které odsouhlasila Legislativní rada vlády, se nám do zákona nedostaly, než to šlo k vám, to už šlo z ruky Ministerstva pro místní rozvoj.

Takže my jsme to tam těmi pozměňovacími návrhy i vrátili. Byly tam některé technické chyby, formální chyby, za které ano, může Ministerstvo pro místní rozvoj. Nicméně nemělo to vliv na textaci a smysl celého zákona. Čili tady musím opravdu otevřeně říci, že kdybychom neinicovali my jako gestor tohoto zákona pozměnováky, tak se tomu zákonu absolutně nic nestalo. Já jsem ráda, že jsme to udělali, protože je to společné dílo. Je to společné dílo a bude sloužit celé České republice.

Na pana poslance Luzara. Já děkuji velmi za vaše návrhy prostřednictvím pana předsedajícího. Ohledně zakázek malého rozsahu tam není vůbec žádná změna. V novém zákoně bude platit povinnost dodržovat pravidla v zadávacím řízení. Tady je pravda, že těm zadavatelům dáváme velkou odpovědnost. Nicméně na to upozorňujeme od začátku vzniku tohoto zákona. My jim dáváme odpovědnost, dáváme jim větší kompetence, ale zároveň je nenutíme, aby se učili něco nového, protože budou moci využít ty zkušenosti, které mají.

Taky zde padlo, že tento zákon způsobí, že si budou muset najímat více právních firem. Není to pravda. Není to pravda, protože v tuto chvíli se musí naučit v podstatě pracovat s některými novými paragrafy, ale oni můžou zadávat podle toho, jak jsou zvyklí.

Tady bych také chtěla říci, že na Ministerstvu pro místní rozvoj zřizuje telefonickou linku, kam samozřejmě všichni můžou zavolat ohledně pomoci se zadávačkou apod. Je to poprvé, kdy ministerstvo takto koná. Zároveň ale budeme objíždět opět všechny kraje a starosti a budeme dělat semináře. Čili osvěta bude velká. Čekala jsem na druhé čtení a jaké budou pozměňovací návrhy.

Co se týká trestněprávní odpovědnosti, tak tady musím říci, že ta platí i dnes a bude platit i nadále, a to my tímto zákonem opravdu neovlivníme.

Jednací řízení bez uveřejnění a umělecká díla. Toto vychází ze směrnic a na výběr umělce, obecněji soutěž o návrh, to známená tzv. architektonická soutěž.

K dozoru. Tady padlo mnoho návrhů na dozor. My to budeme debatovat, já to budu debatovat ještě s panem předsedou ÚOHS Rafajem, nicméně tady se budeme řídit stanoviskem našeho spolupředkladatele, které v tuto chvíli je negativní.

Na pana poslance Zahradníka bych ráda reagovala, že pro stavby ve výši 10 až 50 milionů máme právě to zjednodušené podlimitní řízení a to řízení není transparentní. Ono se uveřejňuje už teď na internetu. A každý může podat nabídku a zadávací dokumentaci a ta je také na internetu dostupná, takže to řízení je transparentní.

Ohledně nízké ceny. Zadavatel může, a to už může i teď podle stávajícího zákona, se ptát na důvody pro nízkou cenu. V novém zákoně jsme k tomu ještě přísnější. Tady musím říci, že například na Ministerstvu pro místní rozvoj máme v rámci interních předpisů, které jsou vydávány ministry pro místní rozvoj, mnohem přísnější pravidla pro zakázky, například uveřejňujeme i zakázky právě malého rozsahu. Každý zadavatel může postupovat přísněji, nicméně nesmí postupovat benevolentněji, než zákon ukládá.

Já se domnívám, že tímto jsem pokryla veškeré klíčové body, a děkuji v tuto chvíli za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni pro místní rozvoj Karle Šlechtové a ptám se pana zpravodaje, jestli na závěr obecné rozpravy chce vystoupit. Ano, prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Lukáš Pleticha: Jenom bych shrnul, že ve sloučené rozpravě ani k jednomu tisku nezazněl návrh na vrácení garančnímu výboru, takže můžeme asi postoupit dál.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a v tom případě končím sloučenou obecnou rozpravu k bodu 32 a 33 a otevím přerušený bod

32.

Vládní návrh zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 637/ - druhé čtení

ve kterém je první přihlášena do podrobné rozpravy paní poslankyně Jana Černochová. Máte slovo, paní kolegyně. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vážení kolegové a kolegyně, vzhledem k tomu, že jsem se nepřihlásila do obecné rozpravy, abych odůvodnila věci, které jsem podávala písemně, tak mi prosím dovolte, pokusím se být stručná, odůvodnit pozměňovací návrhy, které jsou obsaženy v mé pozměňovacím návrhu pod číslem 3583. Je tam celkem šest bodů.

Jeden bod se týká § 38 odst. 1, druhý bod se týká § 38 odst. 2, kde se jedná o úpravu vyhrazených veřejných zakázek v podobě, v jaké je navrhována, ta je příliš zpříšňující ustanovení čl. 20 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2014/24/EU, o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES a směrnice – prostě všech těch dokumentů, které se výběrových řízení týkají. Zadávací směrnice stanoví – cituj: "Členské státy mohou vyhradit právo na účast v zadávacím řízení chráněným dílnám a hospodářským subjektům, jejichž hlavním cílem je sociální a profesní začlenění osob s postižením nebo osob znevýhodněných, nebo mohou vyhradit plnění veřejných zakázek v rámci programů chráněného zaměstnání, pokud alespoň 30 % zaměstnanců těchto dílen, hospodářských subjektů nebo programů jsou osoby s postižením nebo osoby znevýhodněné."

Jedná se zcela evidentně o chybně provedenou transpozici směrnice jdoucí proti zájmům zdravotně postižených či jinak znevýhodněných občanů České republiky. Podle návrhu zákona je vyzadováno zaměstnávání alespoň 50 % postižených osob, zatímco zadávací směrnice v tomto ohledu vyžaduje pouze 30 % osob s postižením nebo znevýhodněných osob. Podle návrhu zákona dochází i k zúžení okruhu

dodavatelů možných plnit vyhrazené zakázky o ty zaměstnávající i další skupiny znevýhodněných osob. Je zřejmé, že návrh je v tomto směru asociální a zároveň jdoucí proti včennému záměru zákona o sociálním podnikání. Současně omezením okruhu možných soutěžitelů omezuje hospodářskou soutěž a diskriminuje zejména malé a střední zaměstnavatele. Předkládaný návrh změny odstraňuje alespoň dílčím způsobem uvedené nedostatky a snižuje množství postižených zaměstnanců na úroveň zadávací směrnice. Ten přesný text vám číst nebudu, odvolávám se na to, že jsem to rádně podala do systému.

Třetí mnou navrhovanou změnou je úprava § 40, kde navrhoji zrušit odst. 4, protože se domnívám, že se jedná o velmi nestandardní ustanovení, které jde nad rámec evropských zadávacích směrnic. Opět jsme papežtější než papež, protože podle současné právní úpravy uplynutím zadávací lhůty dochází pouze k zániku vázanosti nabídkou, ale zadavatel je nadále oprávněn zadávací řízení dokončit a smlouvou s vybraným dodavatelem podepsat, čímž může předcházet zmaření účelu a nákladů zadávacího řízení. Podle návrhu zákona předloženého Poslanecké sněmovně však bez ohledu na vůli zadavatele a vybraného dodavatele dochází automaticky k ukončení zadávacího řízení. Zadavatel má být podle návrhu zákona zároveň povinen uhradit všem účastníkům zadávacího řízení náklady. Přitom není specifikováno, co se považuje za účelně vynaložené náklady a ani tyto náklady nejsou nikak limitovány, což si jistě umíte představit, co bude v praxi znamenat. Zadavatel tak tedy může být vystaven nereálným nárokům ze strany účastníků, a to i těch, kteří neměli šanci zakázku získat, či dokonce kteří mohli přispět k marnému plynutí zadávací lhůty neposkytováním součinnosti či neudělením souhlasu s jejím prodloužením dle § 40 odst. 3. Opět nebudu číst tu přesnou změnu v textu, tak jak ji navrhoji.

Předposlední můj bod, který navrhoji v tomto pozměňovacím návrhu, se týká § 79 odst. 4 písm. a), kdy se slova: "a to v plném rozsahu zakázky" nahrazují slovy "a to v rozsahu, v jakém se na plnění dodávky, služby nebo stavební práce podílel". Můj názor je ten, že návrh tohoto ustanovení není transpozicí zadávací směrnice. Ustanovení zároveň zavádí nerovnost mezi formami účastenství v zadávacím řízení, když účastníkům "sdružení" je referenční zakázka uznána v plném rozsahu, avšak poddodavatelům je uznávána pouze ta část, na které se podíleli, byť fakticky, materiálně, se jedná o totožnou situaci. Návrh ustanovení umožňuje, aby dodavatel, který se ve sdružení na plnění referenční zakázky podílel, byť pouze v minimální části, mohl pro prokázání technické kvalifikace tuto referenci využít v plném rozsahu. Připuštěním této možnosti zároveň dochází k razantnímu odklonu od stávající rozhodovací praxe – tou praxí víme, koho myslím, myslím tím Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a naše soudy –, podle které má takový dodavatel možnost uplatnit pouze svůj procentuální podíl, tj. rozsah provedených prací, kterým se dodavatel na realizaci referenční zakázky jakožto účastník sdružení, což je společnost bez právní subjektivity, skutečně podílel, nikoliv celý rozsah takové zakázky. Ustanovení představuje velké riziko zejména pro zadavatele z řad obcí – a samozřejmě, že i já jsem komunální politickou a mám starost o to, jak bude tato norma realizována v praxi – obce, které zadávají významnější veřejné zakázky v režimu zákona ojediněle a nemají propracované specifické zadávací podmínky. Byť

je zadavateli možnost aplikace této právní úpravy v zadávací dokumentaci vyloučit či upravit, zadavatel by měl mít možnost spoléhat se na funkčnost prokazování technické kvalifikace v zákonnému režimu. Navrhované ustanovení je však nestandardní a vysoce rizikové z důvodů uvedených a citovaných mnou výše. Nelze spoléhat na to, že zejména příležitostní zadavatelé rizika této zákonné úpravy předem odhadnou nebo zjistí a využijí možnost odchylné úpravy, přičemž se v zadávacím řízení následně kvalifikují dodavatelé, kteří k realizaci veřejné zakázky nebudou objektivně kvalifikováni. Navrhovanou změnou dochází k odstranění popsané diskriminace a dodržení stávající osvědčené praxe. Opět vám nebudu číst přesně to znění paragrafu, z čeho na co navrhoji úpravu.

V pátém bodě, což je část osmá, navrhoji hlavu IV včetně § 186 vypustit, a to z toho důvodu, že se jedná o zvláštní úpravu týkající se pouze územně samosprávných celků a koncesních smluv, která jde nad rámec evropské koncesní směrnice. Dochází tak k uplatnění nerovného přístupu, když povinnost vyžádat si dotčené stanovisko nedopadá na jiné veřejné zadavatele a fakticky představuje zásah do zaručeného práva obcí a krajů na samosprávu. Tady by měli opravdu zpozornět všichni komunální politici. Samotná zákonná úprava zároveň pouze předepisuje povinnost si stanovisko předem vyžádat, aniž by specifikovala důsledky vydání tohoto stanoviska na uzavření či změnu smlouvy pro obce a kraje, tj. zda či nakolik je výsledek z tohoto posouzení závazný či s jakými následky je spojen. Pro vydání stanoviska je ovšem nutné počítat minimálně s dvouměsíční lhůtou, jak to je uvedeno v § 186 odst. 6 návrhu, přičemž tato lhůta se může prodlužovat v případě vyžádání si doplnění ze strany Ministerstva financí. Jedná se tedy pouze o administrativní krok, který nemá pro kraje a obce žádnou právní závaznost, a přitom představuje nadbytečnou administrativu jak pro kraje, obce, tak i pro samotné Ministerstvo financí a prodlužuje samotný zadávací proces. Přitom pokud má být účelem získání statistických dat, pak takové údaje může získat Ministerstvo financí jistě i jiným způsobem, například z Věstníku veřejných zakázk Či v budoucnu z registru smluv. Návrh tohoto ustanovení neprošel posouzením z pohledu dopadů RIA a dopady spojené s tímto institutem tak ani nebyly řádně zváženy z pohledu účelnosti a přiměřenosti. Snaha zjednodušit, zefektivnit a odbyrokratizovat zadávací postupy byla přitom jedním z hlavních cílů při přípravě nové úpravy. V neposlední řadě je nutno připomenout, že za nedodržení této povinnosti, která, jak jsem říkala, je skutečně spíše formálním krokem, hrozí obcím a krajům nepřiměřený postih, neboť nevyžádání tohoto stanoviska spadá pod správní delikt podle § 267 odst. 1 písm. a) návrhu zákona, za který hrozí pokuta ve výši 10 % z veřejné zakázky, resp. koncese, nebo do 20 mil. korun, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit. Jistě si umíte představit, jaký dopad to může mít do obecních rozpočtů.

Šestý můj bod obsažený v pozměňovacím návrhu pod číslem 3583 se týká § 222 odst. 5, kde navrhoji vypustit slova "jejichž potřebu nemohl zadavatel jednat jí s náležitou péčí předvídat". Odůvodnění, které by tady mělo při mému návrhu zaznít, je takové, že kategorie změn upravená v odst. 5 návrhu zákona zahrnuje změny, kdy se vyskytne potřeba dodatečných stavebních prací, dodávek nebo služeb, které jsou nezbytné pro dokončení původní zakázky, a změna dodavatele by byla obtížná nebo by způsobila výrazné zvýšení nákladů. Jedná se například o situace, kdy zadavatel

poskytl zhotoviteli výkaz výměr, ale v průběhu výstavby se ukáže, že výkaz výměr neobsahoval některé položky, které jsou nutné k dokončení stavby. V praxi takové situace nastávají poměrně běžně, protože objektivně není vždy možné nebo v rámci přípravy projektu účelné v naprostu vyčerpávajícím detailu předem stanovit, kolik položek a jakých bude nezbytné k dokončení stavby. Mluvím z vlastní zkušenosti, kdy jsme skutečně i v režimu památkové ochrany a některé ty vícepráce vyplynou právě z požadavku památkářů. Problémy nastávají typicky například při rekonstrukcích nebo větších infrastrukturálních a technologických staveb, kdy je přesné určení výkazů výměr předem fakticky nemožné. Ne, nebudu tady zmiňovat Blanka. Vládou doplněná podmínka kromě nezbytnosti zavádí navíc nad požadavek článku 72 zadávací směrnice nutnost odůvodnit a doložit, že zadavatel jednající s náležitou péčí skutečně nemohl potřebu změny v budoucnu předvídat. Pokud tuto nepředvídanost není schopen zadavatel odůvodnit podle požadavků kontrolních orgánů, což je v praxi kontrolními orgány často hnáno až do extrémních výkladů, také to víme všichni, nebude schopen právně správně změnu provést, ačkoliv změny jsou nezbytné pro dokončení a jejich provedení je i hospodárné a účelné, neboť novela toho zákona nenabízí žádný právní prostředek, jak takové změny provést – na rozdíl od evropských směrnic a praxe běžné v zahraničí. Může se tedy jednat o poměrně významnou administrativní překážku čerpání evropských fondů, která je vytvořena výlučně národním rozhodnutím. A říkám si, jestli to není škoda.

Jedná se tedy o odstranění administrativně byrokratické zátěže a potenciálně šikanózního nástroje výkonu veřejné moci typicky vůči zadavatelům, kteří nedisponují odborným aparátem. Jsou to opět mnou již několikrát dnes zmiňované malé a střední podniky, které obdržely dotaci z evropských fondů, případně i malé obce, a která jde nad rámec evropských zadávacích směrnic, a myslím si, že naprostě nadbytečně.

Kolegyně a kolegové, paní ministryně, děkuji vám za pozornost a prosím vás o podporu mých pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Nyní v podrobné rozpravě pokračujeme vystoupením pana poslance Ivana Adamec, připraví se paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní ministryně, dámy a páновé, budu stručný. Já se přihlásím k pozměňovacím návrhům k tisku 637, které byly podány písemně a jsou označeny jako sněmovní dokumenty číslo 3598 a 3600. Abych jen připomněl, o co se jedná, 3598 – je to zjednodušený postup pro zadávání podlimitních veřejných zakázek. Jedná se o to, abychom zbytečně v tomto návrhu zákona nešli nad rámec evropské směrnice. Ten druhý, 3600, se týká obecně použití elektronických nástrojů při zadávání veřejných zakázek. Odkazují na své vystoupení v obecné rozpravě.

Prosím o podporu této pozměňujících návrhů a věřím tomu, že i přes počáteční negativní postoj paní ministryně, až to tady budeme mít příště, možná dojde k jiným závěrům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Adamcovi. Slova se ujme paní poslankyně Soňa Marková a připraví se pan poslanec Jan Klán. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dovolte mi, abych se pouze přihlásila ke svému pozměňovacímu návrhu, protože jsem ho odůvodnila již v obecné rozpravě. Takže se přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu 3597. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni. Nyní pan poslanec Jan Klán. Připraví se pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dovolte, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu uvedenému jako sněmovní dokument číslo 3615. Odůvodnil jsem ho už v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Klánovi. Nyní pan poslanec Jan Chvojka, připraví se pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem taktéž stejně jako moji kolegové odůvodnil svůj pozměňovací návrh v obecné rozpravě, tudíž se k němu chci jenom přihlásit a říci, že je zaevidován v systému pod číslem 3580. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chvojkovi. Nyní pan poslanec Antonín Sed'a, připraví se pan poslanec Lukáš Pleticha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, kolegové, kolegyně, přihlašuji se ke svým podaným pozměňujícím návrhům, uvedeným pod sněmovními dokumenty 3590 a 3591. V obou případech se jedná o variantní změnu § 193 Zabezpečení dodávek. Sněmovní dokument 3590 doplňuje v odstavci 2 nové písmeno e) a sněmovní dokument 3591 upravuje v odstavci 2 písmeno a). Jenom pro pana zpravodaje – potom variantně hlasovat.

A jenom stručně zdůvodnění pozměňujícího návrhu, který je tedy uveden. Jenom stručně. Kontrolu kvality dodávek pro obranu a bezpečnost realizuje Úřad pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti, který byl zřízen zákonem číslo 309/2000 Sb. Úřad ověřuje kvalitu výrobků a služeb dodávaných do resortu Ministerstva obrany, případně i do ostatních resortů a správních úřadů České republiky. Kvalita dodávek, které jsou realizovány v zahraničí, je ověřována partnerskými úřady na základě požadavku, který u nich úřad uplatňuje. Vzájemné poskytování této služby se mezi členskými státy Severoatlantické aliance řídí

standardizační dohodou STANAG 4107. S některými dalšími nečlenskými státy má tento úřad uzavřenu dvoustrannou dohodu. Nicméně tato dohoda není uzavřena se všemi zeměmi, proto je důležité upravit jednoznačnou právní oporu pro omezování místa výroby produktu okruhem zemí, kde může výroba produktu a kontrola kvality probíhat.

Děkuji za vaši pozornost i za případnou podporu pozměňujícím návrhům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Seďovi. Nyní pan zpravodaj se svým pozměňovacím návrhem. Připraví se pan poslanec Kolovratník. Prosím pane poslanče.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, já jsem se do obecné rozpravy nehlásil, nicméně také mám pozměňující návrhy, které stručně odůvodním. Takže se hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden do systému pod číslem 3596. Týká se to doplnění zvláštního postupu pro knihovny na nákup knih a jiných informačních zdrojů do knihovních fondů.

Dále se hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu 3601, který je témař totožný jako pozměňovací návrh kolegyně Markové, jen se tam přidává jeden odstavec a doplňuje, že postup pro zdravotně postižené nelze použít na určité druhy dodávek, dále v soutěžním dialogu, inovačním partnerství a hlavně pak na projektové práce.

Dále se hlásím k pozměňovacímu návrhu pod číslem 3608, který se týká § 67, který doplňuje odstavec 3, který se týká obchodování na komoditních burzách, a že se jedná v tomto případě o postup podle platného zákona o komoditních burzách.

Dále je pozměňovací návrh 3612, který sleduje totéž, co zde v obecné rozpravě přednášel kolega Jiří Petru, akorát že vychází z platné legislativy a znění zákona o komoditních burzách.

A konečně se hlásím ke čtvrtému pozměňovacímu návrhu 3609, který zvyšuje v § 222 odstavec 8 cenový nárůst na 50 % v souladu s evropskou směrnicí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lukáši Pletichovi. Nyní se slova ujme pan poslanec Martin Kolovratník, připraví se paní poslankyně Berdychová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dobrý podvečer. Já se pokusím být velmi stručný a přihlásím se ke svým dvěma pozměňovacím návrhům. Nebyl jsem přihlášen v obecné rozpravě, takže ve dvou větách přibližný obsah.

První se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 3605. Týká se § 223 a pouze upřesňuje situaci, kdy zadavatel může odstoupit od smlouvy, ukončit ten smluvní závazek, a to ustanovení upřesňuje ve smyslu, aby se tak stalo nejpozději do šesti měsíců od okamžiku, kdy zjistí rozhodné skutečnosti. Je

to inspirováno snahou o to, aby bylo právní prostředí, ten vztah vyvážený na straně zadavatelů i dodavatelů. Je to inspirováno také stejnou objektivní lhůtu šesti měsíců už v platné právní praxi, kdy například Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhoduje o uložení zákazu plnění smlouvy, a dokonce je to naprosto stejná konstrukce, jako je ve stejném zákoně používaném v sousedním Německu nebo Rakousku. Takže to je můj pozměňovací návrh 3605.

Ten druhý, ten já osobně považuju za důležitější a zásadnější, ale prosím o vaši podporu u obou. Hlásím se tedy k pozměňovacímu návrhu 3606. Ten řeší § 242, konkrétně termín, dokdy je možno podávat námitky proti obsahu zadávacího řízení. Podle dosavadní praxe, a zatím tedy i navržené, je tak možno činit až do pěti pracovních dnů po ukončení jednotlivých lhůt. Já si myslím, že to je špatně, že ve chvíli, kdy lhůta je ukončena, kdy je rozhodnuto, tak už by námitky podávány být neměly, a jsou informace z praxe, že to občas ze strany soutěžitelů bývá zneužíváno. Jinými slovy, když to hodně zjednodušíme, nějakým způsobem se dozvědí výsledky výběrového řízení, a pak teprve během těch pěti pracovních dnů podávají námitky. Takže to si myslím, že bychom měli odstranit. Takže hlásím se ještě k pozměňovacímu návrhu 3606, a prosím o podporu vaši i paní ministryně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. Nyní se slova ujmě paní poslankyně Martina Berdychová, připraví se pan poslanec Klaška. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 3584. Tento pozměňovací návrh podávám z podnětu organizace Člověka v tísni, který realizuje humanitární pomoc v zahraničí a využívá k tomu zahraniční prostředky.

Navrhuje se úprava § 4 odstavce 2, který definuje zadavatele. Návrh navrhuje vyjmout z režimu zákona zadavatele, který k úhradě zakázky použije vyšší než zákonem stanovený objem peněžních prostředků poskytnutých z rozpočtu Evropské unie nebo veřejného rozpočtu cizího státu, pokud je takováto zakázka plněna mimo území Evropské unie.

Jak fondy a agentury cizích států jsou zkušení poskytovatelé prostředků pro aktivity realizované mimo Evropskou unii, znají detailně jak specifika cílových zemí, tak specifika daná určením finančních prostředků, a mají proto vytvořena svá vlastní pravidla pro výběr dodavatelů, a to často právě s ohledem na výše uvedená specifika. Jedná se navíc o poskytovatele, kde se celkové objemy prostředků plynoucích do zemí mimo evropskou unii pohybují v desítkách miliard eur. V situaci, kdy poskytovatel vyžaduje svá vlastní pravidla pro výběr dodavatelů, která jsou pro zadavatele veřejné zakázky závazná stejně jako česká právní norma, dochází logicky ke kolizím a konfliktům mezi závaznými předpisy, přičemž tyto konflikty nemají často dobrá řešení. Významná část prostředků směřujících do zemí mimo Evropskou unii má charakter humanitární nebo rozvojové pomoci. Je proto nanejvýš vhodné, aby potenciální zakázky byly realizovány místními dodavateli. Pravidla zahraničních a nadnárodních poskytovatelských agentur uvedený postup umožňují a upřednostňují.

Současná česká právní norma spíše nikoliv. Proto předkládám tento pozměňovací návrh, který usnadní humanitárním organizacím realizovat zahraniční finanční pomoc v mimoevropských zemích.

Děkuji vám za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Berdychové. Nyní se slova ujme pan poslanec Klaška. Ptám se pana kolegy Velebného, jestli se hlásí k faktické poznámce. Jenom řádně přihlášen do podrobné rozpravy. Dobре. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se přihlásil k několika pozměňujícím návrhům. První z nich je uveden ve sněmovním dokumentu 3613.

Stručné odůvodnění je, že moje navrhovaná úprava reaguje na časté obstrukční jednání dodavatelů, kteří námitkami proti zadávacím podmínkám protestují až po otevření nabídek, kdy je zřejmé, jak si stojí, a teprve pak napadají údajnou netransparentnost nebo diskriminační zadávací podmínky. V mé pozměňujícím návrhu je navrhováno, aby lhůta pro podání námitek proti zadávacím podmínkám skončila spolu s koncem lhůty pro podání námitky, aby dodavatel stěžovatel brojil proti zadávacím podmínkám tehdy, kdy zadavatel ještě může zadávací podmínky reálně změnit.

Druhý pozměňující návrh, který předkládám, je uveden ve sněmovním dokumentu pod číslem 3614 a spočívá v tom, že v § 62 se odstavec 6 zruší a následující odstavce 7 a 8 se přečíslují jako 6 a 7.

Odůvodnění: Ustanovení § 262 řeší opatření proti špatnému postupu zadavatele při vypořádání námitek. Původní návrh stanoví, že opomene-li zadavatel ve lhůtě odpovědět na námitky, nezohojitelně riskuje zrušení úkonu i zadávacího řízení. Úřad na ochranu hospodářské soutěže v případě, že zahájí řízení, musí bez možnosti uvážení zrušit napadený úkon a úkony následující nebo zrušit celé zadávací řízení. Práva stěžovatele jsou přitom dostatečně zabezpečena, dokud zadavatel neodpoví na námitky, nemůže v následné osmidenní lhůtě uzavřít smlouvu. Navíc platí, že do 19 dní může ten, kdo podává námitky, podat námitky k ÚOHS.

Další sněmovní dokument, nebo pozměňující návrh je uveden ve sněmovním dokumentu 3616 a jedná se o vyhrazené veřejné zakázky, kdy navrhuji nové znění § 38. Odůvodnění: Navrhované znění zachovává současnou praxi vyhrazených zakázkou pouze pro dodavatele zaměstnávající více než 50 % zaměstnanců z řad zdravotně postižených. Nová směrnice unijní však podmínky pro vyhrazené zakázky rozšířuje. Na toto rozšíření vládní návrh zatím nereflektuje. Nový odstavec 3 vychází z článku 20 evropské směrnice, který umožňuje vyhradit veřejnou zakázku pro dodavatele, kteří zaměstnávají více než 30 % osob nejenom zdravotně postižených, ale i osob znevýhodněných na trhu práce. Těmito osobami jsou ve smyslu bodu 36 preambule evropské směrnice osoby z řad nezaměstnaných, příslušníci znevýhodněných menšin nebo jinak sociálně vyloučených skupin. Cílem

pozměňujícího návrhu je podpora sociálních podniků integrujících do pracovního procesu i osoby znevýhodněné. Pro vysvětlení je třeba dodat, že navrhovaný koncept vyhrazených veřejných zakázek je zcela jinou věcí než nechvalně proslulá praxe zneužívání chráněných dílen pro cenové zvýhodnění při hodnocení o 15 % v podlimitních zakázkách. Vyhrazené zakázky jsou směrnicovou úpravou, která je osvědčená a přispívá k realizaci sociální politiky veřejných zadavatelů a integraci znevýhodněných osob do pracovního procesu.

Předposlední můj pozměňující návrh je uveden ve sněmovním dokumentu 3617 a upravuje § 4 odst. 2, kdy navrhované znění je prostou implementací evropské směrnice 2014/24/EU, která vyžaduje zadávání zakázek podle pravidel směrnice pouze u subjektů, kteří nejsou veřejnými zadavateli, avšak získají z veřejných zdrojů více než 50 % při zadávání nadlimitní veřejné zakázky na stavební práce, tedy nad 130 milionů korun, či související služby. Nad rámec směrnicové úpravy ponechává tento pozměňující návrh ještě hranici 200 milionů korun u dotovaných staveb a souvisejících služeb. Navrhovaná úprava snímá z příjemců dotací obecnou povinnost zadávat dodávky, služby a podlimitní stavební práce podle zákona při zadávání dotovaných zakázek hrazených v souhrnu z více než 50 % z veřejných zdrojů. Poskytovatel dotace však bude moci vyhradit v podmínkách dotace, že dotovaný subjekt je povinen zadávat podle zákona. Stačí, pokud odkáže na postup podle § 4 odst. 4, podle kterého bude příjemce dotace postupovat podle zákona, ačkoliv by k tomu jinak nebyl povinen. Celé úplné podrobné zdůvodnění je součástí sněmovního dokumentu 3617.

A konečně poslední můj pozměňující návrh, který jsem načetl ve sněmovním dokumentu pod číslem 3618. Upravuje § 4 tak, že za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3 včetně poznámk pod čarou číslo 3 a číslo 4. Odůvodnění: V rámci realizace společné zemědělské politiky jsou příjemci zemědělských dotací vystavováni široké konkurenci napříč evropským společenstvím. Ponecháním stávající úpravy dotovaného zadavatele jsou ubírány České republike jakožto členskému státu možnosti intervenovat ve prospěch zemědělců.

To je vše, děkuji za pozornost a prosím o podporu mých pozměňujících návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Klaškovi. Nyní pan poslanec Leo Luzar, připraví se pan poslanec Jiří Petrů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Pane předsedající, dámy a pánové, já bych se rád přihlásil k sněmovnímu tisku 3472 zavedeném v systému. Pokud bych mohl, zároveň bych požádal paní ministryni, aby v závěrečném slově zmínila ty spolupředkladatele tohoto materiálu, k jejichž názorům bude brát potaz v rámci vypořádání připomínek a pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Luzarovu. Nyní pan poslanec Jiří Petrů, připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolím si přihlásit se k pozměňujícím návrhům, které jsou zaevodovány v elektronickém systému pod čísla 3575 a 3604. Obsahují rovněž zdůvodnění. A vážený pane předsedající, dovolil bych se také přihlásit k pozměňujícím návrhům Jana Birkeho, který je řádně omluven ze zdravotních důvodů, a přihlásil bych se tedy k jeho pozměňujícím návrhům vedeným v elektronickém systému jako 3435, 3437, 3438 a 3599. Také tyto pozměňující návrhy mají v souladu s jednacím řádem i odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Petru. Nyní pan poslanec Ludvík Hovorka, přípraví se pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já se tímto hlásím k pozměňovacím návrhům, které jsem vložil do systému pod číslem 3620. Jedná se o čtyři pozměňovací návrhy. Krátce je okomentuji.

Pozměňovací návrh první. V § 36 se doplňuje nový odstavec 9, který zní: "Zadavatel u veřejné zakázky na stavební práce stanoví obchodní podmínky v souladu s prováděcím právním předpisem. Prováděcí předpis stanoví znění obchodních podmínek. Obchodní podmínky jsou závazné pro dodavatele i pro jeho případné subdodavatele." Odůvodnění: Měla by být zachována existence obchodních podmínek ve formě prováděcího předpisu, přičemž by mělo být jasné definováno, jak mají tyto obchodní podmínky znít. Je třeba skrze objektivně nastavené obchodní podmínky chránit dodavatele a případné subdodavatele. Soulad s prováděcím předpisem pak dává zadavateli možnost, aby se v odůvodněném případě mírně odchylil od znění v prováděcím předpisem. Podobný režim ochrany volí jiné právní systémy, jako například systém německý. Jasné a úplné znění obchodních podmínek v prováděcím předpisem má přispět k právní jistotě dodavatelů a subdodavatelů při plnění veřejných zakázek.

Další pozměňovací návrh. V § 36 odst. 3 se doplňuje věta: "Za správnost a úplnost zadávacích podmínek odpovídá zadavatel." Zdůvodnění je takové, že zadávací dokumentace by měla být tvořena tak, aby byla co nejpřesnější a nejjasnější a nebylo pokud možno třeba uplatňovat institut dodatečných informací. Navíc často bývá zadavatel zastoupen a zadávací dokumentaci tvoří třetí osoba. Je pak o to složitější dohledat odpovědnou osobu, kterou případně bude možné potrestat za nesprávnou zadávací dokumentaci. Jasnost a přesnost tohoto dokumentu je pro uchazeče zcela zásadní, a proto by mělo být na zadavateli, aby ji zajistil a odpovídal za ni. Stávající formulaci v předpisem není zcela jasná, proto by měla být přesněji formulována.

Třetí pozměňovací návrh. V § 29 písm. k) nově zní: "k) jde-li o právní služby:

1. které poskytuje advokát v rámci zastupování klienta v soudním, rozhodčím, smířčím nebo správním řízení před soudem, tribunálem nebo jiným veřejným orgánem nebo v řízení před mezinárodními orgány pro řešení sporu, pakliže

předpokládaná hodnota poskytované právní služby nepřesáhne hodnotu 2 miliony korun,

2. které poskytuje advokát při přípravě řízení uvedená (?) v bodě 1 nebo pokud okolnosti nasvědčují tomu, že dotčená věc s vysokou pravděpodobností se stane předmětem řízení uvedeného v bodě 1, pakliže předpokládaná hodnota poskytované právní služby nepřesáhne hodnotu 2 miliony korun,

3. které musí poskytovat notář na základě jiného právního předpisu – odkaz na odstavec 10 – v rámci osvědčování a ověřování listin – nebo

4. při kterých na základě jiného právního předpisu – odkaz na odstavec 11 – přiležitostně vykonává dodavatel veřejnou moc."

Odůvodnění je takové, že výjimka na právní služby, která je ve stávajícím návrhu zákona, hrozi tím, že budou ze strany dodavatelů zneužívány a ceny za právní služby budou stanovovány neúměrně poskytované službě. Zákon by tak měl přinejmenším zastropovat výjimku tak, aby nedocházelo k jejímu zneužití. Výjimka by pak neměla být koncipována oproti stávající úpravě tak, že bude zcela odhlédnuto od kritéria ekonomické výhodnosti a vhodnosti, tedy kritéria nejnižší ceny. Výsledkem v oblasti zadávání veřejných zakázk na právní služby by mělo být zajištění takového procesu zadávacího řízení, který zohlední profesní kvality advokáta a jeho zkušenosť, což lze nastavit, a zároveň nebude klást takový důraz na nízkou cenu. Dle mého názoru není zcela vhodná naprostá cenová liberalizace při poskytování právních služeb zadavatelům dle zákona o veřejných zakázkách. Pozměňovací návrh tak počítá s výjimkou, která se bude hodnotově rovnat veřejným zakázkám malého rozsahu. To zdůvodnění je takové, že z praxe znám spoustu příkladů, kdy byly zadány právní služby např. v nemocnicích, v Nemocnici na Homolce, bez toho, že by byla zadána zakázká na právní služby, a mnohdy nebylo ani zřejmé, co za ty peníze bylo poskytnuto. Čili ten důvod je jasný, jakmile zakázká přesáhne hodnotu 2 miliony, měla by být na právní služby zadána veřejná zakázká.

Čtvrtý pozměňovací návrh se týká § 113 odst. 2 a je popsán v systému pod číslem 3620. Týká se odůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny. Zdůvodnění je takové, že pro případ, kdy zadavatel nestanoví kritéria pro určení mimořádně nízké nabídkové ceny, pak je nutné v zákoně uvést závazná kvantitativní kritéria k posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny. Flexibilita pro zadavatele je zachována možností stanovení vlastních kritérií zadavatelem. Pokud v zadávacím řízení dojde k nabídce takové ceny, která nezaručuje zadavateli bezproblémové dokončení zakázky, měl by zadavatel institut mimořádně nízké nabídkové ceny využít. K tomu by měl být motivován a metodicky veden. Jedním z motivačních nástrojů je stanovení jasných limitů, při nichž je zadavatel povinen vyžádat si od účastníka zadávacího řízení objasnění mimořádně nízké nabídkové ceny. Uvedené limity navíc jasně indikují, že cena vyhovující daným limitům může být mimořádně nízká, což by mělo usnadnit nastavení vhodné praxe, kdy se zadavatelé nebudou obávat institut mimořádně nízké nabídkové ceny v praxi využívat.

To je z mé strany vše a prosím, aby o jednotlivých pozměňovacích návrzích bylo hlasováno odděleně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Nyní se slova ujme pan poslanec Petr Kudela, připraví se pan poslanec Ladislav Okleštěk. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Pane předsedající, dámy a pánové, já se jenom krátce chci přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 3625. A jak jsem řekl v předchozí rozpravě, tak se týká výslovného uvedení podmínky, že zadavatel si vyhrazuje právo zakázku zrušit, pokud nedostane dotaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kudelovi. Nyní pan poslanec Ladislav Okleštěk, připraví se paní poslankyně Milada Halíková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní ministryně, pane ministře, dámy a pánové, přihlašuji se tímto k pozměňovacím návrhům, které jsou pod sněmovními dokumenty číslo 3429 – tento návrh se týká právě zpoplatnění podání k ÚOHS. Dále je to sněmovní dokument 3433, který se týká převodu lhůt z pracovních na kalendářní dny. Dále je to sněmovní dokument 3553, který se týká akceptace elektronických faktur, sněmovní dokument 3554 – ten se týká legisvakační lhůty. Pak je to sněmovní dokument 3560, který se týká § 222 bod 7 a je to započítávání změn. Dále je to sněmovní dokument 3587, který se týká změn konzultovaných s MMR. Dále je to sněmovní dokument 3607, který se týká opět § 222 a je tam zastropování celkových zvýšených nákladů na zakázku 30 procenty. Dále je to sněmovní dokument 3610, který se týká § 104 a je to specifikace dokladů, které jsou nutné k předložení vlastnické struktury. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Oklešťkovi. Nyní paní poslankyně Milada Halíková, připraví se pan kolega Fichtner.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, jak jsem avizovala ve svém vystoupení v obecné rozpravě, zadala jsem do systému pozměňovací návrh pod číslem 3622, ke kterému se tímto přihlašuji. Navrhovaná změna se týká § 67, kde se doplňuje nový bod. Znění i zdůvodnění máme v písemné podobě. Ještě jednou, pozměňovací návrh pod číslem 3622. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Halíkové. Pan kolega Fichtner tady není, takže jeho přihláška propadá na konec. Pan kolega Velebný svoji přihlášku k faktické poznámce – říká mi, že přihlášku do podrobné rozpravy, také tady není. Je to vyřízeno, tak dobře. Takže kolegové tady nebyli, takže máme konec. A ještě se hlásí pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Jsme stále v podrobné rozpravě. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já ještě před závěrečným slovem zejména pana zpravodaje bych ho poprosil o dvě čísla. Za prvé, kolik bylo podáno pozměňovacích návrhů a kolik je z dílny samotného ministerstva, vládních poslanců a kolik z dílny opozičních poslanců. O kvalitě toho textu svědčí to, že paní ministryně přinesla desítky pozměňováku svého ministerstva k vlastnímu textu na výbory. Když jsem se podíval na seznam jmen poslanců, kteří pojali písemně pozměňovací návrhy, které jsou v systému, tak drtivá většina je z řad vládní koalice. Já to plně respektuji, žádný problém v tom nevidím, nicméně to jasné svědčí o kvalitě toho textu.

Už zase slyšíme věty typu – pokud to neschválíte, Brusel nám zastaví peníze. Já už to nechci poslouchat, opravdu ne. Někdo mi chce s vážnou tváří tvrdit, že Brusel nemá na starosti nic jiného než nás šikanovat kvůli EIA nebo veřejným zakázkám tváří v tvář migrační krizi? Opravdu si to ti bruselští byrokrati takhle šetří na nás a házou nám klacky pod nohy?

Z těch pozměňovacích návrhů chci poukázat na jeden návrh vládního poslance, který je podle mě naprostě neuvěřitelný, a pevně věřím, že paní ministryně bude první, která bude proti, a to je, že zákon nabývá účinnosti sedm dnů poté, co vyjde ve Sbírce zákonů. Tak vládě to trvalo dva roky od té doby, co tu funguje, než přišla do třetího čtení. Mým odhadem těch pozměňováků bude více než sto. I těch pár dnů do třetího čtení je pro nás šibenici lhůta, protože běží ještě schůze zítra a pozítří, abychom se s tím seznámili a zaujali stanovisko, jak budeme o tom neuvěřitelném množství pozměňovacích návrhů hlasovat. A někdo tady navrhuje, že poté, co vyjde text, o kterém dneska nevíme, v jakém bude tvaru ve Sbírce zákonů, za sedm dnů budou tisíce zadavatelů zadávat veřejné zakázky podle nového zákona. To si dělá legraci ne z nás, ale z těch zadavatelů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Není nikdo přihlášen do podrobné rozpravy. Pokud nikoho nevidím z místa, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně má zájem. Prosím, paní ministryně Karla Šlechtová.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páновé poslanci, chtěla bych vám poděkovat za konstruktivní debatu, kterou jsme tady společně vedli. Já věřím tomu, že nový zákon o zadávání veřejných zakázek bude dobrý. Věřím tomu, že pro zadavatele, ať už bude účinný v jakýchkoli dnech, bude zákonem, který jim zlehčí celé zadavatelské prostředí. A věřím tomu i proto, protože jsem s nimi osobně mluvila a probírali jsme spoustu paragrafů.

Jsem ráda za některé pozměňovací návrhy, které jste dali. Jsem ráda i za veškeré debaty, které jsme spolu vedli i mimo plénum Poslanecké sněmovny a musím říci i na té mé skupině, a jsem ráda, že tam poslanci chodili a zúčastňovali se, ač ano, jako exekutiva jsem odpovědná pouze Poslanecké sněmovně. Nicméně ochota některých poslanců byla velmi vysoká a jsem za to opravdu ráda.

Osobně bych si dovolila zmínit takovou svou myšlenku: Ano, jsem nováčkem, nejsem politikem, jsem tady rok a něco. Nicméně se domnívám, že takhle těžké

zákony, a zvlášť když je to nový zákon, by měly vznikat ve spolupráci zákonodárců. Ať už si o tom kdokoli zde v Poslanecké sněmovně myslí, co chce, já jsem ráda, že jsem tu skupinu poslanců a senátorů zřídila v lednu loňského roku. A také jsem ráda za účast, kdo jste tam chodili.

Já bych vám poděkovala a budu se těšit na třetí čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo, i pana zpravodaje. Ano, je zájem. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, musím se panu kolegovi Stanjurovi omluvit. Zaznamenal jsem tady 36 pozměňovacích návrhů v systému. Co jsem na ně koukal, tak některé se dublují i triplují, některé se liší třeba, já bych to řekl tak lidově, o půl zuba nebo o dva zuby, takže v něčem jsou hodně podobné a v něčem jiné. A teď tu statistiku, kolik je z řad vládní koalice a opozice, tak tu vám tady teď narychlo nedokážu spočítat. Ale vy to určitě spočítáte.

Ted' jenom co se týče mých zpravodajských povinností, tak řeknu, že nepadl návrh, aby se některá ustanovení projednávala odděleně. A to je k tomuto sněmovnímu tisku si myslím všechno v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tedy není žádný návrh na hlasování na konci druhého čtení. Končím bod č. 32 a zahajuji přerušený bod č. 33 v podrobné rozpravě.

Ale ještě než tak učiním, mám tady nové omluvy plus omluvy, které ještě nebyly načteny. Takže nejdříve pan kolega Šarapatka od 17.45 do konce jednání. Pan ministr Daniel Herman od 17 do 19 hodin. Od 17.30 do 23.59 pan poslanec Martin Sedlář. Paní kolegyně Matušovská od 17 do konce jednacího dne. Od 13 hodin pan předseda vlády se omlouvá. Od 16 hodin do konce jednacího dne pan ministr dopravy Dan Ťok. Do konce jednacího dne od 19 hodin pan poslanec Roman Procházka. Od 14.30 do 16.30 se omlouval pan poslanec Leoš Heger. A od 17 do 19 hodin paní poslankyně Jitka Chalánková.

Nyní se tedy budeme zabývat podrobnou rozpravou přerušeného bodu

33.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zadávání veřejných zakázek /sněmovní tisk 638/ - druhé čtení

První přihlášený do podrobné rozpravy je pan poslanec Ladislav Okleštěk. Prosím, pane poslanče, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je pod sněmovním dokumentem 3581 a týká se znova legisvakanční lhůty. A jenom pro upřesnění, můj názor je, že každý zákon nebo ve většině zákony jsou určené dnem, kdy vyjdou ve Sbírce zákonů. Tady tato legisvakanční lhůta je na sedm dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo další do podrobné rozpravy? Pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem pana poslance nechť jmenovat, resp. jsem věděl, že to byl on, který to načetl. Ale já fakt zorganizuju jednání se starosty v našem kraji a fakt vás pozvu, abyste jim vysvětlil, že nový zákon, který má o sto paragrafů více než starý, se stovkou pozměňovacích návrhů, u kterých ještě dneska nevíme, 27. ledna, jak dopadne, že jim stačí sedm dnů na to, aby vypsali tendr. Moc se na to těším. Určitě budete oblíbený člen toho shromáždění. A doufám, že přijedete, protože to je opravdu neuvěřitelné.

Když tak autoritativně tvrdíte, že většina zákonů je účinná v okamžiku, kdy to vyjde ve Sbírce zákonů, tak to doložte nějakou statistikou. Nevím, z čeho vycházíte. Tak mi třeba řekněte, kolik jsme přijali nových zákonů, ne novel, v roce 2015 a kolik z nich bylo účinných okamžikem zveřejnění ve Sbírce zákonů. A když to číslo bude větší než naopak, tak jste měl pravdu. Ale to nic neznamená. Paní ministryně tady hovořila o tom, jak se na tom roky, měsíce týmy lidí podílely. A všem těm starostům, i těm malým, na které já myslím nejvíce, kteří nemají velké odborné útvary, dáte neuvěřitelných sedm dnů a ještě říkáte, že to je v pohodě. To tedy v pohodě není. Já pevně věřím, že ten pozměňovací návrh neprojde. Pokud projde, tak vás srdečně zvu a těším se na tu debatu se starosty malých obcí, až jim budete vysvětlovat, jak ti neuvolnění, kteří chodí normálně do práce, mají sedm dnů na to, aby nastudovali něco, co paní ministryně a její tým chystaly měsíce.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Okleštěk se hlásí ještě do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo. Panu Stanjurovi vaším prostřednictvím, pane předsedající, můžu slíbit, že rád navštívím takové setkání starostů. Navštívil jsem jich hodně. A toho starostu jsem dvacet let dělal a právě v té malé obci a jako neuvolněný a potom chvilku i jako uvolněný a všechny veřejné zakázky jsem si dělal sám. Na všechny přišly kontroly, které následně prostě vždycky chodí, a všechny jsem obstál. Takže to jenom pro doplnění situace. Možná jsem pejorativně slůvko většina použít neměl a tímto se za něj omlouvám. Ale myslím si, že je dostatek zákonů, které takto účinnost nabývají. A já s tím nemám zásadně problém. Myslím si, že když se tento nový zákon konzultuje na Ministerstvu pro místní rozvoj v expertních skupinách dá se říct osm devět měsíců, kdy se k němu vyjadřuje Svaz měst a obcí, Svaz místních samospráv a všechny odborné skupiny, tak

mám dojem, že plno podnětů a připomínek, které byly právě zveřejněny tady v pozměňovacích návrzích, tak jsou výsledkem jejich podpory a jejich práce. Nepochybuju o tom, že Svat měst a obcí implementuje, resp. přijímá podněty právě od těchto starostů, že s nimi pracuje, a proto i ví, o čem se hovoří. A i ti starostové se o tento zákon zajímají. Já když se něco měnilo, co se týče zákonných norem, a mě se to týkalo, tak jsem se na obci taky snažil zajímat se o to dopředu, abych se k tomu mohl eventuálně vyjádřit, a přes naše poslance, tehdy jsem tady neseděl, se snažit, myšleno naše regionální, se snažit implementovat svoje připomínky. Takže tolik k vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do podrobné rozpravy? Pokud nikdo, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Také ne. Protože nepadl žádný návrh, který by byl hlasovatelný na konci podrobné rozpravy druhého čtení, končím druhé čtení bodu 33 tisku 638. Děkuji paní ministryni Karle Šlechtové, děkuji panu zpravodaji.

Budeme pokračovat. Podle schváleného pořadu schůze bychom měli pokračovat bodem

37.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku /sněmovní tisk 504/ - první čtení

Tímto tiskem jsme se zabývali naposledy dne 2. října 2015 na 31. schůzi Poslanecké sněmovny, kde jsme jej přerušili v obecné rozpravě. Namísto ministra financí a místopředsedy vlády žádám, aby přišel pan ministr životního prostředí Richard Brabec vzhledem k dopisu pana premiéra Sobotky, který nám dopisem ze včerejšího dne oznamuje, že vláda se usnesla na tom, že zastupuje. Zároveň žádám pana poslance Votavu, který je zpravodajem, aby zaujal místo u stolku zpravodajů.

Ještě před zahájením rozpravy, do které mám dva přihlášené, se hlásí pan předseda klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl, ještě než budeme pokračovat v rozpravě, upřesnit omluvu pana ministra Babiše. Vzhledem k tomu, že nešlo odhadnout čas, měl naplánovanou návštěvu slovenského ministra financí dnes, v tuto chvíli přerušil tuto návštěvu a jede do Sněmovny. Čili dostaví se během několika minut na jednání s tím, že poprosil, aby ho zastoupil pan ministr Brabec, resp. pověření vlády podepsané panem premiérem Sobotkou v této záležitosti bylo předloženo. Čili já bych chtěl jenom tuto informaci kolegyním a kolegům podat, že teď jsem hovořil s panem ministrem a je na cestě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to je jistě zajímavá informace, ale usnesení vlády je usnesení vlády, takže ho bude při projednávání v prvním čtení zastupovat pan ministr Brabec. Tak svou kolegyni předběhne předseda klubu TOP 09 František Laudát. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a pánové, já se nemůžu s usnesením vlády ztotožnit. Jakkoli chápou důvod, proč se pan ministr financí omluvil, doufám, že se poptá slovenského ministra financí, co jsou skutečné priority a co je zbytečná pěna. Narazil jsem na to při návštěvě v Íránu, kde slovenský ministr tam pracoval, podepisoval smlouvy, kdežto my tady řešíme takovéto zákony. Takže pro mě je nepřijatelné, aby u takového zákona, který je mantrou pana vicepremiéra a ministra financí Babiše, Babiš nebyl. Já se domnívám, že on by měl potom v nějaké závěrečné diskusi nebo v průběhu projednávání reagovat na dotazy, které tady budou padat. Proto dávám procedurální návrh, aby tento bod byl přerušen do 12. února 2016 do 14 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dokdy? Do 12. února do 13 hodin. Já samozřejmě – 12. 2. 13.00. S přednostním právem pan předseda klubu ODS. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že můžu k tomu návrhu dát protinávrh podle jednacího rádu. Já souhlasím s tím přerušením. Protože pan ministr je na cestě, tak navrhují, abychom tento bod přerušili do příjezdu nebo příchodu pana ministra. Nechci říkat, že to je 8 nebo 12 minut, to už bych nechal na něm, jak rychlá doprava je z Letenské na Malostranské náměstí. Takže dávám protinávrh přerušit do příchodu pana ministra Babiše. A to je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozumím těm návrhům, ale ač jsme v parlamentní demokracii, poslanci nemohou změnit usnesení vlády, kterým pověřuje jednotlivé členy vlády k tomu, jak budeme postupovat. Já jsem zagongoval, odhlásím vás. Hlasování 130 prohlašuji za zmatečné a prosím vás o to, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

O návrhu pana předsedy klubu TOP 09 na přerušení do 12. 2. do 13 hodin... ruší to. Ruší, dobré.

Takže máme jediné hlasování a to je o přerušení do příchodu ministra financí. Rozhodneme v hlasování 131, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 131, z přítomných 135 pro 92, proti 21. Takže Poslanecká sněmovna skutečně rozhodla o přerušení tohoto bodu do příchodu pana ministra financí.

Tím pádem budeme pokračovat dalším bodem. Tento bod jsme přerušili usnesením Poslanecké sněmovny. Poznamenám si to později. Budeme pokračovat bodem číslo

45.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb.,
o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 510/ - první čtení**

Zákonem jsme se naposledy zabývali 17. června loňského roku na 29. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme ji přerušili v obecné rozpravě.

Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodaj pro první čtení Vlastimil Vozka. Ještě předtím se ale hlásí pan předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Já žádám o přestávku na jednání klubu v délce 10 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Vyhlašuji přestávku do 18.55 hodin.

(Jednání přerušeno v 18.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.55 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Protože jsme v rozjednaném bodu číslo 45, který jsme přerušili pro přestávku klubu sociální demokracie, a zároveň ale byla naplněna podmínka v mezidobí toho návrhu, který tady byl prohlasován na přerušení bodu číslo 37 do příchodu ministra financí.

Já ocitují usnesení vlády ještě jednou, abychom si rozuměli, co se teď stane: Dne 27. ledna bude zařazen k projednání Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky v prvném čtení, sněmovní tisk číslo 504, návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku. Z důvodu neúčasti ministra financí Ing. Andreje Babiše pověřuji tímto ministra životního prostředí Mgr. Richarda Brabce, aby přednesl sněmovní tisk číslo 504 v zastoupení.

Každé zastoupení padá ve chvíli, kdy je přítomen ten, kdo je autorem, nebo resp. nositelem toho úkolu, čili pokud nebude námitka proti postupu předsedajícího, požádám, aby tisk 504 uvedl ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš.

37.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s prokazováním původu majetku
/sněmovní tisk 504/ - první čtení**

Požádám pana ministra, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Zároveň žádám pana poslance Václava Votavu, aby se ujal své zpravodajské zprávy, tzn. zpravodajské role, a zaujal místo u stolku zpravodajů.

Zopakuji to, co jsme měli před hlasováním o přerušení bodu číslo 37. Tímto tiskem jsme se zabývali naposledy 2. října 2015 na 31. schůzi, bod byl přerušen v obecné rozpravě a na řadě je v obecné rozpravě paní poslankyně Věra Kovářová, kterou žádám, aby se ujala slova. Připraví se pan poslanec Martin Plíšek, který je dalším přihlášeným. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je mi jasné, že každý, kdo se na adresu tohoto zákona vysloví kriticky, může být vláčen jako prohnílý politik, který to dělá z toho důvodu, že má co skrývat. Jsem s tím srozuměna, pro jistotu ale podotýkám, že osobně skutečně nic neskrývám, veškerý svůj majetek jsem zveřejnila vloni v souvislosti s debatou s vedoucím Kanceláře prezidenta republiky na téma rozporu jeho slov a činů. A musím přiznat, že tato transparentnost mi dává svobodu.

Ale zpět k věci. Především si v případě tohoto návrhu kladu otázku, co umí tento zákon tak výrazně lépe než funkční policie a daňová správa. Neměli bychom se spíš zaměřit na to, aby fungovaly tyto instituce? Je cestou vytváření dalších a dalších nástrojů, které jsou mediálně atraktivní, ale tím jejich přednosti také končí?

Víte, když už jsem se zmínila o rozporu slov a činů, ráda bych připomněla, že jedním z nejhorlivějších podporovatelů majetkových přiznání byl kandidát kdysi do Poslanecké sněmovny v roce 2013 pan kancléř Mynář. A všichni víme, jak to s ním je. A já si říkám: Není podobně pokrytecká i současná vláda? Nepředkládá nám návrh, jehož přijetí nemyslí ani vážně? Nejde jí jen o laciné politické body? A neměla by se místo toho věnovat posílení daňové správy a policie?

Já už jsem odpověď našla a byla bych ráda, kdybyste se nad ní, kolegyně a kolegové, zamysleli také vy. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní poslankyně. Prosím pana poslance Martina Plíška a připraví se pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, já jsem již vystoupil v prvním čtení, ale je to už hodně měsíců, co první čtení bylo zahájeno, a tenkrát jsem na své zásadní výhrady k tomuto návrhu nedostal ještě odpověď, takže mi dovolte, abych teď shrnul některé své zásadní výhrady.

Já bych na úvod označil tento návrh jako zákon, který je předkládán, je to soubor novel zákonů, není to nový zákon, jako za zcela zbytečný návrh, který si dovedu představit, že by byl předkládán někdy v průběhu 90. let, kdy skutečně docházelo k velkým přesunům majetku, kdy různí nomenklaturní komunističtí kádři tedy dokázali zahrátko zbohatnout a stali se z nich novodobí kapitalisté. Tak tenkrát si dovedu představit, že měla smysl debata o zákonu o prokazování původu majetku. Nyní se píše rok 2016 a tento návrh podle mě vůbec necílí na podvodníky a spekulanty s majetkem, ale obtěžuje nebo může obtěžovat poctivé daňové poplatníky, může podporovat udávání a z těch poctivých daňových poplatníků může dělat sprosté podezřelé, jakže nabýli svůj majetek.

To jsou výhrady zásadní věcné a politické, ale k tomuto návrhu mám i výhrady ústavní a právní. Posloužilo mi k tomu i stanovisko Legislativní rady vlády, která napadla jako protiústavní ustanovení, že vedle doměření daně, poté co někdo spáchá nějaké protiprávní jednání podle tohoto zákona, může být poplatníkovi vyměšeno dodatečné 50% penále a v případě, že nespolupracuje s daňovou správou, tak toto penále může činit až 100 %.

Toto Legislativní rada vlády označila jako protiústavní. Mimochodem, stoprocentní penále, a existují na to i nálezy Ústavního soudu, lze označit jako likvidační.

Rovněž tak prekluzivní lhůty, které se prolamují v rámci tohoto návrhu zákona od tří až po deset let z hlediska dokládání některých údajů hlavně u občanů, kteří nejsou podnikatelé a nemají takto zpětně povinnost si uchovávat účetní doklady, pokládám za velmi sporné. Legislativní rada vlády i toto označila za ústavně nekonformní, protože lhůty nejsou jasné stanoveny a tato retroaktivita jde nad rámec toho, co lze objektivně od občanů nepodnikatelů požadovat.

To, že důkazní břemeno se v tomto zákoně zcela přenáší na poplatníka a on musí dokazovat, že něco nespáchal místo toho, aby stát naopak jemu prokázal, že se dopustil něčeho protiprávního, to pokládám za velmi zvláštní a nevhodné a zásada, kdy se důkazní břemeno přenáší zcela na poplatníka, je v tomto jedinečná a musím říct, že stát by měl někomu prokázat protiprávní jednání, nikoliv že to má být opačně. Rovněž tak Legislativní rada vlády konstatovala, že zvýšení trestní sazby za trestný čin nepravdivé prohlášení o majetku z jednoho na tři roky je zcela nevhodné a nepřiměřené. Může jít o chybu v tomto prohlášení, třeba neúmyslnou, a dochází tedy ke zvýšení této trestní sazby až na tři roky. Opět návrh, který Legislativní rada vlády napadla.

Sedmimilionový rozdíl mezi příjmem a nárustem majetku. Na vládě se debatovalo o různých částkách – 10 milionů, kdy už tedy bude muset poplatník dokládat původ majetku. Nakonec se vládní koalice dohodla na 7 milionech. Podle mého názoru jasné stanovení této částky může vést ke spekulativnímu nakládání s majetkem u těch, kteří se tomuto zákonu budou chtít vyhnout. Tak prostě zoptimalizují svoje majetkové poměry tak, aby se do těch 7 milionů nevešli. Takže i to pokládám za velmi návodné. Proč někdo, kdo tento rozdíl má, 6,5 milionu, má být mimo pozornost daňové celní správy, orgánů činných v trestním řízení a podobně?

Na závěr bych dodal, že jsem příznivec plošných majetkových přiznání politiků, veřejných funkcionářů a můžeme to podpořit v rámci zákona o střetu zájmů, ale tento zákon se podle mého názoru zcela míjí účinkem. Jak už jsem zmínil, může podpořit závist, udavačství, kdy soused bude sousedovi řešit, jestli náhodou nabyl poctivě svůj majetek. A na podvodníky, kteří spekulativně vyvedli své majetky do zahraničí, anebo ty, kteří vedou svůj majetek a mají ho takzvaně skrytý ve firmě, což řada těchto podvodníků činí, a spekulanty tento zákon vůbec nedopadá.

Shrnuto i z hlediska výhrad Legislativní rady vlády opakuji svůj návrh, který jsem zde už předložil v prvním čtení, aby uvedený návrh byl již v prvním čtení zamítnut. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Váš návrh je evidován a bude o něm hlasováno. Prosím pana poslance Dolejše.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych se na předložený návrh podíval z opačné strany než dva moji předchozí předčešnici, a to optikou prosté komparace – srovnání.

Jak jste si asi všimli, vláda ve svém programovém prohlášení má majetkové přiznání, tedy po dvou letech svého fungování se dopracovala k prvnímu čtení tohoto zákona. Chtělo by se říct "jde to, ale dře to", protože to trošku trvá a jsou výhrady jak k obsahu, směru a tak dále. Ale fakta jsou taková, že v červnu 2015 byl předložen tento návrh a pro různé naléhavější úkoly jsme se dopracovali k prvnímu čtení až v říjnu, bylo přerušeno, máme leden.

Ale nezapomněli jste náhodou, kolegové, že tady je dlouhodobě návrh poslanecký, který řeší podobnou věc, ale poněkud důkladněji? Již v červnu 2014 byl předložen tomuto zákonodárnému sboru tisk 235, který rovněž byl přerušen v prvním čtení a čeká na projednání. Tento tisk je z naší dílny, proto tedy o tom mluvím, to je asi logické. Ale nejde o to, že je z naší dílny, jde o to, že je výslednicí určitých dlouhodobých debat, které v tomto státečně byly, v podstatě dvacet let trvajících, že tato vláda k němu zaujala neutrální stanovisko a bohužel v únoru 2015 bylo přerušeno s dovětkem, že si počkáme na aktivitu vlády, která má být lepší, komplexnější, kvalitnější, jak už to tak bývá, bych to i bral, protože koneckonců aparát celé naší exekutivy je schopen odvést náročnou práci. Ale nejsem si jist, jestli při špatném politickém zadání nebo alespoň polovičatém politickém zadání tuto práci úředníci vlády odvedli. Čili jsme u té komparace. Jestliže srovnáváme, tak když se podíváme na vládní návrh, zpívejme hosana, po dvou letech konečně, tak je na něm především vidět, že to není nástroj, který lze uplatňovat plošně. V podstatě stojí na iniciativě berní správy, ta hledá, hledá, a až dohledá, obrátí se výzvou na potenciální hříšníky.

A pokud tedy nebudem postupovat v logice trestněprávního řízení, protože bychom se mohli do toho zamotat, protože samozřejmě ten hříšník pak už jede v režimu, že není povinován sám sebe trýznit a dopouštět se sebeobvinění a poskytnout té berní správě důkazy, které by svědčily proti případnému trestnému činu a proti jemu samotnému. Takže polovičatost, stojí to na iniciativě orgánu, není to plošné.

Náš návrh, který tady je, myslím že asi pátý nebo šestý řadě z naší dílny, celkově desátý v těchto intencích za těch dvacet let, plošný je. Vytváří nástroj, který je zcela nový, který má plošný dopad a v podstatě stanovuje pouze z důvodu efektivnosti řízení osoby povinné, a to tedy fyzické osoby do 10 milionů – jsme tam trochu benevolentnější, ne 7, ale 10 milionů, a zároveň aby nám tam neunikaly ty penízky jinudy, tak je tam i ustanovení o právnických osobách. A protože právnická osoba, to už něco je, tak je tam ten limit 30 milionový. A vcelku i z jiných právních systémů a z jiných inspirací je doložitelné, že to existuje, že je to konformní s demokratickým právním systémem, tak je tam sankční daň, která – když podvádíš, v závorce možná dokonce i kradeš, tak ti to dodaníme 100 %, tedy vrať neprávem nabyté. Nic zvláštního, ale troufnu si říct že účinnějšího. A o to jde.

Cílem mého vystoupení je upozornit – teď jsme v prvním čtení. My jsme rádi, že vláda udělala aspoň ten polovičatý krok, že se můžeme o tom bavit. Ale upozorňuji, že tady je ten tisk 235 a že ten není mimo mísu, že to není, že komunisté se špatně vyspali nebo že snad závidí někomu peníze a že vytváří fikci, že kdo má peníze, je předem podezřelý. Ne. Podobný zákon tady totiž byl za Masarykovy první republiky. A schválila ho opět – divte se – polistopadová česká vláda resp. český parlament, tuším, že to byl český ministr financí, který to předkládal. Pouze ten zákon nebyl naplněn, protože došlo k rozpadu federace. Slovákům jsme popřáli jejich samostatnou budoucnost a zákon nebyl naplněn a v podstatě byl zrušen až v roce 1995.

Takže jaká komunistická smyšlenka? Za Masaryka ani za Havla komunisté nevládli. No a pak samozřejmě v podobných intencích konstruované zákony tady byly i za premiéra Miloše Zemana, který říká, že ne pro tento zákon, ale obecně pro to řešení je. Bodejť by nebyl, když za jeho vlády dvakrát jeho ministři financí toto předkládali. Pokud mě paměť neklame, tak to byli ministři financí Mertlík a dnes člen Bankovní rady, dříve ministr Jiří Rusnok. V těchto intencích.

Takže já si myslím, že to stojí za debatu. Věnujme se tomuto tématu a myseleme na to, že paralelně s tímto vládním tiskem je tady i tento tisk. Já vím, že to nedokážete zapomenout, že je z naší dílny, ale berte ho aspoň jako alternativní řešení, které má svou logiku a které může být účinnější.

Kolega Plíšek tady hovořil o tom, že už je pozdě, že v 90. letech došlo k velkému zhasnutí, že se prostě různí lidé obohatili, a dokonce – a to už je trošičku jeho politická konstrukce – že se obohatily zejména nomenklaturní kádry. Já si nejsem jist, jestli to velké zhasnutí se dá takto jednoznačně prokárovat. Já si myslím, že k penězům přišli různí šíkulové. Ale co je podstatné, aby se, byť už některé věci jsou promlčené, tyto věci systémově ošetřily a abychom postupným způsobem tímto regulačním pravidlem aspoň omezili těmto šíkulům to, co se jim tak benevolentně dovolovalo v 90. letech. A nechci pokračovat, pak ty vlády byly různé, ale bohužel svým způsobem stejně. Takže o to jde. O to jde. Připomínám to, kolegové. Je to jenom obecné připomenutí. V prvním čtení se nevlamují do konstrukce tohoto zákona. Pouze jsem připomněl, že je konstruován jinak. Že ho považuji sice za krok užitečný, ale pouze poloviční.

Takže doufám, že na příští schůzi aspoň předřadíme, nebo možná na této, kdo ví, v opozičním okénku ten náš zákon. A věřím, že ti z vás, kteří teď jsou pro majetkové

přiznání, ocení aspoň to, že to je konstruováno použitelným způsobem tak, že to nezabíjí hned v prvním čtení. O to mi šlo, proto jsem dneska promluvil. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. A pokud se nikdo další nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. Zeptám se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj? Ano. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, ani ne tak k vlastnímu zákonu, spíše bych shrnul diskusi. My jsme začali projednávat první čtení 19. 6. minulého roku, jestli se nemýlím. Pak bylo přerušeno do 2. 10., takže po půl roce snad ukončíme první čtení.

Chci konstatovat, že byl podán návrh na zamítnutí, takže o tom bychom měli hlasovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, je to tak. Přednesli ho poslanci Plíšek, Vilímeč a Benda. Takže to je to první hlasování, které musíme absolvovat. Já ještě jednou zavolám kolegy z předsálí, všechny vás odhlásím. Prosím o novou registraci.

Mezitím ještě přišly omluvy. Omlouvá se pan poslanec Zlatuška od 19 hodin do konce jednacího dne a omlouvá se pan poslanec Heger ve stejném časovém úseku.

Můžeme tedy hlasovat. Připomínám, je to návrh na zamítnutí tohoto zákona.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 132, přihlášeno je 124, pro 13, proti 105. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru rozpočtovému jako výboru garančnímu. Zeptám se, zda je zde jiný návrh na garanční výbor. Není tomu tak. Takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby garančním výborem byl výbor rozpočtový. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 133, přihlášeno je 128, pro 126, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Další návrhy od organizačního výboru nepadly. Pan poslanec Plíšek.

Poslanec Martin Plíšek: Vzhledem k tomu, co jsem řekl, a s odkazem i na stanovisko Legislativní rady vlády navrhoji, aby tento návrh projednal ústavněprávní výbor.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Jenom pro pořádek chci říci, že pan poslanec Benda o tom mluvil v rozpravě. Avizoval podobný návrh.

Takže budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 134, přihlášeno je 130, pro 128, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já tedy konstatuji, že jsme se vypořádali s přikázáním tohoto tisku, a končím tento bod.

Budeme pokračovat bodem číslo

45.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 510/ - první čtení

Tento bod byl přerušen v obecné rozpravě po vystoupení paní poslankyně Černochové, ale žádné další přihlášky z minulé schůze nemám. A pokud pan ministr si přeje vystoupit s přednostním právem, dostane prostor. Není potřeba. V tom případě ho prosím, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a slovo dostanou ti, kteří jsou rádně přihlášeni do rozpravy, což je pan poslanec Benda a po něm pan poslanec Plíšek. Takže slovo má pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, paní ministryně a ostatní páni ministři, dámy a pánové, já vím, že už je docela pozdě, tak se pokusím být maximálně stručný. Navíc od prvního čtení uběhla už poměrně značná doba, takže řada technických věcí se podle mého názoru vyjasnila a vyjasňuje v diskusi s úřady, tak snad jenom dvě lehce obecnější poznámky.

První je, že jedním z cílů, ze smyslu navrhovaného zákona je, že se náhle připouští, že shromáždění si v zemi může svolávat úplně každý, nikoliv jenom občan a společnost, které mají v zemi sídlo. Možná že k tomu existují nějaké evropské důvody, přesto si nejsem jist, jestli je to úplně nejlepší nápad, aby kdokoliv z kteréhokoliv koutu světa pak bez správní a další odpovědnosti, která přece jenom je od našich občanů mnohem snáze vymahatelná, si tady mohl svolávat cokoliv. Jestli toto je opravdu ten cíl, který jsme chtěli, a myslím, že v jednání na výboru se tím budeme zabývat, nakolik je nezbytně nutné, abychom otevřírali do této míry právo shromažďovací pro každého, kdo se tady kdy objeví. To je první poznámka.

Druhá poznámka se týká už čistě parlamentu. Doposud platilo pravidlo, že sto metrů od míst, od budov zákonodárných sborů a míst, kde tyto sbory jednají, je zakázáno demonstrovat. Já vím, že ono to vyvolává jisté problémy v Praze, ale řešení, které bylo zvoleno, že se vyjmenuje tady několik okolních uliček, ve kterých je zakázáno demonstrovat, myslím, že je řešení, které sice vypadá jednoduše pro úředníky, je jasné, že tamhle se demonstrace konat nesmějí, i když ti z vás, kteří jsou tady delší čas, si pamatuji, že se to stejně obcházelo tím, že to například nebyla demonstrace, ale jenom pochod a pochodovalo se kolem Poslanecké sněmovny a říkali: není to demonstrace. Současně to ovšem ale nezabezpečuje tu druhou část

podmínky, a to místo, ve kterých tyto sbory jednají. Může se v některých situacích stát, že zákonodárné sbory nebo jejich orgány z různých důvodů jednají mimo budovu Poslanecké sněmovny nebo Senátu. Důvodů může být celá řada. Domnívám se, že pak by bylo také zapotřebí chránit před nátlakem demonstračních akcí. To znamená ano, chce-li se ulehčit situace v bezprostředním okolí sídla Poslanecké sněmovny a Senátu, pak nechť je uvedeno, které jsou to uličky, ale že ta druhá část podmínky – i tam, kde jednají zákonodárné sbory, není možné tento veřejný tlak bezprostředně vyvijet – by měla být dodržena, protože se domnívám, že i když to vypadá jako věc, která nehráje žádnou velkou roli, že to jsou tradiční pravidla známá z mnohem zavedenějších demokracií, než jsme my, a že je tam z rozumných důvodů mají.

To jsou jenom stručné poznámky, které budou vést pak případně k diskusi na výboru, ale chtěl jsem, aby zazněly i v tomto prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Přeji pěkný večer. Já už velmi krátce jenom navážu na kolegu Bendu, který hovořil o příloze číslo jedna k předloženém návrhu, která stanoví, na jakých místech v okruhu obou komor Parlamentu je zakázán výkon shromažďovacího práva. Já už jsem v minulosti představil a avizují, že ve druhém čtení předložím pozměňovací návrh, který doplní do zákona přílohu 2, protože jak víme, loňské výročí 17. listopadu na Albertově bylo zneužito k úplně jiným cílům než k oslavě státního svátku Dne boje za svobodu a demokracii. Proto podobně jako v příloze č. 1, tak do přílohy č. 2 navrhnu, aby státní svátky vztahující se k 5. a 6. červenci, 28. září a 17. listopadu byly spojeny vždy s konkrétním místem, to znamená, konkrétně se jedná o Velehrad, Husinec, Starou Boleslav a v Praze potom o Albertov a o Národní třídě v tom směru, že shromáždění na těchto místech v těchto datech by se mohla konat pouze za účelem, který se váže k danému státnímu svátku. V případě, že by to svolavatel nesplnil, tak by se mohlo shromáždění zakázat, nebo kdyby se tam porušovalo toto ustanovení zákona, tak by se toto shromáždění mohlo rozpustit. Nemyslel jsem si, že bych musel takovýto návrh předkládat, nicméně to, že byl Albertov 17. listopadu doslova ukraden studentům a vysokým školám, je tak varující, že avizují, že tento pozměňovací návrh podám v rámci projednávání v ústavněprávním výboru.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě tady mám faktickou poznámku paní poslankyně Černochové.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Já bych reagovala na pana kolegu Plíška. Rozumím jeho návrhu, chápu jeho důvody, také jsem byla znechucena z toho, co se na Albertově dělo, ale pane kolego prostřednictvím pana

předsedy, to nevyřešíte tímto omezením. Jak víte, pochod 17. listopadu začal na Vyšehradě. Shodou okolností také jurisdikce, ve které jsem starostka. Takže pokud bude chtít někdo památku 17. listopadu zneužít, tak si tu možnost vždycky najde. Myslím si, že bychom v tomto měli všichni být nohamu na zemi a nezapelevelovat náš právní řád normami, které byť možná pocitově cítíme, že by mohly být správné, tak budou naprosto nefunkční.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další přihlášky do rozpravy nevidím, rozpravu končím. Zeptám se pana ministra – nemá zájem. Pan zpravodaj? Ano, prosím.

Poslanec Vlastimil Vozka: Pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, konstatuji, že návrh na zamítnutí zákona nebyl při prvním čtení předložen. Diskuse, která zde proběhla, dává základ k tomu, abychom na ústavněprávním výboru, který zřejmě, a já se ztotožňuji s návrhem na to, aby byl ústavněprávní výbor určen jako výbor garanční, dává základ toho, abychom se s návrhem zákona vypořádali se ctí. Děkuji za slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru, a jak zde již padlo, je zde návrh z organizačního výboru, aby garančním výborem byl výbor ústavněprávní. Zeptám se, zda je jiný návrh. Není tomu tak a rozhodneme tedy hlasováním.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby garančním výborem byl ústavněprávní výbor, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 135, přihlášeno je 127, pro 116, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme tedy určili garanční výbor a další návrh na jiný výbor zde není. Zeptám se, zda někdo z pléna chce navrhnut přikázání jinému výboru. Není tomu tak. V tom případě děkuji jak panu ministru, tak panu zpravodaji a končím první čtení tohoto tisku.

Nicméně pan ministr zůstává, neboť budeme projednávat bod

48.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb.,
o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních),
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 677/ - prvé čtení**

Prosím pana ministra vnitra, aby tento tisk uvedl.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych na základě pověření vlády uvedl vládní návrh novely zákona o zbraních a dalších souvisejících zákonů.

Bezprostředně po tragických událostech ve Vrběticích a v Uherském Brodě vláda přislibila občanům České republiky, že tyto události řádně vyhodnotí a zasadí se o provedení legislativních změn, které z tohoto vyhodnocení vyplynou jako potřebné pro zpřesnění a změnu legislativního rámce České republiky.

Návrh zákona reaguje na nedostatky dnešní právní úpravy, které byly zanalyzovány a které je z našeho pohledu potřeba změnit. V návaznosti na události ve Vrběticích je nově upraveno nakládání s muničními subjekty. Zkušenosti z této tragédie a z tragédie v Uherském Brodě pak vedly ke změnám týkajícím se zdravotní způsobilosti držitelů zbrojních průkazů a k posílení pravomoci policie, kdy v odůvodněných případech může policie podle této změny zadržet zbraň jejímu držiteli do doby, než se zjistí jeho způsobilost zbraň držet.

Právní úprava nakládání s muničí bude nově v rámci zákona o zbraních vyčleněna do samostatné úpravy. Dojde k zavedení samostatných muničních průkazů a licencí. Jejich držitelé budou muset splňovat přísnější podmínky a plnit také přísnější povinnosti a kritéria než držitelé zbrojních průkazů a licencí. Zcela nově se upravuje skladování munice a podmínky jejího používání. Tato úprava však bude ke své plné funkčnosti vyžadovat přijetí rozsáhlé prováděcí legislativy. Dále budou muset být připraveny zkoušky odborné způsobilosti pro žadatele o muniční průkazy a nový modul evidence munice v centrálním registru zbraní.

Z těchto důvodů je u změn právní úpravy nakládání s muničí navrhován roční odklad její účinnosti.

S novou úpravou nakládání s muničí souvisí rovněž změny dalších právních předpisů obsažené v tomto návrhu, a to zákona o požární ochraně, živnostenského zákona, zákona o nakládání s bezpečnostním materiélem, zákona o pyrotechnice a zákona o správních poplatcích. Předkládaný návrh je provázán se samostatnou novelou zákona o hornické činnosti, výbušninách a Státní báňské správě, která byla zpracována Českým báňským úřadem a která je v současné době projednávána na půdě Poslanecké sněmovny.

Druhým okruhem změn zákona o zbraní je umožnění efektivnější kontroly držitelů zbrojních průkazů. V rámci těchto změn se především zvyšuje kontrolovatelnost zdravotní způsobilost držitelů zbrojních průkazů, a to včetně jejich psychického zdraví. Navrhovaný systém by měl cíleně reagovat na zdravotní problémy držitelů zbraní a měl by mimo jiné účinněji a plošněji provádět psychotesty, které v současné době nejsou prováděny na úrovni, která je podle našeho názoru potřebná. Dále se zavádí oprávnění policie předběžně zadržet zbraně, a to mimo jiné i v případě důvodné pochybnosti o zdravotní způsobilosti jejich držitelů. Návrhem se také zkracuje délka platnosti zbrojního průkazu, a to z deseti na pět let.

Tyto změny je nutné uvést do praxe co nejdříve, proto návrh počítá s jejich účinností patnáctým dnem po vyhlášení.

Děkuji vám za pozornost. Těším se na debatu, která bude určitě bohatá. Účelem této novely není postihovat řádné občany, kteří si v rámci platné legislativy opatří

zbraň. Stále si myslíme, že je potřeba primárně bojovat proti zbraním nelegálním. Tato novela zpřesňuje a upravuje možnosti státu na lepší vymahatelnost práva i v této oblasti.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Ještě než dám slovo panu zpravodaji, tak přečtu omluvy. Pan poslanec Mihola od 19.15 do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Kudela od 19.40 do konce jednacího dne a ještě pan poslanec Vyzula od 19.15 do konce jednacího dne z rodinných důvodů. Tolik tedy další omluvy.

Nyní poprosím zpravodaje pana poslance Romana Váňu, aby se ujal slova.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedo, dámy a páновé, je třeba říci, že Česká republika má velmi přísný zákon o zbraních a střelivu, velmi kvalitní, co se týče práv i povinností občanů, kteří jsou legálními držiteli zbraní.

To, co tato novela přináší a co je velmi významné, je skutečně podrobná úprava nakládání s muničí pro civilní osoby, ať již právnické, nebo fyzické. To je věc, která zatím takto komplexně řešena nebyla, a bylo o nakládání s muničí uvažováno v kontextu nakládání se střelivem. Nyní tedy dojde k rozdělení těchto dvou částí. Střelivo, které se považuje za střelivo do ručních zbraní pro legální držitele zbraní, a munice, která bude mít podrobněji popsaný a přísnější režim, tak aby se nemohlo opakovat neštěstí, které se stalo ve Vrběticích. Je to tedy přímý důsledek legislativní prověrky po této události.

Stejně tak po události v Uherském Brodu dochází k určitému zpřísňení předešlím tedy zdravotní způsobilosti držitelů a žadatelů o zbrojní průkaz. Je tam nová věc, která dosud nebyla a nemohla být, protože neexistoval donedávna centrální registr zbraní. Bude tam možnost lékařů vstupovat do tohoto registru a zjistit, zda pacient je či není držitelem zbrojního průkazu a zda tedy jeho zdravotní stav případně nepřestavuje nějaké riziko. Je třeba říci, že se jedná o možnost, ne o povinnost, neboť samozřejmě důvěra pacienta v lékaře je velmi významným faktorem a lékař sám musí posoudit, zda tento krok učiní, či nikoliv.

Další věci, které v rámci tohoto zákona budou řešeny. Jedná se o zkrácení platnosti zbrojního průkazu na pět let. Je samozřejmě jedna z variant, která je i v tom návrhu v důvodové zprávě uvažována, že by se nezkracovala platnost zbrojního průkazu, ale pouze byla vyšší četnost zdravotních prohlídek pro držitele průkazu na pět let, přičemž průkaz by mohl platit deset let, nicméně předkladatelé posoudili, že by tak mohlo docházet k poměrně velkému počtu opomenutí doložení nové zdravotní prohlídky a občané by tak paradoxně ztráceli svá oprávnění držet a nosit zbraň, a byli by tedy určitým způsobem znevýhodňováni. Takto končí platnost zbrojního průkazu, lékařská prohlídka a za několik set korun vám vystaví nový zbrojní průkaz, takže toto řešení se zdá být i pro držitele zbrojních průkazů v konečném důsledku jako výhodnější než rozdělovat platnost zbrojního průkazu a platnost zdravotní prohlídky na jiné doby.

Možnosti, které přináší debata o tomto zákoně, je jistě mnaho, nicméně je třeba říci, že se jedná pouze o bezpečnostní upřesnění a vylepšení stávajícího velmi kvalitního zákona a že – jak to pan ministr řekl a za to mu děkuji – se nejedná v žádném případě o omezování legálních držitelů zbraní, kteří jsou významným prvkem bezpečnosti České republiky. To rozhodně nepřichází danou novelou v úvahu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám rozpravu a mám zde zatím tři přihlášky. První je pan poslanec Sed'a, potom paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, tak jak bylo řečeno, v návaznosti na události ve Vrběticích si předkladatelé stanovili úkol připravit jednoznačný právní režim nakládání s municí civilními subjekty na našem území a zároveň ve vazbě na tragickou událost v Uherském Brodě je úkolem návrhu zefektivnit systém prověrování a také vymáhání požadavků na zdravotní způsobilost držitelů zbrojních průkazů.

Novela zákona se proto nově má také týkat nakládání s municí a provádění pyrotechnického průzkumu. Proto se doplňuje hlava III. Druhy zbraní a střeliva jsou vymezeny v příloze číslo 1 tohoto zákona. Doplňuje se § 42b zavádějící oznamovací povinnost v případě převodu vlastnictví zbraní, střeliva a munice na jiný subjekt a také se doplňuje § 50b zabezpečení zbraní a střeliva v průběhu přepravy.

Jak tady zmínil pan zpravodaj, snižuje se doba platnosti zbrojního průkazu z 10 na 5 let, tak jako se snižuje doba posouzení zdravotní způsobilosti. Opětovně zkrácení platnosti zdravotní způsobilosti podporuji, nicméně doby platnosti zbrojního průkazu na 5 let poněkud postrádá smysl. Při prodloužování platnosti zbrojního průkazu musí držitel dodat posudek o zdravotní způsobilosti a dále předkládat ke kontrole všechny zbraně, které má evidovány. Původní prodloužení platnosti zbrojního průkazu z 5 na 10 let prováděné v minulosti bylo zavedeno především s ohledem na snížení administrativy. Přitom byla zachována povinnost držitele hlásit změny policii České republiky. Z tohoto pohledu i z navrhovaných změn zákona by ponechání platnosti zbrojního průkazu na 10 let nezhoršilo bezpečnost a zároveň by nezvyšovalo náklady na potřebnou administrativu. Změna by spočívala pouze v tom, že držitel zbrojního průkazu by v polovině platnosti dodal nový zdravotní posudek, čímž by doložil, že může být dalších 5 let držitelem zbrojního průkazu, pokud mu lékař neomezil platnost posudku na kratší dobu. Proto žádám pana ministra, aby zvážil možnost této úpravy.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím paní poslankyně Černochovou a připraví se pan poslanec Koskuba.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové. Já děkuji za to vystoupení kolegy Sedi, protože se naprosto se vším, co tady od něj bylo řečeno, shoduji. Vy si možná ještě vzpomínáte na to, jak jsem tady hřímalá, zhruba je to dva měsíce zpátky, bylo to někdy před vánočními svátky, kvůli té směrnici Evropské komise, a upozorňovala jsem na to, že po tragické události, která se stala v Paříži, Evropská komise navrhuje jít přesně opačným směrem, než by měla, a zpříššuje zbraňovou legislativu.

Samozřejmě všichni víme, že události v Uherském Brodě byly obrovskou tragédií. Ale obávám se, že toto omezení držitelů zbraní není řešením na to, abychom čelili šíleným střelcům, lidem, kteří z nějakého důvodu, z nějaké psychické poruchy jsou něčeho takového schopni. Tady bych za příklad uvedla možná to, co si také pamatujeme, a není to tak dávná minulost, to, co se odehrálo na Vysočině, kdy ta pomatená paní ubodala chlapce. Předpokládám, že nechceme jít stejnou cestou jako ve Velké Británii, že zakážeme všechny nože, nebo v Německu, kde nesmíte mít, tuším, že do 16 cm smíte, nad 16 cm čepel nesmíte se volně pohybovat po Německé spolkové republice. A Britové to dokonce dotáhli tak daleko, že Britové, pokud si jdete kupit příbor, příborník někomu jako svatební dar, dokonce i plastové příbory, tak prokazujete svoji identitu.

Já jsem si vědoma toho, že situace v Uherském Brodě otrásla všemi z nás, ale myslím si, že skutečně omezování zbraní je tím posledním, čím bychom se měli my v tuto chvíli zabývat. Čtete noviny, čtete zprávy, jste si vědomi toho, že naopak země, které, myslím si, že i z hlediska zahraniční politiky můžeme brát za naše spojence, země, jako je Izrael, jde přesně opačným směrem, protože právě Izrael má zkušenosť z lidí, kteří jsou civilové a jsou držitelé zbrojního oprávnění a pohybují se po ulici, kde se právě mohou setkat s nějakým šíleným střelcem, teristou, tak tito lidé jsou připraveni zasáhnout. My si můžeme pokládat otázku, na kterou ale nikdo z nás nebude znát odpověď: Co by se bývalo stalo v Uherském Brodě, pokud by některý z těch lidí, kteří byli v té restauraci, byli držitelé zbrojního průkazu a měli tu zbraň u sebe? Jestli by tam došlo k takové tragédii, nebo ne. Já si opravdu myslím, že v tuto chvíli není vhodná doba na to omezovat držitele zbrojních průkazů.

Naprosto souhlasím s tím, co tady řekl pan ministr i pan zpravodaj Váňa ohledně úprav zákona, které se týkají munice, střeliva a těch věcí, které napáchaly tolik škod ve Vrběticích. Tam si myslím, že tato část zákona je naprosto v pořádku. Ale velmi bych se přimlouvala za to, abychom tu část této normy, která omezuje držitele zbraně, abychom neprojednávali, abychom ponechali stávající znění. Myslím si, že je i velmi sporné, a určitě to bude podrobeno diskusi na výboru pro bezpečnost, to nové oprávnění pro Policii České republiky, kdy Policie České republiky bude smět předběžně zadržet a vstoupit do bytu. Prolamujeme tady vlastně ústavní právo v rámci obydlí. A já bych velmi ráda znala od pana ministra –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid, to zaprvé, a zadruhé prosím, aby pan ministr nebyl rušen, aby mohl poslouchat argumenty.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych se ráda zeptala pana ministra ohledně toho vstupu do obydí a té možnosti předběžného zabavení zbraní. Já rozumím tomu u zbrani kategorie A, kde skutečně už dneska něco v té stávající úpravě takového je. Ale tady se skutečně prolamuje ústavní právo, já to vnímám velmi citlivě. Bavili jsme se před malou chvílí o těch sousedských vztazích, které mohou narušit, nebo jsou narušeny některými věcmi, které se týkají majetkových záležitostí, probírali jsme to u toho majetkového příznání. A tady všichni víme, že si samozřejmě v Čechách mohou vyřizovat sousedské účty jednotliví sousedé tím, že podají na někoho nějaké udání. Já bych opravdu chtěla být ubezpečena, jakým způsobem ta policie bude v těchto případech postupovat, jestli tady bude souhlas státního zástupce, jak ten proces prakticky bude probíhat, protože už stávající legislativa toto policii podle zákona o policii umožňuje a nevím, jestli to máme opět explicitně ošetřovat ještě jinak v novém zákoně, nebo v upraveném zákoně, a zasahovat do svobody obydli. Tady opravdu já bych poprosila, jestli by mi dneska pan ministr mohl jenom ve stručnosti odpovědět, jestli je už nějaká prováděčka, jestli je už nějaký prováděcí předpis k dispozici, abychom ho mohli jako členové výboru pro bezpečnost dostat.

Další věc, která je tady zmiňovaná panem kolegou Váňou. Víte, mě by návrh ponechat zbrojní průkaz 10 let a po 5 letech doložit nové zdravotní posouzení, mě by ten návrh, pokud by to byl nějaký kompromis, na kterém by byla shoda, nepodařilo se nám s kolegou Sedouuhájít těch 10 let bez dalšího, tak já bych tento kompromis byla ochotna akceptovat. Ale tady bych jenom upozornila na to, že by se dalo osetřit to vyzývání, nebo upozornění na to, že tato lhůta je těsně před "splatností", nějakou placenou službou. Ten registr tady je. Proč bychom nemohli udělat poplatek na to, že si já jako držitel zbrojního průkazu zaplatím poplatek Policii České republiky, potažmo samozřejmě Ministerstvu vnitra, že mně přijde od nich SMS zpráva? Máme datové schránky, může to přijít do datové schránky, může to přijít poštou. Že prostě budou, aby nedocházelo k tomu, před čím varoval pan kolega Váňa, že vlastně držitelé zbrojních průkazů budou předem upozorněni na to, že jim za měsíc končí zbrojní průkaz v případě, že nedoloží nové lékařské potvrzení. Myslím si, že je to jenom o nějaké vůli, která snad by na Ministerstvu vnitra mohla být, a mohlo by se to dát jako poplatek.

Mně totiž na tom návrhu zkrácení té lhůty zbrojního průkazu vadí dvě věci. Jedna věc je ta, že když se z pěti let před lety ten zbroják navýšoval na let deset, tak jsme zvedli správní poplatek s odůvodněním, že to mají na děle, takže tím pádem můžeme zdražit. Ted' už jim ho nezlevňujeme. Chápu inflaci a tak dále, ale nepřijde mi to úplně fér.

A hlavně, vážené kolegyně, vážení kolegové, nevím, kdo z vás někdy byl na nějaké střelnici nebo má zbrojní průkaz, je to celkem jedno, ale jistě ti z vás, kteří jste nějací příznivci těchto sportů, tak víte, co to obnáší z hlediska zabezpečení těch zbraní při převozu právě na Policii České republiky, kdy ty zbraně chodíte ukazovat, a ano, i v České republice jsou lidé, kteří mají pět, deset, dvacet zbraní. A samozřejmě že v zákoně je popsáno, jak ty zbraně mají být zabezpečené, v jaké schráně se smějí přepravovat, ale ne všude na všech policejních služebnách, pane ministře, je možné zaparkovat auto tak, že zaparkujete před služebnou a jenom

vyndaváte ty zbraně a nemusíte řešit ještě logistiku tří dalších lidí, kteří musejí mít také zbrojní průkaz, nemůžou to být jenom vaši kamarádi, kteří vám tam tu chvíli čekají, než vy to všechno té policii jdete ukázat.

Takže já si myslím, že tím zkrácením na pět let bychom se znova dostali do toho problému, že po pěti letech budeme zatěžovat Policii České republiky těmito kontrolami zbraní. Tady si skutečně myslím, že zákon v tomhle je dostatečný a není zapotřebí jej zpřísňovat. Pojdme skutečně zpřísnit legislativu ohledně střeliva, munice, tam si myslím, že to je bez diskuse. Ale ohledně zpřísнění držitelů zbrojních průkazů a těch podmínek, které jsou pro to, aby ty zbraně mohly mít, tak tady bych moc poprosila, abychom o tom vedli diskusi. A já dopředu říkám, že si myslím – snad můžu mluvit za celý klub občanských demokratů – že my pro to zkrácení lhůty určíte nebudeeme.

Děkuji za pozornost a moc prosím pana ministra, jestli by mi mohl jenom ve stručnosti říct, jestli se chystá nějaký prováděcí předpis, nebo už ten prováděcí předpis je ohledně toho vstupu policie do obydlí v případě podezření. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní zde mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Holík, potom pan poslanec Tejc. A než pan poslanec Holík dorazí, přečtu omluvy. Pan poslanec Vácha mezi 19.30 a 21 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Petr Adam do konce jednání bez udání důvodu a pan poslanec Gabrhel od 19.30 do konce jednání.

Prosím, pane poslance, máte dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Dámy a pánové, jsem ze Zlínského kraje, k areálu Vrbětic to mám pár kilometrů. Kancelář mám v Uherském Brodu a od té kanceláře k té nešťastné hromadné vraždě došlo asi 200 metrů. Jsem současně držitelem zbrojního průkazu asi 20 let a zbraň používám zásadně jenom na střelnici. Nepoužil jsem ji ani v okamžiku, kdy jsem ji měl u sebe a napadl mě rotvailer. Z toho důvodu podtrhuji prostřednictvím pana předsedajícího slova kolegyně Černochové – neomezujme naše lidi v držení zbraní. Zpřísňeme podmínky pro ty, kteří přechovávají munici, zpřísňeme podmínky pro lékařské prohlídky, ale neomezujte. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Tejce a po něm pan poslanec Okamura, rovněž faktické poznámky.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já naprosto rozumím paní kolegyni Černochové, protože určitě všichni máme obavu o to, aby se nadmíru nezneužívala možnost policie nebo kohokoli jiného vstoupit do obydlí. Já bych řekl, že daleko více mě trápí, a budu se tím zabývat, možnost exekutorů vstoupit do obydlí třetí osoby, ve kterém dlužník jen pobývá, aniž by ta osoba byla přítomna. Ale nechci odbíhat a vrátím se k té situaci.

Myslím si, že kdyby např. v Uherském Brodě policie už v té době měla možnost, která je navržena v zákoně, tak by v případě onoho podezření se mohl policista dotázat té osoby, mohl ji požádat o vydání zbraně, a pokud by zbraň nevydala, tak by mohl např. při prohlídce obydlí zbraň nalézt, odnést a poté by probíhalo řízení. Ten problém je prakticky v tom, že pokud by např. policie toto oprávnění neměla, vyzvala by daného člověka k odevzdání zbraně, protože má důvodné podezření, že např. s ohledem na zdravotní stav nebo na informace, které má, hodlá spáchat trestný čin, a on by tu zbraň nevydal a ona by se vydala za státním zástupcem nebo za soudcem, aby to povolení vydal, tak v tu chvíli ten člověk samozřejmě ví, že mu bude zbraň odebrána, a může konat. Takže já jsem přesvědčen, že to oprávnění, které je v návrhu zákona obsaženo, je správné, ale souhlasím s tím, abychom se zamysleli a určitě, bude-li tento návrh postoupen do ústavněprávního výboru, budeme hledat cestu, jak např. v této věci zajistit součinnost minimálně státního zástupce nebo soudce. Ale jak říkám, to oprávnění, které tam je, podle mého názoru je pro policii naprosto zásadní pro to, aby zabránila situacím, o kterých tady hovoříme a které se v minulosti staly. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní faktická poznámka pana poslance Okamury, potom pan poslanec Gabal, potom paní poslankyně Černochová.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, musím tady dodat za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, že my zásadně odmítáme zpřísňování legislativy ohledně držení zbraní slušnými, řádnými českými občany. Já jsem hrдm členem Českého střeleckého svazu, jsem hrдm členem sportovního střeleckého klubu Kostelecký, olympijského vítěze z Pekingu, jsem aktivním střelcem, chodím pravidelně střílet, a skutečně nás je mnoho a mnoho. Jsme slušní, řádní, musíme splnit celou řadu podmínek, o kterých tady již byla řeč, a nechápu, proč se nám, statisícům slušných lidí, kteří splňujeme mnoho formálních podmínek, musí tady něco omezovat. Místo aby se vláda a vůbec Evropská unie obrátila směrem k nelegálnímu držení zbraní, což je ten problém – potřít nelegální držitele zbraní, protože tam jsou páchány ty teroristické útoky a kvůli tomu se tady zhoršuje bezpečnostní situace, no tak ta aktivita se tady skutečně obrací nevhodným směrem a tady trávíme čas něčím, co bychom vůbec tím směrem, tady omezovat řádné a slušné občany, měli bychom se věnovat něčemu důležitějšímu, to znamená tomu nelegálnímu držení zbraní.

No a v neposlední řadě si řekněme jednu věc. Já když mluvím za nás střelce a za nás aktivní střelce, a nestydím se za to, tak nás spíše znejistíuje ta neschopnost Evropské unie ubezpečit občany, že se tady nezhoršuje bezpečnostní situace. Takže v této atmosféře, že se tady přikračuje naopak k nějakému řekl bych omezování nebo nějakému zpřísňování podmínek, tak to skutečně my vidíme, my střelci to vidíme velmi negativně. A jak víme, kriminalita cizinců v České republice stoupá, i když celkově klesá, ale to je po započtení kriminality českých občanů, kterých je v poměru mnohem více. To znamená i z tohoto pohledu si myslím, že je dobré, když občané

mají možnost a pocit, že dokážou v případě napadení chránit své děti, svoji rodinu, a na základě rádně stanovených podmínek.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Gabala a připraví se paní poslankyně Černochová.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající, děkuji. Já jsem chtěl jenom reagovat vaším prostřednictvím na kolegyni Černochovou. Já tady nechci zahrnovat Sněmovnu statistikami, které porovnávají evropské a americké parametry vývoje. Ve Spojených státech v období 2001 až 2015 zahynulo 150 tisíc Američanů vlastní zbraní, to znamená daleko víc než souhrn ve válce v Iráku, v Afghánistánu a v dalších válkách. Ale nechci zdůrazňovat ani rozebírat smysl té evropské směrnice, protože jejím cílem je sjednotit legislativu v Evropě tak, aby se teroristi nedokázali dostat snadněji, jako např. ten Maročan, k repasované zbrani ze Slovenska, kde je ta norma jiná, než je prostě jinde. Snažíme se unifikovat pravidla z hlediska dostupnosti zbraní. Poslední, co říkám, ten člověk v tom TGV, když vytáhl automatickou zbraň, tak byl v kompletně nelegální pozici, zatímco kterýkoli americký střelec, který si veze v autě automatickou zbraň, tak dokud ji nenamíří a nezačne zabíjet, tak je v kompletně legální pozici. O tom musíme přemýšlet a ty rozdíly jsou pak vidět v těch číslech. Kriminalita klesá, ano, včetně střelby, ale poslední, co jsem chtěl zdůraznit – ne poslední, ještě v této Sněmovně jsme odhlasovali a vydáváme 110 mld. na obranu a bezpečnost obyvatelstva. Tak budeme ty lidé ještě nutit, aby si kupovali zbraně, když dáme 110 mld. dohromady na vnitřní a vnější obranu? Zdá se vám to málo?

A to poslední, co jsem chtěl říct, protože to mi přišlo trošičku za čáru – myslím si, že tvrzení o tom, že by kterýkoli z těch mrtvých v Uherském Brodě, kdyby byl ozbrojený, mohl žít, je neetické. A zdůrazním jenom to, že ten jediný z nich, který je dřevěnou židlí pokusil zaútočit nebo zaútočil na střelce a tato Sněmovna ho navrhla ke státnímu vyznamenání, nebyl prezidentem republiky uznán za hodného vyznamenání, jakkoli se bránil.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Váš čas! Já poprosím kolegy, aby nepokřikovali, já to vidím, já to zvládnu. Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Neetické je vkládat mi do úst něco, co jsem neřekla. Já jsem neřekla, že by to byl někdo z těch mrtvých, který by mohl mít tu zbraň. Takže mě, pane kolego Gabale prostřednictvím paní místopředsedkyně, nevkládejte do úst něco, co jsem neřekla, a přehrajte si to ze záznamu, ať mi na příštím jednání můžete dát za pravdu a můžete se mi omluvit.

Mně vadí na tom oprávnění policie, že to je na základě pouze nějaké domněnky. Rozumíte tomu? Chápu i to, co tady říkal pan kolega Tejc. Ale i to oprávnění, o kterém pan kolega Tejc tady hovořil, a teď ho chce pan ministr mít v novém

zákoně, policie má už dneska. Má ho ze zákona o policii. Pokud má policie podezření, že se děje něco v bytě, v prostorách, je tam osoba, která se může dopustit nějakého trestného činu, tak přeci má oprávnění to řešit. A tady je to postavené pouze na důvodném podezření.

Důvodné podezření. Mám důvodné podezření, že můj soused, který se mi otočil za manželkou, nebo sousedka, která se otočila za manželem, tak má důvodné podezření, že chce něco spáchat. Vím, že má zbroják, protože má velký kufřík u auta, kam si dává... kam si dává... kam si dává... (Gestikulace zprava.) Prosím, negestikulujte tady na mě! Kam si dává kufřík, o kterém se domnívám, že tam má zbraň. Je tam opravdu důvodné podezření. Nevyvolávejme tady paniku, že bychom tady měli prostě každý týden deset šílených střelců. Ta statistika a srovnání se Spojenými státy, to bylo úplně irrelevantní, co tady říkal pan kolega Gabal.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Tejce. Připraví se pan poslanec Lank. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jeroným Tejc: Já se nechci přít s paní poslankyní Černochovou, ale obávám se, že policie to oprávnění v tuto chvíli nemá, a právě proto je navrženo v tom novém zákonu. Co je podstatné, je, že nepochybňě dojde ke zhoršení situace těch, kteří drží zbraň. Ale myslím si, že v současné době onoho napětí, myslím si, že lépe strpět to, že někdo na základě důvodného nebo někdy méně důvodného podezření bude nucen vydat zbraň policii a dojde k přezkoumání oněch důvodů, než aby se stala podobná tragédie, jako se stala v Brodu. To zaprvé. Zadruhé, pokud někdo zbraň vydá, tak mu nikdo žádný dům, byt prohlížet nebude. To také ten zákon říká zcela jasné.

Ale k panu poslanci Okamurovi. On tady hovořil o tom, že je střelec, tak mohu říct, že jsem také do určité míry ve střetu zájmů, také jsem držitelem zbrojního průkazu a zbraně. A nepatřím k těm, kteří by chtěli razantně omezovat práva držitelů zbraní, ale nejsem ani ten, který by je chtěl za každou cenu hájit. Myslím si, že se musí najít přiměřená metoda, jak bránit excesům. Návrh podle mého názoru, který tady je předložen, byť určitě dozná změny ve výborech, je podle mého názoru do značné míry dokáže sladit. Musím říct, že nevycházím z toho, že všichni, kteří jsou řádní a slušní občané, tak automaticky jsou řádní a slušní jen podle toho, že mají nárok mít zbrojní průkaz. Protože pán, který vraždil v Uherském Brodě, také by mohl teoreticky podle té definice být řádným a slušným občanem, protože měl legálně drženou zbraň, a přesto se stalo to, co se stalo. To znamená, je třeba bránit podobným excesům. A já myslím, že zákon, který tady je, nic razantního nečiní, neomezuje nějakým zásadním způsobem držitele zbraní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Luzara. Připraví se pan poslanec Luzar. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejdříve co se týče toho Uherského Brodu. Musím se víceméně zastat paní kolegyně Černochové, protože i já se domnívám, že kdyby v době té tragédie tam seděl někdo, kdo je legálně ozbrojen, aspoň s nějakým elementárním výcvikem, mohlo, neříkám, že by, ale mohlo to dopadnout nějakým způsobem jinak. Je to spekulace. Ale ničeméně nějaká určitá šance tam byla. Kdo ví.

Co se týče těch dalších věcí, které zákon přináší, přiznávám, že jsem ve střetu zájmů, neboť mi letos končí platnost zbrojního průkazu a já bych ho taky radši měl na deset let než na pět. A úplně tomu nerozumím. A stejně jako paní kolegyně Černochová, i já tam vidím poměrně nepříjemnou záležitost ohledně toho zajišťování zbraní Policie České republiky, které tím prakticky vystavujeme bianco šek přesně, jak to paní kolegyně Černochová nakonec upřesnila, což jsem chtěl udělat i já, pouze na základě důvodného podezření. Pokud máme Ústavou zaručenou nedotknutelnost obydlí, tak si myslím, že by tam mělo být alespoň třeba rozhodnutí soudu či státního zástupce, aby to zkrátka nebylo na libovůli lékaře a potažmo vlastně i samotného policisty, kterému by mohlo čistě teoretičky stačit opravdu to, co tady říkala paní kolegyně, že nějaký soused závistivě řekne: on se chová divně a já jsem ho viděl, že má zbraň, a kdo ví, co s ní udělá. Nemyslím si, že by bylo dobré to takto omezovat.

A co se týče možnosti držet zbraň – koneckonců ze zprávy ředitele Interpolu, tuším, že už bývalého, jasné vyplynulo, že ozbrojená veřejnost je jednou z možností a prakticky jedinou účinnou možností, jak se bránit útokům takových těch osamělých vlků, šílených střelců a tak podobně. A druhá věc, jak zaznělo na nedávném semináři, ozbrojená veřejnost je jednou ze záruk demokracie.

Děkuji vám za pozornost. (Ojedinělý potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Luzara. Připraví se pan poslanec Plzák. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Paní předsedající, chtěl bych vaším prostřednictvím reagovat fakticky na kolegu Tejce. Byl bych velice rád, abychom tu tragédii, ke které došlo v Uherském Hradišti, nedávali do přímé souvislosti s tímto zákonem. Prostě psychicky nemocný nebo nevyrovnaný člověk použil zbraň, aby něco dokázal.

Ale česká historie, nebo historie české kriminalistiky zná více použití zbraně v těchto afektech – a teď zbraně, jako je motorové vozidlo. To, že člověk, který je takhle vyšinutý, sedne do auta s úmyslem tím autem někoho přejet, naše historie zná podstatně vícekrát a častěji. Přesto nepřijímáme zákon, že řidič musí absolovat lékařské prohlídky, či by bylo odebíráno řidičské oprávnění. Kolikrát často se to stalo, nebo že by případně byly klíčky od vozu nebo automobil zabaven, aby nemohl být použit jako zbraň? Čili tyto paralely bych příliš nepoužíval.

Myslím si, že ten zákon je potřebný. Já jsem zvýšení limitu z pěti na deset let vnímal jako byrokratické řešení nějakého problému policie v rámci úspor a šetření, tak to bylo zdůvodňováno. Pro mě to má tu paralelu v tom, že já mám taky zbraň a

zbrojní průkaz k výkonu povolání, čili já jsem měl 30měsíční lhůtu, která se mi teď zvedla na pět let v rámci zdravotní prohlídky. Vrátím se holt zpátky k tomu režimu a mně to vadit nebude. Ale prosil bych, aby nebylo bráno, že to je jako řešení nějaké takového tragédie, která se stala v Uherském Brodě. Není to tak. Tyto tragédie bohužel budou. Budou vykonávány motorovou pilou. Budou vykonávány vozidlem. Budou vykonávány čímkoliv. Prostě člověk je nemocný a něco spáchá. Prosil bych, aby to nebylo dáváno do souvislosti pouze s držením střelných zbraní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím k mikrofonu pana poslance Plzáka. Připraví se pan poslanec Holík. Faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, já jsem tedy taky střelec, takže kdo je střelec, ať se přihlásí. (Zvedá se postupně několik rukou.) No vidíte. Kolega Luzar mi vzal z úst přesně to, co jsem chtěl říct, akorát bych to neřekl tak pěkně, jako to řekl on. Prostě pokud někdo je pod takovým psychickým tlakem a chce tohle udělat, tak opravdu najede tím autem na ostrůvek plný lidí a udělá to jakýmkoliv jiným způsobem. Takže si myslím, že bych to také nedával do souvislosti se zbraněmi.

A pak tady byly zmínovány ty nešťastné Spojené státy a násilné činy spáchané střelnou zbraní. Ve Švýcarsku má každý člen armády doma plnou polní včetně zbraní a také se tam nedějí takové věci. Takže si nemyslím, že je to zase jenom v souvislosti s držením zbraní. Je to prostě atmosférou ve společnosti a jinými faktory. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Holíka. Připraví se pan poslanec Klučka. (Hluk v sále.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Ještě jednou dobrý večer. Já bych prostřednictvím vás, paní místopředsedkyně, opravil pana kolegu Tejce. Pan Zdeněk Kovář, který v Uherském Brodě střílel, měl právě propadlý zbrojní pas. Je pravda, měl žádost o nový, ale v tom okamžiku už byl mimo zákon.

A malinko bych jenom doplnil kolegu Lanku a kolegyni Černochovou v jedné věci. Pokud by v té restauraci byl držitel zbrojního pasu, měl u sebe zbraň, a podtrhuji, nebál by se jí použít, mohlo to dopadnout jinak.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Klučku, připraví se paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. (Poslanci KSČM hlasitě hovoří mezi sebou. Poslanec Klučka se k nim obrací.) Možná mě nebudou slyšet.

Já se jenom chci vyjádřit k tomu, že spojitosť s Uherským Brodem a tímto zákonem určitě je. Společenská objednávka, diskuse i v této Sněmovně směřovala k tomu, abychom něco udělali s držením zbraní. Tady to je. Já bych jenom poprosil, abychom to nespojovali s Evropskou komisí a směrnicí. Nenajdete v názvu tohohle zákona slovíčko EU. O tom budeme teprve mluvit. Abychom tohleto nespojovali.

Všiml jsem si v diskusi jednoho momentu. Že by bylo dobré, kdyby policie držitele zbraní oslovovala předtím, než jim skončí platnost zbrojního průkazu. Ano, musím vyslovit svou podporu. Jsem tím člověkem, který má zbrojní průkaz. Dostal jsem v lednu oznámení, že za dva měsíce mně končí platnost zbrojního průkazu. Šel jsem na Policii České republiky, předal jsem žádost a zdravotní posudek od lékaře ne starší tří měsíců. Za tři týdny mně přišla zpráva, že mám připraven zbrojní průkaz k vyzvednutí. Toto funguje u Policie České republiky. To je prostě fakt. Abychom tady neuváděli věci, o kterých se dominujeme, že v daném okamžiku nejsou. Jsou a existují. A vůbec mně nevadí, že z deseti let to budu dělat co pět let.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu paní poslankyni Černochovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Když už tady je to okénko, kdy všichni říkají, kdo má zbrojní průkaz a kdo ho nemá – já ho zatím nemám, ale jsem čekatel na zkoušky. A kdyby vás zajímalo, jak vypadají testy pro zbrojní průkaz, mám je na stole. Můžete se na ně podívat. A zkuste si možná i vy, kteří ten zbrojní průkaz máte, jak jste říkali 20 let, zkuste si ty nové testy teď udělat.

Ale hlásila jsem se kvůli tomu, že si myslím, že potírání šílených střelců v Uherském Brodě má jedno jediné řešení. Dobře vybavená Policie České republiky. Policie, která je připravená a ochotná zasáhnout proti takto šíleným lidem. A je to samozřejmě i o tom, aby pan ministr vnitra po těch všech výrocích, které zaznaly právě na adresu policie po Uherském Brodě, tak aby splnil to, co se říkalo, že se má stát. To znamená: vybavení balistikou, kratší dojezdová vzdálenost různých útvarů, které mají to plné vybavení. Lepší zbraně. Tam jsem říkala, že by možná bylo vhodné, aby si policie do té doby, než si vytendruje sama své zbraně, tak si od armády vypůjčili drony. Těch možností je celá řada, jak zamezit všeckem, jako se děl v Uherském Brodě. Ale prosím, vlastnictví zbraně, vlastnictví zbrojního průkazu je právem, je svobodným právem v demokratické společnosti. A nenechme si ho sebrat. (Hluk z lavic KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Tolik faktické poznámky v tuto chvíli. Prosím k mikrofonu pana poslance Koskuba rádně přihlášeného do rozpravy. A poprosím levou část sálu, aby se ztišila, protože hluk stoupá. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní místopředsedkyně, dámy a páновé. Já vystupuji ke zbrojním průkazům a zbraním podruhé v životě. Nyní ovšem z pozice poslance vládního. Dopředu děkuji řadč předčeňků za některé názory. S velkou částí souhlasím. A tím nikoho nepoučuji, jenom si myslím, že je škoda, že když jste viděli, že výjimečně k jednomu bodu jsou přihlášení tři, že jste se svými faktickými poznámkami nevydrželi až na konec. Mohli jste polemizovat se třemi. Ale my tři rádně přihlášení se vlastně v mnoha věcech shodujeme.

Za prvé považuji za svou povinnost vyslovit samozřejmě soustrast obětem tragédie v Uherském Brodě. Tím nijak tuto tragédiu nesnižuji, ale lehce mě překvapuje krok, který se týká drtivé většiny řádných držitelů zbrojních průkazů, kterým jsme před více než dvěma lety platnost zbrojního průkazu prodloužili na deset let. Což jsem, a mám na věci osobní zájem, považoval za krok pozitivní. Protože opravdu držitel zbraně a zbrojního průkazu má řadu povinností, které musí plnit. Překvapuje mě, že stane-li se jedna tragédie, tak, a tady byly dokonce vysvětleny některé podrobnosti, že na to doplatí všichni ti poctiví.

Zareagoval bych i na příspěvek kolegy Gabala. Mám prostě, omlouvám se mu, naprostě jiný názor na situaci v Evropě. To, že nás chrání stát, je krásná věc. Já nikdy nepatřil k těm, kteří by nezvedli ruku pro navýšení prostředků na ochranu a bezpečnost našich občanů. Ale na druhé straně doba je prostě zlá a já chápnu, že naši občané mají zájem na tom chránit se i trošinku sami. Proto vítám to, co řekl zpravodaj tohoto zákona, a řekl to i v televizním pořadu, že mnohé země Evropské unie by mohly náš zákon o zbraních vzít za svůj vzor. My se totiž nemáme za co stydět. A je opravdu pravdou, že jsou tady těch držitelů náhle desetitisíce, ale přiznejme si, že těch malérů je poměrně na to velmi málo. To znamená, asi ten zákon je skutečně dostatečný. Bohužel, a znovu se omlouvám, že jste sem zatáhli oběti z Uherského Brodu. Těm lidem život prostě ničím nevrátíme, to se stává. Ale na druhé straně pak mě překvapuje, že třeba po nehodách na železničních přejezdech, a tím se nechci dotknout našich severních sousedů, nezakážeme vjezd polských kamionů do České republiky. Tím se omlouvám panu ministrovi, kterého si vážím za jeho postoje třeba k imigrační krizi, a nerad hážu vidle do jeho návrhu zákona, ale já prostě nechápu, proč kvůli této jedné tragédii, která je obrovská, a je vidět, že by se jí dalo zabránit, chceme náhle omezit zbrojní průkaz konečně z deseti na pět let. Předesílá maličkost. Na deset let máme občanku, na deset let máme pas, na deset let máme řidičský průkaz. Ve své podstatě pro obyčejného občana, a já jím jsem, je to poměrně příjemné, že si potřebuji pamatovat pouze deset let. Kdy kam mám jít. Ano, skutečně potvrzuji za Prahu, že Policie České republiky nás včas upozorní na to, že si máme jít zbrojní průkaz vyměnit.

Proč mě tak potěšilo, že musíme na policii jakožto držitelé zbrojních průkazů a eventuálně zbraní jednou za deset let, je to, co zde krom jiného naznačila, tušíš, kolegyně Černochová. Již si nepamatuji s ohledem na záplavu faktických, jestli to neříkal i kolega Sed'a. On ten držitel zbraní opravdu musí vzít vak a dostavit se s těmi zbraněmi na policii, kde je fyzicky prohlédnou. To vše v době, kdy máme horu registrů na cokoliv. Ale jistota je kulomet. My tam musíme, zvláště myslivci, dotáhnout vak se všemi těmi zbraněmi. A jak říkala kolegyně Černochová, opravdu, pane ministře, zvláště v Praze není kde tam postavit auto. Jedete s tím veřejnou

hromadou dopravou. Tenkrát mi kolega Kalousek ovšem řekl, že můžu jet taxíkem. Omlouvám se, pražské taxíky nemají zrovna dobrou pověst. A jenom pana ministra upozorním, že v rámci jakési reorganizace před časem, tuším, policejní pražský prezident rozhodl v rámci zřejmě úspor, že se poměrně moudře soustředí tato evidence zbraní na jedno místo.

Tím, že jsem z Prahy 9, tak nemohli zvolit odlehlejší, což je pod dálnicí, kde z metra kráčíte asi 300 metrů nebo 500 metrů s těmi vaky, kde skutečně bude-li se chtít někdo nelegálně vyzbrojit, tak není nic ideálnějšího, než vás tam v tom podchodu pod dálnicí sejmout. Mně to připadá všechno směšné, protože předtím to fungovalo jako hodinky. Dostavovali jsme se na své obvody. Dokonce mě fascinovalo, jelikož těch držitelů není tak moc, že tam byl i osobní kontakt s policisty, kteří nás kontrolovali a moc dobře věděli, jaký kdo je a jaký eventuálně udělal malér. Takhle vznikla obrovská centrála, a nestydim se za to, je s tím obrovský problém. Člověk než něco získá, tak tam jede čtyříkrát, vyplňuje různé papíry a za ty poplatky, které zde jsou, to není zrovna ideální služba lidu. Velmi bych uvítal, kdyby se to, nevím, jak v jiných krajích, ale v Praze vrátilo k původní formě.

No a pak zbrojný průkaz a lékaři. Ano, vážení, bezpochyby je třeba kontrolovat zdraví toho jedince, nicméně uvítám, jestli norma rozhodne nějak moudřeji. Protože je paradoxní, že tu a tam některé pracovny Policie České republiky vyžadují striktně potvrzení obvodního lékaře. To se stalo párkrt. V praxi jsem lékař a oni trvají na tom, někteří ano, někteří ne, že to musí potvrdit obvodák. Omlouvám se, obvodák nejsem a neznám povinnosti vysloveně praktického lékaře, co on všechno má udělat k tomu, aby toho klienta vyšetřil. Jisté je jediné. Přestože jsme zrušili řadu poplatků, tady ten poplatek pro žadatele zůstává. Další poplatek, nejen za vydání zbrojního průkazu, ale i za vydání zdravotního potvrzení. A často ho vystavuje jen obvodní lékař. Když je policista paliciatý a klient, který chce zbrojní průkaz, mu sděluje, že obvodáka nemá, a on ho vyhodí, tak mu nezbude nic jiného než si nějakého obvodáka najít, zaplatí tam – prosím vás, neberte mě vážně, někde se účtuje kolem 450 korun – a on to razítko dostane. Na druhé straně policisté tu a tam, asi je nějaká mezera v tom předpisu, nepříjemou potvrzení od lékaře, který skutečně toho pacienta registruje, ale není praktik. Tam bychom asi mohli něco změnit. A jsem zvědav, jak toto vyřešíte.

Ano, nám lékařům to umožní, sice když nahlédneme zase do nějakého nového registru, tak asi něco uvidíme, ale my uvidíme jenom to, že dotyčný je držitelem zbrojního průkazu. A mezi námi, on když chce to potvrzení a jde o něj žádat, tak budť ho má a prodlužuje se to, to tam je napsáno, anebo chce vydat nový. Ale ve vši úctě, ne vždycky o něm musíme vědět všechno. Přiznám se, že tady vidím trochu problém, zda to, i když to uděláme každých pět let, bude splněno. Ono by totiž bylo lepší, kdyby skutečně doktor, který bude mít důvodné podezření, že se něco vážného stalo, a to se na mě nezlobte, to pak většinou je psychiatr, tak bude asi upozorňovat policii. Chápu, o co vám jde, ale vnímám z pozice lékaře, že jak toto vyřešit mi snadné nepřipadá. Aby bylo naplněno to, o co nám jde, aby prostě zbraň neměl šílenec. Ovšem zde podotýkám, auto, zvláště dnešní moderní vozy, to je taky docela solidní zbraň. A tam prostě nikdo nikoho nekontroluje, pakliže mu není více než 65 let. Na to trošku zapomínáme.

Nu a poslední dodatek, který k tomu mám. Ano, já též vnímám, že nás má chránit hlavně policie, a na druhé straně neodsuzuji kolegyni Černochovou za to, co řekla. Co by možná bylo, kdyby bylo... To není žádná spekulace. On skutečně ozbrojený člověk se někdy může ubránit daleko lépe grázlovi, nebo v tomto případě šilenci, než člověk neozbrojený. Ale to není asi předmětem této novely zákona o zbraních. To bychom si měli dát za domácí úkol, že se k tomu vrátíme. Protože často je problém, když se stanovuje přiměřenost obrany. Vím, že se díky soudům mnohé změnilo. Ale dámy a páновé, mně připadá poměrně směšné, když to jednoho času bylo tak, že občan se může bránit tím, že nedej bože útočníka usmrť až poté, co byl jím usmrcen. To jako lékař nemusím vysvětlovat, že je dost špatně proveditelné. A že se to netýká jenom řadových občanů, že ta nejistota je i v řadách policie, to je více než zřejmé.

Já nechci z České republiky Divoký západ, to chraň bůh, ale neodpustím si na závěr jenom poznámku. Já teď s napětím sleduji soudní proces s mladým, 25letým policistou, který se zúčastnil, údajně, jak píší média, honičky na zfetovaného, a tady snad na té půdě stále za tím pultíkem mám imunitu, tak si dovolím slovo grázl, který se svou komplikou před nimi ujížděl až k Plzni. A jelikož policisté usoudili, že ohrozuje už nebezpečí řádných občanů natolik, že po něm musí střílet, tak začali střílet. Určitě jste to četli. Bohužel byla zasažena spolujezdskyně. Ale kdo kdy střílel, tak střílet ve velké rychlosti na pohybující se cíl není snadné. Důležité je, že ti policisté trefili – a světe div se! Přestože GIBS to dvakrát odložila, a to jsem šťasten, tak se nyní dozvídám, že zatímco ten asи devětkrát soudně trestaný pachatel byl propuštěn na svobodu, tak u soudu, aniž bych mu já jako poslanec mohl pomoci, protože soudy jsou nezávislé, stojí 25letý policista, který z mých kusých informací, které mám, plnil jen svou povinnost. Jsem šťasten, že nejsem příslušníkem Policie České republiky. Protože se přiznám, že bych často – a nekritizuju ji za to pana ministra, protože pan ministr je pan ministr vnitra, nikoli policie. Ale my určujeme pravidla. Já se přiznám, že moc naším policistům nezávidím, když vykonávají svoji službu, že musí vůbec nad tímto přemýšlet a zřejmě závidět některým svým zahraničním, či spíše zámořským kolegům.

Dámy a pánové, to je ve stručnosti vše. Mluvil jsem dlouho, bylo mnoho faktických poznámek, které mě přivedly na všechny tyto myšlenky. Podstatné je asi toto. Já věřím, že ve výborech se tomu budete věnovat. Vrbětice, to je problém úplně daleko jiný, tam já nemám problém. Ale velice bych uvítal, kdybychom uchovali platnost zbrojního průkazu, to je pro mne to podstatné, v délce deseti let. Jistě pak zvážíte, jak s těmi prohlídkami. Aby dotyčný vůbec věděl, ke komu má jít. A věřím, že dále bude zachována, a omlouvám se, bez dalšího poplatku, ta služba, že Policie České republiky poctivě držitele včas upozorní, že končí platnost, a že už za to nebude vybírána žádný poplatek, platí-li za prohlídku i za vydání zbrojního průkazu. Což každých deset let zase nejsou tak malé penízky. Ono to vyjde přibližně na stovku ročně, když se to tak přepočte.

To je vše, co jsem vám chtěl říct. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím s faktickou místopředsedu vlády Pavla Bělobrádku.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Děkuji, paní předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl říct, že jestli mám s někým dobrou zkušenost, tak jsou to policisté, a obzvláště policisté, kteří se věnují zbraním a střelivu. Chtěl bych říct, že u lidí, kteří mají nějakou psychickou poruchu, u psychotiků, i pětiletý cyklus nemusí ještě znamenat, že ho zachytí. Přesto to je věc latentní, kterou může vyprovokovat nějaká událost, která není dopředu predikovatelná. To znamená i v tomhle směru si myslím, že je skutečně diskutabilní – rozumím Ministerstvu vnitra a myslím si, že je to jeden z možných návrhů, nicméně to ještě neznamená, že i takového člověka neodhalíme tím, že si přijde zbrojný průkaz o něco prodloužit. Excesy se dít budou a neznamená to, že vždycky musí jít jenom o legálně drženou zbraň. Není zase takový problém se dostat i k nelegálním zbraním. Vidíme, že i poměrně časté amnestie, které stát dělá, ukazují, jak obrovské množství střelných zbraní se mezi lidmi pořád ještě nachází.

Myslím, že bude určitě dobré, aby se ve výborech o tom ještě hodně diskutovalo, protože je jasné, že to má dvě stránky mince. Nicméně skutečně chci deklarovat, že v tomto okamžiku by bylo skutečně velmi vhodné se spíše soustředit na to, aby byly skutečně kvalitně prováděny zdravotní prohlídky, ale ani ty nemůžou prostě vyloučit nějaký exces. To myslím, že je evidentní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. Pan navrhovatel má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, i já jsem střelec, musím říct. (Veselost v sále.) Mám tedy pouze jednu zbraň, takže s žádným vakem tam chodit nemusím, ale rozumím debatě, která tu proběhla. Musím říct, že tým Ministerstva vnitra bude připraven na velmi podrobnou debatu ve výborech, abychom našli optimální řešení.

To, co jsem říkal opakovaně, říkal to i kolega Váňa, říkali to mnozí z vás, jsme daleci toho, abychom chtěli trestat poctivé držitele zbraní. Česká vláda se ústy ministra vnitra a jiných ministrů vyjádřila i k návrhu evropské vyhlášky, se kterou přišla Komise. Tato vyhláška je nesmyslná v mnoha parametrech a je potřeba ji upravit. Vyhláška řešila de facto i zbraně, které mají spolky, zbraně, které jsou v muzeích, a další věci, které jsou prostě z našeho pohledu nesmyslné. My nemůžeme rezignovat hlavně na boj s nelegálnimi zbraněmi. My si nemůžeme dovolit, aby v České republice byl stále k mání samopal za sedm tisíc korun, který lze nelegálně koupit. To můžeme přijímat jakékoliv zákony, ale pokud nevymýtíme tento nedobrý fenomén, který tady prostě je, tak nemůžeme být spokojeni. Naším hlavním úkolem je bojovat s nelegálními zbraněmi.

Co se týká debaty, já si myslím, že držet zbraň je právem, ne povinností. A lidé toto právo prostě mají. Jednou jsme jim ho dali a určitě ho nechceme omezovat více, než je zdrávo. Snižení počtu z deseti na pět let vyšlo po debatách odborníků, kteří se shodli na tom, že to v minulosti byl krok špatným směrem a že bychom se měli vrátit k tomu, abychom obnovili lhůtu pěti let. My se debatě nebráníme. Jestli nakonec bude

kompromisní návrh, který bude znamenat sedm let, nebo se přidržíme pěti let, nechme na debatu ve výborech. My se vás budeme snažit přesvědčit o tom, že návrat k pěti letům je správnou cestou, a budeme to dokládat debatou odborníků a určitými posudky. Samozřejmě rozhodne Sněmovna jako fenomén.

Otzáka vstupu policistů do obydlí. Policisté dneska můžou do obydlí vstoupit pouze v případě, že tam je ohrožení života, ale to není v době, kdy tam člověk pouze drží zbraň. Stávající právní úprava to neumožňuje a policista bude muset unět důvody, proč tam vstupuje, z našeho pohledu před kontrolním orgánem, kterým je Generální inspekce bezpečnostních sborů, a tedy při každém vstupu do obydlí za účelem odebrání zbraně bude Generální inspekce bezpečnostních sborů toto posuzovat. Nebráníme se debatě, že by to mohlo být se soudním rozhodnutím. I to je možné v rámci debaty dořešit, i to je možné stanovit jako pojistku, ale v každém takovém případě, a já neočekávám, že to budou stovky případů ročně, spíše desítky, bude muset konkrétní policista unést důkazní břemeno, na základě něhož do obydlí vstoupil a na základě něhož zbraň zabavil. Samozřejmě bude následovat správní řízení o odebrání zbraně, na jehož konci se také může stát, že dotčená osoba obhájí své právo držet zbraň a pak se bude domáhat přiměřeného odškodnění. Standardní cesta, standardní postup. Takže debatujme o tom, abychom co nejvíce posílili práva lidí na to držet zbraň a práva nedotknutelnosti obydlí, na druhou stranu dejme šanci policii, aby v případě, kde bude zjevné a odůvodnitelné do obydlí vstoupit, tu šanci prostě a jednoduše měli.

Rád bych tady zareagoval na jednu věc, o které si myslím, že není pravda, a to je, že dotčená osoba, která zastřelila lidi v Uherském Brodě, nebyla držitelem zbrojního průkazu. Z toho, co si pamatuji, byla držitelem zbrojního průkazu, a dokonce čerstvě obnoveným. Dokonce v době, kdy se obec vyjadřuje k tomu, jestli dotčená osoba má, nebo nemá mít prodloužený zbrojní průkaz, tak v té samé době, kdy městská policie dotčené obče věděla o tom, že osoba není bezproblémová, tak přesto došlo k tomu, že zbrojní průkaz byl prodloužen. Tam bylo zahájeno správní řízení o přezkumu a nelze vyloučit, ale to opravdu fabuluji, že ten spouštěč k hrůznému činu byla i možnost, že tento člověk dostal dokument, který ho vyzýval k přezkumu, k tomu, jestli drží, nebo nedrží zbraň legálně. Pokud by to bylo v době účinnosti tohoto zákona, s největší pravděpodobností, než by policie posílala tento dokument, tak by nejprve vyzvala dotčenou osobu k vydání zbraně, pokud by se nestalo, vstoupila by do obydlí a tyto zbraně by zabavila do doby, než by přezkum doběhl. Z tohoto důvodu a z žádného jiného to chceme.

I já, vážení kolegové, vážené kolegyně, si myslím, že lidé mají právo držet zbraň. I já čtu články v novinách, kdy izraelský civilista zastřelil pachatele, který napadl vojenskou hlídku a zranil dva policisty. I já si myslím, že tito lidé, pokud zbraně drží rozumně a chovají se k tomu s určitou pokorou, právo držet zbraň mají a můžou být součástí bezpečnostního systému státu.

K těm autům. O tom také debatujeme už dva roky. Pan kolega Koskuba, prostřednictvím paní předsedající, tady zmínil, a nebyl sám, že i auto je zbraň. Ministerstvo vnitra dlouhodobě chce, aby lidem, kteří jezdí pod návykem návykové látky a jsou přichyceni ve více než jednom případě, součástí jejich trestu mohlo být zabavení auta. Některé soudy tento trest udělují, hlavně v Ústeckém kraji jsou v této

věci velmi progresivní, a je to cesta správným směrem, protože člověka, který použije omamnou látku a má v kapce klíče od auta, už nic nezastaví a nic nebrání tomu, aby do auta sedl i bez řidičského průkazu, je mu to úplně jedno. Jedině pokud klíče v kapce nemá, tak je to zárukou toho, že nemá do čeho sednout. To znamená, že i tady se pokoušíme dlouhodobě o ucelenou praxi.

Co se týká upozornění na to, že končí platnost zbrojního průkazu, jsem jednoznačně pro to, aby tato praxe pokračovala, a nejsem si jist, jestli ta praxe je takto zavedena v celé České republice. Zjistím, jestli to tak je, pokud není, tak to sjednotíme, protože si myslím, že klient, občan, za své peníze má právo na to, aby nějakou esemesku nebo jinou formu upozornění dostal.

K váženému kolegovi Koskubovi prostřednictvím paní předsedající. My jsme tento problém hlavního města Prahy řešili zhruba před rokem. Já jsem se marně domníval, že došlo k nápravě. Policejní prezident tehdy sliboval, že bude vybráno vhodné místo, kam by držitelé zbraní mohli dojet, zaparkovat a vyřešit si svůj problém, případně bude vybráno místo, kde je vedle i nějaká městská hromadná doprava. Dnes jsem od kolegy Koskuby slyšel, že se to nestalo. Takže vám mohu slíbit, že to prověřím, a pokud tomu tak není, tak zjednám nápravu, aby držitelé zbraní mohli přijíždět k tomuto místu autem a nemuseli tedy několik zbraní tahat takzvaně v vaku na zádech.

Děkuji za debatu a jsme připraveni to ve výborech dopodrobna prodiskutovat a přijít případně s kompromisním návrhem, který tady získá plošnou podporu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím.

Poslanec Roman Váňa: Vážená paní předsedající, dámy a pány, v debatě k tomuto návrhu zákona vystoupili tři poslanci a poslankyně, tedy rádně přihlášení, a třináct poslanců a poslankyň s faktickými poznámkami. Ve všech vystoupeních byl návrh na zvážení omezení délky platnosti zbrojního průkazu a také zvážení možnosti Policie České republiky vstupovat do obydlí v odůvodněných případech, kdy je podezření na ztrátu způsobilosti držitele zbrojního průkazu.

Já jenom k tomu řeknu, že i v důvodové zprávě předkladatel píše, že nemá ambici zabránit podobným excesům, jako se stal v Uherském Brodě, protože si je vědom toho, že to není možné ani častějšími lékařskými prohlídkami, ani jinými opatřeními. Takové věci se prostě stávají. Je však možné snižovat míru rizika takto vzniklého případu.

Nikdo nenavrhl zamítnutí tohoto zákona. Garančním výborem byl zatím organizačním výborem navržen výbor pro bezpečnost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane zpravodaji. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Jak zde již bylo řečeno, organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Navrhujeme někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 136, do kterého je přihlášeno 129 přítomných, pro 117, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání bezpečnostnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh? Pan poslanec Schwarz, pan poslanec Benda. Bude totožné, dobrá. Poslanec Schwarz.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer, paní místopředsedkyně. Můj návrh zní – ústavněprávní výbor. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan poslanec Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Protože návrh zákona se týká i ozbrojených sil Armády České republiky, navrhoji do výboru pro obranu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ještě nějaký návrh? Není tomu tak. Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Schwarze – přikázání ústavněprávnímu výboru.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 137, do kterého je přihlášeno 129 přítomných, pro 113, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana kolegy poslance Sedi, který navrhoje přikázat tento tisk výboru pro obranu.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítka, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 138, do kterého je přihlášeno 129 přítomných, pro 98, proti 6. Konstatuji, že tento návrh byl přijat.

Tento tisk byl přikázán k projednání ještě výboru ústavněprávnímu a výboru pro obranu. Končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Nyní přistoupíme k projednání dalšího bodu a tím je bod

68.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/2012 Sb.,
o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur
a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 685/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Prosím o úvodní slovo navrhovatele ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobrý večer, vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Nemám takový šlágr, jako tady byl před chvílkou, kdy jsem nabyl dojmu, že každý tady má zbraň. Předpokládám, že málokdo si ukládá doma něco do horninového prostředí, zvláště pak CO₂, takže to asi bude poněkud exotičejší téma. Nicméně budu velmi stručný.

Vláda předkládá Parlamentu návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Návrh zákona byl zpracován jako reakce na řízení EU Pilot, které bylo zahájené v důsledku nejasnosti při transpozici směrnice 2009/31/ES.

Návrh zákona projednala vláda 21. prosince 2015. Vláda navrhoje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s vládním návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvém čtení, neboť tento vládní návrh zákona je předkládán pouze z důvodu členství České republiky v Evropské unii v návaznosti na řízení EU Pilot zahájené kvůli nápravě transpozice směrnice. Důvodem pro návrh na vyslovení souhlasu v prvém čtení je skutečnost, že tento vládní návrh zákona je opravdu čistě technickou novelou, která reaguje na potřebu zavedení nových definic spolu se dvěma dalšími úpravami legislativně technického charakteru, přičemž touto novelou nevznikají žádné nové povinnosti a ani nedochází ke změně účelu zákona.

Ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur je součástí technologie spočívající v zachytávání CO₂ z průmyslových zařízení, jeho přepravy na úložiště a následné injektází do vhodné podzemní geologické formace.

Zákon o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur transponuje požadavky směrnice Evropského společenství o geologickém ukládání CO₂, avšak současně stanoví, že ukládání CO₂ do přírodních horninových struktur není až do roku 2020 možné v České republice povolit.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím s přednostním právem pana poslance Laudáta.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a pánové, jménem klubu TOP 09 a ODS dávám veto na projednávání v režimu § 90. (Hluk v sále, není skoro rozumět.)

Já myslím, že teď by měl mluvit zpravodaj. Já se pak přihlásím ještě jednou do diskuse. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Jenom pro stenozáznam, aby to bylo jasné. Klub TOP 09 a ODS uplatňuje veto na projednávání zákona podle § 90.

A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Hájka, který byl určen jako zpravodaj pro první čtení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Dobrý večer, paní místopředsedkyně, pane ministře – páni ministři, jsou tady dva. Já nechci opakovat to, co tady řekl pan ministr životního prostředí. Jedná se opravdu o technickou novelu. Vzhledem k času dám prostor kolegovi Zahrádníkovi. Každopádně potom v podrobné rozpravě navrhu snížení lhůty na 30 dnů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní otevím obecnou rozpravu, do které mám zatím jednoho přihlášeného a tím je pan poslanec Zahrádník.

Poslanec Jan Zahrádník: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a páновé, já bych chtěl vystoupit mj. také, abych zdůvodnil to veto, které bylo dáno dvěma kluby, klubem ODS a TOP 09, na projednání hned v prvním čtení podle § 90 odst. 2 jednacího řádu. Já bych také samozřejmě mohl mluvit o samotném principu a významu této činnosti, ovšem to myslím, že můžeme nechat až na pokračující první čtení nebo druhé čtení. Ale nejprve bych si dovolil ten důvod.

Když se dívám na návrh, který je zde předložený, tak on má řekněme dvě části. První část je ta, která byla, jak správně říkal pan ministr, vynucená Evropskou unií, a je tedy pouhým převzetím evropské normy. Pak jsou zde odstavce – tady konkrétně v § 5 se za odst. 2 vkládá odst. 3, který říká – já odcituji: Žadatel může požádat při podpisu a posuzování plánovaného úložného komplexu a okolí oblasti, které se provádí nejlepšími osvědčenými postupy ve třech krocích podle kritérií stanovených zákonem o biologických pracích, o výjimku z jednoho nebo více těchto kritérií."

To je tak nějak snad srozumitelné, ale člověk tady z toho neví, při podpisu čeho. Při podpisu toho komplexu úložného, což je nějaká horninová struktura? Prostě tady asi by, pane ministře, bylo dobré, kdyby se na to někdo podíval a v rámci toho čtení tyto nejasnosti v textu opravil. Není možná marná moje domněnka, že to někdo nechal přeložit podle nějakého jiného zákona v nějaké jiné zemi překladačem Google a tohle mu z toho vyšlo.

Pak je tady ještě jeden odstavec, který se sem vkládá, konkrétně tedy v § 7 odst. 2 se slova "jiného právního předpisu" nahrazují slovy "zákona o posuzování vlivu na životní prostředí". V pořádku, ale je tam odrážka nebo odkaz 9. Když se díváte a hledáte ten odkaz 9, tak ten je možné dohledat v tom úplném znění s vyznačením

změn, a ten odkaz 9, poznámka pod čarou 9 odkazuje na zákon č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. No to ledaže byste, pane ministře, chtěli to dělat podle té staré EIA. (Ministr odpovídá řečníkovi mimo mikrofon.) No dobře, ale tak si zvažte, jestli náhodou se nestane, že vy to uděláte podle té staré EIA a pak vám bude podle nové EIA... No dobře, tak to si pak vyjasněte.

Čili podle mne ten zákon není nijak konfliktní, ale prostě abychom ho hned tady schválili s tím, řekněme, trochu nejasným prvním odstavcem, který je tady v rámci tvořivosti ministerstva napsán, tak to považuji za nevhodné. Doporučuji souhlasit s tím, co říkal kolega Hájek, aby to bylo ve třiceti dnech projednáno, ale první čtení podle mne musí proběhnout a hned to schválit podle mého názoru nejde.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s přednostním právem pana poslance Laudáta. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, já se domnívám, že to zkrácení je nešťastné, nicméně dobře, schválíte to, schválíte, ale moc bych poprosil, garančním výborem zřejmě bude výbor pro životní prostředí, aby to bylo přikázáno i výboru pro regionální rozvoj.

Vite, ono se tady o tom moc nemluví, a já nevím, to tady může říci když tak ministr, jak moc nám hrozí a nehrizo ukládání CO₂ pod zem. Německo si spáchalо zelenou energii možná trošku překotně, teď to chce kompenzovat uhelnými elektrárny a samozřejmě neví, co s CO₂. A já vás upozorňuji – a možná by byly zděšeny potom některé obce, až by se dostaly k tomu, že v jejich katastru někdo bude takováto úložiště případně dělat, protože z toho, co jsem se o dané problematice dozvěděl z nějakých odborných knih, tak je to velmi sporná metoda, velmi nebezpečná pro spodní vody a důsledky vlastně nikdo nezná. Myslím si, že ekologicky to jsou horší věci, nebo mohou to být potenciálně podstatně horší věci než jaderné úložiště. Takže ono to vypadá zjevně nenápadně, v Česku se tato problematika příliš zatím neřeší, nikdo se jí nezabývá, ale já se domnívám, že abychom měli být stejně ostrážtí jako u krakování nebo štěpení břidlicových plynů apod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Petru. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji, paní předsedající. Velmi krátce. Já bych chtěl poprosit pana kolegu Laudáta, aby nebyl porušován zvyk, že do výboru jdou věci, které jsou přikázány organizačním výborem, případně pokud si ti členové toho výboru o to požádají, ne aby někdo dával do jiného výboru nečlen tohoto výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Nyní prosím s řádnou přihláškou pana poslance Zahradníka.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych se chtěl jenom připojit ke kolegovi Laudátovi s tím, že asi z podstaty věci, když tedy to bude projednáváno v prvním čtení, tak by měl být ten zákon přikázán výboru pro životní prostředí, kterému to patří. Kolega Hájek je členem výboru a to, myslím, že signalizuje už příslušnost samo.

Za druhé, ta problematika nás zajímá. Je to samozřejmě věc, která je velmi citlivá. Mimochodem, v tom zákoně se nic nemluví o tom, že by se ty všechny souvislosti měly projednávat s dotčenými obcemi. Sice je tam odkaz na ten zákon jiný, který tam je, ale tam se také o tom, jak ta citlivá věc bude s obcemi, kterých by se to týkalo, projednána, neříká. Takže možná pak během toho čtení by bylo dobré nějak tyto věci zohlednit.

Výbor pro životní prostředí připravuje na 27. dubna, bohužel až takto pozdě, seminář právě o ukládání CO2 do horninového prostředí, čili my tedy ten seminář máme ve spolupráci s Masarykovou univerzitou připravený, ale bohužel až na 27. dubna a to asi pan ministr tak dlouho čekat chtít nebude.

Pět minut máme, no tak akorát. Pan kolega Hájek mě upozorňuje na čas. Já ukázněně respektuju a říkám, výbor pro životní prostředí ano, ten další – o tom rozhodne hlasování.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Laudát. Já poprosím kolegyně a kolegy, aby vydrželi a opravdu se ztišili, protože já tady neslyším, co řečníci přednášejí.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jenom technickou, protože chci, aby se tento bod doprojednal. Nezlobte se na mě, ale jestli si někteří členové výboru budou vybírat, myslím si, že Sněmovna je suverén a já mám právo navrhovat kterýkoliv výbor a vy rozhodnete hlasováním. Jestli řekne regionální výbor, že tato problematika ho nezajímá, možná to bude zajímat voliče.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se chci jenom utvrdit, zda to navrhujete jako garančnímu výboru, nebo dalšímu výboru k projednání. (Odpověď mimo mikrofon.) Ano, děkuji.

Já se táží pana zpravodaje, zda vystoupí v obecné rozpravě, aby načetl úpravu lhůty. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Načtu, abychom zkrátili lhůtu mezi prvním a druhým čtením na 30 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Na kolik? Já jsem to neslyšela.

Poslanec Josef Hájek: Třicet dnů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, obecnou rozpravu končím.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování. Dříve než tak učiníme, všechny vás ohláším a poprosím, abyste se znova přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Protí?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 139, do kterého je přihlášeno 101 přítomných, pro 99, proti nikdo. Návrh byl přijat. Tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Pan poslanec Laudát navrhl přikázat tento tisk výboru pro regionální rozvoj. Má ještě někdo jiný návrh? Není tomu tak. Já nechám o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Protí?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 140, přihlášeno 103 přítomných, pro 37, proti 31. Návrh byl zamítnut. Tento tisk byl přikázán výboru pro regionální rozvoj jako dalšímu výboru.

Nyní budeme hlasovat o návrhu na zkrácení projednání ve výborech o 30 dní.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Protí?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 141, do kterého je přihlášeno 103 přítomných, pro 86, proti 11. Tento návrh byl přijat. Tímto končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Vzhledem k tomu, že je 21 hodin, přerušuji 39. schůzi do zítřka 28. ledna do deseti minut po ukončení nebo přerušení 40. mimořádné schůze, která začíná v 9 hodin ráno. Přejí vám hezký večer a děkuji za spolupráci.

(Schůze byla přerušena ve 21 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
28. ledna 2016
Přítomno: 147 poslanců

(Schůze pokračovala v 11.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 39. schůze Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí tak, jak bylo řečeno na 40. schůzi Poslanecké sněmovny. Potvrzuji, že omluvy na dnešní jednání jsou shodné s omluvami sdělenými na 40. schůzi.

S přednostním právem pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Dovolím si na základě dohody předsedu klubů navrhnout změnu programu dnešního jednacího dne, konkrétně pevné zařazení tří bodů na začátek dnešního jednacího dne. První bod by byl bod 147 – vládní návrh zákona o posuzování shody stanovených výrobků, tisk 565. Druhý bod bod 148 – vládní návrh zákona o technických požadavcích na výrobky, tisk 566. A třetí bod bod 29 – poslanecký návrh Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření. Vzhledem k tomu, že dva první body, které jsem navrhl, jsou ve třetím čtení, tak současně navrhoji, aby Sněmovna podle § 95a odhlasovala, že se o nich bude dnes jednat, tedy že vyčleňujeme na jejich projednání i jiné dny, než jsou stanoveny jednacím řádem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Táži se, zda je námítka, že bychom hlasovali vše najednou. Není tomu tak. Všechny vás odhlásím. Poprosím, abyste se znova ještě jednou přihlásili.

Zahajuji hlasování o předneseném návrhu změny programu schůze. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 142, přihlášeno 120 přítomných, pro 118, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme pokračovat podle upraveného návrhu programu. Nyní bychom se měli zabývat bodem

**Vládní návrh zákona o posuzování shody stanovených výrobků
při jejich dodávání na trh**
/sněmovní tisk 565/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek a zpravodaj garančního výboru, tím byl hospodářský výbor, pan poslanec Milan Urban. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 565/2, který byl doručen dne 11. prosince 2015. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 565/3.

Pan navrhovatel má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh zákona o posuzování shody stanovených výrobků při jejich uvádění na trh vám předkládám z důvodu zajištění řádné implementace nových právních předpisů EU pro ty výrobky, u kterých musí být posouzena shoda. Návrh zákona upravuje obecné požadavky pro dodávání výrobků na trh, práva a povinnosti osob, které uvádějí na trh stanovené výrobky, postupy posuzování shody a výkon státní správy v oblasti zkušebnictví a dozoru nad trhem.

Předkládaným vládním návrhem zákona se zabýval na své 32. schůzi hospodářský výbor parlamentu jako garanční výbor pro projednání návrhu zákona pro druhé čtení. S usnesením hospodářského výboru souhlasím, a proto si vás, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, dovoluji požádat o podporu předkládaného návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Otevím rozpravu, do které zatím neviduji žádnou přihlášku, tudíž rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. (Nemá.) Pan zpravodaj? Není tomu tak. Nyní tedy přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. (Poslanec Urban si od zpravodajského stolku běží ke své lavici pro hlasovací kartu.) My počkáme. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, bude to celkem snadné. Měli bychom hlasovat o pozměňovacích návrzích A1 až A5. Navrhoji, abychom hlasovali en bloc, tedy jedním hlasováním, a potom o zákonu jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Táži se, zda má někdo námitku vůči vzesněné proceduře. Není tomu tak. Nechám o proceduře hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku.
Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 143, přihlášeno 133 přítomných, pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Prosím pana zpravodaje, aby nás provedl hlasováním v tento okamžik.

Poslanec Milan Urban: Děkuji. Takže ještě jednou konstatuji, že nebyl podán návrh na zamítnutí, budeme tedy hlasovat o pozměňovacích návrzích A1 až A5 jedním hlasováním. Doporučuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Stanovisko pana ministra?
(Doporučuje.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku.
Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 144, přihlášeno 136 přítomných, pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: A nyní hlasujeme o zákonu jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh podle sněmovního tisku 565 ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Stanovisko výboru? (Souhlasné.) Pana ministra? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku.
Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 145, do kterého je přihlášeno 142 přítomných, pro 136, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím třetí čtení tohoto tisku.

Nyní budeme pokračovat dalším bodem programu a tím je

148.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb.,
o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění
některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 566/ - třetí čtení**

Místo u stolku zpravodajů už zaujal pan ministr Mládek a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Milan Urban. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 566/2, který byl doručen dne 11. prosince 2015. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 566/3.

Prosím pana navrhovatele, aby se ujal slova před otevřením rozpravy.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaný návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, byl zpracován v souvislosti s novým zákonem o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh. Tímto předkládaným zákonem dochází kromě zpřesnění některých ustanovení taktéž k odstranění těch ustanovení, která souvisí s novým zákonem, a to proto, aby nedocházelo k jejich duplikaci.

Předkládaným vládním návrhem zákona se zabýval na své 32. schůzi hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR jako garanční výbor pro projednání návrhu zákona po druhém čtení. S usnesením hospodářského výboru souhlasím, a proto si vás, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, dovoluji požádat o podporu předkládaného návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a v tomto okamžiku otevírám rozpravu, do které eviduji s přednostním právem pana poslance Laudáta. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Jestli si dobře vzpomínám, a když tak ať mě pan předkladatel nebo zpravodaj opraví, tak my jsme s usnesením hospodářského výboru nevyslovili souhlas. Tam myslím, že je pozměňovák, který se týká zpoplatňování norem. Je to tento zákon. Já se omlouvám, už je toho trochu na mě moc. Což by v praxi znamenalo, že by mohlo dojít k významnému poškození firem, protože to, co bylo zatím bezplatné, a je samozřejmě zájmem, aby si všichni pořizovali normy a podle toho produkovali svoje služby i výrobky, a najednou by jim to mohlo rapidně zvýšit náklady. Nikdy se u nás normy neplatily. V době elektronizace je to, řekl bych, ještě o to horší. A když tak mě opravte, jestli se myslím, jestli je to tento zákon, protože tady už je legislativní nůše plná a nejsem si jist, zda je to u tohoto, a předpokládám, že ano. U toho pozměňováku v hospodářském výboru.

Pak bych před tímto varoval a doporučoval bych to schválit bez toho pozměnovacího návrhu. Pokud to tak je, pane ministře, jestli můžete reagovat.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Do rozpravy se hlásí pan poslanec Heger. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, já jsem chtěl vystoupit v souvislosti s tím, co tady říkal kolega Laudát, a je to tam. Hospodářský výbor schválil změnu stavebního zákona, která znamená, že technické normy, že je vyškrtnuta pasáž, že technické normy můžou být postaveny, mohou být poskytovány bezúplatně.

Já jsem v té věci hovořil asi před rokem s panem ministrem Mládkem, nevím, jestli si na to vzpomene, a ptal jsem se ho z popudu, který jsem dostal jako poslanec, že normy by měly být přístupné volně na internetu tak, jako jsou dneska přístupné zákony v tom aktuálním znění. A tehdy jsem dostal odpověď, že to bude těžko možné, že naopak Ministerstvo financí tlačí na to, aby zpoplatnění bylo vyšší, než je dnes. Nechci to rozvíjet jako nějaký politický konflikt, ale faktem je, že ty normy něco stojí, jejich produkování něco stojí. Z včerejší konzultace s panem předsedou hospodářského výboru jsem se dozvěděl, že údajným důvodem má být, že rostou náklady na autorské poplatky za tyto normy, takže proto je potřeba normy jednoznačně zpoplatnit. Já bych velmi plédoval pro to, aby se to nedělalo a aby tento stát spěl k tomu, že i technické normy jsou součástí nějakého našeho předpisového pořádku počínaje Ústavou přes zákony a další. A že je to, aby tyto normy byly přístupné na internetu volně, velmi zjednodušující práci.

Pamatuj si, kdy jsem přišel jakožto člověk pohybující se v akademické medicíně z vyhledávání zdrojů citačních a vůbec zdrojů poznání z běžného knihovnického režimu na režim internetový. Ten úbytek práce je fascinující a zrovna tak je to i ve sféře předpisové. A jenom bych připomněl, že všechny vyspělé země se snaží zachovávat dostatečné zdroje pro knihovnický servis, které znamenaly v minulém období, v minulém století obrovský pokrok v západních zemích oproti nám, kde knihovnické služby byly, ale byly velmi nedokonalé. Pokrok v knihovnictví se přehodil na internetový servis a je prostě veliký. Nedovedu si představit účinnější pomoc státu pro vzdělanost a orientaci v jakékoliv situaci. Nedovedu si představit účinnější podporu státu, než je právě tahle oblast. Proto jsem tady vystoupil, a omluvte mě, že to bylo delší, ale velmi pro to pléduji, aby to bylo bezplatné. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S přednostním právem byl první pan poslanec Laudát, ale dává vám přednost, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych sdělit, že se ctěným panem kolegou mohu osobně než jen souhlasit, že by bylo nejlepší, kdybychom normy distribuovali bezplatně, a měli bychom po problémech. Jenomže on život není tak jednoduchý. Jednak v tuto chvíli máme takovou anomalií, že bezplatně jsme se dopracovali pouze k některým stavebním normám. A je otázkou, proč v jiných oblastech by se za ně mělo platit. A tento návrh, který je obsažen v tom pozmeněnovacím návrhu schváleném hospodářským výborem, tak ten to vrací do situace, kdy se něco platit bude. Ten poplatek je jeden z nejmenších v rámci EU. A řeknu, proč to navrhujeme. Protože právo jednoho je v demokratické společnosti omezeno právem jiných a ten hlavní důvod je, že nám hrozí vyloučení České republiky z mezinárodních normalizačních organizací. Jde především o European Committee for Standardization resp. European Committee for Electronic Standardization, které chtějí doložení, že kandidátská země dostatečně implementovala ochranu autorských práv k technickým normám. Protože to, co

někdo dostává zadarmo, tak na to jsou také nějaká autorská práva. Vyloučení České republiky z členství v uvedených organizacích by mělo negativní dopady hospodářské i právní. Komě možného porušení závazků daných asociační dohodou, což by znamenalo porušení primárního práva, by vyloučení České republiky z uvedených organizací znemožnilo plnění řady evropských nařízení a směrnic, které České republice ukládají plnění závazků v oblasti technické normalizace. Samozřejmě má to i fiskální důsledky, byť předpokládám, že tento argument možná shledáte jako ten nejméně silný.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Už to tady ale zaznělo. Když se bere podpora malého, středního podnikání, protože na ty to dopadá, ono to dopadá na všechny, já vás jenom upozorňuji, že se můžou někteří lidé, kteří dělají vysoce specializované činnosti, dostat do situace, že budou platit až desítky tisíc ročně. Pokud chtějí být in a chtějí se řídit podle norem, tak prostě můžou platit obrovské náklady, protože těch norem je chrlenou velké množství, a myslím si, že to, že bude autorská práva hradit stát, tak si myslím, že v tomto měl být vymyšlen mechanismus, který by býval reflektoval to, aby se to nedotklo fiskálně uživatelů těch norem. Mně je to líto. Prostě je to jeden z těch kroků, který má stát, nebo zatím to víceméně bylo, zajistit. To, aby se k těm informacím dostalo co nejvíce lidí. A myslím si, že je to nešťastné.

Jestli je to tak důležité, tak nevím, proč to nepřišlo v původním zákonu, ale vlastně pak to přišlo až na hospodářský výbor, jestli tomu rozumím dobře. A dobré, kdyby nebylo zbytí, tak myslím, že Ministerstvo průmyslu a obchodu mělo prostě vyjednat s financemi jinou úlitbu, daňovou či podobnou, podnikatelům tak, aby nula od nuly pošla. Protože tady pořád jsme v éře, v tomto volebním období, kdy prostě nakládáme, nakládáme podnikatelům další a další věci. Takže určitě pochopíte, že TOP 09 tento zákon nepodpoří. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a táži se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž rozpravu končím. Ano, tak se omlouvám, paní poslankyně Putnová.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré dopoledne, vážená paní předsedající, dámy a pány. Já bych si ten problém dovolila konkretizovat jedním stručným mailem, který mi přišel od známého architekta.

Je tu snaha, aby ze zákona zmizela povinnost bezplatně poskytovat normy, na které odkazují jiné právní předpisy. To by bylo velmi zlé, kdyby to prošlo. Vyhlášky regulují výstavbu velmi často, odkazují se na normy, které nejsou volně přístupné,

přestože to zákon ukládá. Občané nemají rovnost před zákonem. Je to letitý problém. Již pan ombudsman Motejl na to odkazoval. Prosím, zamezte tomu.

TOP 09 se o to pokusí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. S přihláškou eviduji ještě pana poslance Hovorku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tady již v roce 2014 upozorňoval na interpelaci a potom při návrhu státního rozpočtu, že došlo ke zdražení technických norem, resp. k zdražení přístupu k technickým normám nebo platbě za jednu stránku, která se stáhne z webu technického normalizačního ústavu. Chtěl bych říct, že to je krok špatný směrem. Byla zatím snaha vlády zajistit samofinancování tohoto úřadu, ale myslím si, že se tím zvýšily podstatně náklady našim firmám. Možná můžete říct, že to nejsou podstatné náklady a z pohledu celkových nákladů jsou to náklady zanedbatelné, ovšem řada argumentů, která tady zazněla, hovoří spíše pro to, aby ty normy byly snáze dostupné, tzn. aby byly co nejlevnější, případně aby byly zdarma, aby naše firmy měly přístup k tomu, aby mohly porovnávat kvalitu svých výrobků podle technických norem. Navrhoval jsem tehdy i částku, která by zajistila dofinancování normalizačního ústavu, bohužel, tehdy tento pozměňovací návrh ke státnímu rozpočtu neprošel. Tak se stalo, že vlastně normy byly zdraženy v podstatě, když se to tak řekne, o 100 % a se všemi důsledky, které na tu podnikatelskou sféru dopadají.

Tolik jsem chtěl k tomu podotknout. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a eviduji přihlášku pana ministra, poté pana poslance. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl říct, že diskuse o poplatku za technické normy je samozřejmě relevantní, ale tu jsme tady absolvovali asi před rokem, rokem a půl, byla na tom koaliční shoda. Dělal jsem to bez nadšení, ale splnil jsem koaliční dohodu. Ale my tady tento problém dnes neřešíme, protože většina technických norem je i nadále zpoplatněna, jak jsme si odsouhlasili, akorát vývojem jednoho soudního rozhodnutí se stalo, že část stavebních norem z toho byla vyloučena. Čili tady jde také o rovnost těch subjektů při přístupu k normám tak, aby některé obory nebyly zvýhodňovány před jinými. A my si nemyslíme, že stavebnictví má být preferováno např. oproti strojírenství, čili my to vracíme do toho v uvozovkách normálního stavu. Já se nevyhýbám debatě o celkové míře zpoplatnění technických norem, ale to je něco, co dneska nedebatujeme. Ten pozměňovací návrh řeší jenom jednu malou specifiku oblasti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem poslouchal debatu předčeňků, argumenty, které tady uváděli. My jsme tady opět ve stavu, kdy to, co má být motorem našeho hospodářství, technická stránka, ať je to stavebnictví, nebo ať je to strojírenství, tak tady slyšíme: maličkost, zdražení norem pro ty firmy, které se tím zabývají, jejich velikost je různá. A my opět házíme klacky pod nohy tomu, co nám dělá hrubý domácí produkt, příjmy do státního rozpočtu. Jestli tady pan ministr Mládek říkal, že se tím ruší zvýhodňování stavebního sektoru oproti jiným, eviduji a registruji, v tom případě pokládám dotaz, proč to neřešíme komplexně.

Naše firmy říkají, ty, které vyrábějí, produkují, a já tvrdím, jsem technik, já to nezastírám, původní profesí, že to je hlavní zdroj pro nás stát příjmů hrubého domácího produktu. Je to maličkost. Ted' se sice bavíme o maličkosti, ale je tam další ukázka toho, jak tady i tuto část, která by některým firmám, byť neříkám, že to je úplně v pořádku, jestliže má být jedna část trhu zvýhodněna, nebo toho segmentu zvýhodněna, a druhá ne, tak tohle budeme dělat.

Já jenom připomenu, že my jsme se tady, náš poslanecký klub, v tomto týdnu snažili Poslanecké sněmovně sdělit, že od února budou vypláceny každý měsíc čtyři miliardy korun s velkým otazníkem, jestli tato částka je správná a není nadasazená. A jsme opět u toho, kdy miliardy lítají a malé částky, milionové, budeme z lidí, z firem ždímat. Měli bychom se nad tím opravdu vážně zamyslet, jestli toto je ten správný postup. Já jsem přesvědčen že nikoliv.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Novotného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Kolegyně a kolegové, kdykoli diskutujeme o podpoře podnikání, o nejrůznějších programech, o nejrůznějších dotačních titulech, tak je ve vzduchu otázka efektivity. Je velmi obtížně měřitelné, do jaké míry ty obrovské prostředky podnikání reálně napomáhají, napomáhají zaměstnanosti, napomáhají inovacím apod. Tady máme před sebou relativně jednoduché opatření, které je průzračné jak na straně fiskálních dopadů, tj. když to na sebe vezme stát, tak na straně okamžitého efektu ve prospěch, byť části, podnikatelské veřejnosti. V tom smyslu si myslím, že je nejjednodušší ten pozměňovací návrh nepodpořit a zachovat stávající stan, který je vstřícný.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. To byly všechny přihlášky do rozpravy, kterou teď v tomto okamžiku končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Jenom přes veškerou proběhlou debatu bych chtěl požádat o podporu pozměňovacího návrhu tak, jak byl schválen hospodářským výborem parlamentu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a nyní přistoupíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednesl pozměňovací návrh a před hlasováním k němu sdělil stanovisko. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, procedura bude naprosto jednoduchá, hlasovali bychom o jednom pozměňovacím návrhu, ke kterému se tady vedla debata, a potom o zákonu jako celku. Snad jen konstatuji, že návrh na zamítnutí nebyl podán.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano. Táži se, zda má někdo námitku vůči proceduře. Není tomu tak. Dříve než dám o ní hlasovat, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znova zaregistrovali svými kartami.

Nyní přistoupíme k hlasování o způsobu procedury.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 146. Přihlášeno je 136 přítomných, pro 136, návrh byl schválen. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem A1. Stanovisko hospodářského výboru je kladné. (Ministr doporučuje.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 147. Přihlášeno je 138 přítomných, pro 91, proti 39, návrh byl přijat.

Poslanec Milan Urban: Nyní bychom hlasovali o zákonu jako celku.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 566, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Poprosím stanovisko výboru.

Poslanec Milan Urban: Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr? (Doporučuje.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Protí?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 148. Přihlášeno je 140 přítomných, pro 98, proti 36. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Končím třetí čtení tohoto tisku.

Nyní s přednostním právem pan ministr a poté pan poslanec Laudát.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi z tohoto místa poděkovat za vstřícnost tohoto ctihodného shromáždění, že bylo možné projednat tyto dva zákony ve třetím čtení, byť není ani středa ani pátek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, milé kolegyně, milí kolegové. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. My jsme umožnili projednání tohoto bodu. Máte ve Sněmovně většinu a děláte politiku likvidace malých a středních podnikatelů. Je to jenom další v řadě.

Zrekapitulujme si, co jste zatím na podnikatele naložili. Naložili jste kontrolní hlášení. Pokud se někdo domnívá, že to nikoho nebude nic stát, že nebude potřebovat u větších firem další zaměstnance, že OSVČ nebudou platit možná dvakrát tolík, neznám názory jejich účetních, teď jste naložili další zpoplatnění, další finanční závazky nemusí být v řadě případů, sofistikovaných případů, kdy lidi dělají vysoko specializovanou činnost, malé. Chystáte se brutálně prosadit elektronickou evidenci tržeb, což nebudou malé peníze. Není pravda, že to budou jenom jednotlivé tisíce a zanedbatelné a potom náklady každý rok pro živnostníky.

Na rovinu říkám, že děláte politiku, která zlikviduje malé a střední podnikatele. Jsem zvědavý, koho potom budete zdaňovat. Co je tedy fascinující, že vám zatím tato skupina občanů, protože oni většinou nevědějí, zajímají se, až když to na ně spadne, pak už tedy bohužel bude pozdě, i podle mé zkušenosti z mně nepochopitelných důvodů zatím fandí. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Laudátovi.

Dalším bodem našeho jednání je bod

29.

**Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka, Jany Černochové
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb.,
o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění
zákonu České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů,
ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb.**
/sněmovní tisk 425/ - druhé čtení

Návrh za navrhovatele uvede pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, Občanská demokratická strana 12. března loňského roku navrhla změnu ustanovení § 5 odst. 12 zákona o stavebním spoření. Našim cílem byla jednoduchá změna, aby akt ukončení smlouvy o stavebním spoření dítěte byl zařazen mezi běžné záležitosti správy majetku, ke kterému není třeba rozhodnutí soudu. Jenom stručně připomenu, že v roce 2014 se problém objevil poprvé, kdy v důsledku soudního rozhodnutí začaly stavební spofitelný odmitat bez souhlasu soudu i přes oboustranný souhlas rodičů, aby byly vypláceny zůstatky ze stavebního spoření s tím, že nechtějí být spoluodpovědné za výsledek, jakým bylo se zůstatkem naloženo.

Návrh Občanské demokratické strany měl jasný cíl, aby tedy nemuselo docházet k rozhodnutí soudu namísto rozhodnutí rodičů, a formálně byl návrh velmi jednoduchý. Spočíval ve vložení jednoho slova, a to slova "ukončení" mezi činnosti, které se považují za běžnou správu majetku dítěte, což je třeba založení nebo změna smlouvy. Dále připomínám, že v listopadu loňského roku byl návrh zákona v rámci druhého čtení hlasy napříč politickými stranami přikázán ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu a byla zkrácena lhůta na projednání na 30 dní.

Dne 14. ledna tohoto roku ústavněprávní výbor schválil kompromisní pozměňovací návrh, který má následující znění. Cituji: "Ukončení smlouvy pro nezletilého účastníka se považuje za běžnou záležitost při správě jmění dítěte, dojde-li k němu po uplynutí doby stanovené v § 12 odst. 2 písm. a); nesouhlasí-li s ukončením smlouvy pro nezletilého účastníka všichni jeho zákonné zástupci, vyžaduje se souhlas soudu."

Tolik kompromisní návrh. Je zcela jasné, co znamená – že smlouvou je možné ukončit po šesti letech a nebude třeba rozhodnutí soudu za podmínky, že souhlasí všichni zákonné zástupci, tedy rodiče, címž jsou na jedné straně chráněna práva dítěte a na druhé straně rodiče získají právo disponovat s tímto spořením bez podmíny soudního rozhodnutí. Těch šest let je tam z toho důvodу, aby nedošlo k povinnosti vracet státní příspěvek.

Mohu za navrhovatele konstatovat, že považujeme toto znění kompromisního návrhu za přijatelné a jsme připraveni ho podpořit. Chtěl bych ocenit, že napříč politickými stranami došlo k nalezení kompromisního stanoviska, které pomůže odhadem více než 650 tisícům rodin. Jenom doufám, že shoda, kterou jsme tady

v této věci zatím nalezli, nás bude provázat jak druhým, tak nakonec i třetím čtením a závěrečným hlasováním.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi Petru Fialovi a též optimisticky věřím ve shodu. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru doručena jako sněmovní tisky 425/2 a 3. Nyní prosím zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Vlastimila Vozku, aby nás informoval o projednání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já osvědčuji, že ústavněprávní výbor na své 50. schůzi dne 14. ledna 2016 projednal návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., tisk 425. Ústavně právní výbor po přerušení a následném projednání a dohadovacím řízení, které proběhlo v této věci, které nebylo úplně jednoduché, přijal nakonec usnesení, jehož část již předkladatel pan Petr Fiala zde citoval.

Ústavně právní výbor tímto usnesením 169 doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila v tomto znění:

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I Změna zákona o stavebním spoření. V § 5 zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů atd., jak jsem to již citoval v úvodu, tedy navrhuje zařadit nový odst. 13, který zní: "Ukončení smlouvy pro nezletilého účastníka se považuje za běžnou záležitost při správě jmění dítěte, dojde-li k němu po uplynutí doby stanovené v § 12 odst. 2 písm. a); nesouhlasí-li s ukončením smlouvy pro nezletilého účastníka všichni jeho zákonné zástupci, vyžaduje se souhlas soudu."

Čl. II Účinnost. Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Za druhé. Pověřil předsedu výboru, aby předložili toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny.

Za třetí. Zmocnil zpravodaje výboru tak, jak vždy, aby podal zprávu o výsledcích projednávání na schůzi ústavněprávního výboru Poslanecké sněmovny.

Za čtvrté. Zmocnil zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře provedl případné legislativně technické úpravy.

Toto usnesení máte v materiálech jako tisk 425/3. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu a otevíram obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych za prvé poděkoval představeníkům za to, že shrnuli obsah toho zákona, a dodal pár informací, které vedle ústavněprávní výbor podpořit tento návrh. A zdůrazňuji nikoliv proto, že to je opoziční nebo koaliční návrh, ale protože ten návrh podle našeho názoru splňuje požadavky na to, aby pomohl občanům České republiky.

První věc je, proč se tímto návrhem zabývat musíme. Do značné míry to, co se stalo, je způsobeno přijetím nového občanského zákoníku. Tady bych chtěl zdůraznit, že žádná z dnešních koaličních stran nehlásovala pro nový občanský zákoník. Ale není to pouze otázka onoho znění, které se změnilo, ale také přístupu, a to jak některých institucí, tak i dětí, kdy některé z nich dokonce žalovaly své rodiče nebo žalovaly přímo pojišťovnu, že vyplatila příslušnou částku nikoliv jim jako oprávněným, ale vyplatila ji rodičům neoprávněně a tato spořitelna poté musela plnit znovu tomuto dítěti. Jsou to sice případy okrajové, nicméně vedle k tomu, že se spořitelny rozhodly jít tou cestou, která pro ně bude nejvhodnější, především nejbezpečnejší, tzn. začaly vyžadovat v souladu s novým občanským zákoníkem pro tyto věci souhlas soudu. Samozřejmě je to věc, která na jedné straně je asi logická, na straně druhé přináší velké problémy konkrétním rodičům.

Nevím, kdo z vás měl možnost jít k soudu za celý život. Možná se tady mezi námi objeví řada lidí, kteří tam budou jednou muset zamířit. Já jsem měl to štěstí, že jsem u soudu trávil poměrně hodně času jako advokát. Není to pro mě nic mimořádně nepřijemného nebo nového. Ale myslím si, že pro někoho, kdo nikdy u soudu nebyl, není příjemné se zpovídat z toho, jak naloží s prostředky, které obvykle – ne samozřejmě ve všech případech, ale obvykle – naspořil dítěti on sám. To znamená, my chceme bránit situacím, které by vedly k tomu, že někdo spoří svému dítěti a následně po dokončení spoření musí získat souhlas soudu, aby ty prostředky byly dítěti vyplaceny.

Nikdo myslí nezpochybňuje nebo nezpochybňoval to, že prostředky, které jsou naspořeny, patří tomu dítěti. Je samozřejmě rozhodnutím rodiče, zda bude, nebo nebude dítěti spořit, a je třeba zdůraznit, že bez ohledu na změnu této úpravy vždy ty prostředky, které budou vybrány, budou majetkem dítěte, protože rodiče v tu chvíli, kdy spoří, mu ty prostředky darují. To znamená, není to tak, že bychom měnili ten základní princip touto normou.

Praxe u soudů v současné době, tak jak jsme se dozvěděli, je velmi různá. Některé soudy si vyžadují informace o tom, jak rodiče hodlají s těmi prostředky naložit, a na základě toho budou souhlas vydají, nebo nevydají. Obvykle vydají. Ale už nekontrolují, jak s těmi prostředky skutečně bylo naloženo, takže je to do značné míry rozhodnutí formální, které neochrání to dítě, alespoň ne v té praxi. Pak jsou soudy, tak jak jsme se dozvěděli, které žádají ještě po tom rozhodnutí doložit, jak s těmi prostředky bylo naloženo, jestli v souladu s tím rozhodnutím. Ale je otázkou, jestli tohle je vůbec v souladu se zákonem a zda vůbec na to mají právo. Takže byť je to určitě praxe užitečná a správná, tak je otázkou, jestli má oporu v zákoně.

Návrh prošel velkou debatou. My jsme nechtěli v uvozovkách vylít dítě i s vaničkou, tzn. nechtěli jsme přijmout úpravu, která by byla úplně liberální a

v zásadě by zrušila ochranu dětí. Řekli jsme si, že by měly být splněny dvě základní podmínky – a ty už byly jmenovány. To je ten kompromisní návrh, tzn. není možné vstoupit do té lhůty šesti let, protože pokud bychom do ní vstoupili, pokud by např. rodiče zrušili spoření do šesti let, než uplyne ta základní doba, pak by to dítě bylo kráčeno, protože by přicházelo o státní podporu. Takže do toho času nevstupujeme.

A druhá věc byla debata, kdo s tím musí vyslovit souhlas. Vím, že řešení, že to jsou oba rodiče, nepřináší jen klady. Může nastat situace, že např. spoří prarodiče, byť se souhlasem rodičů, protože ti jako zákonné zástupci dávají souhlas, a prarodiče by nesouhlasili s tím, aby např. ty prostředky byly vybrány, aby smlouva byla zrušena, a rozhodnou o tom oba dva rodiče. Jsou případy, kdy např. rodiče spolu nežijí, spoří jeden rodič, ale k výběru by byl třeba souhlas obou rodičů. Rozumím tomu, že to je nepříjemná situace, ale bráním se tak právě situacím, kdy by jeden rodič spořil a ten druhý by rozhodl o zrušení. A bohužel tak, jak jsme byli informováni, není úplně jednoduché v této věci zjistit alespoň ze strany spořitele, kdo je vlastně tím, kdo spoří a kdo by tedy dával souhlas. Takže nebylo by možné asi přijmout ustanovení, že ten, který spoří, vydává souhlas.

To ustanovení, které tady je, samozřejmě má své výhody. Chtěl bych upozornit na to, že v tuto chvíli podle statistik, jak jsem se díval, je uzavřeno 3,5 milionu smluv a každý rok se uzavře zhruba 350 až 400 tisíc. Je to zhruba polovina počtu, který býval před možná deseti lety, ale pořád je to velké číslo. A samozřejmě těch případů individuálních bude také celá řada a může se stát, že skutečně bude docházet k obtěžování lidí, kteří budou muset nakonec k soudu, neboť např. druhý rodič nebude chtít souhlasit z nějakých zástupných důvodů. Ale myslíme si, že z 90, možná 95 % ty problémy budou odstraněny.

A poslední věc. Výtka zástupců Ministerstva financí spočívala především v tom, že to řešení je nesystémové, a já s tím souhlasím, že se to netýká jiných finančních produktů, že to řešíme pouze u stavebního spoření. Odpověď, která zaznívala na ústavněprávním výboru, byla – ano, my jsme si vědomi toho, že to je nesystémové, ale těch smluv je tolik, zatěžuje to tolik rodičů, tolik soudů, že se určitě vyplatí tady udělat určitý úkrok stranou v zájmu nějakého zdravého rozumu. Takže v tomto smyslu myslím, že návrh, který byl předložen ODS, splňuje ty požadavky po úpravě, kterou jsme učinili v ústavněprávním výboru.

Já si nedělám iluze o tom, že bychom dnes hlasovali podle stranického klíče. Nechám určitě všem možnost argumenty, které tady ještě zazní, si vyslechnout a rozhodnout se podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Určitě neodstraníme všechny problémy, ale myslím si, že zjednodušíme život lidem, kteří skutečně nemají důvod k soudu chodit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Tejcovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Václav Votava, po něm rádně přihlášený pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já se domnívám, že pozměňovací návrh ústavněprávního výboru

je rozumný, ano, aby bylo možné u nezletilých dětí ukončit smlouvu, vybrat za určitých podmínek – podmínka šesti let, jestli jsem dobře pochopil, podmínka souhlasu zákonných zástupců. To si myslím, že je v pořádku. Má to i moji podporu.

Chci jenom poznámku. My jsme v případě třetího důchodového pilíře přijali, a tehdy jsme se odkazovali právě na stavební spoření, to, že rodiče mohou uzavřít smlouvu a mohou měnit smlouvu bez souhlasu soudu. Naskytá se tedy otázka, jestli podobné ustanovení, co se týká stavebního spoření, byť to zní divně, je to doplňkové penzijní spoření nebo připojištění postaru, prostě třetí pilíř, jestli to nepromítnout právě i do tohoto tzv. třetího pilíře. Toť poznámka možná na diskusi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Vondráček, po něm rádně přihlášený pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych chtěl poděkovat všem svým představitelům, že tak shrnuli problematiku. Nám se moc pěkně debatovalo na ústavněprávním výboru o této věci. Málodky se stane, že v podstatě všichni všem dali za pravdu, a snažili jsme se najít řešení. Já bych se asi vešel do faktické poznámky, protože už téměř všechno bylo řečeno. Moje chyba. Příště to budu vědět. Mám se hlásit včas a hned z místa. Příště budu chytřejší.

Nicméně zazněly tady víceméně argumenty pro, já jsem také hlasoval pro. Já si myslím, že ten kompromis je rozumný. Řeknu proč. Považuji za vhodné, aby tady aspoň stručně zazněly argumenty, řekneme, i druhé strany, argumenty pana ministra spravedlnosti, který tu není a který by určitě vystoupil.

Na počátku k tomu původnímu návrhu bylo nesouhlasné stanovisko vlády a to mělo jasnou oporu v tom, že zrušení smlouvy o stavebním spoření není běžným právním jednáním ve smyslu zákona ani ve smyslu už ustálené judikatury vysších soudů. Vždy bylo zájmem chránit oprávněné zájmy dítěte. Připomínka jedna k vystoupení pana kolegy Tejce. On to obsahoval v podstatě už starý občanský zákoník. Ono to nebylo žádné novum. Nicméně s přijetím nového občanského zákoníku se soudy začaly chovat jinak a zavedly jinou praxi a my tu situaci nyní musíme řešit.

Má pravdu Ministerstvo spravedlnosti, když tvrdí, že toto řešení, které jsme našli, není zcela systémové, narušuje určitou doktrínu ochrany zájmu dítěte, která je obsažena v novém občanském zákoníku. Je fér, abyste věděli, že jde o to, že tu ošetřujeme v podstatě jen jeden produkt finančního trhu pro děti. Jsou i jiné způsoby, jak spořit dítěti. Ale podstatné je to, že stavební spoření je zdaleka nejrozšířenější, je masové, používá ho každý a setkává se s ním v běžném životě skoro každý. Samozřejmě, argumentoval jsem tím také na ÚPV, pro běžného člověka, který používá stavební spoření, jak má, spoří svému dítěti, pak mu naspoří, uplyne ten čas a chce to skutečně využít třeba na zlepšení bydlení dítěte a v životě neměl co do činění se soudem, tak je to opravdu stresující se na soud dostavit. Musíte si podle jednacího řádu stoupnout za tu ohrádku a tam vypovídат. Ne každý je na to zvyklý, a když je soudce opravdu, jaký je, může si vás tam vychutnat. Navíc jsou to dvě řízení – je to

řízení o ustanovení kolizního opatrovníka a pak samotné řízení o svolení s tím právním jednáním.

Takže jestliže se tady dopouštíme tím kompromisem narušení určité doktríny, za kterou bojoval ministr spravedlnosti, což bychom neměli dělat jako poslanci, zvlášť ti, kteří utrpěli právní vzdělání, měli bychom se snažit vyhýbat těmto krokům, potom jestliže k nějakým kompromisům sáhneme, tak bychom se měli ptát, komu je to ku prospěchu a zdali to něčemu zásadně ublíží. A odpověď je taková, že skutečně to pomůže tisícům rodičů, tisícům nezletilých dětí. A jestli to někomu ublíží? Domnívám se, že tak, jak jsme se to snažili napsat nebo stylizovat, že to skutečně není škodlivá právní úprava a dítě to neohrozí. Z toho důvodu jsme tedy přikročili k tomu, že jsme narušili systém, abychom pomohli lidem a bychom naplnili trochu i společenskou poptávku, tak jsme jednotně hlasovali na podporu tohoto pozměňovacího návrhu. A já bych vás, kolegyně a kolegové, také chtěl osobně poprosit při hlasování o podporu tohoto kompromisu a této novely zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji pan poslanci Vondráčkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych chtěl upozornit, že nejde jen o právní rozměr. On je tu také rozměr ochrany veřejných financí. Víte, když máte dobrého finančního poradce, tak vám u důchodového pojistění poradil, jestli je také pojistěná babička a dědeček a tchyně a tchán a že vlastně přes ně můžete získat státní podporu. Já samozřejmě jsem pro to, aby byla podpořena prostřednictvím stavebního spoření i možnost zajišťovat si v budoucnu bydlení, ale každopádně zde dochází k případům, a bude se to rozširovat, kdy vlastně ti, kteří mají na odloženou spotřebu, protože bankovní produkty dneska žádné velké výnosy nepřinášejí, revolvingově vlastně od narození do 18 let obrátí ty peníze třikrát a třikrát přijdou ze státního rozpočtu. Je pak otázkou, jestli se budou opravdu vracet do bydlení a jestli do té doby nebude také změněn zákon o stavebním spoření, protože ta tendence už tu byla opakována, že státní příspěvky by měly jít jenom v tom případě, kdy opravdu ty peníze budou na stavební účely a vybavení bytu či rekonstrukci bytu vynaloženy.

Takže vedle právních norem, které jsme možná ošetřili, zde ještě existuje nebezpečí, že nějaké procento občanů to bude využívat opravdu jako nejlepší produkt, kde dochází k zhodnocení jejich peněz opakováně. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Pavel Blažek, po něm pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Mnoho bylo řečeno. Já snad se pokusím o určité zpřesnění a malinké zobecnění, které neplatí pouze v tomto případě.

Za prvé bych chtěl zdůraznit, že nový občanský zákoník, který byl přijat minulou Sněmovnou, na stávajícím právním stavu nezměnil vůbec nic, ale došlo k tomu, že se rozšířilo povědomí, a to je potřeba si všimat i v jiných věcech, že se něco strašně změnilo a že náhle je třeba postupovat jinak ve věcech, aniž to právo říkalo. A došlo k tomu, že Česká národní banka jako orgán dohledu obeslala přípis sporitelnám, kde vlastně sdělila, že i když je stále stejná právní úprava, tak v těchto věcech doporučuje, aby se vyžadoval souhlas soudu. To znamená, že ČNB byla najednou, řekněme, papežství než papež a sporitelny raději postupovaly podle toho, co říkala Česká národní banka, a tím se vyvolal vlastně faktický stav, aniž se změnil stav právní, který byl odlišný, a náhle ti lidé, kteří uzavírali smlouvy v minulém období, zjišťovali, že to, co si mysleli, že budou s těmi prostředky dělat, tak náhle jen tak nemohou. Pamatujme si tento případ, protože může docházet často k praxi, že tu něco schválíme, anebo dokonce neschválíme, zůstane stejný právní stav, a náhle v praxi dojde k tomu, že někdo má za to, že je potřeba postupovat jinak.

A v čem je to zobecnění? Je správné, že právní řád chrání děti, chrání i některé jiné skupiny obyvatelstva, nicméně jakákoliv právní jistota a ochrana nemá být vedena takovým způsobem, aby komplikovala život těm, které chrání. Přesně k tomu došlo na základě tohoto přístupu České národní banky, a proto je rozumné a správné v těchto věcech, byť to může být nesystémové, tuto úpravu zpřesnit tak, aby sporitelny přesně věděly, jak se mají chovat, a nebály se toho, že jejich postup bude špatný, přestože právní úprava je stále stejná. Čili my to raději zpřesněme a tímto opravdu ty skupiny, které mají být chráněny, ochráníme lépe, než si vlastně myslí Česká národní banka, která tento přípis vyslala. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Pan poslanec Benda stahuje svoji přihlášku. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestli se nikdo další nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje, případně pana navrhovatele. Není tomu tak. Neviduji návrh na vrácení návrhu k přepracování a zahajuji podrobnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Pan poslanec Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, vzhledem k tomu, že se zřejmě jediný přihlašuje do podrobné rozpravy, tak navrhu dva návrhy procedurálního charakteru, které nejsou úplně obvyklé, a myslím, že se na ně podle novely jednacího řádu musíme zvykat.

Za prvé aby se podle § 94a Sněmovna usnesla, aby se garanční výbor návrhem zákona již nezabýval. Protože garanční výbor přijal své usnesení. Tady žádný jiný návrh nezazněl, tak mi připadá zcela zbytečné, aby se garanční výbor znova vracel k tomu, co již jednou rozhodl, a nic dalšího podáno nebylo. To je jeden procedurální návrh.

Druhý procedurální návrh podle § 95 je, abychom zkrátili lhůtu mezi druhým a třetím čtením ze 14 dnů na 7 dnů, abychom mohli případně ve variabilním týdnu ve středu, až dojde na třetí čtení, projednávat. Toto jsou dva mé procedurální návrhy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím nyní pana zpravodaje, hlásí se o slovo. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji, pane místopředsedo. Já s návrhem pana poslance Bendy jako zpravodaj souhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Určitě. Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pokud se nikdo další nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Přivolám naše kolegy z předsály a budeme hlasovat o návrzích, o procedurálních návrzích, které navrhl pan poslanec Marek Benda.

Nejprve tedy budeme hlasovat podle § 94a jednacího řádu o návrhu pana poslance Bendy, aby se garanční výbor již tímto bodem nezabýval. Je tady žádost o odhlášení. Odhlašují vás tedy všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bendy, aby se již garanční výbor tímto návrhem nezabýval.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 149, přihlášeno je 125 poslankyň a poslanců, pro 121, proti žádný. Návrh byl přijat.

Druhé procedurální hlasování bude o návrhu, aby se lhůta mezi druhým a třetím čtením zkrátila na sedm dnů. Pan navrhovatel i pan zpravodaj souhlasí s tímto návrhem.

Já zahajuji hlasování o zkrácení lhůty na sedm dnů. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti? Je to hlasování číslo 150, přihlášeno je 129 poslankyň a poslanců, pro 100, proti 23. Návrh byl přijat.

Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji a končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat je

133.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků
do jednotného fondu pro řešení krize, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014
/sněmovní tisk 324/ - druhé čtení**

Nyní prosím, aby se z pověření vlády ujal slova pan ministr dopravy Dan Ťok, který zastupuje pana ministra financí Andreje Babiše. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, do druhého čtení vám byla předložena Dohoda o převádění a sdílení příspěvku do jednotného fondu pro řešení krizí. Sněmovní tisk pan ministr Babiš podrobněji představil již při projednávání v prvném čtení. Dovolím se tedy zopakovat pouze zásadní faktu.

Předkládaná dohoda doplňuje nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a je tak jednou z klíčových součástí vznikající bankovní unie. Tato dohoda řeší některé otázky související zejména s ustanovením jednotného fondu pro řešení krizí, a to především způsob, jakým se budou postupně slučovat národní fondy pro řešení krizí ve státech účastnících se bankovní unie. Zajišťuje také, aby státy stojící mimo bankovní unií, např. Česká republika, nemusely prostřednictvím rozpočtu EU hradit případné náklady rozhodnutí, na kterých se nebude podilet. (V såle je rušno.)

Rád bych zdůraznil, že pro Českou republiku, jako členský stát mimo eurozónu z podpisu předkládané dohody v tuto chvíli skutečně nevyplývají žádné povinnosti, neboť její účinnost je odložena, dokud se Česká republika nestane členem bankovní unie.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane ministře, nevím, jaké povinnost z tohoto návrhu zákona vyplývají pro Českou republiku, ale mou povinností je vás, milé kolegyně a milí kolegové, ztišit. Poprosím, aby kdo vede hovory, se přesunul do předsálí, aby pan ministr mohl pokračovat. Děkuji.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuji. Předkládaná dohoda byla projednána rozpočtovým a zahraničním výborem Poslanecké sněmovny a dále byl v prosinci předloňského roku udělen souhlas s ratifikací Senátem. S ohledem na výše uvedené vás žádám o podporu této dohody tak, aby mohla být po podpisu prezidentem ČR dokončena její ratifikace. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministru. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Karla Raise, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 324/2. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Usnesení zahraničního výboru z 23. schůze dne 16. prosince 2015 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014, sněmovní tisk 324.

Po odůvodnění náměstkyně ministra financí dr. Juroškové a zpravodajské zprávě poslance Šrámka a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení.

I. Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsané v Bruselu dne 21. května 2014;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Iniciativně tento návrh projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 324/1. Prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Adolfa Beznosku, aby nás informoval o jednání tohoto výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z 15. schůze ze dne 13. listopadu 2014.

Po úvodním slově náměstka ministra financí Gregora, zpravodajské zprávy poslance Beznosky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout následující usnesení. Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Dohody o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsané v Bruselu dne 21. května 2014

II. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Otvíram rozpravu, do které se jako první přihlásil pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Poprosil bych kolegyně a kolegy, aby věnovali tomuto bodu zvýšenou pozornost. To není standardní nudná smlouva. Je možné, že za nějakých deset dvanáct let, když se budou projednávat případné dopady případného vstupu České republiky do bankovní unie, tak tady budou vystupovat poslanci a říkat – no to bylo před těmi deseti dvanácti lety. Když jsme se dneska ráno

bavili o jiném případě. Protože pan ministr to tady řekl tak hezky – no, to zatím pro nás nebude platné... až vstoupíme do bankovní unie. Chceme vstoupit do bankovní unie? Je to českým národním zájmem, vstoupit do bankovní unie? Chceme, aby čeští daňoví poplatníci ručili za dluhy občanů jiných států? My jako občanští demokraté ne.

My jsme k tomu vystoupili v prvném čtení, budeme hlasovat proti přijetí této smlouvy. Nic se nestane. Z hlediska předběžné opatrnosti je dobré být proti. A kdybychom náhodou někdy z důvodu, že to pro nás bude výhodné, vstoupili do bankovní unie, tak můžeme k té smlouvě přistoupit, až tam budeme vstupovat. Je to ukázkou té salámové metody, velmi oblíbené metody bruselských byrokratů – teď to podepište, teď se vás to ještě netýká.

Samotná důvodová zpráva uvádí, že nepřímé hospodářské dopady mohou být na Českou republiku díky tomu, že jsme otevřená ekonomika, bude se to týkat těch zemí, v kterých mnozí naši podnikatelé mají své obchodní partnery. Ten negativní dopad může být, protože pokud někdo bere peníze, když se vytváří nějaký fond, tak samozřejmě nakonec zaplatí. Kdo je zaplatí? Ne ty banky, ale klienti těch bank.

Tak nevidím žádný důvod pro to, abychom hlasovali pro. Zvažte ještě jednou svůj hlas. Každý den kritizujeme Brusel. Tady nám dělá problémy s EIA, tady nám dělá problémy s veřejnými zakázkami, jako by neměli na starosti nic jiného než řešit takovéhle byrokratické věci.

Opravdu, jestli je dneska nebo tento týden nějaký výbušný materiál, politicky výbušný, v Poslanecké sněmovně, tak je to tato smlouva. Když vidím před sebou kolegy z hnutí ANO, tak se ptám – vy jste sice v té nejvíce eurofederalistické frakci, v České republice tak trošku cudně zamčujete, že ALDE chez federaci a evropskou federaci, a současně také říkáte, že jste proti přesunu pravomoci do Bruselu. Mnohým z vás věřím, že jste proti, tak to dokažte dneska hlasováním a tu smlouvu společně odmítněme. Česká republika ji nepotřebuje. Tím, že ji nebudeme ratifikovat, nikomu neuškodíme ani z ostatních členských zemí. To fungování není vázáno na souhlas všech členských států. A říkám, z hlediska předběžné opatrnosti je mnohem prozíravější hlasovat proti než pro. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Musím přiznat, že i členové našeho klubu mají určité otázky k této dohodě. Vidím, že i další se chystají přihlásit do diskuze. Dovolím si v tuto chvíli vznést procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do přítomnosti pana ministra Babiše. Tedy nemyslím, abychom teď na něj čekali, ale někdy přště, až bude blok druhých čtení smluv. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Přivolám naše kolegy z předsálí. (Poslanci přicházejí do sálu).

Zahajuji hlasování o přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana ministra financí Andreje Babiše.

Kdo je pro, nechť zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 151. Přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 116, proti žádny. Návrh byl přijat. Přerušuji tedy bod číslo 133.

Dalším bodem našeho jednání je

134.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje**

**Smlouvu mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o zamezení
dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu
a z majetku a který byl podepsán v Astaně dne 24. listopadu 2014**

/sněmovní tisk 389/ - druhé čtení

Prosím, aby z pověření vlády uvedl tento návrh pan ministr dopravy Dan Ťok. Prosím pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, k projednání se vám předkládá smluvní dokument, který souvisí s mezinárodním zdaňováním. V tomto konkrétním případě se jedná o protokol již existující smlouvy o zamezení dvojího zdanění s Kazachstánem, která byla podepsána dne 9. dubna 1998 v Almaty a vstoupila v platnost dnem 29. října 1999. Tato smlouva byla vyhlášena v České republice ve Sbírce mezinárodních smluv pod číslem 3/2000. Protokol bude její nedílnou součástí. Pro vaši informaci uvádím, že tento protokol v květnu minulého roku projednal Senát Parlamentu České republiky a vyslovil s jeho ratifikací souhlas.

Tento protokol potvrzuje, že Kazachstán i Česká republika deklarují připravenost vyměňovat si informace v kontextu daní všeho druhu a pojmenování, a to i bez ohledu na to, zda se jedná o informace držené bankou či jinými finančními institucemi, či zda se jedná o informace vztahující se k vlastnictví různých subjektů. Protokol tedy především zajišťuje rozšíření možností výměny informací v rozsahu všech daní, tedy například i DPH, na niž se dle smlouvy výměna informací v současné době nevztahuje.

Rovněž je třeba zdůraznit, že text protokolu plně odráží mezinárodní vývoj a trendy v mezinárodní daňové oblasti, a to zejména v rámci práce EU a OECD. Tento smluvní dokument přispěje k lepší koordinaci činnosti daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků. Jistě přispěje i k bezproblémovému provádění smlouvy, a to dalšími úpravami jejího textu, např. problematika stále provozovny, dividend, úroků atd. Aktualizuje se tedy text existující smlouvy z roku

1999 tak, aby lépe odrážela současné vzájemné vztahy mezi Českou republikou a Kazachstánem.

Na základě již řečeného navrhují, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vzala zmíněné skutečnosti v úvahu při projednávání tohoto protokolu k mezinárodní smlouvě a vyslovila souhlas s jeho ratifikací. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru a nyní prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Leo Luzara, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 389/2. Prosím pane zpravodaji.

Poslanec Leo Lúzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením zahraničního výboru z 22. schůze ze dne 3. listopadu 2015 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, který upravuje Smlouvu mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Astaně dne 24. listopadu 2014.

Po odůvodnění náměstkyně ministra financí magistrky Simony Hornochové, zpravodajské zprávě poslance Leo Luzara a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení. Poslanecká sněmovna dává souhlas s ratifikací Protokolu, který upravuje smlouvu mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Astaně dne 24. listopadu 2014. Za druhé, pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. A za třetí, zmocňuje zpravodaje, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru, čímž jsem tak učinil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Iniciativně tento návrh projednal také rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 389/1. Nyní prosím zpravodajku tohoto výboru paní poslankyni Miroslavu Vostrou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, rozpočtový výbor se tímto tiskem zabýval na své 20. schůzi 18. března 2015. Po úvodním slově náměstkyně ministra financí a po zpravodajské zprávě a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení. Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci Protokolu, který upravuje smlouvu Smlouvu mezi Českou republikou a Republikou Kazachstán o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku a který byl podepsán v Astaně dne 24. listopadu 2014. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otevím rozpravu, do které nevidu žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Přikročíme tedy k hlasování o navržených usneseních. Protože navržená usnesení jak zahraničního, tak rozpočtového výboru jsou shodná, pokud nebude námitka proti mému postupu, budeme o nich hlasovat v jediném hlasování.

Zahajuji hlasování o navržených hlasování zahraničního a rozpočtového výboru. Kdo je pro jejich přijetí, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 152, přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro 114, proti žádný. S návrhem byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, paní zpravodajce i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

135.

**Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II
Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu
/sněmovní tisk 482/- druhé čtení**

Prosím, aby se slova ujala paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi přednест úvodní slovo v rámci druhého čtení návrhu zákona, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu.

V tuto chvíli se nacházíme ve fázi, kdy návrh projednaly příslušné výbory. Zahraniční výbor doporučil dát souhlas s ratifikací 4. 11. 2015. Jedná se dále o schválení určitých drobných změn, které souvisejí zejména s úpravami Přílohy I a Přílohy II, které jsou tedy součástí této ratifikace a týkají se problematiky dopingových látek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru, pana poslance Roma Kostřícu, aby odůvodnil usnesení výboru, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 482/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Rom Kostříca: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pány, touto smlouvou se zabýval výbor zahraniční 3. listopadu 2015 a po odůvodnění náměstka ministryně školství pana Mgr. Pavla Šulce, zpravodajské

zprávě poslance Roma Kostřici zahraniční výbor po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

I. Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevím rozpravu, do které nevidu žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova. Přikročíme tedy k hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování o navrženém usnesení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 153, přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro 113, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysoven souhlas.

Končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

136.

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014 /sněmovní tisk 584/ - druhé čtení

Prosím pana ministra životního prostředí Richarda Brabce, aby se ujal slova. Prosím, pane ministro.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, povzbuzen předchozím rychlým projednáváním doufám, že i toto zvládneme. Změna té přílohy se provádí za účelem harmonizace klasifikace nebezpečných látek uvedených v Příloze I s globálně harmonizovaným systémem OSN pro klasifikaci a označování chemických látek. Je to takzvaná směrnice Seveso III. Změna Přílohy I úmluvy je v souladu s právem Evropské unie a novým zákonem č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií, a její přijetí nebude mít dopad na veřejnou správu, podnikatelský sektor ani státní rozpočet.

V podmírkách České republiky jde o změnu smlouvy prezidentské kategorie, proto je ke schválení této změny potřebný souhlas Parlamentu a ratifikace prezidentem, a já bych vás chtěl o tento souhlas požádat. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Usnesení zahraničního výboru, výboru pro bezpečnost, hospodářského výboru a výboru pro životní prostředí byla doručena jako sněmovní tisky 584/1–4. Prosím nyní zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Roma Kostřícu, aby odůvodnil usnesení výboru, které bylo doručeno jako sněmovní tisk 584/1.

Poslanec Rom Kostříca: Ještě jednou děkuji za slovo. Zahraniční výbor se touto záležitostí zabýval 3. listopadu 2015. Po odůvodnění náměstka ministra životního prostředí Ing. Smrže, zpravodajské zprávě a po rozpravě zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

I. Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi zahraničního výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji zahraničního výboru. Nyní prosím, aby byla odůvodněna také usnesení dalších výborů. Nejprve poprosím pana poslance Václava Klučku, aby odůvodnil usnesení výboru pro bezpečnost. (Není přítomen.) Tak jiný zástupce výboru pro bezpečnost, prosím. Jeden iniciativní poslanec výboru pro bezpečnost. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením č. 91 výboru pro bezpečnost. Výbor pro bezpečnost po úvodním vystoupení náměstkyně ministra životního prostředí Ing. Bereniky Pešťové a zástupce ředitele odboru environmentálních rizik a ekologických škod Ministerstva životního prostředí Pavla Forinta, po zpravodajské zprávě zpravodaje výboru Václava Klučky a po obecné a podrobné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Za prvé, Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Dále prosím zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Petra Kudelu, aby odůvodnil usnesení tohoto výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážená vládo, hospodářský výbor se tímto materiélem zabýval na své 30. schůzi dne 2. prosince 2015. Hospodářský výbor přijal k tomuto sněmovnímu tisku usnesení.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po vyslechnutí úvodního slova náměstkyň ministra životního prostředí Bereniky Peštové, zpravodajské zprávě poslance Petra Kudely a po obecné a podrobné rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

I. Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto vládního návrhu na schůzi hospodářského výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní prosím posledního zpravodaje, zpravodaje výboru pro životní prostředí pana poslance Josefa Nekla, aby nám odůvodnil usnesení jeho výboru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedající. Usnesení výboru pro životní prostředí z 27. schůze konané dne 4. listopadu 2015 k vládnímu návrhu, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice států přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014, tisk 584. Po odůvodnění náměstkyň ministra životního prostředí Ing. Bereniky Peštové a zpravodajské zprávě poslance dr. Josefa Nekla a po rozpravě výbor životního prostředí

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijal toto usnesení: Poslanecká sněmovna dává souhlas k ratifikaci změny Přílohy I Úmluvy o účincích průmyslových havárií přesahujících hranice státu přijaté v Ženevě dne 5. prosince 2014;

II. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu ve schůzi výboru životního prostředí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Končím tedy rozpravu. Ptám se na závěrečná slova, u pana ministra ani u pánu zpravodajů není zájem. Přikročíme tedy k hlasování o navržených usneseních. Návrhy usnesení všech výborů jsou shodné, proto pokud budete souhlasit, budeme o nich hlasovat jako o jednom usnesení. Nemá nikdo proti tomuto postupu námitku? Přivolám naše kolegy z předsálí.

Zahajují hlasování o usneseních, tak jak vám byla přednesena. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 154, přihlášeno je 132 poslankyň a poslanců, pro 110, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru i pánum zpravodajům. Přerušuji jednání Sněmovny do 14.30 hodin, kdy budeme pokračovat ústními interpelacemi, a přeji vám dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.33 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Omlouvám se za malé zpoždění, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Je čtvrtek odpoledne máme ústní interpelace.

202. Ústní interpelace

Nejprve interpelace na předsedu vlády. První interpelaci je interpelující paní poslankyně Strnadlová ve věci spolupráce s Íránem. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobré odpoledne. Vážený pane premiére, vaše vláda od počátku svého mandátu klade velký důraz na ekonomickou diplomaci a posilování exportních možností českých firem. Naše republika se například aktivně zapojuje do čínského projektu obnovení Hedvábné stezky. V současnosti se ekonomicky otvírá i jedna z největších zemí Blízkého a Středního východu – Írán. Jaké má podle vás Česká republika možnosti uplatnění na obrovském íránském trhu? A jaké obecně vidíte perspektivy spolupráce ČR a Íránu? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády Bohuslav Sobotka. Celou ztrátu jsme dohnali tím, jak krátkou otázku paní Strnadlová položila. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi, abych velmi stručně také reagoval k záležitosti spolupráce s Íránem.

To, co je myslím klíčové a co je vlastně signálem a spouštěcím mechanismem pro zintenzivnění naší komunikace s Íránem, s íránskými představiteli, je podpis dohody o íránském jaderném programu. Tato dohoda byla podepsána 16. ledna letošního roku. Íránského času to tedy bylo 17. ledna. V návaznosti na podpis dohody o íránském jaderném programu v červenci loňského roku a následném potvrzení ze strany Mezinárodní agentury pro atomovou energii v polovině prosince loňského roku, že Írán splnil požadavky dohody s velmocemi, byla ukončena platnost sankčních opatření. Neděle 17. ledna letošního roku se tak stala pro Írán dnem, kdy došlo k implementaci této dohody. To znamená, že začíná uvolňování mnohaletých sankcí.

Chci zmínit, že Česká republika v okamžiku, kdy bylo zřejmé, že jednání zdárne pokračují, zaměřila intenzivnější pozornost na posílení vztahu s Íránem. Vyslali jsme do Íránu delegaci, kterou vedl ministr zahraničí Lubomír Zaorálek. Už součástí této jeho delegace, která navštívila Írán ještě před tímto formálním zrušením sankcí, byla i podnikatelská delegace. Já jsem velmi rád, že na jednání ministra zahraničí v Íránu, které vlastně po mnoha letech bylo první návštěvou takto vysoce postaveného představitele České republiky v Íránu, mohla navázat i návštěva ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka, který byl v Íránu teď 16. až 19. ledna letošního roku. Bylo to přesně v okamžíku, kdy, jak jsem popsal, došlo ke zrušení těchto sankcí a k finálnímu podpisu dohody o íránském jaderném programu.

Jsem přesvědčen, že návštěva ministra Mládka v Íránu byla velmi dobře načasována. Jsem také přesvědčen, že již ministr Mládek velmi intenzivně využil. Setkal se se svými partnery v oblastech průmyslu, obchodu, dolů, energetiky, ropy a plynu, financí, jaderné bezpečnosti, dopravní infrastruktury i s viceprezidentem pro ekonomické záležitosti. Během své návštěvy pan ministr Mládek podepsal dohodu o hospodářské spolupráci, jejíž součástí je i založení smíšené komise, která by měla projednávat nové možnosti a projekty spolupráce České republiky a Íránu. Dokončuje se dohoda o ochraně investic, která stále našim podnikatelům chybí. Tady si myslím, že je důležité, aby tato dohoda byla dokončena pokud možno co nejdříve. Velké možnosti byly identifikovány i v oblastech spolupráce ve zdravotnictví, bankovním sektoru, službách, vzdělávání, při výzkumu, také v oblasti jaderné bezpečnosti, letectví a rovněž v obranném průmyslu.

To, co je zajímavé, je využít spolupráci při průniku na okolní trhy, jako je třeba Afghánistán nebo Irák. Okolní trhy zahrnují oblast o cca 400 milionů obyvatel. Firmy jako Škoda, Zetor a další mají v Íránu svoji dlouhou tradici a na tuto tradici nyní mohou navazovat další aktuální obchodní případy. Jedním z aktuálních obchodních případů byla např. nová zakázka pro výrobce traktorů Zetor. Českým firmám se tady skýtá možnost navázat na předcházející kontakty. Stejně tak je samozřejmě možné počítat s tím, pokud zlepšování vztahů mezi Íránem, Evropskou unií bude nadále takto pokračovat, že by Írán svými bohatými ložisky jak ropy, tak plynu mohl přispět k diverzifikaci zdrojů ropy a plynu pro celou Evropu. A samozřejmě jsou tady také další zdroje nerostných surovin, které by z pohledu Evropy mohly být velmi zajímavé.

Stejně tak Írán nepochybňně může mít zájem investovat do rozvoje dopravní infrastruktury, včetně železniční infrastruktury. A i tady se skýtá prostor pro aktivity

českých firem. Chtěl bych vás ujistit o tom, že česká vláda přirozeně tyto nové možnosti z hlediska posílení českého expertu velmi pozorně sleduje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane premiére, prosím když tak doplňující odpovědi. Děkuji. Paní kolegyně Strnadlová, jestli má zájem o doplňující otázku. Nemá zájem. Děkuji. Tím je interpelace vyřešena.

Druhým doplňujícím je pan poslanec Robin Böhnisch ve věci EIA. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo pane místopředsedo. Vážený pane ministerský předsedo, v loňském roce a pod znatelným tlakem Evropské komise přijal český parlament novelu zákona o posuzování vlivu na životní prostředí. Ta novela je v každém případě krok dopředu, určitě potvrzuje kultivující roli členství naší země v Evropské unii i v případě naší legislativy. Nicméně na co ta novela EIA dost dobré neodpověděla, je, zda v platnosti zůstanou i stanoviska EIA vydaná před nabytím účinnosti této novely, tedy před 1. dubnem 2015. Jak se zdá, výklad české strany a výklad Evropské komise je v této oblasti rozdílný. Pro nás je to aktuálně potenciální riziko dalšího zdržení některých důležitých infrastrukturních staveb, především dopravních.

Chtěl bych se vás, pane premiére, zeptat, zda vláda vnímá tento problém, jak se k němu staví, popřípadě jakým způsobem ho hodlá řešit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Robinu Böhnischovi a panu premiéru Bohuslavu Sobotce odpoví na tuto složitou otázku. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, tohle je skutečně komplikovaný problém. Především vnímám téma EIA jako asi nejdůležitější téma pro naši debatu s Evropskou komisí v roce 2016. Myslím, že kromě migrační krize, což určitě nebude téma jen letošního roku, je to nejvážnější záležitost, kolem které budeme muset v Evropě opakováně jednat. Dovolte mi, abych vás velmi stručně seznámil se stávající situací.

Za prvé bych chtěl říci, že Česká republika je taky v unikátním postavení, protože žádná jiná Evropská země nemá tak staré EIA, jako má Česká republika, čili nám bylo opakován ze strany Evropské komise sděleno, že tohle je úplně unikátní případ. Pravděpodobně v žádné jiné zemi nenastalo to, co nastalo u nás, že se před cirkem patnácti lety, deseti patnácti lety, vydala na posouzení vlivu na životní prostředí a pak už se nic nepostavilo.

Musím říci, že tohleto můžeme na Evropskou komisi svádět řadu věcí a v řadě věcí Evropská komise nemá pravdu, ale máme jeden problém na české straně a to je ta neschopnost stavět, která se tady ukázala jako naprosto flagrantní, protože jsme se tedy ocitli v absurdní situaci, kdy máme starou EIA, ještě podle starého zákona,

vydanou předtím, než jsme vstoupili do Evropské unie. Máme ji na 64 klíčových dopravních projektů v České republice a těch 64 projektů se chystá déle než 15 let a nebyli jsme schopni je dotáhnout do fáze, kdy by ty stavby byly postaveny. To je jeden velký problém, který máme, který v tuhle chvíli nelze namítat Evropské komisi, protože to je náš interní problém.

Druhý interní problém, který máme a který tu situaci ještě komplikuje, je fakt, že Česká republika v posledních círka deseti letech neměla náš zákon o posuzování vlivu na životní prostředí harmonizovaný s evropskými pravidly a k té harmonizaci došlo až v loňském roce. To znamená, teprve od roku 2015 máme zákon o EIA v souladu s evropskými pravidly a je možné podle něj postupovat a pak máme jistotu, že to zpátky ze strany Bruselu nebude zpochybňováno. To je další velký problém a obávám se, že taktika, kterou zaujaly předcházející vlády, že se snažily ten problém ignorovat, že měly pocit, že ho vysedí, se neukázala jako správná, protože nás to dohnoalo, a dohnoalo nás to v nejméně vhodnou chvíli, kdy potřebujeme rozjet čerpání dalších evropských fondů, a na to, abychom je vycerpali, potřebujeme postavit ty stavby, které potřebujeme, a to je z velké části právě těch 64 staveb, které jsou dneska předmětem jednání s Evropskou komisí. 25. ledna se speciálně na tohle téma sešla porada ekonomických ministrů, měli jsme tam i zástupce sociálních partnerů, dohodli jsme si koordinaci postupů jednotlivých státních institucí. Další technická jednání s Evropskou komisí proběhnou 3. února letošního roku. Předpokládám, že budu to téma diskutovat i na okraji Evropské rady, které se zúčastním v polovině února letošního roku v Bruselu.

V tu chvíli musíme najít kompromisní dohodu. Bez uzavření kompromisní dohody nebo bez nového posouzení EIA bude velmi rizikové realizovat tyto dopravní projekty a bude velmi rizikové je realizovat i z národních zdrojů. Může totiž hrozit paralýza stavební sezony 2016 až 2017. Pro přípravu dalšího postupu je tedy klíčové, abychom přesně věděli, v jakém časovém horizontu jsme schopni těch 64 staveb rozestavět a postavit, to znamená, kde skutečně potřebujeme s Evropskou komisí kompromis, tak aby nebylo nutné otevřít ta dosavadní rozhodnutí, která byla přijata podle stavebního zákona a kde bude možné vydat tedy ověřující stanovisko ze strany českého Ministerstva životního prostředí.

Cílem vlády je najít s Evropskou komisí takovou dohodu, která by nám umožnila u těch staveb ze seznamu 64 projektů, které jsou připraveny, využít letošní stavební sezónu, využít stavební sezónu příštího roku a při realizaci těchto projektu pokročit. To je základní cíl našeho jednání, které v Evropě vedeme. V tu chvíli se vedlo na technické úřední úrovni. Předpokládám, že se nyní do jednání intenzivněji vloží ministr dopravy a ministr životního prostředí, a následně jsem samozřejmě připraven jako předseda vlády jednat na vrcholné úrovni v rámci Evropské komise, abychom přijatelné řešení pro Českou republiku našli a abychom co nejvíce z těch 64 staveb mohli v příštích letech konečně realizovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane premiére. Pan kolega Böhnish má doplňující otázku. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Pane premiére, velmi děkuji za odpověď. Než otázku, spíše poznámku, že se této věci venujeme i v Poslanecké sněmovně. Já vnímám tuto věc natolik závažně, že tento týden jsem jménem výboru pro životní prostředí obeslal dopisem eurokomisaře pro životní prostředí, námořní záležitosti a rybářství pana Karmena Vellu, aby zvážil další postup Evropské komise i s ohledem na to, že zdržení infrastrukturních staveb v České republice bude mít negativní dopad na kvalitu ovzduší, například.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér se chystá na doplnění odpovědi. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Jestli mohu ještě reagovat. Myslím, že tohle je jeden z těch vážných problémů, a doufám, že Evropská komise a příslušné Generální ředitelství životního prostředí to bude vnímat, protože řada těchto staveb může reálně zlepšit životní prostředí pro velké množství občanů, zejména těch, kteří žijí ve městech, kde by se měly postavit obchvaty, kteří žijí ve městech, která by měly minut nové dálnice, které by se mohly postavit. Čili Evropská komise se domnívá, že kvůli stáří posudků EIA, která je, jak jsem zmínil, deset až patnáct let, je třeba nějakým závazným způsobem posoudit, zda v dotčeném území za tu dobu nedošlo k nějakým významným změnám ve vztahu k životnímu prostředí. A já si myslím, že jeden z vážných problémů je právě v tom, že ve vztahu k životnímu prostředí k těm změnám nedošlo. Teď mám na mysli životní prostředí, které ovlivňuje životy lidí, kteří žijí ve městech a obcích, kterými dneska prochází velmi intenzivní tranzitní doprava. Tam tedy skutečně můžeme potvrdit, že bohužel ke zlepšení životního prostředí v těchto lokalitách nedošlo, a naším cílem je postavit tyto silnice a v důsledku těchto staveb zlepšit životní prostředí možná desítek tisíc lidí, kteří dneska žijí v té situaci obrovské zátěže z hlediska tranzitní, zejména kamionové dopravy.

Poslední poznámka. Jde také o evropské fondy, protože pokud nepostavíme a nezrealizujeme ty projekty, o kterých jsem mluvil, tak to jsou projekty, kde zatím je naplánováno, že využijeme cirka 90 mld. korun z evropských fondů v rámci operačního programu Doprava 2, takže i tady je velmi důležité, aby se tyto projekty podařilo zrealizovat, protože na ně máme připraveno cirka 90 mld. korun z fondů Evropské unie.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Interpelace je vyřízená. Dalším interpelujícím je pan poslanec Zdeněk Ondráček, který bude interpelovat předsedu vlády ve věci odměňování policistů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, na úvod bych řekl, že pokud zde budu mluvit

o policistech, tak částečně myslím také ostatní příslušníky bezpečnostních sborů podle zákona 361.

Jsem velice rád, že vláda České republiky rozhodla o navýšení početních stavů policistů a pro rok 2016 se rozhodla, že nově přijme 850 nových policistů. Nábor to však nebude jednoduchý, protože pokud chci kvalitního člověka, tak ho musím také náležitě odměnit. Pokud se podívám do nařízení vlády č. 286/2015, kterým se stanoví základní tarify pro odměňování příslušníků bezpečnostních sborů, tak u mladého nastupujícího policisty s maturitou, který splní všechny ostatní podmínky, je plat kolem 15 tisíc hrubého. Pokud by nám sloužil zde v Praze v přímém výkonu, tak má rizikový příspěvek, ještě příplatek 6 tisíc korun, takže jsme na hrubé odměně 21 tisíc plus minus. Pokud nebude v Praze, je to podstatně menší.

Když se podíváte do tramvaje pražské hromadné dopravy, tak uvidíte, že Praha shání také strážníky a nabízí jim nástupní plat 30 tisíc korun plus dopravu zadarmo, příspěvek na bydlení a další. Já se vás, pane premiére, ptám – zamýšlite se nad přenastavením základních tarifů pro odměňování příslušníků a jaký by podle vás měl být nástupní plat policisty. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k otázce. Pan premiér je připraven k odpovědi. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych na úvod ještě zmínil pár věcí, které se týkají celkového kontextu té otázky, kterou pan poslanec Ondráček položil, protože my jsme v situaci, kdy za prvé postupně zvyšujeme počet příslušníků policie, protože v minulých letech docházelo k výraznému poklesu. My jsme se rozhodli jako vláda, že to změníme. To znamená, měli by přibýt zhruba 4 tisíce policistů. Čili provádíme tento nábor. Současně je dobré poznamenat, že obdobný nábor provádí Armáda České republiky, protože posilujeme i počty příslušníků armády. Vedle toho máme rekordně nízkou nezaměstnanost. Loni jsme měli nejméně lidí bez práce v rámci Evropské unie společně s Německem. To znamená, máme tady nábor k policii, máme tady nábor k armádě, máme tady naštěstí velmi nízkou nezaměstnanost a pak tady samozřejmě máme velké rozdíly z hlediska platů v jednotlivých regionech, to, co pan poslanec zmínil. Rozdíl, který je nejmarkantnější, je v Praze, kde průměrné platy z hlediska regionálních rozdílů jsou mnohem vyšší než jinde, a tady rozdíl nástupního platu k policii a nástupního platu do jiných obdobných zaměstnání je asi největší. Kdybychom se dívali na platy v jižních Čechách nebo třeba na platy v Olomouckém kraji, tak by pravděpodobně ten rozdíl nebyl takový jako u toho příkladu, který se dotkl hlavního města.

Za druhé chci zmínit, že vláda se snaží celkově platy policistů zvýšit, ale nejde jenom o policisty, jde také o další příslušníky ozbrojených sborů. Chci zmínit hasiče. My se snažíme a snažili jsme se vrátit v uplynulých dvou letech policistům a hasičům to, co jim sebrala předcházející vláda Petra Nečase, která snížila tarifní platy o 10 %. My se snažíme postupnými kroky tarifní platy vrátit zpátky. To znamená, že 1. listopadu 2014 se zvýšil základní tarifní plat příslušníka policie o 3,5 %, 1. ledna

2015 se potom tarifní plat zvýšil o 1,5 % a 1. listopadu 2015, tedy loni, došlo ke zvýšení základního tarifního platu o 3 %.

Když se podíváme na to, jak vypadal nástupní plat policisty v roce 2011, tak celkem mohl počítat s částkou 15 820 Kč. To je ten základní tarif, nástupní plat policisty. Od 1. listopadu 2015 ta částka je zhruba necelých 17 tisíc korun. Po ukončení základní odborné přípravy je policista zařazen do třetí tarifní třídy a plat se potom každé tři roky zvýšuje o jeden stupeň. To znamená, že tam platový automat. Pak jsou tam další složky služebního příjmu policisty, se kterými se dá pracovat, to znamená kromě základního tarifu a zvláštního příplatku je to osobní příplatek, odměna, příplatek za službu v zahraničí a příplatek za vedení. To jsou tedy příplatky, které potom ještě ovlivňují celkovou výši platu policisty.

Chtěl bych pana poslance Ondráčka ujistit, že vláda si je vědoma toho problému, který tady dnes je z hlediska konkurenceschopnosti nabídky, která je předkládána ze strany Policie České republiky a Ministerstva vnitra jako zaměstnavatele, i s ohledem na všechny ty faktory, které jsem zmínil. Cílem vlády je, abychom postupně pokračovali i v následujícím období ve zvyšování tarifních platů zaměstnanců veřejného sektoru včetně tarifních platů příslušníků policie.

V uplynulých dvou letech se nám podařilo policii výrazně personálně stabilizovat. Naplnila se volná tabulková místa, snížily se odchody policistů, což je, myslím, velmi důležitá věc. To znamená, zvýšilo se relativní procento zkušenějších policistů, příslušníků sboru. Já jsem přesvědčený o tom, že loňský výborný výsledek, kdy se podařilo meziročně snížit kriminalitu o 14 % v České republice, 14 % je výrazný skok z hlediska snížení kriminality, tak je to také výsledek toho, že se stabilizoval policejní sbor, že jsme ho stabilizovali personálně, že se naplnila postupně volná tabulková místa a že policie je schopna policistům nabídnout i perspektivu postupného zvyšování platů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Doplňující otázku položí pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou děkuji. Pane premiére, všechno, co jste řekl, mně je samozřejmě známo, protože se tím zabývám. Jsem rád, že jste řekl, že sice navýšujete, ale že jste postupně vraceli, ano, vrátili jste to, co bylo odebráno Nečasovou a Kalouskovou vládou, ovšem stále je tady reálný propad mezd příslušníků o cca 9 %, protože mezitím za těch sedm let byla míra inflace. Pokud mluvíte o tom, že se daří náborovat a doplňujete tabulkové stavby, no pokud bychom nechtěli jít úplně daleko, tak pojďme jenom tady za dveře tohoto sálu, kde je ochranná služba. Deset lidí tady tabulkově chybí. A kolik desítek a stovek hodin tady lidé musejí udělat na přesčasech nebo zadarmo, o tom můžeme klidně diskutovat. A já tuto interpelaci dám odpovědnému ministru vnitra.

Znovu se vás zeptám na tu konkrétní otázku, na kterou jste mi bohužel neodpověděl, jaký by podle vás měl být nástupní plat policisty. Stačí, když mi řeknete nějakou částku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér má zájem o doplňující odpověď. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já jsem zde před malou chvílí v té první části své odpovědi uvedl, jakým způsobem se platy policistů zvyšovaly v uplynulém období. Myslím, že to je důležitá změna oproti tomu, co jsme tady viděli v minulosti, protože v minulosti policie příliš perspektivu neměla. S čím se policisté setkávali, když nastoupili? Setkávali se s tím, že se snižovaly tarifní platy. Setkávali se s tím, že se rušily policejní okrsky. Snižovala se tabulková místa v rámci policie. Setkávali se s tím, že chyběly peníze na zajištění základního provozu policie. Já si pamatuji, a jsou to tři čtyři roky zpátky, kdy kraje a města přispívaly policii, dávaly dary policii, policejním okrskům, aby policisté vůbec měli na benzin a mohli zajišťovat tu práci, kterou by zajišťovat měli. Já jsem rád, že tyhle věci už jsou minulostí, že policisté nemusí žebrat na radnicích, aby mohli vyjet s policejným vozem z garáže, a že dneska policie má perspektivu, má jasno, kolik lidí bude mít, nabírá nové příslušníky.

Já bych si samozřejmě přál, stejně nepochybňu jako pan poslanec Ondráček i další poslanci a poslankyně v této Sněmovně, abychom byli schopni nabídnout konkurencesschopný plat pro nastupujícího policistu, aby k policii šli lidé, kteří s tím spojují své dlouhodobé plány, kteří tam skutečně chtějí pracovat pro zajištění bezpečnosti a chtějí u policie chránit své spoluobčany. Ale musíme se k tomu dostat postupně. Nemůžeme udělat nějaké radikální, jednorázové zvýšení platů jenom u policistů, jenom u nastupujících policistů. Já jsem stoupencem toho, abychom každý rok učinili krok ke zvýšení tarifních platů, a na konci volebního období budeme schopni jasně doložit, jak jsme postupně odměňování policistů zlepšili. Ale není to jenom o tom odměňování. Je to o celkových podmínkách, které jsou pro práci policistů ze strany Ministerstva vnitra a Policie České republiky vytvářeny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji, tímto je interpelace vypořádána. Dalším interpelujícím je pan poslanec Jiří Valenta, otázka omezování anonymity internetu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, dovolte mi požádat o váš názor na registrované pokusy, prozatím nesmělé, směřující k budoucímu státnímu omezování anonymity internetu. V resortu informačních technologií vyvolala myšlenka podle médií všechna přímo z vaší vlády, nazvaná odanonymizování internetu, skutečně velký poprask, což vám na tomto místě jako předseda podvýboru pro ICT průmysl a eGovernment mohu plně dosvědčit. Každému z nás je jasné, že kyberkriminalita je významným společenským problémem dnešní doby, a i vy jste se mohl s některými z jejich projevů a minimálně s některými nepřijemnými dopady seznámit na vlastní kůži. Kyberkriminalita může útočit několika směry, na stát i formou takzvaných kybernetických válek, na jednotlivce, kterým je odcizována identita a osobní údaje následně zneužívané k rozličným podvodným jednáním, anebo na kritickou infrastrukturu, tedy například

na atomové elektrárny, nemocnice či vojenské cíle. Může však ale i umožňovat či zprostředkovávat nákup drog, dětskou pornografií, nelegální obchod se zbraněmi, extremismus atd. Na straně druhé státem řízená kontrola, případně jakékoli omezování svobody internetu jsou přímými zásahy do soukromí občanů a mohou nás tak přiblížit k autoritativním režimům, což byste asi jako sociální demokrat, předpokládám, že tělem i duší, nechtěl. Mohl byste se také teoreticky přiklonit k mezivariantě, tedy k nějaké formě měkké regulace, jenže ta by se podle odborníků dotkla pouze domácích uživatelů, nikoliv skutečných kyberzločinců. Navíc by i v tomto případě vzrostl stupeň nechťenné státní kontroly doposud relativně svobodného média.

Vážený pane předsedo vlády, prosím tedy nyní nejen o váš osobní názor na tento problém, ale zejména o stanovisko vlády jako vrcholného exekutivního orgánu, tak aby bylo možno do budoucna přejet rozličným spekulacím. Děkuji předem za jasnou a nevyhýbavou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Valentovi a pan předseda vlády je připraven odpovědět. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, předpokládám, že pan poslanec měl ve svém vyjádření na myslí článek, který vyšel v Mladé frontě Dnes 19. ledna letošního roku. Ten článek tam vyšel pod titulem "Chovanec: na web jen s povolením". Já bych rád zde ocitoval, abych byl přesný, reakci ministra vnitra, který se proti tomuto článku v Mladé frontě Dnes okamžitě 19. ledna ohradil, a chtěl bych tedy uvést na pravou míru tvrzení, která se objevila v Mladé frontě Dnes v této souvislosti.

Ministerstvo vnitra tedy ve svém stanovisku sděluje: Mladá fronta Dnes, konkrétně redaktor Václav Janouš, v úterý 19. ledna zveřejnil hrubě manipulativní text nazvaný "Chovanec: na web jen s povolením". Článek Mladé fronty Dnes podsouvá čtenářům lživé informace o tom, že ministr vnitra chce všem uživatelům rozdat jakési občánky a prosadit, aby lidé mohli na internet jen s povolením. Stejně tak ministr vnitra nikdy nefekl, že by chtěl přístup k internetu omezit. Tyto informace jsou lživé a nikdo z Ministerstva vnitra ani ministr vnitra nikdy nic takového nefekl. Považujeme tedy za nesmyslné dávat snahy o otevření veřejné debaty o bezpečnosti internetu do souvislosti s kroky Číny nebo třeba Ruska, tak jak to učinil redaktor Mladé fronty Dnes.

A dále tedy ještě cituji ze stanoviska Ministerstva vnitra: Ministr vnitra pouze vyjádřil názor, že zřejmě nastala doba otevřít na téma bezpečnosti internetu veřejnou diskusi. Otevřená odborná diskuse, která by se věnovala různým možnostem, jak se bránit působení extremistických hnutí ve virtuálním prostoru, je podle ministra potřebná a nemluví se o ní jen v České republice, ale i v dalších zemích. Ministerstvo vnitra považuje za zarážející, že se Mladá fronta Dnes v době, kdy o bezpečnosti internetu mluví prakticky celý svět, takto explicitně vymezuje proti snahám o boj s internetovou kriminalitou. Tolik tedy citace ze stanoviska Ministerstva vnitra, které v této věci bylo vydaná.

Čili i z toho stanoviska lze jasně doložit a dovodit, že ministr vnitra Chovanec nepřišel s žádným návrhem, jak omezit svobodu přístupu k internetu. Nicméně myslím, že je nám zřejmé, že tady existuje problém. Ten problém se spíše jmenuje ochrana údajů občanů při zveřejňování na internetu, protože obecně platí ochrana soukromí, ta obecně platí také na internet i na provozní a lokalizační údaje. A stejně se to týká i obsahu komunikace, kterou lidé vedou na internetu, dopadá na to listovní tajemství, které je ve většině případů možné prolamit jen se souhlasem soudce. To znamená, že velmi často se dnes i v rámci Evropské unie, jednotlivých zemí řeší problém, kdy si lidé stěžují, že na internetu jsou o nich nepravdivé či neaktuální informace, a velmi často se soudy za tyto stížnosti občanů staví. Takže myslím si, že není možné ignorovat situaci, kdy bohužel technologický pokrok v řadě oblastí, pokud jde o elektronickou komunikaci, předbíhá právo a předbíhá také oprávněný zájem občana na ochraně soukromí.

My si myslíme, že je důvod, abychom na toto téma vedli obecnou debatu, abychom na to vedli odbornou diskusi, ale cílem určitě není omezit svobodu internetu. Cílem je najít takové cesty, abychom omezili možnosti páchat internetovou kriminalitu. A já jsem velmi rád, že Česká republika patří mezi země, které jsou v této oblasti nadprůměrně aktivní. Jsem rád, že se nám podařilo prosadit v uplynulých dvou letech zákon o kybernetické bezpečnosti, že tady máme středisko, které provozuje Národní bezpečnostní úřad a které hlídá všechny incidenty v kyberprostoru, eviduje všechny incidenty v kyberprostoru. Jsem také rád, že Policie České republiky na úrovni celorepublikového útvaru zřídila specializovanou součást Policie České republiky v rámci ÚOHS, kde se experti policie věnují této kriminalitě. Chci také informovat o tom, že už na základě rozhodnutí, která byla učiněna v loňském roce v rámci zvyšování počtu policistů, výrazná část těch nových expertů, kteří budou najímáni k policii na celostátní úrovni, půjde do toho útvaru, který bude bojovat se zločinem na internetu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Pan kolega Valenta ještě doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji, pane premiére. Víceméně jste mně odpověděl, i když to byla odpověď taková trošku opatrná, ale chápou to. Dovolil bych si vám položit ještě jednu otázku, a to trošku z jiného soudku. Zajímal by mě váš názor, co říkáte na to, že tato informace, správně jste řekl, z jakého článku to pochází, ty informace, o kterých jsem zde hovořil, zajímalo by mě, co říkáte na to, že pochází z tábora vašeho koaličního spojence Andreje Babiše z hnutí ANO, protože ten samozřejmě deník Mladá fronta Dnes vlastní. Takže co mi k tomu můžete říci?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za doplňující otázku. Pan premiér je pravděpodobně také připraven odpovědět. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Tak určitě pokud bych se vcítí do pozice pana ministra Chovance v okamžiku, kdy tedy se ráno podívám na headliny a zjistím, že jsem takto nepravdivě osočen, tak bych si určitě nic pěkného o koaličním partnerovi nepomyslel. Čili minimálně bych to označil za nedostatek solidarity a určitého pochopení v rámci koaliční spolupráce. A po dalším nechci raději pátrat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme pokračovat, interpelace je vyřízena. Nyní pan poslanec Herbert Pavera ve věci čerpání evropských fondů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné odpoledne, vážený pane premiére, vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové.

Na dnešní tiskové konferenci pana premiéra a paní ministrně pro místní rozvoj mě zaujaly informace o čerpání dotací Evropské unie jak z úst paní ministrně, tak i pana premiéra. Mimo jiné pan premiér řekl, že je klíčovou prioritou vlády čerpání prostředků z fondů Evropské unie, a to opravdu chválím a věřím, že tomu tak bude. Pan premiér, ale také řekl, že když vláda nastoupila v lednu 2014, bylo vyčerpáno pouze 389 miliard korun, to je 55 % celkové alokace dotace. Vládě se podařilo pak za dva roky dočerpat 250 miliard korun až na 94 % z celkové alokace dotací. Paní ministrně pro místní rozvoj pak mimo jiné sdělila, že v roce 2013 se nedočerpalo 11 miliard, v roce 2014 9 miliard a pravděpodobně v roce 2015 nebude dočerpáno 10 miliard korun.

Pane premiére, opravdu si myslíte, že je pouze zásluhou vaší vlády čerpání dalších 250 miliard v letech 2014, 2015 v programovém období 2007 až 2013? Copak nevíte, že řada projektů byla podána již v roce 2012 i 2013 a poté se realizovala, a platba byla teprve až v roce 2014? Není tak vaše informace o čerpání dotace účelově upravená pro veřejnost? V roce 2013 se nevyčerpalo 11 miliard. V minulých vystoupeních jste za to obviňoval i pravicovou Nečasovu vládu. Možná že jste zapomněl na to, že tato vláda v tom roce vládla pouze půl roku a že by možná dosáhla mnohem lepších výsledků než vy v dalších letech. A je pravdou, že se v novém období 2014, 2015 nevyplatila zatím z prostředků EU ani koruna? Na dnešní tiskovce jste říkal, že v roce 2020 nebude tak málo peněz dočerpáno. To by znamenalo, že každý rok budete čerpat 130 miliard. Je to reálné? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda vlády je připraven na odpověď. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážené poslanci, samozřejmě souhlasím s tím, co říkal pan poslanec Pavera. Životní cyklus projektů je dlouhý, často je mnohem delší než plánovací období. To znamená, buď se s ním protne, nebo se s ním neprotne. Ale je evidentní, že řada projektů začala být připravována ještě před rokem 2007, než formálně období začalo. Pak muselo být uplatněno a muselo být zadministrováno. Jenom jsem zmínil jeden kontrolní údaj,

který si myslím, že je důležitý. Vždycky když nastupuje nová vláda, tak by to asi měla udělat. To znamená, řekneme vyčistit stůl a popsat věci, tak jak jsou, říci, kde je ten výchozí stav, na kterém začíná. Dneska jsem připomněl výchozí stav, na kterém jsme začínali v roce 2014. Situace byla taková, to plánovací období formálně trvalo 2007 až 2013 a pak samozřejmě se uplatňuje princip N+2, to znamená, dočerpáváme 2015. Čili v okamžiku, kdy nastoupila naše vláda, což bylo oficiálně 29. ledna 2014, tak už vlastně jsme byli v režimu N+2, protože základní období končilo v roce 2013. A v únoru roku 2014 po období 2007 až 2013 bylo vyčerpáno, bylo proplaceno 55 % celé alokace. Čili uběhlo celé období a bylo proplaceno jenom 55 % alokace. Když si to představíte, tak je to podobná situace, jako by teď proběhlo celé období a v roce 2020, který je před námi, příšla nová vláda a zjistila, že je vyčerpáno z této naší finanční perspektivy, která začala v roce 2014, jenom 55 % alokace, a zjistila to na jaře roku 2021, že je to jenom 55 %. Takže je evidentní, že k určitému zpoždění tady došlo a že tady byla nerovnováha a že velká část projektů se musela realizovat teprve na poslední chvíli a dočerpávalo se zejména v roce 2015.

Podařilo se nám tedy zrychlit čerpání. Za dva roky se podařilo proplatit 250 miliard. To znamená, dneska se pohybujeme na úrovni 94 %, výchozí hranice byla 55 %, teď jsme přes 94 %, a samozřejmě se teď budeme snažit ještě v rámci dokončování celého procesu, aby ten výsledek byl pokud možno co nejlepší.

Proč je důležité, abychom nenabrali zpoždění? V roce 2018 vlastně bude první rok... bude poslední rok, kdy bude možné ještě dočerpávat v rámci systému N+2, a v roce 2018 hrozí na konci roku první propadnutí evropských prostředků, které nestihneme vyčerpat. Takže my potřebujeme v roce 2018 mít vyčerpáno alespoň 50 % celkové alokace. To si myslím, že je mezník, na který by tato vláda měla cílit.

Dnes jsem o tom mluvil se všemi šéfy operačních programů. Snažíme se, abychom skutečně maximalizovali rozsah výzev, objem prostředků, na které jsou vypsány výzvy. Těch výzev je v tuto chvíli vyhlášeno cca 180. V informačním systému monitorovacího systému evropských fondů máme 11 tisíc žádostí už dneska zaevidováno. To znamená, pohybujeme se z hlediska celkové alokace kolem 30 % celkové alokace z hlediska vypsaných výzev. Takže si myslím, že jako výchozí stav je to v situaci, kdy si troufám říci, že jsme připraveni splnit cíl mít alespoň 50 % proplacených evropských prostředků v roce 2018, tak abychom se nedostali do situace, kde jsme byli 2013, 2014, 2015, že propadly evropské prostředky.

Jinak z hlediska bilance už dneska, kterou v zásadě sčítáme jenom ztráty, tak chci připomenout, že v roce 2013 se nepovedlo vyčerpat 11 miliard, v roce 2014 9 miliard a v roce 2015 by to měla být částka, tak jak dnes potvrídila paní ministreně pro místní rozvoj, do 10 miliard. Čili celkově za programové období, kdy jsme měli možnost čerpat zhruba 700 miliard by nemělo být dočerpáno do 30 miliard korun.

Jenom chci ještě připomenout, že podle dnešního ranního sdělení Ministerstva pro místní rozvoj oslabení kurzu české koruny vlastně vedlo k tomu, že se zvýšil během toho období, ten objem prostředků by se zvýšil zhruba o 23 miliard korun. To znamená, že to byla částka, se kterou jsme se ještě museli vypořádat navíc. Vzhledem k intervencím, které začala realizovat Česká národní banka, se zvýšil objem

prostředků v eurech a to ještě zkomplikovalo situaci z hlediska dočerpání starých evropských fondů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, děkuji. Pan kolega Herbert Pavera se hlásí k doplňující otázce. Ještě než ji řeknete, konstatuji omluvu pana poslance Martina Komárka od 14.30. Máte slovo.

Poslanec Herbert Pavera: Dobrě. Děkuji, pane premiére, za odpověď. Jenom připomínám, že ani vám se nepodařilo v roce 2014 a v roce 2015 proplatit ani korunu, takže věřím, že do toho roku 2018 se těch 50 % podaří.

Ale chci ještě poslední dotaz. V roce 2014 jsem se dotazoval vás i tehdejší paní ministryně pro místní rozvoj Jourové, zda v prostředcích EU období 2014–2020 je dostatek financí na rozvoj obcí a měst. Tehdy jste mě ubezpečili že ano. Opak je ale pravdou. Je tam mnohem méně peněz, než by obce a města skutečně potřebovaly. Budete tedy chybějící finance pro obce a města řešit třeba navýšením rozpočtového určení daní?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér doplní svoji odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Jestli mohu nejprve k té otázce naší schopnosti dosáhnout do toho roku 2018 zhruba těch 50 % celkové alokace. Ještě jednou tady připomenu a přečtu raději přesně ta čísla, jak jsme na tom nyní v zásadě k dnešnímu dni. Od počátku programového období bylo vyhlášeno za všechny programy 180 výzev s alokací 240 miliard v těchto výzvách, takže to znamená, tam už je možné podávat v monitorovacím systému žádosti. Těch žádostí je v monitorovacím systému zatím evidováno 11 tisíc. A ta částka 240 miliard představuje 37 % z celkové alokace, která činí 648 miliard korun. To znamená, v tuto chvíli máme výzvami pokryto cca 37 % alokace. Předpokládám, že v letošním roce už bude reálně zahájeno čerpání napříč operačními programy, a myslím si, že to je dobrý začátek splnění toho cíle, abychom měli vyčerpáno 50 % alokace v roce 2018.

Pokud jde o otázku pokrytí potřeb obcí a měst, myslím, že v celé řadě oblastí je, bude převís poplatky z hlediska čerpání evropských fondů. Ukazuje se to už dneska podle mě a bude se to více ukazovat u životního prostředí, kde byla výrazně snížena celková alokace prostředků. Tam velmi často byli žadateli obce a města. A já si myslím, že příští vlády budou muset pravděpodobně hledat náhradní zdroje v rozpočtu na posílení potřeb obcí a měst v této oblasti. Připomínám, že my jsme zvýšili rozpočtové určení daní pro kraje. Parlament to schválil, to znamená, to se zvýšilo od 1. ledna letošního roku a od 1. ledna roku 2017 se zvyšuje rozpočtové určení daní pro obce. To znamená, řeší se tam otázka posílení příjmů obcí na vrub celkového výnosu daně z přidané hodnoty. To jsou ty konkrétní kroky, které jsme podnikli.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tím je interpelace vypořádána. Dalším interpelujícím je poslanec Petr Fiala ve věci daně z přidané hodnoty. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Dobrý den, pane premiére. Na začátek bych citoval z jednoho dokumentu: "Občan a jeho rodina by se měli v zemi cítit svobodně, spokojeně a být na ni hrdi. Živnostníci, podnikatelé a firmy by v ní měli bezpečně a svobodně podnikat, platit daně a nabízet zaměstnání. Stát si bude vážit daňových poplatníků a zabrání plýtvání při rozdělování peněz z jejich daní." Tolik citát, myslím, že ten text poznáváte. Je to z programového prohlášení vaší vlády. A teď k té otázce.

V poslední době se objevují informace o tom, že finanční úřady úmyslně blokují nebo komplikují registraci plátců daně z přidané hodnoty. Tedy konkrétně těch lidí, kteří se chtějí dobrovolně k placení této daně přihlásit. Mohu uvést pář příkladů, co se po těch lidech, kteří chtějí dobrovolně platit daň z přidané hodnoty, požaduje. Předložte podnikatelský záměr, uveďte informace, o jakou ekonomickou činnost se jedná, uveďte adresu místa, kde ekonomická činnost probíhá, a doložte vlastnictví nemovitosti. Předložte obchodní smlouvy s odběrateli a dodavateli, případně další korespondenci. Sdělte, zda svou činnost uskutečňujete prostřednictvím svých zaměstnanců. Předložte seznam odběratelů a dodavatelů. Sdělte správci daně, jaký majetek vlastníte, například motorová vozidla, nemovitosti, počítače, kancelářské vybavení. Předložte případně další průkazné listinné dokumenty, které lze považovat za doklady prokazující výkon ekonomické činnosti. To jsou požadavky některých finančních úřadů, nebo řady finančních úřadů na ty, kteří chtějí dobrovolně platit daň z přidané hodnoty. Z toho je zjevné, že tady dochází ke zdržování a dochází tu k odrazování těch lidí, kteří toto chtějí dobrovolně udělat.

Pane premiére, já se vás ptám, jak je to v souladu s programovým prohlášením vlády. A taky co hodláte udělat pro to, aby tato praxe přestala.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér je připraven na odpověď. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokud mohu reagovat na interpelaci pana poslance Fialy, především chci říci, že my se snažíme v celé řadě oblastí dosáhnout toho, aby se snížilo okrádání státu na daních. To znamená, aby se snížily daňové úniky. Vedeme tady o tom debatu poslední dva roky velmi intenzivně v Poslanecké sněmovně. Vedli jsme ji kolem kontrolního hlášení na DPH, které zavedli na Slovensku a které my jsme zavedli také v České republice s cílem omezit daňové úniky. Vedeme debatu kolem elektronické evidence tržeb. Vedeme debatu o prokazování původu majetku. Ale pak jsou tady samozřejmě další opatření, která volí daňová správa právě proto, aby zamezila možnosti daňového úniku a působila preventivně proti vzniku ztrát pro státní rozpočet.

Chci také ještě zmínit z těch opatření, která jsme udělali, daňovou Kobru, což opět není nic, co by mělo život podnikatelům komplikovat. Mělo by to komplikovat život těm, kdo nejsou poctiví, kdo okrádají stát na daních a působí daňové úniky.

Pokud jde o téma, na které vy jste se tady teď zeptal: Daňová správa prověřuje všechny subjekty, které vstupují do systému daně z přidané hodnoty, prověřuje je stejně, bez ohledu na to, jestli tak činí dobrovolně, nebo tak činí povinně. Daňová správa to nedělá proto, aby podnikatelům zkomplikovala podnikání, ale dělá to proto, aby zabránila pokud možno vstupu osobám, které chtejí systém daně z přidané hodnoty zneužít. Zajišťuje se tak bezpečnější prostředí právě pro poctivé plátc, kterých je samozřejmě většina. Při registraci nových plátců DPH věnuje daňová správa maximální pozornost okolnostem, které by mohly nasvědčovat účelové registraci takového plátc s cílem zneužít systém daně z přidané hodnoty. Z tohoto důvodu se snaží daňová správa prověřovat zejména základní podmítku registrace a to, zda žadatel skutečně samostatně uskutečňuje nějakou ekonomickou činnost. Aby správce daně tuto věc ověřil, požaduje po poplatníkovi předložení stěžejních dokumentů. Jde například o podnikatelský záměr, obchodní smlouvy s odběrateli či dodavateli, způsob provádění ekonomické činnosti. Zda vůbec daňový subjekt má dostatečné personální či materiální vybavení pro deklarovanou činnost. Kopie vystavených faktur apod.

Jedná se o citlivá data. Finanční správa s nimi pracuje v režimu jejich ochrany a využívá se celá řada bezpečnostních opatření. Správce daně posuzuje každý případ žádosti o registraci plátc daně samostatně, zohledňuje také veškeré informace, které v rámci jím provedeného registračního řízení shromáždí, přičemž chrání také zájmy státu a chrání také zájmy těch plátců, kteří už v systému DPH dneska jsou. Před vydáním rozhodnutí o registraci plátc DPH pečlivě zvažuje konkrétní okolnosti daného případu, a to v závislosti na shromážděných dokladech. V případě, že správce daně na základě shromážděných dokladů zjistí, že deklarované plnění nebo předpoklad výkonu reálné činnosti se zakládá pouze na předstíraných plněních, pak je registrace zamítnuta.

Tolik tedy velmi stručně k okolnostem registrace plátců DPH do systému plátců daně z přidané hodnoty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane premiére. Pan poslanec Fiala položí doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Fiala: Já jenom poznamenám, že toto je skutečná interpelace. Tady ze 16 interpelací na pana premiéra je 8 od koaličních poslanců, což je minimálně zvláštní.

Pane premiére, mě vaše odpověď neuspokojila, protože obsahuje informace, které jsou mylné. Například pokud obrat podnikatele přesáhne jeden milion korun a on se stane povinně plátcem daně z přidané hodnoty, tak vůbec informace v tomto rozsahu a dokumenty v tomto rozsahu po něm požadovány nejsou. Takže ta rovnost tady není. A já tedy velmi pochybuji o tom a nedovedu si představit, k čemu potřebuje Finanční správa takové údaje, jako jaké má ten podnikatel auto atd. To přece vůbec s daní

z přidané hodnoty a s tím, jak podniká, nesouvisí. Takže tady jde zjevně o nepřiměřené požadavky na drobné podnikatele, a to na ty, kteří se dobrovolně chtějí stát plátcí daně z přidané hodnoty. Mně to případá jako úplně absurdní politika, kterou teď stát vůči těmto lidem uplatňuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér odpoví v doplňující odpovědi. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych odkázat na dlouhodobé analýzy, které předkládá daňová správa, když vyhodnocuje stav daňového prostředí v České republice. Netýká se jenom České republiky, týká se to i jiných zemí Evropské unie. Oblast daně z přidané hodnoty je oblast, kde dochází k výrazným daňovým únikům. A pokud by vláda nereagovala dostatečně razantně, pak by samozřejmě mohla být ze strany opozice kritizována za to, že nedělá dost pro to, aby daňovým únikům v oblasti daně z přidané hodnoty zabránila.

My se snažíme postupovat nikoliv způsobem pokus–omyl, že bychom vymýšleli česká řešení a ta tady zkoušeli v České republice. Snažíme se dívat kolem sebe otevřenýma očima. Snažíme se využívat zkušenosti okolních zemí a inspirovat se tam. A musím říci, že například Slovensko z hlediska opatření, která přijalo v posledních letech v boji proti daňovým únikům, výrazně Českou republiku předběhlo. A nemyslím si, že ta opatření, tak jak byla na Slovensku zavedena – jenom připomínám, že jsou tam registracní pokladny, že je tam kontrolní hlášení DPH – nemyslím si, že by to Slovensko nějak zpomalilo hospodářsky. Jenom připomínám, že v uplynulých letech v průměru slovenská ekonomika rostla výrazněji než ekonomika česká. Podařilo se nám Slováky předběhnout v loňském roce, kdy jsme dosáhli většího hospodářského růstu než u nich.

Takže ta opatření proti úniku v oblasti DPH mají svou logiku a vycházejí ze zkušeností daňových správ jiných zemí. Cílem je, abychom zabránili účelové registraci mezi plátce daně z přidané hodnoty, abychom zabránili vzniku účelově vytvářených řetězců, které pak slouží k tomu, že jsou vyváděny prostředky ze státního rozpočtu v podobě vratek odpočtu daně z přidané hodnoty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane premiére. Tak a pokračujeme interpelací pana poslance Zdeňka Soukupa ve věci migrace a opatření vlády. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, já trochu vybočím z korektní rétoriky.

Vážený pane premiére, ve své zprávě k migraci jste minulý týden zmínil některá stanoviska, některá opatření nebo očekávání, či jak to nazvat. Zmínil jste se například, že oslabení přílivu migrantů by mohlo zařídit Turecko. Obracejí se na mě lidé a také já se ptám, jak je možné věřit dohodě s představitelem země, který byl zvolen za

islamistickou stranu. Drobná pochybnost. Připomenu publikovaný výrok prezidenta Erdogana: Neexistuje radikální anebo umírněný islám. Islám je jenom islám. Islám je jenom jeden.

Opravdu můžeme věřit partnerovi, který přehlíží, nebo přehlížel spíš, tak se to dá říct, kšeftování s ropou z Islámského státu? Doložily to ruské i americké satelitní snímky nekonečných kolon cisteren na tureckém území. A jak je to s náborovými centry ISIL na tureckém území? Informaci o tom přinesly nedávno, řekl bych, prestižní a solidní americké agentury.

Pochybnosti mám také o tom, že nás spasí setrvalé verbální odmítání kvót a utěšování, že vlastně ležíme mimo hlavní migrační proud. Mám dobrou paměť. V živé paměti mám, jak k nám Spolková republika Německo po roce 1993 vyexpedovala tisíce Vietnamců vybavených tučným kapesním. Tehdy si pamatuji titulky: 50 tisíc Vietnamců odchází z Německa. Německá vláda tehdy nabídla každému Vietnamci, který se vystěhuje, zdarma letenku a 400 marek. Jsou to jenom pochybnosti. Jenom z těch očekávání, které máme, prostě některá nemusí vyjít.

Pane premiére, máme nějaký plán B?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér je jistě připraven k probíhajícímu bodu. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, to, co zde zmínil pan poslanec Soukup a týká se Turecka. Já jsem samozřejmě předtím, než jsme jako Česká republika souhlasili s dohodou s Tureckem, a my jsme ji podpořili, podpořilo tu dohodu všech 28 členských zemí Evropské unie, žádná země se nepostavila proti této dohodě, tak jsem vedl rozhovory s představiteli dalších evropských zemí a zkoumal jsem jejich motivaci k tomu, aby se takováto dohoda, která je hodně konkrétní a která dává samozřejmě Turecku řadu velmi slušných nabídek ze strany Evropské unie, ale současně požaduje také po Turecku naprostě konkrétní kroky, které by Turecko mělo uskutečnit, jestli skutečně je nezbytné, abychom takovouto dohodu nyní uzavírali. Velká část představitelů zemí, jako je Německo, Rakousko, Francie, byla přesvědčena o tom, že v případě takovéto dohody může Turecko jednat aktivněji ve snaze regulovat ten silný migrační tlak, který je Evropu.

Chci také konstatovat, že v situaci, kdy se prudce zhoršuje bezpečnostní situace kolem Evropy, na východě Ukrajina, konflikt Ukrajiny a Ruska, Blízký východ, válka v Sýrii, Islámský stát v Iráku a v Sýrii, severní Afrika, válka v Libyi, nestabilita v řadě dalších zemí, Evropa se musí více starat o to, co se děje v jejím okolí.

Turecko je významný strategický partner v regionu Asie, Blízkého východu, je to země, která je členem Severoatlantické aliance stejně jako my, tzn. je to náš spojenec v rámci Severoatlantické aliance a je to země, která má demokratický systém, byť v rámci toho demokratického systému v posledních letech získává největší podporu strana, která je nábožensky orientovaná na islám, což v tom tureckém náboženském prostředí není nic úplně výjimečného, ale v minulosti tam silnější pozici měly

sekulární politické strany, v posledních letech má silnější podporu nábožensky orientovaná strana, která vyhrála poslední volby do parlamentu a získala dokonce nadpoloviční většinu všech křesel, ale v rámci demokratických voleb v Turecku.

Já teď nechci hodnotit kvalitu turecké demokracie. Myslím si ale, že Evropa musí využít všechny možnosti, aby rychle regulovala ten silný migrační tlak, který na Evropu směruje. Jsou tedy následující varianty postupu, nebo jednotlivé kroky.

Za prvé. Máme oprávněnou možnost požadovat po Turecku a Řecku, aby zlepšily spolupráci z hlediska regulace migrace. Můžeme požadovat na základě uzavřené dohody s Tureckem, aby Turecko zasáhlo proti pašérákům lidí, aby omezilo možnosti vyplouvat na člunech z tureckého pobřeží, aby omezilo možnosti tam ty čluny distribuovat, prodávat, včetně záchranných vest, aby Turecko posílilo bezpečnostní opatření na svém západním pobřeží a vracelo uprchlíky na své pobřeží, pokud je zadrží, ve svých pobřežních vodách. Tohle můžeme po Turecku požadovat. Můžeme po něm také požadovat, aby lépe chránilo své vnější hranice a regulovalo např. příliv uprchlíků z Pákistánu nebo Afghánistánu na své území.

Současně, pokud Turecko nebude schopno plnit tyto povinnosti a nepovede to ke snížení migračního tlaku, máme oprávněnou možnost požadovat tuto regulaci po Řecku. Já jsem rád, že Evropská komise konečně po řadě měsíců upozorňování začala velmi pečlivě zkoumat, jestli Řecko plní všechny podmínky, které by mělo jako člen Schengenu.

V případě, že ani Řecko nebude schopno zareagovat, další varianta, která podle mého názoru je naprostě reálná, je varianta, že pomůžeme střežit hranice v Bulharsku a Makedonii a dosáhneme toho, že na této hranici mezi Bulharskem a Řeckem, mezi Bulharskem a Tureckem, mezi Makedonií a Řeckem, event. mezi Albánii a Řeckem bude dodržován režim pro regulaci migrace, že od této hranice budou vraceni ekonomičtí migranti a bude dána možnost vstupu pouze uprchlíkům, kteří mají šanci v Evropě získat azyl.

Tady může sehrát pozitivní roli V4. Proto jsem také svolal v té situaci, která je před summitem Evropské unie, kdy v Evropě roste nervozita z toho, co bude v příštích týdnech, tak jsem svolal do Prahy 15. února summit premiérů V4. Sejdeme se tady a chceme se konkrétně domluvit, co může V4 udělat pro posílení ostrahy hranic na Balkáně, tzn. na té linii, kterou jsem popsal. Jak můžeme pomoci Bulharsku, jak můžeme pomoci Makedonii a jak budeme společně vystupovat na Evropské radě, abychom zdůraznili ten aspekt ochrany vnější schengenské hranice. Protože než vznikne společná evropská pohraniční a pobřežní stráž, to bude ještě nějakou dobu trvat, my jsme připraveni tam vstoupit, do té pobřežní stráže, a do té doby podle mého názoru je potřeba jednat na Balkáně v rámci této hlavní migrační trasy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Doplňující otázka pana poslance Soukupa. Prosím.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já spíš než otázka drobná poznámka. Já jsem rád, že máme plán B a dokonce i C, jak jsem se doslechl.

Já jsem se před časem zúčastnil s delegací jako doprovod pana Hamáčka cesty do Makedonie. Musím konstatovat, že v podstatě Makedonci už zcela logicky tuto hranici vytvořili bez ohledu na to, že v podstatě nedostali na to svého času od Evropské unie ani korunu.

Nicméně rád bych se zeptal na jednu věc. Může dojít k opravdu krizové situaci, kdy všechna tato opatření v podstatě nevyjdou. Jsme připraveni, dejme tomu, na uzavření naší národní, státní hranice? Víte, my v podstatě, to není nic proti Evropské unii, protože jak známo, z reglementu Evropské unie my minimálně na půl roku, a teď se jedná o dalším přesčasovém období, na to v podstatě máme nárok. A chtěl bych se zeptat, za jak dlouho jsme schopni v podstatě učinit takové opatření.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Jenom chci připomenout ještě v souvislosti s tím, co říkal pan poslanec, o té situaci s Vietnamci, a řekněme, tou dobou, kdy odcházeli z Německa a řada z nich se usazovala tady u nás v České republice. Tak pokud budeme, a my jako Česká republika na tom trváme, respektovat dublinské dohody a pravidla, která fungují v rámci Schengenu, tak Německo by k nám mohlo vracet pouze takové uprchlíky, kteří by prokazatelně na jeho území přišli přes Českou republiku. Takové množství, to množství uprchlíků, kteří by takto přišli do Německa přes naše území, je naprostě minimální. Ale samozřejmě v rámci pravidel Schengenu by to takto mohlo fungovat, ale toto minimální množství jsem schopní samozřejmě jako Česká republika regulačně zvládnout. V případě, že by došlo k tomu, že Německo uzavře své hranice, zesílí kontrolu na svých hranicích, Česká republika je připravena reagovat, budeme reagovat v návaznosti na Rakousko. Předpokládám, že pokud by Německo uzavřelo své hranice, vzápětí uzavře své hranice také Rakousko, Slovensko a prostě to domino se bude skládat po Balkáně směrem na jih. To znamená, že jednotlivé země postupně budou přijímat zpřísněná opatření na svých hranicích.

Česká republika má v tuto chvíli posílený dozor na hranici mezi Českou republikou a Rakouskem. V loňském roce proběhlo cvičení policie a armády a v tuto chvíli je policie a armáda připravena v případě rozhodnutí vlády během několika hodin dramatickým způsobem zesílit ostrahu hranice mezi Českou republikou a Rakouskem. U této hranice předpokládáme, že by mohla být nejvíce zatížena v případě rozhodnutí Německa uzavřít svoji hranici do doby, než by o uzavření svých hranic rozhodlo také Rakousko.

Čili odpověď na otázku pana poslance je: v řádu několika hodin. Příslušné plány jsou připraveny, příslušní policisté a příslušníci armády jsou připraveni, čili se přesně ví, o které jednotky by se jednalo. Proběhl nácvik a byla zmapována jižní část hranice z hlediska potřebné infrastruktury, která by se tam musela přivézt, abychom byli schopni také policistům a hlídkujícím vojákům zajistit potřebné zázemí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan poslanec Ladislav Velebný k otázce minimální mzdy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Velebný: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, obracím se na vás ve věci zvyšování minimální mzdy, protože se domnívám, že chodit do práce a být chudý je pro občany České republiky nedůstojné. Jak všichni víme, zaměstnanost se růstem investic a exportu neustále zvyšuje. Roste HDP na osobu, udržuje se nízká inflace, v posledním roce se snížilo zadlužení státu. Vláda se snaží zlepšit životní situaci těch skupin, které jsou nejzranitelnější. Mám za to, že když ekonomika roste, měly by to poznat nejen firmy na svých ziscích, ale taky zaměstnanci ve svých příjmech.

Pane premiére, od ledna letošního roku se zvedla minimální mzda. Tady připomenu, že od roku 2013 se tak již minimální mzda v České republice zvýšila o 1 900 korun, přitom, a to chci zdůraznit, od roku 2007 se šest let nezvyšovala. Podle mě jde o rapidní nárůst. Přesto ale musím konstatovat, že Česká republika patří k zemím s nejnižší minimální mzdu. Pane premiére, jednou z priorit vlády je zvyšovat minimální mzdu a dostat ji na úroveň, kdy bude plnit funkci ochrany pracujících lidí před pádem do takzvané pracující chudoby. Tady opět připomínám, že za pravicových vlád byl tento instrument záměrně devalvován, aby neplnil svoji funkci. Proto se vás ptám, pane premiére, jak dále vláda hodlá postupovat ve věci zvyšování minimální mzdy i v následujícím období. Pane premiére, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče, za vaši otázkou. Pan premiér je připraven a odpoví. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, to, co tady zmiňoval pan poslanec Velebný, já s tím v zásadě můžu souhlasit. Bohužel musím i potvrdit, že patříme mezi skupinu zemí v Evropské unii, které mají absolutně nejnižší minimální mzdu. Patříme tuším mezi čtyři nebo pět zemí, které mají nejnižší minimální mzdu v rámci celé Evropské unie. Předběhlí nás Poláci, předběhlí nás Slováci, někde zhruba na naší úrovni jsou Maďaři. Nižší minimální mzdu má třeba Bulharsko nebo Rumunsko a to jsou země, které mají mnohem nižší životní úroveň, než má Česká republika.

Pokládám za velkou chybu, a myslím si, že to přineslo velkou deformaci na trhu práce, že od ledna 2007 do srpna 2013 se vůbec minimální mzda nezvyšovala. To znamená, že ačkoliv byla inflace, ačkoliv se zvyšovala průměrná mzda, tak minimální mzda zůstávala pořád stejná, kupní síla minimální mzdy tudiž šest let klesala. Vedle toho se neustále mluvilo o tom, že pracovat se musí vyplatit, že by lidé neměli zůstávat doma na sociálních dávkách, že by měli brát i méně placenou práci, prostě takových řečí se vedla celá řada, ale vedle toho se nezvyšovala minimální mzda. To je jedna z největších chyb a jsem rád, že jsme tohle mohli kompenzovat a do značné míry dohnat. Za dva roky jsme zvýšili minimální mzdu celkem o 1 400 korun hrubého, takže teď od 1. ledna letošního roku je minimální mzda v České republice

9 900 hrubého. To není žádná velká suma. Když si vezmete odvody na sociální a zdravotní pojištění a daň z příjmů, tak to, co lidem zůstane, není vůbec žádná velká částka. Já se domnívám, že jak je minimální mzda v dnešní době, tak stále neplní motivační roli, kterou by plnit měla.

My potřebujeme mít takovou minimální mzdu, aby člověk, který pracuje, byl' za minimální mzdu a ještě něco projede do zaměstnání, měl ale více peněz, než dostane, když je na sociální podpoře. Takovou minimální mzdu v České republice potřebujeme. Dohodli jsme se v rámci vládní koalice, máme to v koaliční smlouvě, že by minimální mzda měla dosáhnout 40 % průměrné mzdy. Pokud počítáme s tím, že letos průměrná mzda vzroste někam na částku 27 000 korun hrubého, tak podle mého názoru by minimální mzda příští rok měla vzrůst alespoň na 11 000 korun hrubého. I těch 11 000 korun hrubého nejsou žádné velké peníze, ale je to dobrý začátek k tomu, abychom byli skutečně schopni říci v České republice, že pracovat se vyplatí, aby tady byla motivace pro lidi, kteří jsou nezaměstnaní. Máme v České republice 100 000 volných pracovních míst. Samozřejmě to nejsou v řadě případů pracovní místa, kde se pobírá minimální mzda. Většinou se pobírá větší plat a vyžaduje to určitou kvalifikaci. Ale potřebujeme zvýšit motivaci pracovat.

Když jsem v uplynulých měsících jednal s lidmi, kteří jsou v první řadě, pracují na úřadech práce, snaží se dlouhodobě aktivizovat nezaměstnané, jsou na přepážkách, kde řeší sociální dávky, tak oni unisono říkali jednu věc: potřebujeme, aby se zvětšil rozdíl mezi dávkami a minimální mzdou. Čím větší rozdíl bude, tím lépe se nám bude pracovat z hlediska aktivizace lidí dlouhodobě nezaměstnaných, z hlediska aktivizace lidí, kteří jsou na sociálních dávkách, prostě proto, že úroveň minimální zaručené mzdy bude více motivovat k tomu, aby tito lidé přemýšleli o změně životního stylu a aby se snažili najít si práci. Takže je to velmi důležité nejenom z hlediska sociální spravedlnosti, slušného standardu pro lidi, kteří pracují, ale je to také velmi důležité pro to, aby tady lépe fungoval trh práce.

A poslední poznámka. Právě proto, že máme v České republice stále nízké mzdy a v řadě oblastí, když lidé dojíždějí do práce, tak se skutečně nevyplatí za nízké mzdy pracovat, tak si myslím, že užitečnou roli plní daňový bonus, který funguje v rámci našeho systému daně z příjmu. Nejsem stoupencem toho, aby se daňový bonus rušil, protože si myslím, že to je opět motivační složka pro nízkopříjmové skupiny, pro lidi, kteří pracují za nižší platy, aby se jim vyplatilo do takovéto práce chodit, dojíždět. Zvyšme minimální mzdu a nerušme daňový bonus.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Pan kolega Velebný nepožaduje doplňující odpověď. Pokračujeme interpelací pana poslance Ladislava Šincla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šindl: Vážený pane premiére, poskytovat úvěry je v naší zemi neskutečně jednoduché. Nepotřebujete licenci, nemusíte splňovat žádné náročné požadavky, prostě nabídnete svoje služby. Z uvedeného důvodu je nebankovních subjektů, které působí na poli spotřebitelských úvěrů, přes 50 000, protože stačí získat živnostenské oprávnění a můžete začít veselé podnikat. V takovém prostředí je velice

těžké vykonávat účinnou kontrolu. Působnost státu je navíc rozšířena mezi dvě instituce – živnostenské úřady, u kterých se jednoduše požádá o udělení živnosti, a Českou obchodní inspekci, která následně vykonává dozor. Důsledkem tohoto stavu jsou nekalé praktiky některých firem, nebál bych se říct bankovních šmejdů, které v touze získat tučnou provizi doslova parazitují na spotřebitelských úvěrech a vhánějí statisíce občanů do náruče bezohledných exekutorů.

V České republice dluží půl milionu lidí takové peníze, že je pravděpodobně nikdy nebudou schopni splatit. Přes všechna opatření však bankovních šmejdů neubývá. Na to se samozřejmě nabalují sociální problémy. V konečném důsledku je to stát, který na své náklady, přesněji na náklady každého z nás, daňového poplatníka, musí vzniklé problémy řešit. Z tohoto důvodu mě, pane premiére, zajímá, zdali připravuje stát nějakou regulaci v oblasti spotřebitelských úvěrů, která spadá do sedě ekonomiky. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Šinclovi. Pan premiér je připraven. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, snad se pan poslanec Šincel nebude zlobit, ale já jsem si vzpomněl ještě na jednu věc, která se týkala interpelace pana poslance Soukupa, který se ptal na Turecko. Shodou okolností až ted za malou chvíli tady skončím interpelace, budu mít setkání s velvyslancem Turecka v České republice a budeme mluvit spolu dnes o tom, jak je plněn akční plán, který byl uzavřen mezi Tureckem a Českou republikou. A minulý týden jsem se setkal s naším velvyslancem, kterého máme my v Turecku, abych přesně od něj zjistil, co se v Turecku reálně v těchto posledních dnech odehrává, a byl bych také velice rád, kdyby Turecko ještě před jednáním Evropské rady pokud možno navštívil ministr zahraničí Zaorálek a opět na místě se pokusil maximálně přesvědčit o opatřeních, která jsou v Turecku realizována. Takže jsem pro to, abychom využili všechny možnosti, abychom s Tureckem jednali a zdůraznili, na čem má Česká republika zájem.

Pokud jde o interpelaci pana poslance Šincla. Já myslím, že směřujeme k tomu, abychom skutečně udělali poslední krok k integraci dohledu nad naším finančním trhem. Když jsem byl ministr financí, tak jsme integrovali dohled nad finančním trhem, pokud šlo o kapitálový trh. Pokud šlo o pojíšťovnictví, tak jsme zrušili Komisi pro cenné papíry a část dohledu z Ministerstva financí nad pojíšťovnami a obojí jsme to převedli na centrální banku. Čili ČNB dneska dozoruje významnou část českého finančního trhu.

Ale samozřejmě kromě bankovních poskytovatelů půjček tady máme tisíce nebankovních poskytovatelů půjček, kteří v zásadě jsou regulováni jediným zákonem, a tím je živnostenský zákon. A pak samozřejmě obecnými pravidly, která se týkají obchodního a občanského zákoníku. Já myslím, že je to naprostě nedostatečné. Proto jsme se jako vládní koalice dohodli už před dvěma lety a nedávno jsme dokončili práci a poslali zákon sem do Poslanecké sněmovny, kde navrhujeme nový zákon o úvěru pro spotřebitele, který by měl výrazně zvýšit ochranu spotřebitele na

finančním trhu. Navrhujeme, aby všechny subjekty, které poskytují spotřebitelské úvěry, tzn. všechny nebankovní subjekty, podléhaly dozoru České národní banky, tzn. že dojde k přelicencování trhu. Tyto subjekty budou muset splnit nové zákonné podmínky včetně minimálního kapitálu, který by měly mít k dispozici. To znamená, že dojde k dokončení procesu integrace dohledu nad celým finančním trhem pod jeden subjekt, pod Českou národní banku.

Já jsem přesvědčený o tom, že tento proces změny regulace, posílení regulace a přelicencování, by mohl výrazným způsobem pročistit náš trh. Pevně věřím, že to povede k tomu, že na trhu zůstanou seriózní subjekty, které budou kontrolovány a regulovány ze strany České národní banky, a budou regulovány také sankce, které si může poskytovatel účtovat v případě prodlení spotřebitele tak, aby bylo zabráněno pádu spotřebitele do dluhové pasti.

Nově budou podléhat regulaci i tzv. mikropůjčky do 5 tis. korun, které vůbec nebyly regulovány. Jsem přesvědčený o tom, že tento nový zákon o úvěru pro spotřebitele, který vláda schválila a poslala do Parlamentu, znamená v zásadě revoluční kvalitatívni krok z hlediska posílení ochrany spotřebitele na finančním trhu. Chtěl bych využít i této příležitosti, abych požádal Poslaneckou sněmovnu, aby tento návrh zákona schválila, aby co nejdříve mohl být zahájen proces přelicencování těch subjektů, které poskytují nebankovní půjčky, a aby co nejdříve došlo ke zkvalitnění prostředí, ve kterém jsou u nás v České republice tyto půjčky poskytovány.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli není doplňující otázka. Není tomu tak. Pan kolega Koníček v tom případě, bude to poslední interpelace na pana premiéra, na jakou se dostane podle vylosování. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane premiére, kontrolní výbor dne 15. října 2015 ke kontrolnímu závěru č. 12/08 Programy průmyslové spolupráce přijal usnesení č. 146, ve kterém požádal předsedu vlády, aby do 30. listopadu 2015 sdělil kontrolnímu výboru postoj vlády k využití programů průmyslové spolupráce. Usnesení vám bylo doručeno 20. října 2015. Když nebyl postoj vlády ve stanoveném termínu na kontrolní výbor doručen, upozornil jsem vás na to dopisem dne 10. prosince 2015. Dnes máme 28. ledna 2016 a na kontrolní výbor nebylo stále nic doručeno. Můžete mně, pane premiére, vysvětlit, jak pracuje Úřad vlády, když ani po třech měsících není schopen na kontrolní výbor doručit požadovaný materiál?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi kontrolního výboru poslanci Koníčkovi. Pan premiér jistě připraven. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, jediné, co mohu říci, že samozřejmě nechám prověřit korespondenci mezi kontrolním výborem a Úřadem vlády tak, abych zjistil, v čem je problém a proč nebyla zpracovaná příslušná odpověď, zejména pokud jste v prosinci loňského roku tuč věc

urgoval. Samozřejmě Úřad vlády nemůže zaujmout stanovisko za vládu. Předpokládám, že jsme se obrátili v této věci na Ministerstvo průmyslu a obchodu, které je v této záležitosti gesční. Takže já prověřím tuto korespondenci a odpověďel bych vám potom následně na tuto vaši ústní informaci formou písemné odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Koníček nežádá doplnění odpovědi... Nevím, jestli ještě kolegu Bendla... který tady není, takže jeho přihláška propadá. Paní poslankyně Bohdalová tady také není, takže i její interpelace. Pan kolega Hovorka tady je, takže může přednестi interpelaci a vzhledem k nedostatku času mu bude odpovězeno písemně. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, na Ministerstvu zahraničních věcí existuje již několik let registrační systém pro podání žádosti o pobytová oprávnění v České republice. V závislosti na individuálním nastavení jednotlivých zastupitelských úřadů se lze registrovat k podání žádosti o schengenská víza a k podání žádosti o povolení dlouhodobého či trvalého pobytu na území České republiky. Na webových stránkách ministerstva se píše, že žádost bude podána na velvyslanectví České republiky samostatně na základě vaší registrace. Provedení a zpracování vaší registrace je bezplatné. Doporučujeme provést registraci samostatně bez zprostředkování cizí osobou. Potvrzení termínu pro podání žádosti bude zasláno na kontaktní emailovou adresu, kterou uvedete ve formuláři. Poté je nutné pomocí potvrzovacího číselného kódu zasланého emailem svoje zadání ihned potvrdit.

Podle mých informací není možné se do toho systému regulérně přihlásit. Systém je údajně spouštěn na pár minut denně, náhodně a všechny registrace vychytájí robotické servery. Zato tisk a internet je plný inzerátů, že určitá firma může zajistit vízum např. občanům Ukrajiny za příslušný poplatek 800 dolarů zaplatených na účet do Německa. Samozřejmě všechno bez dokladů. Znamená to, že někdo na tom podivném systému docela slušně vydělává, a rozhodně to nepřispívá dobrému jménu České republiky v zahraničí.

Žádám a prosím proto o informace, kdo je technickým provozovatelem systému Visapoint. Kde jsou příslušné servery tohoto systému, zda v České republice nebo přímo na zahraničních konzulátech, nebo jinde? Kdo má nad tímto systémem přímou kontrolu a dozorové pravomoci? Je možno zpětně zjistit, jak často je systém spouštěn a z jakých adres se do systému přihlašují potenciální zájemci o vízum? Jsou tyto adresy identické s adresami konkrétních žadatelů?

Pokud odpovědi přímo neznáte, tak prosím o zaslání písemné odpovědi. Žádám vás, pane premiére, abyste tuto informaci prověřil a zjednal nápravu, aby se Česká republika chovala jako standardní evropská země, transparentně vůči žadatelům o dočasný či trvalý pobyt –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, víte, že máte jenom dvě minuty na otázku. (Poslanec Hovorka děkuje.) Já se musím zeptat pana premiéra, jestli chce odpovídat v tuto chvíli. Raději písemně, protože ta odpověď by nemohla být časově dokončena. Takže se shodneme na tom, že je 16 hodin, že doba na interpelace vůči předsedovi vlády skončila.

Děkuji panu předsedovi vlády, děkuji interpelujícím a přejeme k interpelacím na jednotlivé členy vlády, kdy prvním interpelujícím je pan poslanec Ladislav Velebný na ministra vnitra Milana Chovance ve věci Nadačního fondu Generace 21. Prosím pana poslance.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v uplynulých dnech do České republiky dorazila první skupina iráckých křesťanů. Proč to připomínám? Protože uprchlíci opravdu existují. Jsou to křesťané především v Iráku. Ti jsou především ohroženi působením různých islamistických teroristických buněk, jako je například Islámský stát. Evropa je ale ignoruje. Místo toho vypisuje kvóty na drtivou většinu muslimů. Vím, že Nadační fond Generace 21 se již dlouhodobě snaží do Česka dostat opravdové a skutečné uprchlíky. Proto se ptám, pane ministře, jak pokračuje přesídlování iráckých křesťanů s Nadačním fondem Generace 21 a zda máte bezpečně zjištěno, že tito lidé jsou opravdu křesťané, křesťané, kteří patří mezi pronásledované a kteří jsou ohroženi na životě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Velebnému a pan ministru vnitra je jistě připraven na svou odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, k dotazu pana kolegy Velebného prostřednictvím pana předsedajícího bych uvedl pár základních a zásadních informací. Jedná se o iniciativu ze strany Nadace Gen 21. Podobné iniciativy jsme zaznamenali i u našich partnerů v Polsku na Slovensku, kdy podobný počet křesťanů pocházejících z oblastí dotčených boji byl taktéž tedy v rámci resettlementu, tedy převezení a integrace do společnosti, převezen. My jsme s tímto nadačním fondem vyjednávali velmi dlouho o podmírkách společného memoranda. Jednání nebyla jednoduchá a tady stát byl spíše spolupracujícím subjektem při tomto projektu.

Není možné rozčleňovat lidi podle víry. Toto je jednoznačně křesťanské nadace a Ministerstvo vnitra v této věci provádělo bezpečnostní sken, zdravotní prohlídky, které byly velmi pečlivé. Na druhé straně nadační fond se zavázal téměř ze 100 % uhradit náklady spojené s převozem těchto lidí a s jejich integrací do společnosti. Máte pravdu v tom, že zatím přijela pouze část deseti lidí z této skupiny. Zbytek je v Libanonu a v jiných zemích. Převoz dalších křesťanů z Libanonu se zatím tedy odkládá, a to z důvodu, že nebyly vyřízeny potřebné dokumenty ze strany nadace směrem k libanonskému státu. Tito lidé musí získat výjezdní povolení, protože v mezidobí jím propadla podle všeho krátkodobá víza, která na území Libanonu měli.

Naše bezpečnostní složky udělaly velmi hluboký vhled do integrity těchto lidí, do jejich historie, ztotožnily dokumenty, provedly se pohovory a lze konstatovat, že lidé, kteří přijíždějí, jsou jednostranně ztotožněni, včetně toho, že známe jejich historii a že jsou to lidé, kteří pocházejí z oblasti bojů a kterým opravdu reálně hrozí v zemích původu nebezpečí újmy na zdraví nebo na životě. To lze s absolutní jistotou konstatovat.

Nemyslím si, že do budoucna je možné, abychom nahrazovali imigrační politiku státu těmito projekty. Vidím tento projekt jako projekt pilotní, omezený a nejsem si jist, jestli v budoucnu můžeme masivně k těmu projektu přistupovat.

Je také poctivé říci, že 150 křesťanů, kteří zamířili do Polska v rámci podobného projektu, na území Polska nezůstalo a odebralo se do jiných zemí Evropy, s největší pravděpodobností mířili do těch zemí, kam míří většina migrujících osob z těchto částí světa, a to je Spolková republika Německo a sever Evropy. Na Slovensku jsou zatím několik týdnů a tam ta skupina se drží pohromadě a účastní se integračního programu, včetně intenzivních kurzů slovenštiny. Ti, co přijeli k nám, byli převezeni do rekreačního zařízení už pod správu nadace a v současné době budou probíhat integrační kurzy, tzn. minimum dejme tomu v oblasti práva, český jazyk a další otázky spojené s tím, aby získali potřebné znalosti o České republice.

Já bych si potom dovolil poslance a senátory, tak jak jsme zvyklí, informovat e-mailem o postupu dalších příchozích podle toho, jak se bude dělat vyřizovat potřebné výjezdní dokumenty až do toho počtu 153, tuším, celkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru a zeptám se kolegy Velebného – nemá zájem o doplňující otázku. Pokračovat tedy budeme interpelací paní poslankyně Nině Novákové na ministra kultury České republiky Daniela Hermana ve věci ochrany kulturních památek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Dámy a páновé a především vážený pane ministře, jistě se mnou budete souhlasit, že kulturní dědictví naší země tvoří velmi pestrou mozaiku a jedním z kamínků sice ne kvantitou velkých, ale velmi cenných jsou historické hudební nástroje. Všechny tyto nástroje jsou dokladem obrovského řemeslného mistrovství, které může sloužit jako vzor současnosti. Můžeme konstatovat, že zhruba 2 800 těchto historických nástrojů je dnes v péči Národního muzea, ale pak je tady ještě skupina zhruba tisíce hudebních nástrojů, které jsou rozptýleny ve více než sto objektech, kde sice jsou k dispozici, aby je viděla veřejnost, ale na druhé straně v těchto objektech se o ně stará sto týmů a ty mají různou úroveň péče, kterou mohou poskytnout. Mezi touto tisícovkou nástrojů je více než třetina světově významných.

Já se tedy ptám, pane ministře, jakou garanci ochrany takového křehkého dědictví dává Ministerstvo kultury, když v několika, tuším dvanácti, expertních komisích, které plní roli poradního orgánu ministerstva, není v současné době ani jeden expert na historické hudební nástroje. Domnívám se, že i když je to kvantitou malá část našeho kulturního dědictví, ta péče nesmí být také malá. A není pro mě argument – domnívám se také, že ministerstvo by mělo být proaktivní ve sledování a v metodické

pomoci při ochraně těchto historických hudebních nástrojů a že bychom neměli čekat, až si někdo všimne, jako je to na jednom zámku, že se s cenným klavírem zachází jako se stolem v depozitáři, protože je to jenom starý klavír. Takže táži se, pane ministře, jakou garanci dáváte ve vašich expertních skupinách k ochraně těchto historických hudebních nástrojů. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne. Já děkuji paní poslankyni Novákové a poprosím pana ministra kultury Daniela Hermana o odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážená paní poslankyně, ochrana movitého kulturního dědictví je podporována z programu Integrovaný systém ochrany movitého kulturního dědictví, zkratka ISO, v následujících podprogramech: ISO A – zabezpečení objektů, v nichž jsou uloženy předměty movitého kulturního dědictví, bezpečnostními systémy a mechanickými zábranami, ISO B – evidence a dokumentace movitého kulturního dědictví, ISO C – výkupy předmětů kulturní hodnoty mimořádného významu a ISO D – preventivní ochrana před nepříznivými vlivy prostředí. Z podprogramu ISO D jsou poskytovány prostředky na vybavení a zkvalitňování restaurátorských, konzervátorských a preparátorských pracovišť, na vybavení depozitářů a stálých expozic muzeí a galerií potřebnou technikou, na vybavení centrálních depozitářů Národního památkového ústavu a na náročné restaurování, konzervování a preparování sbírkových předmětů. Celkově je na programy ISO v rámci rozpočtu Ministerstva kultury v roce 2016 vyčleněno 40 mil. korun. Z toho konkrétně na program ISO D 15 mil. korun. Oproti roku 2015 se jedná o 50procentní nárůst finančních prostředků na tyto programy.

Součástí kulturního dědictví podporovanou z výše uvedených programů jsou i historické hudební nástroje. Z celkové sumy 8 mil. 302 tis. korun, které v letech 2009 až 2014 obdrželo z podprogramu ISO D Národní muzeum, byla částka 680 tis. určena na restaurování hudebních nástrojů. Další částka ve výši 1 mil. 682 tis. korun byla vyčleněna na vybavení depozitářů Českého muzea hudby. Z celkové finanční podpory Národního muzea z podprogramu ISO D v letech 2009 až 2014 bylo tedy 28,5 % určeno právě pro České muzeum hudby.

V loňském roce zídlilo Ministerstvo kultury ve spolupráci s Národním muzeem, Českým muzeem hudby a Národním památkovým ústavem metodické centrum dokumentace konzervování a restaurování hudebních nástrojů a podpořilo jeho činnost i finančně. Toto metodické centrum je určeno na podporu všech vlastníků historických hudebních nástrojů na celostátní úrovni i v regionech. To znamená, že právě v loňském roce jsme se výrazně zaměřili na otázku hudebních nástrojů, aby jim byla věnována odpovídající péče. A co se týká pracovníků, kteří se touto péčí zabývají, tak mohu říci, že podle informací, které z našich příspěvkových organizací mám, jsou to lidé odborně na výši, kteří jsou specialisty na problematiku, kterou se zabývají. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, ani to není snad doplňující otázka, nebo resp. když budeme teď jednat o tisku 666, ochrana památkové fondu, tak se nemůžeme bavit jenom v číslech, ve finančních částkách atd., ale musíme mluvit také o lidech. Jestliže si otevřu stránky Ministerstva kultury a budu se pít po tom, kdo je v poradních orgánech, tak nezlobte se, jaksi konzervovat, ochraňovat atd. harfu či starý hammerklavír je něco jiného a nepřipadá mi, že plně kvalifikovaný k tomu je člověk, který třeba umí ochraňovat nebo opravovat kostel atd. Já jsem v tomto odpověď na otázku pořád nedostala. Jestli skutečně jste si jist, pane ministře, že ve vašich poradních orgánech (upozornění na čas) tito odborníci jsou. Je to opravdu veliká specializace a ta si myslím, z mého pohledu, když se na to podívám, tam chybí. A přísně bych oddělovala Národní muzeum a památky, které jsou rozeseté po celé ČR. Tam odborníci už vůbec nejsou. (Opět upozornění na čas.) Omlouvám se.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím pana ministra o jeho doplňující odpověď. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Plně souhlasím s paní kolegyní Novákovou. Je to skutečně široké spektrum činnosti, kterou naše příspěvkové organizace, kterých máme celkem 29, provádějí, od té klasické památkové péče až po specializovaná pracoviště. A jedním z nich je právě ono v loňském roce zřízené Metodické centrum dokumentace, konzervování a restaurování hudebních nástrojů.

České muzeum hudby patří pod Národní muzeum, ale je to specializované pracoviště, které se právě zabývá především otázkou tohoto kulturního dědictví – hudebního. To znamená, že pracovníci, kteří pracují v tomto nově zřízeném metodickém centru, jsou samozřejmě lidé odborně vzdělaní na otázku péče i o historické hudební nástroje. Plně souhlasím s tím, že samozřejmě akcenty, které jsou položené na péči o hudební nástroje, jsou poněkud jiné než akcenty položené na péči o stavební památky. Nicméně všechno to zapadá do té široké oblasti péče o kulturní dědictví a je třeba k tomu přistupovat velmi citlivě. Je třeba rozlišovat specializace. Takže znova říkám, souhlasím s tím, co paní kolegyně Nováková říkala. Jde o to, aby specializovaná pracoviště odborné pracovníky měla, a také se o to snažíme. Jsem přesvědčený, že právě co se týká Metodického centra dokumentace, konzervování a restaurování hudebních nástrojů, že tomu tak je. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Třetí interpelaci přednese pan poslanec Jan Chvojka, který bude interpelovat přítomného pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci migrační krize. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezké odpoledne, dámy a pánové, hezké odpoledne, pane ministře. Já mám k vám takový dotaz, který samozřejmě hýbe Českou republikou. Ke mně do kanceláře v regionu chodí nejenom běžní občané, voliči, spolustraníci, ale i další lidé a ptají se na věc, která podle mě je v dnešní době asi nejzásadnější. Jsou toho názorů, že migrační krize nepolevuje a odhady počtu migrantů, kteří by mohli do EU vstoupit nelegálně, se blíží počtem z roku 2015. Nejenom mě, ale i výše zmíněné zajímá, jaké jsou plány EU na řešení situace. Zajímá je, pokud navržená řešení nefungují, jak můžeme situaci řešit jinak. A také nás zajímá, co navrhuje naše vláda, potažmo Ministerstvo vnitra. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, jak to vyřešíte?

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Tak velmi nelehká otázka od pana předsedajícího. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, o migrační krizi jsme tady debatovali již mnoho hodin. My jsme se bohužel nedostali ke slovu přes přehršli technických otázek. Já chápau zájem poslankyň a poslanců k tomuto tématu a jsem velmi rád, že v interpelacích se k tomuto můžu obšírněji vyjádřit.

Vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedající, náš recept je stále stejný. Je stále stejný už několik měsíců. A bohužel jsme před těmi několika měsíci nebyli schopni nalézt shodu v rámci evropských států a teď se snad zdá, že se blýská na lepší časy, protože to, co říká Česká republika už minimálně osm měsíců, začinají konečně akcentovat i některé jiné evropské státy, ty rozhodující. My se asi nedočkáme toho, že by oni někdy řekli: Češi měli pravdu nebo Slováci měli pravdu. Ale to je ve své podstatě jedno. To je v této migrační krizi – buď všichni vyhrajeme, nebo všichni prohrajeme.

Řešení je jednoduché. Znovu se vracím, a říkal jsem to mnohem už v minulosti, po útocích ve Francii na reakci Charlie Hebdo se sešli zástupci velkých evropských států a Spojených států a výsledkem toho bylo jednoznačné poselství – aby si Evropa lépe chránila svoji vnější hranici. Od té doby jsme se snad posunuli k tomu, že Evropská komise konečně vydobyla, že Řecko si svoji roli a funkci neplní a že je potřeba s Řeckem začít velice důrazný dialog k tomu, aby došlo k naprávě. My jsme si, tak jak říká můj přítel a kolega slovenský ministr vnitra, postavili velký činžák s 28 byty a zapomněli jsme, že nemáme pod kontrolou klíče od hlavního vchodu. A pokud se nám nepodaří obnovit kontrolu vstupu do Schengenu, tak se stane to, že jednotlivé státy svoje byty začnou zamýkat a obnovovat hranice, a to je v první fázi konec schengenského prostoru a v druhé fázi je to z mého pohledu i konec Evropy, tak jak ji známe. Pro Českou republiku, pokud by se to stalo, by to mělo obrovské ekonomické dopady. Jsme otevřená ekonomika, ekonomika vývozní, a jakákoliv de facto blokáda na naši hranici i pro obchodní styk by znamenala dramatické snížení konkurenčeschopnosti ČR.

Na druhou stranu pokud se členské státy Evropy rozhodnou k tomu, aby své hranice začaly více bránit, a mělo by to znamenat pro ČR jakékoli riziko, jsme

připraveni na stejné kroky. Učiníme je neradi, ale jsme připraveni. Jsme připraveni. Popisujeme v současné době infrastrukturu na hranicích ČR. Infrastruktura na hranicích s Rakouskem je popsána. Nacvičili jsme částečné uzavření hranice s Rakouskem a obnovu kontroly ve větším rozsahu, než je teď. Jsme připraveni ve lhůtě do pěti hodin tam vyslat policejní posily i armádu, aby tato hranice byla více kontrolována. To je ten nejhorší scénář z mého pohledu. Ale i na ten jsme připraveni, protože je potřeba se připravovat i na ty scénáře, které se nám líbit nemusí, ale pro bezpečnost České republiky je potřebné i tyto věci nacvičovat a být na ně připraveni.

Pro nás je prioritou obnova kontroly schengenského prostoru. V první fázi donutit Řecko, aby plnilo své povinnosti. Už dlouho hovoříme o takzvaných hotspotech. Mělo jich být jedenáct, funkční jsou tři. A já se obávám, že ani ty tři nejsou funkční tak, jak jsme si představovali. Byli jsme kritizováni za systém detence, to znamená systém, kdy migrující osoba, která jednoznačně deklaruje, že v zemi, kterou prochází, nechce zůstat, je zadržena a je podle dublinských ustanovení, případně mezistátních ustanovení mezi jednotlivými státy vracena bud' do státu, kde poprvé do Schengenu vstoupila, nebo do státu, z něhož do České republiky přišla. Bez této detence, bez toho, abychom tyto lidi omezili na svobodě do doby, než je jejich věc vyřízena a oni jsou vráceni bud' ve variantě jedna, nebo ve variantě dva, hotspots nemůžou nikdy fungovat, protože se stanou pouze registračními centry nevalné kvality, kde ti lidé, ad jedna, nebudou udávat pravé údaje, protože ti poctiví je samozřejmě udají a ti, kteří budou chtít zastírat svůj původ, ať už je to národnost, nebo svoji historii, tak ji v tom velmi rychlém sledu, jak jsou dneska ty kontroly prováděny, velice efektivně zakryjí.

To znamená, potřebujeme hotspots, které by v řádu několika týdnů začaly fungovat, a aby si evropské země kously do toho kyselého jablka a jednoznačně se domluvily na tom, že hotspots budou fungovat i jako detenční zařízení. K tomu směřovala i dohoda zemí V4, že bez toho, aby hotspots byly detencí a byli jsme schopní opravdu zjistit, kdo k nám přichází a jestli má statut uprchlíka, nebo ekonomického migranta, bez toho nejsme schopní ten systém nastavit, aby řádně fungoval.

Pokud se nepodaří s Řeckem dohodnout a obnovit –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Čas, pane ministře. I když se posloucháte strašně dobře, je mně to velmi líto.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vy jste mě vyzval, abych to vysvětlil, tak jsem se snažil...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jste hodný, děkujeme. Pan poslanec má doplňující otázku, prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Přesně tak, děkuji. Pan ministr bude mít ještě šanci doříci to, co nestihl. Chtěl bych za prvé poděkovat za jeho vyčerpávající odpověď. Myslím si, že jeho přístup, potažmo přístup české vlády je velmi pragmatický a

rozumný a pro Českou republiku pozitivní. A na závěr určitá osobní pochvala pana ministra vnitra. Velmi si vážím toho, a samozřejmě každý ministr to nedělá, byť toto téma, které má v gesci, je velmi palčivé a trápí asi nejvíce občany České republiky, vážím si toho, že jezdí do regionu a snaží se postup naší vlády vysvětlovat běžným občanům a nejenom tady v naší Sněmovně. Tímto ho touto cestou zvu i do Chrudimi, kde bych ho velmi rád uvítal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím, pane ministře, ještě dvě minuty.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanc: Omlouvám se, já se u toho tématu vždycky rozvášním a je to na dlouho.

Vážený pane poslanče, vážené kolegyně, vážení kolegové, recept na migrační krizi je ochrana vnější hranice, funkční hotspots, abychom věděli, kdo k nám přichází, abychom jasně mohli definovat, kdo potřebuje pomoci a kdo si pouze chce zlepšit život a je takzvaným ekonomickým migrantem, a naučili se ty ekonomické migranti ve velmi rychlém sledu a velmi efektivně vracet do zemí původu. To je recept na krizi, která tady je. A já pevně doufám, že to, co dnes vidíme, že Evropská komise přiznává, že více než polovina lidí, kteří přicházejí, jsou ekonomičtí migranti, že jsme si jasně pojmenovali problém, že Řecko nefunguje, že to snad znamená obrat k lepšímu a Evropa přijme efektivní opatření, jejichž budeme součástí, na to, abychom byli schopni tuto krizi zvládnout. Po této krizi může přijít krize větší, a pokud ta opatření neuděláme, tak odpověď na vaši otázku, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, je, že ty počty příští rok můžou být srovnatelné s rokem loňským, dokonce můžou být i vyšší.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru a přikročíme ke čtvrté interpelaci, kdy paní poslankyně Markéta Adamová bude interpelovat paní ministryně práce a sociálních věcí Michalu Marksou ve věci zákona o sociálních službách. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Adamová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, já jsem měla dvě interpelace, a protože ta druhá byla vylosována v takovém pořadí, že se na ni určitě nedostane řada, pokusím se tedy spojit je do jedné a zvládnout dva dotazy. Oba dva se totiž týkají příspěvku na péči, takže novely zákona o sociálních službách.

Obracejí se na mě teď lidé, a oni se tedy předtím obracejí na úřady práce se žádostí o přiznání příspěvku na péči, kteří se po několika týdnech, nebo dokonce měsících v usnesení úřadu práce dočtu, že se řízení ve věci žádosti o přiznání přeruší, protože Česká správa sociálního zabezpečení nedodala posouzení stupně závislosti. Řízení je pak přerušeno, dokud úřad toto posouzení neobdrží, a to na dobu neurčitou, což si myslím, že je vůči témtu lidem minimálně neférové jednání, i když podle správního rádu je zřejmě zcela v pořádku. Žadatel ale netuší, jak a kdy a jestli vůbec bude o jeho žádosti rozhodnuto, nemá ani tyto základní informace. Nárok na

opravný prostředek, jelikož proti přerušení řízení se nemůže odvolat, tedy nemá. Problematika v oblasti posudkových lékařů a toho, že jednání s nimi je zdlouhavé a posuzování opravdu trvá velmi dlouho, je známý fakt. Mě by zajímalo, co Ministerstvo práce a sociálních věcí v posledních dvou letech, tedy od doby, kdy zastáváte post ministryně, v této věci udělalo. Zda je nějaká v současné době třeba alternativa toho, jak by se vydání posudků urychlilo a jak tedy tu věc řešit.

Můj další dotaz směřuje k novele, kterou jsme projednávali v tomto týdnu v prvním čtení, kdy jsem se vás dotazovala ve svém příspěvku na analýzu, s kterou přišlo Ministerstvo práce a sociálních věcí k číslu, nebo respektive k údaji 10 % navýšení této sociální dávky. Zajímalo by mě, jestli ta analýza existuje, protože jste na můj dotaz v rámci té diskuze nereagovala ani jste si nevzala závěrečné slovo, tak se vás ptám nyní, jestli existuje, jestli byste mi ji mohla dodat. (Místopředseda Gazdík poukazuje na čas). Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci. Když to vezmu od konce, co se týče těch 10 %. Vzhledem k tomu, že příspěvek na péči pobírá asi 330 tis. lidí a za rok 2015 to byla suma 21 mld., takže to je velká a nezanedbatelná suma ve státním rozpočtu, těch 10 % nebyl výsledek žádné analýzy, to opravdu byl výsledek diskuze a nějakého kompromisu s Národní radou pro zdravotně postižené a s tím, co teď, v tuto chvíli unese státní rozpočet. Opravdu je to, a jak víte, tak jsme se bavili nejdřív o tom, případně že by to bylo dvakrát po sobě 5 %, a pak jsme raději došli k tomu, že to bude rovnou alespoň 10 %. Takže je to taková jakási první pomoc, lze říci.

Co se týče druhé otázky, tak ta je samozřejmě velice složitá a bolestná. Tahle malá novela zákona o sociálních službách, kde je teď těch 10 %, tak to je taková, jak říkám, první pomoc. Jinak se chystá velká systémová novela zákona o sociálních službách, kde jedna z oblastí, kterou řešíme, je právě zkrácení doby řízení příspěvků na péči a vlastně změna toho systému, protože s posudkovými lékaři je obrovský problém. Nejenže jich je málo, ale opravdu velká část jich brzo odejde do důchodu a bude velký problém. Takže změna spočívá v tom, aby mnohem větší důraz byl kladen na sociální šetření, mohli to dělat lidé, kteří vystudovali třeba zdravotně-sociální fakultu, aby se situace zlepšila. Jinak věřím, že tyto případy, protože zase na to obrovské množství, které oni posuzují, jsou na ty počty pořád ještě případy jednotlivé, jakkoliv samozřejmě to vůbec nezlehčuje, protože se nám také stává, že rodina žádá o příspěvek na péči, a než se to vyřídí, tak vlastně ten člověk zemře. Takže opravdu děláme všechno pro to, abychom se tomu vyhnuli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Prosím, paní poslankyně, vaše doplňující otázka.

Poslankyně Markéta Adamová: Já doplním otázky k oběma těm otázkám. Jedna věc je, že vy vlastně přidáváte 10 % plošně, tak jestli jste neuvažovali, že byste zvolili diferencovaný přístup k jednotlivým jak skupinám, tak i věkovým kategoriím, protože ono se často teď uvádí, že příspěvek na péči už nebyl myslím osm, někdo uvádí dokonce, že deset let, zvyšován. Ona to úplně pravda není. On v určitých úrovních zvyšován byl, v jedné byl zase snižován a bylo to vždycky právě po analýze toho, komu je potřeba více pomoci a kdo naopak zase třeba tolik řekneme nebude poškozen, pokud mu zvýšen nebude. Takže jestli neuvažujete nebo jste neuvažovali i o tom diferencovaném přístupu.

Druhá otázka směřuje zase k posudkovým lékařům, nebo spíše je to takový podnět, abyste neopomněli kontrolu posudkových lékařů, protože pokud ještě navíc budete rozvádět tu to pravomoc na pracovníky, kteří nejsou lékaři, tak se obávám, že v tom případě by ten systém bylo možné jenom lépe kontrolovat, aby lépe fungoval už nyní, že by to nemusela být otázka změny zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím, paní ministryně, o vaši doplňující odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: V tuto chvíli, jak je to nastaveno, tak opravdu se domnívám, že je potřebná změna zákona. Jinak ale my jsme třeba změnili metodiku v tom smyslu, aby se nestávaly takové ty excesy, jakože ten člověk je úplně ochrnutý na celé tělo, ale je mentálně zcela při smyslech a nedostane ten nejvyšší stupeň. To jsme vyloučila, aniž byla cesta změny zákona, ale domníváme se, že teď už to jinak nepůjde.

A jinak co se týče myšlenky navýšení udělat diferencovaně, ano, to také bylo předmětem diskuse. Vzhledem k tomu, jak dlouho vlastně ten příspěvek nebyl zvýšen, tak jsme se pro tuto chvíli opravdu dohodli v té široké skupině zainteresovaných, že se to zvýší plošně, protože těch 10 % není zase tolik, nieméně v budoucnosti také v té velké novele uvažujeme třeba speciálně o skupině lidí, kteří vyžadují 24hodinovou asistenci a kteří ani s tím nejvyšším příspěvkem na péči si ji naprostě nemohou zaplatit a řeší se to potom různými dotacemi a ze soukromých zdrojů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Pátou interpelaci přednese pan poslanec Petr Kudela, který bude interpelovat pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci souhlasu obce při dodatku na bydlení a souladu se zákonem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, pane předsedající, vážení členové vlády. Pane ministře, Poslanecká sněmovna na podzim roku 2014 projednala sněmovní tisk, novelu zákona o pomoci v hmotné nouzi. Zákon byl vyhlášen dne 19. 11. 2014 pod číslem 252/2014. Zákonodárci v tomto zákoně dali obcím právo, aby se vyjadřovaly k žadatelům o doplatek na bydlení. Toto ustanovení obce začaly rády využívat, avšak

způsobilo to vlnu nevole u žadatelů a jakousi bouři. Vy jste svým doporučením napsal, aby se toto stanovisko obcí považovalo pouze za nezávazné vyjádření obce, a sám upozorňujete na to, že se jedná o jakýsi rozpor mezi praxí a legislativou a je potřebná novelizace tohoto zákonného ustanovení. Chci se tedy zeptat, v jakém jsme stavu, a také chci upozornit na očekávané postavení obcí, které by tohoto ustanovení rády využívaly. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, Ministerstvo vnitra krátce po nabytí účinnosti zákona č. 252/2014 Sb., kterým byl souhlas obce poslaneckým pozměňovacím návrhem, a to podle § 33 odst. 6 zákona o pomoci v hmotné nouzi, schválen a zakotven, poskytlo Ministerstvu práce a sociálních věcí stanovisko, ve kterém označilo souhlas obce za závazné stanovisko vydané v samostatné působnosti obce. Nieméně jak se ukázalo, s tímto výkladem byla spojena řada praktických problémů, které by učinily souhlas obce v praxi neaplikovatelným. Správní řád totiž nepočítá s tím, že by závazná stanoviska byla vydávána v samostatné působnosti. Právní úprava by tak neposkytovala osobám dotčeným nesouhlasem obce dostatečnou právní ochranu. Poté co byl souhlas obce projednán poradním sborem ministra vnitra ke správnímu řádu, jehož členy jsou odborníci na správní právo, a též Legislativní radou vlády, Ministerstvo vnitra došlo k závěru, že by se měl zvolit takový výklad, který by zohlednil v co nejvyšší možné míře jak ústavní práva žadatele o přiznání doplatku na bydlení, tak právo obce se vyjádřit k řízení, v němž k tomuto doplatku se rozhoduje.

Z výše uvedených důvodů Ministerstvo vnitra doporučilo Ministerstvu práce a sociálních věcí vycházet z výkladu, který poskytl poradní sbor ministra vnitra ke správnímu řádu, a považovat souhlas obce za nezávazné vyjádření projevu a vůle obce v tomto řízení, tedy řízení o přiznání doplatku na bydlení. Zároveň ve shodě s Legislativní radou vlády Ministerstvo vnitra doporučilo urychlené přijetí novely zákona o pomoci v hmotné nouzi, která odstraní nejzásadnější nedostatky této právní úpravy. Tento zákon je tedy v gesci mé kolegyně a otázka na tu novelu by měla směřovat na ni. Ministerstvo vnitra tedy neodebralo obcím jejich pravomoc, obce mají nadále možnost poskytnout souhlas nebo jeho poskytnutí odmítnout. Ministerstvo vnitra poskytlo pouze nezávazný právní názor k povaze tohoto souhlasu a k důsledkům jeho neudělení.

Zásadní problém je tedy potřeba vidět především v přijatém zákoně, který zakotvil institut souhlasu obce bez jakékoli podrobnější úpravy. Ještě jednou připomínám, že toto bylo dáno v rámci připomíkového řízení, v rámci návrhu, který změnil původní úpravu při projednávání v Poslanecké sněmovně. Ministerstvo práce a sociálních věcí jako gestor zákona o pomoci v hmotné nouzi připravilo novelu, která by tyto zásadní nedostatky měla odstranit. Nejsem si jist, jak bude probíhat legislativní proces, a tady opravdu je to otázka na paní kolegyni Tominovou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Prosím, pane poslance, máte doplňující otázku? Nemáte. Šestou interpelaci přednese paní poslankyně Zuzana Kailová a bude taktéž interpelovat pana ministra Milana Chovance ve věci vývoje migrace.

Poslankyně Zuzana Kailová: Dobrý den, dámy a pánové. Pane ministře, i já tentokrát mám interpelaci na téma migrace, protože toto téma rezonuje společnosti a bohužel si myslím, že bude rezonovat společnosti i v letošním roce.

Odborníci se shodují v tom, že v cílových zemích může zásadním způsobem migrace jako taková ohrozit vnitřní stabilitu a bezpečnostní situaci. I když víme, že Česká republika není pro drtivou většinu běženců cílovou zemí, ale pouze tranzitní, i přesto bych se vás chtěla zeptat, jak se vyvíjela situace v oblasti nelegální migrace v minulých měsících a jaký je nyní současný stav. Také by mě zajímalo, kolik osob požádalo v poslední době o mezinárodní ochranu v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Poprosím pana ministra. Pane ministře, vy i migrace jste oblíbení v kolektivu Poslanecké sněmovny. Prosím o odpověď.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, v období loňského roku bylo zajištěno celkem 8 563 osob při nelegální migraci na území České republiky, což je v porovnání s předešlým rokem, tedy s rokem 2014, nárůst téměř o 80 %, a to hlavně díky osobám zajištěným při nelegálním pobytu, což se stalo v 97 % případů. Důvodem zvýšení počtu osob v rámci nelegální migrace v roce 2015 byl především vysoký počet záchyty nelegálních migrantů při tranzitní migraci přes naše území. V jednotlivých měsících byl počet zjištěných osob rozložen nerovnoměrně. Situace kulminovala v srpnu, kdy bylo zachyceno téměř 1 800 osob. Následně došlo k postupnému poklesu a v prosinci se již tyto záchyty počítaly v jednotkách osob. Celkově tento měsíční průměr se potom snížil tedy z 1 800 v srpnu na necelých 400. Rovněž území rozložení krajů bylo velmi různorodé. Především záchyty byly realizovány v Jihomoravském a Jihočeském kraji, tedy v krajích, které přílehlají se státní hranicí s Rakouskem.

Vlna nelegální tranzitní migrace na území České republiky dosahovala tedy vrcholu, jak jsem již říkal, v červenci až září loňského roku, ve druhé polovině září došlo k poklesu a stabilizaci a tento pokles a stabilizace trvá od té doby až dosud. Záchyty v posledních dnech jsou buď jeden, dva nebo nula, to znamená, záchyty jsou velmi malé. Důvodem toho, že v té době, tedy v letních měsících, došlo k takovému poklesu, bylo především to, že Maďarsko dokončilo stavbu plotu a přímá migrační trasa tedy vede přes Slovensko a Rakousko do Spolkové republiky Německo. Od počátku posledních opatření vyhlášených dne 17. června do 27. ledna 2016 bylo v rámci tranzitní nelegální migrace zajištěno 3 332 osob.

Poslední opatření, o kterých se teď hovoří v Německu a v Rakousku, to znamená o posílení ostrahy mezi Rakouskem, Německem a mezi Rakouskem a Slovenskem by

v budoucnu nemělo mít vliv na zhoršení migračního postavení České republiky. Spíš to bude znamenat určité problémy a destabilizaci Slovenska, na jehož území tedy se mohou potom kumulovat migranti, kteří budou rakouskými orgány označeni jako ekonomičtí migranti.

Situace v České republice, jak jsem říkal, je v současné době klidná, od 27. ledna bylo v rámci tranzitní nelegální migrace zajištěno pouze 38 cizinců. Počty osob v zářízení pro zajištění cizinců se pohybují pod stem umístěných, k dnešnímu dni tam nejsou ani žádné děti, to znamená, jsou tam pouze ženy a muži, děti v současné době nemáme v detenci žádné. O mezinárodní ochranu požádalo v České republice v roce 2015 1 525 osob, nejvíce z tohoto počtu byli Ukrajinci, a to 46 %, Syřané 9 %, občané Kuby 8 %. Od začátku letošního roku požádalo o mezinárodní ochranu 91 osob, z toho 35 bylo z Ukrajiny, 15 z Iráku, 10 z Kuby a Syřanů v tomto počtu za letošní rok bylo 5 osob.

Jedinou velkou negací a negativem, které já vidím a predikují, je zvýšená migrace z Afghánistánu, kde se podařilo zločineckým skupinám, které dříve pašovaly drogy a pašují je i v současné době, k tomuto svému tedy pseudopodnikání ještě přibrat de facto převádění osob. Bohužel Afghánistán v současné době vytvořil velmi funkční systém převádění osob dál do Evropy. Chtěl bych připomenout, že Afghánců žije velké množství mimo své domovy. V Pákistánu jich je v současné době 1,5 milionu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně. (Poslankyně Kailová z místa: Nemám.) Ne, ne, tak děkuji paní poslankyni i panu ministrovi. Sedmou interpelaci přednese pan poslanec Petr Bendl, který bude interpelovat pana ministra zemědělství Mariana Jurečku ve věci dopadu antikuřáckého zákona na výrobu piva.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, kolegyně, kolegové, pane předsedající. Pane ministře, vláda nakládá na malé a střední podnikatele postupně čím dál tím víc povinností. Je to předmětem našich debat o povinném hlášení DPH, o EET, podle mých informací i vinařský zákon, tak jak jej schválila vláda, bude mít velmi tvrdý dopad na malé vinaře, ti jsou velmi znechuceni z chování z Ministerstva zemědělství, na to, jakým způsobem vláda schválila tento návrh zákona, který omezuje a bude do budoucna omezovat šanci podnikání zejména malých vinařů. A teď v zákoně antikuřáckém, nebo chcete-li v návrhu zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky tabáku, alkoholu a jiných návykových látek, v integrované protidrogové politice se objevují paragrafy, které zakazují prodávat alkohol na řadě všeobecných akcí. Takže už si nekoupíte do budoucna, pokud tento vládní návrh projde, například svařené víno či grog apod. na sportovních akcích, kam řada lidí chodí fandit apod., to už si nekoupíte. A jediné, co navrhujete nebo co navrhuje ten vládní návrh zákona, je, že maximálně bude šance, abyste si koupili desetistupňové pivo, protože v návrhu zákona je přímo řečeno, že bude možné prodávat alkohol do 4 % objemového etanolu. To znamená, na některá desetistupňová piva se to bude vztahovat, ale na žádný jiný alkohol nikoliv. V tom zákoně, my jsme si toho původně nevšimli, to je natvrdo napsáno. Natvrdo napsáno.

A tak já se chci zeptat, pana ministře, protože nic o dopadech dovnitř sektoru pivářského či vinařského v té důvodové zprávě není, zdali taková analýza existuje, či nikoliv. Já jsem o tom mluvil před chvílí s představiteli pivářských svazů, kteří na tuto skutečnost upozorňovali, a vy jste na to nereagovali. Tak se ptám, zdali taková analýza existuje, či nikoliv a zda jste si vědom dopadů takovéhoto zákazu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Poprosím pana ministra zemědělství. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, dobré odpoledne. Na interpelaci pana poslance Bendla, který tady ještě do toho vložil malou vsuvku, která se týkala vinařů, musím jednoznačně odpovědět a budu na to v únoru na velkém setkání se všemi vinaři ve Velkých Bílovicích odpovídat já osobně se svými kolegy, na malé vinaře z Čech a Moravy ta novela rozhodně negativně nedopadne, ba naopak. Jejich postavení bude daleko lépe a více chránit.

Pokud jde o váš dotaz, přiznám se, ve věci antikuřáckého zákona asi by bylo dobré, aby byl více směrován na Ministerstvo zdravotnictví, protože to je jejich gesce. Nicméně chápu ten přesah, o kterém vy hovoříte, do našeho resortu. Ono kvalifikovaně odhadovat, co se stane a jaké dopady to bude mít na sektor spotřeby piva, vína a jiných alkoholů, de facto podle mě žádná studie není schopna vyhodnotit. Nicméně je tady i nějaká studie z Univerzity Karlovy, která říká, že naopak lze třeba vidět i pozitivní dopady této zákonné normy, že například návštěvy v restauracích se mohou zvýšit o 3 až 6 % a může tím vzrůst i spotřeba některých alkoholových produktů. Protože já si myslím, a je to z mé osobní zkušenosti, že spousta klientů, především rodičů a rodin s dětmi, kteří logicky do restaurací, kde se kouří, nechodí, a tudíž přicházejí tyto restaurace o potenciální zákazníky. A musím říct, že nemám informace v rámci toho, že by některá země, která zavedla restriky v omezení kouření, že by došlo třeba v Belgii k poklesu spotřeby piva či jiných alkoholových produktů. Takové informace jsem nezaznamenal. Když jsme dívali na spotřeby právě v evropských zemích, tak k tomu nedošlo po zavedení tady tohoto zákazu. Takže jednoznačně říct, jaké chování bude u spotřebitelů, myslím si, že nikdo není schopen toto přesně definovat. Takže tolik asi moje reakce na to, co vy jste tady interpeloval. Víc asi vám já nejsem v tento okamžiku schopen odpovědět.

Jenom bych polemizoval s tím, co jste říkal, že jsou pouze všechna tato opatření restrikтивní, regulatorní, a která zhoršují prostředí podnikání v České republice. Já s vámi principiálně nebudu souhlasit, protože naopak já znám spoustu provozovatelů provozoven, restaurací a pohostinství, kteří za mnou chodí a říkají, jak já mám podnikat, když dělám poctivě veškeré účetnictví, všechno řádně tomuto státu daním a mám o x desítek metrů vedle sebe konkurenci, kde prokazatelně vím, že tomu tak není. A dokázat odkontrolovat úplně všechny provozovny každý rok, tak abychom mohli říct státe, udělej tuto kontrolní činnost a v rámci kontrolních nástrojů donut' podnikatele, kteří se nechtějí chovat férově, aby se takto chovali, prostě s ohledem na kapacitu zaměstnanců z Celní a Finanční správy není možné. Takže potom je to

otázka toho, že stát musí umět nastavit nějaké nástroje, které povedou k tomu, aby se podnikatelské prostředí kultivovalo, aby se podnikatelé chovali férově vůči sobě samotným a vůči státu, protože zákony hovoří jasně. Jak zákon o podnikání – podnikáme za účelem zisku. Zákon o účetnictví jasně říká, jaké jsou povinnosti podnikajícího subjektu při tržbě, při evidenci celních dokladů atd. Říkám to z vlastní zkušenosti člověka, který jedenáct let donedávna podnikal.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Stát není schopen ochránit ani mail pana premiéra, natož pochybuji, že bude schopen ochránit data, která budou všichni podnikatelé posílat do jednoho datového centra. Tam si potom každého svléknete do naha a budete vidět, za kolik od koho kupuje, a bude se to týkat těch poctivých a ti pak na to doplatí. O tom jsem hluboce přesvědčen.

A pro ty z vás, kteří nevěří tomu, co jsem tady říkal, tak vám jenom odcituji část toho zákona, protože mám strašně málo času. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 se zakazuje prodávat nebo podávat alkoholické nápoje – a teď řeknu – mimo jiné, mimo jiné na veřejnosti přístupné sportovní akci s výjimkou alkoholického nápoje obsahujícího nejvýše 4 % objemového etanolu, to znamená maximálně pivo desítka. Už si tam prostě svařák ani nic jiného nekoupíte. A to bych tady mohl citovat další a další, protože na pouti už si nekoupíte vůbec nic skoro. (Nesrozumitelné hlasy z pléna.) Na to se to nevztahuje.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poprosím pana ministra o doplňující odpověď, jestli si na pouti koupíme, nebo nekoupíme.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Tak musím říct, že to, co jsem říkal na úvod, by mělo směřovat na předkladatele, v tomto případě na ministra zdravotnictví. Nicméně teď mi tady kolegové říkají v této věci, aby se tyto věci řekneme nezregulovaly takto striktně, budou podávány pozeměnovací návrhy, abychom si i na pouti mohli dát nejenom desetistupňové pivo, ale i dvanáctistupňové, resp. asi s vyšším obsahem alkoholu, než jsou čtyři procenta. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dostáváme se k osmé interpelaci. Pan poslanec Radim Holeček bude interpelovat pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka ve věci oběti pyramidových společností. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, získal jsem informaci, že se v rakouském parlamentu projednává kauza společnosti Lyoness. Zvedají se tisíce obětí a dožadují se vložených finančních prostředků zpět. V Čechách je společnost

Lyoness též velmi aktivní, i zde je nepřeberné množství obětí, které se pomalu začínají domáhat svého práva. Rakouský obchodní soud ve Vídni před rokem uznal celkem 61 ustanovení obchodních podmínek společnosti Lyoness za neplatná. Lyoness svým klientům slibuje slevy či vrácení určité částky z nákupu u jejich partnerů, mnohé spotřebitelské organizace, hlavně Verein für Konsumenteninformation, který firmu zažaloval, ji ale považují za dobře maskované pyramidové schéma. Vyšetřován kvůli podezření z provozování pyramidového schématu byl Lyoness v mnoha zemích světa, například v Austrálii, Litvě, Polsku i domovském Rakousku. Zatímco v Polsku tamní obchodní komora označila Lyoness za pyramidové schéma, v ostatních zemích se společnost zatím podobným verdiktům vyhnula.

Máte nějaké aktuální informace, jak se k pyramidovým či letadlovým praktikám staví česká vláda? Jaké nástroje využíváte? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane interpelující, se společnostmi stavějícími své aktivity na trhu na pyramidovém schématu se naší spotřebitelé setkávají již od počátku 90. let. Ve své podstatě jde o podvodný dlouhodobě neudržitelný mechanismus, který staví na zapojování dalších účastníků do jakési hry, která dříve nebo později musí skončit, a na ní můžou vydělat jen účastníci stojící na vrcholu pyramidy. Když byla v roce 2005 přijímána směrnice Evropského parlamentu a Rady o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu, byl pyramidový program výslovně uveden jako jedna z klamavých obchodních praktik, jejíž využívání vůči spotřebitelům je zakázáno. Následně byla tato směrnice transponována do zákona č. 634/1998 Sb., o ochraně spotřebitele. Je zde uvedeno, že podnikatel, který vytvoří, provozuje či propaguje program, ve kterém odměna pro spotřebitele závisí především na získání dalších spotřebitelů do programu, nikoliv na prodeji či spotřebě výrobků, se dopouští zakázané obchodní praktiky a za toto porušení zákona může být sankcionován až do 5 milionů korun. Čili postoj státu k témtoto věcem je obecně jasný.

Dozor nad dodržováním ustanovení o nekalých obchodních praktikách o ochraně spotřebitele vykonává Česká obchodní inspekce a další dozorové orgány. Vzhledem k tomu, že mezi zakázanými pyramidovými programy a některými obchodními praktikami, které nejsou protizákonné, se jedná o multilevel marketing, jakási šedá zóna, v níž existuje řada mutací rozličných praktik, je nutné náročně posuzovat každý jednotlivý případ. Ve statistice České obchodní inspekce nejsou průběžně evidovány případy prošetřených pyramidových her a údaje by bylo nutné získat z dokumentace. Prokazatelnou skutečností však je, že nekalým obchodním praktikám věnuje tento dozorový orgán mimořádnou pozornost, o čemž svědčí nárůst počtu kontrol. V roce 2014 bylo provedeno 6 463 takto zaměřených kontrol a v roce minulém již 10 737.

Co se týká konkrétně švýcarské firmy Lyoness, která je zapsána v českém obchodním rejstříku, nicméně sto procent obchodního podílu má společnost se sídlem ve Švýcarsku, Česká obchodní inspekce v období let 2014 až 2015 v souvislosti se společností Lyoness provedla šetření na základě podání advokátní kanceláře AK Dvořák a partneři. Česká obchodní inspekce v tomto konkrétním případě odkázala podatele na řešení sporu soudní cestou, nicméně v návaznosti na podání provedla šetření, zda se nejedná o pyramidový program. Závěrem šetření bylo konstatování, že program provozovaný švýcarskou společností Lyoness Europe AG nenese znaky pyramidového programu ve smyslu zákona o ochraně spotřebitele. Šetření mělo i mezinárodní aspekty. Nicméně jak už bylo řečeno v interpelaci, konečné slovo v této sedé zóně bude mít samozřejmě nezávislý soud.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec se cítí být spokojen. Nemá doplňující otázku. Přikročíme k další interpelaci. Pan poslanec Jiří Petrů bude interpelovat pana ministra Milana Chovance ve věci hotspotů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Petrů: Dobrý den ,dámy a pánové, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, ministři vnitra visegrádské čtverky Maďarska, Polska, Slovenska spolu s vámi se ve svém společném memorandu přijatém na poslední schůzce v Praze shodli, že v boji proti nelegální migraci je podle V4 prioritní naplnit závazek na spuštění funkčních záchytných center na vnější hranici Evropské unie. Ministři vnitra V4 se rovněž shodli, že tato záchytná centra, někdy se také hovoří o sběrných centrech Evropské unie, takzvané hotspots, musí být zároveň detenčními zařízeními, tedy že migranti zde budou omezeni na pohybu a svobodě, dokud nebude ověřena jejich totožnost a nebudou prověřeni. Slovenský ministr vnitra Kaliňák upozornil, že záchytná centra by měla zabránit případům, kdy jsou uprchlíci zaregistrováni na různých místech pod různými identitami nebo kdy nejsou zaregistrováni vůbec. Zároveň by se mělo snížit zneužití falešných syrských pasů.

Další zásadní a důležitou funkci záchytných center má být rozlišení válečných uprchlíků a ekonomických migrantů. Je obecně známo, že dnes existující hotspots v Itálii a Řecku fungují velmi nedokonale a laxně, jejich počet je nedostatečný a bez velmi silné intervence Evropské komise a všech členských států se kritická situace s přílivem běženců ani nezmění, ani nezlepší. Hovoří se v této souvislosti také ještě o vzniku takových center v Bulharsku.

Vážený pane ministře, v této souvislosti mě zajímá, zda a jaká je účast České republiky na zřizování záchytných center v Itálii a Řecku, případně jiné zemi, a jak zřizování těchto center pokračuje. Další otázka je, jakou záložní krizovou variantu má Česká republika a ostatní země V4 připravenu, pokud se situace s hotspots nezmění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, vaše oblíbené téma. Máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych byl strašně šťastný, kdyby se toto téma vůbec nemuselo řešit a kdyby neexistovalo. Bohužel existuje. A pokud to řešit nebudem, tak se nám bude vracet a připomínat ve stále větší a horší podobě.

Evropská komise i její zástupci dnes vykli, že – pokud média mluví pravdu – že 60 % lidí, kteří přicházejí do Evropy, jsou ekonomičtí běženci, to znamená lidé, kteří se rozhodli, že svým přesídlením získají lepší život a v Evropě najdou nový domov. Při takhle velkém náporu na vnější hranici Schengenu to potom znamená, že Evropa už nemá kapacity na to, aby pomáhala těm potřebným, a de facto se z toho stává problém, který se cykliky, který není možné vyřešit jinak než ostrahou vnější hranice. Už jsem o tom hovořil ve svých minulých vystoupeních.

Stávající stav je takový, že do konce roku mělo být funkční jedenáct hotspotů, což byl závazek Evropské komise. Tyto hotspots měly být v Itálii a v Řecku. Stav, který je pravdivý k dnešnímu dni, je takový, že hotspots jsou funkční tři v Itálii a jeden hotspot je v Řecku na ostrově Lesbos. Ani jeden z těchto hotspots není detenčním zařízením, je pouze zařízením registračním. Do Švédska za loňský rok dorazilo více než 160 tisíc migrantů a podle vyjádření švédského ministra vnitra pouhých 30 % z nich mělo nějakou registraci. To znamená, když se podíváte na to, že vstoupili do Schengenu v Řecku, prošli celou Evropou, došli do Švédska, tak pouze 30 % z těchto lidí má nějakou registraci. O kvalitě těchto registrací můžeme pochybovat a budeme mít pravdu.

Jeden příklad za všechny, a já už jsem ho říkal několikrát. Můj slovenský kolega Kaliák říkal, že zachytily v jedné romské osadě člověka, který měl čtyři identifikační průkazy na čtyři identity a čtyři národnosti. Naši policisté ve Slovensku, když jsem s nimi hovořil, zachytily mimojiné člověka, který měl v ruce irácký pas a měl řecký dokument vystavený na syrskou národnost. Když se ho ptali, jak je to možné, tak jim řekl, že Řekové po něm ten pas nechtěli a že v té době Syřané měli jednodušší průchod Evropou, a proto se tedy nahlásil Syřanem. To musí skončit. To znamená, máme čtyři hotspots z jedenácti a ani jeden z nich neplní roli detence, o které jsme tady hovořili.

Česká republika nabízí své experty dlouhodobě, a to jak do agentury EASO, tak do Frontexu. Na každou žádost, která přišla, jsme reagovali okamžitě. Nominovali jsme deset expertů. Naši lidé v agentuře EASO sloužili i přes Vánoce. Byli jsme jedna z mála členských zemí, která tam své experty přes vánocní svátky nechala. V současné době máme v oblasti hotspotů dalších 25 expertů, tedy jsme celkově agentuře EASO, což je Evropská agentura pro migraci, nabídli 35 expertů. Česká republika má druhý nejvyšší počet v Evropské unii, to je téměř 10 % z požadovaného počtu. Za Českou republiku v Itálii a Řecku působí šest expertů. Nyní v hotspotech působí dalších pět, a to čtyři v Itálii, jeden v Řecku. My jsme informovali veřejnost o tom, jak to tito experti vidí, zhruba před měsícem. Jejich zkušenosti byly velmi tristní. Oni popisovali ten stav jako de facto hotspot, jako průtokové zařízení, kde ti

lidé přijdou, jsou registrováni, většinou ta registrace v Řecku není kompatibilní se systémy Evropské unie a ne každý registrovaný v řeckých dokumentech se do této registrace dostane.

Pokud tyto hotspots nebudou zřízeny, pokud se nám nepodaří už na vstupu rozdělovat migrující osoby na uprchlíky a ekonomické migranti, tak se tlak na naší hranici, na schengenskou hranici nesníží, protože ti lidé, kteří přicházejí do Evropy, mají vidinu, že i přesto, že nejsou uprchlíky, mají reálnou šanci v Evropě zůstat. Podle odhadů se na území Evropské unie dnes pohybuje více než 10 mil. lidí, kteří zde žijí nelegálně a kteří čekají na vyhoštění někdy i více let. Dejme tomu někdy až osm deset let. To znamená, je otázka, jestli má ještě cenu tyto lidi vracet do zemí původu po osmi letech pobytu, kdy znají jazyk a v podstatě se jakýmsi způsobem, sice nelegálním, integrovali do společnosti. To je na velmi vážnou debatu, co s tím.

Na tato čísla Česká republika přispěla do činnosti Frontexu 43 policisty a dalšími technickými prostředky. Ve výrazné podpoře Frontexu budeme pokračovat i v letošním roce, a to podle potřeb Komise.

Česká republika nadále zastává pozici, že proces realokací bude možné spustit až v okamžiku plného fungování konceptu hotspots, tedy síť, která umožní registrovat a rozdělovat migrující osoby. Na druhou stranu stále trváme na tom, že systém stálých závazných povinných kvót nebude funkční, a to především z důvodu neochoty těch lidí se usídlit v zemích, kde nechtějí být. Udržet takového člověka na území České republiky je nemožné, pokud bude fungovat schengenská hranice. A nemylme se, návrhy Evropské komise, že by ti lidé mohli čerpat sociální zabezpečení pouze v zemi, kam byli přiděleni, nebudou fungovat. Českých 130 eur, která Česká republika poskytuje, není tak velkým motivem, aby na našem území zůstávali. Odejdou stejně do Německa a do jiných zemí, kde se zapojí do šedé ekonomické zóny, budou pracovat načerno a ty peníze získají v násobném množství. To znamená, systém povinných kvót nebude fungovat nikdy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku? Není tomu tak. Přikročíme k další interpelaci. Paní poslankyně Marie Pěnčíková bude interpelovat pana ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci EIA. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Děkuji za slovo, dobrý den. Vážený pane ministře, v České republice je 64 důležitých dopravních staveb, u nichž Evropská unie požaduje nové posouzení vlivu na životní prostředí. Takové posouzení by jejich výstavbu mohlo zdržet až o několik let. Dle informací se nyní vláda bude snažit s Evropskou komisí vyjednat pro tyto stavby zvláštní režim. Když se před časem novela zákona o posuzování vlivu na životní prostředí projednávala, my jsme vládu varovali a navrhovali přechodné opatření, které by zajistilo, že na již projednané projekty se novela zákona vztahovat nebude. Bylo to zcela standardní opatření, jež dáváme do všech zákonů, abychom zabránili retroaktivitě. Vy jste ale řekl a téměř vydíral poslance výhrůžkami, že Evropská komise zastaví čerpání evropských fondů. Vy ani pan premiér jste nás tenkrát neposlouchali. Naopak jste nám tady několikrát

zopakoval, že EIA v takové podobě Evropská komise vyžaduje a žádné další vyjednávání na tom nic nezmění. Tak se vás nyní, vážený pane ministře, ptám, kde se ve vás bere ten optimismus, že Komise změní přístup. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená paní poslankyně, děkuju za ten dotaz, on nebude první ani poslední. A je to na dlouhé povídání. Ale budu se snažit být velmi stručný.

My jsme tím rozhodnutím, novelou 39/2015, zachránili akutně hrozící ztrátu 100 mld. korun, minimálně 100 mld. z dobíhajícího programového období 2007 až 2013. To je prostě realita. To už je dneska i dokazatelné. Protože bez toho bychom prostě ty peníze dočerpat nemohli. Byla to významná kondicionalita pro čerpání všech evropských fondů. Mimo jiné jsme také zachránili počítáme až možná 25 mld. z dopravních projektů, které byly posuzovány individuálně, to je těch 23 dopravních projektů z dobíhajícího programového období.

Já jsem vás samozřejmě poslouchal, stejně jako všechny kolegy, o tom, že jsou tady nějaká přechodná ustanovení. My jsme tři měsíce intenzivně jednali včetně právníků o tom, že skutečně i my jsme byli přesvědčeni, že tím, že se jedná o předvступní projekty, by tyto projekty měly být vyňaty z této povinnosti. Ale bohužel právní posudky jak naše, tak i evropské, tak i judikát soudního dvora nám potvrdil, že pokud bychom šli do sporu, tak bychom velmi pravděpodobně prohráli. Jinými slovy, Evropská unie dnes stejně jako tenkrát jasně říká: Pokud chcete naše peníze, musíte akceptovat naše podmínky. A pokud tady máte projekty, a bohužel jich je tolik, které mají někdy až 20 let stará posouzení dopadů na životní prostředí, a přitom se nekoplo do země – a navazují na interpelaci na pana premiéra, který už to říkal –, tak jste prostě bohužel unikum v Unii a prostě rozhodněte se, zda ty peníze chcete.

Takže to nebylo vydírání, řekl bych, z mé strany, to byla konstatace toho, co se podařilo vyjednat. Protože nám se podařilo vyjednat ten kompromis. Protože Evropská unie od začátku říkala při tom vyjednávání: My od vás chceme, abyste si zopakovali všechny projekty EIA na všechny projekty dokonce i podle zákona 100. To znamená na všechny projekty před novelou 39. A my dneska celkem bez problému vydáváme osvědčení na projekty podle stovky, to znamená, které mají EIA od roku řekněme 2002, 2003. Ale opravdu je problém na ty posudky podle zákona 244/1992. A tady to řešení je v tom – a my dneska nezačínáme to jednání, my už jednáme přibližně šest měsíců velmi intenzivně s Evropskou komisí. Já mám na to vytvořený vlastní tým na Ministerstvu životního prostředí, ale musím říct, že to není vůbec jednoduché, společně i s Ministerstvem dopravy, kdy už byly desítky jednání na Komisi, s komisaři atd., kdy ten optimismus, jestli se tomu tak dá říct, vyplývá z toho, že my individuálně chceme každý projekt, a to dneska děláme, hájit před Komisí. Věříme, že uspějeme v těch projektech, kde za těch 15 až 17 let nedošlo

k naprosto zásadním změnám např. v území nebo v projektu. To je totiž to, co tam Komise od začátku chtěla. To znamená, že bude posuzovat každý projekt.

Ale já bych chtěl zdůraznit jednu věc. To nebyl ústupek, to byl prostě reálně vytvořený kompromis toho, kdy Komise od začátku řekla: Vy máte deset let v podstatě správně netransponovanou směrnici EIA do českého právního řádu a vy si prostě zopakujete ty EIA třeba na 400 projektů. To znamená včetně zákona 100. To se nám podařilo odvrátit, řešíme dneska "pouze" dvěstěčtyřicetčtyřku. Ano, je to problém. A my jsme věděli, že to problém bude. Ale my jsme v tu chvíli hasili požár velmi akutní. A teď řešíme další problém, který s tím nastal. Ale říkám znova s plnou vážností a s plnou odpovědností, kdybychom bývali stejně, jako jsme vyhrotili ten problém před rokem, někdy v tom lednu, únoru, ono se o tom jednalo několik měsíců, v podstatě pět měsíců, tak jsme dneska pravděpodobně jako Česká republika byli v situaci, kdy jsme neměli dočerpáno možná sto miliard z evropských fondů, z operačních programů 2007 až 2013. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má ráj o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Ano, já to chápu, jenom když si vzpomenu na vaše výroky před tím rokem a půl asi, tak bych tedy neřekla, že jste byl tak pesimistický a že jste očekával takový dopad, protože tenkrát jste tvrdil, že žádný problém v podstatě nebude, ale když to teď shrnu, tak vy nám vlastně říkáte, že Evropská komise svůj přístup vůbec nezměnila, že jsme tam, kde jsme byli, a jenže to teď zkoušíte individuálně na jednotlivé projekty.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pane mistře, prosím o vaši doplňující odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ano, je to tak, paní poslankyně. Evropská komise říká stále: Vy musíte splňovat evropské právo v tom, že ty projekty musí splňovat směrnici EIA bez ohledu na to, že se jedná o předvstupní projekty před vstupem České republiky do Evropské unie, protože vy na ně žádáte peníze už ve chvíli, kdy vy členy jste, a navíc prostě v době, kdy ty projekty po těch, řekněme, po 17 letech nemají mnohdy ani územní rozhodnutí, natožpak stavební povolení. A my říkáme: My se teď pokoušíme na individuálně ty projekty, a to už děláme několik měsíců, připravit takové argumenty, které Komisi přesvědčí, že mnoho těch projektů to řešení lze najít v těch navazujících řízeních, především tedy ve stavebním řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Ano, přikročíme k další, jedenácté interpelaci. Pan poslanec Karel Šídlo bude interpelovat pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mládka ve věci podpory účasti podniků na veletrzích. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, podpora exportu souvisí určitě s podporou účasti podniků na veletrzích a tato podpora je prováděna Ministerstvem průmyslu a obchodu již řadu let a podporuje právě tuto účast našich českých podniků na vybraných veletrzích. Jedná se zejména o spotřební zboží a strojírenství. V minulosti bylo zvykem, že před koncem roku bylo stanoveno, na které veletrhy a v jaké výši je tato podpora vypsána. Zpravidla se jednalo hlavně o úhradu výstavní plochy. V letošním roce došlo k zásadní změně. Podle informací z organizace CzechTrade bude překvapivě rozhodováno o podpoře na rok 2016 teprve v květnu letošního roku. Například veletrh ve Frankfurtu probíhá v únoru a je jasné, že takový termín je s křížkem po funuse.

Proto se vás ptám, pane ministře za prvé: Opravdu jste letošní podporu účasti na zahraničních veletrzích podepsali? Za druhé: Pokud ano, tak proč? Za třetí: Jaká opatření přijmete, aby v příštích letech mohla podpora podniků touto formou pokračovat? Za čtvrté: Jakým způsobem bude Ministerstvo průmyslu a obchodu v dalších letech rozvíjet podporu exportu českých podniků, zejména těch, které mají sídlo v České republice? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslance. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážený pane interpelující, k vašemu dotazu bych rád uvedl, že MPO dlouhodobě zajišťuje program české oficiální účasti na mezinárodních veletrzích a výstavách v zahraničí, jehož hlavním cílem je podpořit české firmy v přístupu na zahraniční trhy a touto cestou přispět k diverzifikaci českého exportu a postupnému snižování závislosti na trzích EU, která v minulém roce dosáhla 84,5 %. MPO tímto způsobem zajistí zhruba tři desítky akcí napříč různými průmyslovými obory, včetně nových perspektivních oborů, jakými jsou biotechnologie či nanotechnologie. Obsahová náplň programu je naplánována a zveřejněna na webových stránkách MPO až do konce roku 2017, přičemž v tuto chvíli probíhají přípravy na rok 2018.

Vzhledem k systému výběru podporovaných veletrhů seznam oficiálních veletržních účastí plně reflekтуje aktuální potřeby českých exportérů. Návrhy veletrhů totiž prostřednictvím oborových asociací a svazů předkládá především sama podnikatelská veřejnost. Vedle indikovaného zájmu ze strany podnikatelských reprezentací potom jako další klíčové kritérium pro výběr funguje koncept teritoriálních priorit a oborových příležitostí, rovněž vyhodnocení již proběhlých oficiálních účastí.

Z dosavadních zkušeností vyplývá, že podpora veletržní účasti patří mezi nejoblíbenější, ale také nejúčinnější prostředky podpory českých exportérů. Například jen za rok 2014 umožnil program české oficiální účasti podpořit více než 300 českých subjektů z 18 průmyslových oborů na veletrzích v 19 zemích světa. V minulém roce navíc MPO pružně zareagovalo na dění ve světě, když do programu oficiálních účastí zařadilo mimořádně veletrh FIHAV na Kubě a společně se Svazem průmyslu a

dopravy zorganizovalo doprovodnou misi českých podnikatelů. Dalším perspektivním teritoriem, kde chceme soustředit podporu exportérů, je Írán, který jsem před několika dny navštívil s početnou podnikatelskou delegací. Cíli toto dělá MPO.

Vedle popsaného programu českých oficiálních účastí fungují také komplementární projekty zajišťované agenturou CzechTrade, které využívají financování z fondů Evropské unie. V minulém roce byl s úctyhodnou bilancí 120 zrealizovaných veletrhů ve 40 zemích světa a 2 146 podpořených českých subjektů ukončen projekt SVV 2013–2014. Již v tuto chvíli se však pracuje na přípravě navazujícího projektu Novum, jehož spuštění je očekáváno ještě v tomto roce.

Cíli jinými slovy to, co se finančuje z národních zdrojů skrze MPO, samozřejmě probíhá jako v minulých letech, ten doplňkový program, který běží přes CzechTrade, tam je ta potíž, že se přechází na nové programovací období EU, a skutečně tam dochází k určitému zpoždění. Nicméně předpokládáme, že v dubnu, nejpozději v květnu, se to rozbehne, tak jak to běželo předtím.

Pokud se týká Frankfurtu, tak předpokládám, že veletrh Ambiente se koná ale až v únoru 2017, tak s tím by neměl být problém. Potřebná opatření již byla přijata, program českých oficiálních účastí je v tuto chvíli naplánován až do konce roku 2017 a projekt Novum na období let 2016 až 2018 je v přípravě. To je vše, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Šidlo: Pane ministře, děkuji za vysvětlení, ale měl bych jednu doplňující otázku k programu Novum. Já rozumím tomu, že to je podporováno z evropských fondů, ale chtěl bych se zeptat k již proběhlé účasti. Budou moci žádat také retroaktivně o peníze z toho programu? Bude to možné?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pane ministře, bude to možné?

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane poslanče, s výhradou toho, že to ještě ověřím na úřadě, ale jsem si tím skoro jist, retroaktivně to proplácat bohužel nejde. To jsou peníze Evropské unie.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, děkuji panu ministrovi, panu poslanci. Dvanáctou interpelaci přednese pan poslanec Leoš Heger, který bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka ve věci hrazení léčby konopím.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře Němečku, v posledních měsících Ministerstvo zdravotnictví informovalo, že občanské sdružení

na podporu léčby konopím dodá SÚKLu podklady pro rozhodování o úhradách této léčby z veřejného zdravotního pojistění v klasickém správním řízení. 11. 1. letos se objevila v médiích zpráva, že máte v úmyslu jednat se zdravotními pojistovnami o úhradě léčebných přípravků z konopí u vybraných skupin pacientů, a to formou pilotního projektu.

Dovolují si tedy zeptat, zda SÚKL uvedené podklady již obdržel, byly vyhodnoceny a zda obsahují jasné důkazy o účinnosti a nákladové efektivitě léčby. A pokud ano, pro jakou skupinu pacientů v České republice. Pokud ne, tak bych se dotázal, jak si ministerstvo představuje podporu těch finančních projektů, protože pokud je mi známo, tak nemá ze zákona zmocnění něco takového samo organizovat a nepatří to do skupiny, kterou podporuje formou různých zdravotních grantů. A jenom bych připomněl, že Česká lékařská komora se staví k této problematice výrazně negativně. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němcěk: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane interpelující poslanče, podle zprávy, kterou zveřejnila Česká tisková kancelář a řada českých médií 23. prosince 2015, podal stejněho dne pacientský spolek KOPAC neboli konopní pacienti Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv podnět ke zrušení závazného opatření z dubna 2013, kterým SÚKL v květnu 2013 paušálně zakázal úhradu léčebného konopí, respektive individuálně vyráběných léčivých přípravků s jeho obsahem. Vaše otázka je proto trochu nepřesně formulovaná. KOPAC nepodal podnět k úhradě léčebného konopí a přípravků z něj, nýbrž podnět ke zrušení zákazu jeho úhrady, jež SÚKL vydal v dubnu 2013. Připomenu, že jej vydal navzdory obsáhlým námitkám téměř 20 organizací, orgánů státní správy, vědců a lékařů. Někteří z jednotlivců, kteří v roce 2013 nebyly SÚKlem vyslyšeni, nyní z titulu členů správní rady spolku KOPAC podali rozsáhlý rozklad, jímž podpořili svůj podnět ke zrušení obecně závazného opatření. Konkrétně jsou pod ním podepsáni prof. MUDr. Richard Rokyta, prezident České lékařské akademie a vědecký sekretář České společnosti pro studium a léčbu bolesti, prof. Lumír Ondřej Hanuš, objevitel anandamidu, tedy prvního identifikovaného kanabinoidu, jež si vytváří samo lidské tělo, jeden z nejcitovanějších žijících českých vědců, a pan doktor Zábranský jako předseda správní rady spolku KOPAC. Podle vyjádření, které jsem obdržel z příslušného odboru SÚKLu, se ústav v současnosti podaným podnětem zabývá a rozhodnutí dosud nepadlo. Zprávu o podání podnětu ke zrušení zákazu úhrady přinesla 23. prosince média. Jak jsem si ověřil, podnět lze nalézt na webových stránkách spolku KOPAC. Vytiskl jsem to a mám to zde pro vás, pokud byste se chtěl seznámit s validitou argumentace tohoto spolku i jím citovaných studií.

Co se týče druhé otázky, Ministerstvo zdravotnictví pod mým vedením si v tento okamžik nepředstavuje nic, protože vyčkáváme na rozhodnutí SÚKLu a případný další vývoj. Nicméně předpokládáme, že spolek KOPAC o zrušení zmíněného OOP

usiluje s cílem v dalším kroku iniciovat plnou nebo částečnou úhradu léčby konopím. Ministerstvo zdravotnictví tak činit nebude a nebude ani samo organizovat pilotní projekty, protože, jak správně uvádíte, k tomu nemá zákonné zmocnění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec je s odpovědí spokojen. Děkuji oběma. Přikročíme k 13. interpelaci. Pan poslanec Jiří Valenta bude interpelovat pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka ve věci aktivit velvyslanců cizích zemí na území ČR. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, mohl byste mi jako tápacímu laikovi v mezinárodní politice a také diplomacii vysvětlit, nebo alespoň zprostředkovat vysvětlení, jak by dopadl český velvyslanec ve Spojených státech, Kanadě, Velké Británii, Norsku nebo Jižní Koreji, kdyby se tam spolupodílel například na kampani proti korupci, která tam také zcela nesporně existuje? Možná by byl vyhoštěn, možná silně pokárán, přišla by nějaká nótka, v Norsku možná i odebrání rodičům.

Ale teď zcela vážně. Nepřípadá vám, že za poslední dobu registrujeme takovýchto případů vměšování se do vnitřních záležitostí naší suverénní země stále více a více a česká vláda je k nim vždy až nepřijatelně benevolentní? Opravdu si myslíte jako ministr zahraničí, že toto by mělo být rolí cizího diplomata na našem území? Kdy jako ministr zahraničí České republiky dáte konečně jasné najevo, že některé věci jsou plně v rukou demokraticky zvolené české vlády a jejího voliče, českého občana?

Přecházením či pouze formálními odsudky takovýchto věcí, jako jsou maďarské útoky na Benešovy dekrety, dnes nově pokusy o zásahy do řešení vnitřních problémů a dalších záležitostí naší země, poskytujete české veřejnosti pouze medvědí službu. Osobně věřím, že i vaše vláda je schopna si s korupcí poradit, i když ta se nedá nikdy zcela vymýt. Ale tímto způsobem přímého vměšování cizích velvyslanců prosím opravdu nikoliv.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Poprosím pana ministra. Pane ministře, pomozte tápacímu poslanci, prosím. (Veselost v sále.)

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji za interpelaci. Zkusím na ni odpovědět.

Otzáka mířila na to, jestli ony aktivity, kampaň zaměřená na boj proti korupci, která byla spuštěna, tuším šestitýdenní, jestli neporušuje suverenitu České republiky. Pokud jde o suverenitu České republiky, je třeba vycházet z toho, že diplomatické mise, o kterých mluvíme, jsou při své činnosti v České republice skutečně povinny se řídit mezinárodním právem, to je první věc. Konkrétně jde přesně o Vídeňskou úmluvu o diplomatických stycích a její článek 41, kde všechny osoby, které tady požívají diplomatických výhod, mají povinnost dbát zákonů a předpisů státu, ve

kterém působí. Dále potom jsou rovněž povinny nevměšovat se do vnitřních záležitostí tohoto státu. To je asi rámec situace, o které mluvíme.

Co se týče ustanovení Videňské úmluvy, bych chtěl uvést, když vztáhnou tyto principy na tu situaci, aktivity pěti diplomatických misí určitě nejsou v rozporu s právním řádem České republiky. A za druhé – cíle kampaně proti korupci jsou v souladu s prioritami vlády České republiky. My vlastně trvale a zcela jednoznačně prosazujeme boj proti korupci jako nás programový prvek, máme to tam jasné napsané a v tomto smyslu máme samozřejmě zájem sdílet zkušenosti s těmito státy, jejich zkušeností v boji s korupcí. Rozhodně se nedá říct, že by cíl byl v rozporu s prioritou naší vlády, a dokonce s cílem, který se nám poměrně daří plnit, protože, jak se včera diskutovalo, Česká republika si ve vnímání podle měření tuším Transparency International výrazně polepšila, takže to není něco, kvůli čemu bychom vedli spor. O to nám jde také a není to něco, co bychom potřebovali nějakým způsobem zpochybňovat.

Na druhé straně organizace kampaní diplomatických misí v přijímacím státě, a tady bych trochu souhlasil, nelze považovat za standardní diplomatickou praxi. Dovedu si představit, že v určitém okamžiku se mohou stát čímsi hraničním, zvlášť když se z toho stává projev jakéhosi politického aktivismu, který je jakoby opravdu na hranici role diplomatické mise. V tom s vámi souhlasím, že možná některé prvky, některá vystoupení mohou působit dojmem politického aktivismu, který podle mě je na hraně toho, jaký je úzus působení v podobných misích v České republice. Pokud se vám zdá, že tato věc mě nenutí k nějaké tvrdé reakci, tak je to dáno tím, že to není v rozporu s právem České republiky a není to v rozporu dokonce ani s našimi cíli. Ale jiná věc je, a můžeme se o tom bavit, jestli to náhodou v některých prvcích nepřekračuje hranice toho, co je způsob, jak působit v diplomatických misích, a co je standardní v jejich působení.

Jiná věc, a to bych rozložil, je to, co jste zmínil, to bylo vyhlášení předsedy maďarského senátu, které se týkalo dekretů prezidenta republiky. Tady si myslím, že mám k tomu zcela jiný vztah a mám na to jiný názor. Dovolím si ale říct, že jsem to dal naprosto jednoznačně najevo a že jsem na to reagoval nesrovnatelně jasnejším způsobem. Tam se domnívám, že se jedná o zpochybňování něčeho, co je součástí kontinuity českého právního řádu, a něco, co si myslím, že je třeba držet jako pozici České republiky. Tam si nemyslím, že to můžeme jen tak přejít nebo mlčet. Tohle vidím jako vážnou věc. Udělal bych velký rozdíl mezi první kauzou, co jste zmínil, a tou druhou. Jenom bych se snažil odkázat na to, že se domnívám, že má reakce ve druhé kauze byla naprosto jednoznačná a jasná. Je to pro mě i téma samozřejmě pro eventuální jednání s druhou stranou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji, pane ministře, za odpověď. Co se týče toho maďarského vyhlášení, já bych se nad tím zase až tak nepozastavil. Ale vezměte si, už samotná reakce premiéra Orbána, který s kritikou Benešových dekretů začal

v roce 2002 a pokračuje v tom neustále. To je jeden z mnoha útoků na suverenitu České republiky. Ale k tomu Maďarsku bych se ted' nechtěl vracet.

V této kauze angažujících se velvyslanců zaujalo – sám jste tady zmínil zprávu Transparency International – že v letošním roce Česká republika poskočila o 16 míst vzhůru, že i ta zmíňovaná Jižní Korea je v tom žebříčku za námi. A jejich velvyslanec tady dělá takovéhle kampaně. Tak to mě zaujalo a chtěl jsem proto i z tohoto důvodu od vás odpověď. Děkuji. Ale už mi nemusíte teď odpovídat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci i panu ministrovi. Čtrnáctou interpelaci přednese pan poslanec Josef Nekl. Bude interpelovat pana ministra životního prostředí Richarda Brabce ve věci výjimky pro stavby připravené dle EIA z roku 2014. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministro, vážená vládo, paní kolegyně Pěnčíková mi trošičku vzala vítr z plachet, ale já bych se přece jen k tomu problému vrátil a trochu konkrétněji. A pokud bude možné mi konkrétněji odpovědět na dvě události.

Ale přece jenom bych to uvedl tím, že jsem před nedávnem interpeloval pana ministra Ťoka ohledně věci dostavby D1 na úsecích 136, 137, na úsecích Říkovice – Přerov, Přerov – Lipník nad Bečvou, s tím, že nezbytnost urychlení této stavby je pro Přerov svým způsobem už dneska životně důležitá nejenom z ekonomických pohledů a hledisek, ale i z pohledu velmi zhoršeného životního prostředí, kdy např. v letošním roce byla mnohokrát vyhlášena smogová situace, kdy je tam velký rozptýl prachových částic a oxidu dusíku, tzn. je tam velký výskyt respiračních chorob a vůbec vliv na zdraví občanů. Při té interpelaci mi pan ministr Ťok právě odpověděl, že v rámci nově přijatého zákona EIA o vlivu staveb na životní prostředí tato stavba bude pravděpodobně zejména na úseku Říkovice – Přerov pozastavena, protože se bude celá situace muset znova prověřit.

Vy jste odpověděl na řadu otázek, co se dělá, proč to nejde, jak to nejde. Já se zeptám na první otázku, zda dostavba D1 patří do těch, které se budou muset kompletně znovu, nebo jestli tam bude ta výjimka udělena, protože je to zpracováno. To je jedna věc. Druhá věc. U Plzně je postavené nové zařízení na energetické využití odpadů. Stálo miliardu korun a také nemůže být zprovozněno, protože neplatí EIA. Tak jestli ta jednání vedou k tomu, že i tady to bude urychleno a bude možno se s tím nějak vypořádat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministro, o vaši odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji ještě jednou za otázku ohledně EIA. To jsou dvě věci. Ony spolu souvisí jenom zdánlivě. Ta záležitost, ta je jednodušší. Vy asi máte na mysli, pane poslanče, spalovnu Chotíkov u Plzně. Tam se ale, protože ta spalovna byla opakovaně napadena za různá údajná pochybení, dneska

ani tak tolik nečeká na stanovisko naše, tam není ani tak problém posuzování této záležitosti, jako spíš historie a opakováně napadané třeba územní rozhodnutí, nebo dokonce stavební povolení. Ta stavba dokonce měla být částečně financována z operačního programu Životní prostředí. Nakonec z toho sešlo, nakonec se to nepovedlo, takže investor si ji financoval sám. Ta záležitost ale spíš souvisela s postojem Evropské komise směrem k těm velkým spalovacím zařízením v rámci operačního programu. Takže tam to ani nemá souvislost s vlastní EIA a tam by ta záležitost neměla být časově problematická.

Ta akce, o které hovoříte, je skutečně v těch 64 stavbách, stejně jako mnohé další. Já vám v této chvíli nedovedu odpovědět, zda bude, nebo nebude nakonec v těch, které se nám podaří obhájit, protože jednání bude probíhat 3. února příští týden na Evropské komisi. Už je to asi patnácté jednání, ale řekněme druhé nebo třetí na té vysoké úrovni, kdy z Čech pojede asi patnáct lidí z různých ministerstev obhajovat ten seznam. My v tom seznamu 64 staveb Evropské komisi akci po akci zdůvodňujeme, proč si myslíme, že by měla být v tom výjimečném režimu, nebo v tom režimu, kde jsme schopni obhájit v rámci stavebního řízení, tedy v rámci stavebního povolení a případné účasti veřejnosti ve stavebním řízení to, co tam vlastně chybělo. Protože ty stavby skutečně mají EIA podle zákona 244/1992, kde posouzení dopadu na životní prostředí mělo úplně jiný rozsah, jiný detail. Jenom ve zkratce, dřív posouzení mělo třeba 5 stránek, dneska běžně má 150. Takže samozřejmě ten rozsah je úplně jiný.

My se snažíme přesvědčit Evropskou komisi, že mnohé z těch staveb, kde nedošlo k nějakým zásadním změnám – a tady, jestli se nemylím, je to nějaká změna stavby před dokončením, protože tam už je vlastně vydáno částečně stavební povolení –, je možné vyřešit, aníž by se musela celá EIA opakovat. Protože samozřejmě opakování EIA v případě složitějších staveb znamená třeba plus dva roky. U těch jednodušších možná plus rok, někde plus dva roky a možná někde ještě déle. Takže o tom, jaké konkrétní stavby se nám nakonec podaří prosadit tak, aby bylo možné je vyřešit v rámci stavebního povolení, tzn. dostaneme od Evropské komise pouvoir, palec na to, abychom mohli vydat to osvědčení, že skutečně splňuje ta požadovaná kritéria, tak to rozhodnutí vyjde z dalších jednání, která podle našeho názoru by měla být ukončena nejpozději do konce února, protože v návaznosti na toho 3. února bude pokračování řekněme dalších diskusí o tom seznamu. A tam se upírá naše snaha.

Takže bohužel teď vás asi nepotěší tím, že nevím, zda ta akce bude spadat do toho seznamu, ale budeme to vědět poměrně brzo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane předsedající. Já děkuji za odpověď panu ministrovi. Samozřejmě může odpovědět jenom to, co ví. Za prvé, vám budu tedy držet palce, protože my na tu stavbu, na ten obchvat kolem Přerova, čekáme 27 let, kdy se mělo poprvé kopnout. Takže snad už se to konečně nějak rozjede. Za druhé, snad tím vyplývá, že jsme v roce 2014 měli pravdu, když jsme říkali, že toto udělá

velké problémy. Takže doufám, že to uznáte. A za třetí, tenkrát bylo slíbeno, že se udělá nějaká novela, která to zjednoduší. To znamená, že z toho, co jste řekl i paní kolegyni Pěnčíkové, vyplývá, že do toho zákona se teď sahat nebude a nebude se nic zjednodušovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Prosím, pane ministře, vaše doplňující odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak jenom rychlá reakce. Ten zákon se novelizovat bude. Bude se novelizovat v rámci stavebního zákona, který půjde brzy do vlády. Dneska jsem podepisoval, takže jde do Legislativní rady vlády během několika málo dní. Během dvou měsíců by měl být v Poslanecké sněmovně, takže tam je vlastně i nepřímá novela zákona EIA. Kromě toho chystáme a chceme právě s Evropskou komisí projednat možnost rychlé novely, která by právě mohla v případě, že Evropská komise bude souhlasit s některými našimi principy, umožnit schvalování těch 64 projektů podle zákona 244. To by byla asi relativně technická jednoduchá novela, kterou bychom připravili samostatně.

Ale jenom považuji za důležité říct ano, my jsme všichni věděli, že se tam ta rizika skrývají. Věděli. Ale my jsme prostě v tu chvíli hasili ten požár, který byl větší. Je to tak. Já to prostě přiznám. A nebylo to vyjednatelné v té chvíli. V této chvíli máte samozřejmě právo si myslet, že to vyjednatelné bylo. Ale my jsme u těch jednání byli, i u těch právních. Záležitost přechodných ustanovení a jaksi zpětnosti těch projektů byla na stole neustále. Věřte mi, že bych byl nejšťastnější, kdyby to tam nakonec nebylo. Ale ten tlak byl obrovský a ten zájem, aby to bylo přesně v tomto smyslu, tzn. aby tam ty projekty takto byly a byla tam přechodná ustanovení, ten byl jednoznačně explicitně vyjádřen Komisi. Takže určitě jsme vás neoslyšeli, ale prostě v té chvíli to nešlo vyjednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane ministře. Patnáctou interpelaci přednese paní poslankyně Anna Putnová, která bude interpelovat ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřinu Valachovou ve věci inkluze. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně. Obvykle se v rámci interpelací snažím dotázat na koncepční věci týkající se školství. V tomto případě mi dovolte velmi konkrétní dotaz. Jedná se o inkluzi a obrátil se na mě pan ředitel z Libereckého kraje, který píše: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy rozeslalo e-mailem newsletter ročník I číslo 1, jehož poslední odstavec nesl název "Kdy se školy dozvý o plánovaných změnách více?", myslí se inkluze, ze kterého cituji: Na konci roku 2015 začne Ministerstvo školství organizovat pracovní schůzky ve všech krajích se zástupci krajských úřadů a zřizovatelů škol a s řediteli základních škol. Návazně týmy odborníků navštíví každou plně organizovanou školu a o plánovaných změnách budou na místě diskutovat.

Podle dohodnutých informací se vzdělávací seminář s názvem Informační seminář k novému školskému zákona § 16 měl konat 3. 11. 2015. Dne 20. 10. 2015 tento pan ředitel obdržel od Národního institutu pro další vzdělávání mail tohoto znění: Vážený pane řediteli, dovoluji si vám oznámit, že plánované informační semináře k novému školskému zákona § 16 pro zřizovatele škol a pro ředitele základních škol a středních škol byly včera rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy zrušeny.

Můj dotaz je, zda tyto semináře budou pokračovat, proč jsou zrušeny a jakým způsobem se budou ředitelé dozvídат o plánovaných změnách. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Samozřejmě, vážená paní poslankyně, prověřím ještě tady ten konkrétní případ, ale co se týká vlastně toho příslibu, který byl ve zpravodaji Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, tak navazoval na školskou komisi Asociace krajů a tam jsme skutečně přislibili, že po krajích budou probíhat semináře pro ředitele škol za mé osobní přítomnosti jako ministryně. Ústecký a Liberecký kraj takový seminář měl. Konalo se to v Ústí nad Labem a bylo tam několik stovek ředitelů. Samozřejmě prověřím, zda se nemohlo stát u tohoto konkrétního ředitele, že tuto informaci nedostal.

Co se týká těchto porad ke společnému vzdělávání za mé účasti, tak proběhly kraje Ústecký, Liberecký, Středočeský, Praha, Jihomoravský a Vysočina. A teď v pondělí proběhne Pardubický, Královéhradecký, 15. února Moravskoslezský, Zlínský, Olomoucký, 10. února Plzeňský, Jihočeský a Karlovarský. Dotace těchto porad jsou zhruba tří- až čtyřhodinové. Já se účastní dvě hodiny a následující dvě hodiny tam ještě zůstávají mí odborní spolupracovníci. Nicméně vedle toho samozřejmě budou pořádány informační a vzdělávací semináře přímo pro ředitele škol vlastně ještě v průběhu tady těch následujících měsíců.

Co se týká informace pro ředitele škol, tak jsme dokončili rukojet ředitele základní školy, aby měl přesně popsáno, jaké změny ho čekají. Tato je hotová. Také jsme zpracovali otázky a odpovědi pro rodiče. Co se týká Národního ústavu pro vzdělávání a Národního institutu dalšího vzdělávání, tam průběžně probíhá vzdělávání jak učitelů, tak speciálních pedagogů, tak školských pedagogických zařízení. A co se týká rukojeti ředitele základních škol a toho, že dnes byla vyhlášena prováděcí vyhláška k novému školskému zákona, tak jsme domluveni v území, že vybrané školy budou navštívěny ze strany našich týmů a budeme ještě ověřovat přesně v praxi, zda nám tam něco chybí nebo nechybí.

Každopádně bych se chtěla omluvit danému panu řediteli z hlediska způsobu, jak se dozvěděl o zrušení daného semináře, a na základě informací, které mi bezpochyby předáte, situaci u této konkrétní školy ještě prověřím.

Jinak samozřejmě nabízím, že veškeré věci, které jsem nyní zmínila, včetně harmonogramu kroků ke společnému vzdělávání, který jsme zpracovali, vám předám

v elektronické formě, tak abyste mohla komunikovat s danou školou v regionu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Není to doplňující otázka. Chci jenom poděkovat za velmi kompetentní odpověď paní ministryni a děkuji i za nabídku získání materiálu v elektronické podobě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Šestnáctou interpelaci přednese pan poslanec Jaroslav Krákora, který bude interpelovat pana ministra vnitra Milana Chovance ve věci přesídlování českých krajanů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Krákora: Dobré odpoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený pane ministře vnitra. Dovolte mi přednестi interpelaci, která bude krátká, stručná a jasná.

Ministerstvo vnitra v loňském roce realizovalo přesídlování českých krajanů z Ukrajiny. Plánuje vláda pokračování programu i v letošním roce? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dne 20. 11. 2015 schválila vláda usnesení č. 962, kterým rozhodla o pokračování programu i pro rok 2016 s tím, že bude primárně financován prostředky uspořenými v rozpočtu na tento program v roce 2015. Program bude pokračovat ve stejném formátu. Není omezen zemí původu krajanů. Nicméně je posuzována potřebnost žadatelů tak, aby státní finanční prostředky byly vynakládány hospodárně. Jedná se o to, že návratová politika pro krajané funguje pro všechny státy světa, ale řekněme si upřímně, že hlavním zájmem současné doby jsou krajané z Ukrajiny. V loňském roce Česká republika přesídnila v rámci programu Ministerstva vnitra více než 220 krajanů. V roce 2016 počítáme minimálně se stejným počtem, případně i s počtem vyšším, pokud bude zájem ze strany krajanů v těchto zemích.

Integrace skupiny cizinců je v ČR velmi úspěšná. Lze konstatovat, že z 220 krajanů, kteří přišli v loňském roce, integrace proběhla naprostě bez problémů, a to jak v oblasti získání zaměstnání, tak získání bydlení. Velmi silně této skupině krajanů z Ukrajiny pomohli přesídlení volyňští Češi, kteří byli přesídlování v 90. letech, a mnozí z těchto krajanů směrovali právě do oblastí, kde tito lidé žijí.

Jako příklad vynikající spolupráce s municipalitami lze uvést např. město Cheb, které poskytlo pro potřeby krajanů pět bytů a zároveň krajanům, kteří se do bytů

v průběhu 2016 nastěhují, pomáhá při zajištění zaměstnání v místní průmyslové zóně. Dalšími lokalitami, kde se krajané usazují, je např. Slavkov u Brna, kde našlo zaměstnání v loňském roce ve firmě LIKO-S, která poskytla i bydlení lidem, kteří u ní našli i práci. Další krajané se usazují např. v Tachově, Mimoni či v Praze.

Klíčovou roli v celém asistenčním programu hraje partner Ministerstva vnitra, kterým je od roku 2015 Arcidiecézní charita Praha. Pracovníci této organizace provázejí přesídlené krajané do momentu jejich příjezdu, po dobu jejich přechodného pobytu v ubytovacím zařízení, kterým je hotel Vltava, až do takzvaného osamostatnění a odchod do jednotlivých míst, kam tito lidé odcházejí.

Na druhou stranu je třeba zmínit i skutečnost, že ne všichni krajanéalezli v ČR nový domov. V průběhu 2015 se na Ukrajinu vrátilo celkem pět osob z těchto 220. Důvodem byl především vysoký věk a stesk po známé krajině a po domově. To znamená, tito lidé odešli zpátky na Ukrajinu, protože se neuměli sžít s novým prostředím.

Program je, jak už jsem říkal, určen krajanům z celého světa. Zatím se do něj zapojili pouze krajané z Ukrajiny a počítáme s přesídlováním volyňských Čechů i pro letošní rok.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru. Pan poslanec vypadá spokojeně, nemá doplňující otázku. Sedmnáctou interpelaci přednese paní poslankyně Věra Kovářová, která bude interpelovat nepřítomného pana ministra financí Andreje Babiše ve věci zabezpečení bývalých prezidentů republiky. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo pane předsedající. Chtěla bych se jenom zeptat, z jakého důvodu byl pan ministr omloven, mně to zřejmě uniklo. (Předsedající: Netuším). Netušíte. Nicméně dle facebooku zdravíme pana ministra do restaurace U Glaubiců, kde měl k pozdnímu obědu guláš, a doufám že nealkoholické pivo. Nicméně předmětem mé interpelace je něco jiného.

Vážený pane ministro, média před několika měsíci psala o tom, jakým způsobem je nucena opatřovat si prostředky nadace Vize 97, která pečeje o odkaz prezidenta Václava Havla. Chci jednoznačně říct, že vybíráním nepřiměřených částek za pojmenování institucí, popřípadě veřejných prostranství právě jménem prezidenta Havla považuji za absurdní. Tím spíš, dochází-li k uplatňování těchto požadavků i vůči zahraničním subjektům, což poškozuje dobré jméno našeho státu.

Tato kauza mě vedla k závěru, že by patrně bylo žádoucí, aby střežení odkazu bývalých hlav státu bylo financováno odlišným způsobem, než je tomu dosud. Pokud nechceme, aby si naše jednotlivé bývalé prezidenty rozdělili jednotliví miliardáři, v případě Václava Havla Zdeněk Bakala, v případě Václava Klause Petr Kellner, a jen na jejich libovůli záleželo, zda budou instituce spravující odkaz polistopadových prezidentů vůbec existovat, je načase začít po vzoru amerických prezidentských knihoven uvažovat o hrazení skromné, ale důstojné existence institucí připomínajících hlavy státu přímo ze státního rozpočtu.

Vážený pane ministře, mohu se zeptat na váš názor na tuto myšlenku? Děkuji za odpověď a opožděně přeji dobrou chut'.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Bude jí odpovězeno písemně. Osmnáctou interpelaci přednese paní poslankyně Miroslava Strnadlová, která bude interpelovat přítomného pana ministra dopravy Dana Ťoka ve věci vlaků. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobrý večer dámy a pánové. Děkuji panu ministrovi, že na tuhle interpelaci počkal. Jsem ze Zlína a z Prahy jezdím do Otrokovic vlakem. Mnohé z těchto vlaků jezdí do Luhačovic, což je překrásné lázeňské město našeho kraje, a dá se tudíž předpokládat, že v těchto vlacích by měli jezdit nejenom lázeňští hosté, ale i turisté. Proto moc nechápu filozofii českých drah, že čím déle vlak jede, tím méně musí být pohodlný. Tyto vlaky mají do Luhačovic až dvacet zastávek, čemuž odpovídá i délka jízdy, a musím vám říct, že soupravy, mluvím o rychlících, nemluvím o nějakých expresech nebo něčem lepším, to jsou naprostě přestárlé soupravy, ve kterých se sice topí, ale v žádném případě tam není žádná klimatizace, protože do takových souprav se ani dát nedá.

Tak se vás chci zeptat, jestli do budoucna je nějaká naděje, že by tyhle zastaralé soupravy byly nahrazeny něčím modernějším, aby se konečně ti lázeňští hosté a turisté dostali k nám důstojnou cestou. Děkuji. (Potlesk v celém sále).

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Bude to dnes poslední interpelace, a přesto pana ministra čeká nelehký úkol vysvětlit filozofii Českých drah. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mám nelehký úkol, vysvětlit filozofii Českých drah v objednávání rychlíků. Takže já zkusím nejdříve, co mě připravil můj úřad a jakým způsobem k této věci přistupujeme.

Ministerstvo dopravy objednává přímé železniční spojení dálkového významu do stanice Luhačovice ve formě linky R18 Praha – Olomouc – Luhačovice. Tato linka jezdí po dobu občanského dne ve dvouhodinovém intervalu a je koncipována tak, že v Olomouci existuje pro cestující ze střední Moravy možnost přestupu ve směru do Prahy na rychlejší vlaky v kategorii EC linky Ex2. Vlaky linky Ex2 jsou vždycky vedeny modernizovanými soupravami.

Linka R18 je v úseku Praha – Olomouc nejpomalejší vrstvou dálkové dopravy určenou primárně k obsluze sídel, kde vlaky vyšších kategorií nestaví. Jedná se například o Přelouč, Mohelnici a Červenku. Z tohoto důvodu je v současné době na lince R18 nabízena kvalita služby odpovídající rychlíkovému standardu, neboť se nepředpokládá, že by většina cestujících těmito vlaky cestovala na větší vzdálenost.

Ministerstvo dopravy si dlouhodobě uvědomuje nižší úroveň služeb poskytovaných cestujícím ve vlacích linky R18, v jejichž soupravách tvoří většinu vozy vyrobené v bývalé NDR v osmdesátých letech, které dnešním požadavkům na železniční dopravu již ne zcela odpovídají. Obdobná kvalita je však nabízena i na většině linek této úrovně v České republice. Ve střednědobém výhledu chce Ministerstvo dopravy tuto úroveň významným způsobem zlepšit. Pro všechna nově vypisovaná nabídková řízení a v převážné míře i přímá zadání bude například uplatňovat přísné standardy kvality, které byly zveřejněny na webových stránkách ministerstva. Těmto standardům jsou postupně přizpůsobovány i všechny vlaky linky v závazku veřejné služby státu. Naposledy se jednalo třeba o linku R13 Olomouc – Břeclav – Brno.

Ke generační opravě vozového parku na lince R18 dojde po realizaci elektrizace trati Staré Město – Uherské Hradiště – Luhačovice, pro niž byla zpracována studie proveditelnosti, a realizace je očekávána v průběhu několika let. Děkuji.

Takže nemám úplně dobrou zprávu, nicméně platí to, že touto rychlíkovou linkou jezdí na kratší vzdálenosti všichni cestující a zatím je tato filozofie taková – nemáme tolik peněz, abychom ty rychlíky všechny změnili.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkujeme, pane ministře, za důkladné osvětlení filozofie Českých drah. Prosím, paní poslankyně má doplňující otázku.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Já bych vás chtěla jenom požádat, abyste si se svým ministerstvem do toho vlaku sedli a do těch Luhačovic jeli. Nutit někoho, aby v Olomouci přestupoval, třeba já tam s kufrem nikdy nepřesedám, protože už jsem tam spadla na nádraží na schodech, na které padá sníh a namrzají. A myslím si, že i lidé, kteří jezdí na kratší vzdálenosti, si zaslouží jezdit v pohodlném vlaku. Myslím si, že už máme nové tisíciletí a že by své cestující nemusely České dráhy urážet takovými vlaky. Vážně si to myslím. A pokud budete občas s tím ministerstvem tímhle vlakem jezdit, myslím, že velice rychle najdete i peníze na nahradu. Děkuji. (Potlesk v celém sále).

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pokud ministerstvo nejezdí soukromými vlaky, pane ministře, tak zkuste České dráhy.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, Ministerstvo dopravy soukromými vlaky nejezdí. Tady ten problém je trošku širší. Nechci se vymlouvat, to v žádném případě. Nicméně České dráhy mají dneska třicetimiliardové bondy, které úplně neví přesně, jak zaplatí, nakupují lokomotivy předraženě, dělají spoustu věcí, které jsou trošku problémem z minulosti, nebo ani ne trošku, spíše více. A já bych chtěl jenom říct, že my tady opravdu v operačním programu Doprava máme poměrně velkou část peněz určenou na obnovu vozového parku a že ten vozový park chceme a budeme zlepšovat, ale vězte, že vyměnit všechny vlaky v Českých dráhách, přestože

bych to udělal velmi rád, nemůžeme, protože další zadlužení podobného typu by České dráhy nemusely přežít.

Takže já se vám musím za České dráhy omluvit a udělám všechno pro to, abychom jezdili dříve lepšími soupravami. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkujeme, pane ministře, za tento příslib. A to byla poslední odpověď na poslední interpelaci dnes. Přerušuji 39. schůzi Poslanecké sněmovny do 9. února 14 hodin, kdy budeme pokračovat body bloku druhého čtení. Přeji vám hezký večer.

(Schůze přerušena v 18.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

9. února 2016

Přítomno: 171 poslanců

(Schůze pokračovala ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 39. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvěném své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Adamec – zahraniční cesta, pan poslanec Adámek – zahraniční cesta, paní poslankyně Balaštíková – zdravotní důvody, pan poslanec Běhounek do 15. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Böhnhisch do 19. hodiny bez udání důvodu, pan poslanec Farský – zdravotní důvody, paní poslankyně Fischerová – zahraniční cesta, paní poslankyně Halíková – zahraniční cesta, paní poslankyně Havlová – zdravotní důvody, pan poslanec Chalupa do 21. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Janulík – pracovní důvody, pan poslanec Kasal do 16. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Kořenek – zdravotní důvody, pan poslanec Kott – pracovní důvody, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, pan poslanec Nykl – pracovní důvody, pan poslanec Paverá – osobní důvody, pan poslanec Plíšek – zdravotní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, paní poslankyně Strnadlová – osobní důvody, pan poslanec Váňa bez udání důvodu, pan poslanec Zavadil od 15. hodiny – zdravotní důvody.

Pan poslanec Tejc hlasuje s kartou číslo 11.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Babiš – pracovní důvody, pan ministr Brabec – zahraniční cesta, pan ministr Chovanec – zahraniční cesta, pan ministr Jurečka – pracovní důvody, paní ministryně Marksová – pracovní důvody, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta.

Tolik tedy omluvy. (V sále je velmi hlučno.)

Nejprve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium. Poprosil bych pravou stranu sněmovny o klid. (Zvoní zvoncem.) Děkuji.

Budu vás informovat o návrzích, na kterých se shodlo grémium. Za prvé, organizační výbor 27. ledna schválil Návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2016, což je sněmovní dokument 3624, a my navrhujeme, aby byl zařazen do programu 39. schůze do bloku Zprávy, návrhy a další. Jeho pevné zařazení bude následně upřesněno.

Grémium Sněmovny navrhuje následující strukturu jednání pro tento týden:

Dnes projednat bod 16, což je druhé čtení zákona o zdravotních službách, a dále následující body: 83, 76, 115, 119, 28, 31, 97, 30, 79, 108, 86 a 128. Jedná se o návrh zákona o majetkovém přiznání v prvním čtení, návrh zákona o působnosti MPO v prvním čtení, zákon o DPH v prvném čtení, zákon o azylu v prvním čtení, zákoník práce ve druhém čtení, ochrana zemědělského půdního fondu ve druhém čtení, majetkové křivky v prvním čtení, státní svátky ve druhém čtení, exekuční řád v prvním čtení, státní sociální podpora v prvním čtení, školský zákon v prvním čtení a detenční centra v prvním čtení. Tolik tedy dnešek.

Zítra tam mám pouze technické sdělení. V případě, že bude ukončena 37. schůze Sněmovny, která má být zahájena v 9 hodin, pokračovala by přerušená 39. schůze a její zahájení bude upřesněno, předpokládám, v návaznosti na případné ukončení 37. schůze. O tom ale rozhodneme na závěr dnešního jednacího dne.

Ve čtvrtek 11. února bychom projednali bod 201, což jsou písemné interpelace, potom bod 103, což je návrh pana poslance Bartoška, poskytování dávek v prvním čtení, potom bod 9, což je Státní fond dopravní infrastruktury ve druhém čtení. Potom bychom projednali onen sněmovní dokument 3624, což je hospodaření klubů za rok 2016, a poté bychom pokračovali z bloku Zprávy, návrhy a další s tím, že ve 12 hodin 45 minut bychom zafadili bod 184, což je druhé kolo volby člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, a ve 14 hodin 30 minut by byly projednávány ústní interpelace.

V pátek zahájíme jednací den bodem 203, což je informace vlády k migrační krizi.

Tolik z mojí strany dohoda, na které se shodlo vedení Sněmovny a politické grému.

Zeptám se, kdo se hlásí do rozpravy k pořadu schůze. Mám tady dvě přihlášky. První přihláška je pana poslance Okamury, potom přihláška paní poslankyně Černochové. Potom pan poslanec Černoch. Ještě poprosím o strpení pana poslance Okamuru. (V sále je hlučno.)

Dorazily další omluvy. Paní poslankyně Šánová se omlouvá z důvodu nemoci z dnešního jednacího dne. Paní poslankyně Zelenková mezi 14 a 14.45 z pracovních důvodů, pan poslanec Benešák celý jednací den z osobních důvodů a pan poslanec Holeček mezi 14. a 18. hodinou.

A nyní už má slovo pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, chtěl bych požádat Sněmovnu o zařazení nového mimořádného bodu na jednání této schůze s názvem Umístování afrických a arabských nezákonních imigrantů do měst a obcí České republiky proti vůli občanů. Toto téma je skutečně vysoce aktuální, proto bych chtěl poprosit o zařazení jako první bod dnešní schůze, protože jak víte, tak aktuálně se vláda snažila proti vůli občanů vnutit nezákonní africké a arabské imigranty do města Králicky v Pardubickém kraji. Na základě petice, na které naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, spolupracovalo s místními občany...

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se omlouvám. Prosím o klid ve sněmovně. Prosím skupinky diskutujících, aby se usadily a umožnily pokračovat panu poslanci Okamurovi.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji, pane předsedo. Já vím, že ostatní politické strany toto téma vůbec nezajímá, proto tady hlučí. Děkuji, že jste mi zjednal klid, aby mě bylo vůbec slyšet.

Občané města Králiky v Pardubickém kraji se zoufale začali bránit proti tomu, že jim tam vláda chtěla nastěhovat nezákonné imigranti proti jejich vůli. Jak víte, tak tam vznikla nejenom petice, na které jsme spolupracovali a kterou naše hnutí SPD zveřejnilo tady ve Sněmovně, tak tam došlo i k tomu, že bylo svoláno veřejné zastupitelstvo, kterého se naši poslanci zúčastnili, a po společné práci se nám konečně podařilo tento vládní záměr zastavit. Jenom zdůrazňuji, že občané se dozvěděli o záměru vlády z facebooku.

Ted', poté, co jsme pomohli občanům Králíků, tak ta samá situace nastává v Benešově u Prahy. Opět vláda se snaží proti vůli občanů a za jejich zády tam vnitit nezákonné imigranti do místního objektu. Proto občané Benešova sepsali petici proti umístění jakéhokoliv typu zařízení pro imigranti do jejich města. My za SPD říkáme, že plně souhlasíme s odmítavým stanoviskem Zastupitelstva města Benešov z 1. února letošního roku ohledně problematiky záměru zřídit v centru města Benešov v objektu takzvaných Pražských kasáren zařízení pro jakékoli ubytování imigrantů. Zároveň plně podporujeme vedení města Benešov v jednání, které povede k převodu těchto nemovitostí do majetku města za účelem využití pro potřeby občanů Benešova. Jinak podporujeme také usnesení Zastupitelstva města Benešov z 1. února, kde samozřejmě chtějí vést jednání s Ministerstvem vnitra a s Ministerstvem obrany o využití tohoto objektu bývalé vojenské ubytovny, která byla součástí dřívějších Pražských kasáren v Benešově. Občané zde sbírají ted' petici proti tomu, aby se tam umístili nezákonné imigranti.

Já žádám, aby vláda a premiér Sobotka, který mi neodpověděl – prosím vás, pane premiére – na moji interpelaci před 14 dny, kdy jsem se vás tady ptal, abyste občanům sdělil, do jakých míst a obcí a měst, na základě jakých kritérií chcete umisťovat ty tisíce nezákonných imigrantů, které jste již vloni odsouhlasili proti vůli občanů. A vy jste mi neodpověděl. Proto já vám znova říkám a žádám o zařazení tohoto bodu, protože jedna za druhými se nám ozývají města – byly to Králiky v prosinci, ted' v lednu je to Benešov – a vy se snažíte je někam prostě umístit proti vůli občanů. Takže jestli mi neřeknete jména konkrétních měst a obcí a nadále se to budou občané pokoutně dovídат, tak řekněte aspoň kritéria, pane premiére, jaká kritéria podle vašeho názoru mají splňovat obce a města, kam budete umisťovat ty nezákonné migranti z Afriky a z Arábie, aby aspoň občané sami se mohli dovtípit a vytipovat si, zdali tedy spadají do toho vládního záměru, a už se začít bránit.

A my samozřejmě za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie SPD vyzýváme tímto občany, aby se obraceli na naše hnutí, a společně jim budeme pomáhat bránit se proti vaši neuvěřitelné aroganci vaší vlády, kdy proti vůli občanů vy se snažíte umisťovat tyhle migranti.

Budeme tady čekat, že nějaký migrant si půjde zaplavat do veřejného bazénu a pak tam také znásilní nějakého chlapečka, a vy potom teprve budete hledat nějakého pachatele? Vy řešíte následky, ale máte řešit příčiny.

To znamená, já znovu říkám – vy tady kroutíte hlavou, vládní představitelé, tady třeba paní místopředsedkyně Sněmovny Jermanová za hnutí ANO tady kroutí hlavou, že nemám pravdu, a zde je petice občanů Benešova, kteří sbírají ty podpisy. V Králíkách to také byli občané.

Takže já se vás znovu ptám. Žádám o zařazení tohoto bodu. Může to být krátké, může to být na tři minuty, jenom když nám tady pan premiér konečně řekne, kam a do jakých zařízení a na základě jakých kritérií chcete umisťovat ty imigranty. To je vše, co tady chceme slyšet. A samozřejmě chceme slyšet, že žádné imigranty proti vůli občanů tady přijímat nebudete. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, je to tedy žádost o nový bod s názvem, který byl načten, a to jako první bod dnešního jednacího dne. Ještě než dám slovo paní poslankyně Černochové, tak s přednostním právem paní místopředsedkyně Jermanová.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne, dámy a pánové, víte, že já málokdy využívám svého přednostního práva, ale v tento okamžik jsem k tomu v podstatě byla donucena vystoupením mého předřečníka.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pardon. Kolegyně, kolegové, já opravdu prosím o klid. Prosím bývalého i současného ministra zdravotnictví, aby ukončili rozpravu, do které jsou tak zabráni, že mě ani neslyší. Pan ministr Němeček a pan exministr Heger, prosím.

Děkuji. Prosím, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího, když dovolíte, já jsem součástí Rady města Benešov. Tuto situaci řešíme již delší dobu jak s Ministerstvem obrany, tak s Ministerstvem vnitra. Petice vznikla na území Benešova bez vašeho přičinění a já vás prosím a žádám jménem vedení města, abyste nezneužíval situace v Benešově ke své předvolební kampani. Já si myslím, že to je neetické a nepatří to na půdu Poslanecké sněmovny. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Černochová a připraví se pan předseda Černoch.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, asi tušíte, v jaké věci před vás předstupuji. Dovolím si navrhnut zařazení nového bodu s názvem Úniky informací z Bezpečnostní rady státu, a to jako první

bod zítřejší odpolední schůze Poslanecké sněmovny. Je to tedy středa 10. 2. odpoledne.

Krátké odúvodnění, které snad všichni cítíme stejně. V minulých dnech jsme byli svědky totální destrukce bezpečnostních složek a systému státu v naší republice. Absolutní neschopnost vlády komunikovat s veřejností a sdělovat, nebo komunikovat v některých věcech, kde komunikovat nemá, tak komunikovat, a naopak ve věcech, kdy komunikovat má, tak nekomunikuje. Každé stanovisko ministra, které bylo v těchto dnech sděleno, bylo zmatečné, jeden ministr popíral slova ministra druhého.

Třetího února jsme se dozvěděli od pana ministra zahraničních věcí Zaorálka, že Česká republika s teroristy nevyjednává. Den nato jsme se dozvěděli od pana ministra obrany Stropnického, že podmínkou propuštění pěti Čechů z Libanonu skutečně bylo, aby Česká republika nevydala Libanonce Alího Fajáda do Spojených států. Potvrdil to ministr obrany ve svém veřejném prohlášení. Doslova cituj: Pět lidí se sem vrátí v pořádku, pokud Fajád nebude vydán do Spojených států. Je to svázané, prohlásil v rozhovoru ministr obrany. Hodinu nato ministr spravedlnosti Robert Pelikán svolává mimořádnou tiskovou konferenci o propuštěných Libanoncích. Ten se vyjádří v té věci, že Fajád nebude Českou republikou vydán do Spojených států a toho času je na cestě na letišti, aby byl nikoliv deportován, ale odvezen do Libanonu. Ani to není málo. Slyšíme vyjádření pana premiéra Bohuslava Sobotky, který řekne, že ho to znepokojuje a že je nutné to nechat vyšetřit. Ve večerních hodinách slyšíme pana vicepremiéra Bělobrádka, který v Událostech, komentářích řekne, že vůbec o tom, proč pan ministr Pelikán rozhodl tak, jak rozhodl, on nic neví.

Přitom se z médií dozvídáme a ze včerejšího Nerespektu (důrazně) se dozvídáme, že Bezpečnostní rada státu jednala v této věci několikrát, informace unikají z Bezpečnostní rady státu, což mně příde naprostě nepřijatelné. V kterékoli jiné zemi by už v tuto chvíli ležela na stole rezignace celé vlády České republiky, případně by se vláda obracela nově na Poslaneckou sněmovnu s žádostí o důvěru. Tady se nic neděje, tváříme se všichni, že se nic nestalo, že život běží dál. Dočítáme se, kolik Česká republika za jednotlivé rukojmí platí. Uvědomujete si to, že máme v Libyi ještě jednoho uneseného občana, a co jste těmito výroky, které se dostaly na veřejnost, jemu mohli způsobit? Já pevně věřím, že i on se sem vrátí, ale budou doufat, že se o jeho návratu nebudu dočítat z deníků, z bulváru, z týdeníků.

Z tohoto důvodu žádá klub Občanské demokratické strany, aby se Poslanecká sněmovna v neveřejném zasedání touto problematikou zabývala. Budeme navrhovat usnesení, ve kterém budeme chtít, aby se zřídila vyšetřovací komise, která ty věci prověří. V jakých jiných věcech, vážené kolegyně a kolegové, než tak, jak stanoví jednací řád, na návrh vlády nebo poslance se může Sněmovna usnést, že schůze nebo její část je neveřejná, zejména jsou-li na pořad schůze zařazeny utajované otázky související s obranou nebo bezpečností státu nebo jiné závažné utajované skutečnosti. Kdy jindy než teď? Skutečně se stalo něco, co nemá obdobu, a nemůžeme si to nechat jako poslanci Parlamentu České republiky líbit a musíme chtít od zástupců naší vlády vysvětlení.

Takže ještě jednou opakuji – žádám o zařazení bodu s názvem Úniky informací z Bezpečnostní rady státu. Chci, aby se tento bod projednával zítra, tedy ve středu, 10. února odpoledne. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana předsedu Černocha.

Poslanec Marek Černoch: Hezké odpoledne, dámy a páновé. Budu možná opakovat některé věty, které zde padly, které zde říkala paní kolegyně Černochová.

V pátek 22. ledna média informovala o neočekávaném zasedání předsednictva Bezpečnostní rady státu. Obsah jednání nechtlél Úřad vlády komentovat. Ani ne čtrnáct dní nato, minulý čtvrtok, deník Právo zveřejnil obsah tajných informací ze zasedání Bezpečnostní rady státu. Evidentně tento únik informací souvisejí s informacemi, které ministr Stropnický, když to řeknu kulantně, nakousl v rozhovoru v Hospodářských novinách, a to – citují: Pět lidí se sem vrátili v pořádku, pokud Fajád nebude vydán do Spojených států. Ale pozor, dále řekl: Je to svazané.

Právo sdělilo, že pětice Čechů padla loni v červenci do léčky připravované libanonskou tajnou službou, která chtěla dostat z Česka svého zadržovaného muže. Jejich únosu se přitom dalo předejít, kdyby nelhalala komunikace mezi českou civilní rozvědkou a Vojenským zpravodajstvím. Podstatou průšvihu je ovšem to, že vojenští zpravodajci prý na rozdíl od české civilní rozvědky vůbec netušili, že Fajád pracuje pro libanonskou tajnou službu, a tedy že Libanonci mají eminentní zájem dostat svého člověka domů místo jednání o předání do Spojených států, kde mu hrozí až doživotí. Vojenské obranné zpravodajství tak netušilo, že svého muže vyslalo do Libye do pasti.

Dámy a pánové, tajné služby a vláda, zodpovědná za jejich řízení, má na triku několikanásobnou ostudu. Za prvé, došlo k úniku informací ze zasedání Bezpečnostní rady státu. Za druhé, Vojenské obranné zpravodajství díky tomu, že nemělo informace od civilní rozvědky, se nechalo oblafnout tajnou službou Libanonu.

Za třetí, celou věc jsme evidentně neuměli koordinovat se Spojenými státy, které nám zjevně daly zdrojové informace o pohybu teristy na našem území. Za čtvrté, policejní složka Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu vyšetruje ve dvou tajných službách, zda nedošlo – zdůrazňuji k úmyslnému – nepředání informací, a tedy ke spáchání trestného činu na úrovni vedení tajných služeb.

Dne 14. ledna v Česku přestala platit zvýšená bezpečnostní opatření zavedená po pařížském listopadovém pátku třináctého. V této souvislosti ministr vnitra řekl: nemáme informaci, že by na území České republiky hrozil nějaký teroristický útok. Měmu kolegovi Martinu Lankovi pan ministr Herman sdělil, že od ministra vnitra nemá žádné informace o tom, že by v České republice nějaký teroristický útok hrozil. Opomenul i to, že největší masakr v Paříži se stal v kulturním zařízení.

Ptáme se tedy, jakou důvěru k nám má mít Amerika, aby nám poskytovala součinnost o tom, kdo je a není terorista, když u nás se dostávají ven veškeré informace, i které nemají, a naopak mezi profesionály se nepředávají informace, které ohrožují i vlastní příslušníky našich tajných služeb. Za druhé, jakou důvěru máme mit

k výroku ministra vnitra, že u nás nehrozí žádná teroristická akce, když evidentně nefunguje přenos informací mezi tajnými službami. Za třetí, jak věřit vládě, které unikají informace přímo z Bezpečnostní rady státu.

Tato blamáž je přímo reklamní kampaní pro teroristy, aby přišli podnikat teroristické akce k nám, protože v naší zemi se řídí tajné služby spolkem, který to nemá evidentně pod kontrolou, a kdyby teroristům náhodou něco hrozilo, tak si o tom přečtou v novinách. Od minulého týdne každý občan České republiky cestující do rizikových oblastí má na svém těle cenovku, za kolik a kde může být vykoupen. České tajné služby jsou v moment vyšetřování policejním orgánem díky blamáži v komunikaci se Spojenými státy naprosto nedůvěryhodné a v této chvíli i neakceschopné. Z ústavního hlediska kontrola takto rozsáhlého skandálu nepatří pouze policejnemu orgánu, ale s ohledem na narušení ústavnosti by měla být řešena, tak jako v každé civilizované zemi, zvláštní vyšetřovací komisi parlamentu. Vláda v tuto chvíli je v zásadním konfliktu zájmů, protože musí být součástí vyšetřování. Únik informací za takové situace z Bezpečnostní rady státu je evidentně součástí událostí, které by tato vyšetřovací komise měla řešit, a to i s ohledem na odpovědnost premiéra a ministrů. Dále celou věc je třeba chápat také jako další důvod, proč chránit preventivně hranice České republiky, protože nelze věřit ministru ani tajným službám, že mají důvěryhodné informace.

Předseda PSP Jan Hamáček: (Hovoří do závěru projevu poslance Černocha.) Pane předsedo, já se velmi omlouvám... Dobrá, tak protože jste nic nenavrhli, tak to beru tak, že jste vystoupil s přednostním právem, protože jinak by došlo ke zneužití tohoto času. Ale vy máte přednostní právo, tak to vyřešíme takto elegantně. A prosím pana předsedu Faltýnka, který je dalším přihlášeným, předpokládám k pořadu schůze. (Ano.) Výborně.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Ano, k pořadu schůze, děkuji. Hezké odpoledne, dámy a páновé, já bych chtěl vznést veto na nově navrhované body do programu této schůze jménem tří poslaneckých klubů, a to konkrétně jménem klubu ČSSD, ANO a KDU-ČSL.

Předseda PSP Jan Hamáček: Předpokládám, že se to týká obou bodů, to znamená jak pana poslance Okamury, tak paní poslankyně Černochové. Dobrá, před panem předsedou vlády má přednost pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: (Mimo mikrofon.) To si neumím představit, pan předseda vlády musí mít přednost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan premiér vám dává přednost, využijte toho. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedo, vám i panu předsedovi vlády.

Dámy a páновé, tato Sněmovna by měla být podle Ústavy České republiky nejvyšším orgánem všle lidí v České republice. Umíte mi, prosím vás, říct, jaké jiné větší téma existuje než skutečnost, že byla ohrožena a objektivně snížena bezpečnost všech občanů v České republice? Já chápnu, že se může stát cokoli. Já jsem ten poslední, kdo by chtěl vládě vyčítat její chyby, že to udělala úmyslně.

Promiňte, až pan Foldyna domluví, já bych pokračoval.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, prosím o klid. Pokud máte něco zásadnějšího než poslouchat pana předsedu Kalouska, tak přeneste svou diskusi do předsálí, usaďte se.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já jsem ten poslední, kdo by chtěl vládu podezírat z toho, že chyby, kterých se dopustila, selhání, kterých se dopustila, se dopustila úmyslně. Prostě každý z nás ve své práci se občas dopustíme chyb a občas se někdy stane, že i selžeme. A to nejhorší, co se nám může stát, že ten, kdo se toho selhání dopustil a ve svém důsledku se nedopustil ničeho menšího, než že ohrozil bezpečnost občanů, všech občanů v České republice, bude tvrdit ne, to není pravda, my jsme se žádného selhání nedopustili, všechno je v úplně nejlepším pořádku a bezpečnost našich občanů je dostatečně zajištěna. A přitom všichni víme, že to není pravda, že se nestalo nic menšího, než že vláda České republiky selhala na poli mezinárodního boje proti terorismu. Že se nestalo nic menšího, než že jsme všichni mohli z médií – z médií prosím – zjistit, že vláda České republiky vyjednává s teristy. A nejenom že s nimi vyjednává, ale že dokonce ani tuto informaci neumí utajit. Což znamená, že vláda České republiky neudělala nic jiného, než že povzbudila všechny teroristické bojůvky ve světě...

Já až dotelefonuje pan poslanec Votava... Děkuji.

Než že povzbudila všechny teroristické bojůvky ve světě k oblíbené společenské hře všech teroristů "chyť si svého Čecha". Když si chytneš svého Čecha, tak se ti to vyplatí, česká vláda nevyjednává s teristy, to je příliš ponížující, česká vláda automaticky přistupuje na jejich požadavky. To se stalo, to všichni vědě. A česká vláda ze všech našich občanů v zahraničí, zejména v těch citlivých oblastech, udělala lovňou zvěř. To se stalo, to je fakt. A politika této vlády...

Až dokříčí pan poslanec Jandák na svého předsedu klubu... Děkuji.

A politika této vlády, která je ostudná, ale snad by mohla najít svoji omluvu, kdyby to vláda aspoň dokázala utajit. Ale politika této vlády, která je ostudná a vláda svoji ostudnou politiku ani nedokáže utajit, ve svém důsledku ohrožuje všechny občany své republiky.

Já jsem řekl, že tím, co vyšlo najevo o podle mého názoru naprosto nemravném a neospravedlnitelném jednání vlády České republiky v případě pana Fajáda, ale možná i v případě Hanči a Tonči, aniž bych chtěl dávat ty případy na stejnou úroveň –

myslím, že příklad pana Fajáda je mnohem víc alarmující – že to, co vyšlo najev, neohrožuje bohužel jenom bezpečnost všech občanů v České republice...

Až dokříčí pan poslanec Korte...

Předseda PSP Jan Hamáček: Já poprosím pana poslance Korteho, aby se usadil na místo a nechal mluvit svého předsedu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. To, čeho se dopustila česká vláda, bohužel neohrožuje jenom všechny občany České republiky v zahraničí. Nejenom že z nich dělá lovnou zvěř, ale ohrožuje i bezpečí všech občanů v České republice. Protože to, co česká vláda udělala, zásadním způsobem narušilo důvěru mezi spojenci.

Kdyby alespoň, pane premiére, ministři vaší vlády byli zdrženliví. Ale přiznám se, že když jsem slyšel vystoupení pana ministra spravedlnosti, ve kterém zdůvodňoval, proč nevydal pana Fajáda, tak se mi dělalo mdlo. Kdyby on řekl: Nevydal jsem pana Fajáda na základě zákonných pravomocí České republiky, tečka – tak bych to pochopil. Kdyby řekl: Nevydal jsem pana Fajáda, protože je v Americe obžalován z toho, že zfackoval nějakého malého fousatého právního nedouka za to, že hloupě mluvil – tak bych to také pochopil. Ale on řekl – a teď já to tady opakuji – pan ministr spravedlnosti řekl: Já jsem zvážil ten skutek, ze kterého je pan Fajád obžalován, a já jsem se rozhodl nevydat. On ho, prosím pěkně, zvážil? Já bych rád zdůraznil, že pan Fajád je ve Spojených státech obžalován z terorismu. Z přípravy atentátu. Z případu obchodů s nelegálními zbraněmi. A český ministr spravedlnosti zvážil skutek a řekl, že svým nejbližším spojencům tohohle teroristu nevydá!

Co jste, pane premiére, udělali? Vy jste neudělali nic jiného, než že jste narušili elementární důvěru mezi spojenci. A my, kteří jsme se aspoň zdánlivě přiblížili bezpečnostní situaci v České republice, dobře víme, že bezpečnost České republiky stojí a padá se spojeneckými závazky. že bezpečnost občanů České republiky v době války proti terorismu stojí a padá s předáváním rychlých a důvěryhodných zpravodajských informací. A každý z nás si umí představit, jak po tomto výroku pana ministra spravedlnosti budou naši spojenci ochotni nám rychle dávat včasné a přesné zpravodajské informace. Protože pan ministr Pelikán se seznámil se skutkem, že ten člověk je ve Spojených státech obžalován z terorismu, z přípravy atentátu členů americké administrativy, z obchodu se zbraněmi, které chtěl dodávat nelegálním teroristickým strukturám. Z toho je obžalován. S tím se pan ministr Pelikán seznámil a rozhodl se, že toho člověka nevydá!

Jakou si myslíte, že to bude mít odpověď? Oficiálně, jak říkal pan poslanec Chalupa v několika zpravodajských relacích, a musel jsem se hodně smát, protože váš pan poslanec Chalupa říkal: No, co těm Američanům zbyvá? My jsme s nimi spojenci, my jsme s nimi na jedné lodi. Oni dál budou muset s námi spolupracovat. Vážně si to myslíte? Vy, kteří máte IQ alespoň nad 100?

Co udělají naši spojenci? No formálně pro ně dál budeme spojenci, akorát že už nám nebudou nic říkat! Protože nemohou riskovat, že něco z Bezpečnostní rady státu, z bezpečnostních služeb, odevzdá ta informace vteře. Protože nemohou riskovat, že

když se na nás obrátí, ať tady zadržíme teroristu, že ho sice zadržíme, ale pak ho nevydáme! To radši počkají, až z té Prahy odjede do Budapešti, a poprosí Maďary.

Tohle vy jste všechno udělali. A tím důsledkem bohužel není nic jiného než zhření bezpečnostní situace každého občana v České republice. Všech deseti milionů. Každý z nás se po tomto vašem diletantismu, po této vaší naprostě mimořádné, neskutečné mezinárodní ostudě, po této vaší neschopnosti starat se o bezpečnost občanů České republiky, každý z nás se nutně musí cítit méně bezpečně! Zcela oprávněně! Protože vy jste vystavili občany České republiky v zahraničí riziku louvu. A vy jste snížili bezpečnost občanů České republiky na území České republiky, protože jste svým skandálním chováním vůči spojencům omezili zpravodajské informace, které jsou alfon a omegou naší bezpečnosti. Toho jste se dopustili! Ničeho menšího.

Jestli stát má nějakou povinnost, tak věřte, že to není větší nebo menší míra přerozdělování, zajištění důchodů, sociálních dávek. Samozřejmě, je to nějaká jeho práce, ale ta provořadá povinnost je zajištění bezpečnosti svých občanů. Tady vy jste kardinálně, totálně, absolutně selhali. A v okamžiku, kdy nechceme nic jiného než tohle zařadit jako bod na jednání Poslanecké sněmovny – vracím se na začátek svého projevu – jako toho shromáždění, které má být projevem největší vůle lidu, tak vy se o tom vůbec nechcete bavit. To ty lidi přece vůbec nezajímá. My bychom se rádi bavili o EET nebo o mateřských školách. O něčem, co je podle vás opravdu důležité.

Ne! My vám říkáme, pro nás je důležitá bezpečnost občanů České republiky, kterou vy jste bezprecedentně ohrozili! A jestliže jste se dopustili té zpupnosti, té arogance, té naprostě nepochopitelné ignorace, že jste se o tom odmítli bavit na této schůzi, pak nám nezbývá nic jiného, než že poslanci TOP 09 ještě dnes dají na stůl žádost o svolání mimořádné schůze se svými 26 podpisy. A pevně doufáme, že těch dalších alespoň 14 odpovědných se najde. Z tohohle se, pane premiére, prostě musíte zodpovídat! Nejenom Poslanecké sněmovně, ale celé veřejnosti. A budete se divit: my vás ani nechceme moc dusit na to, jak se to mohlo stát. Je to neskutečný průšvih a nemělo se to stát. Ale to věříme, že se dokážete svými vlastními institucemi k tomu dobrat. Ale to, co nás zajímá především, není, jak se to mohlo stát a komu za to bude uříznuta hlava. Ona jedna zelená hlava bude nahrazena druhou zelenou hlavou a nic moc se nezmění. Ale my od vás chceme slyšet, pane premiére, co uděláte pro to, abyste minimalizoval škody, kterých jste se dopustili jako vláda na bezpečnosti občanů České republiky. Protože těch jste se dopustili! To se stalo! Každý z nás se ode dneška logicky musí cítit méně v bezpečí. A vy byste měli udělat všechno pro to – to nemůžete úplně napravit, to je nenapravitelná škoda, co jste udělali. Ale můžete to minimalizovat. A my od vás chceme slyšet, jak to budete minimalizovat. A jestli to neuslyšíme na této rádné schůzi, což pokládám za neskutečnou aroganci poslanců vládní koalice, tak to prostě budeme muset slyšet na schůzi mimořádné.

Děkuji za pozornost. (Potlesk za lavic TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan předseda vlády, po něm pan místopředseda Filip.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já myslím, že se určitě shodneme na jednom, ať už jsme ve vládě, nebo ať už jsme v opozici. Bezpečnostní situace ve světě se dramatickým způsobem zhoršila a mohli jsme to sledovat nejenom v těch posledních dvou letech, ale zejména v těch posledních dvou letech.

Když se podíváte na to, co se děje na východ od nás, konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou, když se podíváte na to, co se děje v severní Africe, zhroucený stát v Libyi, když se podíváte na občanskou válku v Sýrii, když se podíváte na Islámský stát, který existuje na velkém území jak Sýrie, ale také Iráku, tak je evidentní, že se výrazným způsobem zhoršila bezpečnostní situace. A já chci ujistit celou Poslaneckou sněmovnu, nejenom opozici, která zde tedy přednesla několik plamenných vystoupení, chci ujistit celou Poslaneckou sněmovnu, že vláda dostojí své odpovědnosti a že vláda udělá všechno pro to, aby zajistila v tomto zhoršeném bezpečnostním prostředí bezpečí našich občanů. Je to možná složitější právě proto, že naši předchůdci neudělali úplně přesnou prognózu budoucnosti. Ty kroky, které byly voleny soustavně rok po roku, nevycházely z dobré analýzy toho, co se stane. A já teď nechci obviňovat ODS nebo TOP 09, které v té době byly ve vládě, to se prostě stane. Stane se, že uděláte špatnou prognózu vývoje budoucnosti a že uděláte špatná rozhodnutí. Ale myslím, že je důležité o tom nemílet zejména v situaci, kde probíhají takováto plamenná rozhodnutí. Prostě vlády před námi se nechystaly na špatné počasí. Chystaly se na to, že bude sluníčko svítit stále více, obloha bude bez mráčku, nebudou žádná rizika, my vlastně nebudeme potřebovat bojeschopnou armádu, nebudeme potřebovat schopné tajné služby a nebudeme potřebovat policii, takže se realizovala politika, která nás na to špatné počasí, ve kterém se nyní pohybujeme, nepřipravila.

My jsme měli poslední dva roky na to, abychom to dohnali, protože je evidentní, že se připravovat musíme. A protože se zhoršila bezpečnostní situace ve světě, tak i tato Poslanecká sněmovna i tato vláda i Česká republika se budou setkávat s bezpečnostními situacemi a s bezpečnostními krizemi, které jsme tady v minulosti nezažívali. Prostě musíme se připravit na to, že budeme konfrontováni s novými riziky, s novými situacemi a musíme být na ně schopni správně a především adekvátně reagovat.

My tady vedeme, a koneckonců jedno z těch vystoupení se dotýkalo, nebo dvě vystoupení se dotýkala migrační krize, vedeme tady debatu o tom, jestli správně a adekvátně vláda reaguje na migrační krizi. Ale je legitimní, abychom vedli také debatu, jestli vláda správně a adekvátně reaguje na rizika, která skýtá Islámský stát, nebo rizika, která skýtá vzestup terorismu ve světě. Já vás chci ujistit, že vláda nic nepodceňuje a že vláda bude reagovat ve všech těchto situacích adekvátním způsobem.

Zde v těch vystoupeních, která zde zazněla, byly pře destény Poslanecké sněmovně některé informace a byly pře destény, jako by to byla ověřená fakta. Já bych rád požádal tuto Poslaneckou sněmovnu, ať už jsou to poslanci opozice, nebo vlády, abyste nedělali politiku na základě novinových článků, abyste nedělali závěry na základě informací, které jsou podle vašeho názoru objektivizovány tím, že vyjdou v novinách, nebo na základě informací, které se objeví na internetu. Jsou to v řadě

případů spekulace, v řadě případů jsou to informace, které se nezakládají na pravdě. Je nepochybně úkolem vlády, aby zajistila, že žádné informace, které podléhají utajovanému režimu, neunikají, a ten režim je dodržován všemi, kdo tato pravidla musí respektovat.

Pokud jde o údajné úniky a podezření na úniky, chci informovat Poslaneckou sněmovnu o tom, že Úřad vlády podal příslušné podněty, podal příslušné podněty Národnímu bezpečnostnímu úřadu, podal příslušné podněty státnímu zastupitelství, a předpokládám, že kompetentní instituce provedou šetření a prověří, zdali informace, které byly uváděny v tisku a které byly uváděny jako úniky nebo které byly uváděny jako údajné informace ze zasedání Bezpečnostní rady státu nebo údajné informace z fungování vlády, údajné informace z činnosti služeb, zdali jsou to skutečně takové informace. Protože nelze tvrdit, že je něco pravdivé, jenom proto, že to vyjde v novinách. Nelze tvrdit, že v novinách vyšla utajovaná informace, jenom proto, že to někdo do těchto novin napiše, že to je utajovaná informace.

Já bych rád požádal Poslaneckou sněmovnu o maximální možnou míru objektivity, o maximální možnou míru schopnosti racionálně hodnotit fakta, která tady jsou k dispozici, a chci jasně říci a garantovat, že vláda podnikne všechny kroky k tomu, aby tyto informace byly buď potvrzeny, nebo aby byly vyvráceny. Aby bylo buď potvrzeno, že nějaké utajované skutečnosti unikly, nebo aby to bylo vyvráceno. A toto nemůže učinit a provést žádná debata v Poslanecké sněmovně, to mohou učinit pouze instituce, které pro tento účel byly zřízeny, a tou je Národní bezpečnostní úřad a tou je samozřejmě soustava orgánů, které jsou činné v trestním řízení.

Některá vystoupení, která zde zazněla, zpochybnila rozhodnutí ministra spravedlnosti. Já chci uvést, že ministr spravedlnosti jednal v souladu se zákony České republiky. Jsem přesvědčený o tom, že jako Česká republika máme a musíme mít zájem na dobrých vztazích s našimi spojenci. Chci jasně potvrdit, že nám záleží také na dobrých vztazích se Spojenými státy, a nepochybňuji tyto vztahy budeme dále rozvíjet. Chci vás také ujistit, že o rozhodnutí ministra spravedlnosti byla ambasáda Spojených států informována. Ale jsem přesvědčen o tom, že žádné spojenectví není servilita. Jsem přesvědčený o tom, že žádné spojenectví nemůže být ztrátou schopnosti samostatně se rozhodovat. Česká republika je suverénní stát, ministr spravedlnosti postupoval v souladu s platnými zákony České republiky a já jsem přesvědčený o tom, že naši partneři by to měli respektovat, stejně jako my respektujeme jejich rozhodnutí, která oni učiní ve své vlastní jurisdikci v rámci své vlastní suverenity.

Nemám žádné informace ani žádné signály o tom, že by bylo narušeno naše spojenectví nebo že by byla narušena spolupráce bezpečnostních složek. Chci rovněž požádat všechny poslance a poslankyně, kteří zde pronášeli anebo chtějí pronášet takováto tvrzení, aby je prosím opřeli o fakta, aby je prosím neopírali o spekulace, nebo dokonce jenom o mediální spekulace. Česká republika je součástí Severoatlantické aliance. Jsme připraveni spolupracovat s našimi partnery jak v rámci boje proti terorismu, tak v rámci boje proti Islámskému státu. A znova opakuj, nemám jako předseda vlády žádné signály toho, že by tato naše schopnost spolupráce a tyto naše těsné vazby byly jakýmkoli způsobem narušeny.

Pokud jsem zde mluvil o nových rizicích, o nových hrozbách, na které musíme adekvátně reagovat, já jsem přesvědčený o tom, že tato Poslanecká sněmovna má instituce a má orgány, které byly zřízeny právě proto, aby se zabývaly činností tajných služeb, které byly zřízeny právě proto, aby zajišťovaly dohled a kontrolu činnosti tajných služeb, a tyto instituce by k této činnosti měly být jednoznačně využity. Myslím si, že tato Poslanecká sněmovna má výbory, které projednávají jak agendy Ministerstva vnitra, tak Ministerstva obrany, tyto výbory by měly být využity. V souladu se stanoviskem tří koaličních klubů nevidím žádnou přidanou hodnotu v debatě, která by měla být vedena na tato bezpečnostní téma na plénu Poslanecké sněmovny. Vláda je připravena poskytnout orgánům Poslanecké sněmovny všechny potřebné informace, které vláda v souladu se zákonem poskytnout může, nebránime se debatě na úrovni příslušných odpovědných orgánů Poslanecké sněmovny, zejména ne na půdě těch orgánů, které mají na starosti činnost tajných služeb v České republice.

Chci současně potvrdit závazek, o kterém víte a který znáte. Víte, že vláda se zavázala, že předloží do Parlamentu návrh nové legislativy, která zajistí druhý stupeň kontroly činnosti tajných služeb. Příprava této legislativy běží a já předpokládám, že v polovině letošního roku bude vláda schopna schválit novelu příslušného zákona a předloží nový systém posílení kontroly tajných služeb, který zatím v těch posledních 25 letech v České republice nefungoval a který by podle mého názoru v příštích letech rozhodně fungoval měl.

Tolik velmi stručně k těm vystoupením, která zde zazněla.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní vystoupí pan místopředseda Filip, po něm pan předseda Fiala, potom pan předseda Stanjura a zatím poslední je pan předseda Laudát.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, pane premiére, členové vlády, paní a páновé, jedno rádio tady v České republice začíná takovým sloganem, že jsou ověřitelné zprávy ze sportu, že jsou nejasné zprávy o počasí a neuvěřitelné pohádky z politiky pak slibují skvělé zítřky. A já místo těch skvělých zítřků musím říct, že manipulativní informace jsou skutečně předmětem, se kterým se setkáváme každý den, ať už jsou to manipulativní informace z médií, nebo od některých aktérů těch kterých událostí.

Rozumím tomu, že blokací tří poslaneckých klubů nebude tento bod projednáván, ale trvám na tom a žádám předsedu výboru pro obranu, předsedu výboru pro bezpečnost a předsedy jednotlivých komisí, aby se tím, co se tady odehrálo, zabývali a zároveň, budou-li závěry těchto výborů, a myslím, že budou stejně v utajeném režimu, aby se jimi vláda řídila. Tady přece nejde jenom o to, abychom zjistili objektivně realitu, ale aby na základě zjištěných zpravodajských informací také vláda rozhodovala a neriskovala se životy občanů! Já nejsem ten, který je přesvědčen, že informace, které máme, používají jednotliví ministři správně ve prospěch občanů České republiky. A už vůbec nejsem přesvědčen o tom, že není únik informací a že ti novináři, kteří se k těm informacím dostanou, tyto informace zneužijí, ohrozí občany

České republiky a ještě se dělají za hrdiny místo toho, aby si uvědomili, že také oni nesou odpovědnost za to, co zveřejnili. Ale to jim asi nedochází, nebo jim to docházet nechce.

Prosím, po té blokaci trvám na tom, aby příslušní předsedové obou výborů a komisi, které se tím zabývají, zasedli k jednání, požádali o informace a také informace s ministry projednali a chtěli od nich nejen odpovědi, ale také chování podle toho, jaké informace dostávají. To, co se tady odehrává, je ostuda, která, žel, ohrožuje bezpečnost občanů České republiky. Prosím, už s tím přestaňte! (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní vystoupí pan předseda Fiala, po něm pan předseda Stanjura.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedo, dámy a pánové. Vážený pane premiére, mě k tomu vystoupení vyprovokovalo vaše vystoupení, a přestože se chci vyvarovat nějakých emocí, které k tomuto tématu nepatří, tak mi dovolte říct, že vaše vystoupení považuji za nehorázné. Vy místo toho, abyste se tady zpovídali z opravdu neomluvitelného postupu vaší vlády, některých členů vaší vlády, který ohrožuje bezpečnost České republiky a bezpečnost jejich občanů, se tady uchylujete ke své obvyklé řečnické figuře, že za všechno mohou nějaké vlády, které tady vládly v minulosti. Já si myslím, že tohle vám už nevěří ani vaši vlastní poslanci. Jak dlouho chcete jakoukoliv chybu vaší vlády svádět na to, že tu někdy někdo vládl v minulosti? Vždyť je to úplně absurdní a myslím, že byste s tím měl přestat a měl byste se zodpovídat z toho, co dělala vaše vláda. Vy jste stále v opozici. Vy jste v opozici vůči jakési hypotetické historické vládě, která může za všechno, co se v této zemi děje. Ale já vám chci připomenout, že v této zemi vládne bohužel více než dva roky vaše vláda a že to, co tu dnes řešíme, je odpovědnost vaší vlády a konkrétně vaše.

Já jsem taky rád, že jste si všimli, že mezinárodní bezpečnostní situace se zhoršila. Když jsem o tom totiž mluvil já už před dvěma lety, tak jste to byl vy, kdo říkal: Ale nestrašme občany. Nic se tu neděje. Česká republika se nezapojí do boje proti Islámskému státu." A mohl bych vám připomínat jednu vaši větu za druhou, jsou nakonec mediálně doložitelné. Takže jsem rád, že víte, že mezinárodní situace je nebezpečná, ale očekával bych, že to nejenom víte, ale že se vaše vláda podle toho začne chovat. A vy se bohužel podle toho nechováte. A to, co vám opakovaně vyčítám v zahraniční politice, to je nejednotnost, špatné signály, špatná symbolická gesta, znejistování našich spojenců, to se plně projevilo i v té části zahraniční politiky, která se týká bezpečnosti a která je z hlediska zájmu našich občanů ještě důležitější a ještě podstatnější. A tam děláte stejně chyby jako v zahraniční politice a udělali jste je i teď. Ale teď se nad tím nedá mávnout rukou. Teď je z toho potřeba vyvodit politickou odpovědnost. A to, jak vidím, pane premiére, nejste schopen.

Vy jste řekl, že to, co čteme v médiích, není pravda, nemusí být pravda, nemáme tomu věřit. My jsme vám, pane premiére, chtěli dát příležitost, abyste tady poslancům řekl, co je tedy v médiích pravdivě uvedeno, co je tam uvedeno nepravdivě, co vaše vláda udělala, co kdo řekl a jak to tedy je. Chtěli jsme vám dát tu možnost na

neveřejném zasedání. Vy jste tuto možnost všem vládních stran odmítli a sám jste se připravil o příležitost vysvětlit poslancům, co tedy v médiích není napsáno správně a co tam je napsáno nepravdivě nebo lživě. Ale myslím, že jednu věc nemůžete shodit ze stolu a nemůžete bagatelizovat, a to jsou výroky ministra obrany Martina Stropnického, který aspoň podle médií prostě řekl, že k nějakému výměnnému obchodu došlo. To se nikdy nemělo stát. A já nezkoumám, a nemám k tomu dost informací a nejsem tak naivní, abych to dělal, co se opravdu stalo. To je skutečně věc vlády a bezpečnostních složek. Ale mohu zkoumat, a to taky děláme, co k tomu říkají jednotliví členové vlády, protože tím, co říkají, tím, že nedrží jazyk za zuby, tím, že se nechovají odpovědně, ohrožují bezpečnost českých občanů.

To, co po vás třeba chce Občanská demokratická strana a co po vás chci já, je, abyste vyvodil odpovědnost z této skutečnosti, z této situace, že tu máme politiky, kteří nedorostli rolí, které teď zastávají. Ona už to není hra. Je to už vážná věc, jde tady o životy lidí. A jestliže nedokázou mlčet a nedokázou adekvátně nakládat s informacemi, kterých se jim dostává jako členům vlády, potom na tomto místě nemají co dělat. A je na vás, abyste jim to řekl, a je na vás, abyste z toho vyvodil nějakou odpovědnost. Já nevím, co by mohl být už vážnější případ, než že jsou ohroženi čeští občané, jejich bezpečnost, že máme narušené vztahy se spojenci. A to neříká nějaký novinář nebo média, to přece vyjádřil docela zřetelně i americký velvyslanec. A nemusím ani umět počítat do pěti, ale musím znát trošku zahraniční politiku, abych věděl, že samozřejmě tím, co jsme pravděpodobně udělali, a nevím, jestli jsme to takto udělali, můžeme narušit i vztahy s naším jiným spojencem, a to Izraelem, na kterých je taky založena zahraniční politika České republiky. Takže je tu víc otazníků, které všechny vycházejí z jedné jediné věci a to je pochybení členů vaší vlády, pokud jde o nakládání s informacemi, které mají od zpravodajských služeb, bezpečnostních složek státu. To je věc, ze které se politická odpovědnost musí vyvodit.

A pak je tu ještě jedna věc, která nás vedla k žádosti, abychom se tady bavili o mimořádném bodu o bezpečnostních složkách státu. Na veřejnost pronikají informace o tom, že jednotlivé zpravodajské služby nejsou koordinovány, nespolupracují spolu, dokonce proti sobě vedou nějakou válku. Já nevím, jestli je to pravda. Ale vím jednu věc. Podle zákona o zpravodajských službách § 7 je za koordinaci těchto služeb – za koordinaci – odpovědná vláda. A jestliže jsou tady vyvolány pochybnosti o tom, že ta koordinace nefunguje, tak to nevyřeší žádná jednotlivá komise parlamentu, která dohliží na Vojenské zpravodajství, na GIBS, na BIS, ale je potřeba se o tom bavit dohromady a je potřeba se o tom bavit s předsedou vlády. Je-li vláda odpovědná za koordinaci těchto zpravodajských služeb, tak je za to odpovědný samozřejmě především on. My jsme vám tady, pane premiére, chtěli vytvořit příležitost, abyste na neveřejném jednání mohl vysvětlit poslankyním a poslancům, co v těch médiích je pravda, co není pravda, jakou vyvodíte politickou odpovědnost z toho, že selhávají zcela evidentně členové vaší vlády, že ohrožují bezpečnost občanů. A vy jste tu možnost odmítli. Tak si tady nestěžujte na nějaké předcházející vlády, nestěžujte si tady na nějaké mediální informace, ale dělejte, co máte dělat. Vy máte koordinovat zpravodajské služby, vy se máte starat o bezpečnost našich občanů, vy máte zajistit to, aby členové Bezpečnostní rady státu nevynášeli

informace, vy máte zajistit to, aby pokud už stát jedná v citlivých bezpečnostních otázkách nějak, aby o tom nedávali jednotliví ministři rozporuplné informace na veřejnost, a tím nedávali i signál těm, kteří ve světě produkují terorismus nebo unášejí lidi proto, aby získali výkupné, aby jim tím nedávali návod – hle, je tady nějaká Česká republika, která s vámi bude jednat nebo která vám něco zaplatí. To je naprosto nepřijatelné. A ten ministr, který to udělal, který takový signál dal, musí odejít, protože ve vládě nemá co dělat. A je vaše odpovědnost, abyste ho z té vlády dostal. (S důrazem. Ozývá se potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Laudát, dále ještě pan předseda Kováčik a pan ministr kultury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Já většinou příliš silná slova nepoužívám, ale dneska je použiji. Já to veto, nevím, jestli klubů nebo předsedů klubů, považuji za zbabělé v této chvíli. Kdyby ta situace nebyla tak vážná, tak je až komická. Tady se jedná o bezpečnost našich občanů. A prioritou např. sociální demokracie pro tento týden je provést druhým čtením povinný poslední ročník mateřské školy. Srovnejte váhu těch problémů.

Pan premiér Sobotka si bohužel dneska spletl židle. Jako by neseděl na té premiérské, ale jako by seděl tak, jak seděl asi osm let, v té opozici. A zase, kdyby to nebylo tak vážné, tak je to až komické. Premiér vlády, která zodpovídá za koordinaci tajných služeb, řekne veřejně "žádám o prošetření"! Ale to jsou slova opozice. Ne toho, kdo tu moc má. Vy máte prošetřovat a ne žádat o prošetření.

A podivejte se, jak jsme postupovali my. Ty informace v tisku byly od pondělka. Tři čtyři dny jsme aspoň my, občanští demokraté byli velmi zdrženliví... (Hluk poslanců zleva.)

Pane předsedo, zjednejte mi pořádek!

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím kolegy vlevo, aby zanechali diskusí –

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan poslanec ví přesně který. Jednak ty sprosté poznámky na mou adresu, a ještě je dělá nahlas!

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak pane kolego, prosím, zaujměte své místo. (K poslanci sociální demokracie, který se vrací do své lavice.) Ještě jednou poprosím skupinku vlevo, aby se rozpustila...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vám je možná bezpečnost našich občanů ukradená. Nám ne! Takže když vás to nezajímá, tak jděte mimo sál! Pan poslanec ví přesně, se kterým mluvím.

Tři nebo čtyři dny jsme byli poměrně zdrženliví. Říkali jsme si – je to citlivá věc, tajně informace. Není to přesně ta role, ve které by se měla opozice setkávat s vládou. Ale pane premiére, byli to ministři vaší vlády, kteří nejsou schopni mlčet, kteří jsou důležití a musí komentovat.

A jestli tady obviňujete moji kolegyni, že čerpá z polopravd novinářů apod., tak Jana Černochová pouze citovala vyjádření vašich ministrů. Nic jiného. Nic jiného. A citovala vyjádření ministra obrany, ministra spravedlnosti, ministra zahraničí. Tak jestli nemáme ani věřit tomu, co říkají vaši ministři, tak čemu pak máme věřit? Proč se bojíte? A nepřenášeje tu odpovědnost na bezpečnostní složky a policii, jak jste udělal. My mluvíme o politické odpovědnosti! A vy říkáte: Vy jste snížili počet policistů! Neprípravili jste se na špatnou dobu! A jak s tím souvisí, že ministr Stropnický neumí mlčet? Tak když budeme mít o deset tisíc policistů více, tak ministr obrany bude mlčet? Takhle jednoduše? A my mluvíme o politické odpovědnosti! Tak neříkejte, že ministr Pelikán postupoval podle zákona. No to je asi pravda. Nikdo z nás nepodává trestní oznámení jako mnozí z vás, když prohrájí nějaký politický souboj. My mluvíme o politické odpovědnosti, ne o trestněprávní. A to je velký rozdíl.

A jestli vám jako premiérovi nevadí vyjádření ministra obrany, který říkal – je to svázáné... A pak napiše dodatečně – no, to je vytržená věta... Ale on ji vytrhl. A už se z toho nevytlže. A místo abyste ho odvolal jako v každé normální západní zemi, tak tady říkáte, ať to projedná komise pro Vojenské zpravodajství, kterou čirou náhodou vede jeho stranický kolega. Ale to není pochybení Vojenského zpravodajství, to je pochybení ministra obrany. Nebo ať projedná výbor pro bezpečnost úlohu policie, kterou zase čirou náhodou vede stranický kolega ministra vnitra. Ale my nekritizujeme policii, my nekritizujeme Vojenské zpravodajství. My kritizujeme vládu a konkrétní vaše ministry. A komu se vláda odpovídá? Ani ne bezpečnostnímu výboru, ani komisi pro Vojenské zpravodajství, ale Sněmovně jako celku. A vám se tady ta fakta uvádět prostě nechce. To je úplně jednoduché.

A ta silná slova volíme proto, že – a musím říct, že ten týdeník nemá můj respekt po tom, co zveřejnil v pondělí. Nemá a nebude mít. Souhlasím, a nevím, kdo už to říkal, že i ti, co ty informace publikují, nesou velkou odpovědnost. A ne že jsou hrdinové a všichni řekneme – to bylo ve veřejném zájmu. Nebylo ve veřejném zájmu tohle to zveřejnit! Ale někdo mluvil. Z předsednictva Bezpečnostní rady státu. A to je šest lidí – premiér Sobotka, vicepremiér Babiš, Bělobrádek, ministr obrany Stropnický, ministr vnitra Chovanec a ministr zahraničí Zaorálek. A někdo z nich mluvil! Ale za to může zřejmě bývalá vláda, protože snížila počet policistů. Já tu logiku opravdu nevidím. A pak ještě slyšíme věty, které jsem zaznamenal v jednom našem populárním masovém sportu. Nic jsme nezaplatili a navíc ta částka neodpovídá. To přece není normální.

A když jsme navrhli neveřejné jednání, tak vy jste to zbaběle zablokovali s tím, že to projedná pan poslanec Chalupa se svým ministrem v komisi pro Vojenské zpravodajství, kam my ostatní mimochodem nemůžeme a ani tam nechceme jít, protože ta komise má nějaký režim jednání. Anebo to projedná předseda výboru pro bezpečnost pan poslanec Váňa se svým stranickým kolegou prvním místopředsedou Chovancem. A to nás má uklidnit. Dneska, za chvílkou, budeme mluvit o tom, jak

bude chráněný registr diagnóz, nebo zítra uslyšíme, jak budou chráněné obchodní informace z EET a kontrolního hlášení. A tady online řešíme akci tajných služeb, unikají informace z Bezpečnostní rady státu, příp. z předsednictva Bezpečnostní rady státu. Hackeři prolomí mailovou stránku premiéra, což my jsme jako opozice silně odsoudili, a já jsem jasně médiím řekl, že to čist nebudu, cizí pošta, navíc ukradená, jak říkal pan předseda Fiala, se prostě nečeť, atd. Ale pan premiér to prostě řešit nechce. A vy, milé kolegyně, milí kolegové ze tří vládních stran, vy taky ne. Protože si dáme veto. Už dneska ráno jste mě upozorňovali: Pozor, je opoziční okénko. A když k tomu budete mluvit, tak si ubíráme si čas. Ano, ubíráme si čas. Protože tohleto je mnohem důležitější než ty naše návrhy zákonů, které tady leží sedm měsíců, dvanáct měsíců, čtrnáct měsíců. Ale pan premiér dal podnět k prošetření. Kdo bude vyšetřovat ty ministry?

A pak už jenom na okraj takové věci, jak vláda funguje. K tomu únosu v Libanonu došlo asi dva měsíce poté, co americké Ministerstvo zahraničních věcí vydalo varování, a publikovaly to všechny zastupitelské úřady, včetně amerického zastupitelského úřadu v České republice, ve kterém varovalo americké občany před cestou do Libanonu, kde hrozí kromě teroristických útoků také únosy občanů západních zemí. A kdy my jsme to varování přejali a informovali jsme naše občany? Po tom únosu, zhruba dva měsíce poté.

To je jedna z věcí, kterou jsme rádi chtěli debatovat na neveřejném jednání. Ale pan premiér, kolegyně a kolegové, vy ostatní, vy se toho bojíte! Ale tím se to nevyřeší! Co se dovíme příště o tajných službách? Který další ministr neudrží jazyk za zuby a bude dělat chytrého? A vy se tváříte, že vám to nevadí? Nám to teda vadí! (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Klub TOP 09 mi avizoval, že dojde ke změně řečníka, tak pokud nebude protestovat pan předseda Kováčík, že na místo pana předsedy Laudáta vystoupí pan předseda Kalousek, tak bychom mu to umožnili a potom dostane slovo pan předseda Kováčík a potom pan ministr Herman.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Prosím pana kolegu Kováčika o pochopení. Kus jako kus. (S úsměvem. Předseda Kováčík souhlasí.) Děkuji.

Chtěl jsem zareagovat na pana premiéra, který nás vyzval, abychom doložili nějakými důkazy, že po tom, co se stalo, se sníží míra informovanosti České republiky jako spojeneckého státu a bude více ohrožena bezpečnost občanů České republiky. To myslíte vážně, tenhle dotaz, pane premiére? To myslíte fakt vážně? Nebo to je poslední zouflá obrana? To fakt chcete někomu říct, že takové věci se sdělují písemně a s kulatým razitkem?

Jediný důkaz, který vám tady mohu poskytnout, ale ten je opravdu pádný, je váš vlastní úsudek předsedy vlády členského státu Evropské unie a členského státu Severoatlantické aliance. Když vy jako předseda české vlády zjistíte, že velmi citlivé informace, které předáváte svým spojencům a jejichž zveřejnění může ohrozit i bezpečnost občanů vaší země, odněkud tečou, vláda vašeho spojence není schopna pro svoji neschopnost ty informace utajit, tak uděláte co? Na základě odpovědnosti,

kterou máte jako předseda vlády. No přestanete jim ty informace dávat, aniž byste jim to poslal písemně s kulatým razítkem. Prostě to uděláte jako nezbytné sebeobranné opatření. Řeknete si: Pokud ti lidé v té zemi, kterým já ty informace poskytuji, jsou do té míry nepříčetní, že je nejsou schopni utajit a poskytuji je každému teroristovi na potkání, tak já jim ty informace dávat nebudu. A dál se na vás před kamerami budu usmívat, dál vám budu říkat, že jste můj spojenec. Akorát vám prostě nic neřeknu. Takhle se chová každý odpovědný předseda vlády. Nepochybuj, že takhle byste se zachoval i vy.

Problém je, že vy jste se ocitl v té pozici člověka, kterému nikdo nic neřekne, protože nemůže riskovat, že to vytče. Vy nejste schopni utajit informaci, kterou si sdělilo šest lidí na předsednictvu Bezpečnostní rady státu. Vý nejste schopni utajit vůbec nic. Ted' nechci podrobovat kritice... (Poslanec Okamura nahlas telefonuje.)

Hele, až dotelefonuje ten imigrant z druhé generace, tak já budu pokračovat. (Poslanec Okamura ukončil hovor.) Děkuji vám, pane poslanče Okamuro, prostřednictvím pana předsedajícího.

Vy nejste schopni utajit vůbec nic. Jestliže už se česká vláda dopustila toho morálního hazardu – já teď nechci být soudcem, ta rozhodnutí jsou velmi těžká – jestliže už se česká vláda dopustila toho morálního hazardu, že vyjednávala s teroristy a zaplatila teroristům, tak jak mohla dopustit, že se to dozvěděli všichni teroristé na celém světě, aby se mohli pustit do velmi efektivní akce "ulov si svého Čecha"? Jak jste mohli dopustit, že jste tím ohrozili bezpečí každého občana, který překročí naše hranice? Neříkejte mi, že na to potřebujete nějaké důkazy. To jsou prostě logické důsledky vašeho diletantismu, vašich chyb a vašich neschopností ubránit bezpečnost českých občanů.

A já se teď ptám, jestli je opravdu něco důležitějšího v tuhle chvíli na politické scéně než skutečnost, že vláda snížila bezpečnost českých občanů. Je jedno, jestli za to mohla, nebo nemohla. Nese za to odpovědnost. Kde je vás pan první místopředseda? Za posledních 14 dnů se vyjadřoval úplně ke všemu, co se ho vůbec netýkalo. Od té doby, co jste pustili Fajáda, o něm není vidu ani slechu. Jaké k tomu má stanovisko pan první místopředseda vlády Babiš? A protože ty informace tečou tak, jak tečou, tak my víme, jaké k tomu měl stanovisko, a víme, že to bylo stanovisko mimořádně nebezpečné pro občany České republiky. Tak ať povstane, ať ho řekne, ať ho tady hájí. (Šum v sále.) On umí říkat jenom populistické věty? A vy umíte říkat jenom alibistické věty, pane premiére?

A kde je tedy vláda, která vstane a řekne "občané, my vám zaručujeme vaši bezpečnost"? Poté, co jste ji totálně ohrozili. Poté, co každý z nás musí mít strach odjet do zahraničí. Poté, co až vás ministr vnitra – já jsem ještě před měsícem říkal, že když ministr vnitra říká, že nehrozí teroristické útoky, tak jsem říkal jako lídr opoziční strany: Já věřím své vládě, když říká, že tady nehrozí teroristické útoky, tak nehrozí. No ale až to řeknete zítra, tak už vám věřit nebudu, protože tyhle výroky pramení z informací, které si předávají spojenecké zpravodajské služby, a po tom, co jste tady předvedli, už vám nikdo žádné informace nedá. Jsme v informační izolaci, protože všechny země kolem nás jsou dostačně příčetné na to, aby vám a vašim drbnám, které máte v Bezpečnostní radě státu, nikdo žádné informace nedal, protože

to vykecají druhý den. (Hluk v sále. Poslanec Jandák cosi vykřikuje. Poslanec Foldyna se tomu hlasitě směje.)

To je prostě skutečnost. To je fakt. To je realita, které teď čelíme a která ohrožuje bezpečnost každého z nás. A vy o tom nechcete mluvit, pane premiére. Vy si vážně myslíte, že můžete strčit hlavu do písku a říct "nic se neděje"? Až někde vybuchne bomba, tak říct "tomu se nedalo předejít"? No dalo. Kdybyste neporušili naše spojenecké závazky, kdybyste nezhrnuli všechny naše spojence, kdyby se vás ministerstvo spravedlnosti nedopustil té šílené arogance: Já jsem zvážil ten skutek. Pusťte si tu tiskovou konferenci, dámy a pánové. To je naprostě neuvěřitelné. Ten člověk, upřímně řečeno, netroufnu si ho veřejně hodnotit, jeho odborné kvality, jakkoliv jsem o nich pevně přesvědčen, ale ať už jsou ty kvality jakékoli, tak ten člověk se podíval do kamery z výše svých 156 cm a 35 let a řekl: Já jsem zvážil ten skutek a já jsem se rozhodl, že ho nevydám. Přičemž všichni víme, že je ve Spojených státech obžalován z terorismu, z přípravy atentátu státních zaměstnanců, z ilegálního obchodu se zbraněmi, z napojení na Hizballáh a že je to pravděpodobně také agent FSB. To víme. Na to existují oficiální dokumenty. A ministr vlády České republiky, jeden z nejbližších spojenců v rámci celé Severoatlantické aliance – to není o suverenitě, to je o vlastní bezpečnosti, protože ta Alliance zajišťuje především naši bezpečnost, pane premiére – řekne: Já jsem to zvážil. A tento člověk, který byl obžalován z přípravy atentátu zaměstnanců našich spojenců, z přípravy prodeje zbraní namířené proti našim spojencům a z podpory terorismu – ten skutek jsem zvážil do té míry, že jsem se rozhodl ho nevydat do té země, ve které je z těchto skutků obžalován. A vy si vážně myslíte, že po tomhle skandálním vyjádření nám někdo dá nějakou informaci, že nás bude brát vážně? A nechcete se o tom vůbec s Poslaneckou sněmovnou bavit!

Pane premiére, mým oborem jsou veřejné rozpočty. Udělejte deficit o sto miliard větší. Já budu znepekoven, ale nebudu to brát jako ohrožení sebe, své rodiny a svých sousedů. To, co jste teď udělal, je ohrožení života, bezpečnosti každého z nás, mého, mých dětí, mých sousedů, všech z deseti milionů občanů České republiky! Ta první jediná priorita, kterou tento stát má, chránit bezpečnost každého z nás, byla totálním způsobem devalvována, v této povinnosti jste selhalí! A musíte se z toho zodpovídat! (Potlesk poslanců TOP 09 a Starostové.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní vystoupí pan předseda Kováčik, připraví se pan ministr kultury.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já to vezmu podstatně více zkrátka než předčeňci. Rád bych poznamenal především, že každý ví, že historie nezačala na podzim roku 2013, a tím chci říci, že ten povzdech pana předsedy Fialy, jak dlouho ještě se budete odkazovat na minulost, kolik let, jak dlouho ještě budete svoje chyby svádět na nás, co jsme tady vládli kdysi – já bych chtěl pana předsedu Fialu ujistit, že ještě hodně dlouho. My víme sami, že se to dá snášet docela dost dlouho a že třeba vaše vlády na minulost odkazovaly celá léta, co vládly, a vlastní chyby, evidentně vlastní přehmaty, evidentně vlastní prohřešky, evidentně vlastní lumpárny sváděly na ty zlé komunisty,

jak se říká. Ale to je jenom pro začátek takové povzdechnutí, že prostě každý chvilku tahá pilku, a co jsme snášeli my, snášeje teď i vy.

A teď vážně. Jsem přesvědčen o tom, že to bezpečnostní ohrožení, to riziko, o kterém tady je řeč, je skutečně velmi vážné. že ohrožení bezpečnosti občanů, rodin, řekněme veřejného zájmu České republiky je skutečně jedno z největších, kterých jsme se dočkali za poslední léta. A zlí jazykové tvrdí, že nebýt průsvitů, ani nevíme, že máme nějaké tajné služby, a protože průsvitů jsou poměrně časté, tak díky tomu se nám každou chvilku tajné služby připomenou, že skutečně existují.

Já jsem přesvědčen hluboce o tom, že je tady důvod tu věc projednávat, ale přesně tak, jak to ve svém vystoupení naznačil místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Myslím si, že byť sebětajnější jednání Poslanecké sněmovny, pléna, a to jsem byl připraven podpořit ten návrh, by bezpečnostní rizika, tedy riziko prozrazení čehokoliv, mohlo ještě zvýšit. A to, co naznačil pan kolega Filip jako návrh řešení, to v této chvíli podporuji a myslím si, že to je to východisko, na základě kterého potom můžou příslušné orgány, zejména vláda ČR, která zodpovídá za tento úsek, a to tak, že téměř úplně bezezbytku, konat.

Pane premiére, prostřednictvím pana předsedy, je to vaše teď politická odpovědnost, teď jak budete konat. Bezesporu. To, že stavíte svoje postupy na troskách toho, co tady bylo, protože fungování tajných služeb se přece také nezrodilo na podzim 2013, to, jak jsou, jak fungují, jak je to usazeno, tak za to také tu spoluodpovědnost minulé vlády nesou, ale teď vládnete vy, teď je to na vašem, jak se říká, hrbu, nebo za vaším, jak se říká, krkem. Já bych vás chtěl poprosit, abyste tu politickou zodpovědnost vydodil. Oba dva ministři podle mého soudu, skromného, se skutečně dopustili, a řeknu to velmi jemně, jistě netaktnosti nebo netaktičnosti. Mluvili více možná, než by bylo záhodno, a já si myslím, že pokud politickou odpovědnost po zvážení toho všechno, co tady proběhne, nevyvodíte vy, tak by bylo čestné a chlapské, kdyby tak páni ministři spravedlnosti a obrany učinili sami jak vůči této vládě, tak vůči této Sněmovně, tak vůči lidu České republiky. Myslím si, že situace je tak vážná, že takový krok je skutečně namístě.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan ministr Herman, který je zatím posledním řečníkem s přednostním právem.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já se na nás chci obrátit s prosbou. A schválne říkám formulaci na nás, protože to, že jsem momentálně ministrem kultury, je v tuto chvíli důležité jenom v tom smyslu, že mám právo zde vystoupit v rámci práva přednostního. Není ani důležité, jestli jsem poslancem koalice, nebo opozice. Všichni jsme tady proto, že jsme získali důvěru občanů, konkrétních lidí, kteří nám věří. Panuje mezi námi shoda, že téma, o kterém tady hovoříme, je tématem velmi závažným. Zóna nestability se děsivě blízko přiblížuje k našim hranicím, možná nejbližše od roku 1968. Já nás všechny prosím, abychom nevyužívali, nechci říct nezneužívali, ale nevyužívali tohoto závažného tématu ke krátkodobým politickým zájmům a politikafení. Toto

téma je natolik závažné, že bychom měli být schopni spojovat síly v zájmu této země, jejího bezpečí a jejích občanů. Určitě se staly chyby, ke kterým je třeba se umět přiznat, ale na předním místě prosím, dokažme spojit síly, protože další atomizace a zraňování společnosti je přesně to, co pomáhá těm, kterým jistě pomáhat nechceme. Ta země za to stojí. Snažme se, aby byla prostředím bezpečným a aby lidé, kteří nás zvolili, měli důvěru k nám, že jsme schopni se nad takto seriózními tématy sejít k věcné diskusi a spojovat síly k nacházení lepších řešení.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě vystoupení pana předsedy Stanjury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane ministře kultury, prostřednictvím – i když bych nemusel prostřednictvím, ale prostřednictvím pana předsedy. Hezká slova. Hezká slova! Sám bych je podepsal. Tak řekněme to celé. Dokažme našim občanům, kteří nám věří, že jsme schopni se sejít a nad tak vážnými tématy seriózně debatovat. Když jsme to navrhli, tak mimo jiné i vaše politická strana to vedovala! Tak to byla kritika vlády, nebo koho? Tak prosadte ve vládě tento postup, že se sejdeme, jak jsme navrhovali, například zítra odpoledne na neveřejném jednání a budeme seriózně debatovat. A my nebudeme ti, kteří minutu poté, co skončí neveřejné jednání, budeme dávat chytré rozhovory a říkat: my jsme se dozvěděli tohle či ono. To dělají ministři vaší vlády, ve které sedíte. Ne my. Takže hezká slova, ale musíte se dívat především nejdřív k vlastní straně, protože vy jste to také vedovali, pak ke koaličním partnerům, a když vy budete ochotni o tom debatovat, tak my jsme připraveni. My jsme to navrhli, vy a vaši kolegové jste to zamítlí. Tak nám neříkejte pojďme společně debatovat, když nechcete! (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádné další přihlášky s přednostním právem neregistrovuj, v tom případě přivolám kolegy z předsály. Ještě přečtu dvě omluvy. Pan poslanec Černý od 14.30 hod. ze zdravotních důvodů a pan poslanec Vilímec z osobních důvodů od 15.45.

V debatě o pořadu schůze padly dva návrhy – jeden od pana poslance Okamury, druhý od paní poslankyně Černochové, nicméně na oba dva bylo vzeseno veto tří poslaneckých klubů, tudíž o nich hlasovat nemůžeme. Jediné, co nám zbývá k hlasování, je původní návrh, tak jak byl předložen vedením neboli grémem Poslanecké sněmovny. Je to celkem komplexní návrh. Zeptám se, zda se s ním můžeme vypořádat jedním hlasováním, nebo zda je námitka. Není tomu tak, takže budeme hlasovat jenom jednou o celém tom návrhu, tak jak jsem jej na začátku jednacího dne přednesl. Asi už všichni ti, kteří chtějí hlasovat, dorazili.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem, který byl přednesen z politického grémia, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 155. Je v něm přihlášeno 165, pro 145, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se tedy vypořádali s pořadem schůze. Předám řízení a budeme pokračovat bodem číslo 16.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré odpoledne. Dámy a pánové, budeme pokračovat, jak již bylo řečeno, bodem

16.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb.,
o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování
(zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 614/ - druhé čtení**

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 26. ledna, kde jsme přerušili obecnou rozpravu. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček a zpravodaj pro první čtení výboru pro zdravotnictví pan poslanec Pavel Antonín.

Táži se pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit v této fázi. Pan zpravodaj? Také ne. Takže nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. O slovo se přihlásila a na řadě je paní poslankyně Marková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych velmi krátce ještě podpořila tento návrh zákona, podpořila zřízení Národního registru zdravotních služeb, kromě jiného i kvůli nutnosti restartovat a kultivovat systém DRG. V této souvislosti je ale třeba mluvit o dvou dimenziích tohoto návrhu zákona, který zákonitě vyvolává určité otázky, na které je nutné znát před závěrečným hlasováním odpovědi. Dimenze jsou za první role státu v systému a za druhé shromažďování citlivých údajů.

K první otázce nebo k té první dimenzi. Jestliže si stát klade za cíl kultivovat systém vykazování úhrad a plateb, je třeba se ptát, co to znamená a jestli je na to náš systém připraven. Pokud Ústav zdravotnických informací a statistiky České republiky úspěšně dovrší svůj úkol a povede se mu proniknout do tajů kódování a vykazování výkonů, jaký bude důsledek, jaký dopad budou tyto snahy mít do smluvní volnosti stran, tedy poskytovatelů zdravotní péče a zdravotních pojišťoven, potažmo do dohodovacích řízení.

K té druhé dimenzi, tedy shromažďování citlivých údajů. Při projednávání této změny nelze pominout ani to, že se předmětem národního registru stane plošný sběr neanonymizovaných dat o všech osobách čerpajících zdravotní služby hrazené z veřejného zdravotního pojistění a o všech jím poskytnutých hrazených službách včetně jejich četnosti. Navrhovaná novela sice definuje účel, za kterým ke sběru informací dochází, činí tak ale spíše obecným způsobem, který plně dle názoru některých neodpovídá charakteru a množství informací, s nimiž dále registry mají pracovat. V případech, kdy se od navrhované úpravy předpokládá, že obsahem shromažďovaných informací budou mimořádně citlivá data, tedy rodná čísla,

demografické údaje, místa trvalého pobytu, zdravotní stav apod., musí být důvodnost takové úpravy a potřeby zpracovávat taková data vždy poměřována testem přiměřenosti vůči zásahu do osobní a osobnostní sféry jedince, která jsou zaručena Ústavou České republiky. Je tedy třeba si klást i otázku, zda je navrhovaná právní úprava nezbytná, důvodná, účelná a obhajitelná ve vztahu ke sledovaným cílům.

Návrh zákona ke stávajícím specifickým registrům, tedy transplantace, onkologická onemocnění apod., které naplňují účel stanovený zákonem a u nichž lze přes určité výhrady akceptovat nezbytnost identifikace subjektu, údajů, v jeho osobním zájmu, přiřazuje další obecný registr veškerých poskytnutých zdravotnických služeb všem občanům, tedy Národní registr hrazených služeb, Národní diabetologický registr a Národní registr intenzivní péče. Je ale skutečně nezbytné vést neanonymizovaný například Národní registr reprodukčního zdraví? S ohledem na rozsah těchto registrů je vhodné posoudit cíle jejich zavedení nezbytností sběru a zpracování osobních údajů, pokud by dané cíle bylo možno naplnit i jiným způsobem.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní poslankyni. Prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Vyzula. Připraví se pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, paní předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se po vzrušené debatě o bezpečnosti našeho státu zabýval otázkou zdraví v našem státě. Tomu jednoznačně by měla napomoci i novela zákona, kterou tady teď projednáváme, protože pokud my nebudeme zdraví, tak nebudeme jednat ani o bezpečnosti státu a nebudeme jednat ani o jiných otázkách. To zdraví je naprostě zásadní.

Jaké zdravotnictví vlastně chceme? Myslím si, že všichni se shodneme na tom, ať je to pravice, levice, ať je to kdokoliv nahore, dole, tak se shodneme na tom, že chceme zdravotnictví solidární a chceme zdravotnictví moderní. Takové, aby odpovídalo současným technickým i lidským možnostem, poněvadž my jsme takové zdravotnictví vždycky měli. Ale zdravotnictví nebo péče o zdraví je čím dál tím dražší. To, co stálo dříve – například magnetická rezonance, která stála dříve, řekněme před deseti, patnácti lety, 30 milionů, dnes stojí 50 milionů. Pracuji v onkologii. Před deseti lety lineární urychlovač na ozařování stál 60 milionů, dnes je úplně normální, že stojí 100 milionů. A ty peníze někde musíme vzít, někde je musíme najít.

Asi nikoho ze zdravotníků a myslím, že ani řadu z vás netěší to, že se mluví ve zdravotnictví o korupci, klientelismu, že se mluví o černých dírách. Bohužel ten současný stav tomu ale nahrává, a proto tato novela, která by měla pomoci od těchto nešvarů. Rád bych poukázal na to, co se stane, kdybychom tento zákon nepřijali. Například nevznikne nezávislá kontrola nad veřejnými financemi. To je to, co bychom chtěli, aby nevznikaly příležitosti pro korupce, nevznikaly černé díry. Ono

totíž mnohdy se stává, že občané využívají a čerpají péči u různých poskytovatelů. A my v současné době nedokážeme zjistit, zda není tato péče zneužívána.

Za další. Nebude dokončen, tak jak bylo zde řečeno, takový ten restart DRG – Diagnoses Related Groups. To je v podstatě systém na adekvátní úhradu pro každého stejně, pro každého na základě toho, co opravdu udělal, ale tak, aby například operace žlučníku byla ohodnocena finančními prostředky stejně v nemocnici v Karlových Varech nebo ve Fakultní nemocnici v Motole. A bez tohoto, bez informací, které bychom získali, které potřebujeme, to nemůžeme provést.

Mluví se o tom, že se jedná o nějaký registr, kde jsou citlivá data. Ano, jsou tam citlivá data, jsou tam rodná čísla. Ale uvědomme si to, že Národní zdravotnický informační systém zde není něco nového, o tom se také často mluví, že je to něco, co se ted' zavádí. Ten systém tady je od roku 1976 a například v onkologii od roku 1977 máme Národní onkologický registr, registr, kde jsou rodná čísla, kde jsou informace o jiných diagnózách, kde jsou citlivé údaje, a ten registr nám závidí celý svět. Takovýto registr nemá nikdo jiný na světě. To jsou většinou regionální registry, které jsou potom extrapolovány na celé země, jako je Francie, Itálie nebo i Německo, ale oni nemají takový registr, jaký máme my. A ptám se – byla tato data někdy zneužita?

Mluví se o tom, že data by měla být anonymní. Ona ta data jsou anonymně analyzována. Nebude vůbec jednoduché se k nim dostat, tak jako nebylo jednoduché se k nim dostat v minulosti. Mluví se o tom, že soused se bude moci na internetu podívat na data sousedky, v jakém je stavu, a bude si moci podle toho ji ohodnotit. To je naprostý nesmysl. Nic takového prostě není, nebylo a nebude možné.

Co se stane, když nepřijmeme tuto novelu? Nebude možno zavést plnohodnotný systém kontroly kvality zdravotní péče. Zdravotní péče týkající se rehospitalizací, reoperací a dalších parametrů kvality, které rovněž potřebujeme. Proč? Protože chceme kvalitní zdravotnictví. A abychom to kvalitní zdravotnictví měli, potřebujeme mít stejné parametry, které budeme posuzovat napříč zdravotnictvím.

Pokud nepřijmeme tento zákon, nebude možné zavést takzvaný systém optimalizace sítě poskytovatelů, což znamená – to je to, o čem se hodně mluví, zda v jednom regionu je potřeba nemocnice nebo není potřeba nemocnice, zda je tam potřeba oddělení gynekologické každých deset kilometrů, nebo zda je tam jiná péče, která je zbytečně používána v té oblasti.

Co dalšího, a co je velmi zarájející, je to, že my v podstatě v současné době ani nevíme, jakým způsobem jsou lékaři nebo i zdravotnický personál – v jaké fázi vzdělávání se vyskytují. Potřebujeme znát počty a kapacitu profesionálního personálu. My nebudeme moci predikovat do budoucnosti. V současné době víme, že máme problémy s tím, že máme nedostatek pediatrů, máme nedostatek praktiků, ale světe div se, my nevíme, kolik máme lidí v současné době ve vzdělávacím procesu na pediatry nebo na praktiky. Stát si snad zaslouží, aby tohle věděl.

My nebudeme moci udělat třeba psychiatrickou reformu, tu reformu, po které všichni volají a která je nezbytně nutná.

My bychom tím bohužel také pozastavili systém elektronizace a digitalizace zdravotnictví. To je to, o čem se hodně mluví v poslední době, co se týká nejen eHealthu, ale části eHealthu, což je elektronický recept, který by měl lidem pomáhat.

V neposlední řadě celý ten systém v poslední době ve zdravotnictví se stává čím dál tím více zatěžující z hlediska administrativy byrokracie. Naši lékaři a sestry stráví mnohem více času vyplňováním papírů, než aby se věnovali pacientům. A pokud se nám nepodaří prosadit tuto novelu, tak v tom budou pokračovat, a to nám opravdu poděkují. A nejenom poděkují oni, protože pochopitelně je to trápi a za posledních deset let byrokracie nesmírně narostla. Různými vyhláškami a směrnicemi se práce přesouvá od pacienta k papíru. Já si myslím, že bychom tomu měli konečně udělat přítrž, měli bychom ukončit tento systém exponenciálního nárůstu administrativy.

Závěrem krátce k tomu, že pokud mluvíme o bezpečnosti dat, ano, pochopitelně, nic není stoprocentního, ale NZIS jako takový funguje. Funguje roky a nebyl nikdy zneužit. Pokud bude docházet k analýzám a k zádostem o analýzy z téhoto registrů, tak samozřejmě za určitých pravidel, která budou muset být dodržována. Analýzy budou anonymní. Novela o tom mluví. Nebude možné, aby soused se podíval na zdravotní data svých sousedů. To všechno povede k tomu, že se nám snad podaří zefektivnit i zkvalitnit zdravotnictví, a to nejen po stránce personální, což opravdu potřebujeme, ale také po stránce finanční. Proto bych rád – a chtěl jsem vás požádat o podporu schválení této novely. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Prosím k mikrofonu pana poslance Svobodu. Připraví se pan poslanec Holeček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, zákon, který máme dnes před sebou, je zákon, který je skutečně velmi důležitý. Je důležitý z mnoha důvodů. Já bych v tomto polemizoval se svým představeným, vaším prostřednictvím, s panem profesorem Vyzulou. Není podstatné, jestli tento zákon osetří nějakou diru, že někdo byl vyšetřen pro jednu diagnózu dvakrát a stálo to pojišťovnu více peněz. To nejsou rozhodující úniky. Podstatné na tomto zákonu je, že by nám měl umožnit zjistit výsledky naší léčebné péče. My neustále hovoříme o tom, že ve zdravotnictví jsou černé díry, hovoříme o tom, že někde je něco dražší, někde je něco levnější, ale vůbec se nezajímáme o to, jaká je vazba té ceny a výsledku, jaký je benefit celé té naší práce. A pokud tyto údaje nebudeme zpracovávat, nemůžeme nikdy hovořit o tom, jestli zdravotnictví je nebo není efektivní, jestli má v sobě nějaké rezervy a jestli je něco, co na něm změnit. Samozřejmě že efekt léčby je naprostě zásadní, znamená zkrácení hospitalizační doby, znamená zkrácení reoperací, znamená zkrácení doby neschopnosti, ve svém důsledku znamená i úbytek lidí, kteří jsou převedeni do invalidního důchodu, a my to musíme vědět.

Musíme vědět, jak se kde léčí, abychom také věděli, jak s těmi zdravotnickými zařízeními zacházet. Tato věc je ve světě známá a funkční. Já jsem také pevně přesvědčen, a říkám to opakovaně, že informace o tom, jaké má zdravotnické zařízení, do kterého jdu stonat, výsledky, jaké má léčebné úspěchy, je informace veřejná, že má každý pacient právo vědět, jaký je terapeutický efekt té nemocnice. Takovéto registry existují samozřejmě ve Spojených státech. Ony mají trošičku jiný

dopad, protože podle toho, jak je ta nemocnice úspěšná, jak dobře léčí, také ta zdravotní péče u ní stojí. Tam je např. velmi zajímavé, že kanadští strojvedoucí, což je takové zvláštní povolání – oni jedou přes celou Kanadu a jedou 48 hodin tam, pak tam někde přespí a zase jednou zpátky, oni mají vysokou frekvenci kardiálních příhod, protože to celé je stresující a je to přitom sedavé povolání –, mají pojištění, což je výdobytek jejich odborářů, specifické pojištění, že se mohou v případě potřeby kardiochirurgické intervence objednat do jakékoli nemocnice po celých Spojených státech bez ohledu na to, jaká tam je cena. A oni to samozřejmě využívají. Je to takový benefit, že vlastně železničáři nemají žádné odborářské problémy, protože tato věc je tak zásadní, že se s ní uspokojí. A to je věc, kterou bychom měli vědět i my.

Já jsem jako pravicový politik přesvědčen, že ve svém dopadu tato informace bude mít a bude muset mít nějaký cenový dopad, at' už v podobě toho, že ceny bude diferencovat pojišťovna, nebo v podobě toho, že bude diferencované připojištění na to – to jsou věci, které jsou otevřené. Ale to je ten hlavní a zásadní důvod, proč tyto informace musíme mít. My ho máme, jak tu už říkal pan prof. Vyzula, já jsem s tím pracoval celý život, máme ho v onkologii, kde to skutečně všechno víme, ty informace máme. Každý rok jsme museli vykazovat, jaká je efektivita naší léčby, operační obory musí vykazovat každý rok procento odoperovaných přeživších, uzdravených nebo převedených do dlouhodobé léčby. Ale proč u toho musíme mít informaci o tom, kdo to byl, že to byl pan Vonásek z Horní Dolní? Zásadní informace, kterou potřebujete o pacientovi vědět, je, jak je starý, jaké má pohlaví, možná i informace o tom, co dělá, to jsou věci, které do toho můžou spadnout, ale jinak nás zajímá, jaká to byla diagnóza kromě tohohle, jak byla léčena a jaký byl efekt té léčby. To si myslím, že je věc, na kterou jsme stále nedostali dostatečně dobrou odpověď, v čem je nám dobré nebo podstatné to rodné číslo. Já si dovedu představit, že informaci odesílám já jako nemocnice pod nějakým kódovým číslem tak, aby to bylo kdykoli v případě nutné a konkrétní analýzy vázané až na člověka, a těch potřeb bude jistě velmi málo, aby to bylo dohledatelné, a že to nemusí být číslovka nebo informace, která je rozesílaná do toho centra, které s tím bude pracovat.

Úniky informací jsou obrovské a nelze se jim skoro ubránit. Z poslední doby známý příběh, nebo známý příběh... Příběh, který existuje, že při vážné chorobě někoho, kdo je významný nebo mediálně velmi zajímavý, nemocnice nemá jiné řešení, než že ten pacient tam leží pod jiným jménem, na jiné rodné číslo a všechny jeho nálezy jsou vykazovány na jiné rodné číslo, protože samozřejmě při té diagnóze jakýkoli laboratorní nález říká o tom, jak ta choroba vypadá, v jaké je prognóze a co lze očekávat, jaký bude vývoj té choroby, a je to mediálně velmi zajímavé. Já se jistě neobávám toho, že by si někdo opatřil údaje na sousedku, kdy byla na potratu, ale myslím si, že bude velmi zajímavé vědět, že někdo, kdo je můj politický nebo ekonomický zásadní konkurent, má takříkajíc nahoru spočítáno, jak dlouho mi bude konkurovat. V tom okamžiku se obávám, že hacknout ty údaje není žádný problém. A vadí mi to, že do dneška nevím, jak přesně takováto věc bude zajištěna, za prvé. Za druhé nevím, jestli je to nezbytně nutné, aby u toho byl údaj rodného čísla, jestli nestačí jenom údaj o věku, pohlaví a možná i té profesi nebo něco jiného, co by se mohlo vydefinovat, a ty údaje by byly shromažďovány jenom pod nějakým pořadovým kódem nebo by přicházely a jenom nemocnice, která to dodala, která ty

údaje má ex principo, by byla schopna potom někdy dekódovat, o koho se jedná. Byly by to nutné dva kroky.

A samozřejmě mi vadí to, že si říkáme obecně: ono je to zajištěné, máme to zajištěné, že to nikde neunikne, úředníci to nikomu neřeknou – ale já nevím jak. Ještě jsem nenašel systém, který by uměl toto zaručit. Ještě jsem nenašel úředníka, ať je to statistik, nebo jenom pisálek, který by odolal tomu, co říkal hrabě Monte Christo – to není otázka toho, jestli to udělá, to je jenom otázka toho, kolik do toho investujete, pak to udělá. Proto si myslím, že rozlišovat tuto oblast toho, že někdo má možnost vstupovat do našich údajů, je prostě principiálně nedobrá. Myslím si, že když už do ní budeme vstupovat, měli bychom napravo jasné vědět, proč to děláme a co to přinese. A znova říkám, ty věci, které z toho potřebujeme získat, jsou zásadní a já budu hlasovat všem rukama pro to, abychom se k témtu informacím dostali, ale chci vědět, že žádná jiná možnost než možnost rodného čísla, se kterým budu tyhle údaje počítat, že žádná jiná možnost neexistuje. Když mě o tom přesvědčí ti, kteří to připravují, když mi ukážou kroky, jak to bude zabezpečeno, když mi ukážou, proč to nejde bez něj, proč nestačí ta zjednodušená informace o věku, pohlaví a nějaké anamnestické údaje, to je jedno, co by se tam dalo, a když o tom nebudu přesvědčen, tak budu mít problém pro takovou věc hlasovat, protože omezuje, omezuje úplně obecně základní a principiální, Ústavou garantované právo na ochranu osobních údajů.

Myslím si, že ze všech těchto důvodů mohu navrhнуть, abychom použili § 93 odst. 2 a Poslanecká sněmovna poslala znova garančnímu výboru k projednání tyto body, abychom na ně dostali odpověď, podrobnou odpověď, a potom hlasovali všichni s čistým svědomím, že neděláme něco, co je v rozporu s Listinou lidských práv a svobod. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a prosím k mikrofonu pana poslance Holečka, připraví se pan poslanec Hovorka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážená paní předsedající, vážená vládo, vážené dámy, vážení pánové, já mám vždy problém podpořit takovou novelu zákona, která zavádí nové registry, protože mám pokaždé pochybnosti o rozsahu a účelu sbíraných dat. Předkladatel sice v důvodové zprávě ujišťuje o užitečnosti zdravotnických registrů i zabezpečení proti zneužití dat, která obsahují, ale úplnou jistotu to do mne nevlívá.

Ministerstvo zdravotnictví, vědomo si nálezu Ústavního soudu z prosince 2012 o zrušení Národního registru zdravotnických pracovníků kvůli neoprávněnému zásahu do soukromí zdravotnických pracovníků, přichází tedy s návrhem redukovat sledovaných údajů a stanovením rozsahu veřejných údajů a jejich zveřejňování. Detailně určuje výčet subjektů, které budou mít přístup k záznamům v registru, a také výčet subjektů, které budou údaje do registru hlásit.

Jsem si plně vědom, že v České republice zatím jednotnou evidenci zdravotnických pracovníků způsobilých vykonávat zdravotnické povolání nemáme. Volá po ní Ministerstvo zdravotnictví i mj. kvůli spolupráci s univerzitami,

vzdělávacími institucemi, komorami a odbornými společnostmi. Chce mít přehled o počtu pracovníků s odbornou, specializovanou a zvláštní odbornou způsobilostí, kteří vykonávají zdravotnické povolání na našem území. Registr pracovníků má být prý koncipován tak, aby byly jednoznačně chráněny údaje vedené o zdravotnických pracovnících. Je navržen jako referenční agendový systém s omezeným přístupem jednotlivých subjektů oprávněných do tohoto registru nahlížet na základě vydání certifikátů s přístupovými hesly. Bude sledována historie provedených nových záznamů, změn stávajících záznamů, nahlížení do registru atd.

Jako předseda podvýboru pro ochranu soukromí volám po tom, aby reforma Národního zdravotního informačního systému prošla hlubší odbornou oponenturou, a to hlavně ve vztahu k ochraň soukromí a osobních údajů tak, aby byl popsán tok těchto dat, upraveny lhůty pro anonymizaci údajů u registrů a zpřesněn popis jednotlivých registrů a jejich účely. Například u IT systémů EET jsme se v rámci předposledního podvýboru dotkli toho, jaké certifikáty a jaká hesla je v současnosti možno vůbec považovat za bezpečná. V rozjířené době, kdy citlivé informace o utajených akcích unikají i z Bezpečnostní rady vlády, v době, kdy e-maily premiéra brázdí vody internetu, nevěřím v utajení dat zdravotnických pracovníků. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Hovorku. Připraví se pan poslanec Brázdil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, chci vysvětlit ještě několik informací, protože se uskutečnily nějaké tiskové konference na ministerstvu a podobně a některá tvrzení, která jsem zde řekl, byla zpochybňována. Dovolím si objasnit problematiku novely zákona o zdravotních službách a vznik Národního zdravotnického informačního systému z několika otázek.

Je třeba oddělit smysl NZIS, Národního zdravotnického informačního systému. Existence stávajících, většinou užitečných registrů nastavených dávno před tímto šíleným nápadem. Tyto registry mají nastavena pravidla. Nikdo jejich existenci nezpochybňuje. Nelze ale srovnávat jednotlivé stávající registry, které jsou většinou užitečné. Užitečný může být i nově vznikající registr zdravotnických pracovníků. Stávající registry už existují dlouho, mají svůj praktický význam, ale také propracovaný systém kontroly a jedná se o samostatné dílčí agendy. Ale nově vznikající registr hrazené péče je už úplně něco jiného. Je to nová, duplicitní agenda k tomu, co již vedou zdravotní pojíšťovny. A NZIS, to je v zásadě registr registrů. Něco jako centrální registr, ve kterém se budou sbíhat údaje ze všech registrů a ze všech diagnóz sociální a pracovní anamnézy a budou se sbíhat v jednom místě. Můžeme si to představit jako hadičky napojené na jednotlivé registry, ze kterých si bude ÚZIS vysávat podle libosti všechno, co potřebuje. Toto se dostalo do zákona teprve v roce 2011 za pana ministra Hegera, ale jenom jako nástroj statistiky. Nikdy to nefungovalo, teď se to má zprovoznit. A právě toto propojení všech registrů je velmi nebezpečné. Navíc NZIS nemá fungovat jako běžný registr veřejné správy. Není totiž oddělena správa agend a správa dat. Toto v jiných registrech veřejné

správy není možné. Není možné, aby stejný úředník měl přístup ke všem datům a ke všem agendám. Není popsán systém ochrany jednotlivých dat, není jasné technické postavení provozovatele, není jasné, jak bude vypadat výsledná databáze, a ÚZIS si podle tohoto zákona může vytvořit dle své libovůle jakoukoli databázi, nad kterou nebude mít parlament žádnou kontrolu, nad její konkrétní podobou.

Úřad na ochranu osobních údajů jasně řekl: Nejsme legislativní úřad, ale úřad kontrolní. Máme jeden a půl právníka, nedostali jsme ani věcný záměr zákona. To, co bylo v roce 2001, bylo velmi rizikové. Nikdo nás nekontaktoval a neinformoval. Ted' s námi tvůrci zákona komunikovali a řadu připomínek zapracovali do důvodové zprávy. Pokud vznikne pochybnost o oprávněnosti sběru dat, úřad zasáhne a sběr dat zastaví. Ovšem ve stejném dopise, který si kolega vyžádal a který jsem já dostal na vědomí, se píše, že ÚZIS slíbil, že do dvou let bude vypracován precizní zákon o NZIS, ke kterému budou přizváni všichni důležití hráči, včetně zdravotních pojišťoven. Já se ptám, pokud toto je v úmyslu a ví se, že tento zákon není dokonalý, proč se takový polotovar schvaluje a proč se má čekat dva roky, než se připraví jakýsi prováděcí zákon k NZIS.

Každý má Ústavou zaručené právo, tedy ústavní právo na ochranu soukromí. A toto je jasné popsáno ve stanovisku Parlamentního institutu, které jsem minule přečetl tady ve sněmovně, abyste ho všichni měli k dispozici.

Další je otázka přiměřenosti účelu sbíraných dat, kde je zřetelný rozpor s evropskou směrnicí. Nic z toho, co se píše v důvodové zprávě, že NZIS umožní, není pravdivé. Viz stanovisko zdravotních pojišťoven. To, co se má získat, se ze sbíraných dat nezíská. Není nutno sbírat data s jednoznačným identifikátorem, rodným číslem, resp. číslem pojistěnce. To zřejmě nikde ve světě není, aby tak citlivá data byla spojována s jednoznačným identifikátorem. Data se musí anonymizovat. A anonymizace je možná. Potvrdili to i lidé z Národního referenčního centra. Pan ředitel ÚZIS a Ministerstvo zdravotnictví tvrdí, že rodné číslo je nutné, aby se dal vystopovat pohyb pacienta po systému a návštěva různých nemocnic a lékařů. To ale lze již nyní a slouží k tomu tzv. trajektorie pacienta, ale ani tady se neužívá rodné číslo.

Vedle toho je třeba ještě upozornit na rozdíl, který jsem zde uváděl, a to je rozdíl mezi tím, jaké bylo oprávnění ÚZIS v tom současném zákoně, který je dosud platný od roku 2011. V nově navrhovaném znění se stanovuje velmi široký rozsah zpracovávaných dat ode všech, co jsou placeni ze zdravotní daně. Proto je také stejně rozšířena i povinnost tato data předávat. Účel byl vymezen pro statistické účely, toto zůstává stejně, ale navíc je určen k poskytování údajů a statistických informací v rozsahu určeném tímto nebo jinými právními předpisy včetně poskytování informací pro mezinárodní instituce. Toto rozšíření účelu znamená vznik centrální databáze. Je to generální souhlas se vznikem centrálního úložiště. Jednoznačné identifikátory osoby jsou dány v § 70 odst. 2. Je výslově uvedeno, že se předávají bez jeho souhlasu. Rozsah předávaných dat z jeho zdravotní dokumentace je dán § 70 odst. 2 bod a). A tady bych chtěl reagovat na tiskovou konferenci na Ministerstvu zdravotnictví, kde se říkalo, že žádné údaje z diagnóz se předávat nebudou. Ten paragraf jasné hovoří o tom, co se předává do registru. Že jsou to údaje, které se týkají pacienta, posílá je tam poskytovatel. Je tam přesně vypsáno – z důvody úspory

času nebudu citovat příslušný odstavec. Z toho je jasně zřejmé, že se předává kompletní diagnóza, předává se sociální anamnéza, pracovní zařazení atd. atd. Takže je třeba mluvit přesně, co všechno se bude předávat. Čili všechna zdravotnická zařízení budou napojena na tento NZIS a informace budou předávat.

Další věc, která je důležitá, je třeba k tomu říct některé informace k účelu přiměřenosti účelu zákona. V důvodové zprávě se opírá tento zákon o některé věci, které se podaří lépe tímto zákonem vyřešit. Například se zdůrazňuje přínos pro kvalitu zdravotní péče. Plně reprezentativní data zdravotních pojišťoven umožní zavedení tzv. identifikátorů kvality zdravotní péče a jejich referenční hodnocení ve všech segmentech systému. K tomu chci uvést, že návrh struktury dat obsahuje pouze údaje o poskytnuté péči a její úhradě. Součástí nejsou ani důvody poskytnutí péče ani její výstupy. Nelze tedy vyhodnotit prakticky žádné indikátory kvality. Pro vyhodnocení indikátorů kvality nejsou nezbytné osobní údaje, pouze údaje o demografickém zařazení pacienta: věk, pohlaví, region, ohrožující faktory apod.

Za druhé, dostupnost zdravotní péče. Hodnocení dostupnosti péče vyžaduje nutně plošnou analýzu dat, která v současné době není pro všechny segmenty péče možná. Národní registr zdravotních služeb tuto situaci zásadně změní. Bude možné hodnotit dostupnost péče z geografického pohledu a rovněž z hlediska různých sociálních a demografických skupin obyvatel. Tolik důvodová zpráva. Jaká je skutečnost? Návrh struktury dat obsahuje pouze údaje o poskytnuté péči a její úhradě. Součástí nejsou údaje o dostupnosti zdravotních služeb, místní a časové, dostupnost nelze tedy vyhodnotit. Pro vyhodnocení indikátoru kvality nejsou nezbytné osobní údaje, pouze údaje o demografickém zařazení pacienta, věk, pohlaví, region, ohrožující faktory apod.

Za třetí, důvod, bezpečnost, zdravotní péče. Zavedení indikátoru kvality s sebou nese i kvantifikaci indikátoru bezpečnosti péče. Navržená úprava umožní kvantitativně hodnotit významné nežádoucí události, zejména v systému akutní a následné lůžkové péče. Tolik důvodová zpráva. Skutečnost je taková, že návrh struktury dat obsahuje pouze údaje o poskytnuté péči, její úhradě, součástí nejsou údaje o nežádoucích účincích nebo komplikacích. Bezpečnost nelze tedy vyhodnotit. Záměr by naopak mohl být naplněn, pokud by došlo ke konkretizaci sběru nezbytných údajů, zároveň by ale byla duplicitně s činností jak jiných sběrů ÚZIS, tak s povinností oznamování Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv.

Čtvrtý důvod. Spolehlivý systém kontroly, monitoringu kvality a dostupnosti péče. Národní registr hrazených zdravotních služeb společně se zavedenými zdravotními registry umožní analyzovat a hodnotit krátkodobé a dlouhodobé ukazatele výsledků péče, identifikovat slabá místa v systému a zaměřit se na ně. Skutečnost je taková, že návrh struktury dat obsahuje pouze údaje o poskytnuté péči, její úhradě, součástí nejsou údaje o dostupnosti místní a časové, nelze tedy vyhodnotit. Pro vyhodnocení indikátoru kvality nejsou nezbytné osobní údaje, pouze údaje o demografickém zařazení pacienta, věk, pohlaví, region, ohrožující faktory apod.

Možnost optimalizovat léčebnou péči pro různé sociální a demografické skupiny. Plošná analýza dat o poskytovatelích zdravotních služeb, objemu a struktuře jejich

péče umožní optimalizovat hustotu a dostupnost vybraných služeb pro různé skupiny obyvatel, např. pro seniory, občany s určitým zdravotním postižením nebo pro těhotné ženy. Ale ani v tomto případě dostupnost nelze vyhodnotit.

Optimalizace sítě poskytovatelů zdravotní péče. Distribuce zdravotní péče adekvátně připravených, vybavených a také situovaných zdravotnických zařízení vyžaduje nejen monitoring objemu péče, ale také analýzu spádových oblastí, zejména u lůžkových zařízení. Navržená novelizace Národního zdravotnického informačního systému toto umožní s využitím plošně reprezentativních dat. Rovněž bude možné monitorovat migraci pacientů za léčbou. Navrhovaná úprava je použitelná jen připojením Národního registru poskytovatelů zdravotních služeb, Národního registru zdravotnických pracovníků a Národního registru hrazených zdravotních služeb. Pro splnění cíle ale není nezbytně nutné použít osobních údajů pojištěnců. V této souvislosti je nutné zmínit duplicitu sběru údajů o poskytovatelích zdravotních služeb – sběr dat v Národním registru hrazených zdravotních služeb podle § 77a písm. g) je redundantní, pokud jsou stejně údaje předmětem sběru pro Národní registr poskytovatelů zdravotních služeb.

Sedmý důvod. Plánování finančních a personálních zdrojů pro zajištění adekvátní léčebné péče. Jedním ze základních cílů navrženého řešení je zajistit dostupnost dat pro optimalizaci systému úhrad a pro plánování personálních kapacit systému. K tomuto budou zejména sloužit Národní registr hrazených zdravotních služeb a Národní registr zdravotnických pracovníků. Navrhovaná úprava, bohužel, je použitelná jenom při napojení Národního registru poskytovatelů zdravotních služeb, Národního registru zdravotnických pracovníků a Národního registru hrazených zdravotních služeb. Pro splnění cíle není nezbytně nutné použít osobních údajů pojištěnců.

K dostupnosti dat o síti poskytovatelů zdravotní péče a o zdravotní péči samotné. Navržená úprava v konečném důsledku zvýší informovanost občanů a pacientů o dostupnosti léčebné péče v jejich okolí, ve střednědobém horizontu rovněž informovanost o kvalitě a výsledcích péče. Skutečnost je taková, že navrhovaná úprava je možná jen při propojení Národního registru poskytovatelů zdravotních služeb, Národního registru zdravotnických pracovníků, Národního registru hrazených zdravotních služeb, ale pro splnění cíle není nezbytně nutné použít osobních údajů pojištěnců.

Z toho, co jsem uvedl, je třeba konstatovat, že navrhovaná novela tohoto zákona v testu přiměřenosti z pohledu evropského práva neobstojí, protože propadá hned v několika aspektech. Svým charakterem navrhovaná právní úprava představující mimořádně široce koncipované shromažďování citlivých údajů není nezbytná, důvodná ani účelná. Návrh novely zákona, resp. v rámci ní definovaný rozsah sběru dat, neumožnuje ani naplnit všechny vytčené cíle, o něž se předkladatel v návrhu v důvodové zprávě opírá. Naproti tomu v kontextu shora uvedených závěrů k jednotlivým bodům při využití stávající právní úpravy i při ochraně osobních údajů, při využití anonymizovaných dat, při zodpovědném definování struktury požadovaných dat dává možnost dosáhnout požadovaného účelu.

K této problematice uspořádal podvýbor pro ekonomiku ve zdravotnictví, zdravotní pojištění a lékovou politiku seminář minulé úterý, bohužel se na tento seminář nedostavil ani pan ředitel Úřadu pro zdravotnické informace a statistiku jako hlavní předkladatel tohoto zákona ani žádný zástupce z Ministerstva zdravotnictví, kteří by na tomto semináři návrh tohoto zákona obhájili.

Já jsem tady přitom prvním projednávání, při první části projednávání tohoto zákona přednesl některé otázky, dosud jsem na ně nedostal odpověď, tak prosím, aby pan ministr na tyto otázky odpověděl. Pro jistotu je můžu zopakovat.

Pane ministře, dovoluji si požádat o vysvětlení, proč je nutno veškeré citlivé údaje, např. o psychických problémech, o užívaných psychofarmakách, urologických, sexuálních problémech, potratech, zkrátka o všem, co je zaznamenáno ve zdravotnické dokumentaci, včetně bydliště a rodného čísla, posílat do jednoho místa a jak tyto údaje pomohou řešit kvalitu, dostupnost, bezpečnost, optimalizaci péče a optimalizaci sítě poskytovatelů, jak se píše v důvodové zprávě. Kde v zákoně je stanoveno, jaké bude postavení technického provozovatele systému a jeho zaměstnanců a s tím spojená ochrana citlivých dat. Jak budou jednotlivá citlivá data zvlášť legislativně ochráněna před zneužitím. Jak budou mít osoby, které budou povolovat přístup do registru, stanovenu povinnost posuzovat proporcionalitu, tj. přiměřenosť poskytování osobních údajů jiným osobám vzhledem k informačnímu sebeurčení osob. Jak budou mít osoby-pacienti zajištěn přístup ke všem svým osobním údajům, které mají podle zákona o nich být zpracovávány bez jejich souhlasu. Proč se neřídí zdravotnický informační systém stejnými přísnými pravidly jako jiné základní registry, jako registry veřejné správy. Proč se pro řízení ekonomiky nevyužívají existující data, existující databáze ze zdravotních pojišťoven. Proč je pro nový systém DRG nutno veškeré informace o zdravotním stavu, sociální a pracovní anamnéze spojovat výhradně s rodnými čísly a ne s jiným anonymizovaným identifikátorem. Proč je nutno teď rychle, překonatě schválit tento sněmovní tisk, propojit všechny databáze, spustit tady ty agendy, a teprve poté do dvou let podle informací Úřadu na ochranu osobních údajů připravit kvalitní zákon o NZIS. Nemyslíte, že v případě Národního zdravotnického informačního systému musí být úplně stejný režim jako u jiných registrů podle zákona o základním registru, že musí být oddělena agenda a správa dat a že nemůže být soustředěna v rukou jedných lidí? Zákon o základníchregistrech určuje definice registru, rozsah shromažďovaných dat, vazby mezi agendami, evidence přístupu k datům, správce agend a mj. i vedení záznamů o událostech souvisejících s provozováním zdravotních registrů. Musí být zřejmé kdo co a za jakým účelem v systému s daty dělal. Toto bohužel ve sněmovním tisku naprostě chybí a odkaz na důvodovou zprávu nestačí.

Dovolím si ještě jednu další otázku. Můžete, pane ministře, informovat Poslaneckou sněmovnu, kolik lidí, zaměstnanců Úřadu pro zdravotnické informace a statistiku, současně pracuje, případně v jakých funkcích, v soukromé společnosti IBA, s.r.o., která se mj. zabývá farmako-ekonomickým hodnocením některých léčiv, např. významných inovativních léčivých přípravků?

To si myslím, že je taky důležitá informace, kterou by poslanci měli vědět. Jestliže zaměstnanci Úřadu pro zdravotnické informace a statistiku nejsou pod zákonem o státní službě a jestliže mezi nimi pracují i lidé, kteří jsou i jednateli

v soukromé společnosti, dokonce jsou jejími většinovými vlastníky, protože 7 % v této společnosti má Masarykova univerzita, řekněte mi, jak je zajištěn střet zájmů, který případně mají tito lidé, kteří mají takto výrazně citlivé údaje spojované s rodnými čísly shromažďovat a mají je vyhodnocovat. To si myslím, že je velmi důležité, abyste tady vysvětlili.

Až bude zase někdo na Ministerstvu zdravotnictví dělat tiskovou konferenci, ať jasné přečte § 70 odst. 2, co všechno je nutné pro zpracování osobních údajů v Národním zdravotnickém informačním systému podle odst. 1 písmeno b) a c) a co se předává bez souhlasu subjektu údajů, tedy bez souhlasu pacienta, pokud dále není stanoveno jinak, ať přesně každý ví, že se jedná o veškeré informace, které jsou předávány lékaři v důvěrném vztahu pacient – lékař. Všechny tyto údaje mají končit v centrálním systému.

Znovu říkám, že v podrobné rozpravě se připravím přednést návrh na zamítnutí tohoto zákona, a vy sami si vyhodnotíte svoji odpovědnost k tomu, jestli schválíte takovýto polotovar zákona, kde není zajištěna ochrana dat, není zřejmé, jak bude řešena ochrana dat, není jasné technické postavení provozovatele a není jasné, jak bude vypadat konečná databáze. Vy budete zodpovědní za to, pokud tento zákon projde, pokud některé informace uniknou. A vězte tomu, že se bude jednat o velmi citlivé a velmi zajímavé informace pro farmaceutické firmy, pro komerční pojišťovny a pro další.

Tolik jsem vám chtěl říct a nyní je rozhodnutí samozřejmě na vás. Doufám, že pan ministr moje otázky, které jsem zde již potřetí přednesl, vysvětlí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Vyzulu, připraví se pan poslanec Antonín, pak přednostní právo pana ministra a pak pan poslanec Brázdil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, paní předsedající. Ono by to bylo nadlouho. Já jsem si říkal, jestli vystoupit, nebo nevystoupit. Tak dobré. Ti, co s tím nesouhlasí, běžte za svými voliči a řekněte jim: My nechceme transparentní zdravotnictví! My nechceme efektivní zdravotnictví, které by vám zachraňovalo život! Nám vyhovuje tohle chaotické zdravotnictví, které zde máme! (Velmi emotivně.) A nechceme moderní zdravotnictví. Vůbec! Běžte jim to říct. Máme 50 tisíc lékařů, 100 tisíc sester, možná o něco více. Oni vás budou milovat, když tenhle zákon nepřijmete, protože mají šíleně moc administrativní práce a tím, že se propojí všechny systémy, dojde k tomu, že oni budou muset vyplňovat asi tak jednu pětinu toho, co musí dělat teď. Ale prosím, běžte jim to říct! Oni vás budou milovat! (Opět velmi emotivně. Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím s další faktickou panu poslance Antonína. Připraví se pan poslanec Svoboda, všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Antonín: Víte, já přemýšlím, z čeho pramení ten útok proti tomuto zákonu. Kde se to v lidech bere? Protože tento zákon jednoznačně chce pomoci našemu zdravotnictví. Lidé, kteří pracují s registry, které jsou už desítky let, onkologický, tady někdo jmenoval, proč reprodukční medicína. Já jsem porodník a porodnický a reprodukční je jeden z nejstarších registrů a jenom díky němu máme úroveň našeho porodnictví a úroveň naší neonatologie tam, kde je. Prosím vás, uvědomte si, že díky tomu, že se naučíte pracovat s daným systémem, s ním můžete zvýšit jeho úroveň a jeho kvalitu. A jestli to nechcete, tak proč to nechcete? Opravdu o tom musím přemýšlet. (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím s faktickou poznámkou pana poslance Svobodu a po něm pan poslanec Hovorka. Pane ministře, vydržte, toto jsou faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Je mi velmi líto, že musím zásadně nesouhlasit se svými dvěma předečníky. Nechci na to používat žádný emotivní hlas ani křik. Má otázka je jednoduchá. Já plně podporuji to, abychom tyto informace měli. Budu pro to hlasovat. Já se ptám, proč to musí být spojeno s rodným číslem pacienta? Na tuto otázku mi nikdo nedává odpověď. Já jsem plně pro to, aby to existovalo. To, co říká kolega Antonín, vaším prostřednictvím, já jsem taky porodník, vím, jak důležité to je. Ale má otázka je jediná. Proč musí být údaje použity pokryté hlavičkou rodného čísla? Žádnoujinou otázku nemám. A na to mi žádny, ani emotivní projev neodpověděl. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Hovorku. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji. Já bych chtěl říct, že pro to, abychom měli kvalitní zdravotnictví, nepotřebujeme sbírat velmi citlivé údaje spojované s rodným číslem. Toto nám nezajistí kvalitnější zdravotnictví. Bohužel. To není pravda. Ten, kdo to říká, v podstatě neříká pravdu. Kvalita zdravotnictví záleží na úplně jiných parametrech, a pro to, abychom měli informace, nepotřebujeme spojení s rodným číslem. Řekněte příklad, kde v jiných zemích takto citlivé údaje jsou spojovány s jednotlivým identifikátorem. Můžete říct, že jiné země nemají rodné číslo. Ale to není problém České republiky, to je problém toho, kdo vytváří tento zákon a kdo si chce ulehčit práci a chce sbírat všechno s rodným číslem. Ale bohužel z ústavního hlediska, z hlediska proporcionality toto není možné. Není to, že bych bránil využívání registrů, které existují, mají svůj účel a jsou osvědčené, ale je o tom, že nechci, aby tady vznikla databáze, která bude všechny informace centralizovat na jednom místě a spojovat s rodným číslem. A my ani nevíme, jak bude vypadat konečná databáze, tím méně to, jak budou zajištěna jednotlivá data. Já čekám na odpověď na otázky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Ještě s faktickou pan poslanec Vyzula. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, paní místopředsedkyně. Tak tedy z jiného soudu. Proč potřebujeme rodné číslo? Sbíráme epidemiologická data například o tom, kolik máme pacientek s rakovinou prsu. Když nebudeme mít rodné číslo, nebudeme vědět, kolik máme rakovin prsu. Dále. Získáváme data o tom, kdy onemocnění vzniklo, za jakých okolností vzniklo. Mluvíte o sociální anamnéze. Jestli je to nullipara, není nullipara. Kdy pacientka měla menses, neměla menses. To jsou všechno údaje, které, pokud víme, jako že už je víme, jsou základem pro budování zdravotnického systému při léčbě rakoviny prsu. (Nesouhlasné hlasy v pravé části sálu.)

Pokud nebudeme mít tato data spojena s rodným číslem, tak si budeme jenom hrát na úrovni dojmologie. A příkladů je celá řada. To nemusí být jenom rakovina, ale může to být infarkt. Jestliže budeme vázat infarkt na určité období, na to, jakou léčbu absolvoval, jakou má ten člověk práci, z toho všeho se dají zjistit rizikové faktory, které mohou pomoci v dalším průběhu, v dalším systému péče o zdraví lidu. Bez toho to prostě nemůžeme zjistit. A nemůže stát řídit a navrhovat opatření, která by vedla ke snížení těchto onemocnění. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Svobodu, připraví se pan poslanec Laudát. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji ještě jednou za slovo. Já pracuji celý život s onkologickým registrem. Byl jsem u toho, když vznikal pro gynekologickou onkologii, a můžu s pravděpodobností hraničící s jistotou říct, že všechny číselné údaje o tom, kolik máme rakoviny té které lokalizace, známe a máme.

My se každý rok scházíme jako centra klinické onkologie a gynekologické onkologie a navzájem si říkáme výsledky, předkládáme je tam ve strukturované podobě. Nikdy u toho není žádné rodné číslo, ale naprosto přesně víme, kolik kdo z nás léčil které rakoviny, s jakým efektem a úspěchem, jak byly ty ženy staré, jaká byla jejich sociální anamnéza. Ale nikde u toho nemáme rodné číslo. A ještě nám nikdy nechybělo. Já si myslím, že obáváte se, že nebudeme znát počet nádorů mammy, když nebudeme mít rodná čísla k těm diagnózám, je údaj, který v té praxi skutečně nefunguje. A znova říkám, že je celá řada zemí, která vůbec žádnou takovou registraci pacienta nedovede přes nějaký obecný celonárodní identifikátor, a přesto tam tyto věci fungují. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Laudáta s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já jenom musím říct, že ne vždycky se s panem kolegou Hovorkou shodnu, ale v tomto stoprocentně. Já se skutečně domnívám, že by pan ministr měl tento návrh stáhnout. Já ho nepodpořím, dokonce budu hlasovat proti tomuto návrhu. Myslím si, že skutečně tento zákon, nebo tato novela není postavena tak, aby garantovala nezneužitelnost těchto velmi, velmi osobních a citlivých dat.

A k panu kolegovi Vyzulovi. Kde se zastavíte? Vy chcete skutečně, tato koalice, vynakládat obrovskou energii na shromažďování dat, snahou dostat občany pod kontrolu, ať jsou to podnikatelé přes elektronickou evidenci tržeb, selektivně vybrané občany na základě velmi sporných kritérií k majetkovým přiznáním atd. atd. Já vás upozorňuji, že vy první se můžete stát obětí těchto praktik. A skutečně pokud stát potřebuje tato data, není v dnešní době takový problém přidělit všem anonymní čísla a shromažďovat ta data tak, aby byla bezpečná a neidentifikovatelná s konkrétními osobami. V době, kdy tady jeden z členů vlády vyrábí složky na své politické konkurenenty, koaliční partnery apod., se domnívám, že ostražitost je velmi namístě. A tady argumenty, že to poslouží... Samozřejmě, každá statistika, data, jsou lepší k rozhodování. Ale k tomu skutečně nepotřebujete rodná čísla a další detaily, které to konkrétně identifikují s konkrétní osobou.

Já skutečně vyzývám pana ministra, aby tento zákon stáhl, ať s ním přijde za dva roky, až bude systém udělaný tak, aby ta data byla anonymní. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Mám zde další tři faktické poznámky. S první prosím k mikrofonu pana poslance Hovorku, připraví se pan poslanec Běhounek a po něm pan poslanec Antonín. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano. Já jenom aby bylo jasné, co všechno se sbírá. Takže pro zpracování osobních údajů v Národním zdravotnickém informačním systému, je-li subjektem údajů pacient, se sbírají za prvé údaje potřebné k jeho identifikaci, a to číslo pojištěnce, je-li přiděleno, nebo rodné číslo, není-li tímto číslem číslo pojištěnce, anebo datum narození, není-li přiděleno rodné číslo, dále název obce a popřípadě název městské části nebo městského obvodu, adresa místa trvalého pobytu, a jde-li o cizince, adresa místa hlášeného pobytu a státní občanství. Za druhé údaje související s jeho zdravotním stavem ve vztahu k onemocnění a jeho léčbě, a to zejména údaje sociodemografické a diagnostické, osobní, rodinná a pracovní anamnéza pacienta související s onemocněním včetně posouzení jeho aktuálního zdravotního stavu, údaje o zdravotních službách poskytovaných pacientovi, dále údaje o výkonu povolání nebo zaměstnání, popřípadě o výkonu služebního poměru, potřebné pro posouzení zdravotního stavu pacienta. Za třetí identifikační údaje poskytovatele, který zdravotní služby poskytoval, včetně oddělení a pracoviště. Za čtvrté identifikační údaje posledního zaměstnavatele pacienta, u něhož nemoc z povolání vznikla, naposledy pracoval za podmínek, za kterých nemoc z povolání vzniká... Pak je tedy jednoznačně, které údaje se sbírají. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Běhounek, připraví se pan poslanec Antonín a po něm pan poslanec Štětina. Všechno faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, členové vlády, hezké odpoledne. Položím jedinou otázku. Na čem je založeno zdravotní pojištění? Na anonymních datech? Kolují v našem prostoru vaše zdravotní údaje z nemocnic? Tak si udělejte obrázek sami. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní poprosím k mikrofonu pana poslance Antonína, připraví se pan poslanec Štětina. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Antonín: Já nemám vlastně už co říct, protože jsem chtěl říct přesně to, co řekl kolega Běhounek. Vaše data jsou v každé nemocnici. Ta je digitalizuje a odevzdává každé pojišťovně. A vy se ted' jenom bráňte, aby se ty pojišťovny posčítaly v podstatě dohromady a udělala se z toho jedna statistika. Nerozumím tomu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Štětinu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já na rozdíl od svých předčeňníků chci poprosit, přímo požádat pana ministra, aby tento zákon nestahoval. Protože tento zákon je potřebný. A mně se nelibí, že při každém projednávání jakéhokoli zákona spočívá konzervatismus v tom, že budeme tajit rodná čísla. Vždyť ta rodná čísla o nás zná každý. Já se domnívám, že nikoho vůbec nebude zajímat, jestli já půjdu na nějakou operaci s kylou za čtrnáct dnů, že někdo si moje rodné číslo zjistí. On ho prostě už dávno má. Takže já si myslím, že takováto malichernost, jako je rodné číslo, není důvodem pro to, abychom neměli tento zákon, který je skutečně potřebný.

To je jenom moje slušná připomínka. Mohl bych hovořit a navazovat na svoje předčeňníky, ale zatím to neudělám. Ale nevylučuju, že možná budu hovořit stejným tónem, jako hovořil pan prof. Vyzula. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou paní poslankyní Peckovou, připraví se pan poslanec Hovorka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já bych si dovolila říct jako lékař k jednomu z předčeňníků prostřednictvím paní předsedající, že zprávy z nemocnic skutečně kolují. Dokonce je to tak, že diagnózy, které se jednou

objeví na závěrečné propouštěcí zprávě, se téměř, jakkoli si svých kolegů vážím, tupě opisují, takže když takzvaně jednou máte nějakou diagnózu příšitou, je velmi obtížné se jí zbavit.

Jinak bych chtěla říct něco, co tu možná nezaznělo nebo nějak vyšumělo. Vite, lékařské tajemství tady nebylo kvůli tomu, aby z lékařů byli nějací tajemní mágové, kteří jsou nadaní nadpřirozenou mocí a disponují tajemnými informacemi. To tady vždycky bylo kvůli ochraně pacienta. Každý z nás lékař kromě medicíny založené na důkazech potřebuje ještě jednu kategorii, bez které léčit nejde, kterou potřebuje jak lékař, tak pacient. A to je prosím důvěra. Důvěra pacienta v to, že to, k čemu se možná dlouho odhodlával – svěřit vám své obtíže –, u vás zůstane v dobrých rukou, že se nedostane tam, kam se dostat nemá. A tím nijak nezpochybňuji to, že společnost určité informace potřebuje. Ale chci říct, že ty samozřejmě má. Zdravotní pojišťovny disponují potřebnými daty, zrovna tak jako lékaři mají povinnost hlásit určité typy onemocnění. Takže není třeba se obávat, že bychom všichni onemocněli infekční chorobou prostě proto, že se to utají a nikomu nesdělí.

Takže bych ještě apelovala na to, abychom nezrazovali důvěru pacienta, protože pak možná skutečně ušetříme náklady, protože když pacienti (upozornění na čas) ztratí důvěru ve svého lékaře, tak prostě nepřijdou. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Hovorku s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat na pana kolegu zpravodaje. Co tady řekl, je pravda. Informace jsou ve zdravotních pojišťovnách a již dneska si o ně Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo financí může říct a také říká. Podle zákona tuším 280 ty informace může získávat.

A k tomu, proč se musí stavět nová databáze vedle toho, co již existuje ve zdravotních pojišťovnách, které již řadu těch údajů mají. VZP je připojena k základním registrům od roku 2014. VZP – to je 6 milionů občanů a všechny druhy poskytovatelů péče se všemi léčebnými výkony, které lze z pojištění platit. Nový systém řízení s agendami vedený v souladu se zákonem č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, může tedy Ministerstvo zdravotnictví začít testovat a provozovat hned. Stanoví se práva a povinnosti, které souvisejí s vytvářením, užíváním, provozem a rozvojem nově zapojených informačních systémů vedených u ministerstva a světlé zítřky mohou začít. Ale k tomu není třeba budovat úplně novou databázi a spojovat všechny údaje na jednom místě ze všech diagnóz všech pacientů.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Opálku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, chtěl bych reagovat na to, co říkal kolega Hovorka. Víte, on by byl i jednodušší postup. Jenom k němu získat politický souhlas – aby fungovala jedna zdravotní pojišťovna a ta by pak měla všechna data stejně tak, jak je to plánováno. Ale teď nevím, jestli by to nenarazilo na úplně stejný problém, který je tu diskutován. Ta opONENTURA totiž nemá vůbec, ale vůbec žádný smysl, protože ta jedna pojišťovna by spravovala přesně to, co bude ten nový registr, a to by nám ale nevadilo. Tak proč nám to vadí při tomto materiálu? Tomu nerozumím. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Brázdila s řádnou přihláškou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, současní někteří, možná budoucí pacienti, chtěl bych se dotknout takového oblasti. Možná jste všichni jednou slyšeli názvy rychlovka, záchranka, urgentka, pohotovost, ranvěčko, letecká a podobně. (Hluk a smích zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanci, moc se omlouvám, ale poprosím pravou stranu, aby na sebe nepokřikovala, protože opravdu ruší. Děkuji.

Poslanec Milan Brázdil: Tohleto jsou všechno termíny, které se týkají přednemocniční neodkladné péče. A během možná třiceti let záchranka prošla jakýmsi vývojem, vývojem od toho, kdy byla organizovaná tak, že vyjížděl lékař na základě nějakého zařvání z okna, vyběhl z okna ARO a běžel k sanitě, pak to přešlo přes okresní záchránky, některé z nich se delimitovaly na územní střediska záchranné služby – to nebylo špatné, to bylo spravované ministerstvem a bylo to podle mého dobré spravované. Pak se ovšem záchranná služba stala krajskými. V současné době tady máme, představte si, 14 pískovišť, 14 krajských záchranných zdravotnických služeb, které si jedou podle svého zřizovatele, podle svého chlebodárce. Kdo jím je? Kraj. Jedna z nich je tedy městská – pražská. A tyto zdravotnické záchranné služby dělají všechno stejně, a přitom my si platíme zdravotní daň a chceme pojištění, pardon, chceme tu péči zdravotní, přednemocniční naprostě stejnou a chceme ji i v hromadné havárii, chceme ji prostě kdekoliv, prostě chceme kvalitní přednemocniční neodkladnou péči. Ale ono je tu těch nejenom 14 originálních záchranných služeb, které toto poskytují, ale ony se nedomluví ani v případě ohledání mrtvého.

Mám tady přichystané čtyři pozměňovací návrhy. Jeden z nich se týká ohledání mrtvého. Prosím, snad tu není nikdo, kdo by řekl, že záchranná služba je zřizovaná proto, aby ohledávala mrtvé. Jednoho dne, až vy budete mít zdravotní problém nebo vaše dítě nebo vaše rodina, tak co budete chtít? Aby tam ten lékař byl co nejdřív. Čas hráje velkou roli. Čas prostě do čtyř až šesti minut, pokud nejste, umíráte nebo máte

klinickou smrt a jde biologickou. Čas hraje velkou roli. Jenomž když záchranné služby a lékaři jsou posíláni na ohledání mrtvých dvacet třicet minut daleko od svého výjezdového stanoviště, tak se k vám ta záchranka asi nedostane dobře. A pozor, kraje to řeší každý jinak. Tu máme koronera. Nikdo neví, co to je. Je to jakýsi človíček, který za úplatu, za prachy kraje vyjíždí někam a tam provede konstatování i ohledání mrtvého. Pak tu máme někde, v nemocnici, odjíždí, dokonce lékař vyjede nějakým sanitním vozidlem, nebo bůhví jakým, na místo, provede ohledání. Pak je tu samozřejmě i posádka záchranné služby, rychlá lékařská – tam jde i lékař, a ten to provádí taky, nebo Rendez-Vous auto. No prostě to je špatně.

A já, pane kolego Němečku, mně se dostal teď poslední dobou dopis, nebo toto téma je zvedlé, je to zvedlé Českou lékařskou komorou, je to téma zvedlé záchranáři, lékaři, ne samozřejmě v těch vedoucích funkcích, ti budou proti, ale dostal se mi dopis, že všechno je bezva, že to všechno klape, že to je super, že to tak necháme, protože prostě nic lepšího není. No lepší je. Lepší je tak jako hasiči i policajti, aby byli jednotní, aby to nepodléhalo krajům, aby to byl stejný metr pro všechny, ať jsem v Aši, nebo v Olomouci.

A proto chci závěrem říct, že jsem předložil pozměňovací návrhy, které v podrobné rozpravě načtu. Mimo jiné se týká právě ohledání těla zemřelého v době, kdy k tomu nemůže přijet praktik nebo bůhvíkdo, tak to prostě nepatří záchrance. Doufám, že tu není nikdo, kdo by se mnou polemizoval. Nepatří záchranné službě ohledávání těla zemřelých, patří zachraňování. (S důrazem.)

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Běhounce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Ještě jednou, vážená paní předsedající, členové vlády, dámy a pánové, velice nerad musím konstatovat, že se sem zatahují záležitosti, které nemají s fungováním zdravotnické záchranné služby žádnou souvislost. Řekněme si jednoznačně, jak ten zákon je, jakým způsobem bylo ohledávání stanoveno, komu bylo určeno a jaké možnosti kraje v rukou mají. Takže prosím, aby si každý uvědomil, že řešíme to, jak se zrovna daří. Týká se to lékařské služby první pomoci nebo dneska LPS a dalších záležitostí. A byl bych velmi rád, kdyby kolega Brázdi navrhl změnu zákona, a ne prostě zasahovat do kompetencí krajů, které jsou jim ze zákona určeny, a mají se o tu záchranku postarat. Pokud je názor, že by se měla spojit, samozřejmě ano, tak ať dá stát 30 miliard, které do toho kraje daly, které do toho dávají pravidelně, a my jsme samozřejmě schopni potom se o tom nějakým způsobem bavit.

Jinak jsem včera jednal se všemi řediteli záchranných služeb, se všemi hejtmany a upozorňuji vás, že názor, když před čtyřmi lety byl touto Sněmovnou přijat zákon o zdravotnické záchranné službě, a ona funguje a není pravda, že nefunguje a že se nedomluví, to zase rozmontovávat, to jsme borci. (Slabý potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím. A pan ministr se přihlásil o závěrečné slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přiznám se, a byl jsem možná naivní jako opakován ve své politické zkušenosti na postu ministra zdravotnictví, že tento zákon získá podporu napříč spektrem. Dokonce i projednávání ve zdravotním výboru naznačovalo, že všichni, kterým jde o změny ve zdravotnictví, kteří mluví o tom, že jsou pro transparentnost zdravotnictví, tento zákon podpoří. Nicméně odpor, který tento zákon vzbudil, a to, že – já bych skoro řekl, že někteří kolegové zde přítomní vyhlásili tomuto návrhu křízovou výpravu, mě přesvědčuje v tom, že tento zákon má možná ještě hlubší smysl, než jsem si myslí, protože ten návrh někomu hodně vadí. Někomu hodně vadí to, že do zdravotnictví bude vidět, že bude jasné, jaký je průchod pacienta systémem, jak na tom jsme, jak jdou finanční toky. A někomu toto hodně vadí.

Musím říct, že logika, že zdravotní pojišťovny, sedm zdravotních pojišťoven, a já nejsem kritikem systému pluralitního zdravotního pojištění, já si myslím, že v rámci systému se snaží dělat dobrou práci, má přístup k informacím o pohybu pacienta systémem, ale státu je nedáme, protože kdybychom to dali státu, tak ohrozíme soukromí, svobody, kdoví co ještě a způsobíme velké škody.

Musím říct, jsem rád za to, co tady řekl pan poslanec Hovorka prostřednictvím paní předsedající, že i lidé z NRC řekli, že ten systém je špatně. Tak já už aspoň vím, odkud fouská, odkud aspoň ten jeden zdroj je, protože Národní referenční systém, to byl systém, který tady vyvíjel deset a více let systém DRG. Systém DRG, který je dneska v troskách, který tady musíme znova budovat, a pro to, abychom ho vybudovali, potřebujeme tenhle zákon. A shodou okolností někteří lidé, kteří seděli v dozorčích orgánech Národního referenčního centra, upravovali nastavení těch hodnot, jak se za co platilo, tak shodou okolností pro poskytovatele vykonávali poradenskou činnost, kterou jim radili, jak to mají optimalizovat a jak mají finance získávat ze systému pojištění. Tak já chápu, že oni nechtějí, aby se tady v tom udělal pořádek, že udělají všechno pro to, aby to tady zůstalo, že vypustí mlhu a že k tomu použijí někoho, který vlastně ani úplně neví, o co tady jde, a použijí úplně jiné argumenty.

Dovolte mi tedy, a omlouvám se za trochu emocí, které jsem teď projevil, ale myslím si, že jsou namísto, protože teď se rozhoduje o tom, jestli do systému zdravotnictví pustíme ten reflektor, jestli v tom uděláme pořádek, anebo ne. A věci ostatní opravdu považuju za zástupné.

Dovolte, abych odpověděl na některé otázky, které tady padly, byť těm, kteří je kritizují, už jsme je odpovídali několikrát a oni pak stejně vystupují úplně stejně, aniž by jakékoliv vysvětlení vzali. Já pak mám pocit hrachu házeného na zed' a pocit, že to nemá úplně smysl.

Padla tady otázka smyslu sběru dat v Národním referenčním systému. A já musím říct, že úplně nerozumím, co k tomu některé kritiky vede. Zákon je totiž připraven

s maximálním respektem k ochraně osobních dat a vůbec nesměřuje k nějakému zkoumání konkrétních pacientů. Pochopitelně potřebujeme v datech poznat jedince, abychom mohli mapovat jeho cestu po systému, to znamená, že je napřed v ambulanci, pak skončí v nemocnici, tam se s ním něco děje, čerpá nějakou péči, pak je někam přeložen. Prostě potřebujeme identifikátor pacienta, abychom se bavili o reálném obrazu toho, jak systém vypadá. Ale po tom napojení jsou data analyzována pouze po plné anonymizaci a individuální záznamy nejsou a nikdy nebudou nikam posílány nebo zveřejňovány. Zásah do soukromí je tedy minimalizován a analýzy se netýkají konkrétních osob. Předložená novela umožní sledovat přesně to, co potřebuje každý občan, pokud se octne v roli pacienta. V první řadě kvalitu a bezpečnost zdravotních služeb, výsledky péče krátkodobé i dlouhodobé a s tím související dodržování standardů diagnostiky a léčby. Dalším cílem je sledování a zajišťování rovnoměrné dostupnosti správné péče pro občany ve všech regionech České republiky. Každý z nás si jistě přeje, aby byla garantována a kontrolována kvalita péče, kterou čerpáme. To bez úplných a reprezentativních dat prostě zajistit nelze. Data také umožní analyzovat náklady na poskytnutou péči s cílem je optimalizovat. Ekonomické cíle jsou neméně významné, neboť úspory v systému umožní finanovat moderní metody léčby.

Není pravdou, že předložená novela zásadně rozšířuje objem a rozsah sbíraných parametrů. Jak již jsem konstatoval výše, drtivá většina komponent zůstává nezměněna. Podezření, že dojde ke sběru vysoko citlivých osobních dat, dat o stylu života, rozvodech, sociální situaci, jsou zcela nesmyslná. Například u nádorů sledujeme z osobní anamnézy pouze kouření a výskyt předchozích nádorů u pacienta. Takováto sledování jsou běžná ve všech vyspělých státech, neděláme nic zvláštního. Nadto, opět zdůrazňuji, že nejde o konkrétní jedince.

Byla vnesena připomínka, proč nevyužijeme pro sledování data zdravotních pojišťoven. Opět je zde patrné zásadní nepochopení předložené novely, protože toto je právě její nejvýznamnější část, tedy využití dat pojišťoven pomocí nového Národního registru hrazených zdravotních služeb. Novela tedy usiluje o snížení administrativní zátěže českého zdravotnictví, jak o tom hovořil pan profesor Vyzula, a o vytěžování již existujících dat, tedy dat uložených ve výkaznictví zdravotních služeb v datových skladech pojišťoven. Tyto datové sklady nebudu novelou nikak obsahově rozšířeny. Novela v tomto směru tedy nepředstavuje žádné budování obřího a nebezpečného datového skladu. Jde pouze o vytěžování dat, která již existují.

Není rovněž pravdou, že by NZIS zaostával v zabezpečování dat nebo že by data byla nějak odkryta ke zneužití. Systém zabezpečení je velmi propracovaný a robustní. K primárním datům, kde jsou i osobní údaje, se nikdo nepovolený nedostane. Přístup je omezen na jednotky pracovníků správce – interních zaměstnanců, žádných outsourceovaných firem. Žádná primární data nejsou nikam předávána a i analyticki pracují s daty agregovanými, anonymizovanými. Záruka bezpečnosti je potom kontrola, systém musí být kontrolován nezávislými a povolanými profesionály. Systém vnější kontroly budeme nyní podstatě posilovat, mimo jiné i jako plnění úkolů daných kybernetickým zákonem. NZIS jsme nahlásili jako kritický informační systém a bude dle kybernetického zákona auditován.

Předložená novela je také ve shodě se strategií, kterou v této oblasti aplikují vyspělé země Evropy a světa. V řadě aspektů zde nyní zaostáváme například za severskými státy, Velkou Británií, Holandskem. Vnímaje prosím, že ve vyspělých státech světa je normální sledovat dostupnost a kvalitu péče o nemocné, je normální sledovat bezpečnost a kvalitu péče o těhotné ženy, zdravotní stav miminek, malých dětí. Je normální mít kontrolu nad daty o úhradách, které my všichni jako daňoví poplatníci za péči platíme. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane ministře, a táži se pana zpravodaje, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Nyní bychom se měli vypořádat s návrhem pana poslance Svobody, který navrhuje vrátit zákon garančnímu výboru k novému projednání, samozřejmě v souladu s § 93 odst. 2 jednacího rádu. Já svolám kolegy z předsály. Všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se znova přihlásili svými identifikačními kartami.

Nyní zahajuji hlasování o přeneseném návrhu pana poslance Svobody. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 156, do kterého je přihlášeno 122 přítomných, pro 18, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat dále. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které mám přihlášenou jako první paní poslankyni Pastuchovou, připraví se pan poslanec Hovorka.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Chtěla bych se jenom přihlásit ke svému pozměnovacímu návrhu, který je uveden pod číslem 3303. Důvodovou zprávu k tomu jsem přednesla při obecné rozpravě v minulých dnech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, pěkné odpoledne. Také vám děkuji, paní poslankyně.

Vyměnili jsme se v řízení schůze a budeme pokračovat v podrobné rozpravě. Jako další vystoupí pan poslanec Hovorka a připraví se pan poslanec Brázdi. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. V souladu s tím, co jsem říkal už minule, podávám návrh na zamítnutí tohoto zákona a konstatuji, že pan ministr neodpověděl na moje otázky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní tedy pan poslanec Brázdi a připraví se pan poslanec Hovorka ještě jednou. Ne, tu rušíte, dobře. V tom případě pan poslanec Pavel Antonín. Prosím, pane poslanče, můžete mluvit.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Mám tři pozměňující návrhy v písemné podobě, jeden bych načetl ústně.

První pozměňovací návrh pod číslem 3204 – jedná se o tom, aby informace o získání, změně či ukončení oprávnění k poskytování zdravotních služeb dostala tuto informaci i příslušná komora – česká lékařská, stomatologická, farmaceutická, zkrátka tyto informace by měly mít, protože na ně jsou pak dosazování od soudů, od policie, čistě technická záležitost.

Druhý pozměňovací návrh písemný pod číslem 3652 se týká § 38 odst. 1 písm. b). O co tam jde? Jde o to, že – představte si, že přijedete k pacientce, která ohrožuje domácnost, děcka, manžela s nožem pod krkem a přijede tam záchranná služba, a v ten moment, když vcházíme do bytu, ta paní sedí v křesle, nůž odložený. Ona bezprostředně neohrožuje zdraví a život. To slovo "bezprostředně" je tak svazující, tak komplikující celou situaci, a proto je v návrhu změněno na "nebo je vysoce pravděpodobné, že budoucí ohrozí". Je to na tom lékař, který posoudí, zda je to divadlo, anebo je to opravdu reálná hrozba. Zkrátka "bezprostředně" vadí nejenom zdravotnické záchranné službě, ale vadí to také psychiatrům, kteří musí vlastně proti vůli pacienta hospitalizovat dotyčného.

Třetí pozměňovací návrh je daný v dokumentu pod číslem 3214. Ten se právě týká toho mého již vystoupení – ohledání těla zemřelého, které, je uvedeno, má provádět zdravotnická záchranná služba. A já se to tady snažím zmírnit slovem "pouze při poskytování přednemocniční neodkladné péče". Ale to nestačí. Informoval jsem se, že tohleto pouze tam nehraje témaž žádnou roli. Nejsem právník, tak jsem hodně hledal informace, až na ministerstvu mi řekli – to je o ničem, to nic nezmění. Proto bych si teď dovolil načít ústní pozměnovací návrh, ten nemá číslo, ale musím ho říct přesně.

Je to, že ustanovení § 84 odst. 2 písm. d) se zrušuje. A mám uvést také odůvodnění. A to odůvodnění prostě je: Záchranná služba tu není od ohledávání těla zemřelého, to si má zajistit někdo úplně jiný. Záchranka je od slova zachraňovat. Tedy tam se snažím, aby v tomto zákoně o zdravotních službách tento paragraf vůbec nebyl, aby ta možnost tam ani nebyla dána.

Děkuji za pozornost a doufám, že najdu mezi vámi lidičky, kteří selským rozumem uznají, že asi to je potřeba takhle. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy požádám v podrobné rozpravě pana poslance Pavla Antonína.

Poslanec Pavel Antonín: Chci se jenom přihlásit k legislativně technické změně pod číslem 3585, která je uložena v systému.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, v tom případě končím podrobnou rozpravu. Táži se pana zpravodaje nebo pana předkladatele na závěrečná

slova. Není tomu tak. Já vám děkuji. V tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji jak panu zpravodaji, tak panu předkladateli.

Budeme pokračovat dle schváleného pořadu schůze. Otevírám další bod a tím je

83.

Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré, Josefa Vondráška,

René Čípa, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika a Alexandra Černého

**na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb.,
o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o majetkovém přiznání)
/sněmovní tisk 235/ - první čtení**

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 11. února 2015 na 25. schůzi, kdy jsme jej přerušili a odročili usnesením Poslanecké sněmovny číslo 631, a to do doby předložení vládního návrhu zákona. Tato podmínka byla splněna. Dne 2. června 2015 byl předložen sněmovní tisk 504. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku. Obecná rozprava byla přerušena. Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 235/1.

Nyní prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali za zástupce navrhovatelů pan poslanec Jiří Dolejš a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Roman Procházka. Vidím, že už sedíte na svých místech, já vám děkuji.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Táži se, kdo se hlásí. Pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Protože ta odmlka od té doby, kdy jsme projednávali tento zákon, je poměrně dlouhá, tak aspoň čtyřmi, pěti větami osvěžení vaši paměti s tím, že děkuji tomuto auditoriu, že umožnilo projednávání. Možná si vzpomenete, že na konci ledna, když jsme tady projednávali vládní tisk, který je na podobné téma, tak jsem tady z tohoto řečniště hřímal, abychom nezapomněli na souběh těchto dvou návrhů. A stalo se tak, takže děkuji, protože to není zcela obvyklé. Zejména poslanecké návrhy jsou takzvaně u ledu nejen těch dvacet měsíců, kdy je tady tento zákon, ale některé možná ještě déle. Takže děkuji.

V každém případě bych chtěl zdůraznit, že tento návrh na rozdíl od vládního je v čemsi specifický. To je koneckonců i důvod, proč se na vás obracím, abyste ho nezabili již v prvním čtení, byť tento návrh již byl přednesen, protože předkládá zcela nový, specifický nástroj, jak řešit majetkové přiznání. Tento nástroj by fungoval plošně pro všechny povinné osoby, tedy fyzické osoby s majetkem do deseti milionů korun, a aby nám neutíkaly do korporátní sféry, tak i pro právnické osoby nad třicet milionů korun.

Je to návrh specifický, ale ne zcela vycukaný z prstů. Možná si vzpomenete, že tehdy před dvaceti měsíci jsem tady hovořil o tom, že dokonce v nových časech po roce 1989 podobný, velmi podobný návrh zákona byl součástí našeho právního rádu, tedy právního rádu České republiky. Bylo to v letech 1993 až 1995. Pravda, byl

pouze platný, nikoliv účinný, protože sice ho vybojoval pan ministr financí Špaček, což tedy rozhodně nebyl komunista, ale v těch zmatcích po rozdelení republiky a potom, jak se střídaly politické garnitury, tak prostě zvítězil názor, že se to nelibí, že nové elity tento zákon nepotřebují. Nejdříve byla odložena jeho účinnost, pak v roce 1995 byl zcela zrušen.

Inu, to se stává. Ale to téma tady vydrželo a v různých podobách, ale velmi podobných, musím říci, ve velmi podobných verzích tady byl načten za uplynulých dvacet let desetkrát. A opět jsme to nebyli pouze my, my máme na kontě polovinu z těchto návrhů, ale byly tady i návrhy vládní. Byla to vláda dnešního pana prezidenta Zemana, kdy ministři Mertlík a Rusnok dvakrát to zkoušeli, ale zkrátka dikce opoziční smlouvy tehdy to neumožňovala, majorita byla ve Sněmovně nastavena tak, jak byla nastavena, a tedy ani tato zemanovská verze neuspěla.

Bohužel ani v dobách, kdy levice měla ve Sněmovně většinu, jsme neuspěli, a tak jsme tady s tímto desátým pokusem a mou ambicí je vás přesvědčit, abyste tomu dali šanci. Já vím, že je tady samozřejmě vládní návrh. Vládní koalice, jak už bývá jejím zvykem, či aspoň politickým reflexem, se semkne kolem svého návrhu, ale i tento návrh je teprve v prvním čtení, diskutují se jeho slabá místa, která nejsou, aspoň z mého pohledu, pouze technicko-právnická, a možná neuškodí mít v souběhu – koneckonců až ve finále se může rozhodnout, ve třetím čtení – dva návrhy, které se ve druhém čtení mohou vylepšit, vyšperkovat tak, aby občan věděl, že jsme vybrali dobré a že to nebylo jenom silové rozhodování.

Já samozřejmě chápu zejména kolegy od pravé zdi, kteří svými takovými katedrově liberálními argumenty se brání zuby nehty tomu, aby něco podobného, a to dokonce i v té vládní verzi, bylo přijato. Inu, myslí si, že snad by byli sami v podezření, že něco páchají, kdyby takový institut tady byl. Já si nemyslím, že by byl zneužívaný, naopak, dal by dobrý argument a dobré alibi, že poctivý podnikatel se nemá čeho bát, ale svým způsobem to chápu. Svým způsobem chápu jejich katedrově liberální dikci a argumentaci a rozhodně jim ji nebudu rozmlouvat. Ale spíš apeluji na drtivou většinu zbytku Sněmovny, protože kluby ODS a TOP 09 určitě nejsou většinou Sněmovny, zda by nezvážila přece jenom propustit náš návrh do dalšího čtení. Protože si myslím, že ten vládní návrh tím, že příliš spoléhá na iniciativu berního úřadu – když se podíváme na praxi, to znamená například na Slovensku, ale podobně, myslím, je to konstruováno v Bulharsku a dalších zemích, tak ta účinnost není až tak velká. Tam prostě těch šikulů či těch, kteří hospodařili všelijak, nebylo mnoho dovedeno do spravedlivého konce potrestání, a já si myslím, že náš systém, který je plošný, by mohl být účinnější.

Je pochopitelné, že se bude i ve vládních lavicích diskutovat o mnohem, ale připomínám zejména pro kolegy ze sociální demokracie, že pro tento návrh v jiných verzích, ale velmi podobných, již hlasovali. Takže pokud zvítězí, řekněme, koaliční věrnost, tak nechtět' třeba zvítězí až v tom třetím čtení, když bude zcela zřejmé, co je a není lepší.

Úplně ve finále dodám, že vládní stanovisko k tomuto návrhu je neutrální, takže minimálně v prvním čtení byste to mohli chápát tak, že nemáte pokyn stílet na štaby

a nemáte pokyn zadupat nás do asfaltu děj se co děj. Dejte tomu šanci. Děkuji.
(Potlesk z lavic poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní je řádně přihlášen pan poslanec Procházka. Prosím.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych nejdříve upozornil, že u stolku zůstala zasunutá karta, tak kolega, který ji tam nechal...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: To je, předpokládám, karta... Ještě vás poprosím o odhlášení na stolku. Přesně tak, děkuji vám. Pane poslanče, prosím, pokračujte.

Poslanec Roman Procházka: Tak já děkuji za slovo. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré, Josefa Vondráška, René Čípa, Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika a Alexandra Černého na vydání zákona o majetkovém přiznání a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, byl již projednáván v prvním čtení na 25. schůzi Poslanecké sněmovny, a to dne 11. února 2015. Projednávání zákona bylo přerušeno usnesením Poslanecké sněmovny č. 631 a odroženo do doby, než bude předložen vládní návrh zákona. Vládní návrh zákona byl již v Poslanecké sněmovně předložen. Jedná se o sněmovní tisk č. 504, pojmenovaný vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s prokazováním původu majetku, a byl projednán v prvním čtení. Byl přikázán ústavněprávnímu výboru a rozpočtovému výboru jako garančnímu. Z tohoto důvodu doporučuji poslanecký návrh zákona o majetkovém přiznání pod číslem sněmovního tisku 235 zamítнуть.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji, pane předsedající. Paní a pánové, jakýkoli jiný důvod návrhu na zamítnutí, než pan zpravodaj tady přednesl, by byl určitě relevantnější než právě ten, že z důvodu, že je tady vládní návrh, doporučujeme poslanecký návrh zamítnout, jestli jsem dobře pochopil ten návrh, pane zpravodají prostřednictvím panu předsedajícího, zejména v té pikantní situaci, že pan zpravodaj sdělil i čísla tisků. Tak já jenom připomínám, že poslanecký návrh má podstatně nižší číslo tisku a podle toho, jak já tady razím, měli bychom v pořadí došlych objednávek tyto objednávky vyřizovat, tak by ten náš měl být vzat přinejmenším za základ projednávání té tematiky. Mohli bychom dokonce oba tisky projednávat dohromady, sloučit rozpravu a ve třetím čtení se s tím potom vypořádat. To by podle mého soudu byl ten správný postup. Ale to je můj soud, pan zpravodaj má zřejmě jiný názor,

podal tady jiný návrh, takže mi v této chvíli nezbývá než si jenom povzdechnout, že ta, řekněme, válcovací mašinérie vládní koalice pokračuje tímto návrhem pana zpravodaje.

Já poprosím, abychom se přinejmenším při návrhu na zamítnutí zdrželi, protože pořád ještě jsou tady jiné možnosti, jak se s návrhem vypořádat, řekněme elegantnější. Děkuji. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda se někdo další hlásí do obecné rozpravy. Nikoho dalšího nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se případně na závěrečná slova pana navrhovatele nebo zpravodaje. Není tomu tak.

Z předchozích návrhů eviduji návrh pana poslance Kalouska na zamítnutí. Já tedy přivolám poslance z předsálí. Stejně tak návrh na zamítnutí přednesl pan zpravodaj. Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy odhlásím a požádám, abyste se opět přihlásili.

Zopakuji návrh, o kterém budeme hlasovat. Je to návrh na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zamítnutí, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 157, přihlášeno je 143 poslankyně a poslanců, pro návrh 82, proti 43. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Předložený návrh byl zamítnut již v prvném čtení.

Končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu předkladateli i panu zpravodaji.

Než budu pokračovat dál, přečtu omluvenky. Dnes od 16.30 a 17.30 z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Zelienková, dále mezi 16. hodinou a 17.30 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Leoš Heger a dnes mezi 17.30 a 19. hodinou z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Martin Sedlář.

Otevříram další bod dnešního jednání a tím je

76.

Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákonu o působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu České republiky při řízení společností ovládaných státem /sněmovní tisk 167/ - prvé čtení

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 11. února 2015 na 25. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme jej přerušili v obecné rozpravě. Je to usnesení Poslanecké sněmovny číslo 632. Připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 167/1, a prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal zástupce navrhovatelů pan poslanec Miroslav Kalousek a zpravodaj pro prvé čtení poslanec Ivan Pilný.

Než otevřu přerušenou obecnou rozpravu, táži se, zda za navrhovatele chce vystoupit pan navrhovatel Kalousek. Prosím, můžete vystoupit.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nechci vystupovat za navrhovatele, protože jsem vystupoval při předkládání tohoto bodu před rokem. Chci vám dojatě poděkovat, kolegové, že po roce, kdy byla přerušena rozprava v prvním čtení, se můžeme k tomuto bodu vrátit. A až někdy budeme vést diskuse o tom, kdo komu blokuje jaký zákon a jaké děláme obstrukce, tak si prosím pěkně vzpomeňme, že před rokem jsme přerušili diskusi v prvním čtení tohoto návrhu zákona. Ještě jednou děkuji, že se k tomu po roce můžeme vrátit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda pan poslanec Pilný chce vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já jenom stručně, protože opravdu uplynul rok, zopakuji důvody, které mě povedou k tomu, že navrhoji zamítnutí tohoto zákona už v prvním čtení.

Bыло сказано при здѣвѣдѣвѣніи тогото нѣврhu, ще я то нѣврhu једнодуши. С тим лѣю соуласит. Яа бѣхъ јеномъ прѣпоменулъ цитату, ктеруѣ се прѣписує Альберту Einsteinovi, ктеруѣ рѣкѣ, ще вѣci и процессы мають бѣти једнодуши, але не зѣднодушені, protože пакъ јоу – с огледомъ на прѣдѣлѣдѣлѣе єкну к нижему.

Máte k dispozici stanovisko vlády, které říká, že tento zákon porušuje elementární pravidla tvorby právních předpisů, protože nesmí být nepřímou novelou jiných zákonů. Těch zákonů je tam vyjmenováno celkem sedm. Dále jsou uvedeny důvody, které zakládají neslučitelnost s právem Evropské unie. Jsou pominuta základní fakta, která definují, co to vlastně je u obchodních společností majetková účast, jak má být charakterizována. A také z toho návrhu zákona ani z důvodové zprávy není zřejmý předmět nebo koordinační a metodické funkce, které má tento zákon plnit. Dál musím říct, že Ministerstvo průmyslu a obchodu v řadě komodit zodpovídá za strategii státu. V těchto komoditách operují i nestátní společnosti a ve svém důsledku by stát mohl být obviněn z porušování pravidel volné hospodářské soutěže, a to nejen na území České republiky, ale i na území Evropské unie.

Z tohoto důvodu opakuji, že navrhoji zamítnutí tohoto zákona už v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které eviduji přihlášeného pana poslance Snopka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Snopk: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, již je to rok, kdy jsme projednávali tento návrh zákona. Od té doby se leccos změnilo a událo. Myslím si, že máme i na stole vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/1997 Sb.,

o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů. Právě na základě tohoto zákona jsem dospěl po roční úvaze k tomu, že jestliže jsem v loňském roce dával návrh na vrácení k dopracování tohoto zákona, domnívám se, že právě ve vazbě na tento zákon bychom měli dát šanci tomuto zákonu a dopracovat jej jako doplnění již uvedeného vládního návrhu zákona. Proto svůj původní procedurální návrh na vrácení k dopracování stahuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobре, děkuji vám, pane poslanče, já si to eviduji. Nyní tedy pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já nechci dlouho zdržovat, aby se dostalo ještě na další návrhy zákonů, které nečekají kratší dobu, také čekají zhruba rok. Jenom stručnou reakci na pana zpravodaje. Nepřímá novela není zapovězený krok. Není to obvyklý krok, možná se to dá označit za nesystémový krok, ale není zapovězený a vláda v tomto volebním období již několikrát měnila zákony, když jich měla několik měnit, nepřímou novelou. To není nic, co bychom neznali nebo by bylo zapovězeno.

Že je to v přímém rozporu s právem Evropské unie – je tam jeden problém, který jsem avizoval již při předkládání v prvním čtení. Jeden zakladatel nesmí podle regulí Evropské unie být zakladatelem akciové společnosti ČEZ a akciové společnosti ČEPS. Nikdo nesmí být vlastníkem jak zdroje, tak přenosové soustavy. To se kdysi řešilo tak, že ČEPS se přesunul pod Ministerstvo průmyslu a obchodu, a v případě, že byste se rozhodli teď pro tu systémovou změnu, že Ministerstvo průmyslu a obchodu by bylo zakladatelem společnosti ČEZ, logicky stejným způsobem –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo, že vám vstupují do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztištění, protože míra hluku je tady opravdu veliká. Prosím, pokračujte.

Poslanec Miroslav Kalousek: Stačí Kolovratníka, jinak všichni mlčí.

Takže stejným způsobem bych chtěl logicky přesunout ČEPS z Ministerstva průmyslu pod jiného zakladatele ústředního orgánu státní správy a bylo by to vyřešeno stejným způsobem. Já si myslím, že otázka, kterou si budeme klást při hlasování o tomto návrhu zákona, je velmi jednoduchá: chceme mít strategická odvětví, která jsou v majetku státu, proto, abychom je rozvíjeli a činili konkurenceschopnými, nebo proto, abychom z nich cashovali pasiva za každou cenu? Úkolem ministra financí je dostat z nich maximálně pasiv, to je koneckonců i styl jeho podnikání. On toho příliš ze svého impéria moc nevybudoval, on to řetězil. On vždycky koupil, vycashoval pasiva, za ta pasiva koupil nové a tímto způsobem podniká. Nic proti tomu, je to legitimní způsob, ale nemyslím si, že takhle by měl podnikat stát. Stát by měl svá strategická odvětví rozvíjet, pečovat o ně, činit je konkurenceschopnými, což logicky není úkol Ministerstva financí. Ministerstvo financí má úkol jiný.

Já jsem ve své době, kdy jsem byl také zakladatelem těchto odvětví, reagoval tak, že jsem navrhl spolu s dalšími kolegy z vlády zřízení Ministerstva hospodářství, což byl projekt, který byl rozjet ještě v Nečasově vládě. Kdyby předčasně nepadla, byl by realizován projekt Ministerstva hospodářství, které by mělo zakladatelskou roli nad těmito strategickými společnostmi s majetkovou účastí státu, a nebylo by to Ministerstvo financí. Mohu snadno dokázat, aniž by to byl nějaký velký argument pro Poslaneckou sněmovnu, že stejný záměr najdete i ve volebním programu TOP 09 ve volbách pro rok 2013. Říkám to proto, aby to nevypadalo, že je to lex Babiš nebo lex Mládek. Je to něco, o čem jsme systémově přesvědčeni a o co se už pět let snažíme.

Nic se samozřejmě nestane, chleba se bude péct a slunce vyjde. Ale při tom hlasování každý z vás odpovídá na otázku: chceme to vlastnictví proto, abychom ho dojili, nebo chceme to vlastnictví proto, protože jsou to naše strategické podniky, které chceme rozvíjet a činit konkurenčeschopními? Zdůrazňuji, že pro své vlastní příjmy žádný stát ten majetek nikdy neměl.

Protože pokud by šlo o příjmy, tak by bylo možné ho privatizovat a těch příjmů by bylo možné dosáhnout mnohem efektivněji. Stát má majetek proto, že mu zaručuje určité strategické rozhodování v určitých odvětvích, která není možné privatizovat, což je například energetika.

Domnívám se tedy proto, že náš návrh je zcela namíště, že odpovídá současné bezpečnostní energetické i mezinárodněpolitické situaci. Že si uvědomují, že jsou tam některé momenty environmentálního významu nebo zemědělského významu, o kterých je možné hovořit ve druhém čtení, a nejsem maximalista. Nicméně zbavit se možnosti projednat to v odborných orgánech Poslanecké sněmovny ve druhém čtení bych pokládal za chybu, a proto prosím o propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Urbana. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já myslím, že to nelze nazvat nesystémovým krokem, protože se musíme podívat na nějakou historii. To je o výkonu akcionářských práv. Dnes je vykonavatelem akcionářských práv Ministerstvo financí nikoliv proto, že by nám to určoval Brusel nebo cokoliv jiného, ale to vzniklo tak, že zanikal Fond národního majetku a ten byl celý převeden na Ministerstvo financí. Ve Fondu národního majetku bylo vykonavatelem akcionářských práv nejenom Ministerstvo financí, ale i Ministerstvo průmyslu a obchodu, tedy obě tato ministerstva, což se zrušením Fondu národního majetku a převodem tohoto zbytkového Fondu národního majetku na Ministerstvo financí stalo tak, že Ministerstvo financí je vykonavatelem akcionářských práv, což nepovažuji z hlediska dlouhodobého za úplně optimální řešení. Platí, že tady má být ministerstvo, které zajišťuje rozvoj, strategii reálné firemní politiky, reálného hospodářství, a to podle mého názoru by daleko víc mělo být Ministerstvo hospodářství. Ministerstvo financí by tady mělo být na to, aby se vybíraly dobře daně a podobně.

Z tohoto pohledu nemůžu tedy potvrdit, že to je nesystémové řešení. Není to je nesystémové řešení a obvyklé to je, i když se podíváte do vyspělých zemí Evropské unie, že tam prostě Ministerstvo financí není vykonavatelem akcionářských práv. Naopak, bývá to Ministerstvo hospodářství.

Jsem rád, že pan předkladatel tady řekl, aniž bych to musel kritizovat, že tam jsou některé věci, které by bylo třeba opravit, bezpochyby. Nicméně podle mého přesvědčení je to návrh, který je k diskusi, nikoliv k nějakému primárnímu jednoduchému zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Eviduji dále dvě přihlášky. První pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se také chci jako spolupředkladatel velmi přimluvit za to, abyste tento návrh pustili do druhého čtení. Není to skutečně mířeno proti kterémukoliv ministerstvu, ale sami, kdo fungujete v hospodářském výboru, tak víte, že situace v energetice, v odvětví energetiky, se tak dramaticky mění, mění se situace u společností, které produkují, distribuují atd. například pohonné hmoty a další a další věci. Proto se domníváme, že systémově by bylo dobré, aby stát skutečně ty firmy převedl tam, kde je odborné zázemí, a bylo přihlázeno k tomu, že čím dál více klíčový než prostý zdroj financí příjmů pro státní rozpočet budou strategická rozhodnutí. Sami víte, k jakým v podstatě i sociálním problémům vede, a nejenom sociálním, to, že se svého času samosprávy zbavily např. kontroly nad pitnou vodou a dalšími infrastrukturními záležitostmi. A co se týká energetiky, tak sami víte, že skutečně už se to posunuje někam jinam. S velkou pravděpodobností už výrobce elektřiny polostátní ČEZ nebude tak velkým zdrojem příjmů do státního rozpočtu, někdy cena energií výroby klesá k velmi malým hodnotám a těžko se kdy vrátí na původní hodnoty, na které jsme byli zvyklí v minulé dekadě například. A čím dál více nabývá rozhodování, do kterého více než ekonomika je potřeba odbornost, konkrétní, praktická. Sami víte teď velké diskuse kolem novely energetického zákona, které... zřejmě ještě neskončila celá ta záležitost kolem toho, kolik budou občané platit za energii atd. atd.

Takže vás skutečně vyžívám, nejde o žádné pošťuchování. Můžeme se také bavit o tom, že se tam dá jednak to legislativně ve druhém čtení upravit, dá se diskutovat o tom, jestli ten zákon bude platit s nějakou krátkou lhůtou nebo například i pro příští období. Ale pojďme dělat koncepční kroky, aby další nástupci měli trošku snadnější práci.

Totéž chci požádat, aby vláda zvážila a v obdobném gardu začala přemýšlet o změně kompetencí tak, aby se zoufale roztríštěný vývoj inovace, podpora inovačních projektů dostala pod jedno ministerstvo. Dneska je situace tristní a doplácí na to celá naše země. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Stanjura se svým příspěvkem do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak nejdřív chci říct, že podpoříme propuštění do druhého čtení, a teď to krátce zdůvodním.

My jako občanští demokraté dlouhodobě navrhujeme vytvoření jednoho Ministerstva hospodářství jako druhého silného ekonomického resortu vedle Ministerstva financí. Kdysi jsme měli, ještě za komunistů, odvětvová ministerstva: Ministerstvo dopravy, Ministerstvo energetiky, Ministerstvo pošt a telekomunikací, výstavby a stavebnictví a tak dále. Někteří z komunistických ministrů už mají i státní vyznamenání z té doby, nebo v této době za to, jak působili v té době na ministerstvech. Ale poslední, které zbylo je Ministerstvo dopravy. A já si myslím, že by bylo dobré, kdybychom – asi ne v tomto volebním období, protože když je koaliční vláda a teď by někdo přišel o jedno kreslo, tak je to politicky neřešitelný problém, přestože je to efektivní. Navíc v této koaliční vládě dopravu a MPO mají dvě různé politické strany, což je vždycky komplikovanější. Ale byla by to cesta přesunu kompetencí výkonu akcionářských práv na MPO k tomu budoucímu Ministerstvu hospodářství. V mnoha zemích to tak mají, myslím, že se můžeme poučit a není žádný důvod, aby doprava byla vytržena z hospodářství a měla jako jediné odvětví hospodářství svůj samostatný resort. Stejně tak podle mě je zcela nelogicky Česká pošta na Ministerstvu vnitra. Ta by měla patřit pod budoucí Ministerstvo hospodářství. Jsem o tom prostě přesvědčený.

Myslím, že někteří kolegové zejména z hnutí ANO tento zákon špatně chápou, že to je zákon antibabiš. Tak si řekněme, že bude platit třeba od příštího volebního období. I to je lepší. A navíc konec volebního období se neúprosně blíží. Takže klidně to může být. Tim se zbavíte podezření, že ten zákon je antibabiš.

Ted' jenom jednoduchý příklad z té dopravy. V očích veřejnosti naprostě samozřejmě a pochopitelně má Ministerstvo dopravy plnou zodpovědnost například za fungování Českých drah. České dráhy řídí kromě představenstva ještě tzv. řídicí výbor, který jmenuje stát. Je tam sedm členů, a přestože Ministerstvo dopravy v očích veřejnosti oprávněně má stoprocentní odpovědnost za fungování Českých drah, tak má tři ze sedmi členů řídicího výboru. To znamená stoprocentní zodpovědnost, ale menší než 50procentní možnost delegace a ovlivňování rozhodování klíčového orgánu Českých drah, to je řídicího výboru. To všechno podle mého názoru potvrzuje oprávněnost našeho dlouhodobého cíle mít jedno Ministerstvo hospodářství. Pokud tohle propustíme, bavme se o té účinnosti, abyste zas nemysleli, že vašemu ministru něco bereme.

Pak jsou samozřejmě věci, o kterých mluvil pan předseda hospodářského výboru, kdy prostě není možné, aby například ČEPS a ČEZ byl výkon akcionářských práv z jednoho místa. Tomu já rozumím, tomu se nikdo nebrání. A pokud to evropská pravidla hospodářské soutěže neumožňují, tak samozřejmě se na to musíme připravit. Ale skutečně si myslíte, že v oblasti hospodářství či ekonomiky máme mít jednoho politicky supersilného ministra a ty ostatní takové chudé příbuzné? Myslím si, že by i

pro budoucí koaliční vlády bylo dobré mít dvě silná ekonomická ministerstva. A tohle je krok správným směrem.

Takže mohli bychom to propustit do druhého čtení. Ve výborech se můžeme bavit o účinnosti. O tom, které kompetence nebo výkon kterých akcionářských práv má smysl převést a který ne.

Tím, že to zamítneme, dobře, tak řeknete výborně, Babišovi jste nic nevzali, jedeme dál. Ale nic se tím nevyřeší. Ten rozšířený výkon akcionářských práv. A navíc, já nevím, jestli vždy je to správné, aby to bylo Ministerstvo financí, které vykonává akcionářská práva. Zástupce předkladatelů pan předseda Kalousek mi potvrdí, že totéž jsem si myslel, když jsme byli spolu v koaliční vládě. Už tehdy jsme to navrhovali, my jako občanští demokraté, takže to není reakce na konkrétní vládu, konkrétního ministra financí a konkrétního ministra průmyslu a obchodu.

Já bych odmítl ta slova, že je to nesystémové. Naopak, si myslím, že ten návrh míří systémovým směrem. A pokud někdo chce něco vylepšit, upravit, změnit, tak kdy jindy než ve druhém čtení v rámci výborů, případně po projednání na plénu ve druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, v tom případě končím obecnou rozpravu a táži se případně na závěrečná slova pana navrhovatele nebo zpravodaje. Pan zpravodaj, prosím, závěrečné slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já tady nebudu polemizovat o vzniku Ministerstva hospodářství, mimochodem to považuji za velmi rozumný nápad, ale o tom ten zákon, bohužel, není. A transformace tohoto jednoduchého textu na něco takového prostě není možná. Z toho důvodu znovu zopakuji svůj návrh na zamítnutí už v prvním čtení.

Také nehodlám polemizovat o tom, jakým způsobem, jestli stát vůbec má podnikat, to také není předmětem tohoto zákona. Z tohoto důvodu si myslím, že Ministerstvo hospodářství určitě můžeme prodiskutovat v jiném zákoně nebo jindy, ale tento zákon na něj prostě transformovat nejde. Takže znovu opakují návrh na zamítnutí zákona v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní tedy ještě závěrečné slovo pan předkladatel. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Když pan zpravodaj, tak já musím taky. Dámy a pánové, zkuste si sami odpovědět na otázku, jaký má smysl skutečnost, že České dráhy jsou pod Ministerstvem dopravy, zatímco letiště je pod Ministerstvem financí. Pamatují si některé své premiéry, kteří si na to nebyli schopni zvyknout, a když byl nějaký problém s letištěm, tak volali ministru dopravy, protože by je vůbec nenapadlo, že to má ministr financí. Zrovna tak jako bude-li jakýkoli energetický

problém s dodávkou ropy, s dodávkou produktů, energetická krize, tak celá veřejnost, včetně pana premiéra, se pravděpodobně bude obracet na pana ministra průmyslu, protože z hlediska kompetenčního zákona on to má v portfoliu, a on řekne: Já to nemůžu, tomu šéfuje pan ministr financí, který bude říkat, tak jako v případě Fajáda: Já tady teď vůbec nejsem, mě se nic neptejte.

To prostě nemá žádný smysl. To chce systémovou úpravu. O tu systémovou úpravu jsme se snažili a můžeme to dokázat. Již v dobách našeho funkčního období byl nastartován proces, ve kterém mělo dojít k přechodu sekce 6 Ministerstva financí, což je bývalý Fond národního majetku, se zakladatelskými funkcemi na Ministerstvo průmyslu jako první krok, druhý krok mělo být spojení Ministerstva průmyslu, dopravy, některých agend Ministerstva pro místní rozvoj, vznik Ministerstva hospodářství, ale minimálně toto nelze navrhovat z oponentů, tohle opravdu musí být vládní projekt, vznik Ministerstva hospodářství. Ale ten první krok, který minimálně říká: Tyto podniky nemáme na to, aby z nich ministr financí krmil rozpočet, tyto podniky máme na to, protože chrání naší bezpečnost a je to strategické odvětví, které chceme rozvíjet a činit konkurenčeschopným, což není úkol ministra financí. Proto to mít nemá, bez ohledu na to, zda se jmenuje Babiš, Kalousek nebo Faltýnek nebo Komárek, to je jedno. Prostě patří to jinam, a proto tento návrh má svůj smysl a já prosím o jeho propuštění do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Zazněla závěrečná slova. Vzhledem k tomu, že pan poslanec Snopek stáhl svůj návrh na vrácení k dopracování, zůstává nám hlasovatelný pouze jedenáctý návrh a tím je návrh pana poslance Pilného na zamítnutí. Ještě přivolám kolegy a kolegyně z předsály. Evidují žádost na vaše odhlášení, tedy vás odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili.

Vzhledem k tomu, že počet se ustálil, já tedy řeknu, o čem budeme hlasovat. Dávám hlasovat o tom, kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuju hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 158, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 36. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas a tento návrh se zamítá v prvním čtení. Končím projednávání tohoto bodu.

Než budeme pokračovat, přečtu omluvenky, které ke mně dorazily. Od 18 hodin do konce jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Matušovská, dále od 17.20 do konce dnešního jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jakubčík a dále od 17.30 do 19 hodin se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Helena Válková.

Otevím další bod dnešního jednání a tím je bod

115.

**Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 558/ - první čtení**

Já se, kolegyně a kolegové omlouvám, ale požádám vás o ztišení, protože míra hluku je zde skutečně veliká. Takže jestli máte něco důležitého, co potřebujete řešit, odejděte do předsálí. Děkuji.

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 558/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Petr Fiala. (Nepřítomen.) V tom případě návrh uvede pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, taky jsem navrhovatel, takže myslím, že v tom mohu pana předsedu zastoupit. Tak je docela paradoxní, že tento návrh zákona, který tady leží od července, se dostává na jednání Poslanecké sněmovny dnes, kdy sledujeme již v posledních dnech a týdnech soutěž koaličních vládních stran o to, kdo přinese lepší, populističtější návrh změn sazeb daně z přidané hodnoty. Já bych nejdřív ten návrh krátce představil a pak zkusím zdůvodnit, proč si myslíme, že to je dobré, a o čem dneska budeme hlasovat.

Ten návrh v zásadě přináší dvě věci: Snížení základní sazby DPH... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, kolegyně a kolegové, ještě jednou, byť jsem tak činil před malou chvílí, o ztišení. Respektuji, prosím vás, to, že se zde přednáší návrh nového zákona. Prosím, pane předsedo, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pane místopředsedo. Takže tento návrh zákona přináší změnu základní sazby DPH o dva procentní body, tzn. z 21 % na 19, a změnu snížené, tak se tomu říkalo kdysi, teď je to první snížená sazba, z 15 na 14 %. To je první změna. A druhá změna, kterou přinášíme, kterou navrhujeme, je převod restauračních a hotelových služeb mimo alkohol ze základní sazby do první snížené, tzn. v tomto případě, kdyby to prošlo, z 21 na 14 %.

Chci připomenout slova, která tady velmi často používá ministr financí. Říká: "Vy jste zvedli DPH na 15 a 21 %. Bylo to špatně. Nám se to nelíbí." Má na tuto kritiku plné právo. Já chci připomenout, že sazby DPH se zvedaly kvůli financování výpadku peněz z prvního pilíře penzijního systému. Kdo si vzpomene, kolik tehdy prognózovali například levicoví opoziční politici, jak to bylo 20 mld. ročně, že bude výpadek z prvního pilíře. Ukázalo se, že za takřka tři roky fungování to bylo několik set milionů, ne 60 mld. Tato vládní většina legitimně, i když já to považuju za chybu, zrušila druhý pilíř, ale současně si ponechává zvýšené sazby DPH, které ministru financí tak rád kritizuje. (Neklid v sále.)

Pokud, a já předpokládám, že ano... Možná kdyby kolegové ze socdem udělali jednání klubu mimo, nebylo by špatně. Pokud zazní návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona, tak si řekněme, o čem skutečně hlasujeme. Budeme hlasovat o tom, že se zvyšuje sazba DPH. O ničem jiném. Takové žonglování se slovy, že my jsme sice daně nezvýšili, ti, kteří zvýšili, to byl velmi špatný a chybný krok. A teď když navrhujeme zpátky, protože není druhý pilíř, vrácení na úroveň před vznikem druhého pilíře, tak je to opět chybný krok. (V sále je velký hluk.) Když použijeme elementární logiku, tak současně někteří vládní politici říkají, že zvednout DPH na 21 % byla chyba, a současně ti samí říkají, že snížit z 21 by byla taky chyba. A takhle logika, milé dámy a milí pánnové, nefunguje. Buď byla chyba zvednout na 21, nebo je chyba snížit z 21. Nemůže platit obojí současně.

Vím, že někteří současní politici jsou mistři toho, že jsou pro i proti. Na začátku týdne jsou pro, pak jsou proti a pak jsou zase pro. Ale takhle se s daňovými sazbami zacházet nedá. Vzpomeňte si na vaše vystoupení v okamžiku, kdy jste zaváděli třetí sazbu DPH, kolik ministrů a členů vlády se tady dušovalo, že tam budou pouze tři položky a nikdy více, abychom později přidali čtvrtou a pátou a aby v této chvíli probíhala soutěž mezi sociálními demokraty, hnutím ANO, nevím, jestli i kolegové z KDU se přidali, to skutečně nevím, co se všechno převede z první snížené do druhé snížené. Já jsem to komentoval tím, že v tom spočívá kouzlo druhé snížené sazby, abychom mohli populisticky oslovovat některé skupiny daňových poplatníků a říct: pro vás snížíme z první do druhé snížené sazby, pro vás to děláme. Tento náš návrh snižuje DPH všem.

Zaznamenali jsme snahu snížit DPH u točeného piva. Slyšeli jsme z jedných úst dvoji zdůvodnění. Viděl jsem plakáty, dokonce tady byl transparent, u kterého jsem požádal, aby byl odstraněn, na kterém bylo napsané, že dojde ke zlevnění piva. A současně ti samí říkají, že dojde ke zvýšení marže hospodským a vlastně tím budeme kompenzovat jejich zvýšené náklady na EET. Chci říct, že ty skutečně malé hospody, ti skutečně malí hostinství nejsou plátcí DPH. Vůbec. (V sále je stále hluk.) Takže jich se vás souboj o sazbu DPH na točené pivo netýká.

Musím opravdu obdivovat názorovou a důkazovou akrobaci, když někdo říká ano, na alkohol nesmí být snížená sazba DPH, ale pozor, pivo je služba a na služby už snížená sazba DPH být může. Nevím, čí služba je pivo. Já službu chápu trošku jinak. V té samé logice může být služba i víno a tvrdý alkohol. Já si myslím, že by to bylo možné být. Někdo má k obědu radši víno a někdo pivo. Když je to služba, jak tvrdí ti, kteří jsou v důkazní nouzi, proč ne, ale připadá mi to mimořádně odvážné zejména v okamžiku, kdy to následuje asi několik dnů poté, co vláda vyhlašuje svůj cíl snížit spotřebu alkoholu v České republice. Ale proč ne.

Systém je komplikovanější díky třetí sazbě DPH, nepřehlednější a díky tomu jsme spustili opravdu politické závody o to, kdo to převede z té patnácti- nebo čtrnáctiprocentní sazby do desetiprocentní. A vždycky najdete dobrý důvod, proč zrovna tato skupina by měla být zvýhodněna. V minulých dnech jsem zaznamenal vyjádření ministra financí, který říká: "Mým cílem jsou dvě sazby..." (Poslanec se kvůli hluku odmlčel.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím zvlášť levou část o ztištění. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Připomeňme si slova pana ministra financí, který říká: "Mým cílem jsou dvě sazby DPH – 20 a 10 %." Za sebe říkám proč ne. Chci ale připomenout, že zhruba před 18 měsíci jsme o identickém návrhu hlasovali. Tento návrh u jiné novely DPH přednesl náš pan předseda Petra Fiala, pro tehdy bylo 75 poslanců, což není vůbec malé číslo, myslím, že kvorum bylo těsně přes 80. Připomeňme si stanovisko ministra financí, který říkal na mikrofon: "Jsem zásadně proti." Většina vládních poslanců hlasovala s ním a většina vládních poslanců odmítla návrh na dvě sazby DPH – 10 a 20. To šlo naproti vašemu přesvědčení, že některé služby mají být s desetiprocentní sazbou DPH.

A my říkáme dobré, ale pořád je lepší mít dvě sazby než tři sazby. Taky deklaruji, pokud pan ministr financí změnil názor a bude podporovat náš původní návrh, že jsme rádi, můžeme načist pozměnovací návrh ve druhém čtení a můžeme to prosadit tak, aby to platilo od 1. ledna příštího roku, to znamená s dostatečným předstihem. Nebo je to jenom kouřová mlha, budeme se předhánět v návrzích, co s DPH, bude zasedat jedna koaliční rada, druhá koaliční rada, třetí koaliční rada a bude říkat: my bychom chtěli pivo, ale oni chtějí limonády, a my bychom chtěli limonády, ne pivo, ale ještě radši chleba, a ti třetí řeknou, že by chtěli chleba a pivo a ne limonády. Nevím, už jsem se v tom ztratil. Myslím, že jste se v tom ztratili i vy.

Pokud by byla jedna sazba, což je náš dlouhodobý programový cíl, tak všechny tyto debaty odpadnou. Nebudou absurdity systému, že když si v kavárně dáte zákusek, platíte jinou DPH, než když si zákusek vezmete s sebou. To je prostor pro daňové úniky. Kdo to zkонтroluje? Takže nejlépe, jak chceme bojovat s daňovými úniky, není EET, nejsou kontrolní hlášení, ale jednoduchý daňový systém. Mnohem lepší.

Součástí návrhu je to, co je v doprovodném zákonu k EET, to znamená převod restauračních a hotelových služeb s výjimkou alkoholu do základní sazby. To znamená z 21 na 14, případně pokud bychom se domluvili na dvě sazby – 10 a 20, tak z 21 na 10. A pořád říkám, že nejlepší je jedna sazba, o něco horší jsou dvě a úplně nejhorší je stávající systém tří, o kterém i pan ministr financí řekl, že to byl koaliční kompromis, nelíbí se mu. Je to takový politický paradox, že vláda, která zavedla třetí sazbu se souhlasem ministra financí, říká ústy ministra financí, že jejím cílem je mít dvě sazby. Nepřipadá vám to divné? Nejdřív to zavést a hned říkat, že se vám to nelíbí a jako velký cíl si dát to, že to uvedu do stavu, který byl před vaším zásahem?

Pokud použijeme statické výpočty, tak bezesporu bude platit, že dojde k výpadku na straně příjmů státního rozpočtu. To je pravda. Ale kde peníze zůstanou? Bud u podnikatelů, ti si zvýší zisky a zaplatí vyšší daně, případně vytvoří další pracovní pozice, anebo u těch, kteří služby kupují, to znamená zůstane jim víc peněz v jejich peněženkách a mohou utráct peníze za jiné služby. To znamená statický výpočet tady nefunguje, příjmy státního rozpočtu by určitě fungovaly dynamicky a pokles by nebyl tak dramatický, jak se předpokládá. Ale i kdyby byl pokles takový, jak ve svém stanovisku uvádí vláda, a já tato čísla nijak nezpochybňuji, to jsou čísla, která

spočítalo Ministerstvo financí, a nechceme se přít o to, jestli je číslo správně, nebo jestli je příliš pesimistické, nebo optimistické. Vycházejme z toho, že to je profesionální odhad, statický výpočet. V pořadku.

Chci jenom připomenout, že každý rok v těchto letech máme výdaje zhruba 1 250 mld. A slyšíme, že s výpadkem třeba 5 mld. nebo 6 mld. si státní rozpočet neporadí. No já nevím. Sami zvažte procento. Já si myslím, že si s tím státní rozpočet úplně v pohodě poradí, jenom tolik nebude moći utráct. To je všechno. A to je dobrá vlastnost, kdybyste tolik neutráceli a nezvyšovali provozní výdaje. Pokud vás k tomu tento návrh zákona bude nutit, tak je to taky dobrý efekt, kromě toho, že zůstane víc peněz bud' daňovým poplatníkům, nebo našim podnikatelům.

Pokud to zamítnete, tak se přidejte k těm, kteří zvýšili ty sazby DPH, a neargumentujte tím, že to zůstalo, jak to bylo. Máte šanci to změnit. Druhý pilíř není, ale peníze z DPH se vám hodí. Tak řekněte, že to vláda udělala dobře, minulá, která to zvedla – a my jsme přesvědčeni, že to bylo za prvé přechodné opatření, vynucené složitou hospodářskou situací nejen v České republice, ale v Evropě a ve světě obecně, dneska se ekonomice daří, bud'me rádi. Já myslím, že si nikdo na to nestějuje, že je to dobře. A teď je šance ty daně snížit. Ale samozřejmě toto je systémový přístup, který není tak populární, jako říkat: Já jsem navrhl to levné pivo. – No to nic není, já jsem navrhl ty limonády! A třetí řekne: To vůbec nic není, já kromě toho chleba jsem navrhl i mléko a máslo... Já myslím, že to není důstojná debata. A jestli je pravda, že o tom včera čtyři hodiny jednala koaliční rada, tak doufám, že jste se dostali k tomuhle – ke dvěma sazbám DPH, 19 a 14 nebo 20 a 10.

My tady nenavrhujieme svůj politický program. Jsme v opozici, respektujeme to. Jenom jsem říkal, že nám by se líbila jedna sazba. Ale návrat k tomu, co bylo před zavedením druhého pilíře, případně návrh, ke kterému se připojuje Andrej Babiš, že by se mu líbilo 10 a 20. No tak když se mu to líbí, tak milé kolegyně a kolegové z ANO, udělejte radost svému předsedovi, pust'te to do druhého čtení. Pokud se shodneme na pozměňovacím návrhu, že místo 21, 15 a 10 bude 20 a 10, tak já říkám, že my, občanští demokraté, to podpoříme. Děkuji a těším se na debatu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Václav Votava. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, členové vlády, já bych se zhostil svých zpravodajských povinností.

Tento poslanecký návrh v podstatě řeší tři věci. Jednak snížení základní sazby daně z přidané hodnoty z 21 na 19 %, jednak snížení první snížené sazby daně z 15 na 14 % a jednak dochází k přeřazení stravovacích služeb ze základní sazby do první snížené sazby. Já bych odkázal pouze na stanovisko vlády, které tady samozřejmě pan předkladatel neuvádí z jasných důvodů, ve kterém se mj. praví, že navržené snížení sazeb u daně z přidané hodnoty nekoresponduje se záměry vlády na změny ve zdaňování dodání zboží a poskytování služeb touto nepřímou daní. Navržené opatření

neodpovídá koncepci vlády ohledně podoby a případných změn u této daně, což vyplývá i ze závazku obsaženého v koaliční smlouvě snížit pouze první sníženou sazbu DPH, ovšem ve vazbě na předchozí zvýšení efektivity výběru této daně.

Dále se zde praví, že vláda je přesvědčena, že rozhodnutí ohledně navržené míry daňového zatízení by v daném případě vzhledem ke značnému propadu i na již projednaný státní rozpočet na rok 2016 měla učinit sama, přičemž by mu musela předcházet podrobná právní a ekonomická analýza včetně důsledného zhodnocení dopadů takové regulace.

Dále se tam praví, že vláda se současně neztotožňuje s tvrzením předkladatelů o výši výpadku příjmů v důsledku navrženého snížení u daně z přidané hodnoty, který by byl podle kvalifikovaného odhadu o 3 mld. vyšší, než udávají předkladatelé. Tento negativní dopad by byl dodatečně posílen i změnou rozpočtového určení daní, neboť od roku 2016 je navrženo snížení podílu státního rozpočtu na celostátním hrubém výnosu daně z přidané hodnoty.

A možná ještě jeden odstavec bych odcitoval. Návrh na přeřazení stravovacích služeb do snížené sazby daně z přidané hodnoty obsažený v předloženém poslaneckém návrhu je zcela shodný s návrhem, který vláda předložila v rámci návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb, sněmovní tisk 514, který je již projednáván v Poslanecké sněmovně.

Dámy a páновé, na základě stanoviska vlády, negativního stanoviska vlády, nesouhlasného stanoviska vlády, dávám návrh na zamítnutí v prvém čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane zpravodaji. Váš návrh jsem si poznamenal. Já tedy nyní otevím obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Prosím, pan předseda Kalousek. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já mám na poslance vládní koalice a vlastně i na pana zpravodaje zdvořilou otázku. Vy strašně rádi říkáte, že vaším velkým úkolem, který jste už z velké části splnili, je napravovat chyby pravicových vlád. My jsme se dopustili podle vás mnohých chyb a vy ty chyby důsledně napravujete tím, že rušíte věci, které jsme zavedli, aniž byste za ně měli nějakou náhradu. Ale prosím, je to legitimní, máte k tomu mandát, máte k tomu hlasy.

My jsme v souvislosti s druhým pilířem a penzijní reformou na profinancování penzijní reformy zvýšili sazbu DPH a vy jste řekli, že druhý pilíř je chyba a že zvýšení sazeb DPH je chyba. Já si tedy nemyslím, že v souvislosti s penzijní reformou to zvýšení sazeb byla chyba. Ale ochotně vám to přiznám. Dobrá, máte pravdu, byla to chyba, pojďte tu chybu s námi napravit. My pokorně přiznáme, že to byla chyba, jak často říká pan ministr Babiš, jak často říká pan předseda rozpočtového výboru. Říká – chybovaly pravicové vlády, zvýšily nám to DPH... No tak to pojďte dát zpátky. Chyby jsou od toho, aby se spravovaly. Proč jste tu podle vašeho názoru chybu, kterou byl druhý pilíř, zrušili bez mrknutí oka a tu druhou chybu, zvýšené sazby, napravit nechcete? No protože to až za takovou chybu nepokládáte. Protože tu chybu chcete říkat jenom verbálně a ty peňíze těm lidem

vrátit nechcete. Je to docela ošklivé pokrytectví. Nemám-li si myslit, že jste oškliví pokrytci, já vám přiznám, že to byla chyba, a vy pojďte spolu s námi tu chybu napravit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se... Netáži se. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Jiřího Dolejše. Prosím, pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Když slyším tady spor o koncepci financí, jestli pravicové vlády měly špatnou koncepci, současná vláda má antikoncepci... Mně to nedá. Vypustili jste tak trochu, pánoné, krakena. Protože já když jsem pozoroval, jak pravicové vlády zvyšují daně, a vláda, která rozhodně nelze být pojmenovaná levicovou, řekněme kompromisní, se kroutí jak psí víno a licituje, jestli zlevní daně na pivo nebo limonádu... Mně to příjde zhruba srovnatelné. Protože jestli vláda je v zajetí partikularismu, licitování komodit, které jí naženou lépe voliče, a nakonec to stejně neudělá, protože se neumí dohodnout – viz pondělní koaliční ujednání, vy zase chcete snížit daně, ale tak partikulárním způsobem, že to možná udělá radoš plátcům té daně, to je koneckonců jasné, ale určitě z toho nebudou odvázaní spotřebitelé, protože je známá nepružnost ceny směrem dolů, když se malinko sníží nepřímá daň... Podobně jako to pivo by nebylo levnější, to si řekněme rovnou, tak ani vaše snížení DPH by neudělalo radost spotřebitelům. Tak komu vlastně chceme dělat radost a jak chceme strategicky koncipovat daňovou soustavu?

Já bych vám dal jedno rozhřešení, ale rovnou říkám, že nejsem na zamítnutí, že koneckonců i malé krůčky mohou vést k tomu, co bychom prosazovali my. A to je levicová koncepce. A ta je samozřejmě založená na snížení nepřímých daní tak, aby mohly být sníženy konečné ceny pro spotřebitele, tedy minimálně se vrátit do roku 2007.

Ale protože by to byl ranec do rozpočtu, tak souběžně s tím prosadit i daleko podstatnější evropsky srovnatelnou daňovou progresi. Zkoušeli jsme to na podzim, v prosinci, na půdě rozpočtového výboru. Chválím kolegy rozpočtáře, že věcně diskutovali. Chválím i zástupce Ministerstva financí, ale prostě situace ještě nebyla zralá ani na půdě rozpočtového výboru. Těšte se. Určitě s podobnou koncepcí přijdeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní pan předkladatel. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jsem docela dobře odhadl, že pan zpravodaj navrhne zamítnutí. Chci jenom připomenout slogan zejména hnutí ANO: My nezvyšujeme daně. My jsme ta hráz proti populistům ze sociální demokracie, kteří by daně chtěli zvedat. Tak já vám připomenu několik případů, kdy už jste zvýšili daně, a dneska se k tomu chystáte znova.

Za prvé jste zrušili koncept superhrubé mzdy, který nebyl rozpočtově neutrální. Zrušili jste konec superhrubé mzdy, který měl být od – měl být, bylo to schváleno, nebylo to účinné – od 1. ledna 2015, ne 2016, kdy se daň ze superhrubé mzdy ve výši 15 % nahrazovala daní z hrubé mzdy ve výši 19 %. To nebylo rozpočtově neutrální, jak dneska říká ministr financí: nebudu to rušit jenom proto, abych dostal stejně peníze, (nesrozumitelné). Daňoví poplatníci měli ušetřit zhruba 20 miliard korun. To znamená o 20 miliard se zvedly daně v roce 2015, o 20 miliard v letošním roce a stejně tak i v příštích letech. To je první zvýšení daní. Protože kdyby to mělo být rozpočtově neutrální, tak by to bylo nějakých 20,2 nebo 20,3, ať se nehádáme o přesné číslo.

Za druhé jste rozdělili zdanění investičních fondů. U některých investičních fondů jste to zvedli z 5 na 19 %. Druhý případ.

Za třetí jste zavedli daň na ušetřené peníze v rámci životního pojištění. Na to jste možná někteří zapomněli. To je nová daň, kterou jste zavedli.

Zavedli jste progresivní zdanění u příjmů fyzických osob. Solidární přírážka. Můžeme se přít s ministrem Babišem, jestli je to marketingově dobře, nebo špatně. Říkejme tomu solidární přírážka. Nebo druhá sazba daně z příjmů fyzických osob. Mně je to skoro jedno. Měla platit do roku 2015. Vy, hnutí ANO, kteří říkáte chceme snížit daně, jste ji prodloužili i pro letošní rok a další roky. To je čtvrté zvýšení daní, které vy jste prosadili. Přitom říkáte, že bráníte těm socialistům zvyšovat daně, přitom to s nimi zvyšujete ruku v ruce, za podpory – abych nezapomněl – nejmenší koaliční strany, která věrně v daňových zákonech hlasuje s vámi.

Dokonce když navrhujeme programový bod, který si schválil sjezd KDU-ČSL už někdy loni v červnu nebo v květnu, kolegové prominou, že si to přesně nepamatují, ale mají to, jak říkali komunisté, ve sjezdových závěrech, tak navrhla to opoziční strana, my, abychom vrátili slevu na děti a manželku pro živnostníky. Jak hlasoval zástupce KDU-ČSL na rozpočtovém výboru? Proti! Proti vlastnímu programu. A proč? Protože ten samý den o tom moudře jednala koaliční rada a teď o tom budou moudří jednat ještě několikrát a možná s tím samým návrhem s velkou slávou přijdou za rok a řeknou: Milí voliči, my, KDU-ČSL, jsme v koalici prosadili, že se konečně začne projednávat návrh na vrácení daňových slev pro děti a manželku. A už neříkají tu druhou větu: Ale už tady jednou ten samý návrh byl, ale protože nebyl náš, tak přece nemůžeme dát za pravdu opozici, tak ten jsme zamázli, teď to opíšeme a možná ty své koaliční partnery přesvědčíme a možná to podpoříme. To je pátý případ, kdy zvyšujete daně.

Ted' je další případ. To zamítnutí můžeme interpretovat úplně správně, že DPH ze 14 na 19 zvedáte na 15 a 21. A klidně o ty tři miliardy víc získáte ze státního rozpočtu. Říkal jsem, že se o to číslo přít nebudu. Takže o tři miliardy víc vytáhnete z kapes daňových poplatníků a dáte je této vládě. Takže to je šestý případ toho, jak vy sami zvyšujete daně. A přitom úplně klidně tvrdíte: My bráníme zvyšování daní. Není to pravda. (Velký hluk z levé strany sálu.)

A to nebudu mluvit o jiných daních, nebudu mluvit o daňových výjimkách a úlevách, zelené naftě, biopalivech a podobně. Tam ten stát tratit může.

A já jsem říkal, na poznámku pana poslance Dolejše – já jsem netvrdil, že se to snížení promítně do snížení konečných cen. Já jsem říkal, že o ten rozdíl se podělí podnikatelé, kteří díky tomu mohou zaplatit vyšší daň z příjmů, případně vytvořit více pracovních pozic, a případně spotřebitelé. Zejména tam, v těch odvětvích, kde je silný konkurenční boj, v některých skutečně ne. Na rozdíl od vlády. Vzpomeňte si, jak tvrdila, jak například klesnou ceny léků nebo knih, a teď to nechtějí nějak vyhodnotit po tom roce. Ale to kouzlo třetí sazby už je. Teď se budou...

Jak s tím pivem. Musím odmítout, že to je stejně jako návrh na pivo. Pivo je jedna komodita, ještě definovaná jako služba. My navrhujeme plošné snížení – všem plátcům, všem komoditám. To je systémový přístup. Vytrhávat jednotlivé položky, ať už ze základní, nebo snížené...

A nedá mi to, abych nepřipomněl předvolební slib některých dnes vládních stran, jak zařídí tu sníženou sazbu nejlépe (nesrozumitelně) na dětské pleny. Když jsme vám říkali, že to není možné, že to nejste schopni, ne proto, že byste na to neměli většinu, ale proto, že to prostě neumožňují harmonizované daně v rámci Evropské unie, tak jste se z toho nějak kroutili, jak to zkusíte vyjednat. Kolikrát jste jednali v Bruselu o tomhle převodu? Kolikrát jste vážně jednali? Kolikrát to otevřel premiér na Radě? Kolikrát to otevřeli na Radě jednotliví ministři? Já bych docela rád znal na tu otázku... Protože tady bylo jasné vidět od začátku, že slibujete něco, co nejste schopní splnit. Ale snížit obě dvě sazby DPH můžeme i bez Bruselu. Nemusíme se na Brusel vymluvit. Nemusíme říkat: To ti byrokrati nám tvrdí. Je to naše svobodné rozhodnutí.

Takže pokud ten návrh zamítnete, tak vy všichni, kteří budete pro, pošesté zvýšíte daně v tomto volebním období. Proč ne? Ale pak se nedivte, že zcela oprávněně říkáme, že tento kabinet je levicový a dělá levicovou politiku. A to je legitimní politický soupeř. To je ideový soupeř. My s tím nesouhlasíme. Ale nemůžete se tvářit, zejména vy z hnutí ANO, že jste ta pravicová hráz v levicové vládě. No to tedy nejste. To se na mě nezlobte. To tedy nejste. Velmi poslušně ruku v ruce ty daně zvedáte se svými kolegy z ČSSD, jejichž je to politický program, který já plně respektuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji dvě přihlášky. První pan zpravodaj Votava. Po něm pan poslanec Fiedler. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Už jsem na to nechtěl ani reagovat, ale nedá mi, na pana předkladatele. Co se týká toho vyhodnocení z druhé snížené sazby DPH na léky, knihy a tak podobně, to, co tam je, tak on určitě ví, že je tady usnesení rozpočtového výboru a tu informaci určitě dostane. Takže tady pokládám celkem za nošení dřeva do lesa, když se o tom zmiňuje. To je první věc. Pane kolego prostřednictvím předsedajícího, tu informaci budete mít.

Odvolávat se tady na sníženou sazbu DPH na pivo – to není žádný koaliční návrh, pane kolego, to samozřejmě je nějaký návrh někoho jiného. Takže s tím bych tady neoperoval. Samozřejmě je otázka, jak se koalice dohodne. Vidím, že máte zřejmě nějaké informace z koaličního jednání. Dobře.

Vy se neustále odvoláváte na zvýšení DPH v rámci druhého pilíře. Vy jste nezvyšovali ale tu sníženou sazbu DPH, která je právě na ty nejcitlivější věci, už tehdby kvůli druhému pilíři. Vy jste to zvyšovali už od roku 2008 z 5 % na 9, jestli se nemylím, až to pokračovalo samozřejmě na tu dnešní úroveň. Takže to vždycky tak vytrhnete něco a pak s tím operujete. Takže to si myslím, že je také podstatné říci.

Samozřejmě, že zájmem koalice je snižovat daně, snižovat DPH. Koneckonců o tom se koalice baví, ale ně určitě tím způsobem, který navrhujete vy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji faktickou poznámku pana předkladatele. Vaše faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak skutečně jenom dvě minuty. Tak za prvé, ten návrh směřuje vrátit sazby do doby před druhým pilířem. Všechny stenozáznamy, všechny dobové dokumenty vás usvědčí z toho, že neříkáte pravdu. Jedno procento snížené sazby a dvě procenta (nesroz.) se dělalo kvůli druhému pilíři DPH. A pokud říkáte, že jsme zvyšovali sazby, zejména ty snížené sazby, ano, já jsem řekl, že naším dlouhodobým programovým cílem je mít jednu sazbu, takže je přibližujete k sobě. Ale zapomněl jste říct, co jste nám neodpustili dodnes a co bylo velmi dobře, a to bylo za vlády, kdy já jsem ještě v Poslanecké sněmovně neseděl. Vy přece neustále kritizujete, že vláda Mirka Topolánka snížila přímé daně a daně těm aktivním a pracovitým zhruba o 80 mld. ročně. A pořád s tím operujete, že vám to chybí v rozpočtu. Na to jste zapomněli – výrazné snížení přímých daní, to znamená snížení výkonů nebo trestů pro ty úspěšné. Tohle jsme opravdu prosadili – mí předchůdci a kolegové, a to vy velmi rádi kritizujete. Takové ty návrhy – zavedu progresivní daň a mám to zpátky, tak je to přesně to špatně.

My jako pravice věříme tomu, že daně mají být jednoduché, a pokud už je má stát vybírat, tak že je spravedlivější vybírat nepřímé daně a danit spotřebu než zdanit výkon a aktivitu. V tomhle jsme dlouhodobě postupovali. Ty desítky miliard každý rok zůstaly daňovým poplatníkům. A mám pocit, že je dneska velká sláva, že jsme dneska za deset let v EU získali 450 mld. čistého, tj. 45 mld. ročně. Žádná velká sláva při 1 250 mld. výdajů. Ale my jsme nechali daňovým poplatníkům 80 mld. ročně – konkrétním lidem, aby se rozhodli sami. To je skoro dvakrát více než slavná Evropská unie, která nám za cenu nesmírných administrativních nákladů, které nikdo nespocítal, dala ani ne polovinu. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Fiedler a po něm pan poslanec Klaška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobrý večer, kolegyně, kolegové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Debata, která se tady odvíjí – mě tady zaujala slova pana předsedy rozpočtového výboru.

Pane předsedo, nezlobte se, jakým jiným způsobem by se to mělo navrhovat? Vy jste tady říkal ne takovýmto způsobem. No, jakým jiným způsobem? Já jsem byl teď

– ne já, všichni jsme byli svědky toho, jak se asi na koaliční radě, já nevím, tahali králičí z klobouku – pivo a potraviny a na 14 a na 10 a tohle. To je ten jiný způsob? Já myslím, že pustit tento zákon do druhého čtení, vést seriózní debatu o tom, jestli to je únosné, dát pozměnovací návrhy, nechat 20 a třeba 14 nebo to... Prostě na koaliční radě se řešilo, jestli nepůjdeme rovnou na 10, a teď tady zaznívá ne takovýmto způsobem. Já jsem úplně zastříhal ušima, jakým jiným způsobem, než předložit novelu poslaneckého zákona, kde výše daní, ať snížené, nebo základní je dána nějakým procentem, tak jakým jiným způsobem bychom to měli řešit. Pojďme to pustit do druhého čtení, pojďme o tom diskutovat, jestli nás čeká, nebo nečeká krize v budoucnu. Teď žijeme všichni v euforii, že se nám daří. Jak se říká, cítíte-li se skvěle, buďte bez obav, přejde to. Ono přejde i to skvělé období dobrých ekonomických výsledků. Pojďme uvážit – ale já určitě se přimlouvám za to, abychom na půdě této Poslanecké sněmovny vedli seriózní diskusi minimálně o té snížené sazbě. A můžeme diskutovat o zvýšené, jak navrhuje předkladatel, jestli 19, jestli 20 nebo něco, ale v každém případě platí, že zachovávat daně tak, jak jsou, a v tom souhlasím s kolegy z pravicové opozice, znamená jejich zvyšování, protože měli jsme se dostat do režimu jiného.

V našem volebním programu Úsvitu bylo minimálně to vrátit o to procento na 20 a 14. A jestliže tento návrh je podobný, tak my určitě ho budeme podporovat. A říkám, pojďme diskutovat o té úrovni, vyhodnoťme ty věci, a jestliže se na koaliční radě tahají králičí z klobouku, jestli pivo, nebo všechno, nebo jak to je, tak proč ne? Pojďme o tom seriózně diskutovat na plénu Poslanecké sněmovny, ve výborech a za nás poslanecký klub říkám: určitě podpoříme propuštění do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Víte, kdybychom skutečně dělali seriózní koncept daňové restrukturalizace, tak já bych opravdu především navrhoval snižovat zdanění práce, což je komodita u nás nejvíce zdaněná, a klidně nechat DPH tam, kde je. Ale protože pro to evidentně není vůle, tak mi prostě přijde fér, abyste vrátily ty sazby zpátky, kde byly před penzijní reformou.

A promiňte, pane zpravodaji prostřednictvím pana předsedajícího, z těch pěti nikoliv na devět, ale na deset, to nebyla naše vláda. To byl Janotův balíček. To byla vaše vláda, které vy jste schvalovali legislativní nouzi, když se bouřili odboráři proti režíkám, a podobně další věci. A také jste jim odhlasovali zvýšení DPH. Já proti tomu nic nemám, to bylo správně, ale nebyla to naše, ale vaše vláda.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Klaška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych se chtěl stručně vyjádřit k části projevu kolegy Stanjury,

ve kterém se zmiňoval o KDU-ČSL s tím, že byl překvapen hlasováním v rozpočtovém výboru, k ovšem jinému tisku 612, ke svému pozměňovacímu návrhu, kde navrhuje vypustit v daňových pauzálech živnostníkům zamítnutí slev nebo nemožnost úlev živnostníkům na vyživované osoby a manželky. Takže já bych chtěl k tomu říci, že za prvé to je jiný tisk, ničemně k tomu hlasování v rozpočtovém výboru jsem takto hlasoval já z několika důvodů. Za prvé, že KDU-ČSL v tomto ohledu skutečně přípravuje vlastní návrh, kdy budeme usilovat o podporu koalice. Samozřejmě pokud se přidá i ODS nebo pan kolega Stanjura, tak určitě budeme rádi. A pan kolega Stanjura toto už avizoval při prvním čtení, že je zvědav, jak bude hlasovat KDU-ČSL, pokud to měla ve svém volebním programu. Je mi ovšem velmi líto, že neřekl a nepřišel na náš klub pro podporu tohoto svého pozměňovacího návrhu.

Tolik mé vyjádření k tomu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, registruji – pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pro pana poslance Klašku vaším prostřednictvím. Já ten návrh podpořím, když ho předložíte vy. Mně jde o ten obsah, ne jestli je pod tím podepsaný Stanjura, nebo Klaška. Vám to evidentně vadí, že jsem pod tím podepsaný já. Co tam přípravujete? Vždyť to je úplně jednoduché! Vypořádá se jeden paragraf – a už to připravujete rok. To se na mě nezlobte, to byste mohli trošku přidat. To za prvé.

A za druhé, já tedy nevím, jestli mi hlásíte, kdy je klub KDU-ČSL, že bych tam přišel, rozkopl dveře jak v saloonu a říkal: tak jsem tady a doufám, že budete hlasovat pro můj pozměňovací návrh. Je to velmi nezvyklé, ještě jsem se s tím nesetkal, že by předseda opozičního klubu byl pozván na jednání vládního klubu. Ale když mě pozvete a já budu moci, tak rád přijdu. Ale pochopte, nejdřív musí přijít pozvání. Nezvaný host nemá co dělat ani v domácnosti, ani na jednání poslaneckého klubu.

Já to vnímám jako pozvání pro příště. Mailovou adresu, mobil máte. Když mě pozvete, klidně tam přijdu a budu vás přesvědčovat, abyste podpořili svůj vlastní program. Je to sice trošku zvláštní. A klidně vás tam příště nechám podepsat, aby tam bylo Stanjura, Klaška, abyste pro to mohli hlasovat. Ale nemusíte to připravovat, je to všechno hotové.

Stačí ve třetím čtení pro to zvednout ruku. Je únor, je nejvyšší čas, má to platit pro letošní rok. A vy to evidentně nechcete pro rok 2016. My jsme připraveni v tom tisku podpořit daňové slevy pro druhé a třetí dítě, přestože jste to navrhli vy. A má to platit pro rok 2016. Tak to dejte i těm živnostníkům. Ještě máte šanci.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. S faktickou poznámkou pan poslanec Klaška. Prosím.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Abych to znova zopakoval – když přece budu usilovat o podporu mého nějakého pozměňujícího návrhu někoho jiného, tak přece asi já za ním přídu a vysvětlím, o čem je, a požádám ho o podporu, popřípadě si vysvětlíme nějaká stanoviska. Myslím si, že my abychom žádali pana kolegu Stanjuru, aby přišel k nám, že mu tedy dáme nebo nedáme podporu k jeho pozměňujícímu návrhu, to mi přijde poněkud, že se bavíme jeden o voze a druhý o něčem úplně jiném. Prostě abych to řekl – mně to v tom prvním čtení od kolegy Stanjury mrzelo a přišlo mi to poměrně farizejské vymyslet si nějaký pozměňující návrh a zkoušet někoho jiného, jak se zachová. Myslím si, že se můžeme chovat trošku jinak a férověji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nikoho dalšího nevidím. Každopádně poprosím pana zpravodaje, aby přečetl v obecné rozpravě nebo řekl návrh na zamítnutí, které řekl ve své úvodní řeči, aby to zaznělo v obecné rozpravě.

Poslanec Václav Votava: Řeknu. Jinak jsem si s panem kolegou Kalouskem vysvětlil, jak to bylo s tím zvýšením DPH. To jsem měl tak trochu pravdu. Tak uznal chybu, tak jsem velice rád.

Ano, padl návrh na zamítnutí, který jsem přednesl již jako zpravodaj. Znovu ho opakuji. Podávám návrh na zamítnutí tohoto poslaneckého návrhu zákona.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane zpravodaji. Táži se, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikoho dalšího nevidím. Je-li tomu tak, v tom případě končím obecnou rozpravu. Přivolám ještě kolegyně a kolegy z předsály, aby přišli hlasovat.

Ještě přečtu omluvy, které dorazily. Dnes se od 18.30 do 24 hodin z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová a od 18 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Vojtěch Adam.

Eviduji žádost na vaše odhlášení, tak vás odhlásím. Požádám vás, abyste se opět přihlásili.

V obecné rozpravě padl návrh na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 159. Přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro návrh 68, proti 64. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání – (Hlasy z pléna: Kontrola hlasování.) Pardon, omlouvám se, neviděl jsem. Je kontrola hlasování, takže vás požádám o chvíli trpělivosti. (Po chvíli:) Táži se, zda vznášíte námitky k proběhlému hlasování. Vidím pana poslance, že se hlásí. Prosím.

Poslanec Stanislav Huml: Chtěl bych zpochybnit hlasování. Hlasoval jsem pro návrh a mám tam na sjetině, že jsem se zdržel.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Dám hlasovat. (Další kontrolu jde provést předseda klubu ODS.) Ještě jednou proběhne kontrola hlasování.

Nejsme v rozpravě, tudíž není možné dávat faktické poznámky. Je pouze možné vystupovat s přednostním právem. Týká-li se to hlasování, pane poslanče, prosím.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Hlasoval jsem pro a nemám tam nic. Mám tam, že jsem se zdržel, takže bych zpochybnil hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Takže zpochybňujete hlasování. (Ano.)

Mohu pokračovat, pane předsedo? Každopádně si myslím, že je v pořádku respektovat, že si někdo potřebuje zkontolovat hlasovací listinu, než budu pokračovat, abychom se k tomu nemuseli vracet v průběhu dalších kroků.

Je zde námitka pana poslance Humla a já dám hlasovat o tom, kdo souhlasí, abychom tuto námitku přijali.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přijetí této námitky, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 160. Přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro návrh 137, proti 1. Námitka byla přijata.

V tom případě budeme opakovat hlasování. Zopakuji, o čem budeme hlasovat. V obecné rozpravě padl návrh na zamítnutí od pana zpravodaje Votavy.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. (Hlas zprava.) Kdo je proti? Pane předsedo, já řídím schůzi, položil bych otázku.

Takže je to hlasování s pořadovým číslem 161. Přihlášeno 144 poslankyň a poslanců, pro návrh 74, proti 64. Konstatuji, že s návrhem byl vysloven souhlas.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan místopředseda Bartošek sice hrdě říká, že tu schůzí řídí, a to je pravda. Nicméně vznáším námitku, že mi neumožnil závěrečné slovo předkladatele. Myslím si, že to mělo být dávno před tím hlasováním, tak se s tím vypořádejte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, máte pravdu. Neumožnil jsem závěrečné slovo předkladatele. Je vzesena námitka, já o ní dám hlasovat. (Poslanec Stanjura z místa: O čem hlasujete?) O vaši námitce, že jste nedostal slovo jako předkladatel na závěr projednávání.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vy si to, pane místopředsedo, moc zjednodušíte. To znamená, že jsme nemohli hlasovat. Rozumíme si dobře, co namítám? Rozumíme si, pane místopředsedo?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, máte pravdu. V tom případě –

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych vás požádal, abyste to předchozí hlasování prohlásil vy za zmatečné, umožnil závěrečné slovo navrhovateli a zpravodaji, a pak teprve můžeme hlasovat o návrzích, které padly v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, máte pravdu, pane předsedo. Já předchozí hlasování prohlašuji za zmatečné a žádám vás, zda si vezmete závěrečné slovo jako předkladatel, abychom učinili jednacímu řádu zadost. Máte pravdu. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já mám tu sjetinu tam. Mluvím k těm, kterým takzvaně nefungovalo hlasovací zařízení, a bylo jich pět, kteří změnili názor. Mluvím k vám pěti. Stojí vám to za to? Proč si nepodržíte svůj názor? Proč nepodržíte svůj názor – já vás nebudu vyjmenovávat. Každý, kdo bude chtít, si ty sjetiny porovná, z prvního a druhého hlasování. Takové to lovení, které jsme tady viděli, lovení toho, kdo se takzvaně spletl, nebylo důstojné.

A jestli chcete měnit DPH a tedy se předháníte vy, vládní poslanci, tak tady máte šanci, protože je to prvé čtení. Nehlasujeme o finálním návrhu občanských demokratů. Takže pokud to zamítnete, je to legitimní, ale pak netvrďte, že chcete měnit DPH. To jenom vypouštíte předvolební mlhu, protože tady to můžeme v příštích měsících řešit. Pokud chcete, i to pivo, i to mléko, i ten chleba a já nevím, co všechno dává k lepšímu jednotlivý vládní poslanec.

Takže využijte té příležitosti, propusťte to do druhého čtení, propusťte to do rozpočtového výboru, můžeme o tom debatovat. Říkám dopředu, pokud přijde ministr financí s tím, co má za cíl, 20 a 10, je to sice jiné než 19 a 14, ale je to lepší než tři sazby a my jsme připraveni to podpořit. Nemusí se to projednávat týdny a měsíce na koaliční radě, můžeme to mít za dva nebo tři měsíce ze Sněmovny venku v Senátu, což je tak akorát, abychom v pololetí řekli, jaké budou změny daňového systému od 1. ledna 2017.

Ale když se tak bojíte těch výpadků, tak vězte, že příští rok je vláda, že jsou volby, bude jiná vláda, tak se tak hrozně netváre, jak vám ty peníze budou chybět, protože je stejně nestihnete všechny utratit díky volbám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se pana zpravodaje, zda si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě přistoupíme k hlasování. Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opětovně přihlásili svými kartami. Ještě zavolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby se dostavili k hlasování.

V obecné rozpravě padl návrh na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro zamítnutí, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 162, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 79, proti 65. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Končím projednávání tohoto bodu. Současně předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer, milé kolegyně, milí kolegové. Dalším bodem našeho jednání je návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanku – pardon, omlouvám se. (V sále se ozývají hlasy protestující proti poslednímu hlasování.)

Paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážené kolegyně, kolegové, já se velmi omlouvám. Já jsem hlasovala ne a na sjetině mám ano. Zpochybňuji hlasování. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je tady žádost paní poslankyně Langšádlové o zpochybnení hlasování. O námitce poslankyně Langšádlové dávám hlasovat.

Kdo je pro přijetí námitky paní poslankyně Langšádlové, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 163, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro 138, proti 2. Návrh byl přijat.

Takže pro úspěch ještě jednou. Je tady žádost o odhlašení. Odhlašuji vás tedy všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme znova hlasovat o návrhu pana zpravodaje, pana poslance Václava Votavy, na zamítnutí návrhu poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce a dalších, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 164, přihlášeno 147 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 67. Návrh byl přijat.

Ještě někdo prosím? Jestliže nikdo nezpochybňuje hlasování, tak končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu zpravodaji.

Nyní se budeme zabývat bodem

119.

**Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanku, Marka Černocha,
Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny
a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 598/ - první čtení**

Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 598/1. Prosím nyní, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec David Kádner. Pardon, ten není přítomen, takže pan předseda Marek Černoch. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Hezký podvečer, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Rád bych jménem poslaneckého klubu Úsvit národní koalice představil novelu zákona o azylu, která zásadním způsobem zpříšuje podmínky pro získání mezinárodní ochrany v České republice. Tento zákon jsme předložili –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane předsedo. Musím vás také ochránit a poprosím všechny, kteří vedou diskuse o něčem jiném než o zákoně o azylu, aby přenesli své diskuse do předsáli. Děkuji. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Tento zákon jsme předložili už 18. září loňského roku. Už v té době přišlo do Evropské unie na půl milionu imigrantů. Bohužel dodnes nebyli evropští politici schopni udělat v podstatě nic proti jejich přílivu, a tak se počet nelegálních imigrantů blíží 1,2 milionu. V měsících nového roku situace pokračuje a dá se očekávat, že s příchodem jarních měsíců tato migrační vlna opět bude výrazně vzrůstat. Proto je změna azylové politiky České republiky více než potřebná.

Předmětem naší novely je § 15 a 15a azylového zákona, který řeší důvody vylučující udělení mezinárodní ochrany. Připomenu – § 15 se vztahuje k udělení azylu, § 15a se vztahuje k doplňkové ochraně.

Dnes je podle § 15 odst. 1 udělení azylu odepřeno pouze cizinci, který se

a) dopustil trestného činu proti míru, válečného trestného činu nebo trestného činu proti lidskosti ve smyslu mezinárodních dokumentů obsahujících ustanovení o těchto trestných činech,

b) se dopustil před vydáním rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany vážného nepolitického zločinu nebo zvlášť krutého činu, i když byl údajně spáchán s politickým cílem mimo území, nebo

c) se dopustil činů, které jsou v rozporu se zásadami a cíli Organizace spojených národů.

Tyto formulace vznikly po druhé světové válce, v době, kdy se mělo zabránit tomu, aby azyl dostávali nacističtí váleční zločinci. Azyl se podle nich nesmí udělovat pouze v případě válečných zločinů, zločinů proti lidskosti či krutým diktátorům.

Dále podle § 15a nelze udělit doplňkovou ochranu ve stejných případech jako u § 15 a navíc ještě v případě, kdy se cizinec dopustil závažného zločinu. Závažný zločin je ale takový zločin, který má trestní sazbu přes deset let, a to jsou pouze ty nejzávažnější zločiny proti životu a zdraví, kterých se vůbec může někdo dopustit. Nepatří mezi ně ani znásilnění nebo ublížení na zdraví. Jinými slovy, tento paragraf zakazuje udělovat azyl v podstatě jen vrahům nebo těm, kteří znásilňují malé děti. Všichni ostatní na doplňkovou ochranu mají nárok.

Náš návrh upravuje příslušné paragrafy tak, že vyloučují udělování azylu všem cizincům, kteří se na území České republiky dopustí protizákonného jednání.

Do Evropy míří miliony migrantů, kteří nerespektují naše zákony, naše zvyky a naše tradice, miliony migrantů, kteří nelegálně překračují státní hranice členských zemí Unie. První, koho musíme vyloučit bezpodmínečně z udělení azylu, jsou ti nelegální migranti, kteří u nás spáchají trestný čin nebo přestupek.

V zákoně jsme nechali i určitou pojistku. Azyl nebo doplňkovou ochranu tak lze udělit v případě, že existují důvody hodné zvláštního zřetele.

Hlavní problém současného zákona je, že není absolutně připravený reagovat na současnou situaci, kdy do Evropské unie přicházejí nekonečné davy uprchlíků z islámského civilizačního okruhu, kteří nemají respekt k evropskému vnímání práva a spravedlnosti. Zákon vůbec nebере v úvahu, že se o azyl v České republice můžou ucházet i zločinci, násilníci nebo kriminálníci. Říkáme jednoznačně, u takových žadatelů, kteří poruší naše zákony, vůbec nemáme zkoumat, zdali mají, či nemají právo na azyl. Je nepřijatelné je přijímat a právo na azyl se nesmí vydat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Stanislav Huml. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Stanislav Huml: Dobrý podvečer. Já nebudu asi čist totéž nebo opakovat totéž, co už tady řekl Marek, protože mám zpravodajskou zprávu připravenou podrobně a on to v podstatě ve svém vystoupení všechno přečetl, ale musím upozornit na stanovisko vlády, které je zamítavé, a přečtu tedy proč.

Předložený návrh zákona má za cíl zpřísnit právní úpravu migrační politiky výrazným rozšířením důvodů vyloučujících poskytnutí mezinárodní ochrany v rámci udělení azylu a doplňkové ochrany, přičemž je navrhováno i sjednocení dikce tzv. vyloučující klauzulí u obou uvedených režimů. Zákon o azylu se má změnit tak, aby se rozšířily případy, kdy je vyloučeno udělit azyl nebo doplňkovou ochranu na spáchání jakéhokoli trestného činu, nebo dokonce přestupku. Vláda upozorňuje na rozpor s evropským právem, kde v podstatě se narází zejména na to, že byl aktuálně projednáván i azylový zákon vládní, který prošel Sněmovnou v prosinci loňského roku ve třetím čtení, a jeho součástí byl návrh poslance Lanka a ten návrh nebyl schválen už vlastně před měsícem a půl. Takže to jsou dva zásadní důvody, které uvádí vláda jako důvod, proč nedoporučuje, aby ten zákon byl přijat.

To je ode mě zpravodajská zpráva, všechno.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Martin Lank. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Lank: Krásný večer, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený člene vlády, děkuji za slovo. Já musím poděkovat panu kolegovi Humlovi, že

tady přednesl ta vládní stanoviska, negativní stanoviska a důvody, proč k nim vláda dospěla. A já tady uvedu pár argumentů, které názor vlády vyvrátí.

Jak bylo řečeno, vláda svůj nesouhlas zdůvodňuje tím, že návrh odporuje mezinárodním smlouvám, kterými je Česká republika vázána. Hlavně se má jednat o Ženevskou úmluvu o právním postavení uprchlíků a dále o směrnici Evropského parlamentu a Rady o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli využívat mezinárodní ochrany. Je třeba ale jasné říci, že jak mezinárodní, tak evropské právo je založené na tzv. vylučovacích klauzulích, a jak vysvětluje důvodová zpráva našeho zákona, tyto vylučovací klauzule jsou minimem – opakuji minimem –, které je pro smluvní státy povinné. Proto každá země smí vyloučit z postavení uprchlíka i další lidi, a to podle svého uvážení. Vláda naproti tomu tvrdí, že vylučovací klauzule jsou optimem, se kterým stát údajně nesmí hnout. To je ovšem naprostě špatný výklad, kterým vláda podle našeho názoru poškozuje Českou republiku. Z toho jasné plyne, že minima stanovená článkem 1f Ženevské smlouvy nelze pouze podkročit, to znamená jít pod, nic ale nebrání podmínky rozšířit, to znamená jít nad a podmínky pro azyl zpřísnit.

Stejně tak lichý je argument vlády ke směrnici Evropské unie. Ta sice umožňuje členským státům Evropské unie zmírnit kritéria pro přiznání mezinárodní ochrany, nicméně z toho, že evropské právo musí členským státům výslově umožnit jít pod minima, nijak nevyplývá, že členské státy opět nesmějí jít nad minima. Vláda navíc zcela ignorovala skutečnost, že vylučovací klauzule nejsou prostě vytěsnány do kamene, ale že je možné je rozšířit.

Lze tedy uzavřít, že sněmovní tisk č. 598 není v rozporu s mezinárodním právem a evropským právem ani ústavním právem, neboť vláda své tvrzení o opaku opírá pouze o apriorní tvrzení, že vylučující klauzule jsou optimy, ačkoliv jak z judikatury Evropského soudního dvora, tak ze závěrů doktrín vyplývá, že vylučující klauzule lze rozširovat.

Důkazem o tom, že Česká republika má nastavený azylový zákon neuvěřitelně benevolentně, budiž to, že sexuální útočníci z Kolína nad Rýnem můžou být vyhoštěni podle německých zákonů, nemohli by být ale vyhoštěni podle zákonů českých. A mimochodem, Německo nebo Dánsko teď narychlo schvalují další zásadní zpřísňení svých azylových zákonů a my budeme zřejmě ještě dále čekat.

Já k tomu chci říci ještě jednu podstatnou věc. Ochrana a bezpečí občanů České republiky je pro mě mnohem důležitější než nějaké mezinárodní smlouvy. Omlouvám se, ale je to tak. Ostatně dneska už v Evropě mezinárodní smlouvy stejně nikdo nedodržuje. Kde máte schengenskou dohodu? Kde máte dublinský systém? Ne, nelze se v této krizové situaci odvolávat na dodržování mezinárodních smluv, když jde o naše bezpečí. I kdyby byl tento zákon proti tisící mezinárodním smlouvám, tak já nikdy neschválím, abychom udělovali azyl podobným sexuálním útočníkům, jako byli ti z Kolína nad Rýnem, a vás bych rád poprosil o totéž. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Lankovi. Pan poslanec Karel Fiedler svoji žádost o příspěvek do obecné rozpravy stáhl. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Není nikdo takový, kdo se hlásí do obecné rozpravy,

končím tedy obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje, případně pana navrhovatele. Není tomu tak. Neviduji návrh na vrácení či zamítnutí tohoto návrhu.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání bezpečnostnímu výboru jako garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, at' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 165, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 120, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání bezpečnostnímu výboru jako garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání? Pan poslanec Tejc. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, dovoluji si navrhnut ústavněprávní výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ústavněprávní výbor. Má ještě někdo nějaký jiný návrh? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o přikázání tohoto návrhu zákona ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, at' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 166, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro 126, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán bezpečnostnímu výboru jako garančnímu a jako dalšímu výboru ústavněprávnímu výboru. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji a končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Vzhledem k tomu, že nemáme odhlasované jednání po 19. hodině, budu nuten naše jednání na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přerušit. Já tedy přerušuji 39. schůzi Poslanecké sněmovny do zítřka deset minut po skončení... Pardon. Přerušuji 39. schůzi Poslanecké sněmovny do zítřka, deset minut po skončení 37. schůze Poslanecké sněmovny. Zítra ráno v 9 hodin pokračuje 37. schůze Poslanecké sněmovny vládním návrhem o evidenci tržeb. Přeji vám hezký večer.

(Schůze přerušena v 18.59 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

10. února 2016

Přítomno: 180 poslanců

(Schůze pokračovala ve 12.23 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane předsedo, členové vlády, zahajuji další jednací den včera přerušené 39. schůze Poslanecké sněmovny.

Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Náhradní karty a jejich čísla platí, jak bylo řečeno ráno na 37. schůzi Poslanecké sněmovny. Případně mi nahlastěte, kdo má náhradní kartu. Potvrzuji, že omluvy na dnešní jednání jsou shodné s omluvami sdělenými na 37. schůzi. A nemyslím, že je nutné je opakovat.

Nyní bychom se měli věnovat bodům z bloku třetích čtení. Jedná se o body 146, 149, 150 až 154, 166, 167 a 177. Jedná se o sněmovní tisky 545, 585, 454, 581, 546, 571, 612, 473, 547 a 425.

Mám tady přihlášky k případným změnám programu. První je pan poslanec Votava a poté pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo rozpočtového výboru, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Moc vám děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovolil bych si požádat o zařazení pevného bodu, a to o Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2016, který máte jako sněmovní dokument 3624, a to na zítřek, to jest čtvrtok, jako první bod po písemných interpelacích, to znamená první bod v 11 hodin, nebo krátce po 11. hodině.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. To znamená, přesun z třetího bodu po písemných interpelacích jako první. Ano? Rozumíme? (Poslanec Votava: Ano, přesně tak.) Protože je to zařazeno řádně od včerejška na schůzi.

Nyní pan poslanec Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Vážený pane předsedající, dovolte, abych jménem našeho poslaneckého klubu a i po debatě vlastně včera v grémium navrhl pevné zařazení bodů, a to bodu číslo 10, zákon o trestní odpovědnosti právnických osob, tisk 304, bodu číslo 11, tisk 458, bodu číslo 12, tisk 497, a bodu číslo 13, tisk 503, jsou to všechno návrhy zákonů z dílny Ministerstva spravedlnosti, vše ve druhém čtení, na dnes, středu 10. 2., jako první body odpoledního jednání, tak jak bylo avizováno, tedy od 15.30.

Dále mi prosím dovolte navrhnut pevně dneska na 18. hodinu bod číslo 17, jedná se o školský zákon, tisk 611, a po něm bod číslo 31, je to novela zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, sněmovní tisk 543.

A současně mi prosím dovolte navrhnut vyřadit z programu této schůze bod číslo 146, jsou to třetí čtení, podpora malého a středního podnikání, a bod číslo 151, uznávání odborné kvalifikace. Čili vyřadit tyto dva body z programu této schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, prosím, ještě ten zítřek, ještě zopakovat ten první bodík.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Ne. Já jsem se k zítřku nevyjadřoval. Všechno jsem navrhoval, pokud se týká dneška, tedy středy, to znamená první čtyři body z dílny pana ministra Pelikána.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, od 15.30. A potom?

Poslanec Jaroslav Faltýnek: A potom na 18. hodinu dnes. (Předsedající: Na osmnáctou.) Ano. Bod číslo 17 a poté bod číslo 31 o ochraně zemědělského půdního fondu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tomu rozumím. Ale pokud je mi známo, tak návrh na 18. hodinu na dnešek byl hlasován včera. (Předseda Faltýnek: To je možné.) Takže to je odhlasováno. (Předseda Faltýnek: Tím pádem je to vyřešeno.) A v tom případě tedy ten zemědělský půdní fond po školském zákonu. (Předseda Faltýnek: Tak, tak, tak.) Ano. Čili po školském zákonu.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobře. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je třeba hlasovat. To hlasováno včera nebylo. (Hlásí se předseda Stanjura.) Omlouvám se, pane předsedo. Předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuju za slovo. Chtěl bych navrhnut pevné zařazení bodu 177, je to třetí čtení, stavební spoření, za bod 150, což je myslím třetí bod dneska teď v tomto bloku. Takže za bod 150 bod 177, stavební spoření. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Čili v podstatě jako čtvrtý bod dnešního odpoledního jednání. Ano, ano. Dobře. Kdo dál k návrhům na změnu programu? Nikoho nevidím. Budeme tedy hlasovat o jednotlivých návrzích.

První návrh je předřazení dnešního bodu 3 (Ohlasy v sále: Zitra.) jako bodu 1 na čtvrtek po 11. hodině, to je na zítřejší, čili je to rozhodnutí o zítřku, po písemných interpelacích bychom tedy neměli bod o poskytování dávek a SFDI, ale bylo by hospodaření klubů, bod číslo 205.

Rozhodneme v hlasování číslo 167, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro předřazení tohoto bodu rozpočtového výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 167, z přítomných 157 pro 145, proti nikdo. Návrh byl schválen a budeme ho mít zítra v 11 hodin.

Nyní budeme hlasovat o novém návrhu pana předsedy Faltýnka, který se týká pevného zařazení bodu na dnešní 15.30, to znamená na odpolední jednání, pevné zařazení bodů 10, 11, 12 a 13, a to od 15.30 s tím, že zůstává od 18 hodin školský zákon, to je bod číslo 186, a za ním bychom ještě měli zemědělský půdní fond. Ano? (Rozruch zprava.) V 17? Aha, tak to je změna, tak to musíme hlasovat. (Vyjasňování situace.) Bod 17. Dobře. Tak dobře. Bod číslo 17 od 18 hodin, potom zemědělský půdní fond. To je jedna věc. A budeme hlasovat jednotlivě. Čili nejdříve budeme hlasovat – můžeme jedním hlasováním, pane předsedo, body ministra spravedlnosti? (Posl. Stanjura: Ne.) Nemůžeme. Budeme hlasovat jednotlivě.

Pevné zařazení bodu číslo 10 – hlasování 168, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 168 ze 161 přítomných pro 92, proti 15. Návrh byl přijat.

Nyní jako pevně zařazený druhý bod dnešního odpoledne je bod číslo 11.

Hlasování číslo 169 jsem právě zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 169 z přítomných 162 poslanců pro 91 poslanců, proti 15. Návrh byl přijat.

Třetí bod odpoledního jednání by byl bod číslo 12.

Jde o hlasování číslo 170, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 170 z přítomných 162 pro 117, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Čtvrtý pevně zařazený bod by byl bod číslo 13, tisk 503.

Rozhodneme v hlasování číslo 171. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 171 z přítomných 163 pro 117, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Máme tedy pevně zařazeny čtyři body na dnešní odpoledne a nyní budeme hlasovat o návrhu na 18. hodinu na zařazení školského zákona. Také platí ta jednotlivost, ano?

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 172 a ptám se, kdo je pro. Je to bod číslo 17. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 172 z přítomných 163 pro 139, proti 15. Návrh byl přijat.

Nyní pevné zařazení po školském zákonu – zákon o zemědělském a půdním fondu.

Zahájil jsem hlasování číslo 173 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 173 z přítomných 163 pro 117, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy návrh na vyřazení bodů, a to bodů číslo 146 a 151. Ptám se, jestli mohu hlasovat najednou. Ano.

V hlasování číslo 174 se ptám, kdo je pro vyřazení těchto bodů. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 174 z přítomných 165 pro 129, proti nikdo. Tyto body byly vyřazeny ze schůze.

A zbývá nám tedy hlasovat o návrhu pana předsedy Stanjury na zařazení bodu číslo 177 za bod 150, tedy jako čtvrtý bod v bloku třetích čtení.

Zahájil jsem hlasování číslo 175 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 175 z přítomných 165 pro 83, proti 44. I tento bod byl přijat.

Ještě pan předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Abychom zvládli dnes projednat všechny body, které jsme si pevně zařadili, tak já jménem dvou poslaneckých klubů ČSSD a ANO 2011 navrhoji, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. hodině.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Máme procedurální návrh. Rozhodneme o něm v hlasování číslo 176, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 176 z přítomných 168 pro 80, proti 47. Návrh nebyl přijat. Děkuji.

Budeme pokračovat, a to rozhodnutím, které tady máme před sebou. Předtím, než zahájím první bod, ještě odcitují návrh omluvy pana poslance Jaroslava Borky, který se omlouvá dnes od 12.30 do konce jednacího dne.

A my se budeme zabývat těmi body, které jsme si rozhodli ve třetím čtení. První bod, který máme zařazen na toto jednání, je bod číslo

149.

**Návrh poslanců Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie
a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 585/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místo poslanec Pavel Kováčik a zpravodaj garančního hospodářského výboru poslanec Vlastimil Vozka.

Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 585/3, který byl doručen dne 10. prosince 2015, čili lhůty byly zachovány. Usnesení garančního výboru máte doručeno jako sněmovní tisk 585/4.

Nejdřív požádám sněmovnu o klid. Prosil bych kolegy v levém koutě a před řečništěm, abychom se uklidnili, a tāži se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pane poslanče, máte zájem vystoupit? Není tomu tak. Pan zpravodaj také ne.

Otevírám rozpravu, do které nemám písemnou přihlášku, ale vidím přihlášku z místa pana předsedy klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jednak chci omluvit svého kolegu, který je řádně omluven. Je na zahraniční cestě, je vyslán Poslaneckou sněmovnou, takže pan kolega Adamec nemůže vystoupit v rozpravě. Takže jenom v krátkosti, jeho a tím pádem náš pohled.

Já myslím, že by stálo za to, kdyby pan překladatel nebo pan zpravodaj alespoň v několika větách připomněli, o čem je ten návrh zákona. My budeme hlasovat proti, protože tady se dává výjimka. Říkáme, že mnozí musí oznamit svou majetkovou strukturu, aby mohli do veřejných zakázek, aby mohli pro dotace a podobně. A najednou je tady návrh zákona, který část podnikatelské veřejnosti z této povinnosti vyjímá. To určitě neslouží k narovnání podnikatelského prostředí, o kterém tak ráda mluví vládní koalice.

Vím, že to je návrh z opozice, tudíž v této chvíli nekritizuji ani opoziční poslance ani vládu jako celek, nicméně bych byl rád, aby to tady ještě jednou zaznělo, aby zazněl důvod, proč zrovna tato skupina podnikatelů nemusí plnit povinnost, kterou mají všichni ostatní. A velmi rádi zejména vládní poslanci mluví o tom, že jsou to oni, kteří prosazují transparentnost, férorost, stejně podmínky pro všechny. A tento návrh jde přesně opačným směrem. Proto bude náš klub hlasovat proti tomuto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Faktická poznámka poslance Bendla a potom pan poslanec Adamec... (Předsedající se dohaduje s několika poslanci). Aha, omlouvám se, ale to byla... on má žlučník... a pan poslanec Bendl ve faktické poznámce, potom zástupce navrhovatelů, poté zpravodaj. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já jsem tady říkal v prvním i ve druhém čtení, navrhoji zamítnutí tohoto návrhu zákona, a to z důvodů, které tady dílem řekl i pan kolega Stanjura. Tenhle návrh zákona umožňuje firmám s anonymními vlastníky, získávat dotace. A jenom přečtu vládním poslancům, k čemu se zavázali a co slíbili ve svém programovém prohlášení vlády: Prosadíme konec anonymity příjemců dotací a společností obchodusících se subjekty veřejné správy. Právnické osoby s anonymními vlastníky, které nerozkryjí kompletní vlastnickou strukturu, nebudou mít přístup k veřejným zakázkám, drobným nákupům, dotacím, návratné finanční

výpomoci, úvěru z veřejného rozpočtu a majetku státu, obce nebo kraje. Stejný požadavek bude uplatňován i na jejich subdodavatele. Informace o vlastnické struktuře budou zpřístupněny veřejnosti s výjimkou zákonem stanovených omezení.

V případě, že zvednete ruku pro tento návrh zákona, pak tedy toto neplatí. Pak jste se zavázali k něčemu, co vědomě porušujete.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Nyní zástupce navrhovatelů a poté pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, jenom velmi jednoduše, protože ta vystoupení, která zde byla v předcházejících čteních, to dostatečně osvětlila. Tak jenom pro ty, kdo pozapomněli.

Za prvé, napravujeme zde chybu, která vznikla v podstatě nešťastnou náhodou při přepisu. Připomínám, že tato Poslanecká sněmovna již jednou pro tu věc hlasovala a že jenom právě tou chybou se ta věc nedostala dál, čili je to jednou odhlasováno. Pouze napravujeme chybu.

Za druhé, je třeba si uvědomit, že tady proti sobě stojí dvě různá práva. Roztířená, a to tak, že velmi roztířená majetková držba u speciálně zemědělského majetku, kde jeden majitel je neznámý, třetí je v Americe, čtvrtý v Austrálii, pátý nedohledatelný, a tak dále a tak dále. Bylo-li by tedy to opatření aplikováno přesně právě na zemědělské subjekty, značnou část těchto zemědělských subjektů odřízneme od práva čerpat dotace. Čili dosteneme je do nerovнопrávného postavení. A teď položme vedle sebe ta dvě práva. Pro zemědělce jako takové by to znamenalo tragédii, a to i pro ty, kteří přijdou po nich, v případě krachu toho podniku. Ten majetek někdo převezme a ta držba zůstane nadále takto nedohledatelná, nezjistitelná.

Ale vrátím se zpátky k tomu začátku. Tady už to jednou bylo odhlasováno a pouze napravujeme tuto chybu. Já bych poprosil, abychom toto měli na paměti a vzhledem k vysokému času přistoupili k hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan zpravodaj. Poté ještě jedna poznámka pana poslance Bendla. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Netušíš jsem, že se budeme vracet zpět k našim vyjádřením již v průběhu druhého čtení. Pro připomenutí tedy je nutno uvést, že se tímto problémem zabývala vláda na své schůzi 5. října 2015 a projednala a posoudila tento návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie. Vyslovila s tímto návrhem zákona souhlas. Vláda akceptovala při svém rozhodování snahu poslanců napravit chybu vzniklou zpracováním pozměňovacího návrhu do vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 458/2000 Sb., o podmírkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích. Po jeho projednání byl vyhlášen ve Sbírce zákonů pod

číslem 131/2015. Současně vláda upozornila na drobné legislativní chyby, se kterými jsme se vypořádali v rámci načtení legislativně technických připomínek.

Jenom ještě pro upřesnění. V § 4 odst. 12 se slovo z bioplynu mění na obnovitelných zdrojů a v § 6 se upřesňuje a vyhlašuje nové znění ustanovení odst. 8, kde se ustanovení odst. 5 nepoužije pro výrobce, který vyrábí elektřinu z vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny, a tak dále, tak jak to máte ve svých materiálech.

Znovu připomínám, že k této chybě došlo chybným zapracováním pozměňovacích návrhů, a tím pádem, musíme to tady přiznat, k chybnému hlasování Poslanecké sněmovny. V dalším jsem připraven předložit stanovisko garančního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Bendl ještě. Prosím pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já už to nebudu prodlužovat. Jenom k tomu, že se stala chyba a my ji tím jenom napravujeme. My hlasujeme, nebo budeme hlasovat o novém znění, tak jak to tady řekl zpravodaj, o novém znění toho paragrafu. Tudiž umožníme firmám v sektoru zemědělství, aby nemusely rozkrývat své vlastnické struktury. A o tom budete hlasovat a to buď potvrdíte, anebo nikoliv. Nic víc, nic miň. Já si také mohu myslet, že hlasování o zákoně o EET byla chyba. Nicméně to bylo nějaké hlasování a i tady legislativa došla k tomu, že to nebyla chyba. Prostě v tom zákoně, který jsme odhlasovali, to bylo jinak a my teď budeme hlasovat o novém znění toho zákona, které umožní, aby v zemědělství nemuseli všichni rozkrývat své vlastnické struktury. Vy jste se k tomu zavázali, vážená vládo, vážení vládní poslanci, pak tedy váš podpis buď něco znamená, anebo neznamená.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Můžeme tedy... pokud se nikdo nehlásí, rozpravu ve třetím čtení končím a budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Pane zpravodaji, to je první hlasování a pak je tam, myslím, jeden pozměňovací návrh... (Konzultace s předkladatelem a zpravodajem mimo mikrofon) Tak teď budeme hlasovat o zamítnutí návrhu, ano? Potom se budeme zabývat legislativně technickou... pozměňovacím návrhem a teď je návrh na zamítnutí, ano? Dobře... (Výhrady zpravodaje). Ještě pan zpravodaj tedy. Prosím, pane zpravodaji. (Hovoří se zpravodajem mimo mikrofon.) Aha. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Vozka: Takže děkuji. Vzhledem k tomu, že budeme načítat legislativně technické připomínky a legislativně technické úpravy potom v dalším, tak prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V tom případě ale, to se omlouvám, bych požádal některého z ministrů, jestli by neotevřel rozpravu. Pan místopředseda vlády Pavel Bělobrádek. Prosím sněmovnu o klid, abych mohl sledovat. Prosím, slovo má místopředseda vlády Pavel Bělobrádek.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl vyzvat sněmovnu, aby dávala pozor. Je to důležitý zákon. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan zpravodaj v rozpravě.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji panu místopředsedovi. Já bych v tuto chvíli velmi rád načetl mimo legislativně technickou připomínku, která prošla schvalovacím procesem a je součástí usnesení hospodářského výboru z 31. schůze, ještě legislativně technickou úpravu, která spočívá v tom, že v článku II o účinnosti se slova "1. 1. 2016" nahrazují slovy "jeho vyhlášení". Takže celé znění bude znít: Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je samozřejmě možný hlasovatelný návrh ve třetím čtení. Nyní tedy budeme postupovat podle procedury, nejprve návrh na zamítnutí, potom hlasování o změně legislativně technické a potom o návrhu zákona.

První hlasování je o návrhu na zamítnutí.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 177. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 177 z přítomných 174 pro 29, proti 120. Návrh nebyl přijat.

Nyní tedy, pane zpravodaji, první návrh.

Poslanec Vlastimil Vozka: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o legislativně technických připomínkách navržených ve druhém a třetím čtení, jak jsem uvedl v rozpravě. Pro připomenutí, první bod je: V novelizačním bodu 1 se nahrazuje slovo odst. slovem odstavec – plným slovem. Druhá legislativně technická připomínka: Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení – jak jsem uvedl v rozpravě. Můžeme hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás ještě na základě žádosti z pléna odhlasím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Vzhledem k tomu, že legislativně technické spolu nesouvisí, je to samostatný návrh, musíme hlasovat každou zvlášť. Rozumíme tomu všichni? Dobře.

Nejdříve legislativně technická úprava, kterou připomněl pan zpravodaj.

Hlasování pořadové číslo 178 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 178 z přítomných 159 pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní druhý návrh ze třetího čtení.

Poslanec Vlastimil Vozka: Ano, druhá legislativně technická úprava, načtená zpravodajem ve třetím čtení, a jak jsem již rekapituloval, celé znění článku 2 bude mít po schválení znění: Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vzhledem k tomu, že jste to načítal, předpokládám, že souhlasíte s návrhem. (Zpravodaj souhlasí.) Stanovisko navrhovatele? Také souhlasí.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 179. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 179 z přítomných 161 poslance pro 159, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím byly vyčerpány všechny návrhy, které byly k hlasování. Přikročíme k hlasování o zákonu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Vojtěcha Filipa a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 585, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Garanční výbor souhlasil.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 180 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 180 z přítomných 162 poslanců pro 128, proti 27. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji zástupci navrhovatelů a končím bod číslo 149.

Než budeme pokračovat, přečtu omluvy. Omlouvá se od 15 do 19 hodin z rodinných důvodů pan poslanec Martin Kolovratník, paní poslankyně Markéta Adamová od 13 do 14 hodin z pracovních důvodů, Daniel Korte od 12 do 13.30 z osobních důvodů a od 12.40 do 14 hodin pan poslanec David Kasal.

Dalším bodem schváleného pořadu schůze je

150.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon)
/sněmovní tisk 454/ - třetí čtení

Podle doručeného usnesení vlády České republiky z 10. února letošního roku místo ministra Chovance za vládu předloží návrh pan ministr Richard Brabec. Požádám pana poslance Jiřího Petru, který je zpravodajem, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 454/4, který vám byl doručen 20. ledna letošního roku, tedy dostatečně včas. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 454/5.

Ptám se navrhovatele, tedy pana ministra Brabce, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Rozpravu otevírám. Nemám do ní žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Ano, vidím. Prosím, pane poslanče. Potom kolega z TOP 09. Máte slovo.

Poslanec Jan Sedláček: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Tímto se přihlašuji k pozměňovacím návrhům uvedeným ve sněmovním tisku 454/4 pod označením B1, B2 a B3. Podávám podle ustanovení § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny návrh následujících legislativně technických úprav.

V pozměňovacích návrzích B1, B2 a B3 v textu, kterým se doplňují přechodná ustanovení článku 2, článku 4 a článku 6 se slova "zápis ze schůzí rady" nahrazují slovy "usnesení ze schůzí rady". Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sedláčkovi. Nyní pan poslanec Koubek a poté pan zpravodaj. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane místopředsedo. Dovolte mi jenom stručně a krátce k několika pozměňovacím návrhům. Zejména bych chtěl vaši pozornost upřít k řeči bych nesmyslnému pozměňovacímu návrhu pana poslance Karla Fiedlera, které budeme hlasovat. Jsou uvedeny potom pod číslem 12. Hlasovat společně jedním hlasováním E1, E2 a E3, vzájemná věcná souvislost.

Tady si dovolím jenom vystoupit ze své praxe zkušenosti starostů. Pozměňovací návrh se týká změny toho, když v územním obvodu obce žije podle posledního sčítání lidu alespoň 10 % občanů obce hlásících se k národnosti jiné než české, tak je zastupitelstvo povinno zřídit výbor pro národnostní menšiny, pokud o to písemně požádá spolek zastupující zájmy národnostní menšiny. Nejméně polovinu členů výboru musí tvořit příslušníci národnostních menšin. Pan poslanec zde vkládá svůj pozměňovací návrh, aby tuto polovinu výboru jmenoval spolek zastupující zájmy

národnostní menšiny. Což je věcí, která je tam navíc oproti návrhu, který přišel z ministerstva, který osobně podporuji. Myslím si, že z praxe je jasné, že dávat tuto moc různým spolkům je velmi nesmyslné, jen ze své vlastní zkušenosti, jsem starostou jedné městské části, která má deset tisíc obyvatel, a značná část občanů tam je vietnamského původu. Jenom když vám řeknu, které spolky u nás působí, s kterými jsem za těch pět let přišel do styku, tak je to Svaz Vietnamců v ČR, Asociace českých občanů vietnamského původu, Česko-vietnamská společnost, Svaz vietnamských žen v ČR, Svaz vietnamských buddhistů v ČR, Vietnamský klub stolního tenisu. A já bych chtěl vědět, kdyby toto bylo uzákoněno a v rámci mého územního obvodu spolek, třeba Vietnamský klub stolního tenisu, zdali by požádal o zřízení tohoto výboru, tak zdali bych byl opravdu nucen jmenovat na základě toho, koho mi deleguje tento spolek.

Nechci to zlehčovat, jenom jsem chtěl uvést tu absurditu toho. Myslím si, že vládní návrh, který to pozměňuje, že je povinnost zřídit ten výbor a polovina že musí být zástupci té národnostní menšiny, tak je, myslím, napravo v pořádku, ale prosím, samospráva je od toho, aby si o těchto věcech rozhodovala sama. Nedělejme ze samosprávy protektorát. Nediktujme jim, koho oni mají poslouchat. Je to věcí zastupitelstva. Nerozhoduje o tom rada, zastupitelstvo, které je složeno i z opozice, tam se musí dojít ke konsenzu, a můžu vás ujistit, že ze svých vlastních zkušeností vím, že spíše bývá problém zajistit si dostatek lidí, kteří by mohli v takovýchto výborech pracovat, než že by ten přetlak byl takový, aby starosta, resp. zastupitelstvo bylo nuceno tam někoho delegovat na základě třeba i účelově vytvořeného spolku, který by první na základě sčítání lidu přišel na to, že už překročila tato národnostní menšina požadované kvorum 10 % občanů obce hlásících se k národnosti jiné než české, statistický úřad to vyhlásí, teď si to vymyslím, třeba 31. ledna, a 1. února přijde od nějakého no name spolku, který tam doposud nepůsobil, žádost o zřízení tohoto výboru, a ten starosta a to zastupitelstvo dostaneme tímto pozměňovacím návrhem vyloženě do pasti.

Moc bych prosil, abychom tento pozměňovací návrh nepodpořili. Ostatně ani výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který byl garančním, nepodpořil.

A potom, protože tady nevidím ani paní poslankyni Černochovou, která podala pozměňovací návrhy, které se týkají bodu C, z nichž některé výbor pro veřejnou správu, regionální rozvoj akceptoval, některé nedoporučil. Já bych vás osobně jakožto pražský poslanec chtěl poprosit, abychom podpořili všechny, neboť všechny tyto návrhy se týkají sladění zákona o hlavním městě Praze vůči zákonu o obcích. Jsou to všechno, dá se říci, technické věci. Ty, které už upravuje zákon o obcích, ale pouze v zákonu o hlavním městě Praze byly upravovány jinak. Tak ač jsou tam asi dvě nedoporučení, tak bych vás chtěl tímto jakožto pražský poslanec požádat o podporu, abychom sladili např. stejnou míru odměňování u zastupitelů a odchodného jak u zákona o obcích, tak u zákona o hlavním městě Praze.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Koubkovi. Nyní bude pokračovat pan zpravodaj, v rozpravě pořád. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Petrů: Vážený pane předsedající, chtěl bych prezentovat stanovisko garančního výboru, který se sešel na své 36. schůzi 3. února letošního roku a příjal usnesení 164, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných v návrhu zákona v určitém pořadí. Hlasovat tedy nejprve o legislativně technických, které zazněly k tomuto zákonu, dále hlasovat společně v jednom hlasování o souboru pozmeněujících návrhů uvedených v bodech pod písmenem A, čili A1, A2, A3 dohromady. Za třetí hlasovat potom společně o pozmeněujících návrzích uvedených pod bodem B, tedy B1, B2, B3. Potom samostatně hlasovat o bodech C1, C2, C3, C4, C5, C6, také bodech D1 a D2. Hlasovat společným hlasováním o bodech E1, E2, E3, mají vzájemnou souvislost. Hlasovat samostatně o bodu F1 a hlasovat společně jedním hlasováním o bodech F2 a F3, které mají také vzájemnou souvislost. Potom hlasovat o zákonu jako o celku.

Podotýkám, že v tom usnesení jsou také stanoviska výboru pro veřejnou zprávu, regionální rozvoj, která budu prezentovat při samostatném hlasování, a také při samostatném hlasování vždy uvedu, čeho se jednotlivý pozmeněnovací návrh týká. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Protože jsem ještě rozpravu neuzavřel, do rozpravy se hlásí pan poslanec Martin Kolovratník a jistě se může vyjádřit i k proceduře hlasování, kterou už pan zpravodaj přednesl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Kolegyně, kolegové, nebudu k proceduře hlasování, ale přece jen mi to nedá. V jedné větě bych rád poprosil o vaše laskavé zvážení podpory návrhů pod čísly B1, B2 a B3, které jsem podal já. Týká se toho, že zastupitelstva obecní a krajská by měla na internetu zveřejnit elektronicky záznam svých hlasování, včetně jmenovitého hlasování, a netýká se to rad, pouze zastupitelstev.

Neměl bych už dlouze k tomu bodu mluvit v souladu s jednacím řádem. Jenom chci říct, že jsem tu věc předjednával s některými z vás. Obecně s tím problém nebyl. Na druhou stranu jsem zaznamenal obavu, aby to neznamenalo velké náklady pro malé obce. Věřím, že při dnešním stavu výpočetní techniky to tak složité a těžké není, a myslím si, že když my jako členové nejvyššího zákonodárného sboru, je na nás vidět a každý svůj návrh a každé své hlasování máme zveřejněno, že je úplně normální a běžné, aby to stejně fungovalo i na obcích. Tak si dovolím poprosit o podporu tétoho návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Hájek, připraví se pan poslanec Bendl, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem při projednávání EET tady apeloval na to, abychom skutečně ctili jednací řád a § 95

odst. 2 (potlesk vpravo), který hovoří, že při projednávání ve třetím čtení, necitujte mě doslova, mají být projednávány v rozpravě pouze legislativně technické změny, gramatické chyby, překlepy atd. Pan kolega Kolovratník ani pan Koubek toto nedodrželi. Takže já se stanu donkichotem a budu pokaždé vystupovat a upozorňovat, a v případě, že předsedající nebude respektovat toto mé sdělení, budu žádat a budu dávat námitky k předsedajícímu. A záleží na nás 175 přesácích, jak jsem o vás hovořil, jak se k tomu postavíme. A my máme tu sílu skutečně přesvědčit předsedajícího, aby skutečně vedl toho, který stojí za tímto pultíkem, aby dodržoval jednací řád § 95 odst. 2, který hovoří přesně o tom, co se má v rozpravě při třetím čtení dělat, co se tady dodržovalo do roku 1997. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, vyvolal jste velkou řadu faktických poznámek. Nyní pan poslanec Bendl k faktické poznámce, poté pan poslanec Kučera, Novotný, Stanjura a Koubek. To jsou elektronicky přihlášení, kteří mají přednost. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Milý pane donkichote prostřednictvím předsedajícího, ve druhém čtení načítáme pozměňovací návrhy, ve třetím čtení máme právo se k nim vyjádřit, komentovat je, případně podat návrhy na zamítnutí atd. atd. To je přece jasné. My se nemůžeme ve druhém čtení vyjadřovat k něčemu, co je v průběhu druhého čtení vyjadřováno. V tomto ohledu se musím zastat svých předčeňků.

Nicméně já jsem opačného názoru než pan kolega Kolovratník a chci tady říct, že dávat povinnost všem obcím, všem obcím, kolem šesti tisíc obcí máme v ČR, aby zavedly elektronické hlasování a investovaly do těch systémů, je podle mě nedomyšlené. Naprostá většina měst, obcí už to má, vždycky tak, jak jim finanční prostředky dovolí, všem to zatím nedovolily, protože u malých obcí je to komplikace. U velkých obcí už to zpravidla existuje. U krajů o tom vůbec nediskutuji. Myslím si, že je to nadbytečný návrh, který je možné odmítnout, neboť stejně tak postupně jednotlivá zastupitelstva, tak jak jim finance umožňují, tento systém z hlediska transparentnosti svého rozhodování zavádějí. Proto já ten návrh nepodporuji z toho praktického důvodu, nehledě na to, že se tak na městech a obcích děje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Michal Kučera s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já si myslím, že mému předčeňku panu poslanci Hájkovi se ještě dostane odborné a kvalifikované vysvětlení, co onen dotyčný paragraf znamená. Já samozřejmě chápu snahu poslance z hnutí ANO omezovat diskusi. Přece parlament není žádná žvanírna. Tady se má makat. To je asi to nejdůležitější, co by tady mělo být. Já bych skutečně panu poslanci Hájkovi prostřednictvím pana předsedajícího doporučil, aby si onen paragraf přečetl, zamyslel

se nad ním a zkusil si ho nechat možná i od nějakého právníka vysvětlit, pokud samozřejmě není dostatečně právně vzdělán, to nejsme mnozí z nás a skutečně využíváme oněch právních porad, a pak teprve se snažil omezovat diskusi.

Omezit diskusi je velice jednoduché. Zničit parlamentní demokracii je také velmi jednoduché. Ale problém je onu demokracii dodržovat. Z úst pana poslance Hájka slyšíme právý opak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Martin Novotný. Také k faktické poznámce. Připraví se pan kolega Koubek k faktické poznámce, pak kolega Birke. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Děkuji. Já tedy zkusím navrhnut ten výkladový návod pro pana kolegu Hájka. A říkám to jako absolvent zkoušky z formální logiky.

To slovo rozprava je slovo obecné a znamená diskusi a zároveň možnost podat návrhy. Rozpravu tedy nelze tou další podmínkou omezit. Ta pouze říká, že v ní tentokrát kromě diskuse nemůže zaznít jiný návrh než ten, který je v tom zákoně o jednacím rádě výslovně vyjmenován. Všichni víme, jaké návrhy to jsou, to jest legislativně technické a podobně. Ta formální logika je v tomhle jasná, myslím si, že ten širší výklad zastává dostatečná část poslanců v této Poslanecké sněmovně. Tím pádem ten paragraf je minimálně víceznačný, ale ta formální logika jasné říká, že rozprava, to jest diskuse, což je principiální obsah rozpravy, je možná. V tom smyslu se domnívám, že se pan kolega Hájek mylí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Novotnému. Nyní pan poslanec Koubek k faktické poznámce. Připraví se pan kolega Birke. Prosím pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane místopředsedo. K panu poslanci Hájkovi vaším prostřednictvím. A kdy tedy se může poslanec vyjádřit na plénu k návrhu, který byl podán ve druhém čtení? Vy stejně jako já jsme tady noví poslanci v tomto volebním období. Když tady vystoupí poslanec XY, který ve druhém čtení v podrobné rozpravě nače pozměňovací návrh, tak mi prosím řekněte, kdy já mohu vystoupit se svým tří- čtyřminutovým vystoupením, déle to asi nebylo, a když chci poukázat na absurdnost nějakého pozměňovacího návrhu, respektive důsledky tohoto pozměňovacího návrhu, kdy k tomu mohu vystoupit na plénu? Ono nestačí jenom číst, ono je možná potřeba někdy také trošku myslet, pane poslanče. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Koubkovi. Nyní pan poslanec Birke, připraví se paní kolegyně Langšádlová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Birke: Děkuji vám, pane předsedající. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, já si dovolím reagovat na pozmeňovací návrh kolegy Martina Klovratníka. Já si vůbec nedokážu představit, že by... Máme v České republice přes šest tisíc obcí. A já teď mluvím především o obcích prvního stupně, které mají rozpočty velmi, velmi napjaté. Vůbec si nedokážu představit, že by si každá ta obec měla koupit hlasovací zařízení. A teď tady nehovořím o tom, jestli to hlasovací zařízení stojí 100 tisíc, nebo 200, nebo 300 tisíc. Prostě zkrátka a dobré to bude pro ty obce velká zátěž.

Jenom chci říci, že v jednacím řádu každého zastupitelstva je, že když na základě jakéhokoliv zastupitele, který se přihlásí o slovo a požádá o jmenovité hlasování, tak to umožňuje jednací řád zastupitelstva. A já si myslím, že bychom jenom zatěžovali v tomto případě jednoznačně ty jedničky a v některých případech i dvojky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Děkuji panu poslanci Birkemu. A nyní paní poslankyně Langšádlová. Připraví se pan poslanec Hájek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Ještě než začnete hovořit, pan kolega Korte ruší zbylou část své omluvy, už je přítomen. Doufám, že tím dostatečně uklidním sněmovnu, abychom už dál nevystupovali mimo tento bod. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, já jsem se chtěla, prostřednictvím pana předsedajícího pana poslance Hájka opravdu zeptat, jak si představuje ten postup? Já mám vážné obavy, že pan kolega je dezorientován, že opravdu návrhy, které probíhají ve druhém čtení v podrobné rozpravě, které tady nejsou diskutovány, a v podrobné rozpravě druhého čtení k nim již není možno vést diskusi a vyjádřit se, musí být komentovány v případě, že k nim máme výhrady, opravdu v tom třetím čtení. Já mám obavy, pane kolego, že došlo k nějakému logickému nedorozumění a že jste trochu zmaten z legislativního procesu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Langšádlové. Nyní pan poslanec Hájek ve faktické poznámce. Připraví se paní poslankyně Fischerová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já se omlouvám. Já jsem se 30 roků řídil bezpečnostními předpisy. Bezpečnostními předpisy. A ten bezpečnostní předpis vždycky musel jednoznačně stanovit kritéria, musel jednoznačně stanovit, jak se má člověk chovat. Jestli jsem měl v bezpečnostním předpisu stanovené, že těžba může být pouze za předpokladu, že 1,5 % metanu, tak jsem si nemohl svévolně vykládat, že těžba není jenom těžba, že si mimo jiné v době těžby můžu udržovat stroj, můžu si tam dělat cokoliv. Takže z mého pohledu, já se omlouvám, ale skutečně já když vidím nějaký text napsaný, tak ho vidím v díce předpisu, kde každé slovo má svůj význam.

Já se samozřejmě poradím, já nejsem právník. Z mého laického pohledu celý ten odstavec mi dává jasně na vědomí, že skutečně v té rozpravě by se mělo diskutovat o těch legislativně technických změnách nebo úpravách. Pokud se myslím, přijdu tady, omluvím se, nejsem právník. Nechám si to proanalyzovat právnický, potom se vám případně omluvím. Ale z mého pohledu, omlouvám se, beru to tak, že skutečně tento paragraf nebo odstavec obcházíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Fischerová. A mám další tři přihlášené k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Fischerová. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Ano, děkuji vám za slovo, pane předsedající. (Předsedající: Připraví se kolega Blažek, omlouvám se.)

Vážené dámy, vážení kolegové, ono už tady něco z toho bylo řečeno, ale já v souladu s jednacím řádem ve třetím čtení chci poukázat právě na pozměňovací návrh jak kolegy Sedláčka, tak Kolovratníka, protože pan poslanec Birke, tedy prostřednictvím pana předsedajícího, řekl částečně už něco, co chci nyní říci i já.

Zastupitelstva města opravdu mají možnost si vyžádat, že chtějí být jmenovitě uvedeni, jak hlasovali. To je jedna věc. Druhá věc. Kdyby došlo k liteře a byl schválen tento pozměňovací návrh, tak poté jednak může dojít ke zvýšeným nákladům na pořízení toho hlasovacího zařízení, a když ne, tak je samozřejmě možnost takzvaně pěšky všechno sepisovat. Ale pak dojde k tomu, že se významně protáhne jednání zastupitelstva města, kraje a potažmo. Takže i já jsem chtěla vyjádřit, v souladu s jednacím řádem tedy, že s tím pozměňovacím návrhem z těchto důvodů nesouhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Fischerové i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní je na řadě s faktickou poznámkou kolega Blažek. Připraví se pan poslanec Laudát, Tejc a Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já jenom – krátká reakce na pana poslance Hájka. A velmi přátelsky, vaším prostřednictvím, ti, Josefe, říkám, hovoří's o dvou věcech. Abys tady nebyl donkichot. A potom jsi říkal, bezpečnostní předpisy. Takže prosím, vaším prostřednictvím (obrací se na předsedajícího) přijmi mou prosbu, nebo radu, abys z důvodu vlastní bezpečnosti už k tomu nevystupoval, aby se z tebe nestal "donchichot". Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Blažkovi za dodržení času. Nyní pan poslanec Jeroným Tejc. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážené dámy, vážení páновé, myslím, že není třeba ztrácat neustále čas debatou o tom, jestli se má, nebo nemá vystupovat ve třetím čtení. Myslím, že tahle věc už je zralá na debatu předsedů klubů, ale především na debatu podvýboru pro parlamentní procedury, tak abychom případně navrhli změnu jednacího řádu. Myslím si, že je správné, aby bylo možné, a z logiky věci pramení, vyjádřit se k pozměňovacím návrhům ve třetím čtení. Na straně druhé s ohledem na to, že zasedají garanční výbory, které se znova vyjadřují ke všem pozměňovacím návrhům, je zbytečné, abychom tady mluvili hodiny a hodiny. Takže si myslím, že kompromis by mohl být v tom, že každý bude mít zhruba pět minut kromě samozřejmě těch s přednostním právem vystoupení, na to, aby se vyjádřil k pozměňovacím návrhům. Samozřejmě i tak bude mít každý klub možnost poslat jednoho svého zástupce s tím, aby vystoupil se stanoviskem klubu bez omezení. A myslím si, že pokud někdo chce něco sdělit, tak to během pěti minut určitě zvládne. Jakákoli doba nad pět maximálně deset minut si myslím, že už ve třetím čtení je skutečně neproduktivní.

To znamená, já mohu slíbit, že svoláme toto jednání a pokusíme se najít shodu. Myslím si, že i v rámci té debaty můžeme debatovat o tom, zda by třetí čtení mohlo nebo nemohlo probíhat i v jiných hodinách, než které jsou dnes pevně stanoveny. Ale myslím si, že je to spíše na debatu ve výborech než tady na plénu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji na přesné dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Bendl, protože ostatní se odhlásili s faktickou poznámkou. Tak, kolega Schwarz se neodhlásil. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Budu opravdu stručný. Jenom k panu kolegovi Tejcovi, který odešel. Často tady žádáme o projednání návrhu zákona i v jiných výborech. A často to neprojde. Tudiž ti poslanci, kteří se věčně chtějí zabývat tou danou problematikou ve výborech, ke kterým to třeba náleží, tak to často odmítáte. To musíte taky vzít na vědomí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Schwarz se přihlásil ještě k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré odpoledne všem, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já bych se chtěl vyjádřit k pozměňovacímu návrhu svého kolegy. Já mu rozumím. Má rád výpočetní techniku, ta doba jde dopředu. Ale já se vrátím k zastupitelstvu, proč je. Mnohdy na těch malých obcích je zastupitelstvo kvůli tomu, aby se sešli na obci, a občané tam mohou přijít. A my tímto, když to bude takhle fungovat, tak je donutíme, že tam chodit nebudou a na svoje zastupitele nebudou moci reagovat. Když je na tom zastupitelstvu, tak je občanovi umožněno říci, co chce. A mnohdy na těch menších obcích, když tam ti lidé přijdou, tak zastupitelé změní svůj názor. Já si myslím, že není všechno třeba elektronicky dělat, že se po

zastupitelstvu podívám, jak to bude. To pak ta zastupitelstva můžeme za chvilinku utajit a kontakt občanů se zastupitelstvem, s obcí zmizí.

To je pouze můj náhled. Tak to jsem vám chtěl připomenout. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Schwarzovi. To byl poslední poslanec, poslankyně přihlášený do rozpravy ať už k faktické, nebo řádné poznámce. Hlásí se ještě někdo do rozpravy ve třetím čtení? Není tomu tak. Rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj závěrečné slovo také ne. Ale proceduru hlasování. Prosím ale zopakovat, přece jen jsme měli některé věci mezi tím. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Petrů: K proceduře hlasování trochu rychleji, neb se to opakuje. Takže o pozměňujících návrzích A1, A2, A3 hlasovat společně jedním hlasováním. O B1, B2, B3 společným hlasováním. Samostatně o pozměňujících návrzích C1, C2, C3, C4, C5, C6, D1 a D2. Dále potom společným hlasováním E1, E2, E3. Samostatně F1. A společným hlasováním F2, F3 s tím, že nejdříve budeme hlasovat o legislativně technických změnách načtených při třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Protože jde o 15 hlasování, tak raději to schválíme jako proceduru. Má někdo námitku? Nemá.

Budeme hlasovat o proceduře hlasování v hlasování číslo 181, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 181. Z přítomných 170 pro 156, proti 1. Návrh byl přijat. Budeme se tedy tím řídit.

Prosím pana zpravodaje, aby přednášel jednotlivé návrhy a vyjádřil se k nim. Stejně tak pan ministr Brabec. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jiří Petrů: Nyní budeme hlasovat o legislativně technických úpravách podle § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny a ten, který byl přednesen, doporučuji. (Ministr: Doporučuji.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 182, dvakrát doporučení k legislativně technickým úpravám. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování 182, z přítomných 170 pro 155, proti nikdo. Legislativně technické úpravy byly přijaty. Nyní návrhy.

Poslanec Jiří Petrů: Dále budeme hlasovat jednotným hlasováním o bodech A1, A2, A3. Jsou to také legislativně technické pozměňující návrhy, které zazněly na výboru pro veřejnou správu. Moje stanovisko je doporučující. (Ministr: Souhlas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nejdřív vás odhlásím na požadavek z pléna a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, zahájim hlasování číslo 183. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 183. Z přítomných 157 pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Petrů: Dobrě. Budeme hlasovat jedním hlasováním o bodech B1, B2, B3, ale ve znění legislativně technické úpravy, která byla dnes načtena. Stanovisko výboru pro veřejnou správu je nedoporučující. (Ministr: Stanovisko neutrální.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 184 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 184. Z přítomných 158 pro 14, proti 74. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Petrů: Je to návrh C1. Je to úprava v oblasti evidenčních, popisných a orientačních čísel budov, který předložila kolegyně Černochová. Stanovisko výboru nebylo k tomuto přijato. (Ministr: Stanovisko nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 185. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 185. Z přítomných 160 pro 70, proti 66. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Petrů: Dále budeme hlasovat o bodu C2. Výbor pro veřejnou správu doporučuje. Jedná se o úpravy v oblasti odměňování členů Zastupitelstva hlavního města Prahy. (Ministr: Nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 186. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 186. Z přítomných 161 poslance pro 74, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jiří Petrů: C3 je také pozměňující návrh kolegyně Černochové. Stanovisko výboru pro veřejnou správu je doporučující. (Ministr: Stanovisko nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 187 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 187. Z přítomných 161 poslance pro 69, proti 67. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Petrů: C4. Týká se opět návrhu paní kolegyně Černochové. Věcně se týká odměny poskytnuté po ukončení funkčního období. Stanovisko výboru pro veřejnou správu nebylo přijato. (Ministr: Stanovisko nesouhlasné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 188 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 188, z přítomných 162 poslanců pro 68, proti 76. Návrh nebyl přijat. Další návrh

Poslanec Jiří Petrů: C5, pozměnovací návrh kolegyně Černochové. Věcně se týká odvolávání vedoucích odborů městské části tajemníkem úřadu městské části. Stanovisko výboru je doporučující. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 189. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 189, z přítomných 162 pro 131, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Petrů: C6 je poslední pozměnovací návrh kolegyně Černochové. Týká se pravomoci ředitele Magistrátu hlavního města Prahy. Stanovisko výboru pro veřejnou správu je doporučující. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 190. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 190, z přítomných 162 pro 161, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Petrů: Dostáváme se k pozměnovacím návrhům kolegy Hovorky D1, D2 se týká v podstatě provádění kontroly nakládání s obecním majetkem jednak výboru kontrolního i finančního. Zde je u obou dvou, ale budeme hlasovat tedy o D1, nedoporučující stanovisko výboru pro veřejnou správu. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 191 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 191, z přítomných 162 pro 38, proti 106. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Petrů: D2, avizovaný pozměňovací návrh kolegy Hovorky. Výbor pro veřejnou správu nedoporučuje. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 192 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 192, z přítomných 162 pro 40, proti 105. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Petrů: Další návrhy E1, E2, E3 budeme hlasovat společně, jsou to pozměňovací návrhy kolegy Fiedlera a bylo již avizováno, týká se to výboru pro národnostní menšiny. Stanovisko výboru je nedoporučující. (Ministr nesouhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 193 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 193, z přítomných 162 pro 30, proti 111. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jiří Petrů: Jsou to návrhy F1 poslance Radka Vondráčka. Stanovisko výboru pro veřejnou správu je doporučující. Týká se to zákona o hlavním městě Praze, finanční výpomoci. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 194 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 194, z přítomných 162 pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Poslední návrh.

Poslanec Jiří Petrů: Je společné hlasování o bodech F2, F3 kolegy Radka Vondráčka. Týká se to změny zákona o obcích a o hlavním městě Praze, a sice slibu člena zastupitelstva městské části obvodu. Stanovisko výboru je doporučující. (Ministr souhlasí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 195. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 195, z přítomných 162 pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, pane zpravodaji?

Poslanec Jiří Petru: Ano, pane předsedající, mně nezbývá než doporučit hlasovat o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Protože jsme hlasovali o všech návrzích, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), podle sněmovního tisku 454, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 196 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 196, z přítomných 162 pro 132, proti 14. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji panu ministrovi Richardu Brabcovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 150.

Na začátku této série jsme si schválili zařazení bodu číslo

177.

Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb.
/sněmovní tisk 425/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů už zaujal své místo zástupce navrhovatelů pan poslanec Petr Fiala, zpravodaj garančního výboru, ústavněprávní výbor, poslanec Vlastimil Vozka. Komplexní pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 425/4, který byl doručen dne 28. ledna letošního roku. Garanční výbor se tímto návrhem zákona nezabýval, neboť tak rozhodla Poslanecká sněmovna ve druhém čtení.

Táži se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Slovo má pan poslanec Petr Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, páni poslanci, jenom velmi stručně připomenu, že se jedná o jednoduchou úpravu zákona o stavebním spoření, která má umožnit rodičům, kteří spoří pro nezletilé děti, aby mohli se zůstatkem spoření nakládat bez souhlasu opatrovnického soudu, který je teď pravidelně vyžadován.

V průběhu projednávání v rámci prvního a druhého čtení došlo k jakési shodě, jejímž výrazem je i kompromisní návrh ústavněprávního výboru, který zavádí dvě podmínky. Jednak aby to spoření trvalo šest let z důvodu státního příspěvku a ta

druhá podmínka je, že musí souhlasit oba zákonné zástupci, tedy rodiče. Myslím, že jsou to rozumné podmínky, a za navrhovatele konstatuji, že s tímto pozměňovacím návrhem budeme souhlasit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevím rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přikročíme k hlasování o komplexním pozměňovacím návrhu. Prosím, pane zpravodaji, seznamte nás s procedurou hlasování. Prosím o přednesení pozměňovacího návrhu a před hlasováním se k němu vyjádřete. Máte slovo.

Poslanec Vlastimil Vozka: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Konstatuji tedy, že sněmovní tisk 425 prošel legislativním procesem, jak jste uvedli ve svém úvodním slově k tomuto tisku. 28. ledna 2015 jsme schválili zkračení lhůty, což vše umožňuje, abychom dnes rádně tento sněmovní tisk projednali. Všechny pozměňovací návrhy a všechno je předmětem tisku 425/4. Proto můžeme přistoupit k proceduře, která není složitá, a to je prvním hlasováním o komplexním pozměňovacím návrhu, který schválil ústavněprávní výbor na své 50. schůzi dne 14. ledna, a hlasováním o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Myslím, že není potřeba hlasovat. Je to jednoduchá záležitost. Pokud nikdo nic nenamítá proti postupu předsedajícího, budeme nyní hlasovat o komplexním pozměňovacím návrhu. Stanovisko zpravodaje je souhlasné. Pan navrhovatel se ve svém vystoupení v rozpravě vyjádřil také souhlasně. Jestli to chcete zopakovat, pane poslanče? (Navrhovatel souhlasí.)

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 197, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 197 z přítomných 162 pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Protože to byl jediný pozměňovací návrh a ten byl vyčerpán, přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Pavla Blažka, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb., podle sněmovního tisku 425, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 198 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 198. Z přítomných 163 poslanců pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji a končím bod 177.

Můžeme pokračovat bodem

152.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 546/ - třetí čtení**

Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí Andreji Babišovi, že už je u stolku zpravodajů, stejně tak jako zpravodaj garančního rozpočtového výboru poslanec Roman Kubíček. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 546/4, který byl doručen dne 20. ledna 2016, tedy včas pro dnešní jednání. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 546/5.

Ptám se pana navrhovatele, jestli se hlásí o slovo. Má zájem. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo. Prosím Sněmovnu o klid.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych uvedl návrh novely rozpočtových pravidel.

Předložený návrh zákona obsahuje zejména ustanovení, která rozšiřují výčet subjektů Státní pokladny, konkrétně se jedná o Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, ostatní zdravotní pojišťovny, svazy zdravotních pojišťoven a Správu železniční dopravní cesty, a ustanovení, která s tímto rozšířením souvisí. Vzhledem k tomu, že v rámci druhého čtení byla téměř výhradně diskutovaná problematika související s podřazením účtu zdravotních pojišťoven pod souhrnný účet Státní pokladny, chtěl bych proto zde nyní dovysvětlit některé otázky a ujistit vás, že obavy vyjádřené některými z vás nejsou namístě.

Za prvé, k otázce oddělenosti státního rozpočtu od systému veřejného zdravotního pojištění. Tady vystoupili kolegové Kučera a Heger.

Těžko lze striktně oddělovat státní a ostatní veřejné prostředky. Soustava veřejných rozpočtů je se státním rozpočtem těsně propojena. Stát navíc ostatní veřejné subjekty kontroluje, nastavuje jim pravidla hospodaření a toto je jedno z nich. Stát dotuje systém více než z jedné čtvrtiny. Tato dotace roste absolutně relativně. Pokaždé, když některá zájmová skupina ve zdravotnictví požaduje více prostředků, požaduje zároveň zvýšení této dotace ze státního rozpočtu.

Za druhé, k otázce obav, že stát bude využívat peníze určené na péči na financování státního dluhu, vystoupili kolegové Marková, Heger, Vilímec.

Toto je stejně nesmyslný argument jako tvrzení, že peníze na péči nyní využívají komerční banky k investování a úvěrování klientů. Prostředky nadále zůstanou ve vlastnictví zdravotních pojišťoven a nehrizí, že by je nebylo možné použít na péči.

Za třetí, k otázce obav, že bude ohrožena platební schopnost zdravotních pojišťoven v souvislosti s oprávněním Ministerstva financí stanovovat pojišťovnám

termín a rozsah plateb. Připomínky byly ve zdravotním výboru – pan Hovorka a pan Skalický.

Záměrem Ministerstva financí není, aby zdravotní pojišťovny neměly prostředky na platby nemocnicím a lékařům. Komerční banky jim dnes přece také stanovují, stejně jako jiným klientům, limity na bezhotovostní i hotovostní operace. Například není možné, aby si zástupce pojišťovny šel vybrat miliardu korun bez předchozího ohlášení v hotovosti. I bankám se musí nahlašovat mimořádné výběry či nadlimitní platby dopředu, aby prostředky byly včas a v určité výši připraveny. Ministerstvo financí má již více než deset let oprávnění stanovovat termíny a rozsah platebního režimu všech výdajů státního rozpočtu a povolovat jeho výjimky. Sem náleží například i platba za státní pojištěnce nebo výdaje na důchody. Toto oprávnění nikdy v historii neohrozilo hladkou realizaci platebního styku státu.

Za čtvrté, k otázce obav, že se jedná o skrytou cestu a další krok ke zrušení plurality zdravotních pojišťoven, vystoupili kolegové Stanjura, Heger, Marková.

Ministerstvo financí žádne takové záměry nemá. Stane se pouze to, že místo komerčních bank bude vést účty Česká národní banka. To nijak neomezuje hlavní činnost pojišťoven na smlouvání a zaplacení kvalitní a dostupné péče pro svoje pojištěnce. Kromě toho nabízíme nástroj k posílení konkurence pojišťoven prostřednictvím fondu prevence.

Za páté, k otázce obav, že zaměstnanecké pojišťovny nebudou mít na preventivní programy. Zdravotní výbor – pan Hovorka. (V sále je velký hluk!)

U zaměstnaneckých pojišťoven činí aktuálně úrokové příjmy průměrně jen zhruba jednu desetinu zdrojů na financování preventivních programů, klesají úrokové sazby. Takže se bude jednat o nevýznamný výpadek. Nicméně i tak navrhujeme v nově zákona o zaměstnaneckých pojišťovnách dva nové zdroje fondu prevence: převod promile ze základního fondu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo vlády, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Tentokrát by se měl ztišit pravý kout. Děkuji. Můžete pokračovat, pane místopředsedo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Tam je úspora na poplatcích za bankovní služby z tohoto fondu a neomezený převod z provozního fondu. Čím efektivněji bude pojišťovna zajišťovat svůj provoz, tím více může přidat na preventivní programy.

Za další, k otázce obav z toho, že dojde k poklesu komfortu plátců pojistného, vystoupil pan poslanec Stanjura.

Na pobočkách pojišťoven budou moci plátcí pojistného i nadále platit kartou prostřednictvím terminálu některé z bank, aniž by k tomu potřebovala pojišťovna účet v bance. Bude možné nadále přijímat hotovost. Vkládat ji bude možné na účty u České národní banky prostřednictvím poboček komerční banky i tam, kde nesídlí pobočka České národní banky.

Za další, k otázce obav, že hrozí výpadky pojistného. Připomínka zdravotního výboru – pan kolega Hovorka.

Výpadky mohou hrozit u těch plátců, kteří nezaregistroují změnu. Proto navrhujeme přechodné období pro příjmové účty. U specifických případů, například dlouholeté exekuce, je možná dlouhodobější výjimka.

Za další, k otázce obav z toho, že Česká národní banka nebude nové povinnosti zvládat. Připomínka zdravotního výboru – pan Hovorka.

Pokud Česká národní banka nyní zvládá obsluhovat Českou správu sociálního zabezpečení, která eviduje stejné množství plátců pojistného jako všechny pojišťovny dohromady, ještě více příjemců dávek by neměl být problém.

K otázce obav, že změna bude stát zdravotní pojišťovny hodně peněz. Připomínka zdravotní výbor – kolega Hovorka.

Náklady budou jednorázové kvůli informování plátců o změně úprav systému ICT. Budou se však pohybovat v řádu několika málo procent celkových provozních nákladů, navíc pojišťovny upravují své ICT systémy prakticky neustále.

Na závěr bych chtěl říci, že zahrnutím účtu zdravotních pojišťoven pod souhrnný účet státní pokladny bude dosaženo zpomalení růstu státního dluhu a kontroly nad hospodařením vybraných subjektů. Cílem novely je generování rozpočtových úspor prostřednictvím snížení úrokových nákladů na financování státního dluhu, další zefektivnění emisní činnosti státu na finančním trhu a snížení nejistot v oblasti financování státního dluhu. Možnost disponibility s prostředky vedenými na vybraných účtech však nebude (řečeno bude) touto novelou nikterak omezena. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministrovi financí. Nyní otevříám rozpravu. První přihlášený je pan poslanec Vilímec, připraví se paní poslankyně Marková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, dámy a pánové, já jsem k tomuto tisku vystupoval v prvním i ve druhém čtení a dal jsem si práci a zjišťoval, kolik vlastně od toho roku 2000 bylo přijato novel. A ono jich je 56. Když jsem se prokousával těmi pozměňovacími návrhy, tak to bylo velmi komplikované a už to samo ve mně budí takový neblahý pocit, že opětovně měníme něco, co bylo svého času dohodnuto věcně i časově. Tam je už několik různých pozměňovacích opatření v těch zákonech apod. Navíc efekt z této změny, a netýká se to jenom pojišťoven, týká se to i např. příspěvkových organizací státu, je velmi problematický.

Já vezmu nejprve ty státní příspěvkové organizace, o nich se tady moc nemluví. Ty podle novely zákona z roku 2012 měly povinnost do pěti let převést své peněžní účty pod Státní pokladnu, pod Českou národní banku, tzn. měly povinnost převést účty k 31. 12. 2017. Zeptám se, pokud chtělo Ministerstvo financí tento termín nějak výrazněji uspíšit, byť to bylo dohodnuto se všemi relevantními subjekty, tak se to mohlo udělat při poslední velké novele, která byla přijata zhruba před rokem,

20. ledna 2015. Po roce opětovně začínáme měnit něco, co tady bylo dohodnuto. Nevím, proč to Ministerstvo financí nenavrhovalo před tím rokem. Možná proto, že pan ministr financí, nebo Ministerstvo financí mělo ještě k dispozici prostředky z dříve vytvořených rezerv a teď už je nemá. Možná proto, že to pan ministr Babiš tehdy nepožadoval. Dnes máme 10. února a nelze vyloučit, pokud novela dopadne nějak kontroverzně v tom hlasování, že tu novelu vrátí Senát a přijetí zákona se koneckonců zase zpozdí. A i kdyby zákon nabyl účinnosti někdy v květnu, tak počítejme – to urychlení třeba u příspěvkových organizací je pouze v řádu měsíců. A my kvůli tomu měníme ustanovení, která platila. A ty příspěvkové organizace i komerční banky se na to připravily. (Hluk v sále.)

Pokud se týká zdravotních pojišťoven, o tom zde také padlo již mnohé a určitě ještě padne. Já považuju snahu podřídit veřejné zdravotní pojištění pod Státní pokladnu za nesprávné, kontroverzní a i jako pojištěnec s tím nemohu souhlasit. Návrh totiž jde proti základní zásadě systému veřejného zdravotního pojištění, tj. financování zdravotní péče odděleně od státního rozpočtu prostřednictvím zdravotních pojišťoven. Tímto krokem co dělá de facto stát? Bere zpět vybrané zdravotní pojištění pro své účely spojené s financováním státního dluhu. Myslím, že před takovými deseti lety nebo i před pěti lety by takový návrh nemohl nikdo podat. Se zlou by se potázal.

K pozměňovacím návrhům, protože vidím, že už se blíží ona druhá hodina, a k postupu hlasování, který byl schválen na rozpočtovém výboru. Těch návrhů je poměrně hodně. Některé z nich se překrývají, některé z nich se vylučují, a to i v případě návrhu výboru pro zdravotnictví. Rozumnost postupu – a teď to myslím skutečně vážně – by spíše nahrávala tomu poslat tento sněmovní tisk zpět do druhého čtení a tam hledat nějaký možný konsenzus. Je totiž evidentní, že zvláště třeba v případě přechodných ustanovení zákona se jedná o vzájemně nekompatibilní texty. Schválení jednoho přechodného ustanovení vylučuje možnost hlasování o jiném textu. I má zkušenosť z jednání garančního výboru, rozpočtového výboru, kdy se sami poslanci rozpočtového výboru prokousávali jednotlivými rozdíly v pozměňovacích návrzích, mě vede skutečně k podání návrhu na opakování druhého čtení.

Pokud tento návrh by nebyl schválen, považuju za zásadní oproti tomu, jak tu proceduru schválil garanční výbor, aby Sněmovna dostala šanci se vyjádřit, zda podporuje návrh výboru pro zdravotnictví přijatý pod bodem B2 až B6 a B12 na vyjmutí zdravotních pojišťoven z povinnosti převést své peněžní prostředky na účty České národní banky. Podobný návrh je i onen pod body D1 až D5 a D7 a D8, který jsem taky načetl, s tím, že uznávám, že návrh zdravotního výboru je lepší.

V každém případě je ale potřeba hlasovat o přechodném ustanovení, tedy o bodu D6, v tom případě, pokud projdou body B2 až B6 a B12. Bod D6 je třeba hlasovat dříve, tedy ještě před hlasováním o bodech B9 až B11 či o bodu E3, a to z toho důvodu, že bod D6 obsahuje i ponechání stávajícího termínu pro povinnost převést peněžní prostředky na účty České národní banky v případě příspěvkových organizací. Teprve v případě, pokud by bod D6 nebyl schválen, je namísto hlasovat o dalších bodech B9 a B11, které se týkají pouze zrušení povinnosti pojišťoven převést své peněžní prostředky na účty České národní banky, a další body tak, jak jsem je předal i panu zpravodaji jako konkurenční návrh hlasovací procedury. (Velký hluk v sále.)

Já skutečně jsem toho názoru, že pozměňovací návrhy jsou tak vzájemně neslučitelné, dokonce i ty návrhy výboru pro zdravotnictví, že je lépe tento návrh vrátit zpět do druhého čtení, tam se pokusit dosáhnout nějaké dohody a pak hlasovat o návrzích tak, aby každý poslanec při hlasování věděl, jaký je skutečně rozdíl a jaký je skutečně obsah toho konkrétního návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Nyní paní poslankyně Soňa Marková v rozpravě a pan kolega Skalický už se asi nepřipraví, protože ve 14 hodin budu muset ukončit projednávání tohoto bodu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, přeji vám hezký den. Dovolte mi, abych se ještě jednou krátce vyjádřila ke sněmovnímu tisku 546 právě z pohledu, o kterém už tady bylo hovořeno, a to je z pohledu zdravotních pojišťoven.

Návrh nově upravuje povinnost územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti mít účty podřízené Státní pokladně. Nově se navrhuje, aby na tyto účty byly přijímány veškeré prostředky poskytované ze státního rozpočtu, příp. státních fondů a národního fondu. Rovněž by podřízenými Státní pokladně byly i peníze, které si na tyto účty vloží nebo přijmou výše uvedené subjekty dobrovolně samy, tedy i prostředky, které nejsou od státu. Obdobná změna stávající povinnosti vést účty podřízené Státní pokladně se týká i veřejných výzkumných institucí a veřejných vysokých škol. Zcela nově se pak navrhuje, aby Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, resortní, oborové, podnikové a další zdravotní pojišťovny a svazy zdravotních pojišťoven podřídily všechny své účty Státní pokladně a měly je vedené v České národní bance. Tyto subjekty pak nemají na rozdíl od výše zmíněných možnost převést zdroje mimo tyto účty.

Co je problematické?

a) Zaměstnanec, resortní, oborové, podnikové a další zdravotní pojišťovny přijdou o prostředky, které tvorily část příjmů jejich fondů prevence, úroky z účtů vedených u komerčních bank. Tato ztráta sice bude vykompenzována, ovšem doposud šlo o zdroje mimo systém veřejného zdravotního pojištění. Do budoucna by se měly tyto zdroje brát přímo z pojistného. Argument ve smyslu toho, že nyní jsou nízké úroky, je sice pravdivý, ale neřeší vztah do budoucna ani se nevypořádává s výše uvedeným, tedy že se doposud nejednalo o zdroje z pojistného.

Za druhé. U zdravotních pojišťoven a zdravotního pojištění, jakož i u jiných subjektů bude problém u plateb či transferu a ukládání hotovosti. Zatím se mohou řešit vkladem u komerčních bank. Česká národní banka nedisponuje pobočkovým systémem. Česká národní banka řeší tento problém dohodou s komerční bankou. Není mi ale známo, s jakými náklady a kdo tyto náklady ponese, zda jsou zahrnutý v položce vedení účtů, či zda je budou hradit subjekty, které mají povinnost vést účty podřízené Státní pokladně.

Za třetí. V navrženém znění pod Státní pokladnu spadnou i účty zdravotních pojišťoven, které nejsou generovány ze zdravotního pojištění, ale z takzvané zdaňované činnosti. Není tedy důvod, aby spadaly pod Státní pokladnu. Řešení je v jednom z pozměňovacích návrhů a já doufám, že bude přijat. Česká národní banka nezvládá akceptovat příkazy ve stejný den. Dojde tedy k prodloužení lhůty mezi zadáním příkazu a transferu prostředků.

Za další. Majitelé účtů podřízených Státní pokladně budou mít povinnost udělit České národní bance souhlas –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vám musím jaksi vzít slovo, protože jsme za hranou jednacího řádu, protože je 14.01 a projednávání může být do 14.00, celou minutu jsem vám nechal. Takže pokud požadujete dokončit své vystoupení, tak až znova začneme, necháme vaši přihlášku platnou. Je to na vás.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji. Opakování je matkou moudrosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Přerušuji tento bod v otevřené rozpravě ve třetím čtení, kdy prvním vystupujícím bude paní poslankyně Marková, která dokončí své vystoupení, a dále je přihlášený pan kolega Skalický. Ještě než přerušíme jednání, vidím tady pana kolegu Komárka, že chce něco sdělit celé Sněmovně.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Jenom členům volebního výboru: prosím členy volebního výboru ke krátké schůzce ke klavíru. Děkuju, pane předsedající, že jste mi umožnil oznámení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, jistě vás rádi poslechnou, pane předsedo. Přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny do 15.30.

(Jednání přerušeno ve 14.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený člene vlády, zahajuji odpolední jednání 39. schůze Poslanecké sněmovny. Nyní se budeme věnovat pevně zařazeným bodům 10, 11, 12 a 13, sněmovní tisky 304, 458, 497 a 503, jsou to zákony ve druhém čtení. A připomínám, že v 18 hodin máme pevně zařazeny další body, a to body 17 a 31, sněmovní tisky 611 a 543.

Než zahájíme prvním bodem, ještě tu mám jednu omluvu. Dnes mezi 16. a 17.45 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Václav Zemek, dále se omlouvá ve dnech 10. 2. až 12. 2. z důvodu nemoci pan poslanec Igor Nykl a pan poslanec Adam Rykala se omlouvá dnes od 15.30, pak ve čtvrtek 11. 2. a v pátek 12. 2. z osobních

důvodů, paní poslankyně Ivana Dobešová se omlouvá dnes od 14 hodin do konce jednání ze zdravotních důvodů a zítra 11. 2. od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Pavla Golasowská se omlouvá z dnešního jednání v době od 17.30 do konce jednání, dále pan ministr Herman se omlouvá dnes z jednání od 13.30 z osobních důvodů, pan poslanec Karel Pražák se omlouvá dnes od 15.30 do 19.00 ze zdravotních důvodů, pan poslanec David Kádner se omlouvá dnes od 15.30 z pracovních důvodů – a tím jsme omluvy vyčerpali.

Prvním bodem našeho dnešního odpoledního jednání je bod číslo

10.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 418/2011 Sb.,
o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 304/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán.
Prosím, pane ministro, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, mám radost, že po poněkud delším čekání vám konečně mohu ve druhém čtení představit návrh zákona, kterým se mění zákon o trestní odpovědnosti právnických osob. Víte, že to je text, který vyvolal poměrně rozsáhléjší debatu, zejména v ústavněprávním výboru a zde také, jakkoliv je to věc, která by byla spíše do podrobné rozpravy, protože je to pozměňovací návrh, tak myslím, že je třeba ji adresovat hned v úvodním slově, doznavá, bude-li ten pozměňovací návrh přijat, výrazného rozšíření. Původně se totiž ten návrh týkal věci poměrně jednoduché a to jest nahrazení dosavadního výčtu trestních činů, za které může odpovídat právnická osoba, vlastně opačným principem, kdy se říká, že právnická osoba může odpovídat za všechny trestné činy s výjimkami uvedenými naopak, tedy v jakémusi výčtu negativním.

V ústavněprávním výboru zazněla námitka nikoliv k tomuto faktu, to se zdálo, že není problematické, ale obecnější námitka vůbec k zákonu o trestní odpovědnosti právnických osob a zejména k značné přísnosti tohoto zákona, pokud jde o to, kdy se to protiprávní chování přičítá té právnické osobě a kdy tedy ona za něj může být postižena. To potom vedlo nakonec k doplnění, nebo k pozměňovacímu návrhu, kterým je vůbec materie toho zákona doplňována právě o zmírnění této původní přísnosti, a tam já souhlasím s tím, že ta přísnost byla přehnaná, tak, že právnická osoba se může vyvinit, pokud dokáže, že vynaložila veškeré požadovatelné, nebo rozumně požadovatelné úsilí pro to, aby té trestné činnosti zabránila. V kostce.

Jsem přesvědčen, že předložený návrh je potřebný pro naši zemi. Jednak reaguje na požadavky některých mezinárodněprávních předpisů nebo pravidel a jednak reaguje na moderní trendy, protože právnické osoby hrají čím dál tím silnější roli v naší společnosti, a s tím tedy narůstá i potřeba jejich regulace, včetně regulace

trestníprávní. Zároveň nakonec podporuji i tu tendenci učinit spravedlivějším právě ten princip příčítání.

Na úvod myslím všechno. Poprosím vás tedy, abyste tento návrh podpořili, a více případně v rozpravě, zejména té podrobné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dne 5. 11. 2014 na 19. schůzi Poslanecké sněmovny byl tento tisk přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru a hospodářskému výboru. V přechodném ustanovení novely našeho jednacího řádu se uvádí, že není-li při projednání návrhu zákona předloženého Poslanecké sněmovně před účinností novely zřejmě, který výbor je garančním výborem, určí garanční výbor Poslanecká sněmovna. Navrhoji tedy, abychom ústavněprávní výbor určili garančním výborem tohoto návrhu zákona. Má prosím někdo jiný návrh? Není tomu tak, budeme tedy hlasovat. Nejdříve vás všechny odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu, abychom ústavněprávní výbor určili garančním výborem tohoto návrhu zákona.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 199. Přihlášeno je 91 poslankyň a poslanců, pro 89, proti žádný. Konstatuji, že ústavněprávní výbor byl určen garančním výborem.

Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 304/1 až 304/4. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka teď už garančního ústavněprávního výboru paní poslankyně Marie Benešová a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a odůvodnila případné pozměňovací návrhy. Prosím paní poslankyně.

Poslankyně Marie Benešová: Dobré odpoledne, vážení kolegové. Přečetla bych tedy usnesení, nyní tedy garančního výboru ústavněprávního výboru ze 48. schůze 25. listopadu 2015. Tam, jak předeslal pan ministr Pelikán, jsme došli konečně po roce k určitému konsenzu, který jednak splňuje požadavky Evropské unie, jednak splňuje i naše specifické potřeby a jednak byl udělen souhlas ministra spravedlnosti.

Takže ústavněprávní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplnky.

Za prvé – v článku jedna v bodě 2 se v § 7 vypouštějí slova pomluvy, § 184 trestního zákoníku.

Za druhé – v článku 1 v bodě 2 se v § 7 za slova týrání osoby žijící ve společném obydli vkládají slova porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 trestního zákoníku.

Za třetí – v článku 1 se za bod 2 vkládají nové body 3 až 6, které zní – v § 8 se slova jejím jménem nebo zrušují.

Za čtvrté – v § 8 odst. 1 písm. a) se za slovo osoba vkládají slova ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby.

Za páté – v § 8 odst. 1 písm. b) se slova ten, kdo nahrazují slovy osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která.

Za šesté – v § 8 se doplňuje nový odstavec 5, který zni: "Právnická osoba se trestní odpovědnosti podle odstavců 1 až 4 zprostí, pokud vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu osobami uvedenými v odstavci 1 zabránila."

Následující body se přečíslují.

Pověruje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny.

Zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru, což činí, a zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Tolik tedy k rozhodnutí ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní zpravodajce. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec František Laudát, informoval nás o projednání ve výboru a taktéž přednesl případně pozměňovací návrhy a odůvodnil je. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, hospodářský výbor se zabýval předlohou tohoto zákona na svém jednání a přijal následující usnesení:

Hospodářský výbor Sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova prvního náměstka ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, zpravodajské zprávě poslance Františka Laudáta a obecné rozpravě

1. doporučuje, aby návrh zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, byl projednán s podnikatelskými svazy a asociacemi.

2. Doporučuje, aby stávající návrh zákona byl zachován a zpřesnil, případně doplnil stávající výčet trestních činů.

3. Navrhuje vrátit návrh zákona k přepracování dle bodu 1 a 2.

K tomu poslednímu usnesení, to znamená návrhu na vrácení k přepracování, jsem dostal stanovisko legislativy, že nelze tímto způsobem postupovat, že lze navrhovat vrácení k přepracování pouze v prvém čtení. Tak já nyní za sebe, abych byl nějaký ekvivalent, protože v této podobě většina poslanců, kteří hlasovali pro to usnesení, tak nesdílí názor, že tato novela je správně připravená, tak navrhoji zamítout ve třetím čtení. To ještě tedy navrhoji, abych vyhověl té námítce, ale není to jménem hospodářského výboru, ale můj návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Otevím obecnou rozpravu, do které se jako první hlásí paní poslankyně Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, jsem ráda, že můžu na tomto místě ještě jednou se vyjádřit k návrhu novely zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. Ta totiž vznikala ještě v době, kdy jsem působila v pozici ministryně spravedlnosti. Tenkrát vyloučila, jak může můj nástupce, pan ministr spravedlnosti Pelikán, potvrdit, dost velký poprask potud, že se vlastně ten negativní výčet obrátil v pozitivní v tom smyslu, že právnická osoba odpovídá za veškeré trestné činy, kterých se může dopustit fyzická osoba, s výjimkou těch, které jsou výslovně uvedeny.

Je pochopitelné, že jsme počítali s tím, že dojde k velké debatě, a byli jsme i připraveni na to, že bude resort spravedlnosti vycházet vstříc oprávněným námitkám, že by došlo k velké a částečně i s ohledem na kvalitu činnosti některých orgánů činných v trestním řízení v konkrétních kauzách možná příliš přísné kriminalizaci jednání, která se pohybují na hraně. Ta společenská škodlivost podle § 12 odst. 2 trestního zákoníku vyžaduje určité velmi kvalifikované posouzení, které ne vždycky se podaří tímto způsobem vyhodnotit.

Takže po jednáních, která probíhala, došlo ke kompromisu, kdy zde existuje pozměňovací návrh, o kterém hovořila zpravodajka. Pan ministr na něj samozřejmě také upozornil. Já ještě jednou, právě z pozice někoho, kdo nese spoluodpovědnost za tuto novelu, chci potvrdit, že pokud přijmeme tuto novelu s pozměňovacím návrhem, tak se nemusíme obávat přílišné kriminalizace právnických osob, protože pokud ony prokážou, že vynaložily veškeré úsilí, které po nich spravedlivě lze požadovat, k tomu, aby odvrátily jednání, za které by jinak se jim mohla přičítat trestní odpovědnost, tak odpovědné trestné nebudou.

Je pochopitelné, že na případné námitky zde již mohu odpovědět. Pochopejte, že bude vyžadovat, aby orgány činné v trestním řízení byly dostatečně obeznámeny, proškoleny, aby bylo jasné, že záměrem zákonodárce je nikoliv kriminalizace těch, kteří svým jednáním se nepohybují za hranou trestního zákona, ale důsledný postih všech jednání, která právě vytvořila tu atmosféru, která v současné době v české společnosti stále bohužel ještě prevládá, že některé právnické osoby se beztrestně dopouštějí v oblasti zejména hospodářské trestné činnosti zvlášť závažných zločinů, za které fyzické osoby by již dávno byly odstíhány, odsouzeny a vykonávány by nepodmíněně tresty. Ty samozřejmě právnická osoba vykonávat nikdy nemůže, ale tím, že je zrušena, tak je to v podstatě pro ni také takový trest smrti. Čímž nechci říci, že by to mělo vždycky končit tímto nejzazším sankčním opatřením.

Jenom pro vaše uklidnění jsem chtěla upozornit, že tím, že byl ten pozměňovací návrh ústavněprávním výborem projednán, precizován, dali jsme si i v debatě dostatek prostoru pro to, abychom si vysnili některé pojmy a abychom to znění, které teď máte, předložili v pokud možno nejlepší podobě, tak si myslím, že můžeme zvědout s klidným svědomím pro tuto novelu s tím pozměňovacím návrhem ruku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Válkové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já bych tedy naplnil to, anebo to chápáno bude, já nemám právo navrhovat něco, co se neusnesl hospodářský výbor, tam tedy došlo vzhledem k tomu novému jednacímu řádu, který my jsme nějak nestrávili doteď, tak já navrhoji za sebe návrh na zamítnutí ve třetím čtení, abychom o tom hlasovali.

Co se týká vlastního zákona, tak je mně líto, ale jak relevantní je tady cokoliv, chvála na tyto zákony a další normy, které vy tady prosazujete, od paní profesorky práva, která tady předtím hlasovala kolem elektronické evidence tržeb tak, jak hlasovala, při zjevném porušení zákona, kterým je i jednací řád, takže to za prvé.

Za druhé, skutečně já vás chci potom ve třetím čtení vážně vyzvat, abyste se začali zamýšlet nad tím, jakou politiku děláte, protože vy tady skutečně vytváříte pro podnikatelskou sféru peklo. Žádné země ve světě, když dáte všechno dohromady, nebo v Evropské unii dáte všechny možné normy, všechno možné špiclování dohromady, povinnosti, drakonické sankce, tak nikdo nedělá takhle brutální útok na podnikatele, kteří vytvářejí hodnoty, kteří zaměstnávají občany, jsou největším zdrojem příjmů státního rozpočtu. Tak když se to vezme v globálním měřítku, mají jeden z největších společenských významů a nutnosti, a vy na ně útočíte, co zákon, to prostě výhrůžky, trestání, trestnost a podobně, a při té diskusi, ona už byla před drahným časem ve Sněmovně, tak na hospodářském výboru, tak nezpomínám si na úplně všechny argumenty, ale to, že prostě výrazně rozšiřujeme okruh těch trestních činů, může být zneužíváno v konkurenčním boji a dalších a dalších věcech.

Prosím vás, už tomu někde řekněte dost. Žádná z vašich norem prakticky nefunguje. Zakryváte to tím, schováváte se za ekonomický růst. Zítra skončí a o to hlubší krize vypukne potom, až se nebude moc schovat se svým plýtváním za ekonomický růst. Já vás skutečně naléhavě žádám, abyste zvážili, zda tyto a další normy, které tady schvaluje jak na běžícím pásu, jste tímto způsobem prosazovali. Vy skutečně ohrožujete – každému se potom vyplatí se radši přihlásit a odejít podnikat jinam. A to je nevrátná ztráta. Už takhle máme obrovské úniky a odchody firem do zahraničí, ať už se týká registrace kvůli tomu, že přitom stát, a je to ministerstvo pana ministra Pelikána – není schopno garantovat nedotknutelnost majetku. Soudy vypadají, tak jak vypadají. Tak prosím, pracujte na tom, co je potřeba napravit. Vy budujete stát, kde chcete, aby se lidi báli. My chceme stát, kde se lidi nebudou bát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pánu zpravodajů. Děkuji.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy, přednesené v podrobné rozpravě, musí být vždy zdůvodněny. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se znova

na závěrečná slova pana ministra, případně paní zpravodajky. Neviduji návrh dle zákona na nové projednání v garančním výboru ani na zkrácení lhůty, tudíž končím druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji paní zpravodajce, panu ministrovi, panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

11.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb.,
o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 458/ - druhé čtení**

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaný návrh už jsem vám jednou představoval, takže jen stručně. Obsahuje několik ne zcela souvisejících otázek, konkrétně tedy tři.

Tou první je snaha snížit tzv. latenci u korupčních jednání, což laicky řečeno znamená, že cílem je zvýšit procento odhalených trestních činů v oblasti korupce, trestních činů, o jejichž existenci se vůbec dozvědí orgány činné v trestním řízení. Víme totiž, že vzhledem k tomu, že v podstatě všichni, kdo o tom mohou cokoli vypovědět, bývají pravidelně spolupachateli té trestné činnosti a že ta nezanechává výraznější stopy, takže máme jen velmi malé procento těchto případů, o kterých se policie, státní zastupitelství dozví a může nějakým způsobem vyšetřit. Proto navrhujeme zavést zjednodušeně řečeno pravidlo o nestíhání toho, kdo úplatek dá, pokud jej dá jen proto, že o něj byl požádán druhou stranou, a že bezprostředně poté, kdy se tohle stalo, tak to šel oznámit a dále potom v celém průběhu trestního řízení přispíval k tomu, že druhá strana korupčního jednání je nakonec nalezena a odsouzena.

Druhou oblastí, ta je technického rázu podle mého názoru, kdy se promítá ono omezení imunity poslanců, senátorů a soudců Ústavního soudu, ke kterému již došlo na ústavněprávní úrovni, také do trestního řádu, tzn. řeší se tam, co tedy s tím, když po nějakou dobu nelze stíhat.

Tím posledním cílem a tím, který vzbudil největší kontroverze, je zavedení trestnosti přípravy trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Důvodem pro tento návrh je vědomí nebo poznatek, že rychlosť, s kterou dnes dochází k této trestné činnosti, znamená, že pokud musíme čekat až na to, kdy už dojde alespoň k pokusu, čili při té rychlosti je to moment, když je trestný čin dokonán, tak nejsme schopni včas nasadit operativní techniku, nebo policie není schopna včas nasadit operativní techniku, zablokovat finanční prostředky, které někde

velice rychle putují mezi mnoha subjekty, a účinně tedy tu trestnou činnost odhalit a zajistit takto získané prostředky.

Námitky, které k tomu byly, lze shrnout do jedné věty, totiž – anebo reprezentativní výrok je ten, že není jasné, kdy jde o daňovou optimalizaci a kdy již o krácení daně, a že tedy je tu obava, že budou kriminalizováni ti, kdo jen daňově optimalizují. Ta námitka je lichá z jednoduchého logického důvodu, protože tady předáváme jen trestnost té přípravy, čili posouváme ten okamžik trestnosti, ale jinak nic neměníme na samotné skutkové podstatě krácení daně, poplatku a podobné povinné platby, takže ten, kdo se dopouští optimalizace, která už je ve skutečnosti krácením, tak stejně je trestně odpovědný jen o chvíli později. Na jeho situaci my nic neměníme.

Takto na úvod, domnívám se, že všechno. Prosím o podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán rozpočtovému výboru. Usnesení těchto výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 458/1 až 3.

Nyní prosím zpravodajku ústavněprávního výboru poslankyni Helenu Válkovou, aby nás informovala o projednání výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, my jsme se také těmito novelami, které tady výstižně charakterizoval pan ministr spravedlnosti jako vzájemně nesourodé... Pane předsedající... (Rozhovor vedle řečnického pultu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon. Určitě. Nyní paní zpravodajka, nemáme ještě obecnou rozpravu. Prosím, po ní.

Poslankyně Helena Válková: Tyto tři nesourodé novely mají i každá z nich jiný význam a jiný dopad. Ústavněprávní výbor proto věnoval největší pozornost právě tomu novému institutu, kterým je možné osobu, která v korupčních trestních činech podle vládního návrhu poskytla nebo slíbila úplatek, pokud o to byla požádána, a za podmínek, které návrh novely zákona stanoví, nestíhat a v podstatě dočasně odložit stíhání, s tím, že definitivní rozhodovací pravomoc má potom státní zástupce v určitých přezkumných případech, kdyby zde bylo podezření, že byla zneužita, tak i nejvyšší státní zástupce v rámci své kontrolní pravomoci.

Právě proto, až vás budu seznamovat s návrhem usnesení ústavněprávního výboru, chci upozornit na to, že jsme oproti vládnímu návrhu učinili takovou na první pohled nepatrnou změnu vypuštěním slovíčka "poskytne" a ponecháním jenom slovíčka "slíbí", protože se domníváme, že možnost prokázání nezákoněho jednání uplácejícího v případě, že orgán činný v trestním řízení je informován o tom, že

úplatek byl již předán, je výrazně nižší než v případě, kdy je úplatek pouze slíben, tzn. že k jeho předání dosud nedošlo.

Takže je to v podstatě zúžení možnosti k aplikaci tohoto ustanovení na takového spolupracujícího uplácejícího. Vztahovalo by se to ve smyslu toho znění navrhovaného ústavněprávním výborem pouze na osoby, které slíbí úplatek, majetkový nebo jiný prospěch, protože byly o to požádány. A samozřejmě potom splní další podmínky, spolupracují na objasnění toho korupčního deliktu. Takže to je první změna. Já vás potom samozřejmě provedu celým usnesením.

Druhá změna, když pominu legislativně technické změny, které jsou také obsahem usnesení ústavněprávního výboru, ta se týká také relativně významné formulace, konkrétně jde právě o přípravné jednání, kterým vládní návrh výrazně rozšiřuje trestní odpovědnost trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Zde jsme po diskusi, která proběhla, dospěli k závěru, že bychom měli to jednání, které zahrne příprava, kvalifikovat jiným způsobem, a to vyšší způsobenou škodou, než jak je obsaženo dosud ve vládním návrhu. Konkrétně § 240 by zněl tak, že za takový zvlášť závažný zločin, kde je možné zavést trestnost přípravy, protože to lze podle trestního zákoníku jedině u zvlášť závažných zločinů, by se považoval trestný čin, který by byl spáchán ve spojení s organizovanou skupinou, a kde by škoda byla minimálně ve výši 500 tisíc korun českých. Čili nikoliv, jak to je dosud ve vládním návrhu, částka pohybující se od 50 tisíc nahoru. Jde o zvlášť závažný zločin s trestní sazbou minimálně ve výši pěti let. A pokud bychom nechali vládní návrh v té navrhované podobě, myslím, že by to bylo diskutabilní, i když bychom provedli to srovnání napříč jinými trestními činy majetkové povahy, krádežemi a podvody. Byla by to v tomto ohledu nepřiměřená disproporcionální přísnost. Takže jsme i s přihlédnutím k vyvážení trestních sazeb u srovnatelných trestních činů zvolili tuto formu, že by zvlášť závažným zločinem, u kterého je i příprava trestná, zvýšili tu škodu na částku 500 tisíc korun, značnou škodu.

Takže usnesení ústavněprávního výboru, které jsem se teď pokusila obsahově vám přiblížit, zní takto. Po vyjádření náměstka ministra spravedlnosti, pana Mgr. Michala Fraňka, zpravodajky Válkové a po rozpravě ústavněprávní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, to tedy zaprvé.

A zadruhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky:

1. V části první, článek I bod 4 zní: Za čtvrté, v § 46a, odst. 1, písm. k), se slovo nebo zrušuje.
2. V části první, článek I bod 5 zní: Za páté, v § 146a odst. 1 písm. l) se slova "(§ 81b, odst. 1)" nahrazují slovy "(§ 81b, odst. 1), nebo".
3. V části první, článek I v bodě číslo 9 v § 159c odst. 1 se slova "poskytl nebo" zrušují. Čili tam bude pouze: úplatek slíbil.
4. V části první, článek I v bodě číslo 9 § 159c odst. 2 se slova poskytnut nebo zrušují.

5. V části první, článek I v bodě 11 v § 173 odst. 1 písm. d) se za slovo stíhání vkládají slova pro nedostatek souhlasu oprávněného orgánu. Legislativně technická změna.

6. V části druhé, článek II v bodě 2 v § 240 odst. 3 písm b), zní: "b) spáchá-li čin uvedený v odstavci 2 písmeno c) ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech". Právě tím odkazem na odstavec 2 písmeno c) se zvyšuje ta škoda na těch půl milionu, která je nutná pro to, aby byla příprava trestná.

III. Pověruje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu.

IV. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru.

V. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Pokud by byly ještě nějaké doplňující otázky, eventuálně podněty, které se týkají projednání tohoto návrhu v ústavněprávním výboru, ráda vás s nimi podrobněji seznámím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce Válkové. Nyní se ptám pana předsedy Kalouska, jestli chce vystoupit teď s přednostním právem ještě před panem zpravodajem Laudátem, nebo až v obecné rozpravě. (Až poté.) Tak prosím pana zpravodaje Laudáta, aby nás informoval o projednání návrhu v rozpočtovém výboru a odůvodnil případné pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Budu velmi stručný, protože se potom ještě přihlásím k vystoupení, protože jsem se choval jinak, než si potom výbor odhlasoval. Takže zpravodajská zpráva k tomuto vládnímu návrhu zákona.

Po úvodním slově náměstka ministra spravedlnosti Fraňka, zpravodajské zprávě poslance Laudáta a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 458, schválila bez připomínek. A za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Tolik tedy usnesení rozpočtového výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. Děkuji panu zpravodaji rozpočtového výboru. Otvírám obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil s přednostním právem pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já budu také stručný. Jistě se mnou budete souhlasit, že při souhlasu či nesouhlasu s jakoukoliv rekodifikací hráje svoji roli nejenom věcná materie předloženého zákona, ale i důvěryhodnost jejího předkladatele. A mně přijde fér říct za přítomnosti pana ministra názor TOP 09, že pan ministr svoji důvěryhodnost a důvěru zcela ztratil. Že ji ztratil svým krokem, kdy propustil pana Fajáda, nebo spíš nevydal pana Fajáda našim spojencům, a zejména svým vystoupením na tiskové konferenci.

Kdyby pan ministr na té tiskové konferenci alespoň řekl "rozhodl jsem se nevydat pana Fajáda na základě zákonu České republiky", tak bych to snad možná i skousl. Ale pan ministr, a já odkazuju na ten záznam, pan ministr řekl: "Zvážil jsem ten skutek a po tom zvážení jsem rozhodl nevydat pana Fajáda." Pan Fajád nebyl Nejvyšším soudem Spojených států obžalován z ničeho menšího než z terorismu. Z pokusu o atentát na některé administrativní pracovníky americké vlády. Z pokusu o prodej nelegálních zbraní teroristickým organizacím, z jednoznačného kontaktu na Hizballáh. Klasický terorista. A nás pan ministr České republiky to zvážil, tenhle skutek, a rozhodl se ho našim spojencům nevydat.

Některí z nás, kteří máme i některé neúplně veřejné informace, máme důvod se domnívat, že pan Fajád kromě jiného byl agentem nejenom libanonských tajných služeb, ale že byl také agentem ruské zpravodajské služby. Že byl Putinovým agentem. A že pan ministr spravedlnosti České republiky dobré věděl, proč nevydává pana Fajáda. Že pan ministr spravedlnosti České republiky věřen své rodinné anamnéze neváhal nehledět na zájem vlastní země a bezpečnosti jejích občanů, ale příšlo mu výhodné se zalíbit zpravodajským zájmům Kremlu, protože teď fouká ten vítr odjinud a u Pelikánů vždycky dobré věděli, odkud ten vítr fouká.

Pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, my vám po tom, co jste předvedl a jak jste dokázal poškodit svoji zemi a bezpečnost jejích občanů, nevěříme nic. My vám nevěříme, ani že dnes je středa. Pro nás jste naprostě nedůvěryhodná kreatura zpravodajských služeb Putinova režimu. My vám nepodpoříme žádný návrh zákona, i kdybyste chtěl uzákonit, že dnes je středa. Já vám to zopakuji v pátek, až budeme mluvit na toto téma na mimořádné schůzi. Doufám, že budeme. Ale vážil bych si toho, kdybyste do pátku už členem vlády České republiky nebyl. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Hlásí se pan předseda Laudát. Pardon, s přednostním právem. Poté rádně přihlášený pan poslanec Chalupa.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem avizoval, rozpočtový výbor si svou většinou prohlasoval usnesení, které jsem vám tady předložil. Já jsem tam navrhoval vrácení k přepracování nebo zamítnutí. Ten důvod je jasný. V tomto zákoně je ta část, mluvím o rozpočtovém výboru, ta část, která se týká přípravy trestného činu. A je to jenom další v té řadě ze zákonů, kde je to tažení s takovým tím, že na koho ukážeme, toho můžeme v životě vláchet. Na koho neukážeme, toho vláchet nebudeme. Je to selektivně a otázka skutečně

je, zda je to příprava trestného činu, nebo optimalizace daňového přiznání. Já nevím, co na Čapím hnízdě, jestli to byla příprava trestného činu, či dokonaný trestný čin, nebo optimalizace v rámci nějakého konglomerátu. Je to velmi sporné, a já se proto tohoto zákona velmi obávám směrem k podnikatelům. Zase to zanáší strach, nejistotu, nedefinované podmínky.

Takto skutečně zákony vypadat podle mého názoru nemají. Z tohoto důvodu dávám návrh, aby ve třetím čtení bylo hlasováno o zamítnutí této předlohy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Omlouvám se, přehlédl jsem dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Chalupa, poté pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené dámy, pánové, já bych chtěl požádat pana kolegu Kalouska prostřednictvím předsedajícího, aby vážil slova. Vy nás tady vyučujete, jak se máme chovat slušně – tady padají slova o kreaturách. Já vůbec nevím, kde berete tu drzost, že takhle pojmenováváte ministra vlády, který je na svém místě díky tomu, že tady proběhly nějaké volby. Pan ministr rozhodl kompetentně a v rámci svých pravomocí neporušil zákon. Jak si vůbec dovolujete takhle zpochybňovat roli ministra? A navíc, tady se projednává novela a vy tady otváráte velmi citlivé informace. Já jsem se obrátil na své kolegy z komise pro kontrolu vojenského zpravodajství, aby byli tak laskavi a svým lidem ve svých poslaneckých klubech, aby je požádali, aby se v těchto věcech snažili být zdrženliví, protože tady se jedná o základní věci týkající se bezpečnosti státu. A obávám se, že mnoho z vás ani neví, o čem mluví. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Chalupovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Pilný. Po něm s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem se hlásil k té faktické poznámce jako reakce na vystoupení pana poslance Kalouska. Projednáváme trestní řád. Pan poslanec Kalousek tady kdysi zavedl pojem poslance čtvrté kategorie. Já při projevech pana Kalouska, které díky přednostnímu právu můžou mluvit vlastně o čemkoliv, si připadám jako poslanec čtvrté kategorie, protože téměř nikdy nemám možnost na to reagovat. Ted' konečně, protože jsem se dostal k faktické poznámce, takže bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího panu Kalouskovi připomenout, že vůbec nemluvil k věci, a navíc jeho projev byl hrubý a nedůstojný jeho a Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Pilnému. S další faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Podle jednacího řádu reaguji na vystoupení některého z poslanců a řečníků, a to na pana poslance Chalupu. Skoro jste mě dojal vaši výzvou. Zkuste začít doma, ve svém hnutí. Nebyli jsme to my a byli jsme velmi zdrženliví, opoziční politici z ODS. Celý minulý týden. Byl to váš ministr obrany, který musel dělat chytrého v rozhovoru. Byl to váš ministr spravedlnosti, který to komentuje velmi často. My ani jednou. My jsme požádali o jednání na neveřejném jednání Sněmovny. Vy se můžete cítit, že máte víc informací. Už to, že vládní poslanec má kontrolovat Vojenské zpravodajství, které je v gesci vašeho stranického kolegy, je poměrně zvláštní. Systémově. To není nic osobního.

Neslyšel jsem v této chvíli od vás výzvu např. na Pražský hrad. To si nedovolíte, co? Neslyšel jste dneska, jak komentoval prezident republiky? Neslychané věci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane předsedo, výzvy pouze mým prostřednictvím, děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když někoho oslovuji. Já jsem nikoho neoslovil, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pana poslance Chalupu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Neoslovil jsem ho.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak to se omlouvám, jestli jsem to zle pochopil.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ale kdo se vcítí, ten se vtípí, že jo? Protože jsem říkal – neslyšel jste? Ale pokud to panu Chalupovi vadí, tak prostřednictvím...

Takže měřte všem stejně. My jako občanství demokraté se chováme velmi zdrženlivě. Vy jste byl a vaši kolegové proti tomu, abychom o tom debatovali na neveřejném jednání. Vy a vaši kolegové jste to nepřipustili. Uvidíme, jak budete hlasovat v pátek, kdy znova navrhнемe neveřejné projednávání této problematiky. A nemáme z toho žádnou radost, že nejvyšší ústavní činitel a mnozí další ústavní činitelé neumí držet jazyk za zuby. Neumí! Neumím si představit v normální západoevropské zemi, že se něco takového děje. Vy možná ano.

A pan ministr Pelikán jen tak mimochodem v žádných volbách nekandidoval. To jenom tak pro připomenutí. Vy ano. Vy ano. (Poslanec Chalupa reaguje na řečníka z místa.)

Pane místopředsedo, stačilo by, kdyby poslanci na mě nepokřikovali. Přestože to jsou předsedové komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství a možná mají víc informací než já.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, prosím, kolegy, aby nepokřikovali na řečníky.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mě nezajímají ty informace. Ne. Mě zajímá to, že ti, kteří mají mláchet, nemlčí a dělají hrdiny. Dělají silácká prohlášení. Naposled pan ministr Pelikán. Vy jste velký zastánce policie. Autoritativně řekne: Policie nezvládla svoji činnost v sobotu. (Upozornění na čas.) Začněte doma s těmi silnými výroky, a pak chod'te kritizovat opozici.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Ptám se kdo další se hlásí do obecné rozpravy. S faktickou poznámkou pan poslanec Jandák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, omlouvám se, ale musel jsem něco říct prostřednictvím předsedajícího kolegu Stanjurovi. Já jsem hlasoval pro to, aby se diskutovalo, takže já se k vám připojil, protože si taky myslím, že o těch věcech se má diskutovat. Myslím, že jsme to prohlasovali – a čeho jsme byli svědky? Urážky prezidenta, urážky vlády, nadávání, nadávání a nic jste neřešili. Víte, a ono to nadávání není konstruktivní. A já tu od rána slyším nadávání! Já mám dojem, že už topku napadl zika, protože tohle není možné, co se tu děje! Já jsem pro diskusi. Teze, antiteze, z toho syntéza, jak říkal Hegel. Ano, to je základ demokracie!

Ale kam docházíme? (Hovoří stále velmi emotivně.) Jenom k sprostotě, nadávkám a trucům! A vzpomeňte si, když jste vládli čtyři roky, jaké to bylo. To jsme byli takhle malinký. Paní Němcová tady vládla z toho piedestalu a zacházela s námi jak s parvem. Tak to bylo!! A teď nás budete kritizovat?! Jen nadávat umíte. Kolega Ženíšek se zbláznil, žaluje prezidenta za velezradu! Jděte do prčic. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Jandákovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová, po ní pan předseda Stanjura. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych si vaším prostřednictvím dovolila reagovat na vystoupení kolegy Jandáka, který, bohužel, opustil tento sál, asi si šel po svém výkonu dát cigaretu, což mu nevyčítám. Ale nevím, jestli se pan kolega Jandák probudil z nějakého snu a o čem hlasoval.

Vážení kolegové, my jsme tady o ničem nehlasovali. Vy jste nám to vetovali. Sem přišel předseda poslaneckého klubu ČSSD, pane Jandáku, předseda vašeho poslaneckého klubu (výkřiky ze sálu, že to není pravda) a řekl, že jménem tří klubů vetuje. Tak to nebyl možná... Ne, Faltýnek. Pane Sklenáku, omlouvám se, nebyl to kolega z ČSSD Sklenák, ale byl to stranický kolega pana Chalupy Faltýnek. (Předsedající: Prosím, omlouvat se také mým prostřednictvím. Děkuji.) A řeklo se

tady, že se o tom hlasovat vůbec nebude, protože to bylo veto. Tak v jakém snu hlasoval kolega Jandák?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Černochové. Pardon, nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Gabal. Omlouvám se, pane poslance, nejprve tady mám písemně přihlášeného pana předsedu Stanjuru. On už si to ale rozmyslel, takže vás pouští. Prosím, pane poslance, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, myslím, že budeme v pátek mluvit o některých věcech, ale řekl bych, že máme větší problém, než se nám zdá, a že bychom na řešení toho problému měli pracovat. A tak trochu nevím, tady svým koaličním kolegům, čemu jste se smáli.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Gabalovi. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak těžko se reaguje na slova pana kolegy Jandáka, když tady není. On je asi zvyklý, když řekne svoji skeč, že hned jde a pouští prostor těm ostatním. Ale proč ne. (Smích v sále)

Já se chci zdůrazně ohradit, ale opravdu důrazně, proti hodnocení toho, jak vedla Poslaneckou sněmovnu má kolegyně paní poslankyně Němcová. Já jsem přesvědčen, že ji vedla skvěle, že dbala jednacího rádu a že se chovala korektně jak k vládním, tak tehdejším opozičním poslancům. Mnozí z vás mi to potvrzují i v neformálních rozhovorech, když občas debatujeme o minulém volebním období. A to, že pan kolega Jandák si plete hlasování, a připouštím, byl to pan předseda Faltýnek, tak uvidíme zítra, tedy v pátek, jestli připustíte debatu.

A to, že tady někdo řekne sprosté slovo a vy tleskáte v tak vážné věci... Protože jestli vám připadá normální, co říká vrchní velitel ozbrojených sil, co říká ministr obrany, mně to normální nepřipadá. Opravdu ne. Vám to možná připadá komické. Zkuste si sundat ty stranické brýle a zkuste se na to podívat normálním pohledem. Představte si amerického prezidenta, který na debatě se studenty nebo občany vykládá: Těm jsme dali tolik, těm jsme dali tolik, ale nevím přesně, jaký byl kurs, tak to je možná tolik a něco méně.

Možná nám nechcete věřit, ale my nechceme znát detaily zpravodajských operací. To nechám pro ty, kteří sedí v těch komisích. My chceme slyšet od premiéra, co udělá s těmi členy vlády, kteří neumějí plnit základní zodpovědnost člena vlády. Jak bude garantovat, že se to nebude opakovat. Jaké vyvodí politické důsledky. My nejsme ti, kteří by běhali a podávali trestní oznámení. My mluvíme o politické odpovědnosti. A jestli dneska pan předseda Fiala říkal, že každá ústavní funkce taky předpokládá, že ten člověk do ní dorostl a unese tu odpovědnost, tak je to pravda. A kdo ji není schopen unést a chce dělat, já nevím, jestli mediálně zajímavého, nebo to nezvládá z neznalosti (upozornění na čas), tak v té funkci nemá co dělat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S další faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Černochová, po ní pan poslanec Laudát. Omlouvám se, že jsem ho přehlédl, on je takový nenápadný.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já jsem si ještě ověřovala slova pana předsedy stálé komise pro kontrolu Vojenského zpravodajství Chalupy, jestli nám psal nějaký e-mail nebo sděloval, že máme být zdřženliví. Nic takového se nestalo. Teď jsem si to odsouhlasovávala s kolegou, s členem této komise, panem poslancem Horáčkem. Takže jedna lež střídá druhou lež. My jsme nepotřebovali, aby se na nás někdo obracel. My máme dostatek sociální inteligence a dostatečně ctíme zákony České republiky, že nám to nemusel nikdo říkat. My to bereme jako automaticky na rozdíl od skandálního výroku ministra obrany Stropnického za ANO, kterého na to konto Občanská demokratická strana vyzývá k rezignaci, a naše výzva panu premiéru Sobotkovi stále trvá. A trvá o to víc, že jeho kolega z jeho poslaneckého klubu opět tady před vámi všemi řekl lež jako věž. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, s další faktickou poznámkou pan předseda Laudát. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Já děkuji za slovo. Pane místopředsedo, já jen krátce technicky. Kolega Jandák tady není, a vzhledem k tomu, že se známe více než 25 let, tak prosím kolegy, abyste mu, jste lékaři, doporučili přece jenom se tak nerozčilovat. Naposledy takhle křičel dnešní ministr zahraničí ve věci amerického radaru v Brdech. A ti, co ho znají z éry před rokem 1989, po roce 1989 a po roce 2000, tak vědí, všichni se shodují na tom, že se významně změnil, a určitě ne moc k lepšímu. Takže raději mu doporučte, ať je v klidu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak, děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Není nikdo, kdo by se přihlásil do obecné rozpravy, končím tedy obecnou rozpravu a ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně paní zpravodajky. Není zájem. Neviduji návrh na vrácení garančnímu výboru k projednání.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se jako první hlásí pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánoně, původně jsem předpokládal, že vystoupím v obecné rozpravě, ale vzhledem k tomu, do čeho se rozjela, tak mi přišlo zbytečné ji zatěžovat tímto návrhem zákona, který projednáváme. Mně je celkem jedno v tuto chvíli nad návrhem zákona hádka o kompetentnosti nebo nekompetentnosti jejího předkladatele, protože předkladatelem je stejně vláda jako celek.

Já mám jeden návrh, a to v části druhé, změně trestního zákoníku, vypustit bod 3. To je ona příprava trestného činu krácení daně. Opakoval jsem to opakováně na půdě ústavněprávního výboru, opakováně v této sněmovně, pokládám to za nesmírně zneužitelné, nesmírně nebezpečné ustanovení, které může vést k dlouhým, a jak víme, v České republice bohužel až extrémně dlouhým trestním stíháním téměř kohokoli, které, ano, mnohdy nakonec skončí tim, že k žádnému rozsudku nedojde, ale ti lidé jsou dlouhodobě obtěžováni, stigmatizováni a myslím, že to náš trestní zákon nepotřebuje. Máme dost jiných institutů, jak stíhat a trestat daňové podvody, ale představa toho, že opravdu jakékoli práce, které dělá každá skupina v této zemi, aby ušetřila na daních, a netvařme se že ne, tak představa toho, že tyto práce, které nebudou ani ve fázi pokusu, nebudou ani pokusem zkrátit tu daň, prohlásíme od účinnosti tohoto zákona za trestné, pokládám za velikánskou chybu. A velmi bych prosil, abychom o tomto ustanovení rozhodovali zvlášť, abychom ho to do tohoto návrhu zákona neschválili.

Číli v části druhé vypustit bod 3 tak, aby zůstalo stávající znění.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Není tady nikdo takový, končím tedy podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně paní zpravodajky. Není zájem. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce.

Dostáváme se k bodu

12.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb.,
o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb.,
o zvláštních řízeních soudních, ve znění zákona č. 87/2015 Sb.,
a zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém
/sněmovní tisk 497/ - druhé čtení**

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaný návrh se týká tří oblastí. První z nich by měla přispět k usnadnění vstupu do podnikání tím, že výrazně zlevní a sníží náklady na založení nové společnosti. Pokud to tedy bude zcela jednoduchá společnost, zcela jednoduché eseročko bez nějakých zvláštností, které by musel někdo posuzovat, tak náklady budou pod hranicí 100 eur. Tím zároveň splníme i podmínu Evropské unie, takzvanou předběžnou podmínu, na kterou je vázáno čerpání evropských fondů. Nicméně to říkám jen na doplnění, protože si myslím, že primárně je to dobré opatření a dobrá zpráva pro naši podnikatelskou veřejnost.

Druhá a třetí věc jsou věci, které jsou harmonizačního rázu. Jednak se naše právo přizpůsobuje nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 650/2012. To se týká takzvaného evropského dědického osvědčení a cílem je usnadnit projednávání dědictví, pokud se majetek nachází na území více států. A konečně třetí oblast, to je pro změnu přizpůsobení našeho práva nařízení č. 606/2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech, kde se umožňuje, aby příslušný orgán v dožádaném členském státu měl možnost upravit skutkové prvky ochranného opatření tam, kde je to nezbytné pro jeho hladký výkon v tomto jiném státě.

Když to shrnu, tři věci: jednak výrazné zlevnění zakládání společnosti a pak dvě harmonizačního rázu, to jest zavedení dědického osvědčení a zpružnění uznávání ochranných opatření. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 497/1. Nyní prosím zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Radka Vondráčka, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Radek Vondráček: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ústavněprávní výbor se zabýval tímto tiskem na své 37. schůzi dne 3. září 2015 a po odůvodnění náměstka ministra spravedlnosti pana Michala Fraňka a zpravodajské zprávě poslance Radka Vondráčka a po několika vtipných bonmotech kolegy Pavla Blažka ústavněprávní výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu změny a doplňky, jak byly projednány v ústavněprávním výboru a jak jsou součástí usnesení, které jsem zmínil a které máte jistě k dispozici, za třetí pověřuje předsedu výboru, aby předložil předsedovi Poslanecké sněmovny toto usnesení, a za čtvrté byl zmocněn zpravodaj výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona.

Toť vše. Jinak si myslím, že veškerý obsah tisku byl shrnut předkladatelem. Už jsme ho tady jednou probírali, jedná se většinou o implementaci evropského práva, tudiž abych vás nepřipravoval o čas, končím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi. Otevímám obecnou rozpravu, do které se nikdo nepřihlásil. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje, případně pana ministra. Není zájem. Neviduji návrh na vrácení garančního výboru k novému projednání.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu. Do té se jako první přihlásil pan poslanec David Kasal. (Hlasy ze sálu: Odešel.) Tudiž patrně jeho přihláška propadá. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikdo takový tady není. Končím tedy

podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. (Nemají zájem.) Vzhledem k tomu, že neviduji žádný návrh na vrácení či zkrácení lhůty, končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Dostáváme se k bodu

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - druhé čtení

I tento návrh z pověření vlády uvede ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dnes už mě tu vidíte naposledy. To pro vaše uklidnění, rozveselení nebo tedy potěšení.

Tentokrát předkládáme další novelu trestního řádu a některých dalších předpisů, jejímž hlavním cílem je, aby se elektronický náramek mohl používat nejenom v rámci trestu domácího vězení, ale také mohl nahradit, zjednodušeno řečeno, vazbu tam, kde to připadá v úvahu. Je to opatření, které směřuje k minimalizaci zásahů do práv osob, které jsou vyšetřovány, k tomu, abychom je omezili na jejich svobodách, jak nejméně je to možné. Samozřejmě technické provedení toho, co v zákoně v tomto směru je, je závislé na tom, kdy se nám podaří elektronické náramky konečně zavést. To tedy říkám schválně, abych ukázal, že jsem si vědom problémů, které v tom máme a jak velice už by to bylo třeba.

Kromě toho jsou tam dvě věci spíše technického rázu. Jednak rozšíření pravomoci pověřeného orgánu Vojenské policie konat vyšetřování, kde se reaguje na dnešní stav, ve kterém první šetření provádí Vojenská policie, to ovšem potom přebírá a v podstatě opakuje policie běžná s tím, že se tam jednak duplikují úkony a jednak běžná policie nemá vždy úplně dobrou představu o všech spletitostech vojenského světa, zejména různých vnitřních předpisů a poměrů. Dále se tu navrhuje zrušení periodického přezkumu trvání ambulantního ochranného léčení, kdy tento periodický přezkum soudem je odborníky, komisí, kterou máme sestavenou při našem ministerstvu, hodnocen jako kontraproduktivní a oslabující ochotu osob na ambulantním léčení spolupracovat. Zdůrazňuji, že to je něco, co se týká ambulantního léčení a nijak to nesouvisí s problematikou léčení ústavních, neříkuli detencí.

To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v první čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro obranu a výboru pro bezpečnost. Usnesení výborů vám byla doručena jako sněmovní tisky 503/1 až 3.

Nyní prosím zpravodajku ústavně právního výboru paní poslankyni Marii Benešovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a odůvodnila pozměňovací návrhy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marie Benešová: Dámy a pánové, ústavněprávní výbor projednal tento návrh 3. září na své 37. schůzi a dospěl k témtoto závěrům:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila,

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky: K části první, čl. I za bod 6 se vkládají nové body 7 a 8, které znějí:

7. V § 146a odst. 1 písm. d) se za slovo „odst.“ vkládají slova „1 a“.

8. V § 146a odst. 2 se slova „§ 79f odst. 2“ nahrazují slovy „§ 79f odst. 1.“.

Dosavadní novelizační body č. 7 až 14 se označují jako novelizační body č. 9 až 16.

III. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu,

IV. zmocňuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavně právního výboru, což činím, a

V. zmocňuje zpravodajku výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Nyní prosím zpravodaje výboru pro obranu pana poslance Václava Klučka, aby se ujal slova a informoval nás o projednání ve výboru pro obranu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Mockrát děkuji, pane místopředsedo.

Usnesení č. 97 výboru pro obranu z 21. schůze ze dne 3. září 2015. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení náměstka sekce trestní politiky Ministerstva spravedlnosti Mgr. Vladimíra Zimmela, náčelníka Vojenské policie plk. JUDr. Pavla Kříže, zpravodajské zprávě poslance Ing. Václava Klučky a po obecné rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/ 1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/ 2003 Sb., o odpovědnosti

mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/ 2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 503), schválila;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

III. ukládá předsedovi výboru pro obranu, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro bezpečnost paní poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová a informovala nás o projednání v tomto výboru. (Chvíle čekání.) Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Děkuji a omlouvám se za krátké zdržení.

Výbor pro bezpečnost přijal své usnesení 2. září 2015 a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 503), vyjádřila souhlas. Současně byl předseda výboru pověřen, aby toto usnesení předložil předsedovi Sněmovny, a já byla zmocněna, abych seznámila s tímto usnesením Poslaneckou sněmovnu, což tímto činím. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní zpravodajce. Otevím obecnou rozprávku, do které se jako první přihlásil pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, projednáváme novelu trestního řádu, o které mluvil pan ministr spravedlnosti. Vyslechli jsme zprávy, které zde byly, a víceméně nikdo nenavrhuje v podstatě žádné pozměňovací návrhy.

Já bych vaši pozornost, přestože vím, že ne všichni zrovna jste znali trestního práva tak jako třeba školství, zdravotnictví nebo jiných podobných témat, ale přesto se tady pár odborníků na tuto problematiku najde, tak bych vás chtěl upozornit na jeden z pozměňovacích návrhů, který je v bodu 10 a upravoval by trestní řád v § 161 odst. 7 a nově by zněl – poslouchejte prosím, budu citovat: "Vyšetřování o trestních činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činnost proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech nebo vojenským

objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž jsou příslušné hospodařit Ministerstvo obrany nebo jím zřízené organizační složky státu nebo s nímž jsou příslušné hospodařit a nebo s nímž mají právo hospodařit státní organizace zřízené nebo založené Ministerstvem obrany, koná pověřený orgán Vojenské policie."

No, já jsem byl víc než 17 let vyšetřovatelem Policie České republiky a vyšetřovat trestnou činnost je řemeslo jako každé jiné. A je to velmi náročné řemeslo. Tak jako se domnívám, že nikdo, kdo má zdravotní školu, by se neměl cítit na to dělat primáře na gynekologii, na ortopedii, vždy jsem prosazoval to, aby vyšetřovatelé policie byli odborně zdatní a měli vzdělání právě v oboru právo nebo bezpečnostní právo. Bohužel politika, kterou tady vedeme posledních, řekněme, dvacet let, taková není. Já když jsem se měl stát vyšetřovatelem, a vyšetřovatelem mě jmenoval bývalý ministr pan Ruml, byl jsem jmenován vyšetřovatelem, velmi jsem si toho vážil, musel jsem splňovat určité podmínky. Dnes jím může být prakticky kdokoliv – učitel, farář, lékař, voják, prostě každý, kdo splňuje odborný požadavek vysokoškolského vzdělání. No ono to potom tak vypadá.

Vzpomeňte si na pohádku, kterou znáte z vašeho mládí a kterou si připomínáme každý rok před Vánocemi – Byl jednou jeden král. Pan král chtěl dokázat své dceři, že všechno umí a že je chytřejší než ona, a začal vařit to neslané jídlo, tu omeletu v kuchyni, nebo lívanec, pardon. A v závěru, když se mu to absolutně nedářilo a byl celý zaplataný od toho těsta, tak vyslovil jednu základní myšlenku: Už vím, že odbornou práci mají dělat odborníci. Hluboká myšlenka pana Wericha z 50. nebo 60. let, kdy ta pohádka vznikla. Bohužel my se nedokážeme této myšlenky držet, protože důvodová zpráva říká, že se tak děje ve vojenských objektech, že vojáci mají větší znalost struktury, vnitřních předpisů, zvyklostí a postupů uvnitř Ministerstva obrany. To je pravda. A také lépe zametají, aby se to nedostalo ven.

Kdo má lepší povědomost o struktuře, vnitřních předpisech, zvyklostech a postupech uvnitř Ministerstva spravedlnosti, třeba ve věznicích? Má to Policie České republiky? Nemá, ta tam nepracuje. Ale mají to pověřené orgány Vězeňské služby, které jsou policejním orgánem a mohou konat prověřování. Prověřování! Kolegyně, kolegové, nikoli vyšetřování. A my v tomto případě chceme říct, že vojáci, kteří jsou studovaní, vycvičení úplně na něco jiného, mají konat odbornou práci Policie České republiky? Pokud jste toho názoru, tak samozřejmě takovou věc schvalte. Já říkám, že to bude špatně, protože podle důvodové zprávy navrhovaná změna je podle mě nadbytečná a jedná se o cca 50 nebo 60 případů. Opakuji: 50 nebo 60 případů za rok. Zvýší to efektivitu? Ekonomičnost trestního řízení? Ne. Jen parta chlapců u Vojenské policie si bude hrát na vyšetřovatele, na vojenské vyšetřovatele. Říkám hrát, protože být vyšetřovatelem je řemeslo, tak jak jsem řekl. Být učitelem, učit někoho může kdokoli, ale něco naučit je také umění. Dělat lékaře – můžeme si vzpomenout na doktora Cvacha, a máme jich takových v našem zdravotnictví řekněme několik desítek. Ale mít kvalitního lékaře je k nezaplacení.

Takže apeluji na to, aby vojáci dělali to, co mají, to znamená, aby chránili naši vlast před vnějším – před vnějším (s důrazem) – nepřitelem, aby byli rádi za to, co mají už v současném trestním řádu, to znamená, že podle § 12 trestního řádu jsou policejním orgánem oprávněným provádět prověřování trestné činnosti, a ti vojáci mají ještě něco navíc. Oni totiž i dnes mohou konat vyšetřování. A to nemá nikdo jiný

z policejních orgánů, to má pouze armáda, a to u trestních činů vojáků spáchaných při plnění úkolu v zahraničí. Jestli chceme mít... Ted' jak to říci...? Jestli chceme, aby naše Policie České republiky byla odborná, a já si to přejí a vždycky si to budu přát a budu pro to dělat všechno, tak ať vyšetřuje i trestnou činnost vojáků. Jestliže chceme doprát vojákům to, aby si oni mohli sami prověřovat, vyšetřovat trestnou činnost, která se děje uvnitř, a budeme to odůvodňovat tím, že mají větší znalost struktury vnitřních předpisů, zvyklostí a postupů u Ministerstva obrany, tak se nám příště přihlásí policejní orgán Vězeňské služby, protože i oni mají rozhodně větší znalosti uvnitř věznic, než má Policie České republiky.

Apeluju na to, nedegradujme vyšetřování na to, aby to mohl dělat kdokoliv, kdo si o to požádá a kdo to je schopný zde prolobbovat. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Dále se do obecné rozpravy přihlásil pan poslanec Schwarz, po něm paní poslankyně Válková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý podvečer. Neodpustím si... Chtěl jsem vás seznámit, protože nechci zdržovat v podrobné rozpravě svými pozměnovacími návrhy, kolegyně, kolegové, mám jich několik, ale představím vám jenom dva. Ale nemohu si odpustit, prostřednictvím pana místopředsedy – kolegovi Ondráčkovi já rozumím. Byl 17 let vyšetřovatel. Tomu rozumím. Já jsem nebyl tak dlouho vyšetřovatel, já jsem byl trošku mlí. Ale já bych to takhle asi nedával do jednoho pytle. Víte co, i lékař může být dobrý vyšetřovatel, i voják může být dobrý vyšetřovatel. Já měl to štěstí. On to štěstí neměl, kolega Ondráček. Ale já to štěstí měl. Já jsem jeho práci v Opencard viděl. On byl na elitním útvaru a vím, co ti policisté dokázali vyšetřit. My jsme to s kolegy viděli potom v Opencard, jak ten jeho elitní útvar pracoval, a byli to všichni specialisté-vyšetřovatelé non plus ultra, jak říká on kovaný. Takže prosím vás, není to tak.

Vojenská policie – přebíral jsem, sloužil jsem v Žatci, přebíral jsem jejich spisy, snažili se ti kluci. Víte co, a když člověk chce, snaží se, tak je to v pořádku. Navíc nad nimi stojí státní zástupce. Všichni to víte, aspoň ti trošku znalí. Tak si myslím, že ten státní zástupce, pokud je v pořádku a chce něco vyšetřit, tak že on jim pomůže. Myslím si, že je to krok správným směrem. Takže takhle bych to viděl já. Neházel bych to do jednoho pytle.

A teď ke svým pozměnovacím návrhům, v rychlosti, abych nezdržoval. Dal jsem v rámci tohoto sněmovního tisku dva. Jeden se týká, že bych rád obecně prospěšné práce, to je trest obecně prospěšných prací udělený soudem, kde byl dříve 400 hodin, potom byl 300, já to chci vrátit zpět na 400 hodin. To je jeden pozměnovací návrh. A druhý pozměnovací návrh je ten, že odpracoval ten odsouzený na obecně prospěšné práce, že je odpracoval dříve za rok, pak se to prodloužilo na dva a já bych to chtěl opět vrátit za rok. Všechno staré nebylo špatné. Vysvětlím proč. 300 hodin je strašně málo, nic z toho trestu nemá. 400 hodin během jednoho roku odpracuje jak nic a navíc ten člověk, kdo ho hlídá, jak mediační, tak probační služba, tak nějaký úřad, tak toho člověka nemusí evidovat dva roky u sebe, ale eviduje ho

pouze jeden rok a ten trest je okamžitě odpracován. A když si to bude moct splnit až dva roky, tak to bude odkládat a nic neudělá. Tak to je důvod. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Schwarzovi. Prosím, aby se ještě v podrobné rozpravě přihlásil k témtoto svým pozměnovacím návrhům. Nyní s faktickou poznámkou ještě pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Nechci se přít o to, jestli lékař může být kvalitním vyšetřovatelem. Já tvrdím, že vyšetřovatel, a policejní vyšetřovatel, je řemeslo jako každé jiné a má ho dělat odborník. Kolega Schwarz byl u armády, pak byl u policie, pak byl u městské policie, dnes je poslancem. On je šikovný, on zvládne všechno, možná všude může být odborníkem. Já apeluju na to, že práci odborníka má dělat odborník. A pokud byla narážka na ÚOKFK, nikdy jsem netvrdil, že ten útvar je elitní. Taky jsem zmínil, jací lidé pracovali. Bylo nás tam jen velmi málo, kteří měli vysokoškolské vzdělání právního nebo bezpečnostního správního směru. Měli jsme tam několik farářů, několik umělců, několik učitelů a nikoho jiného. Proto ten útvar vypadal tak, jak vypadal. Jestli chcete změnu k tomu, co tady navrhujete, tak ji dělejte. Ale policie půjde do kopru. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Nyní rádně přihlášená paní poslankyně Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já bych chtěla pochválit předkladatele, že se konečně podařilo prosadit novelu, která nám umožní více využívat alternativního vazebního řízení, alternativy k vazebnímu řízení, čili namísto vazebního řízení v případech, kdy to není nezbytně nutné, využít elektronické náramky a zároveň apelovat, aby Ministerstvo spravedlnosti co nejrychleji, nejkvalitněji a nejbezpečněji provedlo výběrové řízení na elektronické náramky, aby to nedopadlo tak, že máme trest domácího vězení, se kterým byly také spojovány velké naděje a který se ukládá, soudy ho ukládají celkem logicky, v poměrně malém počtu případů právě proto, že elektronické náramky nejsou k dispozici a úředník probační služby, probační úředník to nezvládne všechno zkонтrolovat. Takže to je moje první poznámka. Je velice, velice dobré, že konečně budeme mít možnost hlasovat o návrhu, kterým se umožní namísto vazby v méně závažných případech nechat lidi doma, pracovat, ale ve volném čase samozřejmě být doma pod kontrolou.

Za druhé, pokud jde o specializaci vyšetřovatelů. Já stejně vaším prostřednictvím, pane předsedající, s panem poslancem Ondráčkem velmi souhlasím, pokud jde o profesionalitu a nezbytnou kvalifikaci vyšetřovatelů, kteří jsou vlastně takovým pomyslným završením pyramidy policejní práce a na jejichž kvalifikaci a kvalitě často závisí výsledek celého trestního řízení. A bohužel často potom, pokud jsouchyby a státní zástupce je včas nezaregistrouje nebo důkazy už nejsou k dispozicí, se

celá konstrukce i v souvislosti s dobrou obhajobou před soudem zříti. Takže potud tedy s ním souhlasím.

Nemyslím si však, nejsem tak skeptická, že by reforma, která je plánována – jde o reformu, nezastírejme si to – v oblasti Vojenské policie, byla plánována špatně. Tam se velmi dobré ví, že ne všichni pracovníci, kteří budou pověřeni vyšetřováním trestních činů, které tady uváděl jmenovitě pan poslanec Ondráček, jsou k tomu dostatečně kvalifikovaní. Takže já vím, že tam dochází k personálním přesunům, přecházejí tam od policie velmi zkušení vyšetřovatelé. Takže já předpokládám, že i personální báze bude dostatečná pro to, aby kvalitní průběh vyšetřování byl zajištěn při zohlednění specifik vojenských trestních činů, o kterých tady hovořil pan ministr spravedlnosti, které vyžadují navíc – nebo vyžadují, je to lepší, když nadto budou mít tyto znalosti interních norem, ti, kteří budou vyšetřovat trestné činy. Takže to je druhá poznámka.

A třetí, to už jenom replika na to, co tady řekl můj předečník pan poslanec Schwarz. Tady si dovolím s ním nesouhlasit, protože zahraniční právní úpravy většinou ten rozsah obecně prospěšných prací stanoví 200, maximálně 250 hodin. My jsme měli, a vím to, protože jsem se tenkrát podílela na zpracování právě trestních sankcí v novém trestním zákoníku, ambiciozně 400 hodin a končilo to často tak, že odsouzený odpracoval 200-250 hodin a na těch 400 už takzvaně nedosáhl. Čili selhal, maření výkonu úředního rozhodnutí, pokud k tomu přišlo ještě něco jiné, nebo přinejmenším už jenom samotné nevykonání se přepočítávalo. Každá hodina je teď jeden den odnětí svobody. A nám se plnily věznice relativně méně závažnými pachateli relativně méně závažných trestních činů jenom v důsledku toho, že třeba těch 300-400 hodin už nesplnili. Čili si myslím, že dosavadní hranice by se naopak mohla snížit, ale protože asi pro to nebude vhodné klima ani tady v Poslanecké sněmovně, ani laická veřejnost by to možná nepřivítala, takže myslím, že takový kompromis je nechat počet hodin na 300.

A pokud jde o zkrácení té doby, kdy by se měl vykonat, tak tam bych souhlasila, že si myslím, pokud budou soudy rozumně ukládat do 200 hodin, že by ten rok mohl stačit. Tři sta hodin je ta hranice. Čtyři sta – vyloučeno. To bych řekla, že ty dva roky by tam měly zůstat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne. Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Budeme pokračovat. Dvě faktické poznámky – paní kolegyně Černochová a pak teprve pan kolega Ondráček. V tomto pořadí. Potom z místa další. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych chtěla pana předsedu výboru pro obranu poprosit a případně některého z místopředsedů výboru pro obranu poprosit, abychom ten návrh ještě jednou dostali do výboru pro obranu právě i s ohledem na poznešovací návrhy načtené dnes ve druhém čtení, protože já si v tuto chvíli nejsem jista s ohledem na události, které se tady staly od čtvrtka, jak je to s Vojenským zpravodajstvím, jak je to s jinými zpravodajskými službami. Protože asi jste zaregistrovali v médiích stejnou informaci jako já, že vlastrně jeden z pracovníků,

zaměstnanců asi ve služebním poměru vůči Vojenskému zpravodajství, je vyšetřován ÚOOZ. A tady si myslím, že by asi i tato změna mohla způsobovat nepomér, že byly majetkové trestné činy, nebo tak jak to tady říkal kolega Ondráček, by byly v jurisdikci Vojenské policie a ty ostatní, a teď ani nevím, jestli trestné činy, nebo jestli to budou nějaké kázeňské záležitosti, tak by zůstaly tedy v rámci policie? Opravdu vzhledem k tomu, co se teď v těchto dnech děje, si myslím, že je namísto klást si tyto otázky a ještě se o tom na výboru pro obranu právě s ohledem na tyto skutečnosti pobavit, abychom případně změny udělali všechny naráz tak, jak bude panovat mezi námi dohoda. A doufám, že ta dohoda bude většinová. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Zdeňka Ondráčka, poté pan kolega Chalupa. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou děkuji, pane předsedající. Paní profesorka Válková tady teď není, nebo nevidím ji. Ona ví, že si jí vážím jako odborníka na trestní právo, ale teď mně to nebrání tomu, abych řekl, že s ní nesouhlasím. Protože znalost prostředí uvnitř je právě to, co je na škodu. Protože když jsem třeba musel vyšetřovat zpackané porody, tak jsem také nebyl lékař a musel jsem si to všechno nastudovat. Musel jsem si vzít porodopisy, musel jsem se radit s lékaři gynekology, musel jsem k tomu mít znalce a jeden kolega gynekolog – vzal jsem si zrovna gynekologii, protože vedle jednoho takového kolegy sedím. Prostě odbornost jako taková pro to vyšetřování je důležitá. Voják jako takový je školen v něčem jiném. A vzpomeňte si, jak to dopadlo s GIBSem. GIBS pět let nevyšetřoval, nebo tenkrát inspekce ministra vnitra. Když byla zřízena Generální inspekce bezpečnostních sborů a bylo jí to právo dáno vyšetřovat, tak se v tom plácal a pláca se v tom dodnes, protože nemá žádné kvalitní vyšetřovatele. A kvalitní vyšetřovatel nevzniká tehdy, pokud vyšetřuje na celorepublikovém útvaru nebo pouze jeden omezený okruh trestné činnosti. Vzniká tam dole na okrese nebo na územním odboru tady v Praze, kde jednou dělá ten zpacksoný porod, podruhé krádež, poté loupež, počtvrté – až se propracuje, že může dělat na celorepublikovém útvaru. Bohužel to, co jste tady předvedli za posledních x let, kdy jste degradovali vyšetřování do pozice policejního orgánu, je důsledek toho všeho, jak to policejní právo a policejní vyšetřování dneska vypadá. Státní zástupci už vyšetřovat také neumějí a vyšetřovatelé prokuratury byli zrušeni (upozornění na čas), a proto spousta případů končí tak, jak končí – zproštěním a zastavením. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, prosím, nezneužívejte faktickou poznámku. Nyní pan kolega Chalupa, poté pan poslanec Gabal – také faktické poznámky.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Takže jenom velmi stručně. S tou novelou osobně souhlasím. Výbor pro obranu měl dost času na to, aby se lidé, kteří

jsou v tom výboru, k tomu vyjádřili at' už sami, nebo prostřednictvím svých poslaneckých klubů, neboli poznatků, které by měli z poslanecký klubů. Nevidím důvod, proč bychom se k tomu měli vracet.

A to, co tady zaznělo, že obsah práce Vojenské policie bude degradovat práci Policie ČR, s tím tedy nemohu souhlasit. A vůbec už si nemyslím, že ten problém, co se objevil, řekněme, kolem zpravodajských služeb, souvisí s touto novelou. Problém je úplně jinde a paní kolegyně Černochová prostřednictvím předsedajícího ví, že jsme na to přijali usnesení, které je neveřejné, kde v bodě 2 je jasné stanoveno, co já jako předseda komise mám v tomto směru vykonat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Chalupovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Gabal. A prosím pány kolegy, aby diskuse jiného typu přesunuli do předsály a nerušili ty, kterým bylo uděleno slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Já to zkusím vměstnat do těch dvou minut, protože ty věci jsou příliš vážné, ta debata. Za prvé, možná si vzpomenete, že jsem měl debatu s ministrem obrany o tom, zda jím navrhovaný kandidát, právník, na šéfa Vojenské policie je adekvátní vůči bojovým a vojenským funkcím, které tato jednotka má plnit. Ona nemá vyšetřovat kriminalitu. Ona má chránit jako Vojenská policie naše jednotky a dělat činnosti s tím spjaté. Tímto návrhem jí přidáváme ještě funkci kriminálky. To znamená, my budeme mít vojenskou kriminálku vedle normální kriminálky, když to zjednodušíme.

Třetí věc, kterou tady zmínila kolegyně Černochová, je, že ve stávající situaci, kdy řešíme problémy kontroly některých komponent bezpečnostního systému, je otázka, zda se na ten návrh znova nepodívat a neřešit, jestli tam není příliš mnoho na tu Vojenskou policii nakladeno. Nejsem si jistý tím, zda typ kriminality spojený se zpravodajskými službami a podobně je něco, co má šetřit výhradně Vojenská policie, nebo co má šetřit jiná policie. Zažili jsem tady tuhle situaci, vyvolalo to velký zmatek. A podle mého názoru tento aspekt jsme ve výboru pro obranu neprojednávali.

Snažím se jenom Sněmovně vyložit, v čem je ten složitý problém, který tady teď v rychlosti zkoušíme dát dohromady. To znamená, oslabení původních vojenských komponent, které ta policie plní, založení vojenské kriminálky a nejasná definice kompetencí z hlediska toho, co budou a nebudou vyšetřovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Gabalovi. Nyní ještě jedna faktická poznámka pana poslance Ondráčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Poznámka ministra Babiše z vládní lavice.)

Poslanec Zdeněk Ondráček: Pane ministře, to je hrozný, co? Když se bavíme o EET, tak to můžeme diskutovat třicet hodin, ale když máme dělat bezpečnost, tak nám to vadí.

No nic, já budu reagovat na pana poslance Gabala. Ano, vzpomeňte, co on teď řekl – policie, Vojenská policie chce mít svoji kriminálku. Ale co tam je vedle kriminálky? No, útvary zvláštních činností. Někdo pro ně musí dělat odposlechy, někdo pro ně bude muset dělat sledování, někdo pro ně bude muset dělat zásahovky, někdo pro ně bude muset dělat kriminalistický ústav a postupně, postupně, ve skrytu, to budou všechno navyšovat, navyšovat, navyšovat. Budeme mít tady další policii a další takovéhé útvary.

Samozřejmě můžete si kroutit hlavou, můžete si plácat do hlavy, že jsem se zbláznil, ale už takhle to je – policie vojenská už sama dneska má kriminalistické a technické ústavy, které pro ně dělají zkoumání a některé věci na KÚP, Kriminalistický ústav v Praze, prostě nedává. A až bude chtít dělat sledování, tak samozřejmě si to bude chtít zajistit sama, svými prostředky, svými silami, ne se obracet na Policii České republiky. Takže budou vznikat specializované útvary, jako je ÚZČ, ÚSC.

Tolik doplňující otázka a děkuji panu kolegovi Gabalovi, že to nastínil, protože na to bych zapomněl. Děkuji, pane doktore.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu kolegovi Ondráčkovi. To byla poslední faktická poznámka v obecné rozpravě. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Paní poslankyně Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Já teď dokážu, že dovedu být stručná. Já si naopak myslím, že v současné době, kdy jistě obrana a armáda nabývají na významu, i s ohledem na ty migrační změny, kterými naše společnost prochází, je naprosto namístě v tomto kontextu i mít specializované vyšetřovatele v oblasti, která si to zaslouží. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud už nikdo není v obecné rozpravě, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova – pane ministře? Po obecné paní zpravodajka? Také nemá zájem. Otevřáram... (Domluva se zpravodajkou mimo mikrofon.) Padl tady návrh na vrácení garančnímu výboru k novému projednání. Ptám se paní zpravodajky, protože jsem neřídil celou dobu, protože jak jsem zaslechl kolegyni Černochovou, tak ten její návrh byl... (Domluva se zpravodajkou mimo mikrofon.) Návrh paní kolegyně Černochové směřoval k navrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání, nebo ne? Ne, nesměřoval. Omlouvám se, já jsem to přebíral v rychlosti od kolegy Gazdíka. (Hlásí se poslankyně Černochová). Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Já myslím, že to lze udělat fakultativně bez ohledu na to, aby tak musela dneska rozhodovat Sněmovna. Věřím, že všichni členové výboru pro obranu, zejména místopředsedové, ale i pan předseda, mě poslouchali a vědí, proč v té diskuzi jsme tady vystupovali i s kolegou Gabalem i

s panem poslancem Ondráčkem, a bude vůle to na ten výbor dát bez ohledu na to, že bychom dneska určovali nějaký návrat do projednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili nesměřovat to jako procedurální návrh, který musí Sněmovna odhlasovat. V pořádku. V tom případě můžeme pokračovat, a to rozpravou podrobnou. A tam samozřejmě paní zpravodajka má vždycky přednost. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Marie Benešová: Já bych chtěla upozornit, že nám tady vznikl problém s účinností tohoto zákona, a to proto, že v podstatě se to nestihlo projednat na těch předchozích schůzích, pořád to bylo odsouváno, a v podstatě se dá říct, že ten tisk 503 se nepodařilo projednat, a za této situace je původně účinnost navrhovaná v části čtvrté tisku 503, což by mělo být 1. března 2016, již nedosažitelná.

Tímto tedy činím pozměňovací návrh, a to aby v části čtvrté o účinnosti článek 5 bylo nové znění: Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Nyní v podrobné rozpravě pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já se teď už, pouze formálně, přihlásím k svému pozměňovacímu návrhu, který máte v systému uložen pod číslem 2848. Mění část první, to znamená Změna trestního řádu, bod 10, který by nově upravoval § 161 odst. 1 trestního – a zde je chyba u mě a to se omlouvám – řádu, nikoliv zákoniku, a tento bod by byl zrušen a ponechala by se stávající úprava, to znamená vyšetřování vojenských trestních činů by prováděla Policie České republiky vyjma těch trestních činů, které už může vyšetřovat současná Vojenská policie, to znamená na misích v zahraničí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Nyní pan poslanec Schwarz. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer ještě jednou, pane místopředsedo. Já se taky přihlásím ke svým třem pozměňovacím návrhům. Jsou v systému pod číslem 3473, to je legtech, legislativně technický, a potom ty, co jsem o nich mluvil, 3313 a ten druhý 3314. To jsou ty obecně prospěšné práce. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Schwarzovi. Kdo dál do podrobné rozpravy? Prosím, pan poslanec Radek Vondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Rád bych se v rámci podrobné rozpravy přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu 3324, který se týká v podstatě jazykové úpravy, kde se nahrazuje slovíčko sjedná slovíčkem zjedná. Rád by ho ale tady ústní formou poopravil, protože paní kolegyně Benešová už navrhla změnu, co se týče toho článku účinnosti předpisu, a v části čtvrté se ten můj pozměňovací návrh také týká účinnosti, tudíž bych chtěl tady načíst, že se hlásím pouze k bodu číslo jedna, dva a tři svého původního pozměňovacího návrhu. K bodu číslo čtyři, který se týká účinnosti, se nepřihlašuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radku Vondráčkovi. Kdo dál v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, i podrobnou rozpravu mohu skončit. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Paní zpravodajka také ne. Není o čem hlasovat po podrobné rozpravě, protože nepadl žádný návrh na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru, ani zkrácení lhůty pro třetí čtení, ani aby se s tím garanční výbor znova zabýval, nepadlo žádné veto, můžu tedy skončit bod číslo 13. Děkuji panu ministru, děkuji paní zpravodajce.

Ještě než budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze, pro jistotu budu konstatovat došlé omluvy, a to pana poslance Davida Kasala od 16.30, pana poslance Plíška od 17 hodin, pana poslance Vojtěcha Adama od 15.30, pana poslance Jiřího Holečka od 15.45 a od 18 hodin pana poslance Leo Luzara z dnešního odpoledního jednání.

Nyní tedy budeme pokračovat bodem číslo 38. Tím se vracíme do prvních čtení našeho programu.

38.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 587/ - prvé čtení

Pro prvé čtení z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, aby se ujal slova, ale než tak učiní, požádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Adolfa Beznošku, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vám stručně představil vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti peněžního oběhu a devizového hospodářství a kterým se zrušuje zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Novela zákona o oběhu bankovek a mincí zjednodušuje výměnu nestandardně poškozených bankovek a mincí. Návrh zákona precizuje vymezení nestandardně poškozených bankovek a nově mezi nestandardně poškozené bankovky zařazuje

například takovou bankovku, jejíž plocha je menší než 50 %. Další změnou je to, že vkladové bankomaty budou muset nově odmítat podezřelé mince, zatímco podle dosavadní úpravy musely tyto mince zadržovat, což bylo technicky obtížně proveditelné.

S postupem liberalizace devizového hospodářství a kapitálových operací posledních dvou desetiletí se devizový zákon jako předpis, který upravoval nakládání s devizovými prostředky, stal v českém právním rádu nadbytečnou právní normou, a proto se ruší. Nevyhnutelné omezení platebních operací v období nouzového stavu přebírá do svých ustanovení krizový zákon. V důsledku zrušení devizového zákona nově definuje skutkovou podstatu trestného činu ohrožení devizového hospodářství trestní zákoník.

Návrh zákona byl vytvářen Ministerstvem financí a Českou národní bankou. Materiál byl rovněž konzultován s odbornou veřejností a zaslán k vyjádření Evropské centrální bance.

Vzhledem k mnou uvedeným argumentům si vás dovoluji požádat o podporu tohoto návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí za úvodní slovo. Pan kolega Beznoska už dorazil, tak ho žádám, aby se ujal své zpravodajské zprávy v této věci. Jsme v prvném čtení, pane kolego, takže se s tím musíte vypořádat. Žádné jiné usnesení rozpočtového výboru není. Prosím.

Poslanec Adolf Beznoska: Vážení kolegové, milé kolegyně, omlouvám se, měl jsem jednání chvíličku mimo sál. Předpokládám, že pan předkladatel vše podstatné uvedl. Toť vše. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tak je to velmi rychlé, bezbolestné. Otevříme obecnou rozpravu, do které ale nemám žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Evidentně je to všem jasné, těší se na projednávání ve výborech, takže končím obecnou rozpravu.

Není o čem hlasovat, ani o vrácení, ani o zamítnutí. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím. Přistoupíme tedy k hlasování. Já vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci, abychom zjistili pravý stav přítomných.

Jakmile se ustálí počet přítomných, rozhodneme v hlasování s jubilejným číslem 200. Přikázání garančnímu výboru tisku 587 – rozpočtový výbor.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 200 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 200 z přítomných 132 poslanců pro 131 poslanec, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru rozpočtovému jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na další výbor k projednání? Nikdo, není tedy o čem hlasovat. Mohu tedy skončit prvé čtení. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému jako garančnímu výboru a lhůta k projednání zůstává 60 dní. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 38.

Budeme pokračovat. Předpokládám, že pan ministr financí zůstává na místě, protože dalším bodem je

39.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí /sněmovní tisk 639/ - první čtení

Prosím ministra financí a místopředsedu vlády Andreje Babiše, aby se za vládu ujal slova. – Omlouvám se, pane místopředsedo vlády. Rád bych, aby se u stolku zpravodajů objevil pan poslanec Jan Volný, který je zpravodajem pro prvé čtení.

Protože byl schválen organizačním výborem pan kolega Holeček, tak vás ještě zdržím jedním hlasováním, jestli s tím souhlasíte – změnit rozhodnutí organizačního výboru, že by zpravodajem byl pan kolega Volný.

Kdo je pro v hlasování pořadové číslo 201, změna zpravodaje? Kolega Volný dostal důvěru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 201 ze 137 přítomných 126 pro, nikdo proti. Máme zpravodaje na svém místě.

Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážené páновé, dovolte mi, abych stručně uvedl návrh zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí. Hlavním cílem navrhovaných změn je odstranění nedostatků právní úpravy, které se projevily v souvislosti s její aplikací v praxi, a provedení dalších věcných změn, které si praxe vyžádala, včetně těch, které mají bránit nežádoucí daňové optimalizaci.

Mezi nejdůležitější změny, které návrh zákona přináší, patří sjednocení osoby poplatníka na nabyvatele a s tím související odstranění možnosti volby poplatníka a institutu ručení. Jednoznačné vymezení nabyvatele jako poplatníka odstraňuje řadu obtíží, které možností volby v praxi vznikají a odpovídají koncepci právních řádů většiny států Evropské unie.

Dále je třeba vyzdvihnout změnu koncepce zdanění nabytí inženýrských sítí. S ohledem na nejasnou a nejednoznačnou právní úpravu inženýrských sítí

v občanském zákoníku bylo přistoupeno k takové úpravě zdanění, která není závislá na vyřešení otázky povahy inženýrských sítí. Nově se proto navrhuje zdaňovat pouze nabytí vlastnického práva k budově podle katastrálního zákona, která je částí inženýrské sítě.

Další významnou změnou je osvobození nabytí nemovitých věcí územními samosprávnými celky, a to v souvislosti se změnou osoby poplatníka. Zdanění případu, kdy poplatníkem je územní samosprávný celek, není ani důvodné ani účelné, neboť by znamenalo pouze transfer peněžních prostředků mezi jednotlivými veřejnými rozpočty.

Podstatnou změnou, kterou návrh zákona přináší, je zjednodušení určení základu daně u směny nemovitých věcí, kdy se nově navrhuje při určování sjednané ceny přihlízet pouze k případnému doplatku.

Významnou změnou je také úprava koncepce osvobození nových staveb a jednotek. Nově se navrhuje toto osvobození vztahovat na první úplatné nabytí stavby a jednotky dokončené nebo užívané.

Účinnost zákona se navrhuje k 1. dubnu 2016.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a místopředsedovi vlády Andreji Babišovi a pana zpravodaje žádám, aby se ujal své zpravodajské zprávy.

Poslanec Jan Volný: Vážení kolegové, vážené kolegyně, pan ministr tuto novelu pojmenoval naprosto přesně, tak jenom žádám, abychom ji schválili a pustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Ano, pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, první přihlášený v rozpravě. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. My jsme před několika týdny projednávali náš návrh na zrušení této daně, tak avizují dopředu, že budeme navrhovat jednak zrušení té daně v rámci dalších čtení, nebo alternativně také snížení této daně, protože i snížení je dobré, pokud nejsme schopni dát nula.

Kdybychom to měli schválit tak, jak je to navrženo, tak já to považuji za zbytečnou změnu zákona, protože daň z nabytí nemovitosti se v každém případě projeví v kupní ceně a je skoro jedno, kdo ji platí. Kupující si to ohlídá, aby to šlo k tíži toho, který tu nemovitost – nebo prodávající si to ohlídá, aby to šlo k tíži kupujícího. Všechno ostatní jsou zbytečné změny, protože je mnohem lepší to nechat na domluvě, kdo to zaplatí, ale reálně to vždycky zaplatí kupující. Ať už tím, že je vyšší kupní cena, nebo tím, že on přímo ze smlouvy o prodeji nemovitosti je plátcem.

Jediné, co se může změnit, je ten, kdo má povinnost vůči státu a finančnímu úřadu. Ale i tam dneska platí, že ta druhá strana ručí za toho, který tu daň nezaplatí.

Nebudeme navrhovat zamítnutí, jenom avizují, že v dalších čteních navrhнемe zrušení této daně, protože když se podíváte na odpověď pana ministra na jednu z mých písemných interpelací, tak zjistíte – stovky, stovky úředníků se věnují této jednoduché dani, což je v zásadě administrativní věc. A jestli se některá daň těžko vysvětluje občanům, proč ji platí, tak je to zrovna daň z nabytí nemovitosti.

U daně z nemovitosti můžete říkat: poskytuje vám město, kterému to platíte, nebo obec, které to platíte, nějaké služby, svítí vám tam, obsluhuje chodníky apod. Ale tady za své zdaněné peníze si koupíte nemovitý majetek a státu zaplatíte 4 %. Správná otázka zní proč. A určitě to není na provoz katastrálních úřadů, protože výnos, myslím, že je to zhruba 9 nebo 9,5 mld. ročně, je to částka zanedbatelná. V okamžiku, kdy zjistíte, že se ročně vybere více než 800 mld. všech daní, tak je to něco kolem 1 %. Ale nevěnuje se té dani 1 % daňových úředníků, ale mnohem více. A pak je výsledek úplně jednoduchý. Ta daň je zbytečná, výnos příliš malý, úředníků příliš mnoho a je určitě lepší jí zrušit než ji takhle, řekl bych, kosmeticky upravovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Nepadl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí. Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování, kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Hlasování číslo 202 jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 202, z přítomných 145 je pro 163, proti nikdo, návrh byl přijat.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalším výborům k projednání? Není tomu tak. Není tedy co hlasovat. Mohu konstatovat, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru rozpočtovému jako výboru garančnímu, lhůta k projednání byla zachována podle zákona o jednacím řádu na 60 dnů. Děkuji panu ministrovi financí a děkuji panu zpravodaji, a končím bod číslo 39. Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dámy a páновé, pěkné odpoledne. Budeme pokračovat v projednávání dalšího bodu a tím je

40.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 651/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvném čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych stručně uvedl návrh na změnu zákona v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní. Česká republika i Evropská unie se zapojily do mezinárodního boje s daňovými úniky, kterým předcházely předložený návrh zákona. V daném případě jde o výměnu informací o finančních účtech rezidentů cizích států. Tato výměna v současné době probíhá se Spojenými státy americkými na základě dohody FATCA.

Na podkladě dohod FATCA byl vytvořen OECD a EU tzv. globální standard. ČR na jeho základě bude informace vyměňovat se všemi státy EU a s cca 50 státy Globálního fóra pro transparentnost a výměnu informací a dále se státy, jako např. Švýcarsko, Lichtenštejnsko a Monako, s kterými uzavřela EU jménem členských států dohody implementující globální standard. Výměna informací se všemi těmito státy bude probíhat velmi podobným způsobem, a proto je vhodné ji upravit v jednom zákoně. Z toho důvodu bylo zvoleno řešení zrušit zvláštní zákon o výměně informací se Spojenými státy americkými a upravit tuto výměnu v rámci stávajícího zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní.

Navržený zákon v maximální míře sjednocuje povinnost finančních institucí spojenou s postupy při získávání a oznamování informací o účtech svých klientů s povinnostmi, které již dnes mají podle dohody FATCA. V současné době státy, s kterými mají být automaticky vyměňovány informace na základě navrženého zákona, přijímají obdobné zákony, aby mohly začít poskytovat České republice informace o českých daňových rezidentech. Ty využije Finanční správa pro správné stanovení jejich daňových povinností. Zároveň dochází s ohledem na vývoj v Evropské unii ke zrušení zvláštní právní úpravy předávání informací podle zákona o dani z příjmů, resp. podle směrnice o zdaňování úrokových příjmů z úspor. Dosavadní výměna informací bude nahrazena výměnou podle globálního standardu.

Účinnost zákona byla s ohledem na stanovené krátké transpoziční lhůty navržena od 1. ledna 2016 a vláda předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona s návrhem na vyslovení souhlasu se zákonem v prvním čtení. Přesto ale bohužel došlo ke zpoždění, a zákon k 1. lednu 2016 již nabýt účinnosti nemůže. Účinnost tedy musí být vhodně upravena tak, aby byl zákon platný a účinný co nejdříve.

Dovoluji si tedy požádat o schválení již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře, a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Miloslava Vostrá. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vyjádřila svoji zpravodajskou zprávu k tomuto tisku. Myslím si, že pan ministr tady uvedl tento tisk vcelku seriózně a asi nemá význam, abych tady opakovala to, co tady již bylo řečeno. Nicméně abych dostála svým zpravodajským povinnostem, tak bych jenom opravdu v krátkosti shrnula z mého pohledu to nejdůležitější, neboli že se v podstatě jedná o vytvoření legislativně technických podmínek k tomu, aby se Česko mohlo zapojit do široké mezinárodní automatické výměny informací v daňových záležitostech. Myslím si, že toto je krok správném směrem, i když samozřejmě můžeme mít určité dotazy a určité názory na to, zda recipročně je to vyvážené, nicméně i přesto se domnívám, že je potřeba toto schválit.

Je navrženo schválení v prvním čtení. Vzhledem k tomu, že tento zákon nebyl vetován, tak si dovolím tímto přihlásit do podrobné rozpravy, abych mohla načist změnu účinnosti. Nad čím se pouze pozastavuji a trošku nadzvedavám obočí, je to, že směrnice Evropské unie je z prosince 2014, a nám se sem ten návrh zákona dostal po 11 měsících. To je možná trošku na to nadzvednutí obočí. Ale jinak, jak říkám, doporučuji Poslanecké sněmovně tento tisk odsouhlasit v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Potom se tedy přihlaste do podrobné rozpravy, až bude otevřena.

Otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Vzhledem k tomu, že neviduji nikoho s přihláškou do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu a táži se, zda pan navrhovatel nebo paní zpravodajka si chce vzít závěrečná slova. Není tomu tak.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 651 tak, aby s ním mohl být vysoven souhlas již v prvném čtení."

Zahajuji hlasování a táži si, kdo je pro návrh tak, jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 203. Přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 121, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem byl vysoven souhlas, budeme pokračovat dále podle § 90 odst. 5.

Já tedy zahajuji podrobnou rozpravu. Již z předchozí obecné rozpravy eviduji přihlášku paní zpravodajky. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych navrhla opravu účinnosti podle § 90 odst. 6, ve znění: článek III – Účinnost. Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím. Podrobnou rozpravu končím, a táži se pana navrhovatele nebo paní zpravodajky, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení a předtím ještě přivolám kolegy z předsáli.

Nejprve dám hlasovat o změně účinnosti tak, jak byla načtena, předtím, než dám hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh tak, jak byl přednesen v podrobné rozpravě, to znamená změnu účinnosti, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 204. Přihlášeno je 149 poslankyně a poslanců, pro návrh 138, proti žádný. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Nyní tedy přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon číslo 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní, podle sněmovního tisku 651, ve znění schválených úprav."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení tak, jak byl přednesen, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 205, přihlášeno je 150 poslankyně a poslanců, pro návrh 128, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a projednávání končím.

Já vám děkuji za spolupráci. Končím projednávání tohoto bodu a otevíram další bod a tím je

41.

Vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru /sněmovní tisk 679/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede i v tomto případě místopředseda vlády a ministr financí, Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru, který připravilo Ministerstvo financí a který vám nyní předkládám k projednání, uceleně upravuje v jednom zákoně všechny úvěry pro spotřebitele, jak úvěry na spotřebu, tak úvěry související s bydlením. Tímto zákonem je rovněž implementována evropská směrnice o úvěrech na bydlení.

Návrh zákona také reaguje na usnesení číslo 367/2014 Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, ve kterém byla vláda vyzvána ke zpřísnění požadavků kladených na nebankovní poskytovatele a zprostředkovatele úvěrů a k vytvoření

podmínek pro účinný výkon dohledu na činnost těchto osob. Předkládaný vládní návrh zákona o spotřebitelském úvěru proto posiluje ochranu spotřebitele, sektoru, kde dlouhodobě dochází k častému poškozování jejich práv. Přitom značné náklady potom nese i společnost jako celek. Důležitými prvky zákona jsou kromě jiného převedení dohledových kompetencí nad nebankovními segmenty úvěrového trhu nově na Českou národní banku, zpřísňení požadavků na odbornou a finanční vybavenost distributorů nebo například také omezení sankčních poplatků za prodlení se splácením. Zlepšuje se také pozice osob, které z různého důvodu chtějí či potřebují sjednaný závazek z úvěru předčasně doplatit. Některé delikty poskytovatelů úvěrů jsou spojené s citelnými sankcemi, od kterých si slibujeme razantní odrazující účinek, a tedy i celkové zlepšení poměrů v tomto dlouhodobě problematickém sektoru finančního trhu.

Nová právní úprava sektoru úvěry vyvolá potřebu změny několika souvisejících zákonů. Návrh těchto změn je předmětem samostatného návrhu změnového zákona.

Jak základní koncepční východiska, tak i návrhy konkrétních ustanovení zákona Ministerstvo financí důkladně a opakovaně konzultovalo se všemi relevantními subjekty na trhu. Na potřebě této změny panuje v široké odborné veřejnosti shoda. Rovněž politická debata předcházející přijetí zmíněného usnesení Poslanecké sněmovny vyjádřila po navrhované úpravě silnou poptávku.

Nejen abychom splnili naše závazky vůči Evropské unii, ale hlavně pro naplnění cílů návrhu je důležité přijmout nový zákon o spotřebitelském úvěru co nejdříve. Proto si vás v souladu s § 91, odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny dovolují požádat o zkrácení lhůty pro projednání návrhu ve výborech Poslanecké sněmovny na 30 dní. Děkuji vám za pozornost a za podporu tomuto návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy požádám, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, poslanec Jaroslav Klaška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se trošku zastavil ve své zpravodajské zprávě o tomto vládním návrhu zákona o spotřebitelském úvěru.

Spotřebitelské úvěry, které nejsou úvěry na bydlení, jsou upraveny zákonem číslo 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon, který dosud platí, představuje produktovou regulaci, to znamená stanovuje práva a povinnosti týkající se produktu spotřebitelského úvěru. Neupravuje naopak institucionální a obezřetnostní otázky. Z hlediska materie upravené evropskou směrnicí MCD nejsou úvěry na bydlení jako specifický smluvní typ v tuzemském právním řádu prozatím upraveny.

Tak jak již bylo řečeno, Sněmovna se problematikou mimobankovních spotřebitelských úvěrů v tomto volebním období již zabývala. Poprvé při projednání poslaneckého návrhu, sněmovní tisk číslo 41, který řešil problematiku takzvané lichvy, respektive onoho RPSN jakýmsi pásmováním. Úvěry byly rozděleny na dvě skupiny a roční sazba nákladů by se podle tohoto návrhu mohla pohybovat v určitém

rozmezí. Návrh nebyl přijat. Od té doby proběhlo k tématům lichvy mnoho jednání se zapojením různých organizací a institucí, které se mimobankovními spotřebitelskými úvěry ve své práci setkávají, jako je Člověk v tísni, finanční arbitr, Česká národní banka, Bankovní asociace a samozřejmě Ministerstvo financí.

Jak zmínil již pan ministr, ve svém usnesení číslo 367/2014 k tisku 41 jsme se vyjádřili, tedy Poslanecká sněmovna, názorem, že predátorské a lichevní praktiky na trhu nebankovních poskytovatelů úvěrů jsou velmi závažným negativním společensko-ekonomickým jevem, který ohrožuje řadu občanů. Zároveň Sněmovna vyzvala vládu, aby zpracovala a předložila Poslanecké sněmovně návrh zákoně úpravy, která by podstatně zpřísnila podmínky pro vstup do podnikání v oblasti poskytování úvěrů, nejen spotřebitelských, nebankovními poskytovateli a zavedla nad jejich činností účinný dohled.

Mezi hlavními negativními jevy v nebankovním segmentu trhu retailových úvěrů lze přitom jak na základě zpráv sektoriálních dohledových institucí a finančního arbitra, konzultací se zástupci spotřebitelských sdružení, stížností spotřebitelů adresovaných Ministerstvu financí zařadit zejména: nepřehlednost trhu spotřebitelských úvěrů, velký rozsah šedé zóny poskytovatelů a zprostředkovatelů, nejasná odpovědnost jednotlivých článků v distribuci, a tedy i obtížná vymahatelnost platné regulaci stanovených práv a povinností ze strany dohledových orgánů. Dále zneužívání sociální tisně dlužníků, nekalé, klamavé, agresivní podnikatelské nebo obchodní praktiky při sjednávání úvěrů, zkreslování nákladovosti úvěrových produktů, platby před uzavřením smlouvy apod. Nedodržování, resp. nedůsledné dodržování povinností prověřit úvěruschopnost dlužníka. Slabé regulatorní požadavky na vstup osob do odvětví. Výkon povolovacích a dohledových činností nespecializovanými orgány veřejné moci jako živnostenské úřady, Česká obchodní inspekce atd. a predátorské praktiky spojené s defaultem spotřebitele, tedy využívání zajišťovacích titulů: exekutorské zápis, dohody o srážkách ze mzdy atd.

Vládní návrh zákona si klade za cíl transponovat příslušné evropské právní předpisy, a posílit tak ochranu spotřebitele v segmentu úvěrů na bydlení, zlepšit kvalitu služeb poskytovaných na retailovém úvěrovém trhu a omezit výskyt nezodpovědného půjčování, sjednotit právní úpravu distribuce úvěrů pro spotřebitele a sblížit ji s principy regulace v ostatních sektorech finančního trhu.

Konkrétní opatření. Povinnost registrace poskytovatelů mimobankovních úvěrů České národní banky. Registrace je podmíněna odbornou způsobilostí, kapitálovou přiměřeností, bezúhonností a důvěryhodností. Způsob ověření a institucionální zajištění ověřování odborné způsobilosti. Způsob uspořádání povolovacích a dohledových činností České národní banky. Způsob sankčního režimu a možnost odejmouti licence za určitých podmínek. Stanovení regulace a vymezení nemovitostí pro jejich financování. Začlenění překlenovacích úvěrů do působnosti zákona. Regulace (nesrozumitelné) bankovních hypoték. Regulace předčasného splácení úvěrů na bydlení a další opatření.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevíram obecnou rozpravu, do které eviduji jednu faktickou poznámkou pana poslance Fiedlera a řádnou přihlášku pana poslance Votavy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jen zareagoval na návrh předkladatele, co tady zaznělo. Návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů. Když jsem se podíval na rozsah této materie, tohoto zákona, který má 480 nebo 490 stran, ten sněmovní tisk, samotný text zákona je 100 stran, tak opravdu zkrácení lhůty u takto složitého zákona, byť už jsme jej tady projednávali při jiných příležitostech, pokládám za nerozumné. Chtěl bych navrhnut a vyzvat poslance, aby ho neakceptoval tento návrh na zkrácení lhůty a ponechali takto složité záležitosti, která tíží naší společnost, je to komplikovaná věc, opravdu standardní lhůtu k projednávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, trošku jsem na pochybách, zdali začínat svůj proslov. Samozřejmě bych nerad omezoval školský výbor a byl bych nerad, kdybyste mě přerušil někdy v mému projevu, že je 18. hodina. Takže...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Bohužel vás budu muset přerušit, protože v 18 hodin máme pevně zařazený bod.

Poslanec Václav Votava: Tak já se klidně toho teď vzdám, abych měl dostatek času celý svůj komentář k tomu říci souvisle, abych nemusel být přerušován.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan poslanče, věc je poměrně složitá, protože nikdo jiný do rozpravy přihlášen není. V případě, že někdo přihlášen do rozpravy nebude, normálně bude pokračovat projednávání bodu.

Poslanec Václav Votava: Dobре, takže budu povídат. Tak dovolte mi, abych se také vyjádřil k tomuto zákonu o spotřebitelském úvěru.

Chci říci, že nový zákon určitě jde správným směrem, a chtěl bych upozornit i na to, že v podstatě reaguje na usnesení Poslanecké sněmovny z loňského nebo předloňského roku. Sněmovna vyzvala vládu, aby v souvislosti s poškozováním práv spotřebitelů při poskytování spotřebitelských úvěrů a v souvislosti s lichvářskými praktikami některých nebankovních poskytovatelů také přijala tuto materii a postavila se k tomu. Reaguje tedy na tento předkládaný návrh, na především lichvářské praktiky a na konání některých nebankovních subjektů, cílem tedy je i sjednocení

úpravy úvěrů pro spotřebitele, úvěrů spotřebitelských, ale i hypotečních, a vymezuje přísnější pravidla pro postup při poskytování úvěrů.

Chtěl bych říci, že problematika poskytování spotřebitelských úvěrů se stala již takovým evergreenem. Sociální demokracie, byť tehdy v opozici, usilovala o to řadou poslaneckých iniciativ, usilovala o posílení právě postavení spotřebitele, o takové vyvážené postavení spotřebitele vůči tomu poskytovateli, což ne vždy tady bylo. Samozřejmě dluhy se platit mají, to v každém případě, to nikdo nezpochybňuje, ale měl by ten vzájemný vztah být co nejvíce narovnán, měl by být vyvážený.

Prosazovali jsme tehdy mimo jiné zmocnění vládě stanovit maximální výši RPSN. Navrhovali jsme omezení pro souhrnnou výši smluvní pokuty pro případ neplnění závazku ze strany dlužníka. Ale navrhovali jsme třeba i omezení pro rozhodování sporu prostřednictvím rozhodčích řízení. To byl i poslanecký návrh sociální demokracie, nebo poslanců za sociální demokracii, v roce 2012, který byl však vrácen Poslaneckou sněmovnou k dopracování. Vzhledem k tomu, že tehdy vlastně došlo k rozpuštění Poslanecké sněmovny, tak potom již nebyl znova do Poslanecké sněmovny předložen.

Chtěl bych říci, že také ve Sněmovně proběhl seminář, který byl velice navštíven. Seminář pod patronací rozpočtového výboru za účasti poslanců, za účasti Ministerstva financí, České národní banky, ale i poskytovatelů úvěrů jak bankovních, tak nebankovních. Byly to i organizace na ochranu spotřebitelů, ale byla tam zastoupena i široká veřejnost. A troufám si říci, že řada připomínek potom byla promítnuta nebo je promítnuta i v tom novém zákonu o úvěru pro spotřebitele, který dnes projednáváme.

Na trhu tohoto segmentu půjček, spotřebitelských úvěrů se dnes pohybuje bezmála 60 tisíc poskytovatelů nebo zprostředkovatelů těchto úvěrů. Jim stačí k provozování této činnosti dnes pouze živnostenský list. Nikdo je nekontroluje. Samozřejmě může je kontrolovat živnostenský úřad nebo Česká obchodní inspekce, ale v podstatě těch poskytovatelů je tolik, že ani na to nejsou možnosti od živnostenských úřadů a od České obchodní inspekce. To, že tam dochází k těm věcem lichvářským, k matení jednotlivých žadatelů o úvěr, že tam dochází k nemorálnímu jednání, nechci říct u všech poskytovatelů, ale u některých určitě, pravdou tedy je. Proto i ten vládní návrh požaduje, aby poskytovatelé do budoucna byli licencováni a byli kontrolováni – kdym jiným než Českou národní bankou? Já se domnívám, že Česká národní banka je regulátor, přírozený regulátor, který má zkušenosti s bankovním trhem, a že by to měla být právě Česká národní banka, která bude vystavovat licenci tomu subjektu, který chce poskytovat tyto spotřebitelské úvěry, a samozřejmě jako regulátor bude i vykonávat kontrolu nad těmito subjekty. (Přerušen předsedajícím.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, bohužel, jak jsem dopředu avizoval, je 18 hodin a jsem nucen přerušit tento bod. Každopádně, tak jak jsem poslouchal váš příspěvek, tak je velice kvalitní, takže si myslím, že neuškodí, když si ho poslechneme příště znova. (Smích v sále.)

Je 18 hodin, a tak, jak bylo dopředu řečeno, přerušuji projednávání tohoto bodu z toho důvodu, že na 18. hodinu máme zařazen školský zákon. Než budeme pokračovat v jednání, děkuji panu ministroví financí i panu zpravodajovi a načtu omluvku. Od 18 hodin do konce jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Květa Matušovská.

Otevírám tedy podle programu další bod, který jsme měli pevně zařazený, a tím je

17.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 611/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vzhledem k tomu, že jsem podrobně představovala návrh v rámci prvního čtení, tak jenom stručně připomínám pro druhé čtení, že daný návrh zákona se týká předškolního vzdělávání, postupného zavádění nároku na předškolní vzdělávání od 4 a od 3 let, povinného předškolního vzdělání od 5 do 6 let, dále se týká jednotně přijímací zkoušky na střední školy a také společně části maturitní zkoušky z českého jazyka a literatury, z cizího jazyka a matematiky, a to do roku 2020/2021.

Daný návrh projednal školský výbor, došlo k určitým parametrickým posunům v rámci jednotlivých okruhů, stejně tak byly podpořeny školským výborem pozměňovací návrhy týkající se dalších legislativně technických a praktických problémů z praxe nebo možnosti lesních školek vstupovat do školského rejstříku.

Tolik postačí pro úvod pro druhé čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní ministryně. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovy jako výboru garančnímu a usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 611/1 až 3.

Prosím, aby slova ujala zpravodajka výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu paní poslankyně Bohdalová. Došlo zde ke změně pana zpravodaje, protože pan poslanec Kořenek se omlouvá a je nemocen. Vzhledem k tomu, že jsme ve druhém čtení, tak o tom nemusíme hlasovat. Požádám paní poslankyni, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobrý podvečer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Tento tisk 611 byl projednáván v podvýboru pro regionální školství a byl podrobně projednán ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Byly probrány všechny možné pozměňovací návrhy, bylo o nich hlasováno a bylo na závěr přijato usnesení na 23. schůzi dne 3. února 2016 a já vás s tímto usnesením krátce seznámím.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřiny Valachové, zpravodajské zprávě poslance Kořenka doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 561/2014 Sb., o předškolním, základním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, školský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, tisk 611, a to ve znění těchto pozměňovacích návrhů tak, jak tyto pozměňovací návrhy máte uvedeny ve sněmovním tisku č. 611/3. Nebudu je tady všechny číst, protože jich je asi sedm stránek. Myslím, že kolegové ve svých vystoupeních vás s nimi seznámí, a ráda bych se potom přihlásila do podrobné rozpravy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně, a otevím obecnou rozpravu, do které eviduji osm přihlášek. Nyní tedy poprosím, aby v rozpravě vystoupila paní poslankyně Nina Nováková, a připraví se paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, dámy a páновé, v podrobné rozpravě se přihlásím celkem ke třem pozměňovacím návrhům, ale nyní mi dovolte krátkou poznámkou k tomu, k čemu se nebudu vyjadřovat formou pozměňovacích návrhů, a to je stále skloňovaná inkluze, nebo, myslím si, že je vhodnější, společné vzdělávání.

Dámy a pánové, my už jsme měli začít s inkluzí před několika lety. Inkluze se totiž netýká jenom žáků, kteří mají specifické potřeby směrem, řekněme, k nějakému postižení nebo znevýhodnění zdravotnímu nebo mentálnímu, ale inkluze se také týká těch žáků, kteří mají specifické potřeby proto, že jsou talentovaní. Týká se to třeba také žáků, kteří mají jiný mateřský jazyk, než je čeština. A s tím vším my už jsme začít měli. Já bych chtěla také upozornit na jednu věc. Například se často mluví o tom, že inkluze se rozhodně netýká osmiletých či víceletých gymnázíí. Dámy a pánové, kdo z vás byl ve škole za poslední léta, ví, že i těch se to týká. Čili není žádná škola, které by se netýkala potřeba inkluze. Není však, troufám si říci, žádná škola, která by měla dostatečně personálně obsazený odborný tým, který je nutný, aby byl přítomen ve škole vedle odborných pedagogů.

Nyní mi dovolte, abych se pokusila vysvětlit své pozměňovací návrhy. Ten první pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím, není ode mne nic nového. Jeho obsahem je nesouhlas se zavedením povinné docházky do posledního ročníku mateřské školy. My tady žonglujeme s pojmy docházka a povinné vzdělávání. Já znovu opakuji, v našem vzdělávacím systému neexistuje jiné omezení rodičovských práv týkajících se vzdělávání než povinná školní docházka. A nějakým výrazem

povinné předškolní vzdělávání to nemůžeme oklamat. Čili vnímám to tak, že jestliže tam je stanovena povinnost, je to špatně a zasahujeme do práv rodičů. Na druhé straně velmi podporuji to, aby každý z rodičů měl možnost a měl vlastně zajistěně, garantované právo umístit své dítě v předškolním věku od pěti, nebo ještě lépe od čtyř a snad v budoucnu od tří let. To je první pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh je možná pro vás takový trošku odtažitý, ale protože jsem působila a působím na střední škole, jsem neustále v kontaktu s mladými lidmi, tak bych chtěla tímto pozměňovacím návrhem podpořit jejich velikou vůli, aby víc participovali na chodu školy. My tady už dost dlouho mluvíme o nutnosti posílit občanské vzdělávání. Já za to velmi děkuji Ministerstvu školství, které vytvořilo pracovní skupinu, a zkrátka množí z nás napříč politickými stranami víme, že je opravdu důležité, aby žáci byli vedeni k tomu, aby byli jednou samostatně uvažujícími občany. Když se oni sami o něco snaží a mají možnost si ze zákona vytvořit takový samosprávný orgán žákovské nebo studentské samosprávy, tak si vás dovolím poprosit o podporu mého pozměňovacího návrhu, kterým vlastně rozšíří ji počet partnerů pro tyto orgány žákovské a studentské samosprávy o rodiče, zřizovatele a pedagogy neboli o školskou radu.

V zákoně dosud mají žáci právo oslovovat svými podněty a návrhy ředitele a ten je povinen se tím zabývat. Tím nechci říci, že je povinen poslechnout, ale má se tím zabývat. Já si dovolím ve svém pozměňovacím návrhu navrhnut, aby se jejich podněty byla povinna zabývat i školská rada. Bylo by ode mě troufalé, abych tvrdila, že to je jenom můj nápad, je prodiskutovaný s Českou středoškolskou unií, Českou radou dětí a mládeže, ti všichni opravdu chtějí participovat na tom, aby školní prostředí bylo co nejlepší. (V sále je obrovský hluk.)

Třetí pozměňovací návrh. – Já si dovolím drze poprosit o soustředění i svého oblíbeného poslance Schwarze, prostřednictvím pana předsedajícího. (Poslanec Schwarz hovoří u stolku zpravidajů.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jestli vás můžu, pane poslanče, požádat, abyste nerušil projev paní poslankyně. Děkuji.

Poslankyně Nina Nováková: Třetí pozměňovací návrh, který si dovolím předložit vaší pozornosti, se týká něčeho, co původně nebylo v záměru MŠMT, ale myslím si, že to je něco, co velmi rezonuje v naší společnosti.

Dámy a páновé, my máme v jakési preambuli, či spíše obecných zásadách a cílech vzdělávání hned na začátku školského zákona obecně řečeny, čili se to netýká učiva nebo něčeho takového, a zformulovány zásady a cíle našeho vzdělávacího systému. Já si dovoluji do jednoho bodu navrhnut přidat, je to bod C v § 2, kde se hovoří o cíli vzdělávání jako pochopení a uplatňování zásad demokracie a právního státu, základních lidských práv a tak dále, já si tam dovoluji navrhnout, aby žáci byli vedeni k tomu, aby pochopili a uplatňovali zásady plnění občanských povinností. Souvisí to tak trochu s tím, o čem jsem mluvila dříve. Je to proto, že se domnívám, že není možné, abychom odmalička dětem jenom zdůrazňovali, jaká mají práva, ale že

je nezbytné, abychom jim taky občas řekli, že mají nějaké povinnosti, a formovali je v tomto smyslu.

Ta druhá část, kterou si dovolím navrhnut jako pozměnění vzdělávacích cílů, je, za sebe musím říci, velmi důležitá. Dámy a pánové, my máme v obecných cílech vzdělávání cíl poznání světových a evropských kulturních hodnot a tradic a utváření respektu a tak dále. Já jsem přesvědčena, že je pravý čas říci, že je správné poznat světové kulturní hodnoty a tradice, jestliže je to na úrovni poznání, máme o tom získat co nejlepší informaci. Pouze tato úroveň poznávání by se ale neměla týkat evropských hodnot a tradic. Ve svém odůvodnění si dovolím upozornit na to, že škola jako veřejná služba je vlastně nejvlivnější a nejuniverzálnější a nejsystematičtější integrující instituci ve společnosti této země. Proto si myslím, že všichni naši žáci, ať jsou jakékoli národnosti, ať pocházejí z jakékoli kultury, by měli v našich školách, které jsou uznávány naším vzdělávacím systémem, být vedeni k tomu, aby pochopili a osvojili si zásady evropských kulturních hodnot a tradic. Tím v žádném případě není dotčena svoboda náboženská nebo něco takového. Zároveň tím nechci říct, když mluvím o evropských hodnotách a tradicích, a mluvím o třech základních pramenech evropských hodnot a tradic, a jmenuji-li mezi těmito prameny křesťanství, nechci tím v žádném případě říci, že naše děti mají být vedeny ke křesťanství jako ke křesťanskému náboženství. Já se soukromě domnívám, že náboženství vůbec do škol nepatří, že se máme učit o náboženstvích, ale nikoliv učit se náboženstvím.

Ted' tedy ještě jednou, co si tam konkrétně dovoluji navrhnut. Mezi vzdělávací cíl patří pochopení a osvojení evropských kulturních hodnot a tradic humanismu vycházejícího z duchovního odkazu antiky a křesťanství. Humanismus v několika dějinných etapách vlastně spojuje odkaz antiky a křesťanství a postupně stanovuje jakési tří základní okruhy, o kterých se bavíme, když se bavíme o našem státu, a to je, v čem si musíme zachovat svobodu, v čem je absolutní rovnost a v čem máme být solidární. A právě tento humanismus stojí na duchovním odkazu antiky, protože k odkazu antiky patří důvěra v rozumové poznání světa, trvalá přítomnost mravních principů i vědomí spoluodpovědnosti občanů za stát a státní zřízení. K odkazu římského práva patří usilování o spravedlnost. Je tam také požadavek, aby žádné právní normy nebyly v rozporu s rozumnou praxí ani s vyššími mravními principy. A k odkazu křesťanství patří sociální citlivost, ochota pomáhat oslabeným, důsledné respektování lidské důstojnosti, poskytování šance k nápravě chyb, schopnost odpoutat. Patří tam i zásadní přitakání životu a pozitivním lidským citům a z toho plynoucí snaha o konstruktivní a mírové řešení konfliktů. (V sále je stále velký hluk, hlavně v levé části.)

Dámy a pánové, často slyším, když o základech humanitní vzdělanosti přednáším seniorům, že říkají: jasně, já jsem ateista, ale jsem vlastně křesťanský ateista a ve všech nás tohle nějak je. Já si vás dovoluji požádat, abychom se v úvodu školského zákona k těmto hodnotám a tradicím přihlásili.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní eviduji žádost o přihlášení nejprve paní zpravodajky a potom faktickou poznámku paní poslankyně Putnové. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dámy a páновé, chtěla jsem se do obecné rozpravy přihlásit později, ale protože kolegyně mluvila o povinném posledním roce mateřské školy a mluvila o tom, že to, co zatím máme v zákoně, že do mateřské školy děti nastupují od tří let věku, tak když jsme po skončení jednání školského výboru probírali celý zákon, tak jsme si ještě dovolili připravit pozměňovací návrh, který vychází z praxe. Tím, že je umožněna třírychlostní mateřská dovolená, tak se mnoho maminek z finančních důvodů i kvůli tomu, že potřebují dál pokračovat v profesi, vraci do práce už po dvou letech. Těmto maminekám by často mateřské školy dvouleté děti přijaly, ale není to zatím možné, protože v § 34 odst. 1 školského zákona je formulace – zpravidla od 3 do 6 let. Já se potom přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který řeší to, že předškolní vzdělávání by začínalo zhruba ve dvou letech, od dvou do šesti let, a vznikl by nárok dítěte na to, aby ve dvou letech nastoupilo do mateřské školy. Už slyším – a sama to vím – jak říkáte ale ta místa nejsou. My jsme si toho vědomi. Proto kdo jste si prostudoval ten školský zákon, tak tam máte, že nejprve je tnárok od 5 let, potom nárok dětí od 4 let, rok po roce nastupující. A protože víme a byly udělány propočty, dovolujeme si tento nárok navrhnut, že by platil od 1. 9. 2020, aby obce a školy se na tuto právní úpravu mohly připravit.

Já to potom načtu v podrobné rozpravě. Ale teď, když se mluvilo o předškolním vzdělávání, chtěla jsem vás na obsah tohoto pozměňujícího návrhu upozornit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Přečtu omluvence. Dnes do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Stanjura.

Eviduji dvě faktické poznámky. První paní poslankyně Putnová, po ní pan poslanec Pavera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Dobrý večer. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pánové, jakkoli podporu jednotlivým pozměňujícím návrhům budeme vyjadřovat až ve třetím čtení, myslím si, že si zaslouží pozornosti to, co paní poslankyně Nováková sdělila jako svůj třetí pozměňující návrh, a to ukovení humanitních evropských hodnot v preambuli našeho vzdělávacího systému. Vzpomeňte si např. na šátkovou aféru. V době, kdy se řešilo ještě za předchůdce paní ministryně, zda smějí, nebo nesmějí chodit ženy nebo dívky zahalené v šátku, se z Ministerstva školství ozývala taková poněkud komická a nedůstojná odůvodnění např. toho, že v hodinách chemie mohou být šátky překážkou. Proč nefict, že česká škola není jenom barák, ve kterém děti dostávají neutrální objektivní informace, ale že je to místo, které je také formuje? Říká se tomu výchova. Přináší duševní a morální rozvoj a ten je postavený na hodnotách. A v české škole není nic divného, když požadujeme, aby byly předávány evropské hodnoty postavené na humanismu. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Herbert Paverá: Hezký a dobrý podvečer, milé kolegyně a kolegové. Vážená paní ministryně, vážený pane předsedající, já bych jenom krátce zareagoval na svou kolegyni paní Novákovou a na paní zpravodajku Bohdalovou.

V každé obci samozřejmě jsou školky, jsou školy. A já jako rodič, protože mám dvě děti, mám zkušenosť i s dětmi, které chodí do školky, i které nechodí do školky. Já osobně jsem proti tomu, aby děti od pěti let povinně chodily do školky, i z jednoho prostého důvodu – protože některé děti tam prostě nechtějí chodit nebo nemají potřebu tam chodit. A moje dcera zrovna do školky nechodila, vystudovala vysokou školu a úspěšně komunikuje s lidmi stejně jako ti, co chodili do školky. Je to individuální. Opravdu nařizovat něco, si myslím, že je naprosto nesmyslné.

Rovněž to, co paní zpravodajka tady říkala – zavádět povinnou školní docházku od dvou let. Ano, ale pak musíte kromě toho A říct i B, že dáte peníze na jinou péči o děti, že tam bude více učitelů, protože dvouleté děti vyžadují daleko větší péči než děti tříleté, které si mnohdy neumějí ani samy zajít na záchod a musí se o ně starat paní učitelky. Možná že to ani nevíte, takže běžte se podívat do těch školek a podívejte se, jak se tam o ty děti pečeje a co všechno musí paní učitelky udělat, aby všecky ty děti naučily za první rok školní docházky všemu, co děti mají umět! Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další faktickou poznámkou má pan poslanec Vácha. Máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat na paní zpravodajku. Já bych chtěl jenom připomenout, že ona byla za sociální demokracii náměstkyně pro školství. A během jejího vládnutí se v Českých Budějovicích prosadila optimalizace počtu školek ve městě a za jejího působení se v Českých Budějovicích rušily mateřské školky. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní paní zpravodajka se hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Provází mě to celým mým politickým životem. Píše se rok 1998. V Českých Budějovicích je 668 volných míst v mateřských školách. Zároveň se schvaluje zákon, který nařizuje nové hygienické předpisy. Rada města České Budějovice a zastupitelstvo města rozhodly, že se omezí provoz v mateřských školkách. Budovy se neprodaly. A teď, když byla potřeba míst, se znova vracejí k původnímu účelu, tedy k mateřským školám.

Všichni říkáme, že máme jednat ve svých politických funkcích s péčí řádného hospodáře. Peníze v té době jsme potřebovali na zlepšení kvality toho, jak děti v těch

školkách žijí, to, co si na nás hygiena vymyslela – bezdotykové baterie apod. Čili my jsme museli omezit těch 668 volných míst. Za to jsme opravili mateřské školky. Ale musím říct – a to už nikdo neřekne. Mluvila jsem tady o dvouletých dětech. Za mého působení nedošlo v Budějovicích ke zrušení jeslí. Zůstalo tam 110 míst v jeslích a ty jesle se dnes dále rozšiřují. Takže holt mě to asi bude provázet celým životem. Ano, vím to, že za mě se optimalizovala síť mateřských školek. Ale optimalizovala se, protože 668 míst bylo prázdných!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych zároveň odůvodnila jeden z pozměňovacích návrhů kolegy Marka Bendy, který se omluvil, a ke kterému se samozřejmě přihlásím v podrobné rozpravě. Ale abych i já tady vystoupila s těmi zkušenostmi, které jako dlouholetá komunální politička mám.

Podotýkám na úvod, že Městská část Praha 2, jejíž jsem starostkou, je zřizovatelem i jeslí. Praha 2 doprává rodičům prcků ten luxus, že zřídila jesle, a máme tedy zajištěnou péči o tyto děti. Máme osm, resp. devět mateřských školek, máme deset základních škol. Myslím si, že mohu promluvit k tomuto tématu se svou zkušeností – a má tu zkušenosť i paní ministryně, která nás zkraje měsíce ledna navštívila na Praze 2, prošla se mnou dvě základní školy, mateřskou školku a ví, jak to na Praze 2 funguje. A já proto tedy důrazně varuji před tím – a připojuji se k návrhům, které tady říkaly a odůvodňovaly kolegyně z TOP 09, abychom skutečně zaváděli povinný rok vzdělávání v té formě, tak jak byl předložen. Nekraděme děti rodičům. Každý rodič má přečko právo, každá maminka –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně, že vám vstupují do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegové a kolegyně, o ztišení. A jestliže máte něco důležitého, jděte to řešit do předsáli. Děkuji vám. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Každá máma, každý táta má přec možnost a právo, své rodičovské právo, využít těch dnů před nástupem do povinné školní docházky, tedy do první třídy základní školy, a může být a má právo být se svým dítětem a to dítě vychovávat. Tímto návrhem zákona se toto rodičovské právo rodičům odebírá a toto právo si na sebe bere stát. Nevidím jediný důvod a nezazněl tady jediný pádný argument, proč bychom to měli podporovat jako Občanská demokratická strana.

Řeknu vám další příklad, který tady zazníval a který je naprostě irrelevantní. Údajně tato záležitost, tak jak je navržena, vyřeší problém v tzv. sociálně vyloučených lokalitách. To není žádná pravda. Jak chcete donutit ty rodiče, aby ty děti do školky přivedli? Co se stane to, že papírově –

papírově – ty děti budete mít v mateřinkách zapsané, ale fyzicky vám je tam nikdo nedovede. Takže naopak to odnesou rodiče, kteří budou chtít své dítě do mateřské školy přihlásit, tak pro ty tam nebude místo, protože naše mateřské školky budou plné dětí, papírových dětí, které bohužel díky nezodpovědnosti se rodiče rozhodnou do školek nevodit.

Probíhala tady diskuse o tom, zdali by bylo možné toto téma, téma předškolní výchovy, povinné předškolní výchovy provázat nějakým způsobem se sociálními dávkami, aby tedy ti rodiče, kteří nechtějí, nebo nemohou, nebo si hledají důvody, proč to své dítě do školky neodvedou, tak aby stát měl nějakou exekutivní moc vymáhat tuto povinnost. Tím, že je to ustanovení, které zasahuje do osobnostních práv, je to ustanovení, které se dotýká Ústavy České republiky, tak není možné sociální dávky provázat s touto povinností. A vy to moc dobře víte. Takže v praxi to skutečně nic nepřinese. Nepomůže to vůbec nikomu. Naopak tím zkompplikujete život rodičům, kteří své dítě do školky dávat chtějí, protože tam pro ně nebude místo.

Od čeho máme samosprávy? Myslím si, že každý starosta a místostarosta, který se věnuje oblasti školství tak jako já na Praze 2, má přehled o potřebách svých obyvatel a je schopen, pokud je schopen, nebo schopna, je schopna saturaovat potřeby těchto občanů. Taky jsem si já pravcová politička nikdy nemyslela, že na Praze 2 budeme držet takhle dlouho jesle. Ted' nenarážím na slova našeho bývalého předsedy Václava Klause, že to je levicový výdobytek. Já si prostě myslím, že žijeme ve 21. století a že je tady spousta žen, které do pracovního procesu, ale i mužů, nejenom žen, abych nediskriminovala, je tady spousta rodičů, kteří do toho procesu chtějí jít dřív, nutí je k tomu samozřejmě ekonomické důvody, ale i jiné důvody. Žena má zaběhnutý podnik, rozhodne se vrátit, nebo nemůže si dovolit, aby v tom podniku byl po delší dobu někdo jiný. Takže my jsme ta servisní organizace jako samospráva pro ty rodiče. Ale nenuťte nás k tomu zákonem.

Každý z nás, kdo na té radnici sedí nějakou dobu, tak přeci chodí mezi lidi, žije ve své obci, žije ve své městské části a ví, že pokud by nekonal v těchto věcech to, jaké jsou potřeby lidí, tak v příštích volbách nebude zvolený. Ano, i na Praze 2 jsme optimalizovali v minulosti, když byl skutečně ten demografický vývoj nízko. Odpovídá to, a můžu potvrdit slova paní zpravodajky Bohdalové, že skutečně demografický vývoj v těch letech byl hodně nízko, nešli jsme cestou rušení, my jsme šli cestou slučování základních škol s tím, že budovy zůstaly zachovány. A dnes jsme dokonce jednu tu budovu nově použili pro školu. Takže takové ty fámy, jak vždycky pak někdo z opozice říká: Oni to prodají. Oni z toho udělají hotel. Oni prostě nevím co. Tak nic takového není pravda. Vždycky ve školství tyto změny vyvolávají obrovské emoce v občanech, v rodičích, jde jim o to nejcennější, co doma mají, o jejich děti.

A skutečně moc prosím, aby ti rozumní z vás, zkuste si, nerada dávám někomu domácí úkoly, ale jestli mužu poprosit, před třetím čtením, kolegové a kolegyně, každý jste ve svém regionu, máte tam svou poslaneckou kancelář, máte tam své dny. (Pobavení především v levé části sálu.) Využijte ten poslanecký týden, nebo alespoň to poslanecké pondělí a zajděte se podívat do nějaké mateřské školy, promluvte si s příslušnou paní ředitelkou nebo ředitellem a zeptejte se jich na názor. Zeptejte se jich na to, co si oni o tomto návrhu zákona myslí. Já skutečně neznám ve svém okolí

nikoho z vedení našich předškolních zařízení, který by tento návrh podporoval. Jsou to lidé, kteří mají dvacetiletou, třicetiletou zkušenosť z našeho školství. Jsou to i ženy, které třeba vystudovaly speciální pedagogiku a které vědí, že argumentace toho, že dítě se učí jist příborem a možná je v kolektivu, je naprosto lichá. Tyhle věci, tyhle dovednosti se musí dítě naučit mnohem dřív než v těch pěti letech. To si myslím, že v tomhle tom nikdo z vás tohle nemůže rozporovat. Jsou na to studie, které jsou veřejně dostupné.

Prosím vás tedy před třetím čtením, zajděte do mateřských škol ve vašich obvodech, promluvte si s vedením a podpořte návrh, který předkládám nejenom já, ale předkládají ho i kolegyně a kolegové z TOP 09. Budete si moci vybrat z různých variant. Myslím si, že to není nic složitého.

Kolegyně Nina Nováková tady zmíňovala inkluzi. Ano, inkluze je obrovský problém v našem vzdělávání. Když už tady mluvím o Praze 2, chtěla bych zmínit i to, že paní ministryně navštívila školy, kde již léta letoucí inkluzivní programy probíhají. Myslím si, že i to, co říkaly paní ředitelky, tak si z toho paní ministryně vzala nějaké ponaučení. Praha 2 nikdy neodmítala děti k inkluzi ani s žádným zdravotním hendikepem. Tam, kde můžeme, stavíme bezbariérové výtahy. Na druhou stranu jsme pražskou památkovou rezervací na polovině území. Na druhé polovině území jsme památkovou zónou. Takže inkriminovaný paragraf a odstavec toho paragrafu, který bude nařizovat zřizovatelům, aby vždy zajistili to, co si rodič bude představovat, to znamená, když do některé školy, kde já nemohu vybudovat bezbariérový výtah, protože mi to prostě památkáři nedovolí, a rodič si vybere pro své dítě tuto školu a to dítě bude v nějakém inkluzivním programu, tak se obávám, že tady budou ředitelé i my jako zřizovatelé čelit řadě žalob, protože nebude moci tomu rodiči vyhovět. A to, že se Praha 2 snaží opravdu vyhovovat rodičům, jak může, to mi snad paní ministryně potvrdí. Ale ne všude to jde.

A prosím, nedělejme z těch ředitelů ovce. Jsou to manažeři. Jsou to lidé, kteří mají odpovídající vzdělání, kteří mají zkušenosti, kteří skutečně vykonávají povolání, kterého já si velice vážím. A tito lidé se dostávají úplně na vedlejší kolej. Není možné v našem školství připustit to, že zřizovatelé a učitelé se budou muset přizpůsobovat úplně všemu. Snažíme se vyjít vstříc. Děláme pro to všechno. Ale přizpůsobovat se a plnit nesmyslná rozhodnutí prostě není v našich silách. (V sále je silný hluk.)

Žádný z mých předčeňků tady zatím ještě nezmínil finanční dopady. Myslím si, že skutečně těch finančních dopadů, ať už právě v rámci inkluzivního vzdělávání, anebo i v rámci toho povinného roku vzdělávání, posledního roku v mateřské školce – tak jaké budou? Může mi paní ministryně nebo paní zpravodajka odpovědět, jaké budou finanční nároky, kdo to těm obcím, zřizovatelům těchto zařízení, kdo to zaplatí?

Víte, ono je hrozně moderní, a neříkám, že jsme to –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Opět se omlouvám paní poslankyně, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale poprosím zvlášť levou část sálu o ztištění. Prosím pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Neříkám, že jsme to v některých momentech nedělali my, když jsme byli ve vládě také, ale ty dopady, dopady na samosprávy, jsou obrovské a my už se musíme přestat tomuhletomu, musíme se přestat – promiňte, jak jste si tady začali povídат, tak jste mě vytrhli z kontextu – tak jsem chtěla jenom zdůraznit to, že už musí přestat to delegování pravomocí bez delegování finančních prostředků.

Já nevím, jestli se paní ministryně někdy účastnila rozpočtového projednávání v oblasti školství na krajích, kdy se bohužel děje to, že stále má – mluvím o hlavním městě Praze, jsme městská část, která je součástí hlavního města Prahy – tak těch finančních prostředků je cílem dál tím méně. Ted' jsem zrovna podepisovala usnesení, kde víceméně my jsme jenom – jsou to mandatorní výdaje, kdy nemáte... (Odmlka pro velký hluk. Poslanci diskutují ve skupinkách, chodí po sále...)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Kolegyně a kolegové, projednáváme velmi důležitou normu a tou je školský zákon. Já vás požádám, abyste se ztišili, a v případě, že máte něco důležitého, skutečně respektujte to a jděte do předsálí, protože jinak začnu jmenovat ty, kteří ruší projednávání tohoto bodu, jmenovitě. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: Kde jsem to skončila...? Skončila jsem u financování, děkuji. Jak jsem říkala, zajímalo by mě, jestli se paní ministryně někdy účastnila projednávání rozpočtu, které se týkají příslušných městských částí. Možná ji to může zajímat v Jihomoravském kraji. Mě to samozřejmě jako starostku Prahy 2 a poslankyni za pražský region zajímá v našem hlavním městě. Tady dochází k obrovskému deficitu finančních prostředků.

A my jsme v situaci, kdy já nemohu – protože to podepisuje vlastně samospráva v roli zřizovatele, schvaluje to příslušná rada městské části – tak nemohu ředitelům dát ani to, co jim náleží. Nemohu jim dát plnou hodnotu takzvaného příplatku za vedení, protože kdybych toto udělala, tak víte, co se stane? Nikdo už ty peníze o tu částku – přestože to je příplatek za vedení, který – přece ten člověk je ředitel, vede tu školu, vede ten subjekt, tak mu přísluší ten příplatek za vedení v plné výši. Ale kdybych mu ho dala v té plné výši, tak řeknu vám přesně, co se stane. Stane se to, že nedostane, nenavýší se ta částka, která nám přijde, a ten ředitel bude nucený ty finanční prostředky vzít na úkor někoho jiného v tom balíku. Takže ředitel si polepší, ale nedostane víc peněz, takže bude muset ty peníze sebrat a snížit o to fakultativní součásti platu a sebere je ostatním pedagogům.

A tohle přece taky nemůžete po nás chtít, paní ministryně, abychom tímto způsobem vykonávali úlohu zřizovatelů s takto nedostatečnými finančními prostředky, kdy i v této době, tak jak o tom hovořily kolegyně... v této době, kdy skutečně na tom vzdělávacím procesu záleží strašně moc. Neméně záleží na rodičích, otočila bych to. Na prvním místě je vždycky rodina v tom vzdělávání. Až na nějakém dalším místě může být škola.

Pro mě tyhlety záležitosti jsou stěžejní. Jsou stěžejní proto, že se dnes bavíme o věcech, které se dotýkají školského zákona, a já nevím, kdy příště tady bude tento

zákon otevřen. A skutečně bych chtěla, aby všichni, co máte co do činění s těmi samosprávami a záleží vám na tom, aby v těch školách byli kvalitní pedagogové, tak abyste nám starostům v tomhle pomohli. Protože ten systém není nastavený správně a nejsou to jenom prosím příplatky za vedení, kde, jak jsem popisovala před chvíli tu příhodu, kde se tohle děje. Tohle se děje i s osobními příplatky. Nemůžu dát plnou sazbu do osobního příplatku přesto, že bych chtěla, pokud to nedodotuju z rozpočtu městské části, což bohužel dělám. (Poslanec Schwarz projevuje nesouhlas).

Kolega Schwarz na mě pokřikuje, že to je nesmysl. Není. Pane kolego Schwarzi prostřednictvím pana místopředsedy, prosím běžte se během příštího týdne podívat nejen do mateřské školy, ale i do základní školy a zeptejte se. Možná to je ve vašem kraji jinak než v Praze, ale já skutečně nedostávám finanční prostředky z hlavního města Prahy, protože tam mi tvrdí, že je nedostávají z Ministerstva školství v té plné výši a musíme prostě učitelům, bohužel neradi, na ty finanční prostředky takto sahat. Pokud se nám podaří tahleta záležitost změnit, budu velmi ráda.

Co se týče povinných složek, těch, které jsou vyjmenovány jako nefakultativní, tam má kolega Schwarz pravdu. Tam skutečně musíme na tom mzdovém listu – tak tam musí ta částka být. Ale ty složky jsou skutečně fakultativní a nefakultativní. A tam, kde to je... (Setrvalý silný ruch v sále. Poslankyně se obrací k předsedajícímu mimo mikrofon: To se fakt nedá. To je nedůstojně.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, kolegové a kolegyně opět o ztištění. Pane poslanče, posaďte se do lavice, požádám vás, poslouchejte bedlivě, co se zde přednáší. (Předsedající směřuje svoji připomítku do lavic poslanců ANO). A poprosím vás, paní kolegyně Černochová, pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych skutečně chtěla vědět a znát odpovědi na otázky, které se jednak týkají účelnosti tohoto zákona z hlediska toho, co to přinese. Jestli to přinese něco rodičům, jestli to přinese něco Ministerstvu školství, jestli to přinese něco Ministerstvu práce a sociálních věcí. Protože bude skutečně méně lidí na různých podporách a najednou se ten systém změní a rodiče si řeknou "dobře, my tedy, když ta paní ministryně je sympatická dáma, tak my se rozhodneme ty děti do těch školek vodit"?

Co si od tohoto návrhu Ministerstvo školství slibuje? Kde bere tu jistotu, že skutečně ty děti do školek budou rodiče vodit? Obešla jsem si všechny naše mateřské školky, a jak jsem říkala, máme jich devět a máme je na 16 detašovaných pracovištích, a ani jedna ředitelka, ani jedna paní učitelka z mateřské školky nesouhlasí s tímto návrhem. Každý se na mě zoufale obrací s tím a říká: co máme udělat, s kým se máme sejít? Já říkám: napište poslancům, obraťte se na své zákonodárce. Není to problém jenom Prahy.

Ale skutečně chceme zničit něco, co funguje? Proč chceme zničit něco, co funguje? Vezměte si, že pedagogové jsou stále ještě mezi těmi, kteří jsou nejméně hodnoceni finančně. A my na ně neustále navyšujeme další a další povinnosti. A nebudeme si nalhávat to, že by nebyli náročnější i rodiče.

Interpelovala jsem paní ministryni školství v prosbě, která by usnadnila život našim dětem i rodičům. Bohužel, přestože to je podzákonné norma, mohla by to rozhodnout paní ministryně přímo a nemuselo by to jít do zákona, tak se kromě toho, že jsem dostala slušnou odpověď od paní ministryně, nic nestalo. Ale to jsou přesně návrhy, které já paní ministryni píšu a které si myslím, že by mohly být přínosem, ne jako tento návrh. Ale to se v tom nepromítne. To se bohužel v našem systému školství nepromítne.

Jak si určitě řada z vás pamatuje, tehdy v 70. letech po booru Husákových dětí, když se začaly dostávat do mateřských škol, školek a proplouvaly dále tím vzdělávacím systémem, tak byla naprostá katastrofa dostat se kamkoliv na hory. Tehdy jiné hory nebyly, nebo nejezdilo se na jiné hory než do Krkonoš nebo na Šumavu. (Hlas ze sálu: Do Beskyd!). Do Beskyd. Ano, do Beskyd.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás žádám, pane poslanče, abyste nepokřikoval po paní poslankyni Černochové, jak vy, tak další poslanci.

Poslankyně Jana Černochová: I když od kolegy Birkeho bych očekávala – vaším prostřednictvím – že on spíše řekne Orlické hory.

Každopádně jezdilo se na hory po Čechách, Moravě a Slezsku, možná na Slovensko, ale bohužel ty hory byly tak přecpané, že se muselo stanovit období dvou týdnů, kdy se v Praze střídaly děti. Vždycky se řeklo – tehdy byla Praha 1 až 10 – tak Praha 1 až 5 pojedou v tomto termínu, Praha 5 až 10 pojede v jiném termínu. A co se nedělo? Všichni se vystřídali, všichni odjeli spokojeně z hor zpátky. Ale tohle staré pravidlo v té podzákonné normě stále zůstává. A víte, co to způsobuje rodičům? Že se stane, že jedno dítě jim chodí na osmileté gymnázium na Praze 5 a druhé dítě jim chodí na základní školu na Praze 9, takže ti rodiče si musí vyčlenit dva týdny ze své dovolené, aby mohli obě děti vzít na hory nebo na jiné prázdniny.

Já jsem paní ministryni psala, že mně se skutečně toto zdá naprosto nadbytečné, protože dnes možnost, aby jeli rodiče se svými dětmi o jarních prázdninách kamkoliv, nejenom, chválabohu, po České republice a zemích Varšavské smlouvy, je skutečně široká a neobávala bych se, že by na jednom kopci, jedněch horách, a navíc nebývá sníh, bylo narváno.

Tohle zrovna je něco, co si myslím, že by pomohlo rodičům, a ne tak, že jim škodíme tím, že jim krademe dítě. Já znám spoustu a mám i spoustu kamarádek, které jsou teď s třetím dítětem na mateřské dovolené a nechtějí dávat dítě do posledního ročníku mateřské školky, protože si chtějí mateřství užít a přijde jim nesolidární a nefér zatěžovat a využívat ten systém ve prospěch sebe, když jsou na mateřské, na úkor třeba jiné maminky, která je samoživitelka. (V sále je silný hluk.)

Jak víte, tak ta povinnost umístit děti v mateřských školkách pro samosprávy už platí. Byla to právě naše vláda, která navrhovala, aby... v době babyboomu...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já začnu jmenovat poslance, kteří ruší projev. Jak jsem již řekl, respektujte to, že se zde přednáší k dané problematice. A

vás, paní poslankyně, do určité míry vyzývám ke kázni, abyste mluvila k danému zákonu více konkrétně. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, já myslím, že máme před sebou návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, takzvaný školský zákon. Můžete mi z toho, co jsem tady řekla, vyčíst jednu jedinou věc, která by se toho netýkala? Já jsem zatím u předškolního vzdělávání. Lehce jsem zmínila základní vzdělávání. Počkejte, až se dostanu k těm středním a vyšším odborným školám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tom případě prosím pokračujte, jestli jste přesvědčena, že mluvíte k věci. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Tak já myslím, že aspoň kolegy to baví. (Smích v sále.) Kývají na mě i členové vládní koalice, že je to baví a že chtějí poslouchat historky z Prahy 2 o tom, jakým způsobem na Praze 2 funguje školství. A já budu doufat... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás prosím, paní poslankyně, abyste pokračovala, a ostatní kolegy a kolegyně vyzývám ke kázni, abyste se ztišili. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych se tedy ještě vrátila k tomu, že samosprávy na základě změny zákona školského za naší vlády dostaly povinnost zajistit pro děti, které jsou předškoláky, místo ve školce, přestože místa ve školách byla úplně plná, tak ty samosprávy na základě tohoto nařízení se s tím musely vypořádat. Ony ty samosprávy se vypořádají skoro se vším, co jim navrhne Ministerstvo školství nebo jiné ministerstvo, a tady se s tím musely vypořádávat na úkor budov v základních školách. A jak tady právě říkala paní zpravodajka Bohdalová – abych ji znova dostala do hry a začalo ji to bavit – tak v rámci těch optimalizací a redukcí některých školských zařízení se nám právě vyplatilo to, že ty budovy zůstaly školským subjektům a předškolní vzdělávání, které jsme jako samosprávy měli na základě povinnosti zajistit, jsme mohli umístit do těch základních škol. A ono to pro ty rodiče i pro ty ředitelky mělo jeden velký pozitivní efekt a ten efekt byl, že pětileté dítě už začalo chodit do té velké budovy, zpravidla už tam mělo spolužáky, se kterými pak navázalo v prvním ročníku, když se pak dostalo do věku, kdy nastoupilo do první třídy, a vlastně jsme si tím vyřešili právě přebytečnou kapacitu v základních školách a měli jsme naopak vyřešený problém s těmi školami mateřskými.

Dokonce si – a to se nezmíňuje v tomhle zákoně, ale patří to mezi předškolní vzdělávání – myslím, že je určitě účelné, aby obce zřizovatelé měly na svém území takzvané internátní školky. A opět tady můžu říci velmi pozitivní zkušenost, že jedna z našich mateřských šolek má internátní provoz a tato školka je skutečně velkou službou, obrovskou službou pro rodiče, kteří pracují, ať už to jsou bezpečnostní

sbory, ozbrojené sbory. A tohle jsou opravdu zase věci, které nám nikdo, ani paní ministryně, ani její předchůdci, nemuseli nařizovat, tady jsme si skutečně jako zástupci samosprávy řekli, že chceme koupit budovu, kde bude možné provozovat takovéto zařízení, dokonce jsme na to nežádali ani žádné finanční prostředky po nikom, protože jsme městská část, která se nesnaží zatěžovat státní rozpočet, a ta internátní školka funguje. Tento způsob vzdělávání tady ani není popsán, ani tady v tom, co říkala paní kolegyně Nováková, v těch preambulích, není zmínován.

Já osobně si myslím, že by určitě pro každého starostu toto mělo být užitečné už jenom z toho důvodu, že se bohužel, vážené kolegyně a kolegové, kteří mě ještě posloucháte, občas děje, a možná se to děje i některým z vás a možná se vám to stalo zrovna dneska, protože jste tady, že jste nebyli schopni dojít včas pro své dítě do mateřské školky. Stalo se to někomu z vás? Pokud ne, ale určitě jako zase starostové a komunální politici víte, že se to někomu občas stane, a co se děje potom? Příslušná ředitelka nebo paní učitelka s tím dítětem musí vyčkat do příchodu rodičů, anebo může zavolat Policii České republiky a Policie České republiky bohužel v těchto případech volá klokánky a jiná zařízení, a to dítě nešťastné bez těch rodičů, v mateřské školce zapomenuté, skončí v klokánu. A já jsem pyšná na to, že u nás se to stát nemůže, protože my právě máme tu internátní školku, takže pokud by se některému z rodičů Prahy 2 toto stalo, tak se vždy snažíme dohovořit s paní ředitelkou z mateřské školky ve Španělské.

Ve Španělské je to dům, který skutečně je velmi krásný. Jsme rádi, že nám jej České dráhy před lety prodaly a že tam můžeme provozovat předškolní zařízení. A to si myslím, že pokud by i paní ministryně příště, ale zase nechci si paní ministryny uzurpovat jenom pro Prahu 2, paní ministryně určitě bude chtít navštívit nejenom jiné městské části, ale i jiné kraje v České republice, ale pokud by byl zájem, tak vám provoz té mateřské školky –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale je 19. hodina. Vzhledem k tomu, že jsme neodsouhlasili jednání po 19. hodině, budu nucen přerušit projednávání tohoto bodu.

Poslankyně Jana Černochová: Já se omlouvám, příště dokončím své vystoupení. Děkuji. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Přerušuji projednávání tohoto bodu. Než přeruším schůzi do zítřejšího rána, přečtu ještě omluvenky. Od 19.45 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Karel Fiedler a od 19. hodiny do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Ivan Gabal.

Já vám děkuji, vážené poslankyně a poslanci. Přerušuji jednání této schůze do zítřka do 9 hodin ráno. Přeji vám pěkný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

11. února 2016

Přítomno: 151 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuju další jednací den 39. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Adamec – zahraniční cesta, pan poslanec Adámek – zahraniční cesta, paní poslankyně Balaštíková – zdravotní důvody, pan poslanec Běhounek do půl čtvrté – pracovní důvody, pan poslanec Benešík – zahraniční cesta, pan poslanec Birke bez udání důvodu, paní poslankyně Bohdalová od půl třetí do šesté – osobní důvody, paní poslankyně Dobešová od půl třetí – pracovní důvody, pan poslanec Gabal do 11. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Gabrhel do půl třetí – pracovní důvody, pan poslanec Havíř do jedenácti a od půl třetí – osobní důvody, paní poslankyně Havlová – zdravotní důvody, pan poslanec Holík do 10. hodiny – pracovní důvody, paní poslankyně Hubáčková – zdravotní důvody, pan poslanec Kádner mezi 11.00 a 13.00 – pracovní důvody, pan poslanec Kalousek – zdravotní důvody, pan poslanec Kořenek – zdravotní důvody, pan poslanec Kott – pracovní důvody, pan poslanec Lobkowicz – zahraniční cesta, paní poslankyně Lorencová do 11. hodiny – zdravotní důvody, paní poslankyně Němcová do 11. hodiny – bez udání důvodu, paní poslankyně Nováková – pracovní důvody, pan poslanec Novotný – pracovní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Opálka – zdravotní důvody, paní poslankyně Pastuchová do půl třetí – pracovní důvody, pan poslanec Pleticha – pracovní důvody, paní poslankyně Putnová – osobní důvody, pan poslanec Rykala – osobní důvody, pan poslanec Sedláček od půl desáté – pracovní důvody, pan poslanec Sedlák do desáté a mezi třetí a šestou – pracovní důvody, pan poslanec Schwarz – zdravotní důvody, pan poslanec Skalický – pracovní důvody, paní poslankyně Šánová – zdravotní důvody, paní poslankyně Válková do 11. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Velebný – osobní důvody a pan poslanec Zemánek – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády z pracovních důvodů, pan ministr Babiš – zahraniční cesta, pan vicepremiér Bělobrádek – pracovní důvody, pan ministr Chovanec – zahraniční cesta, paní ministryně Marksová – pracovní důvody, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Stropnický – zahraniční cesta, paní ministryně Valachová – pracovní důvody a pan ministr Zaorálek – zahraniční cesta.

Dále ještě dorazila omluva paní místopředsedkyně Jermanové od 9. do 13. hodiny z pracovních důvodů. Paní poslankyně Kovářová se omlouvá z dnešního jednání do

9.30 z osobních důvodů a pan poslanec Nekl se omlouvá dnes od půl třetí do konce jednacího dne a v pátek celý den, a to z pracovních důvodů.

Tolik tedy omluvy.

Dnešní jednání zahájíme bodem 201, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že do 11. hodiny je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Otevím tedy bod

201. **Odpovědi členů vlády na písemné interpelace**

První interpelací je interpelace paní poslankyně Jany Fischerové na pana ministra životního prostředí, který je přítomen, ve věci mimosoudních řešení sporů s odvolánymi a vyhozenými zaměstnanci České inspekce životního prostředí a ve věci průtahů ve výběrovém řízení na ředitele inspekce. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 674.

Projednávání této odpovědi bylo přerušeno. Otevím rozpravu a dávám slovo paní poslankyni Fischerové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Fischerová: Velice vám děkuji za slovo. Jsem ráda, že zde mám pana ministra životního prostředí na rozdíl od těch všech ostatních, kteří dneska byli jmenováni, že jsou omluveni. Tak opravdu jsem ráda, že mohu takto z očí do očí přes mikrofon interpelovat pana ministra Brabce.

Uvedu svoji interpelaci, která tedy, jak bylo řečeno panem předsedou Poslanecké sněmovny, byla již dne 12. listopadu 2015 odeslána k rukám pana ministra životního prostředí, a nyní mám možnost reagovat na to, kdy mi odpověděl písemně. Já jsem se pokoušela, pane ministře, už 21. ledna při písemných interpelacích k vám promluvit, ale byl jste rádně omluven. To chápu, takže nyní jsem ráda, že tu dnes jste, a už jdu k věci.

Děkuji každopádně za podrobnosti ve vaší odpovědi, avšak s jasnonaříkavostí a korektností vaší odpovědi nemohu být zcela spokojena. Nyní řeknu proč, uvedu pár argumentů k tomu, co jsem si přečetla a jak na to reagují. I pro srozumitelnost všech poslankyň a poslanců, byť je jich zde málo, tak vás chci s tím seznámit, jenom v bodech, o co běželo.

Hlavní věc toho je Česká inspekce životního prostředí. A k tomu jako podstatnou věc beru jednak odvolání některých vedoucích pracovníků a jmenování pana ředitele České inspekce životního prostředí, pana inženýra Erika Geusse, Ph.D., ředitelem České inspekce životního prostředí mimo režim zákona o státní službě. To je hlavní gros, o čem tady budu v detailech nyní mluvit.

Ke klíčovému problému, tedy jmenování pana ředitele Geusse České inspekce životního prostředí, došlo 1. 12. 2014 podle § 33 zákoníku práce, přestože se tak podle právního výkladu Ministerstva vnitra ze dne 12. listopadu roku 2014 a usnesení

vlády České republiky ze dne 22. prosince roku 2014, to usnesení je pod číslem 1102, i stanoviska náměstka ministra vnitra neboli tzv. superúředníka ze dne 14. 7. roku 2015 přímo k situaci na České inspekci životního prostředí mělo stát pouze a jen podle zákona o státní službě.

Vy jste ve své odpovědi, pane ministře, postupně na různých místech uvedl: Ministerstvo životního prostředí si nechalo interně i externě vypracovat právní rozbory, podle nichž je jednoznačné, že postup při jmenování ředitele České inspekce životního prostředí byl správný a jediný možný. A právní názor Ministerstva vnitra vyslovený v dopisu ministra vnitra ze dne 12. listopadu roku 2014 vám nemohl být znám. Výklad služebního zákona byl projednán ve vládě České republiky dne 22. prosince 2014. Pan ředitel České inspekce životního prostředí byl jmenován už 1. prosince 2014. Vy jste na to odpovídali ve své písemné odpovědi, ale ty argumenty mi nejdou dohromady, aby to bylo všechno v souladu s legislativou služebního zákona.

Podotýkám ještě, že právní rozbory vypracované asi tak tři čtvrtě roku poté, co ke jmenování ředitele České inspekce životního prostředí, tedy 1. prosince roku 2014, došlo, musí nutně působit jako dodatečná obhajoba postupu objednatele takového právního rozboru. Ale už to snižuje serióznost právní. Tedy bylo to tři čtvrtě roku poté Vzhledem k tomu, že Ministerstvo životního prostředí mělo před 1. 12. 2014 zcela nezpochybnitelně k dispozici výklad Ministerstva vnitra, z nějž vyplývá nutnost postupu podle zákona o státní službě, a nikoliv podle zákoníku práce, a jestliže Ministerstvo životního prostředí zastávalo jiný právní názor, tak si tyto právní rozbory k celé sporné otázce mělo pořídit již předtím, než došlo ke jmenování ředitele České inspekce životního prostředí.

Pak bych řekla takový druhý bod, který se váže k té vaší odpovědi. Personální změny provedené na České inspekci životního prostředí panem ředitelem Erikiem Geussem nedlouho před plnou účinností zákona o státní službě, což bylo tedy, jak si všichni dobře pamatujeme, k 1. 7. minulého roku 2015.

K pasážím vaší odpovědi věnovaným otázce rozsahu, důvodnosti a zákonnosti personálních změn na České inspekci životního prostředí, které provedl pan Erik Geuss, nepovažuji za smysluplné se podrobněji vyjadřovat. Tyto pasáže zřejmě vycházejí z podkladů současného ředitele pana Erika Geusse a jejich korektnost dokládá např. zahrnutí odvolání pěti z deseti ředitelů oblastních inspektorátů České inspekce životního prostředí. Tady jenom řeknu pro představivost, bylo to na území České republiky v různých krajích včetně Prahy a do celkového počtu všech vedoucích pracovníků, zaměstnanců České inspekce životního prostředí. Sama mám zkušenosti právě s prací ředitelů České inspekce životního prostředí a řeknu, že to jsou lidé apolitičtí, kteří opravdu jsou vychovávání odspoda v té oblasti rozhodování životního prostředí, a věřím i tomu, že se nepřikláněli nikdy k rozhodnutí v zájmu nějaké politické – aspoň jak mám já osobní zkušenosti, naprosto dodržovali zákony a svá rozhodnutí.

Pouze opakováně zdůrazňuji, že dal-li náměstek ministra vnitra pro státní službu pan dr. Postránecký za pravdu odvolaným vedoucím zaměstnancům z České inspekce životního prostředí v tom, že pan Erik Geuss byl do své funkce ředitele inspekce

jmenován v rozporu se služebním zákonem – toto beru za velice vážné a zdůvodněné, to se stalo opravdu přípisem ze 14. 7. 2015 –, tak je logické, že toto bude hlavní právní argument jejich civilních či správních žalob na neplatnost odvolání a výpovědi. Shodou okolnosti jsem měla možnost debatovat se svými slovenskými kolegy, kde služební zákon byl přijat mnohem dříve, a ti mi říkali, že tam když došlo k takovýmto pochybením, že opravdu soudy... a ať civilní, nebo správní žaloby, že většinou bylo dánou za pravdu těm, kteří tu žalobu podali. Takže to je dost důležitý další argument.

A my tu jednou máme opravdu schválený služební zákon, který plné účinnosti, jak už jsem zmínila, nabyl 1. 7. 2015, a jeho naplnění se má dodržovat. Myslím, že to je to nejdůležitější. My bychom měli jít příkladem pro občany, kterým padají pořád nová zařízení, nové zákony, a tímto je bohužel můžeme navádět k něčemu podobnému. To je pro mě takové hodně podstatné a přiznám se, důležité, a proto zejména interpeluji pana ministra životního prostředí.

A ještě tedy krátce k vývoji událostí, protože když jsem psala svoji písemnou interpelaci, tak ještě bylo v té době vypsáno výběrové řízení podle služebního zákona na nového ředitele České inspekce životního prostředí, a tak jak bylo i zveřejněno na stránkách nebo na webu Ministerstva životního prostředí, tak jsem to sledovala pozorně poté, co jsem dostala písemnou odpověď. Tak výsledek výběrového řízení byl velmi kuriózně oznámen na základě vaší informace a bylo to i v médiích, protože Útvar pro odhalování korupce a finanční kriminality prověřuje okolnosti toho prvního jmenování, čili v roce 2014, to už pana ředitele Erika Geusse, do funkce tedy k 1. 12., bylo to dánou i tiskovou zprávou na webu Ministerstva životního prostředí dne 17. 1., že bude jmenován k 18. 1. A v této tiskové zprávě jste, pane ministro, uvedl, že s účinností od 18. 1. 2016, což je necelý měsíc, jmenoval státní tajemník na Ministerstvu životního prostředí do funkce opět pana Erika Geusse, a je snadno ověřitelné, že v té době ještě nebyl o výsledku výběrového řízení vyrozuměn ani druhý žadatel, kterého výběrová komise označila za stejně úspěšného. Přitom jsou pravidla, když komise vybere, tak doporučí jednoho, dva, tři, podle toho, kolik je účastníků, a ten ještě nebyl opravdu žádným správním řízením vyrozuměn do té doby. Ale daleko závažnější skutečnost je, že bývali vedoucí zaměstnanci České inspekce životního prostředí se také obrátili na pana náměstka pro státní službu dvěma podáními, jak mě informovali, bylo to 15. 1. a 25. 1. tohoto roku, v nichž označují výběrové řízení a jeho výsledek, tedy opětovné jmenování pana Erika Geusse, za nezákonné. Tato podání byla dáná na vědomí státnímu tajemníkovi vašeho Ministerstva životního prostředí a vám také, pane ministro.

No a já bych na závěr ještě – mohla bych opravdu... Argumentů mám celou řadu, ale ne každého to až tolik zajímá, jak vidím, ale určitě to zajímá pana ministra. Takže já už se chýlím ke konci té své řeči, pane ministro, a chci na závěr své odpovědi zdůraznit: Nejistota ohledně právního postavení pana ředitele Erika Geusse a ohledně právního postavení jím odvolaných, ale i jmenovaných podřízených vedoucích zaměstnanců může vzhledem k délce soudních řízení trvat i roky, což není vůbec, ale vůbec dobrá zpráva. Může to stát opravdu až miliony, nechci říct kolik, jestli v desítkách, ale opravdu hodně korun českých.

Vážený pane ministře, doufám, že výše uvedené skutečnosti necháte prověřit opravdu neprodleně, opravdu důsledně a především nestranně. Jsem stále přesvědčena, že bagatelizovat vzniklou situaci není v souladu s principy právního státu, s respektem k zákonu o státní službě i dlouholetým státním úředníkům, kteří se brání či budou bránit soudní cestou. Přitom spoléhat na pomalé fungování nezávislých soudů, protože těch případů je opravdu hodně, a tedy odklad okamžiku, kdy stát za své chyby bude muset vyplácet náhrady, opravdu není rozumné. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji paní poslankyni a slovo má pan ministr životního prostředí, který má prostor pro reakci. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, dobré ráno, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážená paní poslankyně, děkuji za vaši interpelaci. Mrzí mě, že vysvětlení, které jsme tam napsali, nestačilo, ale věci se mezičít posunuly a i tak využijí té příležitosti, abych o nich informoval.

Především chci říct, že Česká inspekce životního prostředí funguje a funguje dobře, není tam žádný problém. Já teď mám nová čísla, předběžně nová čísla za uplynulé období z hlediska počtu kontrol atd., tak mohu říct, že skutečně tam není rozhodně to, co se také objevilo, že Česká inspekce životního prostředí spěje k nějakému rozvratu. Já si myslím, že máte zkušenosť s některými úřady, které jsem nově obsadil, a je to např. Státní fond životního prostředí, že ty úřady fungují velmi dobře, a já jsem přesvědčen, že to bude i případ České inspekce životního prostředí.

Pan Erik Geuss je zkušený manažer, který pracoval v několika státních institucích, např. dříve i na Ministerstvu životního prostředí, pracoval i na Ministerstvu průmyslu a obchodu a myslím, že i v Českém statistickém úřadu v manažerských funkcích. Já chci zdůraznit jednu věc na začátku, ona je totiž důležitá. Já jsem vůbec nemusel pana Geusse vybírat výběrovým řízením, protože jsem ho vybíral podle zákona o České inspekci životního prostředí – já se za chvilku vrátím i k těm právním souvislostem, které jsou tam klíčové – a ten zákon mi vůbec nepředepisuje, abych dělal výběrové řízení. Já jsem ho mohl vybrat tzv. z ruky. Já jsem vypsal výběrové řízení v září 2014, do toho výběrového řízení se přihlásilo 27 uchazečů a vítězem byl pan Erik Geuss. Jenom pro ilustraci řeknu, že když jsme vypsal výběrové řízení podle služebního zákona, nově v roce 2015, tak se do něj přihlásili pouze čtyři uchazeči a opět byl vítězem pan Erik Geuss. Co lépe svědčí o tom, že on byl, řekněme, oprávněným vítězem? Protože to výběrové řízení – mimo jiné tam předsedu výběrové komise už jmenoval státní tajemník pan Postránecký. Kdyby to vyhrál někdo jiný, tak bychom si mohli říkat, jestli skutečně pan Geuss byl správným kandidátem, ale on vyhrál i v tom opakovaném výběrovém řízení už podle služebního zákona.

Znovu opakuji, nemusel jsem dělat výběrové řízení. To potvrdili všichni v tom roce 2014, přesto jsem ho dělal. Ve finále výběrová komise vybrala – to jmenování proběhlo 10. listopadu, 10. listopadu 2014, tak je to i ve spisové službě. Ten dopis, o kterém hovoříte, z 12. listopadu, který přišel, tak pominu, že to byl dopis, který se

vůbec netýkal jmenování, ale úplně něčeho jiného, to prostě posoudili všichni právníci. To, co se týkalo jmenování a doporučení vládního usnesení, je z 22. prosince. Zdůrazňuji, já jsem o jmenování pana Geusse rozhodl 10. listopadu 2014 a on byl jmenován do funkce 1. prosince, s účinností od 1. prosince, a teprve 22. prosince vláda svým usnesením řekla jakýsi návod, jakým způsobem by se měla obsazovat ta služební místa. A teď zdůrazňuji ten klíčový moment, který – a já nechci vést nějaké právní disputace, protože myslím, že toto není to plénium. My jsme samozřejmě všechny argumenty dali na všechna místa. A já musím říct, že právní kapacity na správní zákon i na služební zákon hovořily jednoznačnou řečí, že jsem nemohl v listopadu 2014 jmenovat podle služebního zákona. Nejenom že nemohl, já jsem ani nesměl jmenovat podle služebního zákona, protože on byl platný a účinný od 1. 1. 2015. A ty paragrafy služebního zákona, na které se odkazuje paní doktorka Jelinková, která určitě psala i vaši interpaci, protože to vlastně posílá na všechna různá místa, tak ty paragrafy služebního zákona, které byly platné od 6. listopadu 2014, se nevztahovaly na jmenování. Protože kdyby to tak bylo, tak by byl v rámci služebního zákona novelizován i zákon o inspekci životního prostředí. A ten zákon o inspekci životního prostředí jasné říkal, že do 31. 12. 2014 jmenuje řediteli České inspekce životního prostředí ministru. A ten zákon o inspekci životního prostředí má pozici speciálního zákona. Na tom se shodli všichni námi oslovení právníci včetně těch právních kapacit.

Jinými slovy, já jsem nemohl pana Geusse 10. listopadu jmenovat podle služebního zákona. Takto bych ho mohl jmenovat až po 1. 1. 2015, protože kdyby zákonodárce toto samozřejmě prostě chtěl, tak novelizoval zároveň i zákon o České inspekci životního prostředí, a ten byl novelizován až k 1. 1. 2015 v souvislosti se služebním zákonem. Ale do 31. 12. 2014 byl platný zákon o České inspekci životního prostředí a nebyl novelizován, ten byl novelizován jako nepřímo v souvislosti se služebním zákonem až od 1. 1. a ten dával jasnou pravomoc jmenovat řediteli inspekce ministru životního prostředí, a to i bez výběrového řízení. A já jsem to výběrové řízení provedl.

Takže to jenom k souslednosti kroků, všechny tyhlety paragrafy samozřejmě, všechno tohleto, vysvětlení samozřejmě má.

To jmenování ředitele inspekce standardně jako ostatní věci připravuje můj personální odbor. Shodou okolností ředitel mého personálního odboru a bývalý státní tajemník byl také spoluautorem služebního zákona. A on neměl, když mi připravoval podklady pro to jmenování, tak absolutně neměl jakoukoliv pochybnost, že jmenujeme podle zákona o České inspekci životního prostředí. Takže proto také nebyla vůbec žádná debata prostě o tom, protože ty paragrafy, které se týkaly, které byly platné, služebního zákona od 6. listopadu, tak zřetelně podle jeho názoru a názorů právníků se netýkaly jmenování ředitely inspekce.

Já bych chtěl, paní kolegyně, říct ještě jednu věc. Víte, v tom vašem dopise, v té vaší interpaci se hovořilo o personálním zeměřesení. "Personální zeměřesení" probíhalo tak, že pan Geuss změnil sedm vedoucích zaměstnanců z 91 vedoucích zaměstnanců v České inspekci životního prostředí a z těch sedmi vyměněných zaměstnanců nebo změněných pozic ještě čtyři znova obsazené byly z České inspekce životního prostředí, její dlouholetí pracovníci, kteří se přihlásili do toho

výběrového řízení. V podstatě všichni zaměstnanci z inspekce, kteří se přihlásili do toho výběrového řízení na vedoucí, opět uspěli. Tak mi řekněte, jaké je to personální zemětřesení, a ukažte mi tam jednoho člověka, který by byl spojen s ANO, když už jsem slyšel nějaké takové ty nápady že ANO. Já nechci být – teď to nemám ověřené, ale rád se na to podívám. Když nastupoval pan ředitel Slanec, ještě za ministru ODS, jestli se nemýlím, tak se můžeme podívat na to, kolik on vyměnil lidí v České inspekci životního prostředí. A já jsem si téměř jistý, že jich bylo více.

Já totiž nedělám žádná zemětřesení ve chvíli, kdy si nejsem jist, že to opravdu není potřeba. A navíc nezasahuji, a to chci zdůraznit, nezasahuji svým lidem do jejich personální politiky. Nikdy. Protože to je jejich odpovědnost a jejich kompetence. Takovou odpovědnost a kompetenci měl i pan ředitel Geuss a má ji. A já si myslím, že akce jako Blue, to znamená akce třeba na kontroly sběren, výkupů surovin, výkupů kovů a další, které prostě jsou, a další akce a podstatně větší počet kontrol jasné hovoří o tom, že to je člověk, který je na svém místě a který se takzvaně nezakecá, to znamená prostě, je to člověk, který funguje padni komu padni. A já jsem tam chtěl člověka padni komu padni. Také proto jsem chtěl člověka, který bude zvenku, do té inspekce. A znova opakuji, mohl jsem ho vybrat rovnou, mohl jsem ho vybrat z ruky, a přesto jsem vybíral z 27 kandidátů s výběrovou komisí. A to, co jste právě říkala, víte, on tam potom někdo hledá – vždycky, když tam něco uděláme, bud' je to pozdě, nebo je to prostě zase moc brzo, a neustále tam hledá nějaké konflikty se zákonem.

Mimochodem v té vaší interpelaci se také hovoří o tom, že ti zaměstnanci dali podnět ke kontrole Státního úřadu inspekce práce. Ano, proběhla kontrola Státního úřadu inspekce práce a nezjistila absolutně žádné pochybení. A jestliže zjistila pochybení, nějaké drobné, tak to bylo pochybení, které se týkalo činnosti minulého ředitele a minutlého vedení ještě před panem Geussem.

Takže já jsem přesvědčen... A tak to udělali naši oslovení právníci a já samozřejmě těch pracovněprávních dokumentů a pracovněprávních sporů... A já teď nechci hovořit a ani nebudu hovořit o tom, protože za personální otázky samozřejmě odpovídá státní tajemník. A teď ty věci, ty podněty, o kterých hovoříte, i zaměstnanců směrem k inspekci i směrem na Ministerstvo životního prostředí podle služebního zákona řeší samozřejmě státní tajemník, popřípadě ředitel inspekce, a já se necítím v této chvíli samozřejmě v té pozici, abych je mohl komentovat, protože jsou to věci pracovněprávních vztahů. A ano, jsme v demokratickém státě a ti pracovníci mají tak jako ve stovkách jiných případů na jiných úradech právo dožadovat se toho, pokud si myslí, že byla porušena jejich práva, dožadovat se toho u civilních soudů, popřípadě u Nejvyššího správního soudu. Já jenom říkám, že všichni ti oslovení právníci jasné říkají – a nemáte úplně všechny informace, paní kolegyně, protože ne všechny informace také vám byly předány, i o tom, jak některé věci byly hodnoceny i z pohledu Ministerstva vnitra. A jsem zvědav, jak naloží Ministerstvo vnitra třeba s tím posledním podáním, o kterém jste hovořila, z 15. ledna, například o tom, jak jsme se neměli radit spolu, s panem státním tajemníkem, a tento výklad jasné potvrdil svým dopisem, že jsme jednali správně, i pan státní tajemník Postránecký. Takže to, co jste říkala, a to, co se objevilo ve vaší interpelaci, jsou, nezlobte se na mě, jednostranné, nebo v některých případech jednostranné informace. Ale beru to tak, že někdo vám je záměrně jednostranně dal. Já samozřejmě vůbec nezpochybňuji

možnost, abyste se na ně zeptala, jsem za to rád, protože se objevily i mediálně některé totální nesmysly o tom, jakým způsobem a proč jsem si tam chtěl dosadit svého člověka. To je opravdu nesmysl, protože to bych musel být úplný šílenec, kdybych se takto choval. Všichni vědí, z jakého sektoru jsem přišel, všichni vědí, všichni to sledují včetně nevládních organizací, je to veřejná informace. A já bych musel být úplný blázen, a věřte mi, že blázen nejsem, a snad vás o tom přesvědčily i některé moje kroky, doufám tedy, z minulého období, že kdybych se takhle choval.

Takže já jsem pevně přesvědčen, že prostě ti lidé, kteří doporučili, respektive i kteří připravovali podklady pro jmenování, a je to vždycky řekněme rozhodnutí úředníků ministerstva v tomto, ale potvrzené i těmi právními názory, tak říkali, že jsem jako ministr ani nemohl postupovat v té chvíli jinak, že ani nejsou jiné výklady, a nejlépe to právě dokumentuje i názor lidí, oslovených právníků, kteří prostě jednoznačně říkají a potvrzují, že skutečně v listopadu, i kdyby nakrásně v tom dopise, který jste citovala, z 12. listopadu, něco takového bylo, tak to byl jakýsi návod. Ale ten nemá přednost před zákonem.

A samo Ministerstvo vnitra hovořilo o to, že to je jakýsi návodný postup. A 22. prosince skutečně usnesení vlády o něčem takovém hovořilo, ale ani usnesení vlády nemá přednost před zákonem. Ale to bylo až 22. prosince. A znova opakuji, pan Geuss byl jmenován mnou 10. listopadu s účinností od 1. prosince. A do 31. 12. 2014 byl platný a účinný zákon o České inspekci životního prostředí, který nebyl novelizován. Byl novelizován až k 1. 1. 2015. A ten jasně říká, že řediteli inspekce jmenuje ministr životního prostředí.

Závěrem bych chtěl říct, paní poslankyně, že naprosto sdílím samozřejmě obavu, a věřte, že mi to žádnou radost nedělá, že tento problém prostě nastal. Že nedošlo řekněme k dohodě s některými zaměstnanci. Ale těm zaměstnancům byla nabídnuta pracovní místa. Já jsem o tom samozřejmě s panem Geussem potom hovořil a jenom chci říct – není to žádné personální zemětřesení. Drtivá většina lidí, kteří byli na těch pozicích, tam jsou, fungují. Česká inspekce životního prostředí funguje. Ano, za její fungování jsem opravdu odpovědný. Sice jako ředitel (ministr) jsem odpovědný za toho ředitele, takže já se své odpovědnosti za fungování inspekce určitě nezíkám.

Nechť věci týkající se případného rozdílného právního názoru několika subjektů řeší ve finále Nejvyšší správní soud. Tam si myslím, že to přísluší. My jsme sami velmi zvědaví na to případné rozhodnutí. Co já vím, tak v pracovněprávním sporu je jedna zaměstnankyně s Českou inspekci životního prostředí a jsou nějaké podněty na státního tajemníka Postráneckého. Ty řeší můj státní tajemník. Řeší si je po své linii. Já o nich informován prostě nejsem, jen vím, že existují.

Mám jednoznačně zájem na fungování České inspekce životního prostředí. Česká inspekce nefunguje podle žádného stranického klíče. Jestli tomu tak bylo v minulosti, tak tomu tak už není. A na to mám x důkazů. Prostě funguje seriózně, funguje odborně. A myslím, že ta čísla, resp. číslo hovoří. A bavme se o konkrétních podnětech na inspekci. Bavme se o tom, jak fungovala dříve. Bavme se o tom, jak funguje nyní. Myslím, že to rozsoudí potom nějaká čísla z fungování inspekce životního prostředí. A bavme se o těch konkrétních věcech. Tady musím říct, že to jsou prostě problémy, které nastolili bývalí zaměstnanci. Ano, je tady nějaký dvojí

výklad, ale myslím asi, že je to prostě spíš pro Nejvyšší správní soud. Je to záležitost určitě potom pro to, aby bývali zaměstnanci měli právo se bránit. Oni se dneska brání. Takových případů jsou stovky, kdy někdo není spokojen s tím, jakým způsobem to fungovalo v rámci pracovněprávních vztahů. My na to nějaký názor máme, my ho hájíme. Ale v žádném případě to nelikviduje akceschopnost inspekce. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Nyní má slovo pan poslanec Kučera, potom pan poslanec Vácha. A potom pan poslanec Bendl.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážené dámy, vážení páновé, dovolte mi, abych v krátkosti zareagoval na velmi dlouhý projev pana ministra Brabce, ve kterém nás ujišťoval, že čistka v České inspekci životního prostředí není čistkou. Já jsem ten projev poslouchal velmi pozorně. Zaujala mě pasáž o tom, kolik je tam lidí z hnutí ANO či není. Ona stejnými slovy, jako dneska mluví pan ministr životního prostředí, tak mluví i mluvčí České inspekce životního prostředí, která dříve dělala mluvčí hnutí ANO.

Já se tady nechci vyloženě dotýkat způsobu výběru a odborné způsobilosti současného ředitele České inspekce životního prostředí, o kterém pan ministr Brabec prohlašuje, že to je zkušený manažer, protože samozřejmě třeba na Ministerstvu průmyslu, kde působil jako náměstek, mají uplně jiný dojem. Kde jeho působení hodnotí velmi negativně. Stejně tak jako v Českém geologickém ústavu, kde pracoval po roce 2000. Ale to je myslím jiný příběh, je to zodpovědnost, jak tady říkal, pana ministra. Je to jeho zodpovědnost, že si vybral takového člověka, že na něho vsadil a že o něm tvrdí, že je zdatný jak manažersky, tak odborně. Předcházející jeho působení o tom sice nesvědčí, ale jak říkám, je to pravomoc pana ministra Brabce, nechci ji zpochybňovat.

Já bych se tady možná jenom krátce vrátil k té čistce, která nebyla čistkou. Chci říct, že samozřejmě odešla celá řada odborných pracovníků. Víme sami, že nahradit odborného pracovníka na pozicích vedoucího odboru není velmi jednoduché. Ten, kdo kdy pracoval ve státní správě, samosprávě anebo třeba i ve výrobní firmě, tak ví, že na odborných pozicích skutečně ti lidé tam jsou vychováváni léta a odchod takového jednoho odborného pracovníka znamená poměrně závažný problém pro tu danou instituci.

Co je zajímavé, že samozřejmě odcházeli i vedoucí pracovníci oblastních inspektorátů České inspekce životního prostředí, a tady bych se už u toho trochu zastavil. Odcházeli vedoucí pracovníci z různých krajů. Odešel i vedoucí pracovník, resp. pracovnice i z Ústeckého kraje. Česká inspekce životního prostředí v Ústeckém kraji nešla na ruku kmotrům. Ona skutečně šlapala po kauzách, jako byl Lihovar Trmice, šlapala po kauzách, jako byly fotovoltaické elektrárny na Moldavě. A šlapala také po chemickém průmyslu. Já to samozřejmě nechci spojovat s dřívější činností pana ministra Brabce jako ředitele Lovochemie. To, že po nich šlapala Česká inspekce životního prostředí. A nechci to vidět, že to je nějaká odveta, nebo dokonce snaha vyjít vstříc současné Lovochemii, aby mohla lépe pracovat. A ty výjimky, které dostává chemický průmysl, ty si můžeme samozřejmě najít, ty si můžeme dohledat.

Ale to, že to nedělám já, že tu souvislost nehledám, tak samozřejmě tu souvislost mohou vidět naši kolegové, novináři, občané a bude se to velice těžce vyvratit. To samozřejmě není jenom otázka chemického průmyslu v Ústeckém kraji. Proč odchází vedoucí inspekce, která velice nekompromisně vystupuje proti kmotrům v Ústeckém kraji? Proč ji odvolává pan ministr Brabec? To jsou skutečně otázky, na které tady nenajdeme odpověď. A samozřejmě vystoupí pan ministr Brabec a řekne, že to není pravda. Ale toto jsou fakta.

Takže nám nezbývá nic jiného než sledovat, jak se bude Česká inspekce životního prostředí vyvijet dál. Jak dál bude působit. A možná někdy třeba za rok, za půl roku může nastat nějaká další interpelace na toto téma, už třeba s konkrétními dalšími čísly.

Bohužel musím říct, že pan ministr Brabec svou aktivitou v České inspekci životního prostředí nepřesvědčil. Nepřesvědčil mě, nepřesvědčil odbornou veřejnost, nepřesvědčil ani ostatní nevládní organizace. Jediné, co mu zbývá, je vystoupit u tohoto pultíku a říct samozřejmě, že to není pravda a že to bude všechno jinak. Chci věřit, že Česká inspekce životního prostředí bude fungovat lépe, než byl její začátek za dob působení pana ministra Brabce. A věřím, že konkrétně ty kauzy, které byly prošetřovány v Ústeckém kraji, neusnou.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Váchu a po něm se připraví pan poslanec Bendl.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedo. Nebudu ve své faktické poznámce reagovat na inspekci životního prostředí, nicméně mi nedá, abych nereagoval na jistou sebereflexi působení pana ministra na Ministerstvu životního prostředí, kterou nám tady předvedl. Já samozřejmě chápu, že asi by byl blázen, kdyby jmenoval někdo do čela inspekce někoho ze svého okolí, nicméně mám určitě výtky k jeho působení na ministerstvu, a tou jednou z těch hlavních výtek je to, jak se zachoval při jednání o prolomení limitů. Já si myslím, že ministr životního prostředí by nám tady před Sněmovnou mohl znova zopakovat, jak hlasoval na vládě k prolomení těžebních limitů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Bendla a po něm dostane prostor pan ministr.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pan ministře, kolegyně a kolegové, když to tady poslouchám, myslím, že pan ministr životního prostředí se nemůže divit tomu, že bude pod větším tlakem sledování toho, co se děje v oblasti životního prostředí, když sám pracoval v chemickém průmyslu ve skupině Agrofert. V okamžiku, kdy, tak jak jsem to tady poslouchal, jmenoval šéfa inspekce životního prostředí dva měsíce nebo půldruhého měsíce před účinností služebního zákona, tzn. v situaci, kdy ministerství úředníci i ministr museli dobře vědět, že ten

zákon začne platit, protože tady v Poslanecké sněmovně jsme ho projednali, projednal ho Senát, podepsal ho prezident, takže to bylo už v situaci, kdy bylo jasné, že ten služební zákon k 1. lednu platit bude. To je první taková věc, nad kterou se člověk musí pozastavit, protože si říká: Proč jste tak spěchali? To to nemohlo ty dva měsíce nebo jedenapůl měsíce počkat a nemohlo to být vyhlášeno podle služebního zákona? Tak jak jste tady říkal, že přece jste ještě jednali v režimu toho starého zákona. To spíš vypadá, že se jakoby spěchalo, aby na to ten služební zákon už nedopadl. To je jedna věc.

Druhá věc. Podle mých informací byl šéfem České inspekce životního prostředí pan Geuss, jestli to říkám správně, jmenován několikrát v průběhu roku a půl. K 16. lednu 2016 byl údajně jmenován znova, proto říkám, že byl několikrát jmenován. Nejdřív byl dva měsíce před platností služebního zákona, pak uběhl rok, celý rok 2015, a v lednu letošního roku byl jmenován znova. To jsou zase takové věci, které nepřispívají příliš k tomu, aby z toho byl pocit absolutní transparentnosti a že se tam k ničemu nedocházelo. To je druhá věc podle mě kterou je potřeba si vysvětlit.

Třetí. Já pana náměstka Postráneckého znám opravdu léta a pochybuji, že by jen tak řekl, že se v tom roce 2014 nestala chyba, protože to jeho vyjádření je pregnantní a jasné. On říká, že podle jeho názoru mělo být postupováno podle služebního zákona, a nebylo. To je to, co asi bude komplikovat život nejenom vám, pane ministře, ale možná i v případě, že ten spor nevyhrajete, tak bude velký problém s tím, co všechno se od té doby případně nebo možně neplatnosti jmenování nového šéfa inspekce životního prostředí stalo. Já myslím, že možná tehdy stačilo počkat ty dva měsíce. Nevím, jestli pan tehdy jmenovaný šéf České inspekce životního prostředí splňoval všechny podmínky pro to, aby mohl být v souladu se služebním zákonem vůbec přijat do výběrového řízení, případně vybrán šéfem, jestli v tu dobu splňoval vše, co by potřeboval k tomu, aby se mohl ucházet o takovýto post v souladu se služebním zákonem. A na to bych chtěl zeptat – zdali prostě šéf České inspekce životního prostředí v roce 2014 by splňoval podmínky pro to, aby se mohl o takovýto post ucházet.

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan ministr, po něm vystoupí pan poslanec Klán.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Já, když dovolíte, začnu od zadu, začnu od pana kolegy Bendla.

Milý Petře, vaším prostřednictvím pane předsedu, kdybych chtěl něco urychlovat, tak jsem toho Geusse jmenoval už v tom září z ruky nebo v srpnu z ruky, protože už tenkrát bylo jasné, pravděpodobně, že by měl být někdy schválen v budoucnu služební zákon. Takže kdybych si chtěl takhle komplikovat život a tu logiku přijal, kterou máš – když dovolíš, abychom si tykali, známe se 25 let – tak jsem to udělal okamžitě. Protože já jsem podle zákona jednoznačně, a to říkají všichni, měl v tu chvíli tu pravomoc, a jsme přesvědčeni, že jsem ji měl až do 31. 12. 2014. Takže kdybych si chtěl takhle jakoby komplikovat život, tak bych určitě nečekal dva měsíce na výběrové řízení. A já jsem opravdu měl zájem vybrat z 27 lidí toho nejlepšího. Ten

inzerát vyšel v Hospodářských novinách, vyšel na Jobs, prostě jsme to udělali. Proč bych, proboha, vybíral někoho takhle komplikovaně, a několikakolové výběrové řízení trvalo dva měsíce, kdybych tedy chtěl to pak nějak ošulit před služebním zákonem? To bych se přece choval úplně obráceně. Toho člověka bych vybral okamžitě, protože prostě bych se choval tímto způsobem.

Proč byl v uvozovkách jmenován opakován. To nebylo opakován. On byl už podle služebního zákona platného od 1. 1. 2015 samozřejmě přesoutěžen znovu v roce 2015, tak jako všichni ostatní šéfové mých resortních organizací, kteří byli jmenováni v roce 2014, např. Státního fondu životního prostředí, a dělají opět výběrové řízení podle služebního zákona. A my jsme s panem Geussem jakoby dokonce začali, aby to bylo úplně jasné. A on opět, dámy a pánové, to výběrové řízení vyhrál, to výběrové řízení nikdo nezpochybňuje, ale, znova opakuji, byl vybrán jenom ze čtyř uchazečů. Jen tak porovnávám, jaká je tedy reprezentativnost toho výběru. Když jsem ho vybíral já podle zákona o České inspekci životního prostředí, dělal jsem výběrové řízení, 27 uchazečů, podle služebního zákona, větší síto, jenom čtyři. Ale opět zvítězil i v tom přesoutěžení.

Jestli splnil kritéria? No, byla tam výběrová komise, předseda té výběrové komise byl jmenován státním tajemníkem Postráneckým a i kritéria jednotlivých kandidátů v tom výběrovém řízení podle služebního zákona samozřejmě byla několikrát kontrolována výběrovou komisí a v podstatě byla potvrzena i státním tajemníkem Postráneckým. To snad jenom k tomu.

Ano, máš pravdu – a to i k panu poslanci Kučerovi. Samozřejmě že počítám s tím, že jsem pod větší kontrolou, logicky i proto, že všichni vědí, odkud jsem přišel. Také proto vás mohu ujistit, opakován, a to je, na čem nejvíce záleží, že tam bude prostě fungovat, stejně jako teď funguje, princip padni komu padni, a tak to bude i v Ústí ve všech těch kauzách. Já si myslím, že pod panem Geussem se objeví i nějaké další věci, resp. pod jeho vedením se prostě půjde i po nějakých dalších věcech v té inspekci, a já je rád tady budu prezentovat. Velmi rád, když na ně budu dotázán, samozřejmě. Takže po všech kauzách, po všech věcech, a že jich je v tomto státě v oblasti životního prostředí, v oblasti skládkování atd., a já jsem na to velmi zvědav a těším se na to a vybíral jsem toho člověka právě proto, aby do těch věcí takhle šel. A já jsem přesvědčen, že i půjde.

Ještě pro pana poslance Kučera. Ve spolupráci s panem Geussem jsme posílili Českou inspekci životního prostředí od letošního roku, jestli se nemýlím, o 26 lidí, kteří budou v terénu, takže její práce nejenom že nebude utlumena, ona bude naopak velmi, velmi zintenzivněna, a to upozorňuji všechny, že do všech oblastí včetně průmyslu. A zkонтrolujme si to. Já vás ujišťuji, že to tak bude. Máte pravdu. Co jiného můžu dělat? Co jiného můžu říct? Ale já to taky udělám, pane kolego. A já jsem zatím udělal všechny věci, které jsem řekl, a udělám i tuhle.

Pokud se týká prolomení limitů pana poslance Váchy, ne jeho limitů, ale územně ekologických limitů, není to tajemstvím a opakován jsem to řekl: ano, hlasoval jsem na vládě 19. října 2015 jako jeden z ministrů pro prolomení těžebních limitů na Dole Bílina. Mohl jsem se velmi v klidu a pokrytecky zdržet hlasování nebo hlasovat proti a byl bych asi slavný jako někde, ale to není můj styl. Já tady nebudu dělat žádné

politické tanečky. Já jsem prostě byl přesvědčen, že v tu dobu jsme si v případě územně ekologických limitů právě na Dole Bílina koupili čas. Koupili jsme si deset let času. A jsem zvědav, co by říkali kolegové ve chvíli, kdy by uhlí za limity bylo opravdu potřeba pro teplárny nebo pro malospotřebitele a my jsme čas neměli. Ano, je to pro ministra životního prostředí těžké rozhodnutí. Jednoznačně je. A taky jsem řekl, že budu nejradší, kdyby se uhlí za limity vůbec nepotřebovalo ani na Bílině, a třeba se to takhle stane. Ale my jsme si koupili čas na procesy, kdy deset let trvá od rozhodnutí k zahájení těžby. A za limity se na Bílině bude těžit až po roce 2035, takže do té doby je spousta času. A budu nejradší a opravdu spokojen, když se nakonec ukáže, že Česká republika uhlí nebude potřebovat. Ale kdyby ho náhodou potřebovala jako strategickou surovinu, tak bych byl zvědav, co by pak říkali lidé, kteří to dneska kritizují. Rekli by, že to bylo nějaké rozhodnutí.

Vážení, my máme odpovědnost i za tyto věci. A já ji na sobě nesu. A já se za to nestydím. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se paní poslankyně Fischerové a pana poslance Bendla, zda to jsou faktické poznámky, nebo řádné přihlášky. Dvakrát řádně. Pan poslanec Kučera chce faktickou, takže ještě poprosím pana poslance Klána, aby posečkal.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom velice fakticky odzadu k těžebním limitům. Slyšeli jsme slovo ministra životního prostředí Brabce. Kdyby takhle hovořil ministr průmyslu, tak bych mu to plně podepsal. Je mi líto a vyjadřuji svou velkou lítost, že takhle mluví ministr životního prostředí.

Ke slibům, které jsme tady slyšeli od pana ministra Brabce. Víte, pane ministře, my jsme je slyšeli i před dvěma lety, když jste nastoupil do funkce a objel celou republiku a slíbil jste všechno všem. Dnes už se lidé začínají ptát: Pane ministře, vy jste nám před dvěma lety slíboval, že bude to či ono. A ono to či ono není. Sliby vás začínají dohánět a se sliby věčně nevystačíte, pane ministře.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní tedy pan poslanec Klán, potom paní poslankyně Fischerová, potom pan poslance Bendl.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký den, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové.

Dovolte mi, abych i já se zde trochu vyjádřil k této interpelaci, která mě zaujala z pohledu, že je tam jistý nesoulad se služebním zákonem. Budu se zaměřovat na tuto část problémů, nebudu se zaměřovat na nějaké prolomení limitů nebo samotnou inspekci životního prostředí.

Ale jak už tady řekl kolega Bendl, bylo podezřelé, že byl šéf inspekce životního prostředí jmenován panem ministrem, i když mu to v té době zákon umožňoval, tam nebylo nic porušeno, protože přece jenom některé paragrafy služebního zákona

začaly být účinné sice v listopadu a prosinci, ale úplně od 1. 1., takže neporušil nic, ale budilo to negativní tendenci. A budí je to dodneška, že využil své možnosti, které mu dával zákon o inspekci životního prostředí, a ne služební zákon od 1. 1. 2015, potažmo od 1. 7. 2015, kdy se překláděla celá státní služba. Mě akorát udivuje, kolika takových příkladů se ještě dočkáme. Státní inspekce životního prostředí je jednou z nich, pak tady máme CzechInvest, máme tady problém ERÚ, máme tady další problémy, kde jsou nesoulady se služebním zákonem, takže je potřeba to celé řešit. Samozřejmě se k 1. 1. 2015 inspekce vyřešila, ale je tady plno dalších věcí.

Chci se zeptat, kdo má vlastně pravdu. Jestli je to právní rozbor Ministerstva vnitra a náměstka pro státní službu pana Postráneckého? Anebo právní rozbor Ministerstva životního prostředí? Podle mého názoru má mít pravdu pan Postránecký jakožto superúředník, tedy náměstek pro státní službu. My ho budeme mít 18. února na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a já se ho na to zeptám, na tyto nesoulady. A to není jenom tohle, ale plno dalších věcí. Jenom doufám, že Ministerstvo životního prostředí nebude třeba chtít udělat dvě inspekce životního prostředí, podobně jako má snahu udělat pan ministr průmyslu a obchodu z CzechInvestu dva, jeden, který by byl pod služebním zákonem, a druhý, který by nebyl. Aby nedošlo k nějaké kolizi tím, že bychom tam museli dosazovat kamarády, jak já říkám, do jednoho a nebyl by pod služebním zákonem, a do druhého, aby byl normálně pod služebním zákonem vybírána na základě výběrového řízení. Doufám, že se toto neplánuje, jako si to plánuje například MPO. Tohle se může stát v budoucnu i u dalších ministerstev. To je jeden z mála příkladů. Kdybychom dávali do zákona o státní službě různé výjimky, jako že tam jsou výjimky, na koho se zákon nevztahuje, tak tam samozřejmě mají být uvedeny. Mají tam být uvedeny explicitně na rovinu, protože pokud tam nebudou uvedeny, tak budeme pořád v tomto bludném kruhu.

Na úplný závěr bych chtěl říci, že samozřejmě nepopíram, že šef inspekce životního prostředí je člověk na správném místě. Byl tak vybrán i potom přesoutěžen, to nepopíram. Ale doufám, abychom pak ještě nenarazili na nějaké jiné kostlivce ve skřini. Nad tím se, dámy a pánové, zamysleme. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni Fischerovou.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane předsedo, děkuji vám tímto opět za slovo. Budu reagovat na slova pana ministra Brabce, jestli mě tedy poslouchá.

Tímto se ptám. Vím, že to je samozřejmě k věci s panem kolegou. Poslouchala jsem vás napjatě a ne úplně všemu bych rozuměla tak, jak jste to řekl, nebo bych si s tím dovolila nesouhlasit. Já řeknu s čím. Jedna konkrétní věc padla, a to bylo hned v úvodu vaší odpovědi, kdy jste říkal, že určitě tam nemáte jakékoliv lidi, kteří by byli napojeni na Agrofert. A já jsem si to dohledala, vážený pane ministro, už z července 2014, kdy byla ústní interpelace na pana premiéra. Budu tady citovat. To bylo předtím, než měl vstoupit v účinnost služební zákon. Proto se některí z nás na toto informovali, jak probíhá příprava na služební zákon. Bylo odpovězeno: Bezprostřední předchozí vztah ke společnosti Agrofert, ted' tam jmenoval pan premiér

různá ministerstva, a dále taky mimo jiné říkal, že na Ministerstvu životního prostředí je pan Smrž pověřen dočasným zastupováním ředitele kabinetu ministra. A on je současně vaším panem náměstkem, já jsem se dívala ještě včera na web. Takže vaší odpovědi si dovolím nevěřit.

Potom dále, jak jste citoval ohledně výběrového řízení, atž už to bylo v roce 2014. Ještě tam chyběla vaše odpověď na výběrové řízení, které probíhalo koncem loňského roku a jmenování k 18. 1. Byla jmenovaná komise, byli tam čtyři nominanti, čtyři žadatelé o tuto pozici na místo pana ředitele, ale z komise, jak jsem se informovala, byli doporučeni dva, protože není, že je jmenován jeden vítěz, ale byli dva. A podle správního řízení, které je součástí celého procesu podle služebního zákona, tak ani ten, který byl sice taky nominován, že splnil všechna kritéria, nedostal do té doby vůbec žádné takzvané vyrozumění v rámci správního řízení, což by opravdu mělo takto správně být.

Já jsem z toho vybrala alespoň něco. Něco již říkali moji kolegové jako Petr Bendl, pan poslanec, který zopakoval některé věci, co jsem chtěla říct, zejména to, že tam opravdu připomínky proti postupu služebního zákona byly napadány a byly potom k tomu právní názory. A bylo řečeno, že jednak vy, které jste si zadal, řeknu, za ministerstvo, ale i z pozice Ministerstva vnitra, které je zodpovědné za služební zákon, a ne vždy je jednoznačný pohled na tuto věc. Já vám velice děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana poslance Bendla, potom pan ministru. Ještě než dorazí pan poslanec Bendl, tak rychle přečtu omluvy. Pan poslanec Vyzula se omlouvá od 12. hodiny z pracovních důvodů, pan poslanec Šarapatka do 11. hodiny z pracovních důvodů a pan poslanec Kaňkovský od 9 do 10.30 z rodinných důvodů.

Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milý Richard, já se k našim letům společně stráveným v minulosti hlásím. Známe se opravdu přes 25 let, tykáme si a koneckonců jsme spolu byli dlouhou dobu v jedné politické straně. Nicméně tady je náš vztah čistě profesionální a každý plníme svoji roli a měli bychom se věnovat všem, které nám naleží.

A já musím říct, že jsem se ptal asi na tři nebo čtyři věci. Ptal jsem se na to, proč v listopadu 2014, když od 1. 1. 2015 byl účinný a platný zákon. A odpovědí mi bylo – no já už jsem to mohl udělat v srpnu... Ale já jsem se neptal na to (s úsměvem), jestli ministr mohl jmenovat šéfa České inspekce životního prostředí v srpnu nebo v červenci nebo v září, ale proč dva měsíce před účinností toho zákona. To prostě je pochybnost. Nehledě na to, že já jsem příznivcem toho, má-li ministr pravomoc jmenovat a je o někom přesvědčený, že je tu funkci schopen zvládat, atž to udělá bez výběrového řízení, protože je za to zodpovědný, než aby z ostatních, kteří se přihlásí do výběrového řízení, dělal hlupáky, protože ministr už bude rozhodnut a řekne já chci toho a toho člověka a vypíše výběrové řízení, kam přijde dvacet nadšenců, kteří budou mít pocit, že opravdu se jdou ucházet o nějakou funkci, ale ministr bude

přesvědčený o tom, že to má být ten či onen. Pak je lepší, když to ministr udělá takto, než aby z ostatních v tom výběrovém řízení dělal hlupáky.

Ale mě nepřekvapuje tedy, že v prvním kole v uvozovkách, nebo v listopadu 2014 jich bylo 27 a o rok později byly 4, protože jsem přesvědčený o tom, že zkrátka víra v to, že mají nějakou šanci uspět, už není taková. To říkám na rovinu, jak to cítím, že bylo asi jasné, že to dopadne, jak to dopadlo. Nebo si to ti lidé možná mysleli, a proto se jich přihlásilo do výběrového řízení méně. Nicméně ptal jsem se na to, proč nestálo za to počkat.

Taky jsem tady říkal, že opravdu pana náměstka Postráneckého znám léta. A jestliže on řekne, že to mělo být podle služebního zákona, nemyslím si, že si to úplně vymyslel, že prostě bude mít nějaký podklad, který bude toto jeho stanovisko potvrzovat nebo kterým on se určitě zaštítí, možná o tom nějaká diskuse bude, a že z toho mohou vzniknout nepříjemnosti z hlediska pravomoci rozhodovat u šéfa České inspekce životního prostředí v případě, že se ukáže, že to nebylo v souladu se zákonem. To je nepříjemnost, kterou my tady ale asi nerozsoudíme. Pravděpodobně to skončí u soudu a tam se nějak rozhodne, jestli to bylo všechno v pořádku, anebo v pořádku nebylo.

Pak jsem se ptal na to, a to mi taky nebylo odpovězeno, jestli tedy pan – teď nevím, jaké má tituly – Geuss splňoval v listopadu 2014 podmínky, které by potřeboval, aby se mohl účastnit výběrového řízení a uspět – podmínky služebního zákona. Protože i to je klíčové. Jestli náhodou se nestalo, když byl jmenován ještě ve starém systému, kde možná tyto podmínky splňoval nemusel, a neumožnilo mu jeho jmenování, aby se mohl účastnit výběrového řízení v okamžiku, kdy už služební zákon byl platný i účinný. To prosím, jestli je možné na to odpovědět. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana ministra.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak já začnu s dovolením dámou. Reakce na paní kolegyni Fischerovou. Paní kolegyně, vaším prostřednictvím, pane předsedo, vy jste mě možná dobře neposlouchala nebo jsem to zadrmolil, možná je problém u mě. Když jste zmiňovala pana Smrže, tak já jsem nehovořil o Ministerstvu životního prostředí a už jsem nehovořil ani o Agrofertu. Hovořil jsem o ANO a směrem k inspekci. A pan Smrž, jestli se nemýlím, ani není členem ANO. Ano, byl se mnou v Lovochemii, byl to můj personální ředitel. A já si také vybíram lidi, které znám a se kterými mám dobrou zkušenosť. A opět říkám, hodnotěte mě a mé lidi spíš podle práce a ne podle toho, kdo je s kým spojený. Já sám říkám, že vždycky radši řeknu někoho, koho znám, o kom vím, že nekrade, funguje, je schopen nějakého záprahu, je schopen pracovat 14 i 15 hodin denně, jako tihle ti lidi jsou. Takže k tomu. To znamená, nehovořil jsem o Ministerstvu životního prostředí. Hovořil jsem o České inspekci životního prostředí. A rozhodně ani na ministerstvu nenajdete příliš lidí kromě nějaké té opravdu nejužší skupiny, kteří jsou nějakým způsobem spojeni s ANO. Dokonce ani nemám politické náměstky. A myslím si, že jsem měl dokonce jen jednoho náměstka, který byl spojen s hnutím ANO, a ten právě proto myslím z hnutí ANO vystoupil, aby tam nebyl žádný konflikt. Takže rozhodně to není

obsazování podle stranického klíče. Na tom mi hodně záleží. A když je tam někdo z takových lidí, tak tam není proto, že je z ANO, ale protože prostě něco umí a protože jsem ho znal z minulosti.

K panu poslanci Bendlovi. K tomu proč v tom listopadu. No protože jsem měl výběrové řízení z toho září rozběhlé a chtěl jsem ho nějakým způsobem logicky ukončit, protože už se to prostě vybral někdy na začátku listopadu. A stejně jsem věděl, protože to už bylo jasné, že v průběhu roku 2015 bude znova ten člověk přesoutězen, a já už jsem tam toho nového člověka chtěl na tu inspekci. Logicky. A pak mě mrzelo, že jsem ho nejmenoval rovnou k srpnu. Ale Petře, vaším prostřednictvím, pane předsedo, věř nebo nevěř, já jsem pana Geusse předtím, než se přihlásil do výběrového řízení a než jsem s ním mluvil po doporučení výběrové komise, neznal a velmi pravděpodobně jsem s ním ani nikdy v životě nemluvil. Někdo hovořil o tom, že jsme se mohli někde potkat na MPO. Teoreticky ano. Ale troufám si říct, že jsem ho osobně rozhodně nikdy neznal, jako tak vůbec, kdo to je. Zjistil jsem až, že se přihlásil do výběrového řízení.

Jinými slovy, já jsem třeba vybral ředitele Státního fondu životního prostředí rovnou z ruky, protože jsem měl dobrého kandidáta a viděl jsem, že to je on. To výběrové řízení na inspekci jsem dělal právě proto, abych zkoušel na trhu zjistit, kolik lidí se do toho přihlásí a jak kvalitní budou. A odmítám i to, že podle služebního zákona se do toho ti lidé nemohli nepřihlásit právě proto, že by věděli, jak to dopadne. To je nesmysl. A hned řeknu, jaký důkaz pro to mám. Protože teď se ukazuje – a nechci mluvit za kolegy, ale u nás je to zřejmě – ukazuje se, že tím, že se soutěží teď mnoho postů podle služebního zákona, tak účast v těch výběrových řízeních, aspoň pokud já vím, není velká. Protože zdaleka ne každý splňuje ty poměrně přísné podmínky služebního zákona, především potřebnou praxi.

A poslední dotaz. Já to nevím. Nebo já si myslím, že to pan Geuss splňoval i předtím, ale řeknu ti rovnou, nevím to v této chvíli. Neřešil jsem to, řešila to výběrová komise. Já jsem se tím nezabýval, protože jsme toho člověka vybírali podle zákona o inspekci životního prostředí, kde tou podmínkou pro mě bylo pouze to, aby ten člověk měl zkušenosť manažerskou, aby měl zkušenosť z toho oboru, a tu prostě měl. Takže jsme samozřejmě neřešili nějaké věci co by, kdyby, protože jsem prostě věděl v tu chvíli, i moji úředníci, jak personalisté, tak právníci, byli přesvědčeni, že ten člověk je vybírána podle zákona. A život je krátkej, Petře prostřednictvím pana předsedajícího. Může se vlastně tykat, pane předsedající, i vaším prostřednictvím? (S úsměvem.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nechtěl jsem vám vstupovat do vaší přátelské rozmluvy, ale po pravdě řečeno, kdybychom tady všichni dávali najevo, s kým vším si ve Sněmovně tykáme, tak ta úroveň rozpravy by asi jaksi nešla nahoru, spíše dolů. Poprosil bych, abychom zachovali nějaké standardy. Děkuji.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Omlouvám se. Nechal jsem se unést. Omlouvám se. Takže pane poslanče, vaším prostřednictvím, pane předsedo, věřte, že opravdu, nebo věřte nevěřte, ale že opravdu ten jediný hlavní důvod byl ten,

že jsem chtěl, aby už ta nová koncepce, kterou jsem od inspekce chtěl, začala fungovat co nejdřív, to znamená ideálně od listopadu. To byl ten důvod. Ale věděl jsem, že kvalitu člověka znova ověříme služebním zákonem, protože jsme věděli, že bude přesoutězen, ale mohl být přesoutězen někdy až do roku 2015, nebo dokonce do poloviny roku 2016. A pro mě každý měsíc, kdy už by to mělo fungovat podle nové koncepce, tak jsem to chtěl urychlit. To byl ten jediný důvod. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A pokud nejsou... Ještě paní poslankyně Fischerová.

Poslankyně Jana Fischerová: Děkuji. Chci jenom říci, vážený pane ministře, vy jste mě úplně nepotěšil. Tak já vás také úplně nepotěší, to znamená, že budu chtít hlasovat, že s touto odpovědí nesouhlasím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, takže paní poslankyně Fischerová navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vyjádřila s odpovědí pana ministra Brabce nesouhlas. O tom rozhodneme hlasováním. Ještě přivolám kolegy z předsály a budeme hlasovat. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, to znamená... (Do sálu příbíhá několik poslanců. Je požadavek na novou registraci.) Aha, dobrá, omlouvám se. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Všechny vás ohláším, prosím o novou registraci. Pro nově příchozí zopakuji, že je návrh na vyjádření nesouhlasu s odpovědí pana ministra životního prostředí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, a tedy nesouhlasí s odpovědí pana ministra, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu usnesení?

Hlasování má číslo 207, přihlášeno je 93, pro 35, proti 46. Tento návrh nebyl přijat a končím tedy projednávání této interpelace.

Další interpelací bude interpelace pana poslance Michala Kučery na předsedu vlády Bohuslava Sobotku. Interpelace spolu s odpovědí vám byla předložena jako tisk 684, projednávání bylo přerušeno a v rozpravě si přeje vystoupit pan poslanec Kučera. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánoně, vzhledem k tomu, že interpelace byla přerušena v 11 hodin, nicméně většina toho, co jsme chtěli říct, už zazněla, si dovolím jenom pouze shrnout některé body, které jsem zde říkal já a se kterými přišel pan předseda vlády Sobotka.

Pana předsedu vlády Sobotku jsem interpeloval ve věci Národního plánu rozvoje sítí nové generace, tedy zavádění vysokorychlostního internetu. Pan premiér mi odpověděl některé věci, které bych chtěl, aby tady zazněly, nebo chtěl bych je zdůraznit, budu je tedy brát z jeho odpovědi. Pan premiér uznal, že Česká republika má velké zpoždění z pohledu digitalizace státní správy, a současně řekl, že Česká

republika se řadí na jedno z posledních míst, pokud jde o elektronizaci státní správy. Současně nás pan premiér Sobotka informoval o tom, že Národní plán rozvoje sítí nové generace zatím neprošel meziresortním připomínkovým řízením a nebyl předložen na vládu v takové podobě, aby ho vláda mohla definitivně schválit, protože to, co mu chybí, jsou aktuální data poskytnutá Českým telekomunikačním úřadem.

Chtěl bych k tomu říct jenom některé poznámky a pak bych své vystoupení už v tomto bodě ukončil. Jenom bych chtěl říct, že Ministerstvo průmyslu a obchodu předložilo v lednu tuším už osmuverzi tohoto plánu. Co pan premiér Sobotka nezmínil, tak plán nečeká jen na data o pokrytí internetovým připojením, která má dodat onen Český telekomunikační úřad. Sběr dat by měl být ukončen v červnu 2016. Hlavní důvod, proč není onen plán ještě schválen, je nízká kvalita materiálu, kterou předložil právě ministr Mládek, pan ministr průmyslu a obchodu.

A samozřejmě všichni si prosím uvědomme, a to byl taky důvod mé interpelace na pana premiéra, nikoliv na ministra průmyslu a obchodu, že v okamžiku, kdy Česká republika nebude mít zpracován onen národní plán, nemůže dostat oněch slibených 14 miliard korun na podporu broadbandu, tedy onoho vysokorychlostního internetu nebo výstavby sítě. Já chci skutečně upozornit, že se jedná o natolik závažný problém, kterému by se měl skutečně věnovat předseda vlády, nikoliv jednotlivá ministerstva, protože ta kompetence se tam trochu dělí mezi Ministerstvem vnitra a Ministerstvem průmyslu a obchodu. Proto ta má interpelace na předsedu vlády.

Čím mě pan premiér nepotěšil? On sice řekl, že malí poskytovatelé na trhu se nemusejí bát toho, že by při rozdělování dotací na dotace nedosáhli, protože tam byla samozřejmě obava, že na dotace dosáhnou jenom dva nebo tři největší poskytovatelé, kteří budou schopni splnit zadávání a dotaci získat. Pan premiér sice řekl, že malí poskytovatelé se nemusejí bát, ale v dalších větách doporučil menším subjektům, aby se sdružovaly do konsorcií a aby se vyrovnaly právě těm velkým. Takže věřím, že tamto spíše bylo jenom z toho pohledu nějakého doporučení, nikoliv nutné podmínky, že pouze ti velcí poskytovatelé dosáhnou na ony dotace.

Viceméně přestože k tomu mám některé připomínky, které tady zazněly, tak nebudu navrhovat žádné usnesení. Myslím si, že z pozice předsedy vlády bylo toto vysvětleno dostatečně, i když ne se vším samozřejmě můžu souhlasit. A jenom bych chtěl vyzvat pana předsedu vlády, pana Sobotku, aby skutečně dohlédl na to, aby dotčená ministerstva předložila onen národní plán a abychom dosáhli na oněch 14 miliard korun dotací a aby na ně dosáhli i malí poskytovatelé, nikoliv ti velcí, kteří se na ně v současné době chystají. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Hezké dobré ráno. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se již nikdo nehlásí, rozpravu končím. Pan poslanec Kučera nechce, jak jsem pochopil, navrhnut žádný návrh, o kterém bychom hlasovali. Děkuji tedy a končím tuto interpelaci.

Další interpelací je interpelace na pana ministra Milana Chovance. Ministr vnitra Milan Chovanec odpověděl na interpelaci poslance Františka Váchy ve včeli překročení pravomoci Policie ČR. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk

692. Otevím rozpravu, do které se jako první hlásí pan poslanec František Vácha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Po pravdě řečeno, já jsem ani nečekal, že dneska pan ministr přijde. On má pravděpodobně plno jiných starostí s různými aférami, které se teď kolem různých silových ministrů dějí, co se týče překročení různých pravomocí, co se týče bezpečnostní situace, únosy, výkupné, pochybnosti o správnosti postupu Policie ČR. Odjel někam do zahraničí. Nevím, kam odjel. Já doufám, že tam hasí problémy svých kolegů z vlády, pana ministra Pelikána, případně pana ministra Stopnického.

Takže já bych vás možná seznámil s jádrem své interpelace, proč nesouhlasím, a potom bych požádal vás, jestli bychom nepřerušili projednávání. Já jsem se na pana ministra Chovance obrátil ve věci překročení pravomocí Policie ČR, ke kterému podle mého názoru došlo při demonstraci na Albertově 17. listopadu 2015, kdy Policie ČR podle mého názoru byla zneužita k tomu, aby selektivně pouštěla a nebo nepouštěla účastníky na tuto akci. Pan ministr mi odpověděl, že po ukončení bezpečnostní prohlídky – kterou samozřejmě odůvodnil a na kterou má policie ze zákona nárok – chráněného místa byly osoby do prostoru shromáždění již vpuštěny. Ze všech záznamů, které si můžete stáhnout z internetu, případně ze svědeckých výpovědí přímých účastníků, je jasné, že tomu tak nebylo, že policie byla zneužita k selektivnímu nepouštění některých účastníků na tuto akci.

Takže já počkám na pana ministra. Nebudu souhlasit s jeho odpovědí, počkám na jeho reakci, až tady bude, a tímto bych vás chtěl požádat, abychom přerušili projednávání tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Eviduji vás procedurální návrh, o kterém dám hlasovat. Budeme tedy hlasovat o přerušení tohoto návrhu do přítomnosti pana ministra. Přivolám naše kolegy z předsálí. Zahajuji hlasování o přerušení... Pardon, je tady žádost o odhlášení všech. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné, odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o přerušení této interpelace do přítomnosti pana ministra Chovance.

Zahajuji hlasování o přerušení... (Námitky, že v sále není minimálně 67 přihlášených.) Pardon, nebylo dosaženo – bylo. (Již je více jak 67 přihlášených.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení interpelace, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 209, přihlášeno je 84 poslankyň a poslanců, pro 74, proti žádný. Návrh byl přijat. Tuto interpelaci jsme přerušili.

Přikročíme k další interpelaci, tentokrát to bude interpelace na paní ministryně práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou. Paní ministryně odpověděla na interpelaci paní poslankyně Jitky Chalánkové ve věci rozdělování sourozenců při mezinárodních adopcích. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 693.

Otevím rozpravu a jako první se hlásí paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dovolte, abych vás v několika větách seznámila s obsahem své interpelace, a pak rovněž požádám o přerušení projednávání tohoto bodu vzhledem k nepřítomnosti paní ministryně.

Vážená paní ministryně, ve své stručné a věcně formulované interpelaci jsem vás požádala o poskytnutí v anonymizované formě

1. přehledu všech případů osvojení českých dětí do zahraničí s tím, aby byl uveden rok narození, stručný životní příběh dítěte, dvě až tři věty, důvod poskytnutí k mezinárodní adopci, stát, do kterého bylo dítě osvojeno, a typ osvojující rodiny,

2. obdobný přehled mezinárodních osvojení do České republiky a

3. zejména uvedení všech případů, kdy a z jakého důvodu došlo k rozdělení sourozenců, a to vše za léta 2013–15.

Pominu tón vaší odpovědi, zdá se mi nedůstojný ministerstva, v jehož čele stojíte. Nemohu však pominout, že i přesto, že vaše odpověď zabere čtyřikrát tolik míst, kolik ho zabrala má interpelace, neobsahuje odpověď na mé otázky. Trvám na poskytnutí požadovaných dat, zejména pokud se týče počtu sourozenců rozdělených v důsledku mezinárodních adopcí zpravidla i do různých zemí. Tyto statistiky chci jen za poslední dva roky, tj. za dobu od účinnosti zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

Na okraj. Těší mne, že se náhle podařilo zabránit adopci devítiletého chlapce do Francie. Někdo vzal v potaz jeho názor, že chce zůstat v dětském domově. Bohužel, jeho sestry, na kterou byl silně citově vázán, se nikdo neptal, dnes je adoptována ve Španělsku a už nikdy se v životě ti dva neuvidí.

Paní ministryně, mám k dispozici rozsáhlou agendu, která se této problematice věnuje, také ji zveřejním na svých webových stránkách a budu ráda, když se o celé této problematice budeme moci šířejí, obšírněji bavit. Připravují rozsáhlou novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí, která by odstranila nedostatky poslední novely. Ve světle tohoto případu jsem se však rozhodla, že předtím ještě předložím novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí a zákona o zvláštních řízeních soudních. Vzhledem k tomu, že píšete, že ke svěření dítěte dochází podle platné právní úpravy na základě soudního rozhodnutí vydaného příslušným českým soudem, tak se domnívám, že by bylo vhodné, abychom jako Poslanecká sněmovna tuto vaši představu uvedli do skutečnosti a do reality. Proto jsem připravena přednест nebo přinést také návrh legislativní úpravy, která tuto vaši představu uvede do souladu s realitou.

Žádám tedy o přerušení projednávání tohoto bodu až do přítomnosti paní ministryně Markové. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Přivolám naše kolegy z předsáli a budeme hlasovat o tomto procedurálním návrhu na přerušení této interpelace do přítomnosti paní ministryně práce a sociálních věcí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení této interpelace, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 210, přihlášeno je 98 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 2. Návrh byl přijat a já tuto interpelaci na paní ministryně práce a sociálních věcí přerušuji.

Další interpelací je interpelace na přítomného pana ministra dopravy Dana Ťoka. Pan ministr dopravy odpověděl na interpelaci poslance Ivana Adamec ve věci vyhlášky Ministerstva dopravy č. 265/2015 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 167/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako tisk 696. Otvírám rozpravu. Pan poslanec Ivan Adamec není přítomen, takže přerušuji tuto interpelaci. Ukončuji tuto interpelaci pro nepřítomnost pana poslance.

Děkuji a konstatuji, že jsme pro dnešní den ukončili projednávání odpovědí na písemné interpelace poslanců. Přerušuji jednání Sněmovny do 11 hodin, kdy budeme pokračovat bodem číslo 205, Návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2016, a dalšími body.

(Jednání přerušeno v 10.30 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, nyní bychom měli pokračovat pevně zařazenými body 205, 103 a 9, sněmovní dokument 3624, sněmovní tisky 487 a 583. Poté bychom se měli věnovat bodům z bloku zprávy, návrhy a další. Ve 12.45 bychom se měli věnovat bodu 184, což je volební bod – druhé kolo volby do Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. Odpoledne projednáme bod 202, což jsou ústní interpelace.

Ještě oznamuji, že náhradní kartu číslo 14 má pan poslanec Borka.

Ted' tu mám dvě přihlášky, nejprve písemně přihlášený pan poslanec Marek Černoch ke schválenému pořadu schůze. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Černoch: Dámy a páновé, hezké dopoledne. Dovolil bych si požádat vás o zařazení projednání sněmovního tisku 450, novela zákona o státních svátcích. Tím důvodem je blížící se 700. výročí narození českého krále Karla IV. Jenom bych chtěl zdůraznit a dodat, že garančním výborem byl významný den předčasně právě na datum narození Karla IV. Tedy si myslím, že je na tom všeobecná shoda a projednání by bylo velmi rychlé. Je to sněmovní tisk 450 a dovolil bych si ho navrhnout jako čtvrtý bod dnešního jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Černochovi. Nyní pan předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové František Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dávám návrh a moc prosím o podporu zařazení bodu číslo 31, sněmovní tisk 543, ochrana zemědělského půdního fondu, a sice pevně na dnešek jako pátý bod po návrhu v případě, když bude schválen návrh pana Černocha, nebo čtvrtý bod v případě, že by nebyl schválen. To znamená po pevně zařazených bodech. Bylo to tady již několikrát. Jedná se o druhé čtení a předpokládám, že to nebude konfliktní bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Laudátovi. Nyní k programu schůze pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, chtěl bych navrhnut zařazení bodu číslo 7 přerušeného, sněmovní tisk 610, to je zákon o NKÚ, kdy jsme to přerušili v podrobné rozpravě, a to na dnes za již pevně zařazené body. Dnes dopoledne.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se, v případě, že by byly odhlasovány návrhy vašich kolegů, tak po nich. (Ano.) Dobře. Takže momentálně jako šestý bod dnešního jednání. Děkuji.

Pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Také si dovolím navrhnut jednu změnu. Konkrétně abychom dnes po skončení ústních interpelací zařadili bod číslo 17, který jsme včera nedojednali, školský zákon, druhé čtení.

Potom dávám druhý návrh, aby Sněmovna rozhodla o tom, že dnes bude jednat a meritorně i procedurálně hlasovat o všech návrzích i po 19. hodině. Tento návrh podávám jménem poslaneckého klubu ČSSD a ANO 2011.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat prvně, až poté k ostatním bodům pořadu schůze.

Přivolám ještě – pardon, to je procedurální návrh, já o něm dám hlasovat, pak – pardon.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych poprosil, pane místopředsedo, že bývá zvykem, že na začátku čtete omluvy členů vlády, takže jestli ještě před hlasováním byste mohli načíst omluvy členů vlády, abychom věděli, kolik členů vlády tady bude

na ústní interpelace. Tím standardně začíná schůze. Já chápu, že se to možná četlo v devět, ale prosil bych ještě jednou o zopakování omluv členů vlády z odpoledního jednání. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já je přečtu a poté dám hlasovat o procedurálním návrhu, pokud s tímto postupem Sněmovna souhlasí.

Z dnešního jednání se omlouvají tito členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka z pracovních důvodů, pan ministr financí Andrej Babiš z důvodu zahraniční cesty, pan vicepremiér Pavel Bělobádek z pracovních důvodů, pan ministr vnitra Milan Chovanec z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová z pracovních důvodů, pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek z důvodu zahraniční cesty, pan ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček z pracovních důvodů, pan ministr obrany Martin Stropnický z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně školství Kateřina Valachová z pracovních důvodů a pan ministr zahraničí Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak jak jsem to počítal, tak deset, deset členů vlády. Ani premiér, ani jeden z vicepremiérů, ani ministr vnitra, ani ministr obrany, ani ministr zahraničí. Takže všichni členové předsednictva Bezpečnostní rady státu, odkud unikají informace, raději na interpelace nepřijdou. Co kdyby se jich některý poslanci na něco zkusili zeptat?

Ale mě zaujalo něco jiného. Pan předseda Sklenák navrhoje projednání školského zákona, který předkládá paní ministryně, chee dokonce jednat po 19. hodině, a paní ministryně je omluvena. Jak tomu mám rozumět? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ještě doplní pan předseda Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Nejsem tedy sekretář paní ministryně Valachové. Nevím přesně, jak zní její omluva z dnešního jednání, v jakém časovém úseku, ale mám potvrzeno, že přibližně v 16 hodin by mohla být zde ve Sněmovně a ten bod bychom mohli projednat. Taková je informace, kterou mám já.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Budeme tedy hlasovat nejprve o procedurálním návrhu, abychom dnes meritorně i procedurálně jednali a hlasovali i po 19. hodině. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování o jednání dnes po 19. hodině. Kdo je pro, necht' zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 211. Přihlášeno je 140 poslankyň a poslanců, pro 75, proti 51. Návrh byl přijat.

A teď k jednotlivým návrhům. Nejprve pan předseda Černoch, aby bod 30, sněmovní tisk 450, novela zákona o státních svátcích, byl zařazen jako čtvrtý bod dnešního jednání po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 212. Přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro 109, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dále pan předseda František Laudát navrhuje, aby bod 31, sněmovní tisk 543, zákon o zemědělském půdním fondu, byl zařazen jako pátý bod dnešního jednání za bod, který jsme právě schválili.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 213. Přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 109, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Vladimír Koníček navrhuje, aby bod číslo 7, sněmovní tisk 610, zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, byl zařazen dnes jako šestý bod jednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 214. Přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 124, proti 13. I tento návrh byl přijat.

Posledním návrhem je, aby dnes na 18. hodinu byl pevně zařazen bod, který jsme včera neprojednali, školský... (O slovo se hlásí poslanec Sklenák.) Určitě, prosím o upřesnění.

Poslanec Roman Sklenák: Já jsem právě nenavrhoval pevně hodinu, definoval jsem to jako po skončení ústních interpelacích, protože možná interpelace budou trvat kratší dobu než do osmnácti, tak abychom zbytečně neměli přestávku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za upřesnění. Takže dnes po skončení ústních interpelací bod školský zákon.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 215, přihlášeno je 142 poslankyň a poslanců, pro 78, proti 27. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze. Nyní s přednostním právem pan předseda František Laudát. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a páni, já bych poprosil poslance koaličních klubů, vládních koaličních klubů, aby si konečně udělali pořádek a požádali své ministry, aby se Sněmovnou hráli fér. Mně nepřijde normální, když několikrát se kvůli tomu, že pan Pelikán jednou někde, nevím, relaxuje nebo co v Indii, pak je někde pánbůh ví kde, mezitím se vyjadřuje ke

kde čemu, a několikrát se jeho zákony, které včera přišly na pořad, odkládaly a my prostě potom jsme nařčeni v médiích, že bojkotujeme Sněmovnu, že se nedá nic projednat. Byl dokonce zmíněn v jednom pořadu i pan Pelikán, ale ten důvod je úplně jiný – on tady většinou není a kvůli němu se přizpůsobuje program. Promiňte, ale já jsem se včera snažil domluvit, aby školský zákon začal dříve, paní Valachové se to hodilo až od 18 hodin a dneska jsme vystaveni úplně stejné situaci. Já bych vás moc poprosil, aby skutečně toto chování vůči Sněmovně – já to považuji za hodně neférové, 200 lidí versus jeden člověk, nebo 199, podobné počty, aby se to neopakovalo. To už je skutečně za hranou slušného chování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Laudátovi a prvním bodem dnešního jednání je

205.

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2016 /sněmovní dokument 3624/

Podle § 78 odst. 2 našeho jednacího řádu předkládá organizační výbor Poslanecké sněmovny ke schválení návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro každý kalendářní rok. K tomuto bodu jste obdrželi sněmovní dokument 3624, jeho součástí je usnesení organizačního výboru č. 246 ze dne 27. ledna tohoto roku, které obsahuje i návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Návrh odůvodní člen organizačního výboru pan poslanec Václav Votava. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dobré dopoledne přeji. Jak již zmínil pan předsedající, dovoluji si vám předložit sněmovní dokument 3624, což je návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2016. V podstatě tak činím každoročně v tento čas. Chtěl bych tedy odkázat přímo na přílohu usnesení, usnesení potom přednesu dále. V té příloze jsou podmínky nebo pravidla pro hospodaření poslaneckých klubů, ať se to týká výše měsíčního příspěvku, který se nemění, zůstává stejný, tak jako byl pro loňský rok, jsou tam podmínky poskytování příspěvků klubům, jsou tam zásady pro čerpání toho příspěvku a jsou tam i zásady pro provádění účetnictví. Já bych si tedy dovolil vám teď přečíst usnesení organizačního výboru, o kterém bychom měli hlasovat. Je to usnesení organizačního výboru ze 49. schůze konané 27. ledna 2016 k Návrhu pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2016.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2016 s výší příspěvků měsíčně: pevná částka na kluby 24 500 korun, variabilní částka na člena klubu vládní strany 5314 korun a variabilní částka na člena klubu nevládní strany 6908 korun (koeficient 1,3). Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2016 tvoří přílohu tohoto usnesení, o kterém

jsem v předchozím hovořil. Za druhé pověruje odůvodněním tohoto návrhu na schůzi Poslanecké sněmovny poslance Václava Votavu, což jsem také učinil.

Takže, pane místopředsedo, měli bychom o tomto usnesení hlasovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které neeviduji žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím všeobecnou rozpravu a ptám se na závěrečné slovo. To by mělo být asi hlasování o přednesených návrzích nebo o tom návrhu.

Poslanec Václav Votava: Ano, odkazují na usnesení, které jsem přednesl.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pardon, ještě ne, ještě tady mám podrobnou rozpravu, takže pokud není zájem o závěrečné slovo, přistoupíme k rozpravě podrobné. Tady se pan zpravodaj odkazuje na usnesení, které řekl. Je to tak? (Ano.) Ano. Končím podrobnou rozpravu,

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak je pan zpravodaj organizačního výboru přednesl. Přivolám naše kolegy z předsály.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení tak, jak bylo předneseno, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 216, přihlášeno je 143 poslankyň a poslanců, pro 120, proti 1. Návrh byl schválen. Děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání, pevně zařazeným, je bod číslo

103.

Návrh poslance Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník /sněmovní tisk 487/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je navrženo, abychom postupovali podle § 90 odst. 2 a vyslovili se zákonem souhlas již v prvném čtení. Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 487/1. Nyní prosím, aby předložený návrh uvedl pan navrhovatel místopředseda Jan Bartošek. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, předstupuji před vás s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Dle platného právního stavu, to znamená ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, má nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžké sluchové postižení nebo těžké zrakové postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. Příjemcem příspěvku je tedy osoba, které je zvláštní pomůcka určena, a ta se následně stává jejím vlastníkem. Ustanovení § 898 odst. 1 občanského zákoníku dále stanoví, že k právnímu jednání, které se týká existujícího i budoucího jméni dítěte nebo jednotlivé současti tohoto jméni, potřebují rodiče souhlas soudu. Výjimku z tohoto pravidla tvoří případy, kdy se jedná o běžné záležitosti nebo výjimečné záležitosti, avšak nepatrné majetkové hodnoty. Pořizovací hodnota většiny zvláštních pomůcek se ale povětšinou pohybuje v řádech desetitisíců až statisíců, a nelze je tedy považovat za záležitosti běžné ani zanedbatelné hodnoty. Je to tedy případ i příspěvku na zakoupení motorového vozidla.

Změnou zmínované právní úpravy došlo mimo jiné také ke zrušení prováděcí vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 182/1991 Sb., která v § 35 odst. 2 stanovila, že příspěvek na zakoupení motorového vozidla se poskytne rodiči nezaopatřeného dítěte. Zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, nejen definuje osoby, kterým přísluší nárok na příspěvek, jak jsem zmínil v úvodu, ale v následujícím odstavci totožného paragrafu navíc jasně definuje osoby, kterým lze přiznat nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku, poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému. Je zde tedy oproti původní právní úpravě změna a vlastníkem motorového vozidla jakožto zvláštní pomůcky pro nezletilé postižené dítě již není rodič, ale dítě samotné, a proto rodič musí v souladu s platnými právními předpisy předem získat souhlas soudu.

Na tuto situaci úřad práce jako orgán příslušný k rozhodování o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku nereagoval a nadále vydává toto rozhodnutí, aniž by vyžadoval příslušná rozhodnutí soudů. Toto však striktně začaly vyžadovat registry motorových vozidel a v případě jejich nepředložení odmítají motorové vozidla zapsat, čímž nemohou vozidlo pro potřeby svého postiženého dítěte používat.

Jsem proto přesvědčen, a bylo to i důvodem předložení změny zákona, že v případě pořízení zvláštní pomůcky pro postižené dítě není zákonní požadavek na schválení tohoto jednání rodičů soudem odůvodněn. O žádosti o přiznání tohoto příspěvku rozhoduje příslušná krajská pobočka úřadu práce, a to na základě přesně definovaných zákonnych podmínek a finální rozhodnutí závisí na odborném posouzení zdravotního stavu dítěte posudkovým lékařem a posouzení majetkových poměrů rodiny úřadem práce, vše v nejlepším zájmu dítěte.

V závěru bych také rád zdůraznil, že přijetí této navrhované právní úpravy s sebou neponese zvýšené finanční náklady na státní rozpočet ani další veřejné rozpočty. Naopak předpokládám určitou úsporu finančních prostředků ze státního rozpočtu určených pro soudní systém a pro orgány sociálně-právní ochrany dětí, protože dojde k poklesu soudních návrhů v řádu stovek. Sociální dopad pro dítě a jeho rodinu lze vidět pouze jako pozitivní, protože jim zjednoduší přístup k pořízení zvláštní pomůcky pro svoje postižené dítě. Také vás žádám o podporu, protože

navrhoji, aby tento návrh byl projednán podle § 90 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, protože situace je skutečně tristní a cím lépe a rychle to dokážeme vyřešit, tím dřív můžeme těmto zdravotně postiženým pomoci. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. A nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Alena Nohavová. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Moje důvodová zpráva bude obdobná, jak to zde již zaznělo. Důvodem předložení poslaneckého návrhu je odstranění problémů způsobených kombinací změny zákonů, kdy přijetím zákona číslo 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, byl zrušen zákon číslo 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, spolu s prováděcí vyhláškou Ministerstva práce a sociálních věcí číslo 182/1991. Citovaná vyhláška v § 35 odst. 2 stanovila, že příspěvek na zakoupení motorového vozidla se poskytne rodiče nezaopatřeného dítěte, což znamená, že vlastníkem se stal přímo rodič nezletilého dítěte. Nově podle § 9 odst. 1 zákona 329/2011 Sb. je příjemcem příspěvku osoba, které je zvláštní pomůcka určena, bez ohledu na věk, právní způsobilost, tedy nikoliv právní zástupce, rodič. To následně se stává též vlastníkem, přičemž současně dle ustanovení § 898 odst. 1 občanského zákoníku stanoví, že k právnímu jednání, které se týká existujícího i budoucího jméni dítěte nebo jednotlivé součásti tohoto jméni potřebují rodiče souhlas soudu. Stává se tedy, že vlastníkem motorového vozidla jako zvláštní pomůcky pro nezletilé postižené dítě již není rodič, nýbrž dítě samotné, a proto je rodič nuten v souladu s citovanými předpisy získat souhlas soudu. Úřad práce jako orgán příslušný k rozhodování o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku ale nadále vydává rozhodnutí o přiznání příspěvku, aniž by vyžadoval příslušná soudní rozhodnutí. Tato soudní rozhodnutí však striktně vyžadují registry motorových vozidel a právě v případě jejich nepředložení odmítají motorové vozidlo zapsat. Rodiče se tak dostávají do situace, kdy motorové vozidlo, které pořídili pro potřeby svého postiženého dítěte, nemohou používat. Neprovázaná současná právní úprava tak místo toho, aby pomáhala, dostává rodiče postižených dětí do nefešítných komplikací.

Předložená novela má odstranit problémy rodičů s registrací s používáním zdravotních pomůcek. Zároveň se sníží i zbytečné zatežování soudů nadbytečnou agendou.

Vláda ve svém stanovisku ze dne 15. 6. 2015 vyslovila souhlas a zároveň doporučila načist výlučně legislativně technickou úpravu článku 1 návrhu zákona bez jakékoliv věcné úpravy. Souhlasím s předkladatel, aby s návrhem zákona byl vysloven souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 5.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní zpravodajce a otvíram obecnou rozpravu, do které nevidu žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Nyní tedy rozhodneme podle § 90 odst. 2 o pokračování projednání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 487 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvém čtení." Přivolám naše kolegy z předsáli. Odhlašuji vás všechny, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jsem jej přednesl.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 217, přihlášeno je 123 poslankyň a poslanců, pro 120, proti žádný, návrh byl přijat a bylo rozhodnuto v jednání pokračovat.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které se hlásí pan navrhovatel. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Tak jak zde bylo avizováno paní zpravodajkou, přečtu legislativně technickou úpravu na základě doporučení legislativního odboru Kanceláře Poslanecké sněmovny. A ta zní: Článek 1, v § 4 zákona číslo 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona číslo 141/2012 Sb., zákona číslo 331/2012 Sb., zákona číslo 306/2013 Sb., zákona číslo 313/2013 Sb. a zákona číslo 329/2014 Sb., se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou číslo 29 zní: Při rozhodování o nároku a výši příspěvku na zvláštní pomůcku podle § 9 až 12 v případě, že je jeho příjemcem nezletilé dítě, se předchozí souhlas soudu dle zvláštního zákona, vysvětlivka 29, nevyžaduje. Předchozí souhlas soudu se nevyžaduje ani u samotného nákupu zvláštní pomůcky pořízené s využitím příspěvku a všech navazujících a souvisejících řízení před příslušnými úřady. Vysvětlivka 29 zní: § 898 odst. 1 zákona číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pokud nikdo takový není, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. U pana navrhovatele ani u paní zpravodajky není zájem. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. (Místopředseda Bartošek od stolku zpravodajů: Legislativně technickou úpravu.)

Tak ano, pardon, takže ještě hlasování nejprve o legislativně technické úpravě, tak jak ji přednesl pan navrhovatel v podrobné rozpravě. Přivolám naše kolegy z předsáli.

Zahajuji hlasování o legislativně technické úpravě. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 218, přihlášeno je 125 poslankyň a poslanců, pro 122, proti žádný, návrh byl přijat.

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění

pozdějších předpisů, a zákon číslo 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle sněmovního tisku 487, ve znění schválených úprav."

Zahajuji hlasování o tomto návrhu zákona. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 219, přihlášeno je 126 poslankyň a poslanců, pro 125, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas. Děkuji panu navrhovateli i paní zpravodajce.

Pan navrhovatel žádá o slovo s přednostním právem. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Děkuji vám, kolegyně a kolegové, za podporu tohoto návrhu. Je to užitečná věc a lidem to v praxi pomůže. Děkuji vám, že to prošlo podle § 90.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Dalším bodem našeho jednání je

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 583/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr dopravy Dan Ťok. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hlavním cílem předloženého návrhu zákona je rozšíření okruhu činností, které může ze svého rozpočtu Státní fond dopravní infrastruktury financovat, a to zejména za účelem zefektivnění procesu vícezdrojového financování dopravní infrastruktury, čímž dojde k rozšíření okruhu kvalitních projektů, na něž bude možno čerpat prostředky z fondů Evropské unie. Například možnost financování správy silnic a dálnic, možnost financování oprav, údržby a správy u významných vnitrozemských vodních cest včetně možnosti financovat výstavbu, opravy či správu u přístavní infrastruktury v Hamburku, nebo změna u financování cyklostezek z údržby na opravu. Navrženou změnou právní úpravy nebude dotčen celkový objem prostředků, s nimiž fond hospodaří.

Návrh dále reaguje na některé dílčí procedurální a organizační problémy spojené s vnitřní činností SFDI, například úprava terminologie nebo zveřejňování rozhodnutí výboru na webových stránkách fondu namísto ve Věstníku dopravy, a obsahuje i dílčí implementaci směrnice Evropské unie o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru.

Návrh zákona projednal hospodářský výbor a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Oba výbory návrh zákona doporučují projednat ve znění přijatých

pozměnovacích návrhů, přičemž pozměnovací návrh přijatý výborem pro veřejnou správu a regionální rozvoj je totožný s pozměnovacím návrhem, který přijal na svém zasedání i hospodářský výbor. Ministerstvo dopravy s přijatými pozměnovacími návrhy souhlasí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 583/1–3.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Martin Kolovratník, informoval nás o projednání ve výboru a případné pozměnovací návrhy výboru odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, přeji vám dobré dopoledne. Své vystoupení v roli zpravodaje garančního hospodářského výboru omezím na to nejnutnější, abych rozpravu zbytečně nezdržoval.

Pan ministr za předkladatele před chvílí uvedl zákon jako celek, resp. jeho hlavní teze a myšlenky, takže já mohu jenom rozšířit nebo doplnit to, že skutečně hlavním meritem této novely je, jak bylo řečeno, rozšíření účelu Státního fondu dopravní infrastruktury, resp. rozšíření množství dopravních investic, které bude moci stát na základě tohoto zákona financovat.

Abych držel správně linku svého vystoupení, tedy směroval ke garančnímu hospodářskému výboru, tak hospodářský výbor projednal tento tisk 16. listopadu loňského roku a přijal usnesení číslo 583/3, které máte k dispozici a je v systému. Připomenu, že toto usnesení, resp. pozměnovací návrhy přijaté garančním výborem jsou téměř totožné s usnesením 583/2 z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, liší se v jednom jediném, ale poměrně důležitém bodě. Je to bod 4 – omlouvám se, jsou to body 4 a 5, kde byly přijaty návrhy, jejichž původním autorem byl František Laudát, které rozšiřují možnosti financování i na letiště, resp. na takzvanou security, tedy prostředky, které ochraňují civilní letiště před protiprávními činy. Ještě jednou, garanční výbor 16. listopadu, usnesení tisk číslo 583/3.

Nyní jako zpravodaj mohu konstatovat, že teď ve druhém čtení máme nakonec pět pozměnovacích návrhů, z nichž dva jsou moje. Já už jsem přihlášen do obecné i podrobné rozpravy, takže až potom v další části rozpravy se budu k těmto návrhům vyjadřovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní prosím zpravodajku výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Aha, není to zpravodajka, je to zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám příjemné dopoledne. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ze dne 11. listopadu na 32. schůzi. To usnesení má číslo 142 a je k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 32. schůzi po odůvodnění návrhu panem Mgr. Jakubem Kopřivou, náměstkem ministra dopravy, po zpravodajské zprávě paní poslankyně Mgr. Martiny Berdychové a po rozpravě přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 583 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které jsou obsaženy ve sněmovním tisku 583/2. Dále zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, a pověřuje paní předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu, do které se nejprve s přednostním právem přihlásil pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo. – Omlouvám se, ale jenom pan předseda má slovo, nikdo ostatní. (V sále je stále velký hluk.) Milé kolegyně, milí kolegové, prosím o klid v sále!

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chci říci, že s tím návrhem zákona náš klub nemá žádný problém. Chtěl bych – mám tady jednu prosbu na pana ministra vlastně jako předsedu výboru SFDI. Ty dotační tituly, které jsou jak pro zvýšení bezpečnosti na silnicích... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, milé kolegyně, milí kolegové, prosím o ztištění hluku v sále! Přeneste své hovory do předsáli a do kuloáru. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná by to mohlo zajímat poslance ze všech regionů, protože bezesporu se samospráva na ně obrací jako na mě s žádostí, aby pokud možno SFDI v těch dotačních programech, které se týkají jak cyklostezek, tak bezpečnosti na silnicích, pokud možno zvýšil alokaci peněz, aby projekty, které splní nezbytné předpoklady toho dotačního titulu, byly realizovány. Já myslím, že se to dá zařídit. Pravomoc měnit rozpočet v případě, že se sejde dostatek dobrých projektů, má výbor – pokud by to překročilo zákonem stanovené procento, tak to jde do hospodářského výboru, nicméně v celkovém rozpočtu Státního fondu dopravní infrastruktury to není částka nijak významná, ale současně to může pomoci k řešení mnoha drobných problémů v dopravě v obcích a městech. To je jenom prosba, to bezprostředně s návrhem zákona nesouvisí, i když částečně ano, protože pokud rozšíříme možnosti a typy akcí, oprav, údržby i na další komunikace, nejenom dálnice a silnice první třídy, tak je to určitě dobře směrem k samosprávě.

Pak ještě jedna prosba, pane ministře. Já tomu rozumím, když se fondu nepodaří vyčerpat všechny investiční peníze, děje se to v zásadě každý rok, není to ani primární odpovědnost kteréhokoliv ministra, nicméně říkat, že fond ušetřil peníze a díky tomu můžeme dát na dvojky, trojky tři miliardy, to by byla pravda, kdyby Státní fond dopravní infrastruktury ušetřil provozní výdaje ve výši tří miliard. Já tomu rozumím, že ty peníze nebyly proinvestovány. Letos to bude velmi složité i díky problému s EIA. Nemám nic proti tomu, aby se alokovaly peníze pro dvojky a trojky, jenom si myslím, že to nebylo díky úsporám, ale díky tomu, že se nepodařilo čerpat peníze zejména na investice v oblasti oprav a údržby. Aspoň ta poslední čísla, která jsem viděl, ta situace byla mnohem, mnohem lepší.

Ale chtěl bych učinit obecnou poznámku, protože si myslím, a já jsem to, když jsem byl krátce ve funkci, prosazoval tento nápad, že přišel čas zrušit Státní fond dopravní infrastruktury. To se nedá udělat žádným pozměňujícím návrhem tady v rámci kteréhokoliv čtení. Je to na debatu. Protože důvod, proč ten fond byl založen, dávno pominul. Já jsem u toho samozřejmě nebyl, ale ten důvod byl tehdy takový, že pokud zůstaly ministerstvu prostředky nevyčerpané, tak automaticky propadly zpět do státního rozpočtu. Neexistovalo nic jako nároky, převod z roku na rok. Tehdy zákonodárci vymysleli, já bych řekl ve chvályhodné snaze uchránit prostředky na dopravní infrastrukturu, Státní fond dopravní infrastruktury. Už to nepotřebujeme. Už to opravdu nepotřebujeme. Takže bylo by mnohem lepší i pro orientaci ve státním rozpočtu a pro veřejný rozpočet jako celek bylo lepší, kdyby se fondy jako Státní fond dopravní infrastruktury nebo Státní fond životního prostředí vrátily zpátky na ministerstva. Považuji to za lepší řešení. Ale chtěl bych jenom vyzvat k debatě o tom. To skutečně není věc, která se dá udělat v rámci týdnů nebo měsíců.

Na tu první výhradu, kterou zejména ti, kteří ten fond zakládali, že administrují evropské peníze – ano, něco jiného je platební a řídící jednotka, to je jedna věc, a druhá věc je SFDI. Z logiky věci veřejnost se domnívá, že všechno má v rukou Ministerstvo dopravy. Ale ani u toho SFDI to není úplně pravda. Přestože má možnost nominovat členy do řídícího výboru apod. Takže myslím, že o tom musíme vést debatu, protože, a zmínil jsem to v jiné debatě o dopravě, zhruba za šest let skončí peníze z evropských fondů do dopravy a v tom okamžiku SFDI už vůbec nebude mít žádné opodstatnění. Takže jenom vyzývám k té debatě, abychom ji vedli, abychom ji třeba vedli na půdě hospodářského výboru. V případě, že se tam najde většinová shoda, abychom zkusili narýsovat nějaký časový plán, kdy to je logické, aby to nic neohrozilo. Jestli rozdělit řídící a účetní jednotku z evropských fondů a zbytek přenést na ministerstvo – myslím, že by ta situace byla čitelnější.

Nicméně za náš klub říkám, že podpoříme v závěrečném čtení tento návrh zákona, ale bereme to jenom jako drobné vylepšení, a že to žádná systémová změna není, a ani nebyla slibována, je třeba spravedlivě říct. Ale myslím, že bychom debatu o tom, jaká je budoucnost Státního fondu dopravní infrastruktury, zahájit měli, protože já si myslím, že by to mělo přejít ne na Ministerstvo dopravy, ale už jsem to tady říkal minule, myslím, že by byl mnohem lepší model mít Ministerstvo hospodářství, druhý silný ekonomický resort, jehož přirozeným základem a lídrem by byla doprava. Když si vezmete resorty a činnosti, které by tam přecházely, tak tím lídrem by určitě nebylo MPO ani Ministerstvo vnitra se svou Českou poštou, ale tím

lídrem a základem budoucího Ministerstva hospodářství by bylo Ministerstvo... mimo jiné proto, že bývalá budova ÚV KSČ je fakt veliká a dala by se tam sestěhat všechna ostatní ministerstva a ostatní činnosti, které se zabývají nějakou oblastí hospodářství a ekonomiky České republiky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Junek. Prosím, pane poslanče, vaše celé dvě minuty.

Poslanec Jiří Junek: Dobrý den, děkuji, pane předsedající. Já jenom takový stručný dotaz. Já jsem se tady v prvním čtení ptal a uváděl jsem tam příklad, že když se nám kříží silnice I. třídy se silnicemi II. a III. třídy, tak dnes je běžné, že SFDI nebo ŘSD zaplatí vybudování kruhové křižovatky, ale už nezaplatí případně semafory a obce si je musí platit samy. Já jsem na to upozorňoval a nějakým způsobem jsem požadoval, jestli je možné to do té novely zahrnout. Mám pocit, že jste kvali oba. A když se tedy podívám, jak zní jednotlivé paragrafy, akorát tam vidím, že finanční prostředky, s nimiž fond hospodaří, lze použít při financování e) opatření ke zvýšení bezpečnosti dopravy. Čili jestli takhle si to můžeme vysvětlovat, že do toho patří i ty semafory, jestli mi na to můžete odpovědět. Pokud možno ještě před podrobnou rozpravou, abych případně mohl reagovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Junkovi. Nyní s přednostním právem pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych si dovolil zareagovat na připomínky, které tady zazněly. Vezmu to od konce. Ano, lze to tak udělat a ve Vysokém Mýtě a v jiných místech už jsme to takto vyřešili. Takže máte pravdu, jde to udělat.

Co se týče pana poslance Stanjury prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem tu svou poznámkou o ušetřených prostředcích ze SFDI myslí trošku jinak. My jsme ušetřili národní zdroje. Protože Státní fond dopravní infrastruktury za rok 2015 měl rekordní plnění, to znamená, není to otázka nedočerpání, protože naše plnění bylo myslím 94 %. Ale co se nám povedlo, povedly se nám projekty, které jsme financovali z národních zdrojů, přealokovat na evropské peníze. To znamená, nám zbyly národní peníze na to, abychom ty peníze mohli převést na opravy dvojek a trojek.

A jenom jednu krátkou poznámkou. Necítím se úplně oprávněn o tom nějak hluboce debatovat, nicméně s myšlenkou zrušit Státní fond dopravní infrastruktury v tomto roce i v minulém několikrát přišel i pan Babiš, takže budete mít určitě spojence pro tento krok. Já si myslím, že minimálně po dobu evropských dotací by ten fond měl své opodstatnění. Ale určitě je velmi legitimní o tomto debatu vést. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Klovratník.

Poslanec Martin Klovratník: Děkuji za slovo. Jak jsem avizoval teď v obecné rozpravě, v několika větách bych se rád vyjádřil k pozměňovacím návrhům jak svým, tak svých kolegů. Ale také budu reagovat na pana poslance Zbyněka Stanjuru.

Já si pamatuji, už to bude hodně let, možná tři roky, když jsem ještě v roli novináře s ním dělal rozhovor na téma zrušení Ministerstva dopravy, resp. sloučení Ministerstva dopravy a Ministerstva průmyslu. Takže to téma si velmi dobře pamatuji, byť tehdyn ještě z druhého břehu řeky. A oceňuju, že Zbyněk Stanjura je v tomto konzistentní. Příznám se, dneska už to vidím trochu jinak a nebyl bych si já za sebe až tak jistý. Ale jak jsme si řekli, to skutečně není teď k tomuto zákonu. A určitě bude dobré třeba právě na půdě hospodářského výboru tu debatu otevřít. Každopádně i tak, jak já jsem poznal za ty dva roky princip a fungování SFDI, tak my jsme si vlastně na to odpověděli. Právě to klíčové, že jsme schopni trochu jiných způsobem než v rámci fungování státního rozpočtu finance přesouvat a použít v dalším období, to si myslím, že je velký benefit a měli bychom být velmi opatrní. Minimálně do doby, co budeme mít k dispozici evropské finance, abychom tímto způsobem mohli i nadále pracovat.

Tak ale pojďme se věnovat tomu zákonu. Máme tu nakonec pět pozměňovacích návrhů. První z nich pod číslem 3380 – kolega Klaška navrhl rozšíření možnosti financovat přeložky koryt vodních toků, když je to vyvolaná investice, když nějaká rekonstrukce nebo stavba nové komunikace vyvolá něco na blízkém vodním toku. Jsou to většinou malé potoky nebo malá vodní díla a správce toku tu investici logicky nechce. Takže tam za mě určitě bude vysloven souhlas a budu tento návrh podporovat.

Pak tam máme návrh 3399 pana kolegy Sedí ze sociální demokracie. Tam ve vši úctě ke koaličnímu partnerovi, tam bych prosil o opatrnost. A já zatím stanovisko mám spíše negativní. Protože ono to souvisí právě s těmi letištěmi. A my už na hospodářském výboru jsme si vydiskutovali: Ano, pojďme rozšířit na letištích to tzv. security, tzn. laicky řečeno zabezpečení typu bezpečnostní rámy, rentgenové kontroly, ochrana letišť před teroristickými útoky. Ale tady ten návrh, to tzv. safety, už skutečně se rozkráuje hodně, hodně do šíře. A pamatujme na to, ono to bude na hospodářském výboru diskutováno, že ten balík, ten zdroj peněz, který rozdělujeme, je stále stejný. Ten se prostě nezvětší. Takže my když to v uvozovkách přeženeme a těch možných příjemců bude velké množství, když ho rozšíříme, tak zkrátka mezi ně, mezi jednotlivce, pak budeme moc rozdělovat málo.

Pak bych rád v několika větách pohovořil o svých dvou pozměňovacích návrzích č. 3386. Já sám jsem v pozici místopředsedy členem dozorčí rady SFDI. My jsme s kolegy navrhli drobné posílení pravomocí dozorčí rady. A je to i podle selského rozumu v souladu s běžným standardem, jaký je koloběh projednávání těchto materiálů. Navrhujeme to, aby výroční zprávu a účetní uzávěrku projednala právě dozorčí rada jako finální schvalovací orgán ještě před předložením vládě a také zpřesňujeme ustanovení o tzv. střetu zájmů. Pan ministr mi teď avizoval, že na

ministerstvu je k tomu zatím neutrální stanovisko, věřím, že to bude pochopeno správně.

Pro vaši představu, dneska to ustanovení hovoří, že členem dozorčí rady nemůže být nikdo, kdo, i historicky, byl v nějakých orgánech příjemců, tzn. abych to volně přeložil, kdo historicky působil např. na ŘSD nebo SŽDC nebo v jiné organizaci, tak do budoucna už nikdy by se nemohl stát členem dozorčí rady. My si myslíme, že je to až možná moc tvrdé, zbytečné omezení. Navrhujeme, aby to platilo jenom v přítomním čase, tzn. logicky ve chvíli, kdy někdo působí v dozorčí radě, aby nebyl i v té dotčené organizaci, která vlastně přijímá ty finance. Ale jak jsem řekl panu ministrovi, není to nic zásadního, to je spíš drobnost.

Ale mnohem důležitější je pozměňovací návrh 3517, který je předjednán s Ministerstvem dopravy i se státním fondem, a tam nově navrhují možnost otevírání, resp. poskytování úvěrů. A tady vás chceme, kolegyně a kolegové, poprosit o pozornost. Je to myšleno tak, a bude to nejenom SŽDC, ale mohou to být právě i kraje, takže obracím se i na ty z vás, kteří jste komunálními politiky kraje a obce, tak nově, pokud bychom tento pozměňovací návrh schválili, tak SŽDC se bude moci chovat, v uvozovkách, berte to prosím s rezervou, jako jakási banka a samozřejmě za pevně stanovených podmínek, které schválí výbor, SFDI by mohl poskytovat půjčky krajům, obcím a dalším příjemcům na budování infrastruktury s tím, že potom samozřejmě ty půjčky budou postupně spláceny.

Poslední je tady kolega Jaroslav Foldyna, který teď před malou chvílí dal návrh 3696, asi si ho odůvodní, vysvětlí sám. Já jsem si ho teď rychle načetl, chápu ho jako drobnou opravu u multimodálních překladišť, kde dnes je můžeme pouze modernizovat, pouze tedy investovat. Přítel Foldyna navrhuje, aby se mohla nejenom modernizovat, ale i opravovat, čemuž já za sebe rozumím, ale samozřejmě půjdeme ještě do garančního výboru a tam si to vydiskutujeme.

Takže děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kolovratníkovi. Omlouvám se panu poslanci Kučerovi a Junkovi, jejichž dvě faktické poznámky jsem přehlédl. Takže nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Junek a pan poslanec Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom krátce reagovat na slova pana ministra dopravy a jeho slova o Státním fondu dopravní infrastruktury.

Já samozřejmě oceňuji to, že peníze z fondu dopravní infrastruktury byly převedeny na opravu silnic II. a III. třídy. Bylo to řešení nějaké situace, v tu chvíli samozřejmě správné. Nicméně peníze na opravu silnic II. a III. třídy mají jít prioritně z jiných položek. A já bych skutečně byl rád, kdybychom se do budoucna zamysleli, nakolik ty dotace, které vypisuje SFDI, nejsou zbytečně limitující a jsou dosažitelné těmi jednotlivými žadateli. My bychom možná dosáhli lepšího čerpání ze SFDI, kdybychom neměli tak limitující a tak přísné dotační tituly. Takže to je možná cesta,

kdy bychom dosáhli obojího, tzn. na jedné straně bychom čerpali peníze na to, na co skutečně máme, a pro jednotlivé žadatele by ty peníze byly dosažitelné a fond by byl lépe vyčerpán, na druhé strany ty peníze na ty dvojky a trojky šly odtamtud, odkud jít mají, tzn. přes kraje jako takové.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Junek, po něm pan poslanec Sed'a. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Junek: Děkuji. Tak ještě jednou k těm semaforům. Když už jste byl, pane ministře, konkrétní s Vysokým Mýtem, ano, tam se to podařilo nějak vyřešit, ale krkolomně, tzn. tam se posílají peníze přes kraje, dotace atd. Já jsem jenom chtěl, aby to bylo tak, že tak jak dneska může ŘSD ze svého financovat kruhovou křížovatku, tak stejně tak aby mohlo financovat semafory. Jestli to tak je, jsem spokojen, je to černé na bílém, nebo alespoň na záznamu, že kíváte hlavou, a to je v pořádku.

Druhá věc. Jenom jsem chtěl okomentovat a podpořit pozměnovací návrh kolegy Sed'i, který se týká letišť. Tady je potřeba si uvědomit, že jsme tady, jestli se nepletí, někdy na začátku roku 2014 schválili novelu zákona o civilním letectví a těm letišti jsme, i těm menším, dali celou řadu povinností ohledně zvýšení bezpečnosti. Myslím si, že by bylo tím pádem fér, kdybychom jim umožnili čerpat finanční prostředky právě ze SFDI. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Junkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Sed'a. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji. Pane místopředsedo, vážený pane ministře, já chci vaším prostřednictvím, pane předsedající, reagovat na slova zpravodaje, pana kolegy Kolovratníka. Není moc běžné komentovat ještě předtím, než jsem se přihlásil ke svému pozměnovacímu návrhu, jakýkoli pozměnovací návrh. Ale víte, Státní fond dopravní infrastruktury, tak jako je název dopravní, tak si myslím, že i letecká doprava, letecká infrastruktura do toho spadá, tak jako železniční, která tam je, silniční a vodní. Takže z mého pohledu je to jasné. A opravdu bych žádal, aby garanční výbor zvážil, i ministerstvo – právě to, co říkal pan ministr, že jsme dokonce nedočerpali prostředky ze Státního fondu dopravní infrastruktury – tu možnost. My dáváme jenom možnost, nikoli to rozhodování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Neeviduji žádnou... aha, pan poslanec Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Jen velmi krátce, děkuji za slovo. Já z civilního letectví pocházím a chtěl bych se připojit k tomu, co zde zaznělo, protože si myslím,

že civilní letectví v České republice patří ke špičce v Evropě. Proto si myslím, že jakýmkoli způsobem je možné pomoci civilnímu letectví, letištím, tak je krok správným směrem, takže také bych rád podpořil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Ptám se, jestli ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy. Prosím, pan poslanec Kolovratník. Aha, tak už ne. Končím tedy obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Neeviduji návrh na vrácení zákona garančnímu výboru k novému projednání, zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče. (Bez reakce.)

Jste přihlášen do podrobné rozpravy. Je nutno se přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji, a zároveň se omlouvám, s panem ministrem jsme se ponořili do debaty o těch jednotlivých návrzích. Děkuji.

Ted' tedy v podrobné rozpravě se hlásím ke svým pozměňovacím návrhům pod č. 3386 a 3517.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Antonín Sed'a, po něm pan poslanec Klaška, po něm poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se chtěl přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům uvedeným ve sněmovním dokumentu č. 3399. Zdůvodnění je uvedeno v tomto sněmovním dokumentu. Chci jenom říct jednu věc nad rámec tady toho zdůvodnění, že financování infrastruktury spadající do oblasti civilního letectví je v současnosti znevýhodněno proti jiným druhům dopravy a financování jak údržby, tak rozvoje infrastruktury spočívá veskrze na provozovatelích. Takže bych poprosil o podporu svého pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Sed'ovi. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Klaška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, dobrý den. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se přihlásil také k pozměňovacímu návrhu, který jsem načetl jako sněmovní dokument 3380. Jenom krátké odůvodnění. V souvislosti s výstavbou komunikací dochází k nutnosti vybudovat přeložky koryt vodních toků, které jsou zpravidla

komplikovanější, a tím nákladnější než předchozí stav. Je proto nezbytné, aby i jejich opravy byly finančovatelné z prostředků SDFI. To je vše, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klaškovi. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Jaroslav Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dovolte, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu č. 3696. Cílem pozměňovacího návrhu je možnost realizovat v rámci multimodálních překladišť nejen investiční akce, ale i opravy. Tento návrh je ve shodě s navrhovatelem zákona. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Foldynovi a to je zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Jestli se již nikdo nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Pane ministro, máte zájem o závěrečné slovo? Ani pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. Neeviduji žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat. Končím tedy druhé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministru i panu zpravodaji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat bodem

30.

Návrh poslanců Augustina Karla Andrleho Sylora, Pavla Bělobrádky, Daniela Hermana, Heleny Válkové, Leoše Hegera, Marka Černocha, Jiřího Koskuby a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 450/ - druhé čtení

Požádám za navrhovatele poslance Augustina Karla Andrleho Sylora, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Zároveň požádám pana poslance Františka Váchu, aby také zaujal místo u stolku zpravodajů, protože je zpravodajem výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Nyní budu tedy konstatovat, že návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno ke sněmovnímu tišku 450/2. Nyní žádám zástupce navrhovatelů, aby se ujal slova, pokud má v úmyslu uvést druhé čtení. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, jsem rád, že jste dnešním hlasováním umožnili, že se tento zákon projednává ve druhém čtení. Věřím, že nás podpoříte i ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní žádám zpravodaje výboru pana poslance Františka Váchu, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů. Návrh novely zákona byl poslancům předložen 8. 4. 2015 jako sněmovní tisk 450. První čtení proběhlo 29. září 2015 na 31. schůzi.

Podstatou navržené změny je zavedení nového významného dne – připomínám, že to není státní svátek, je to pouze významný den – do výčtu současných významných dnů tak, jak byly definovány v zákoně č. 245/2000 Sb., o státních svátcích. Tímto významným dnem by měl být podle předkladatele původně, a teď říkám původně, 31. srpen pod názvem Spojení přemyslovské a lucemburské dynastie. Stanovisko vlády je negativní. Já jsem v prvním čtení toto negativní stanovisko dostatečně jasně rozporoval. Já osobně s ním nesouhlasím, s tímto negativním stanoviskem vlády.

V současné době jsou v systému načteny některé pozměňovací návrhy. Předpokládám, že se k nim jednotliví poslanci přihlásí. Nicméně navrhovatel novely zákona pan poslanec Augustin Karel Andrle Sylor připravil nový komplexní a kompromisní pozměňovací návrh, kterým navrhuje významným dnem 14. květen – Den Elišky Přemyslovny a Karla IV. Zvolené datum 14. května je dnem, když se Elišce Přemyslově narodil syn Karel IV., původně Václav. Pan kolega Sylor přednesl tento pozměňovací návrh na 18. schůzi výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu dne 5. listopadu 2015 a garanční výbor s tímto pozměňovacím návrhem souhlasil a osvojil si ho. Tak se stal součástí usnesení garančního výboru. To je asi všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu ve druhém čtení. Prvním přihlášeným je poslanec Miroslav Grebeníček. Žádám ho o jeho vystoupení. Připraví se paní kolegyně Válková. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, předkladatelé návrhu novely zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, přišli nedávno s poněkud překvapivou myšlenkou. Navrhli, aby se 31. srpen stal nově významným dnem pro českou státnost. V tento den roku 1310 byla prý provdána Eliška Přemyslovna za Jana Lucemburského. Jen tak pro pořádek, skutečností je, že se tak stalo až 1. září 1310.

Přestože Sobotkova vláda vyjádřila pochybnosti o účelu posuzované novely a vydala k ní nesouhlasné stanovisko, je pozoruhodné, že jsou pod ní podepsáni i místopředseda vlády a ministr kultury.

Troufám si tvrdit, že ti, kdo se orientují v historii českého státu a mají představu o složitosti případných odborných, ale i laických polemik na téma spojení přemyslovské a lucemburské dynastie, jistě docení polemický potenciál skrytý ve vládním konstatování o spíše jen historické události bez hlubšího soudobého významu. Má-li ovšem o poslaneckém návrhu, a tím i o aktivitě svých členů pochyby vláda, která se neuchýlila k pouhému neutrálnímu stanovisku, ale přímo s ním nesouhlasí, pak její nesouhlasné stanovisko beru velmi vážně.

K vládnímu stanovisku nepochyběl přihlédl i poslanec Augustin Karel Andrle Sylor, který nyní navrhuje zařadit mezi významné dny raději 14. květen jako Den Elišky Přemyslovny a Karla IV. Jistě, 14. května 1316, tedy před 700 lety, se Janu Lucemburskému a Elišce Přemyslově narodil syn Václav, později, jak tady už tady zaznělo, český král a římský císař Karel IV., který se nesmazatelně zapsal do dějin nejen českého státu, ale i celé Evropy. "Mám sen o tom," prohlásil v prosinci 2013 komtur komendy svaté Zdislavy Vojenského a špitálního Řádu svatého Lazara Jeruzálemského Augustin Karel Andrle Sylor, "že Česká republika se vrátí k historickým kořenům a opět se stane českým královstvím, podobným, jaká jsou v západní Evropě, tedy že se naše krásná země stane demokratickou parlamentní monarchií. Mám mnoho dalších snů," cituje stále jeho slova, "které bych rád s pomocí Boha a vás všech uskutečnil." Ano, i to je možná důvod, proč se stal prezidentem Nadačního fondu Elišky Přemyslovny s jednoznačnou orientací na podporu jejího blahořečení.

"V současné době," prohlásil rovněž tedy v prosinci 2013 poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: "Mě zaměstnává sen o blahořečení královny Elišky Přemyslovny." K tomu pak dodal: "Byla velkou postavou našich dějin počátkem 14. století. Za své postoje ke správě české země a svůj vztah k církvi, především k řádu cisterciáků, si blahořečení jistě zaslouží..." Ne, k tomu se nehodlám vyjadřovat. To Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky nepřísluší. To přísluší Arcidiecézi pražské a posléze Kongregaci pro blahořečení a svatořečení v Římě. Jestliže se ovšem kolega Augustin Karel Andrle Sylor snaží spojovat církevní a světské hodnoty, o čemž svědčí např. seminář s názvem Pocta české a polské králově Elišce Přemyslově konaný 3. června 2014 v prostorách Poslanecké sněmovny, pak se může dočkat i kvalifikované oponenty.

"Život nepříliš radostný," napsala na adresu Elišky Přemyslovny např. respektovaná odbornice na středověké církevní dějiny, zejména na dějiny cisterciáckého řádu, prof. dr. Kateřina Charvátová, CSc., "ale také ne výjimečně hodný život napodobení, život ctižádostivé ženy, která si své problémy, minimálně zčásti, působila sama." I mnozí další odbornici připomínají, že přílišné Eliščiny ambice spolu s nedostatkem diplomatického talentu vedly k tomu, že se postupem let dostala do zjevné politické izolace.

Odvrátil se od ní i manžel Jan Lucemburský, kterého opakovaně vohnala do bojů se šlechtou. "Neposlouchejte této královny," zaznělo z úst českých velmožů v jejich

řeči ke králi Janu Lucemburskému na přelomu května a června roku 1319, "své manželky, poručte jí, aby konala ženskou práci předouc nebo šic, přidržte se zcela, pane králi, nás."

Na počátku 20. let se Jan Lucemburský se svou chotí de facto rozešel. Eliška Přemyslovna tak přišla o veškerý politický vliv v zemi a nikdy jej již nenabyla. Nelze opomenout ani skutečnost, že jí v tvrdé reakci na politické intriky manžel Jan Lucemburský odebral již v roce 1319 na celý život tříletého Václava, tedy pozdějšího Karla IV. V roce 1322 Eliška Přemyslovna uprchla do Bavor pod ochranu Jindřicha XIV. Dolnorakouského, manžela její dcery Markety. Do Čech se vrátila v roce 1325, a to jako zlomená žena, uvádějí erudovaní historici, "aby tu hledala útěchu v tom jediném, co poraženým života nelze odejmouti, vroucnosti náboženských snah. Její boj o moc byl ukončen," uzavírá zmíněná citace. Zbýval jen boj o spásu věčnou.

Ne, nechápu její následné donace pro náboženské instituce jen jako náplast na ztroskotání jejích politických ambicí či jako určitou formu společenské i osobní kompenzace. Silně nábožensky založená Eliška byla již před sňatkem s Janem Lucemburským naplněna touhou zasvětit svůj život Bohu. "Chtěla se jeptiškou státí," napsal hlavní autor Zbraslavské kroniky a velký Eliščin obdivovatel opat Petr Žitavský. O křesťanském životě Elišky Přemyslovny nemůže být tedy pochyb. Eliška byla především příznivkyní kláštera cisterciáků na Zbraslavě. Významně se zasadovala i o svatořečení Anežky Přemyslovny.

Dámy a pánové, považuji za rozumné, že kolega Augustin Karel Andrle Sylor již netrvá na tom, aby spojení přemyslovské a lucemburské dynastie prostřednictvím sňatku Elišky Přemyslovny s Janem Lucemburským bylo zařazeno mezi významné dny. V zemi tenkrát vykristalizovaly dvě skupiny šlechty, jedna vedená Jindřichem z Lipé a Eliškou Rejčkou, druhá Eliškou Přemyslovou a jejím spojencem Vilémem Zajícem z Valdeka. Jindřicha z Lipé dokonce mnozí považovali za většího ochránce českých zájmů než Jana Lucemburského a jeho ctižádostivou manželku.

Řeč je nyní o uzákonění 14. května jako významného dne Elišky Přemyslovny a Karla IV., jehož 700. výročí narození si zanedluhu přípomeneme. Za jeho vlády české království i jeho obyvatelstvo zaznamenalo všeobecný rozvoj. Právem je považován za jednoho z nejvýznamnějších panovníků v historii naší vlasti. Vláda v této souvislosti doporučuje znovu zvážit, zda by neměl být významný den věnován právě jemu a jeho činům nežli jeho rodičům. Vládnímu stanovisku moc dobře rozumím. Stejně tak jsem rozuměl těm z vás, kteří jste s obdobným názorem vystoupili v rozpravě v rámci prvního čtení projednávané novely. Koneckonců odlesk slávy tohoto významného panovníka dopadne zpětně i na jeho matku.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Grebeničkovi. Slova se v obecné rozpravě ujme paní poslankyně Helena Válková a připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, aniž bych teď komentovala svého předčešníka, vaším prostřednictvím, pane předsedající, je vidět, že ženy, které jsou inteligentní, emancipované a mají určité ambice, v jakémkoli století musí počítat s velkými riziky. Takže já nevím, jestli to hodnocení, které zde bylo ve vztahu k Elišce Přemyslovne právě tak emotivně, výmluvně a historicky nebo rádoby historicky proneseno, bychom neměli brát cum grano salis, čili s určitými výhradami.

Ale já budu mluvit o něčem jiném. Využívám této příležitosti k tomu, abych opět otevřela věc, která se tady řešila už jak na půdě poslaneckých kanceláří, v atrích, v Senátu jsme o tom hovořili. Jde o relativně dlouho známý problém, v uvozovkách, s označením 17. listopadu, který v současné době zní – Den boje za svobodu a demokracii. S odvoláním na to, co se stalo v roce 1939, kdy probíhaly v říjnu a v listopadu vůbec první studentské revolty a řekněme určitým způsobem i protesty, které měly upozornit na to, co se děje, jak nacistické Německo postupuje, jaký teror v České republice, v Československu tehdejším, začíná, a následné popravy devíti představitelů... Takže zatímco všude jinde tento den je označován jako Mezinárodní den studenstva, v České republice bohužel to označení zůstává na tom původním – Den boje za svobodu a demokracii.

Cíli můj návrh stejně jako v minulosti bude, a v podrobné rozpravě ho načtu, změnit ten název a předsunout před slova "Den boje za svobodu a demokracii" "Mezinárodní den studenstva", tak aby název nakonec zněl "17. listopad – Mezinárodní den studenstva a den boje za svobodu a demokracii".

Předpokládám, že přihlédnete při svém zvažování i k tomu, že už v roce 1941 v prohlášení spojeneckých studentů k 17. listopadu, které bylo vydáno na schůzi delegátů 26 členských zemí, doslova teď cituji, se píše: "Čeští vysokoškolští studenti jako první zvedli svůj hlas na znamení odporu proti nacistickým utlačovatelům roku 1939." Určitě nemusím zmiňovat i pozdější události z roku 1989, ty jsou v čerstvě paměti všech zde přítomných. Cíli to je další důvod, proč bychom měli určitým způsobem vzdát památku této události i změnou toho názvu a začleněním mezinárodního dne studenstva do názvu 17. listopadu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Požádám pana kolegu Bendla o strpení, protože k faktické poznámce se přihlásil pan poslanec Karel Schwarzenberg. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, snad bylo manželství Elišky Přemyslovny nešťastné. Nicméně bychom měli spojení s Janem Lucemburským s díkem vzpomínat z jediného důvodu, za jednu větu Jana Lucemburského: "Toho bohdá nebude, aby král český z boje utíkal." Bohužel pozdější vládci této země se tohoto pravidla nedrželi. Proto je to dobré významným dnem připomenout, že tohle by mělo být v budoucnosti naše heslo.

Děkuji mnohokrát. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Schwarzenbergovi. Nyní se slova ujme v obecné rozpravě pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Slibuji, že budu velmi stručný. Já jsem k tomuto návrhu zákona vystupoval i v prvním čtení a v předešlých debatách. Přestože by si zasloužilo daleko více diskuse a času téma Karla IV., chci velmi poděkovat a vážim si toho, že přes nesouhlas vlády dva členové – ministr kultury a místopředseda vlády – se podepsali pod tento návrh zákona. Letošní rok, kdy si připomínáme 700 let výročí narození Karla IV., bychom na to vzpomenout měli. Je dobré, že se našli ministři, kteří na toto vzpomněli. A chci poděkovat i poslancům, kteří se pod tento návrh podepsali.

Úmyslně jsem se chtěl vyvarovat debaty na téma Jan Lucemburský a Eliška Přemyslovna, Eliška Rejčka a všechno to, co tady bylo řečeno mými předčeňky, a proto v podrobné rozpravě navrhnu jednoduchý text, který se bude týkat pouze významného dne narození Karla IV., ve kterém jsou všichni ostatní. A ty debaty, zdali tam má být i Jan Lucemburský do budoucna či Eliška Přemyslovna, můžeme dát na dobu, která bude diskusi příznivější.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. To byl poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo do obecné rozpravy hlásí. Nikdo se nehlásí. Obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. (Není.) Pokud není, přejdeme k rozpravě podrobné. Protože máme tři přihlášené v podrobné rozpravě, ale přednost má zpravodaj, dám nejdříve slovo v podrobné rozpravě zpravodaji panu poslanci Františku Váchovi. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuju. Mým úkolem je načít usnesení, které je pod číslem sněmovního tisku 450/2, usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu ze dne 5. listopadu k návrhu projednávaného zákona.

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění poslance Karla Andrlého Sylora a zpravodajské zprávě poslance Váchy doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s návrhem zmíněné novely zákona ve znění pozdějších předpisů toho zákona a ve znění těchto pozmenovacích návrhů: Článek I zní: "V zákoně č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění zákona č. 101/2004 Sb., zákona č. 129/2006 Sb. a zákona 162/2013 Sb., se v § 4 odst. 1 za slova '5. květen – Květnové povstání českého lidu' vkládají slova '14. květen – Den Elišky Přemyslovny a Karla IV.'" V článku II Účinnost: Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

A pak je tu pověření poslance Zlatušky, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a mne, abych toto usnesení přednesl vám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Dále v podrobné rozpravě vystoupí pan poslanec Roman Sklenák. Připraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod číslem 3697. Rozhodl jsem se využít toho, že projednáváme novelu tohoto zákona, a navrhnut, abychom mezi významné dny zařadili také Mezinárodní den seniorů, který připadá na 1. říjen. Myslím si, že to je určitý nedostatek našeho právního rádu, že mezi těmi desítkami významných dnů právě tento Mezinárodní den seniorů dosud není, a že bychom měli projevit alespoň elementární úctu našim seniorům právě tím, že tento Mezinárodní den seniorů jako významný den stanovíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Sklenákovi. Nyní v podrobné rozpravě paní poslankyně Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, načtu svůj pozměňovací návrh k zákonu č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, kde se v § 1 zákonu 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění zákona č. 101/2004 Sb., slova "17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii" nahrazují slovy "17. listopad – Mezinárodní den studentstva a den boje za svobodu a demokracii". Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Petr Bendl, zatím poslední přihlášený v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Dovolte mi, abych i já se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je zaregistrován jako sněmovní dokument 3077. Pozměňovací návrh zní: "Článek I Změna zákona o státních svátcích. V zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění zákona č. 101/2004 Sb., zákona č. 129/2006 Sb. a zákona 162/2013 Sb., se v § 4 odst. 1 za slova '5. květen – Květnové povstání českého lidu' vkládají slova '14. květen – Den Karla IV'." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. To byl poslední písemně přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Ano. Pan zástupce navrhovatelů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Augustin Karel Andrlé Sylor: Dámy a pánové, děkuji za příští podporu. Chtěl bych vyslovit jednomu z předčeřníků, že se mu nepodaří změnit české dějiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan zpravodaj chce, nebo nechce závěrečné slovo? Není tomu tak. Protože nemáme o čem hlasovat, nepadl žádný procedurální návrh, končím druhé čtení. Děkuji panu zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji. Končím bod číslo 30.

Dalším bodem našeho pořadu schůze je

31.

**Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb.,
o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 543/ - druhé čtení**

Požádám paní poslankyni Věru Kovářovou a pana poslance Babiše Miloše, aby zaujali místa u stolku zpravodajů. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro životní prostředí, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 543/2, 3, 4 a 6. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj předložil záZNAM z jednání, který vám byl doručen jako sněmovní tisk 543/5.

Nyní žádám paní poslankyni Věru Kovářovou, aby za navrhovatele, pokud má zájem, uvedla tento návrh pro druhé čtení. Paní poslankyně, máte zájem o úvodní slovo ve druhém čtení? Máte. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vás jako zástupce navrhovatelů seznámila s návrhem novely zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. Předloha, kterou jsme s kolegy připravili, jednak usnadňuje výstavbu rodinných domů na zastavitevních plochách, když k nim nevyžaduje souhlas orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, a jednak odstraňuje diskriminační úpravu, podle níž za odnětí půdy, na níž bude vystavěna pozemní komunikace, jsou povinny platit obce a kraje, ne však stát, který jako jediný má zcela nepochopitelně stanovenou výjimku. Poslední novelizační bod říká, že v případě veřejně prospěšných staveb v zastavitevné ploše se odvody za trvale odňatou zemědělskou půdu ze zemědělského půdního fondu nestanoví.

V současnosti jsem jako překladatelka v nejednoduché situaci. Vedle původní předlohy před sebou máme dva komplexní pozměňovací návrhy. První z nich přijal výbor pro životní prostředí, druhý výbor pro zemědělství jako výbor garanční. Obsahově je druhý komplexní pozměňovací návrh širší než návrh první, oba jsou obsahově výrazně širší než naše původní předloha.

Ráda bych také uvedla, že oba návrhy se vedle promítnutí celé řady dalších požadavků snaží více či méně úspěšně zpracovat body naší původní předlohy. V případě jednoho ze tří bodů se jim to nepovedlo vůbec, a to v případě veřejně prospěšných staveb. V případě druhého ze tří bodů nelze mít výhrady – mám na mysli problematiku pozemních komunikací. U posledního bodu, a to je případ rodinných domů, je zjevná snaha promítnout naše požadavky. Nejsem si ale jistá, zda se tato snaha projevuje dostatečně uspokojivým způsobem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zástupkyni navrhovatelů, paní poslankyni Věře Kovářové. Nyní bych požádal zpravodaje zemědělského výboru pana poslance Miloše Babiše, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Připraví se další zpravodaj, pan poslanec Robin Böhnisch, a poté pan poslanec František Adámek. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miloš Babiš: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že máme málo času, vezmu to velmi rychle. Dovolte, abych vám v krátkosti představil zprávu k tisku 543 o ochraně zemědělského půdního fondu.

Zemědělský výbor se poslaneckou novelou zákona číslo 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 543, zabýval dvakrát. Na 23. schůzi dne 14. října 2015 nejprve projednávání tisku v obecné rozpravě přerušil a na 25. schůzi 2. prosince 2015 jej pak doprojednal a přijal komplexní pozměňující návrh, který máte k dispozici.

Za zásadní lze považovat tu část návrhu, která rozšiřuje osvobození od odvodů za trvale odňatou půdu i na stavby místních komunikací, a dále návrh na razantní snížení odvodů pro individuální bytovou výstavbu. Oproti původnímu poslaneckému návrhu nedochází k úplnému osvobození od odvodů pro bytovou výstavbu, ale jen ke snížení, mnohdy až desetinásobnému, ke kterému dojde díky tomu, že poplatek za vynětí se u rodinných domků určených pro bytové potřeby stavebníka nebude násobit ekologickými vahami livilů. Souběžně s razantním snížením odvodů se ruší výjimka v úpravě povolování staveb pro bydlení v proluce o velikosti do 0,5 hektaru, kde bude nově třeba souhlas orgánů ochrany zemědělského půdního fondu, který nyní není vyžadován.

Návrhem zemědělského výboru se dále ruší stanovení odvodů, půjde-li o odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro hospodářsky využitelný lesní pozemek, s výjimkou půd v první a druhé třídě ochrany. Kromě uvedených změn dochází návrhem i k několika dílčím úpravám zákona, jejichž cílem je reagovat na některé problémy aplikační praxe. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji Miloši Babišovi. Nyní pan poslanec Robin Böhnisch – není přítomen. Za něj zprávu z výboru pro životní prostředí přednese pan poslanec Zemek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolil bych si v tomto směru zastoupit pana kolegu Böhnische a seznámil bych vás s projednáváním této novely na výboru pro životní prostředí dne 4. listopadu 2015.

My jsme ten tisk projednali, byla tam bohatá debata a výsledkem bylo, že náš výbor přijal usnesení, které je velice podobné usnesení zemědělského výboru, neboť tam byl přednesen komplexní pozměňovací návrh, který se značně podobá tomu zemědělského výboru. Jen uvedu takové základní body.

Je tam upravena proti původnímu výjimka pro rodinné domky, kde se ponechává vlastní platba za vynětí, ale pouze v základní sazbě. To znamená, že tam nedochází k těm drakonickým poplatkům, které byly kritizovány. Rovněž tak je tam výjimka pro komunikace a pro vodní plochy. Co nebylo zahrnuto – nebyla tam ta absolutní výjimka, kterou navrhovali předkladatelé. Jestli mohu k tomu svůj krátký komentář. Někde jsem zaregistroval takový trochu lehký vtip, že příští novela zákona o zemědělském půdním fondu, resp. zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, nebude už výčtem výjimek z tohoto zákona, ale naopak těch věcí, které tam zůstanou v ochraně, což bude mnohem kratší seznam.

Výbor pro životní prostředí proto doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout komplexní pozměňovací návrh, který byl právě projednán na našem výboru. Najdete ho v systému pod číslem 543/3. Tímto předávám tuto informaci z našeho výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zemkovi. Zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Adámek tady není. Pokud nemá nikdo zájem, můžeme pokračovat, a to otevřením obecné rozpravy, kterou otevříram. Nemám do ní žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí do obecné rozpravy, obecnou rozpravu skončím. Pravděpodobně není zájem, když neproběhla obecná rozprava, o závěrečná slova ani od zástupkyně navrhovatelů ani od zpravodajů a není ani o čem hlasovat.

Můžeme zahájit rozpravu podrobnou, do které je jako první přihlášen pan poslanec Václav Zemek. Připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Tímto bych se dovolil přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který najdete v systému pod číslem 3686. Tento jednoduchý pozměňovací návrh se týká toho, aby odborné studie a posudky, které zpracovává Výzkumný ústav pro meliorace a ochranu půdy, aby tyto výsledky mohly využívat instituce, jako je Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství. U Ministerstva zemědělství to už funguje, u MŽP ještě ne. Tento můj jednoduchý návrh, který spočívá v tom, že do § 17 se vkládá druhý odstavec, který toto umožňuje, se týká právě tohoto. Nemá to žádné náklady na státní rozpočet. Myslím, že to nikoho nezasáhne a ulehčí to práci orgánům státní správy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zemkovi. Nyní vystoupí pan poslanec Petr Bendl, připraví se pan místopředseda Gazdík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je registrován jako sněmovní dokument 3680. O co kráčí. Po diskusi se Svazem měst a obcí jsem dospěl k názoru, že je třeba... nebo navrhoji pozměňovací návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, který bude předkládat... nebo který schválil zemědělský výbor. Týká se využití ekonomického nástroje ochrany zemědělského půdního fondu tak, aby byl na jedné straně zachován, a na druhé straně tak, aby zmírnil vysoké finanční náklady spojené s realizací stavby zejména individuálních rodinných domů, a to v zastavěném území, protože tento pozměňovací návrh říká, že v zastavěném území se pro tyto stavby souhlas nevyžaduje, a tudíž nejsou stanovovány odvody. A v zastavitelném území by měl být u těchto staveb vyžadován souhlas, to znamená, že by odvody, zpoplatnění stanoveno být mělo, avšak bez použití ekologické váhy vlivu. Došlo by tak zejména u rodinných domů k výraznému snížení toho, co jsme po nich požadovali, po individuálních stavitelích, protože ty částky jsou opravdu velmi vysoké a jednorázově velmi narostly.

Jde o to, aby v § 9 odst. 2 písm. a) bodu B nově zněl: "stavba rodinného domu včetně souvisejících staveb umístovaného na jednom stavebním pozemku, pokud je stavebníkem fyzická osoba a rodinný dům má sloužit bytové potřebě stavebníka, nebo veřejně prospěšné stavbě".

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi, nyní pan poslanec Petr Gazdík. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne. Milé kolegyně, milí kolegové, rád bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden po čísle 3684.

V § 11 odst. 5 věta první zní: "Část odvodů ve výši 40 % je příjemem státního rozpočtu, 20 % je příjemem Státního fondu životního prostředí České republiky a 40 % je příjemem rozpočtu obce, na jejímž území se odňatá zemědělská půda nachází."

Odůvodnění: Dosavadní způsob rozvržení výnosů odvodů je třeba považovat za přežitý a postrádající smysluplné odůvodnění. Je otázkou, zda dobré důvody pro stávající způsob by vůbec existovaly. Předložený pozměňovací návrh tento stav napravuje, když 15 procentních bodů, které v současnosti směřují do státního rozpočtu, rozděluje mezi Státní fond životního prostředí, který si polepšuje o 5 procentních bodů, a rozpočet příslušné obce, kde nárůst činí 10 %. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Gazdíkovi a ještě faktická poznámka pana poslance Petra Bendla. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Ještě malé, krátké doplnění, které jsem zapomněl přečíst, kdy v příloze části D bodu 2 včetně poznámky pod čarou č. 39 zní: V bodě C se doplňují slova "v zastavitelném území pro výstavbu" a pokračuje se dále "rodinných domů včetně souvisejících staveb umisťovaných na jednom stavebním pozemku, pokud je stavebníkem fyzická osoba a rodinný dům má sloužit bytové potřebě stavebníka". A D – doplňuje se "v zastavitelném území pro výstavbu veřejně prospěšných staveb." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední přihlášený v podrobné rozpravě. A pokud se nikdo nehlásí z místa, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Protože není žádný návrh, který by byl hlasovatelný ve druhém čtení, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji zástupkyni navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 31.

Vzhledem k tomu, že je 12.44, nebudu zahajovat bod číslo 7, který byl pevně zařazen, to je vládní návrh zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu, který byl přerušen při vystoupení pana poslance Benda podle stenoprotokolu v podrobné rozpravě, a budeme tedy i napříště pokračovat v tom bodě, ve kterém jsme skončili dne 19. 1.

Na 12.45 je pevně zařazen bod číslo 184. Jde o

**184.
Návrh Poslanecké sněmovny na jmenování
člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání**

Tímto bodem jsme se zabývali dne 27. ledna tohoto roku, kdy proběhlo první kolo volby, jednalo se o volbu tajnou. Žádám pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby zopakoval kandidáty, kteří postoupili do druhého kola. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, já za to slovo děkuji. Přeji vám teď již dobré odpoledne. Nyní se tedy ve svém vystoupení budu věnovat volebnímu bodu, je to již otevřený bod číslo 184. Připomenu, že je před námi provedení druhého kola první tajné volby tohoto zmíněného jednoho člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a také připomenu, jak je mým zvykem, krátkou historii.

Prvního prosince loňského roku skončilo funkční období člena rady panu Ing. Janu Kostrhunovi, takže v té celkově patnáctičlenné radě je tedy jedno místo neobsazené. První kolo první volby tady ve Sněmovně proběhlo na 39. schůzi 27. ledna, tehdy jsme nezvolili žádného z kandidátů a v souladu s volebním řádem do druhého kola postupuje dvojnásobek počtu členů, kteří mají být zvoleni, v tomto

případě tedy dva kandidáti s nejvyšším počtem získaných hlasů. Připomenu také to, jak to první kolo dopadlo. Se 45 získanými hlasami postoupil Jan Mrzena, kterého nominoval klub KDU-ČSL, a s 35 hlasami z prvního kola postoupil pan Milan Bouška, který byl společným nominantem, nebo byl společně navržen kluby ODS a Úsvit. Pro stenozáznam také připomenu – pokud bychom dnes zvolili, tedy jeden z kandidátů získá nadpoloviční počet hlasů těch, kteří přijdou k volbám, tak připomenu, že se jedná o tzv. návrh, tedy výběr Poslaneckou sněmovnou, a tohoto navrženého člena následně jmenuje předseda vlády České republiky. I proto, že volba proběhne až dnes, tak zvolenému kandidátu začne případně jeho funkční období dnem jmenování předsedou vlády. Takže tolik stručně shrnutí faktů.

Nyní vás prosím, pane předsedo, abyste bod přerušil a vyhlásil konání tajných voleb. Já si dovolím navrhnut čas pro to vydávání. Myslím si, že to bude krátké, do 13 hodin. Takže dejme 13 minut na vydávání lístků a ve 13 hodin se uzavře volební místnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Rozprava se již nevede, protože byla ukončena při prvním kole volby. Přerušuji tento bod pro provedení tajné volby. Volební lístky se budou vydávat do 13 hodin, pak bude vydávání lístků ukončeno. Zprávu o výsledku voleb přednese předseda volební komise ve 14.25, abychom mohli ve 14.30 zahájit ústní interpelace. Myslím, že 14.28 stačí, pane předsedo? (Ano.) Dobře, 14.28. Děkuji.

A ještě před přerušením konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny – od 13 do 17 hodin pan poslanec Plzák a pan poslanec Vácha od 13 do 21 hodin, z pracovních důvodů oba dva. Přerušuji pro provedení tajných voleb.

(Jednání přerušeno ve 12.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.28 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vítám vás na odpolední části jednání Poslanecké sněmovny. Zahajuji odpolední jednání a prosím předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky volby. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak já děkuji za slovo. I já vám přeji krásné odpoledne a v rychlosti budu konstatovat výsledky volby jednoho člena do Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, tajné volby, kterou jsme prováděli dnes před obědovou pauzou.

Bыло vydáno 133 hlasovacích lístků, stejný počet platných i neplatných byl odevzdán. Kvorum nutné pro zvolení kandidáta tedy bylo 67.

Konstatuji, že ve druhém kole nebyl zvolen nikdo, ani jeden z kandidátů tedy nezískal potřebný počet hlasů. Milan Bouška obdržel 50 hlasů a kandidát Jan Mrzena 65. Tím, že nikdo zvolen nebyl, konstatuji, že volba končí, je uzavřena a v souladu s volebním řádem volební komise vyhlásí novou lhůtu pro nominace, pro podání

návrhů, tedy celý ten proces pokračuje... nebo se vrací na začátek. Teď pro stenozáznam neoficiálně mohu avizovat, že termín vyhlásím na březnovou schůzi, na první týden v březnu, tak aby byl čas podat nové návrhy do volební komise. Ta je poté projedná a poté budeme volit znovu.

Takže ještě jednou: v druhém kole Milan Bouška 50 hlasů, Jan Mrzena 65, zvolen nebyl nikdo a volba tímto končí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Tím máme vyřešený bod volební a nyní přistoupíme k bodu

202. Ústní interpelace

Ústní interpelace jsou určené předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku, potom na vládu České republiky. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji všechny poslance i interpelované členy vlády, že interpelace na členy vlády budou zahájeny bezprostředně po vyčerpání přihlášek k interpelacím na nepřítomného předsedu vlády.

Nyní dávám slovo poslanci Tomio Okamurovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku, a připraví se poslanec Antonín Sed'a. Předseda vlády Bohuslav Sobotka je omluvně a zodpoví interpelaci písemně v souladu s jednacím rádem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, tak jako před nedávnem občané města Králicky, tak dnes jsou pro změnu občané města Benešova postaveni před problém a hrozí, že jim do města nastěhujete nelegální imigranti z Afriky a Středního východu. V Benešově se o to snažíte do objektu v těsném sousedství mateřské školky a základní školy. Naše hnutí svoboda a přímá demokracie, SPD, nyní stejně jako v Králkách pomáhá občanům Benešova v odporu proti této zlovůli vaší vlády. Prosím vás o odpověď na jednoduchou otázku. Kam konkrétně chcete umístit ty africké a arabské imigranti, které jste se rozhodli proti vůli občanů usadit v naší zemi? Bylo by dobré vědět, kdo na tomto plánu pracuje, tedy kteří ministři budou vybírat či vybírají města a obce, kam zamíří první vlna afrických a arabských kolonistů, kterých jste se rozhodli přijmout v první várce několik tisíc, samozřejmě zcela proti vůli občanů České republiky.

Děkuji předem za případnou odpověď, i když vím, že mi jako obvykle konkrétně neodpovíte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní se svou interpelací vystoupí pan poslanec Antonín Sed'a a připraví se paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Jistě se, pane premiére, shodneme, že rodina je základ státu. Právě rodiny s dětmi jsou často tou nejohroženější sociální skupinou v každé společnosti. Proto jsem uvítal, že programové prohlášení současné koaliční vlády myslí na podporu rodiny. Rodina má nenahraditelné místo ve společnosti, a proto by podpora rodiny měla patřit mezi základní pilíře sociální politiky každého moderního demokratického státu. Nejde přitom jenom o to, že porodnost stále klesá třeba proto, že se mnozí lidé obávají, že by neunesli výdaje spojené s příchodem a s výchovou dalšího dítěte. Dále ženy mají problémy sladit rodinný a profesní život. V řadě případů žijí rodiče na hromádce, jelikož život v manželství je méně finančně výhodný. Tím si ovšem řada žen zakládá na budoucí problémy.

Vláda zatím schválila porodné i na druhé dítě, ale podle mého názoru tato podpora nestačí. Proto se ptám, pane předsedo vlády: připravuje vaše vláda ještě nějaká konkrétní opatření, která podpoří rodiny či rodiny s dětmi zejména z pohledu jejich sociální stability a soudržnosti?

Problém negativního demografického vývoje mají i města, kterým poklesem obyvatel klesají rozpočtové příjmy. Zároveň s měnící se strukturou obyvatel a v souvislosti s delší délkou dožití jsou třeba peníze na dodatečné veřejné služby. Proto se chci zeptat, pane premiére: připravuje vláda nějaké kroky či možnosti, jak sladit pracovní a rodinný život, a to i v rámci mezigenerační solidarity?

Děkuji za vaše písemné odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Jana Hnyková a připraví se paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážené pánové a vážený pane předsedo vlády, ve své interpelaci chci upozornit na vážnou personální situaci v nemocnicích v České republice. Na tripartitách sice tuto problematiku zahrnujete do svého jednání, ale žádné výrazné zlepšení není vidět kromě pětiprocentního navýšení platů, ale víte sám, že ne všude došlo k navýšení a rozdíly mezi nemocnicemi fakultními a akciovými je 5000 až 6000 korun.

Na tyto problémy dlouhodobě upozorňuje odborový svaz zdravotnictví a sociální péče, naposledy v pondělí 8. února tohoto roku. 19. ledna 2016 nám a jistě i vám přišlo tiskové prohlášení českých a moravských nemocnic, ve kterém upozorňují na rostoucí nedostatek sester a lékařů v nemocnicích v celé České republice a uvádějí jejich přičiny, především nedostatek zdrojů na platy a mzdy a také problémy ve vzdělávání zdravotníků. Naše zdravotnictví má řadu problémů, ale bez zaměstnanců to opravdu nepůjde.

Já se, pane předsedo vlády, ptám, jaké kroky činíte v této záležitosti. Chcete také, aby sestry podávaly výpovědi, nebo dokonce šly do stávky, jako je tomu na Slovensku? Pracujete na sjednocení odměňování ve zdravotnictví podle jednotné platové tabulky? Jaké kroky činíte k odstranění minimálních personálních standardů na odděleních v nemocnici? Jak navýšíte platy a mzdy ve zdravotnictví a kde na to vezmete finanční prostředky a kdy k dalšímu navýšení platů ve zdravotnictví dojde? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní tedy se svojí interpelací paní poslankyně Jitka Chalánková. Připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, počátkem listopadu a pak znova koncem ledna jsem vás osobně upozornila na ustanovení norského občanského soudního řádu, které umožňuje vstup České republiky do řízení o vrácení dětí paní Michálákové. Současně jsem vás jako její zmocněnky požádala, aby Česká republika této možnosti využila. O totéž požádala norská advokátka Ministerstvo zahraničních věcí. V obou případech jste mi příslíbil dát tu možnost přezkoumat odborníky a následně mne informovat.

Teprve minulou středu a pouze z médií jsme se dozvěděli, že vláda do řízení vstoupí. Jak ale vyšlo najevo dodatečně, nejedná se o vstup do řízení na základě článku 15-7 norského občanského soudního řádu, takzvaná partsjelpen, ale pouze o jednorázové zaslání písemné intervence podle článku 15-8, takzvaný skriftlig innlegg.

Proto se vás chci zeptat:

1. Proč rozhodování o této věci trvalo vládě tak dlouho? Je vláda v této věci jednotná?
2. Proč se vláda rozhodla pro nepřímou písemnou intervenci a ne pro přímou účast v řízení?
3. Proč je písemnou interpelaci (intervencí?) pověřeno Ministerstvo zahraničních věcí a ne Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí? Jaká bude nyní role Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí?
4. Hodlá vláda text intervence konzultovat, či alespoň poskytnout i právním zástupcům Evy Michálákové a jejích dětí, nebo hodlá postupovat výhradně na vlastní pěst?
5. Jaký konkrétně bude další postup? Účastní se právní náměstek ministra Zaorálka pan Martin Smolek přímo jednání v Norsku, nebo za sebe alespoň někoho pošle? Promluví u soudu právní zástupce České republiky?

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní tedy pan poslanec Petr Bendl – kterého zde nevidím, tím pádem jeho interpelace

propadá. Další je pan poslanec Ludvík Hovorka, kterého zde také nevidím. Nyní tedy se svou interpelací pan poslanec František Laudát. Také není přítomen. Potom tedy pan poslanec Adolf Beznoska, kterého zde vidím. Požádám vás, pane poslanče, o vaši interpelaci. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane premiére, v posledních dnech došlo k bezprecedentnímu úniku informací z bezpečnostních složek státu. Významnou roli v tomto hrál ministr Stropnický. Můj dotaz je velmi jednoduchý. Uvažujete o jeho odvolání, případně k jakému datu? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan Marek Benda není přítomen. Nyní tedy interpelace pana poslance Martina Novotného. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, podobně jako můj předčeňák kolega Adolf Beznoska směruji na vás dotaz v souvislosti s děním z posledních dnů. Po tomto dění se naši občané při pobytu v zahraničí musí cítit mnohem méně bezpečně, než tomu bylo doposud, a zároveň ztrácíme postupně důvěru v tak důležité instituce, jako je Bezpečnostní rada státu a naše tajné služby. Taková situace bývá příležitostí pro premiéra, pro předsedu vlády České republiky, aby ukázal svoji autoritu, nastolil pořádek bez ohledu na stranické ty či ony zájmy a preference.

I v souvislosti s nezařazením tohoto bodu nedávno na pořad schůze a s jeho odložením na tento pátek jsem měl dojem, že se i této roli předsedy vlády vyhýbáte. Chci se vás proto konkrétně zeptat, jaké opatření jste příjal v souvislosti s tímto děním, aby bylo zabráněno podobným nebezpečným únikům informací do budoucna.

Zároveň chci využít této interpelace v zájmu celé řady opozičních poslanců a požádat vás, abyste ve vládě nastolili i v jiném ohledu pořádek, tj. abyste zajistil větší účast ministrů na interpelacích. Musím říct, že například interpelování pana ministra financí se stává jevem pouze z oblasti virtuální reality.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní tedy interpelace paní poslankyně Věry Kovářové a připraví se poslankyně Marta Semelová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, dostupnost stomatologické zdravotní péče na venkově je problémem, na který upozorňuji už delší dobu. Poprvé jsem v této věci pana ministra Němečka interpelovala v květnu roku 2014. To není úplně krátká doba a dosud se toho v reakci na má upozornění moc neudálo. Příjemné překvapení pro mne neznamenala ani odpověď pana ministra na zatím poslední interpelaci ze sklonku loňského roku. Píše se v ní: Ministerstvo zdravotnictví

v současné době zvažuje iniciativu směrem k Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, do jehož působnosti oblast pregraduálního vzdělávání spadá. Iniciativa spočívá ve vytvoření meziresortní pracovní skupiny, která by se systematicky věnovala zajištění dostatku zubních lékařů.

Sním či bdím? Proč to, proboha, trvá tak neskutečně dlouho? Jaký má mít tato pracovní skupina harmonogram činnosti? Kdy představí návrh řešení? Kdy se návrh řešení přetaví do podoby legislativního nebo nelegislativního opatření? Kdy tato opatření nabudou účinnost? Kdy se občané dočkají dostupnější stomatologické zdravotní péče? To všechno musí trvat strašně dlouho? Pane premiére, nemohl byste prosím panu ministru Němečkovi a paní ministryni Valachové dát vypracování návrhu řešení špatné dostupnosti stomatologické zdravotní péče na venkově za domácí, klidně stranický úkol, který je třeba splnit s velkým urychlěním? Myslím, že řešení by se tak výrazně přiblížilo. Opravdu není na co čekat. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní tedy se svou interpelací paní poslankyně Marta Semelová. Není přítomna. Požádám tedy paní poslankyni Miroslavu Němcovou a připraví se paní poslankyně Jana Fischerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Je mi nepříjemné v rámci interpelací zahajovat ji "vážený pane premiére", když tady není. Rozumím tomu, že je omluven, ale myslím, že řada mých kolegů se vzdává možnosti tady vystoupit, protože mluvit do prázdné lavice za ním nedává skoro žádný smysl.

Chtěla jsem se pana předsedy vlády zeptat na to, co se děje v souvislosti s úniky informací v tzv. kauze Fajád. Chtěla jsem od něj slyšet názor na to, zda může vyloučit jednak jako předsedu vlády a jednak vzděláním právník to, že se ministr spravedlnosti nedopustil v průběhu svého rozhodování o nevydání Alího Fajáda k trestnímu stíhání do Spojených států amerických, zda se ministr spravedlnosti nedopustil žádného pochybení ve vztahu k českému právnímu řádu. To byla moje zásadní otázka. Doufám, že ji budu moci vznést zítra při projednávání tohoto bodu.

Jinak chci pouze poznamenat, že nejenže tu není pan premiér, a tudíž jen tady oddeklamujeme své dotazy bez možnosti slyšet bezprostřední odpověď, ale z ministrů vlády tady budou trosky v té druhé části ústních interpelací. Z podaných 44 otázek na ministry 25 nebude zodpovězeno pro nepřítomnost členů vlády. Takže jestli mám ještě čas, tak bych požádala předsedu vlády v rámci této své interpelace o odpověď na to, jak zajistí, aby členové vlády, kteří se mají zpovídat ze své činnosti v Poslanecké sněmovně, aby tak činili a této povinnosti se nevyhýbali. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy paní poslankyně Jana Fischerová a připraví se poslankyně Markéta Adamová.

Poslankyně Jana Fischerová: Vážený pane předsedající, já vám také děkuji za slovo a budu stručná i já, protože nepřítomnost omluveného pana premiéra je pro mne

také takovou situací, kdy nemohu úplně říci to, co bych chtěla, protože čekám přímou reakci. Takže se jenom velmi krátce vyjádřím k bezpečnostní situaci v České republice a hlavně k úniku informací z Bezpečnostní rady státu.

Řeknu tedy stručně, že se vládě podařilo zachránit přetici českých občanů z Libanonu. To je chvályhodné, to myslím, že jsme všichni stejného názoru, že by nikdo nejdnal jinak. To je tedy chvályhodný krok. Ale když pominu spekulace o tom, co tam dané osoby dělaly nebo na čí pokyny jely, to už je druhá stránka věci. Mě spíš zajímají ty následné kroky, protože Česká republika slovy pana ministra obrany Stropnického vyměnila tuto skupinu za dva z terorismu obviněné občany Libanonu. A zatímco některé ministři se ve svých komentářích brzdili, tak tady tomu tak nebylo. A jak i moji předřečníci se na toto ptali, tak i mě zajímá přesně tato věc, jak se k tomu, pane premiére, postavíte, jaký je váš názor na tuto situaci, zda budete odvolávat pana ministra Stropnického. Děkuji velice za písemnou odpověď, ale myslím, že to je situace, která by se měla řešit okamžitě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní paní poslankyně Markéta Adamová. Nevidím ji. V tom případě pan poslanec Petr Fiala. Není dnes. Nyní tedy pan místopředseda Petr Gazdík. Není. A další v pořadí, pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, předneste svou interpelaci. Děkuji. Připraví se pan poslanec Tomio Okamura.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, dopravní infrastruktura a zejména opravy a investice do krajských silnic druhé a třetí třídy byly v minulosti v době škrtů pravicových vlád zanedbávány mimo jiné z důvodu negativních změn v rozpočtovém určení daní v letech 2012 a 2013. V minulém roce vypsal Ministerstvo financí výzvu Integrovaného regionálního operačního programu na opravy silnic druhých a třetích tříd ve výši deset miliard korun. Zároveň vaše vláda v minulém roce podpořila opravy krajských silnic částečnou 4,4 miliardy korun.

Máme únor a brzy nastane čas pro opravy komunikací po zimě. Když v loňském roce vláda pomohla krajům s opravami silnic, chci se zeptat, zda a jakým způsobem pomůže vláda v těchto opravách i v tomto roce, popř. v letech následujících. A nemyslete si, pane premiére, že by bylo vhodnější namísto ad hoc pomocí nastavit nějaká pravidla pro financování krajských a také obecních komunikací? Děkuji za vaše písemné odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Tomio Okamura a připraví se paní poslankyně Jitka Chalánková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, prosím o zásadní odpověď na otázku, kolik bude těch migrantů, které jste se rozhodli proti vůli občanů a nás všech přijmout, a prosím bez kliček, skutečné číslo. Tedy nejen ty, které chcete

přijímat podle kvót, které jste si dohodli s Bruselem, ale také kolik muslimských migrantů chcete přijímat nad rámec kvót, protože víme, že domlouváte, že bychom si migranti vozili přímo z Turecka. Prosím o odpověď, nejen kam je hodláté občanům vnitit, ale také kolik jich bude, a to letos, příští rok a další roky. Jaký je váš konkrétní plán na kolonizaci naší země Araby a Afričany? Kolik jich tu hodláté usadit a konkrétně kde? Zatím víme, že jste již ve vládě odsouhlasili přijetí několika tisíc arabských a afrických imigrantů, a to zcela proti vůli většiny občanů, a zamítl jste také návrh našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD na referendum v této věci a ve věci vystoupení z Evropské unie.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy paní poslankyně Jitka Chalánková se svou interpelací. Nevidím ji tady. Další v pořadí je Petr Fiala. Není přítomen. Prosím tedy paní poslankyni Janu Fischerovou a připraví se paní poslankyně Miroslava Němcová.

Poslankyně Jana Fischerová: Opět děkuji za slovo. Dnes to jde jak na drátku, ty interpelace na pana premiéra. Tak já budu opět stručná.

Vážený pane nepřítomný premiére, já jsem dnes dopoledne oslovila pana ministra životního prostředí ohledně dodržování služebního zákona při výběru nového ředitele České inspekce životního prostředí. Dle mého názoru, soudu, konzultace ještě s právníky nebylo vše dodržováno tak, jak říká služební zákon. A já bych byla velmi ráda, kdybyste i vy, samozřejmě po konzultaci se superúředníkem panem náměstkem ministra vnitra dr. Postráneckým, toto zkonzultoval a dal mi vysvětlení, jestli vše probíhá v souladu se služebním zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní požádám paní poslankyni Miroslavu Němcovou a připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já budu tentokrát žádat o odpověď předsedu vlády ve stejné věci, v jaké se na něj obrací moje kolegyně paní poslankyně Jana Fischerová. Obě jsme byly kontaktovány a dostaly jsme řadu dokumentů, které svědčí o tom, že při jmenování ředitele České inspekce životního prostředí byl porušen služební zákon. Pan ministr životního prostředí dnes mnoha slovy se z toho tady vymluval, ale protože nemohu přijmout jeho odpověď jako dostatečně relevantní, žádám tedy stanovisko předsedy vlády, který je za svůj tým zodpovědný, a žádám jej, aby prověřil, zda to, co nám tady ministr životního prostředí dopoledne říkal, odpovídá skutečnosti. Pakliže ano, budu spokojená, jestliže se nenajde žádný zádrhel. Pakliže ne, budu chtít vědět od pana předsedy vlády, jaké personální otázky ve vztahu k ministroví životního prostředí vyvodí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a poslední interpelaci na pana premiéra má poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, prosím o jasnou odpověď, zda vláda nebo ministři úkolovali policii, jakou má mít taktiku během demonstrací proti migrantům v sobotu 6. února. Jde o to, že je zde podezření, že policie dostala od někoho politický úkol vyvolat konflikty, a to nejen nasazením policejních provokatérů, ale také vyvoláním krizových a konfliktních situací tím, že umožnila demonstrace odpůrců i příznivců migrantů na jednom místě, že zablokovala většinu přístupových ulic na Hradčanském náměstí v Praze a nechala oba znesvářené tábory procházet jedinou zúženou uličkou. Je zřejmé, že tohle nebylo z hlavy policie, ale že policie dostala zřejmě politický úkol vyvolat konflikty. Nečekám samozřejmě, že přiznáte jakýkoli podíl na eskalaci napětí mezi příznivci a odpůrci migrace, tak prosím alespoň o odpověď, co uděláte pro to, aby se napříště podobná situace neopakovala. Nevěřím totiž tomu, že vláda, když má informace o tom, že v celé Evropě budou demonstrace včetně České republiky, tohle téma neřeší a nějakým způsobem se na něj nepřipravuje.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, a upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že jsme vyčerpali všechny přihlášky na ústní interpelace určené předsedovi vlády.

Než budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády, přečtu omluvenky, které ke mně dorazily. Od 16 hodin se omlouvá pan poslanec Adam z pracovních důvodů, dále dne 11. 2. z důvodu jednání se omlouvá pan poslanec Radim Fiala. Dnes od 14 do 18 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Ivan Gabal, dnes do 18 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka, dnes od 14.30 do 18 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Martin Plíšek. Dále od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Vlastimil Gabrhel. Dnes od 15 hodin do konce z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec Martin Kolovratník, dále od 14.30 z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Junek. Do 16 hodin z důvodu pracovních záležitostí se omlouvá ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřina Valachová. Od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr dopravy Dan Ťok, od 18 hodin z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Bebarová-Rujbrová. Dále dnes mezi 14.30 a 19 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Vlastimil Vozka, dnes od 14.30 z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Pavel Antonín. Dále od 16.45 se dnes z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Holík a dále dnes od 18 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Robin Böhmisich.

Nyní budeme pokračovat v interpelacích na ostatní členy vlády a já žádám pana poslance Adolfa Beznosku, aby přednesl interpelaci na ministra obrany Martina Stropnického a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se poslankyně Marta Semelová. Pan poslanec není přítomen. Jako další tedy se svou interpelací vystoupí paní poslankyně Marta Semelová, připraví se pan poslanec Marek Ženíšek. Paní poslankyně není přítomna. V tom případě požádám pana poslance Marka Ženíška a připraví se pan poslanec Ladislav Okleštěk. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Moje interpelace je na pana ministra Němečka, který je opět nepřítomen, a asi platí to, co jsem uvedl u minulé interpelace, že pan ministr chodí na interpelaci asi do docela jiné Sněmovny, než je tato.

Můj dotaz na pana ministra se týká aktuálního stavu reformy psychiatrické péče. Naprosto nezastírám, že mě tato informace zajímá hlavně proto, že reforma byla zahájena v době, když jsme působili na Ministerstvu zdravotnictví. Hlavním důvodem mé interpelace jsou informace, které se ke mně dostávají a týkají se toho, že od nástupu pana ministra zdravotnictví se práce na implementaci strategie reformy psychiatrické péče v mnoha ohledech zastavily a ta práce se zastavila.

Některé klíčové aktivity byly vedením ministerstva negovány, pozastaveny, a přitom ta fakta jsou v přímém rozporu s prohlášením pana ministra v samotném počátku, když nastupoval na resort a tuto reformu podporoval. Znepokojují mě především informace o tom, že se reforma ubírá směrem výhradně do psychiatrických nemocnic. Zde podotýkám, že určitá podpora psychiatrických nemocnic je ospravedlnitelná v tomto směru. Ale psychiatrické nemocnice nemohou být univerzálním lídrem rozvoje komunitní péče, což je hlavní cíl reformy.

Strategie reformy psychiatrické péče aktivně reaguje, a bylo to tak i v počátku, na současný stav poskytované péče v České republice a je zcela v souladu se směrem, který například prosazují i země Evropské unie. Důraz je kladen právě na rozvoj komunitní psychiatrické péče. A podle strategie –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas vypršel. Položte otázku.

Poslanec Marek Ženíšek: Můj dotaz zní: V jaké fázi se psychiatrická péče nachází? Děkuji a očekávám písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy vystoupí s interpelací pan poslanec František Laudát na pana ministra Dana Ťoka a připraví se pan poslanec Petr Gazdík. (Poslanec Okleštěk se hlásí, že je na řadě.) Omlouvám se, přeskočil jsem v pořadí. Takže pan poslanec Okleštěk, prosím.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se kolegovi Laudátovi. Já jsem si říkal přece jenom, když už jsem tam byl před ním vylosován, že bych mohl mluvit spíš.

Takže vážený pane ministře, mám na vás dotaz, protože v poslední době v mediálním prostoru hodně často slyšíme o kotlíkových dotacích z operačního programu Životní prostředí. Tuto aktivitu samozřejmě chválím, ale zapadá mi informace o Nové zelené úsporám. A mě zajímá, jakým způsobem hodláte pokračovat, jestli připravujete nějaké změny. Jedná se mi hlavně o zateplování bytových domů. Když jsem se díval na stránky programu, tak tam je poslední

informace o ukončení příjmu žádostí ze 31. října 2015. To se mi zdá jako slabá informace, tak prosím o zdůvodnění, co se v této oblasti děje. A pokud zamýšlite pokračovat, jakým způsobem. A znova zdůrazňuji, jedná se mi o zateplování bytových domů, energetické úspory.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a požádám pana ministra, aby vám odpověděl. Prosím, pane ministré.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, kolegyně a kolegové, pane poslanče, děkuji za dotaz. Já jen úplně ve zkratce. Máte pravdu, trošku v přemíře zájmu o kotlíkové dotace se nehovoří o tom, že dál běží program Nová zelená úsporam, který má samozřejmě významné ekologické i ekonomické dopady pozitivní. A já bych si dovolil říct jenom obecnou statistiku nebo několik suchých čísel a pak bych se dostal k tomu vašemu konkrétnímu dotazu.

V rámci Zelené úsporam nebo Nové zelené úsporam by mělo být podle našich odhadů k dispozici až 27 mld. korun do roku 2021 především na energetické nebo úpravy směřující ke snížení energetické náročnosti v sektoru ať už rodinných domů, nebo bytových domů. Program je financován z aukcí emisních povolenek. Zatím od začátku roku 2014 k dnešnímu dni bylo podáno v rámci jednotlivých výzev celkem 12 tis. žádostí se žádostí o podporu přibližně 2,9 mld. korun. Zdůrazňuji, že všechny výzvy byly velmi úspěšné. My jsme vlastně najeli na ten německý model, nebo model podobný německému, kdy jsme udělali takový kontinuální systém, kdy neprobíhá v rámci výzev, ale probíhá kontinuální příjem žádostí, kdy žadatel, investor, stavebník, občan, má dlouhodobou informaci dopředu o tom, jakou podporu může od státu v této věci čekat, oproti minulé praxi, kdy byly vyhlášovány jednotlivé výzvy, jejichž podmínky se výrazně měnily.

My v rámci dohody s Ministerstvem pro místní rozvoj z pohledu bytových domů vlastně z operačního programu Životní prostředí, resp. pardon, z této výzvy řešíme pouze bytové domy v Praze, protože Praha má svůj vlastní operační program a my nemůžeme ostatní bytové domy řešit. Ostatní bytové domy budou řešeny v rámci IROP, Integrovaného regionálního operačního programu. To znamená, my jsme zatím vypsal jednu výzvu pro bytové domy v Praze, ta byla ukončena, a nyní přípravujeme, a to je úplně nová informace, novou výzvu pro bytové domy, zdůrazňuji, opět v Praze, která by měla být vyhlášena příští týden. Zahájení příjmu žádostí by mělo nastat v polovině března. Samozřejmě ještě přesnější data budou následně oznámena. Tady zatím prostě předpokládáme, že bychom měli k dispozici řádově stovky milionů korun. A bude to širší prostor s větší podporou, než byl v té první výzvě. měl by tedy směřovat podobně jako ve výzvě pro rodinné domy tím kontinuálním způsobem. Tedy ne jenom do ukončení výzvy, ale v případě, že bude zájem, tak bude ta výzva pokračovat dá a postupně bude dotována z výnosů aukcí emisních povolenek.

Takže chtěli bychom tak, jak jsou velmi úspěšné výzvy na rodinné domy, tak bychom byli velmi rádi, kdyby byla stejně úspěšná i výzva pro bytové domy. Zájem tam zatím avizován byl a uvidíme po vyhlášení výzvy a příjmu žádostí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Pan poslanec ještě dá doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za vaši odpověď, pane ministře. Samozřejmě, určitě jsme udělali radost majitelům bytových domů pražských. Rád bych udělal radost i mimopražským. A já jenom, jaký je váš názor na vývoj prodeje emisních povolenek, protože z těch jsou právě tyto programy financovány. Protože se nám tak nějak jeví, že emisní povolenky s tou cenou jdou lehce dolů. Ohrozí to nějakým způsobem Novou zelenou úsporám?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Požádám pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak takhle vyleštěnou křišťálovou kouli, pane kolego, nemám, bohužel tedy, vaším prostřednictvím, pane předsedající, i když bych rád měl. Ale máte pravdu, že v poslední době vidíme pokles ceny emisních povolenek. Těch 27 mld. korun předpokládaného výnosu z aukcí emisních povolenek skutečně předpokládá nějaký postupný vývoj ceny. Počítal s postupným nárůstem ceny až někam na úroveň deseti eur za povolenku. Dnešní stav je samozřejmě nižší, ale může se zase měnit. My nepředpokládáme, pokud by nenastal totální kolaps, samozřejmě, to znamená, že povolenka by se dostala někam na úrovni pod jedno euro, což už se jednou stalo, ale věříme, že teď momentálně ty debaty, které se vedou o tzv. stabilizačním tržním mechanismu v rámci emisních povolenek, tak že je tady celá řada faktorů, které budou znamenat, že ta emisní povolenka neklesne takhle nízko. V případě, že se bude držet někde aspoň nad pěti nebo kolem pěti šesti eur, tak by to samozřejmě znamenalo nižší celkový výnos. Ale vzhledem k té sumě, která je k dispozici, by to nemělo zásadním způsobem omezit možnost především v těch několika příštích letech. A samozřejmě by se musel přehodnotit rozsah té podpory do roku 2020.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní tedy pan poslanec Laudát. Omlouvám se za to předchozí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Dobrý den, dámy a páновé. Nejsem zvyklý příliš interpelovat, protože si to většinou s ministry vyříkám rovnou. Nicméně: tady nedávno jsme iniciovali s ODS mimořádnou schůzi k výběru elektronického mýta na dálnicích a silnicích I. třídy. Sice nedošlo na ten program, nicméně tady zaznělo jak z úst pana ministra, tak i pana nepřítomného předsedy klubu ANO 2011. Bude líp, že se nebrání vzniku pracovní skupiny při hospodářském výboru.

Jelikož řada věcí, kterou tady ministři od samého začátku svého mandátu slibují, časem vyšumí, tak se jenom chci zeptat pana ministra, zda již oslovil předsedu hospodářského výboru – ze stejné strany, úplně náhodou – a zda bude tato pracovní skupina, která bude celý ten průběh monitorovat, informována o přípravách, průběhu

a jednotlivých krocích Ministerstva dopravy. Zda již tedy inicioval vznik této skupiny nebo oslovil pana předsedu hospodářského výboru, či nikoliv. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, a požádám pana ministra, aby vám odpověděl. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážné paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl na začátek potvrdit to, co jsem říkal při projednávání nebo před tou schůzí na mýto, kde nakonec nebyl schválen program, že Ministerstvo dopravy kvítuje iniciativu poslanců Poslanecké sněmovny a že jsme připraveni s tou pracovní skupinou při hospodářském výboru určitě spolupracovat. Nicméně já jsem netušil, že by to měla být iniciativa naše, že máme o tohle požádat, takže se neprodleně domluvím s panem předsedou hospodářského výboru, panem Pilným, a jsme připraveni na takové věci určitě spolupracovat.

Jen bych chtěl dodat, že je potřeba si uvědomit, že je potřeba, aby takováto skupina pracovala v rámci jak legislativy naší, tak legislativy Evropské unie, abychom se posouvali směrem k reálnému řešení a abychom nehledali třetí cesty, u kterých dojdeme k tomu, že tudy cesty nevede. Nicméně jsme připraveni a já to tedy udělám. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Chci se zeptat, zda pan poslanec nebude mít doplňující otázku. (Nikoli.) Dobře.

Další v pořadí je pan místopředseda Petr Gazdík. Není přítomen. Požádám tedy o interpelaci paní poslankyni... Pan místopředseda Gazdík to stihl na poslední chvíli. Dobře, pane místopředsedo, pojďte položit svou interpelaci. Připraví se paní poslankyně Pavla Golasowská. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane místopředsedo, za vaši velkorysost a trpělivost.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážené zbytky vlády, chec se mi říct vy nemnoži, leč věrní páni ministři a paní ministryně, já si dovoluji interpelovat pana ministra Dana Ťoka.

Pane ministře, České dráhy chystají miliardovou transakci, prodej nádraží, Správě železniční dopravní cesty. Ohrožuje ji podle mého názoru jasný konflikt zájmů. Problémem je, že váš náměstek Milan Feranec, nominovaný vaším hnutím ANO, který je jako předseda dozorčí rady Českých drah na jedné straně, na straně prodávajícího, také jako předseda Správy železniční dopravní cesty je na straně kupujícího a zároveň je vaším náměstkem. Nevadí vám tato fakticky trojediná role pana Ferance? Odvoláte ho z některé z těch funkcí? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane místopředsedo, a požádám pana ministra, aby vám odpověděl. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážený pane poslance, vážené paní poslankyně, rád bych úvodem uvedl několik obecných faktů. Pan náměstek Feranec působí v dozorci radě Českých drah a správní radě SŽDC téměř dva roky. Za tyto funkce nepobírá pan náměstek Feranec jako zástupce státu žádnou finanční odměnu a hlavním úkolem je koordinovat a prosazovat transparentnost těchto státěm řízených subjektů. Vlastníkem SŽDC i Českých drah je stát, který prostřednictvím těchto organizací zajišťuje veřejnou službu. Nejde tedy o dvě firmy, které si navzájem konkuruje na trhu. Ustanovení o zákazu střetu zájmů má bránit zneužití postavení v jedné firmě ve prospěch jiné firmy, ale SŽDC nemá fakticky obdobný předmět podnikání jako České dráhy. České dráhy zajišťují železniční dopravu a SŽDC jako státní organizace spravuje železniční infrastrukturu. Pan náměstek Feranec navíc není členem statutárního orgánu SŽDC, tím je jenom generální ředitel, resp. jeho zástupce, takže v tomto ohledu není v konfliktu se zákonem ani s vnitřními předpisy jak Českých drah, tak SŽDC. Rozhodně nechci otázku střetu zájmů obecně zlehčovat, ale v tomto případě mám pocit, že nejde o skutečný problém, když se najednou, skoro po dvou letech působení pana Ferance v těchto funkcích, objevují zejména v médiích spekulace o údajném střetu zájmů. Mám dojem, že to souvisí spíše s tím, že nyní stojíme těsně před důležitým rozhodnutím o převodu nádraží z Českých drah na SŽDC.

Jenom chci dodat, já tu situaci znám a nechávám si dělat ještě speciální posudek. Pokud z posudku vyjde, že by tam byly pochybnosti o tom, že může dojít ke střetu zájmů, tak jsem připraven tu situaci řešit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se pana místopředsedy, zda chce položit doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane ministře, přiznám, že jste mě příliš neuklidil svou odpověď, že za ty funkce nedostává žádnou odměnu. Já jenom pevně doufám, že se nechce odměnit právě tím převodem nádraží v hodnotách miliard, takže prosím o ten posudek. A přesto si myslím, že není dobré, když je to jeden člověk, nota bene z vaší strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan ministr se chystá reagovat. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane poslance prostřednictvím pana předsedajícího, já vám ten posudek určitě poskytnu a určitě se můžeme pobavit o tom, zdali tady nedochází ke konfliktu zájmů. Ale kdybych to zvážil obecně, on opravdu není členem obou statutárních orgánů. Tohleto je dohled ministerstva nad fungováním Správy železniční dopravní cesty. Z vůle vlastníka potvrzené vládou prostě vláda chce převést nádraží z jednoho subjektu na druhý formou převodu části podniku. Já si dost dobře nedovedu představit, k jakému obohacení v této věci by mohlo dojít, ale když tak to můžeme probrat osobně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy se svou interpelací vystoupí paní poslankyně Pavla Golasowská a připraví se paní poslankyně Alena Nohavová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Já tedy předkládám interpelaci na pana ministra Chovance.

Vážený pane ministře, zdravím vás takhle alespoň na dálku. Je chvályhodné, že Česká republika vysílá své policisty na ochranu vnějších hranic před nežádoucím přílivem uprchlíků, z nichž jedním z míst je hraniční přechod Dobovo ve Slovinsku. Situace těch, kdo musí opustit své domovy z důvodu obavy o svůj život a jejichž jediným životním východiskem z válečné situace je útěk do bezpečí, které jistě Evropa představuje, je pochopitelná. Nicméně spolu s těmi, kterým jde o život, se do Evropy dostávají i ti, kdo představují ohrožení bezpečnosti pro Evropu.

Z mně dostupných informací z výše jmenovaného přechodu Dobovo ve Slovinsku plyne, že naše policejní složky denně zabaví tzv. uprchlíkům hromady bodných, sečných a střelných zbraní a spoustu mobilních přístrojů, kde jsou nahrávky týráni, mučení, nelidského zacházení, popravčí, nahrávek dětské pornografie. Pokud naše policie zadříží osobu, která je podezřelá z páchaní válečných zločinů, pedofilie či terorismu, předá je slovinské policii a ta je přesto pustí dál do Evropy. Tito lidé jsou také často bez dokladů a na jejich požádání jim jsou ve Slovinsku vystavovány doklady s občanstvím, o jaké si dle libosti řeknou. Do nově vystavených dokladů se jim automaticky píše datum narození 1. 1.

Vážený pane ministře, ráda bych vám položila tyto otázky: Jaká je kompetence našich policejních složek ve věci ochrany hranic na hraničním přechodu Dobovo ve Slovinsku proti vstupu nežádoucích osob? Prosím o přesnou specifikaci. Jakou má Ministerstvo vnitra zpětnou vazbu ohledně funkční spolupráce naší policie s policií Slovinska? A poslední otázka: Proč je umožně vstup do Evropy všem běžencům bez ohledu na skutečnost, zda jsou reálně ohroženi válečným konfliktem? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní požádám o interpelaci paní poslankyni Alenu Nohavovou. Připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Má interpelace je na pana ministra Stropnického.

Vážený pane ministře, v září loňského roku v rámci projednávání zákona o zrušení vojenského újezdu Brdy se bez vaší pozornosti, této Sněmovny i veřejnosti dostal do konečné verze zákona i pozměňovací návrh kolegy Zahradníka na úpravu hranice vojenského újezdu Boletice, a to konkrétně vyjmout katastru bývalé obce Maňávka z tohoto vojenského újezdu. Návrh byl logicky odůvodněn předchozí, dosud nenaplněnou dohodou Ministerstva obrany a Jihočeského kraje. Toto rozhodnutí budí v regionu Horní Planá i mezi vojenskými odborníky značné emoce. Vynětí

katastrálního území Maňávka komplikuje, ne-li znemožnuje využití pěchotní střelnice v prostoru Boletic, neboť minimálně ochranná pásma střelnice na toto území zasahují. Značné emoce budí i fakt, že do střelnice bylo v posledních letech nainvestováno značné množství finančních prostředků.

Musím konstatovat, že vzhledem k vládnímu odporu vás jako předkladatele návrhu zákona a zejména k absenci jakéhokoliv zdůvodnění, proč by pozměňovací návrh neměl být schválen, jsem asi nejen já i s tímto návrhem souhlasila. Nemohu očekávat, že předkladatel pozměňovacího návrhu bude upozorňovat ve svém návrhu na důvody k jeho odmítnutí. To je úkol váš, upozornit, jaké problémy způsobí provozování střelnice přijetím pozměňovacího návrhu, když se prostor z vojenského újezdu vyřadí.

Ptám se tedy: Byl jste svými odbornými orgány o možném problému informován? Pokud ano, proč jste na to neupozornil? Stačilo říci nedoporučuji. Pokud ne, jaká vyvodíte opatření, aby se podobná situace neopakovala? Za druhé. Skutečně hrozí výrazné omezení využívání střelnice, či dokonce nemožnost ji využívat? Za třetí. Budete navrhovat novelu zákona, která by zpětně vymezila hranice vojenského újezdu, aby mohla být střelnice využívána bez omezení? Za čtvrté. Jaké prostředky byly do střelnice skutečně investovány? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní požádám pana poslance Jana Zahradníka. Připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych nejradší paní Nohavové odpověděl, ale nemůžu to udělat. V rámci urychlení průběhu interpelačního odpoledne svoji interpelaci na pana ministra Mládka stahuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Karel Rais. Připraví se pan poslanec Petr Bendl. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, mě v denním tisku z 28. ledna zaujala citace, kdy se na vysokých školách podle ministryně posílí financování humanitních oborů, některé fakulty se potýkají s finančními problémy – řekla ministryně. Mě by zajímalo, co vlastně vede paní ministryni k určení nové finanční strategie. Kdybych byl jízlivý, tak bych řekl, že víme, že máme málo kulturních antropologů, málo archeologů a tak dál, málo absolventů sociálních fakult. Ale nemá cenu tady být jízlivý.

Mě na té strategii překvapuje jak forma, tak obsah oznámení, protože většinou, pokud se pamatuji za posledních patnáct dvacet let, byla změna v koeficientech financování podle studijní náročnosti vždycky diskutována ministerstvem s reprezentacemi ve školství. A to jsem si nevšiml, že by bylo. Já osobně jsem vlastně na minulém projednání vysokoškolského zákona hovořil o tom, že jestliže chceme zvýšit kvalitu absolventů, a to všech stupňů jak základních, středních, vysokých škol,

tak peníze musíme směřovat zejména do pedagogických fakult. Jde o zvýšení kvality učitelského sboru a je úplně jedno, jestli učí humanitní, technické nebo přírodovědecké obory.

Takhle bych mohl pokračovat, ale jsem limitován dvěma minutami.

Mám konkrétní dotazy. Kdyby byla paní ministryně laskavá a řekla, na základě čeho se rozhodla k uskutečnění uvedené strategie finanční podpory humanitních oborů. Jestli existuje nějaká písemná analýza, která podporuje tvrzení o nutnosti preferovat pouze financování humanitních oborů. Pokud ano, pak si myslím, že by bylo namísto, aby ji poslanci dostali. Pokud ne, jde o to, jestli je to vládní politické rozhodnutí, anebo pouze rozhodnutí na úrovni ministerstva. (Předsedající upozorňuje na čas.) Poslední větu. Vrátil bych se k svému tradičnímu dotazu, proč nejsou podporovány zejména absolventi a učitelé na pedagogických fakultách. (Předsedající opět upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se. Děkuji za to, že to respektujete. Požádám paní ministryně o odpověď. Prosím, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Já budu stručná. Co se týká pedagogických fakult nebo filozofických fakult, pokládám je za humanitní studia, takže překvapivě se nakonec s panem profesorem shodujeme na tom, že humanitní studia mají být například z hlediska pedagogických nebo filozofických fakult podporována. To jsem také měla přesně na mysli, pokud jsem toto zmínila při své návštěvě humanitního gymnázia.

Co se týká koncepčních dokumentů, v tuto chvíli je na Ministerstvu školství zpracována analytická část změn financování vysokého školství. Zpracovává se strategická v souladu s úkolem z tripartity. Tento materiál bude předložen v březnu na velkou tripartitu. Tam jsou samozřejmě zohledněny také technické obory například na vysokých školách.

Co se týká konkrétních kroků z hlediska pedagogických fakult a jejich podpory, tak v programu F, protože nemáme jiný způsob financování humanitního studia v tomto oboru, byly zvýšeny finanční prostředky z předechozích 40 milionů na 78 milionů. To bylo samozřejmě s reprezentacemi vysokých škol projednáno v souvislosti s reprezentativní komisi.

Co se týká filozofických fakult, paradoxně s tím souvisela interpelace paní poslankyně Semelové, která tady nezazněla kvůli mé nepřítomnosti, na maloobory. To jsou právě filozofické fakulty, to je také samozřejmě reprezentaci vysokých škol známo. Naopak Ministerstvo školství je dlouhodobě atakováno, aby tuto situaci řešilo. Také v tomto případě jsme šli prostřednictvím dotačního programu F. Probíhají standardní postupy. Jako ministryně školství, pokud navštívím humanitní gymnázium, pokládám za vhodné se vyjádřit i k humanitním oborům.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budete mít doplňující otázku, pane poslanče? Prosím.

Poslanec Karel Rais: Spíše než otázku ujištění, že bude k dispozici finanční analýza po x letech stávajícího stavu financování všech univerzit, a že pokud dojde ke změně koeficientu studijní náročnosti jednotlivých oborů, ať je to cokoliv, že to bude podloženo finanční analýzou, která bude předložena v březnu. Takhle jsem tomu rozuměl.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím, paní ministreně, máte možnost reagovat.

Ministreně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Ano, samozřejmě je to standardní způsob vypracování jakéhokoliv materiálu, aby měl určitou kvalitu, a bude to projednáno na březnové tripartitě v souladu s úkolem, který jsem dostala.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy se svou interpelací vystoupí pan poslanec Petr Bendl a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, já sem přicházím s tématem, které je nesmírně vážné. Vláda prosadila v Poslanecké sněmovně vládní návrh zákona o vlivu staveb na životní prostředí. Vládní většinou byl odmítnut návrh opozice, který, tuším, překládala paní poslankyně Pěnčíková, aby se u staveb, které měly platnou EIA podle tehdy platného zákona, nemusela dělat EIA nová. Kdyby se tak stalo, zdrželo by to stavby o několik let. Česká republika by přišla o poměrně značné množství, v řádech možná dokonce stovek miliard korun, jaké jsou odhady, finančních prostředků z Evropské unie, a přišla by o obrovské investice v oblasti dopravy. Vládní většina tento návrh odmítla a teď se Česká republika dostává do situace, kdy Brusel tlačí na to, aby v souladu s tím, co jste tady prosadili, se na veškeré stavby, byť už prošly, projednání vlivu staveb na životní prostředí a měly platnou EIU, musela vztahovat EIA nová a muselo to být projednáno podle nového zákona.

Vím, že, pane ministře, jednaté v Bruselu o této záležitosti, tak se chci zeptat, jak ta situace vypadá. Protože je to opravdu podle mého hlubokého přesvědčení velmi závažná věc, kdy Česká republika může přijít o značné finanční prostředky a mít obrovské hospodářské škody. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče, a požádám pana ministra, aby vám odpověděl. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Kolegyně, kolegové, pane poslanče, děkuji za ten dotaz. Já bych jenom na

začátku velmi rychle zkorigoval jednu věc, kterou jste říkal. Ona tady zaznívá opakovaně, ale stokrát opakovaná nepravda nestává se pravdou.

Za prvé. Ta novela třicetdevítky... novela stovky, tedy novela 39/2015 zákona 100/2001, EIA. Ta věc neležela ani nestála tak – a zjevně podle naprosto kontinuálního názoru Evropské komise nikdy nebyla tak, že jsme měli variantu. My jsme v tom minulém roce zachránili těch 100 mld. korun, kde hrozilo, že ztratíme okamžitě z OPD 1 a z dalších operačních programů nedočerpaných v rámci minulého programového období, protože by nám to prostě zastavilo čerpání všech fondů, které jsou jakýmkoli způsobem navázány na směrnici EIA, tedy všech fondů a všech projektů, které mají souvislost s EIA. Evropská komise totiž vždycky říkala a stále říká, a opakuje to i teď a musím říci, že velmi vehementně a velmi neústupně, že Česká republika je jediný stát Evropské unie, který má předvступní stanoviska EIA k projektům, které chce finančovat z Evropské unie, a že je tedy nemá v souladu s evropskou legislativou. Takže jsme asi bohužel jediní, kde ten proces přípravy stavby trvá patnáct a více let, aniž by se koplo do země. Já už jsem tady o tom hovořil. Takže není problém novely 39. Je bohužel stále problém těch předvступních stanovisek EIA a ten nadále trvá.

Minulý týden se uskutečnilo, jak správně říkáte, další významné jednání v Bruselu, kde Česká republika byla zastoupena několika resorty včetně Úřadu vlády a předložila tam naší představu řešení té věci, kdy z těch 64 projektů, které mají staré stanovisko EIA, předvступní stanovisko EIA, těch dopravních projektů, z nichž skutečně mnohé jsou velmi významné, tak se snažíme Evropskou komisi skutečně přesvědčit o tom, že jsou tam projekty, na které, byť mají staré stanovisko, je možno vydat ověřovací stanovisko, jinými slovy že u nich nedošlo v průběhu těch 15 nebo 17 let k tak velkým změnám v území nebo v projektu, že je možno to tzv. prostě uznat. O tom, zda budeme, nebo nebudeme úspěšní s touto argumentací, Evropská komise rozhodne do konce února, protože 19. února by mělo být další jednání, kdy jsme jim předložili seznam projektů a naše argumenty, proč si myslíme, že ten seznam projektů by mohl být rozdělen na několik skupin, z nichž jedna skupina, ta největší, by mohla být tzv. zelená. To znamená, že tam uvádíme důvody, které by nám umožnily, abychom ověřili v rámci potom stavebního řízení – protože ty projekty čekají na vydání stavebního povolení a v rámci stavebního řízení je samozřejmě možno řadu těch věcí, které nám Evropská komise vytýká, že nemáme, nejsou v souladu s Evropskou směrnicí, tam dodat nebo doplnit. Nejsou to všechny, ale je jich většina.

Musím říct, že z toho jednání jednoznačně vyplynulo, že Evropská komise stále považuje v tomto Českou republiku jako unikátní případ, precedentní případ, a upozorňuje, že každý projekt bude chtít hodnotit samostatně jednoduchým systémem – chcete-li evropské peníze, musíte mít bez ohledu na to, jestli máte jakoukoli legislativu... A řeknu vám ještě jednu věc. Novela 39 je v Evropské komisi hodnocena jako novela, která je velmi vstřícná vůči České republice. Velmi vstřícná vůči České republice. A je tam jasně řečeno, že oni budou chtít jasně u každého projektu mít to ujištění, které si budou vždycky ověřovat, zda skutečně ten projekt, byť nemá posouzení EIA podle evropské legislativy, té poslední, platné, tak zda je

řekněme posouditelný tím konkrétním individuálním ověřením, nebo zda v tom projektu došlo k takovým změnám, že prostě potřebuje nové ověření. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pan poslanec se chystá položit doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Nežijeme v totalitním režimu. Žijeme v demokracii a v demokracii zkrátka trvá dlouho, než se projedná, kudy půjdou páteřní silnice, komunikace, obchvaty apod., protože je potřeba se dohodnout s vlastníky, s dotčenými institucemi apod. Já si nemyslím, že zkrátka projednat dálnice, její existenci, trvá-li to pět, sedm, deset let, je v demokratické společnosti nějak super extrémně dlouhá doba. Akorát že ta současná situace nás vrací vlastně na začátek. A vy jste tady říkal, pane ministře, že bude posuzován každý jednotlivý projekt. Já si myslím, že je to opravdu odpovědnost v tuhle chvíli vlády a vaše a pana ministra dopravy ČToka, abyste nedopustili, že se řada těch pro Českou republiku klíčových staveb vůbec dělat nebude nebo se budeme vracet zpátky. (Upozornění na čas.) Já myslím, že umíme vyčíslit částky, o které by Česká republika přišla, stejně jako o pracovní příležitosti. Ale na to bych potřeboval více času. V každém případě vám děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Pan ministr nebude reagovat. Dobře. Nyní požádám tedy o interpelaci paní poslankyni Věru Kovářovou a připraví se pan poslanec Martin Novotný. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený nepřítomný pane ministře, dovolte mi, abych se na vás obrátila ve věci situace obcí v bezprostředním okolí zrušených či zmenšených vojenských újezdů. Nejde tak jen o Brdy, ale i o další vojenské újezdy, kterých se podstatně dotkl zákon č. 15/2015 Sb.

O co mi jede především? Vládní návrh tohoto zákona nikterak nepočítal s navýšením příjmů dotčených obcí, které je potřeba v souvislosti s touto mimořádnou situací vynaložit. Až sněmovní výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj doporučil v rámci projednávání, aby alespoň nové obce získaly v letech 2016 a 2017 dvojnásobek daňových příjmů z RUD. Návrhy, aby finančně si polepšily také obce rozšířované, bohužel neuspěly.

Ráda bych se zeptala, z jakých úvah vláda při přípravě tohoto návrhu vycházela a proč nezohlednila zvýšené potřeby jak nových, tak rozšířených samospráv, a především, co plánuje pro obce, kterým v důsledku rozšíření vznikají nemalé náklady, udělat. Děkuji za odpověď.

Závěrem bych chtěla konstatovat, že se mi bohužel nedáří, u některých ministrů dokonce více než devět měsíců, přednест ústní interpelaci na přítomného pana ministra a často pak čekám na odpověď písemnou. Pokud bych si na odpověď chtěla skutečně počkat a věc má čas, tak samozřejmě podám písemnou interpelaci. A pevně

doufám, že budu mít štěstí při dalších interpelacích a dočkám se konečně nějakého ministra, který mi zde odpoví rovnou na moji otázku (upozornění na čas), kterou podávám ústně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Martin Novotný a připraví se pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane ministře, za normálních okolností bych přenechal svoje pořadí vzhledem k vaší nepřítomnosti, ale v rámci této interpelace mi přijde písemná forma také zajímavá, protože se budu ptát na nějaká konkrétní čísla.

V posledních dnech se na mě obraci celá řada občanů, kteří se seznámili s problematikou nových tarifů v oblasti plateb za elektřinu. Na nejrůznějších virtuálních kalkulačkách si spočítali, co je možná v nejbližších měsících a letech čeká, a zjistili, že je může čekat výrazné zdražení v této oblasti.

Celá řada pravicových poslanců v minulosti upozorňovala, že podpora obnovitelných zdrojů povede nutně ke zvýšení nákladů na elektřinu, na energie, a zároveň nejenom tím, že tyto zdroje podporujeme formou dotací, nejenom tím, že rozmlňujeme cenový rozvoj v této oblasti, ale dojde k decentralizaci celé sítě těchto zdrojů, ke zvýšeným nákladům na přenosovou soustavu, časové nehomogenitě dodávání energie, k nutnosti její akumulace, řešení jejich přebytků, a tím k celé řadě vícenákladů.

Vy jste, pane ministře, na hospodářském výboru zmínil, že tyto externality jsou právě tím důvodem, proč dochází k vytvoření nových tarifů, a že představují náklad, který je potřeba rozložit nějak mezi obyvatelstvo. Mě by v tuto chvíli zajímalo, jestli považujete ten model, který je navržen, za rationální. Já ho považuji za velmi nešťastný. Jeho hlavním paradoxem je, že nejvíce si mají připlatit ti, kteří nejméně spotřebují a nejvíce šetří. Jak vidíte osud implementace těchto tarifů? Vidíme, že postupně vyjádřili zděšení ti, co ten systém připravovali, to jest ERÚ v čele s jeho předsedkyní –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane poslanče. Prosím, položte otázku.

Poslanec Martin Novotný: – postupně i pan ministr a koaliční poslanci. Co se tedy v této oblasti bude dít? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy pan poslanec Antonín Sed'a a připraví se paní poslankyně Marie Pěnčíková. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, určitě je vám dobře znám současný stav bývalé věznice v Uherském Hradišti, tak jako dlouhodobá snaha Okresního soudu v Uherském Hradišti využít tuto nemovitost pro

své potřeby. Připomínám, že nemovitost byla vyhlášena kulturní památkou. Téměř všichni ministři spravedlnosti vyjadřovali podporu této rekonstrukci, která by měla být využita i pro potřeby státního zastupitelství, mediační a probační služby, ale také pro vybudování muzea pietního místa připomínající oběti obou totalit 20. století. Uvedená rekonstrukce má podporu nejen státních institucí, města, kraje, ale i široké veřejnosti. Přestože vaše předchůdkyně uplatnila požadavek na rekonstrukci věznice a tyto finance byly původně zakotveny v návrhu programového financování vašeho ministerstva, tak vy sám jste tento požadavek změnil.

Pane ministře, chci se zeptat, proč jste nepokračoval v úsilí vašich předchůdců rekonstruovat tuto nemovitost. Pro připomenutí, vaše ministerstvo plánovalo vynaložit v roce 2016 15 milionů korun, v roce 2017 30 milionů korun a v roce 2018 dokonce 155 milionů korun na tuto rekonstrukci. Dále by mě zajímalo, co plánujete s bývalou věznicí v Uherském Hradišti podniknout a zda vůbec existuje záměr na její rekonstrukci. A pokud ano, v jakém časovém horizontu.

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pan ministr se chystá odpovědět. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, ještě jenom taková drobná technická připomínka k již nepřítomné předešlému. Pokaždé když mě interlovala, tak jsem tu byl.

Ted' k té vaší otázce. My jsme přehodnotili tu situaci z toho důvodu, že pro Ministerstvo spravedlnosti je ten projekt zcela neúčelný a zároveň značně přesahuje naše rozpočtové možnosti. Jenom pro vaši představu, máme ročně na investice do budov přibližně 270 milionů korun již řadu let a tato rekonstrukce sama o sobě by stála někam k miliardě. A je to rekonstrukce, kterou my jaksi z hlediska potřeb justice, vlastně na nic nepotřebujeme. Máme tam budovu okresního soudu, která v porovnání s jinými budovami je vyhovující. Když si to seřadíme podle priorit, tak je tedy hluboko ke konci. Takže za naše ministerstvo jsme se přesto snažili udělat, co jsme mohli. Oslovovali jsme jiné úřady, zda by spolu s námi tu rekonstrukci neudělaly. Bohužel jsme se nesetkali nikde se zájmem. V takové situaci, protože musíme vynakládat prostředky z našeho rozpočtu jen pro zajišťování našich potřeb, nikoliv pro, uznávám, bohulibé kulturní potřeby, na to je Ministerstvo kultury, tak nám nezbývá než prohlásit nepotřebnost tohoto majetku, což povede k jeho převodu na Úřad pro zastupování ve věcech majetkových a dále s tím bude nakládat stát jako celek. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Chci se zeptat: Budete mít doplňující otázku, pane poslanče? (Ano.) Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji za odpovědi, nieméně nemohu s nimi souhlasit. Za prvé chápou, že Ministerstvo spravedlnosti má

omezené možnosti investice, na druhou stranu vaši předchůdci už uvažovali o této rekonstrukci, protože pokud jste se byl osobně podívat, a pokud nebyl, tak vás zvu, podívat se do budovy Okresního soudu v Uherském Hradišti, protože to je absolutně nevyhovující nejenom z pohledu kapacit, ale především z hlediska bezpečnosti. Dále, ta současná budova nebo nemovitost věznice se využívá jako archiv právě k okresnímu soudu. A co se týká vlastní rekonstrukce a nákladů, tak žádná jedna miliarda, ale podle původních odhadů, které byly, to bylo 350 milionů korun. Nic víc, nic méně. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuju. Pan ministr zareaguje. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Mně je známo, že původní odhad byl 350 milionů korun, ale po dalších konzultacích jsme jej považovali za hrubě podhodnocený, což bohužel bylo zvykem na našem ministerstvu za některých mých předchůdců. Vzpomeňte jenom stavbu brněnského areálu, která byla zcela záměrně podhodnocena na částku asi 700 milionů jenom proto, aby to prošlo u financí, a nakonec, jak všichni čekali, se ta rekonstrukce vyšplhala na dvě miliardy. Takže tohle tedy, tak jak to viděli naši odborníci, tak říkali, že to je science fiction, že by se to dalo pořídit za těch 300 milionů. My jsme skutečně vázání zákonem a zákon říká, že můžeme vynakládat investiční prostředky jenom pro zajišťování potřeb justice, a tady to hodnotíme tak, že justice prostě tenhle náklad nepotřebuje. Skutečně si myslím, že hlavním záměrem je, že by tam mělo vzniknout nějaké pietní místo. Já s tím úplně souhlasím, protože ta budova si to svou historií zaslhuje, ale to je úkol pro Ministerstvo kultury. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Marie Pěnčíková a připraví se pan poslanec Zdeněk Soukup. Prosím.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já i několik mých kolegů jsme vás interpelovali ve věci zpoplatnění tzv. obchvatu města Kroměříž. S vašimi důvody zpoplatnění jsem srozuměna, ale mám ještě jeden dotaz. Nevím, jak dobré znáte město Kroměříž, takže pro vysvětlení: Městem protéká řeka Morava, která jej rozděluje na dvě části, které spojuje jeden průjezdny most. Ve špičce je otázkou desítek minut městem projet, pokud nemáte dálniční známkou a nemůžete využít obchvat. V případě nehody se tato doba výrazně prodlužuje. O počtu aut, která nám projíždějí centrem města, snad ani nebudu mluvit, to si určitě umíte představit sám. Vzhledem k tomu, že v centru se nachází několik škol, nemocnice a podobně, ale také kulturní památky UNESCO, nemusím snad zdůrazňovat, že odklonit dopravu z centra města je nutné.

Můj dotaz tedy je: Jakým způsobem mají představitelé města Kroměříž řešit dopravní situaci ve městě, aby ochránili zdraví svých obyvatel a usnadnili život ve městě nejen jim, ale i tisícům turistů, kteří město navštěvují? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně, a požádám pana ministra dopravy, aby vám odpověděl. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní poslankyně Pěnčíková, já situaci v Kroměříži znám. Jsem z Jihomoravského kraje a to město jsem samozřejmě navštívil několikrát a celou situaci vím. Bohužel, co se stalo, tak přirozený obchvat města Kroměříže je dneska nahrazen dálnicí, která je zpoplatněna. Představa vybudování obchvatu, v tomto profilu by to muselo být silnicí II. nebo III. třídy, což je záležitost jednání s krajem, protože ten je zřizovatelem a provozovatelem těchto silnic. Nicméně já bych tady chtěl prohlásit, že tak jak jsme udělali obchvaty – ne obchvaty, ale takzvané peáže na dálnicích, to znamená tam, kde dálnice nahrazuje jedničku a vlastně se nedá logicky objet, že jsme zrušili dálniční známku, tak provedeme ještě pokus projednat s Ministerstvem financí možnost tam, kde jsou dálnice obchvatové, že by se tam neplatila dálniční známka a že by to v tomto případě Kroměříži pomohlo.

Je to samozřejmě spojeno s požadavkem na zvýšení rozpočtu do Státního fondu dopravní infrastruktury, protože tady by byl podle odhadů, které máme, výpadek, protože to nemůžeme udělat jenom pro Kroměříž, ale museli bychom to udělat pro všechna města, kde takováto situace je, tak ten výpadek by byl v řádku možná stovky milionů a na to musíme najít nějakou dohodu. Pokud se na tom dohodneme, tak já nemám problém to navrhnout, ale bez té dohody je to složité. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní poslankyně se chystá položit doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Už ani ne tak otázku, jako spíš chci poděkovat vůbec za to jednání s Ministerstvem financí, protože samozřejmě možnost vybudování náhradního obchvatu představitelé města Kroměříž řešili, ale tam už nejsou prostory, kde by se náhradní obchvat mohl nějakým způsobem vybudovat, takže tohle pro nás není řešení. A nějaké náhradní řešení k průjezdnosti města jako zbudování dalších kruhových obchvatů apod. nám sice zrychlí průjezd, ale rozhodně nám nevytlací auta přímo z centra. Takže já děkuji za to jednání a určitě se zase v budoucnu zeptám, jak jste pokročili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pan ministr už nebude reagovat.

Nyní tedy požádám pana poslance Zdeňka Soukupa a připraví se pan poslanec Petr Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jsem trošku na pochybách, jestli má vůbec význam předčítat další interpelaci, protože paní ministryně Marková mi asi měsíc dluží písemnou odpověď na tu předchozí, nicméně já to zkusím. Ale v té souvislosti bych chtěl ocenit a chtěl bych upozornit na to, že tady téměř stoprocentní účast mají ministři za politické hnutí ANO. Takže byl bych rád, kdyby to ocenili i ostatní poslanci. (Potlesk jednoho z poslanců za ANO.)

Tedy jak jsem říkal, zkusím to. Odcituji z dopisu ředitelky jedné z pečovatelských služeb v Karlovarském kraji. Máme v péči od 2. 1. 2016 nového klienta, kterému jsme povinni na základě potvrzení o účasti v odboji poskytovat pečovatelské služby zdarma. Nařizuje to § 75 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. My jsme tuto povinnost, jak si vzpomínám, loni začlenili do zákona příslušnou novelou. Ředitelka pečovatelské služby se obrátila na krajský úřad s otázkou, kdo jí úhradu za tuto službu vykompenzuje. Musí přece platit ošetřovatele, přepravní, resp. ubytovací a jiné náklady. Dostala odpověď, že se tak může stát až po roce 2017. Potom prý bude možné zohlednit takové náklady v rámci dotace, pokud příslušného klienta bude mít ještě ve své péči.

Musím konstatovat, a zjišťoval jsem si u svých kolegů z jiných regionů, že podobné případy nejsou zdaleka ojedinělé. A tak je tady otázka – opravdu je možné, že zákon něco uloží, a přitom není nastaven pružný systém, který náklady dodatečně, ale řekl bych co nejdřív, ve vztahu k financování sociálních služeb zajistí? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Bude vám odpovězeno písemně.

Nyní tedy pan poslanec Petr Kudela a připraví se pan poslanec Daniel Korte se svou interpelací. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové. Já svou interpelací navážu na odpověď pana ministra Ťoka ohledně obchvatu Kroměříže, konkrétně se chci zeptat na vývoj v oblasti dálničních známek. Dnes elektronicky koupíme mnohé zboží, vstupenky, jízdenky, pojistky apod. Dálniční známky však musíme stále kupovat na benzínových pumpách nebo na poštách, pokud tedy však jsou. Přitom stačí podle mě k registraci vozidel přidat další kolonku – dálniční známka. Na Slovensku už podobnou aplikaci mají. Chci se zeptat, jak jsme na tom v České republice, a také, co bych já jako poslanec mohl udělat k tomu, abychom tento proces urychlili, protože kontroly budou obdobné, jako je tomu dneska. Dneska policie musí přijít k autu a podívat se, jestli dálniční známku má, tak by se v registru podívala, jestli má dálniční známku zaplacenu. Ba naopak systém kontrol by byl ještě jednodušší a pro uživatele bude přístup k tomu jednodušší. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče, a požádám pana ministra dopravy, aby vám odpověděl. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený poslanče Kudelo prostřednictvím pana předsedajícího, já tady mám tedy napsán dlouhý elaborát o tom, jak to děláme, nicméně půjdou k meritu věci vašeho dotazu.

Na Ministerstvu dopravy se samozřejmě zabýváme také tím, že bychom rádi v reálně krátké době dali dohromady elektronické dálniční známky po vzoru Slovenska, nicméně jsou v tom tři čtyři body, které je potřeba dořešit.

Za prvé, byla velká debata, zdali celou záležitost nedat dohromady do jednoho systému mýta a jeho pokračování. Vzhledem k problémům, které máme zejména se stávajícími ustanoveními smluv, které máme, a dalšími věcmi, jsme se rozhodli, že ty systémy nebudeme spojovat a budou se dělat rozdílně. Abychom mohli pokročít, musíme změnit zákon. To je první věc. To znamená, tím, že to je komplikovaný systém, tak zákon bude muset být napsán pravděpodobně tak, a tak to udělali i na Slovensku, že umožňuje oba dva systémy a pak je na exekutivě, který bude využit. Měli jsme pracovní skupinu, která se shodou okolností tento týden seznámila se situací na Slovensku. Co jim můžeme závidět, tak novelu toho zákona oni zvládli v řádu měsíců. Bojím se, že u nás to bude trošku delší doba. Takže na vaši otázku, čím byste mohli pomoci, tak je to rychlým prosazením té novely.

Druhá záležitost, kterou bude potřeba udělat – celou záležitost samozřejmě vysoutěžit, připravit a musíme zřídit nový registr. Ono to nejde úplně dát do CRV, nicméně ten registr není nic úplně složitého, ale jsou to věci, které trvají. Já se tady nechci zavazovat k žádným konkrétním datům, protože ta jsou odvísly od legislativních kroků, ale v každém případě bych vás chtěl ubezpečit, že na tom pracujeme.

A jenom možná jedna zajímavost ze Slovenska. Oni chtěli tímto krokem opravdu převést většinu plateb na internet. Původně počítali, že budou mít 200 benzinových stanic nebo kiosků, které budou poskytovat tuto službu těm, kteří nechtějí přes internet. Nakonec těch bodů mají 380 a je to tak, že více než polovina si přijede pro známku na pumpu, nicméně druhá polovina – a oni očekávají, že by to mohlo být postupně více – si známky kupuje přes internet. Já jsem to sám zkoušel, je to docela jednoduché. Takže půjdeme tímto směrem. Jsou tři podmínky – nový systém, nová databáze, změna zákona a pak úspěšné vysoutěžení. To jsou všechno věci, u kterých se průběžné doby v ČR těžko odhadují. Kdybychom měli cílit optimisticky, 2019 je ten čas.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane ministře. Pan poslanec chce doplnit další otázku. Prosím.

Poslanec Petr Kudela: Ne. Já to chci jenom trošku oglosovat. Bude to míti jednu jedinou výhodu: ty známky nedojdou.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pan ministr bude reagovat.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Já bych jenom chtěl říct, že se nám moc často nestává, že by známky došly a nešly koupit. A ještě bych je úplně nezatracoval, protože máme poměrně velký a efektivní výběr přes dálniční známky a nákladová efektivita je pod 6 %, takže ono to není tak špatné. Ale ta elektronická bude ještě výhodnější. To s vámi musím souhlasit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím dalšího vylosovaného v pořadí a tím je pan poslanec Korte, který bude interpelovat pana ministra kultury. Prosím, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, koncem minulého roku pronikla na veřejnost informace, že vzhledem k pokračující revitalizaci Klementina bude Národní knihovna České republiky během roku 2016 zcela uzavřena, a to nejméně do roku 2019. Národní knihovna má nezastupitelné postavení jakožto zdroj pramenného materiálu i sekundární literatury pro celou řadu vědeckých oborů. Vedení Národní knihovny o tomto svém kroku mlčí a je zjevné, že Ministerstvo kultury jakožto zřizovatel si neuvědomuje, že dlouhodobým uzavřením Klementina, navíc když je omezen provoz i knihovny Národního muzea, znemožňuje realizaci celé řady badatelských grantů, jejichž řešitelé jsou pod sankcemi povinni publikovat výstupy ze svých projektů v daných termínech.

Pane ministře, uvědomujete si, že svým rozhodnutím uzavřít Národní knihovnu před veřejností v podstatě obětujete celou jednu generaci bakalářů, magistrů, doktorandů a ohrožujete vědecké bádání pro celou řadu badatelů v celé řadě oborů?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, vážený pane poslanci, musím hned na úvod svého vystoupení říci, že tyto informace jsou pouhými mediálními šumy, a mohu ujistit veřejnost, že žádný z interních provozů knihovny nebude po dobu rekonstrukce zastaven.

Revitalizace Klementina na přelomu let 2016 a 2017 vstoupí do další fáze, takzvané spojené třetí etapy, která v sobě zahrnuje mimo jiné hlavní čtenářské prostory, halu služeb a všechny studovny, všeobecnou, společenských a přírodních věd, vědeckých pracovníků, rukopisů a starých tisků, periodik, dále Knihovnu knihovnické literatury i v provizoriu umístěnou Slovanskou knihovnu, trakt po bývalé Státní technické knihovně, kde jsou dočasně umístěna některá odborná pracoviště knihovny. Součástí revitalizace budou hlavní skladiště fondů Národní knihovny včetně těch s nejvzácnějšími sbírkami a většina pracovního zázemí. Původně plánovaná postupná realizace stavebních prací není díky zpožděním, která stavba

v předchozích fázích nabrala, možná. Celá revitalizace musí být dokončena v roce 2018, neboť to je časová hranice, po kterou je možné financovat práce z Programu péče o národní kulturní poklad. Souběžně musí proběhnout vzhledem k havarijnímu stavu rekonstrukce starého depozitáře knihovny v Hostivaři, kde je umístěna většina sbírek knihovny. Na konci roku 2015 byla zpracována nová architektonická studie s novou koncepcí rekonstrukce dosud nedokončených budov a prostor v rámci takzvané třetí etapy revitalizace a rekonstrukce Klementina. V současnosti probíhá schvalovací řízení orgány památkové péče. Následně bude zpracována projektová dokumentace pro územní řízení a stavební povolení. Po příslušném schválení této dokumentace budou známy jednotlivé fáze rekonstrukce a podle toho se bude odvijet uzavření konkrétních částí Klementina postupně v letech 2017 a 2018.

Jak už jsem v úvodu řekl, žádný z interních provozů knihovny nebude po dobu rekonstrukce zastaven. Národní knihovna bude kontinuálně doplňovat své fondy, zpracovávat je, digitalizovat, naplňovat jednotlivé báze a digitální knihovny. Pokud budou stavební práce v Klementinu zhotoveny podle současných předpokladů ke konci roku 2018, oživení provozu v Klementinu pro veřejnost v plném rozsahu po revitalizaci je předpokládáno do půl roku po dokončení stavby, to znamená v červnu, v červenci 2019. Co se týče samotného provozu knihovny během poslední etapy revitalizace, tak vedení Národní knihovny ve spolupráci s Ministerstvem vytipovalo vhodné jak z hlediska operativního vyhledávání fondů, tak z hlediska nosnosti náhradní prostory na přechodnou dobu, v nichž by bylo možné dočasně uložit fondy tak, aby z nich mohly být poskytovány standardní služby s vazbou na studijní místa. Jedná se de facto o vytvoření dočasné náhradní knihovny. Národní knihovna plánuje v brzké době tiskovou konferenci, na které představí nové architektonické studie a možné varianty provozu knihovny během renovačních prací.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a vidím pana poslance, že je na cestě k řečnickému pultíku, bude tedy pokládat doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Daniel Korte: Vážený pane ministře, já děkuji za tuto odpověď. Poněkud jste mě uklidnil, že knihovna nebude zabetonovaná. Nicméně já pocházím z akademické sféry a volíči se mě na to často ptají. Já chápu, že revitalizace Klementina je naprostě nezbytná a že musí být dokončena a je to žádoucí, protože je to úžasný objekt. Ale prosil bych vás, až vám budou známy konkrétní termíny, konkrétní opatření, jak ten provoz pro veřejnost bude probíhat, prosím, abyste mě o tom písemně informoval. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan ministr, poprosím, jestli bude reagovat.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Ano, děkuji. Každopádně velmi rád, protože je to důležitá otázka právě pro naši akademickou obec. Situace ohledně

dočasného provozu je řešena, právě co se týká akademické obce, rovněž ve spolupráci s jejimi zástupci jako uživateli veřejných služeb knihovny. Dne 21. ledna letošního roku proběhla v aule Filozofické fakulty otevřená diskuse generálního ředitele a mé náměstkyně paní doktorky Kateřiny Kalistové s akademickou obcí a studenty univerzity. Byla ustavena zvláštní pracovní skupina k řešení optimálního zpřístupnění fondů a poskytování služeb během rekonstrukce. Pracovní skupina se skládá ze zástupců Ministerstva kultury, Národní knihovny, Univerzity Karlovy, Akademie věd a dalších odborníků. První jednání se uskuteční 25. února letošního roku.

Ministerstvo je připraveno poskytnout finanční prostředky na úhradu náhradních prostor a stěhování. Vedení Národní knihovny intenzivně jedná s externími subjekty o pronájmu možných prostor, ve kterých by knihovna v letech 2017 a 2018 mohla poskytovat rozsáhlejší služby z univerzálního fondu včetně zahraniční produkce. Jako příklad mohu uvést Magistrát hlavního města Prahy, kde přichází v úvahu část Kongresového centra, nebo městské části Praha 1 a 7, kde přicházejí v úvahu čtyři možné objekty. Jednání probíhají i se soukromými majiteli objektů. Závěr jednání bych v tuto chvíli samozřejmě nerad předjímal, ale znova opakuji, že žádný z interních provozů knihovny nebude po dobu rekonstrukce zastaven. Velmi dobře si uvědomuji význam právě pro akademickou obec a děkuji za podporu a zájem.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministrovi. Dalším vylosovaným je pan poslanec Hovorka. Dříve než mu udělím slovo, dovolte mi načist dvě omluvy, a to z pracovních důvodů se z dnešního jednání od 16 hodin omlouvá paní poslankyně Golasowská a z osobních důvodů od 19 hodin se omlouvá paní poslankyně Rutová. A já prosím pana poslance, aby přednesl, pokud tak chce učinit, svou interpelaci na omluveného pana ministra zdravotnictví.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v souvislosti s novelou zákona o zdravotních službách a s novým Národním zdravotnickým informačním systémem vyvstává mnoho otázek a pochybností o účelu a oprávněnosti shromažďování citlivých osobních dat ze zdravotnické dokumentace. Tímto shromažďováním a vyhodnocováním je podle zákona pověřen Ústav pro zdravotnické informace a statistiku. Ze zákona není zřejmé, jaká bude konečná podoba databází a jak budou jednotlivá data ochráněna. Nově bude umožněno předávání údajů i pro jiné účely, než pro jaké jsou vytvořeny dosavadní zdravotní registry. Evropská směrnice ale vyžaduje, že účel každé vytvářené databáze musí být přesně stanoven. To ale v tomto zákoně není. Ochrana dat tak není možné jednoznačně posoudit. Národní zdravotnický informační systém má být registrem veřejné správy, ale v žádném registru veřejné správy není možné, aby stejné osoby měly přístup ke všem datům a ke všem agendám.

Odpovězte prosím jednoznačně, jak je možné, že pro NZIS platí úplně něco jiného než pro ostatní registry veřejné správy. Očekával bych, že u tak vysoko citlivých dat jako jsou údaje o zdravotním stavu, je budou zpracovávat výhradně státní zaměstnanci. Bohužel zaměstnanci ÚZIS nejsou zaměstnanci podléhající služebnímu zákonu a navíc řada z nich současně působí v dalších pracovních

poměrech, například v institutu IBA Masarykova univerzita a rovněž IBA, s.r.o. Společnost IBA, s.r.o. je obchodní společnost se sedmiprocentním podílem Masarykovy univerzity, ale většinově ve vlastnictví tří fyzických osob, z nichž jedna je současně zástupcem ředitele ÚZIS. Cílem společnosti je nabízet profesionální servis v oblasti farmakoekonomiky a zhodnocení zdravotnických technologií pro odborné společnosti, regulační orgány a soukromé společnosti. Zaměstnanci, v minulosti působící jako manažeři v prostředí soukromých společností jsou proškoleni v komunikačních, prodejních a marketingových dovednostech. Unikátní know-how zaměstnanců –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, váš čas.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano, položím otázku. Prosím o sdělení, kolik lidí pracuje současně pro ÚZIS, IBA MU, IBA s.r.o. a o které konkrétní osoby se jedná. A nespatřujete zde, pane ministře, střet zájmů? Děkuji za případnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím dalšího vylosovaného v pořadí a tím je pan poslanec Vilímec, který podle všeho nače svojí interpelaci na omluveného pana ministra financí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře financí, velmi rychle se blíží první termín podání takzvaného kontrolního hlášení DPH. Tím je, jak známo, 25. únor. Přípravu na tento termín provázejí značné problémy a řada nejasností. Z průzkumu, který mezi poradenskými firmami provedla ke konci ledna ČTK, vyplynulo, že řada firem se potýká s velkými komplikacemi při nastavování svých účetních systémů na kontrolní hlášení. Příslušné podrobnosti a vzory výkazů byly totiž vydány ze strany Finanční správy příliš pozdě a firmy nyní zjišťují, co jim umožní nebo neumožní jejich IT systémy.

Nedávno vzniklá Unie daňových poplatníků uvedla, že Ministerstvo financí chyběně vycházelo z toho, že kontrolní hlášení je nutno podat pouze přes webové rozhraní nebo datovou schránku. Zákon pro DPH pro tento účel ale požaduje, aby k podání došlo přes takzvanou elektronickou adresu podatelny. Tento způsob komunikace však již Finanční správa opustila. Podle předsedy Unie daňových poplatníků to jen ukazuje, jak nekvalitně byla tato novela připravena.

Jak jsem měl možnost se přesvědčit, vyplnění kontrolního hlášení není vůbec tak jednoduchou rutinní záležitostí, kdy se pouze automaticky údaje takzvaně odklepnu. Vyžaduje značné časové zatížení pro účetní a daňové firmy.

Vážený pane ministře, vy jste odmítl odložení účinnosti podávání kontrolního hlášení kvůli nedostatečné připravenosti, což navrhovala Občanská demokratická strana. Ptám se vás tedy, co učiní vaše ministerstvo a kdy v této věci pro to, aby se alespoň v rámci možného napravily jak technické, tak legislativní problémy spojené s podáváním kontrolního hlášení. Z důvodu vaší nepřítomnosti prosím o písemnou odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Nyní prosím dalšího v pořadí. Tím je pan poslanec Holeček, který bude načítat interpelaci na omluveného ministra zahraničních věcí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Děkuji. Vážený pane ministře, v minulých letech operoval v Kazachstánu hacker, nebo spíš skupina hackerů pod jménem Dmitrij. Potenciální studenti, žadatelé o dlouhodobá víza za účelem studia platili podle blogu a zpráv ze sociálních sítí úplatky 800 až 1000 eur za zápis na Visapointu. Hacker uměl manipulovat zápisu na Visapointu vytvářením neexistující fronty. Letos se tento problém podařilo Ministerstvu vnitra vyřešit, za což vás velice chválím.

Vše ale naznačuje tomu, že hacker Dmitrij začal operovat na Ukrajině. V tomto školním roce se ukrajinský Visapoint změnil, jeho skript dokáže po kazašském příkladu zachytit data a znemožňuje potenciálním studentům zápis. Díky tomu, že studentský dlouhodobý pobyt a jiné dlouhodobé pobytu, například i pracovní víza, spadají do jedné kategorie zápisů Visapointu, mám opět zprávy o nárůstu výše úplatků na 800 eur. Zprávy z dneška jsou: Tyto zápisu lze koupit od zprostředkovatelů za 800 eur. Všichni říkají, že zápisu dělá hacker Dmitrij. Pokud zaplatíš do jednoho týdne, máš zápis.

V Kazachstánu se to vyřešilo tím, že konzul osobně volal zájemcům a dával doplňující otázky. Stávalo se, že jich pak z 15 poslal 10 domů, protože zjistil, že to koupili od Dmitrije. Možná by bylo dobré, kdyby podobný systém zavedli i na Ukrajině. Lidé tam totiž čekají už i pět měsíců. Myslím si, že taková praxe staví Českou republiku do špatného světla vůči přátelské Ukrajině. Neuvažujete o rozdelení Visapointu na studentskou a řekněme pracovní část? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Prosím další vylosovanou v pořadí, tou je paní poslankyně Chalánková, kterou zde nevidím, tudíž její interpelace propadá. Prosím k mikrofonu paní poslankyni Hnykovou, která bude interpelovat nepřítomnou ministryně práce a sociálních věcí.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, paní předsedající. Hezké odpoledne všem.

Vážená paní ministryně, interpeluji vás ve věci zaměstnávání zdravotně postížených. Obrátily se na mě již dvě organizace, které dle ustanovení § 78 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., v platném znění, o zaměstnanosti, kdy je návrh na zvýšení příspěvku z 2000 na 2700 Kč. Příslušná organizace učinila dotaz na úřad práce, kde bylo sděleno, že na zvýšený příspěvek nemají zaměstnavatelé nárok, a byli odkázáni na vyhlášku 518/2004. Dle § 14a odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 518/2004 Sb. se za další náklady, o které lze (zvýšit) příspěvek podle § 78 odst. 3 zákona, považují zvýšené správní náklady ve výši čtyřprocentní průměrné mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí předcházejícího roku.

Můj dotaz zní, co se považuje za zvýšené správní náklady. Další otázka: Jsou vyčleněny finanční prostředky na uchazeče do pracovního poměru z řad zdravotně

postižených? Protože úřad práce jim to nedoporučil. Děkuji vám za písemnou odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Prosím další v pořadí a tou je paní poslankyně Kovářová, která bude načítat svoji interpelaci na nepřítomného ministra zdravotnictví.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený nepřítomný pane ministře, v odpovědi na mou zatím poslední interpelaci ohledně nedostatku zubních lékařů na venkově jste mimo jiné uvedli: "Ministerstvo zdravotnictví v současné době zvažuje iniciativu směrem k Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy, do jehož působnosti oblast pregraduaálního vzdělávání spadá. Iniciativa spočívá ve vytvoření meziresortní pracovní skupiny, která by se systematicky věnovala zajištění dostatku zubních lékařů." Po dvou letech, kdy na problém nedostatku zubních lékařů v některých regionech upozorňuji, je zvažování iniciativy směrem k MŠMT krokem, který nesvědčí o opravdovém úsilí. Z jeho odvážnosti a přímočarosti se sice na ministerstvu může leckomu zatočit hlava, mně ale připadá takový postup naprosto scestný a zavádí tím, že úředníci chtějí problém řešit, ne vyřešit.

Pane ministře, nešlo by věc urychlit tak, že byste se na návrhu určitých kroků domluvili přímo s paní ministryní Valachovou a tento návrh pak předložili k diskusi, aby se řešení přiblížilo, ne oddálilo, jak tomu nasvědčuje dosavadní přístup této vlády? Prosím, zkuste to, moc se za to přimlouvám. Pevně věřím, že příště budu mít šťastnou ruku a zastihnu vás na ústních interpelacích, protože zatím se mi to již několikrát nepodařilo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně. Prosím k mikrofonu pana poslance Novotného, který bude interpelovat nepřítomného ministra obrany. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane ministře, v minulých dnech jste neprojevil schopnost držet jazyk za zuby a udělal jste vyjádření o věcech, které v standardně fungujícím státě jsou předmětem utajení či státního tajemství z důvodu jak obhajoby konkrétní bezpečnosti našich občanů, tak i třeba našich aliančních závazků. Za tuto věc jste byl z mnoha stran kritizován včetně výzev k odstoupení ze strany i vašich koaličních partnerů. Mně příjde zajímavější, jak se k celé věci stavíte s několikadenním odstupem. V dnešním rozhovoru jste uvedl, že jste o této věci nechtlé flagrantně lhát. Proto se vás chci zeptat, až se vás příště v nějaké třeba nepříliš spráteleň zemi zeptají, jaké je důležité vojenské tajemství České republiky nebo slabé místo našeho bezpečnostního systému, jestli také v odpovědi nebudecete chtít flagrantně lhát.

Zároveň v rozhovoru říkáte, že máte důležitější věci na práci – třeba zasedání aliančních ministrů obrany. Mně toto vaše vyjádření připomíná ten známý výrok Jana Wericha, že podružnosti jako co s penězi, které vydělám, kdy mám odejít z domova,

kdy se mám vrátit, to řeší manželka. A takové zásadní věci, jako je náš vztah k Tchajwanu, to dělám já. Chci se vás proto zeptat, jaké důležitější věci na práci máte, pane ministře, než je právě obhajoba bezpečnostních zájmů našich občanů a naše alianční závazky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím k mikrofonu pana poslance Sedu, který bude interpelovat ministra kultury. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, obracím se na vás v souvislosti s výstavbou stavby italského investora u Anežského kláštera v Praze. Podle zveřejněných informací památková inspekce vašeho ministerstva zrušila pro nezákonnost dvě souhlasná závazná stanoviska magistrátních památkářů, kteří původně s navrhovanou podobou stavby souhlasili. Údajně tento italský investor podal k vašim rukám návrh na rozklad a žádal vás o zrušení rozhodnutí památkové inspekce. Vy sám jste se měl údajně obrátit na rozkladovou komisi s žádostí o zaslání stanoviska. Ta prý doporučila, aby se návrhu na rozklad nevyhovělo a respektovalo se rozhodnutí této inspekce.

Chci se proto zeptat, pane ministře, protože se s názorem rozkladové komise řídí nemusíte, jak jste rozhodl či rozhodnete, zda svým rozhodnutím porušíte či neporušíte správní řád a zda vyhovíte či nevyhovíte investorovi.

Česká média spekulují, že jste obdržel Zlatý odznak od Italsko-české obchodní komory, jejímž členem představenstva je právě tento italský investor. Je také s podivem, že pravomocné rozhodnutí památkové inspekce nelze přezkoumat ani proti němu nelze podat návrh na rozklad či rozkladové řízení vůbec zahájit.

Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o reakci.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Děkuji. Vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, vážený pane poslance, chtěl bych se nejprve dotknout té závěrečné části vašeho dotazu. Omlouvám se za úsměv na tváři. Ano, skutečně jsem v závěru loňského roku obdržel Zlatý odznak Česko-italské obchodní komory za podporu italské kultury. A musím říci, že do těch spekulací v médiích jsem vůbec nevěděl, že tam je nějaká vazba. Ten odznak jsem dostal od pana velvyslance, respektive od komory prostřednictvím pana velvyslance za to, že k Itálii mám letitý vztah díky svým kontaktům hlavně nebo díky své práci ve svém původním působišti jako mluvčí České biskupské konference, kdy jsem do Itálie velmi často jezdil, a má to konotace spíše s městem Římem. Takže to je trošku úsměvné, ale vůbec to nechci jakkoliv relativizovat, ale odmitám to naprostě.

Ale teď k věci samé. Odbor památkové péče Magistrátu hlavního města Prahy vydal v letech 2012 a 2014 dvě závazná stanoviska, kterými z hlediska zájmu státní

památkové péče vyslovil přípustnost výstavby bytového domu v Praze 1 u Anežského kláštera. Tato kladná závazná stanoviska magistrátu byla napadena ze strany občanských sdružení podněty k přezkumu. Památková inspekce Ministerstva kultury na základě těchto podnětů věc prošetřila a následně vydala rozhodnutí v přezkumném řízení, kterým obě závazná stanoviska magistrátu zrušila pro nepřekoumatelnost, to je pro jejich nedostatečné odůvodnění. Magistrát tak bude muset vydat nová závazná stanoviska a rádně je odůvodnit.

Toto rozhodnutí památkové inspekce je nyní napadeno rozkladem stavebníka ze dne 7. prosince 2015 v podání nazvaném jako rozklad odvolatele proti rozhodnutí Ministerstva kultury ze dne 13. listopadu 2015, napadajícím rozhodnutí Ministerstva kultury o přezkumu a následném zrušení závazných stanovisek Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, ze dne 12. prosince 2014 ve věci přípravy a realizace novostavby bytového domu v Praze 1 v ulicích U Milosrdných, Kozí, Malá Klášterská, tzv. maršmeloun.

Ministerstvo kultury jako orgán státní památkové péče příslušný podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu přezkoumalo na základě podnětů dvou spolků a jedné osoby citovaná závazná stanoviska magistrátu a napadeným rozhodnutím je zrušilo. K namítnuté absenci argumentů týkajících se věcné správnosti vydaných závazných stanovisek Ministerstvo kultury uvedlo, že tato otázka je předmětem odvolacího řízení, a nikoliv předmětem přezkumného řízení správního řádu. Provedením věcného hodnocení daného návrhu by ministerstvo zásadním způsobem vykročilo z mezi správního uvážení a dopustilo by se naopak tvrzené nezákonnosti.

S ohledem na skutečnost, že rozhodnutí o rozkladu proti napadenému rozhodnutí ministerstva ze dne 13. listopadu 2015 ještě nebylo vydáno a řízení o rozkladu tedy ještě nebylo ukončeno, nemohu k němu podávat další informace věcného ani procesního charakteru. Rozhodnutí o rozkladu bude vydáno v nejbližší době.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sedňa: Děkuji, pane ministře, za odpovědi. Nicméně pořád hrozí to, že pokud někdo vědomě poruší správní řád, tak může dojít také k žalobě a skončí vlastně celá kauza u soudu. Takže bych se chtěl zeptat, zda se nebojíte z hlediska náhrady škody.

A potom jsem se chtěl zeptat, nebo vás spíš požádat o to – říkáte, že odvolací řízení správního řádu nebylo ukončeno, takže až bude ukončeno, jestli byste mi mohli poskytnout informaci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Ano, je to v tuto chvíli u rozkladového řízení a já skutečně nemohu jakkoliv toto řízení komentovat, nota bene právě proto, že ještě ukončeno nebylo. Až bude, tak samozřejmě vám informaci poskytnu.

A co se týká té otázky, jestli se bojím, nebo ne. Ne, určitě ne. Tady je třeba opravdu postupovat podle všech předpisů a já v tuto chvíli skutečně nevím, jaké vyznění to rozkladová komise mi přinese. Takže skutečně v tuto chvíli nemohu říct nic víc. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Prosím dalšího vylosovaného, tím je pan poslanec Petr Bendl, který bude interpelovat pana ministra dopravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Pane ministře, kolegyně, kolegové.

Pane ministře, vláda přes odpor opozice prosadila vládní návrh zákona o vlivu staveb na životní prostředí, aniž by akceptovala pozměňovací návrh, který by býval velmi zjednodušil postup významných staveb, které Česká republika má ve svém plánu investovat, staveb, které prošly projednáváním vlivu stavby na životní prostředí. V důsledku existence tohoto vládního návrhu zákona dnes jsou pozastaveny v podstatě téměř všechny významné stavby v České republice, což ve svém důsledku, kdyby se to nepodařilo zprůchodnit v Bruselu, bude z mého pohledu opravdu vážně představovat katastrofu v oblasti stavebních prací, hospodářskou v oblasti investic, které Česká republika má projednat, řeknu profinancovat a plánuje profinancovat do budoucna.

Pan ministr životního prostředí mi tady před chvílí na interpelaci řekl, že bude rozhodnuto do konce února. A já se vás chci zeptat, zda máte nějakou variantu řešení v případě, že v Bruselu česká vláda neuspěje, protože pak budete muset všechny stavby, všechny významné stavby, které Česká republika má, vrátit zpátky na úplný počátek projednávání, což nás vzdálí těmto významným investicím opravdu o spoustu let zpátky a ztratíme nejenom čas a nejenom peníze, ale opravdu významný rozvoj České republiky do budoucna. Proto prosím, kdybyste byl schopný na toto odpovědět.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslance Petře Bendle prostřednictvím paní předsedající, já se nechci v tomto svém vystoupení příliš zaobírat hodnocením, proč k té situaci došlo. Souhlasím s vámi, že ta situace není nikterak uspokojivá, není dobrá. My se snažíme posledních osm měsíců jednáním dospět k nějakému jednoduchému řešení, bohužel to tam úplně nespěje podle našeho názoru, i když nechci říct, že je všechno zavřeno. Nicméně chtěl bych vás ubezpečit, že máme záložní variantu, ta záložní varianta se zvolna rozjízdí, nebo ani ne zvolna jako velmi

rychle. My se prostě připravujeme na variantu, že opravdu budeme muset ty EIA zopakovat.

Naše představa je, že bychom v takovémto případě, protože některé z podmínek, které jsou, ukazují, že zopakování EIA v invariantním řešení by bylo ještě nejrychlejší a nejbezpečnější řešení, tak děláme všechny přípravné práce k tomu, abychom se dostali do toho procesu. Chtěli bychom ovšem celý proces dělat paralelně tak, abychom neztráceli čas, to znamená chceme se dohodnout ať už novelou zákona o urychlení výstavby, popř. usnesením vlády, že budeme pokračovat ve výkupu pozemků, v přípravě, i třeba na územní rozhodnutí, jak jsem říkal, invariantní řešení té EIA, že by se neposuzovaly jiné varianty. Chceme jít směrem, že budeme opravdu ten proces – nebudou se tam prodlužovat žádné průběžné doby, které jsou, popř. pokud budou a budeme schopni je zkrátit, tak je zkrátit, abychom v podstatě tu majetkovou přípravu, územní přípravu a tu EIA dali dohromady. Chtěli bychom rovněž pravděpodobně změnou zákona 461 dosáhnout toho, že bude sdružené řízení a speciálním stavebním úřadem bude Ministerstvo dopravy. Takže tenhle plán B, na něm pracujeme. Není to nic příjemného, nechci se pouštět do hodnocení, proč to nastalo.

To, co se snažíme na Ministerstvu dopravy dělat, je najít řešení, které by bylo co nejméně bolestivé, aby to zpoždění ve výstavbě neohrozilo čerpání OPD dvojky a hledáme paralelně možnost realokaci v programech tak, abychom v začátku čerpali na projekty, které jsou nachystány, popř. na jiné tituly, a abychom neztratili tu příležitost k získání peněz z Evropy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za tu odpověď, pane ministře. Já jsem přesvědčený, při vší úctě k vám i k panu ministru Brabcovi, že situace dozrála do toho, aby ji řešil premiér. Že to není možné nechávat už jenom na vás dvou myšleno. Myslím, že to je problematika, která svou vážností patří spíš na stůl premiéra, aby to zvedl na jednání předsedu jednotlivých vlád.

My budeme za chvíliku projednávat stavební zákon, který do sebe má zákon o vlivu staveb na životní prostředí integrovat, což tu situaci ještě více zkomplikuje. O to důraznější bych plédoval pro to, abyste společně s ministrem životního prostředí a ostatními kolegy, třeba s ministryní pro místní rozvoj a dalšími, klekli na premiéra a nutili ho k tomu, ať koná. Víc k tomu nemám. Myslím si, že 1. března budeme vědět všichni více.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, souhlasím s tím, že situace je vážná. Já jsem tím, že

se chystáme, nechtěl říct, že celou situaci vzdáváme. Já si myslím, že tam ještě šance na nějaké neproblémové projekty, které by mohly projít, je, nicméně s péčí rádného hospodáře si myslím, že se musíme připravit i na tu nejhorší variantu, takže konáme v této věci. Bavili jsme se o tom, bylo jednání u pana premiéra přesně v tom složení, které jste říkal, a jsou dohodnutý další kroky. Takže určitě v každém případě ano.

Já bych rád ještě využil situace, že jsem tady, a chtěl bych se omluvit ještě dalším svým čtyřem interpelujícím, že teď budu muset odejít, ale na ty interpelace určitě odpovím písemně. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Laudát. Prosím, aby přednesl svoji interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já jsem tady slyšel kouzelné – jedna kolegyně říkala, že byla slosována v nějakém pořadí, tak když se toho podržím, tak jsem byl slosován s interpelací na pana ministra Brabce ve věci posouzení vlivu na životní prostředí. Já považuji za jednoznačného resortního pachatele Ministerstvo životního prostředí. Ono o té situaci dlouho vědělo a v hospodářském výboru nejenom od opozice, ale i koaličních poslanců opakováně k náměstkyni pana ministra zaznávaly silné apelace na to, aby nebylo při jednání s Evropskou unií opominuto to, že tam máme staré projekty, nebo dříve zpracované posouzení vlivu na životní prostředí. Ona se absolutně neřídila našimi radami a doslo k tomu, že tedy byla přijata novela zákona v podobě, která dneska ohrožuje další výstavbu dopravní infrastruktury.

Já bych chtěl – a pane ministře, nemusíte odpovídat dneska, ale chtěl bych, abyste odpověděl i písemně, pokud nedáte všechna data dohromady, vůbec vám to nebudu vyčítat, nejméně čtyři roky dozadu, pokud se to dá na ministerstvu dohledat, ale určitě z vašeho období. Za prvé, kdo vyjednával problematiku EIA a kolikrát a snažil se vyjednat přechodné ustanovení v té novele tak, aby nenastala situace, která nastala? Za druhé, kdo vyjednává dneska o této problematice s orgány Evropské unie? A za další, kdy ta jednání skončí, ať už úspěšně, či neúspěšně? A samozřejmě poslední otázka, zda jste připraven v případě, že se dosáhne nějakého kompromisu, ať už dobrého, či horšího, s orgány Evropské unie, přípravit novelu zákona o posouzení vlivu na životní prostředí a vzhledem k té časové tísni (upozornění na čas) a naléhavosti, aby to šlo poslaneckou iniciativou, zda tuto cestu podpoříte, či nikoliv.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegyně a kolegové, děkuji panu poslanci za ten dotaz. No nejsem alibista, ale přesto vám, pane kolego, řeknu prostřednictvím paní předsedající, že jednoznačným pachatelem – a mohl bych teď jmenovat jména těch jednotlivých

ministrů – jsou prostě ti, kteří dopustili, že deset let Česká republika transponovala neúspěšně směrnici EIA. A teď sklízíme ty plody. Těch jednání – já vám to sepíšu, určitě vám tu informaci písemně dám, já to samozřejmě z hlavy nevím. Jednání s Evropskou komisí byly desítky, těch jednání se zúčastnily desítky lidí. Ten tým vedený mnou dneska vyjednává – já vyjednávám na té úrovni komisař, moji lidé, konkrétně náměstek Smrž vyjednává s Komisí na pozici generálního ředitele DG ENVI, jednotliví ředitelé a samozřejmě úředníci DG ENVI, je do toho zapojeno DG MOVE, DG REGIO, jsou do toho zapojeny Úřad vlády, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo pro místní rozvoj. Těch jednání byly desítky. Opravdu desítky.

Zazněl tady i apel na premiéra. Premiér už je v této věci rovněž vlastně několik týdnů velmi dobře zasvěcen. Mělo by proběhnout i nějaké jednání v této věci. My jsme měli jednání s premiérem o této záležitosti. Takže těch jednání skutečně je strašně moc.

Problém zůstává stále stejný. Jestli je to vyjednatelné. A to je ten problém. Protože ty naše kompetence a možnosti někde končí. A zůstává tam to, co už jsem říkal vlastně v té své předchozí interpelaci, že i když tlaky z naší strany jsou myslím masivní, a věřte, pane kolego, vaším prostřednictvím, paní předsedající, a to vás můžu ujistit a tady to místopřísežně odpřísáhnout na této půdě, že otázka přechodných ustanovení právě v rámci diskuse o tříčetdevítce byla obrovským tématem dva měsíce. Že jsme se hádali o každé slovíčko. A samozřejmě jsme tam přechodná ustanovení v této podobě nechtěli mít. Ale bylo jednoznačně, kategoricky a máme na to i písemné důkazy, řečeno, že bez těchto ustanovení můžeme zapomenout na dočerpání operačního programu minulého. A že to tedy celé spadne. A byla tam okamžitá hrozba posunutí infringementu do tzv. odůvodněného stanoviska.

Takže ten tlak byl obrovský, ten tlak je obrovský prostě i nadále. Jednáme, co nám síly stačí. Někde ty kompetence končí a teď jsou do těch jednání skutečně zapřáženy desítky lidí na všech úrovních. Ale samozřejmě vám dám další údaje. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím pana poslance o doplňující otázku.

Poslanec František Laudát: Děkuji za vysvětlení, pane ministře. Doplňují otázka: Začínají prosakovat informace, že došlo k rozkrytí velmi důvěrné korespondence mezi vašimi podřízenými a orgány Evropské unie. Mě by zajímalo, zda se k vám tyto informace dostaly. Tyto informace nebo ty maily jsou údajně tak nešťastně formulovány, že může dojít k významnému zhoršení vyjednávací pozice České republiky v této velmi prekérní záležitosti.

A druhá otázka, zda, když tedy už dlouhou dobu chodily velmi kategorické odmítavé reakce Evropské unie, proč pan premiér již při mnohačetných jednáních v Bruselu tuto agendu sám nenastolil dříve. Ze je to pro nás věc zásadní.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ta druhá otázka je spíš na pana premiéra. Samozřejmě my jsme s panem premiérem o tom jednali průběžně. Tuto věc projednáváme několik měsíců. A také bych řekl, že máme i z Evropské komise vždycky určitou úroveň vstřícnosti. My pak tou cestou jdeme, pak zase to má nějaký vývoj, takže bych řekl, že ani tak, navazuji na to, co řekl pan kolega Čok, že ani v této chvíli není rozhodnuto, jak to dopadne. A počkejme skutečně do konce února, protože tam by toto mělo prostě padnout.

Z pohledu toho, co říkáte – ano, také jsem něco zaznamenal. Nemám detail a nechtěl bych teď spekulovat o nějakých, řekněme, leaknutých mailech. Ke mně se ta informace prostě dostala jenom velmi zhruba. Nikdo mě kolem toho nekontaktoval ani z Bruselu ani odsud ani od těch lidí, kteří údajně o tom hovořili. Budu se na to ptát, až s těmi lidmi budu hovořit. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A dříve, než pozvu k mikrofonu dalšího v pořadí, dovolte mi načít omluvu pana poslance Vojtěcha Adama, který se omlouvá dnes od 16 hodin a zítra celý den ze zdravotních důvodů. Paní poslankyně Ivana Dobešová ruší svou omluvu od 16 hodin, je zde přítomna. Jenom připomínám, že pan ministr životního prostředí je omloven od 16.45 hodin a pan ministr dopravy od 16.30 hodin.

Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Hovorku, aby načetl svoji interpelaci na ministra zdravotnictví.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já bych se chtěl zeptat na veřejnou zakázku provozování vrtulníku pro Leteckou záchrannou službu. Tato zakázka byla předložena na vládu na provozování vrtulníku záchranné služby od 1. 1 2017 do 31. 12. 2024 za 3 128 000 korun bez DPH. Hodnota vychází ze znaleckého posudku Ústavu soudního znalectví v dopravě Dopravní fakulty ČVUT. Bohužel, Ministerstvo zdravotnictví obdrželo další posudek znaleckého ústavu VŠE vyžádaný policií ve věci trestního řízení, kde cena na období 2008 až 2016 se stanovuje na úrovni 1 739 000 korun. Je to významný rozdíl, jak jistě vidíte.

Chtěl bych se zeptat: Jak je možné, že vlastně se vychází z takové vysoké ceny? Pravděpodobně se jedná o kopii cen, která byla v předchozí zakázce na provozování v roce 2008 a která je předmětem šetření Policie České republiky. Navíc bych se chtěl zeptat, jestliže jsou v podstatě jenom dva soutěžitelé, a to Alfa – Helicopter, s. r. o. a DSA, a. s., na deseti výjezdových základnách, proč tato zakázka má být rozdělena na nějaké čtyři oblasti a nemá být soutěžena jako jedna. Pokud připouštíme, že máme jenom dva soutěžitele, pokud tu soutěž neotevřeme, řekněme, i pro Evropskou unii, tak si myslím, že dva soutěžitelé se v pohodě domluví na té nejvyšší ceně.

Podivné je, že v připomíkovém řízení byla původní cena dokonce 3,5 mld. korun. Teprve v průběhu připomíkového řízení došlo ke snížení ceny o 360 mil. korun.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, váš čas, položte prosím otázku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Prosím tedy o vysvětlení těchto nesrovnalostí a o to, jak bude ministerstvo postupovat a proč tedy zakázku dělí a proč nepostupuje podle nejnižšího znaleckého posudku. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zahradníka, který nače svoji interpelaci na teď již nepřítomného ministra životního prostředí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, paní místopředsedkyně. My jsme se dohodli s panem ministrem, že přečtu interpelaci a on mi na ni písemně odpoví. Moje interpelace se týká seznamu certifikovaných kotlů pro kotlíkové dotace.

Pokud žadatelé předkládají žádost o kotlíkovou dotaci na krajském úřadě, musí také uvést typ kotle, který musí být ze seznamu certifikovaných kotlů, který je volně dostupný na stránkách Státního fondu životního prostředí. Do 4. prosince loňského roku musel každý výrobce mít certifikát od nezávislé akreditované osoby. Od tohoto data, od 4. prosince 2015, došlo k uvolnění podmínek pro zařazení do seznamu. Certifikát o splnění podmínek tzv. ecodesignu může výrobce vystavit sám, aniž by si ho nechal potvrdit nezávislou zkušební laboratoří. Už byly zjištěny případy, že kotel, který byl zakoupený jako zkušební vzorek podle seznamu Státního fondu životního prostředí, byl nezávislou institucí shledán, že je nevyhovující. Můžou se tedy po významném uvolnění podmínek dostat na trh kotle, které nesplňují podmínky, které si jejich obyvatelé v dobré víře koupí, a budou pak ohrožovat nejenom svoje zdraví, ale také i vlastně možnost řádně naplnit podmínky dotace.

Moje otázky zní: Vzhledem k tomu, že krajské úřady porovnávají údaje o vybraném kotli ze žádosti se seznamem na stránkách SFŽP a v případě shody žádost přijmou, nemůže se stát – ptám se pana ministra –, že daný kotel reálně nebude splňovat požadavky ecodesignu a jeho majitel bude po nějaké kontrole v budoucnosti nucen dotaci vracet? A druhá otázka. Od roku 2022 již bude možné topit pouze v kotlích, které splňují ty nejpřísnější emisní limity ecodesignu. Občanům, kteří je nesplní, budou hrozit pokuty až do výše 50 tis. korun. (Upozornění na čas.) Ptám se pana ministra, co by poradil takovým nešťastníkům, kteří si dnes pořídí v dobré víře za kotlíkovou dotaci kotel, budou si myslet, že mají všechno v pořádku, a za šest let budou muset kotel vyměnit a ještě platit pokutu. To vše pak ze své kapsy.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a poprosím další v pořadí. Tou je paní poslankyně Hnyková, která chce interpelovat nepřítomného ministra zdravotnictví. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Paní předsedající, já svou interpelaci stahuji, protože je skoro stejná jako na předsedu vlády. Předpokládám, že se pánoné domluví a že mi pan předseda vlády pošle odpověď. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Radima Holečka, který bude interpelovat ministra zahraničních věcí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Nebude interpelovat, protože jsem spojil svou interpelaci, minule jsem měl téma visapointy, a protože byl čas, tak jsem vlastně spojil tu problematiku hackera Dmitrije s visapointy, takže bych přešel –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže budete interpelovat pana ministra dopravy v tuto chvíli. Takže poprosím jenom službu, aby vám nastavila čas na dvě minuty.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, dovoluji si vás interpelovat ve věci protihlukové stěny v Litoměřicích na železniční trati Kolín – Ústí nad Labem. V této věci jsem vás interpeloval již minulý rok v březnu a do této doby stěna postavena nebyla. Stále jsou tam porušovány normy ohledně hlukové zátěže a občané mě kontakují a ptají se.

Dotaz je, zda bude dodržen termín realizace, jestli je schválený projekt, zda je již vydáno stavební povolení, jestli vůbec byla stavba protihlukové stěny dána do plánu investiční výstavby, jaké byly doposud učiněny kroky. A řekněte mi na závěr, jestli můžete vyvrátit dohady obyvatel, kteří se domnívají, je tam taková fáma, jestli ta trať by neměla být v budoucnosti výrazně opravována tak, aby ji mohli ještě více zatížit dopravou, a protihlukovou stěnu by tak museli za několik let rozebírat a znova postavit. To ale obyvatele, které obtěžuje hluk v okolí v tuto chvíli nezajímá, ti řeší to, aby se klidně vyspalí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím další v pořadí a tou je paní poslankyně Kovářová, která bude interpelovat omluveného ministra financí. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený nepřítomný pane ministře, se zájmem jsem si minulý týden v Hospodářských novinách přečetla twitterový status jednoho z bývalých náměstků na Ministerstvu financí Lukáše Wagenknechta. Ten napsal: "Je

škoda, že politici nevyvíjí stejně úsilí jako proti neplátcům daně taky na dotační podvodníky. Je to takové jednosměrné."

Na myšlence pana Wagenknechta určitě něco je. Není možné dbát jen na naplnění veřejných rozpočtů, ale také na to, aby veřejné prostředky byly využívány tak, jak využívány být mají, což se zjevně nevždy děje. Ráda bych se vás proto zeptala, zda s citovaným názorem pana Wagenknechta souznaite, zda dotační podvody i ve vašich očích představují problém a zda se také v této oblasti chystáte v dohledné době něco hmatatelného vykonat.

Bohužel i potřetí interpeluji nepřítomného pana ministra, pana ministra Babiše se snažím interpelovat při ústních interpelacích již devět měsíců a zatím neúspěšně. Přesto budu ráda, když mi pan ministr písemně odpoví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně, a prosím pana poslance Bendla, který byl vylosován jako další v pořadí, s interpelací na pana ministra vnitra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegyně a kolegové. Vážený nepřítomný pane ministre vnitra, dovolte mi, abych se na vás obrátil s žádostí o potvrzení či vyvrácení fámy, která běží Benešovem, a to je fámy, která říká, že by v Benešově měl být zřízen azylový dům pro imigranty. Ani radnice v Benešově nebyla schopna odpovědět, zda to je, či není pravda. Jdou tam zkrátka fámy tohoto typu, lidé jsou vystrašení a obracejí se na mě, zdali já jako poslanec za Středočeský kraj o tom něco nevím, a protože o tom nic nevím, ptám se vás. A vzhledem k tomu, že tu nejste, moc bych prosil, abyste nevyužíval až tříčetidenní lhůtu pro odpověď, ale odpověď je jasně a pokud možno co nejdříve, zda Ministerstvo vnitra počítá s tím objektem, který v Benešově je, jako využití pro azyl imigrantů, či nikoliv. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Laudát, který bude interpelovat pana ministra Mladka. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, dámy a pány, i když tady pan ministr není a omlouval se, tak já ho přesto požádám o písemnou odpověď na tuto otázku. Je to ona známá kauza nových tarifů za cenu elektrické energie.

My jsme tady schválili před časem, ne tedy TOP 09, ta se zdržela hlasování vzhledem ke způsobu projednávání, snad i stovkám pozměňovacích návrhů k novele zákona, toho posledního závěrečného hlasování. Nicméně je tam schváleno, myslím, že v § 25 nebo 28, že se má přejít na to, že cena odebrané energie u spotřebitelů se bude odvíjet i od velikosti jističů před měřicím zařízením u nemovitosti. Výsledkem tedy je, že Energetický regulační úřad představil svoje představy o tarifech a bylo velmi kuriózní jednání na hospodářském výboru, kdy paní šéfka ERÚ Vitásková

představila ten model, jak to bylo složitě propracováváno, matematicky zanalyzováno, a když narazila na zásadní odpor, protože tam jsou věci, kdy se může jednat, pokud by ten tarif byl uveden v život, o brutální útok na nejchudší občany naši země, na chalupáře, na majitele garází apod., kde v některých kategoriích může dojít k navýšení ceny za odběr elektrické energie při stávajícím stavu z něčeho nic až o 42 %. Slyšíte dobře, o 42 %. Hospodářský výbor končil tím, že paní Vitásková útočila na svůj vlastní materiál a řekla, že nepřipustí v žádném případě toto.

Já se ptám pana ministra, protože už je to v kompetenci ERÚ, jaké kroky urychlěně podnikne, aby tento tarif nebyl uveden v činnost, v platnost, a co se tedy bude dít dále. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče, a prosím dalšího v pořadí, tím je pan poslanec Sed'a, který bude interpelovat ministra dopravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já stahuji svoji interpelaci č. 37 ve věci zrušení zakázky na mýtného poradce a také interpelaci č. 42 ve věci podpory volitelných programů ESA. Tím důvodem je, že pan ministr je omluven a již mi předal písemně své odpovědi. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Bendla, který bude interpelovat ministra obrany. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové. Ono už toho bylo řečeno hodně vůči vám, nepřítomný pane ministr obrany, přesto nemohu, inspirován dnešní zprávou z ČTK, kde říkáte, že necítíte potřebu se obhajovat, neboť jste byl postaven před otázkou, zda flagrantně lhát, tak se vás chci ještě jednou zeptat: Jste připraven uznat, že jste se dopustil chyby, která může ve svém důsledku být návodná pro teroristy a pro lidi, kteří mohou mít nekalé úmysly vůči našim občanům? To je jedna otázka.

A druhá otázka: Jak se zachováte nebo jak odpovíte příště, až se vás někdo zeptá na skutečnosti, které, vyjdou-liajevo, mohou ohrožovat zájmy České republiky a jejich občanů? Znovu se budete cítit v situaci, že nebudecchtít flagrantně lhát a raději řeknete věci, které vyjdouajevo a které vyjítajevo nemají? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím k mikrofonu dalšího v pořadí a tím je pan poslanec Sed'a, který bude interpelovat pana ministra vnitra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, paní místopředsedkyně.

Vážený pane ministře, již před rokem v souvislosti s odškodněním občanů za škody na majetku, vyšší cestovní náklady nebo ušlý zisk v rámci výbuchů v areálu

muničního skladu ve Vlachovicích-Vrběticích bylo slíbeno toto odškodnění vyplatit. Vláda nabídla tři tisíce korun plošné odškodnění pro všechny tehdy evakuované obyvatele, ale ze 136 individuálních žádostí uspěly u Ministerstva vnitra pouze dvě. Přitom při každém jednání se starosty bylo slíbeno odškodnění, a to jak občanů, tak firem. Dokonce sám Zlínský kraj uznal oprávněnost 40 žádostí. Teď se lidé po zamítnutí žádosti oprávněně cítí být podvedeni. To, že stát odpovídá pouze za škodu způsobenou přímou činností složek integrovaného záchranného systému, je sice pravda, ale uplatňované škody byly způsobeny rozhodnutím orgánů integrovaného záchranného systému. Proto by se stát neměl své odpovědnosti zříkat, a až se nalezně viník, tak tato odškodnění požadovat po něm.

Pane ministře, zasadíte se osobně o odškodnění občanů a firem? Jsem přesvědčen, že potřebné finance by mohla odsouhlasit přímo vláda na základě žádosti vašeho ministerstva. Čekat na vyšetření a nalezení vinika může totiž trvat řadu let, protože na samotné místo činu se ještě vyšetřovatelé ani nedostali. Předem děkuji za pomoc občanům z postižených obcí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Holeček stahuje svoji interpelaci. Proto prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat paní ministryni školství. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní nepřítomná ministryně, ačkoliv jsem doufala, že napočtvrté budu mít větší štěstí a paní ministryni zastihnu, v úterním vydání Hospodářských novin vyšel velmi zajímavý článek upozorňující na nedostatečnou úroveň jazykových znalostí současných absolventů. Konkrétně má jít o to, že zaměstnavatelé stále méně spoléhají na vysvědčení, která mají určitou úroveň prokazovat, a stále více organizují vlastní zkoušky, kterými se o skutečných znalostech čerstvých absolventů přesvědčují. Tento trend je sice pochopitelný, ale trochu se bojím, že nevypovídá nic dobrého o výuce cizích jazyků v naší zemi.

Otzáka je, co za tím stojí. Jde o neochotu studentů učit se cizím jazykům? Nebo o systémovou chybu? Či snad o kombinaci obojího? Vážená již přítomná ministryně, vnímáte popisované tendenze s podobnými obavami jako já? A jak vyhodnocujete jejich příčiny? A hlavně, co máte v plánu s tím udělat? Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážená paní předsedající, vážená paní poslankyně, dovolte mi reagovat na vaši interpelaci. Co se týká vzdělávání žáků ve středních školách v cizích jazycích, je to určitě problém, kterým se zabýváme. Dá se říci, že odborné prostředí se shoduje v tom, že bychom se zejména měli soustředit na odbornou znalost cizího jazyka z hlediska úspěšnosti žáků na trhu práce. V tomto ohledu pracujeme na úpravě programů. Z hlediska platformy pro technické vzdělávání řešíme se zaměstnavateli způsob

nastavení. Stejně tak budeme podporovat i nadále výměnné pobity žáků v zahraničí, protože praktická zkušenost se ukazuje nejlepší. Možná z hlediska finančního zajištění ještě stručně zmíním operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost, který skončil a podporoval vzdělávání v cizích jazycích, tak v tomto ohledu lze využít prostředky jak z operačního programu VVV, tak z OPPI právě z hlediska podpory vzájemného propojování zaměstnavatelů a škol.

Tolik stručně. Samozřejmě jsem připravena předat odpověď v detailním písemném provedení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se paní poslankyně. Nechce položit doplňující otázku. Proto poprosím k mikrofonu pana poslance Sed'u. Stahuje svoji interpelaci. Pana poslance Holečka prosím, aby přednesl interpelaci na pana ministra financí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane nepřítomný ministrě, dovoluji si vás interpelovat ve včeli plánovaného registru účtů. Když jsem to zahlédl minulý týden v novinách, tak jsem se musel štípnout. Nevěděl jsem, jestli sním, nebo bdím. Připravujete další a další šmírování a kontrolu poctivých a pracovitých lidí. Bude narušeno právo na soukromí a citlivé informace budou jako na podnose nechány jako kořist hackerským útokům. Před pár týdny jsem se seznámil se studií BDO, mimo jiné ohledně zabezpečení dat u EET. Po přečtení této studie, která obsahuje mnoho chyb a prakticky žádnou odpověď, jak budou data funkčně zabezpečena, jsem se zalekl, jak bude asi zacházeno s daty u plánovaného registru účtů.

Táži se vás tedy na to, jak budou zabezpečena ta nejcitlivější data před možným únikem. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Nebudete pokládat svou poslední v pořadí pro dnešní den interpelaci na členy vlády. Tudíž tedy ukončuji projednávání ústních interpelací. Vyhlašuji desetiminutovou technickou přestávku. Budeme pokračovat v 17.15 pevně zařazeným bodem a to je školský zákon.

(Jednání přerušeno v 17.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.15 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 17.15 a my budeme pokračovat v přerušeném jednání. Dříve než se budeme věnovat pevně zařazenému bodu, školskému zákonu, dovolte mi načíst omluvu paní poslankyně Adamové, která se z dnešního dne omlouvá mezi 17.00 a 23.59 z důvodů osobních, pan poslanec Fiedler se omlouvá z dnešního jednacího dne od 17 hodin. To jsou zatím všechny omluvy.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 611/ - druhé čtení

Projednávání tohoto tisku bylo přerušeno včera ve středu 10. února, a to v obecné rozpravě. U stolku zpravodajů již zaujala své místo paní ministryně Valachová a zpravodajka výboru paní poslankyně Bohdalová. Nyní budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Prosím k mikrofonu přihlášenou paní poslankyni Semelovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, směr, kterým se ubírá vládní návrh novely školského zákona, by mohl být správný a mohl by vést ke zklvalitnění vzdělání. Nárok na místo v mateřské škole a povinné předškolní vzdělávání v posledním roce před vstupem na základní školu, jednotně přijímací zkoušky na střední školy, záměr podpořit technické vzdělávání mj. úpravou modelu a hodnocení maturitních zkoušek, zřízení Národní rady pro vzdělávání jako poradního orgánu ministra školství – s těmito změnami se dá souhlasit. Kdyby ovšem byly všechny dotažené a nezůstaly na půl cesty.

Konkrétně. Povinné vzdělávání v posledním ročníku mateřské školy. Ano, souhlas. Předškolní vzdělávání má velký význam pro osobnostní a sociální vývoj, pro vyrovnaní nerovnoměrností, usnadnění vstupu do základní školy, ke snížení odkladů, jejichž počet dosahuje zhruba 20 % populačního ročníku. Zvyšuje tedy vzdělávací šance a přispívá k rovnosti šancí ve vzdělávání. Význam vlivu předškolního vzdělávání na úspěšnost žáků v dalším vzdělávání potvrzují i výsledky analýz v rámci mezinárodního šetření PISA, z nichž vyplynulo doporučení víc podporovat kvalitní předškolní vzdělávání, přičemž za nejvýznamnější opatření je považováno zavedení posledního ročníku mateřské školy jako ročníku povinného. Také ve většině evropských zemí je uzákoněn nárok na umístění dítěte, v devíti státech Evropské unie je účast v předškolním vzdělávání povinná. V dalších začíná povinná školní docházka ve věku čtyř nebo pěti let věku. V téměř všech zemích Evropské unie probíhá povinná docházka v předškolním vzdělávání ve školských zařízeních, jen v menšině zemí je možná i ve skupinách vedených rodiči nebo vyškolenými osobami.

Je pravda, že v České republice už dnes navštěvuje více jak 90 % pětiletých dětí mateřskou školu. Ale zbývá 10 %, které zůstávají mimo. Některým se věnují rodiče, a jistě s plnou péčí, někteří tuto péči nemají. A právě ti potřebují kvalitní předškolní vzdělávání nejvíce. A mělo by být ne od pěti, ale už od tří let. Jedná se často o děti ze sociálně znevýhodněných rodin z vyloučených lokalit, které jsou kvůli tomu ve své vzdělávací dráze oproti svým vrstevníkům hendikepovány. Mimo jiné 70 % romských dětí mateřskou školu podle zveřejněných údajů nenavštěvuje. Právě jim by docházka do mateřské školy výrazně pomohla. Plní totiž nejen funkci vzdělávací, ale také výchovnou a sociální a stále častěji supluje rodinu. Nerozumím proto tomu, proč

je se zaváděním povinného předškolního vzdělávání v posledním roce před základní školou zároveň navržena možnost individuálního vzdělávání. Tyto děti tak dál zůstanou doma. Stačí, když se dostaví k zápisu, tam jen oznámí, že bude dítě vzděláváno doma, a vše je vyřízeno. Výsledek – vlk se nažral a koza zůstala celá.

Co se tedy vlastně mění? Nárok přetiletého dítěte na místo v mateřské škole je v zákoně zakotven už nyní. Povinné vzdělávání se zavádí a zároveň nezavádí, sankce nebo povinný nástup do mateřské školy, pokud se zjistí, že rodiče s dítětem doma nic nedělají, v zákoně zakomponovány nejsou. Takže k čemu vlastně ten humbuk? V této podobě návrh naprosto ztrácí smysl. Je formální – a bohužel se v předloženém novele nejedná o jedinou formalitu. Předkládám proto pozměňovací návrh, který tento návrh ve smyslu mého vystoupení upravuje.

Další polovičatost je u návrhu na jednotné centrálně zadávané přijímací zkoušky na střední školy. Záměr určitě dobrý. Souhlasí i kraje, Asociace ředitelů základních škol i většina ředitelů středních škol, konkrétně víc než 87 % ředitelů gymnázií, 72 % ředitelů středních odborných škol a 36 % ředitelů středních odborných učilišť s maturitní zkouškou. Dnes značná část škol přijímací zkoušky vůbec nekoná a žáci jsou přijímáni jen na základě hodnocení z posledních dvou ročníků základní školy, přičemž vypovídající hodnota známeck je velice nízká. Na maturitní obory se tak dostávají uchazeči, kteří na to prostě nemají, a učební obory zejména prázdnou. Kantorům na střední škole pak nezbývá nic jiného než snižovat nároky, protože jinak by do čtvrtého ročníku málokdo prolezl. Pochopitelně jsou výjimky. Na nízkou úroveň studentů si pak logicky stěžují i na vysokých školách. Povinné přijímací zkoušky však vítají i učitelé základních škol, protože deváčí se budou muset trochu déle učit a posílí se i kázeň.

Centrálně stanovené přijímací zkoušky – ano. Ale je potřeba, aby byla Ministerstvem školství také stanovena nepodkročitelná hranice, tedy kdy ještě může být uchazeč na střední školu přijat a kdy už ne. A to v zákoně není. Tato kompetence je dál na řediteli školy. A když se podíváme na to, jak jsou školy financovány – jednoduše co žák, to peníze pro školu –, tak je jasné, že se ředitel bude snažit naplnit třídy na plný počet bez ohledu na znalosti, předpoklady a zájem o obor jednotlivých uchazečů. Ptám se: Jakou to má logiku? Záměr posílit kvalitu přijímaných studentů, resp. vzděláváním tímto polovičatým návrhem naplněn není.

Předkládám proto pozměňovací návrh, aby laťku stanovilo Ministerstvo školství. Zároveň vyzývám ministerstvo, aby urychleně předložilo návrh na změnu financování regionálního školství. I když, jak dnes bylo řečeno, tak tento návrh už je připraven a půjde do vnějšího připomínkového řízení.

Pokud jde o úpravu maturitní zkoušky, věřím, že je to vydiskutované se školskými reprezentacemi, a považuji to za rozumný kompromis. Zavedení povinné matematiky od roku 2021, tedy čtyři roky po jednotných přijímačkách, ale i to, že se bude postupovat s ohledem na úpravu hodinové dotace matematiky v jednotlivých studijních oborech, si myslím, že je seriózní vůči studentům. Zároveň však musí být věnována pozornost výuce matematiky již na základních školách. V důvodové zprávě se můžeme dočíst, že Ministerstvo školství připravuje různá opatření na podporu aktivizujících forem výuky matematiky a přírodovědného a technického vzdělávání,

včetně podpory polytechnické výchovy v mateřské a základní škole. To je určitě správné. A předpokládám, že tato podpora zahrne i znovuobnovení školních dílen, jejich vybavení, řešení toho, jak zafinancovat materiál, dál vyjednávat s pedagogickými fakultami přípravu učitelů.

Nyní dovolte pár slov k mým pozeměnovacím návrhům, které jsou zavěšeny v systému a k nimž se v podrobné rozpravě přihlásím.

První návrh už jsem částečně zmínila. Jedná se o vypuštění možnosti individuálního vzdělávání v posledním roce předškolního vzdělávání před vstupem na základní školu. Ale také navrhoji zrušit tento způsob vzdělávání na prvním stupni základní školy. Pochopitelně klub KSČM nezvedne ruku pro návrh paní poslankyně Putnové, která přichází s opačným návrhem, tedy na rozšíření individuálního vzdělávání i na druhý stupeň základní školy. Své výhrady k umožnění individuálního vzdělávání v posledním ročníku mateřské školy jsem už dnes vysvětlila, proto se vyjádřím pouze k základní škole.

Vzdělání je zde poskytováno kvalifikovaným pedagogem, který absolvoval odborné, metodické, didaktické a psychologické studium tak, jak je stanoveno v zákoně o pedagogických pracovnících. Příprava učitelů prvního stupně zahrnuje i základní průpravu v oboru speciální pedagogiky, takže je schopen včas rozpoznat speciálně pedagogické potřeby dítěte a zajistit potřebnou podporu. Dále si žák na základní škole osvojuje sociální gramotnost, učí se žít s ostatními, učí se toleranci, diskutovat, argumentovat, prosazovat své názory a respektovat či přijímat názory druhých. Učí se vyhrávat i prohrávat, pomáhat si navzájem, prostě připravuje se na život. To vše je v domácím prostředí omezeno. Rodič-středoškolák bez potřebných znalostí může i při nejlepší snaze vývoji dítěte ublížit.

Pokud jde o návrh na rozšíření individuálního vzdělávání na druhý stupeň základní školy, to snad už vůbec nemůže být myšleno vážně. Sáhněte si do svědomí a upřímně si řekněte, kdo z vás by byl schopen podat kvalitní výuku opřenou o potřebné znalosti a s dovedností správného didaktického podání a vysvětlení obsahu učiva přiměřeně věku svého potomka ve všech předmětech, které se na druhém stupni vyučují. Český jazyk a literatura, matematika, dějepis, chemie včetně pokusů, to samé platí o fyzice, dál dva cizí jazyky, biologie, botanika, geologie, výchova tělesná, hudební i výtvarná včetně dějin umění. Jestli tohle někdo z vás dokáže, nebo z rodičů vůbec, tak to je na Nobelovu cenu.

Docházka do školy je velmi významná vůbec. Žák se zde setkává s různými postupy, jak vyřešit problém. Účastní se rozličných projektů, pracuje v týmu, ve skupinách, pracuje v odborných učebnách. Škola je také takovým prvním záhytným bodem ve chvíli, kdy je s dítětem něco v nepořádku, kdy může dojít k zanedbávání, k týrání. Proto návrh na rozšíření individuálního vzdělávání nemůže klub KSČM podpořit. Ano, role rodiny při výchově dítěte, při jeho rozvoji je nezpochybnitelná. Ale za kvalitu, financování a dostupnost vzdělání musí nést odpovědnost stát. Je to v zájmu rozvoje a konkurenceschopnosti České republiky, ale také v zájmu samotného dítěte.

Druhý můj pozměňovací návrh se týká jednotných přijímacích zkoušek na střední školy a stanovení nepodkročitelné hranice pro přijetí ne ředitelem školy, ale Ministerstvem školství. Důvody tohoto mého návrhu jsem už sdělila.

Třetí pozměňovací návrh má za cíl zrušit poplatky za pobyt v mateřské škole, ve školních družinách a zrušit i školné na vyšších odborných školách. V České republice je mnoho rodin na hranici nebo pod hranicí chudoby. Tisíce dětí nechodí na školní obědy, protože na to rodiče nemají. Mnozí si nemohou dovolit zájmovou činnost, lyžařský kurz nebo školu v přírodě. Přitom právo na vzdělání je jedno ze základních práv, kterému by neměly být kladeny překážky, zvlášť reformě financí. Proto tento pozměňovací návrh.

Posledním pozměňovacím návrhem navrhoji posunout účinnost § 16, tedy tzv. společného vzdělávání nebo inkluze, chcete-li, a to o dva roky. To znamená, že by se platnost posunula z 1. září 2016 až na 1. září 2018. Už samotný pojem společné vzdělávání je poněkud zavádějící. Jaké společné vzdělávání, když jsou z něho vyloučeni ti, kteří absolvují vzdělávání individuální, když jsou z tohoto společného vzdělávání vyloučeni ti, kteří odcházejí na víceletá gymnázia, na školy soukromé, církevní a podobně?

Ale k samému pozměňovacímu návrhu. Jsem přesvědčena, že pokud vstoupí i inkluze letos v září v platnost, tak jak je už dříve schváleno, destabilizuje to školský systém, poškodí to žáky i pedagogy všech škol, pracovníky školských poradenských zařízení, posílí to soukromé školství, kam budou žáci z běžných škol odcházet. Dojde k výraznému oslabení speciálního školství a snížení kvality vzdělání vůbec. Podle mého názoru Ministerstvo školství zbytečně a příliš podlehá nátlaku různých neziskových organizací a Bruselu. Namísto toho, aby jednoznačně podpořilo fungující kvalitní systém speciálních škol, které poskytují vzdělání podle potřeb jednotlivých žáků, namísto toho, aby předložilo těmto kritikům jasné argumenty, které prokazují opodstatněnost existence těchto škol, hází jim klacky pod nohy. V běžné škole je až 30 žáků, v praktických je ve třídě maximálně 14 žáků. Děti s lehkým mentální postižením zde zažívají pocit úspěchu. Myslíte si, že ho budou zažívat v narvané třídě, kde budou spolu s dětmi s různými specifickými poruchami učení a chování, s dalšími, které budou mít různý stupeň a druh postižení, nějaké to mimorádně nadané a pak žáci běžní? Díky speciálním školám není v České republice prakticky – na rozdíl od států, které nám tak nezískně radí – negramotnost. Žáci dokončují vzdělání a mohou se vyučit, což jim umožňuje najít uplatnění na pracovním trhu. Základní školy samostatně zřízené pro žáky s LMP, tedy lehkým mentálním postižením, bývají velmi dobře vybavené demonstračními učebními pomůckami a didaktickou technikou. Pro vzdělávací oblast člověk a svět práce mívají k dispozici odborné učebny, kovodílnu, dřevodílnu, pracovny pro šití a plétení, cvičné kuchyňky, univerzální dílny, pozemky, skleníky, kde probíhá praktická příprava žáků. To na základních školách chybí.

Učitelé základních škol praktických a dalších speciálních absolvovali ne nějaký rychlokurs za pár hodin, ale pětileté studium speciální pedagogiky. Abych byla správně pochopena, v žádném případě nesnižuji kvalitu učitelů na školách hlavního proudu. Naopak. Jsou to vynikající profesionálové, ale mají jinou specializaci. Nejsou méně vzdělaní, ale jsou jinak kvalifikovaní, nemají vzdělání a praxi v oboru speciální

pedagogika. A bohužel Ministerstvo školství ani vzdělávací instituce včas nezareagovaly na zvýšenou potřebu speciálních pedagogů a psychologů. Asistent pedagoga to nespásí. Za prvé jsou tak mizerně placeni, že se do této práce nehrnou, za druhé je jich naprostý nedostatek a za třetí požadavky na jejich vzdělání neodpovídají tomu, co by mělo být náplní její činnosti. Ke střední škole mají jen doplňkové pedagogické minimum.

Na školy také dolehne další administrativa. Vzroste počet individuálních vzdělávacích plánů. A poradenská pracoviště? Pokud se nepodaří přjmout další poradenské odborníky, bude hrozit kolaps poradenství, nestíhání zákonných termínů, formalismus, který logicky zasáhne i školy. Už teď tím, jak jim narostl počet úkolů, objektivně nestíhají a pracují na hranici možností. Nedivím se, že se někteří chystají odejít. A to tu ještě není spuštění tohoto nepromyšleného kroku.

Takže na závěr. S inkluzí od září 2016 nesouhlasí kraje, školy, speciální pedagogové, pracovníci poraden a speciálních center a ani velká část rodičovské veřejnosti. Rizik je příliš mnoho. Navíc nebyl dán žádný čas na pilotní ověření nového systému vzdělávání ani na zpracování nově upravených školních vzdělávacích plánů. Základní školy praktické stejně jako další speciální školy tady přitom mají své místo. Uvést celý fungující vzdělávací systém do právní, finanční a odborné nejistoty je hazardem se vzdělaností a povede to k devalvaci veřejného školství. Proto vás, vážení kolegové, vážené kolegyně, žádám o podporu mých pozměňovacích návrhů, zvláště pozměňovacího návrhu na odložení § 16 o dva roky, aby byl alespoň čas na pilotní ověřování a jeho zajištění personální, odborné i ekonomické. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, paní poslankyně, a prosím k mikrofonu pana poslance Karamazova. Prosím, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládaná novela obsahuje tři podstatné změny – povinné předškolní vzdělávání, povinná část přijímacích zkoušek na střední školy a povinná maturita z matematiky, tedy samé povinnosti. Pokusím se vyjádřit názor na všechny tyto povinnosti a vysvětlit svoje dva pozměňovací návrhy týkající se povinného předškolního vzdělávání a povinné maturity z matematiky.

Povinný rok předškolního vzdělávání má za cíl řešit problém, který neexistuje, aby zakryl neschopnost řešit problém, který existuje, ale je politicky velmi citlivý. Devadesát procent pětiletých dětí navštěvuje poslední rok mateřské školy. Vláda však chce, aby jich bylo sto procent, a také chce stoprocentní kontrolu nad nimi. Jistě, vládní návrh míří na děti ze sociálně znevýhodněného prostředí. Silně však pochybuji, že nových nástrojů bude využíváno účelněji a aktivněji, než tomu bylo doposud, i když bych se zde samozřejmě rád mýlil. Navrhovaná změna pouze vytváří tlak na rodiče preferující individuální vzdělávání svých dětí. Stát si tím uzurpuje další část výchovy, aniž by za to nabídl něco na opětku. Děti se více nenaučí, nebudou lépe připravené, nic takového. Jen příbude nepotřebné státní regulace a samozřejmě také hromada papírování pro rodiče a mateřské školy, ze kterých vláda udělá hlídace

rodičů. Asi to vládu bude šokovat, ale pokud chce snížit počet odkladů nástupů do školy, tak ať zpřísní pravidla pro odklad, a pokud chce zatlačit na rodiče ze sociálně znevýhodněného prostředí, tak k tomu existují povolanější orgány veřejné moci než mateřské školy. Ty mají sloužit k výchově dětí, ne rodičů.

Dámy a páновé, první povinnost tedy jednoznačně odmítám a můj první pozměňovací návrh tuto povinnost ruší.

Problematická je také druhá navrhovaná povinnost – jednotné přijímací zkoušky na střední školy. Na jednu stranu bych opravdu uvítal skutečně reprezentativní testy, které řeknou, jak na tom žáci po základní škole jsou. Asi by takový trest mohl mít i formu přijímacích zkoušek na střední školy, ale spolu s tím by také mělo být řečeno, že žáci s výsledky pod určitou hranicí nemají na maturitní obory. Kraje jako hlavní zřizovatelé středních škol k takovému kroku nikde nepřistoupili a pravděpodobně ani nepřistoupí a samotné školy to také neudělají a ani se dobrovolně nesloučí, nebo dokonce nezruší. Střední školy nakonec snižují laťku, aby si slabší žáky udržely, což se nakonec přelévá i k nám na vysoké školy.

Místo srovnávacího výstupu jsou v návrhu novely jednotné přijímací zkoušky, které mají tvořit minimálně padesát procent hodnocení. Navzdory pěkným slovům z dílny autorů návrhu nevidím praktický přínos. Kvalitní školy s převisem žáků mají roky zkušeností s výborem a vlastními testy, a proto jim nový systém nic nepřinese.

Školy s menším zájmem žáků budou dále hledat cestu, jak zaplnit své třídy a přijmout co nejvíce žáků. Ať už sníží laťku pro přijetí na nejnižší úroveň, nebo zapojí čistě formální vlastní část zkoušky, nic se oproti současnemu stavu nezmění. V takovém případě nenalézám přínos této části novely pro naše školství.

Vážené kolegyně a kolegové, jednu opravdu velkou pochvalu si Ministerstvo školství a paní ministryně za předloženou novelu přesto zaslouží. Konečně se napravuje zcela zásadní nedostatek stávající podoby státních maturit, kdy současní maturanti musí vedle povinné češtiny volit mezi cizím jazykem a matematikou, jako kdyby obojí nebylo důležité. Zavedením povinné maturity z matematiky se konečně naplňuje základní smysl státních maturit, stanovení minimálního rozsahu znalostí, kterými každý maturant musí disponovat a které školy musí vyučovat. Nedívejme se proto na tuto část novely školského zákona jako na nějakou převratnou novinku, ale naopak jako na odstranění chyby pramenící snad z nedostatku odvahy přijmout nepopulární, ale nutnou změnu minulosti. Protože přesně takovou nutnou a potřebnou změnu maturita z matematiky je. Samozřejmě že zavedení třípředmětové státní maturity není samospásné řešení, ale vytváří důležitý stabilizační prvek pro náš vzdělávací systém. Výsledkem má být student, který bude ovládat češtinu a cizí jazyk a který bude připraven samostatně analyzovat a řešit nejen teoretické úlohy, ale především reálné problémy.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vládní návrh novely je prezentován tak, že zavádí povinnou maturitu z matematiky. Ve skutečnosti pouze zakotví, že nařízení vlády stanoví obory, pro které bude matematika povinná od školního roku 2020/2021. Vláda přitom může stanovit všechny obory tak, jak byly navržené, ale třeba také jen jeden, nebo v absurdním případě dokonce žádný. Další obory mají být do aktualizací vládního nařízení – snad – ve školním roce 2023/2024. Schváleně říkám slovo snad,

protože to není nikde zakotveno a pouze to vágně slibuje důvodová zpráva. K tomu mají být ještě výjimky, například u oborů vzdělání skupiny umění a užité umění. A jaké další obory budou mít trvalou výjimku, to nikdo neví.

Vážené kolegyně a kolegové, ve svém pozměňovacím návrhu proto chci zavést matematiku jako skutečně povinný předmět. Namísto výjimky z výjimek a s další výjimkou navrch chci stanovit jasné a určité pravidlo: maturita z matematiky bude skutečně povinná. Pro obory, kde je třeba upravit rámcové vzdělávací programy a školní osnovy, by nařízení vlády stanovilo konkrétní termín od jarního zkouškového období 2021. Pro obory, jejichž studenti jsou již dnes rádně připravováni a teoreticky by mohli maturovat z matematiky hned, by byla matematika povinná od jarního zkouškového období 2018. Neexistuje totiž jediný důvod, proč by třeba gymnazisté neměli maturovat ze tří předmětů od roku 2018. Měli by tedy plné dva roky na jakousi adaptaci.

Ještě ke zmíněné výjimce pro umělce. Důvodová zpráva předkládané novely hovoří o oborech umění a užité umění a jejich specifickosti. Otevřírá tím ale Pandořinu skříňku pro erozi celého konceptu povinné maturity z matematiky. Pokud nejde jen o úlitbu kultuře, tak v čem je jejich obor natolik specifický, že mají mít výjimku, kterou nebudou mít například budoucí zdravotní sestřičky nebo pracovníci v sociálních službách? Další a další obory by přece také mohly chtít výjimku, jistě by si ji "přesvědčivě" odůvodnily. Nikde není sebemenší garance, že tomu vláda nepodlehne.

Dámy a páновé, maturita za tří předmětů je minimálním základem, které české školství potřebuje. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji, pane poslanče. Další v pořadí je paní poslankyně Putnová, která zde není přítomna, tudíž její přihláška propadá, to samé paní poslankyně Černochová, paní poslankyně Maxová. A nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Nohavovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, ve svém příspěvku se zaměřím na tu část novely, která pojednává o předškolním vzdělávání.

Novela zákona nově zavádí povinné předškolní vzdělávání v posledním ročníku mateřské školy. Vzdělávání v mateřských školách v České republice patří k nejlépe propracovaným, ale povinnost předškolního vzdělávání dosud v České republice není na rozdíl od jiných států, které mají povinné předškolní vzdělávání i od tří let věku dítěte. Například mohu uvést Maďarsko. Návrh MŠMT vítám. Novela zavádí povinné předškolní vzdělávání, ale nezavádí povinnou docházku. Neznámená to rozšíření povinné docházky, povinné školní docházky na deset let, jak zaznívá v rozpravě. A to je rozdíl. Docházka do mateřské školy zůstává ve stejném režimu jako nyní. Stačí omluva od rodičů, nebude se vyžadovat žádné lékařské potvrzení. I dnes rodiče musí dítě omlouvat. Cílem je dětem pomoci nastartovat jejich vzdělávací kariéru. Ne každé dítě bohužel má dostatečnou podporu ze svého rodinného a sociálního zázemí. Od zavedení povinného posledního ročníku se očekává i snížení počtu odkladů.

Povinný předškolní ročník dle návrhu se bude moci odehrávat v mateřské škole, v přípravné třídě základní školy, v zahraniční škole na území České republiky a další formou je i možnost individuálního vzdělávání. Bude na rodičích, jaký způsob zvolí. Pokud zákonný zástupce dítěte, pro které je předškolní vzdělávání povinno, v odůvodněných případech zvolí individuální vzdělávání, je povinen toto oznámit řediteli mateřské školy, kam bylo dítě přijato. Nejsem zastánce individuálního vzdělávání, ale není zřejmě šance ho ze zákona vyjmout, a proto navrhuji ve svém pozměňovacím návrhu jeho zpřísňení. Původní návrh sice řeší případ, kdy rodiče se školou nespolupracují a nenechají u dítěte ověřit úroveň osvojených očekávaných výstupů, jednoduše řečeno nenechají dítě přezkoušet, vůbec ale neřeší situaci, kdy rodiče formálně přezkoušení umožní a dítě vzhledem k úrovni individuálního vzdělávání při přezkoušení zcela neuspěje, a tedy se zjistí, že to individuální vzdělávání je natolik nekvalitní, že neplní svůj účel, a dítě tak nebude splňovat základní podmínky pro přijetí do prvního ročníku základní školy.

V novele navrhoji nad rámec původního návrhu, obdobně jako je to řešeno u školní docházky v § 41 odst. 7 písm. c), kde je ukončení individuálního vzdělávání vázáno i na propadnutí, což pochopitelně u předškolní výchovy nepřichází v úvahu, navrhoji doplnit možnost ukončení individuálního vzdělávání pro jeho nedostatečnou kvalitu. V uvedené souvislosti je podstatné, i jaké kvality předškolní přípravy by mělo být dosaženo. Pokud by tato úroveň, která má být přezkoušením ověřena, nebyla nijak stanovena, bylo by možno tento institut zneužít a postup ředitele i rodičů by byl nepřezkoumatelný.

Proto navrhoji doplnění odstavce 4 o text: nebo nebude dosaženo alespoň minimálně očekávané úrovně vzdělávání dle rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání. Takže odstavec 4 by zněl: Ředitel mateřské školy, kam bylo dítě přijato k předškolnímu vzdělávání, ukončí individuální vzdělávání dítěte, pokud zákonný zástupce dítěte nezajistil účast dítěte u ověření podle odstavce 3, a to ani v náhradním termínu. A já doplňuji: nebo nebude-li při přezkoušení dosaženo alespoň minimálně očekávané úrovně vzdělávání dle rámcového vzdělávacího programu pro předškolní vzdělávání. Na základě praxe jsem přesvědčena, že toto zajistí ředitel školy alespoň minimální možnost ovlivnit kvalitu individuální předškolní výchovy, protože bez této úpravy by ředitel nekvalitní individuální předškolní vzdělávání nemohl ukončit.

Je to tedy jakási pojistka. Jsem názoru, že je lepší ukončit individuální vzdělávání, pokud se zjistí, že je něco v nepořádku, než to nahlásit na sociálku, jak mi bylo sděleno při projednávání pozměňovacího návrhu zástupci MŠMT na mou otázku, co budeme dělat, pokud individuální vzdělávání nesplní svou funkci. Hlášení na sociálku opravdu nepovažuji za dobré řešení. Žádám tedy o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. V podrobné rozpravě se ke svému pozměňovacímu návrhu přihlásím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Hubáčkovou. Připraví se paní poslankyně Dobešová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Hubáčková: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, paní ministryně, kolegyně, kolegové, domnívám se, že novela představuje celkem zdařilý pokus o zásadní krok ke zkvalitnění vzdělávací soustavy. Obsahově se soustředí na řešení dvou vleklých problémů regionálního školství a za výrazně pozitivní považují to, že konečně se začíná s řešením na vstupech do vzdělávacích stupňů na rozdíl od dosavadní praxe, kdy se řešení hledalo až na výstupu. Velmi důležité je zde to, co je skryto v podtextu celé novely, že si stát konečně uvědomuje svou úlohu řešit poptávku po smysluplném vzdělání. Obdobně lze hodnotit i požadavek na jednotné přijímací zkoušky uchazečů o maturitní obory studia. Hlasem zdravého rozumu promlouvá i snaha o určité vyrovnaní vzdělávacích šancí před nástupem do základní školy zavedením povinnosti předškolního vzdělávání.

Zaznívají zde námitky, že novela omezuje svobodu jednotlivce a lidská práva, a já naopak připomínám základní funkce vzdělávací soustavy. I když zavedení povinného předškolního vzdělávání není zdaleka řešením všech problémů, patří mezi opatření považovaná ve většině Evropy za účinná.

Problémy, které vidíme v souvislosti s jeho zavedením, se týkají poněkud velkého optimismu čísel, a to ve vaší důvodové zprávě ohledně kapacit mateřské školy. Pokud si dobře vzpomínám, v roce 2014 byl uváděn deficit míst 56 tisíc, a proto byl zřízen fond na rozvoj kapacit mateřských a základních škol. Vypadá to, že funguje naprostě zázračně, protože jestliže stoupne v roce 2017 počet dětí o 11 500 při souběžném poklesu populace ve věku 3–5 let o téměř 30 tisíc, pak by mě zajímalo, jak došlo Ministerstvo školství k závěru, že v mateřských školách bude přebývat 60–76 tisíc míst. V tuto chvíli z toho vychází, že mezi rokem 2014 a rokem 2017 narostou kapacity o 100 tisíc míst.

Druhým zmiňovaným opatřením na vstupu je zavedení jednotných přijímacích zkoušek pro přijímání ke studiu v maturitních oborech. Je zřetelně rozumnější vytřídit uchazeče předem než rozputat na závěr genocidu maturantů, jak to probíhalo letos. Samo zavedení povinné maturity z matematiky je v době technologií více než potřebné, pokud nechceme být jenom národem pasivních uživatelů dovážených technologií. V této části novely lze kladně hodnotit rozložení nutných opatření do přiměřeného času a velmi citlivé vynětí uměleckých oborů.

Jenom lituji, že obdobně citlivě se nepřistupuje k problémům integrace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Nejostudnější je § 16. Domnívám se, že základní škola se všemi podpůrnými opatřeními současný stav nenahradí. Učitel bude muset udělat a sledovat individuální vzdělávací plány, rozhodnout a zajistit podpůrná opatření, vymyslet další individuální vzdělávací plány pro mimořádně nadané dítě, sledovat práci asistenta, nehledě na to, že jistě ruší jenom svou přítomností i komunikací s dítětem. A to nemluvím o nutné spolupráci s poradenskými zařízeními a vedením školy. Stává se, že asistent sám pracuje s dítětem mimo třídu bez dohledu učitele, a to je úplně scesteňné a výsledky tomu odpovídají. Dále musí hodnotit práci ostatních, možná i ukázněných dětí, vyložit látku, vyhodnotit hodinu a další běžné povinnosti. Do toho chce několik dětí na WC, pít, pod lavicí trápit mobil a celé toto divadlo se musí zdokumentovat pro případné kontroly. Mám pocit, že se tady stává už skoro zvykem ve všem, co funguje, že musí být náhle jinak.

Návrat ke společnému vzdělávání považuji za skok zpět. Už teď vede ke zřizování soukromých zařízení a povede k ještě větší segregaci dětí, které nestihají, a to naprosto bez ohledu na etnikum. Celá legrace a obchod s podpůrnými pomůckami bude stát ve výhledu docela dost financí. Ti, kteří dosud nechápali význam vzdělání, rozhodně na tom nebudou při společném vzdělávání lépe a zbytek dětí bude trudit na příležitostech. Speciálních pedagogů s praxí a opravdovou kvalifikací bude málo a mnozí si najdou uplatnění jinde.

Tak trochu navíc je do této novely začleněn § 172a o zřízení Národní rady pro vzdělávání, i když není to nic proti ničemu a v podstatě se jen něco zřizované nahodile ad hoc zřízuje zákonem.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji paní poslankyni a nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Dobešovou. Přípraví se pan poslanec Laudát.

Poslankyně Ivana Dobešová: Vážená paní předsedající, dámy a páновé, dobrý podvečer. Dovolte mi, abych i já se vyjádřila k sněmovnímu tisku 611 v obecné rozpravě. Nechci se dotýkat novely školského zákona jako takové, ale ráda bych se zmínila o záležitosti maturitní zkoušky z matematiky jako povinného maturitního předmětu.

V novele zákona je dána vybraným oborům, které jsou vyjmenovány v nařízení vlády, povinnost maturovat čtyři roky poté od 1. září 2016. Já se domnívám, že takto zvolený krok k dosažení povinné maturitní zkoušky není správným postupem. V současné době v České republice je přibližně dvě stě rámcových vzdělávacích oborů, které jsou ve vzdělávací soustavě zařazeny. Tímto krokem v novele se dostaváme k tomu, že pouze některé vyjmenované obory mají zařazeny do společné části maturitní zkoušky povinný předmět matematiku.

Myslím si, že záměr je to dobrý. Myslím si, že důvodová zpráva také říká, že v dalším postupném kroku bude tento předmět zařazen i do jiných dalších oborů. Myslím si ale, že z hlediska strategického je tento krok nešťastný. V současné době je v nabídce středních škol daleko více nabízeno oborů nebo počet míst, než je počet uchazečů. Jsou střední školy, které v maturitních oborech jsou naplněny ze 60 %. A já, protože jsem ve funkci ředitelky školy už šestnáct let, přesně vím, jaká je rozhodovací strategie žáků, budoucích studentů střední školy, ale i rodičů. Není to: udělejme všechno pro to, abych dosáhl svého nejvyššího stupně vzdělání v daný moment maturitní zkoušky. Je to: jdu cestou nejmenšího odporu dosažení maturitní zkoušky. A příznejme si na rovinu, že vyjmenujeme-li v nařízení vlády obory, ve kterých bude povinná maturitní zkouška, tak tyto maturitní obory stavíme svým způsobem do hendikepu při výběru, protože jistě se v těch 160 dalších najdou příbuzné obory bez povinné maturitní zkoušky z matematiky, a tudíž studenti téměř dosáhnou podobného cíle při daleko nižší snaze.

Rozumím tomu kroku, proč byl takto učiněn. Ve zbývajících rámcových vzdělávacích programech prostě matematika není dopracována v takovém počtu

vyučovacích hodin, aby mohla být odmaturována v té první fázi. Ale myslím si, že si ministerstvo neuvědomilo, jak se chová vlastně v přirozeném prostředí uchazeč o studium na střední škole. Dám vám příklad jednoho oboru, který je zařazen právě do toho výčtu nařízení vlády, je to maturitní obor agropodnikání. Tento obor už v současné době má pět maturitních předmětů – tři profilové, tedy té odborné části, a dva ve státní. Přidáme mu tedy šestý – matematiku. Takový student ale v podstatě dostane úplně stejný certifikát jako student gymnázia, který v současné chvíli maturuje pouze ze čtyř maturitních předmětů a z toho – a teď mě poslouchejte dobrě – ve státní i profilové části může maturovat ze stejných předmětů, tedy vlastně ze dvou předmětů. A my říkáme, že oba tito studenti mají naprosto shodnou maturitní zkoušku. U studentů odborných škol se jeden předmět profilové maturitní zkoušky většinou skládá jako soubor z několika dílčích předmětů, které student studoval v průběhu studia. Tudiž vezmu-li jeden odborný předmět, může se skládat klidně z předmětů pěti. Tedy snažíme se v tuto chvíli srovnat, přeženu-li to, hrušky s jablkami a očekáváme, že nám vyjdou jablka.

Musím přiznat, že v době, kdy my říkáme, že potřebujeme podporovat technické a přírodovědné předměty, dostáváme paradoxně tyto technické a přírodovědné předměty do hendikepu. Vlastně říkáme, že budou daleko náročnější, a ony jsou a budou tedy ještě náročnější než na jiných oborech, a tudiž z logiky věci studenti nebudou v první řadě vyhledávat tyto obory.

Vracím se opět k oboru agropodnikání. Agrární komora v jednom okrese udělala průzkum, kolik zaměstnanců budou podniky v okrese potřebovat do roku 2020 vyměnit. Dostali odpovědi pouze od sedmnácti respondentů a k tomu ještě části dalších a vyšlo jim nepředstavitelné číslo – do roku 202 pouze v jednom okrese bude potřeba vyměnit 764 zaměstnanců. Většina z nich s maturitní zkouškou. Vezmu-li že v tomto okrese vychází v průměru ročně kolem třiceti absolventů střední školy se zemědělským oborem, tak je to skoro nezvládnutelné. A my ještě říkáme, že tyto obory postavíme do hendikepu.

Já prosím, abyste vzali v úvahu tato fakta, která se snažím zde přednést, a v momentě, až budete hlasovat o mého pozměňovacím návrhu, který bych ráda načetla v podrobné rozpravě, mě v mému záměru snížit počet maturitních oborů s maturitní zkouškou z matematiky podpořili. Všem vám děkuji, těm z vás, kteří jste vydrželi věnovat pozornost mé řeči, a v podrobné rozpravě načtu můj pozměňovací návrh. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Dámy a pány, přeji pěkný podvečer. Než budeme pokračovat v rozpravě, přečtu dvě omluvenky. Po 18. hodině ze zdravotních důvodů se omlouvá dnes pan poslanec Karel Pražák a dále od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Marek Černoch.

Dále přihlášený do rozpravy je pan poslanec Laudát, připraví se paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Původně jsem myslel, že bych tady začal recitovat libanonskou poezii, abych to oživil v rámci vzdělání, když jde o vzdělání, ale byl jsem tady varován, že by mi mohlo jít o zdraví, tak se zdržím těchto kroků.

Já bych tady jenom velice stručně okomentoval několik pozměňovacích návrhů, které nejsou mou prací, ale vzhledem k tomu, že program Sněmovny se stal zcela nevzýpystatelným, tak dvě moje kolegyně, které tady chtěly už včera načítat pozměňovací návrhy, se musely dneska ze závažných důvodů omluvit. Tudíž přijměte, byť na ně samozřejmě by byl pohled významně lepší.

Prosím, v systému máte tisk, nebo pozměňovací návrh pod číslem 3480 k tomuto tisku. Je to pozměňovací návrh paní docentky Putnové. Týká se českých škol bez hranic. Nebudu čist jednotlivé dílčí, protože se jedná o velice rozsáhlý materiál, jenom krátce k tomu. Cílem toho pozměňovacího návrhu je podpora přibližně dvou milionů českých občanů nebo cizích státních občanů českého původu v zahraničí a prezentace naší země v zahraničí prostřednictvím českých škol.

Jako české školy v zahraničí lze označit instituce či aktivity, které v zahraničí zabezpečují potomkům českých občanů zachování znalosti českého jazyka a českých reálií. Konkrétně jde zejména o devět českých škol bez hranic, které jsou zároveň krajanskými spolkami koordinovanými českým občanským sdružením Česká škola bez hranic. Hlavním cílem je výchova česky mluvíci mladé generace vyrůstající v zahraničí, která bude v dospělosti schopná nejen česky číst a psát, ale také si zachová povědomí o svých kořenech a pocit sounáležitosti s českým národem a s Českou republikou. Problémem je, a proto vznikl ten pozměňovací návrh, problém je, že tato záslužná činnost – to jistě nezpochybňujete –, která je svou podstatou veřejnou službou, nemá potřebné právní zakotvení ani stabilní zdroje.

Navrhovaná právní úprava se týká tedy institucionálního zakotvení české školy bez hranic v systému vzdělávacích institucí České republiky jako zařízení, jež vzdělávají zejména zájmově zejména děti české či českých rodičů či s českými předky v českém jazyce a reáliích České republiky. Za druhé stanovuje těmito institucemi podmínky pro činnost zajišťující jejich kvalitu. Za třetí stanovuje se povinnost MŠMT a Ministerstvu zahraničních věcí podporovat tyto instituce v rovině materiální i metodické. Zajišťuje se předvídatelné financování těchto zařízení, které je založeno nikoliv na normativním, avšak na nákladovém principu, přičemž spoluúčast zařízení je nejméně 50 %. Doufám, že potom ve třetím čtení, a moc na vás apeluju, abyste toto podpořili, protože kdykoliv přijedete – a cestujete všichni velmi hodně – do zahraničí a narazíte tam na českou stopu, ať už takovou, či onakou, tak vždycky vám zatluče srdíčko a určitě jste hrđí, že tam fungujeme, a čím více tím lépe.

Další je pozměňovací návrh paní docentky Putnové, docenta Zlatušky, Simeona Karamazova, Augustina Sylora, Ninu Novákové, Jiřího Miholy – zdůrazňuji Jiřího Miholy, přál si to – Martiny Berdychové, Františka Váchy, také docenta, Bohuslava Svobody, také docenta, který máte v systému pod číslem 3688. Zase tady nebudu čist konkrétní úpravy, jenom krátce. Jedna část se týká návrhu, který umožní individuální vzdělávání i na druhém stupni základních škol v zásadě za stejných podmínek jako v současné době na stupni prvním, s výjimkou zvýšeného požadavku na vzdělání

osoby, která bude žáka vzdělávat. Myslím, že negativně se tady vůči tomu vymezovala paní kolegyně Semelová. A dále k dalším bodům dvě a tři. Není pochyb o tom, že vzdělávání je výkonem veřejné správy, a to bez ohledu na to, zda je uskutečňováno ve škole zřízené veřejným, či soukromým zřizovatelem. Stát tedy odpovídá za jeho kvalitu bez ohledu na osobu poskytovatele, a to dokonce i v případě, že neprobíhá ve škole, ale mimo ni na základě individuálního vzdělávání. Další velice podrobné zdůvodnění tohoto návrhu máte v tom pozměňovacím návrhu, kterého je důvodová zpráva samozřejmě součástí. (V sále je velmi hlučno.)

Dále máte v systému pozměňovací návrh paní Mgr. Ninu Novákové pod číslem 3676, kde se rozšiřují obecné cíle vzdělávání. Jedná se zejména o to, že obecnými cíli by mimo jiné byl i rozvoj osobnosti člověka... (Odmila pro hluk v sále.) Můžu poprosit, aby...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Samozřejmě. Zjednávám klid, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Rozvoj osobnosti člověka, který bude vybaven poznávacími a sociálními způsobilostmi, mravními a duchovními hodnotami. Dále získání všeobecného vzdělání nebo všeobecně odborného vzdělání, pochopení a uplatňování zásad demokracie a právního státu, základních lidských práv a svobod atd. Pochopení a uplatňování principu rovnosti mužů a žen ve společnosti, za další utváření vědomí národní a státní příslušnosti, pochopení a osvojení zásad a pravidel vycházejících z evropské integrace pro soužití v nadnárodním i mezinárodním měřítku, poznání světových kulturních hodnot a tradic, utváření respektu k etnické, národnostní, kulturní, jazykové a náboženské identitě každého, pochopení a osvojení evropských kulturních hodnot a tradic humanismu vycházející z duchovního odkazu antiky a křesťanství, získávání a uplatnění znalostí o životním prostředí a ochraně atd. A pak tam následuje to... Máte zase velmi podrobné zdůvodnění.

Další je návrh, který máte v systému pod číslem – opět kolegyně Ninu Novákové – pod číslem 3677. Zase řeknu, čeho se to zhruba týká. Návrh vychází z povinnosti rodičů zajistit vzdělávání svých dětí a zároveň z Ústavou garantovaných práv o tomto vzdělávání rozhodovat. Jediným praktickým omezením rodičovských práv je povinná školní docházka, která je zákonem určena na devět let počínaje školním rokem. Právo na předškolní vzdělávání, které je aktuálně zaručeno poslední rok před nastupem do základní školy, je v praxi garantováno obcí, kde má dítě trvalý pobyt, považujeme za prospěšnou službu státu vůči rodině. Považujeme rovněž za pozitivní záměr posunout hranici státem garantovaného předškolního vzdělávání na čtyři, případně tři roky věku dítěte. A dále tam máte zdůvodnění.

A poslední pozměňovací návrh máte v systému – opět poslankyně Ninu Novákové, který si osvojuji – pod číslem 3678. A zase cílem návrhu je posílit vědomí spoluodpovědnosti žáků a studentů na úspěšném průběhu vzdělávacího a výchovného procesu ve školách, podpořit občanské vzdělávání žáků a studentů, posílit atmosféru vzájemné spolupráce všech, kteří ovlivňují prostředí na konkrétní škole. Týká se –

aby vlastně podněty orgánů žákovské a studentské samosprávy se zabývala také školská rada, aby byla zajištěna zpětná vazba, tudiž aby žáci brali i za své, že škola je i jejich institucí, kam nejsou nuceni chodit, ale kde se také rozhodují o tom, diskutovat, dávat návrhy, případně spolurozhodovat.

Takže tolik jenom ve stručnosti, kvalifikovaně si prosím přečtěte detaily v těch pozměňovacích návrzích, v důvodových zprávách, které jsou zpracovány velmi precizně. Já doufám, že je ve třetím čtení podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku, pan poslanec Brázdil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Já se obávám, že možná bych se po paní kolegyni Černochové už nedostal ke slovu, tak jenom jednu technickou záležitost. Slyšel jsem, že v této novele je řešena i inkluze do první i do druhé třídy. (Hlas v sále: Není.) Není, tak dobré, tak jsem se spletl, nicméně přesto. Přesto bych se chtěl zeptat – víte, učitelé v současné době jsou spíš perzekvování těmi dětmi. Nadávají jim, vyhrožujou, dělají různé věcičky na faceu a podobně. Má učitel dneska nějakou možnost nebo hrance, kam až může zajít ve výchově toho děcka? Ne ve výuce, tam má asi pravidla, ale ve výchově. Jsou nějaká pravidla daná pro učitele, jak se můžou zachovat vůči takovému dítěti? Můžou ho zaškudlit, můžou ho nějak fyzicky umravnit? Je to otázka – já nevím, asi nedostanu odpověď, ale byla to jenom technická poznámká. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Jestliže paní ministryně nebude reagovat, dám slovo paní poslankyni Černochové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobrý večer, pane místopředsedo, tak jsme tady zase ve stejné sestavě. Dámy a pánové, já si myslím, že tak jak bylo řečeno ve filmu Forrest Gump, když se rozhodl koupit, resp. převést na rodinu Bubba Gumpa ten svůj podnik, tak řekl: Tak, a o krevetách už vím úplně všechno. Já si myslím, že by to mohlo platit o vás, že o školství na Praze 2 už toho víte docela dost. A já bych vám tady chtěla poděkovat za tu včerejší trpělivost, za to, že jste mě vyslechli, a myslím si, že z toho, co tady včera zaznělo, bych na vás chtěla apelovat ještě jednou v jedné věci, kterou zopakuji z toho včerejška.

Jed'te se opravdu mezi druhým a třetím čtením v rámci návštěvy vašich regionů podívat do těch mateřských školek, sejděte se s těmi ředitelkami, sejděte se s tím pedagogickým sborem, zeptejte se jich na názor, co si o tom myslí. Neříkám to, že bych vám chtěla dávat domácí úkol, ale skutečně je to obrovský zásah do toho, co se do současné chvíle v našem školství odehrávalo, a myslím si, že to není změna k lepšímu. Nechci tady opakovat ty věci, které jsem tady říkala včera, ani nechci zdržovat, ale bud'te prosím tak hodní a využijte toho, že jako poslanci tu možnost máte, že ten příští týden je vlastně výborový, nebudete určitě zasedat každý den

v Praze, ale najděte si tu chvíli, když nebudou jarní prázdniny, a jed'te, jed'te v rámci svých regionů do mateřských školek a promluvte si s těmi lidmi.

A jedna prosba na paní ministryně školství. Skutečně si myslím, že by bylo vhodné ještě to vrátit k přepracování, tak aby skutečně některé ty věci, které jsou obsaženy v pozměňovacích návrzích, byly přímo v tom zákoně, protože je to i vizitka Ministerstva školství. A tady po odchodu pana Chládka se spousta ředitelů a ředitelek opravdu radovala z toho, že tam příšla nová paní ministryně Valachová, a my jim teď tímto zákonem bereme tu naději. Já jako opoziční politička bych mohla být vlastně ráda a mohla bych si říkat jo, tak je dobré, že paní Valachová nemá podporu pedagogických pracovníků. Ale mě to netěší z toho důvodu, že já jsem taky starostka, která prostě v roli zřizovatele bude muset to neumětelství, které v tom zákoně je, řešit v praxi.

Takže ještě prosím všechny o to, aby přemýšleli, jestli skutečně touhle formou chceme měnit naše školství. Já si myslím, že to je špatně. A stejně tak, zmiňoval to tady už kolega Brázdil, není to v tomto zákoně, ale souvisí to samozřejmě s těmi novými normami, protože je to v té preambuli. Měla by se přehodnotit inkluze a měli by úředníci Ministerstva školství nenavrhovat paní ministryně další a další experimenty, které se projeví negativně v tom systému. A já si myslím, že nejlepší řešení by bylo, pokud by se skutečně zvedly finanční prostředky samotným školám, a ty školy moc dobře vědí, moc dobře vědí, na co ty peníze budou potřebovat. Já jsem tohle udělala na Praze 2, že jsem nabídla ředitelům, jestli chtějí na základních školách mít speciálního pedagoga nebo jestli chtějí mít psychologa. Každá škola na Praze 2, a je jich deset základních, má tuhle možnost, každý ředitel. Někdo to kombinoval i dvěma úvazky. Tím jsem si ověřila, že jsou to manažeři, jsou to lidé, kteří znají situaci v té své budově a vědí, co je pro děti, které tam procházejí výchovným procesem, to nejlepší. Nejlíp to samozřejmě vědí rodiče, ale těm v tomto návrhu krademe jejich děti.

Takže prosím ještě jednou a apeluji na vás všechny – vyražte do svých regionů, mluvte s těmi profesionály, a paní ministryně, zastavte ty experimenty, nenechte si od svých kolegů nakukávat věci, které jsou nesmyslné. Jezděte i vy častěji mezi odborníky a pedagogy, protože jsou to lidé, kteří vám stále ještě důvěřují.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Mám zde faktickou poznámkou pana poslance Zlatušky, připraví se pan poslanec Hovorka.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, já bych technicky jenom upozornil na to, že pokud budou pozměňovací návrhy přijaty, tak se stanou součástí zákona, zatímco teď, kdyby se postupovalo podle kolegyně Černochové, by byly pouze součástí návrhu zákona.

Ale spíš se mi jedná meritorně o to, když dávala apel na to, abychom si ve volném čase prohlédli školky a další. Já bych doporučoval, abychom si ve volném čase přečetli velice kvalitní kvantitativní údaje, které jsou v dnešním Deníku v rozhovoru s paní ministryní, která tam má skutečně oči otevírající údaje o té problematice inkluze z hlediska počtu škol, z hlediska počtu dětí, kterých se to týká,

s lehkým mentálním postižením. Z hlediska dopadů, které to má. Myslím, že jsou to kvalifikované podklady a rozhodně minimálně u toho, jak zde už od dvou kolegyně zaznělo kolem inkluze, že není potřeba se toho bát a není potřeba to vtahovat zpátky do tohoto zákona.

Ještě fakticky k tomu, co říkala paní kolegyně Černochová o psychologách. Psychology ve velkém pro školy zrušil ministr školství za vlády ODS a spol.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou poprosím paní poslankyni Černochovou. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Nevím, jestli mi pan profesor Zlatuška nechce rozumět, anebo mě neslyšel. Já jsem tady jasně říkala, že těch návrhů, které se týkají stejně věci, je tam víc. A že by bylo namísto říci, který z těch návrhů je natolik komfortní i do toho dalšího vzdělávacího systému, že by bylo zapotřebí se k tomu vrátit, aby se ted' neudělala jenom nějaká změna, protože ten návrh souvisí v tomto paragrafu s několika dalšími, které se týkají toho předškolního vzdělávání. Já jsem tady ani neříkala o tom, abyste si šli prohlédnout školky. Já jsem tady řekla, ať promluvíte s lidmi, kteří řídí předškolní zařízení, a ať slyšíte od nich názor. Protože jsou to lidé, kteří jsou skutečně v tomhle, při vší úctě k panu profesorovi, tak jsou ti, kteří třicet let se pohybují v tomto typu vzdělávání. Jsou to lidé, kteří znají problematiku velmi detailně.

A k inkluzi se vyjadřovat nebudu už vůbec, protože to není součástí tohoto zákona. Jenom bych doporučila panu Zlatuškovi prostřednictvím pana předsedajícího, aby si přečetl tři jiné články z minulého týdne.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přečtu omluvu, která ke mně dorazila. Do konce dnešního jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka.

S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Zlatuška.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, já bych jenom upozornil v okamžiku, kdy se tady paní kolegyně odvolává na zkušenosť třicet let staré – před těmi třiceti lety to školství fakt vypadalo jinak. A chápou, že je i mezi pedagogy řada sentimentálních vzpomínek na ty doby. Ale nebylo by dobré se zrovna tam vracet.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Ludvík Hovorka, rádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl zabývat § 16, to je právě inkluze, i když současný zákon to neřeší. Ale protože jsem dvanáct let dělal starostu obce a konzultoval jsem tyto věci se starosty, tak mají velké obavy

z naplňování povinností, které v podstatě jsou dány, resp. práv, která vyplynula z § 16 odst. 6, a to je, že děti, žáci a studenti se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vzdělávání, jehož obsah, formy a metody odpovídají jejich vzdělávacím potřebám a možnostem, na vytvoření nezbytných podmínek, které toto vzdělávání umožní, a poradenskou pomoc školy a školského poradenského zařízení.

Jaksi není problém s tím, aby děti, žáci dostali co nejširší možnosti, ale problém je ten, že zejména malé školy na menších obcích mají problém toto reálně naplnit. Proto si myslím, že v tomto zákoně, tak jak byl, řekl bych, velmi humánně postaven, aby všichni měli co nejlepší možnosti a začlenění, tak to neodpovídá realitě a možnostem zejména menších škol. Zejména těch, které jsou s počtem žáků 200, 250, si myslím, že není možné zajistit vzdělávání například dítěte, které má nějakou mentální poruchu. Uvědomte si, že takové dítě, že mu nebude stačit jenom asistent, ale že to dítě v tom vzdělávacím procesu dokáže také rušit ostatní žáky, a tím se samozřejmě zkomplikuje vzdělávání těch ostatních. Ted' třeba nastupují silnější ročníky, a dovedete si představit v takové větší třídě, pokud tam bude působit dítě s nějakou mentální poruchou, i kdyby mělo asistenta, nedovedu si představit jeho vzdělávání v normální, řekněme, třídě, nebo třídě, kde je 26 dětí plně schopných a to jedno dítě, které je s nějakou třeba i lehkou mentální poruchou.

Myslím si, že i pedagogická veřejnost na to upozorňuje, že je to problém zajistit na našich školách a že ty problémy inkluze jsou těžko řešitelné. Nelze vytvořit zvláštní třídy se speciálními vzdělávacími potřebami. Chybí materiální a prostorové zázemí. Žáci potřebují jiný režim, častější relaxaci, prostory pro psychologa apod. Možná ty prostředky, o kterých mluví paní ministryně, zajistí. Ale to není všechno. Je tady ještě ten jeden moment a to je vlastně působení té většiny, té třídy, a toho jednoho dítěte s tou poruchou. A teď myslím mentální. Protože si dovedu představit, že dítě, které je nějakým způsobem postižené zdravotně, má nějaký hendikep, tak se s ním dokáže s pomocí asistenta, s pomocí i těch ostatních dětí vyrovnat. Ale pokud se jedná o nějaký mentální hendikep, tak je to samozřejmě daleko složitější a těžší nejenom pro to dítě, ale především pro pedagoga. A samozřejmě i pro zbytek třídy.

Čili domnívám se, že tyto věci by měly být řešeny přiměřeně, a starostové zdůrazňuji, že budou mít obrovské problémy toto naplnit. A bude problém i s tím, aby pedagogická veřejnost byla schopna zajistit tyto požadavky § 16 odst. 6.

Stejně tak bych se chtěl ještě zmínit o postavení speciálních škol. V dnešní době pedagogická a poradenská centra prakticky odmítají jednoznačně dítě doporučit pro vzdělávání ve speciální škole. I děti s mentální retardací navrhují do zapojení do hlavního vzdělávacího proudu. Toto již dnes vede k poškození dětí samotných, kdy ty děti, které mají nějaké mentální postižení, propadají již v první třídě. Pokud to tak je, tak samozřejmě to dítě ztratí motivaci a je potom velmi obtížné ho vzdělat, i když by to třeba bylo docela dobré možné ve speciální škole. Speciální pedagogická poradenská centra vydávají pouze doporučující stanoviska, která si každá strana vykládá různě, a vznikají spory mezi rodičovskou veřejností a pedagogickou veřejností. A z důvodu nízkého počtu žáků speciální školy praktické se reálně omezují a zřejmě budou postupně zanikat. I když paní ministryně na školském výboru řekla, že to není pravda, že budou fungovat dál. Ale podle výkladu § 16 a toho, co se má připravit nebo co se má realizovat, tak je reálné, že děti ve speciálních třídách

nebo speciálních školách bude daleko méně. A samozřejmě můžeme se tady bavit o nějakém odkladu, dva roky tady zazněl návrh, nebo zazní v podrobné rozpravě. Paní ministryně říkala – kdybych to odložila o sto let, tak mi budou všichni tleskat. Já si ale myslím, že i pokud se to odloží o dva roky, tak ten problém za dva roky bude zhruba stejný.

Myslím, že možná jsou daleko větší možnosti v městských školách, kde samozřejmě jsou daleko větší školy, zřizovatelé mají daleko více prostředků než v těch menších školách na obcích, kde jsou počty dětí ve školách do 200, 250 dětí. Tam si myslím, že to bude velký problém, a proto si myslím, že by se mělo o těchto věcech jednat a napravit to, co už v zákoně relativně je, a měla by tam být nějaká přiměřenost k velikosti té školy a možnostem škol. To je můj praktický poznatek, který tlumočím na základě požadavku starostů, který mi přednesli a který já jsem i předal paní ministryně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Faktickou poznámku má paní poslankyně Marta Semelová, přípraví se pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych chtěla reagovat na pana kolegu Hovorku. Já s vámi, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, naprostě souhlasím, že nejlepší by bylo, kdyby byl zachován stávající systém, protože systém speciálního školství je opravdu fungující a pomáhá dětem, které to potřebují. To, že navrhují odložení o dva roky, tak v stávající situaci, kdy není vůle, aby se ustoupilo od toho § 16, tak alespoň se snažím, aby vznikl prostor pro nějakou širší diskusi, pro nějakou přípravu, pro proškolení jednak pedagogů, jednak přípravu dalších speciálních pedagogů, psychologů, asistentů, kteří, i když se do toho vrazí já nevím kolik peněz, tak prostě nejsou v stávající situaci. A věřím tomu, že kdyby se prodloužil termín alespoň o ty dva roky, že bychom byli schopni o tom diskutovat tak, aby se to v té podobě, v jaké to je, nakonec vůbec neschvalovalo nebo se to vypustilo ze zákona na základě novely. Takže z tohoto důvodu žádám o podporu toho posunutí § 16 o dva roky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Karel Fiedler, rádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý večer, i když to je řádná přihláška, slibuji, že to nebude vůbec dlouhé. Já mám v systému dva pozměňovací návrhy, krátce to okomentuji, pak se k nim pouze už jen přihlásím v podrobné rozpravě.

Jeden z nich se týká té známé věci, kdy na školách a na ministerstvu asi také zjistili, že je problém s výukou studentů v některých odborných předmětech v rámci těch různých látek. Já vím, že ministerstvo to elegantně vyřešilo nějakým nařízením

vlády, což se mi tedy, po pravdě řečeno, moc nelibí, protože když tu vytváříme zákony a potom si to vláda nebo ministerstva upravují svými nařízeními, tak to nepokládám za rozumné. Nebudu to zbytečně komentovat, ten pozměňovací návrh právě umožnuje to, aby tady k tomuto problému nedocházelo, aby výuka mohla pokračovat tak, jak pokračovala do té doby, než díky tomu znění zákona s tím byly problémy. Já si myslím, že by to mělo být v zákoně a nebude s tím už nikdy navéký problém. Proto bych potom žádal o podporu toho pozměňovacího návrhu.

Druhý pozměňovací návrh, který mám, se týká struktury oborů, toho, čeho jsme neustále svědky, že nám školy bohužel produkují absolventy v oborech, kde potom ti studenti nemají uplatnění, není po nich poptávka, a naopak, slýcháme to dnes a denně, průmyslové firmy, na kterých dneska stojí nás export, stojí výsledky našeho hospodářství, potřebují techniky, nemají. Vím, že máme nízkou nezaměstnanost, ale bylo to tak i v dobách, kdy byla vyšší, měly problém sehnat určité profese studentů. A ta struktura toho, jaké máme vzdělávací obory, jací studenti vycházejí z těchto škol, neodpovídá úplně tomu, co potřebuje náš stát a naše hospodářství.

Tím pozměňovacím návrhem se to prostě snažím posunout na krajích tak, aby struktura toho, co bude vypisováno, kde se budou moci studenti hlásit, více odpovídala požadavkům průmyslových podniků, výrobců, kteří nám tvoří největší přínos do státního rozpočtu, a potom bychom se měli opravdu nad tím zamyslet a udělat něco pro to. Je to věc, která se řeší dlouhodobě, trošku to vychází ze zkušenosti, které jsou na Slovensku, a myslím si, že je to věc velmi potřebná. Nezasahuje to do věcí gymnázií, ale pouze odborných škol.

Já se potom ke svým pozměňovacím návrhům přihlásím v podrobné rozpravě. Jak jsem slíbil, nebude to dlouhé a končím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Než ukončím obecnou rozpravu, tází se, zda se do ní někdo hlásí. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu. Tází se paní ministryně, paní zpravodajky, zda si chcete vzít závěrečná slova. Není tomu tak. Děkuji.

Vzhledem k tomu, že nepadl žádný jiný návrh, zahajuji podrobnou rozpravu, do které eviduji 12 přihlášek. Jako první tedy vystoupí paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobrý večer, dámy a páновé. Jak jsem již včera avizovala a zdůvodňovala tady svůj pozměňovací návrh, který se týká toho, že předškolní vzdělávání bude začínat již od dvou do šesti let, tento můj návrh je vložen do systému jako sněmovní dokument 3690. Prosím kolegy, až si ho nastudují, jestli by ho nepodpořili ve třetím čtení.

Ještě bych si dovolila načít jeden pozměňovací návrh, který navrhuje kolega Kořenek, který je nemocný, a já se tudíž k tomuto návrhu přihlašuji a dovolím si ho přečíst.

Navrhoje se, aby se doba výkonu veřejné funkce nezapočítávala do šestiletého období, po kterém je možné řediteli školy odvdat z funkce. V článku 1 se za dosavadní bod 50 vkládají nové body x) a y), které znějí:

x) v § 166 se doplňuje odstavec 8, který zní: Šestileté období podle věty prvního odstavce 3 se prodlužuje o dobu, po kterou byl ředitel uvolněn pro výkon veřejné funkce,

y) v § 172 odstavec 8 se slova "§ 166 odst. 2 až 7" nahrazují slovy "§ 166 odst. 2 až 8".

Následující body se přečíslují.

Odůvodnění: V praxi dochází k tomu, že osoba jmenovaná na místo ředitele a například po třech měsících odchází vykonávat veřejnou funkci například na dobu pěti let, po svém návratu tak je ve škole ještě jeden rok a devět měsíců do naplnění doby, po které zřizovatel může vyhlásit konkurs. Navrhoje se, aby se celkové šestileté období, po kterém může zřizovatel vyhlásit konkurs na místo ředitele školy, prodlužovalo o dobu výkonu veřejné funkce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní budeme postupovat podle řádně přihlášených poslankyně a poslanců do podrobné rozpravy. Paní Nina Nováková není přítomna, omlouvá se dnes, k jejímu pozměňovacímu návrhu se přihlásí pan poslanec Laudát. Požádám tedy o vystoupení v podrobné rozpravě paní poslankyně Martu Semelovou a připraví se pan poslanec Karamazov. Máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému pod číslem 3513.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Karamazov, připraví se paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Chci se přihlásit ke svým dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem komentoval v obecné rozpravě a mají čísla 3648 a 3693. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Černochová, připraví se paní poslankyně Nohavová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že jsem se včera přihlašovala k pozměňovacím návrhům za pana kolegu Bendu, byly to pozměňovací návrhy pod číslem sněmovního dokumentu 3691, a vzhledem k tomu, že on učinil dohodu se Simeonem Karamazovem, který načetl návrh přede mnou, já toto avízo, že se budu přihlašovat k návrhu 3691, stahuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Nohavová a připraví se paní poslankyně Dobešová. Prosím.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji. Já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému vložen pod č. 3312.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Požádám tedy paní poslankyni Dobešovou. Připraví se paní poslankyně Radka Maxová. Prosím.

Poslankyně Ivana Dobešová: Já bych se ráda přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který je vložen do systému pod č. 3468. Týká se povinné maturitní zkoušky z matematiky, kde omezují výčet oborů, ve kterých by se měla v první fázi zahájit maturitní zkouška z matematiky. Odůvodněním je, že obory, které jsem vydala, jsou obory, u kterých se od 1. září 2015 teprve matematika začala poučovat podle nových rámcově vzdělávacích programů, a tudíž potažmo nových školních vzdělávacích programů. Myslím si, že tyto obory by měly jít případně až v další fázi povinné maturitní zkoušky z matematiky. Zároveň svým pozměňovacím návrhem včleňuji výčet těchto oborů, u kterých zůstává povinná zkouška z matematiky, jako přílohu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní je přihlášena paní poslankyně Radka Maxová. Ta se omlouvá, zastoupí ji pan poslanec Soukup, aby načetl pozměňovací návrh. Prosím.

Poslanec Zdeněk Soukup: Z pověření kolegyně Radky Maxové se odkazuju a přihlašuji k jejím dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou v systému načteny pod č. 3551 a 3552.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Požádám pana poslance Novotného a připraví se pan poslanec Laudát. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu pod č. 3321, který se týká dvou částí.

Za první navrhují, aby jednotně centrálně zadávané přijímací zkoušky na střední školy, a to z českého jazyka a matematiky, byly u všech zřizovatelů středních škol jako jediné kritérium přijímacího řízení. Jako jediné kritérium. V současné době jsou navrhována čtyři kritéria, což si myslím, že umožní zase různé spekulace, manipulace s výsledky a podobně.

Druhá část se týká povinné závěrečné maturitní zkoušky z matematiky, kde navrhují, aby byla povinná maturitní zkouška z matematiky u všech oborů s výjimkou oborů uvedených pod § 62 a 85, což jsou talentové obory. Důvod je celkem jasný. Pokud uděláme to, že vybereme pouze určité množství oborů, dnes je oborů několik stovek, a my z toho vybereme šedesát oborů, kde se bude povinně maturovat z matematiky, tak to povede k tomu, že žáci samozřejmě do oborů, kde maturita

z matematiky bude, nebudou chodit, a tím oslabíme to, co jsme chtěli, co jsme slibovali a co je potřeba pro nás průmysl, to znamená, žáci nebudou chodit do oborů, jako je elektrotechnika, jako je strojírenství a podobně, protože tam se samozřejmě bude maturovat z matematiky, ale půjdou do oborů veřejná správa a podobně. Takže budť by maturita z matematiky měla být ve všech oborech, anebo nikde. Dělat nějaké výjimky a vybírat určité množství oborů, myslím, povede pouze a jenom k tomu, že oslabíme obory, které potřebujeme, to znamená technické obory. To je krátké zdůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní požádám pana poslance Laudáta. Připraví se pan poslanec Kudela. Máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Poslušně hlásím, že se hlásím k pozměňovacím návrhům v systému pod č. 3688, 3480, 3676, 3677 a 3678. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Kudela. Připraví se pan poslanec Hovorka.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že jsem taky chodil do mateřské školy asi tři měsíce, tak jsem připravil pozměňovací návrh, ve kterém doporučuji, aby se sjednotila textace ohledně toho, kdy se dělá zápis do mateřské školy a také kdy se hlásí nástup pro individuální vzdělávání.

Druhý pozměňovací návrh. V zákoně se umožní individuální vzdělávání, říká se, že se děti musí po třech a čtyřech měsících dostavit k přezkoušení, ale už se tam nehovoří o tom, co se stane, pakliže dítě nesplňuje jakési požadavky, které by na něj měly být kladený. Takže navrhoji, aby toto individuální vzdělávání mohlo být ukončeno. Tyto dva pozměňovací návrhy jsem vložil do systému pod č. 3720. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Fiedler. Domluvili jste se na výměně pořadí s panem poslancem Hovorkou? (Poslanec Hovorka telefonoval.) Pan poslanec Hovorka vystoupí v podrobné rozpravě a potom vy, pane poslanče Fiedlere. Pojďte, pane poslanče Hovorko. Pojďte.

Poslanec Ludvík Hovorka: Já si dovoluji přednест pozměňovací návrh k tomuto sněmovnímu tisku. Vkládá se nový bod: V § 16 se doplňuje nový odstavec, který zní: Ustanovení § 16 odst. 6 a 8 se použije přiměřeně možnostem školy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Fiedler. Připraví se pan poslanec Fichtner.

Poslanec Karel Fiedler: Já se stručně přihlásím k svým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému pod č. 3318, to je ten, který se týká krajů, a potom pozměňovací návrh pod č. 3319, u kterého paní ministryně říkala, že je dublován s jiným pozměňovacím návrhem, který obsahuje obdobnou záležitost. Já si myslím, že paní zpravodajka si s tím v hlasovací proceduře jistě poradí. Důležité je, aby byla udělána náprava, aby to mohlo fungovat. Děkuji, všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy pan poslanec Fichtner v podrobné rozpravě.

Poslanec Matěj Fichtner: Dobrý večer. Dámy a páновé, dovolte mi přihlásit se ke sněmovnímu dokumentu 3719, což je pozměňovací návrh ke školskému zákonu. Ve zkratce, tento pozměňovací návrh posiluje postavení zřizovatele jako toho, kdo garantuje kvalitu vzdělávání, a umožňuje zřizovateli odvolat ředitele školy bez udání důvodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že nevidím nikoho, kdo by se další hlásil do podrobné rozpravy, nikdo se nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Táži se paní ministryně a paní zpravodajky, zda si chcete vzít závěrečná slova. Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že žádné další návrhy nepadly, končím druhé čtení tohoto návrhu. Já vám děkuji, kolegyně a kolegové. Ještě než přeruším schůzi, chce vystoupit paní ministryně. Prosím.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Já bych chtěla poděkovat všem poslancům a poslankyním, že umožnili průchod druhým čtením a strávili tím dnes po dlouhých třech týdnech čas. Děkuji všem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Přeji vám pěkný zbytek dnešního dne a přerušuji schůzi do zítřejšího rána 9 hodin.

(Jednání skončilo v 18.48 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. února 2016
Přítomno: 138 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 39. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Vojtěch Adam ze zdravotních důvodů, Ivan Adamec – zahraniční cesta, František Adámek – zahraniční cesta, Markéta Adamová – osobní důvody, Karel Andrle Sylor z rodinných důvodů, Hana Aulická Jírovcová ze zdravotních důvodů, Margita Balaštíková ze zdravotních důvodů, Zuzka Bebarová Rujbrová od 12 hodin z osobních důvodů, Alexander Černý z pracovních důvodů, Jan Farský z důvodu zahraniční cesty, Miroslav Grebeniček z pracovních důvodů, Milada Halíková z pracovních důvodů, Olga Havlová ze zdravotních důvodů, Jaroslava Jermanová z pracovních důvodů, Petr Kořenek ze zdravotních důvodů, Josef Kott z pracovních důvodů, Jaroslav Lobkowicz z důvodu zahraniční cesty, Nina Nováková – pracovní důvody, Igor Nykl – zdravotní důvody, Miroslav Opálka – zdravotní důvody, Jana Pastuchová – zdravotní důvody, Stanislav Pfléger do 11 hodin z pracovních důvodů, Anna Putnová – osobní důvody, Karel Rais – pracovní důvody, Miloslava Rutová – pracovní důvody, Adam Rykala – osobní důvody, Karel Schwarzenberg – pracovní důvody, Zuzana Šánová – zdravotní důvody, Karel Tureček bez udání důvodu, Ladislav Velebný – osobní důvody, Rostislav Vyzula – rodinné důvody, Jan Zahradník z důvodu zahraniční cesty, Jiří Zemánek – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: do 10 hodin Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, Milan Chovanec z důvodu zahraniční cesty, Marian Jurečka – pracovní důvody, Jan Mládek – zahraniční cesta, Svatopluk Němeček – pracovní důvody, Dan Ťok – pracovní důvody, Kateřina Valachová – pracovní důvody a Lubomír Zaorálek od 10 hodin z důvodu účasti na Mnichovské bezpečnostní konferenci.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazeným bodem

203.
Informace vlády České republiky o migrační krizi

Tímto bodem jsme se zabývali ve čtvrtek 21. ledna, kdy jsme přerušili všeobecnou rozpravu, a poté v úterý 26. ledna, kdy jsme odročili jeho projednávání do pátku 12. února do 9 hodin. K bodu dne 21. ledna úvodní slovo přednesl předseda

vlády Bohuslav Sobotka. Na lavice byl k tomuto bodu dne 21. ledna rozdán podkladový materiál Ministerstva vnitra.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali předseda vlády Bohuslav Sobotka, případně pověřený člen vlády a určený zpravodaj a tím je poslanec Jiří Mihola.

Nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. (Krátká odmlka.) Ještě jednou tedy opakuji, že žádám, aby zpravodaj tohoto bodu Jiří Mihola zaujal místo u stolku zpravodajů a aby své místo zaujal také premiér vlády, případně pověřený člen vlády pro tento bod. (Opět krátká odmlka.)

Na základě žádosti předsedy poslaneckého klubu ODS uvádím, že tak jak byli předtím přihlášeni poslanci s přednostním právem, tak jsem se domluvil s legislativou, že je mám uvedeny bokem v pořadí s tím, že ti, kteří nemají přednostní právo, tak jsou uvedeni jako řádně přihlášení do rozpravy.

Mám zde přednostní práva s přihlášením – pan ministr zahraničních věcí Zaorálek, Jiří Mihola, pan poslanec Lobkowicz – ten se dnes omlouvá. Mám zde uvedenou paní poslankyni Němcovou, ale místo ní... pak je Petr Fiala, pan poslanec Černoch a pan vicepremiér Babiš.

Přečtu ještě další omluvenky, které ke mně dorazily. Od 9 hodin do ukončení schůze se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Mackovík, dále dnes od 9 hodin z rezortních důvodů, z důvodu požáru v Národním muzeu, se omlouvá pan ministr kultury Daniel Herman a dále od 9 do 11 hodin se z dnešního jednání z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Ivan Gabal. (Krátká odmlka.)

Vážené kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu, že řeším s předsedou poslaneckého klubu ODS přednostní práva a nejsme v tom ve shodě, budu nuten schůzi na tři minuty přerušit, abychom ujasnili pořadí, a poté budeme pokračovat. Budeme pokračovat v 9.12 minut. Děkuji za pochopení.

(Jednání přerušeno v 9.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.14 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Nejprve vystoupí přihlášení poslanci a poslankyně a ministři s přednostním právem. Jako první vystoupí zpravodaj tohoto bodu Jiří Mihola. Připraví se paní poslankyně Němcová se stanoviskem klubu ODS.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, vážení představitelé vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi hned na úvod říci dvě zásadní věci.

Za prvé, vláda podle poslanců KDU-ČSL migrační krizi zvládá dobře, a to jak na národní, tak na evropské úrovni. V což počítám i reakci premiéra Bohuslava Sobotky na silvestrovské násilí v Kolíně nad Rýnem, kdy podpořil svolání mimořádného jednání Evropské rady.

A za druhé, od posledního usnesení Sněmovny k migraci 1. 10. 2015 se situace zásadně změnila, a to bohužel k horšímu. Migrační vlna nejen že neklesá, ale hrozí její další nárůst, přičemž Evropská unie stále nemá situaci pod kontrolou. Eskalace

situace v Sýrii a nejistota ohledně chování Turecka vše dále ještě zhoršuje. Z těchto důvodů navrhl poslanecký klub KDU-ČSL zařazení bodu k migrační krizi na jednání Poslanecké sněmovny. Jednak chceme podpořit vládu a dát silný mandát premiérovi k jednání o migraci na úrovni Evropské unie – připomínám, že příští týden se odehraje summit Evropské rady, bude to 18. února –, jednak chceme dát možnost projednat závažnou situaci a nové hrozby nikoliv pouze v rámci koalice, ale napříč celým politickým spektrem. Domníváme se, že když jde o tak závažný problém, který se týká České republiky, pak i opozice podpoří vládu a koalice musí mít zájem získat i podporu opozice.

Nechci tu opakovat známé věci. Ostatně o migraci už jsme tu probírali velice podrobně mnoho záležitostí. Co je ale důležité, je změna politického názoru, ke kterému dochází v západních zemích, zejména ve Spolkové republice Německo, a to jednak pod dojmem bezprecedentního násilí vůči ženám, jehož se masově zúčasnili žadatelé o azyl v Německu, jednak také pod tlakem zpráv, že migrace bude dále kulminovat a hrozí, že do Evropské unie se budou chtít dostat další miliony, respektive deset milionů běženců. Je zcela evidentní, že takový nápor v krátké době Evropa nemůže unést a hrozí jí narušení sociálního, politického a právního systému zemí Evropské unie. V reakci na počet a násilné chování žadatelů o azyl přistupuje nyní Německo k razantním omezením, a to včetně hrozby uzavírání hranic a vracení běženců do zemí, odkud do Německa přišli. Na to reagují další země a připravují podobná opatření.

České republice v této chvíli hrozí přehradní efekt. Pokud by došlo k definitivnímu a úplnému uzavření německých hranic dříve, než bude zabezpečena vnější schengenská hranice, pak se naše území může velmi rychle stát jednou z tras migračních toků. Dnes již i díky odpovědnému jednání vlády není. Koneckonců, již v devadesátých letech a na začátku milénia k nám proudily desetisíce uprchlíků. Přitom tehdy Česká republika nebyla ještě v EU a měla hlídané hranice.

Já bych nyní tady mohl informovat a rozebírat věci, které možná nejsou v médiích tolik známé, tedy zejména ve vztahu ke Spolkové republice Německo. Možná jste zaslechli nebo četli usnesení, které přijala vládní CDU v Mohuči, takzvaná mohučská nebo mainzská usnesení. Je to osm bodů, kdy skutečně je zřejmé, že Německo svůj postoj k migraci mění velmi radikálně. Ale my právě i tuto změnu stanoviska akceptujeme v usnesení, které jsme připravili a které bych si dovolil nyní přednést jako výsledek společného úsilí nebo spolupráce KDU-ČSL, TOP 09, ČSSD, a věřím, že se připojí k podpoře také další strany.

Nyní k tomu návrhu usnesení, které je již načteno v systému jako sněmovní dokument 3721:

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky

I. oceňuje dosavadní kroky a návrhy vlády České republiky na řešení problematiky migrační krize a hodnotí je jako odpovědné,

II. vyjadřuje znepokojení nad skutečností, že se Evropské unii ve spolupráci s dalšími zeměmi nedáří migrační toky efektivně kontrolovat a zásadním způsobem omezit,

III. žádá vládu České republiky, aby na summitu Evropské rady 18. února 2016 iniciovala přijetí neodkladných a účinných opatření, která přispějí k řešení příčin i důsledků migrační krize,

IV. žádá prosazování takových opatření, která budou zohledňovat podmínu zajištění bezpečnosti zemí Evropské unie, současně vytvoření dostatečné humanitární kapacity pro pomoc uprchlíkům mimo území Evropské unie,

V. považuje za zásadní, aby byla zajistěna především kontrola vnější hranice schengenského prostoru, a proto je nezbytné, aby společná pohraniční a pobřežní stráž byla zřízena v takové kapacitě, která tento cíl bude schopna zajistovat,

VI. nadále odmítá zavedení povinného přerozdělovacího mechanismu běženců,

VII. žádá vládu České republiky, aby analyzovala aktuální změny postojů a následné kroky členských států Evropské unie, zejména Německa, v otázce řešení migrační krize, které mohou například vyvolat změny migračních tras s přímým dopadem na Českou republiku, a v případě potřeby připravila opatření, která budou adekvátně reagovat na předpokládané dopady na Českou republiku.

Prosím vás o vaši podporu těchto usnesení a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Než vystoupí paní poslankyně Němcová se stanoviskem klubu, mám zde faktickou poznámku pana poslance Okamury. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já už jsem vás tady minule žádal, abychom přestali používat ten termín uprchlíci. Jsou to ilegální – tedy nezákonné – imigranti do Evropy. Takže dnes se tady bude vést tato debata na téma imigrace. Prosím, používejme už ty správné termíny. Žádní uprchlíci, jsou to nezákonné imigranti a takto je k tomu potřeba přistupovat. O to jsem vás chtěl požádat.

Ale ještě také v reakci na pana předsedu Miholu. Já bych tedy chtěl, aby se tady v následujících vystoupeních vládních představitelů vyjasnily výroky představitelů vládních stran. Já jenom připomenu vyjádření hejtmana Pardubického kraje Netolického, který řekl – cituji – že je pro přijímání imigrantů, nieméně město Králicky není vhodnou lokalitou. Tak tam už jsme to společně s občany a s dalšími partnery, například se Stranou práv občanů, dořešili. Ale já bych byl tedy rád, když jeden z nejvyšších představitelů ČSSD řekne, že je pro přijímání migrantů, nieméně město Králicky není vhodnou lokalitou, aby v následujícím vystoupení, protože vím, že tady s přednostními právy jsou přihlášeni představitelé vlády, nám tedy konečně upřesnili, která lokalita v České republice nebo které lokality jsou tedy těmi vhodnými.

Přece víme, že už jste odsouhlasili v řádu tisícovek nezákonné imigranty, více než tisíc, takže my chceme vědět, a občané České republiky, kam je chcete umístit. Už jsem se tady na to premiéra Sobotky posledních čtrnáct dní ptal dvakrát. Ani jednou mi neodpověděl, jaká místa budete tedy vytipovávat, jaká jsou ta kritéria, aby se občané na to mohli připravit a bránit se, a my jim v tom samozřejmě budeme, naše

hnutí SPD, pomáhat, aby se mohli bránit, ale tak už to tady konečně řekněte, kde a také kdy a kolik vlastně celkově.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji další dvě faktické poznámky. První pan poslanec Šarapatka a připraví se pan poslanec Jakubčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, vážené dámy a pány. Já bych se chtěl vyjádřit k tomu návrhu usnesení pana předsedy Miholy. Já si myslím, že proti němu nelze říci ani slovo. Souhlasím se vším. Jediné, co mi tam chybí, je konkrétnost. Já se domnívám, že se tady musíme dozvědět od představitelů vlády, jaké konkrétní kroky udělají, nebo jaké mají nachystané na konkrétní situace. To znamená, že reálně chránit schengenskou hranici, jakým kontingentem, jakým způsobem k té ochraně přispějeme. A pokud tato ochrana schengenského prostoru zklate, jak budeme chránit naše hranice, jakými počty vojáků, jakými prostředky, kde na to vezmeme peníze. Pakliže se rozhodneme přijmout nějaké množství imigrantů, z jakých zdrojů se budou platit, kde budou bydlet, kde se budou učit český jazyk jejich děti, kde budou zaměstnáni. My se musíme dozvědět konkrétní fakta a začít diskutovat, nezůstat pouze na povrchu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Jakubčík s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, to usnesení, které tady načetl pan předseda Mihola, je usnesení, na kterém se shodlo několik poslaneckých klubů průrezově tutto Sněmovnou. Navážu tady na pana kolegu Šarapatku. Ano, nejsou tam nějaké konkrétní záležitosti, ale myslím si, že tady se jedná o politické prohlášení. Tady se nejdá o to, abychom konkrétně stanovovali nějaké počty vojáků, nějaké počty bezpečnostních složek atd. Já si myslím, že tyto údaje tady zazní ve zprávě pana ministra zahraničí, který se k tomu určitě vyjádří.

Já bych vás chtěl požádat, abychom tento návrh usnesení, který tady pan předseda načetl, všichni schválili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámkou pana poslance Šarapatky, poté pan předseda Kováčík. Prosím.

Poslanec Milan Šarapatka: Nebudu zdržovat. Já souhlasím s tou poznámkou. Nicméně abychom mohli přijímat usnesení, musí tady prostě konkrétní údaje zaznít. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, zaznělo tady, že návrh pana kolegy Miholy, resp. návrh, který zde pan kolega Mihola přečetl, je shoda více poslaneckých klubů. Mně rovněž připadá ten návrh usnesení jako návrh, o kterém bezesporu lze hlasovat. Já osobně jsem přesvědčen o tom, že většina bodů, které tam jsou, jsou přesně v pozici politického prohlášení, které je třeba, aby tato Poslanecká sněmovna sdělila.

Spolu s panem kolegou Šarapatkou ale, než se rozhodnu, jak budu hlasovat, jak k jednotlivým bodům přistoupím, tak bych rád slyšel i, řekněme, ta střeva, ta konkrétní opatření, která jsou připravována. A věřte, že to není jenom o tom, že já chci slyšet něco konkrétnějšího, ale že občané čekají od Poslanecké sněmovny nejen to politické prohlášení, ale čekají, že v rámci této diskuse se také občané ČR dozvědějí konkrétnější kroky, které vláda připravuje.

Co se týká vlastního mechanismu hlasování poté, co ty informace, věřím, zde zazní, rád bych požádal, aby, jestli tak neučinil už někdo jiný, nebo neučiní, aby se v hlasování o návrzích usnesení, pokud budou ještě další, hlasovalo po jednotlivých bodech, tak jak tam jsou uvedeny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní se stanoviskem klubu vystoupí paní poslankyně Němcová, připraví se pan předseda Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, je to zvláštní shoda náhody, že před vás předstupuji se stanoviskem poslaneckého klubu Občanské demokratické strany 12. února roku 2016. Ta zvláštní náhoda spočívá v tom, že přesně před rokem 12. února roku 2015 přijala Poslanecká sněmovna své první usnesení, které se týkalo migrační krize. To druhé, pro vaše připomenutí, jsme přijímali 1. 10. loňského roku.

Vrátím-li se k prvnímu usnesení, tedy vrátím-li se přesně o rok zpátky, tak připomenu, co tehdy považovala Poslanecká sněmovna za důležité. Jenom s povzdechem dodám, že mezičít uplynul rok a situace se nezlepšila, naopak dramaticky zhoršila. Tedy Poslanecká sněmovna vedle toho, že vzala před rokem na vědomí informaci vlády o situaci bezpečnostní a imigrační, tak v bodě II požádala vládu o průběžné informování Sněmovny o postojích, které bude obhajovat ve všech zahraničních jednáních zabývajících se bezpečnostní a imigrační politikou.

Před chvílí ve slově pana zpravodaje, pana předsedy poslaneckého klubu KDU-ČSL, pana kolegy Miholy, jsme slyšeli o tom, a já jsem za to vděčná, že KDU-ČSL prosadila zařazení bodu týkajícího se migrace na jednání Poslanecké sněmovny. Ale promiňte, jenom takhle se s tím smířit nelze. Poslanecká sněmovna usnesením vládě něco uložila, řekla jí, že má průběžně informovat o všech postojích, které bude na zahraničních jednáních zastávat, a není důstojné Poslanecké sněmovny, aby se

dožadovala, doprošovala, vyjednávala, nevím jak dlouho usilovala vždycky, řadu měsíců, o to, aby vláda úkol daný Poslaneckou sněmovnou plnila. To je tedy k tomu druhému bodu našeho usnesení.

Připomenu ještě bod, ve kterém, ve čtvrtém bodě, jsme před rokem odmítli povinné kvóty po přijímání uprchlíků v jednotlivých členských zemích Evropské unie. Jestliže nyní v usnesení, které připravila část Poslanecké sněmovny, je tento bod navržen také a byl, připomenu, obsažen i v usnesení z 1. 10. loňského roku, a to dokonce dvakrát, myslím si, že to je nadbytečné a stačí, jestliže Poslanecká sněmovna něco konstatuje jednou. Pokud vláda požaduje jiný mandát, nechce tento mandát plnit, tak si musí o jiný mandát říct a jiný mandát si zde prosadit. Jinak, nezlobte se na mě, že to řeknu poněkud obhrouble, je to mlácení prázdné slámy. Nic nového nepřinášíme, žádné zklidnění do veřejnosti nevysíláme, protože to, o čem se mluví rok, a situace se nelepší, ale zhoršuje, nemůžeme posunout někam tím, že to budeme pouze tady opakovat.

Měli jsme zde také usnesení o tom, aby se vláda důsledně věnovala zprávám BIS o bezpečnostních rizicích vyplývajících z financování islámského fundamentalismu na území ČR a měli jsme zde také usnesení o podpoře volného pohybu osob v rámci schengenského prostoru. Odmítali jsme před rokem návrhy na omezení schengenského prostoru. Jestliže se mám nyní s ročním odstupem podívat na situaci, tak jestli je něco vážně ohroženo a vypadá to na destrukci, tak je to právě onen schengenský prostor. Můžeme zde vrátit svá přání o tom, aby zůstal zachován, přinášet argumenty pro to, proč by to bylo dobré pro občany, pro podnikání, pro politické jednání mezi státy, ale faktická situace spíše vypadá, že se tento prostor drolí než že se upevňuje. Vnější hranice Schengenu, o tom mluvíme neustále, že je základem toho, aby Evropská unie vůbec migrační krizi zvládla, chráněna nebyla a chráněna není. Hotspoty nefungují, a když fungují, tak fungují pouze jako karikatura toho, co by se mělo při ochraně suverenních hranic EU dít.

Pokud jde o agenturu Frontex, tak ty zprávy, které dostáváme dnes o tom, že agentura Frontex snad bude konečně personálně nebo možná i materiálně posílena, nevypovídají o tom, že by si představitelé Evropské unie dokonale stanovili priority a uměli odhadnout, co je potřeba v danou chvíli udělat. Ty částečné věci, jestli se přidají dvě nebo tři lodě na ochranu hranice a přidají se nějaké osoby agentuře Frontex, rozhodně situaci nevyřeší.

Když se podíváme na aktuální vývoj, a pominu teď ty tragické události v Kolíně nad Rýnem, které byly asi potřebným a nutným akcelerátorem celoevropské debaty na toto téma, tak když se podívám na ten vývoj, tak jsem řekla jednoznačně – hranice chráněna není. Hotspoty nefungují, Frontex posílen není a paní ministryně zahraničních věcí Mogherini naprostě selhává. Jenom pod čarou dodám, že zde byla na návštěvě, asi by tehdy bylo vhodné, kdyby nás vláda informovala o závěrech, které toto jednání přineslo. Myslím si, že asi ani za to jednání ve Sněmovně nestálo, jinak by nás s tím vláda pravděpodobně osloivila.

Je třeba říci, že vedlejším a velmi nečastným a nebezpečným produktem nečinnosti evropských orgánů je nárůst extremistických hnutí v rámci celé Evropy. My jsme minule, když byla zahájena debata v Poslanecké sněmovně, tak jsme jako

občanská demokratická strana upozorňovali na aktuální vývoj, který spočívá zejména v tom, co se děje mezi hlavními představiteli Evropské unie.

Britský předseda vlády David Cameron předstoupil před Evropskou unií a žádá čtyři oblasti, které chce reformovat. Tento požadavek podmiňuje setrváním Velké Británie v Evropské unii. Pan premiér mi tehdy v rozpravě, která se vedla asi před několika týdny, řekl, že to úplně s migrační krizí, tento postoj Velké Británie, nesouvisí. Já jsem přesvědčena, že souvíší, protože představa, že Velká Británie opustí Evropskou unii, tak ji bude opouštět jeden z kamenů, bez nichž se celá stavba udržet pohromadě nedokáže, rozpadne se, a už dnes vidíme nějaké úvahy a díváme se na mapky v různých časopisech, které představují varianty budoucího vývoje.

V jedné variantě je v tzv. užším Schengenu přimalována Česká republika, sestává se tedy ze zemí kolem Německa a k tomu je přimalována Česká republika, ale už tam není např. z visegrádské skupiny ani Německo (?) ani Maďarsko ani Polsko. V jiné variantě se objevuje, že tam není nikdo z visegrádské skupiny, tedy ani Česká republika.

V této souvislosti je přece potřeba už se neptat vlády, jestli máme přijímat kvóty, nebo nemáme přijímat kvóty. K tomu máme usnesení. Je potřeba se zeptat vlády, jestli vede jednání na téma nějakého jiného uspořádání Evropské unie. U jakých jednání byla? Co se tam dozvěděla? S kterými variantami pracuje? S kým je projednává. Tyto otázky jsou přece aktuálnější než to, co jsme tady říkali před rokem. Situace se vyvinula jinam a my musíme zareagovat na to, co se děje právě teď.

Proto Občanská demokratická strana bude chtít znát názor předsedy vlády, zejména na to, jak si představuje budoucnost Evropské unie, jak pracuje s variantami, které se objevují, jaká jednání vedl např. s představiteli Německa, protože ti v tom hrají velkou roli. A pozorujeme-li stanoviska kancléřky Angely Merkelové, která např. po nedávné návštěvě v Turecku opět říká: přijmeme další uprchlíky ze Sýrie, ale přijmeme je tak, že je přerozdělíme dále. To znamená, že ona se ve svých postojích nijak zvlášť nevyvíjí.

Jedná s ní někdo z české vlády? Není to pouze ono jednání, které jsme zaznamenali v médiích, prostřednictvím úředníků českých a německých – zeptejte se, co by si přála paní kancléřka slyšet, at' to na tom jednání můžeme říci? No to nám také nepomůže, takovýhle postoj.

Čili my chceme v této chvíli od předsedy vlády slyšet odpovědi na závažné otázky, jak jedná o požadavcích Velké Británie, jak jedná s Polskem o reakci na tyto požadavky Velké Británie, protože víme, že Polsko je zprvu odmítalo, zejména tedy ten požadavek na omezení sociálních výhod – v těch čtyřech požadavcích Velké Británie je to ten čtvrtý požadavek. Prvním je posílení konkurenceschopnosti Evropské unie a snížení byrokracie. Já bych chtěla slyšet stanovisko předsedy vlády, jestli se k tomuto postaví čelem a Velkou Británií podpoří.

Za druhé, Británie chce posílení pravomocí národních parlamentů. Dámy a pánové, my jsme členové národních parlamentů a je v našem zájmu, aby tyto pravomoci byly posíleny. Chci vědět, jak předseda vlády na zahraničních jednáních toto stanovisko Velké Británie podporí, nebo nepodpoří. Je zde také požadavek Velké Británie na ekonomické vládnutí, tedy zajištění práv států, které neplatí eurem. Je

v zájmu české vlády, aby podpořila i v tomto požadavku Velkou Británii, a udělá to? Tohle jsou věci, které nás zajímají, včetně toho, že Poláci požadují za to, že by podpořili Velkou Británii, větší přítomnost NATO ve střední Evropě. Bude to požadovat také Česká republika? Má připravené nějaké jiné varianty, které by požadovala za to, že podpoří stanovisko Velké Británie? Jaké jsou tyto varianty, bychom potřebovali vědět, protože to všechno patří do oné mozaiky, která se dosud jmenuje Evropská unie, která dosud je chráněna, byť zcela nedostatečně, společnou vnější hranicí a jejíž osud visí na vlásku.

My v usnesení, které navrhne, budeme akcentovat to, o čem jsem teď mluvila, tedy podporu britských požadavků a podporu polské strany na větší přítomnost NATO ve střední Evropě.

A k tomu usnesení, které zde bylo navrženo panem předsedou Miholou, musím říci, že je to přesně ta snaha, která se zde ukázala 1. října 2015, tedy takovým hezkým jazykem neříct v podstatě nic. Já chápou, že je složité formulovat usnesení, které by bylo přesné a které by vládu vedlo k nějakým jasným krokům, ale je to úkolem Poslanecké sněmovny. Z toho důvodu Občanská demokratická strana nebude moci některé body usnesení tak, jak bylo předloženo, přijmout. Ne proto, že by se stavěla do opozice za každou cenu, ale proto, že některé věci nám připadají nadbytečné. Například znova klást důraz na povinné přerozdělování běženců – to už máme ve dvou usnesení celkem třikrát, to není potřeba říkat počtvrté. Ale například nám vadí ta obecnost, kdy – tady se dívám na bod 4 – toto usnesení žádá prosazování takových opatření, která budou zohledňovat podmínu zajištění bezpečnosti zemí Evropské unie. Tak prosím, ta opatření bychom měli vědět. Protože mám dojem, že když teče Evropě do bot, tak že byla určitě řada fór a řada kapacit se zamýšlela nad tím, která opatření by nás mohla z této situace ne vyvést, ale alespoň zmírnit ta strašlivá rizika, která před nám jsou. A proto tyto vágní formulace nepovažuji za dostatečné. Je to navržené usnesení, kterému rozumím, že bylo kompromisem, tak aby se strany, které se na jeho přípravě podílely, mohly na něčem dohodnout. Ale vládě to nijak konkrétní mandát nedává. Opírt se o takové usnesení na zahraničních fórech nebude nikak zásadně moc a z toho důvodu nepovažuji, že to je usnesení, které by nás v této době posouvalo někam dál.

To je stanovisko Občanské demokratické strany. Vyzýváme vládu, tedy závěrem, aby plnila to, co jí Poslanecká sněmovna ukládá, aby se nenechala doprošovat a nejlépe na začátku každé rádné schůze předseda vlády vystoupil a svou povinnost danou usnesením Poslanecké sněmovny splnil a o situaci, která se proměnuje den ze dne, nás informoval. Tolik stanovisko Občanské demokratické strany v tuto chvíli. Děkuji vám, dámy a páновé, za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Okamura a připraví se pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi reagovat na mého předčeřníka. Ano, Evropská unie je skutečně původcem této krize. Dokud bude

Česká republika pod diktátem Evropské unie, tak vláda nic nevyřeší. Bude jen řečnit a na skutečný odpor proti této invazi nemá odvahu.

V této souvislosti mi dovolte citovat z dopisu, který jsem obdržel od premiéra Bohuslava Sobotky, kde mi přímo píše – cituji: Pokud se jedná o přesídlení a relokaci uprchlíků do České republiky, resp. k nám, tak se k němu vláda zavázala v rámci celoevropské dohody, k níž přistoupila na základě svého členství v Evropské unii. – Takže vláda mi přímo tady píše, že neodmitají nezákonné imigranty, ale přímo se zavázali k tomu v rámci dohody s Evropskou unií. Mám to tady černé na bílém, dopis od Bohuslava Sobotky. Takže to je ta pravda.

A v této souvislosti právě souhlasím s tím, co tady bylo naznačeno, že problémem je Evropská unie. A vy jste nám již třikrát, vážená vládo, zamítli návrh našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD na referendum o vystoupení z Evropské unie, aby občané sami rozhodli o své budoucnosti, zde ve Sněmovně. Navrhli jsme to již třikrát. A také jste nám zamítli letos v lednu petici více než 100 tis. občanů online a offline celkem dohromady, kteří takovéto referendum chtěli. A přestaňte už uklidňovat bláhově lidi. Spolupráce s Tureckem je iluze. Žádný Schengen už neexistuje, žádná společná ochrana jeho hranic není. Frontex nebrání hranici, ale organizuje bezpečnou dopravu imigrantů do Evropy. Imigrační proud podporují organizace placené Evropskou unií, různé neziskovky. Policie bije v Německu lidi, kteří hájí základní právo na svou zem. A vy tady budete debatovat tak dlouho, až i u nás budou znásilňovat a vraždit komanda radikálních muslimů.

Znovu žádám nulovou toleranci nezákonné imigrace do České republiky. Žádné přijímání migrantů!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní tedy pan předseda Fiala s přednostním právem a připraví se pan ministr Zaorálek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já musím začít trošku povzdechem, že tady není pan premiér, protože řada těch věcí, na které se chci vlády ptát, se týká předsedy vlády České republiky, který bude hájit Českou republiku na Evropské radě. A samozřejmě reagují také na vystoupení pana premiéra v této sněmovně 21. ledna. Nicméně samozřejmě chápu, že jsou některé aktuální politické důvody, proč tu pan premiér není. A pokud třeba veze na Hrad demisi některého z ministrů, tak jeho nepřítomnost samozřejmě rád omlouvám.

Já musím konstatovat, že vláda ne tak úplně otevřeně mluví o tom, co se v souvislosti s migrační krizí na evropské úrovni odehrává. A právě projev pana premiéra Sobotky z 21. ledna nám to potvrdil. Premiér nás tady zaplavil čísla, statistikami a podrobným popisem současné situace, věcmi, které koneckonců každý, kdo se o tu otázku zajímá, zná z médií a nepotřebuje se to samé dozvědět od premiéra české vlády. Ale skutečné informace, které jsou podstatné, nám pan premiér zamlčel.

My jsme tady slyšeli různé fráze o společném evropském řešení, ale přitom jsme se nedočkali odpovědi na dvě zásadní politické a strategické otázky, které se v této době v Evropské unii řeší v souvislosti s migrační krizí a které budou mít dopad na

suverenitu České republiky a na naši bezpečnost. Tou první otázkou je budoucnost schengenského prostoru a tou druhou otázkou je revize evropského azylového systému. A mě velmi zajímá, a nejenom samozřejmě mě, zajímá to i občany České republiky, ne že se to bude řešit, ale jaká pozice při tomto řešení bude zastávána Českou republikou, včetně toho, jak se vláda České republiky postaví k stále existujícím a ke stále pravděpodobnějším variantám trvalého relokačního mechanismu migrantů.

Nejprve k tomu prvnímu bodu – k schengenskému prostoru. Evropská rada má příští týden projednat evaluační zprávu Schengenu, evaluační zprávu, kterou připravila Komise. Neformální zasedání ministrů vnitra, které se konalo 25. ledna v Amsterdamu, nám napovědělo, že jsme svědky konce schengenského prostoru, přinejmenším v té podobě, v jaké Schengen známe dnes. A vlastně ta řešení, která tam byla naznačena, ukazují, že z plotů, které jsou teď dočasné, se mají udělat ploty trvalé. Aby bylo jasné, o co jde, tak ve hře je mimo jiné revize článku 26 schengenské smlouvy, která by umožnila státům prodloužit kontroly na vnitřních hranicích až na dva roky. Připomínám všem, že dosud tuto možnost mají státy pouze na šest měsíců. (Hluk v sále.)

Dámy a pánové, pokud k tomu dojde, tak je to zásadní změna fungování schengenského systému. A je to i věc, která může postihnout jednu ze základních svobod, na kterých je postavena Evropská unie.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane předsedo, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale žádám vás, kolegyně a kolegové, abyste diskuse přenesli do předsálí. Děkuji. Prosím.

Poslanec Petr Fiala: My jsme země, která ví, že různá dočasná opatření mají trvalý charakter. A mě zajímá, jak se vláda České republiky k tomuto návrhu, který s velkou pravděpodobností může zaznít, jak se k tomu staví. Jaký má názor? Budeme souhlasit s tím, aby se dočasné opatření ze šesti měsíců opravdu prodloužilo na dva roky, což znamená, že to je vlastně napořád?

Vláda nám tady neustále říká, jak se hledá společné evropské řešení, jak je to dobré, jak na ně můžeme spoléhat, ale o zásadních evropských řešeních, která se připravují, jak jsem tady ukázal na jednom příkladu, Parlament České republiky neinformuje, ale sama přítom navrhuje řešení, která vůbec evropská nejsou. Tím mám na mysli třeba tu iniciativu na posílení hraniční linie Bulharsko–Makedonie–Řecko. Ano, ten nápad má něco do sebe, může dočasně krátkodobě zmírnit migrační proud na západobalkánské cestě. Samozřejmě pouze do té doby, než si imigranti zvolí jinou cestu, třeba tu středomořskou. Má něco do sebe v tom, že může dočasně pomoci Makedonii. To je země, která je dlouhodobě zmítána vnitřní nestabilitou. Určitě by tam nezvládnutý imigrační proud přispěl k eskalaci napětí, vyhrocení etnického konfliktu v jihozápadním Balkánu a to je samozřejmě to poslední, co bychom ted' potřebovali. Ale – a na to bych rád upozornil pana premiéra, který s tou myšlenkou přišel – není to žádné evropské řešení. A některá ta hledaná celoevropská řešení při využití tohoto postupu nebude možné vůbec uplatnit. Makedonie není členem

Evropské unie a Bulharsko není v Schengenu. Frontex nesmí působit na této nově vytvořené hranici. Tedy není to unijní řešení. Je to řešení bilaterální nebo multilaterální. Je možné se na něm domluvit, ale nelze to vydávat za celoevropské řešení.

Proč o tom mluvím? Mluvím o tom proto, že za první vláda to vydává za jakési unijní řešení a za druhé v případě Maďarska a Chorvatska úplně stejný postup stejná vláda prohlašovala nebo označovala jako nekoncepční, neevropský, málo přijatelný. A tady sama přichází s obdobnou myšlenkou, s úplně stejným mechanismem, o kterém říká, že bude evropský. Myslím, že si ani neuvědomuje, že některé postupy, které se v Evropě nabízejí, nepůjdou na makedonsko-bulharsko-řecké hranici vůbec uplatnit.

Ještě daleko důležitějším aspektem tohoto návrhu, se kterým přišel premiér, nebo česká vláda, nevím kdo, tak ještě důležitějším aspektem je faktické posunutí hranice schengenského prostoru a de facto vyloučení Řecka z schengenského prostoru. Zase je to logické. Já proti tomu až tak mnoho nemám, pokud si je česká vláda vědoma všech konsekvencí, které to znamená.

Tak se ptám vlády, ptám se pana premiéra: Jedná se o změnu postoje české vlády, která se vždy jednotou Schengenu zaštiťovala? Nebo tomu mám rozumět tak, že česká vláda navrhuje, aby se hranice Schengenu posunula na západ? Pokud ano, dobře. Samozřejmě je to možné. Ale je potřeba to jasně říct. A když to uděláme, jaké to bude mít dopady? Podle konzervativních odhadů vysokého komisariátu OSN pro uprchlíky a Frontexu přes Řecko do Evropy vstoupilo přes 800 tisíc uprchlíků. A odhady pro tento rok předpokládají, že migrační vlna bude ještě silnější. Vysoký komisariát OSN, který je znám konzervativními odhady, mluví dokonce o třech milionech migrantů, kteří by mohli směrovat do Evropy.

Pokud opevníme Řecko, pokud řekneme Řecko není v schengenském prostoru, máme jinou hranici, tak si musíme položit otázku, co s těmito lidmi bude, zvláště v situaci, kdy nefungují hotspots. Přes všechna ta zaklínání o tom, kolik bude hotspots, jak na to dáváme peníze, jak v Řecku jich bude fungovat tři nebo pět nebo kolik, tak praxe je úplně jiná. V Řecku funguje s velkou bídou jeden jediný. A já se ptám vlády: Není to náhodou tak, že tím návrhem na oplocení Řecka, který nutně vyústí v humanitární katastrofu, si vláda připravuje cestu, si vláda připravuje půdu pro přijetí trvalého relokačního mechanismu, tedy trvalých migračních kvót? A vláda mi tady nejspíš řekne, pan premiér zase, jako když se ty kvóty přijímaly, tak mi zase řekne: Ale nic takového není na pořadu dne. Vůbec se o relokačním trvalém mechanismu nemluví. A já říkám: Pane premiére, mýlíte se. Opak je pravdou.

Ve středu 10. února Evropská komise publikovala hodnotící zprávu o implementaci migrační agendy v Evropské unii. Já vím, že je nuda tady ty zprávy čist, ale odpovědní politici by to dělat měli, aby nebyli překvapováni. A vicepremiér Komise Frans Timmermans prohlásil, že – cituji: "Ti, kteří potřebují ochranu, musí požádat v první zemi Evropské unie, do které vstoupí, a pokud to bude nutné, budou relokováni do jiného členského státu." No vida. Kvóty, trvalý relokační mechanismus tady je ze strany Komise znova na stole. A komisař pro migraci dále doplňuje, že – cituji: "Lidé, kteří přicházejí do Unie a budou potřebovat ochranu, tak ji dostanou, ale

není na nich, aby rozhodovali kde." To jsou citáty členů Komise z nedávných dní, které spolu s hodnotící zprávou o implementaci migrační agendy v Evropské unii jasně ukazují, že trvalý relokační mechanismus je na stole, že se s ním počítá. O to naléhavější je moje otázka na vládu a na premiéra Sobotku, jak se k tomu Česká republika postaví. K tomu dodávám, že Švédsko v prosinci minulého roku požádalo o zařazení mezi státy, z nichž se má relokovat, a Rakousko požádalo o vyloučení z povinnosti podílet se na relokačním příjímající stát.

Včerejší rozhodnutí Severoatlantické aliance zapojit se do monitorování a zpravodajské operace v Egejském moři bylo některými státy hodnoceno jako průlom v migrační krizi, protože zachycení uprchlíci mají být vraceni zpět do Turecka. V této souvislosti a v souvislosti, když mluvím o relokačích, bych chtěl upozornit, že tento krok musíme vidět v souvislosti s iniciativou Komise, která s podporou Německa chce zřídit masivní dobrovlný přerozdělovací mechanismus syrských uprchlíků z Turecka. Mluví se až o 400 tisících lidí.

Tak, dámy a páновé, toto jsou fakta. Toto jsou věci, které se odehrávají v Unii. Toto jsou věci, které se připravují. A všechny tyto mnou výše uvedené události a návrhy směřují opět k jednomu jedinému výsledku a mají jedinou logiku, a to je mechanismus relokačních kvót pro uprchlíky.

A já se opakovaně vlády ptám: Jak hodlá vláda zamezit tomu, že bude na úrovni Evropské unie opakován postup, kdy jsme byli v otázce relokačního přehlasování mašinérií Rady Evropské unie? Premiér Sobotka 18. června zde na schůzi Sněmovny k otázkám migrace připustil, že systém povinných kvót je neakceptovatelný a může představovat rovněž nebezpečný precedens do budoucna. Ale ten samý premiér Sobotka o 14 dní později veřejnosti sděluje, že vláda povinné kvóty bez protestu přijme, a přijme tedy i tento vytvořený precedens. A já se na základě této zkušenosti ptám: Kde mají občané České republiky záruku, že vláda nepřijme i trvalé relokační kvóty? Kde mají záruku, že vláda bude hájit zájmy České republiky opravdu důsledně? Kde mají záruku, že vláda České republiky bude využívat všech možností, které má, aby tento relokační mechanismus nebyl přijat a aby nedopadl na Českou republiku? A na to bych chtěl slyšet jasnou odpověď.

V této souvislosti a v souvislosti s otázkou trvalého relokačního mechanismu se vlády také ptám na její postoj a návrhy, se kterými přistupuje ke vznikající revizi azylového, respektive dublinského systému. Vláda musí mít postoj jasný. Musí mít jasný postoj už teď, protože návrh Komise má být hotový už v březnu. To znamená, že už teď probíhají konzultace na pracovní úrovni, možná už na ministerské úrovni, určitě na úřednické úrovni a na úrovni stálých zástupců při Evropské komisi. Z těch dosavadních vystoupení, která jednotliví představitelé vlády veřejnosti nabízejí, ale nelze odvodit žádný postoj vlády České republiky k této podstatné otázce. Vláda je jako tradičně nejednotná. Vicepremiér této vlády, který sedí za mnou (Babiš), 5. prosince minulého roku v rozhovoru pro jeden deník prohlašuje, že kvóty jsou nesmysl a jsou mrtvé. Nicméně deset dní nato schválí mandát premiéra pro jednání Evropské rady, ve kterém vláda připouští – cituji – zavedení distribuce úspěšných žadatelů o azyl do všech členských států Unie. Tak tomu lze opravdu těžko rozumět.

Dále bych se rád vlády zeptal, jaké stanovisko bude na Evropské radě zastávat ve věci pravomoci nově vznikající evropské Agentury pro pohraniční a pobřežní stráž a jaký bude mít postoj k záležitosti, která se tam předpokládá, a to je možnost působit na území členského státu i bez jeho souhlasu. Ten princip, který je tam navrhován, je naprosto nepřijatelný, protože porušuje základní pravidla nebo principy demokratického státu, ale přitom podle vlády, a tady cituju z dokumentu, který byl předložen výboru pro evropské záležitosti, se návrh vcelku obstoně vypořádává – vcelku obstoně vypořádává – se zásahem do suverenity členské země. Já myslím, že takový postoj vlády je naprosto neakceptovatelný. Buďto se tedy vypořádává s tou suverenitou a není to v rozporu, anebo, což si myslím já, v rozporu se suverenitou to je, a pak by na to česká vláda nemohla přistoupit.

Ale to, co bych já očekával od vlády a co jsem i navrhoval na výboru pro evropské záležitosti a co navrhoji i tady znovu, je, aby vláda formálně požádala právní službu Rady o vyjasnění kompetencí v této věci a aby veřejně vyjádřila obavu o zásah do národní suverenity. Což by nebylo nic originálního, nic zvláštního, protože úplně stejný postup, který tady navrhoji, už využily nebo použily, uplatnily dvě partnerské země České republiky v rámci visegrádské skupiny – totiž Maďarsko a Polsko. Takže můj návrh směrem k vládě je požádat právní službu o vyjasnění kompetencí a veřejně vyjádřit obavu o zásah do národní suverenity.

Ta domněnka vlády, že se vcelku obstoně vypořádává návrh se zásahem do suverenity členské země, se zakládá pouze na ochotě členského státu spolupracovat. A to je málo! Já bych rád upozornil vládu, že článek 87 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie jasně říká, že operativní spolupráce mezi donucovacími orgány členských států musí být založena na jednomyslném souhlasu Rady. Jednomyslném souhlasu Rady. A dále bych připomenuhl článek 4 Smlouvy o Evropské unii, který stanoví, že Unie – cituju – ctí rovnost státu před smlouvami, respektuje základní funkce státu, zejména ty, které souvisejí se zajištěním územní celistvosti a udržením veřejného pořádku a ochranou národní bezpečnosti. Tady z toho jasně vyplývá, že nejenom vůči mezinárodnímu právu, nejenom vůči obvykle chápáné suverenitě, ale i vůči definici suverenity jednotlivých členských států Evropské unie se ten nový návrh na zřízení evropské pohraniční a pobřežní stráže dostává s tím principem suverenity do kolize. A tady bych očekával od české vlády, že minimálně bude usilovat o vyjasnění tohoto bodu. Anebo, a to bych třeba čekal moc, ale já bych to udělal, by tento mechanismus v těch bodech, kde je možné do suverenity státu zasáhnout, operovat bez vůle členského státu, v těch bodech bych to odmítl, tak jak to udělalo nakonec Maďarsko a Polsko.

Žádám tedy vládu, aby této Sněmovně dala jasné stanovisko o svém postoji k zásadním a strategickým otázkám, které jsem zde zmínil, jejichž řešení se na evropské úrovni v těchto dnech debatuje, a to je, připomínám, za prvé reforma azylového systému v Evropě, která by měla být založena na principu trvalých relokačních kvót, a za druhé, k návrhům na reformu schengenského systému včetně nových pravomocí Agentury pro pohraniční a pobřežní stráž.

Já doufám, že si vláda v těchto otázkách nebude hrát na schovávanou, že se od pana premiéra, který mezičtím přišel, dočkáme jasného stanoviska. A že to jasné stanovisko o tom, jaké postopek bude zastávat česká vláda při dalších jednáních, jak

bude hájit zájmy České republiky, co budeme chtít prosazovat, k čemu budeme směřovat, že nám opravdu jde o to, že vládě jde opravdu o to, aby suverenita a bezpečnost České republiky byla chráněna, že se to nedoví jenom Poslanecká sněmovna, ale prostřednictvím Poslanecké sněmovny také česká veřejnost, které vláda odpovědi na tyto otázky dluží.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Než vystoupí pan ministr Zaorálek, s faktickou poznámkou je přihlášen poslanec Okamura. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánnové, dovolte mi, abych reagoval na svého předčešníka, který tady hovořil o schengenském prostoru a o zabezpečení hranice. Aно, Schengen selhal a de facto neexistuje. Řešení zabezpečení hranice by nebylo složité, pokud by byla v politiků vůle. Stačilo by jen důsledně dodržovat smlouvy a pozastavit Řecku členství v schengenském prostoru, dokud nezačne plnit podmínky členství, tedy hlavně chránit vnější hranice prostoru a zamezit volnému průchodu svým územím každému, kdo si zamane.

Slovensko po vstupu do Schengenu muselo neprodysně zabezpečit hranici s Ukrajinou. V nepřehledných horských oblastech je technika za miliardy tehdejších slovenských korun, termokamery, kamery, georadar, který odhalí i podzemní tunely, a optické kabely, které identifikují pohyb na milimetr přesně. Můžeme říct, že hranice lze chránit naprosto neprodysně, pokud se chce a je vůle. Všichni ale víme, že ta vůle tu nikdy nebyla, ale naopak naši vládní opozici i evropští politici dlouhodobě imigraci vychvalovali jako prospěšnou pro Evropu a Evropskou unii. Evropská unie po léta tolerovala nelegální migraci lidí, které přitahuje štědrý evropský sociální systém. A znova opakuji, že původcem krize je nefunkční a zbyrokratizovaná Evropská unie. A dokud budeme pod diktátem Evropské unie, tak budeme jen oddalovat řešení. Proto bych znova rád vyzval vládu, aby po více než deseti letech členství v Evropské unii umožnila občanům referendum o vystoupení z Evropské unie, protože celá ta imigrační krize, kterou tady řešíme, tak skutečně nebude mít řešení, dokud se jasně nepostavíme k Evropské unii.

A já jsem chtěl jenom říci, že čekáme na jaře další velkou vlnu imigrantů do Evropy. Takže ten čas tady opravdu už není. Takže, vládo, prosím, konejte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další faktickou poznámkou má pan poslanec Soukup. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánnové, jenom velice krátce. Já totiž vidím, že se připravuje pan Zaorálek k vystoupení, tak bych mu dal hned otázku. Já jsem včera, řekl bych s jistým zadostiučiněním a s velkou nadějí, přivítal tu zprávu, že se do situace zapojuje nějakým způsobem NATO. Nicméně dnes ráno vyťukaly agentury, a slyšel jsem i z našich veřejných zdrojů, informaci o tom, že vysoký představitel NATO vyloučil, že by vraceli uprchlíky nebo odkládali lodě. Co tam ty lodě vlastně budou dělat? Máte nějaké informace?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a nyní již tedy s přednostním právem pan ministr zahraničních věcí Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám dobré poledne, tedy ještě ne, dobré ráno. Jsem rád, že tady mohu dneska vystoupit, protože vlastně už bych měl být na cestě do Mnichova, ale věřím, že ještě stihnu tady říct aspoň několik slova na téma, ke kterému bych se zřejmě, vlastně jistě, měl vyjádřit.

Já jsem tu teď naposledy vyslechl výzvu na stranu vlády, aby byla ve svých postojích jednoznačná, aby tedy tam nebyly viditelné díry a aby mluvila rovně, přímo, konkrétně. Já jsem ale třeba měl z toho posledního vystoupení představitele opozice dojem, že bych úplně stejný požadavek vznesl na představitele opozice. Já bych požádal opozici, aby ona tedy byla naprosto jednoznačná, abychom věděli, s jakým postojem tedy vlastně přesně mluvíme a co vlastně reprezentujete. Protože kdybych tady jmenoval ty základní principy, to bych se asi opakoval, to tady zaznělo mnohokrát, vlády a vy byste s nimi zřejmě souhlasili, jako je třeba princip ochrany vnější schengenské hranice, tak byste s tím všichni souhlasili a řekli byste, že jestli toto je jeden z těch bodů, který my jako vláda prosazujeme, tak je to něco, co byste podepsali. Zřejmě.

Ted' jsem ale zároveň slyšel, že vlastně když my tento princip budeme prosazovat, a to dokonce s těmi všemi jasnými důsledky, např. tak jak je to v návrhu Evropské komise, že v případě, že nějaká země selže, tak musí být možnost zasáhnout a tu díru zalepit, protože když máte jakoukoli hranici státu nebo vnější hranici nějakého území, kterou chcete chránit, tak ta hranice je tak silná, jako je nejslabší článek. Když vám to prostě někde praskne, tak se vám tou dírou budou hrnout migranti, uprchlíci – tady bylo řečeno, jak to máme, nebo nemáme nazývat. Takže opakuji: buď tu hranici držíte celou, anebo se vám celý ten systém začne rozpadat.

Vy víte, že poslední návrh Evropské komise je ten, že říká, že by v případě, že někde nějaká země nemá dost sil, nedostává se jí prostředků, lidí, měla existovat možnost Evropské komise zasáhnout a tu díru zalepit. No a tohle je přesně pozice České republiky. Včera jsem o tom mluvil s Nikosem Kotzianem v Athénách, mluvil jsem o tom se svým kolegou Witoldem Waszczykowským, polským ministrem zahraničí. Tuhle pozici hájím. Připadá mi jednoznačná a jasná. A víte proč? Protože Česká republika je země, která se vlastně v této oblasti suverenity vzdala. My jsme vlastně země, která žádnou vnější schengenskou hranici nemá. My jsme ochránili té vnější hranice postoupili ostatním zemím a s výjimkou ruzyňského letiště k nám nikdo schengenskou hranici nepřekračuje. A mně připadá naprosto legitimní a v zájmu občanů této země, když říkám našim partnerům a celé řadě ministrů, že Česká republika je pro to, aby když se někde udělá díra, aby se okamžitě zalepila, abychom byli srozumitelní pro všechny.

A tady dlouhé vystoupení mého předchůdce, představitele opozice, bylo kritikou vlády za to, že v téhle věci, údajně, vlastně tím zpochybňuje suverenitu, protože když by někdo zasáhl v jiném státě, chápete?, tak tím zpochybňuje suverénní právo toho státu chránit své hranice. Rozumíte té logice? A on říká dokonce, pan předseda Fiala říká, že bychom v tomto měli podpořit naše maďarské a polské přátele, kteří, jak

všichni víte, se ozvali, protože říkají, že je to ochrana suverénních hranic, na kterou nechtějí, aby mohl vstupovat někdo jiný. A já se s těmito partnery docela vážně, seriózně, klidně bavím a říkám jim, že pro Českou republiku je to životně důležité, aby nikde ta díra nepraskla a aby, když se to stane, tak byla zalepena. A dokonce jdeme do takových detailů, že říkám polskému ministru, když mi říká, že by mu vadilo, kdyby někteří příslušníci některých zemí tam působili jako takové jednotky: Dobře, tak se domluvme, budou to Češi a Slováci a domluvíme se takto. Ale nenapadlo mě, že bych měl ustupovat z tohoto požadavku, protože až se to tou dírou pohnre, tak bude pozdě se hájit tím, že jsme nechtěli zpochybnit suverenitu té země, která nebyla schopna tu zemi uhájit.

Chápete, taková je důslednost opozice. Taková je skálopevnost toho, co tady předvádí opozice. Vypadají, že to myslí tvrdě, vážně, chtějí to vidět jasné, ale když se zamyslíte nad tím, co říkají, tak je to vlastně oslabování ochrany zájmů občanů této země. A takhle je to se vším. Tady se vlastně konají skutečně velké debaty, ve kterých se tvrdí, že vláda není dostatečně důsledná, ale já se domnívám, že to tak samozřejmě vůbec není. Tady zaznívá, že schengenský režim už nefunguje nebo že to je ochrana něčeho, co už skoro není. A ptáte se mě – ptáte se nás, jak se my hodláme v té situaci chovat. My jsme možná nudní a fádní, ale principy naší politiky jsou naprostě jednoduché. Daleko podle mě srozumitelnější, než je to, co říkáte vy.

Já vám řeknu čtyři základní pozice, které dneska hájí česká politika. Premiéra, vlády, Ministerstvo zahraničí.

Za prvé: Ten cíl je ochrana schengenské spolupráce a volného pohybu osob a žádné úvahy o tom, že z toho budeme ustupovat, že se budeme smířovat s nějakými Minischengeny, nějakými kompromisy. Chceme naopak co nejdříve obnovit stav, ve kterém nebude třeba to suplovat nějakými vnitřními hranicemi, o které se některé pokoušejí, takže toto je princip, který my sledujeme.

Druhá věc. Ustavení funkčních politik v oblasti migrace, a dokonce všude říkáme, že to musí být rychleji, než si Evropská komise představuje. Já sám si tady vybavují svá vystoupení, která jsem měl, že je pro mě nepřijatelné to tempo, které dneska bylo zvoleno, že nemůžeme čekat tak dlouho. Takže to je politika České republiky – ustavení nových funkčních politik, protože ty stávající se v době krize ukazují být nedostatečné. To je další věc, kterou sleduje česká zahraniční politika.

Třetí věc. Snížení migračního tlaku na Evropskou unii. Hledáme způsob, jak snížit ten tok, protože se nedá přece počítat s tím, že bude v tomto roce zase Německo přijímat milion migrantů a že se bude opakovat v celém rozsahu situace z roku 2015. To byl účel cesty, kterou jsem teď měl přes Turecko, Řecko, Makedonii a další, vlastně tohle mě zajímalo. Co je třeba udělat pro to, aby se snížil tok migrantů. Co pro to dělají tyto země, jak jim můžeme pomoci, jak ten tok prostě snížit. A nemám tady čas ani prostor, abych mluvil o detailech, ale nabízím vám vystoupení v příslušných výborech Sněmovny a jsem ochoten podrobně referovat o tom, jak vypadá situace na turecko-řeckých hranicích, a to nejenom proto, že jsem tam teď byl.

Naši velvyslanci, naše zastupitelské úřady mají za úkol se tomu permanentně věnovat a permanentně nás informovat. Nejčerstvější informace, co se tam děje.

Dokonce jsem slyšel, že náš velvyslanec chodí převlečený po pobřeží moře, protože pochopil, že to myslíme nesmírně vážně. Vědět opravdu maximum toho, co se tam přesně děje. A to jsou úkoly, které od nás dostaly naše zastupitelské úřady, abychom my v Evropě mohli vystupovat a mluvit na základě faktů, které nemáme zprostředkovány, které máme přímo od naši lidí z těch zemí. A ta moje cesta nebyla jenom poznávací, byla to, řekněme... Je třeba tam taky zajet na to místo, ale nejde o to, že bych tam já během několika hodin pobral všechny informace, ale my tam vlastně neustále pracujeme, spolupracujeme dokonce i s NGO, spolupracujeme s dalšími a vytváříme si přesný obraz toho, jak tyto země dneska plní to, co mají. Do jaké míry, jakým způsobem se jim dá pomoci, jaký smysl mají ty naše peníze, ty naše prostředky, co je tam dneska nejvíce třeba. O tom bych mohl mluvit dlouze, asi by to tady strašně zkomplikovalo projednávání.

Ale abych se vrátil k tomu – snížení migračního tlaku, to je další princip. Není tady ministr vnitra, ale pokud je mi známo, tak ministr vnitra vám každý měsíc posílá zprávu o situaci migrace. Takže tady nemá cenu řadu věcí říkat, protože žiju v domnění, že to všichni máte. To není tak, že je tady jediné místo, skrz které tečou informace. Milan Chovanec, vím, já jsem si to u něj ověřoval, vás pravidelně informuje o všech nových skutečnostech a faktech v téhle oblasti. Takže Sněmovna by v tomhle měla být informovaná podle mě docela zevrubně. To už vůbec nemá cenu, abych to opakoval.

Pak bych vám řekl jednu věc, která mi připadá dneska strašně důležitá, když mám mluvit za zahraniční politiku. Principem české zahraniční politiky dnes je deescalace napětí a vytváření důvěry mezi všemi zapojenými stranami. Já se strašně bráním tomu a nedovolím si, abych někoho napadal. Teď nemluvím o České republice, ale o našich partnerech. Já si prostě přeju, aby všichni pracovali co nejvíce. Nemáme vykřikovat, že někoho vylučujeme. Musíme naopak všechny zapojit. Tady se pořád říká nefunguje, nic nefunguje a podobně. Ano, to není třeba opakovat. Evropská komise tvrdě kritizovala některé státy, a dokonce vás mohu ujistit, že ta kritika byla nesmírně masivní, velmi razantní, až opravdu na hranici, že budou přijaty velmi tvrdé kroky. A jestli se dneska věci začaly hýbat, nejenom hotspot na Lesbosu, ale také na Kosu podle mě dnes už funguje, to znamená, tam se skutečně provedlo poměrně hodně.

Tím nechci vůbec tvrdit, že je hotovo, protože něco jiného je, když to je instalováno, je tam personál, jsou tam všechna zařízení, je to technicky vybavené. Nedokážu vám přesto stoprocentně říci, jaký je efekt toho. Protože my nejsme schopni ještě úplně, a čeká nás to, sledovat, jak se skutečně zachází se všemi těmi... I když se dotyční screenují, i když se v tom udělá představa, kdo odkud je, jestli je to ekonomický migrant, nebo žadatel o politický azyl. I když dochází k zadržení některých, jak nám tedy bylo tvrzeno, nebo jak jsme měli možnost vidět, není úplně jasné, jak to je na celém tom pohybu s nimi, když se přesunou na pevninu, jaká je kapacita těch zadržení, jakým způsobem to skutečně funguje, jak se realizuje návratová politika. Tam se přiznám, že je ještě řada detailů, které budeme muset dále ověřovat a o kterých se obávám, že nejsou dneska ještě zdaleka naplněné. Ale nicméně je pravda, že pod tím obrovským tlakem, který byl, se skutečně vybudovala, a měl jsem možnost to vidět na vlastní oči, zařízení, která jsou dneska rozsáhlá, vybavená, mají personál, technicky jsou zajištěná, to znamená, tady se něco rozhodně

udělalo. Já jsem to včera nazval začátkem, slibným – opatrně. Nemohu za to přebírat garanci, je to předčasné.

Vite, že Řecko asi nesplní to, co slíbilo, do 18. února. Nicméně rozhodlo o tom, že nasadí armádu na vybudování hotspots. Je to rozhodnutí řecké vlády, že nasadí armádu a armáda má prodloužený termín, aby stihla rozjet hotspotsy řekněme do konce března, z čehož asi nemáte radost, nicméně taková jsou fakta. Ale je to tak, že se něco děje a Řecko nasazuje i své síly na to, aby skutečně dostalo tomu, co slíbilo, protože ví, že důsledky by skutečně byly zlé.

Takže to není tak, že by tam bylo nehybnou. Všichni vědí, že je zle. Všichni vědí, jak je to vážné. Stejně tak Turecko. Tady se taky hodně opakují takové ty floskule kolem Turecka. Samozřejmě Turecko je nesmírně významný prvek celé téhle věci. My jsme měli možnost se také bavit s představitelem pobřežní stráže, dokonce, jak jste asi zaregistrovali, se nám stalo, že při cestě lodí mezi Řeckem a Tureckem naše vlastní lodě, na které jsme jeli, zadržela člun uprchlíků 150 metrů před hraničními vodami, tedy před opuštěním výsostních vod Turecka. To je hranice, za kterou by už turecké lodě nemohly zasáhnout. Takže v poslední chvíli byl zachycen člun uprchlíků za naprostu bílého dne za poměrně docela neuvěřitelných okolností, že jsme kolem toho břehu jeli deset minut předtím a oni si zřejmě mysleli, že jsme zajeli, tak prostě vyrazili. Oni jsou schopni tu úžinu člunem přeplout za 30 minut. To se děje neuvěřitelně rychle. Proto Turci vlastně říkali, že nemají dostatek plavidel a personálu na to, aby takto lodě, které tak rychle jsou schopny to přeplout, zachytily. Viděli jsme to, jak je vracejí zpátky, ty lodě.

Já z toho nechci dělat nějaké závěry. Seznámil jsem se s tím, že cesta v takovém člunu stojí za dobrého počasí tři čtyři tisíce dolarů pro jednoho, za špatného počasí se platí tisíc dolarů. Ty, které vrátí, tak si představíte, že je to pro ně tragédie, když nemají peníze, a když je mají, tak se zanedlouho pokusí o přeplutí znova. Když vám Turci řeknou, že zadrželi 91 tisíc takových, já nevím, od ledna, tak je to relativní, protože je otázka, kolik takových pokusů oni dělají.

To, že mají nedostatek osob a lodí, je evidentní. Proto si myslím, že určitý omezený smysl má rozhodnutí NATO, že bude ten prostor monitorovat. Chtěl bych tady upozornit na to, že během toho, co jsem tady vyslechl, jsem zaslechl větu, že ty lodě NATO budou vracet uprchlíky do Turecka zpátky. Já bych chtěl upozornit, aby nevznikal falešný dojem – tak to není. Já si myslím, že je téměř jisté, že mise NATO nebude vypadat tak, že budou vracet uprchlíky do Turecka. Tohle udělájí pouze v případě, když tam najdou nějakou topící se, ztrskotanou lodě. Podle námořního práva musí v takové chvíli zasáhnout, ale rozhodně nebudou dělat to, co se stalo, když jsme tam byli my, že se s nimi zahájí vyjednávání, protože oni se samozřejmě nechtějí vrátit. Jsou tam děti, ty pláčou, ženy, které křičí: Proboha, nechte nás těch 150 metrů! My chceme na druhou stranu! Přijdeme o všechny peníze. A oni je přesvědčují, jak říkali, asi tak hodinu a hodinu a půl a pak je táhnou zpátky. Do Turecka. Jsou to Turci, tak do Turecka. Tohle ale NATO dělat nebude. To je jisté. To je v této chvíli nemožné.

Mise NATO je monitorovací. Oni budou v podstatě monitorovat a důvod je v tom, že se řeklo, že za tímto stěhováním, za tímto převáděním lidí je organizovaný

zločin, a NATO na tom vystavělo argumentaci, že vzhledem k tomu, že se jedná o organizovaný zločin, tak je možné použít prostředky NATO na monitorování pohybu plavidel a toho, co se v prostoru děje. To je, pokud je mi známo, charakter té mise, která byla schválena. Takže já nepopíram, že to bude mít určitý význam, na druhé straně nejde o to, že by se přímo posilovalo, a tím jsem si prakticky jist, vracení uprchlíků, jak si někteří možná mylně představují. To je v této chvíli asi nemožné z řady důvodů, protože pohyb na moři a zasahování není vůbec jednoduchá věc ve výsostních vodách a podobně.

Takže jenom upozorňuji na to, že ta věta, která tady zazněla, by byla příliš ambiciozní. Já jsem ale řekl, že to, oč jde podle mě dneska, je obnovení důvěry a deeskalace napětí. Mám-li mluvit za zahraniční politiku, tak musím zdůraznit to, co mi připadá zásadní. Totiž přátelé, migrace je vlastně vždycky jenom projev něčeho zásadního, co se děje, co je důvodem té migrace, a to je dnes to, co je nejvíce znepokojivé. Když jste ve svých vystoupeních říkali, že se situace nezlepšila od vaší poslední debaty, od posledního sezení, tak je to dánou nejenom tím samotným faktem migrace, ale celkovou situací, kontextem zahraničněpolitické situace kolem nás. A ta se, přátelé, především bohužel nezlepšila! Dokonce naopak. Jsme vlastně dneska svědky okamžiku, kdy mírové iniciativy vycházejí naprázdno. Všichni víte, jak dopadla konference v Ženevě. A mohu vám zjistit, že všude, kam přijedete, tak vám všechni říkají: kořen toho problému je Sýrie. V Řecku nám v podstatě napočítali, že mezi uprchlíky je přes 60 % Syřanů, druhá největší skupina je Afghánistán. Ale tam jsme to viděli přímo na seznamech. Když jsme tam byli včera, tak byl vítr na moři, tím pádem tam nepřijel skoro ani jeden uprchlík, byly tam jenom nějaké zbytky. Protože vítr je to, co brání pohybu těch uprchlíků. Ne ani zima, ale vítr, rozvlněné moře. Ale dva dny předtím, než jsme přijeli, tam měli během dvou dní dva tisíce uprchlíků a z toho počtu dvou tisíc nám ukázali, že bylo více než 60 % Syřanů.

Mluvil jsem s jedním Syřanem, který mi řekl: A nejhorší je, že se to u nás všechno pere dohromady a že do toho vstupuje Írán, Rusko, Saddámův (Asadův?) režim, a mně už je jedno, jestli na mě padají bomby Asadova režimu, anebo jestli jsou to ruské bomby. Mně už je to fuk, už se tam žít nedá. A to je v podstatě neštěstí toho, co se odehrává v posledních dnech. Vy, kdo to sledujete, tak asi víte, že jsme se všichni obávali právě Aleppa, tohoto velkého dvoumilionového města, a útoku, ke kterému bohužel došlo a který možná strategicky, aby byl tedy práv všem nečernobílým okolnostem této situace, vede k tomu, že jsou potlačovány některé krajní islamistické skupiny, to je pravda, že to na ně asi dopadá zle, ale bohužel to, co mi připadá ještě daleko tragičtější, je, že to je ohrožení a vyhánění statisíců lidí směrem k tureckým hranicím a tam se jich hromadí desetitisíce a Turecko buduje nějaké tábory, aby je zase přijalo.

Takže my na jedné straně dnes vyzýváme Turecko, oficiálně Evropská komise, aby přijalo tyto uprchlíky, kteří utíkají z Aleppa, a zároveň vyzýváme Turecko, aby přijímalo readmisí uprchlíky z Řecka do Turecka a aby zastavilo proud migrantů do Evropy. Chápete? My v jednom dni vydáváme prohlášení, kde vyzýváme Turecko, aby otevřelo dveře uprchlíkům z Aleppa, a v jednom dni vyzýváme Turecko, aby nám pomohlo zastavit migrancy, kteří opouštějí Turecko a míří do Evropy. Takhle to

vypadá z pozice Turků, že si čtou tato dvě evropská vyhlášení a říkají vám: z toho, co říkáte, ovšem plyne, že vaše představa je, že my to všechno nabereme a že to u nás všechno zůstane. S tím jste konfrontováni a má to logiku. Tam se jich valí statisíce a oni vám říkají, tak to vypadá, že jich tady za chvíliku bude tři a půl milionu, a vy nám říkáte, že máme tady zlepšit ochranu hranic a pokud možno nikoho nepustit dál. A na to máme stačit!

Turecko má poměrně velmi dobré policejní síly, má silnou armádu a za sebe nepochybují o tom, že je schopno udělat více v boji proti organizovanému zločinu a těm smugglerským gangům. To si myslím, že jakkoliv Turci teď vykazují, že zatkli 3 600 lidí, tak si myslím, že jsou schopni udělat jednak nesrovnatelně více, a jednak... Bohužel, přátelé, ten zločin je prorostlý do těchto struktur nesmírným způsobem, protože, to už tady asi bylo mnohemkrát řečeno, ale ten průmysl je nepředstavitelně obrovský, ten migrační průmysl. Je gigantický! Víte, na ostrovech v Řecku můžete vidět de facto už reklamy pro uprchlíky, které už jsou téměř na úrovni reklam pro normální turisty z Evropy. Tam je všechno – tam jsou brožury, tam už jsou mapky, tam jsou v podstatě už dohodnuté pevné ceny. To není jenom boj s organizovaným zločinem, to je normální podnikatelský kapitalismus. To je ten, co se toho zmocnil, protože v tom jsou obrovské peníze pro podnikatele. Tam musíte zajistit jídlo. Ty rodiny, Syránci, mimochodem, tak jak jsem se o tom včera bavil, jsou poměrně velmi dobře situované. Říkali mi: Oni mají mobily lepší než vy. Oni jsou dobrě situovaní. To jsou lidé, kteří se stravují i v restauracích. To nejsou jenom ty lístky. Takže je v tom obrovský byznys. Naše společnost funguje tak, že se zmocní všechno podnikatelsky. Když máte tisíce lidí, kteří utíkají, tak je to vlastně také... To známená, problém je i ten – a to je také to, co si musíme vyjasnit, a v tom je tedy smysl toho tlaku a kooperace, že musíme čelit tomu, aby se tento průmysl nějakým způsobem nestal něčím, co nás převálcuje. Tomu musíme postavit společnou evropskou politiku. Jinak to nezastavíme. Na tohle je samotná Česká republika krátká. My se prostě musíme účastnit toho, že nesouhlasíme s tím, aby se tento typ podnikání stal ten, který se nakonec prosadí jako nový typ průmyslu, ve kterém se točí obrovské peníze. Tohle prostě je faktum.

A když jsem mluvil o situaci v Turecku, já jsem přesvědčen, že to jsou těžká jednání, to je jasné. Pro Turky je nesmírně důležité dohodnout liberalizaci víz, je pro ně důležité, abychom byli schopni říci, že – otevřít přístupové rozhovory s Tureckem. A nemyslím si ale, že bychom měli brát Turky jako někoho, kdo není schopen držet slovo, pokud budeme schopni takovou dohodu vytvářet. Tady bych chtěl trochu oponovat tomu, co se příliš často opakuje, že Turecko je obojaké nebo něco na ten způsob. Mně připadá, že Turecko je složitější fenomén. Já bych si tady všechna jednoduchá slova odpustil. Domnívám se ale, a to je moje přesvědčení, že pokud vytvoříme dohodu s Tureckem, tak ji Turecko bude plnit. Dokonce možná to nebude třeba tak rychle, jak bychom chtěli, ale myslím si, že v oblasti legislativy oni skutečně dělají konkrétní kroky pro uvolnění pracovního trhu pro to, aby tam ti uprchlíci mohli pracovat. Jsou to těžká jednání, tvrdá, není třeba mít iluze o partnerovi, který dokáže být tvrdý, nicméně si myslím, že je to naprostota správná strategie snažit se tu dohodu vytvořit. Musíme to udělat. A kdyby to nevyšlo, tak budiž, ale je povinnost se o to pokusit všemi silami.

A ta moje jednání, která vedu s tureckou stranou, tak dlouhodobě můj dojem není takový, že – já si myslím, že Turecko není někdo, kdo by nedržel dohodnuté principy, pokud budeme i my schopni ukázat, že my jsme schopni držet své závazky. Uvědomte si, že také prostředky, o kterých se mluví, že jsme schválili, tak je to dneska trochu imaginární věc. To není tak, že by se poskytly nějaké miliardy Turecku. To je v této chvíli pouze jakýsi příslib, ten se ještě nerealizuje. Takže Turci vám řeknou: Potřebujeme pomoci a co jsme vlastně dostali?

Takže já to beru vážně. Jednak že samozřejmě ten klíč je v Sýrii, i když nejen v ní, protože Afghánistán a Pákistán a další země také představují velké problémy a je třeba vytvářet readmisní dohody také s celou řadou dalších zemí, a návratová politika se zeměmi severní Afriky od Maroka, Alžíru a dalších, to je také důležitá součást toho, jak nejenom mít hotspots, ale přátelé, mít kam vracet ty, kteří jsou ti, kteří nemají nárok na politický azyl. To známená, hotspot je místo, kde se to rozdělí, kde se řekne: tohle jsou lidé dokonce nebezpeční, kteří přicházejí s nejrůznějšími důvody z velmi pofidního prostředí, ty musíme vrátit zpět, zavřít apod., tady jsou ti, kteří jsou ekonomičtí migranti, které nejsme schopni absorbovat, protože Evropa má vyčerpané kapacity, a tady jsou, řekněme, političtí azylanti. Tohle je účel hotspotu. Ale problém je v tom, když to ten hotspot udělá, jestli skutečně pak jsme schopni ty lidi vrátit, jestli jsme schopni to dohodnout s těmito zeměmi, a to je nesmírně těžká věc.

A nejdůležitější readmisní dohoda je dneska mezi Řeckem a Tureckem, to, aby Řecko mohlo vracet uprchlíky do Turecka, protože ona readmisní dohoda existuje mezi Řeckem a Tureckem, nicméně ten rozsah plnění je malý a tady bychom měli politicky pomoci Řecku, aby Turecko tuto readmisi skutečně dodržovalo. To je jeden z klíčových prvků toho, oč dneska usilujeme, a tady by měla Evropská komise fungovat jako celek, který v tom sehrává zásadní roli.

Takže to je další. Rozumíte? Já jsem tady řekl, že bod, který sledujeme, je budování důvěry a deescalace situace. Situace je vážná. O tom bych tady mohl dlouho mluvit. Situace je vážná proto, že – jak jsem řekl, Ženeva neuspěla, nebo byla odložena, ruské útoky vlastně také víte, že situaci učinily ještě vyhrocenější, Saúdská Arábie také mluví o tom, že se chce angažovat na zemi vojensky, takže tam ze všech stran skutečně dochází k eskalaci situace. A ten Syřan, co řekl, to bylo velmi výstižné: Tak oni všichni si teď z toho udělali terén boje mezi sebou a žít se tam nedá. V něčem to vyjádřil přesně: Mně už to skoro nezajímá, odkud ty bomby padají, pro mě je podstatný výsledek, že se v tom nedá existovat.

Takže ten první zájem je, a na mnichovské konferenci, na kterou odjíždíme – už vlastně včera, už dnes, vlastně to klíčové téma, to prohlášení, ve kterém se vyzývá k tomu, aby byly obnoveny rozhovory mezi stranami konfliktu v Sýrii a aby bylo předloženo, se jednalo o příměří a politickém řešení. A vy asi také víte, že Rusko avizuje, že tuším ve čtvrtek příští týden předloží nějaký plán příměří. Takže to je asi dnes stěžejní téma. Evidentní je, že tady jsme v centru, v jednom z ohnisek toho problému. Fyzicky, vážené poslankyně, poslanci, fyzicky vlastně jsme schopni omezovat rozsah tzv. Islámského státu v těch teritoriích, ale nevypadá to, že by nám to bylo zase tak moc platné, protože oni se ti bojovníci přelévají třeba do Libye a tam přibývají vlastně tisíce bojovníků v Libyi. Tohle ale se vědělo. Vědělo se, že i kdybychom byli relativně úspěšní v Sýrii a v Iráku, tak dojde k přelití těch bojovníků

do prostoru, ve kterém je situace bez kontroly, jako je Libye, a v Libyi se kolem Syrty situace velice komplikuje, protože tam sílí vlastně ta odnož nebo ta licence, ta franšíza tzv. Islámského státu. Takže v tom je to samozřejmě věc, která není sproviditelná ze světa, určitě ne v krátkém čase. A čeká nás tady těžká úloha.

Ale já rozumím tomu, že tady ve Sněmovně zaznívají slova, že to je věc vážná, i to napětí i té tenzi rozumím, ale přesto když pociťte přemýšlim nad tím, co vláda dělá, tak si myslím, že ty body, které tady říkám, jsou podle mě naprostě racionální nástroje toho, co může dělat země jako Česká republika. A jediné, z čeho byste mě mohli vinit, kdybyste řekli, že se nevěnuji třeba té otázce deeskalace napětí, budování důvěry mezi zeměmi. Já si myslím si, že by bylo špatně, kdybychom my sehrávali roli těch, kteří poštívají jedny vedle druhých, když by prostě byli ti, kteří by vykřikovali, že ti už selhalí. Naopak. Ta role je všechny dostat tomu, aby se toho účastnili.

Já bych si přál, aby Řekové dokončili hotspots, abychom jim pomohli zvládnout to, co dělají, lépe. Aby systém fungoval. Dneska je tady celá řada disproporcí. Podívejte se, když jste na hranicích mezi Makedonií a Řeckem, tak vám tam hodí desítky falešných pasů. Papíry, kde vám prokážou, že jim tam docházejí na hranice evidentně velmi podezřelá individua, a řeknou vám: Jak je možné, že tito lidé prošli přes ty hotspots nebo přes registrační místa, třeba někde v Řecku? Jak je možné, že tady máme desítky takových? A Makedonie přitom není dostatečně vybavená technicky a není součástí Schengenu. A my jim přesto pomáháme, protože se stávají součástí toho. Tady bylo řečeno evropské – neevropské země. V tomhle jsme tak trochu všichni společně. Tyhle země jsou v různé fázi přistupování k EU a jsou součástí západního Balkánu, který je vždycky historicky strašně nejisté místo, které bylo zdrojem konfliktu. A my přece jako Češi o tom něco víme, proto máme západní Balkán jako prioritu. Víme, že erupce na západním Balkánu by mohla znamenat ohrožení Evropy, a proto se snažíme těm zemím pomoci. Právě proto, že známe minulost a víme, co to znamenalo pro Evropu, tak se snažíme těmto zemím maximálně pomáhat. Nenechat je v tom samy. Proto se snažíme jim dodávat lidi. Víte, že tam máme policisty v Makedonii, víte, že tam dodáváme techniku a snažíme se, aby byli partnery v tom, v kontrole toku migrantů. V té snaze omezit a snížit. Proto s nimi spolupracujeme. A myslím si, že máme slušnou důvěru těch zemí. To je to, co dělá Česká republika. V tom prahu, rozumíte?, v tom prahu, v tom pásu, přes který postupuje migrace, se dneska snažíme vytvořit systém, který bude schopen zabránit opakování roku 2015. A to bychom se měli o to snažit všemi prostředky.

Takže to je to, co dělá Česká republika a co mně připadá, že je jednak poučení naše z historie a jednak to, že se snažíme odbourávat nedůvěru a vytvářet systém, který bude funkční. Kde se budeme snažit zabránit těm, kteří do Evropy nepatří, aby se vůbec do ní dostali. Kde se budeme snažit ekonomické migranti vracet zpátky do zemí, ze kterých odcházejí, protože v této chvíli na ně Evropa nemá absorpní schopnost. Kde rozeznáme ty, kteří skutečně utíkají před válkou. Rodiny, které je třeba zachránit, protože jim hrozí, že neobhájí ani svůj život. To je politika, za kterou byste nás měli posuzovat. Do jaké míry tohle děláme a v tomhle se angažujeme.

A mně připadá – vždyť si vezměte, i ta Sýrie. Česká republika, je to tady už asi stokrát opakováno, je země, která je výjimečná v tom, že má zastoupení v Sýrii. Že se

snažíme i tam mapovat situaci. I tady se snažíme na mezinárodních fórech mluvit se znalostí věci na základě informací, které máme z původního zdroje. Takže i tady si myslím, že děláme maximum a děláme více, než by si možná někdo představoval. Je role země, která má deset milionů obyvatel, je ve středu Evropy a je zdánlivě poměrně daleko konfliktu někde v Sýrii. Ale já i z vašich vystoupení cítím, že tady je shoda na tom, že se nás to týká. Že se nás týká to, co se děje v Iráku, v Sýrii. Že se nás týká to, co se děje v Turecku, a že to angažmá snažit se po té celé linii vytvářet bariéry, vytvářet způsob, jak nedovolit těm, kteří nepatří do Evropy, protože jsou často spojeni s pochybným zločinem, a dokonce někdy, ano, někdy jsou spojeni s terorismem. Vytvořit systém, který jim nedovolí, aby se do Evropy dostali. A vytvořit systém, ve kterém ta vlna bude zvládnutelná. Je to výzva, hlavní výzva roku 2016 a je to podle mě i klíčová výzva pro českou zahraniční politiku. Je to výzva pro českou vládu.

Myslím, že tomu věnujeme poměrně dost času. A já se zase dneska vrátim do Mnichova na debatu, která vlastně celou řadou témat se bude zase týkat této otázky. Myslím si, že je legitimní, že Sněmovna chce tomu věnovat pozornost, ale myslím si, že by bylo dobré v té argumentaci vůči vládě být přesný a být spravedlivější, protože... Já jsem tady řekl základní principy, kterými se řídíme, a tvrdím, že všechny jsou v souladu s životními zájmy České republiky. A že to je kurz, který je promyšlený, a že vláda se chová v téhle věci jako zodpovědná vláda.

Přál bych si, aby debaty tady vedené k tomu vedly k tomu, aby i veřejnost v tomto byla uklidněna a měla jistotu, že vláda jí dneska je schopna garantovat to, že bude dělat maximum pro zajištění bezpečnosti této země a maximum pro to, aby fungovala nejen Česká republika, ale i Evropa, která je vlastně garancí naší nejen prosperity, ale také bezpečnosti do budoucnosti. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne. Děkuji panu ministru zahraničí Lubomíru Zaorálkovi. A než budeme pokračovat, budu konstatovat omluvy. Z dalšího jednání se omlouvá pan předseda Hamáček, protože odjíždí na zahraniční cestu. Dále se omlouvá pan ministr dopravy Dan Ťok.

Můžeme pokračovat, nejdříve faktickými poznámkami. První faktická poznámka je pana poslance Petra Fialy. Připraví se pan poslanec Radim Fiala k faktickým poznámkám. Celkem jich tady mám šest. Ten, kdo je přihlášený elektronicky, má přednost před přihláškou z místa. Já musím respektovat jednací řád. Takže prosím, pane předsedo, máte dvě minuty.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji panu ministru zahraničních věcí, že reagoval na některé věci, které jsem přednesl ve svém vystoupení. Samozřejmě teď pomíjím inverativy, které se týkají nejasnosti postoje opozice. Tak ODS jako první strana předložila jasný program, co dělat s migrací, který podle aktuální situace doplňujeme, takže výtná je směšná. Ale přesto v tom jeho vystoupení, přesto, že na některé věci reagoval, tak ráda otazníků i po jeho vystoupení zůstává.

Mluvil jsem třeba o tom, že vláda nemluví jednou řečí. Tak jen abych tady zmínil jednu aktuální věc. Pan ministr Zaorálek tady řekl, že si nemáme představovat, že

uprchlíky bude NATO vracet zpátky. Tak nějak to tady zaznělo. Necitují možná úplně přesně, poznamenal jsem si to. No ale včera čtu vyjádření pana ministra obrany Stropnického, který říká – cituji: "Migranti budou vracet do Turecka, které s tím souhlasí." Tak to je samozřejmě možná vysvětlitelné, ale v tuto chvíli tu rozpor zůstává.

Pan ministr Zaorálek říkal, nebudeme budovat žádný Minischengen. Jenomže ten návrh na hranici Makedonie–Bulharsko je budování Minischengenu. Je to potřeba prostě jasné říct: Řecko bude ze Schengenu pryč. Dobře, ale řekněme si to otevřeně.

A pak ta věc se suverenitou. Já děkuji za to stanovisko. Konečně zaznělo. Vládě to nevadí, zatímco vládě Polska a Maďarska to vadí. Mně to prostě vadí. Tam když si to ustanovení přečtete přesně o té pohraniční a poběžní stráži, tak tam je, že mohou zasahovat i do třetích zemí. Já bych aspoň žádal, co to znamená, ten výklad, které nejsou na vnější hranici Schengenu. Myslí se vně EU, anebo do třetích zemí uvnitř EU? To by pak mohly zasahovat i do České republiky. A to je něco, co opravdu nechci. Nechci, aby tady nějaký evropský policajt chodil kontrolovat do bytu proti mé vůli, čím topím v kamnech. A k takové absurditě by to mohlo dospět. Tomu se musí Česká republika hned ze začátku postavit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, uplynul vám čas k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Radim Fiala také k faktické poznámce. Připraví se paní poslankyně Lorencová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, taky chci reagovat zde na pana ministra zahraničí Zaorálka, který jasně odpověděl na tu danou otázku, že mise NATO je pouze monitorovací a že největším ochráncem Evropské unie před imigrací je vítr na moři. Takže to si myslím, že je jasná odpověď.

Já bych se chtěl ale zeptat na to, jaká je koncepce českého ministra zahraničí, aby ochránil českou zem a české občany. Je třeba konečně, pane ministře, začít říkat pravdu. Před rokem jste tady říkali, že žádná imigrační krize neexistuje, vitali jste imigranty do továren, říkali jste, že to bude pro nás multikulturní obohacení. Chci jasně říct, že imigrační krize nekončí, bude pokračovat a představuje zásadní riziko pro Českou republiku. Nešířte iluze o společném řešení v rámci Evropské unie. Evropská unie žádné řešení nemá a žádné neexistuje. Chce jen imigranty evidovat, rozmiřitovat po Evropě a to je pro nás nepřijatelné. Imigrační invazi je třeba zastavit. A pokud to neudělá Evropská unie na hranicích Schengenu, musí to udělat Česká republika na svých hranicích. Pokud vláda nemá odvahu k takovému rozhodnutí, ať podá demisi. Příchod tisíců nelegálních islámských imigrantů vytvoří neřešitelnou bezpečnostní situaci. Ty lidi je třeba zastavit na hranicích a poslat zpátky.

Navrhoji následující usnesení Poslanecké sněmovny: Žádámě vládu České republiky, aby připravila konkrétní opatření k uzavření hranic České republiky před pronikáním nelegálních imigrantů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi. Pan ministr mu neodpoví, protože – teď tady mám jeho omluvu – odlétá, jak konstatoval, na bezpečnostní konferenci do Mnichova.

Nyní paní poslankyně Jana Lorencová k faktické poznámce. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, škoda, že tu není pan ministr zahraničí, pan Zaorálek. Já bych ráda totiž, aby identifikoval, nebo aby upřesnil, koho myslí těmi 60 % řečtí, jestli má na mysli ty, kteří mají to datum narození 1. 1., čili myslím ty s těmi tureckými pasy.

A další věc, kterou považuji za – bohužel v té technické poznámce toho moc neřeknu – ale kterou považuji za dosti zásadní. Za rok 2015 bylo prokazatelně 6 800 migrantů, nikoliv uprchlíků, evidováno jako... oni prostě nedorazili tam, kam měli původně namířeno. Oni měli namířeno Švédsko, Německo a tak dál, ale tam nikdy nedorazili. Takže kde jsou? Víme vůbec, máme přehled alespoň z části, přehled o tom, kde se tito lidé pohybují? Já si myslím že vůbec žádný.

A k výrokům, které tady zaznívají, a to nejenom z úst pana Zaorálka, bych ráda podotkla – vážení, šedivá je teorie, zelený je strom života. Ono nám to totiž všechno dojde. Obávám se, že to nebude včas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Lorencové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zdeněk Ondráček, připraví se pan poslanec Foldyna. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Škoda, že pan ministr odešel. Protože – přátelé, chápete to. On nám tady zase padesát minut, nebo jak bůhví dlouho, mluvil a možná by bylo dobré, kdyby vláda, když nás tady tak ráda peskuje za to, že opozice poměrně dlouho mluví, byla schopna svého ministra omezit na pět minut. Protože tu podstatu by nám byl schopen říct za pět minut, zbytek bylo plácání, nebo mlácení prázdné slámy. Prostě v podstatě neřekl nic, vůbec nic, co chce česká vláda dělat, respektive obhajuje to, co tady dneska dělá. To znamená, obhajuje impotentní politiku, českou zahraniční politiku, impotentní politiku Evropské unie. Prostě nejsme schopni řešit uprchlickou krizi a pan ministr zahraničí jasné prokázal, že není mužem na svém místě.

Pane ministře, prostě stydte se, to, co tady předvádít. Padesát minut jste tady mluvil o ničem a mohli jsme to tady nějakým způsobem rozebrat, kdežto jsme jenom poslouchali, kde jste všude byl, co jste všechno viděl, ale neřekl jste vůbec nic, jak něco budete řešit. Prostě vy řešení nemáte a nemáte co předložit nám, hájíte neobhajitelné. Děkuji. (Potlesk poslanců Úsvitu).

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi. Nyní pan poslanec Foldyna, také k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Je škoda, že pan kolega ministr Zaorálek odešel. Já jsem chtěl mluvit hlavně k němu. Protože si myslím, že nemáme velké výtky k tomu, co dělá česká vláda, nebo co by nedělala česká vláda v rámci České republiky. O tom také svědčí to, že tu máme osm imigrantů, teď jsme si přivedli imigranty do Jihlavy. Ti už píšou, že se jim tam nelibí, protože jim píšou kolegové z Německa, že mají víc peněz, a že vlastně v tom Iráku měli i oni víc peněz a že se chtějí vrátit. No prosím vás, sbalte jim kufry a pošlete je zpátky! Nieméně to je jenom poznámka.

Já jsem chtěl panu ministru zahraničních věcí říct, že Říše římská v roce 406 stáhla své jednotky z Rýna, Germáni a barbaři se převalili přes Rýn a trvalo to jen 70 let, kdy Germán Odoaker sesadil římského císaře.

Pane ministře, chtěl jsem vám dát spolu se svými kolegy mandát, abyste v rámci té zahraniční politiky pracoval na tom, aby nás to NATO, ve kterém jsme členy, aby nás ta Evropská unie ochránila, aby sem nevracela, aby ty uprchlíky sem nevozila. Nevyprávějte nám prosím tady, že budou strážit a dovážet je potom sem, když se potápěj, ať je vozej tam, odkud přišli, protože nechci dopadnout jako v Říši římské v těch letech 476, když už ti barbaři ovládli Řím. O to mám strach. Já nemám strach teď o Českou republiku a nevytýkám vládě to, jak se chová v rámci současné situace v České republice, za to má ode mě jedničku, ale v zahraniční politice budeme důslednější. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Foldynovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Marek Černoch, také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Dámy a páновé, děkuji za slovo. Mě taky mrzí velmi, že pan ministr Zaorálek opustil tohleto jednání, tuhletu zprávu. Protože invektiva a napadání toho, že opozice je ta, která brání tomu, aby se to všechno řešilo, mi přijdou absolutně nemístné, nemístné, a pan kolega Ondráček to tady řekl – je to impotentní politika, nic víc.

Turecko, a to tady nezaznělo, nás vydírá, spolupracuje s Islámským státem, bombarduje a útočí na Kurdy, kteří se snaží řešit tu situaci v regionu, o kterém nestále mluvil. Eruptce na Balkáně – ano, může se to stát. Tak proč nechráníme své hranice, proč nechráníme své hranice my sami? A říkat, že vláda dělá vše pro to, aby se ta situace řešila – není to pravda. Není to pravda, protože Úsvit byl a je jediná strana, která tady opravdu reálně navrhovala zákony a navrhuje zákony. Ať už je to zákon o tom, aby se azylová řízení právě vedla mimo Evropu, mimo schengenský prostor a dostávali se sem pouze lidé, kteří na ten azyl mají nárok.

Pan kolega Foldyna to tady také zmínil. Přicházejí sem lidé, kteří si neváží naší pomoci, kteří opovrhují naši pomocí. Není to správně. Jestliže Evropa na něco dojede, tak je to na to, že se neustále budeme točit na tom, že si budeme povídат o tom, že my musíme pomáhat. Nemusíme pomáhat, ti lidé si toho neváží. Stačí se podívat do Jihlavy, stačí se podívat na balíčky, které odhazují, balíčky s pomocí.

Proto v tomto směru si myslím, že to padesátiminutové vystoupení pana ministra Zaorálka bylo opět o ničem.

A poslední informace. Veřejnost není klidná. Pane ministře, běžte se podívat ven. Veřejnost není klidná. A bohužel tu otázku asi nezodpovíte, protože tady nejste. Obhajujete Turecko, nebo obhajujete Českou republiku? Děkuji, a jenom... (Předsedající poukazuje na čas) Já vím. Jestli mohu navrhnut přerušení téhle schůze, protože tady není nikdo, kdo by nám relevantně odpovídal, a myslím si, že teď už to pozbyvá jakékoliv ceny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V případě, že navrhujete přerušení, táži se vás, jestli se jedná o procedurální návrh. A v případě, že chcete přerušit schůzi, musíte navrhnut také, dokdyž ji chcete přerušit.

Poslanec Marek Černoch: Ano. Navrhoji procedurální návrh, přerušení této schůze, protože zde není ani premiér ani ministr zahraničních věcí Sobotka ani ministr Chovanec. Tedy navrhoji přerušení s tím, že by se předsedové poslaneckých klubů dohodli na tom, kdy v této schůzi budeme pokračovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Každopádně v případě, že chcete přerušit, musíme o tom dát hlasovat. To znamená, jestliže tomu dobře rozumím, navrhujete přerušení této schůze k setkání předsedů poslaneckých klubů a z tohoto setkání aby vzešel čas a termín, kdy se bude v této schůzi pokračovat. Dobře.

Zavolám kolegy z předsály, aby přišli na hlasování. Eviduji žádost o odhlášení. Já vás tedy odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Než se dostaví kolegyně a kolegové, tak přečtu ještě jednu omluvu. Prosím o změnu omluvy pana ministra dopravy Dana Ťoka. Dnešního jednání se zúčastní od 11 hodin.

Pro pořádek zopakuji procedurální návrh, který zde zazněl. Jedná se o přerušení této schůze k poradě předsedů klubů, aby z této porady vzešel čas a termín, kdy by se v dané schůzi mělo pokračovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 221, přihlášených je 111 poslankyň a poslanců, pro návrh 35, proti 69. Tento návrh nebyl přijat, byl zamítnut.

V tom případě budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Eviduji faktickou poznámkou pana poslance Tomia Okamury. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a páновé, tak to, co tady předvedl ministr zahraničí pan Zaorálek, tak skutečně mi z toho jasně vyplynulo, že Evropská unie nemá řešení pro Českou republiku. Nedozvěděli jsme se v podstatě vůbec nic pro občany České republiky v České republice. Jediné, co jsem si z jeho vystoupení zapamatoval jako novinku, a to ve mně vzbudilo úsměv, že říkal, že když je vítr na

moří mezi Tureckem a Řeckem, tak že je migrantů méně. To znamená, v podstatě největším ochráncem Evropské unie je vítr, což je tedy velmi chabé.

Řešením je to, co říká naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, příprava na uzavření hranic České republiky. Chybí mi z úst vlády, že je na to připravena, chybí mi koncepce. Blíží se jaro a jediné, co jsme se dozvěděli z úst ministra vnitra Chovance, bylo, že by to bylo drahé. A přitom máme čas asi dva měsíce, než přijde další vlna, a v případě, že Rakousko či Německo příjmu nějaká opatření, tak se to může převalit k nám. Spolupráce s Tureckem je iluze. S tím nemůžu vůbec souhlasit, co tady vládní představitelé říkají. Turecko prostě není partner, kterému lze dlouhodobě a strategicky věřit.

A doufám, že tady nebude opakovat to, co tady říkal premiér asi před dvěma měsíci, že se budete snažit posílit ochranu česko-rakouských hranic 200 vojáky. Pan premiér nám tady zapomněl říci, že je to 200:3, protože těžko mohou pracovat 24 hodin denně, takže pracují minimálně na tři směny, to znamená je to 60 vojáků na celou česko-rakouskou hranici, což je přímo trpce úsměvné.

To znamená, vy prostě nemáte řešení, ani Evropská unie. Proto by bylo dobré, abychom připravili tu věc v oblasti uzavření hranic České republiky (upozornění na čas.), abychom je mohli účinně chránit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Grospič s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já samozřejmě vnímám velice vážně tu diskusi, která tady dnes probíhá, a nejen dnes, ale i v těch předchozích dnech věnovaných tomuto tématu.

Chtěl bych prostřednictvím vás vlastně položit otázku všem předrečníkům, ale zejména panu ministru zahraničních věcí a panu předsedovi vlády, jaké tedy bude dělat Česká republika aktivní opatření, a to nejen ve smyslu k potenciálnímu uzavření a ochraně hranic České republiky, ale samozřejmě například ke svému angažmá v Severoatlantické alianci, a tlačit na své rádoby koaliční spojence, aby i oni se přičinili k tomu, že nebudou aktivně podporovat válečné konflikty například v Sýrii, které jsou spouštěcím mechanismem pro tyto vlny řízené migrace, které potom na druhou stranu se dostávají do Evropy, do Německa a potenciálně samozřejmě ohrožují i Českou republiku. Takže v tomto bych viděl tu podstatu, jak česká vláda chce přispět aktivně k tomu, aby bylo zamezeno prostřednictvím jejího angažmá válečným konfliktům.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní tedy s vyjádřením stanoviska klubu paní poslankyně Langšádlová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, situace, ve které jsme se ocitli, je opravdu vážná, a pokud se jí Evropě nepodaří řešit, tak může mít opravdu fatální důsledky pro naši budoucnost. Asi všichni vnímáme, že se jedná o problém úplně jiné kategorie než to, jestli půjdeme do důchodu v 65, nebo 66 letech, nebo dokonce to, jakou rychlostí budeme jezdit na našich dálnicích. To jsou také otázky, kterými se zabýváme.

Já jsem přesvědčená, že jsme v krizi a že za této situace mají demokratické strany hledat co nejzodpovědnější společné řešení pro naši budoucnost. Proto se i jako strana TOP 09, jako demokratická strana, byť opoziční, hlásíme a podporujeme vládu v jejích krocích. Ono je to totiž tak, že pokud demokratické politické strany v případě krize nepřijdou s řešením a nedokázou ho prosadit, tak mohou přijít strany nedemokratické a to je obrovské riziko pro naši budoucnost.

Podíleli jsme se na usnesení, o kterém tady kolegové hovořili, a jsme připraveni ho podpořit. To však neznamená, že nejsme kritičtí. Samozřejmě, a mohla bych tady mluvit dlouho o tom, jak selhávají jednotlivé státy, jakou roli sehrálo Řecko, Turecko, Itálie a další, jakou roli hraje V4, mohla bych dlouho hovořit o chybách, o nedodržování pravidel a o tom všem, co se tady nikoliv jeden rok, ale minimálně již dva roky odehrává. Kritický musí být každý, komu záleží na budoucnosti Evropy, a kritický musí být každý, komu záleží na budoucnosti České republiky. Ale přesto máme povinnost hledat společné evropské řešení.

Často se hovoří o národních zájmech, o českých zájmech. Dokonce je otázka, jestli vůbec ty české zájmy hájíme. Já ano. Jsem totiž přesvědčená, že českým životním zájmem je zůstat pevnou součástí stabilní Evropské unie. To je moje přesvědčení. A pokud tuto pozici hájím, tak je to právě proto, že jsem přesvědčena, že je to český zájem. Jsem totiž přesvědčená o tom, že pokud půjdeme jinou cestou, a ta jiná cesta nám hrozí a může přijít velmi rychle, pokud například padne Schengen, pokud se začne rozpadat Evropská unie – tak co je to ta alternativa, co je to ta cesta, kterou nabízíte? Je to cesta obrovského ekonomického úpadku. Vždyť všichni víte, že jsme země naprostě závislá na exportu. 78 % HDP tady tvoří export. Znamenalo by to zánik asi 300–400 tisíc pracovních míst. To asi víte.

Co je ta cesta, kterou nabízíte? Ano, ale to jsou ekonomické otázky. Všichni řeknete – ano, bezpečnost je důležitější. A já se v tomhle s vámi shoduji. Bezpečnost je důležitější. A z hlediska bezpečnosti, co je tou alternativou jít mimo Evropu? Co to pro nás bude znamenat, co to bude znamenat pro naši budoucnost? Co to bude znamenat? Budeme silnější, budeme umět lépe hájit naše zájmy? Anebo to snad znamená úplnou změnu z hlediska našeho směřování, naší bezpečnostní situace?

Znamená to, že se dostaneme znova do sféry vlivu Ruska? Znamená. Vážení kolegové, znamená.

Sledujete, co se děje z hlediska ruské propagandy? Sledujete i to, odkud chodí mnoho informací, které se týkají migrace? Já k tomu chci pořádat seminář v nejbližších týdnech. Ano, situace je vážná a s migrací přichází i zvyšující se bezpečnostní riziko a my to nesmíme zastírat a musíme o tom mluvit otevřeně. To je pravda. Ale současně dobré si prověřujte, a v tomto bych chtěla velmi důrazně požádat naši vládu, aby byla aktivní. Dobrě si prověřujte, odkud informace, které

sledujete, chodí, a které z nich jsou opravdu pravdivé. Ono stačí to, co je. Opravdu jsme v ohrožení.

Ale já to ohrožení a řešení vidím opravdu úplně jinde než mnozí mí předčeřenci. My jsme v ohrožení, ale abychom to zvládli, samozřejmě nemůžeme čekat, a proto má naléhavost. Evropa musí hledat společná řešení, a to rychle. V návrhu usnesení nejsou ty konkrétní kroky, ale o těch konkrétních krocích neustále hovoříme. Je to společná pobřežní a pohraniční stráž, účinná s dostatečnou kapacitou. Jsou to hotspots, ale nikoli procesy, ale hotspots, místa, detenční centra, kde se rozliší ti, kteří jsou opravdu uprchlíci, a ještě se musí bezpečnostně prověřit a jenom ti mohou vstoupit do Evropy. Ti, kteří jsou zkrátka ekonomičtí migranti, a žel je jich hodně, ti se musí ještě z těchto míst vracet a to musí Evropa zaplatit. Ne nějaké řešení, že tam zůstanou. Důsledná návratová politika.

Ano, Turecku se v tuto chvíli musí dát peníze, ale znamená to, že musí být jasné stanoveno, co za ty peníze Turecko pro Evropu udělá. A nejenom tak, že se to stanoví, ale že se to bude hlídat a vymáhat. Přece v Turecku u toho musí být zástupci Evropské unie, aby sledovali, jaké kroky Turecko dělá. To není o tom, že se dají nějaké 3 mld. korun do Turecka, a ono bude tedy říkat, jestli vůbec něco bude dělat a dokdy to bude dělat. Přece každá smlouva musí mít termíny. Každá taková dohoda musí být jasně definovaná a Evropa musí požadovat úplně konkrétní plnění. Úplně konkrétní plnění. Ale bez Turecka a bez spolupráce s ním to zkrátka nepůjde. Evropa má jednat o zajištění bezpečných zón v Turecku, kam by případně některé migranti, které nemůže vrátit do zemí původu, mohla alespoň dočasně vracet.

I ta ochrana na území Evropy má být dočasná, to nemá být stěhování národů. I pokud někdo dostane azyl, tak to přece neznamená, že má navěky zůstat v Evropě. Tady se začal podle mého názoru velmi chyběně vysvětlovat princip ženevských konvencí. I o tom je potřeba se bavit. To přece neznamená, že tady může docházet k trvalému stěhování národů, a někteří si budou myslit, že to je tak v pořádku, nebo dokonce si někteří budou myslit, že tím budeme řešit vlastní demografickou krizi nebo nedostatky na trhu práce. Ty nemůžeme řešit migraci. A neřízenou migraci a azylovým řízením. To není správná cesta.

Již tady bylo mnoho řečeno o organizovaném zločinu. Ano, rozbujel se organizovaný zločin mimořádného rozsahu. Všechny ty skupiny, které obchodovaly se zbraněmi, které obchodovaly s drogami, se dneska přeorientovaly na lidi. Je to tragédie, zneužívají té situace. Ale moc prosím, abychom se bavili o tom, kolik peněz už vydělali, kde ty peníze jsou a co je z toho financováno. To je přece naprostě zásadní a závažná otázka. Tady probíhá obrovská migrace podporovaná organizovaným zločinem již dva roky. Dokážete to spočítat, kolik je to peněz a co všechno je z toho dnes organizováno a bude organizováno? Ano, a je to chyba Evropy. Je chyba Evropy, tim, že neměla rychlou důslednou návratovou politiku, že otevřela hranice, že je přestala kontrolovat. Je to chyba nás všech. I tyto příjmy organizovaného zločinu.

To je situace mimořádně vážná. A někteří říkají – no, bylo to humanitární gesto. Ne, nebylo to humanitární gesto, co jsme udělali. Nechali jsme to, co se děje, rozjet. Do Evropy přišli nikoli ti nejzranitelnější a nejpronásledovanější, ale ti, kteří na to

měli. My jsme nedali včas pomoc do těch zemí, které přijaly uprchlíky v první vlně, a nezajistili jsme jim ani dostatek potravin. Je humánní to, že jsme nechali ty lidi přijít z afrických zemí a budeme je teď navracet? Oni prodali mnohdy poslední majetek. A my to udělat musíme.

Ne, to nebylo humanitární gesto. Evropa se kouká na genocidu křesťanů a jezídů. A pomáhá jím? Nepomáhá. Ne, ty poslední kroky opravdu nebyly gesta humanity, to byla gesta nezdopovědnosti. A každý, komu na Evropě záleží, to musí kritizovat. A mně na Evropě záleží a stojím za tím, že musíme hledat společná evropská řešení a že je musíme hledat co nejrychleji, protože pokud tak neučiníme, neřešení může mít naprostě fatální dopady na naši budoucnost.

Proto vás moc prosím, abychom přijali usnesení, abychom o tom vzájemně jednali věcně. Je to problém úplně jiné kategorie, než jsou jiné otázky, které tady projednáváme. Je to naše priorita. Uvědomme si to a postavme se k tomu čelem. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Grošpič a druhou pan poslanec Šarapatka. V tom případě pan poslanec Šarapatka. (Ze sálu se hlásí poslanec Jandák.) Hlásíte se s faktickou poznámkou, pane poslanče? (Poslanec Jandák ze sálu: Chtěl jsem zaskočit, aby nebyla pauza.) Prosím, pane poslanče Šarapatko.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo, pane předsedající, vážené dámy a pánové, já jsem tady pozorně poslouchal slova své předčeřnice a já nevím, jestli sním, či bdím. Paní kolegyně tady mluvila jako kniha, já podepíšu všechno, co tady řekla, ale přijde mi, že TOP 09 je trošku schizofrenní, protože na druhé straně expředseda Schwarzenberg a pan Ženíšek otevírají náruč a přivítali by nejlépe všechny imigranty do Evropy a do České republiky. Tak to je první věc.

A druhá věc, hovořila tady o roli Turecka. Tak já si myslím ad a), Turecko je považováno za bezpečnou zemi, to znamená, Turecko má povinnost, aby ty uprchlíky u sebe ochraňovalo, ne že se budeme doprošovat. Ano, souhlasím s tím, že jim Evropa musí v tom pomáhat, ale ne se doprošovat. A druhá věc, souhlasím s tím, že jednou z příčin té imigrantské krize je krize v Sýrii. Ale chtěl bych opět upozornit na roli Turecka. Turecko má zájem na svržení Asada – a Asad je ochráncem minorit, protože sám pochází z alavitské minorite. Syrští křesťané, kterých je tam asi 15 %, nemohou uvěřit, proč Evropa podporuje opozici proti Asadovi. To jsem chtěl říct. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji další faktické poznámky. První paní poslankyně Langšádlová, připraví se pan poslanec Kučera. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Chtěla bych reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na svého předčeřníka. TOP 09 byla první parlamentní stranou, která

přijala stanovisko k migraci. Bylo to již loni v lednu. Předtím jsme o tom již několik měsíců diskutovali, přičemž jsme si byli vědomi naléhavosti tohoto tématu trochu dřív než jiné strany. Ale to není podstatné. Podstatné je to, že když se vrátíte k našemu už lednovému stanovisku, tak obsahovalo tyto základní principy: TOP 09 je konzervativní strana, která se jasně odkazuje na judaisticko-křesťanské hodnoty. Jsme si vědomi, na jakých hodnotách evropská civilizace stojí. K tomu ale také patří solidarita. To je jedna z evropských hodnot. A proto samozřejmě, já bych tady ještě dlouho mohla mluvit i o tom, že Evropa selhává i v této otázce. Evropa nemá dostatečné humanitární kapacity. Evropa zkrátka neinvestuje do těch otázek, do kterých by měla. Zabýváme se nesmysly, přestali jsme rozlišovat věci podstatné od věcí nepodstatných.

A chtěla bych říct, že naše stanovisko jako TOP 09 je po celou dobu konzistentní, byť přirozeně, Karel Schwarzenberg sám je migrant, a vy to víte, a je to bývalý šéf Helsinského výboru. Já si ho mimořádně vážím a je naprostě přirozené, že ten solidární rozdíl je pro něj velice důležitý. Ale v našich stanoviscích byla vždycky vyvážená solidarita a odpovědnost. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Kučera, připraví se paní poslankyně Chalánková s faktickou poznámkou. Pan poslanec Kučera ruší svou faktickou poznámkou. Paní poslankyně Chalánková, připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Dovolte, abych také já krátce zareagovala na slova svých předčeňáků. Chtěla bych tady upozornit, že to byl poslanecký klub TOP 09, kdo prosadil 1. října 2015 společné usnesení Poslanecké sněmovny, o kterém hlasovali spolu s námi také poslanci za ČSSD, ANO a KDU-ČSL. Považovali jsme v té chvíli za velmi důležité, aby opozice podala ruku ke společnému usnesení, podpořila vládu a také jí takto vyslovila mandát. Z tohoto usnesení, které jsem velmi konzultovala právě s panem předsedou Karlem Schwarzenbergem, vyjímám několik odstavců:

Poslanecká sněmovna vnímajíc obavy části české veřejnosti, že značná část migrantů se za uprchlíky pouze vydává, tudíž nesplňuje podmínky pro udělení azylu apod... Máte všechno k dispozici. Ale kvůli času zkrátím své vystoupení na upozornění na dva body, o kterých jsme hlasovali a které jsme prosadili:

I. Poslanecká sněmovna konstatouje, že a) klíčová rozhodnutí, která mohou mít zásadní dopad na jednotlivé státy Evropské unie nebo kterými by se mohly jednotlivé státy cítit existenčně ohroženy, mají být přijímána jednomyslně a b) rozhodnutí týkající se řízení masivních migračních toků jsou takovými klíčovými rozhodnutími.

II. Poslanecká sněmovna vyjadřuje nesouhlas se zaváděním trvalých mechanismů k přemisťování uprchlíků do Evropské unie a v jejím rámci na základě povinného redistribučního kliče tzv. kvóty.

Jsem přihlášená ještě potom k řádné přihlášce, takže bych ještě pohovořila o hodnotách, o kterých zde mluvila také má předčeňnice. Ano, jsme si vědomi, že

evropská civilizace stojí na křesťansko-idealistickej základech a hodnotách také antické civilizace a je potřeba tyto hodnoty hájit. (Upozornění na čas.)

Děkuji, přihlásím se znovu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji za respektování času. Nyní tedy pan poslanec Tomio Okamura a připraví se paní poslankyně Hnyková s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, tomu, co tady říkala paní poslankyně z TOP 09, moc nevěřím, protože všichni si pamatujeme na výroky pana Schwarzenberga, který tady vítal a chtěl přijímat imigranty do České republiky. Nechápu tu naivitu, protože největšími oběťmi právě těch radikálních muslimů jak v severní Africe, tak na Blízkém východě jsou právě křesťanské skupiny, dále jsou to Židé a dále jsou to homosexuálové. To znamená, opravdu když si vzpomenu několik staletí zpátky na to, jak se naši předci bránili muslimským hordám při válkách, tak v podstatě ani je nikdy nenapadlo, že by snad muslimské zajatec chtěli integrovat, protože věděli, že to není možné. Takže se poučme od našich moudrých předků a uvědomme si, kdo je jejich hlavním nepřítelem a jak to vypadá na tom Blízkém východě a v severní Africe a jak tam zachází s křesťanskými skupinami, se Židy a s ateisty, popř. s homosexuály.

Jinak, prosím vás znovu, abychom tady přestali používat to slovo uprchlíci. Jsou to normální ekonomičtí migranti. Bezpečnou zemí je nejenom Turecko, ale i ty cestou, tam také není válka, v Řecku, v Makedonii, v Srbsku atd. Takže to, že oni se snaží přicházet pouze do zemí, kde můžou nejvíce vysát z evropského sociálního systému, to je myslím zcela jasné. A dále je potřeba samozřejmě zdůraznit, že je potřeba všechny nelegální migranti vracet, nikoliv je tady zadřžovat v Evropské unii. To je obrovské pochybení a Česká republika v tomto ohledu prostě ten tlak dostatečně nevyvíjí, nebo možná dokonce žádný.

Takže to je takové shrnutí k tomu, co tady říkala paní poslankyně za TOP 09.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Hnyková s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, začíná mi být tady z toho velmi smutno. Až se vrátím do svého poslaneckého obvodu a budou se mě ptát moji občané, co jsme tady v Poslanecké sněmovně udělali pro jejich ochranu a bezpečnost... Já nevím, co jim řeknu.

Jsem velmi ráda, že už mezi nás přišel pan předseda vlády, a já se ho ptám, aby mi tady z tohoto místa zodpověděl, jaké budou kroky vlády, této vlády, pro občany České republiky! (S důrazem a klepáním rukou do řečnického pultu.) Co udělají pro bezpečnost hranice? Co udělají, když se uzavřou hranice Rakouska a Německa? Jak se budeme bránit? Jak budou ochráněni naši občané? Já potřebuji jasnou odpověď!

Mě nezajímá, kde pan ministr zahraničních věcí všude byl a co viděl! Mě zajímá, co bude uděláno pro bezpečnost našich občanů!! Prosím konkrétní kroky, co my budeme činit! Žádala bych jasnou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy s faktickou poznámkou pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Jenom krátce bych tady edukoval pana poslance Okamuru prostřednictvím pana předsedajícího. Když si najde, co znamená slovo migrant – v překladu migrující jedinec, utečenec, běženec, uprchlík. To jsou synonyma slova migrant. Takže já tady chápou, že se pan poslanec Okamura snaží edukovat TOP 09, ale já myslím, že by se měl sám zamyslet nad svými výroky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Další v pořadí pan poslanec Soukup s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Novotný. Prosím.

Poslanec Zdeněk Soukup: Kolegyně a kolegové, já jsem nechtěl vystupovat ve faktické poznámce. Já vlastně vystupuji proti nim. Tohle nejsou faktické poznámky, co nám tady říkáte. To jsou vlastní téma. Já bych chtěl vyzvat pana předsedajícího, aby nějakým způsobem zjednal pořádek. Já příště udělám patrně to, že svoje vystoupení, svoji rozpravu, kterou už mám připravenou čtrnáct dnů, a nikdy se na mě nedostalo, rozkouskuji na faktické poznámky, jak to dělá pan Okamura a další, a tak si budu prostě počítat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tak pouze pro pořádek, pane poslanče. Konkrétně pan poslanec Kučera reagoval v rámci faktické poznámky. Je důležité nepaušalizovat a oddělovat, kdo faktickou poznámkou využívá a kdo ji zneužívá. To je potřeba od sebe odlišovat.

Nyní tedy pan poslanec Novotný a po něm pan poslanec Okamura. Prosím.

Poslanec Martin Novotný: Pěkné dopoledne. Moje vystoupení bude krátké a bude skutečně faktickou poznámkou. Já bych jenom ještě zpětně zareagoval na vystoupení pana ministra Zaorálka. Myslím si, že ta debata už je dlouhá, že jsme dneska pochopili, že vláda České republiky pevně podporuje společné evropské neřešení problému. A že je to pravda, zjistíme zase v létě, až se k tomu vrátíme, protože zjistíme, že ta opatření, která tady byla zmíněna, nefungují. Je to velmi jednoduše představitelné, že fungovat nebudou. Další pokračování této debaty mi nepřipadá příliš efektivní.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámkou pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Dobrý den, vážené dámy a pánové. No tak já musím zcela odmítnout to, že by mě tady někdo omezoval v diskusi. Já jsem vždycky poctivě reagoval na vystoupení představitelů, dával jsem si na to velmi dobře pozor, abych vždycky reagoval, dělal jsem si poznámky. A to, že je vám nepohodlné, když vás tady kritizuje představitel opozičního hnutí, našeho SPD, a že to neradi slyšíte, no tak to sice chápou, ale s tím já nic nenadělávám. Takže musíte jednat jako vláda tak, abyste jednali v souladu s většinovým přesvědčením českých občanů. A většina občanů si prostě tady nezákonné imigranti nepřeje, nepřeje si ani do Evropské unie a vaše vláda prostě v tomto selhává a selhává i Evropská unie. To je prostě fakt. Proto já tady budu vystupovat nadále, abych samozřejmě v rámci toho, co mi umožňuje zákon a jednací řád, kritizoval vaše jednání.

A ještě řeknu jednu věc. Kdyby tady pan ministr zahraničí Zaorálek nehovořil padesát minut, protože je to třeba zrovna v přímém přenosu České televize a vláda si tady chtěla udělat monolog na padesát minut, kdy nám tady řekl fakta, která my všichni dávno víme, a nic nového jsme se v podstatě nedozvěděli pro občany České republiky a pro konkrétní řešení, jak tedy je vláda připravená, teď za dva měsíce, kdy se oteplí, nebo za měsíc a přijde další migrační vlna, no tak už jsme mohli dávno být dále a nemuseli jsme tady poslouchat tento padesátiminutový monolog.

Další věc je, že jak víte, tak s naším hnutím Svoboda a přímá demokracie – SPD se tady ve Sněmovně, protože máme zřejmě nepohodlné názory, nebavíte ani nás nepřizvete do žádných jednání. Slyším, že se tady dohodly nějaké kluby na něčem apod. My u těch jednání nejsme. Tak příště se s námi bavte. Příště ať nás vláda informuje o svých krocích. Pojdeme se o tom bavit předem. Přestaňte to dělat za našimi zády. A pak si můžeme třeba taky zkrátit diskusi a můžeme se bavit konkrétněji. Takže to všechno máte v rukou vy, kdybyste jednali podle vůle občanů a ve prospěch občanů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Na vysvětlenou – pan ministr zahraničních věcí vystupoval s přednostním právem a jednací řád nelimituje tato vystoupení, to znamená, bylo plně v jeho kompetenci, jak dlouho mluvil.

Nyní s přednostním právem pan poslanec Černoch, připraví se pan ministr Babiš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Pan ministr určitě může hovořit, jak dlouho chce. Bohužel během těch informací, dlouhých informací, je to vždycky o tom, co bylo, co je, ale nejsou tam jasné konkrétní kroky, jakým způsobem se ta situace bude řešit. A jenom v rámci toho, jak se tady dnes všichni bijí v prsa, jak to chtěli řešit, tak si to řekneme na rovinu. Jestli opravdu někdo upozorňoval na imigrační krizi a jestli se řešení této krize věnoval, tak to byl Úsvit. V případě, když tady vidím, kolik lidí dnes to řeší, tak určitě velmi rádi přijdete na demonstrace, až bude dělat Úsvit spolu s Blokem proti islámu na Hradčanském náměstí, protože tam bylo víc než deset tisíc lidí. Takže kdyby byli lidé klidní, jak se říkalo, tak by tam asi těžko přišlo tolik lidí. Tak to jenom na začátek.

Myslím si, že je velmi špatným zvykem vlády k informaci k imigrační krizi, aby byla o referátu toho, co se udělalo, jaká je vlastně historie problémů, ale nepadly tam žádné jasné kroky. Podstatnější a důležitější je, co se bude dít do budoucna a jaké postoje bude Česká republika zastávat při jednání v Evropě a jaké postoje a jakým způsobem ona sama bude řešit celou tu krizi. Bohužel jsme se za celou dobu imigrační krize tyto informace nedozvěděli a jsme svědky toho, že Evropská unie se pouze plácá po zádech a zároveň plácá ve své neschopnosti proti nelegálním imigrantům zakročit. Česká vláda bohužel v tomto směru pouze příkyvuje.

Doufám, že i ti nejvyšší a největší vyznavači Evropské unie už pochopili, že čekat na rázný krok Evropské unie je horší než čekání na Godota. Přesně tak si dnes připadají i občané České republiky. Podstatný rozdíl je ale v tom, že během tohoto čekání se na nás valí opravdu obrovské vlny, hordy lidí, kteří si neváží – neváží! – naši pomoc a přicházejí ze všech koutů světa. A neustále se tady omilá, že jsou to lidé hlavně ze Sýrie. Jsou to lidé i z jiných států. Jsou to lidé i z Afriky. A jsou to lidé, kteří přicházejí za těmi ekonomickými výhodami.

Všechny evropské vlády vidí neschopnost Evropské unie a všechny vlády na tu neschopnost reagují. Uzavírají své hranice. Přijímají změny legislativy, protože žádný z právních systémů, ať už jde o azylové, nebo pobytové právo, nepočítal s tím, že do Evropy bude proudit milion lidí ročně. Česká republika je v současné době patrně jedinou zemí, kde například podstatné zpřísňení imigrační politiky musí navrhovat opoziční strana.

Jsem velmi rád – velmi rád – že Poslanecká sněmovna tento problém opravdu začíná vnímat také a že jste v úterý podpořili náš návrh na zpřísňení azylového zákona, a to i přesto, že k němu dala vláda negativní stanovisko. I to svědčí o odtrženosti vlády od toho, co si myslí nejen občané, ale i poslanci.

Chceme přijmout usnesení, která zaúkolují vládu ke konkrétním krokům. Chceme, aby vláda zavedla trvalou ochranu státních hranic a aby odmítla a dále odmítala imigrační kvóty. Především však žádáme, aby vláda garantovala, že zabrání vzniku muslimských komunit, které budou šířit radikální islám, právo šaria v České republice. Pokud tento krok slíbil na Slovensku premiér Fico, nevíme a nevidíme jediný důvod, proč by se něco podobného nemohlo stát i u nás a za něco podobného by se nemohl zaručit i náš premiér pan Sobotka.

Vážení kolegové, velkou naději vkládáme především do následujících návrhů usnesení. Jednak chceme, aby Poslanecká sněmovna vyjádřila nedůvěru dosavadní imigrační a bezpečnostní politice Evropské unie. Ve Sněmovně mezi vámi snad není jediný poslanec, který by byl spokojený s neschopností Evropské unie řešit imigrační krizi a na tuto krizi reagovat. Proto věříme, že se najde odvaha tento silný vzkaž Evropské unii vyslat.

A náš poslední návrh reaguje na slova tureckého prezidenta Erdogana o posílání imigrantů do Evropy. Toto vyjádření považujeme za naprostě nepřijatelné. Navrhujeme proto, aby Poslanecká sněmovna odsoudila Erdoganovo vyjádření, označila ho za vydírání a odmítla se takovému tlaku podřizovat a takovému tlaku ustoupit. Stále více se ukazuje, že to, před čím jsme varovali, že Turecko není spolehlivý partner, tak je pravdou. Turci dlouhodobě podporují sunnitské islamisty

v Sýrii, bombardují Kurdy, nedělají prakticky nic proti pašerákům lidí, kteří operují z tureckého území. Zatímco neprodyšně uzavřeli hranici pro Kurdy, nechávají tudy proudit cisterny s ropou Islámského státu a teroristy včetně těch, kteří měli podíl na atentátech v Paříži, tímto podporují.

Evropská unie a zejména německá kancléřka Merkelová ovšem na Turecko hodně sázejí a za slíbené tři miliardy eur měl Erdogan zastavit nelegální migraci do Evropy. K tomu ještě šéfka německé vlády o své vůli slíbila převzít od Turků statisíce migrantů a rozdělit je po Evropské unii podle kvót. Úsvit tomuto postupu říká jasně – ne! Podle nás by Evropská unie tyto tři miliardy, možná šest a možná také více, třeba třicet, o kterých mluví Erdogan a Turecko, se daly využít daleko lépe, daly se využít k důsledné ochraně schengenských hranic. A Česká republika by měla začít co nejdříve začít bránit ty své.

Závěrem bych velmi rád podotkl, že Úsvit je opravdu jediná strana, která dělá ty reálné kroky. A tím bych reagoval na pana kolegu Šarapatku, který zde na začátku hovořil, a má pravdu, že neustálé mluvení, mluvení, mluvení, a je to vidět i na výborech, když jsme byli teď na V4 v Polsku, neustálé plácání se po ramenou, nehledání jasných cest, tak má v tom pravdu. Ale máme připraven návrh zákona na to, aby se azyl, azylová řízení řešila mimo Evropu. Chtěli jsme po vládě, aby z rozpočtu dala peníze na technologickou ochranu hranic, aby se vymezily prostředky na přijetí 3 000 policistů, kteří by byli schopni chránit hranici.

Přestaňme se neustále točit kolem toho, že musíme pomáhat všem. Zopakuji to tady ještě jednou. Myslím si, že poslední událost z Jihlav, ve které došlo k absolutnímu pohrdání naší pomocí, kdy lidé, kteří přišli a říkali: jsme perzekvováni, pomozte nám, tak ve velmi krátké době říkají: přestěhujte nás do nějakých hezkých bytů, my nebudeme bydlet v těchto vymalovaných kravínech. Tak mi přijde jako pohrdání. A pan kolega Ondráček to zde řekl: Posadit na letadlo a na jejich náklady okamžitě poslat zpět. Stejně tak jako obrázky potravinových balíčků, které se válejí na zemi, oblečení, které se válí na zemi. Je to tak.

Neustále se motáme kolem hodnot. Také to tady několikrát padlo. Ale pokud evropské elity a i vláda nejsou pro ty hodnoty schopny nic udělat, nejsou schopny se za ně postavit, ty hodnoty nejsou zadarmo a je potřeba za ně bojovat.

A poslední věcí – právní stát také. Mluvíme o právním státu, ale například islámské právo přináší aspekty, které nejsou slučitelné s naším právem. A věřím, že tyto neslučitelné body nebudeme tolerovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Černochovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Chalupy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Zareaguji pouze na to, co tady řekl pan Okamura a pan kolega Černoch, prostřednictvím pana předsedajícího. Já osobně se domnívám, že to, co opravdu děláte a co je vidět, je, že organizujete manifestace. Neustále zneklidňujete veřejnost. To, co dělá tato Sněmovna a vláda, tak to dělá ve výborech, dělá to v orgánech Sněmovny, které se zabývají konkrétními

věčmi zaměřenými na výkon exekutivy. A tato země a bezpečnostní sbory jsou připravené ty věci řešit. Nezneklidňujte veřejnost!

Něříkám, že není potřeba být ostražitý. Ty věci jsou mnohem složitější. Neustále tady slyšíme opakující se věci. Nikdo mě nemůže podezírat z toho, že bych nějakým způsobem fandil islamizaci a podobným věcem, ale dívejte se na to normálně racionálně. Vždyť to, co tady říkáte, nejste schopni ani řešit na úrovni České republiky. To se řeší na úrovni Evropské unie! O čem se tady stále bavíme? A to, že vláda v té Unii koná, tak to koná! Tím neříkám, že je tady všechno v pořádku, ale nezneklidňujte veřejnost! Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chalupovi. Přihlášen je s přednostním právem pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš, ale ještě mám dvě faktické poznámky pana poslance Okamury a pana poslance Černocha. Upozorňuji, že na 12. hodinu je svolána jiná schůze a budeme muset rozhodnout organizačně o této schůzi, ale nyní ještě faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, když jsem tady slyšel poslance vládního hnutí ANO pana Chalupu, tak je vidět, jak jste úplně vedle jak ta jedle. Vy žijete úplně mimo realitu! Vy říkáte, že tady řešíme něco za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, co snad neexistuje. Tak tady vám ukazují aktuální petici občanů Benešova, kterou udělali minulý týden, jelikož reagují na usnesení Zastupitelstva města Benešov z 1. února 2016, tedy z minulého týdne, kdy se snaží bránit vládnímu záměru nastěhovat nezákonné imigranti do objektu, který je ve městě Benešově vedle mateřské školky a vedle základní školy. Takže vy říkáte, že my upozorňujeme na něco, co neexistuje. Přitom je tady petice občanů týden stará ve městě Benešov u Prahy, kde vy se snažíte to tam nastěhovat. (Ukazuje petici.) Slyšel jsem od zástupců ČSSD, že prý to není pravda, že tam nic nebude. No tak byste taky jako vládní strana měli informovat občany Benešova! Aktuálně tato petice jenom za týden, jenom za tento uplynulý týden získala téměř 3 000 podpisů a zástupci petentů jdou občané Benešova předat první archy z této petice v pondělí na petiční výbor.

To znamená, vy říkáte problém neexistuje. A sami občané, kteří bydlí v Benešově, a je jich několik tisíc, tak ten problém znají, vědí o něm a sbírají podpisy pod petici. Takže začněte opravdu pořádně pracovat! Říkejte občanům pravdu, ne ať se to dozvídají z facebooku, že jim chcete nastěhovat nějaké imigranty, jaké občané Králíků na Jesenicku, v Pardubickém kraji se to dozvěděli v prosinci, tam už jsme jim pomohli společně s našimi partnery a s místními občany, také jsme dělali petici, také jsem zde interpeloval premiéra. A hlavně jedno po druhém se občané dovídají, že někom chcete nastěhovat imigranty. Takže konečně řekněte kde, kdy a kam z toho množství, co jste odsouhlasili. A neříkejte tady, prosím vás, už ty nesmysly!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Černoch, poté pan poslanec Zemek s faktickou poznámkou. Poté pan poslanec Foldyna, pokud na ní trvá.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, panu kolegovi Chalupovi. Pane poslanče, podívejte se na výbor evropských záležitostí. Když tady mluvíte o tom, že zneklidňujeme lidi a nic pro to neděláme. Navrhl jsem bod usnesení, ve kterém jasně i výbor evropských záležitostí říká, aby vláda nepřijala kvóty. A vy jste členem vládní strany. To, co tady zaznělo před zhruba hodinou od pana ministra zahraničních věcí, tak byl 50minutový monolog o tom, co bylo. Nepadlo tam jediné řešení a byla to obhajoba Turecka. Nic víc. Neříkejte nám, že my znepokojujeme občany. Je to vaše zodpovědnost!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan kolega Zemek také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Já musím reagovat na pana kolegu Okamuru. Já jsem z okresu Benešov a to, co tady zaznělo, je typické žonglování s fakty v podání pana poslance Okamury. To, co tady řekl, jsou různé poloprávdy a mlžení. Nikdy se neuvažovalo, že tam bude umístěno zařízení pro azylanty nebo pro uprchlíky. Došlo tam k určitému mediálnímu šumu, protože tam došlo k výměně vedení na radnici. Staré vedení nedalo dostatečné informace. My jsme se dotazovali, nebo kolegové z výboru pro bezpečnost se dotazovali ministra. Ten potvrdil, že se tam s ničím takovým nepočítá, nepočítá se s umisťováním takových zařízení do obytných zón. A já vůbec nechápu, jak tady ještě někdo může toto téma zneužívat. Šlo několik zpráv do tisku, bylo tam jasné stanovisko, že tam nic nebude, přesto se tady někdo snaží pořád přihlížet si na tom politickou polívčíku a šířit tady paniku mezi lidmi. A to prostě odmítám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Foldyny. Poté pan poslanec Okamura ještě faktická poznámka, potom další. A upozorňuji, že ač jsou faktické poznámky, nejpozději v 11.48 hodin navrhnu podle jednacího řádu přerušení tohoto bodu, přerušení schůze. Respektive můžeme hlasovat o vyřazení zbylých bodů ze schůze, protože máme na 12. hodinu naplánovanou rozhodnutím předsedy Poslanecké sněmovny schůzíjinou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já bych prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegovi Tomio Okamurovi. Tomio Okamuro, nestraňte lidi sněhulákem v létě! Dne 29. ledna ministr vnitra říká, že v Benešově žádný azyl nebude – 29. ledna! A tři dny potom uděláte petici a straňte lidi sněhulákem v létě! Prosím vás, já chápu vážnost té situace, ale neblbněme národ tady odsud. Ony ty politické preference se nějak nasbírají. Pojděme řešit dopravní infrastrukturu, zdravotnictví a tohle, ale nestraňme lidi sněhulákem v létě!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a ještě pan poslanec Tomio Okamura. A další faktické poznámky už nepřipustím. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, to, co tady předvádí zástupci ČSSD je skutečně vrchol! My jako hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, nemáme s tou peticí vůbec nic společného. My jsme se o té petici dozvěděli až dodatečně, když jsem byl minulý týden ve čtvrtek na besedě s občany v Benešově. Takže to je petice, kterou iniciovali sami občané Benešova bez jakéhokoli našeho přičinění. Takže znova opakuji, přestaňte lhát a vysvětlete občanům Benešova, že tam tedy nic nebude, protože se evidentně o vašem záměru ty tisíce občanů Benešova nedozvěděly. Protože pořád říkáte něco jiného.

Co se týče pana Zemka, poslance za ČSSD, tak já jsem zaznamenal jeho vyjádření na facebooku, kde píše, že vláda neuvažuje prý, ale občané o tom evidentně nevědí, o umístění imigrantů do centra Benešova, protože hledá lokality, které nejsou v centrech měst. Takže pane Zemku, ted' nám tady upřesněte, a vyzývám vás k tomu, do jakých lokalit tedy vláda ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL hodlá tedy umisťovat ty nezákonné imigranti, kterých jste již odsouhlasili více než tisíc. Je potřeba to tedy upřesnit a pořád tu odpověď nemůžu z vás dostat! Ani z premiéra atd.

Dále je zajímavé, že tím organizátorem petice občanů Benešova je místní novinářka paní Martina Vachtlová. To znamená, zajímavé je, že ani místní novináři evidentně tu informaci nemají a že by bylo dobré, abyste tedy řekli místním médiím a dalším, že to tam tedy nehodláte umístit vedle té mateřské školky a vedle základní školy, takové zařízení. Ovšem zároveň byste měli říct B, tedy kam.

A poslední věc je, že v Radě města Benešov je také místopředsedkyně Sněmovny a vrcholná představitelka hnutí ANO paní Jermanová. To znamená, opět vidíte, že jsou tam – poslanci ČSSD se o to prý zajímají, je tam vrcholný představitel hnutí ANO. Ale má to jeden zádrhel, že znova říkám, že občané sami vůbec o tom nevědí, že tam nic nemá být umístěno. Takže jim to prosím vás vzkažte. Já myslím, že jsme to tady aspoň vyřešili. Myslím, že to je snad první pozitivní bod téhle diskuse, že tady vládní představitelé ubezpečili, že v Benešově vůbec nic tedy nebude. Nicméně rád bych, abyste zodpověděli otázku, kam je tedy budete umisťovat. Aby se mohli připravit občané jiných měst.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, členové vlády, podle § 54 odst. 9 mi nezbývá nic jiného než přerušit tento bod a tuto schůzi. Mám návrh od předsedu poslaneckých klubů na to, abychom vyřadili zbývající body z této schůze. To je vážný problém, protože budeme mít tento přerušený bod v situaci... Říkám, nejdříve musíme rozhodnout o tomto bodu. Ten jsem přerušil. Ve chvíli, kdy... Pan kolega Chvojka neměl pravdu, protože byl přihlášen dříve elektronicky pan kolega Okamura. Ale faktické poznámky jsem registroval z místa, nikoliv elektronicky, poslance Chvojky a poslance Richarda Dolejše.

Prvním přihlášeným s přednostním právem, aby nebyla diskuse, jako byla ráno, je pan vicepremiér Andrej Babiš. V tomto bodě. Čili takto končím přerušený bod. Faktické poznámky kolegy Chvojky a Richarda Dolejše a s přednostním právem první vicepremiér Babiš. To je ukončení tohoto bodu.

Nyní tedy k samotné schůzi. Návrh, který jsem obdržel, je, abychom nejdříve vyřadili všechny neprojednané body. O tomto návrhu rozhodneme v hlasování číslo 222, ale než ho zahájím, všechny vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Budeme hlasovat o vyřazení všech neprojednaných bodů, upozorňuji, včetně tohoto přerušeného bodu z této schůze.

Hlasování číslo 222, které jsem zahájil, ptám se, kdo je pro vyřazení těch bodů. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 222, z přítomných 114 pro 68, proti 26. Návrh byl přijat.

Protože byly vyřazeny všechny body z této schůze, schůzi ukončuji a máme 9 minut na technickou přestávku, než bude zahájena 41. schůze. Takže pokračovat budeme ve 12 hodin 41. schůzí Poslanecké sněmovny. Děkuji vám, 9 minut přestávka.

(Schůze skončila v 11.52 hodin.)